

ΤΟ ΙΕΡΟ ΚΟΡΑΝΙΟ

القرآن الكريم

ΜΕ ΤΗ
ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ,
ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΑΡΑΒΙΚΑ ΚΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΤΟ ΙΕΡΟ ΤΟΥΤΟ ΚΟΡΑΝΙ
ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΤΟ 1978
ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΚΑΙ ΔΑΠΑΝΗ
ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΛΑΤΣΗ.
Η ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ
ΜΕ ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΚΑΙ ΦΡΟΝΤΙΔΑ
ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΝΝΑΣ Ι. ΛΑΤΣΗ
ΑΦΙΕΡΩΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΣΤΗ ΦΙΛΙΑ
ΤΩΝ ΑΡΑΒΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.
ΧΡΟΝΟΣ ΕΓΚΙΡΑΣ 1407,
ΧΡΟΝΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ
1987.

بِسْمِ اللَّهِ

وَيَعُوذُ بِتَعَالَى
تَمَّ طَبْعُ هَذَا الْمُصْحَفِ أَوَّلَ مَرَّةٍ سَنَةَ
بِاللُّغَتَيْنِ الْعَرَبِيَّةِ وَالْيُونَانِيَّةِ بِمُنَادَرَةِ خُرَّةٍ
مِنْ جُونِ لَا تَسْهِيَسْ وَعَلَى نَفَقَتِهِ الْخَاصَّةِ

وَبِالْمُعَلِّمَاتِ هَذِهِ

الطبعة الجديدة ،

بِرَغْبَةِ خُرَّةٍ وَعِنَايَةِ صَادِقَةٍ مِنْ مَارِيَانَا ، لَاتِسِيَسْ

مَوَدَّةً وَأَحْسَابًا عَلَى الصَّدَاقَةِ الْعَرَبِيَّةِ الْيُونَانِيَّةِ

لِيُؤَمِّمَهُ اللَّهُ إِهْدَاءً وَوَقْفًا لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ

وَزَلِكَ بِأَيُّنَا عَامَ ١٤٠٧ هـ = ١٩٨٧ م

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

«Μοναδικό κίνητρο αυτής της προσφορᾶς είναι ἡ προαιώνια πίστη τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ἀράβων στὸν Ἕνα Ἀληθινό Θεό μαζί μέ τήν ἀδελφική ἀγάπη καὶ συνεργασία τῶν δύο λαῶν». Ἔτσι γράφει ὁ πατέρας μου στήν πρώτη ἔκδοση τοῦ Ἱεροῦ Κορανίου.

Μέ τήν ἴδια πίστη καὶ ἀγάπη στήν εἰρηνική συνύπαρξη τῶν λαῶν πραγματοποιήθηκε καὶ ἡ νέα παρουσίαση τοῦ Ἱεροῦ Κορανίου.

Ἡ παροῦσα ἔκδοση περιλαμβάνει τό γνήσιο Ἀραβικό κείμενο ἀπό τή μιὰ πλευρά καὶ στήν ἄλλη τήν ἑλληνική ἀπόδοση πού γιά πρώτη φορά στήν ἱστορία παρουσιάζεται μέ τήν ὑπεύθυνη ἐρμηνεία ἀπό ἐπιτροπή Ἀράβων Ἑλληνιστῶν καθηγητῶν τοῦ Ἱστορικοῦ Ἰσλαμικοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Καΐρου AL AZHAR, γιά τήν ὁποία χρειάστηκαν 4 χρόνια ἐργασίας. Στήν ἐπιτροπή αὐτή μετεῖχαν:

1. DR. ABDUL GALIL SHALABY	5. D. ALYA HANAFY
2. ABDUL MUHAYMIN ALFIQI	6. D. AHMAD ITMAN
3. SAAD EL SAYD OMAR	7. D. FATIN HASHIM
4. D. ABDUL AZIM MOHAMAD	8. MAHMOUD KHALIFAH

Σημαντική ἦταν ἡ συμβολή τοῦ Καθηγητοῦ Ἀλῦ Νούρ στήν ὄλη προσπάθεια καθώς τοῦ δημοσιογράφου Σπύρου Ἀλεξίου στήν ἑλληνική ἀπόδοση καὶ τοῦ κ. Χρήστου Ράπτη στήν ἔκδοση.

Πρέπει ἀκόμα ν' ἀναφερθεῖ ὅτι πολῦτιμος ὁδηγός ὑπῆρξε ἡ μετάφραση τῆς πρώτης ἐκδόσεως τοῦ κ. Νίκου Παρασκευᾶ.

Θερμές εὐχαριστίες σέ ὄλους.

ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΛΑΤΣΗ

كلمة وفاء

« إنه الدافع الوحيد لتحقيق هذا الإهداء صادر عنه
إيمانه اليونانيه والعرب منذ قديم الزمان بذات الإله
الحقّ الأبد ، متوجهاً بالحبّ الأخوي والتعاون به لشعبه»

هكذا سجّل والدي كلمته في الطبعة الأولى لترجمة معاني القرآن
الكريم باللغة اليونانية . ومنه ذات الإيمانه وحبّ التعاليم
السلمى الصادر به الشعوب تحققت هذه الطبعة الجديدة
وفيل تمّ تصوير النصّ العربي سلماً بحبر اليميه يقابله
النصّ اليوناني آيةً آيةً بعد تفسيرٍ وأداء ملتزم .

هذا المنهج يُعتبر الأول من نوعه في تاريخ الترجمة اليونانية
طالما أنه تمّ منه خلال عمل لجنة موسّعة من علماء المفسرين
وأساتذة اللغة اليونانية بمصر تحت رعاية الأزهري الشريف
بجمهورية ماعونة لفترة أربع سنوات . وأعضاء اللجنة :

- د. عبد الجليل سليمي - د. عبد العظيم محمد - د. فاطمة هاشم
- عبد المرسي محمد الفقي - د. عليّة عمتي - محمود خليفة
- سعد السيد عمر - د. أحمد عثمان

هذا وتجرّ الإشارة إلى فضل إسلام د. علي نور في الأداء طبعاً ،
والاستاذ سيرو ألكسيو في سلامة النصّ اليوناني بوصفه
صاحباً أدبياً ، والسيد خريستوس رابليس في دقة أخراج الطبعة ،
وللاثنى فضل الاستاذ نفقوس باراكيفاس في ترجمة الطبعة لارادة
السابقة ، ويُعدني أنه أوجه للجميع خالص الشكر والعرفانه .

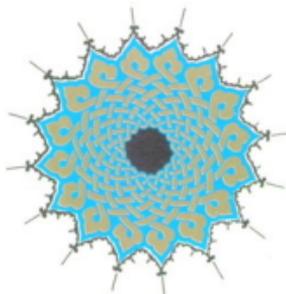
طاريانا بي . لاتييس

Στάδιο — Όνομασία — Σελίδα

97ο	ή Νύχτα τῆς Δύναμης ἢ τῆς Τιμῆς.	933
98ο	ή Καθαρή Ἀπόδειξη.	934
99ο	ὁ Σεισμός.	936
100ο	Ἐκεῖνοι ποὺ τρέχουν.	937
101ο	ή Ἡμέρα τῶν Ἀλαλαγμῶν.	938
102ο	ὁ Πλουτισμός.	939
103ο	τό Σούρουπο.	940
104ο	ὁ Κουτσομπόλης.	941
105ο	ὁ Ἐλέφαντας.	942

Στάδιο — Όνομασία — Σελίδα

106ο	οἱ Κουράς - (φύλακες τοῦ Βωμοῦ).	943
107ο	οἱ Ἀνάγκες τῶν γειτόνων.	944
108ο	ή Ἀφθονία.	945
109ο	οἱ Ἄπιστοι.	946
110ο	ή Νίκη-ἢ-ή Βοήθεια.	947
111ο	ὁ (Πατέρας) τῆς Φλόγας.	948
112ο	ή Εἰλικρίνεια.	949
113ο	ή Χαραυγή.	950
114ο	ή Ἀνθρωπότητα.	951

الترتيب الضوئي؛ الطباعة؛ والتجليد؛ الأخوة أناناسيادي، ش. م.

ΦΙΛΟΣΤΟΙΧΕΡΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: ΑΦΟΙ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ Α.Ε.

43ο	ό Στολισμός - τά Χρυσά Νομίσματα.	718
44ο	ό Καπνός.	730
45ο	ή Γονυκλισία.	736
46ο	οί Άμμόλοφοι.	742
47ο	Μουχάμαντ ό Προφήτης.	749
48ο	ή Νίκη.	756
49ο	τά Δωμάτια - τά Ίδιαίτερα Διαμερίσματα.	762
50ο	Κ (γράμμα συντετημένης Λέξης).	766
51ο	οί Διασπείροντες.	772
52ο	τό Όρος (Σινά).	778
53ο	τό Άστρο.	783
54ο	ή Σελήνη.	789
55ο	ό Φιλάνθρωπος (Θεός).	795
56ο	ή Πραγματικότητα.	802
57ο	ό Σίδηρος.	810
58ο	ή Διαμαρτυρόμενη.	817
59ο	ή Συνάθροιση - ή ή Έξορία.	822
60ο	ή Έξεταζόμενη.	827
61ο	ή Γραμμή - ή ή Πολεμική Παράταξη.	831
62ο	ή Παρασκευή.	834
63ο	οί Έποκριτές.	836
64ο	ή άμοιβαία Ζημία καί τό Κέρδος.	838
65ο	τό Διαζύγιο — ή Άποδέσμευση.	841
66ο	ή Άπαγόρευση.	844
67ο	ή Κυριαρχία.	847

68ο	ή Γραφίδα (ή Πέννα).	851
69ο	τό Άναπόφευκτο.	856
70ο	οί Σκάλες της Άνόδου.	861
71ο	ό Νῶε.	865
72ο	τά Πνεύματα.	868
73ο	ό Τυλιγμένος μέ Ένδυμα (Προσευχής).	872
74ο	ό Σκεπασμένος (μέ Μανδύα).	875
75ο	ή Άνάσταση.	880
76ο	ό Χρόνος - ό Άνθρωπος.	883
77ο	Αυτοί πού Έχουν Σταλή.	887
78ο	τό (Μεγάλο) Νέο.	891
79ο	Αυτοί πού Άποσπούν.	894
80ο	Σκυθρόπιασε.	898
81ο	ή Δίπλωση - τό Τύλιγμα.	901
82ο	τό Σχίσμο.	904
83ο	οί Δόλιοι.	906
84ο	ή Διάρρηξη.	909
85ο	τά Ζώδια.	911
86ο	ό Νυχτερινός Έπισκέπτης.	913
87ο	ό Έγμιστος.	915
88ο	Κάτι πού Κατασυντριβεί.	917
89ο	ή Αύγή - ή τό Ξημέρωμα.	919
90ο	ή Πόλη.	922
91ο	ό Έλιος.	924
92ο	ή Νύχτα.	926
93ο	τό Έλιόλουστο Πρωινό.	928
94ο	Μά δέν άνοιξαμε;.	929
95ο	τό Σύκο.	930
96ο	Διάβασε-ή-Προκήρυξε (μεγαλόφωνα).	931

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Στάδιο — Όνομασία — Σελίδα

Στάδιο — Όνομασία — Σελίδα

24ο	τό Φῶς.	495
25ο	τό Κριτήριο.	509
26ο	οἱ Ποιητές.	520
27ο	τά Μερμήγκια.	540
28ο	ἡ Ἀφήγησις — τὰ Διηγή- ματα.	554
29ο	ἡ Ἀράχνη.	570
30ο	οἱ Ρωμοῖ.	581
31ο	Λουκμάν (ὁ Σοφός).	591
32ο	ἡ Λατρεία.	597
33ο	οἱ Συνασπισμοῖ — τὰ Κόμ- ματα.	602
34ο	Σαβά - ἡ Πόλις τῆς γενιᾶς τῶν Σαβαίων.	617
35ο	ὁ Πρωτοεργός τῆς Δημοου- ργίας οἱ Ἄγγελοι.	627
36ο	Γιασά - οἱ δύο συντετημέ- νες λέξεις.	636
37ο	οἱ Διαβαθμισμένοι.	646
38ο	Σάντ - γράμμα συντετημένης λέξης.	661
39ο	τά Πλήθη (τῶν ἀνθρώπων) ὁ Ὅχλος.	672
40ο	ὁ Πιστός.	685
41ο	Χαμά - ἡ Ἐπεξήγησις.	699
42ο	ἡ Σύσκεψις.	708

1ο	Τό Ἐναρκτήριο.	6
2ο	ἡ Ἀγελάδα.	7
3ο	ἡ Οἰκογένεια Ἴμράν.	71
4ο	οἱ Γυναῖκες.	107
5ο	τό Τραπέζι.	144
6ο	τά Ζωντανά (τά κοπάδια).	172
7ο	τά Ὑψη.	206
8ο	τά Λάφυρα (τοῦ πολέμου).	244
9ο	ἡ Μετάνοια — ἡ Ἀπαλ- λαγή.	258
10ο	ὁ Ἰωνάς.	285
11ο	ὁ προφήτης Χούντ.	304
12ο	ὁ Ἰωσήφ.	324
13ο	ἡ Βροντή.	343
14ο	ὁ Ἀβραάμ.	352
15ο	ἡ Βραχώδης Περιοχή.	361
16ο	ἡ Μέλισσα.	371
17ο	τά Παιδιά τοῦ Ἰσραήλ.	390
18ο	ἡ Σπηλιά.	408
19ο	ἡ Μαριάμ.	425
20ο	τά (συμβολικά) γράμματα Τ. Χ.	437
21ο	οἱ Προφήτες.	453
22ο	τό Προσκύνημα — Χατζι- λίκι.	467
23ο	οἱ Πιστοῖ.	481

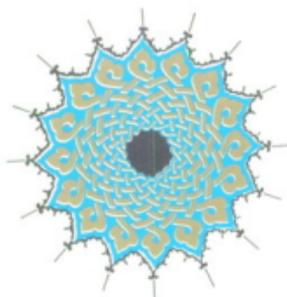
الصفحة	السورة	الصفحة	السورة
٩١٣	الطارق	٨١٠	الحديد
٩١٥	الأعلى	٨١٧	المجادلة
٩١٧	الغاشية	٨٢٢	الحشر
٩١٩	الفجر	٨٢٧	المتحنة
٩٢٢	البلد	٨٣١	الصف
٩٢٤	الشمس	٨٣٤	الجمعة
٩٢٦	الليل	٨٣٦	المنافقون
٩٢٨	الضحى	٨٣٨	التغابن
٩٢٩	الشرح	٨٤١	الطلاق
٩٣٠	التين	٨٤٤	التحریم
٩٣١	العلق	٨٤٧	الملك
٩٣٣	القدر	٨٥١	القلم
٩٣٤	البيّنة	٨٥٦	الحاقة
٩٣٦	الزلزلة	٨٦١	المعارج
٩٣٧	العاديات	٨٦٥	نوح
٩٣٨	القارعة	٨٦٨	الجن
٩٣٩	التكاثر	٨٧٢	المزمل
٩٤٠	العصر	٨٧٥	المدثر
٩٤١	الهمزة	٨٨٠	القيامة
٩٤٢	الفيل	٨٨٣	الإنسان
٩٤٣	قريش	٨٨٧	المرسلات
٩٤٤	الماعون	٨٩١	النبأ
٩٤٥	الكوثر	٨٩٤	النازعات
٩٤٦	الكافرون	٨٩٨	عبس
٩٤٧	النصر	٩٠١	التكوير
٩٤٨	المسد	٩٠٤	الانفطار
٩٤٩	الإخلاص	٩٠٦	المطففين
٩٥٠	الفلق	٩٠٩	الانشقاق
٩٥١	الناس	٩١١	البروج

فهرس السور

*

الصفحة	السورة	الصفحة	السورة
٥٧٠	العنكبوت	٤	الفاتحة
٥٨١	الروم	٥	البقرة
٥٩١	لقمان	٧١	آل عمران
٥٩٧	السجدة	١٠٧	النساء
٦٠٢	الأحزاب	١٤٤	المائدة
٦١٧	سبا	١٧٢	الأنعام
٦٢٧	فاطر	٢٠٦	الأعراف
٦٣٦	يس	٢٤٤	الأنفال
٦٤٦	الصفافات	٢٥٨	التوبة
٦٦١	ص	٢٨٥	يونس
٦٧٢	الزمر	٣٠٤	هود
٦٨٥	غافر (المؤمن)	٣٢٤	يوسف
٦٩٩	فصلت	٣٥٣	الرعد
٧٠٨	الشورى	٣٥٢	ابراهيم
٧١٨	الزخرف	٣٦١	الحجر
٧٣٠	الدخان	٣٧١	النحل
٧٣٦	الجاثية	٣٩٠	الإسراء
٧٤٢	الأحقاف	٤٠٨	الكهف
٧٤٩	محمد	٤٢٥	مريم
٧٥٦	الفتح	٤٣٧	طه
٧٦٢	الحجرات	٤٥٣	الأنبياء
٧٦٦	ق	٤٦٧	الحج
٧٧٢	الذاريات	٤٨١	المؤمنون
٧٧٨	الطور	٤٩٥	النور
٧٨٣	النجم	٥٠٩	الفرقان
٧٨٩	القمر	٥٢٠	الشعراء
٧٩٥	الرحمن	٥٤٠	النمل
٨٠٢	الواقعة	٥٥٤	القصص

33. Βιβλος (= Ἁγία Γραφή).
34. Ποῦ δὲν εἶναι Μουσουλμάνοι.
35. Ἐκαρίστανε μὲ λόγια τὸ μῖσος τους ἐναντίον σας.
36. Πρὶν τὴν ἀναχώρηση (χίτζα) τοῦ Μουχάμαντ ἀπὸ τὴν Μέκκα.
37. Ἡ γυναῖκα εὐθάνεται θάνατ τῆς ἔρχεται ἡ μηνιαία περίοδος. Ὁ ἔρῃθος ὁμοῦ, θάνατ ἐνηλικιωθεῖ οἱ δύο τους θάνατ φτάσαν τὴν ηλικία τῶν 15 χρόνων.
38. Σχετικὰ μὲ τὸν προϊσλαμικὸ γάμο, ποῦ εἶχε γίνει πρὶν ἀκουσθεῖ αὐτὸ τὸ Κορανικὸ ἐδάφιο, ὁ γάμος αὐτὸς πρέπει νὰ διαλυθεῖ (μὲ κανονικὸ διαζύγιο) ἐνὸς οἱ δύο σύζυγοι ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τὴν κανονικὴ τιμωρία ποῦ ὁ ἰσλαμικὸς νόμος ἐπιβάλλει σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση.
39. Ἀθλοδὸθ θάνατ εἶχε κανεῖς συζυγικὲς σχέσεις ἢ ἂν εἶχε κανεῖ σεξουαλικὴ ἔξωση.
40. Τὸ Ναγκιρ εἶναι μία τῶνα πῖνον στὸ σπέρμα τοῦ ζουμαῖ καὶ σημαίνει δαήμαντο πράγμα χωρὶς δόξα.
41. Αὐτὴ ἡ κορανικὴ λέξι σημαίνει ἕνα χωρὶ (μέρος), ποῦ χρησιμοποιεῖται ὡς στρατιωτικὴ θέση στὴν ὁποία οἱ Μουσουλμάνοι μποροῦν νὰ ζιναχιζοῦν τὴν δύναμή τους μὲ σκοπὸ νὰ ὀρμήσουν μὲ ἰσχυρὸ στρατὸ, νὰ ἐκδικηθοῦν καὶ νὰ νικηθοῦν τοὺς ἐχθρούς.
42. Ἐπιτρέπεται κατὰ τὰ ταξίδια ἢ λόγῳ φόβου, νὰ συντομεῖονται σὲ δύο μέρη Ρακά (γυνατίματος) οἱ προσευχὲς ποῦ ἀριθμοῦν τέσσερα μέρη (δηλ. ἡ μεσημεριανή, ἡ ἀπογευματινὴ καὶ τελευταία ἡ νυχτερινή). Ἐξάλλο οἱ Μουχάμαντ ἐπέτρεπε σὲ Μουσουλμάνους νὰ συντομεῖουν ἔστω καὶ ἂν δὲν ὑπάρχει κίνδυνος.
43. Ἐλ Σουγκουόντ εἶναι τὸ τελευταῖο σημεῖο ἐνὸς μέρους (Ρακάτ) τῆς προσευχῆς, στὸ ὁποῖο ὁ μουσουλμάνος θέτει τὸ μέτωπο, τὰ γόνατα καὶ τὴν παλάμη αὐτοῦ κάτω στὴ γῆ. Κατὰ τὸ πόλεμο Ἐλ Ἰμάμ (ποῦ ὀδηγεῖ τοὺς μουσουλμάνους στὴς προσευχῆς), στέκεται μπροστὰ καὶ μία ὁμάδα τὸν ἀκολουθεῖ στὴν προσευχῆ, ἐνὸς ἡ ἄλλη ὁμάδα, στέκει ὡς δεύτερη ὁμάδα, προσέχει τὸν ἐχθρὸ. Ἡ πρώτη ὁμάδα θάνατ τελειώνει τὸ πρῶτο Σουγκουόντ ἀλλάζει θέση μὲ τὴν δεύτερη ὁμάδα - καὶ ἔτσι τώρα προσέχει τὸν ἐχθρὸ καὶ ἀργότερα θά τελειώσει τὴν προσευχῆ μόνη τῆς ὄλη, χωρὶς τὴν ὀδηγί τοῦ Ἐλ Ἰμάμ. Ἡ δεύτερη ὁμάδα στὸ μεταξύ προχωρεῖ καὶ ὁ Ἐλ Ἰμάμ τὴν περμῖνε κάθονταν καὶ μαζὶ τῆς τελειώνει τὴν προσευχῆ.
44. Βλ. αὐτὸθ στίχο 53, Σημ. 40.
45. Ἡ ἀραβικὴ φράση μπορεῖ νὰ μεταφραστεῖ καὶ ὡς ἑξῆς: «κι ἀκόμη θέλετε νὰ τίς παντρευθεῖτε»
46. Ἀραβικὸς μῦθος: Δουά Κάδα, Δουά Χάτζα, Ἄλ Μουχάμμα καὶ Ράτζαβ.
47. Βλ. τὴ σημείωση τοῦ στίχου 43 σελ. 117. (Σημ. 39).
48. Ὁ στίχος αὐτὸς ἀναφέρεται στὴ συμφωνία ποῦ ἔγινε μεταξύ τοῦ Μουχάμαντ καὶ τῶν Ἀνοάρ (ὑπερασπιστῶν) τῆς Μαντίνας στὴν Ἄλ Ἀκκαβα τῆς Μέκκας.
49. Τὰ ποτάμια δηλ. νὰ τρέχουν ἀνάμεσα στὰ χωράφια καὶ μπροστὰ στὰ σπίτια τους.
50. Εἶναι ἀπαραίτητο νὰ σημειώσομε ἐδῶ ὅτι ὁ Ἀβραὰμ προσποιεῖται μόνον ὅτι συμφωνεῖ μὲ τὸν λαὸν του γιὰ ὅτι πιστεύουν, μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ τοὺς φανερώσει, σταδιακὰ, τὴν ἀλήθεια καὶ νὰ τοὺς ὀδηγήσει στὴν ἀναγκαιότητα ὑπαρξῆς ἐνὸς θεοῦ, τοῦ Α.Α.Α.Χ.
51. Μὲ πρόθεση νὰ δημιουργήσουν διχασμὸ καὶ παραπλάνηση στοὺς πιστούς, οἱ ἐχθροὶ ἔκαναν τέμνο γιὰ κάποιον, ποῦ σὲ παρελθόν εἶχε πολεμήσει τὸν Α.Α.Α.Χ καὶ τὸν Ἀπόστολό Του.
52. Ἡ θεία δύναμη εἶναι ἀρκετὴ νὰ ὀδηγεῖ τὸ πλάσμα θεοῦ θέλει Ἐκεῖνος.
53. Γιὰ νὰ ἔξρει ὁ Βασιλεὺς ὅτι ὁ Ἰωσήφ εἶναι ἀθῶος.
54. Ὁ Ἰωσήφ ἤθελε νὰ πάρει τὸν ἀδελφὸ του (δοῦλο) κατὰ τὸ νόμο τοῦ Ἰσραὴλ. Ἐτσι ἔκανε γιὰ νὰ σώσει τὸν ἀδελφὸ του ἀπὸ τὸ μοραδὸ νόμο τοῦ Βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, ὁποῦ ὁ κλέφτης ἐτιμωρεῖτο μὲ πρόστιμο καὶ μαστίγωση.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Μερικά κορανικά στάδια αρχίζουν με χωριστά αλφαριθμητικά γράμματα, που δείχνουν ότι το Κοράνιο αποτελείται, από πάνω από λέξεις τέτοιων γραμμάτων, όμως είναι θαύμα λόγου, άμιμμο και ανεπαλήθετο.
2. Δούλος του ΑΛΑΑΧ σημαίνει πολύ πιστός και πειθαρχικός. Ό Μουχάμαντ και οι άλλοι Μουσουλμάνοι καλούνται — κατά το Κοράνιο — ως δούλοι του ΑΛΑΑΧ. Η δουλεία αυτή όμως τους απελευθέρωσε από όλες τις άλλες δουλικές δεσμεύσεις.
3. Τό **σάουνα** είναι ένα φυσικό και γλυκό ύψος, που γίνεται από όρσσια στά δένδρα και στους βράχους. Τα **σάουνα** είναι κάτι πουλάκια που μοιάζουν με τὰ όρτικια.
4. Οι Σαββαίοι είναι ένας λαός που λατρεύει τ' άστρα και θεοποιεί τις άσημνήμενες ιδέες.
5. Οι Έβραίοι πίστευαν ότι ο τελευταίος προφήτης, που ή περιγραφή του ήταν στο βιβλίο τους, θα κατεβαίνει απ' τὰ παύδα του Τσαριάλ. Κι όταν ο ΑΛΑΑΧ έστειλε τόν Μουχάμαντ και βρήκαν οι Έβραίοι ότι ή περιγραφή του είναι άκριβθός άναπόκρηση σ' αυτό που είχαν, δέν τόν πίστευαν όηλεοντες.
6. Οι Έβραίοι άκοιούθησαν τήν μαγεία, τήν όποία οι διάβολοι δίδαζαν στους παπάδες κατά τήν έποχή του Σολομώντα, λέγοντες σ' αυτούς ότι τó βασιλείο του Σολομώντα είχε γίνει μ' αυτήν τήν μαγεία. Έτσι οι Έβραίοι κληρονόμησαν τήν μαγεία μέχρι που αυτή έγινε δουλειά τους, και άρνήθηκαν τό Κοράνιο. Ό Σολομών δέν ήταν άπιστος έξ αιτίας χρήσεως τής μαγείας αλλά οι διάβολοι που τήν δίδαζαν στους ανθρώπους καθώς και οι Έβραίοι, που τήν άκοιούθησαν εθόνονται. Η μαγεία σάλλθηκε κάτω σε δύο καλούς ανθρώπους, στον Χαρούτ και στον Μαρουτ, που τήν δίδαζαν με σκοπό, τήν προστασία του ανθρώπου από τήν βλαβερή συνείπεία τής. Επίσης, ή πηγία διδασκαλία τής μαγείας άποσκοπούσε να άνοιζον τά μάτια του κόσμου, ώστε οι άνθρωποι να διακρίνουν (να ξεχωρίζουν) μεταξύ μαγείας σάν πλάνη και θαύματος σάν αλήθεια τών άποστόλων. Οι Χαρούτ και Μαρουτ, ως δύο καλοί δάσκαλοι, έλεγαν στους ανθρώπους: «Ημεΐς ήρθαμε να σας δοκιμάσουμε για να μνήν έκμεταλλεύεστε τήν μαγεία για διαθορά του ανθρώπινου γένους, διότι αυτό σημαίνει άπιστία.
7. Οι δύο λέξεις **Ράι-να** και **Ουδούόρα**, έχουν στα άραβικά τήν ίδια σημασία, δηλ. **κίτταξέ μας**. Οι Έβραίοι όμως χρησιμοποιούσαν τήν πρώτη λέξη σάν σημείο κακών σημασιών, με τις όποιες κοροιδιούν τόν άπóστολο του ΑΛΑΑΧ (τόν Μουχάμαντ). Τίτε ο ΑΛΑΑΧ διάταξε τούς πιστούς να άπορριψούν τή χρήση αυτής τής λέξης.
8. Έκείνο που οι Έβραίοι ρώτησαν (στον Μωσών) ήταν να δούν τόν ΑΛΑΑΧ άυτοπροσωπώς.
9. Οι κάτοικοι τής Μαδίνα ήταν Έβραίοι και ειδωλολάτρεις.
10. Δάς βλέπει ο ΑΛΑΑΧ. Ό ΑΛΑΑΧ είναι άπέραντος στη γνώση και στη δύναμη.
11. Βλέπε στίχο 47.
12. Βλ. στίχο 48.
13. Μακάμ είναι ο τόπος που στέκονται ο Άβραάμ κατά τήν οικοδόμηση τής Κάαμπα.
14. Κατά τό Κοράνιο ή έπίσκεψη στον Τερό Όικο τής Μέκκα (δηλ. Χατζ — προσκύνημα) άποτελεί ένα από τά θεμελιώδη καθήκοντα του Ίσλαμισμού. Άλ Χατζ πρέπει να εκτελείται σ' όρισμένη έποχή κάθε έτος. Ένώ ή άλλοτε έλεύθερη έπίσκεψη στον Τερό Όικο από ένα Μουσουλμάνο λέγεται Ουμρά.
15. Εκτός από τά φύμα και τής άκρίδες.
16. Εκτός από τά σκυότια και τής σπλήνης.
17. Ό άνοπάκοος είναι εκείνος που τρώει τά απαγορευμένα φαγητά χωρίς να έχει άνάγκη. Ό παραβάτης όμως είναι εκείνος που τρώει παραπάνω απ' ό,τι του χορταίνει μόνο λόγω ήδονής.
18. Τά πρώτα χρόνια του Ίσλάμ μπορούσε ένας Μουσουλμάνος να διαλέξει, δηλαδή: είτε να νηστεύει είτε να δώσει αρκετά τροφίμα σ' ένα πτωχό. (Μέ τή προτίμηση όμως τής νηστείας, καθώς λέει τό Κοράνιο). Άργότερα ή νηστεία του μηνός Ραμαντάν (Ραμαζανίου) είχε όριστεί ως έπιβλητική ως βασική λατρεία του Ίσλάμ.
19. Τοίτο σημαίνει «Αν σας πολεμάει κατά τούς τέσσερες μήνες, που απαγορεύεται ο πόλεμος (δηλ. κατά τήν παραδοσιακή έτήσια άνακοχή μεταξύ τών άραβικών φυλών) να τούς πολεμάτε».
20. Αιτή ή οράση σημαίνει ότι οι Μουσουλμάνοι πρέπει να ξεδοθούν από τήν περιουσία τους για τις προτομασίες τής άμυνας του πολέμου για να μνήν νικηθούν.
21. Η σφαγή πρέπει να είναι από καθαίρες, μωσχίρια ή άρνάκια.
22. Είναι μήνες του άραβικού, σεληνιακού έτους τής Έγήςας = Σουαεί., δουλικά και οι πρώτες δέκα νύχτες του δουλιχτά.
23. Η διαταγή έδó άπειθόνεται στην φυλή Κουράι; που έπιβλητικά δέν κατέβαιναν (τά μέλη τής) μαζί με τις άλλες φυλές.
24. Ένοείται ή προσευχή ΑΣΡ (άπογευματινή) που είναι ή τρίτη και ή μεσαία μεταξύ τών 5 καθημερινών προσευχών.
25. Βλ. σημείωση 1.
26. Το ύνομο του Μωσών και του Εύαγγελίου.
27. Που δέν θα πληρώσει ποτέ τις γυναικές γιατί θα είναι πολύ άπασχολημένος με τή λατρεία.
28. Θά σέ κάνω — λέγει ο ΑΛΑΑΧ — να πεθάνει ένα φυσικό θάνατο και θά σέ άνωθώσω σε μένα, και θά σέ καθαρίσει από τις πλοκές του έργου τους.
29. Έν συγκρίσει με τόν ναό τής Τερουαλήμ.
30. Βλ. Σμ. 13.
31. Άπειθόνεται στον Ίσλαμικό λαό (Έθνος).
32. Σκότωσαν τόν Ζαχαρία, βοήθησαν τόν Ηρώδη να σκοτώσει τόν Ίωάννη και προσπάθησαν να σκοτώσουν τόν Χριστό.

(114) Τό Στάδιο τῆς Ἀνθρωπότητος
 «Ἀν-Νάς»
 – Μέκκα – σέ 6 ἐδάφια.

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
 Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Ἄ**έγε (ῶ Μουχάμμαντ)!:
 Ἐπιδιώκω γιά καταφύγιό μου
 τόν Κύριο, τήν Ἐλπίδα
 τῶν ἀνθρώπων.
2. Τόν Κυρίαρχο τῶν ἀνθρώπων,
3. Τό Θεό τῶν ἀνθρώπων
4. Ἄπ' τήν κακία τοῦ Ψιθουριστῆ
 (Διαβόλου), πού κρύβεται
 (μετά τό ψιθούρισμά του), –
5. πού ψιθουρίζει (τό κακό)
 στά στήθη τῶν Ἀνθρώπων, –
6. Εἶναι: Κι ἀπ' τά Πνεύματα καί
 τούς Ἀνθρώπους.

① قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ

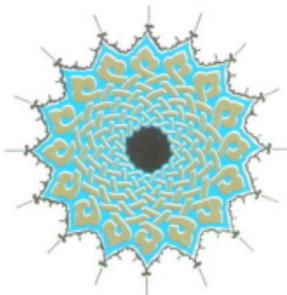
② مَلِكِ النَّاسِ

③ إِلَهِ النَّاسِ

④ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ

⑤ الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ

⑥ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

(113) Τό Στάδιο τῆς Χαραυγῆς
 «'Αλ-Φάλακ»
 — Μέκκα — σέ 5 ἑδάφια

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ
 Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Α**έγε (Μουχάμμαντ):
 Ἐπιδιώκω γιά καταφύγιό μου
 τόν Κύριο τῆς Χαραυγῆς,
2. Ἐπ' τήν κακία τῶν ὄσων ἔπλασε,
3. Κι ἀπ' τό κακό πού φέρνει
 τό Σκοτάδι, ἐφ' ὄσον ἐπεκτείνεται,
4. Κι ἀπ' τή βλάβη ὄσων
 γυναικῶν ἀσκοῦν
 τίς Κρυφές Τέχνες (τή μαγεία),
5. Κι ἀπ' τό κακό τοῦ φθονεροῦ,
 ὅταν ἀσκεῖ τό φθόνο.

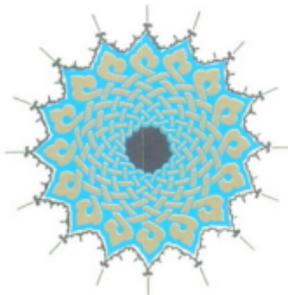
① قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ

② مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

③ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ

④ وَكَيْنَ شَرِّ الْنَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ

⑤ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

(112) Τό Στάδιο τῆς Ελλακρίνειας
 «'Αλ-'Ιχλάς» ἢ ἡ 'Αμόλυνη Πίστη
 – Μέκκα – σέ 4 ἐδάφια.

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
 Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

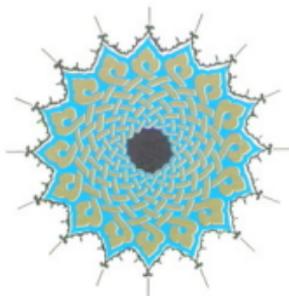
1. **Α** ἔγε: (Μουχάμμαντ!):
 Αὐτός εἶν' ὁ ΑΛΛΑΧ ὁ
 Ἕνας καί Μοναδικός,
2. ΑΛΛΑΧ, ὁ Αἰώνιος, ὁ Ἀπόλυτος
 (ἀπ' τόν ὁποῖον ὅλα τά πλάσματα
 ἔχουν ἀνάγκη).
3. Ποτέ δέν γένησε, καί
 ποτέ δέν γεννήθηκε,
4. Καί δέν ὑπάρχει κανεῖς
 ὁμοῖός Του.

① قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

② اللَّهُ الصَّمَدُ

③ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ

④ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ

(111) Τό Στάδιο τοῦ Λαχάμπ,
— Μάσαντ σκοινί(τοῦ
Πατέρα) τῆς Φλόγας
— Μέκκα — σέ 5 ἐδάφια.

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
'Ελεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Κ**όπηκαν τά χέρια τοῦ
"Άμπι Λάχαμπ (Πατέρα τῆς Φλόγας
ὅπως λέγεται καί θεῖος τοῦ Μουχάμμαντ)!
καί χάθηκε ὁ ἴδιος!
2. Κανένα ὄφελος δέν εἶχε
ἀπ' ὅλα του τά πλούτη
καί τά κέρδη,
3. Θά καεῖ, σέ Φωτιά
μέ πύρινη Φλόγα,
4. Κι ἡ γυναίκα του θά κουβαλᾷ
(νά βάζει ἀγκάθια στό δρόμο
τοῦ Μουχάμμαντ) μέ τά (τριζάτα)
ξύλα — γιά καύσιμο! —
5. Μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἄς γίνει
μ' ἓνα στριμμένο σκοινί ἀπὸ
κλωστές τῶν φύλλων χουρμαδιᾶς,
γύρω ἀπ' τὸ λαιμὸ τῆς
(μ' αὐτὸ σύρεται στή Φωτιά)!

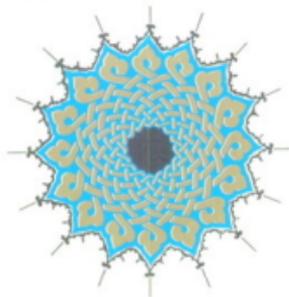
① بَتَّ يَمًا أَيْ لَهَبٍ وَتَبَّ

② مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ

③ سَيَصِلُنَّ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ

④ وَأَمْرًا أَنَّهُ رَحِمَاءُ لَ الْخَطْبِ

⑤ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسْكٍ

(110) Τό Στάδιο τῆς Νίκης
ἢ τῆς Βοήθειας – «'Αν-Νάσρ»
– Μεντίνα – σέ 3 ἐδάφια.

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
'Ελεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Σ**άν θαρθεῖ ἡ βοήθεια
τοῦ ΑΛΛΑΧ κι ἡ Νίκη,
2. Καί δεῖς τοὺς ἀνθρώπους
νά προσεύχονται κατὰ μάζες
στή Θρησκεία τοῦ ΑΛΛΑΧ
3. Τότε, νά ὕμνεῖς τὴ Δόξα
τοῦ Κυρίου σου καί προσευχήσου
γιὰ τὴ Συγγνώμη Του
γιατί δέχεται βέβαια
τὴ μετάνοια μ' εὐσπλαχνία
καί οἶκτο.

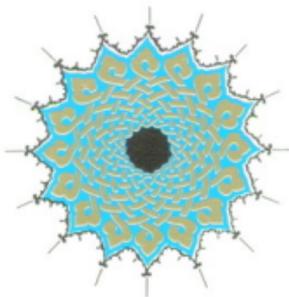
① إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ

② وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ

أَفْوَاجًا

③ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ

تَوَّابًا

(109) Τό Στάδιο τῶν Ἀπίστων
 - Ἄλ - Καφироῦν»
 - Μέκκα - σέ 6 ἑδάφια.

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
 Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

1. **Α** ἔγε (ῶ Μουχάμμαντ)! ὦ! Ἐσεῖς
 πού ἀρνεῖστε τήν Πίστη!
2. Δέν λατρεύω αὐτό πού λατρεύετε,
3. Κι οὔτε λατρεύετε αὐτό
 πού λατρεύω.
4. Καί δέν θά λατρεύω αὐτό πού
 λατρέψατε,
5. Κι οὔτε ἐσεῖς θά λατρεύετε
 αὐτό πού λατρεύω.
6. Ἐχετε τή δική σας
 θρησκεία κι ἐγώ ἔχω
 τή δική μου θρησκεία.

① قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ

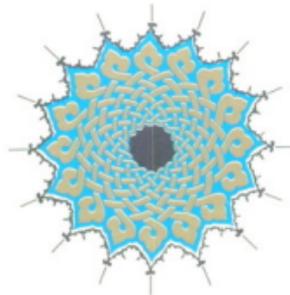
② لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ

③ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ

④ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ

⑤ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ

⑥ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

(108) Τό Στάδιο τῆς Κάουθαρ *
(ἢ τῆς Ἀφθονίας)
— Μέκκα — σέ 3 ἐδάφια.

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

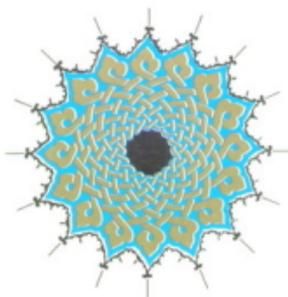
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Σ**έ Σένα δωρίσαμε τήν Πηγὴ (Κάουθαρ) (τῆς Ἀφθονίας) (Ὡ Μουχάμμαντ!).
2. Γι' αὐτό νά προσεύχσαι στὸν Κύριό σου καί νά θυσιάζεις,
3. Πράγματι, ὅποιος σέ μισήσει, — εἶναι ὁ πραγματικός ἀπόβλητος. (γιατί διέδιδε στή Μέκκα ὅτι ὁ Μουχάμμαντ εἶναι πατέρας κοριτσιῶν γιά νά κατεβάσει τὸ κύρος του ὡς προφήτη)

① إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ

② فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْخَرْ

③ إِنَّ سَائِنَاكَ هُوَ الْأَبْتَرُ

*Αλ. Κάουθαρ εἶναι ἓνα ποτάμι στὸν παράδεισο.

(107) Τό Στάδιο τῶν Γειτονικῶν
Ἀναγκῶν – «Ἄλ Μά οὐν»
Μέκκα – σέ 7 ἐδάφια.

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Μ**ήπως εἶδες αὐτόν πού ἀρνείται τήν (ἐπερχόμενη) Κρίση;
2. Τέτοιος εἶναι κι αὐτός πού ἀποδιώχνει μέ τραχύτητα τ' ὄρφανό,
3. Καί δέν ἐνθαρρύνει τό τάισμα τοῦ φτωχοῦ.
4. **Α**λλοίμονο λοιπόν σ' αὐτούς πού συμμετέχουν στή προσευχή,
5. Κι ἀδιαφοροῦν γιά τίς προσευχές τους, ἀπ' ἀμέλεια.
6. Καί προσεύχονται γιά ἐπίδειξη,
7. Κι ἀρνοῦνται νά προσφέρουν κάτι γιά τίς ἀνάγκες τῶν γειτόνων (τῶν ἄλλων).

① أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالرِّدِّينَ

② فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ أَيْتِيَهُ

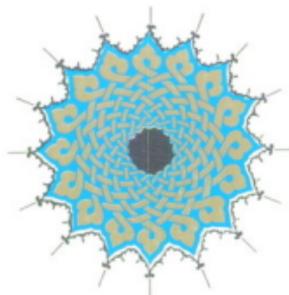
③ وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ

④ فَوَيْلٌ لِلصَّالِحِينَ

⑤ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ

⑥ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ

⑦ وَيَتَّبِعُونَ اللَّاعُونَ

(106) Τό στάδιο τῶν Κουράις *
(φύλακες τοῦ Βομοῦ τῆς Κάαβα)
— Μέκκα — σέ 4 ἐδάφια.

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

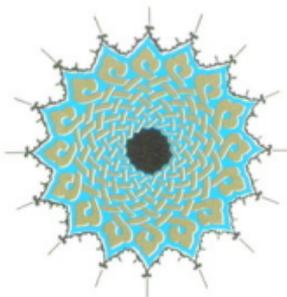
1. Γιά τίς συμφωνίες, ἔνωσις
καί εὐχέρεια, ἀσφάλειας καί
προστασίας) στούς Κουράις,
2. Οἱ διευκολυντικές συμφωνίες τους
(νά κάνουν ἐλεύθερα τά караβάνια)
τά ταξίδια τό χειμῶνα
(στή Ἰεμένη) καί τό
καλοκαίρι, (— στή Συρία —
Παλαιστίνη) μ' ἀσφάλεια.
3. Ἄς λατρεύουν τόν Κύριο
τοῦ Ἱεροῦ Αὐτοῦ Οἴκου,
4. Πού τοὺς ἐξασφάλισε τήν τροφή
ἀπό τήν πείνα, καί τήν ἀσφάλεια
ἀπό τό φόβο τοῦ κινδύνου.
(γιατί ἡ Κουράις διατηροῦσε τήν
οὐδετερότητα μεταξύ τῶν — τότε —
δύο Μεγάλων δυνάμεων:
Βυζαντίου Περσῶν).

① لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ

② إِعْلَانِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ

③ فَأَيَّعِدُوا رَبَّ هَذَا اللَّيْلِ

④ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ

* Κουράις: εἶναι ἡ φυλὴ τοῦ Μουχάμμανι, πού μέχρι ἀρχῆς τοῦ 7ου αἰῶνα μ.Χ. εἶχε τήν εἰδωλολατρικὴ ἠγεσία ὄλων τῶν Ἀράβων εἰδωλολατρῶν μέ πρωτεύουσα τὴ Μέκκα, ὅπου ἡ τότε Κάαβα (Ναός) ἦταν τό μεγαλύτερο κέντρο Πολυθεϊσμοῦ. Ἡ φυλὴ αὐτὴ ἦταν κάμπλουτη μέ διεθνές Κύρος. Τό 610 μ.Χ. ὁ Μουχάμμανι ἀρχισε νά διδάσκει τόν Ἰσλαμισμό στήν φυλὴ του αὐτὴ καί μετὰ φρικτές θυσίες καί τρομερό ἀγῶνα οἱ ὄπαδοί ἀπὸ Κουράις καί ἄλλες ἀραβικὲς φυλές κατόρθωσαν νά κυβερνήσουν τὴν Μέκκα (τό 628 μ.Χ.) ὅπου ἐπεβλήθηκε ὁ Ἰσλαμισμός σ' ὅλη τὴν Ἀραβία.

(105) Τό Στάδιο τοῦ Ἐλέφαντα
 - «'Αλ - Φίλ»
 - Μέκκα - σέ 5 ἐδάφια.

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
 Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

1. Μήπως δέν εἶδες πῶς ἔκανε
 (καί τί) ὁ Κύριός σου
 στούς συντρόφους τοῦ Ἐλέφαντα;*
2. Μήπως δέν ματαίωσε
 τό (προδοτικό) τους σχέδιο;
3. Κι ἔστειλε καταπάνω τους
 σμήνη Πουλῶν,
4. Πού τοὺς κτυποῦσαν
 μέ πέτρες ἀπό ψημένη λάσπη.
5. Καί τοὺς ἔκαμε νά εἶναι
 σάν ἓνα ἄδειο (μέ κοτσάνια
 κι ἄχυρα χωράφι, πού
 ἀπ' αὐτό φαγώθηκε τό σιτάρι).

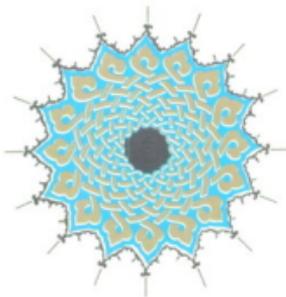
⊙ أَلَمْ نَرَكَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ

⊙ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضَلُّلٍ

⊙ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ

⊙ تَرْمِيهِم بِحِجَارٍ مِّنْ سِجِّيلٍ

⊙ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ

* Οἱ Αἰθίοπες - τό 570 μ.Χ. - τῆς Ἰουλιανῆς καί Χριστιανοί σύμμαχοι
 τοῦ Βυζαντίου (ἐναντίον τῶν εἰδωλάτρων Περσῶν)
 ἔκαναν ἐκστρατεία μ' ἐλέφαντες γιά νά
 κατακτήσουν τήν Μέκκα καί, τόν, τότε
 εἰδωλατρικό Ναό τῆς Κάαβα μέ σκοπό τήν ἐξάπλωση
 τοῦ χριστιανισμοῦ καί τήν στρατηγική ἐνίσχυση τοῦ Βυζαντίου.
 Ἡ ἦστα τῶν Αἰθίοπων ἦταν τρομερά μεγάλη.

(104) Τό Στάδιο του κουτσομπόλη
 - «'Αλ - Χούμαζα»
 - Μέκκα - σέ 9 εδάφια.

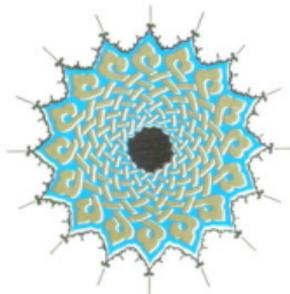

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
 Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Ἀλλοίμονο σέ κάθε συκοφάντη
 κουτσομπόλη,
2. Πού μάζεψε πλούτη καί
 μετροῦσε (χωρίς νά
 δαπανήσει ὑπέρ τοῦ ΑΛΛΑΧ
3. Νομίζοντας ὅτι τά πλούτη του
 θά τόν κάνουν νά ζήσει αἰώνια!
4. Ποτέ! Νά εἶναι σίγουρος ὅτι
 θά πεταχτεῖ στό Σπαστήρα.
5. Καί πῶς νά μάθεις τί εἶναι
 ὁ Σπαστήρας;
6. Ἡ φωτιά τῆς Ὀργῆς
 τοῦ ΑΛΛΑΧ) φουντωμένη
 (στίς φλόγες),
7. Πού θ' ἀνέβει ἴσια στίς Καρδιές,
8. πάνω τους, εἶναι
 κλειστή ὀλόγουρα,
9. σέ πανύψηλες κολῶνες.

- ① وَبَدَّلْ كَيْلَ هُمْزِهِمْ كَيْلَهُمْ
- ② الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ
- ③ يَعْتَبُ أَنْ مَالَهُ أَخْلَدَهُ
- ④ كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ
- ⑤ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ
- ⑥ نَارُ اللَّهِ الْمَوْجِدَةُ
- ⑦ الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ
- ⑧ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ
- ⑨ فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ

(103) Τό Στάδιο: «Ήσρ» ή τό Σούρουπο,
 – Μέκκα – σέ 3 έδάφια.

Στό όνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
 Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Μά τό Χρόνο! (ή
 Ἰσλαμική τρίτη ἡμερήσια προσευχή
 λέγεται Ἁσρ Χρόνος –)

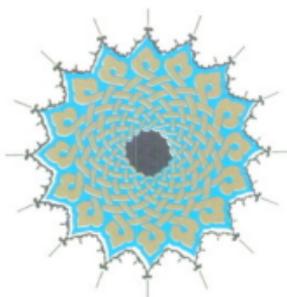
① وَالْعَصْرِ

2. Πράγματι, ὁ ἄνθρωπος εἶναι
 χαμένος.

① إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكُفْرٍ

3. Ἐκτός ἀπ' ἐκείνους ποῦ
 πίστεψαν κι ἔκαναν
 καλές πράξεις κι συνιστοῦν ἀπό
 κοινοῦ φροντίζοντας γιά
 τήν Ἀλήθεια, καί παροτρύνοντας μέ
 τήν Ὑπομονή καί τή Σταθερότητα.

① إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا
 بِالصَّبْرِ

- (102) Τό Στάδιο του Πλουτισμού
 — «Τακάθουρ»
 — Μέκκα — σέ 8 εδάφια.

Στό όνομα του ΑΛΛΑΧ, του
 Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Σᾶς ἀπασχόλησε (ἀπό τή λατρεία του ΑΛΛΑΧ) ὁ πόθος γιά τήν αὐξηση τοῦ πλούτου (σ' αὐτόν τόν Κόσμο).
2. Μέχρις οὗτο ἐπισκεφθεῖτε τά νεκροταφεῖα.
3. Ὅχι! Θά μάθετε (τήν πραγματικότητα).
4. Ἐπειτα πάλι, σύντομα θά μάθετε (τίς συνέπειες).
5. Ἀλλοίμονο! ἂν γνωρίζατε μέ προσωπική βεβαιότητα (τήν ἀλήθεια).
6. Σίγουρα θ' ἀντικρύξατε τή Φωτιά τῆς Κόλασης!
7. Ἐπειτα πάλι θά τῆ βλέπατε μέ τά ἴδια σας τά μάτια!
8. Κι ἔπειτα εἶναι πού θά ρωτηθεῖτε κατά τή Μέρα αὐτή γιά τίς τέρψεις (πού ἀπολαμβάνατε!)

① أَلَمْ تَكُنْ مِنَ الْكَافِرِينَ

② حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ

③ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

④ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

⑤ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ

الْيَقِينِ

⑥ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ

⑦ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ

⑧ ثُمَّ لَتَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ

(101) Τό Στάδιο τῆς Μέρας
τῶν Ἀλαλαγμῶν – «Ἄλ – Κάρια»
– Μέκκα – σέ 11 ἐδάφια.

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

1. **Ἄλ** – Κάρια» –
ἡ (Μέρα) τῶν Ἀλαλαγμῶν!
(τῆς Ἀνάστασης)
2. Τι εἶναι ἡ Καρία (Μέρα) τῶν
Ἀλαλαγμῶν;
3. Καί ποιός θά σοῦ ἐξηγήσει
τί εἶναι ἡ (Μέρα) τῶν Ἀλαλαγμῶν;
(ἡ Καρία)
4. Εἶναι μιὰ Μέρα πού οἱ ἄνθρωποι
θά σκορπιστοῦν διάχυτα
σάν τὸ σκῶρο,
5. Καί τὰ βουνά θά μοιάζουν
σάν λαναρισμένο μαλλί.
6. Καί τότε, ὅποιοι τὸ ζύγισμα
(τῶν καλῶν του πράξεων),
βρεθεῖ ὅτι εἶναι βαρῦ,
7. θά εἶναι σέ μιὰ Ζωή,
εὐχαρίστησης κι ἱκανοποίησης.
8. Ἄλλ' ὅμως ὅποιοι τὸ ζύγισμα
(τῶν καλῶν του πράξεων)
βρεθεῖ ὅτι εἶναι ἐλαφρῦ, –
9. θά ἔχει τὸ σπίτι του
σ' ἓνα (ἀπόθμμένο) Λάκκο
(τῆς Κόλασης).
10. καί ποιός θά σοῦ ἐξηγήσει
τί εἶναι αὐτό;
11. Εἶναι Φωτιά μέ φλόγα ἀγριεμένη!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

① الْقَارِعَةُ

② مَا الْقَارِعَةُ

③ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ

④ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ

⑤ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ

⑥ وَتَكُونُ الْجِبَالُ

⑦ كَالْعُفُوفِ الْمُنْفُوشِ

⑧ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ

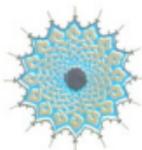
⑨ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

⑩ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ

⑪ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ

⑫ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ

⑬ نَارٌ حَامِيَةٌ

(100) Τό Στάδιο ἐκείνων πού τρέχουν
 «'Αλ – 'Αντιγάτ»
 – Μέκκα – σέ 11 ἐδάφια.

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
 ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

1. **Μ**ά τούς Ἴππους πού
 τρέχουν μέ λαχνιασμένη ἀνάσα
 (στόν πόλεμο),
2. καί μέ τά νύχια τῶν ποδιῶν
 πετάνε σπίθες,
3. Κι εἰσβάλλουν (στά χωριά)
 πρωί – πρωί.
4. καί σηκώνουν τή σκόνη
 (σά σύννεφα),
5. καί διαπερνοῦν
 ἀνάμεσα ἀπό τούς ἔχθρους,
6. ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀχάριστος,
 πράγματι, στόν Κύριό του,
7. κι αὐτό τό μαρτυροῦν
 τά καμώματά του,
8. καί ὅτι ἡ ἀγάπη του
 εἶναι μεγάλη γιά τά πλούτη.
9. **Μ**ήπως δέν γνωρίζει ὅτι,
 ὅταν σκορπίζονται
 τά περιεχόμενα στοῦς
 τάφους
10. κι ἀποκαλυφθεῖ αὐτό πού
 φυλάσσεται στ' ἀνθρώπινα στήθη,
11. ὅτι ὁ Κύριος τους, τή Μέρα
 ἐκείνη τά γνωρίζει ὅλα!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

① وَالْعَدِيدِ صُبْحًا

② فَالْمُورِيَّتِ قَدْحًا

③ فَالْمُعِيرِينَ صُبْحًا

④ فَأَتْرَنَ بِهِ نَفْعًا

⑤ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا

⑥ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ

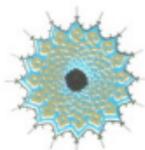
⑦ وَإِنَّمَا عَلَنَ ذَلِكَ لَسْمِئِدٌ

⑧ وَإِنَّهُمْ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ

⑨ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ

⑩ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ

⑪ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ

(99) Τό Στάδιο του Σεισμού – «Ζιζζάλ»
– Μεντίνα – σέ 8 εδάφια.

Στό όνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Ε**ταν ἡ Γῆ, κλονιστεῖ ἀπ' τόν πιό μεγάλο της σεισμό,
2. Κι ἡ γῆ πετάξει ἀπό μέσα της τά βάρη,
3. Κι ὁ ἄνθρωπος φωνάζει ἀπεγνωσμένα: «τί τῆς συμβαίνει;» –
4. Τότε τῆ Μέρα αὐτή, ἡ Γῆ θ' ἀποκαλύψει τά νέα της:
5. Γιά ὁ,τι ὁ Κύριός σου τήν ἔχει ἐμφυσώσει (ἐμφυσίσει).
6. Κατά τῆ Μέρα αὐτή οἱ ἄνθρωποι θά βγοῦν σέ χωριστές ομάδες γιά νά δικαιολογήσουν τά Καμώματά τους.
7. Καί τότε ὁποιος ἔχει κάνει τό μικρότερο καλό, θά βρεῖ τήν ἀνταμοιβή του.
8. Κι ὁποιος ἔχει κάνει τό μικρότερο κακό, ἔστω σάν τό βάρος ἑνός μορίου, θά τό βρεῖ τήν ἀνταμοιβή του.

① إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا

② وَأُخْرِجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا

③ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا

④ يَوْمَئِذٍ تُخْبِتُ أَعْيُنَهَا

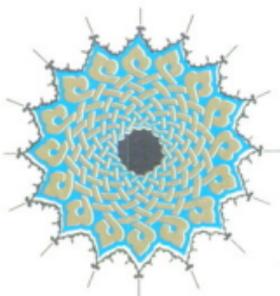
⑤ يَا أَرْضُكِ أَوْحِي لَهَا

⑥ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا

لِيُرَوْا أَعْمَلَهُمْ

⑦ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ

⑧ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

στή Φωτιά της κόλασης, όπου
(για πάντα) κατοικούν.
Αυτοί είναι οι χειρότεροι
άπο τά πλάσματα.

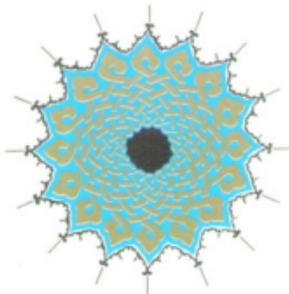
7. Αυτοί που έχουν πίστη και
κάνουν τό καλό, είναι βέβαια
τά καλύτερα πλάσματα.

8. Ἡ ἀμοιβή τους είναι
μέ τόν Κύριό τους.
Κήποι Αἰωνιότητας, πού κάτω τους
τρέχουν τά ποτάμια.
Θά παραμείνουν ἐκεῖ γιά πάντα.
Ἡ ΑΛΛΑΧ είναι πολύ εὐχαριστημένος
ἀπ' αὐτούς, κι αὐτοί
Τόν (εὐχαριστοῦν).
Κι ὄλα αὐτά γιά ὁποιον
φοβᾶται τόν Κύριό του.

وَالْمَشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ

⑤ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ
هُم خَيْرُ الْبَرِيَّةِ

⑥ جَزَاءُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ

(98) Τό Στάδιο: «ἀλ – Μπάγινα» –
 ἡ Καθαρή Ἀπόδειξη.
 – ἦ – ἡ Φωτεινή Μαρτυρία.
 – Μεντίνα – σέ 8 ἐδάφια.

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
 Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

1. Οἱ ἄπιστοι εἶτε μεταξὺ
 τῶν ὁπαδῶν τῆς Βίβλου,
 (εἶτε εἶναι) Πολυθεϊστές,
 δέν ἐπρόκειτο νά ἐκτραποῦν
 (ἐγκαταλείποντας τή πλάνη τους),
 μέχρι νά τούς ἔρθει
 ἡ Καθαρή Ἀπόδειξη,

① لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
 وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّىٰ نَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ

2. Ἐνας ἀπόστολος (ποῦ
 ἔχει σταλεῖ) ἀπό τόν ΑΛΛΑΧ,
 νά ἀπαγγεῖλει (σελίδες ἀπό)
 γραφές ἀγνές καί ἱερές,

② رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً

3. πού μέσα τους ὑπάρχουν
 οἱ ἀξιόλογοι νόμοι.

③ فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ

4. **Κ**αί δέν διαιρέθησαν
 σέ σχίσματα αὐτοῖς πού
 τοὺς δόθηκε ἡ Βίβλος,
 παρά μόνο ὅστερα
 ἀπό τήν ἀφιξη τῆς Καθαρῆς
 Ἀπόδειξης
 (μέ τόν Προφήτη πού μέ τή ζωή του,
 τήν προσωπικότητα καί
 τή διδασκαλία του ἦταν
 ἡ φανερή μαρτυρία).

④ وَمَا تَفَرَّقُوا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ

5. Καί δέν εἶχαν διαταχθεῖ
 (στή Βίβλο) παρά μόνο
 (αὐτό): Νά λατρεύουν τόν ΑΛΛΑΧ
 μ' εἰλικρινή πίστη
 (χωρίς νά συνεταιρίζουν
 μ' Αὐτόν κανένα,
 νά τηροῦν τήν Προσευχή,
 νά δίνουν – τακτικά – Ἐλεημοσύνη.
 Καί αὐτή εἶναι ἡ Ἐρησκεία
 τῆς Ἀλήθειας (μέ τά σωστά)
 καί ἴσα θεσπίσματα).

⑤ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ
 الدِّينَ حَقَّاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ
 وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ

6. Βέβαια οἱ ἄπιστοι
 (εἶτε εἶναι) ἀπό τοὺς ὁπαδοῦς
 τῆς Βίβλου εἶτε ἀπό
 τοὺς Πολυθεϊστές, θά μείνουν

⑥ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

(97) Τό Στάδιο: «άλ – Κάντρ» –
 ή Νύχτα της Δύναμης.
 ή – της Τιμής.
 – Μέκκα – σε 5 εδάφια

Στό όνομα του ΑΛΛΑΧ, του
 Έλεήμονα και Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Ε**μείς – βέβαια – Έχουμε
 άρχισει νά στέλνουμε κάτω στη γή
 (τό Κοράνιο) τή Νύχτα
 τής Κάντρ
 (τής Τιμής του μηνός Ραμαζανιού).
2. Και πώς θά μάθεις
 τί είναι ή Νύχτα τής Τιμής;
3. Ή Νύχτα τής Τιμής είναι
 καλύτερη από χίλιους μήνες.
 (έννοείται ή ανταμοιβή τής λατρείας).
4. Σ' αυτή (τή Νύχτα)
 κατεβαίνουν οί άγγελοι και
 τό Πνεύμα (του άγγέλου Γαβριήλ)
 – μέ τήν άδεια του Κυρίου τους –
 για κάθε ύπόθεση.
5. Αυτή είναι Ειρήνη!...
 άπό τήν άρχή της και
 μέχρις ότου άνατείλλει ή Αύγή!

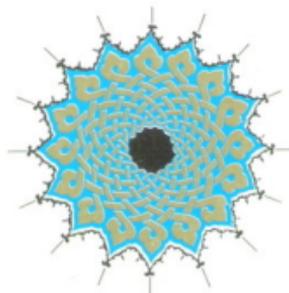
۱ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ

۲ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ

۳ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ

۴ نَزَّلَ الْمَلَكُوتُ وَالرُّوحُ فِيهَا
 بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ

۵ سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطَلَعِ الْفَجْرِ

14. **Κ**ι εκείνος δέν γνωρίζει
 ότι ό ΑΛΛΑΧ βλέπει
 (καί παρακολουθεῖ);

﴿أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى﴾

15. "Άς προφυλαχθεῖ!" Άν δέν παύσει,
 θά τόν σύρουμε από τό τσουλοῦφι
 τῶν μαλλιών,

﴿كَلَّا لَئِن لَّمْ يَنْتَهِ لَنَنْفَعَنَّ بِالنَّاصِيَةِ﴾

16. Ένα ψεύτικο άμαρτωλό
 τσουλοῦφι

﴿نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ﴾

17. "Άς καλέσει
 (για βοήθεια) τόν δμιλό του,

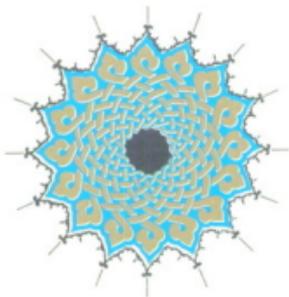
﴿فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ﴾

18. (καί) Έμεῖς θά φωνάξουμε
 τούς τιμωρούς άγγέλους!

﴿سَنَدْعُ الزَّانِقِيَّةَ﴾

19. **Ω**χι! Μήν τόν όπακούσεις,
 προσκύνησε καί
 πλησίασε (στόν ΑΛΛΑΧ).

﴿كَلَّا لَا تَطِعَهُ وَأَنْجِدْ وَاقْرَبْ﴾

(96) Τό Σταδίο: «Ίκκρα» – Διάβασε –
 ἤ – Προκίρυξε (Μεγαλόφωνα),
 ἤ «άλ» – 'Αάλακκ» –
 ὁ Θρόμβος Πηκτοῦ Αἵματος.
 – Μέκκα – σέ 19 ἐδάφια
 (εἶναι ἡ πρώτη Κορανική
 ἀποκάλυψη. Τό 610 μ.Χ.)

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
 Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

1. Διάβασε μέ τό
 ὄνομα τοῦ Κυρίου σου,
 πού δημιούργησε.
2. Ἐπλασε τόν ἄνθρωπο ἀπό ἓνα
 (ἀπλό) θρόμβο πηκτοῦ αἵματος.
3. Διάβαζε! Καί ὁ Κύριός σου
 εἶναι ὁ πλέον Γενναϊόδορος,
4. πού δίδαξε (τή χρήση)
 τῆς Γραφίδας (τῆς πέννας),
5. δίδαξε τόν ἄνθρωπο
 ὅ,τι δέν ἤξερε.
6. **Κ**αί ὁμως ὁ ἄνθρωπος ξεπερνᾷ
 – πράγματι – κάθε
 ὄριο (εἶναι παραβάτης),
7. στό ὅτι βλέπει
 τόν ἑαυτό του σάν αὐτάρκη.
8. Βέβαια στόν Κύριό σου
 (τά πάντα) ἐπιστρέφουν.
9. **Μ**ά δέν βλέπεις ἐκεῖνον
 πού ἀπαγορεύει
10. ἕναν ἀφοσιωμένο δοῦλο
 ὅταν προσεύχεται.
11. Μά δέν βλέπεις ἂν βρίσκεται
 στό (δρόμο) τῆς (Θεϊκῆς)
 Καθοδήγησης;
12. Ἡ (ἂν) διατάζει εὐσέβεια;
13. Μά δέν βλέπεις ἂν διαψευθεῖ
 (τήν Ἀλήθεια) καί ἀπομακρύνεται;

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

① أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ

② خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ

③ أَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ

④ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ

⑤ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ

⑥ كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ

⑦ أَنْ رَأَاهُ اسْتَغْنَى

⑧ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ

⑨ أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ

⑩ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ

⑪ أَرَأَيْتَ لِمَنْ كَانَ عَلَىٰ الْمُدْنَىٰ

⑫ أَوْ أَمَرَ بِالْتَّقْوَىٰ

⑬ أَرَأَيْتَ لِمَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

(95) Τό Στάδιο: «άτ – Τίνα» – τό Σύκο.
– Μέκκα – σέ 8 εδάφια

Στό όνομα τοῦ ΑΑΛΑΧ
κι Ἐλεήμονα Θεοῦ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Μ**ά τά Σύκα και
Μά τήν Ἐλιά,

① وَالنَّيْنِ وَالزَّيْتُونِ

2. και Μά τό Ὅρος τοῦ Σινᾶ,

② وَطُورِ سَيْنِينَ

3. και αὐτή τήν Πόλη τῆς ασφάλειας,
(τῆ Μέκκα),

③ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ

4. Πράγματι, τόν Ἄνθρωπο
ἔχουμε πλάσει στό
καλύτερο πρότυπο (καλοῦπι),

④ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ

5. Ἐπειτα τόν γυρίσαμε
(νά εἶναι) στό πιό χαμηλό
ἀπό τό κατώτερο (σκαλοπάτι)
ἀδυναμίας

⑤ نَزَّوَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَفِيلِينَ

6. ἐκτός ἀπό ἐκεῖνους πού
πιστεύουν και κάνουν τό καλό,
γιατί θά ἔχουν (συνεχῆ –
ἀδιάκοπη) ἀμοιβή,
χωρίς ὑποχρέωση (ἀσφαλισμένη).

⑥ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

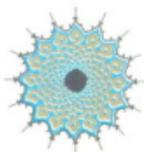
7. Τότε τί μπορεῖ – μετά ἀπ' αὐτό –
νά σέ διαψεῦσει τήν Ἡμέρα
τῆς Κρίσης;

فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

⑦ فَمَا يَكْفُرُ بِكَ بَعْدُ بِالذِّينِ

8. Μή δέν εἶναι ὁ ΑΑΛΑΧ
ὁ πιό δίκαιος (ὁ Πάνσοφος)
ἀπό ὄλους τούς δικαστές (Κριτές);

⑧ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ

(94) Τό Στάδιο: «Άλαμ – Νάσσαρα» –
Μά δέν άνοιξαμε;
– Μέκκα – σέ 8 εδάφια

Στό όνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Μ**ά δέν σου ἔχομε άνοιξει
τό στήθος σου; (γιά
καθοδήγηση – προσανατολισμό);
2. καί σέ άπαλλάξαμε άπό
τό βάρος σου,
3. Βάρος που πονούσε
τή πλάτη σου;
4. κι άνουψάσαμε τήν ύπόληψή σου;
5. **Ε**τσι – βέβαια – μέ κάθε
δυσκολία ύπάρχει άνακούφιση.
6. Ναι – όπωσδήποτε – μέ
κάθε δυσκολία ύπάρχει
άνακούφιση.
7. Γι' αυτό, όταν εἶσαι ελεύτερος
(σχολαῖς) (άπό τήν άμεση δουλειά σου)
νά προσπαθήσεις, όσο μπορείς
στή λατρεία (τοῦ ΑΛΛΑΧ),
8. καί πρός τόν Κύριο σου
στρέψε (δλο) τό ζήλο σου
μ' άφοσίωση.

① أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ

② وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ

③ الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ

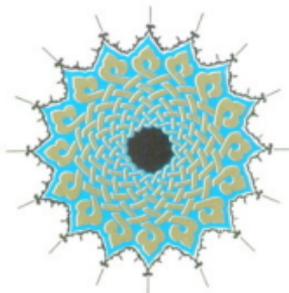
④ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ

⑤ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

⑥ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

⑦ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ

⑧ وَلِلَّهِ رَبِّكَ فَارْغَبْ

(93) Τό Στάδιο: «άντ – Ντουχά» –
τό Ἡλιόλουστο Πρωινό.
– Μέκκα – σέ 11 ἐδάφια.

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

1. **Μ**ά τήν (ῶρα) τοῦ Ἡλιόλουστου
Πρωινοῦ!
2. Καί, Μά τή Νύχτα ὄταν
σκεπάζει τά πάντα,
3. δέν σέ ἔχει ἐγκαταλείψει
ὁ Κύριός σου, οὔτε σέ
μίσησε.
4. Καί – ὀπωσδήποτε – ἡ μέλλουσα
ζωή θά εἶναι καλύτερη γιά
σένα ἀπό τήν πρώτη (τήν τωρινή).
5. Καί ὁ Κύριός σου
θά σοῦ δώσει (δ,τι ποθεῖς) καί
θά εἶσαι εὐχαριστημένος.
6. **Μ**ά δέν σέ βρῆκε (ὁ ΑΛΛΑΧ)
ὄρφανό, καί σοῦ ἔδωσε
καταφύγιο (καί φροντίδα);
7. Καί σέ βρῆκε στήν ἀγνοία
(τῆς θρησκείας τοῦ ΑΛΛΑΧ)
καί σέ καθοδήγησε.
8. Καί σέ βρῆκε σέ ἀνάγκη
(φτωχό) καί σέ ἔκανε
πλούσιο (ἀνεξάρτητο).
9. Γι' αὐτό μὴ μεταχειρίζεσαι
μέ τραχύτητα τόν ὄρφανό,
10. κι ὅσο γι' αὐτόν πού ρωτᾷ
(πού ζητᾷ βοήθεια)
μὴν τόν ἀποκρούεις (μέ
σκληρά λόγια)
11. καί ὅσο γιά τίς Ἐδереργεσίες
τοῦ Κυρίου σου νά τίς διηγείσαι.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

① وَالصُّحَىٰ

② وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ

③ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ

④ وَلَا آخِرَ خَيْرٍ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ

⑤ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَارْضَىٰ

⑥ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ

⑦ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ

⑧ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ

⑨ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَمَ

⑩ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ

⑪ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ

13. — στ' ἀλήθεια — σέ Μᾶς ἀνήκει τὸ τέλος καὶ ἡ Ἀρχή (δτι βρίσκεται στή Δευτέρα Παρουσία) ὅπως καὶ στή κοσμική (τῆ Πρώτη).

﴿١٣﴾ وَإِن لَّنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ

14. **Π**' αὐτό σᾶς προειδοποιῶ γιά μιὰ Φωτιά μέ ἄγριες φλόγες.

﴿١٤﴾ فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ

15. Κανείς δέν θά τήν ὑποφέρει παρά μόνο ὁ ἄτυχος,

﴿١٥﴾ لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَىٰ

16. πού ἔχει διαψέσει (τούς ἀπόστολους) καὶ ἔχει ἀρνηθεῖ τήν πίστη.

﴿١٦﴾ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

17. **Ε**νώ ὁ ἀφοσιωμένος στόν ΑΛΛΑΧ θά μετακινηθεῖ πολύ μακριά ἀπ' αὐτή,

﴿١٧﴾ وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَىٰ

18. αὐτός πού ξόδεψε (δίνοντας στούς πτωχοῦς) ἀπό τόν πλοῦτο του γιά νά εξαγνίσει τόν ἑαυτό του.

﴿١٨﴾ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ

19. Καί δέν περιμένει τήν χάρη κανενός γιά ἀμοιβή γιά τό καλό πού ἔκανε

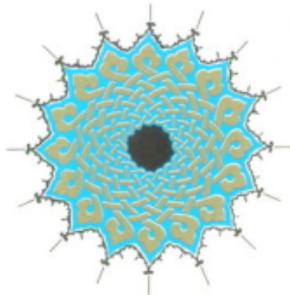
﴿١٩﴾ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِن نِّعْمَةٍ تُجْرَىٰ

20. παρά μόνο τήν ἐπιθυμία νά εὐχαριστήσῃ τόν Κύριό του, τόν Ὑψιστο ΑΛΛΑΧ.

﴿٢٠﴾ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ

21. Καί σύντομα — μάλιστα — θά ἐπιτύχει (πλήρη) ἱκανοποίηση.

﴿٢١﴾ وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ

(92) Τό Στάδιο: «άλ – Λάγιλ» – ή Νύχτα.
– Μέκκα – σέ 21 εδάφια.

Στό δνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Μ**ά τή Νύχτα καθώς κρύβει
(τό φῶς)!
2. Μά τήν Ἡμέρα καθώς
ἐμφανίζεται φωτοστεφανωμένη!
3. Μά Αὐτό (τό μυστήριο) τῆς δημιουργίας
τοῦ ἀρσενικοῦ καί τοῦ θηλυκοῦ!
4. Σίγουρα ἡ συμπεριφορά καθενός
ἀπό σᾶς ἔχει
διαφορετικό ἀνόμοιο τέλος).
5. **Γ**ι' αὐτό ἐκεῖνος πού δίνει
(ἐλεημοσύνη) καί φοβᾶται (τόν ΑΛΛΑΧ),
6. Καί (μέ κάθε εἰλικρίνεια)
πιστοποιεῖ τό καλύτερο
(καί ὁμορφότερο),
7. θά τοῦ διευκολύνομε
τό Δρόμο πρὸς τή Μακαριότητα
(καλό).
8. Ἐνῶ ἐκεῖνος πού εἶναι
ἀπληστα φιλάργυρος καί θεωρεῖ
τόν ἑαυτό του αὐτάρκη,
9. καί διαψεύδει (ὑπεροπτικά)
ὅ,τι εἶναι τό καλύτερο
(καί ὁμορφότερο),
10. (τότε) θά κάνουμε – βέβαια –
γι' αὐτόν εὐκολο τό Δρόμο
πρὸς τήν ἀθλιότητα
(τό κακό).
11. καί δέν θά τόν ὠφελήσει
ὁ πλοῦτος του διαν πέσει
στό θάνατο (καταστροφή)
12. **Β**έβαια παίρνομε πάνω Μαξ
(τὴν ὑποχρέωση) νά καθοδηγήσομε,

① وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى

② وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى

③ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى

④ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَى

⑤ فَمَا مَن آعطَى وَأَتَى

⑥ وَصَدَقَ بِالْحَسَنَى

⑦ فَسَيَسِّرُهُ لِّلْيسْرَى

⑧ وَأَمَّا مَن يُجْبَلِ وَأَسْتَعْنَى

⑨ وَكَذَّبَ بِالْحَسَنَى

⑩ فَسَيَسِّرُهُ لِّلْيسْرَى

⑪ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى

⑫ إِنَّ عَلَيْنَا لَلْئَدَى

νά (μὴ τὴν ἐμποδίζεις)
νά πίνει
τὸ μερίδιό της στό νερό!»

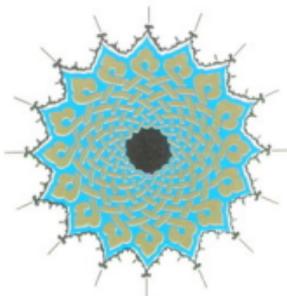
نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَهَا

14. Ἄλλὰ τὸν διέψευσαν
καὶ (τὴν καμήλα) ἐσφαξαν.
Ἔτσι ἐξαφάνισε ὁ Κύριός τους
τὰ ἴχνη τους (ἀπὸ τῆ γῆ)
— γιὰ τὸ ἐγκλημα τους —
καὶ (τιμώρησε) ὄλους ἐξ Ἰησοῦ!

﴿ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمُ رَبُّهُمْ
يَذُنُّهُمْ فَسَوَّاهَا ﴾

15. Καὶ δὲν φοβᾶται (ὁ ἀπόστολος
τὸν ἑαυτό του) γιὰ τίς συνέπειες
(τῶν πράξεών) τους.

﴿ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ﴾

(91) Τό Στάδιο: «ἄσ – Σάμς» – ὁ Ἥλιος.
– Μέκκα – σέ 15 ἑδάφια.

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Μ**ά τόν Ἥλιο καί τό (μεγαλειό)
τῆς λαμπρότητάς του!
2. Μά τή Σελήνη καθῶς
τόν ἀκολουθεῖ!
3. Μά τήν Ἥμέρα πού κάνει
καί φαίνεται τό μεγαλειό του!
4. Μά τή Νύχτα πού τόν κρύβει
(καλύπτει – δέν τόν φανερώνει)
5. Μά τόν Οὐρανό καί
Αὐτόν πού τόν ἔκτισε!
6. Μά τή γῆ καί Αὐτόν
πού τήν ἔστρωσε!
7. Μά τήν ψυχή καί
Αὐτόν πού τήν ἐπλασε
τέλεια! τήν τελειότητα
πού δόθηκε σ' αὐτήν,
8. καί τῆς ἐνέπνευσε τήν
ἀνυπακοή της καί τήν
ὑπακοή της,
9. (ὅτι) πράγματι ἐπέτυχε
αὐτό, πού τήν ἐξαγνίζει,
10. καί (ὅτι) χρεοκόπησε
αὐτός πού τήν διαφθερίζει!
11. **Η** (γενιά) τοῦ Θαμμούντ
διέφευσε (τόν προφήτη της),
παραδομένη στίς κακές (καί
ἀδίκες) τῆς πράξεις.
12. Ὃταν ὁ πιό κακοήθης
ἀπ' αὐτούς ἐτόλμησε
(ἀσεβέστατα).
13. Ὁ ἀπόστολος ὁμῶς τοῦ ΑΛΛΑΧ
εἶπε σ' αὐτούς:
«Μιά θηλυκιά Καμήλα τοῦ ΑΛΛΑΧ!

① وَالشَّمْسُ وَرُضْحُمَا

② وَالْقَمَرَ إِذَا نَلَّتْهَا

③ وَالنَّهَارَ إِذَا جَلَّتْهَا

④ وَاللَّيْلَ إِذَا يَغْشَىٰهَا

⑤ وَالسَّمَاءَ وَمَا بَنَدَهَا

⑥ وَالْأَرْضَ وَمَا طَحَّهَا

⑦ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا

⑧ فَأَلَمَتْهَا فُجُورُهَا وَتَقْوَاهَا

⑨ فَذَافَعُ مِنْ رُذْكُهَا

⑩ وَقَدْ حَابَّ مِنْ دَسَّهَا

⑪ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا

⑫ إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا

⑬ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ

14. ἢ τὸ νὰ δίνεις τροφή
– τὴν ἡμέρα πού ἐπικρατεῖ
μεγάλη πείνα.

﴿أَوْ اطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْجَبٍ﴾

15. στό ὄρφανό καί εἰδικά
(σ' αὐτό) πού εἶναι συγγενής
(πλησίον)

﴿يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ﴾

16. ἢ σέ πτωχό πού εἶναι
(κάτω) στό χῶμα σοβαρῆς ἀνάγκης.
(Ἀπό σοβαρή ἀνάγκη).

﴿أَوْ مَكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ﴾

17. **Ε**τσι θά εἶναι ἀπ' αὐτοῦς πού
πιστεῦν καί συνιστοῦν ἀλληλα
τὴν ὑπομονή (σταθερότητα καί
αὐτοσυγκράτηση) καί ἀλληλοσυνιστοῦν
ἔργα καλωσύνης καί οἰκτου.

﴿تُرْكَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا
وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالرِّحْمَةِ﴾

18. Αὐτοί εἶναι οἱ Σύντροφοι
τῆς Δεξιᾶς (τοῦ Παραδείσου
πού λαμβάνουν μὲ τὸ δεξι
χέρι τὸ Βιβλίο τῆς Κρίσεως).

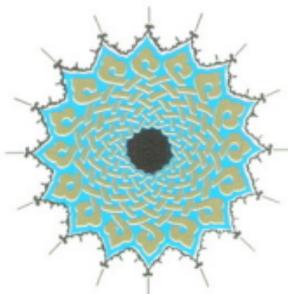
﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ﴾

19. **Ε**νῶ ἐκεῖνοι πού ἀρνήθηκαν
τὰ Σημεῖα Μας αὐτοί θά εἶναι
οἱ (δυστυχημένοι) οἱ Σύντροφοι
τῆς Ἀριστερᾶς (τῆς Κόλασης)
πού τὴν Ἡμέρα Κρίσεως
λαβαίνουν τὸ Βιβλίο τους
μὲ τὸ ἀριστερό χέρι).

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ
الْمَشْأَمَةِ﴾

﴿عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ﴾

20. Πάνω τους θά ὑπάρχει Φωτιά
πού θά ξεπηδᾷ πάνω (κι ὀλόγυρα).

(90) Τό Στάδιο: «άλ – Μπάλαντ» ἡ Πόλη.
– Μέκκα – σέ 20 ἐδάφια.

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Ὁρκίζομαι μ' αὐτῇ τῇ Πόλῃ
(Μέκκα)
2. ὅπου σύ διαμένεις (ὦ! Μουχάμαντ!)
3. Κι ὀρκίζομαι στόν γεννητορα
καί γέννημά του.
4. Βέβαια – πλάσαμε τόν ἄνθρωπο
γιά κόπο καί ἀγώνα (στί ζωή).
5. **Μ**ήπως λογαριάζει ὅτι κανεῖς
δέν ἔχει δύναμη πάνω του;
6. Ἴσως πεῖ (γιά νά καυχηθεῖ):
«Ἐχω σπαταλήσει ἀφθονο πλοῦτο!»
7. Μήπως νομίζει ὅτι κανένας
δέν τόν βλέπει;
8. **Μ**ά δέν κάναμε γι' αὐτόν
δύο μάτια;
9. Καί μιὰ γλώσσα καί δύο χεῖλη;
10. Καί τόν καθοδηγήσαμε
μέσα ἀπό τίς δύο δημοσεές,
(τούς δύο δρόμους) –
(τῆς ἀρετῆς καί τῆς κακίας);
11. Αὐτός (ὁ ἄνθρωπος)
δέν ξεπέρασε τό Ἐμπόδιο
(τό δύσκολο δρόμο).
12. Καί τί θά σοῦ ἐξηγήσει
τό Ἐμπόδιο;
13. (Εἶναι) ἡ ἀπελευθέρωση
ένος σκλάβου,

① لَا أَقْسِمُ بِمَوْلَانَا

② وَأَنْتَ حِلٌّ بِمَوْلَانَا

③ وَوَالِدِوَمَا وَوَلَدٍ

④ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ

⑤ أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ

⑥ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأَ

⑦ أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ

⑧ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ

⑨ وَوَسَاءً وَشَفَتَيْنِ

⑩ وَهَدَيْنَاهُ الْعَجَبِينَ

⑪ فَلَا أَهْلِكُمْ الْعَقَبَةَ

⑫ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ

⑬ فَكَرَّوَقَبَةٍ

25. Καί – τούτη τήν Ἡμέρα –
ὁ ΑΛΛΑΧ θά τοὺς τιμωρήσει,
πού κανεῖς (ἄλλος) δέν μπορεῖ
νά τό κάνει.

﴿يَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ
عَذَابَهُ أَحَدٌ﴾

26. Καί τὰ δεσμά Του θά εἶναι
τέτοια πού κανεῖς (ἄλλος)
δέν εἶναι δυνατὸ νά δέσει.

﴿وَلَا يُوقُ وَكُفَّهُ أَحَدٌ﴾

27. **Σ**τὶς ἐνάρετες ψυχές θά ποῦν:
«ὦ! (Ἐσὺ) ἡ ψυχὴ (πού
εἶσαι) σέ (τέλεια) ἀνάπαυση
καὶ ἱκανοποίηση!

﴿تَيَأْتِيهَا النَّفْسُ الطَّمِينَةُ﴾

28. «Γύρισε πρὸς τὸν Κύριό σου,
εὐχαριστημένη (ἡ ἴδια)
κι εὐχάριστη (συνάμα) σ' Ἐκεῖνον!

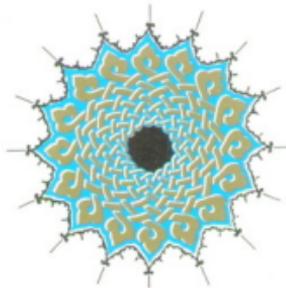
﴿أَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرَضِيَةً﴾

29. «Γι' αὐτὸν νά μπεις μαζί
μέ τοὺς ἀφοσιωμένους Δούλους Μου!

﴿فَادْخُلِي فِي عِبَادِي﴾

30. «Μάλιστα, πέραν
(στὸν Οὐρανὸ) στὸν Παράδεισὸ Μου!»

﴿وَادْخُلِي جَنَّاتِي﴾

13. Γι' αυτό ο Κύριός σου έριξε πάνω τους μιά μάστιγα από διάφορες φρικτές τιμωρίες.

١٣ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ

14. Πράγματι ο Κύριός σου — τά πάντα — παρατηρεί.

١٤ إِنَّ رَبَّكَ لَبَازِعٌ

15. **Ε**σο — τώρα — γιά τόν άνθρωπο, όταν ο Κύριός του τόν δοκιμάζει δίνοντάς του τιμή και χάρες, τότε λέει: «'Ο Κύριός μου μέ τίμησε».

١٥ فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ

16. Ένώ, όταν τόν δοκιμάζει περιορίζοντας τά πρόσ συντήρηση (άγαθά), τότε λέει (άπελπισμένα): «'Ο Κύριός μου μ' Έχει έξευτελίσει!»

١٦ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ

17. **Ε**χι — βέβαια — ποτέ! Ένώ έσείς δέν τιμάτε τά όρφανά!

١٧ كَلَّا بَلْ لَأَكْفُرُونَ لِيَّيْمِهِ

18. Και ούτε ενθαρρύνετε ο Ένας τόν άλλο γιά τήν τροφή του φτωχού!

١٨ وَلَا تَحْضُونَّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ

19. Και τρώτε τήν Κληρονομιά μέ λαιμαργία,

١٩ وَتَأْكُلُونَ الْفَرَكَ أَكْلًا

20. και αγαπάτε τόν πλουτο μέ υπερβολική αγάπη!

٢٠ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبَّ جَمَامَا

21. **Ε**χι! λοιπόν! Έταν ή γή κοπανιστεί μέ γερά κοπανίσματα (και γίνει σκόνη),

٢١ كَلَّا إِذَا دُكِّمَ الْأَرْضُ دُكًّا

22. και ο Κύριός σου Έλθει, και οι άγγελοί Του κατά τάξεις, σειρά πάνω σε σειρά,

٢٢ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا

23. και ή Κόλαση εμφανίζεται (παρουσιάζεται) — τούτη τήν Έμέρα — θα θυμηθεί ο άνθρωπος αλλά σε τι θα τόν όφελήσει αυτή ή ανάμνηση;

٢٣ وَيَوْمَ يُنْفَخُ الْأَرْضُ فَيُرَىٰ الْجِبَالُ كَمَا يُرَىٰ الْوَجْدِيُّ يَوْمَهُمْ يُؤْمِنُونَ

24. Θα πει: «'Αλλοιμόνο μου! Μακάρι να είχα κάνει (καλά Έργα) γιά (αυτή) τή Μελλοντική) μου ζωή!»

٢٤ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي

(89) Τό Στάδιο: «άλ - Φάγκρ» - ή Αύτη -
 ή τό Σημέρομα,
 - Μέκκα - σέ 30 ἐδάφια.

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
 Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Μ**ά τήν Αὐγή!
2. Μά τίς δέκα Νύχτες
 (τοῦ ὀρισμένου σεληνιακοῦ
 μήνα (Δουλ Χίτζα
 γιά τό Προσκύνημα
 στούς Ἱεροῦς Τόπους)!
3. Μά τά ζυγά και
 τά μονά!
4. καί Μά τή Νύχτα,
 ὅταν ἀποσείρεται.
5. Μή τάχα σ' αὐτά (δέν) ὑπάρχει
 (πειστικός) ἐξορκισμός (ἢ
 ἀπόδειξη) γι' αὐτούς πού
 καταλαβαίνουν;
6. **Μ**ά δέν βλέπεις πῶς
 συμπεριφέρθηκε ὁ Κύριός σου
 μέ τή (γενιά) τοῦ Ἄντ,
7. (τῆς πόλης) Ἰράμ, μέ
 τίς (πανέμορφες) κολῶνες,
8. πού σάν κι αὐτή
 δέν φτιάχτηκαν σ' (ὀλη) τή γῆ;
9. Καί μέ τή (γενιά) τοῦ Θαμουόντ,
 πού χάραξαν τούς (πελώριους)
 βράχους στήν κοιλάδα;
10. Καί μέ τό Φαραῶ τόν κύριο
 τῶν Πασσάλων (πού ἔδεσαν
 τούς καταδικους πάνω στούς
 πάσσαλους);
11. (ὄλοι) αὐτοί παρανομοῦσαν στή γῆ,
12. καί συσσώρευαν σ' αὐτήν
 τή διαφθορά.

① وَالْفَجْرِ

② وَيَالِ الْعِشْرِ

③ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ

④ وَالْبَيْلِ إِذَا يُسِيرُ

⑤ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِذِي حُمَيْرٍ

⑥ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ

⑦ إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ

⑧ الْعِلمَةَ يُخَلِّقُ مِنْهَا فِي أَيْدِيهِ

⑨ وَتُؤَمِّدُ الَّذِينَ جَابُوا الضُّفْرَ بِالْوَادِ

⑩ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ

⑪ الَّذِينَ طَعَوْا فِي أَيْدِيهِ

⑫ فَأَكْفَرُوا بِهَا الْفَسَادَ

14. καὶ κύπελλα προετοιμασμένα,

﴿١٤﴾ وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ

15. καὶ προσκέφαλα
τακτοποιημένα σὲ σειρές,

﴿١٥﴾ وَمَنَارِقُ مَصْفُوفَةٌ

16. καὶ πανάκριβα χαλιά ἀπλωμένα.

﴿١٦﴾ وَرَزَائِبُ مَبْنُوتَةٌ

17. **Μ**ὰ δὲν βλέπουν πρὸς
τίς καμηλές, πῶς εἶναι πλασμένες,

﴿١٧﴾ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ

18. Καὶ πρὸς τὸν Οὐρανό,
πῶς εἶναι ἀνυψωμένοι στὰ ὕψη;

﴿١٨﴾ وَلِلَّسَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ

19. Καὶ πρὸς τὰ βουνά,
πῶς εἶναι στερεωμένα μόνιμα;

﴿١٩﴾ فَلِلْأَجْبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ

20. Καὶ πρὸς τὴ Γῆ,
πῶς εἶναι ἀπλωμένη ἐπίπεδα;

﴿٢٠﴾ وَلِلْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ

21. **Γ**ι' αὐτὸ δῶσε τὸ Μήνυμα, γιατί
ἐσύ εἶσαι μόνο γιὰ νὰ προειδοποιεῖς.

﴿٢١﴾ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ

22. Δὲν εἶσαι γι' αὐτούς ὁ ἐξουσιάζων.

﴿٢٢﴾ لَنْ عَلَيْهِمْ مِّنْصِيطِيرٌ

23. Ἄν δμως κανένας ἀπομακρυνθεῖ
καὶ ἀρνηθεῖ (τὸ Μήνυμα),

﴿٢٣﴾ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ

24. ὁ ΑΛΛΑΧ θά τὸν τιμωρήσει
μέ τὴν πιό μεγάλη (δυνατὴ) Τιμωρία.

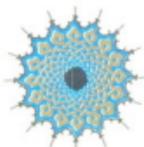
﴿٢٤﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ

25. Σ' Ἐμᾶς – ὀπωσθήποτε –
θά εἶναι ἡ Ἐπιστροφή τους,

﴿٢٥﴾ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَتَهُمْ

26. κι ἔπειτα Ἐμεῖς εἶναι πού
θά τοὺς καλέσουμε σὲ λογαριασμό.

﴿٢٦﴾ نُنْتَمِمْ إِنَّ عَيْنَنَا حَاسِبُهُمْ

(88) Τό Στάδιο: «άλ — Γάσσιγια»
Κάτι πού σκεπάζει τά
πάντα μέ συμφορές.
— Μέκκα — σέ 26 εδάφια.

Στό όνομα του ΑΛΛΑΧ, του
'Ελεήμονα και Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Μ**ήπως σου έφτασε ή ιστορία
της Γασσίγια;
2. 'Εκείνη τήν 'Ημέρα
θά ταπεινωθούν — μερικά πρόσωπα —,
3. δουλεύοντας (σκληρά),
(πρόσωπα) κουρασμένα,
4. τή στιγμή πού μπαίνουν
στή Φλογισμένη Φωτιά,
5. τή στιγμή πού τούς διδεται
νά πιουν από πηγή πού
(το νερό της) βράζει,
6. και δέν θά Έχουν τροφή
παρά από «Νταρί»
(δένδρο πικρό κι άγκαθωτό,
άηδέστατο στή μυρωδιά και
στήν έμφάνιση),
7. πού ουτε θά θρέψει και
ουτε θά ίκανοποιεί τήν πείνα.
8. **Α**λλα) πρόσωπα — εκείνη
τήν 'Ημέρα — θά είναι μακάρια,
9. ευχαριστημένα από τά Έργα τους,
10. σ' Ένα Κήπο πολύ άνωτερο
11. όπου δέν θ' άκουνε εκει
κανένα (λόγο) ματαιοδοξίας.
12. 'Εκει μέσα θά υπάρχει μιά πηγή
πού (τά νερά της) τρέχουν συνέχεια.
13. 'Εκει μέσα θά υπάρχουν
όπερυσμένα Θρονιά (άξιοπρέπειας),

① هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ

② وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ

③ عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ

④ تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً

⑤ تَسْقَى مِنْ عَيْنٍ آتِنَةٍ

⑥ أَلَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيحٍ

⑦ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ

⑧ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ

⑨ لَسَعِيهَا رَاضِيَةٌ

⑩ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

⑪ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لِلْغِيَةِ

⑫ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ

⑬ فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ

13. πού μέσα της τότε,
δέν θά πεθαίνει ούτε θά ζεῖ

14. **Θ**ά εὐτυχήσει μόνο, ὁποιος
ἔχει ἐξαγνισθεῖ,

15. καί δοξάζει τό ὄνομα
τοῦ Κυρίου του καί
προσεύχεται.

16. **Κ**αί ὁμως προτιμᾶτε
(ὦ Ἄνθρωποι!)
τή ζωὴ αὐτοῦ τοῦ κόσμου.

17. Ἐνῶ ἡ Μέλλουσα Ζωὴ εἶναι
καλύτερη καί διαρκεῖ μόνιμα.

18. Αὐτές – βέβαια – (οἱ
προειδοποιήσεις) εἶναι γραμμένες στίς
Βίβλους τῶν πρώτων (τῶν
ἀρχαίων Ἀποκαλύψεων),

19. στίς Βίβλους τοῦ Ἀβραάμ
καί τοῦ Μωϋσῆ.

﴿قُلْ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ﴾

﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ رَزَقَنَا﴾

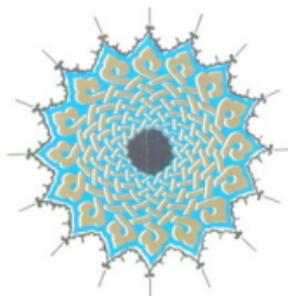
﴿وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ﴾

﴿بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾

﴿وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْوَىٰ﴾

﴿إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ﴾

﴿صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ﴾

(87) Τό Στάδιο: «άλ – "Ααλα» –
 ὁ "Υψιστος.
 – Μέκκα – σέ 19 ἐδάφια

Στό δνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
 'Ελεήμονα καί Φιλανθρώπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Δ**όξαζε τό δνομα τοῦ Κυρίου σου, τοῦ "Υψιστου,
2. πού δημιούργησε καί (στή συνέχεια) τελειοποίησε.
3. Πού θέσπισε νόμος (ιδιότητος σέ κάθε δημιούργημα) κι ἔτσι καθοδηγεῖ,
4. κι ἔκανε νά βγοῦν οἱ (πράσινοι) βοσκότοποι,
5. κι ἔπειτα τούς ἔκανε μελαψές καλαμέες.
6. Θά σοῦ διδάξουμε διαβάζοντας (τό Μήνυμα, τό Κοράνιο) ὥστε τίποτε δέν θά ξεχάσεις,
7. ἐκτός ὅ,τι θέλει ὁ ΑΛΛΑΧ, γιατί γνωρίζει τό φανερό καί ὅ,τι εἶναι κρυμμένο.
8. **Κ**αί θά σέ διευκολύνουμε νά ἀναγγέλεις τόν ἀπλό (Δρόμο τοῦ 'Ισλάμ).
9. Γ' αὐτό προειδοποίησε νουθετώντας, σέ περίπτωση πού ἡ προειδοποίηση ὠφελεῖ.
10. Θά δεχθεῖ τή συμβουλή ὁποιος φοβᾶται (τόν ΑΛΛΑΧ).
11. Καί θά τήν ἀποφύγει – ὁ δυστυχής, πού διάλεξε τήν ἀπιστία.
12. πού θά μπεῖ στή Μεγάλη Φωτιά,

① سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى

② الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى

③ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى

④ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى

⑤ فَجَعَلَهُ رُغَاءً آخَرَى

⑥ سُنْفِرًا

فَلَا نَسَى

⑦ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى

⑧ وَيُذِيقُكَ الْيُسْرَى

⑨ فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعْتَ الذِّكْرَى

⑩ سَيَذُكَّرُ مَنْ يَخْشَى

⑪ وَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى

⑫ الَّذِي يُصَلِّ الْأَسْرَى

12. και, Μά τη Γῆ πού
διασχίζεται (για νά βγει τὸ βλαστάρι)
13. (ὀρκίζομαι) ὅτι αὐτὸς εἶναι
βεβαίως, (τὸ Κοράνιο),
ὁ Λόγος πού ξεχωρίζει
(τὸ Καλὸ ἀπὸ τὸ Κακό),
14. και δὲν εἶναι κάτι
γιὰ διασκέδαση.
15. Πράγματι, αὐτοὶ (οἱ ἄπιστοι)
μηχανεύονται ἐπιμόνα (γιὰ νά
σβήσουν τὸ φῶς τοῦ ΑΛΛΑΧ.
16. Ἐχω ὁμῶς σχεδιάσει
(ἐναντίον τους)
κι Ἐγὼ ἓνα μεγάλο σχέδιο.
17. Γι' αὐτὸ χάρισε λίγο καιρὸ
στοὺς ἄπιστους. Δῶσε τους
ἀναβολή (γιὰ λίγο) –
και θά δεῖς τί θά κάνω μαζί τους.

﴿۱۲﴾ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ

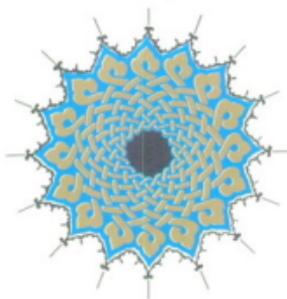
﴿۱۳﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ

﴿۱۴﴾ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ

﴿۱۵﴾ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا

﴿۱۶﴾ وَأَكِيدُ كَيْدًا

﴿۱۷﴾ فَيَهْلِكُ الْكَاذِبِينَ آمِنَهُمْ رُؤْيَا

(86) Τό Στάδιο: «άτ – Τάρικκ» –
 ὁ Νυχτερινός Ἐπισκέπτης.
 – Μέκκα – σέ 17 ἑδάφια.

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ τοῦ
 Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Μ**ά τόν Οὐρανό καί
 τόν Νυχτερινό Ἐπισκέπτη
 (ἄστρο του).
2. Τί – ὅμως θά σοῦ ἐξηγήσει,
 (ἐνημερώσει), τί εἶναι ὁ Νυχτερινός
 Ἐπισκέπτης (ἄστρο);
3. (Εἶναι) τό ἄστρο
 τῆς διαπεραστικῆς λαμπρότητας.
4. Δέν ὑπάρχει
 ψυχή πού νά μήν ἔχει
 ἕνα ἐπιτηρητή (ἀπ' ἀγγέλων,
 πού καταγράφει τίς
 πράξεις της).
5. Ἄς παρατηρήσει
 ὁ ἄνθρωπος ἀπό τί εἶναι πλασμένος!
6. Δημιουργήθηκε ἀπό νερό χυμένο
 (ἀπό ἄνδρα καί γυναῖκα)
7. πού βγήκε ἀνάμεσα ἀπό
 τή μεριά τῆς ραχοκοκαλιάς
 (τοῦ ἄνδρα) καί τῶν
 πλευρῶν (τῆς
 γυναίκας).
8. Βέβαια (ὁ ΑΛΛΑΧ) εἶναι ἰκανός
 νά τόν ἐπαναφέρει (στή ζωή)!
9. **Τ**ήν Ἡμέρα πού (δλα)
 τά μυστικά πράγματα
 (τῶν καρδιῶν)
 θά περάσουν ἀπό ἐξέταση,
10. (ὁ ἄνθρωπος) δέν θά ἔχει
 καμιά δύναμη καί οὔτε βοηθό.
11. **Μ**ά τόν Οὐρανό
 μέ τήν περιστροφή (του),

① وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ

② وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ

③ النُّجُومِ الثَّاقِبِ

④ إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَنَا عَلَيْهَا حَافِظٌ

⑤ فَالْيَقِظِ الْإِنْسَانَ مِمَّ خُلِقَ

⑥ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ

⑦ يُخْرَجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ

⑧ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ

⑨ يَوْمَ تَبْيَضُّ الْوَسْطَاءُ

⑩ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ

⑪ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ

καί θά ἔχουν καί τήν Τιμωρία
τῆς Φωτιᾶς (σ' αὐτῇ τῇ ζωῇ)
γιατί δέν πίστεψαν καί
στήν ἄλλη ζωῇ θά ἔχουν ἄλλη
τιμωρία γιατί ἔκαψαν πιστούς.

أَلْحَرِيقُ

11. Ἐκεῖνοι ὅμως πού πιστεύουν
καί κάνουν καλά ἔργα, θά εἶναι
στούς Κήπους τοῦ Παραδείσου
πού κάτω του τρέχουν τά ποτάμια.
Αὐτή εἶναι ἡ μεγάλη Νίκη,

١١ إِن الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ

جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ

الْمَوْزَأُ الْكَافِرُ

12. Πολύ δυνατό — ἀλήθεια —
εἶναι τό Ἄρπαγμα (καί σφιξιμο)
τοῦ Κυρίου σου.

١٢ إِن بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ

13. Ἐκεῖνος εἶναι πού ἀρχίζει
(τῇ ζωῇ) καί τήν ἐπιναλαμβάνει.

١٣ إِنَّهُ هُوَ بَدِئٌ وَيُعِيدُ

14. Καί εἶναι ὁ Πολυεπεικῆς μέ πλήρη
Ἄγάπη καί Καλωσύνη,

١٤ وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ

15. ὁ Κύριος τοῦ Μεγάλου Θρόνου
τῆς Δόξας,

١٥ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ

16. ὁ Ἐκτελεστής πού κάνει
ὅ,τι θέλει. (Τίποτε
δέν ἐμποδίζει τῇ θέλησή Του).

١٦ فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ

17. Μά δέν σοῦ ἔφρασε ἡ ἱστορία
τῆς στρατιωτικῆς (Δύναμης);

١٧ هَلْ آتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ

18. τοῦ Φαραώ καί (τῆς γενιᾶς)
τοῦ Θαμμούντ
(πού ὁ ΑΛΛΑΧ ἔχει καταστρέφει);

١٨ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ

19. Κι ὅμως οἱ Ἄπιστοι
διατηροῦν ἀρνηση τῆς Ἀλήθειας.

١٩ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ

20. Καί ὁ ΑΛΛΑΧ ἀπό πίσω τους
περικλείει μέ
τῇ τιμωρία Του.

٢٠ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ

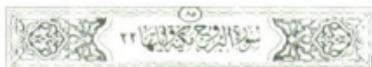
21. Ἀντίθετα αὐτό εἶναι
ἓνα Δοξασμένο Κοράντιο,

٢١ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ

22. (πού ἔχει γραφεῖ) σέ πίνακα
καλά Προφυλαγμένο, (ἀπό
τῇ μετατροπῇ καί τῇ φθορᾷ).

٢٢ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ

(85) Τό Στάδιο: «ἄλ – Μπουρούγκ»
τά Ζώδια.
– Μέκκα – σέ 22 ἐδάφια

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Ο**ρκίζομαι στόν Οὐράνο πού
ἔχει (γιά ἐπίδειξη) τά Ζώδια.
2. Ὁρκίζομαι στήν Ἡμέρα
τῆς Κρίσης) πού ἔχουν ὑποσχεθεῖ.
3. Ὁρκίζομαι σ' ὅποιον μαρτυρήσει
καί στήν ὑπόθεση
κάθε μαρτυρίας (ὅτι)
4. συμφορά (θά πέσει)
στούς σύντροφους (σ' αὐτούς
πού ἔφτιαξαν) τή λακκούβα,
(ὅπου κήκαν ζωντανοί οἱ χριστιανοί
τῆς Ὑεμένης τόν 6ο αἰώνα
ἀπό Ἰουδαίους μονάρχες).
5. τῆς φωτιάς, τῆς ἐφοδιασμένης
μέ (ἀφθονο) καύσιμο ὑλικό.
6. Νά τους πού κάθισαν πάνω της
(ἀγναντεύοντας τή φωτιά),
7. καί εἶναι μάρτυρες σ' ὅ,τι
κάνουν στούς πιστούς,
(στήν ἀγωνία τῶν θυμάτων τους).
8. Καί τοὺς ἐκδικήθηκαν
ὄχι γιά τίποτε ἄλλο, παρά μόνο
καί μόνο, γιατί πίστευαν
στόν ΑΛΛΑΧ τόν Παντοδύναμο,
τόν Ἄξιο κάθε Ὑμνου!
9. (Πίστευαν) σ' Ἐκεῖνον πού
ἔχει τήν κυριαρχία τῶν οὐρανῶν
καί τῆς γῆς!
Ὁ ΑΛΛΑΧ ὁμῶς εἶναι Μάρτυρας
πάνω σέ ὅτιδήποτε (συμβαίνει).
10. **Ε**κείνοι – βέβαια – πού
τιμώρησαν τοὺς Πιστοὺς
καί τίς Πιστές, κι ἐπειτα
δέν μετάνοισαν,
θά ἔχουν τά βασανιστήρια τῆς Κόλασης

① وَالنَّسَاءَ ذَاكَ الْبُرُوجِ

② وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ

③ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ

④ قَتِيلِ أَصْحَابِ الْأَخْذُودِ

⑤ النَّارِ ذَاكَ الْوَقُودِ

⑥ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ

⑦ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ

⑧ وَمَا تَفْكُؤُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ

الْعَزِيمَةِ الْحَمِيدِ

⑨ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

⑩ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ

لَمْ يَكُونُوا لَهُنَّ عَذَابَ جَهَنَّمَ وَلَهُنَّ عَذَابٌ

12. και θα μπει στην κόλαση
της Φωτιάς.

١٢ وَيَصَلَّ سَعِيرًا

13. Βέβαια ήταν (ένω ζούσε)
ευχαριστημένος με τη γενιά του.

١٣ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي أَهْلِهِمْ مَشْكُورًا

14. Φρονοῦσε – βέβαια –,
ὅτι δέν θά ἐπέστρεφε
γιὰ νά παρουσιασθεῖ (σ' Ἐμᾶς)!

١٤ إِنَّهُمْ ظَنُّوا أَن لَّنْ نَّجُورَ

15. Ὅχι, ποτέ! Γιατί ὁ Κύριός του
βλέπει (ἀναλυτικά) τὰ ὅσα κάνει.

١٥ بَلَىٰ لَئِن رَّبُّوَكَانَ بِبَصِيرًا

16. **Γ**ι' αὐτό ὀρκίζομαι.
στή κοκκινωπή λαμπρότητα
στό ἡλιοβασιλεμα,

١٦ فَلَا أَقْسِمُ بِالشَّفَقِ

17. και τή νύχτα μέ ὅσα εἶναι
(προσωρινά) φορτωμένη,

١٧ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ

18. και τό φεγγάρι σάν εἶναι γεμάτο,

19. ὅτι ὀπωσδήποτε θά ἀνεβαίνειτε
(στό ταξίδι σας) ἀπό
ἐξέδρα σέ ἐξέδρα
(ἀπό δυσκολίες σέ δυσκολίες).

١٨ وَالْفَجْرِ إِذَا تَسَقَّ
١٩ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ

20. **Τ**ι συμβαίνει – λοιπόν –
μ' αὐτούς, και δέν πιστεῦουν;

٢٠ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

21. Καί ὅταν – τό Κοράνιο –
διαβάζεται σ' αὐτούς, δέν ὑπακοῦν
ταπεινά – τίς Ἐντολές Του.

٢١ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ

22. ἀλλά – ἀντίθετα –
οἱ ἄπιστοι (τό) διαψεύδουν.

٢٢ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ

23. Ὁ ἌΛΛΑΧ ὁμως γνωρίζει
καλά ποῖο μυστικό κρύβουν
(στά στήθια τους).

٢٣ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ

24. Γι' αὐτό ἀνάγγελέ τους
μιά ὀδυνηρή Τιμωρία,

٢٤ فَنَبِّئْهُمْ بِعَذَابِ آلِيمٍ

25. ἐκτός ἀπό ἐκείνους ποῦ
πιστεῦουν και κάνουν τό καλό,
θά ἔχουν μιά Ἀμοιβή
ποῦ ποτέ δέν διακόπτεται.

٢٥ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

(84) Τό Στάδιο: «άλ — Ἴνσικκάκκ» —
 ἡ Διάρρηξη.
 — Μέκκα — σέ 25 ἐδάφια.

Στό δνομα τοῦ ΑΛΑΑΧ, τοῦ
 Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Q**ταν ὁ Οὐρανός διαρραγεῖ
 (σ' ὄλη τήν Ἐκταση)
2. καί ὀπακούσει μέ προσοχή
 (τῆ Διαταγή τοῦ) Κυρίου του,
 καί εἶναι ἀνάγκη (v' ἀποχωρήσει).
3. Καί ὅταν ἡ γῆ ἰσοπεδωθεῖ,
4. καί πετάξει ἔξω ὁ,τι εἶναι
 μέσα της, καί ἀδειάσει ὀλωσοδιόλου,
5. καί ἀκούσει μέ προσοχή,
 (τῆ Διαταγή τοῦ) Κυρίου της,
 καί εἶναι ἀνάγκη (νά τό κάνει), —
 τότε θά εἶναι ἡ
 Ἡμέρα τῆς Ἄνταμοιβῆς.
6. **Q**! Ἐσύ ὁ ἄνθρωπος! Πάντοτε
 — βέβαια — ταλαιπωρεῖσαι
 (βαδίζοντας) πρὸς τήν κατεύθυνση
 τοῦ Κυρίου σου, μέ μόχθο
 καί θά συναντήσεις τήν ἀνταμοιβή
 (τῶν πράξων σου)
7. Τότε σ' ἐκεῖνον πού δόθηκε
 τό Βιβλίο (τῶν πράξων) του
 στό δεξί του χέρι,
8. σύντομα θά λογαριασθεῖ
 μέ εὐκολο λογαριασμό
 (θά κριθεῖ μέ ἐπιείκεια),
9. καί θά ἐπανελθεῖ στή γενιά του
 (στήν κατηγορία του) εὐχαριστημένος!
10. Ἐνώ σ' ἐκεῖνον πού δόθηκε
 τό Βιβλίο (τῶν πράξων του)
 πίσω ἀπό τήν πλάτη του,
11. γρήγορα θά φωνάξει
 γιά Θάνατο (γιά ἀφανισμό),

① إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ

② وَأُذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُفَّتْ

③ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ

④ وَأُلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ

⑤ وَأُذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُفَّتْ

⑥ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ

كَذَٰلِكَ مَا مَلَاقِيهِ

⑦ فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَبِئْمِينِهِ

⑧ فَسَوْفَ يُحَاسِبُ حِسَابًا لَّيْسَ بِرَاقٍ

⑨ وَيَنْتَقِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا

⑩ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَأَىٰ ظَهْرَهُ

⑪ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا

24. Θά διαπιστώσεις στό Πρόσωπό τους
τήν άκτινοβολία τής ευδαιμονίας.

﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ﴾

25. Θά πίνουν άπ' 'Αγνό
(εύχημο) Κρασί,
καλά σφραγισμένο.

﴿يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيْقٍ مَخْمُومٍ﴾

26. Τό σφράγισμά του θά εΐναι
άπό μοσσιά (μυρωδάτη).
Και γιά τή Μακαριότητα αυτή
άς ελπίζουν όσοι έχουν φιλοδοξίες.

﴿حَسْبُهُمْ رَسُولٌ وَمَنْ فِي ذَلِكَ فَلْيَنَّاكِبِ
الْمُنْفِقُونَ﴾

27. (Μαζί μέ τό 'Αγνό κρασί),
Ένα μίγμα άπό Τασνίμ,

﴿وَمِنْ رَاحٍ مِنْ يَنْبِيبٍ﴾

28. μιά πηγή (σέ ψηλά) πού
άπό (τά νερά) τής
πίνουν οι πλησιέστεροι
(πρός τόν ΑΛΛΑΧ).

﴿عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ﴾

29. Βέβαια, γιά τούς ένοχους (πού
άμάρτησαν και) πού συνήθιζαν
νά γελούν γιά τούς πιστούς,

﴿إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا
يَضْحَكُونَ﴾

30. και όταν περνούσαν άπ' αυτούς
έκλειναν τό μάτι (άνοιγόκλειναν
τό μάτακι κοροϊδεύοντας),

﴿وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ﴾

31. και όταν γύριζαν
στίς οικογένειές τους
θά γύριζαν περρίζοντάς τους
(μέ άναίδεια),

﴿وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ﴾

32. και όποτε τούς έβλεπαν,
θά Έλεγαν: «Αυτοί εΐναι
— σίγουρα — οι περιπλανώμενοι!»

﴿وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُونَ﴾

33. Κι όμως δέν έχουν σταλεί
πάνω τους σάν Φύλακες
(νά τούς προστατέψουν)!

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ﴾

34. Έτσι αυτή τήν 'Ημέρα οι Πιστοί
θά γελούν γιά τούς 'Απιστους.

﴿فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ﴾

35. Πάνω σέ Θροιά
(τής 'Αξιοπρέπειας) θά βλέπουν
(τή κατάσταση τών άπίστων).

﴿عَلَى الْأَرْبَابِ يَنْظُرُونَ﴾

36. Μήπως δέν θά άνταμειφθούν
οι 'Απιστοι γιά ό,τι Έκαναν;
(Βεβαίως Ναι).

﴿هَلْ يُؤْتُونَكَ مَنَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

12. Κι όμως κανείς (δέν είναι δυνατό) νά τήν ἀρνηθεῖ, παρά μόνο κάθε Παραβάτης (τοῦ Νόμου), ὁ Ἀμαρτωλός.

﴿ وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴾

13. Καί ὅταν οἱ Ἐντολές Μας ἀπαγγέλλονται σ' αὐτόν, λέει: «Παραμύθια τῶν Ἀρχαίων!»

﴿ إِذَا تَلَّ عَلَيْنَا، إِنَّمَا قَالَ أَضْطِرُّ
الْأَوَّلِينَ ﴾

14. **Χι.** Ἀλλά στίς καρδιές τους – ὅπως ὁποῦτε – εἶναι τό στίγμα (τῆς κακίας) πού κέρδισαν ἀπό τά Ἔργα τους!

﴿ كَلَّا بَلْ رَأَىٰ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴾

15. Βέβαια αὐτοί οἱ ἄπιστοι, ἀπό τό Φῶς τοῦ Κυρίου τους – ἐκεῖνη τήν Ἡμέρα – θά εἶναι, μέ πέπλο σκεπασμένοι.

﴿ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمُحْجَبُونَ ﴾

16. Ἐπειτα θά δοκιμάσουν σίγουρα στή Φωτιά τῆς Κόλασης.

﴿ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴾

17. Ἐπειτα θά εἰπωθεῖ σ' αὐτούς: «Αὐτή εἶναι (ἡ τιμωρία) πού τήν διαψεύδατε!».

﴿ ثُمَّ يَفْتَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ، كَذِبُونَ ﴾

18. **Χι!** Τό Βιβλίο (πράξεων) τῶν Ἐναρέτων εἶναι (φυλαγμένο) στό Ἴλιγιν (σέ Ὑψηλή Τοποθεσία).

﴿ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَنْبِيَاءِ لَبِئْسَ مَا عَلَيْهِمْ ﴾

19. Καί τί εἶναι αὐτό πού θά σοῦ ἐξηγήσει, τί εἶναι τό Ἴλιγιν;

﴿ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عَلَيْهِمْ ﴾

20. (εἶναι) ἓνα Βιβλίο – Μητρώο ἀριθμημένο (ὄνομαστικά), μ' ἀκρίβεια.

﴿ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴾

21. πού τό ἐπιβεβαιώνουν οἱ Πλησιέστεροι (στόν ΑΛΛΑΧ).

﴿ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴾

22. **Σ**ίγουρα, οἱ Ἐνάρετοι θά βρεθοῦν στή Μακαριότητα,

﴿ إِنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَفِي عَيْمٍ ﴾

23. πάνω σέ Θρονιά (Ἀξιοπρέπειας) θά περιφέρουν τό βλέμμα τους (παντοῦ μέ θαυμασμό).

﴿ عَلَى الْأَرْكَانِ يُنظَرُونَ ﴾

(83) Τό Στάδιο: «ἄλ – Μουτταφφιν» –
οἱ Δόλιοι,
ἢ – οἱ Ἀσχολούμενοι μέ τήν Ἀπάτη.
– Μέκκα – σέ 36 ἑδάφια.

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Συμφορά σ' αὐτούς πού
ἐμπορεῦνται τήν Ἀπάτη
(στή γενική μορφή της),
2. αὐτοί πού ὅταν ἔχουν νά λάβουν
μέ τό μέτρο (κάτι) ἀπό τούς ἀνθρώπους,
ἀπατιοῦν ἀκρίβεια,
3. ἐνῶ ὅταν ἔχουν νά δώσουν
μέ τό μέτρο ἢ τό ζύγι
(κάτι) στούς ἀνθρώπους, δίνουν
λγότερο ἀπό ὅ,τι πρέπει.
4. Μά δέν σκέπτονται ὅτι θά κληθοῦν
(γι' Ἀνάσταση)
(ν' ἀποδώσουν)
λογαριασμό;
5. τῆ Μεγάλῃ καί τρομερῇ (ἐκεῖνῃ) Ἡμέρᾳ,
6. μιά Ἡμέρᾳ πού (ὅλη)
ἡ ἀνθρώπινη γενιά θά σταθεῖ
μπροστά στόν Κύριο
τοῦ Σύμπαντος Κόσμου;
7. Ἐχι βέβαια! Κι ὁμοῦ τό Βιβλίο
(τῶν πράξεων) τῶν Κακοηθῶν
εἶναι (φυλαγμένο) στό Σιτζίν
(ἄβυσσο – καταχθόνια).
8. Καί τί εἶναι αὐτό πού
θά σοῦ ἐξηγήσει, τί εἶναι Σιτζίν;
9. (εἶναι) ἓνα Βιβλίο, δίκαια,
μέ ἀκρίβεια γραμμένο.
10. Συμφορά – αὐτή τήν Ἡμέρᾳ –
στούς ἀπιστοῦς,
11. αὐτούς πού διαφεύδουν
(ἀπορρίπτοντας) τήν Ἡμέρᾳ
τῆς Ἀνταμοιβῆς.

① وَيَلُّ لَلظَّفِيرِ

② الَّذِينَ إِذْ أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ

يَسْتَوْفُونَ

③ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ

④ أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ

⑤ يَوْمٍ عَظِيمٍ

⑥ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

⑦ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ

لَفِي سَجِينٍ

⑧ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَجِينٌ

⑨ كِتَابٌ مَّرْهُومٌ

⑩ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ

⑪ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ يَوْمَ الْمَوْتِ

13. Πράγματι! Οί εδσεβεῖς
θά βρεθοῦν στή μακαριότητα,

﴿١٣﴾ إِنَّا الْبَرَاءَ لَنَبِيْرٌ

14. ἐνῶ οἱ κακοήθεις θά εἶναι
στή Φωτιά τῆς Κόλασης,

﴿١٤﴾ كَوَانَ الْفَجَارَ لَنِيْ حَكِيْمٍ

15. πού θά δοκιμάσουν
κατά τήν Ἡμέρα τῆς Κρίσης,

﴿١٥﴾ يَصَلُوْنَ سَائَوْمَ الْذِيْنَ

16. καί πού δέν πρόκειται
ἀπ' αὐτήν νά ἀπουσιάσουν.

﴿١٦﴾ وَمَاهُمْ عَنْهَا يَغَائِبِيْنَ

17. **Κ**αί τί πράγμα θά σοῦ ἐξηγήσει,
τί εἶναι ἡ Ἡμέρα τῆς Κρίσης;

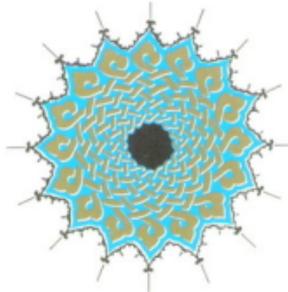
﴿١٧﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْذِيْنَ

18. Καί πάλι: τί θά σοῦ ἐξηγήσει,
τί εἶναι ἡ Ἡμέρα τῆς Κρίσης;

﴿١٨﴾ تَرَمَّا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْذِيْنَ

19. (Θά εἶναι) ἡ Ἡμέρα πού
καμιά ψυχή δέν θά ἐξουσιάζει
— σέ τίποτε — μιάν ἄλλη ψυχή.
Αὐτή δέ τήν Ἡμέρα ἡ Διαταγή
θά εἶναι (μόνο) μέ τόν ΑΛΛΑΧ.

﴿١٩﴾ يَوْمَ لَا تَمَلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا
وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلّٰهِ

(82) Τό Στάδιο: «άλ — 'Ινφιντάρ» —
Τό σχίσμο.
— Μέκκα — σέ 19 ἐδάφια.

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
'Ελεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Q**ταν ὁ Οὐρανός σχιστεῖ στά δύο,
2. καί δταν τά ἄστρα σκορπιστοῦν,
3. καί δταν οἱ θάλασσες ἐκραγοῦν,
4. καί δταν οἱ τάφοι ἀναποδογυριστοῦν
5. (τότε) κάθε ψυχὴ θά μάθει
τί ἔχει στείλει μπροστά:
(τί ἔκανε), καί τί ἀφῆσε πίσω:
(τί ἔχει παραλείψει νά κάνει).
6. **Q**! 'Εσὺ ὁ ἄνθρωπος!
Τι πράγμα σέ ἀποπλάνησε ἀπὸ
τόν Γενναϊόδωρο Κύριό σου;
7. Εἶναι Αὐτός πού σ' ἐπλασε,
σ' ὄμορφο σχήμα
σ' ἔκανε ἓνα ὄρθο σῶμα.
8. σ' ὁποιαδήποτε Προσωπικότητα
'Εκεῖνος θέλει καί
σοῦ (τήν) φορτώνει.
9. **Q**χι! (δέν πρέπει νά παραπλανηθεῖς)!
Κι ὁμως διανεύδετε τή Θρησκεία
(ἀπορρίπτοντας τό σωστό καί
τήν 'Ανάσταση)!
10. Βέβαια, πάνω σας (ἔχουν
ὀριστεῖ ἀγγελοι) γιά
νά σᾶς ἐπιτηρήσουν,
11. πού καταγράφουν,
12. Γνωρίζουν (καί καταλαβαίνουν)
ὄλα ὄσα κάνετε.

① إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ

② وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَضَرَتْ

③ وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ

④ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ

⑤ عَلَّمَكَ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ

⑥ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّبَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ

⑦ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ

⑧ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ

⑨ كَلَّا بَلْ يَكْفُرُونَ بِالَّذِينَ

⑩ وَإِن عَلَيْنَا لَلْْحَفِظِينَ

⑪ كَرَامًا كَتِيبِينَ

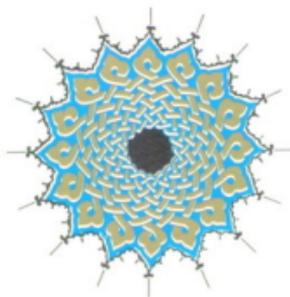
⑫ يَعْلَمُونَ مِمَّا فَعَلُوا

28. Για όποιον θέλει από σᾶς
νά βαδίσει ἴσια.

﴿٢٨﴾ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ

29. Ἐλλά δέν μπορείτε νά
κάνετε τίποτε ἔκτος
ἄν εἶναι θέλημα τοῦ ΑΛΛΑΧ,
(πού εἶναι) ὁ Κύριος
τοῦ Σύμπαντος Κόσμου.

﴿٢٩﴾ وَمَا نَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ

14. (τότε) κάθε ψυχή θά μάθει τί είχαν κάνει τά χέρια της έχει νά παρουσιάξει μπροστά της (άπό Έργα πού Έπραξε όταν ζούσε στόν κόσμο).
15. Ὁρκίζομαι στούς Πλανήτες πού επανέρχονται (τήν ἡμέρα).
16. πού κολυμποῦν στή κυκλική τους πορεία καί Έπειτα κρύβονται
17. καί τή Νύχτα, σάν (ἀρχίζει) νά διασκορπίζει (τό σκοτάδι) της
18. καί τήν αὐγή, σάν ἀποπνέει τό σκοτάδι (τῆς νύχτας),
19. (δο) αὐτό (τό Κοράνιο) εἶναι πραγματικά ὁ λόγος ἑνός τιμημένου Ἁγγελιαφόρου (Γαβριήλ), τοῦ
20. προκισμένου μέ Δύναμη καί θέση τιμημένη στόν Κύριο τοῦ Ἐθρόνου,
21. μέ ἔξουσία ὑπακούοντας ἐκεῖ (καί) ἄξιος ἐμπιστοσύνης στήν μεταφορά τῆς ἔμπνευσης.
22. **Κ**αί (᾿Ω! Λαέ!), ὁ Σύντροφός σας (ὁ Μουχάμμαντ) δέν εἶναι τρελός.
23. Καί — χωρίς ἀμφιβολία — (ὁ Μουχάμμαντ) τόν εἶδε (τόν Γαβριήλ) στόν καθαρό ὄριζοντα.
24. Ποτέ του (δέν ἦταν φιλάργυρος) πού κατακρατά γνώση ἀπό τό Ἄόρατο.
25. Καί ἐτοῦτο (τό Κοράνιο) δέν εἶναι ὁ λόγος ἑνός καταραμένου πονηροῦ πνεύματος.
26. **Τ**ότε πού λοιπόν σέ ποῖο δρόμο πηγαίνετε;
27. Βέβαια, αὐτό τό Κοράνι εἶναι ἕνα Μήνυμα γιά (δλο) τό ἀνθρώπινο γένος.
- ﴿عَلَّتْ نَفْسٌ مِّمَّا أَحْضَرَتْ﴾ ١٤
- ﴿فَلَا أَفْسِدُ بِالْخَلْقِ﴾ ١٥
- ﴿الْجَوَارِ الْكُنُوسِ﴾ ١٦
- ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ﴾ ١٧
- ﴿وَالضُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ﴾ ١٨
- ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ ١٩
- ﴿ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾ ٢٠
- ﴿مُطَاعٍ نَتَمَّ آمِينَ﴾ ٢١
- ﴿وَمَا صَاحِبُكُمْ يَنْجُنُونَ﴾ ٢٢
- ﴿وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ﴾ ٢٣
- ﴿وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ﴾ ٢٤
- ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ﴾ ٢٥
- ﴿فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ﴾ ٢٦
- ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ ٢٧

(81) Τό Στάδιο: «ατ – Τακουϊρ» –
 ἡ Δίπλωση – ἢ τὸ Τύλιγμα.
 – Μέκκα – σέ 29 ἑδάφια.

Ἐπὶ ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ τοῦ
 Ἐλεήμονα καὶ Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Ε**ταν ὁ ἥλιος διπλωθεῖ,
 (σβήνει τὸ ἀπλωμένο φῶς του)
2. καὶ ὅταν τὰ ἄστρα πέσουν
 καὶ χάσουν τὴ λάμψη τους,
3. καὶ ὅταν τὰ βουνά χαθοῦν
4. καὶ ὅταν οἱ θηλυκὲς καμήλες,
 δέκα μηνῶν ἔγκυες,
 ἀφεθοῦν ἀπεριποίητες,
5. καὶ ὅταν σμίξουν
 σὲ ἀγέλες τὰ ἄγρια θηρία
 (ἀπὸ πανικό),
6. καὶ ὅταν τὰ πελάγη βράσουν
7. καὶ ὅταν οἱ ψυχρὲς (ποῦ
 βγήκαν ἔξω) ξαναταιριάζουν
 (μὲ τὰ σώματα),
8. καὶ ὅταν ρωτηθεῖ τὸ (μωρό)
 κορίτσι ποῦ θάφτηκε ζωντανό:
9. γιὰ ποῦ ἐγκλημα σκοτώθηκε,
10. καὶ ὅταν οἱ Περγαμηνῆς
 (μὲ πράξεις τῶν ἀνθρώπων)
 ξεσκεπαστοῦν,
11. καὶ ὅταν ὁ Οὐρανός
 (ἢ Μέλλουσα Ζωὴ) ἐξαλειφθεῖ
12. καὶ ὅταν ἡ Φωτιά
 τῆς Κόλασης θεριέψει,
13. καὶ ὅταν ὁ Παράδεισος ἔρθει
 κοντά (στοὺς πιστοὺς)

① إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ

② وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ

③ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ

④ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ

⑤ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ

⑥ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ

⑦ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ

⑧ وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ

⑨ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ

⑩ وَإِذَا الصُّفُوفُ نُشِرَتْ

⑪ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ

⑫ وَإِذَا النُّجُومُ سُورَتْ

⑬ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُنزِلَتْ

31. καί φρούτα καί φορβή (ἀλόγων),

﴿۳۱﴾ وَفَلَكَمَّةً وَأَبَا

32. γιά ν' ἀπολαμβάνετε ἐσεῖς καί
τά ποιμνιά σας.

﴿۳۲﴾ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْفُسِكُمْ

33. **Τ**έλος δταν φτάσει
ἡ Ἐκκωφαντική Βοή,

﴿۳۳﴾ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَةُ

34. αὐτή τήν Ἡμέρα ὁ ἀνθρωπος
θά φύγει δραπετεύοντας ἀπό
τόν ἀδελφό του,

﴿۳۴﴾ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ

35. καί ἀπό τήν μητέρα του καί
τόν πατέρα του.

﴿۳۵﴾ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ

36. καί ἀπό τή σύντροφο (σύζυγό) του
καί τά παιδιά του.

﴿۳۶﴾ وَصَاحِبِيهِ وَبَنِيهِ

37. Αὐτή τήν Ἡμέρα, τό καθένα
ἄτομο ἀπ' αὐτούς θά ἔχει
ἄρκετες φροντίδες
(γιά τόν ἑαυτό του),
ὥστε ν' ἀδιαφορεῖ γιά τούς ἄλλους.

﴿۳۷﴾ لِكُلِّ أُمَّرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ
يُغْنِيهِ

38. **Α**ὐτή τήν Ἡμέρα μερικά
Πρόσωπα θ' ἀκτινοβολοῦν,

﴿۳۸﴾ وَوَجْهُ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرٌ

39. χαμογελαστά κι ευχαριστημένα.

﴿۳۹﴾ صَاحِكًا مُسْتَبِيرًا

40. Ἐνῶ ἄλλα πρόσωπα — αὐτή
τήν Ἡμέρα — θά εἶναι
μέ χῶμα λερωμένα

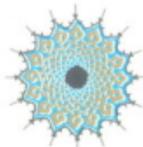
﴿۴۰﴾ وَوَجْهُ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ

41. καί ἡ μαυριλα θά τά σκεπάζει.

﴿۴۱﴾ تَرَهَقَهَا فَتْرَةٌ

42. Αὐτοί εἶναι οἱ Ἄρνητές
τοῦ ΑΛΛΑΧ, οἱ ἐργαζόμενοι
τήν ἀνομία.

﴿۴۲﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجْرَةُ

15. σταλμένα μέ χέρια Ἀγγελιοφόρων
(Ἀγγέλων),

١٥ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ

16. τιμημένων (στόν ΑΛΛΑΧ) εὐσεβῶν
καί δικαίων.

١٦ كِرَامٍ بَرَرَةٍ

17. Πόσο ἀχάριστος εἶναι ὁ
ἄνθρωπος! Τί ἦταν αὐτό
πού τόν ἔκανε νά
ἀρνηθεῖ (τόν ΑΛΛΑΧ);

١٧ قُتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْثَرُ

١٨ مِنْ أَمْرِ شَيْءٍ خَلَقَهُ

18. Ἀπό τί ὕλικό τόν ἐπλασε;

١٨ مِنْ نُطْقَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ

19. Ἀπό μιά σταγόνα σπέρμα.
Τόν ἔχει πλάσει κι ἔπειτα
τόν σχημάτισε
σέ κανονικές ἀναλογίες.

٢٠ نَزَّ السَّيْلَ لَيْسَرَهُ

20. Ἐπειτα ἔκανε γι' αὐτόν
τό δρόμο εὐκολο.

٢١ نُنَمَّ أَمَانَهُ وَقَافِرَهُ

21. Ἐπειτα τοῦ ἐπέφερε τό θάνατο
καί τόν ἔβαλε στόν Τάφο του.

٢٢ نَزَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ

22. Ἐπειτα – ἂν τό θέλει –
θά τόν ἀναστήσει (πάλι).

٢٣ كَلَّا لَمَّا يَقِضْ مَا أَمَرُهُ

23. Ὅχι! Μέ κανένα τρόπο – ἀκόμη
– δέν ἔχει ἐκπληρώσει ὁ,τι τοῦ
ἔχει διατάξει (ὁ ΑΛΛΑΧ).

٢٤ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ

24. **Α**ς στρέφει – λοιπόν –
ὁ ἄνθρωπος τό βλέμμα στήν Τροφή του,
(καί πῶς τοῦ τήν προμηθεύουμε).

٢٥ أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا

25. Ἐμεῖς χύνουμε – γι' αὐτό –
ἄφθονο τό νερό,

٢٦ نَزَّ سَقْنَا الْأَرْضَ سَقًّا

26. Ἐπειτα χωρίζουμε τή γῆ
σέ τμήματα χωριστά,

٢٧ فَأَبْنَيْنَا فِيهَا حَبًّا

27. καί κάνουμε νά φυτρώσουν
μέσα σ' αὐτή σπόροι,

٢٨ وَعَيْنًا وَقَضْبًا

28. καί σταφύλια καί θρεπτικά φυτά,

٢٩ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا

29. κι ἐλιές καί φοινικόδενδρα,

٣٠ وَحَدَائِقَ غُلْبًا

30. καί φραγμένους Κήπους,
μέ πυκνά καί περιτυλιγμένα δένδρα,

(80) Τό Στάδιο: «'Αάμπασα» – Σκυθρόπιασε.
– Μέκκα – σέ 42 εδάφια.

Στό όνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ τοῦ
'Ελεήμονα καί Φιλάνθρωπου.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Π**ροφήτης) σκυθρόπιασε
κι άπομακρύνθηκε,
2. γιατί ήρθε (κοντά) του
ό τυφλός (καί τόν διέκοψε).
3. 'Αλλά τί ήταν εκείνο πού
μπορούσε νά σέ ενημερώσει
ότι ίσως μπορούσε
νά καλύτερέψει (πνευματικά);
4. "Η ότι μπορούσε
νά προειδοποιηθεί και
ή διδασκαλία νά τόν ώφελήσει;
5. 'Ενώ τόν πλούσιο πού θεωρεί
τόν έαυτό του ατάρκη,
6. μ' αυτόν έσύ άσχολείσαι,
7. άν και δέν πρόκειται
νά κατηγορηθείς άν δέν
καλύτερέψει (πνευματικά).
8. Κι όσο γι' αυτόν πού ήρθε
σ' έσένα μέ άληθινό ζήλο,
9. και μέ θεοφοβία (στην καρδιά του),
10. γι' αυτόν έσύ άδιαφορείς.
11. **Χ**ι! Αυτό άποτελεί
μήνυμα (για όλο τό ανθρωπίνο
γένος).
12. – όποιος θέλει – άς
τό θυμάται (τό Κοράνιο).
13. **Β**ρίσκεται) σέ βιβλία πού
θεωρούνται τιμημένα.
14. 'Ανεβασμένα σέ άξίωμα,
άγνά και ίερά,

- ① عَبَسَ وَقْوَى
- ② أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى
- ③ وَمَا يُذَرِّبُكَ لَعَلَّه يَزَكَّىكَ
- ④ أَوْ يُذَكِّرُ فَنتَفَعَهُ الَّذِي كَرَى
- ⑤ أَمَا مَرَّاسْتَعْنَى
- ⑥ فَأَنْتَ لَهُ وَصَدَى
- ⑦ وَمَا عَلَيْكَ إِلَّا يَزَكَّىكَ
- ⑧ وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ لِيَسْعَى
- ⑨ وَهُوَ يَخْفَى
- ⑩ فَأَنْتَ عَنْهُ تَلْفَى
- ⑪ كَلَّا إِنَّهَا لَذِكْرَةٌ
- ⑫ لِمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ
- ⑬ فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ
- ⑭ مَّرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ

41. ἡ Διανομή του θά εἶναι
ὁ Παράδεισος.

﴿ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴾

42. Σέ ρωτοῦν γιά τήν ὼρα:
– Πότε θά εἶναι
ὁ ὀρισμένος της χρόνος;

﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ﴾

43. Πῶς μπορεῖς ἐσύ, νά
γνωρίζεις τό διορισμό της!

﴿ فِيهَا أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ﴾

44. Στόν Κύριό σου καί μόνο
– ἀνήκει τό Τέλος πού
ὀρίστηκε γι' αὐτή.

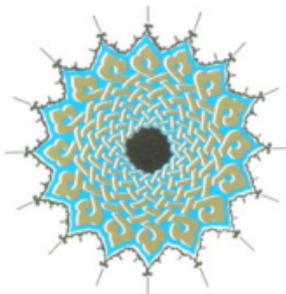
﴿ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا ﴾

45. Ἐσύ δέν εἶσαι παρά ἕνας
Προειδοποιητής γιά ὁποιον
τήν φοβᾶται.

﴿ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مَّن يَخْشَاهَا ﴾

46. Τήν Ἡμέρα πού θά τήν δοῦν,
(θά εἶναι) σάν νά ἔχουν
παραμείνει (στόν τάφο)
ἕνα μονάχα μέρος τοῦ δειλινοῦ ἤ
(τό πῶς πολύ) ἕνα μέρος
στό ἐπόμενο πραινό.

﴿ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَسُوا إِلَّا عَصِيَّةً ﴿٤٦﴾
أَوْضَعَهَا ﴾

27. **Μ**ήπως – τάχα – είναι πιά δύσκολη ή δημιουργία σας ή του ουρανού (ψηλά); (Ο ΑΛΛΑΧ) τόν έχει κτίσει.
28. Ύψωσε ψηλά τή σκεπή του και του έδωσε τάξη και τελειότητα.
29. Προίκισε μέ τό σκοτάδι τή νύχτα του, κι έβγαλε τή λαμπρότητά του (στό φώς).
30. Μετά άπ' αυτό άπλωσε τή γή.
31. Άπό τή γή έβγαλε τό νερό και τά βλαστάρια της,
32. και στερέωσε τά βουνά,
33. για χρήση και άπόλαυση δική σας και τών κοπαδιών σας.
34. **Γ**i' αυτό σάν φτάσει τό μεγάλο (περιστατικό) που θά κατασυντρίψει,
35. τήν Ήμέρα που ό άνθρωπος θά θυμηθεϊ (δλες) τις προσπάθειές του,
36. και ή Φωτιά της Κόλασης θά φαίνεται καθαρά για όποιον βλέπει,
37. τότε, όποιος είναι παραβάτης
38. και έχει προτιμήσει τή ζωή αυτού του κόσμου,
39. ή Διαμονή του θά είναι ή Κόλαση της Φωτιάς.
40. Ένω για όποιον φοβάται νά σταθει μπροστά στού Κυρίου του (τό δικαστήριο), και έχει συγκρατήσει τή ψυχή (του) άπό τίς κατώτερες επιθυμίες,

٢٧ ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ حَلْفًا أَمْ السَّمَاءُ بِسَمَاءِكُمْ

٢٨ رَفَعَ سَمَكَمَا فَسَوَّاهَا

٢٩ وَأَعْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ صُجُوتَهَا

٣٠ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَلَهَا

٣١ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَهَا

٣٢ وَأَنْجَبَ أَلْأَرْضَهَا

٣٣ مَنَعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ

٣٤ فَإِذَا جَاءَ الظَّامَةُ الْكُبْرَى

٣٥ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى

٣٦ وَبُرُزِدَ الْجَحِيمِ لِمَنْ يَرَى

٣٧ فَأَمَّا مَنْ طَغَى

٣٨ وَاتَّزَّ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

٣٩ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى

٤٠ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ

13. **Κ**ι όμως – στ' ἀλήθεια – θά είναι
μιά μονάχα (ἀναγκαστική) Κραυγή,
(ἀπό τή Σάλπιγγα)

﴿قَالَتْ هِيَ نَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ﴾

14. και τότε – νά τους – πού
(όλότελα) θά ξυπνήσουν
ἀγρυπνοι στή γῆ)

﴿فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ﴾

15. **Μ**ά δέν σου ἤρθε ἡ ἱστορία
τοῦ Μωυση;

﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾

16. Ὃταν τόν φώναξε
ὁ Κύριός του στήν ἁγιασμένη
κουλάδα τῆς Τοῦσα:

﴿إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى﴾

17. «Πήγαινε στόν Φαραώ, γιατί εἶναι
παραβάτης ἔξω ἀπό τά ὅρια

﴿أَذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ﴾

18. «καί πές (του): – «Μήπως
θά ἤθελες νά ἐξαγισθεῖς
(ἀπό τήν ἁμαρτία);

﴿فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَهٌ إِلَّا أَن نُّزَكِّيَ﴾

19. » – και νά σέ ὀδηγήσω
στόν Κύριό σου, πού – όμως –
πρέπει νά Τόν φοβᾶσαι; –»

﴿وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَخُشِيَ﴾

20. Καί τοῦ εἰδεξε (ὁ Μωυση)ς
τό Μεγάλο Σημεῖο (τό θαῦμα).

﴿فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ﴾

21. Ἄλλά (ὁ Φαραώ) τό ἀπέριψε
καί παράκουσε (τήν ὀδηγία).

﴿فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ﴾

22. Ἐπειτα γύρισε τήν πλάτη του
καί ἀγωνίστηκε σκληρά
(κατά τοῦ ΑΛΛΑΧ).

﴿فَوَدَّ بَرِّيَعَىٰ﴾

23. Ἐπειτα συγκέντρωσε
(τούς ἄνδρες του) ἔκανε
μιά ἀνακοίνωση,

﴿فَخَشَرَ فَأَدَّىٰ﴾

24. λέγοντας: «Εἶμαι
ὁ Κύριός σας, ὁ Ὑψιστος».

﴿فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ﴾

25. Ὃ ΑΛΛΑΧ όμως τόν πῆρε
(τιμωρώντας τον) και (τόν ἔκανε)
παράδειγμα για τή Μελλοντική
και για τήν πρώτη (αὐτή τή) ζωή.

﴿فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْأَخْرُسِ وَالْأُولَىٰ﴾

26. Βέβαια σ' αὐτό ὑπάρχει μιά
διδασκτική προειδοποίηση γιά
ὄποιον φοβᾶται (τόν ΑΛΛΑΧ).

﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ﴾

(79) Τό Στάδιο: «άν — Ναζιάατ» —
 Αὐτοί πού Ἀποσπούν.
 — Μέκκα — σέ 46 ἐδάφια.

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
 Ἐλεήμονα, καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

1. **Ε**ρκίζομαι (στούς ἀγγέλους)
 πού ἀποσπούν (τίς ψυχές
 τῶν ἀμαρτωλῶν) μέ βία,
  2. καί σ' αὐτούς πού εὐγενικά
 τίς βγάζουν (ἀπό
 ἀφοσιωμένους δούλους),
  3. καί σ' αὐτούς πού γλιστρούν
 (καί κολυμπούν) στούς αἰθέρες
 (μέ τίς παραγγελίες
 τῆς εὐσπλαχνίας),
  4. πού προχωροῦν βιαστικά
 σάν σέ ἀγώνα δρόμου,
  5. καί πού τακτοποιοῦν
 τίς Διαταγές (τοῦ Κυρίου τους),
  6. Τήν Ἡμέρα πού ἡ γῆ θά σείεται
 (ὅταν ἡ Σάλπιγγα ἤχησει
 γιά πρώτη φορά),
  7. ἀκολουθώντας κι ἄλλος σεισμός
 (ὅταν ἡ Σάλπιγγα ἤχησει γιά δεύτερη φορά).
  8. Οἱ ἄπιστες καρδιές — αὐτή
 τήν Ἡμέρα — τρέμουν
 (ἀπό πανικό),
  9. μέ χαμηλωμένα τά μάτια
 (ἐκείνων πού ἔχουν).
  10. Λένε: (τόρα): «Μά πῶς!
 θά ἐπανεέλθουμε — πραγματικά —
 στή πρότερή (μας) κατάσταση;
  11. «Πῶς! ἐφ' ὅσον θά ἔχουμε
 γίνει σάπια κόκκαλα»;
  12. Λένε: «Τότε, — σ' αὐτή
 τή περίπτωση — θά πάει χαμένη
 ἡ ἐπιστροφή!».
- ① وَاللَّزِعَتِ عَرْفًا
- ② وَاللَّشِطَتِ نَشْطًا
- ③ وَالسَّيِّحَتِ سَبْحًا
- ④ فَالْتَسَيَّعَتِ سَبْعًا
- ⑤ فَالْمَذْبُوبَتِ أَمْرًا
- ⑥ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ
- ⑦ تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ
- ⑧ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ
- ⑨ أَبْصَرُهَا خَابِئَةً
- ⑩ يَقُولُونَ أَيْنَا لَمْ نَرِدْ وَدُونَ فِي الْحَاكِمِينَ
- ⑪ أَوَدَا كُنَّا عِظْمًا مَّجْمُوعًا
- ⑫ قَالُوا نَلَاكَ إِذَا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ

Γιατί δέν θά αὐξήσουμε
παρά μόνο τά βάσανα».

31. **Γ**ιά τοὺς εὐσεβεῖς – βέβαια –
θά ὑπάρξει ἕνας θρίαμβος.
32. κῆποι (περιορισμένοι), καὶ ἀμπέλια,
33. καὶ μικρές παρθένες
συντροφισσες τῆς Ἰδίας Ἡλικίας,
34. καὶ ἕνα κύπελλο γεμάτο
(ὡς τὰ χεῖλη).
35. Δέν θά ἀκοῦνε ἐκεῖ μέσα
ἐπιπόλαια (λόγια) καὶ οὔτε ψευτιές!
36. Ἄμοιβὴ ἀπὸ τὸν Κύριό σου,
ἕνα δῶρο, ἀρκετὰ ἱκανοποιητικό,
37. (ἀπὸ) τὸν Κύριο τῶν οὐρανῶν
καὶ τῆς γῆς καὶ
τῶν ἀνάμεσά τους
– τὸν Ραχμάν –
– τὸν Φιλάνθρωπο (ΑΛΛΑΧ) –.
Κανεὶς δέν θά ἔχει τὴ δύναμη
νὰ ἀμφισβητήσει (γιὰ τὰ δῶρα) Του.
38. **Τ**ὴν Ἡμέρα ποὺ τὸ Πνεῦμα
(τοῦ Γαβριήλ) καὶ οἱ ἄγγελοι
θά στέκονται στὴ γραμμῇ,
κανεὶς δέν θά μιλά παρά μόνο
μέ τὴν ἄδεια
τοῦ Πανοικτίρμονα (Ραχμάν) καὶ
θά λέει ὁ, τι εἶναι σωστό.
39. Αὐτὴ ἡ Ἡμέρα θά εἶναι
Ἄναπόφευκτη.
Γι' αὐτό – ὅποιος θέλει –
ἂς πάρει τὸν (ἴσιο δρόμο)
Ἐπιστροφῆς πρὸς τὸν Κύριό του.
40. Βέβαια – σὰς ἔχουμε καὶ ὄλας
προειδοποιήσει γιὰ
μιὰ Τιμωρία ποὺ πλησιάζει
γιὰ τὴν Ἡμέρα ποὺ ὁ ἄνθρωπος
θά δεῖ (τὰ Ἔργα) ποὺ
παρουσίασαν τὰ χέρια του, καὶ
ποὺ ὁ Ἄπιστος θά πεῖ:
« Ἀλλοίμονο σ' ἐμένα!
Μακάρι νὰ ἦμιον (ἀπλό) χῶμα! ».

١٣ إِنَّ لِلنَّعْتِيبِينَ مَفَازًا

١٤ حَدَائِقٍ وَأَعْنَابًا

١٥ وَكَوَاعِبَ أَزْرَابًا

١٦ وَكَأْسًا دِهَاقًا

١٧ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدَابًا

١٨ جَزَاءً مِمَّن رَزَاكَ عَطَاءً حِسَابًا

١٩ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنِ
لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا

٢٠ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا
لَّا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أُوذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ
وَقَالَ صَوَابًا

٢١ ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُخَذْ لِيَوْمِهِ
مُنَافًا

٢٢ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا قَرِيبًا
يُنظَرُ إِلَيْهِ مَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَيُفْصَلُ
الْكَاذِبُ الْيَلْبِئْسَ كُنْتُ تُرَابًا

16. Καί κήπους μέ περιτυλιγμένους κλάδους
(πολυτελέστατα);

﴿وَجَنَّتِ الْأَنْبَاءُ﴾

17. **Β**εβαια ή 'Ημέρα της Κρίσης
είναι κάτι πού έχει
όρισθεϊ,

﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتِنَا﴾

18. ή 'Ημέρα πού ή Σάλπιγγα
θά ήχησει, και
θά Ελθετε σέ μάζες.

﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَقْوَابَنَا﴾

19. Καί οί ούρανοί θ' ανοίξουν
σάν νά ήταν εκεί (πολλές) πόρτες,

﴿وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا﴾

20. και τά βουνά
θά εξαφανιστοϋν σάν αυταπάτη.

﴿وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا﴾

21. **Σ**τ' αλήθεια ή Κόλαση είναι
σάν ένας τόπος ένεδρας,

﴿إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا﴾

22. γιά τούς παραβάτες
Ένας τόπος προορισμού.

﴿لِلظَّالِمِينَ مَأْبَأٌ﴾

23. Θα κατοικήσουν εκεί μέσα
για αιώνες.

﴿لَّذِينَ فِيهَا أَحْقَابًا﴾

24. Τίποτε κρύο (δροσερό) δέν θα
δοκιμάζουν εκεί μέσα ουτε κανένα ποτό,

﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا﴾

25. εκτός από καυτό ύγρό
(πύο), πού ρευστοποιείται
άπό τή σάρκα τους.

﴿إِلَّا سَمِيمًا وَعَسَاقًا﴾

26. μιά κατάλληλη άποζημίωση
(γι' αυτούς).

﴿جَزَاءً وَفَاتًا﴾

27. Πράγματι! κι αυτό, γιατί
δέν περίμεναν νά τους κρίνει
ό ΑΛΛΑΧ (για τίς
πράξεις τους),

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا﴾

28. αλλά (άναιδέστατα) διέγνευδαν
τήν 'Αποκάλυψη Μας (και
τήν άπερριπταν) αυθαίρετα.

﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا﴾

29. Καί κάθε πράγμα
τό παρακολουθούσαμε καταγράφοντάς το.

﴿وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا﴾

30. «Δοκιμάστε — λοιπόν —
(τούς καρπούς τών Έργων σας).

﴿فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾

(78) Τό Στάδιο: «άν – Νάμπαα» –
τό (Μεγάλο) Νέο.
– Μέκκα – σέ 40 εδάφια

Στό όνομα του ΑΛΛΑΧ, του
Ἐλεήμονα καί Φιλανθρώπου

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

1. **Α**ναφορά μέ τι (θέμα) συζητούν
ό ένας μέ τόν άλλο;
2. Για τό Μεγάλο Νέο,
3. πού – σ' αυτό – αυτοί διαφωνοῦν.
4. Ὅχι! – στ' ἀλήθεια –
σύντομα θά μάθουν!
5. Καί βέβαια ὄχι πολύ σύντομα
θά μάθουν!
6. **Μ**ήπως δέν ἔχουμε κάνει
τή γῆ σάν μιὰ πλατιά ἔκταση,
7. καί τά βουνά σά σφῆνες;
8. Καί (δέν) σᾶς ἔχουμε πλάσει
σέ ζευγάρια,
9. καί κάναμε τόν ὕπνο σας
γιὰ ἀνάπαυση.
10. καί κάναμε τή νύχτα σάν
ἓνα κάλυμμα,
11. καί κάναμε τήν ἡμέρα σάν ἓνα
μέσο συντήρησης;
12. καί (δέν) ἔχουμε κτίσει πάνω σας
τά ἑπτά στερεώματα,
13. καί τοποθετήσαμε σ' αὐτά
ἓνα Φῶς Λαμπρότητας (τόν ἥλιο);
14. Καί (δέν) στείλαμε κάτω (στή γῆ)
ἄφθονο νερό ἀπό τά σύννεφα,
15. γιά νά βγάλουμε μ' αὐτό
σπόρους καί θρεπτικά φυτά;

① عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ

② عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيْمِ

③ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ

④ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ

⑤ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ

⑥ اَلَّذِي جَعَلْنَا لَازْرَضٍ مَّوَدًا

⑦ وَانْجَالًا اَوْ تَوَادًا

⑧ وَخَلَقْنَاكُمْ اَزْوَاجًا

⑨ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سَبَاتًا

⑩ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا

⑪ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا

⑫ وَبَيْنَا وُفُوقَكُمْ سَبْعًا سِدَادًا

⑬ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا

⑭ وَاَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً مُّتَجَاوًا

⑮ لِيُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا

40. Συμφορά — αυτή την Ήμερα —
για τούς διαψευδοντες
την Ἀλήθεια!

﴿وَلْيَوْمَذَلِكَذِينَ﴾

41. **Ε**σο για τούς Ἐνάρετους,
θα γίνουν δεκτοί σέ (δροσερές) σκιές
καί σέ πηγές (ἀπό νερά).

﴿إِنَّا لَنَقِيْنَ فِي ظِلِّلٍ وَعِيُونٍ﴾

42. Καί (θά ἔχουν) φρούτα ἀπό
ὄ,τι λαχταροῦν.

﴿وَوُكُوهٍ يَّمَاتِنَهُمْ﴾

43. «Φᾶτε καί πιεῖτε κι ἄς χαρεῖτε
για ὄ,τι (καλό) κἀνάτε».

﴿كُلُواوَأَشْرَبُوا هَيْتَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾

44. Ἔτσι Ἐμεῖς ἀμειψομε ὅσους
κάνουν προσεκτικά τό Καλό.

﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾

45. Συμφορά — αυτή την Ήμερα —
για τούς διαψευδοντες
την Ἀλήθεια!

﴿وَلْيَوْمَذَلِكَذِينَ﴾

46. **Ε**! Ἐσεῖς οἱ Ἄδικοι!
Τρῶτε κι ἀπολαμβάνετε (ἀλλά)
για λίγο καιρό (σ' αὐτόν τόν κόσμο,
γιατί εἰστε ἐγκληματίες (ἀμαρτωλοί).

﴿كُلُواوَتَتَفَوُّا قَلِيلًا إِنَّا نَجْزِي الْمُجْرِمُونَ﴾

47. Συμφορά — αυτή την Ήμερα —
για τούς διαψευδοντες
την Ἀλήθεια!

﴿وَلْيَوْمَذَلِكَذِينَ﴾

48. **Κ**ι ἄν κανεῖς πεῖ σ' αὐτούς:
«Γονατίστε (για προσευχή)!»
(αὐτοί), δέν γονατίζουν,
ὕπεροπτικά.

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آذِعُوا الْإِبْرَهْمُونَ﴾

49. Συμφορά — αυτή την Ήμερα —
για τούς διαψευδοντες
την Ἀλήθεια!

﴿وَلْيَوْمَذَلِكَذِينَ﴾

50. Ὡστε σέ ποιό Μήνυμα — μετά
ἀπ' αὐτό (τό Κοράνιο) — θά πιστέψουν;

﴿فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾

καί σᾶς ποτίσαμε μέ γλυκό νερό
(κι ὑγιεινό);

قَوَاتَا

28. Συμφορά — αὐτή τήν Ἡμέρα —
γιά τοὺς διαψεῦδοντες
τήν Ἀλήθεια!

١٨ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْكَذِبِينَ

29. **Κ**αί τότε θά ἀκουστεῖ:
« Ἀπέλθετε ἐκεῖ (στή κόλαση)
πού ἀρνηθήκατε
καί διαψεύσατε.

١٩ أَنْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ تُكَذِّبُونَ

30. » Ἀπέλθετε ἐκεῖ σέ μιά Σκιά
(νά ἀποφύγετε τήν τιμωρία)
σέ τρεῖς κατευθύνσεις,

٢٠ أَنْطَلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي تَلَكِ شَعْبٍ

31. » πού δέν εἶναι σκιά δροσιάς
καί οὔτε προφυλάσσει
ἀπό τήν ἄγρια φλόγα.

٢١ لَا ظِلِّيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْعَذَابِ

32. » Πραγματικά ρίχνει (πελώριους)
σπινθηρες σάν Κάστρα,

٢٢ إِنَّمَا تَرْمِي بِشَرِّكَهَا الْقَمَرِ

33. » σάν νά ἦταν (δέμα ἀπό)
κίτρινες καμηλές
(πού προχωροῦν γρήγορα)».

٢٣ كَأَنَّهُمْ جِمَاطٌ صُفْرٌ

34. Συμφορά — αὐτή τήν Ἡμέρα —
γιά τοὺς διαψεῦδοντες τήν Ἀλήθεια!

٢٤ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْكَذِبِينَ

35. **Α**ὐτή θά εἶναι μιά Ἡμέρα
πού δέν θά εἶναι δυνατό
νά βγάλουν μιλιά,

٢٥ هَذَا يَوْمٌ

لَا يَنْطَفِئُونَ

36. καί δέν θά δοθεῖ σ' αὐτοὺς
ἡ ἄδεια νά δικαιολογηθοῦν.

٢٦ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْبُدُونَ

37. Συμφορά — αὐτή τήν Ἡμέρα —
γιά τοὺς διαψεῦδοντες
τήν Ἀλήθεια!

٢٧ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْكَذِبِينَ

38. **Α**ὐτή θά εἶναι ἡ Ἡμέρα
τοῦ Χωρισμοῦ (τῆς Κρίσης).
Θά συναθροίσουμε ἐσᾶς
μαζὶ μέ τοὺς ἀρχαίους
(τοὺς πρὶν ἀπό σᾶς)!

٢٨ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْتُمْ وَالْأُولِينَ

39. » Ἄν τώρα ἔχετε κανένα
τέχνασμα (καμιά συνωμοσία)
μεταχειριστεῖτε την ἐναντίον Μου!

٢٩ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُون

13. Μέχρι την 'Ημέρα του Χωρισμού (της 'Απόφασης), μεταξύ του Καλού και του Κακού.

﴿لِيَوْمِ الْفَصْلِ﴾

14. Και ποιός θά σου εξηγήσει τι είναι η 'Ημέρα του Χωρισμού;

﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ﴾

15. Συμφορά – αυτή την 'Ημέρα – για όσους διέψευδαν την 'Αλήθεια!

﴿وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ﴾

16. **Μ**ήπως δέν εξολοθρέψαμε τους άρχαίους (για τίς άδικες διαψεύσεις);

﴿أَلَمْ نَكْنِمْكَ الْأَوَّلِينَ﴾

17. Έτσι εξολοθρέψαμε και τίς έπομένες γενιές για τίς ίδιες αιτίες.

﴿ذُرِّيَّتَهُمُ الْآخِرِينَ﴾

18. Μ' αυτό τον τρόπο ενεργούμε για τους εγκληματίες (τους άμαρτωλούς).

﴿كَذَلِكَ نَفْعِلُ بِالْجَائِرِينَ﴾

19. Συμφορά – αυτή την 'Ημέρα – για όσους διέψευδαν (άρνούμενοι) την 'Αλήθεια.

﴿وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ﴾

20. **Μ**ήπως δέν σ'ας έχουμε πλάσει από νερό (σπέρμα) άσήμαντο;

﴿أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ﴾

21. Και τό κάναμε ν' αναπαυθεί σ' ένα μέρος μόνιμα άσφαλισμένο (στή μήτρα),

﴿فَجَعَلْنَا فِي قَرَارٍ مَكِينٍ﴾

22. για ένα διάστημα (κυοφορίας) όρισμένο;

﴿إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ﴾

23. Και μπορέσαμε να τό πλάσουμε (κανονικά). Γιατί είμαστε οί καλύτεροι για να δημιουργήσουμε.

﴿فَعَدَدْنَا قَدْرًا مِّنَ الْعَدْدِ وَنَ﴾

24. Συμφορά – αυτή την 'Ημέρα – για τους διαψεύδοντες την 'Αλήθεια!

﴿وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ﴾

25. **Μ**ήπως δέν κάναμε τή γη για να φέρει τον άνθρωπο;

﴿أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا﴾

26. στή ζωή και στό θάνατο;

﴿أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا﴾

27. και κάναμε σ' αυτήν βουνά μόνιμα, ύψηλά (σ' άνάστημα),

﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا رُءُوسًا شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَّاءً﴾

(77) Τό Στάδιο: «ἄλ – Μουσαλάτ» –
 Αὐτοί ποῦ ἔχουν Σταλῆ.
 Οἱ Ἄνεμοι: γιά τό φυσικό κόσμο.
 Οἱ Ἄγγελοι: γιά τόν πνευματικό κόσμο.
 Οἱ Προφήτες: γιά τόν ἀνθρώπινο κόσμο.
 – Μέκκα – σέ 50 ἐδάφια.

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ τοῦ
 Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Ο**ρκίζομαι στούς Ἄγγελους),
 ποῦ στέλνονται
 διαδοχικά στούς ἀνθρώπους,
2. ποῦ ἔπειτα κινοῦνται βίαια
 σέ τρομερές θυέλλες,
3. καί σκορπίζουν (πράγματα)
 σ' ὄλες τίς διευθύνσεις,
4. Κι ὀρκίζομαι στούς Ἄγγελοῦς ποῦ
 διακρίνουν μεταξύ Ἀληθείας καί ψεύδους,
5. καί ποῦ μεταφέρουν τήν Ἀποκάλυψη
 στούς προφήτες
6. εἴτε γιά νά ἀναγγέλουν
 τήν ἀποκάλυψη στούς ἀνθρώπους
 (γιά νά μὴν ἔχουν καμμία δικαιολογία)
 εἴτε γιά νά προειδοποιήσουν.
7. Βέβαια, ὅ,τι σᾶς ἔχουν
 ὑποσχεθεῖ πρέπει νά συμβεῖ.
8. **Ε**πειτα ὅταν τὰ ἄστρα
 θά σκοτεινιάσουν (καί θά χαθοῦν),
9. κι ὅταν ὁ Οὐρανός
 σχιστεῖ καί καταστραφεῖ
10. κι ὅταν τὰ βουνά σκορπιστοῦν
 (στούς ἀνέμους) σάν σκόνη,
11. κι ὅταν οἱ ἀπεσταλμένοι
 (συγκεντρωθοῦν ὅλοι)
 μέ τοὺς λαοὺς τους κατὰ
 τήν Ἡμέρα τῆς Κρίσης.
12. τότε, γιά ποιὰ Ἡμέρα
 (αὐτοὶ οἱ οἰωνοὶ) ἔχουν ἀναβληθεῖ;

① وَالرَّسَلَكِ عُرْفَا

② فَالْعَصْفَتِ عَصْفَا

③ وَالنَّشْرَاتِ نَشْرَا

④ فَالْقَدْرَقَاتِ قَدْرَا

⑤ فَالْقَلْبِيَّتِ ذِكْرَا

⑥ عُدْرَا أَوْ نُذْرَا

⑦ إِنَّمَا نُوعَدُونَ لَوَقْعُ

⑧ فَإِذَا الْجُودُ طُمِسَتْ

⑨ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ

⑩ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيْفَتْ

⑪ وَإِذَا الرُّسُلُ أُقْبِتَتْ

⑫ لِأَيِّ يَوْمٍ أُخِّلَتْ

28. Ἐμεῖς εἴμαστε πού τοὺς ἔχουμε δημιουργήσει, καί σύραμε γερά τίς ἀρθρώσεις τους (γιά νά στέκονται ὀρθά καί σωστά). Ἄλλά ὅταν τό θέλουμε, μπορούμε ν' ἀντικαταστήσουμε – ἄλλους – σάν κι αὐτούς – μέ μιά πλήρη ἀλλαγή.

﴿۱۸﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ
وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا

29. Αὐτή εἶναι μιά προειδοποίηση. Ὅποιος – λοιπόν – θέλει ἄς πάρει τόν (ἴσιο) Δρόμο τοῦ Κυρίου του.

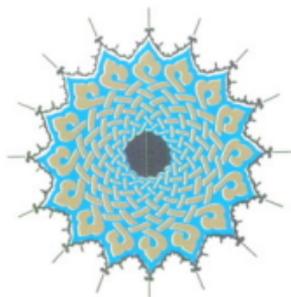
﴿۱۹﴾ إِنْ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اخْتَدِ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

30. Κι ὁμως δέν μπορεί νά θέλετε, παρά μόνο ὅπως θέλει ὁ ΑΛΛΑΧ. Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Παντογνώστης, Πάνσοφος.

﴿۲۰﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

31. Θά δεχθεῖ νά μπεῖ (στό χῶρο) τῆς Μακροθυμίας Του – ἐκεῖνον πού θέλει –. Ἐνῶ γιά τοὺς ἀδίκους ἔχει ἐτοιμάσει ὀδυνηρά Βασανιστήρια.

﴿۲۱﴾ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

19. Καί θά περιτριγυρίζουν πάνω τους (καί θά ύπηρετούν έφηβοι με αιώνια (δρσοερότητα), πού άν τους δεΐς θά τους νόμιζες σάν διεσπαρμένα Μαργαριτάρια.

19 *وَصَلَوْا عَلَيْهِمْ وَلَدُنْهُمْ إِذَا رَأَيْتَهُمْ
حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنسُورًا

20. Καί όταν βλέπεις (στόν Παράδεισο) εκεί θά δεΐς μιá Μακαριότητα και Μεγάλο ('Υπέροχο) Βασίλειο.

20 وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَرًا رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا

21. Πάνω τους (θά φορούν) πράσινα ρούχα απ' άρχονθοφαντο μετάξι γιά έσώρουχα κι από βαρύ μετάξι (για έξωτερικά ρούχα) κεντημένο, και θά είναι στολισμένοι με άσημένα βραχιόλια. 'Ο Κύριός τους — δέ —, θά τους δίνει νά πιούν από ένα Ποτό, 'Αγνό και καθαρό.

21 عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٌ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ
وَحُلُوفٌ أَسْوَدٌ مِنْ فِضَّةٍ وَسَمَاوَةٌ يُرْمَى مِنْهَا
طَهُورًا

22. «Βέβαια αυτό είναι μιá 'Αμοιβή γιά σάς, και οί Προσπάθειές σας, Έγιναν δεκτές κι άναγνωρίστηκαν».

22 إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيَكُمْ مَشْكُورًا

23. **Ε**μείς είμαστε πού έχουμε στείλει σ' έσένα κάτω τό Κοράνιο — τμηματικά —.

23 إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ بِأَنْزِيلِنَا

24. Γι' αυτό νά ύπομένεις καρτερικά και νά περιμένεις τήν 'Απόφαση του Κυρίου σου, και μήν ύπακούς — από αυτούς — τους άμαρτωλούς και τους άχάριστους.

24 فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ مِنْهُمْ آيَاتًا
أَوْ كُفُورًا

25. Καί μνημόνευε τό όνομα του Κυρίου σου, (πανηγύριζε) κάθε πρωί και κάθε δειλινό,

25 وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

26. και από κάθε νύχτα ένα μέρος της. Νά ταπεινώεις τόν εαυτό σου προσκυνώντας Τον, (γονατίζοντας) και νά Τόν δοξάζεις πολύ σέ παρατεταμένη νύχτα, σ' όλη τή διάρκεια τής νύχτας.

26 وَمَنْ أَلْبَسَ فَإِن جُودًا وَسَجِدًا لِيَتَلَطَّوْ بِهَا

27. **Ο**σο γι' αυτούς (τους Εΐδωλολάτρες), άγαπούν τή βιαστική ζωή, και άπομακρύνουν πίσω τους μιá 'Ημέρα (πού θά είναι) βαριά!

27 إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ
وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا

9. (λέγοντας): «Σᾶς τρέφουμε
για τὴ Χάρη τοῦ ΑΛΛΑΧ μονάχα.
Δέν ἐπιθυμοῦμε ἀμοιβή
ἀπὸ σᾶς οὔτε εὐχαριστίες.

⑩ إِنَّمَا نَطْمَعُكَ لَوْجِدَهُ اللَّهُ لَا زَيْدٌ مِنْكُمْ جَزَاءٌ
وَلَا شُكْرًا

10. Φοβούμαστε μόνο — ἀπὸ
τὴ μεριά τοῦ Κυρίου μας —
(μὴ μᾶς βρεῖ)
μιά Ἡμέρα τῆς Ὁργῆς (Του),
γεμάτη δυστυχία καὶ πόνο.

⑪ إِنَّا نَخَافُ مِنْ زَيْنَاتِنَا عِبُوسًا قَطِيرًا

11. Ὁ ΑΛΛΑΧ ὁμοῦ θά τοὺς ἀπαλλάξει
ἀπὸ τὸ κακὸ ἐκείνης τῆς Ἡμέρας
καὶ θά ρίξει πάνω τους
ἓνα Φῶς ὁμορφιάς καὶ
μιά χαρά.

⑫ قَوْمَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَصْرَةً
وَسُرُورًا

12. **Κ**αὶ ἐπειδὴ καρτερικά
ὑπόμεναν, θά τοὺς ἀνταμειψαί
μὲ ἓνα Κῆποι καὶ
(ροῦχα) μεταξωτά.

⑬ وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا وَجَنَّةً وَحَرِيرًا

13. Πλαγιασμένοι στὸν (Κῆπο)
πάνω σὲ ὑψωμένους θρόνους,
δε θά βλέπουν ἐκεῖ ἥλιο
(μὲ τὴν ὑπερβολικὴ του ζέστη),
οὔτε (τοῦ φεγγαριοῦ)
τὸ ὑπερβολικὸ κρύο.

⑭ مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرْبَابِ لَا يُرَوْنَ فِيهَا
سَمًا وَلَا زَمْهَرِيرًا

14. Καὶ οἱ σκιές θά πέφτουν
χαμηλά πάνω τους καὶ
τὰ δεμάτια (ἀπὸ τὰ φρούτα),
θά κρέμονται χαμηλά, ταπεινωμένα.

⑮ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا نَذِيلًا

15. **Κ**αὶ ἀνάμεσά τους θά περνοῦν
ἀσημένια κανάτια καὶ
γαλιστερά κύπελλα,
(σάν κρύσταλλα),

⑯ وَطُفَافٍ عَلَيْهَا رَبَائِبٌ مِنْ قِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ

16. (κύπελλα) ἀπὸ ἀσήμι πού
γαλιῆζει σάν τὸ κρύσταλλο,
πού θά τὰ γεμίζουν
μὲ ὀρισμένο μέτρο (δοσο θέλουν).

⑰ كَانَتْ قَوَارِيرًا
قَوَارِيرًا مِنْ قِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا

17. Καὶ θά τοὺς δίνουν γιὰ
νά πιοῦν σ' αὐτὰ ἀπὸ
ἓνα Κύπελλο
(Κρασιοῦ)
ἀνάμικτου μὲ Ζανγκαμπὶλ
(ποτὸ δροσιστικὸ, εὐγεύστο ἀπὸ
πιπερόριζα ζιγγίβερη).

⑱ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا

18. μιά πηγή ἐκεῖ μέσα πού
ὀνομάζεται Σαλσαμπὶλ.
(δηλ. γάργαρα νερό).

⑳ عَيْنًا فِيهَا تُسْقَى سَلْسَابِيلًا

(76) Τό Στάδιο: «άντ – Ντάχρ» –
 ὁ Χρόνος.
 ἢ «άλ – Ίσάν» ὁ Ἄνθρωπος.
 – Μαντίνα – σέ 31 ἑδάφια.

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
 Ἐλεήμονα καί Φιλανθρώπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Πράγματι, ὑπῆρξε – γιά τόν Ἄνθρωπο –
 μία μεγάλη περίοδος Χρόνου,
 πού δέν εἶχε
 καμιά παρουσία.
2. Βέβαια δημιουργήσαμε
 τόν Ἄνθρωπο ἀπό μία σταγόνα
 ἀνάμικτου σπέρματος
 (τῶν δύο φύλων),
 γιά νά τον δοκιμάσουμε.
 Καί τοῦ δώσαμε (τό δῶρο)
 τῆς Ἀκοῆς καί τῆς Ὅρασης.
3. Ἐμεῖς εἶναι πού τοῦ δείξαμε
 τόν Δρόμο, εἴτε εἶναι
 εὐγνώμονας κι εὐχαριστεῖ,
 (ἄν βαδίζει στόν καλό)
 εἴτε ἀχάριστος καί
 ἀρνεῖται τήν Πίστη (ὅταν
 ἀκολουθεῖ τό δρόμο τῆς κακίας).
4. **Γ**ιά τοὺς Ἄπιστους ἔχουμε
 ἐτοιμάσει Ἄλυσιδες, (γιά τά πόδια)
 Δεσμά (γιά τά χέρια) καί
 Φλογισμένη Φωτιά.
5. **Ἐ**σο γιά τοὺς Ἐνάρετους,
 θά πίνουν ἀπό ἓνα κύπελλο
 (Ποτοῦ) ἀνάμικτο
 μέ Καφουρά, εὐγεῦστο,
6. μία Πηγῇ ἀπό ὄπου –
 οἱ ἀφοσιωμένοι Δουλοῖ
 τοῦ ΑΛΛΑΧ – πίνουν,
 κάνοντάς την νά ἀναβλύζει
 ἄφθονο κι ἀτελείωτο (ποτό).
7. **Π**ραγματοποιοῦν τίς ὑποσχέσεις τους
 (μέ τήν ὑπακοή στόν Κύριό τους)
 καί φοβοῦνται τήν Ἡμέρα πού
 τό κακό της θά σκορπιστεῖ
 σ' ὅλες τίς διευθύνσεις.
8. Καί τρέφουν – ἀπό ἀγάπη
 πρὸς τόν ΑΛΛΑΧ – τό φτωχό,
 τόν ὀρφανό καί τόν αἰχμάλωτο,

① هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا
 مَّذْكُورًا

② إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ مَّبْتُلِيهِ
 فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

③ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا

④ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ
 سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا

⑤ إِنَّا الْأَمْبَرَاءَ يَشْرَبُونَ مَن كَانَ مِرًّا حَمًّا
 كَافُورًا

⑥ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادَ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا

⑦ يُوفُونَ بِالْآذَانِ رَوَّاعًا فَأَن يُؤْمَرُوا
 مَسْطَرًّا

⑧ وَيُطْعَمُونَ أَلْفَعَامًا عَلَىٰ حَبْنَاءِ
 وَآسِيرًا

26. (Ω! Ἄπιστοι!) ἀφήστε ὅτι ἔχετε,
ὅταν φτάσει (ἢ ψυχῇ)
στήν κλειδωση, (στήν Εξοδό της),

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ الرَّاقِيَةَ ﴿٢٦﴾

27. καί μιά φωνή θά κράξει: «Ποιός εἶναι
ὁ μάγος (πού θά τόν ἐπαναφέρει);»

وَقِيلَ مَنْ رَاقِيٌّ ﴿٢٧﴾

28. Καί θά νομίσει ὅτι ἦταν
(ἢ ὦρα) τῆς ἀναχώρησης,

وَوَظَنَ أَنَّهُ الرِّسَاقُ ﴿٢٨﴾

29. καί τὸ ἓνα σκέλος ἐνοθεῖ
μαζί μέ τ' ἄλλο,

وَالنَّفْسِ السَّاقِ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾

30. αὐτὴ τὴν Ἡμέρα ἢ Πορεία
θά εἶναι πρὸς
(τὴν κατεύθυνση) τοῦ Κυρίου σου!

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقِ ﴿٣٠﴾

31. **Κ**αί δέν ἔδωσε τίποτε
(ὁ ἄπιστος) γιὰ
ἐλεημοσύνη, οὔτε προσευχόταν!

فَلَا هَدَقَ وَلَا صَلَّىٰ ﴿٣١﴾

32. Ἄλλὰ τὸ ἀντίθετο, διέψευθε
(κι ἀρνήσιον τὴν Ἀλήθεια),
κι ἀπομακρυνόταν!

وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٣٢﴾

33. Ἐπειτα πλησίαζε
στὴ γενιά του γεμάτος ἔπαρση!

فَرُدَّ هَبًّا إِلَىٰ أَهْلِهِ عَيْنَةً صَلَّىٰ ﴿٣٣﴾

34. Συμφορά σου (ὦ! Ἄνθρωπε)!
Μάλιστα, συμφορά!

أَوَّلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٤﴾

36. **Μ**ά μήπως λογαριάζει
ὁ Ἄνθρωπος ὅτι θά μείνει
ἀχαλίνωτος, (χωρὶς λογαριασμό);

نُفْتَمَ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٥﴾

37. Μὴ δέν ἦταν μιά σταγόνα ἀπὸ σπέρμα
πού χυνόταν (σέ ταπεινὴ μορφή);

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾

38. Ἐπειτα, ἔγινε θρόμβος αἵματος,
καί δημιουργήθηκε καί
(ὁ ΑΛΛΑΧ) τοῦ ἔδωσε μορφή
μέ κανονικὲς ἀναλογίες.

أَلَمْ يَكُنْ نُطْفَةً مِّنْ مِّمِّي يُمْنَىٰ ﴿٣٧﴾

39. Κι ἀπ' αὐτὸν ἔκανε τὰ δύο
γένη, τὸ ἀρσενικό καί τὸ θηλυκό.

فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٣٨﴾

40. Μά — τότε — δέν εἶναι (ὁ ἴδιος
ὁ ΑΛΛΑΧ) ὁ Δυνάτης νὰ δώσει
ζωὴ στοὺς νεκροὺς;

أَلَيْسَ ذَلِكَ بِعَذَابٍ عَلِيمٍ ﴿٣٩﴾

13. Ἐκείνη τὴν Ἡμέρα
θά ἀναγγελοῦν στὸν ἄνθρωπο
(ὄλα) ὅσα παρούσασε (στὴ ζωὴ)
καὶ (ὄλα) ὅσα καθυστέρησε (νά κάνει).

﴿يَسْجُدُ الْإِنْسَانُ يُؤْمِرُ عِمَّا قَدَّمْ وَأَخَّرَ﴾

14. Κι ὁμοῦ ὁ ἄνθρωπος θά εἶναι
ὁ ἴδιος μάρτυρας ἐναντία
στὸν ἑαυτό του,

﴿بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ﴾

15. ἀκόμα κι ἂν ἐξέθετε
τίς δικαιολογίες του.

﴿وَلَوْ أَلْقَى مَعَاذِيرُهُ﴾

16. **Μ** ἢ κουνᾶς τὴ γλώσσα σου
μ' αὐτό (τὸ Κοράνιο)
γιά νά βιαστεῖς, (μὴν
ἀνυπομονεῖς προτοῦ τὸ Κοράνιο
σοῦ ἀποκαλυφθεῖ τελειωτικά).

﴿لَا تُخْزِيكَ بِهِ لِسَانُكَ الْيَوْمَ لِلْجَعَلِ بِهِ ذَرْءٌ﴾

17. Ἐμεῖς εἶναι ποῦ
τὸ συγκεντρώνουμε (στὸ
στήθος σου) καὶ σέ
κάναμε νά τὸ μάθεις
γιά νά τὸ διακηρύττεις.

﴿إِن عَلَيْنَا جَمْعُهُمْ وَعُودُهُمْ﴾

18. Ὅταν — λοιπόν —
τὸ διακηρύττουμε, ν' ἀκολουθεῖς
τὴν διακήρυξή του
(ὅπως γνωστοποιεῖται).

﴿فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ وَتَأْتِهِ﴾

19. Ἐπετα σ' Ἐμᾶς
ἐναπόκειται ἡ ἐξήγησή του.

﴿نُتِمْنَا وَإِن عَلَيْنَا يَتَاءَنَّهُ﴾

20. **Κ**ι ὁμοῦ (ὦ! ἄνθρωποι!)
Ἄγαπάτε τὴ βιαστική (καὶ
εὐκόλη) ζωὴ, αὐτοῦ τοῦ κόσμου,

﴿كَذَلِكَ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ﴾

21. καὶ ἀδιαφορεῖτε γιά
τὴ Μέλλουσα Ζωή.

﴿وَنَذَرُونَ الْآخِرَةَ﴾

22. Μερικά πρόσωπα — αὐτὴ
τὴν Ἡμέρα — θά ἀκτινοβολοῦν
(ἀπὸ λαμπρότητα καὶ ὁμορφιά
καὶ εὐχαρίστηση,

﴿وُجُوهُ يُؤْمِرُ بِمَا يَصْرُخُ﴾

23. ἀτενίζοντας πρὸς τὸν Κύριό τους.

﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَنظُرُونَ﴾

24. Καὶ ἄλλα πρόσωπα — αὐτὴ
τὴν Ἡμέρα — θά εἶναι
σκοτεινὰ καὶ μελαγχολικά,

﴿وُجُوهُ يُؤْمِرُ بِمَا يَسْرُءُ﴾

25. μὲ τὴ σκέψη ὅτι μήπως εἶναι
ἑτοιμὴ νά πέσει πάνω τους
ἀναπάντεχη συμφορὰ,
ποῦ κόβει τὴ ράχη καὶ τὴ στέγη τους.

﴿تَنْظُرُونَ أَن يُضَلَّ بِهَا فَاقْرَءُ﴾

(75) Τό Στάδιο: «άλ – Κκιγιάμα» –
 ή 'Ανάσταση.
 – Μέκκα – σέ 40 λέδια.

Στό όνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ
 Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Ὁρκίζομαι στήν Ἡμέρα
 τῆς Ἀνάστασης.
2. Καί ὀρκίζομαι στήν αυτοελεγχόμενη
 ψυχή (πού ἀντιστέκεται
 στό κακό).
3. **Μ**ήν ὁ ἄνθρωπος λογαριάζει
 ὅτι δέν μποροῦμε
 νά μαζέψουμε τά ὀστά του;
4. Τουναντίον, Εἶμαστε ἱκανοί
 νά συναρμολογήσουμε μέ ἀκρίβεια
 καί τά πιά ἄκρα ἀπό τά δάχτυλά του.
5. Ἄλλά ὁ ἄνθρωπος θέλει
 (μέ τήν ἀρνησή του γιά τήν Ἀνάσταση)
 νά κάνει τό κακό (ἀκόμα)
 καί μελλοντικά.
6. Ἐρωτά: (εἰρωνικά): «Πότε
 εἶναι ἡ Ἡμέρα τῆς Ἀνάστασης»;
7. **Κ**αί ὅταν ἡ ὄραση συσκοτιστεῖ
8. καί τό σεληνικό Φῶς θαφτεῖ στό σκοτάδι,
9. καί ἐνωθοῦν μαζί ὁ ἥλιος
 καί τό φεγγάρι, (σταματήσουν
 νά λειτουργοῦν κατά τήν
 Ἡμέρα τῆς Κρίσης),
10. αὐτή τήν Ἡμέρα θά πει
 ὁ ἄπιστος Ἀνθρώπος:
 «Ποῦ εἶναι τό καταφύγιο»;
11. Ὅχι! δέν ὑπάρχει τόπος ἀσφαλῆς!
12. Μπροστά στόν Κύριό σου
 (μονάχα) – ἐκείνη τήν Ἡμέρα –
 θά εἶναι τό τέλος τῶν Ἀνθρώπων.

① لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ

② وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ الْوَالِمَةِ

③ أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ

④ بَلْ قَدِيرُونَ عَلَىٰ أَنْ نَسُوِيَ بَنَانَهُ

⑤ بَلْ كَرِيمٌ الْإِنْسَانُ لِنَجْمِ أَمَامَهُ

⑥ يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ

⑦ فَإِذَا بَرَقَ الْبَصَرُ

⑧ وَخَسَفَ الْقَمَرُ

⑨ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

⑩ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيُّنَ الْمَقَرِّ

⑪ كَلَّا لَا وَزَرَ

⑫ لِإِلَادَتِكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسْتَقَرِّ

52. Μά την ἀλήθεια, καθένας
ἀπ' αὐτοῦ ἀπαιτεῖ νά δοθεῖ ἓνα
(ἰδιαίτερο γι' αὐτόν) ἔγγραφο
(τῆς ἀποκάλυψης)
ἔρδιπλωμένο διάπλατα!

﴿٥٢﴾ لَمْ يَرِدْ كُلٌّ مَرْجِبٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُوَفَّى
صُحُفًا مِّنْشَرَّةٍ

53. Ἄς τ' ἀφήσουν!
Ἄλλά (μέ ὄλα αὐτά)
δέν φοβοῦνται τῆ Μέλλουσα Ζωή.

﴿٥٣﴾ كَذَّابِلٌ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ

54. Ὅχι! αὐτό (τό Κοράνιο)
– βέβαια – εἶναι
μιὰ προειδοποίηση,

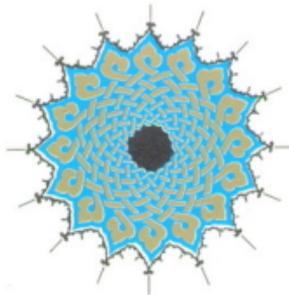
﴿٥٤﴾ كَذَّابِلٌ لَّهُمْ ذِكْرٌ

55. κι ὁποῖος θέλει ἄς τὴν θυμᾶται!

﴿٥٥﴾ مَن شَاءَ ذَكَرْهُ

56. Κι ὁμως δέν πρόκειται
νά τὴν θυμοῦνται, ἐκτός μόνο
ἂν (τό) θέλει ὁ ΑΛΛΑΧ.
Σ' Αὐτόν ἀρμόζει ἡ Εὐσέβεια καί
Αὐτός ἐξουσιάζει τῆ Συγχώρηση.

﴿٥٦﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ
الْقَوْلَى وَأَهْلُ الْمَعْرِفَةِ

38. **Κ**άθε ψυχή θά εἶναι ὑποθηκευμένη (θά κρατηθεῖ – σέ ὀμηρεία) γιά ὅ,τι κέρδισε (ἀπό τά ἔργα της).

﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ﴾⁷⁶

39. Ἐκτός ἀπό τοὺς Συντρόφους τοῦ Δεξιοῦ (Χεριοῦ), (ὄηλ. οἱ εὐτυχισμένοι πιστοί)

﴿إِلَّا أَصْحَابَ الْمِينِ﴾⁷⁷

40. (πού θά βρεθοῦν) σέ κήπους (ἀπολαύσεων), ρωτώντας ὁ ἕνας τόν ἄλλο,

﴿فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾⁷⁸

41. καί (ρωτώντας) γιά τοὺς Ἐνόχους (τοὺς ἁμαρτωλοὺς):

﴿عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾⁷⁹

42. «Τί ἦταν πού σᾶς ἔφερε στή Φωτιά τῆς Κόλασης»;

﴿مَا سَأَلَكُمْ فِي سَفَرٍ﴾⁸⁰

43. Θά ποῦν: «Δέν ἦμασταν ἀπ' αὐτοὺς πού προσκυνούσαν, (πού προσεύχονται)

﴿فَالْوَالِدَاتُ مِنَ الْمُضِلِّينَ﴾⁸¹

44. «καί δέν ἦμασταν ἀπ' αὐτοὺς πού τάιζαν τό φτωχό,

﴿وَلَدَنكَ نَطْعِمُهُ الْمُسْكِينِ﴾⁸²

45. «ἀλλά συζητούσαμε ἐπιπολαιότητες μέ τοὺς ματαιόδοξους,

﴿وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِبِينَ﴾⁸³

46. «καί διαψεύδαμε (ὅτι θά ἔλθει) ἡ Ἡμέρα τῆς Κρίσης,

﴿وَكُنَّا نَكِيدُ بُيُوتَ الَّذِينَ﴾⁸⁴

47. «μέχρις ὅτου μᾶς ἔφτασε ἡ βεβαιότητα (τοῦ θανάτου)»

﴿حَتَّىٰ آتَانَا الْيَقِينَ﴾⁸⁵

48. Καί δέν θά τοὺς ὠφελήσει καμιά μεσολάβηση ὁποιοῦδήποτε μεσολαβητή.

﴿فَأَنْصَعُهُمْ شَمْعَةَ الشَّفَاعِينَ﴾⁸⁶

49. **Τ**ότε τί συμβαίνει μ' αὐτοὺς καί ἀπομακρύνονται ἀμφιβάλλοντας ἀπό τήν προειδοποίηση;

﴿فَالْهُدَىٰ عَنِ الذِّكْرِ لَا مَعْرِضِينَ﴾⁸⁷

50. Σάν νά ἦσαν γαιδούρια πού ἔχουν πανικοβληθεῖ,

﴿كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ﴾⁸⁸

51. καί τράπηκαν σέ φυγή ἀπό ἕνα λιοντάρι!

﴿فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ﴾⁸⁹

29. Κάνει σκοτεινό κι αλλάζει
τό χρώμα του ανθρώπου.

①٩ لَوَاحَةٌ لِلْبَشَرِ

30. Πάνω της είναι δέκα έννεα
(φύλακες – άγγελιοι).

②٠ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ

31. Και δέν κάναμε παρά άγγέλους
σάν φύλακες τής Φωτιάς.

Και δέν όρίσαμε
τόν αριθμό τους παρά μόνο
για νά δοκιμάσουμε
(παραπλανήσουμε) τους
Άπιστους, ώστε οι
Όπαδοί τής Βίβλου
νά βεβαιωθούν (ότι τό
Κοράνιο είναι από τόν ΑΛΛΑΧ)
και στους Πιστούς
(του Ίσλάμ) νά αύξηθει ή Πίστη,
και νά μήν άμφιβάλλουν
οί Όπαδοί τής Βίβλου και
οί Πιστοί, και για νά πούν όσοι
έχουν άρρώστια στη καρδιά τους
και οι Άπιστοι:

«Τι ήθελε ό ΑΛΛΑΧ νά έννοήσει
μ' αύτή τήν παραβολή
(μ' αυτό τό σπουδαίο λόγο).
Έτσι ό ΑΛΛΑΧ άφήνει στην πλάνη
αυτόν πού θέλει και καθοδηγεϊ
αυτόν πού θέλει.

Και κανείς άλλος δέν γνωρίζει
(τή δύναμη) τών στρατιωτών
του Κυριου σου, παρά μόνον Αυτός.
Και αύτή (ή φωτιά) δέν είναι τίποτε άλλο
παρά μία προειδοποίηση
στην ανθρώπινη γενιά.

①١ وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ الْكَافِرِ الْأَمَلِيَّةَ

①٢ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً

①٣ لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَفِيحُوا الَّذِينَ

①٤ الَّذِينَ آمَنُوا وَإِثْمَانُوا لَا يَرْسَبُ

①٥ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَّأ الْكَيْفَ

①٦ وَالْمُؤْمِنُونَ وَيَقُولُ الَّذِينَ فِي

①٧ قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ

①٨ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ

①٩ بِمُضِلِّ اللَّهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ

②٠ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ

②١ رَبِّكَ إِلَّا أَهْوَاءُ مَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ

②٢ لِلْبَشَرِ

②٣ كَلَّا وَالْقَمَرِ

32. **Q**χι, στ' άλήθεια:
Μά τή Σελήνη,

②٤ وَاللَّيْلِ إِذَا يَدْبُرُ

33. και μά τή Νύχτα
καθώς υποχωρεί,

②٥ وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرُ

34. και μά τή Χαραυγή
καθώς αρχίζει νά φέγγει,

②٦ إِنَّهَا الْإِحْدَى الْكَبِيرُ

35. αυτά δέν είναι παρά μερικά
άπό τά μεγαλοδύναμα (Σημεία),

②٧ يَذِيرُ لِلْبَشَرِ

36. για προειδοποίηση
στό ανθρώπινο γένος,
(για νά κάνει τό καλό).

②٨ لِيُنشِئَ مِنْكُمْ أَنْ تَقْدَمُوا أَوْ تَخْشَرُوا

37. και οέ όποιον άπό σās ήθελε
νά προχωρήσει βιαστικά,
ή νά καθυστερεί
(νά τό κάνει).

14. καὶ διευκόλυνα τὴ (ζωὴ του)
 μὲ κάθε εὐκολία!

⑭ وَمَهَّدتْ لَهُ مَهْيَدًا

15. Κι ἔπειτα εἶναι ἀπληστος
 (ζητώντας) νὰ ἀδξήσω
 (ἀκόμα παραπάνω).

⑮ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ يَزِيدَ

16. Κι ὁμως ποτέ! γιατί ἦταν
 ἀντίθετος – πεισματικά –
 στίς Ἐντολές Μας!

⑯ كَلَّا لَإِنَّمَا كَانَ لِأَيِّنَّا عَنِيبًا

17. Σύντομα θά τόν ρίξω
 σέ ἀνυπόφορη Τιμωρία!

⑰ سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا

18. Γιατί σκέφθηκε
 καὶ σχεδίασε (συνωμοτικά)!

⑱ إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ

19. Κι ἀλλοίμονο σ' αὐτόν,
 μέ ποιό τρόπο σχεδίασε!

⑲ فَفِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ

20. Ναι, ἀλλοίμονο σ' αὐτόν.
 μέ ποιό τρόπο σχεδίασε.

⑳ ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ

21. Ἐπειτα κοίταξε ὀλόγυρά του.

㉑ ثُمَّ نَظَرَ

22. Ἐπειτα ἔγινε σκυθρωπός
 καὶ συνοφρυωμένος.

㉒ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ

23. Ἐπειτα ἀπομακρύνθηκε
 (ἀπό τὴν πίστη) καὶ
 ὑπερηφανεύθηκε,

㉓ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ

24. καὶ εἶπε: «Αὐτό (τό Κοράνιο)
 δέν εἶναι, παρά μαγεία, πού
 βρέθηκε ἀπό παλιά!

㉔ فَقَالَ لَنْ هَذَا إِلَّا مَجْهُرُ بُرُوءٍ

25. Αὐτό δέν εἶναι, παρά
 ὁ λόγος ἑνός θνητοῦ!»

㉕ إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ

26. Σύντομα θά τόν ρίξω
 στή Φωτιά τῆς Κόλασης νὰ ψηθεῖ!

㉖ سَأُضِلُّهُ سَعِيرًا

27. Καὶ ποιός θά σοῦ ἐξηγήσει
 τί εἶναι ἡ φωτιά τῆς Κόλασης;

㉗ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَعِيرٌ

28. Τίποτε δέν διαρκεῖ (μέσα ἐκεῖ)
 καὶ τίποτε δέν μένει μοναχό!
 (οὔτε ζεῖ – οὔτε πεθαίνει)!

㉘ لَا يَبْقَى وَلَا تَذَرُ

(74) Τό Στάδιο: «άλ – Μουντ ντάθθιρ» –
 ό Σκεπασμένος (μέ Ένα Μανδύα).
 – Μέκκα – σέ 56 έδάφια.

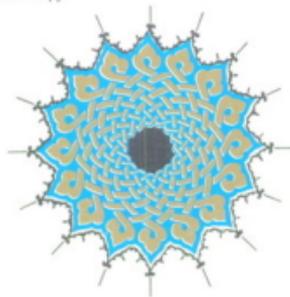
Στό όνομα του ΑΛΑΛΧ, του
 Έλεήμονα και Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **قُلْ**! Έσύ (προφήτη)
 ό σκεπασμένος (μέ Ένα μανδύα)! ① يَا أَيُّهَا الذِّكْرُ
2. Σήκω και κήρυξε
 τήν προειδοποίησή σου! ② قَوْمًا نَذِيرٌ
3. Και δείξε τό μεγαλειό
 του Κυρίου σου! ③ وَرَبِّكَ فَكَثِيرٌ
4. Και κράτα άσπιλα
 τά ίμάτιά σου! ④ وَشِئَابَكَ فَطَهِّرْ
5. Και άπόφευγε κάθε
 (– ειδωλολατρική –) βδελυγμία. ⑤ وَالْأَجْرَ فَأَهْمِرْ
6. Και νά μη δίνεις έλεημοσύνη
 νομιζοντας, ότι δίνεις πολλά. ⑥ وَلَا تَمُنْ أَنْ تَنْكُرَ
7. Και για (τό Έργο)
 του Κυρίου σου νά ύπομένεις
 καρτερικά. ⑦ وَرَبِّكَ فَاصْبِرْ
8. **Κ**αί όταν – τέλος –
 ή σάλπιγγα θά βουίξει,
 αυτό θά είναι – εκείνη
 ή δύσκολη Έμέρα. ⑧ فَإِذَا نُفِثَ الْنَادِرُ
9. πού για τους Έπιστους
 δέν θά είναι εύκολη. ⑨ فَذَلِكَ يَوْمٌ عَسِيرٌ
10. **Α**φησέ Με μοναχό, (νά κάνω
 ότι θέλω) μέ τό (πλάσμα)
 πού έπλασα (γυμνό) και μόνο! ⑩ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ
11. **Δ**ρνή μου μεν έχάψτε και
 ή δική μου. ⑪ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا
12. Και έκανα για αυτόν
 μέ άφθονα πλοΰτη, ⑫ وَجَعَلْتُ لَهُ مَا لَمْ مَسْدُودًا
13. και άγόρια κοντά του
 νά τόν συντροφεΰουν! ⑬ وَبَيْنَ شُهُودًا

20. **9** Κύριός σου — βέβαια — γνωρίζει ότι σηκώνεσαι (για να προσευχηθείς) λιγότερο από τὰ δύο — τρίτα της νύχτας, άλλοτε τή μισή νύχτα, και άλλοτε τό τρίτο της νύχτας, καθώς και ένα μέρος από αυτούς (τους ὀπαδοὺς) πού είναι μαζί σου.
 Ὁ ΑΛΛΑΧ όμως προσδιορίζει τή Νύχτα και τήν Ἡμέρα μέ τό μέτρο πού πρέπει. Γνωρίζει ότι δέν μπορείτε νά ὀπολογίσετε — γι' αὐτό — μέ ἀκρίβεια. Γι' αὐτό σᾶς συγχωρεῖ. Κατά συνέπεια νά διαβάζετε ἀπό τό Κοράνιο (κατά τή νυχτερινή προσευχή) τόσο, ὅσο είναι εὐκολο γιά σᾶς. Γνωρίζει ότι, ἴσως θά ὑπάρχουν (μερικοί) ἄρρωστοι μεταξύ σας, ἄλλοι, πού θά ταξιθεύουν στή γῆ ἀναζητώντας τή Χάρη τοῦ ΑΛΛΑΧ, και ἄλλοι πού θά πολεμοῦν γιά τό Δρόμο (τό Ἔργο) τοῦ ΑΛΛΑΧ. Γι' αὐτό νά διαβάζετε — ἀπό αὐτό — τόσο, ὅσο είναι εὐκολο γιά σᾶς. Και νά τηρεῖτε τήν Προσευχή και νά δίνετε τακτικά Ζακά (Ἐλεημοσύνη) και νά δανείσετε στόν ΑΛΛΑΧ ἕνα Ὁραῖο Δάνειο. Και ὅ,τι καλό προσφέρετε γιά τόν ἑαυτόν σας, θά τό βρεῖτε κοντά στόν ΑΛΛΑΧ — μάλιστα — καλύτερο και μεγαλύτερο σέ Ἀμοιβή. Και νά ἐπιδιώκετε τή συγχώρηση τοῦ ΑΛΛΑΧ, γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Πολυεὐσπλαγος, Πολυεπιεικής.

۞ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنُصْفِهِ وَنُلْفِهِ وَطَآئِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِيمٌ أَن لَّنْ نَّحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْنَا فَاقْرَءْ وَأَمَّا تَبْتَسِرُ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِيمٌ أَن سَيَكُونُ مِنكَ مَرْهُومٌ وَأَخْرُوجُ يُصْرَبُونَ فِي الْأَرْضِ يُسَبِّحُونَ مِن حَمْدِ رَبِّكَ لِلَّهِ وَأَخْرُوجُ يُصَلُّونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءْ وَأَمَّا تَبْتَسِرُ مِنْهُ وَأَقْبُوا الصَّلَاةَ وَإِنَّا أَكْرَمُ عَلَىٰ الرَّاكِبِينَ وَأَقْرَبُونَ اللَّهُ حَسْبُنَا وَمَا أَتَدُّ مَوْلَا إِلَّا أَنفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَأَسْتَغْفِرُ وَأَللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ

11. Καί ἀφῃσέ Με (μονάχο
νά κάνω ὅτι θέλω μέ) ὄσους
διαφεύδουν (ἀκόμη) τήν Ἐλήθεια
ἔχοντας στήν κατοχή τους
τά καλά τῆς ζωῆς, καί
ἄς τους γιά λίγο
καιρό (ἀκόμα).

⑪ وَذَرِينِ وَالَّذِينَ بَيْنَ أُولِي النَّفْسَةِ وَمَهْلَهُنَّ
قَلِيلًا

12. Μαζί Μας ἔχουμε Ἄλυσίδες
(νά τούς δέσουμε),
καί ἀναμμένη Φωτιά
(νά τούς κάψουμε),

⑫ إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا
وَحَيْبًا

13. καί τροφή πού πνίγει
(τό λαρύγγι), καί ὀδονηρά
βασανιστήρια.

⑬ وَطَعَامًا إِذَا غَصَبَهُ وَعَذَابًا أَلِيمًا

14. Μιά ἡμέρα ἡ γῆ καί τά βουνά
θά παραχθοῦν μέ σφοδρότητα,
καί τά βουνά θά γίνουν
σάν ἕνας σωρός ἄμμου καί
θά χυθοῦν κάτω.

⑭ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَ الْجِبَالُ وَ كَانَتْ الْجِبَالُ
كَنُيُوبًا مَّيْبُتًا

15. **Ε**μεῖς εἶναι πού ἔχουμε
στελεῖ σ' ἐσᾶς (ὦ! ἄνθρωποι
τῆς Μέκκας!) ἕναν ἀπόστολο,
νά εἶναι μάρτυρας γιά σᾶς,
ὅπως στείλαμε ἕναν ἀπόστολο
καί στόν Φαραώ.

⑮ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكَ
كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا

16. Ὁ Φαραώ ὅμως παράκουσε
τόν ἀπόστολο, καί γι' αὐτό
τόν πήραμε μέ μία βαρειά καταστροφή.

⑯ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخَذًا
وَسِيْرًا

17. Πῶς λοιπόν ἐσεῖς – ἂν ἀρνεῖστε
(τόν ΑΛΛΑΧ) – θά φυλάξετε
τόν ἑαυτό σας ἀπό τήν Ἡμέρα
πού θά κάνει τά παιδιά
μέ ἄσπρο τό κεφάλι;

⑰ وَكَيْفَ تَشْفِقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ
شِيبًا

18. Ὅπου ὁ οὐρανός θά διαρραγεῖ;
Ἡ Ὑπόσχесь Του πρέπει
νά συμπληρωθεῖ.

⑱ السَّمَاءُ مُنْفِطِرَةٌ بِوَعْدِهِ وَعَذَابُهُ مُضَعُوقًا

19. Βέβαια αὐτό εἶναι μία
προειδοποίηση. Γι' αὐτό,
– ὅποιος θέλει – ἄς πάρει ἕνα
(ἴσιο) μονοπάτι (πού
νά ὀδηγεῖ) στόν Κύριό του!

⑲ إِنَّ هَذِهِ تَذِكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُخَذِ الْإِلَٰهَ
رَبَّهُ سَبِيلًا

(73) Τό Στάδιο: «αλ – Μουζζάμιλ» –
 ὁ Τυλιγμένος μέ Ἐνδύμα (Προσευχῆς).
 – Μέκκα – σέ 20 ἔδαφια

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
 Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Ε**ἰσὺ (Προφήτη)
 ὁ Τυλιγμένος μέ Ἐνδύμα!
2. Νά σηκώνεσαι (γιά προσευχή)
 τή νύχτα – ἀλλά γιά λίγο,
3. τή μισή (νύχτα), ἢ καί
 πιό λίγο ἀκόμη ἀπ' αὐτήν,
4. ἢ αὔξησε γιά λίγο
 (τό χρόνο της).
 Καί ψάλε τό Κοράνιο ἀργά
 μέ ρυθμικό τόνο.
5. **Σ**ύντομα θά στείλωμε κάτω
 σ' ἐσένα ἓνα βαρὺ Μήνυμα.
 (σπουδαῖα λόγια).
6. Βέβαια τό νά σηκώνεται κανεῖς
 τή νύχτα γιά προσευχή
 προκαλεῖ περισσότερη δυσκολία
 καί πιό κατάλληλη στιγμή
 γιά (νά διατυπώνεις)
 τό Λόγο (τῆς Προσευχῆς).
7. Βέβαια ὑπάρχουν γιά σένα
 – τήν ἡμέρα – παρατεταμένες
 ἀσχολίες μέ τά συνηθισμένα καθήκοντα.
8. Ἀλλά μνημόνευε τό ὄνομα
 τοῦ Κυρίου σου καί νά εἰσαι
 ἀφοσιωμένος σ' Αὐτόν μέ κάθε
 ἀφοσίωση (δόλοψυχα).
9. Εἶναι ὁ Κύριος τῆς Ἀνατολῆς
 καί τῆς Δύσης. Δέν ὑπάρχει
 θεός παρά Ἐκεῖνος.
 Γι' αὐτό πάρε Τον γιά Διαχειριστή
 τῶν Ὑποθέσεων (σου).
10. **Κ**αί νά ὑπομεινεις μέ ὀ,τι (κακό
 λένε, καί ἀποχώρησε ἀπ' αὐτοῦς
 μέ εὐγενική ἀποχώρηση).

① يَا أَيُّهَا الرَّزُقُ

② قَوْلَيْكَ إِلَّا قَوْلِيكَ

③ نَصْفَهُ أَوْ أَنْقَضَ مِنْهُ قَوْلِيكَ

④ أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا

⑤ إِنْ سَأَلْتَنِیْ عَلَیْكَ قَوْلًا فَبَشِّرْهُ

⑥ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّیْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأًا وَأَقْوَمُ قِيلًا

⑦ إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا

⑧ وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَبَسِّتْ لِی الْيَدِیْ بَيْنَیْكَ

⑨ رَبُّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ

وَكِحًّا

⑩ وَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَنْتَوَلُونَ وَأَنْخِرْهُمْ فَخَيْرٌ مِنْ حَسْبِكَ

τότε θά μάθουν, ποιός είναι
ό πιο αδύναμος σέ βοήθεια,
καί μέ τό πιο μικρό σ' αριθμό.

أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا

25. Νά πείς: «Δέν γνωρίζω άν
(ή Τιμωρία) πού είναι ταγμένη
είναι κοντά, ή άν ό Κύριός μου
θά όρίσει γι' αυτήν ένα
μακρότερο διάστημα.

﴿قُلْ لِمَنْ أَدْرِي قَوْلِيْ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ
رَبِّيَ مَدَدًا﴾

26. »Εκείνος (μόνο) γνωρίζει
τό 'Αόρατο, πού τά Μυστήριά Του
δέν τά φανερώνει σέ κανένα,

﴿عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا﴾

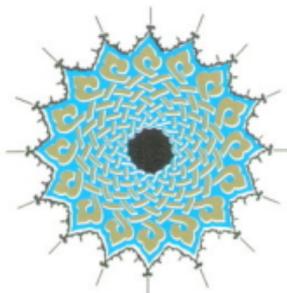
27. »εκτός σέ όποιο διαλέξει
για τά Μηνύματά Του.
Καί τότε κάνει μιά συνοδεία
άπό φρουρούς πού βηματίζουν
έμπρός του καί πίσω του,

﴿إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ
فَأَنفُرُ يُسَلِّكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ

28. »για νά μαθαίνει ότι (— σίγουρα —)
έφεραν καί παρέδωσαν
τά Μηνύματα του Κυρίου τους.
Καί νά περιβάλεϊ τά μυστήρια
πού έχουν καί νά
λογαριάζει (καταμετρώντας) τό
κάθε πράγμα».

رَصَدًا

﴿لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ
بِمَالِدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا﴾

17. «Γιά νά τούς δοκιμάσουμε μ' αὐτό τό τρόπο. Ἄλλά ὁποῖος ἀπομακρύνει ἀπό τή μνήμη του τόν Κύριο του, θά τόν κάνει νά ὑποφέρει ἀπό αὐστηρά βασανιστήρια.

﴿۱۷﴾ لَنَفْسِهِمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي
يَسْأَلْكَ عَذَابًا صَعَدًا

18. «Καί πράγματι οἱ χῶροι τῆς λατρείας ἀνήκουν στόν ΑΛΛΑΧ (μόνο). Γι' αὐτό μὴ ἐπικαλεῖστε κανέναν ἄλλο μαζι μέ τόν ΑΛΛΑΧ.

﴿۱۸﴾ وَإِنَّمَا تَسْجُدُ لِلَّهِ فَلا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا

19. «Κι ἀκόμα ὅταν ὁ (Ἀφοσιωμένος) δοῦλος τοῦ ΑΛΛΑΧ στεκόταν γιά νά Τόν ἐπικαλεσθεῖ, μαζεῦτηκαν ἀκριβῶς γύρω του, μιά πυκνή μάζα (ἀπό τούς Εἰδωλολάτρες γιά νά τόν ἀκούσουν)».

﴿۱۹﴾ وَإِنَّمَا لَنَا قَوْمٌ عِبُدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَدُوا يَكُونُونَ
عَلَيْهِ لِيَدًا

20. **Ν**ά πείς: «Δέν κάνω τίποτε περισσότερο ἀπό τό νά ἐπικαλοῦμαι τόν Κύριο μου, καί δέν Τοῦ δίνω κανέναν (ἄλλο θεό) γιά συνέταίρο».

﴿۲۰﴾ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا

21. Νά πείς: «Δέν ἔχω τή δύναμη νά προκαλέσω σ' ἐσᾶς κακό, οὔτε καθοδήγηση πρὸς τόν ἴσιο Δρόμο».

﴿۲۱﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا

22. Νά πείς: «Κανένας δέν εἶναι δυνατό νά μέ φυλάξει ἀπό τήν τιμωρία τοῦ ΑΛΛΑΧ (ἂν πρόκειται νά Τόν παρακούσω) κι οὔτε πρόκειται νά βρῶ ἄλλο καταφύγιο ἀπ' Αὐτόν».

﴿۲۲﴾ قُلْ إِنِّي لَنْ يُخِيرَ بِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ
أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحِمًا

23. «Αὐτό πού μέ φυλάττει εἶναι – μόνο – νά προκηρῶ τα Μηνύματα τοῦ ΑΛΛΑΧ, ὁποῖος παρακούει τόν ΑΛΛΑΧ καί τόν Ἀπόστολό Του, θά ἔχει τή Φωτιά τῆς Κόλασης. Ἐκεῖ μέσα μένουν γιά πάντα».

﴿۲۳﴾ إِلَّا بَلَّغْنَا قَوْلَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ
يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارًا
جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا

24. **Σ**τό τέλος, ὅταν πιά θά (βλέπουν μέ τά ἴδια τους τά μάτια) ὁ,τι τούς εἶχαν ὑποσχεθεῖ, (στή Μέλלוσα Ζωή)

﴿۲۴﴾ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ

Ἐποιοὺς ὁμοῦς — τώρα —
προσπαθεῖ νὰ ἀκούει,
θά βρεῖ νὰ ἔχει μιά
πύρινη φλόγα πού
τόν φρουρεῖ ἐνεδρεύοντας.

لَا أَنْ يَجِدَ لَهُ شَيْبَابًا رَصَدًا

10. *Κι ἐμεῖς δὲν καταλαβαίνουμε
ἂν ἤθελε καμιά συμφορὰ
γι' αὐτοὺς (πού ζοῦν) πάνω
στὴ γῆ, ἢ μήπως ὁ Κύριός τους
— πραγματικά — σκόπευε νὰ
τούς ὁδηγήσει σὲ ἴσια κατεύθυνση.

﴿١٠﴾ وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أَرِيدُ يَمِينٍ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ
بِهِمْ هُدًى مِّن رَّسَدًا

11. **Ν**αὶ μεταξὺ μας ὑπάρχουν
μερικά πού εἶναι ἐνἄνεστα,
κι ἄλλα ἀπὸ μᾶς τὸ ἀντίθετο.
Ἄκολουθοῦμε διαφορετικὰ
μονοπάτια.

﴿١١﴾ وَأَنَّا إِنَّا الصَّلَاةُ وَمِنَادُونَ ذَلِكَ كَمَا تَطَّارِبُ
قَدِيدًا

12. *Ἀλλὰ νομίζουμε ὅτι μὲ κανένα
τρόπο δὲν μποροῦμε
νὰ ματαιώσουμε (τὸ ἔργο) τοῦ ἈΛΛΑΧ
στὴ γῆ, οὔτε νὰ
ἀποφυγοῦμε ἀπὸ
τὴ τιμωρία Του.

﴿١٢﴾ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نَجْعَزَ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ
نُجْعَزَهُ وَهَرَبًا

13. *Στ' ἀλήθεια ὅσο γιὰ μᾶς, μόλις
εἶχαμε ἀκούσει τὴν Καθοδήγησι,
(τὴ δεχτήκαμε) κι ἐπιστεῦσαμε.
Ἐποιοὺς — λοιποὺς — πιστεύει
στὸν Κύριό του, ἄς μὴ φοβᾶται
ἐλλειψη καλῶν
μῆτε ἀβξηση κακῶν.

﴿١٣﴾ وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْمَدَائِرَ آمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ
فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا

14. *Κι ἀπὸ μᾶς εἶναι μερικά
πού ὑπέταξαν τὴ θέλησή τους
(στὸν ἈΛΛΑΧ) καὶ ἀπὸ μᾶς
(ἄλλὰ) πού ἔχουν παρεκτραπεῖ
ἀπὸ τὴν Ἀλήθεια.
Ἐποια ὑπέταξαν τὴ θέλησή τους
(εἶναι Μουσουλμάνοι), αὐτοὶ ἔχουν
ἐπιδιώξει (τὸ δρόμο)
τῆς σωστῆς κατεύθυνσης.

﴿١٤﴾ وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ
فَأُولَئِكَ
نَحْنُ رُشَدًا

15. *Ὅσο αὐτὰ πού παρεκτράπηκαν
θά καταντήσουν καύσιμο ὑλικό
γιὰ τὴ Φωτιὰ τῆς Κόλασης».

﴿١٥﴾ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا

16. ***Κ**αὶ ἂν εἶχαν ἀκολουθήσει τὸ
Δρόμο τοῦ ἈΛΛΑΧ
θά τοὺς ποτίζαμε
— ὀπωσδήποτε — μὲ ἄφθονο
Νερό (Βροχῆς).

﴿١٦﴾ وَاللَّوْاسِقَ قَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقِينَهُمْ
مَاءً غَدَقًا

(72) Τό Στάδιο: «άλ – Τζίν» –
τά Πνεύματα. Οί Σατανάδες
– Μέκκα – σέ 28 ἑδάφια.

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Ν**ά πεις: Μοῦ ἔχει δοθεῖ
ἡ ἐμπνευση ὅτι μιὰ ομάδα ἀπό τά
Πνεύματα ἄκουσαν καί εἶπαν:
– «ἔχουμε πράγματι ἀκούσει
ἓνα θαυμασίο Κοράνιο!
2. Ὁδηγεῖ πρὸς τόν ἴσιο (δρόμο),
καί ἔχουμε πιστέψει σ' αὐτό.
Δέν θά ἐνώσουμε (στή λατρεία μας)
καμιά (θεότητα) μέ τόν Κύριό μας.
3. «Καί πολὺ ψηλά βρίσκεται
τό Μεγαλεῖο τοῦ Κυρίου μας.
Δέν πῆρε μήτε σύζυγο, οὔτε γιό.
4. Ὁ ὕπῃρχαν – ἀνάμεσά μας – μερικά
ἀνόητα ποῦ πρόσφεραν παράλογα
νέματα κατὰ τοῦ ΑΛΛΑΧ.
5. «Κι ὁμως νομίζουμε ὅτι οὔτε
ὁ ἄνθρωπος οὔτε ὁ Τζίν
θά μπορούσε νά πει ἓνα ψέμα
σέ βάρος τοῦ ΑΛΛΑΧ.
6. » Ἴναι ἀλήθεια, ὅτι μερικοὶ ἄνδρες
ἀπό τοὺς ἀνθρώπους κατέφυγαν
σέ μερικοὺς ἄνδρες ἀπό τοὺς Τζίν
ἀλλὰ αὐξήθηκε ἡ ὑπερηφάνιά τους.
7. «Καί αὐτοὶ νόμιζαν
– ὅπως κι ἐσεῖς νομίζετε –,
ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ δέν θ' ἀναστήσει
κανένα (γιά νά δικαστεῖ).
8. «Καί προσπαθήσαμε νά φτάσουμε
στόν οὐρανό (μπήκαμε –
λάθρα – στά μυστικά
τοῦ οὐρανοῦ), καί τόν βρήκαμε
γεμάτο ἀπό δυνατούς φύλακες
καί πύρινα βέλη.
9. «Καί θελήσαμε – βέβαια –
νά καθήσουμε ἐκεῖ (κρυφά)
(νά κλέψουμε) ἀκοῦοντας
(κανένα διάλογο).

① قُلْ أَوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا
سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا

② هَدَيْتَنِي إِلَى الرُّشْدِ فَأَمَّا بِهِيكُم لَأَشْرِكَنَّ
بِرَبِّيَ أَحَدًا

③ وَأَنَّهُ يُصَلِّيَ جَدْرَيْنَا مَا اخْتَدَّ صَاحِبَةٌ
وَلَا وِلْدًا

④ وَأَنَّهُ كَانَ يَفْعَلُ سَفِينَنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا

⑤ وَأَنَا ظَنَنَّا أَن لَن نَقُولَ الْإِنشِرَ وَالْجِنِّ
عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

⑥ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنشِرِ يَهُودُونَ
يُرِجِلُونَ الْجِنِّ فَرَادَ وَهُمْ زَهُفًا

⑦ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنَّا أَن لَن نَجْعَلَ لَ اللَّهِ أَحَدًا

⑧ وَأَنَا لَمَنَّا السَّمَاءَ فَوَجَدْتَهَا مُرْتَجَرَةً
شَدِيدًا وَّشُهْبًا

⑨ وَأَنَا كُنَّا نَعْتَدُ مِنْهَا مَقْعَدًا لِّلسَّمْعِ فَمَن يَسْمَعُ

21. **Ε** Νῶε εἶπε: «Κύριέ μου!
μ' ἔχουν παρακούσει,
καί ἀκολουθοῦν ἐκείνους
πού τὰ πλούτη τους καί
τὰ παιδιά τους δέν τούς ἀξάνουν
παρά μόνο Ζημία.

① قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَأَتَّبَعُوا مَن لَّمْ
يَزِدْهُم مَّالَهُمْ وَلَا تَزِدْهُم مَّا لَمْ

22. «Καί ἔχουν μηχανευθεῖ
μιὰ μεγάλη πονηριά.

② وَمَكْرُؤًا مَّكْرًا كَبِيرًا

23. «Κι ἔχουν πεί (μεταξύ τους):
– Μὴν ἐγκαταλείπετε
τίς θεοτήτες σας.
Μὴν ἐγκαταλείπετε (τὰ εἰδῶλα):
τόν Οὐάντ, οὔτε τόν Σουάα, μήτε
τόν Γιαγούθ, καί τόν Γιά οὐκ
μήτε τόν Νάσρ.»

③ وَقَالُوا لَا تَنْدَرْنَ إِلَهُكُمْ وَلَا تَنْدَرْنَ وَكُلًّا
وَلَا سِوَاتَا وَلَا يَعْبُوثُ وَيَعْبُوقُ وَنَسْرًا

24. Στ' ἀλήθεια «Καί ἔχουν
– κι ὄλας – παραπλανήσει
πολλούς. Καί μὴν ἀυξήσεις
στούς ἀδικούς παρά
(τὴν πλάνη (στό σκοτάδι τους)).

④ وَقَدْ أَصَلُوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا
صَلَكَ

25. Ἐπειδή ἀπό τὰ σφάλματά τους
(τίς ἁμαρτίες τους) πνίγηκαν
στόν κατακλυσμό), καί
ἔγινε νά μποῦν στή Φωτιά
(τῆς Τιμωρίας). Καί δέν
βρῆκαν νά ἔχουν κανένα γιά
βοηθό – στή θέση τοῦ ΑΛΛΑΧ.

⑤ تَمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأَقْبَلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا
لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَصْبَارًا

26. **Κ**αί ὁ Νῶε εἶπε: «Κύριέ μου!
Μὴν ἀφήσεις πάνω στή γῆ
οὔτε ἰχθός ἀπό τούς Ἄπιστους!

⑥ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
دَيَّارًا

27. «Γιατί ἄν (τυχόν) ἀφήσεις
(κανένα) ἀπ' αὐτούς,
θά παραπλανήσει
τούς (ἀφοσιωμένους) δούλους Σου,
καί δέν θά γεννήσουν παρά
πρόστυχους καί ἀπιστους
(ἀπογόνους).»

⑦ إِنَّكَ إِنْ تَذَرْنَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا
إِلَّا أَفْجَارًا كَفَّارًا

28. «Κύριέ μου! Συγχώρεσέ με,
(καθώς) καί τούς γονεῖς μου,
καί (ὄλους) ὄσους μπαίνουν
στό σπίτι μου μέ Πίστη,
καί (ὄλους) τούς πιστούς:
(ἀνδρες) καί τίς πιστές
(γυναῖκες). Τούς ἀδικούς
ὄμως μὴν ἀυξήσεις σ'αὐτούς
παρά μόνο τόν ἀφανισμό!»

⑧ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا
وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا

9. «έπίσης μίλησα σ' αυτούς
φανερά (μπροστά σ' όλο
τόν κόσμο) και μυστικά,
ιδιαίτερα (στόν καθένα),
10. «λέγοντας: «Ζητείστε συχώρηση
άπό τόν Κύριό σας πού είναι
διατεθειμένος νά έλεήσει,
11. « — νά στείλει άπό τόν ουρανό
άφθονη βροχή πάνω σας,
12. « — νά αύξησει τόν πλούτο
και τ' άγόρια, και νά κάνει
για σās κήπους και
νά κάνει για σās ποτάμια
άπό τρεχούμενα νερά).
13. « — Τι συμβαίνει μ' έσας και
δέν έκτιμάτε τό Κύρος
του ΑΛΛΑΧ,
14. « — άφου είναι Έκείνος πού
σās έπλασε σέ διάφορες φάσεις;
15. « — Μά δέν βλέπετε πώς ό ΑΛΛΑΧ
έπλασε έπτά ουρανούς,
— τόν Ένα πάνω στόν άλλον —,
16. « — κι έκανε τή σελήνη — σάν
φώς μεταξύ τους
κι' έκανε τόν ήλιο σάν Ένα
(ύπεροχο) λαμπτήρα;
17. « — Και ό ΑΛΛΑΧ είναι πού σās
έχει κάνει νά βγείτε άπό
τή γή σάν σπαρτά πού
(βαθμαία) άναπτύσσονται.
18. « — και τέλος σ' αυτή μέσα
θά σās ξαναφέρει, και θά σās βγάλει
(πάλι) ξαναζωντανεύοντάς σας
(στήν Άνάσταση);
19. « — Και ό ΑΛΛΑΧ είναι πού
έκανε για σās τή γή σάν
Ένα χαλί (στρωμένο),
20. « — για νά τή διασχίζετε
μέσα σ' ευρύχωρους δρόμους» —.
- ﴿ ٩ ﴾ تَدْرَأِي أَنَاثُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا
- ﴿ ١٠ ﴾ قُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا
- ﴿ ١١ ﴾ يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا
- ﴿ ١٢ ﴾ وَيُؤْتِيكُمْ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَيَجْعَلُ لَكُمْ جَنَّاتٍ
وَيَجْعَلُ لَكُمْ أَنْهَارًا
- ﴿ ١٣ ﴾ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا
- ﴿ ١٤ ﴾ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا
- ﴿ ١٥ ﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَمَوَاتٍ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا
- ﴿ ١٦ ﴾ وَجَعَلَ اللَّيْلَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ
سِرَاجًا
- ﴿ ١٧ ﴾ وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ بِأَنَاءٍ
- ﴿ ١٨ ﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا
- ﴿ ١٩ ﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا
- ﴿ ٢٠ ﴾ لِيَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا خِطَابًا

(71) Τό Στάδιο: «Νούχ» — ὁ Νῶε,
—Μέκκα — σέ 28 ἑδάφια

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Σ**τείλαμε Ἐμεῖς τό Νῶε στό
λαό του (μέ τήν Ἐντολή):
«Νά προειδοποιεῖς τό λαό σου
πρίν τοῦς φτάσει μιὰ ὀδυνηρή
Τιμωρία».

① إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ
قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

2. Εἶπε: «ὦ! Λαέ μου! Εἶμαι
γιά σᾶς ἕνας προειδοποιητής
εὐλακρινῆς (πού μιλά)
στά φανερά:

② قَالَ يَقَوْمِ لِمَ لِمَ تَنْذِرُ مُؤْمِنِينَ

3. «νά λατρεύετε τόν ΑΛΛΑΧ, νά
Τόν φοβάστε καί νά μέ ὑπακούετε.

③ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَنْتَهُمْ وَأَطِيعُونَ

4. «(Ἄν πιστέψετε), ὁ
ΑΛΛΑΧ θά συγχωρήσει
σ' ἐσᾶς κάτι ἀπό τίς
ἁμαρτίες σας καί
νά σᾶς καθυστερήσει ἀπό
ἕνα Τέρμα πού ἔχει ὀρισθεῖ.
Γιατί ὅταν φτάσει
τό ὀρισμένο ἀπό τόν ΑΛΛΑΧ Τέρμα
εἶναι ἀδύνατον νά καθυστερήσει
ἤ νά ἐπιταχυνθεῖ. Μακάρι
μόνο νά τό γνωρίζατε».

④ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
إِنْ أَجَلَ لِلَّهِ فَإِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُونَ كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ

5. **Ε**ἶπε: «Κυρίε μου! Ἐχω
καλέσει τό λαό μου
νόχτα καί μέρα.

⑤ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا

6. «Ἀλλά ἡ πρόσκλησή μου
τοῦς αὐξήσε τή φυγή (τους
ἀπό τήν Ἀλήθεια).

⑥ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دَعَاؤِي إِلَّا هَرَبًا

7. «Καί κάθε φορά πού τοῦς καλοῦσα
— γιά νά τοῦς συγχωρήσεις —
ἐβαζαν στ' αὐτιά τους
τά δάχτυλά τους, καί σκέπαζαν
τόν ἑαυτό τους μέ
τίς ἐνδυμασίες τους
— αὐθαδέστατα —, καί
ὑπερηφανεύονταν ὑπεροπτικά.

⑦ وَإِنِّي كُنَّا دَعْوَاهُمْ لِنُغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أُصْغُرَهُمْ فِي
أَذَانِهِمْ وَأَسْتَفْسَوْا شَيْئًا إِنَّهُمْ وَأَصْرُوا وَاللَّهُ سَكْبًا
أَسْكِبَارًا

8. «Ἐπειτα τοῦς εἶχα καλέσει
μεγαλόφωνα,

⑧ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا

40. Ὅρκιζομαι, ὁμῶς μὲ τὸν Κύριο
τῶν Ἀνατολῶν
καὶ τῶν Δύσεων ὅτι
μποροῦμε βέβαια!

﴿قَلَّ أَفْنِي﴾
﴿بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا نَقْدِرُونَ﴾

41. ν' ἀντικαταστήσουμε καλύτερους
(ἀνθρώπους) ἀπ' αὐτοῦς,
καὶ ὁὐκ ἔστι νικηθῶμε
(ματαιώνοντας τὸ Σχέδιό Μας).

﴿عَلَّانٌ يُبَدِّلُ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمُسْبِقِينَ﴾

42. Γι' αὐτὸ ἀφῆσέ τοὺς
νά βυθίζονται (σὲ μάταιες
φλουαρίες) καὶ νά παιζοῦν
μέχρις ὅτου
συναντήσουν τὴν Ἡμέρα τοὺς,
πού τοὺς τὴν εἶχαν ὑποσχεθεῖ!

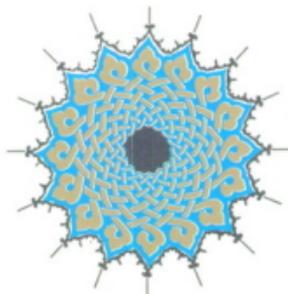
﴿فَذَرَهُمْ يَتَّخِذُونَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِنَا لَا يُنْفِقُونَ عَلَيْهِمْ مَالًا وَلَا هُمْ يَقْتَضُونَ عَلَيْهِمْ شَيْئًا مِمَّا كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾

43. Τὴν Ἡμέρα πού θά βγαίνουν
ἀπὸ τοὺς τάφους – βιαστικά –,
σάν νά ὁρμῶν σὲ ἓνα
σημαδεμένο τέρμα,

﴿يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَعْدَانِ رسَاءَ مَا كَانَتْهُنَّ إِلَىٰ نَصِيبٍ مَّفِضُونَ﴾

44. μὲ τὰ μάτια τοὺς χαμηλωμένα
ἀπὸ ἀπελπισία, καὶ τὴν ντροπὴ
νά τοὺς ἔχει (ὀλότελα) σκεπάσει!
Αὐτὴ – βέβαια – εἶναι ἡ Ἡμέρα πού
τοὺς ἔχουν ὑποσχεθεῖ!

﴿خَيْشَعَةً أَبْصَرُهُمْ زَهَقَتْهُمْ ذِلَّةٌ ذَلَّكَ
الْيَوْمِ الَّذِينَ كَانُوا يُوعَدُونَ﴾

27. καί αυτοί πού φοβούνται
τὴ τιμωρία τοῦ Κυρίου τους.
28. Πράγματι, ἡ τιμωρία τοῦ
Κυρίου τους εἶναι ἀναπόφευκτη,
(ἀπὸ τὴν ὁποία μπορεῖ κανεὶς νὰ εἶναι
ἀσφαλῆς ἐκτός ἂν τὸ θέλει ὁ ΑΛΛΑΧ).
29. καθὼς κι αὐτοὶ πού φυλάγουν
τὴν ἀγνότητά τους,
30. ἐκτός μὲ τίς συζύγους τους,
καὶ τίς (αἰχμάλωτες) πού
τὸ δεξιὸ χέρι ἐξουσιάζει
ὁπότε δὲν ὑπάρχει καμιὰ
ἐνοχη,
31. ἐνῶ (τουναντίον) αὐτοὶ πού
κάνουν κατάχρηση πέρα
ἀπ' αὐτό, αὐτοὶ εἶναι
οἱ παραβάτες,
32. καθὼς καὶ αὐτοὶ πού σέβονται
δ.τι τοὺς ἔχουν ἐμπιστευθεῖ
καὶ κρατοῦν τίς συμφωνίες τους,
33. καὶ αὐτοὶ πού στέκονται
– σταθερά – στὶς μαρτυρίες τους,
34. καθὼς κι αὐτοὶ πού
φυλάγουν (τὴν ἱερότητα)
τῆς προσευχῆς τους.
35. Αὐτοὶ θὰ εἶναι οἱ τιμημένοι
τῶν Κήπων (τῆς Μακαριότητος).
36. **Τ**ώρα, τί συμβαίνει μὲ
τοὺς Ἄπιστους πού σπρώχνονται
μπροστὰ σου λαχνασιασμένοι (ἀνόητα),
37. ἀπὸ τὰ δεξιά κι ἀπὸ
τ' ἀριστερά σὲ μάζες;
38. Μήπως κάθε ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς
ἐλπίζει νὰ μπεῖ στὸν Κήπο
τῆς Μακαριότητος;
39. Ὅχι! Μὲ κανένα μέσο! Τοὺς ἔχουμε
πλάσει (ἀπὸ ὄλικό) πού
τὸ γνωρίζουν!
- ٢٧ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُتَشَفِعُونَ
- ٢٨ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا تُومِنُونَ
- ٢٩ وَالَّذِينَ هُمْ لِغُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ
- ٣٠ إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ
- ٣١ فَمَنْ أَسْبَغَ ذَاكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ
- ٣٢ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ
- ٣٣ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ
- ٣٤ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ
- ٣٥ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ
- ٣٦ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا قَبْلَكَ مَبْهُوحِينَ
- ٣٧ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ
- ٣٨ أَيْضًا كُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ أَنْ يَدْخُلُ جَنَّةَ نَعِيمٍ
- ٣٩ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ

12. τῆ σύζυγό του καί
τόν ἀδελφό του, ⑫ وَصَاحِبَيْهِ، وَأَخِيهِ
13. τῆ γενιά του πού
τοῦ πρόσφεραν ἄσυλο, ⑬ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُنُوبُهُ
14. καί ὁποιον ἄλλο ἦταν στή γῆ
– καί ὄλους μαζί – πού
νά μπορεῖ ἔτσι νά σωθεῖ. ⑭ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ
15. Ὅχι! Μέ κανένα τρόπο δέν θά
σωθεῖ! Βέβαια,
αὐτή εἶναι ἡ
Φωτιά τῆς Κόλασης! ⑮ كَلَّا إِنَّمَا الظُّلْمُ
16. πού θά ψήνεται ἀκριβῶς
μέχρι τά κόκαλα! ⑯ زُرَّاعَةٌ لِلشَّوْثِ
17. προσκαλώντας (ὄλους) αὐτούς
πού ἐστρεψαν τήν πλάτη τους
κι ἀπομάκρυναν τό πρόσωπό τους
(ἀπό τήν Ἀλήθεια). ⑰ تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرُوا وَجْهَهُ
18. καί μάζευαν (πλούτη)
καί τά ἐκρυσαν! ⑱ وَجَمَعَ فَأَوْعَى
19. Στ' ἀλήθεια ὁ ἄνθρωπος ἦταν
πλισμένος πολὺ ἀνυπόμονος, ⑳ إِنْ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا
20. εὐέξαπτος, ὅταν τό κακό
τόν ἀγγίξει, ㉑ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرْحُ رُوعًا
21. καί φειδωλός, ὅταν τό καλό
τόν φθάνει. ㉒ وَقَا مَسَّهُ أَخْرَجَ مَنُوعًا
22. Ἐκτός ἀπ' τοὺς
προσευχομένους. ㉓ إِلَّا الْمُصَلِّينَ
23. πού παραμένουν σταθεροί
στήν προσευχή τους,
(καί τήν τηροῦν συνεχῶς) ㉔ الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ
24. καί πού στήν περιουσία τους
ὁπάρχει ἕνα ἀναγνώριμένο δικαίωμα, ㉕ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ
25. γιά τό (φτωχό) πού ζητᾶ, καί
γιά τόν ἄπορο. ㉖ لِلتَّائِبِينَ وَالْمُؤْتَمِرِينَ
26. καθώς κι αὐτοί πού πιστεύουν
στήν Ἡμέρα τῆς Κρίσης, ㉗ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ

(70) Τό Στάδιο: «ἄλ — Μάαριγκ» —
οἱ Σκάλες τῆς Ἐνόδου
— Μέκκα — σέ 44 ἐδάφια

Ἐτό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλανθρώπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Ρ**ώτησε κάποιος γιά τήν Τιμωρία
πού θά γίνει,
2. στούς Ἄπιστους — καί πού
γι' αὐτήν δέν μπορεῖ
κανεῖς νά τήν ἐμποδίσει.
3. (μία Τιμωρία) ἀπό τόν ΑΛΛΑΧ,
πού ἐξουσιάζει τίς Σκάλες
τῆς Ἐνόδου.
4. **Εἰ** ἄγγελοι καί τό Πνεῦμα,
(ὁ Γαβριήλ) σ' Αὐτόν
ἀνεβαίνουν σέ μιά Ἡμέρα
πού ἡ διάρκειά της εἶναι
(σάν) πενήντα χιλιάδες
χρόνια.
5. Γι' αὐτό κράτα ὑπομονή,
μιά ὑπομονή ὁμορφῆ.
6. Βλέπουν (τήν τιμωρία)
— πραγματικά — σάν νά εἶναι μακριά.
7. Ἐνῶ Ἐμεῖς τή βλέπουμε (πολύ) κοντά.
8. **Τ**ήν Ἡμέρα πού ὁ οὐρανός θά
εἶναι σάν λιωμένος μπροῦντζος,
9. καί θά εἶναι τά βουνά
σάν τό μαλλί,
10. καί κανένας φίλος δέν
θά ρωτᾷ γιά τό φίλο,
11. ἐνῶ θά τοῦς κάνει (ὁ ΑΛΛΑΧ) νά βλέπει
ὁ ἕνας τόν ἄλλο. (Τότε),
ἐπιθυμία τοῦ ἔνοχου θά εἶναι,
ἄν μπορεῖ νά ἐξαγοράσει
τόν ἑαυτό του ἀπό τήν Τιμωρία
ἐκείνης τῆς Ἡμέρας, (θυσιάζοντας)
τά παιδιά του,

① سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ

② لِيَكْفُرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ

③ مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ

④ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ
مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ

⑤ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا

⑥ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا

⑦ وَنَرَاهُ قَرِيبًا

⑧ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ

⑨ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ

⑩ وَلَا يَنْتَلِ حِمِيَهُ حِمِيمًا

⑪ يُبْصِرُونَ وَهُمْ يُرِيدُونَ الْإِجْرُمُ

لَوْ يَفْقَدُونَ مِنْ عَذَابٍ يَوْمَئِذٍ بِبَنِيهِ

50. Καί – στ' ἀλήθεια – (ή 'Αποκάλυψη)
 είναι αἰτία θλίψης γὰ
 τούς 'Απιστους.

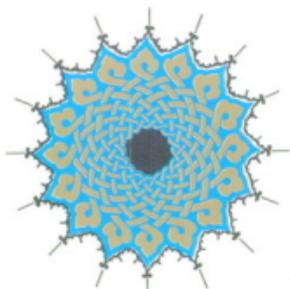
﴿وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾

51. Κι αὐτό – ὅπως ἴσως –
 εἶναι ἡ πραγματικὴ 'Αλήθεια.

﴿وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ﴾

52. Γι' αὐτό δόξαζε τὸ ὄνομα
 τοῦ Μεγάλου Κυρίου σου.

﴿فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾

των πληγῶν ἐκείνων
πού εἶχε διαφθείρει,

37. «πού κανείς δέν τό τρώγει,
παρά μόνο οἱ ἁμαρτωλοί».

﴿لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِلُونَ﴾

38. Πράγματι, ὀρκίζομαι γιά ὁ,τι
βλέπετε, (σᾶς καλῶ νά
ὁμολογήσετε ὁ,τι βλέπετε),

﴿فَلَا أَقْسَمُ بِمَا تُبْصِرُونَ﴾

39. καί ὁ,τι δέν βλέπετε,

﴿وَمَا لَا تُبْصِرُونَ﴾

40. ὅτι αὐτό (τό Κοράνιο)
εἶναι — στ' ἀλήθεια —
λαλιά ἑνός τιμημένου
ἀποστόλου (Μουχάμμαντ).

﴿إِنْدَ لِقَوْلِ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾

41. Καί δέν εἶναι λόγος
ἑνός ποιητῆ. Λίγο εἶναι
ὁ,τι πιστεύετε!

﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُوْمَنُونَ﴾

42. Κι οὔτε εἶναι λόγος ἑνός
ἱερέα — μάντη. Λίγο εἶναι
ἡ προειδοποίηση πού πήρατε!

﴿وَلَا يَقُولُ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾

43. (Αὐτό εἶναι) ἕνα προειδοποιητικό
Μήνυμα πού ἔχει
σταλεῖ ἀπό τόν Κύριο τοῦ
Σύμπαντος Κόσμου.

﴿نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾

44. **Κ**ι ἂν (ὁ ἀπόστολος) ἐπινοοῦσε
ὀτιόηποτε λόγια στό ὄνομά Μας,

﴿وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَابِ لِلِ﴾

45. θά τόν πιάναμε
(ἀρπάζοντάς τον) ἀπό
τό δεξι του χέρι,
(γιά σκληρή τιμωρία).

﴿لَاخِذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ﴾

46. καί ἔπειτα θά κόβαμε ἀπ' αὐτόν
— ὀπωσδήποτε — τήν ἀρτηρία
τῆς καρδιας του,

﴿ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ﴾

47. καί κανείς ἀπό ἐσᾶς δέν θά
ἦταν δυνατό νά τόν ἐμποδίσει
(ἀπό τήν ὀργή Μας).

﴿مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عِنْدَهُ حَاجِرِينَ﴾

48. **Α**ὐτό ὁμοῦς εἶναι ἕνα Μήνυμα
γιά τούς Θεοφοβούμενους.

﴿وَإِنَّهُ لَتَذِكْرٌ لِّلَّذِينَ﴾

49. Καί ἔμεῖς — βέβαια — γνωρίζουμε
ὅτι ἀνάμεσά σας ὑπάρχουν
αὐτοί πού (τό) διαφεύδουν.

﴿وَمَا لَتَعْلَمَ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ﴾

21. Καί θά βρεθεῖ σ' Εὐτυχισμένη ζωή,

① فَهُوَ فِي عَيْشَةٍ رَّاضِيَةٍ

22. σ' ἓνα Κῆπο ὕψηλό,

② فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

23. πού τά Φρούτα του (θά κρέμονται
σέ δεμάτια) χαμηλά καί κοντά (του).

③ فَطُوفُوهَا دَانِيَةً

24. «Φάτε, καί πιεῖτε μέ πληρη
ίκανοποίηση, γιά ὁ,τι (καλό) κάνατε
στis μέρες πού ζήσατε
στό κόσμο!»

④ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا
يَمَّا أَسْلَمْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْأَخْلَافِ

25. **Κ**αί ὅσο σ' ἐκεῖνον πού θά δοθεῖ
τό Βιβλίο του στό ἀριστερό του (χέρι),
θά πει: «Μακάρι, νά μή
μου δινόταν τό βιβλίο μου!

⑤ وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَلَيْتَنِي
لَمْ أُوْتِ كِتَابَهُ

26. «Καί ποτέ νά μή γνώριζα
πόσος ἦταν ὁ λογαριασμός μου!

⑥ وَلَمْ أَدْر مَا حِسَابِي

27. «Μακάρι (ὁ Θάνατος)
νά ἔκανε τό τέλος μου!

⑦ يَلَيْتَهَا كَانِيَ الْقَاضِيَةَ

28. «Δέν μέ ὠφέλησε σέ τίποτε
ἡ περιουσία μου!

⑧ مَا أَعْنَى عَيْنِي مَا لِي

29. «Ἐχει χαθεῖ ἀπό μένα ἡ δύναμή
(ἡ ἐξουσία) μου!»...

⑨ هَالِكٌ عَيْنِي سُلْطَانِيَّة

30. (Μιά αὐστηρή διαταγή θ' ἀκουστεῖ):
«Πάρτε τον, καί δέστε τον,

⑩ خُذُوهُ فَاعْلُوهُ

31. κι ἔπειτα κάψτε τόν
στό Πῦρ τό ἐξώτερο,

⑪ ثُمَّ أَنْجِحْهُ صَلْوَةً

32. «ἔπειτα, κάντε τον νά βηματίζει
σέ ἀλυσίδα πού νά ἔχει
μάκρος ἐβδομήντα πῆχες!

⑫ ثُمَّ فِي سِلْكِهِ دَرَعًا سَبْعُونَ ذِرَاعًا
فَأَسْكُوهُ

33. «Κι αὐτό, γιατί δέν πίστευε
στόν Ὑψιστο ΑΛΛΑΧ,

⑬ إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ

34. «κι οὔτε ἐνδιαφέρθηκε
γιά τήν τροφή τοῦ φτωχοῦ!

⑭ وَلَا يَحْتَسِبُ عَلَى طَعَامِ السَّكِينِ

35. «Ἐτσι δέν ἔχει ἐδῶ
Σήμερα κανένα φίλο,

⑮ فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيٌّ

36. «κι οὔτε τροφή, ἐκτός
(ὁ,τι ἔμεινε) ἀπό τό πλύσιμο

⑯ وَلَا طَعَامٍ إِلَّا مِنْ غَسِيلِينَ

10. και παράκουσαν τόν ἀπόστολο
τοῦ Κυρίου τους. Ἔτσι τούς τιμώρησε
μέ πολλαπλή τιμωρία.

١٠ فَصَوَّرَ رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً
رَآيَةً

11. Ὄταν τό νερό (ἀπό τόν Κατακλυσμό
τοῦ Νώε) πλημμύρισε — ξέχειλα —
Ἔμεῖς εἶναι πού σᾶς μεταφέραμε
στήν πλεούμενη (Κιβωτό),

١١ وَإِنَّا لَنَاكُطَعْنَا الْمَاءَ حَمَلْنَاكُمْ فِي جَارِيَةٍ

12. γιά νά κάνομε μιὰ παραδειγματική
δοκιμασία γιά σᾶς,
καί τό αὐτί (πού
ἀκούει τίς ἱστορίες και
διατηρεῖ τή μνήμη τους),
νά κρατᾶ τό Μάθημα.

١٢ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَبَعَثْنَا أذُنًا وَعَايَةً

13. **Κ**αί τότε, δταν ἕνα καί μόνο
φύσημα ἀκουστεῖ ἀπό τή σάλπιγγα,

١٣ فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ نَفْحَةٌ وَاحِدَةٌ

14. καί κινηθεῖ ἡ γῆ καί
τά βουνά (της), καί μ' ἕνα κτύπημα
κτυπηθοῦν καί γίνουιν σκόνη,

١٤ وَجَلَّتِ الْأَرْضُ وَأُنْجَالٌ فَذُكِّنَا ذِكْرَةً
وَاحِدَةً

15. σ' αὐτή τήν Ἡμέρα γίνεται
τό (Μεγάλο) Συμβάν,
(τήν Ἀνάσταση).

١٥ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

16. καί θά σχισθεῖ ὁ οὐρανός
στά δύο, γιατί τήν Ἡμέρα
αὐτή θά εἶναι ἔτοιμος
νά πέσει.

١٦ وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ

17. Καί οἱ ἄγγελοι θά βρίσκονται
(σ' ὄλες) τίς πλευρές του,
καί ὀκτώ θά σηκώνουν — αὐτή
τήν Ἡμέρα — τό Θρόνο
τοῦ Κυρίου σου πάνω
(στά κεφάλια) τους.

١٧ وَالْمَلَائِكَةُ عَلَى أَرْجَائِهِمَا
وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَةٌ

18. **Αὐ**τή τήν Ἡμέρα θά ἐκτεθεῖτε
μπροστά Του (γιά τή Δίκη).
Καμιά ἀπό τίς πράξεις σας
— πού κρύβετε — δέν θά μείνει
κρυμμένη.

١٨ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ

19. Τότε σ' ἐκεῖνον πού θά δοθεῖ
τό Βιβλίο του, στό δεξιό του
(χέρι), θά πει: «Νά ἔδω!
Διαβάστε τό Βιβλίο μου!

١٩ فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَٰؤُلَاءِ
أَقْرَبُ وَأَكْنَبُ

20. «Κατάλαβα —πράγματι — ὅτι
ὁ Λογαριασμός μου (μιᾶ Ἡμέρα)
θά μέ φτάσει!»

٢٠ لَوْي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْكٌ حَسَابِيَّةٌ

(69) Τό Στάδιο: «άλ - Χάκ - κα» -
τό 'Αναπόφευκτο.
ή 'Αναμοφροβήτητα Πραγματικότητα
- ή Γυμνή 'Αλήθεια.
- Μέκκα - σέ 52 εδάφια.

Στό όνομα του ΑΛΛΑΧ, του
'Ελεήμονα και Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Τ**ό 'Αναπόφευκτο.
(ή 'Ανάσταση)
2. Ποιό είναι τό 'Αναπόφευκτο;
(ή 'Ανάσταση); (ή
Πραγματικότητα πού
- όπωσδήποτε - φθάνει);
3. Καί τί θά σέ κάνει νά καταλάβεις,
τί είναι ή 'Ανάσταση;
(ή άπόλυτη 'Αλήθεια);
4. **Η** γενιά του Θαμουίν και
του 'Αντ διάψευσαν
τήν 'Ανάσταση.
5. Κι όμως ή γενιά του Θαμουίν
έξολοθρεύθηκε από μία τρομερή
κραυγή!
6. Κι όσο γιά τή γενιά του 'Αντ
έξολοθρεύθηκε από ένα μανιώδη
'Ανεμο, ύπερβολικά βίαιο,
7. πού τόν έκανε νά φυσά μέ
μανία πάνω τους, έπτά νύχτες
και όκτώ ήμέρες κατά
συνέχεια, ώστε θά μπορούσε
νά δείς (όλο) τό λαό
νά κείται χάμο ξαπλωμένους,
στούς (δρόμους) τους, σάν
νά ήταν κούφιε ρίζες
φοινικόδενδρων.
8. Μήπως βλέπεις νά έχουν
άφήσει κανένα ζωντανό;
9. **Κ**ι όστερα ήρθε ό Φαραώ
κι όσοι ήταν πριν άπ' αυτόν,
και τά Χωριά πού ανατράπηκαν
άπό τή (γνωστή) 'Αμαρτία,

① أَنفَاةٌ

② مَا أَنفَاةٌ

③ وَمَا أَدْرَاكَ مَا أَنفَاةٌ

④ كَذَبْتَ تَمُودُ وَعَادًا بِالْقَارِعَةِ

⑤ فَأَمَّا تَمُودُ فَأَهْلِكُوا بِإِطَاعَةِ

⑥ وَأَمَّا عَادٌ فَأَهْلِكُوا بِسُجُودِ صِرَاصٍ عَالِيَةٍ

⑦ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ
حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ
أَعْمَارٌ نَّخْلٍ حَاقِيَةٌ

⑧ قَبْلِ رَبِّ لَمَمٍ مِنْ بَاقِيَةٍ

⑨ وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ
بِالْحَاطِطَةِ

47. Ἡ μήπως κρατοῦν τό Ἄδρατο, καί μποροῦν νά τό γράφουν (ἀποκαλύπτοντάς το κάτω στή γῆ);

٤٧) أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ

48. Γι' αὐτό κάνε ὑπομονή γιά τήν Ἀπόφαση τοῦ Κυρίου σου, καί μήν εἶσαι σάν τό Σύντροφo τοῦ μεγάλου ψαριοῦ (τόν Ἰωνᾶ), πού φώναζε (ἀπελπισμένος) μέ ἀγωνία.

٤٨) فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ

49. Ἄν δέν τοῦ ἔφθανε ἡ Χάρη ἀπό τό Κύριό σου, θά ριχνόταν – ὀπωσδήποτε – πάνω σέ γυμνή ἀκτή, ντροπιασμένος.

٤٩) لَوْلَا أَنْ نَدْرَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَكُنْتَهُ بِالْعُرَاوِ وَهُوَ مَذْمُومٌ

50. Ἐτσι ὁ Κύριός σου τόν διάλεξε καί τόν ἔβαλε μαζί μέ τούς ἐνάρετους.

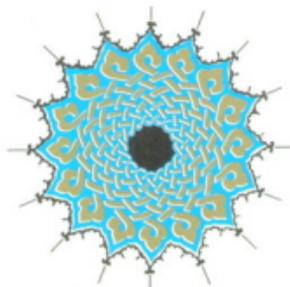
٥٠) فَأَجْنَبَهُ رَبُّهُ بِعَسَاكِهِ مِنَ الصَّالِحِينَ

51. Αἶγο ἀκόμα καί οἱ ἄπιστοι νά σέ κάψουν μέ τά ἐχθρικά βλέματά τους – ὅταν ἀκοῦνε τό Μήνυμα (Τό Κοράνιο) – νά σέ κάνουν νά γλιστρήσεις, καί λένε: «Σίγουρα εἶναι τρελός!»

٥١) وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ

52. Κι ὁμως δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά ἓνα Μήνυμα (Κοράνιο) γιά ὄλο τόν κόσμο.

٥٢) وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

36. Τι συμβαίνει μ' εσάς;
Πώς δικάζετε; ﴿٣٦﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ
37. Ἡ μήπως ἔχετε ἓνα (ἄλλο)
Βιβλίο πού σ' αὐτό μαθαίνετε, ﴿٣٧﴾ أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ
38. ὅτι θά ἔχετε μ' αὐτό ὁ,τι διαλέξετε; ﴿٣٨﴾ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخْتَرُونَ
39. Ἡ μήπως ἔχετε – ὀρκωτή –
Συμφωνία μαζί Μας πού
ἰσχύει μέχρι τήν Ἡμέρα
τῆς Ἀνάστασης, ὅτι θά ἔχετε
ὁ,τι κι ἄν ἀποφασίσετε; ﴿٣٩﴾ أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَلِغَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنَّ لَكُمْ لِمَا تَحْكُمُونَ
40. Ἡ ρώτησέ τους, ποιός ἀπ' αὐτούς
θά σταθεῖ – γι' αὐτό – ἐγγυητής! ﴿٤٠﴾ سَأَلَهُمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ
41. Ἡ μήπως ἔχουν
«Συνεταίρους» (μέ τόν ΑΛΛΑΧ);
Τότε ἄς ἔλθουν μέ
τούς «συνεταίρους» τους,
ἄν εἶναι εἰλικρινεῖς! ﴿٤١﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءَ قَالُوا بَلَىٰ شَرِكًا لَهُمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ
42. **Τ**ήν Ἡμέρα πού τό καλάμι
τοῦ ποδιοῦ θ' ἀπογυμνωθεῖ
(θά ἐξαφανισθεῖ τό μυστήριο),
καί θά κλητευθοῦν νά σκύψουν
γιά λατρεία,... δέν θά
τούς εἶναι δυνατό,
43. τά μάτια τους θά χαμηλώνουν
(στή γῆ) καί θά τοὺς σκεπάσει
ἡ ντροπή, γιά τό λόγο ὅτι
ἔχουν κλητευθεῖ – ἄλλοτε –
νά προσκυνήσουν, ἐνῶ ἦταν
ἐν τάξει (σέ ὑγεία καί
ικανότητα), ἀλλά ἀρνήθηκαν. ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يَكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
44. Γι' αὐτό ἀφυσέ Με – μόνο –
μέ κάτι τέτοιους πού ἀρνήθηκαν
αὐτό τό Μήνυμα
(τό Κοράνιο).
Θά τοὺς τιμωρήσουμε
ἀπό ἐκεῖ πού δέν ξέρουν. ﴿٤٣﴾ خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهِمَهُمْ ذِلَّةً وَكَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَامُونَ
45. Μιά (μεγάλη) ἀναβολή θά
τούς παραχωρήσω. Τό Σχέδιό Μου
– βέβαια – εἶναι πανίσχυρο. ﴿٤٤﴾ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبْ بِذَلِكَ الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ
46. Ἡ μήπως θά τύχει νά τοὺς ζητήσεις,
(ὦ Μουχάμμαντ!), καμιά
ἀμοιβή, ἐνῶ εἶναι φορτωμένοι
μέ βαρῦ χρέος; ﴿٤٥﴾ وَأُمْلِئْهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ
46. Ἡ μήπως θά τύχει νά τοὺς ζητήσεις,
(ὦ Μουχάμμαντ!), καμιά
ἀμοιβή, ἐνῶ εἶναι φορτωμένοι
μέ βαρῦ χρέος; ﴿٤٦﴾ أَمْ نَسْتَأْذِنُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ قَوْمٍ يَشْكُرُونَ

24. «Μὴν ἀφήσετε νὰ μπεῖ οὔτε ἕνας φτωχὸς αὐτὴ τὴν ἡμέρα σὲ σᾶς μέσα στὸν (κῆπο)».

١٤ أَنْ لَا يَدْخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِسْكِينٌ

25. **Κ**ι ἄρχισαν τὸ πρωῒνό (μὲ σκοπό) μιά δυναμικὴ (καὶ ἀδικη) συγκομιδῆ.

١٥ وَغَدَوْا عَلَىٰ حَرْدٍ قَدِيرِينَ

26. Ὅταν ὁμως εἶδαν (τὸν κῆπο), εἶπαν: «Σίγουρα ἔχουμε χάσει τὸ δρόμο μας.

١٦ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا لَإِنَّا لَضَالُونَ

27. Ἄλλὰ μᾶλλον μᾶς ἔχουν ἀποκλείσει (ἀπὸ τοὺς καρπούς τοῦ κόπου μας)!»

١٧ بَلَّغْنَاكُمْ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ

28. Ἐνας ἀπ' αὐτοὺς ὁ πῶ μυαλομένος (ἀπὸ τοὺς ἄλλους), εἶπε: «Μά δὲν σᾶς τὸ ἔλεγα, γιατί νὰ μὴ δοξάζετε (τὸν ΑΛΛΑΧ)»;

١٨ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ

29. Εἶπαν: «Δόξα στὸν Κύριό μας! Ἥμασταν – στ' ἀλήθεια – ἀδικοί!»

١٩ قَالُوا سُبْحٰنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

30. Κι ἔστρεψε ὁ ἕνας ἐνάντια στὸν ἄλλο καὶ ἀλληλοκατακρίνονταν.

٢٠ فَأَقْبَابَ بَعْضِهِمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَوَّمُونَ

31. Εἶπαν: «Ἀλλοιομόνοί μας! Ἥμασταν – πράγματι – παραβάτες!»

٢١ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

32. «Μακάρι ὁ Κύριος ἀνταλλάξει – γὰ μᾶς – ἕνα καλύτερο (κῆπο) ἀπ' αὐτόν, γιατί ἐπιδιώκουμε συγχώρηση ἀπὸ τὸν Κύριό μας (μετανοιωμένοι)!»

٢٢ عَسَىٰ رَبِّنَا أَنْ يَبْدِلَ لَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ

33. Τέτοια εἶναι ἡ Τιμωρία (σ' αὐτὴ τῆ ζωῆ). Μεγαλύτερη ὁμως εἶναι ἡ Τιμωρία τῆς Μέλλουςας Ζωῆς, ἀν μόνον μπορούσαν νὰ τὸ καταλάβουν!

٢٣ كَذٰلِكَ الْعَذَابُ ۗ وَالْعَذَابُ الْآخِرُ ۗ وَكَبُرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

34. **Β**έβαια, γιὰ τοὺς Ἐνάτετους ὑπάρχουν – στὸν Κύριό τους – Κῆποι τῶν ἀπολαύσεων.

٢٤ إِنَّ لِلَّذِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّٰتٍ النَّعِيمِ

35. Μήπως – τότε – θὰ μεταχειριστοῦμε (τοὺς Μουσουλμάνους) ὑποταγμένους στὴ θέληση τοῦ ΑΛΛΑΧ, σάν τοὺς ἐγκληματίες;

٢٥ أَفَجَعَلْنَا السِّلَٰبِينَ كَالْأَعْمٰمِ

12. νά ἐμποδίσει (ἀπό συνήθεια)
κάθε καλό —, ἔναν παραβάτη
(τοῦ Νόμου) καί
(βουτηγμένο) στήν ἀμαρτία,

١٢ مَنَاعَ لِتَغْيِرُ مَعْنَى آيَاتِهِ

13. Ἐναν βίαιο (καί σκληρό)
μέ πονηροῦς ὑπαινημοῦς
— καί μέ ὄλα αὐτά —
γεννημένο γιά διαφθορά

١٣ عُنَى بَعْدَ ذَلِكَ زَيْنِمْ

14. ἐπειδή — τάχα — ἔχει πλοῦτο
καί (πάρα πολλά) ἀγόρια.

١٤ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَيْنَ

15. Ὅταν σ' αὐτόν διαβαστοῦν
οἱ Ἐντολές Μας (τά κορανικά ἐδάφια),
λέει (ὅτι εἶναι):
«Παραμύθια τῶν Ἀρχαίων»!

١٥ إِذَا نَشَأَ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

16. Σύντομα θά τόν σημαδέψουμε
πάνω στή μήτη (σάν τό ζῶο)!

١٦ سَنِيهَهُ عَلَى أَخْطَابِهِمْ

17. **Σ**τ' ἀλήθεια, τοὺς ἔχουμε
δοκιμάσει, ὅπως δοκιμάσαμε
τοὺς Σύντροφοις
τοῦ Κήπου (παραδείσου)
ὅταν ἀποφάσισαν
νά μαζέψουν τό (ἄλλο)
πρωί τοὺς καρπούς (του),

١٧ إِنَّا بَلَوْنَاكُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ
الْجَنَّةِ إِذْ أَقْبَمُوا لِيَصْرُفُوهَا مُصْحِحِينَ

18. χωρίς νά κάνουν καμιά
ἐπιφύλαξη, («ἂν θέλει ὁ ΑΛΛΑΧ
— πρῶτα ὁ Θεός —»).

١٨ وَلَا يَسْتَنْوْنَ

19. Τότε ἦρθε πάνω στόν (κῆπο)
μά ἐπίσκεψη ἀπό
τόν Κύριό σου (πού ξεπάστρεψε)
ὄλα γύρω, ἐνῶ αὐτοί
κοιμόντουσαν.

١٩ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ

20. Ἔτσι (ὁ κῆπος) τό πρωί
ἔγινε σάν ἓνα σκοτεινό
(σάν μαύρη σκόνη — στάχτι)
κι ἐρειπωμένο στίγμα,
(πού οἱ καρποὶ του εἶχαν
κι ὄλας μαζευτεῖ).

٢٠ فَاصْبَحَ كَالْأَصْرَمِ

21. Σάν ξημέρωσε φάναζε
ὁ ἔνας τόν ἄλλο:

٢١ فَتَنَادُوا مُصْحِحِينَ

22. «Πηγαίνετε — ὄσο εἶναι ἀκόμα πρωί —
στόν καλλιεργημένο σας (τόπο),
ἂν θέλετε νά μαζέψετε τά φρούτα».

٢٢ أَرَأَيْدُوا عَلَىٰ خَرَابِهِ
لِمَ كُنْتُمْ صَاحِبِينَ

23. Καί ξεκίνησαν, ἐνῶ συζητοῦσαν
ψιθυριστά, (λέγοντας):

٢٣ فَأَنْظَرُوا وَهُمْ يَخْتَفَتُونَ

(68) Τό Στάδιο: «άλ – Κκάλαμ» –
 ή Γραφίδα (ή Πέννα). ή τό γράμμα «Νούν»
 μιᾶς συντετημένης λέξης.
 – Μέκκα – σέ 52 ἐδάφια.

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
 Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **N** (Νούν). Ὁρκίζομαι
 στήν Γραφίδα καί σέ ὁ,τι
 (οἱ ἄνθρωποι) γράφουν,
2. ὅτι δέν εἶσαι (ῶ Μουχάμαντ!)
 – Μά, τή Χάρη τοῦ ΑΛΛΑΧ –,
 τρελός.
3. Καί γιά σένα – σίγουρα –
 ὑπάρχει μιᾶ συνεχῆ ἀμοιβή.
4. Πράγματι, καί (κρατᾶς)
 ἓνα σπουδαῖο (σταθερό)
 καί ἀνώτερο χαρακτήρα.
5. Σύντομα θά δεῖς ὄπως
 κι αὐτοί θά δοῦν.
6. ποιοί ἀπό ἐσᾶς γοητεύουν,
 (εἶναι παράφρονες).
7. Ὁ Κύριός σου – βέβαια – γνωρίζει
 πολύ καλά ποιός (ἀνάμεσα
 στούς ἀνθρώπους) ἔχει
 παραπλανηθεῖ ἀπό τό Δρόμο Του.
 (Ἐπίσης) γνωρίζει πολύ καλά
 αὐτούς πού καθοδηγοῦνται
 (στόν Δρόμο τῆς Ἀλήθειας).
8. **Γ**ι' αὐτό μήν ὑπακούεις αὐτούς,
 πού διαψεύδουν (ἀρνοῦνται)
 τήν Ἀλήθεια.
9. Ἐπιθυμοῦν νά ὑποχωρεῖς σ' αὐτούς,
 γι' αὐτό καί αὐτοί
 παρουσιάζονται ὑποχωρητικοί.
10. **K**αί μήν ὑπακούεις κάθε
 τιποτένιο (ἀνάξιο ἄνδρα),
 πού εἶναι ἕτοιμος μέ ὄρκους,
11. – ἔναν συκοφάντη, πού
 συνέχεια (κινεῖται) μέ συκοφαντίες –,

١ تَوَالِقَامٍ وَمَا يَسْطُرُونَ

٢ مَا أَنْتَ بِسَمْعٍ رَبِّكَ يَخْبُونَ

٣ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ

٤ وَإِنَّكَ لَسَلْ خَلْقٍ عَظِيمٍ

٥ فَسَبِّحْهُ وَبِحُضْرَتِهِ

٦ بِأَيِّكُمُ الْمُنْشُونَ

٧ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ صَلَّى عَنْ سَبِيلِهِ
 وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُنْكَرِينَ

٨ فَلَا تَطْعَمُ الْمَكْذِبِينَ

٩ وَذُو الْوُدْهِنِ وَيَذْهَبُونَ

١٠ وَلَا تَطْعَمُ كُلَّ جَلْفٍ مَّيْمِينٍ

١١ هَذَا زَيْتُونٌ بَنِي إِسْرَائِيلَ

22. Ποιος – τάχα – είναι καλύτερα
 ὀδηγημένος: ὁποιοι περπατᾶ (βιαστικά)
 καὶ βλέπει κάτω (μέ σκυφτό)
 τό πρόσωπό του, ἢ ὁποιοι περπατᾶ
 ὁμαλᾶ πάνω σ' ἓνα Ἴσιο Δρόμο;

٢٢ أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي
 سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

23. Νά πῆς: «Εἶναι Ἐκεῖνος πού
 σᾶς ἔχει πλάσει, καί σᾶς ἔδωσε
 τήν ἱκανότητα τῆς ἀκοῆς, τῆς δράσης,
 (τῆς αἰσθησης), καί τῆς ἀντίληψης.
 Πολύ λίγο – ὁμως – ἐγνομονεῖτε!

٢٣ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ
 وَالْأَفْئِدَةَ ۗ فَلْيَاذْكُرُوا مَا أَنْشَأَهُمْ

24. Νά πῆς: «Εἶναι Ἐκεῖνος πού
 σᾶς πολλαπλασίασε στή γῆ, καί
 σ' Αὐτόν θά συγκεντρωθεῖτε ὅλοι
 γιά τή Κρίση».

٢٤ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

25. **Κ**αί λένε: «Πότε (θά γίνει)
 αὐτή ἡ ὑπόσχεση;» Ἄν – βέβαια –
 εἶστε εἰλικρινεῖς,

٢٥ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

26. Νά πῆς: «ὄσο γιά τή γνώση
 (τῆς Ὁρας) αὐτή εἶναι μέ τόν ΑΛΛΑΧ,
 ἐνῶ ἐγώ εἶμαι (ἀπεσταλμένος)
 γιά νά προειδοποιῶ – φανερά – ὄλους».

٢٦ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

27. Ὅταν – ἀπό κοντά – τή δοῦν
 ἔμφανικά τήν τιμωρία
 θά σκοτεινιάσουν τά πρόσωπα
 ἐκείνων πού ἀρνήθηκαν (τήν Πίστη),
 καί θά λέγεται:
 καί θά ἀκούσουν: «Αὐτή εἶναι
 (ἡ ἐκπλήρωση τῆς ὑπόσχεσης)
 πού ζητοῦσατε!».

٢٧ فَلَمَّا زَاوَاهُ زَلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِدَعْوَتِي
 بَدْتَدْعُونَ

28. **Ν**ά πῆς: «Βλέπετε: Ἄν ἦταν
 νά καταστρέψει – ὁ ΑΛΛΑΧ –
 ἐμένα κι ὁποιοι εἶναι
 μαζί μου, ἢ νά μάς σπλαχνιστεῖ
 τότε ποιός μπορεῖ ν' ἀπαλλάξει
 τοὺς Ἄπιστους ἀπό μιᾶ
 ὀδυνηρή Τιμωρία;»

٢٨ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَجَعْنَا فَمَنْ
 يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ

29. Νά πῆς: «Αὐτός εἶναι
 ὁ Φιλάνθρωπος. Ἐχουν πιστέψει
 σ' Αὐτόν καί σ' Αὐτόν
 ὑποστηριχθήκαμε. Πολύ σύντομα
 θά μάθετε ποιός (ἀπό ἐμάς)
 βρίσκεται σέ φανερή πλάνη».

٢٩ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمْنَابِهِ، وَعَلَيْهِ يُوَكَّلْنَا فَأَسْعَلُون
 مَنْ هُوَ مِنْ صَلَاتِ الْمُؤْمِنِينَ

30. Νά πῆς: «Βλέπετε;
 Ἄν τό νερό σας χαθεῖ κάποιο πρῶινό,
 (κάτω ἀπ' τή γῆ), ποιός – τότε –
 μπορεῖ νά σᾶς ἐφοδιάσει μέ καθαρό –
 τρεχούμενο νερό;»

٣٠ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ
 بِمَاءٍ مَّعِينٍ

15. **Ε**κείνος είναι πού Έκανε
 ύποταγμένη τή γή καί
 κατοικήσιμη γιά σᾶς.
 Περιπατᾶτε – λοιπόν –
 στίς περιοχές της καί τραφεῖτε
 (ἀπολαμβάνοντας) τά ἀγαθά πού
 προμηθεύει. Καί σ' Αὐτόν
 ἐναπόκειται ἡ Ἐνάσταση.

﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا
 فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾

16. Μά αισθάνεστε ἀσφάλεια ὅτι
 ὁ Ὑψιστος ΑΛΛΑΧ δέν
 θά κάνει ὥστε νά σᾶς καταπιεῖ ἡ γή
 ὅταν σείεται (σάν σέ σεισμό);

﴿وَأَنتُمْ مُن فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخِفَّ بِكُمْ الْأَرْضُ
 فَإِذَا هِيَ مَمُورٌ﴾

17. Μά αισθάνεσθε ἀσφάλεια ὅτι
 ὁ Ὑψιστος ΑΛΛΑΧ
 δέν θά στεῖλει πάνω σας μιά βίαιη
 καταγίδια (μέ βροχή ἀπό πέτρες)
 γιά νά μάθετε – ἔτσι –
 πόσο (τρομερή) ἦταν
 ἡ Τιμωρία Μου;

﴿أَمَأَنتُمْ مِنَ السَّمَاءِ أَنْ يَرْسِلَ عَلَيْكُمْ
 حَاصِبًا فَاسْتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ﴾

18. Κι ὁμως ἐκεῖνοι πού ἔζησαν
 πρὶν ἀπ' αὐτοῦς διέψευσαν
 (τήν προαδοποίησή Μου),
 Πόσο – τότε – (τρομερή) ἦταν
 καί ἡ ὀργή Μου (γιά αὐτούς);

﴿وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ
 نَكِيرِ﴾

19. **Μ**ά δέν βλέπουν τά πουλιά
 (πού πετοῦν) πάνω τους
 ἀνοίγοντας τά φτερά τους,
 καί διπλώνοντας τα;
 Κανεῖς δέν μπορεῖ νά τά βαστάξει
 ψηλά ἐκτός ἀπό τόν Πανοικτίρμονα
 ΑΛΛΑΧ. Στ' ἀλήθεια, Ἐκεῖνος
 εἶναι πού ἀγρυπνᾷ πάνω
 ἀπό κάθε πράγμα.

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ
 صَفَائِدٌ وَبَقِيضٌ مَّا يُمْسِكُهُمْ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ
 بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ﴾

20. Ποιός εἶναι ἐκεῖνος πού μπορεῖ
 νά σᾶς βοηθήσει – (ἔτσι)
 κι ἂν εἶναι (ὀλοκληρὸς) στρατός
 – ἀντί τόν φιλάνθρωπο (ΑΛΛΑΧ);
 Σέ τίποτε, παρά μόνο
 στήν ἀπάτη, βρίσκονται οἱ Ἄπιστοι.

﴿أَمَنَ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَصْرَفُهُ مَن دُونِ
 الرَّحْمَنِ إِن لَّكَ فِرْعَوْنٌ يُغْرِبُ﴾

21. Ἡ, ποιός εἶναι ἐκεῖνος πού
 μπορεῖ νά σᾶς προμηθεύει
 γιά τή διατροφή σας,
 ἂν Ἐκεῖνος κρατήσῃ
 (ἐμποδίζοντας) τίς προμηθειές Του;
 κι ὁμως ἐπιμένουν – αὐθαδέστατα –
 στήν ἀσέβεια καί δραπετεύουν
 (ἀπό τήν Ἀλήθεια).

﴿أَمَنَ هَذَا الَّذِي رَزَقَكُمْ إِن أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَل
 لَّجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ﴾

7. Καί όταν θά ρίχνονται μέσα σ' αὐτήν, θ' ἀκούειν τό (τρομερό) σύριγμα τῆς ἀναπνοῆς τῆς, ἐνώ φλογίζεται,

﴿۷﴾ إِذَا الْفُؤَايِمُهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيْقًا وَهِيَ تَفُورُ

8. παρ' ὀλίγο νά ἐκραγεῖ ἀπό μανία, (μεγάλη ὄργη). Κάθε φορά πού μιά Ὀμαδα θά ρίχνεται μέσα σ' αὐτή, οἱ Φύλακές τῆς θά ρωτοῦν: κανένα Προειδοποιητής;

﴿۸﴾ تَكَاذُبًا مِّنْ عَنِيْقٍ كَلِمَاتٍ لِّي وَبِهَا فَوْجٌ سَأَلَتْهُ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ

9. Θά ποῦν: «Βέβαια καί μᾶς ἦλθε ἕνας Προειδοποιητής, ἀλλά τόν ἀρνηθήκαμε καί εἶπαμε: – Ὁ ΑΛΛΑΧ δέν ἔχει στείλει κανένα (Μήνυμα) κάτω (στή γῆ), κι ἐσεῖς βρίσκεστε σέ μεγάλη πλάνη!»

﴿۹﴾ قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ

10. Κι (ἐπί πλέον) θά ποῦν: «Ἄν – μονάχα – ἀκούαμε, ἤ ἂν εἶχαμε μυαλό, δέν θά ἤμασταν (τόρα) μέ τούς Σύντροφους τῆς Λαμπαδιασμένης (Φλογισμένης) Φωτιάς!».

﴿۱۰﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ

11. Καί θά ὁμολογήσουν τότε τά σφάλματά τους. Ἄλλά πολὺ μακριά θά εἶναι (ἡ Συγχώρηση) ἀπό τούς Σύντροφους τῆς Φλογισμένης Φωτιάς!

﴿۱۱﴾ فَأَعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ

12. **Ο**σο γι' αὐτοὺς πού φοβοῦνται (ἀπό τὰ βάθη τῆς καρδιάς τους) τό Κύριό τους, (χωρίς νά τόν βλέπουν) θά ἔχουν Συγχώρηση (ἀμαρτιῶν) καί μιά μεγάλη Ἄμοιβή.

﴿۱۲﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

13. Καί εἶτε κρύβετε τά λόγια σας, εἶτε τά λέτε φανερά, Ἐκεῖνος – βέβαια – ἔχει (ἀπόλυτη) γνώση γιά ὅσα κρύβονται στά στήθια (σας).

﴿۱۳﴾ وَأَسِرُوا فَوَقُولُوا كَلِمَاتٍ وَأَوَّاهُمْ وَوَابَدُوا لَهُتَاتُ إِنَّهُ

14. Μά (εἶναι δυνατό) ὁ Κύριος Δημιουργός νά μὴ γνωρίζει τόν ἄνθρωπο πού ὁ ἴδιος ἔχει πλάσει, ὅντας ὁ μόνος Γνώστης στά ἀνεξήγητα μυστικά τῆς Δημιουργίας, ἐνώ συγχρόνως εἶναι ὁ μόνος πλήρως Ἐνήμερος σέ κάθε ἐξέλιξη;»

﴿۱۴﴾ عَلَيْهِ يَدُؤُنَ الْبُيُوتِ الضُّرُورِ

﴿۱۵﴾ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

(67) Τό Στάδιο: «άλ – Μούλακ» –
 ή Κυριαρχία.
 – Μέκκα – σέ 30 ἐδάφια.

Στό όνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ τοῦ
 Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

1. **Α**ς εἶναι Πολυδωρος Ἐκεῖνος
 ποῦ στά χέρια Του εἶναι
 ἡ Κυριαρχία καί
 ποῦ ἡ Δύναμή Του βρίσκεται
 πάνω ἀπό κάθε πράγμα,

١ تَبَّرَكَ الَّذِي يَدِيهِ الْمَلِكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ

2. ποῦ δημιουργησε τό Θάνατο
 καί τή Ζωή, γιά νά δοκιμάσει
 ποιός ἀπό ἐσάς κάνει
 τίς καλύτερες πράξεις.
 Καί εἶναι ὁ Ἀνίκητος,
 ὁ Πολυεὐπλαχνος,

٢ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَنْتُمْ
 اَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الرَّحِيْمُ الْغَفُوْرُ

3. ποῦ δημιούργησε τούς ἐπτά οὐρανοῦς
 – τόν ἕνα πάνω στόν ἄλλο –.
 Καμιά ἀτέλεια στίς ἀναλογίες
 δέν θά δεῖς στή Δημιουργία
 τοῦ Φιλάνθρωπου. Στρέψε
 τό βλέμμα σου μιά φορά
 μετά ἀπό τήν ἄλλη.
 Μήπως βλέπεις κανένα σχισμό;

٣ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاٰوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَىٰ فِي
 خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ فُتُوْرٍ فَاَرْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ
 مِنْ فُطُوْرٍ

4. Ἐπειτα στρέψε τό βλέμμα σου
 δύο φορές: τότε
 τό βλέμμα θά ἐπιστρέψει
 πίσω σ' ἐσένα ἀπελπισμένο
 (ματαιωμένο) καί ξαντλημένο.

٤ فَاَرْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ اِلَيْكَ
 الْبَصَرُ خَايِسًا وَهُوَ حَسِيْرٌ

5. Κι ἔχουμε πράγματι στολίσει
 τόν κατώτερο οὐρανό
 (τόν χαμηλότερο), μέ Λαμπτήρες
 (ἀστέρια) καί τά ἔχουμε
 κάνει βλήματα γιά
 (νά διώχνουν μακριά)
 τούς Δαίμονες, ποῦ γι' αὐτούς
 ἔχουμε ἐτοιμάσει τά βασιανιστήρια
 τῆς φλογερῆς Φωτιάς.

٥ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمٰوٰةَ الدُّنْيَا بِمَصٰبِيْحٍ
 وَجَعَلْنٰهَا رُجُوْمًا لِّلشَّيْطٰنِ وَاَعْتَدْنَا
 لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيْرِ

6. **Κ**αί γι' αὐτούς ποῦ ἀρνήθηκαν
 τό Κύριο τους ὑπάρχει
 ἡ Τιμωρία τῆς Κόλασης.
 Καί πόσο ἀπαίσιος εἶναι ἕνας
 (τέτοιος) προορισμός.

٦ وَلِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ
 عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيُسَّ السَّعِيْرِ

καί τῶν Ὑποκριτῶν καί
γίνε ἀδιστηρός ἀπέναντί τους.
Καί ἡ κατοικία τους εἶναι
ἡ Κόλαση, ἓνα ἀπάισιο –
πραγματικά – καταφύγιο!

10. **Β** ΑΛΛΑΧ προβάλλει σάν
παράδειγμα στούς Ἄπιστους
τῆ σύζυγο τοῦ Νῶε καί
τῆ σύζυγο τοῦ Λῶτ.
Ἦταν καί οἱ δύο (ἀντίστοιχα)
στήν ὑπηρεσία δύο ἐνάρετων
δούλων μας, πού τούς ἐξαπάτησαν,
χωρίς νά ὠφεληθοῦν σέ τίποτα
μπροστά στόν ΑΛΛΑΧ, ἐνῶ ἀκουσαν:
«Μπεῖτε στή Φωτιά μαζί
μέ τούς (ἄλλους) πού μπαίνουν!».

11. Καί ὁ ΑΛΛΑΧ προβάλλει σάν
παράδειγμα σ' αὐτούς πού
πιστεύουν τῆ σύζυγο τοῦ Φαραῶ,
πού, πρόσεξε τί εἶπε:
«Κυρίε μου! Κτίσε γιά μένα
ἓνα σπίτι στόν Παράδεισο,
καί σῶσε με ἀπό τόν Φαραῶ καί
ἀπό τίς πράξεις του, καί σῶσε
με ἀπό τόν ἀδικο λαό»,

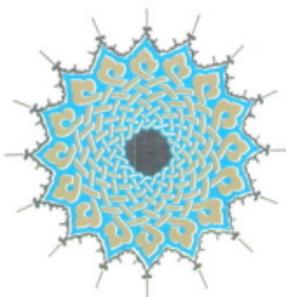
12. καί τῆ Μαριάμ – τῆ θυγατέρα
τοῦ Ἰμράν – πού φύλαξε
τήν ἀγνότητά της. Κι ἐμφυσήσαμε
(στό κορμί της) ἓνα μέρος
ἀπό τό πνεῦμα Μας,
(τόν Χριστό), κι
ἐπιβεβαίωσε τήν ἀλήθεια
τῶν λόγων τοῦ Κυρίου της,
καί τῶν Γραφῶν Του, καί ἦταν
μία ἀπό τούς θεοσεβεῖς.

وَالنَّفِيفِينَ وَأَعْلَظَ عَلَيْهِمْ
وَمَا وَهَمَهُمْ جَهَنَّمَ وَرِيسَ الْمَصِيرِ

﴿١٠﴾ صَرِيحًا اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ
نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ
عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا
مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ
الذَّالِمِينَ

﴿١١﴾ وَصَرَّيْبَ اللَّهِ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ
فِرْعَوْنَ
إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ
وَبِنِّحْنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَبِنِّحْنِي مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ

﴿١٢﴾ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا
فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا
وَكَتَبْنَا بِهَا

νά τοῦ δώσει — ἀλλάζοντας
 συζῶγους — καλύτερες ἀπὸ αἱς
 πού νά ἔχουν ὑποτάξει
 (τή θέλησή τους στό 'Ισλάμ),
 πού νά πιστεύουν,
 πού νά εἶναι θεοσεβεῖς, πού
 νά ἔχουν μετανοίσει (στόν ΑΛΛΑΧ),
 πού νά λατρεύουν (ὑπερητόντας
 ταπεινά), πού νά ταξιδεύουν
 (καί νά νηστεύουν),
 πού εἶναι χῆρες ἢ παρθένες.

6. "Ω! 'Εσεῖς πού πιστεύετε!
 Προφυλαχθεῖτε τόν ἑαυτό σας καί
 τίς οἰκογένειές σας ἀπό Φωτιά,
 πού τό κασίμιο ὀλικό της εἶναι
 ἀνθρωποι καί πέτρες, πού
 πάνω της εἶναι (διορισμένοι)
 ἄγγελιο αὐστηροί καί
 τρομεροί, πού δέν δειλιάζουν
 (νά ἐφαρμόσουν) τίς Διαταγές
 πού πῆραν ἀπό τόν ΑΛΛΑΧ ἀλλά
 ἐκτελοῦν (μέ ἀκρίβεια) ὅ,τι
 τοῦς ἔχουν διατάξει.

7. Καί τότε θά τοῦς ποῦν:
 "Ω! 'Εσεῖς οἱ 'Απιστοί!
 Μή δικαιολογεῖστε Σήμερα!
 Δέν εἶναι παρά ἀναπόδοση
 γιά ὅλα ὅσα κάνατε!"

8. **92** 'Εσεῖς πού πιστεύετε!
 Μετανοιώστε στόν ΑΛΛΑΧ μέ κάθε
 εἰλικρίνεια, ἐλπίζοντας ὅτι,
 ἴσως ὁ Κύριός σας νά συγχωρήσει
 τίς ἁμαρτίες σας καί νά σᾶς δεχθεῖ
 — βάζοντάς σας — σέ Κήπους
 πού κάτω τους τρέχουν
 τά ποτάμια, τήν 'Ημέρα πού
 ὁ ΑΛΛΑΧ δέν θά ἐπιτρέψει
 νά ντροπιαστεῖ ὁ Προφήτης καί
 ὅσοι πιστέψαν μαζί του.
 Τό Φῶς τους θά προπορεύεται,
 μπροστά τους καί πρὸς
 τά δεξιὰ τους, ἐνῶ θά λένε:
 «Κυρίε μας! Νά τελειοποιήσεις
 τό Φῶς μας, καί
 συγχώρεσέ μας. Γιατί
 ἡ δύναμή Σου ἐξουσιάζει
 ὅλα τά πράγματα».

9. **92** 'Εσὺ ὁ Προφήτης! 'Αγωνίσου
 σκληρά κατὰ τῶν 'Απιστῶν

أَنْ يُبَدِّلَهُمْ زَوْجًا خَيْرًا مِنْكَ مُسَلِّتٍ مُّؤْمِنَةٍ
 قَتَلَتْ تَبَيَّتْ تَبَيَّتْ عِدَاتٍ سَبَّحَتْ تَبَيَّتْ
 وَأَبْكَرًا

① يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَأَنْفُسَكُمْ
 وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَفُودَهَا النَّاسُ وَٱلْحِيَازَةَ
 عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ ءَعَلَّاطٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ ٱللَّهَ
 مَآءُومِينَ وَيَعْمَلُونَ مَا يَأْمُرُونَ

② يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا ٱلْيَوْمَ ءَ إِنَّمَا
 تُخْزَوْنَ مَآ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

③ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا نُوبُوا إِلَى ٱللَّهِ نُوبَةً
 نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
 وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 ٱلْأَنْهَارُ يُورِثُونَ ٱلَّذِينَ ءَالْتَمَسُوا
 ٱللَّهَ ءَأَمَّنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيَانَ
 وَيَأْتِيهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا ٱتِّمَمْنَا نُورَنَا
 وَءَاغْفِرْ لَنَا ءَ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

④ يَا أَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ جَاهِدِ ٱلْكَفَّارَ

(66) Τό Στάδιο: άτ – Ταχρίμ»
ή 'Απαγόρευση.
– Μαντίνα – σέ 12 έδάφια.

Στό όνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
'Ελεήμονα, καί Φιλανθρώπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Ρ**! 'Εσύ ó Προφήτης! Γιατί απαγορεύεις (καί στερεΐσαι) ó,τι ó ΑΛΛΑΧ σοῦ ἔχει ἐπιτρέψει; Προσπαθεῖς νά εὐχαριστήσῃς τίς συζύγους σου. 'Αλλά ó ΑΛΛΑΧ εἶναι Πολυεπεικῆς, 'Ελεήμονας.
2. 'Ο ΑΛΛΑΧ ἔχει κι ὄλας θεσπίσει γιά σᾶς (– ὦ! Μουσουλμάνοι!–) νά ἀκυρώνετε τοὺς ἔρκους σας. Καί ó ΑΛΛΑΧ εἶναι ó Προστάτης σας, καί εἶναι Παντογνόστης, Πάνσοφος.
3. **Κ**αί ὅταν ó Προφήτης εἶπε κάτι – ἐμπιστευτικά – σέ κάποια ἀπό τίς συζύγους του, καί τότε αὐτή τό διέδωσε (σέ μιάν ἄλλη), καί ó ΑΛΛΑΧ τό φανέρωσε σ' αὐτόν, τότε ἐπιβεβαίωσε ἓνα μέρος ἀπ' αὐτό καί ἀμφισβήτησε ἓνα ἄλλο μέρος. Κι ὅταν τῆς τό ἀνέφερε, εἶπε (ή σύζυγος): «Ποιός σέ πληροφόρησε γι' αὐτό »; κι ἐκεῖνος εἶπε: «Μοῦ τό ἀνέφερε 'Εκεῖνος πού γνωρίζει (τά πάντα), καί ἡ 'Εμπειρία Του (δέν ἔχει ὄρια)».
4. 'Αν – οἱ δύο σας – μετανοιώσατε στόν ΑΛΛΑΧ, (θά εἶναι καλύτερα γιά σᾶς) γιατί οἱ καρδιές σας τότε θά ἔχουν – βέβαια – λυγίσει. 'Αλλά ἂν ἡ μιὰ ὑποστηρίξει τήν ἄλλη ἐναντίον του, σίγουρα ó ΑΛΛΑΧ εἶναι ó Προστάτης του, καί ó Γαβριήλ καί (κάθε) ἐνάρετο ἄτομο ἀπό τοὺς πιστοὺς – ἀκόμα καί οἱ ἄγγελοι – θά (τόν) ὑποστηρίξουν.
5. **Ε**ἶναι δυνατό – ἂν σᾶς ἀποπέμψει (σᾶς διαζευχθεῖ) καί τίς δύο –, ó Κύριός του

① يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاكَ أَزْوَاجَكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

② قَدْ فُرِضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحْرِيَةُ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مُؤْتِكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

③ وَلَئِذَا أَسْرَأْتَنِّي إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَأَتْ بِدِي وَأظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَرَفَتْ بَعْضُهُمْ وَأَعْرَضَتْ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَأَهَا بِهِ، قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَأَنِي الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

④ إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلَّىٰ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةَ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ

⑤ عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَقَكُنَّ

‘Ο ΑΛΛΑΧ δέν ἀναγκάζει κανένα νά σηκώσει ἄνω τῶν δυνάμεϊν του Ἐπειτα ἀπό κάθε δυσκολία, ὁ ΑΛΛΑΧ σὺντομα δίνει ἀνακούφιση.

اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَآ
ءَاتَهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا

8. **Κ**αί πόσα χωριά, — πού με αὐθάδεια εἶχαν ἀντιταχθεῖ στή διαταγή τοῦ Κυρίου τους καί τούς ἀπόστολους Του — δέν ζητήσαμε νά τή λογαριάσουμε με ἀυστηρό λογαριασμό; Κι ἐπιβάλαμε πάνω τους παραδειγματική Τιμορία.

⑧ وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ عَنَّتْ عَن أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ ۖ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَدَّوْنَهَا عَذَابًا نُكْرًا

9. Τότε δοκίμασαν τά κακά ἀποτελέσματα τῆς (κακῆς) διαγωγῆς τους, καί τὸ τέλος τῆς συμπεριφορᾶς τους ἦταν ἡ ἀπώλεια (ὁ ἐξαφανισμός).

⑨ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عِقَبَ أَمْرِهَا خُسْرًا

10. ‘Ο ΑΛΛΑΧ ἔτοιμασε γι’ αὐτούς ἀυστηρά Βασανιστήρια (στή Μέλλουσα Ζωή). Γι’ αὐτό νά φοβῆστε τὸν ΑΛΛΑΧ — ὦ! ἐσεῖς οἱ μυαλωμένοι (ἄνδρες), πού ἔχετε πιστέψει! ‘Ο ΑΛΛΑΧ ἔχει ἡθὴ στείλει κάτω σ’ ἐσᾶς ἓνα Μῆνυμα. (τὸ Κοράνιο).

⑩ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ ءَامَنُوا قَدْ أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا

11. (Κι ἔστειλε) ἓναν Ἀπόστολο πού ἀπαγγέλλει σ’ ἐσᾶς τίς Ἐντολές τοῦ ΑΛΛΑΧ, πού ἔχουν φανερὴ τὴν ἀλήθεια, γιὰ νά βγάλει ἐκείνους πού πιστεύουν καί κάνουν τὸ καλὸ — ἀπὸ τὸ βαθθὺ Σκοτάδι — στὸ Φῶς. Καί ὅποιος πιστεῦει στὸν ΑΛΛΑΧ καί κάνει τὸ καλὸ, θά τὸν δεχθεῖ — βάζοντάς τον — σέ Κήπους πού κάτω τους τρέχουν τὰ ποτάμια, γιὰ νά κατοικήσει — ἐκεῖ μέσα — γιὰ πάντα. ‘Ο ΑΛΛΑΧ ἔχει — βέβαια — χαρίσει σ’ αὐτὸν μιά ὑπέροχη τύχη.

⑪ رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَن يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا

12. ‘Ο ΑΛΛΑΧ εἶναν Ἐκεῖνος πού ἔπλασε ἑπτὰ Στερεώματα (οὐρανούς) καί ἀπὸ τῆ γῆ (ἔπλασε) τὸν ἴδιο ἀριθμὸ. Ἀνάμεσα ἀπὸ (ὅλα) αὐτὰ κατεβάζει τὴ Διαταγὴ (Του), γιὰ νά μάθετε — ἔτσι —, ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ περιβάλλει μὲ τὴ Γνώση (Του) ὅλα τὰ πράγματα.

⑫ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِيَسْأَلُوا أَن لَّهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

Γιατί ο ΑΛΛΑΧ – όπωσδήποτε –
θά συμπληρώσει τό θέλημα Του.
Βέβαια, ό ΑΛΛΑΧ όρισε για κάθε
πράγμα Ένα όρισμένο χρόνο.

يَلْعَلْ أَمْرُهُمْ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا

4. **3** σο για τις γυναίκες σας πού
έχουν περάσει την ηλικία
της – κατά μήνα – άδιαθεσίας,
γι' αυτές – άν έχετε καμιά άμφιβολία –
ή περίοδος πού όριστηκε,
είναι τρεις μήνες, (τό ίδιο)
και σ' αυτές πού δέν έχουν
(άκόμη) περίοδο. Γι' αυτές
πού μεταφέρουν (ζωή μέσα
στά σπλάχνα τους), ή περίοδος
(πού όρίζεται) είναι μέχρις
ότου άπαλλαγούν από
τό βάρος τους. Και γι' αυτούς
πού φοβούνται τόν ΑΛΛΑΧ, θά
τους διευκολύνει (ό ΑΛΛΑΧ)
τήν ύπόθεσή (τους).

① وَالَّتِي يَبْسَنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ
نِسَائِكُمْ إِنْ أَنْبَشْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةٌ
أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَا يَحِيضْنَ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ
أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَسْتَكِبِ اللَّهَ
يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا

5. Αυτή είναι ή Διαταγή του ΑΛΛΑΧ
πού την έχει στείλει σ' εσάς
κάτω. Κι άν κανείς φοβάται
τόν ΑΛΛΑΧ, θά του
συγχωρήσει τά σφάλματά του
και θά μεγαλώνει την άμοιβή του.

② ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ
يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا

6. φήστε τις γυναίκες
(πού άποδεσμεύσατε) νά ζουν
μέ τόν ίδιο τρόπο εκεί
πού κι εσείς ζείτε, άνάλογα
μέ τά μέσα πού διαθέτετε.
Νά μη τις ένοχλείτε
περιορίζοντάς τες. Και άν
μεταφέρουν (ζωή στά σπλάχνα τους),
τότε όδεύετε (διατροφή)
γι' αυτές, μέχρις ότου
άπαλλαγούν από τό βάρος τους.
Κι άν θηλάζουν (τά παιδιά) σας,
δώστε τους την άμοιβή τους.
Και νά συνεννοείστε μεταξύ σας
δίκαια και καλά.
Κι άν δυσκολευθείτε, άς θηλάσει
(τό μωρό) μιά άλλη (γυναίκα)
άπό τή μεριά (του πατέρα).

③ أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ
سَكَنْتُمْ مِنْ بَنَدِكُمْ وَلَا تَضَارُوهُنَّ
لِيَضَعْنَ بِهِنَّ وَأَنْ كُنَّ أَوْلَاتٍ
حَمْلًا فَانْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ
حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاتُّوهُنَّ
أُجُورَهُنَّ وَأَنْتُمْ بِبَيْنِكُمْ
بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فَاتْرَضِعْ
لَهُ وَالْآخَرَى

7. "Άς όδεύει εκείνος πού έχει τά μέσα
άνάλογα μέ τά μεγάλα ύπάρχοντά του.
Και όποιου, τά ύπάρχοντα
είναι περιορισμένα, άς όδεύει
άπό ό,τι (ό ΑΛΛΑΧ) του έχει δώσει.

④ لِيَنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ
قَدَّرَ عَلَيْهِمْ رِزْقَهُ فَلْيَنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ

(65) Τό Στάδιο: «άτ – Ταλάακκ» –
 Τό Διαζύγιο.
 ή – ή 'Αποδέσμευση – ή 'Αποπομπή.
 – Μαντίνα – σέ 12 εδάφια.

Στό όνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ τοῦ
 Ἐλεήμονα κι Φιλανθρώπου

1. **Q**! 'Εσὺ ὁ Προφήτης!
 Ἄν θέλετε νά ἀποδεσμεύετε
 τίς γυναῖκες, (συζύγους) νά
 τίς ἀποπέμπετε στήν ὀρισμένη τους
 περίοδο. (Ἴντα). * Ὑπολογίστε
 (μέ ἀκρίβεια) τήν Ἴντα (τό διάστημα
 τῆς περιόδου) καί φοβηθεῖτε
 τόν ΑΛΛΑΧ, τόν Κύριό σας.
 Νά μήν τίς διώχνετε ἀπό τά
 σπίτια τους, καί μήτε (οἱ ἴδιες)
 νά τό ἐγκαταλείπουν ἐκτός
 σέ περίπτωση ποῦ βρεθοῦν
 ἔνοχοι φανερῆς ἀσελγείας.
 Αὐτά εἶναι τά περιθώρια
 ποῦ θεσπίστηκαν ἀπό τόν ΑΛΛΑΧ.
 Καί ἄν κάποιος ὑπερβγαίνει
 τά ὅρια (πού ἔταξε) ὁ ΑΛΛΑΧ, τότε
 ἀδίκησε τήν (ἴδια τήν) ψυχή του
 (τόν ἑαυτόν του). Δέν μπορείς
 νά ξέρεις ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ
 – πιθανόν – νά δημιουργήσει –
 μετά ἀπ' αὐτό – μιὰ νέα κατάσταση.

2. Ἐτσι σάν θά συμπληρωθεῖ
 ὁ ὀρισμένος χρόνος, ἡ νά τίς
 κρατήσετε (ἐπιστρέψετε) μέ τό καλό
 ἢ ἀποδεσμεύσετε τίς μέ τό καλό,
 (μέ ἀμερόληπτους δρους).
 Καί πάρετε γιά μάρτυρες
 δύο ἄτομα ἀπό σᾶς τοὺς ἴδιους
 – προικισμένους μέ κρίση –
 καί τηρήσετε τή μαρτυρία
 (σάν νά εἴστε) μπροστά
 στόν ΑΛΛΑΧ. Αὐτή εἶναι
 ἡ ἐντολή ποῦ δόθηκε σ' αὐτόν
 ποῦ πιστεύει στόν ΑΛΛΑΧ
 καί στήν Ἐσχατή Ἡμέρα. Καί ὅσο
 γι' αὐτόν ποῦ φοβάται τόν ΑΛΛΑΧ,
 (πάντοτε) τοῦ ἑτοιμάζει μιὰ διέξοδο
 (ἀπό τίς δυσκολίες του).

3. Καί προμηθεύει γι' αὐτόν
 (ἀγαθά ἀπό πηγές) ποῦ ποτέ
 δέν μπορούσε νά τίς φανταστεῖ.
 Καί ὅποιος ἐναποθέτει
 τήν ἐμπιστοσύνη του στόν ΑΛΛΑΧ,
 εἶναι ἀρκετός γι' αὐτόν (ὁ ΑΛΛΑΧ).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

① يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ
 فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ
 وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ
 بُيُوتِهِنَّ وَلَا يُخْرَجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ
 بِفَحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ وَبَلَّغْ حُدُودَ اللَّهِ وَمَنْ
 يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ
 لَا تَدْرِي
 لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا

① فَإِذَا بَلَغَ الْبَلْنَ أَجْلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
 أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ
 مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ يُوعَظُ
 بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ
 يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

② وَبَرِّزْقِهِ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ
 يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ
 اللَّهَ

*Ἴντα σημαίνει χρονικό διάστημα τῆς μή σαρκικῆς ἐπαφῆς κανονικῶν μηνῶν ὥστε νά ἐξακριβωθεῖ ὅτι ἡ ἡμέρα τῆς συζύγου εἶναι ἄδεια ἀπό τά ζωάρια τοῦ συζύγου.

Ἄν ὁμως στρέψετε, πίσω (κι ἀδιαφορήσετε), τὸ ἔργο τοῦ Ἀποστόλου Μας, εἶναι νά προκηρύξει μόνο (τὸ Μήνυμα) καθαρά καί φανερά.

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ

13. Ὁ ΑΛΛΑΧ! Δέν ὑπάρχει ἄλλος θεός παρά Αὐτός. Γι' αὐτό οἱ Πιστοὶ ἄς ἐμπιστευοῦνται μόνο τὸν ΑΛΛΑΧ.

۱۳) اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَايْتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

14. **Π**! Ἐσεῖς ποῦ πιστεύετε! Ἀνάμεσα στὶς συζύγους σας καί στὰ παιδιά σας ὑπάρχουν – σίγουρα – (μερικοὶ) ἔχθροί γιὰ σᾶς. Γι' αὐτὸ προφυλαχθεῖτε ἀπ' αὐτούς. Ἀλλά ἂν συγχωρεῖτε, καί παραβλέψετε, καί σκεπάζετε (τὰ λάθη τους), ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι πράγματι, Φιλεῦσπλαχνος, Ἐλεήμονας.

۱۴) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنِّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدَاؤُكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَضَفَّوْا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

15. (Προσέχετε)! Τὰ πλούτη σας καί τὰ παιδιά σας νά εἶναι μιὰ δοκιμασία (γιὰ σᾶς). Καί στὸν ΑΛΛΑΧ ὑπάρχει (γιὰ σᾶς) σπουδαία Ἀμοιβή.

۱۵) إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

16. **Γ**ι' αὐτὸ νά φοβάστε τὸν ΑΛΛΑΧ – ὄσο μπορείτε –, καί ἀκούετε καί ὑπακούετε, καί ξεοδεύετε – σ' ἐλεημοσύνη – γιὰ τὸ καλὸ τῆς ψυχῆς σας. Κι ὅποιοι σώθηκαν ἀπὸ τὴν ἀπληστία τῆς ψυχῆς τους, αὐτοὶ θά εἶναι ποῦ θά ἐπιτύχουν τὴν μακαριότητα.

۱۶) فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقْ شَيْئًا مِّنْ نَّفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

17. Ἄν δανειστέ (ἐξοδεύετε σ' ἐλεημοσύνη γιὰ χάρη τοῦ ΑΛΛΑΧ), ἓνα ὁμορφο (γενναιόδορο) δάνειο, θά τὸ διπλασιάσει (στοὺς λογαριασμό) σας, καί θά σᾶς συγχωρήσει. Καί ὁ ΑΛΛΑΧ – ἀσφαλῶς – ἐκτιμᾷ τοὺς Φιλάνθρωπους, κι' εἶναι Μακρόθυμος,

۱۷) إِنْ تَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ

18. ἄριστος Γνώστης, γιὰ ὅ,τι εἶναι κρυφὸ καί ὅ,τι φανερόνεται, καί εἶναι ὁ Παντοδύναμος, ὁ Πάνσοφος.

۱۸) عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Καί ὁ ΑΛΛΑΧ – πράγματι – εἶναι πλούσιος (πάνω ἀπό κάθε ἀνάγκη), Αἰνετός (ἄξιος κάθε ὕμνου).

7. **Εἰ** ἄπιστοι φρονοῦν διότι δέν πρόκειται ν' ἀναστηθοῦν (γιά νά δικαστοῦν). Νά πείς: «Ναί, Μά τόν ΑΛΛΑΧ, θ' ἀναστηθεῖτε – ὁπωσδήποτε –. Ἐπειτα θά σᾶς πληροφορήσουν (τήν ἀλήθεια) γιά ὅ,τι κάνατε. Αὐτό – δέ – εἶναι πολύ εὐκολο γιά τόν ΑΛΛΑΧ».

8. Ὡστε, νά πιστέψετε στόν ΑΛΛΑΧ καί στόν Ἀπόστολό Του καί στό Φῶς πού ἔχουμε στείλει κάτω (στή γῆ). Καί ὁ ΑΛΛΑΧ ἔχει ἀπειρη γνώση γιά ὅ,τι κάνατε.

9. Τήν Ἡμέρα πού θά σᾶς συγκεντρώει (δλους) γιά μιᾶ Ἡμέρα (Γενικῆς) Συνέλευσης αὐτῆ τῆς Ταγάμπουν (θά εἶναι ἡ στιγμή τῆς Ἀμοιβαίας Ἀπάτης τῆς ζημίας καί τοῦ κέρδους μεταξύ σας). Καί ὅποιοι πιστεῦσαν στόν ΑΛΛΑΧ καί κάνουν τό καλό, θ' ἀπομακρυνθοῦν ἀπ' αὐτούς οἱ κακές τους τάσεις, καί θά γίνουν δεκτοί – ἀπό τόν ΑΛΛΑΧ – στούς Κήπους πού κάτω τους τρέχουν τά ποτάμια, γιά νά κατοικήσουν μέσα ἐκεῖ γιά πάντα. Αὐτή θά εἶναι ἡ Σπουδαία Νίκη – Ἐπιτυχία – (τό Ἀνώτατο Κατόρθωμα).

10. Ἐνῶ, ὅποιοι ἀρνήθηκαν τήν Πίστη καί διέψευσαν τίς Ἐντολές Μας, θά γίνουν Σύντροφοί τῆς Φωτιάς γιά νά κατοικήσουν μέσα ἐκεῖ (γιά πάντα). Πόσο φρικτή (άθλια) εἶναι (αὐτή) ἡ Πορεία (τό Τέλος)!

11. **Κ**ανένα εἶδος συμφορᾶς δέν εἶναι δυνατό νά συμβεῖ, χωρίς τήν ἄδεια τοῦ ΑΛΛΑΧ. Καί ὅποιοι πιστεῦει στόν ΑΛΛΑΧ, ὁδηγεῖ τήν καρδιά του (σωστά). Καί ὁ ΑΛΛΑΧ τά πάντα γνωρίζει.

12. Γι' αὐτό ὑπακούετε στόν ΑΛΛΑΧ καί ὑπακούετε τόν Ἀπόστολο.

وَأَلَّهُ عَسَىٰ حَمِيدٌ

٧ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ أَنْتُمْ كَتَبْتُوكُمْ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

٨ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّشُورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

٩ يَوْمَ نَجْمَعُكُمْ يَوْمَ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّنَابُتِ وَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكْفِرْ عَنْهُ سَيَاتِيهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

١٠ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَرَبُّ الْمَصِيرِ

١١ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

١٢ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

(64) Τό Στάδιο: «ἀτ – Ταγάμπουν»,*
 – ή Ἀμοιβαία Ζημία καί τό Κέρδος.
 – Μαντίνα – σέ 18 εἰδάρια

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
 Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Θ**τιδήποτε βρίσκεται
 στους οὐρανοὺς καί στή γῆ
 δοξάζει τόν ΑΛΛΑΧ.
 Σ' Αὐτόν ἀνήκει ἡ Κυριαρχία,
 καί σ' Αὐτόν ἀνήκει ὁ ἔπαινος
 καί ἡ Δύναμη Του εἶναι
 πάνω ἀπό κάθε πράγμα.
2. Εἶναι Ἐκεῖνος πού σᾶς ἐπλασε.
 Ἐκείνος ὁμοίως μερικοί εἶναι
 ἄπιστοι καί μερικοί Πιστοί.
 Καί ὁ ΑΛΛΑΧ,
 βεβαίως, βλέπει καλά
 ὅλα ὅσα κάνετε.
3. Ἐπλασε τοὺς οὐρανοὺς καί τή γῆ
 δίκαια (σέ κανονικές ἀναλογίες),
 καί σᾶς ἐπλασε σ' ὠραία μορφή.
 Σ' Αὐτόν ἀνήκει
 ἡ Τελική Πορεία (σας).

① يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ
 وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

② هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَاللَّهُ
 بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

4. Γνωρίζει ὁ,τι βρίσκεται
 στους οὐρανοὺς καί στή γῆ,
 καί γνωρίζει ὁ,τι κρύβεται
 καί ὁ,τι φανερόνεται. Βέβαια,
 ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Ἄριστος
 Γνώστης γιά ὁ,τι (μυστικά)
 κρύβουν οἱ καρδιές.
5. **Μ**ε δέν σᾶς ἐφθασε ἡ ἱστορία
 ἐκεῖνον – πού – παλαιότερα –
 ἀρνήθηκαν τήν Πίστιν;
 Ἐτεῖ δοκίμασαν τά καλά
 ἀποτελέσματα τῆς ἀπιστίας τους
 καί εἶχαν ὀδυνηρά βασανιστήρια.

③ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَهُ
 فَأَحْسَنَ صُورَتَهُ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

④ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ
 مَا تُسْرَتُونَ وَمَا تَعْلَمُونَ ۚ وَآلَتُهُ عَلَيْهِ
 يَذَاتِ الصُّدُورِ

6. Κι αὐτό γιατί (ἄν καί)
 τοὺς ἦρθαν ἀπόστολοι μέ
 (ὀλοφάνερα) τά Σημεία, ἐκεῖνοι εἶπαν:
 «Μά (εἶναι δυνατό) ἔνα ἀνθρώπινο
 πλάσμα νά μάς καθοδηγεῖ;»
 Ἐτεῖ ἀρνήθηκαν (τό Μήνυμα)
 κι ἀπομακρύνθηκαν.
 Ὁ ΑΛΛΑΧ ὁμως δέν ἔχει
 τήν ἀνάγκη (τους).

⑤ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 مِنْ قَبْلُ فَنَاقَوْا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ

⑥ ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ كَمَا نَتَّيَّبَهُمْ رُسُلَهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَعَالُوا أَلْبَسُوا
 فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَأَسْغَىٰ لَهُ

* Τῆν ἡμέρα τῆς Κρίσεως θά κριθεῖ ὁ ἄπιστος καί θά ἐμφανίζεται ὅτι εἶχε ἀδικήσει – στήν οὐσία –
 τόν ἑαυτό του, ἐνῶ ὁ πιστός (δίκαιος) θά χαρεῖ τήν θεία ἀμοιβή, στόν Παράδεισο.

6. **Ε**ίμαι τὸ ἴδιο γι' αὐτούς, εἶτε παρακαλέσεις γιὰ νὰ συγχωρεθοῦν εἶτε δὲν παρακαλέσεις νὰ συγχωρεθοῦν. Ὁ ΑΛΛΑΧ δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ τοὺς συγχωρήσει. Βέβαια ὁ ΑΛΛΑΧ δὲν καθοδηγεῖ τὸν παράνομο λαό.

7. Εἶναι αὐτοὶ ποὺ λένε: «Μὴν ξοδεύετε τίποτε γι' αὐτούς ποὺ εἶναι μὲ τὸν ἀπόστολο τοῦ ΑΛΛΑΧ, μέχρις ἂν ἴσως σκορπιστοῦν (κι ἐγκαταλείψουν τὴ Μαντίνα)». Ἀλλὰ στὸν ΑΛΛΑΧ ἀνήκουν οἱ θησαυροὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς. Κι ὁμοῦ οἱ Ὑποκριτὲς δὲν τὸ καταλαβαίνουν.

8. Λένε: «Ἄν ἐπιστρέψουμε στὴ Μαντίνα – σίγουρα – ὁ ἰσχυρότερος θὰ διώξει τὸν ταπεινότερο (τὸν Μουχάμμαντ δηλ. καὶ τοὺς ὄπαδούς του) ἐνῶ στὸν ΑΛΛΑΧ καὶ στὸν Ἀπόστολό Του καὶ στοὺς Πιστοὺς ἀνήκει ἡ ἰσχὺ, ἀλλ' οἱ Ὑποκριτὲς δὲν (τὸ) γνωρίζουν.

9. **Ἐ**! Ἐσεῖς ποὺ πιστεύετε! Ἄς μὴ σὰς ἀπασχολήσουν – οἱ περιουσίαι σας κι οὐτε τὰ παιδιὰ σας – ἀπὸ τῆς λατρείας τοῦ ΑΛΛΑΧ. Κι ἂν κανεῖς τὸ κάνει αὐτό, αὐτοῖ – τότε – εἶναι οἱ χαμένοι.

10. Καὶ ξοδεύετε (σὲ ἐλεημοσύνη) ἀπ' αὐτὰ ποὺ σὰς ἔχουμε παραχωρήσει, πρὶν ἔλθει ὁ θάνατος σ' ὁποιοδήποτε ἀπὸ σὰς, ὁπότε θὰ ἔλεγε: «Κυρίε μου! Γιατί δὲν μοῦ δίνεις (μιά ἀναβολή), μιά ἀργοπορία γιὰ λίγο καιρὸ; Θὰ μπορούσα νὰ εἶχα δώσει ἐλεημοσύνη καὶ θὰ ἦμουν ἀπὸ τοὺς ἐνάρετους».

11. Ἀλλὰ ὁ ΑΛΛΑΧ δὲν θὰ ἀναβάλει τὸν ὀρισμένο χρόνον κάθε ψυχῆς, ὅταν ἔχει πιά φτάσει. Καὶ ὁ ΑΛΛΑΧ ἔχει ἀπειρη γνώση γιὰ δ, τι κάνετε.

① سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفِرْتَ لَهُمْ أَمْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

② هُمْ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلٰىٰ آمَنٍ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمٰوٰتِ وَالأَرْضِ وَلٰكِنَّ الْمُنٰفِقِينَ لَا يَفْقَهُوْنَ

③ يَقُولُونَ لَئِن رَّجَعْنَا إِلَى الْمَدِيْنَةِ لَيُخْرِجَنَّ عَلٰى الْاَعْرَابِ مِنْهَا الْاَذْلَ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَرَسُوْلُهُ وَلِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَلِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْكُمْ

④ يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُلْهِكُمْ اٰمَواْلُكُمْ وَلَا وَاٰلُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَاُوْلٰئِكَ هُمُ الْخٰصِمُوْنَ

⑤ وَانْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَنَّ اَحَدَكُمْ الْمَوْتُ فَيَقُوْلَ رَبِّ لَوْلَا اٰخِرَتِيْ اِلٰى اٰجَلٍ قَرِيْبٍ فَاَصَدَّقْ وَاَكُنْ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ

⑥ وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا اِذَا جَاءَ اٰجَلُهَا وَاَللَّهُ خَبِيْرٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

(63) Τό Στάδιο: «ἄλ - Μουναφικούν» -
οἱ Ὑποκριτές
- Μαντινα - σέ 11 ἑδάφια

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
Ἐλεήμονα κι Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Κ**αθώς σέ πλησιάζουν
(ὅταν σοῦ ἔρχονται)
οἱ Ὑποκριτές, λένε:
«Μαρτυροῦμε ὅτι - πραγματικά -
εἶσαι ὁ Ἀπόστολος τοῦ ΑΛΛΑΧ».
Μάλιστα, ὁ ΑΛΛΑΧ γνωρίζει
ὅτι - βέβαια - εἶσαι
ὁ Ἀπόστολος Του, καί
ὁ ΑΛΛΑΧ παρίσταται μάρτυρας
ὅτι οἱ Ὑποκριτές εἶναι
- σίγουρα - ψεύτες.

① إِذَا جَاءَكَ الْمُنْفِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ
لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ
يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَكَاذِبُونَ

2. Ἔχουν κάνει μέ τούς ὄρκους τους
ἓνα παραπέτασμα (γιά
τίς κακές τους πράξεις). Ἔτσι
ἐμποδίζουν (τούς ἀνθρώπους)
ἀπό τό Δρόμο τοῦ ΑΛΛΑΧ.
(Εἰλικρινά) κακό εἶναι ὁ,τι κάνουν.

② اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

3. Κι αὐτό γιὰτί πίστεψαν κι
ἔπειτα ἀρνήθηκαν (τήν Πίστη).
Ἔτσι σφραγίστηκαν οἱ καρδιές τους,
γι' αὐτό καί δέν καταλαβαίνουν.

③ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى
قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ

4. **Ε**ταν τούς βλέπεις, σοῦ ἀρέσει
το σῶμα τους (ἡ ἐξωτερική τους
ἐμφάνιση) κι ὅταν μιλοῦν, ἀκούς
(μέ προσοχή) - εὐχάριστα -
τά λόγια τους. Εἶναι σάν κομμάτια
ξύλο (χωρίς ἀξία καί κούφιο ἀπό μέσα)
πού τό ἔχουν στηριγμένο, (γιατί
εἶναι ἀνίκανο νά σταθεῖ μόνο του).
Νομίζουν πως κάθε κραυγή (πού
ἀκούγεται) εἶναι ἐναντίον τους.
Αὐτοί εἶναι οἱ ἐχθροί, γι' αὐτό
πρόσεχε τους. Ὁ ΑΛΛΑΧ θά
τούς πολεμήσει! Πόσο ἔχουν
παραπληνηθεῖ (μακριά ἀπό
τήν Ἀλήθεια)!

④ • وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ
وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ
مُّسَدَّدَةٌ فَحَسْبُوكُمْ كُلُّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ
الْعَدُوُّ فَاحْذَرهُمْ قَتَلْتَهُمُ اللَّهُ أَنْزَلُوكُمْ

5. Κι ὅταν τούς λέγεται:
«Ἐλάτε! ὁ Ἀπόστολος τοῦ ΑΛΛΑΧ
θά προσευχηθεῖ γιά νά συγχωρεθεῖτε»,
αὐτοί στρέφουν (ἀλλοῦ)
τό κεφάλι τους, καί τούς βλέπεις
ν' ἀπομακρύνονται ὕπεροπτικά.

⑤ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَتَخَفِرْ كُمْ رَسُولُ
اللَّهِ لَوَلَوْ رُؤِسْتُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ
مُسْتَكْبِرُونَ

6. Νά πεις: «Ω! Έσείς πού έχετε (άσπασθαι) τόν 'Ιουδαισμό! Άν ύποθέσετε ότι είστε φίλοι του ΑΛΛΑΧ — άποκλείοντας τούς (άλλους) ανθρώπους —, τότε έκδηλώσατε τήν έπιθυμία σας γιά τό Θάνατο, άν είστε ειλικρινείς!»

قَالَتِهَا الَّذِينَ هَادُوا
إِنْ زَعَمْتُمْ أَنكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَمَمْنُوا
لِللَّهِ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

7. 'Αλλά ποτέ δέν θά έπιθυμήσουν (τό Θάνατο), έπειδή (τά Έργα) τών χεριών τους έχουν προηγηθεί. Καί ό ΑΛΛΑΧ γνωρίζει καλά όσους άδικούν!

وَلَا يَحْتَسِبُونَ أَن يُدْبِرُوا أَيْدِيَهُمْ وَأَنَّهُ عَلَيْهِ
بِالْظَّالِمِينَ

8. Νά πεις: «Ό Θάνατος άπ' τόν όποιο δραπετεύετε, — όποσδήποτε — θά σάς προφτάσει. Έπειτα θά σταλήτε πίσω σ' Έκείνον πού γνωρίζει τά άόρατα και τά δηλωμένα, και θά σάς άναγγείλει (τήν άλήθεια) από ό,τι είχατε πράξει (στόν κόσμο)!»

قُلْ إِنْ الْمَوْتَ الَّذِي تَبْتَغُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُفْعِلٌكُمْ
تُتْرَدُونَ إِلَىٰ عَلَيْهِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنشِرُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

9. **92** Έσείς, πού πιστεύετε! Όταν σάς καλεί (ό μουξιζινής) γιά τήν Προσευχή κατά τήν ήμέρα τής Παρασκευής (τήν 'Ημέρα τής Συνάθροισης), βιαστείτε νά τιμήσετε τή Μνήμη του ΑΛΛΑΧ, κι άφήστε τίς έμπορικές άσχολιές. Αυτό είναι τό καλύτερο γιά σάς, άν — βέβαια — τό γνωρίζατε!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ
الْجُمُعَةِ
فَاتَّسِعُوا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

10. Κι όταν ή Προσευχή τελειώσει, τότε σκορπιστείτε στη γή (όπου θέλετε), κι έπιδώσατε τή Χάρη του ΑΛΛΑΧ. Καί ν' άναφέρετε τόν ΑΛΛΑΧ πολλές φορές (νά Τόν θυμάστε συχνά κι άπεριορίστα), γιά νά εύτυχήσετε.

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ
وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ

11. **A**λλά όταν βλέπουν (νά γίνεται) έμπόριο, ή διασκέδαση ξεχνώνται όρημτικά — σ' αυτά — και σ' άφήνουν (νά στέκεσαι) όρθιος (και νά περιμένεις). Νά πεις! «Ό,τι είναι στόν ΑΛΛΑΧ (ή Χάρη Του και ή Εύλογία) είναι καλύτερο από τό διασκέδαση κι από τό έμπόριο! Καί ό ΑΛΛΑΧ είναι ό Άριστος Προμηθευτής (άπό κάθε άλλον).

فَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا
وَرَكَوْهُ فَإِنَّمَا فَاغِمَاءٌ عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِوِ وَمِنَ
التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

Αὐτό – πραγματικά – εἶναι
ἡ σπουδαία Νίκη
(τὸ ἀνώτατο Κατόρθωμα).

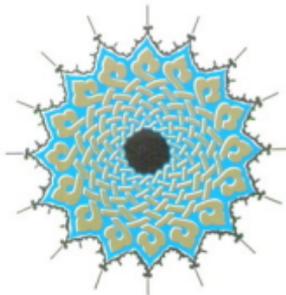
ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

13. Καὶ ἄλλη μιά (ἀκόμα Χάρη)
θά σᾶς δώσει) πού
τήν ἀγαπάτε, – βοήθεια (Νάσρ),
ἀπό τόν ΑΛΛΑΧ καί γρήγορη νίκη –
καί κατάκτηση ἄλλων χωρῶν.
Ἄνάγγειλε – λοιπόν –
τά εὐχάριστα Νέα στούς Πιστούς.

﴿١٣﴾ وَأُخْرَى يُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ
وَبَشِيرٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

14. ﴿٩﴾ Ἔσεῖς πού πιστεύετε!
Ἄς βοηθήσετε (τήν θρησκεία
τοῦ ΑΛΛΑΧ), ὅπως εἶπε ὁ Ἰησοῦς
– ὁ γιός τῆς Μαρίας –
στούς Μαθητές του:
«Ποιοί θά εἶναι οἱ βοηθοί μου
(Ἄνσάροι) (γιά τό ἔργο) τοῦ ΑΛΛΑΧ;»
Εἶπαν οἱ Μαθητές:
«Ἐμεῖς εἴμαστε οἱ βοηθοί
(στό ἔργο) τοῦ ΑΛΛΑΧ!»
Τότε πίστεψε μιά μερίδα
ἀπό τά Παιδιά τοῦ Ἰσραήλ,
ἐνώ μιά ἄλλη μερίδα ἀρνήθηκαν.
Ἐνισχύσαμε ὁμοῦς αὐτούς πού
πίστεψαν κατά τῶν ἐχθρῶν τους,
καί ἀναδείχθηκαν νικητές.

﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا
قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِّلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي
إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ
نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ قَامَنَّا طَائِفَةً مِّنْ بَنِي
إِسْرَائِيلَ وَكَفَرْتَ طَائِفَةٌ فَأَبَدْنَا لِدِينِنَا مَنُوعًا
عَلَىٰ عُدُوهِمْ فَأَصْبَحُوا طَافِرِينَ

Ἄλλὰ ὅταν τοὺς παρουσίασε
τά (ὀλοφάνερα) Σημεῖα, εἶπαν:
«Αὐτὴ εἶναι φανερὴ μαγεία!»

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

7. **Κ**αὶ πούσ βρίσκειται
πιό πολὺ στὴν ἀδικία,
ἀπὸ ἐκεῖνον ποὺ ἐπινοεῖ τὸ ψέμα
σὲ βάρος τοῦ ΑΛΛΑΧ, ἐνῶ ἔχει
προσκληθεῖ, στὸν Ἰσλαμισμὸ;
Καὶ ὁ ΑΛΛΑΧ δὲν καθοδηγεῖ
τὸ λαὸ ποὺ ἀδικεῖ.

⑦ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى

عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

8. Θέλουν νὰ σβήσουν τὸ Φῶς
(τὸ Ἰσλάμ) τοῦ ΑΛΛΑΧ
— (φυσώντας) —
μέ τὰ στόματά τους.
Ὁ ΑΛΛΑΧ ὁμοῦ θά συμπληρώσει
(ἀποκαλύπτοντας) τὸ Φῶς Του ἔστω
κι ἂν οἱ ἄπιστοι τὸ ἀπεχθάνονται.

⑧ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ
مُبِينٌ نُورِهِ. وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

9. Ἐκεῖνος εἶναι πού
ἔστειλε τὸν Ἀπόστολό Του (Μουχάμμαντ)
μέ τὴν Καθοδήγηση καὶ
μέ τὴ Θρησκεία τῆς Ἀληθείας,
γιὰ νὰ τὴν παρουσιάσει
προκηρύσσοντάς τὴν πᾶνω
ἀπὸ ὅλες τὶς θρησκείες,
ἔστω κι ἂν οἱ Εἰδωλολάτρες
τὸ ἀπεχθάνονται.

⑨ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا. وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

10. **Q**! Ἐσεῖς ποὺ πιστεύετε!
Μήπως θά πρέπει
νὰ σᾶς ὑποδείξω ἓνα (εἶδος)
ἐμπορίου (συμβιβαστικὸ μέσο)
ποὺ νὰ σᾶς σώσει
ἀπὸ ὀδυνηρὰ Βασανιστήρια;

⑩ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَهْلُوا أَدْلُمًا عَلَى تَجَارِعِهِمْ
تُجِيحُكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ

11. Νὰ πιστεύετε στὸν ΑΛΛΑΧ
καὶ στὸν Ἀπόστολό Του
καὶ νὰ πολεμᾶτε
(δοσ μπορεῖτε)
γιὰ τὸ Δρόμο τοῦ ΑΛΛΑΧ
(γιὰ τὴν νίκη τῆς θρησκείας Του),
μέ τὶς περιουσίες σας
καὶ μέ τὸν ἑαυτὸ σας τὸν ἴδιο.
Αὐτὸ εἶναι τὸ καλύτερο γιὰ σᾶς,
ἂν (μόνο τὸ) γνωρίζατε!

⑪ تَوَدُّونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ. ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ

12. Θά συγχωρήσει τὰ σφάλματά σας
(τὶς ἁμαρτίες σας) καὶ
θά κάνει νὰ μπειτε σὲ Κήπους
ποὺ κάτω τους τρέχουν
τὰ ποτάμια, καὶ
σὲ ὄραϊα Μέγαρα μέσα
σὲ Αἰώνιους Κήπους.

⑫ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ. وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ جَارِيَةٍ
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَسَكَتِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ

(61) Τό Στάδιο «ἄσ – Σάφ» – ἡ Γραμμῆ
– ἡ – ἡ Πολεμικῆ Παράταξη
– Μαντίνα – 14 ἐδάφια

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
'Ελεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

1. **Θ**τιδήποτε βρίσκεται
στούς οὐρανοῦς καί στη γῆ
ἄς δοξάζει τόν ΑΛΛΑΧ.
Κι Αὐτός εἶναι
ὁ Παντοδύναμος, ὁ Σοφός.
2. **Π**'Εσεῖς ποῦ πιστέψατε!
Γιατί λέτε ἐκεῖνα ποῦ δέν κάνετε;
3. Μεγαλώνει τὸ μίσος – κοντά
στόν ΑΛΛΑΧ – ὅταν λέτε
ἐκεῖνα ποῦ δέν κάνετε.
4. Εἰλικρινά, ὁ ΑΛΛΑΧ ἀγαπᾷ
ἐκεῖνους ποῦ πολεμοῦν
στό Δρόμο Του (γιά
τὴν νίκη τῆς θρησκείας Του)
σέ γραμμῆ (σέ πολεμικῆ
παράταξη) σάν νά εἶναι στερεό
στοιβαγμένο οἰκοδόμημα,
(ἐνωμένοι δηλ. κι ἀκλόνητοι).
5. **Κ**αί (θυμίσου) ὅταν ὁ Μωυσεῖς
εἶπε στό λαό του: «ὦ! λαέ μου!
Γιατί μ' ἐξοργίζετε καί
μέ προσβάλετε, ἐνώ
γνωρίζετε ὅτι εἶμαι
ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ ΑΛΛΑΧ σ' ἐσῶς;
«Κι ὅταν παραστράτησαν, ὁ ΑΛΛΑΧ
εἶναι ποῦ ἔκανε τίς καρδιές τους
νά παραστράτησουν (στό κακό),
γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ δέν καθοδηγεῖ
τό λαό ποῦ ἐπαναστατεῖ
στήν παρανομία.
6. **Κ**αί (ἀνάγγελε στόν λαό σου)
τόν Ἰησοῦ – τό γό τῆς Μαρίας –
ὅταν εἶπε: «ὦ! Παιδιά τοῦ Ἰσραήλ!
Εἶμαι ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ ΑΛΛΑΧ
σ' ἐσῶς, γιά νά ἐπικυρώσω τό Νόμο
(τῆ Βίβλο) (ποῦ ἦλθε) πρὶν ἀπό ἐμένα,
καί νά σᾶς ἀναγγεῖλω
τὴν εὐχάριστη εἰδηση γιά
ἐναν Ἀπόστολο ποῦ
θά ἔλθει μετὰ ἀπό μένα, καί
ποῦ τό ὄνομά του εἶναι Ἄχμαντ».

① سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
② يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا
مَا لَا تَعْمَلُونَ
③ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَعْمَلُونَ
④ إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقِيمُونَ فِي سَبِيلِهِ
صَفًا كَمَا تَأْتِيكُمْ مَّرْصُوعًا
⑤ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ
لِمَ تَقُولُونَ نَحْنُ وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللّٰهِ
إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاعَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ وَاللّٰهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِينَ

⑥ وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرٰءِيلَ إِنِّي
رَسُولُ اللّٰهِ إِلَيْكُمْ مَّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ
وَأُبَشِّرُكُمْ بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ

κι έσεις έχετε τό δικαίωμα
 (πάνω σ' άλλη γυναίκα πού
 έτυχε νά έρθει άπ' αυτούς),
 τότε δώστε σ' αυτούς
 πού οί γυναίκες τους
 έχουν έγκαταλείψει ένα ποσό ίσο
 (μέ τήν προίκα)
 πού είχαν ξοδέψει.
 Καί νά φοβάστε τόν ΑΛΛΑΧ,
 πού σ' Αυτόν πιστεύετε.

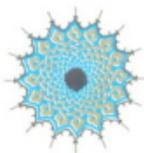
مِمَّا مَنَعْتُمْ وَأَتَّعْتُمْ وَاللَّهُ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ
 مُؤْمِنُونَ

12. ﴿٩﴾ 'Εσού ό Προφήτης!
 "Αν έλθουν οί Πιστές
 (γυναίκες) σ' έσένα, και
 πάρουν όρκο άφοσίωσης
 σ' έσένα, ότι δέν δίνουν
 κανένα πράγμα σά συνεταιρο
 — στη λατρεία τους —
 μέ τόν ΑΛΛΑΧ,
 και όποτε κλέβουν,
 και όποτε διαπράττουν
 μοιχεία (ή πορνεία), και
 όποτε φονεύουν τά παιδιά τους
 όποτε άποδίδουν στούς
 συζύγους τους παιδιά πού
 δέν είναι δικά τους
 και όποτε σέ παρακούουν
 σ' όποιαδήποτε δικαιο ύπόθεση,
 τότε νά δεχθείς (τήν πίστη τους)
 και παρακάλεσε τόν ΑΛΛΑΧ
 νά συγχωρήσει σ' αυτές
 (τίς άμαρτίες). 'Ο ΑΛΛΑΧ
 — βέβαια — είναι
 Πολυεύσπλαχνοσ, 'Ελεήμων.

﴿٩﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَاعِعَنَّ
 عَلَيْكَ أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ
 وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِهِنَّ
 بَيْعَاتٍ يَبْعِينَ عَنْهُنَّ وَأَنْ يُحْلِلْنَ
 وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَاعِعَهُنَّ
 وَأَسْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنْ كَانَ اللَّهُ عَاقِبُ الرَّجِيئِ

13. ﴿١٠﴾ 'Εσείς πού πιστεύετε!
 Μήν συναναστρέψετε (φιλικά)
 μέ λαό πού πάνω του
 είναι ή 'Οργή του ΑΛΛΑΧ.
 Έχουν άπελπιστεί — κι όλας —
 για τή Μέλλουσα Ζωή,
 άκριβώς σάν τούσ "Απιστοσ
 πού είναι άπελπισμένοι
 άπό (τούς θαμμένους)
 στούς τάφους.

﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا
 غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 قَدْ يَهْتُمُّوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَهْتُمُّ
 الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ

μ' αυτούς που δέν σᾶς πολεμοῦν γιά τήν Πίστη (σας), κι οὔτε σᾶς βγάζουν ἀπό τά σπίτια σας. Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ ἀγαπᾷ ὅσους συμπεριφέρονται δίκαια.

وَلَمْ يُخْرِجُوا مِنْ دِينِكُمْ أَنَّ بَرُّوهُمْ وَتَقْسِطُوا
إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

9. Σᾶς ἀπαγορεύει ὁμοῦς ὁ ΑΛΛΑΧ
— σχετικά μ' αυτούς που
σᾶς πολεμοῦν γιά τήν Πίστη (σας)
καί σᾶς βγάζουν (σᾶς πετοῦν ἔξω)
ἀπό τά σπίτια σας —
ἢ βοήθησαν νά σᾶς διώξουν
νά ἐπιστρέψετε σ' αὐτούς
(φιλικά καί προστατευτικά),
κι ὅποιοι τούς βοηθοῦν (εἶναι
σάν νά ἐπιστρέφουν σ' αὐτούς)
κι αὐτοί τότε εἶναι
οἱ — πραγματικά — ἄδικοι.

⑩ إِنَّمَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلُوا فِي الدِّينِ
وَآخَرِ حُجُومَ مَنْ دِينِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ أَخْرَاجِكُمْ
أَنْ تُولُوهُمْ وَمَنْ يُولُوهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

10. **9**! Ἐσεῖς που πιστεύετε!
"Ἄν σᾶς ἔλθουν — σάν πρόσφυγες —
οἱ πιστές γυναῖκες, νά τίς ἐξετάσετε
(καί νά τίς δοκιμάσετε).

⑪ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ مِنَ الْمُسْلِمِينَ
مُهَاجِرَاتٌ فَأَمْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمَ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ
مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهْنَّ جُلُ
لَهُنَّ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَالْوُحُومَ مَا أَنفَقُوا
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمْ أَنْ يَتَّخِذُوا مَا آتَيْتُمُوهُنَّ
أُجُورَهُنَّ وَلَا تَسْكَوْا بِعَصَمِ الْكُوفَرِ وَسَلُّوْا مَا
أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ أَنْفَقُوا ذَلِكَ حُكْمُ اللَّهِ يُحْكَمُ
بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ

Ἄ Ο ΑΛΛΑΧ
— βέβαια — νωρρίζει
καλά γιά τήν πίστη τους.
Ἄν βεβαιωθείτε ὅτι εἶναι
Πιστές, μὴν τίς στείλετε
πίσω στοὺς Ἄπιστους.
Δέν εἶναι νόμιμες
γι' αὐτούς, κι οὔτε αὐτοί
ναί νόμιμοι γι' αὐτές.
Δώστε τους ὁ,τι ξόδεψαν
(γιά ἀντιπροικιά).
Δέν ὑπάρχει καμιὰ ἐνοχῆ
(ἄμαρτια) πάνω σας,
— ἂν τίς νυμφευθεῖτε —
δίνοντας σ' αὐτές
τήν ἀμοιβή τους
(τήν προίκα τους).
Μὴν κρατήσετε ὁμοῦς
τήν κηδεμονία τῆς Ἄπιστης
γυναίκα, καί ρωτήσατε (ζητώντας)
ὁ,τι ξοδέψατε (γιά ἀντιπροικιά).
Κι ἀφήστε (τούς Ἄπιστους)
νά ζητήσουν ὁ,τι ξόδεψαν
γι' αὐτές (ἀπό προικιά
τῶν γυναικῶν που ἤλθαν σ' ἐσᾶς).
Αὐτή εἶναι ἡ ἀπόφαση τοῦ ΑΛΛΑΧ.
Δικάζει (μέ δικαιοσύνη) μεταξύ σας.
Καί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι
Παντογνώστης καί Σοφός.

11. Κι ἂν καμιὰ — ἀπό
τίς συζύγους σας —
σᾶς ἐγκαταλείπει (καί πάει)
στοὺς Ἄπιστους,

⑫ وَإِنْ كَانَتْ مِنْ زَوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ
فَعَاقِبْتِهِنَّ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْوَاجُهُمْ

στόν Ἀβραάμ καί σ' ἐκείνους
πού ἦταν μαζί του, όταν
εἶπαν στό λαό τους:

«Εἴμαστε ἀθῶοι ἀπό σᾶς
καί ἀπό ὅτι ὀδηγοῦτε λατρεύετε
ἐκτός ἀπό τόν ΑΛΛΑΧ.

Σᾶς ἔχουμε ἀρνηθεῖ, κι ἔχει
προκύψει – μεταξύ μας καί
μεταξύ σας – ἔχθρα καί
ἀπέχθεια γιά πάντα, ἐκτός
ἂν πιστέψετε στόν ΑΛΛΑΧ
καί σ' Αὐτόν μόνο».

Ἔτσι μὴν (μιμηθεῖτε) τόν Ἀβραάμ
ὅταν εἶπε στόν πατέρα του:

«(Θά προσευχηθῶ)

γιά νά συγχωρηθεῖς
ἐσύ, ἂν καί δέν ἔχω
τῆ δύναμη (νά κερδίσω)
γιά σένα τίποτε ἀπό τόν ΑΛΛΑΧ».

(Καί προσευχήθηκεν):

«Κύριέ μας! Σ' Ἐσένα
ἐμπιστευόμαστε, καί σ' Ἐσένα
ἐπιστρέφουμε μετανοιωμένοι
καί σ' Ἐσένα ἀνήκει
ἡ (Τελική) Πορεία.

5. »Κύριέ μας! Μὴ μᾶς δοκιμάζεις
μέ τούς ἄπιστους, ἀλλά
συγχώρησέ μας – Κύριέ μας!
'Ἐσύ εἶσαι ὁ Παντοδύναμος ὁ Σοφός»

6. – Ἦταν ὑπέροχο παράδειγμα
– βέβαια – γιά σᾶς
νά τούς ἀκολουθήσετε, (καί)
γιά ὁποιους ἐπιθυμοῦν τὴν
ἀμοιβὴ στόν ΑΛΛΑΧ καί
στήν Ἐσχατὴ Ἡμέρα. Ἀλλά
ὁποιος ἀπομακρύνεται, τότε
ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι – στ' ἀλήθεια –
ὁ Πλούσιος (ἐλευθερος ἀπὸ
κάθε ἀνάγκη), ὁ Αἰνετός.

7. Ἰσως ὁ ΑΛΛΑΧ νά κάνει
ὅστε – μεταξύ σας καί
μεταξύ αὐτῶν πού (τόρα)
εἶναι ἐχθροί σας –
νά δημιουργηθεῖ ἀγάπη (καί φιλία).
Γιὰ τὸ ΑΛΛΑΧ ἔχει τὴ δύναμη.
Καί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι
Πολυεὐσπλαχνος, Ἐλεήμων.

8. Δέν σᾶς ἀπαγορεύει ὁ ΑΛΛΑΧ
νά συμπεριφέρεστε
μέ καλοσύνη καί δικαία

مَعَهُ إِذْ قَالُوا لَوْ وَهَبَهُمُ إِنَّا لَنَرِيءُ وَأَمِينَكُمْ وَمِمَّا
تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّىٰ تَوْمِنُوا
بِاللَّهِ وَحَدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ
لَا تُشْفِقَنَّ

لَكَ وَمَا أَمَّاكَ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْنَا
نُؤْتِكُنَا وَإِلَيْكَ آتَيْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

⑤ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا
رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

⑥ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا
اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ
الْحَكِيمُ

⑦ *عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ
كَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ عَظِيمٌ
رَّحِيمٌ

⑧ لَا يَنْهَىٰكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُضِلُّوكُمْ فِي الدِّينِ

19. Καί μὴν εἶστε σάν ἐκεῖνο
 πού, (ἐπειδή) ἔγρασαν
 τόν ΑΛΛΑΧ τούς ἔκανε
 νά ξεχάσουν τόν ἑαυτόν τους.
 Αὐτοί εἶναι οἱ παραβάτες.

﴿۱۹﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَهُمْ
 أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

20. Δέν εἶναι σέ ἴση μοῖρα
 οἱ Σύντροφοί τῆς Φωτιάς
 καί οἱ Σύντροφοί τοῦ Κήπου.
 Οἱ Σύντροφοί τοῦ Κήπου
 εἶναι οἱ πετυχημένοι.

﴿۲۰﴾ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ
 الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ

21. **Α**ν στέλναμε κάτω
 αὐτό τό Κοράνιο,
 πάνω σ' ἓνα βουλό,
 θά τό ἐβλεpes νά σκύβει
 ταπεινά τόν ἑαυτό του
 καί νά σχίζειται
 ἀπό φόβο γιά τόν ΑΛΛΑΧ.
 Καί τέτοιες εἶναι
 οἱ παρομοιώσεις πού
 προβάλλομε στούς ἀνθρώπους
 ὥστε νά σκέπτονται.

﴿۲۱﴾ لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ
 خَاشِعًا مُّصَدِّعًا
 مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نُضْرِبُهَا
 لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

22. **Α**ὐτός εἶναι ὁ ΑΛΛΑΧ, καί
 – ἐκτός ἀπ' Αὐτόν δέν ὑπάρχει
 ἄλλος θεός, πού γνωρίζει
 (τά πάντα), μυστικά καί φανερά.
 Εἶναι Φιλάνθρωπος κι 'Ελεήμονας.

﴿۲۲﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلِيمٌ الْغَيْبِ
 وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

23. Αὐτός εἶναι ὁ ΑΛΛΑΧ, καί
 – ἐκτός ἀπ' Αὐτόν δέν ὑπάρχει
 ἄλλος θεός. Ὁ Κυρίαρχος,
 ὁ Πανάγιος, ἡ Εἰρήνη
 (καί τῆς Τελειότητας), Δωρητής, ὁ
 ἤγεμον, τῆς Πίστης,
 (ὁ Σωτήρας ἀπό κάθε
 Κίνδυνο) ὁ Παντοκράτωρ,
 ὁ Ἄνικητος, ὁ Ὑψιστος,
 πάντα Νικηφόρος, ὁ ΑΛΛΑΧ
 εἶναι ἀνώτερος ἀπό τά ὅσα
 συνεταιρίζουν μ' Αὐτόν.

﴿۲۳﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقَدُّوسُ
 السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّبُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ
 سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

24. Αὐτός εἶναι ὁ ΑΛΛΑΧ
 ὁ Δημιουργός, πού ἐβγαλε
 τά πράγματα στήν ὑπαρξη
 καί ἔδωσε τή μορφή τους.
 Σ' Αὐτόν ἀνήκουν τά ὀρειότερα
 (ἄξιότερα) ὀνόματα.
 Ὅτι οἱ ποτε ὑπάρχει
 στούς οὐρανοὺς καί στή γῆ
 ὕμνει τῆ Δόξα Του.
 Καί εἶναι ὁ Ἄνικητος,
 ὁ Πάνσοφος.

﴿۲۴﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الصُّورُ لَهُ الْأَسْمَاءُ
 الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

13. Στ' ἀλήθεια εἶστε πió φοβεροί
— στίς καρδίεσ τους —
ἀπό τήν θεοφοβία τους.
Κι αὐτό γιατί εἶναι
λαός πού δέν καταλαβαίνει.

١٣ لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ
مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ

14. Δέν θά σᾶς πολεμήσουν
ὄλοι μαζί (ἐνωμένοι),
παρά σέ ὄχυρομένα χωριά,
ἢ πίσω ἀπό τά τείχη. Ἡ ἐχθρότης
— μεταξύ τους — εἶναι μεγάλη.
Θά τοὺς νόμιζεσ ἐνωμένους,
ἀλλά οἱ καρδίεσ τους
εἶναι χωρισμένες,
κι αὐτό γιατί εἶναι ἕνας λαός
πού δέν λογικεύεται.

١٤ لَا يَفْتُلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُخَصَّنَةٍ
أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ
تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ
بِأَنَّهُمْ

15. **Μ**οιάζουν μ' ἐκεῖνοσ πού
μόλιε πρὶν λίγο προηγήθηκαν
ἀπ' αὐτοὺσ, καί δοκίμασαν
τά κακά ἀποτελέσματα
τῆε κακῆε συμπεριφορᾶε τους.
Καί (στή Μέλλουσα Ζωῆ) θά
ἔχουν ὄδυνηρά βασιανιστήρια.

قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ
١٥ كَثِيرًا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُ قُوَى وَأَبَاطٍ
أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

16. (Οἱ ὄποκριτέε σύμμαχοί τους,
τοὺε ἐξαπάτησαν),
σάν τό Σατανά, πού λέγει
στόν ἄνθρωπο:
«Μὴν πιστεύειε στόν ΑΛΛΑΧ».
Κι ὄταν (αὐτόε) Τόν ἀρνεῖται,
(ὄ Σατανάε) λέει:
«Ἐγμαι ἄθῶοε ἀπό ὄ,τι ἐσοῦ κάνειε.
Ἐγώ φοβάμαι τόν ΑΛΛΑΧ
τόν Κύριο τοῦ Σύμπαντεε Κόσμου!»

١٦ كَشَبَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ
فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِحْتُ رَبِّي وَأَنَا مِنَ الْكَافِرِينَ
الْعَالَمِينَ

17. Τό τέλος καί τῶν ὄδο
θά εἶναι ὄτι θά τιμωρηθοῦν
μέσα στη Φοτιά, ὄπου
— γιά πάντα — σ' αὐτήν
θά κατοικήσουν.
Τέτοια εἶναι ἡ ἀμοιβῆ
γιά τοὺε ἄδικουε.

١٧ فَكَانَ عَقِبَهُمَا أَنْتَهَى فِي النَّارِ خَالِدِينَ
فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ

18. **Ω**! Ἐσεῖε πού πιστεύετε!
Νά φοβάστε τόν ΑΛΛΑΧ,
κι ἄε βλέπει κάθε ἄνθρωποε
τί εἶναι ἐκεῖνο πού εἶχει
νά παρουσιάσει γιά τό αὐριο
(γιά τήν ἄλλη ζωῆ).
μάλιστα! Νά φοβάστε
τόν ΑΛΛΑΧ, γιατί
ὄ ΑΛΛΑΧ εἶχει ἄμετρη γνώση
γιά (ὄλα) ὄσα κάνετε.

١٨ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَلْيَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

9. Κι εκείνοι πού — πριν απ' αυτούς — είχαν τὰ σπίτια τους (έδω στή Μαντίνα) και δέχτηκαν τήν Πίστη, αγαπούν αυτούς πού μετανάστευαν κοντά τους, και δέν φιλοξενούν στά στήθια τους καμιά επιθυμία γιά ὅ,τι (ἀπό τὰ λάφουρα) ἔχει δοθεῖ (στούς τελευταίους), — μάλιστα πού προτιμοῦν πιά πολύ ἀπό τόν ἑαυτό τους, ἀκόμα κι ἂν ἔχουν ἀνάγκη. Κι ὅποιοι φύλαξαν τήν ψυχή τους ἀπό τήν ἀπληστία, αὐτοί εἶναι οἱ ἐπιτυχεῖς.

⑩ وَالَّذِينَ سَبَقُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْتُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَعْنِ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

10. Κι αὐτοί πού πίστευαν μετά απ' αὐτούς, λένε: «Κύριε μας! Συγχώρεσε ἑμᾶς και τ' ἀδελφία μας πού προσηγήθηκαν — ἀπό μᾶς — στήν Πίστη, και μήν ἀφήσεις στίς καρδιές μας μίσος ἐνάντια σ' αὐτούς πού ἔχουν πιστέψει. Κύριε μας! Ἐσὺ — πραγματικά — εἶσαι ὁ Φιλεὺσπλαχνος, ὁ Ἐλεήμονας!»

⑩ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ

11. **Μ**ι δέν βλέπεις — αὐτοῦς πού ὑποκρίνονται — τί λένε στ' ἀδελφία τους — πού ἀρνήθηκαν τήν πίστη — απ' τοῦς ὀπαδοῦς (Ἰουδαίους) τῆς Βίβλου; «Ἄν διωχθεῖτε, κι ἑμεῖς — ἐπίσης — θά φύγοιμε μαζί σας, και ποτέ δέν θά ὑπακούσουμε σέ κανένα γιά δική σας ὑπόθεση. Καί ἂν σᾶς πολεμήσουν θά σᾶς βοηθήσουμε. Ὁ ΑΛΛΑΧ ὁμως εἶναι μάρτυρας ὅτι — πραγματικά — ψευδονται.

⑪ • الَّذِينَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

12. Βεβαιοῦς ἂν (οἱ ἄπιστοι ἀπό τοῦς ὀπαδοῦς τῆς Βίβλου) ἐκδιωχθοῦν, ποτέ (αὐτοί οἱ ὑποκριτές) δέν θά βγοῦν μαζί τους. Καί ἂν οἱ Ἑβραῖοι τοῦς πολεμήσουν, δέν πρόκειται νά τοῦς βοηθήσουν θά τοῦς γυρίσουν τήν πλάτη τους, φευγοντες και δέν θά νικήσουν.

⑫ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا تَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيَأْذِبَنَّ اللَّهُ أَلْأَذِ بَرًّا لَهُمْ لَا يَنْصُرُونَ

δρθα πάνω στις ρίζες τους
(ώ! έσείς οι Πιστοί!)
τούτο έγινε με τήν άδεια
του ΑΛΛΑΧ, και με σκοπό
νά ντροπίασει ταπεινώνοντας
τούς παραβάτες.

قَائِمَةً عَلَىٰ أَسْوَمِهَا فَيَاذَنَّا لِلَّهِ وَلِخِزْيَانِ
الْفَلْسِقِينَ

6. **Κ**αί ό,τι ό ΑΛΛΑΧ παραχώρησε
στόν 'Απόστολό Του
(άπό λάφυρα που άφαιρέθηκαν)
άπ' αυτούς, γι' αυτά
δέν έχετε κάνει έκστρατεία
ούτε με ίππικό ούτε πάνω
σε καμήλες. Κι όμως ό ΑΛΛΑΧ
δίνει δύναμη στους άποστόλους Του
νά νικήσουν όποιον 'Εκείνος θέλει.
Και ό ΑΛΛΑΧ
έχει τή δύναμη
νά ύποτάξει κάθε πράγμα.

① وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُ فَمَا
أَوْجَفْتُهُ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَا كُنَّ
اللَّهُ لِيَسْلُطَ رَسُولُهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

7. 'Ό,τι ό ΑΛΛΑΧ
έχει παραχωρήσει
στόν 'Απόστολό Του
(άπό λάφυρα) τών κατοίκων
που ζούν στά περιχώρα,
άνήκουν στόν ΑΛΛΑΧ,
και στους όδοιπόρους,
όστε νά μήν γίνει
άποκλειστικά (άπλώς και μόνο)
άλλαγή στά χέρια
τών πλουσιών άπό σās.
Γι' αυτό πάρετε
ό,τι σās δώσει ό 'Απόστολος
(ότι σās διατάζει) και
άποφεύγετε ότι σās άπαγορεύει.
Και φοβηθείτε
τόν ΑΛΛΑΧ γιατί
ό ΑΛΛΑΧ είναι
άυστηρός στήν Τιμωρία.

② مَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ
فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالسَّائِكِينَ وَابْنِ السَّبِيلِ كَى لَا يَكُونَ دُولَةً
بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمْ
الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

8. **Ε**να μέρος άπό τά λάφυρα
(όφειλεται) στους φτωχούς
μετανάστες εκείνους που διώχτηκαν
άπό τά σπίτια τους κι (έχασαν)
τήν περιουσία τους, τή στιγμή που
έπεδίσκων τή Χάρη του ΑΛΛΑΧ και
τήν Εύλογία (Του), βοηθώντας
τή θρησκεία του ΑΛΛΑΧ
και τόν 'Απόστολό Του
(κατά τή μετανάστευση άπό
τή Μέκκα στή Μαντίνα).
Τέτοιοι — πράγματι —
είναι οι είλικρινείς.

③ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ
دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ
وَرِضْوَانًا وَيَصْرُوكَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ
أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ

(59) Τό Στάδιο «ἀλ Χάσσρ»
 ἢ Συνάθροιση, — ἢ — ἢ Ἐξορία.
 — Μαντίνα — σέ 24 ἑδάφια.

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ τοῦ
 Ἐλεήμονα καί Φιλανθρώπου

1. **Ε**πιδήποτε ὑπάρχει
 στους οὐρανοῦς καί στή γῆ
 ἄς (ὕμνησαι) δοξάζει τόν
 ΑΛΛΑΧ, πού εἶναι ὁ Ἄνικτος
 ὁ Πάνσοφος.

① سَخَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ

2. **Α**ὐτός εἶναι πού ἐβγαλε ἀπό
 τά σπίτια τους ὄσους
 ἀρνήθηκαν τόν ΑΛΛΑΧ — ἀπό
 τοὺς ὁπαδοὺς τῆς Βίβλου — (τοὺς
 Ἰουδαίους) ὅταν συγκέντρωσαν
 (τίς δυνάμεις τους) γιά πρώτη φορά,
 (στή πρώτη ἔξορία). Δέν
 πιστεύατε ὅτι θά ἐβγαῖναι Ἐξω.
 Καί νόμισαν ὅτι τά ὄχυράματά τους
 θά τοὺς προστατεύαν ἀπὸ
 τόν ΑΛΛΑΧ! Ἄλλά ἢ (Ὀργή)
 τοῦ ΑΛΛΑΧ τοὺς βρῆκε ἀπὸ ἐκεί
 πού δέν λογάριάζαν,
 κι ἔριξε τὸ φόβο στίς καρδίες τους,
 ὥστε νά καταστρέφουν
 — μέ τά ἴδια τους τά χέρια
 καί μέ τά χέρια τῶν πιστῶν —
 τά σπίτια τους. Γι' αὐτό
 ἄς παραδειγματιστεῖτε, ὦ! ἑσεῖς
 πού ἔχετε μυαλά (νά δεῖτε)!

② هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ
 دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوْا أَنَّهُمْ
 مَا يَعْنُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَسْفَهُوْا لَهُ
 مِنَ الْحَيْثُ لَا يَحْتَسِبُوا وَقَدَفَ فِي قُلُوبِهِمُ
 الرَّعْبَ يَخْرُجُونَ بِيُوهَبَهُمُ الْيَدِيُّ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ
 فَاعْتَدُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ

3. Κι ἂν δέν ἦταν ὥστε
 ὁ ΑΛΛΑΧ νά γράψει (ὀρίζοντας
 ἀπόφαση) τὴν Ἐξορία γι' αὐτούς,
 θά τοὺς τιμωροῦσε —
 ὀπισθόδηποτε — σ' αὐτό
 τό κόσμο. Καί στὸν Μελλοντικό
 θά ἔχουν — βέβαια —
 τὰ βασιανιστήρια τῆς Φωτιάς.

③ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ
 لَعَذَّبْتُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ
 عَذَابٌ النَّارِ

4. Κι αὐτό ἐπειδὴ ἐναντιώθηκαν
 κατὰ τοῦ ΑΛΛΑΧ καί
 τοῦ Ἀποστόλου Του.
 Κι ὅποιος ἐναντιώνεται
 στὸν ΑΛΛΑΧ, — βέβαια — ὁ ΑΛΛΑΧ
 εἶναι ἀυστηρὸς στήν Τιμωρία.

④ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ
 يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

5. Εἶτε κόψατε τὰ φοινικόδενδρα
 εἶτε τὰ ἀφήσατε νά στέκονται

⑤ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْتَةٍ أَوْ نَرَتْكُمْ شَوْهَا

Αυτοί θα είναι οι Σύντροφοι
της Φωτιάς, πού σ' αὐτὴν
θὰ κατοικήσουν (αἰώνια)!

18. Τὴν Ἡμέρα πού ὁ ΑΛΛΑΧ θ' ἀναστήσει
τοὺς πάντες (γιὰ τὴ Δίκη),
θὰ ὀρκίζονται – τότε – σ' Αὐτόν,
ὅπως ὀρκίζονται σ' ἑσᾶς.
Καὶ θὰ νομίζουν ὅτι θὰ ἔχουν
κάποια (ὠφέλεια γιὰ τὰ σταθούν).
Ὅχι, βέβαια! Δέν είναι παρά ψευτές!

19. Ὁ Σατανὰς ἔχει κυριεύσει
(τὶς καρδιές τους), καὶ τοὺς ἔκανε
νὰ ξεχνοῦν νὰ θυμοῦνται τὸν ΑΛΛΑΧ.
Αὐτοὶ εἶναι τὸ Κόμμα τοῦ Σατανὰ
εἶναι πού – ὀπωσδήποτε – θὰ χαθεῖ!

20. **Αὐτοὶ** πού ἀντιστέκονται
στὸν ΑΛΛΑΧ καὶ
στὸν Ἀπόστολό Του,
θὰ εἶναι μεταξύ ἐκείνων πού
θὰ ταπεινωθοῦν ἐξευτελισμένοι.

21. Ὁ ΑΛΛΑΧ ἔγραψε (ἔχει θεσπίσει):
«Ὀπωσδήποτε, Ἐγὼ καὶ
οἱ ἀπόστολοί Μου εἶναι πού
πρέπει νὰ ὑπερισχύσουμε».
Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ – βέβαια –
εἶναι Πανίσχυρος, Παντοδύναμος
(Ἰκανὸς νὰ ἐπιβάλλει τὴ Θέλησή Του).

22. Δέν θὰ βρεῖς κανένα λαό – πού
νὰ πιστεύει στὸν ΑΛΛΑΧ καὶ στὴν
Ἑσχατὴ Ἡμέρα – ν' ἀγαπᾷ αὐτόν
πού ἀντιστέκεται στὸν ΑΛΛΑΧ
καὶ στὸν Ἀπόστολό Του,
ἔστω κ' ἂν εἶναι πατέρες τους,
ἢ παιδιὰ τους, ἢ ἀδελφια τους
ἢ συγγενεῖς τους. Γι' αὐτοὺς εἶναι
γραμμένη (ἔχει φυτρώσει) ἡ Πίστι
στὶς καρδιές τους καὶ
εἶναι δυναμομένοι με ἕνα
πνεῦμα ἀπὸ τὸν ἴδιο (τὸ Θεό).
Καὶ θὰ τοὺς δεχτεῖ σέ κήπους
πού κάτω τους τρέχουν τὰ ποτάμια,
γιὰ (παντοτινὴ) κατοικία τους.
Ὁ ΑΛΛΑΧ θὰ εἶναι πολὺ
εὐχαριστημένος ἀπ' αὐτούς,
κ' ἐκεῖνοι θὰ χαίρονται ἀπ' Αὐτόν.
Σίγουρα, αὐτὸ εἶναι τὸ Κόμμα
τοῦ ΑΛΛΑΧ, κ' αὐτοὶ εἶναι πού
θὰ πετόχουν (τὴ Μακαριότητα).

اللَّهُ شَيْئًا

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
﴿١٨﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا يَخْلِفُونَ لَهُمْ مَا
يَخْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ
أَلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَٰذِبُونَ

﴿١٩﴾ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ
أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَّا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ
هُمُ الْخٰسِرُونَ
﴿٢٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَمْجَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَأُولَٰئِكَ فِي
الْآذَانِ

﴿٢١﴾ كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَيْنَا أَنَا وَرَسُولِي أَنَّهُ قَوْمٌ عٰزِبُونَ

﴿٢٢﴾ لَأَجِدَنَّ قَوْمًا يُونُومُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا
آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ
أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ
قَدِيمَةٍ وَيَذَلُّهُمُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَٰئِكَ
حِزْبُ اللَّهِ أَلَّا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

12. **Π**! 'Εσείς πού πιστεύετε!
 Ἄν συμβουλευέστε κατ' ἰδίαν
 τὸν Ἀπόστολο παρουσιάστε
 – ξοδεύοντας – κάτι σέ
 ἐλεημοσύνη πρὶν ἀπὸ
 τὴν ἰδιαίτερη συνδιάλεξη.
 Τοῦτο εἶναι τὸ καλύτερο
 γιὰ σᾶς καὶ συμβάλλει
 στὴν ἀγνόητα (τῆς συνάντησης).
 Ἄλλὰ ἂν δὲν βρεῖτε (τά μέσα),
 ὁ ΑΛΛΑΧ – ὁπωσδήποτε –
 εἶναι Πολυεπεικῆς, Ἐλεήμονας.

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ
 فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَىٰكُمْ صَدَقَةٌ ذَٰلِكَ خَيْرٌ
 لَّكُمْ وَأَطْرَهُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾

13. Μήπως φοβάστε νά παρουσιάσετε
 – ξοδεύοντας – ποσά σέ ἐλεημοσύνη
 πρὶν ἀπὸ τὴν ἰδιαίτερη
 συνδιάλεξη (μαζί του);
 Κι ἂν ὁμοῦ δὲν τὸ κάνετε
 αὐτό, καὶ ὁ ΑΛΛΑΧ σᾶς συγχωρήσει,
 τότε νά συνεχίζετε
 τὴ τήρηση τῆς τακτικῆς προσευχῆς,
 καὶ νά δώσετε (τὴν ἀνάλογη
 στὴν περίπτωση) ἐλεημοσύνη
 καὶ νά ὑπακούετε στὸν ΑΛΛΑΧ,
 καὶ τὸν Ἀπόστολό Του
 Καὶ ὁ ΑΛΛΑΧ ἔχει τὴν ἀπεριόριστη
 γνώση τῶν ἔργων σας.

﴿ ءَأَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ
 نَجْوَىٰكُمْ صَدَقَاتٍ
 فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَنَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقْبِمُوا الصَّلَاةَ
 وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ
 بِمَا تَعْمَلُونَ ﴾

14. **Μ**ὴ δὲν βλέπετε ἐκείνους πού
 στρέφουν (φιλικά) καὶ
 συνδέονται μὲ λαὸ πού
 προκάλεσαν πάνω τους
 τὴν Ὀργή του ΑΛΛΑΧ;
 Δὲν εἶναι οὔτε ἀπὸ σᾶς,
 οὔτε ἀπὸ ἐκείνους,
 καὶ ὀρκίζονται πάνω στοῦ ψέμα,
 ἐνῶ (πολύ καλά) τὸ γνωρίζουν.

﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ
 عَلَيْهِمْ مَا هُم بِنُفْسِهِمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى
 الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴾

15. Ὁ ΑΛΛΑΧ ἔτοιμασε γι' αὐτοὺς
 μιὰ αὐστηρή Τιμωρία.
 Εἶναι – στ' ἀλήθεια – πολὺ
 κακό αὐτὸ πού κάνουν.

﴿ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴾

16. Μεταχειρίστηκαν τοὺς ὄρκους τους
 σάν παραπέτασμα (γιὰ
 τίς κακές τους πράξεις),
 κι ἐμπόδισαν (τὸν κόσμο)
 ἀπὸ τὸ Δρόμο τοῦ ΑΛΛΑΧ,
 γι' αὐτὸ καὶ θά ἔχουν
 μιὰ ἐξευτελιστικὴ Τιμωρία.

﴿ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ
 اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴾

17. Δὲν θά ὠφεληθοῦν
 – ἀπέναντι στὸν ΑΛΛΑΧ –
 οὔτε ἀπὸ τὰ πλοῦτη τους,
 οὔτε ἀπὸ τ' ἀγόρια τους.

﴿ لَنْ نَغْنِيَّ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ لَنْ

8. Μά δέν βλέπεis αὐτούς (τοὺς ὑποκριτές και τοὺς Ἰουδαίους) πού τοὺς ἔχουν ἀπαγορεύσει τίς μυστικές συγκεντρώσεις (συνωμοσίες) ἀλλά — παρὰ τὴν ἀπαγόρευση — ξαναγυρίζουν σέ λίγο (σ' αὐτές); Και ψιθυρίζουν μυστικά (μεταξὺ τους) γιὰ τὴν ἀδικία και τὴν ἔχθρα, και ἀνυπακοή στόν Ἄπόστολο. Ὅταν ὁμως ἔρχονται σ' ἐσένα — σέ χαιρετοῦν — ὄχι ὁπως ὁ ΑΛΛΑΧ ὁ σέ χαιρετᾷ, (ἀλλά μέ ἄπρεπο τρόπο), και λένε στόν ἑαυτό τους: «Γιατί δέν μάς τιμωρεῖ γιὰ ὁ,τι λέμε;» Γι' αὐτό εἶναι ἀρκετή ἡ Κόλαση, ὅπου θά ψηθοῦν. Τι ἀπαίσιος προορισμός!

9. **9!** Ἐσεῖς πού πιστεύετε! Ὅταν συγκαλεῖτε μυστικές συγκεντρώσεις μήν ψιθυρίζετε γιὰ ἀδικίες, ἔχθρες και ἀνυπακοή στόν Προφήτη, ἀλλά γὰ ψιθυρίζετε γιὰ δικαιοσύνη (χρηστότητα) και αὐτοκυριαρχία (εὐδελβία). Και νά φοβάστε τόν ΑΛΛΑΧ, πού σ' Αὐτόν μπροστά θά παρελάσετε.

10. Οἱ μυστικές συγκεντρώσεις εἶναι (ἔργο) τοῦ Σατανᾶ, (πού ἔχει σκοπό) νά στεναχωρήσει ἐκείνους πού πιστεύουν. Ἄλλά δέν μπορεί νά τοὺς βλάψει σέ τίποτε, ἐκτός ἂν ὁ ΑΛΛΑΧ τό ἐπιτρέψει. Κι ἄς ἐμπιστευοῦνται τόν ΑΛΛΑΧ οἱ Πιστοί.

11. **9!** Ἐσεῖς πού πιστεύετε! Ἄν σᾶς πουν νά κάνετε τόπο στό συμβούλιο (ἀπλωθεῖτε και) δώστε χώρο. (Εὐρύχωρη) τοποθεσία θά σᾶς προμηθεύσει (μέ συντήρηση) ὁ ΑΛΛΑΧ. Κι ἂν σᾶς πουν νά σηκωθεῖτε, τότε νά σηκωθεῖτε. Θά ἀνυψώσει ὁ ΑΛΛΑΧ σέ βαθμούς (και ἱεραρχίες) ὅσους ἀπό σᾶς πιστεύουν, κι ἐκείνους πού ἔλαβαν (τό φῶς) τῆς Γνώσης. Και ὁ ΑΛΛΑΧ ἔχει ἀπεριόριστη γνώση γιὰ ὁ,τι κάνετε.

⑧ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّبِيِّ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَسْتَكْبِرُونَ بِالْآيَةِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءَهُمْ حَيْثُوكَ بِمَا لَمْ يَحْتَكِبْ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصَلُونَهَا فإِنَّ الْمَصِيرَ

⑨ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَجَمُّعْتُمْ فَلَائِسْجُوا بِالْآيَةِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَكْبَارَ بِالْآيَةِ وَالنَّفْسِ وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

⑩ إِنَّمَا النَّبِيُّ مِنَ الشَّيْطَانِ لِيُضِلَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

⑪ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَسْتَعْفِفُوا فَتَسْتَعْفِفُوا وَإِذَا قِيلَ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَفْسَحْ اللَّهُ لَكُمْ وَأِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْشُرُوا فَأَنْشُرُوا إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ

أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

Αυτό είναι για ν' αποδείξετε
τήν πίστη σας στον ΑΛΛΑΧ
και στον 'Απόστολό Του.
Κι αυτά είναι τὰ ὄρια
(πού δόθηκαν ἀπό τόν ΑΛΛΑΧ.
Καί γιά ὄσους (Τόν)
ἀρνοῦνται, ὑπάρχουν
ὀδυνηρά Βασανιστήρια.

وَرَسُولِهِ وَنِيكَ حَدُودَ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ
أَلِيمٌ

5. Καί ὄσοι ἀντιστέκονται
στόν ΑΛΛΑΧ και
στόν 'Απόστολό Του,
θά ταπεινωθοῦν
(ἀνατρεπόμενοι) ὄπως
ταπεινώθηκαν ἐκεῖνοι
(πού ἐξῆσαν) πρὶν ἀπ' αὐτοῦς.
'Ἐχουμε στειλεῖ – ἦδη – κάτω
(στή γῆ) φανερές 'Εντολές
πού ὄλα τὰ ξεδιαλύουν. Οἱ δέ
ἀπιστοί (θά ἔχουν) ἐξευτελιστικά
βασανιστήρια.

⑤ إِنَّا الَّذِينَ يَحَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كَثِيرًا
وَمَا كَانُوا إِلَّا قُلُوبًا غَافِلِينَ
وَقَدْ آتَيْنَا آيَاتٍ
بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّبِينٌ

6. Τὴν ἡμέρα πού ὁ ΑΛΛΑΧ θά
τοὺς ἀναστήσει ὄλους
(πάλι), θά τοὺς δεῖξει
τήν ἀλήθεια γιά ὄ,τι ἔκαναν.
'Ο ΑΛΛΑΧ ἔχει λογαριάσει
(τά ἔργα) τοὺς, ἐνῶ ἐκεῖνοι
τά ξέχασαν, γιατί
ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι γιά
κάθε πράγμα ὁ Μάρτυρας.

⑥ يَوْمَ يُعْتَبِرُهُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنْتِهِمُهُمْ بِمَا عَمِلُوا
أَخَصَّهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدٌ

7. **Μ**ά δέν βλέπεις ὄτι ὁ ΑΛΛΑΧ
γνωρίζει (τά πάντα) ὄσα
εἶναι στοὺς οὐρανοὺς
καί στή γῆ; Δέν ὑπάρχει
οὔτε μιά μυστική συζήτηση
ἀνάμεσα σέ τρεῖς, χωρίς
νά εἶναι – 'Εκεῖνος –
ὄ τέταρτός τους, και
οὔτε μεταξύ πέντε
(ἀτόμων), χωρίς νά εἶναι
– 'Εκεῖνος – ὄ ἔκτος τους,
οὔτε κι (ἀν εἶναι) πῶ λίγοι
ἀπ' αὐτοὺς οὔτε πῶ πολλοί,
κι ὄπουδήποτε κι ἀν βρίσκονται,
χωρίς 'Εκεῖνος νά εἶναι
ἀνάμεσά τους. 'Ἐπειτα – κατὰ
τήν 'Ημέρα τῆς 'Ανάστασης –
θά τοὺς ἀναφέρει
τίς πράξεις τους.
'Ο ΑΛΛΑΧ – βέβαια –
ἔχει ἀπεριόριστη γνώση
γιά κάθε πράγμα.

⑦ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ
رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا
هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ
إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ إِنْ مَكَانُوا أُمَّةً يَنْتَهِمُهُمْ بِمَا
عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

(58) Τό Στάδιο «άλ - Μουγκάντιλα»
ή Συζήτηση.
— Μαντίνα — σέ 122 έδάφια.

Στό όνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Α**ΛΛΑΧ ἔχει βέβαια ἀκούσει (κι ἔχει δεχθεῖ) τό λόγο τῆς γυναίκας πού συζητοῦσε μαζί σου γιά τόν ἄνδρα τῆς, καί πού διαμαρτυροῦταν ἀπευθύνοντας (μέ τήν προσευχή) τήν καταγγελία τῆς στόν ΑΛΛΑΧ. Καί ὁ ΑΛΛΑΧ (πάντοτε) ἀκούει τά ἐπιχειρήματα καί τῶν ἑσῶ σας. Πράγματι! Ὁ ΑΛΛΑΧ ἀκούει καί βλέπει (τά πάντα).

① قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الْإِنثَىٰ تَحْدِيثَ فِي زَوْجِهَا
وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ
اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

2. Ὅσοι ἀπό σᾶς χωρίζουν τίς γυναῖκες τους (μέ τό εἰδωλολατρικό ἔθιμο «Ζιχάρ» ἀποκαλώντας τίς μητέρες), δέν μπορεί νά εἶναι μητέρες τους. Καμιά δέν μπορεί νά εἶναι μητέρα τους, παρά μόνο αὐτή πού τοῦς γέννησε. Καί στήν πραγματικότητα μεταχειρίζονται λόγια ἄδικο καί πλαστά. Ἄλλά ὁ ΑΛΛΑΧ — βέβαια — στιγματίζει (τά σφάλματα) καί συγχωρεῖ (ἐπανειλημμένα).

② الَّذِينَ يُطَهِّرُونَ مِنْكُمْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ
أُمَّهَاتِهِمْ لَأَنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا الْإِنثَىٰ وَلَدْنَهُمْ وَأَنْتُمْ
لَيَعْلَمُونَ مُسْكِرًا مِنَ الْقَوْلِ وَرُؤُوسًا إِنَّ اللَّهَ
لَعَفُوفٌ غَفُورٌ

3. Καί ὅσοι χωρίζουν τίς γυναῖκες τους (μέ τό ἔθιμο «Ζιχάρ»), κι ἐπειτα θελήσουν νά ἐπανέλθουν (νά ἀναίρεσουν) ὅ,τι εἶπαν, πρέπει νά ἀπελευθερώσουν ἕνα δοῦλο — προτοῦ ἀγγίξει ὁ ἕνας τόν ἄλλο. Αὐτός, εἶναι ὁ νόμος, πού πρέπει νά ἐφαρμόζετε, (γιά νά μήν ἐπανέλθετε στό ἔθιμο Ζιχάρ. Καί ὁ ΑΛΛΑΧ ἔχει ἀπεριόριστη γνώση γιά (ὅλα) ὅσα κάνετε.

③ وَالَّذِينَ يُطَهِّرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ
لَهَا قَالُوا فَخَيْرٌ رَّفِقَةٌ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَمْسَأَ ذَلِكُمْ
نُوعَطُونَ بِهِ، وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

4. Κι ἂν κανεῖς δέν βρίσκει (τά μέσα), ὀφείλει νά νηστεῖσει δύο κατὰ συνέχεια μήνες, προτοῦ ἀγγίξει ὁ ἕνας τόν ἄλλο. Ἄλλά ἂν κανεῖς δέν τό μπορεί, τότε θά πρέπει νά θρῆψει ἔξηντα πτωχοῦς.

④ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامًا فَرَشَهَيْنِ مِنْ شَتَائِعِينَ مِنْ
قَبْلِ أَنْ يَمْسَأَ فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامًا
سِتِينَ مِنْكُمْ يَتَا ذَلِكَ لِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ

Ἄλλὰ τὸν Ἀσκητισμὸ
 (ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὸν γάμο)
 (τὸν Μοναχικὸ βίω) ποῦ
 τὸν ἐπινόησαν μόνοι τους,
 δὲν εἴμαστε Ἐμεῖς ποῦ
 τὸν παραγγείλαμε σ' αὐτούς.
 (Τὸ μόνο ποῦ ὄρισαμε ἦταν)
 νὰ ἐπιδιώκουν τὴν Καλὴ Ἐυχαρίστηση
 (νὰ εὐχαριστήσουν) τὸν ἈΛΛΑΧ. Ἄλλὰ
 δὲν ἀκολούθησαν — σωστά — (τὸ δρόμο)
 ὅπως ἔπρεπε νὰ τὸν τηρήσουν.
 Γι' αὐτὸ δόσαμε ὁ ἐκείνους
 ποῦ πιστεύαν — ἀνάμεσά τους —
 τὴν (δίκαιη) ἀμοιβὴ τους,
 ἐνῶ πολλοὶ ἀπ' αὐτούς
 εἶναι διεφθαρμένοι.

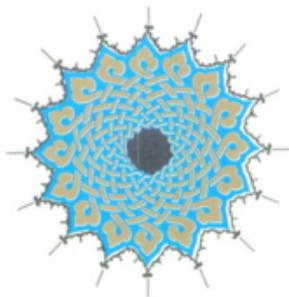
إِلَّا أَبْعَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَارْعَوْهَا حَقَّ رِعَائِهَا
 فَاتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ وَكَانَ مِنْهُمْ
 فَسِقُونَ

28. **9**! Ἐσεῖς ποῦ πιστεύετε
 (στοὺς προηγούμενους ἀποστόλους)
 Φοβηθεῖτε τὸν ἈΛΛΑΧ καὶ
 πιστέψτε στὸν Ἀπόστολό Του,
 (Μουχάμμαντ) καὶ θὰ
 σὰς δώσει διπλό μερίδιο
 ἀπὸ τὴν Ἐδσπλαχνία Του.
 Καὶ θὰ κάνει γιὰ σὰς ἕνα Φῶς, ποῦ
 μ' αὐτὸ θὰ περπατᾶτε
 (ἴσα στὸ δρόμο σας), καὶ
 θὰ συγχωρήσει σ' ἑσᾶς
 (τὰ περασμένα σας λάθη).
 Κι ὁ ἈΛΛΑΧ εἶναι Ἐπιεικὴς
 — Μακρόθυμος, — Πολυεύσπλαχνος.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ
 يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ
 وَيَجْعَلَ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيُعْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ

29. Ὡστε νὰ μάθουν οἱ ὁπαδοὶ
 τῆς Βίβλου, ὅτι καμμιά χάρη
 τοῦ ἈΛΛΑΧ δὲν ἐξουσιάζουν,
 καὶ ὅτι ἡ Χάρη εἶναι (ἐξ ὀλοκλήρου)
 στὰ χέρια τοῦ ἈΛΛΑΧ, ποῦ τὴ δίνει
 σ' ὅποιον θέλει. Καὶ ὁ ἈΛΛΑΧ
 εἶναι ὁ Κύριος τῆς σπουδαίας
 (καὶ ἀπερίοριστης) Γενναϊοδωρίας.

لَقَدْ يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ
 مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ
 يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

24. (τέτοια άτομα είναι και) οι φιλάργυροι και διατάζουν (σπρώχνοντας) τους ανθρώπους στην τσιγγουνιά. Ἐν κανείς ἀπομακρύνεται (ἀπὸ τὸ Ἀδρόμιο τοῦ ἈΛΛΑΧ), ὁ ἈΛΛΑΧ — βέβαια — εἶναι ὁ πλούσιος (ἐλεύθερος ἀπὸ κάθε ἀνάγκη), ὁ Αἰνετός.

① الَّذِينَ يَجْعَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْخُلِّ وَمَنْ
يَهْوَى فَلْيَأْتِ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

25. **Κ**αὶ ἄλλοτε στείλαμε τοὺς Ἐπεσταλμένους Μας μετὰ (δόλοκάθαρα) Σημεῖα καὶ στείλαμε μαζί τους τὰ Βιβλία τοῦ ἈΛΛΑΧ (νόμος τῆς δικαιοσύνης) γιὰ νὰ μποροῦν οἱ ἄνθρωποι νὰ στέκονται δίκαια. Καὶ δημιουργήσαμε τὸ Σίδηρο πού μέσα του ὑπάρχει δύναμη καὶ σκληρότητα (στὸν ἀγόνα), καὶ πολλές ὠφέλειες γιὰ τοὺς ἄνθρώπους, ὥστε νὰ γνωρίσει ὁ ἈΛΛΑΧ (δοκιμάζοντας μ' αὐτό) ποιὸς εἶναι ἐκεῖνος πού βοηθᾷ Ἐαυτὸν καὶ τοὺς Ἀποστόλους Του — μυστικά — εἰλικρινά μέσα στὴ σκέψη του, χωρὶς νὰ τὸ δείχνει). Πράγματι! ὁ ἈΛΛΑΧ εἶναι Πανίσχυρος, καὶ δὲν τοῦ μοιάζει κανεὶς.

② لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ
الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا
أَنْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ
اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ
وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

26. **Κ**αὶ στείλαμε τὸν Νῶε καὶ τὸν Ἀβραάμ καὶ ἄναμε δῶρο στοὺς ἀπογόνους καὶ τὸν δύο τὴν Προφητεία καὶ τὴν Ἀποκάλυψη (τ' ἐπεσταλμένα Βιβλία). Καὶ μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς πῆραν τὴ σωτὴ κατεύθυνση, ἐνῶ οἱ πὸ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἔγιναν διεφθαρμένοι.

③ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا
فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ

27. Ἐπειτα — πάνω στά ἴχνη τους — κάναμε ν' ἀκολουθήσουν (κι ἄλλοι ἀπὸ) τοὺς Ἀποστόλους Μας. Καὶ μετὰ, στείλαμε τὸν Ἰησοῦ, τὸ γιὸ τῆς Μαρίας καὶ τοῦ δώσαμε τὸ Εὐαγγέλιο, καὶ βάλουμε στὶς καρδιές ἐκείνων πού τὸν ἀκολούθησαν, (τὸν) Οἶκτο καὶ (τὴν) Εὐσπλαχνία.

④ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ رَسُولَنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى
ابْنِ مَرْيَمَ وَآيَاتِهِ الْأَنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ
اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً
وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ

δέν είναι παρά παιρνίδι και διασκέδαση, πολυτέλεια και άμοιβαία καυχησιολογία και πολλαπλασιασμός – (άντηζηλία) μεταξού σας – του πλούτου και τών παιδιών. Νά κι ένα παράδειγμα από τή βροχή, πού μ' αὐτήν ζωογονοῦνται τά φυτά, και τέρπει (τίς καρδιές) τών άπιστων (γεωργών). σέ λίγο μαραινονται, και τά βλέπεις κίτρινα. Κι έπειτα γίνονται ξηρά και κομματιαζονται. 'Αλλά στή Μέλλουσα Ζωή υπάρχει αὐστηρή Τιμωρία (για τούς άφοσιωμένους στό κακό). Καί Συγχώρηση από τόν ΑΛΛΑΧ και ή Καλή (Του) Εὐχαρίστηση (για τούς άφοσιωμένους σ' Αὐτόν). Καί τί είναι ή ζωή σ' αὐτό τόν κόσμο, παρά άπατηλή άπόλαυση και (πρόσκαιρη) περιουσία;

21. Νά προπορεύεστε (άναζητώντας) τή Συγχώρηση από τόν Κύριο σας, Καί τόν Κήπο (τής Μακαριότητας), πού τό πλάτος του οὐρανού και τής γής (μαζί), πού έτοιμάστηκε για όσους πίστεψαν στόν ΑΛΛΑΧ στόυς 'Αποστόλους Του. Αὐτή είναι ή Χάρη του ΑΛΛΑΧ πού τή χορηγεῖ σ' εκείνον πού θέλει. Καί ό ΑΛΛΑΧ είναι ό Κύριος τής σπουδαίας και άθφονης) Γενναιοδορίας.

22. **Κ**αμιά συμφορά δέν είναι δυνατό νά συμβεί στή γη ή στίς ψυχές σας, άν δέν είναι γνωστή για μάς και – γραμμένη από πρίν – σ' ένα Βιβλίο. Τοῦτο είναι πολύ εύκολο για τόν ΑΛΛΑΧ.

23. όστε νά μη λυπᾶστε (νά μήν άπελπίζεστε) για ό,τι δέν σας έδωσε και ούτε νά χαιρέστε (ύπερβολικά) για ό,τι σας έδωσε. Γιατί ό ΑΛΛΑΧ δέν αγαπᾶ τόν ματαιόδοξο καυχησιάρη,

وَرِيئَةً وَفَخَاخِرُ بَيْنَكُمْ وَتَكَارُفُ الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ كَتَلِ غَيْثِ آبِجَبِّ الْكُفَّارِ
نَبَاهُهُ ثُمَّ يَبِيعُ قَتْلَهُ مُصْفَرًا ثُمَّ يَكُونُ حُطْمًا
وَفِي الْآخِرِ وَعَدَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ
اللَّهِ وَرِضْوَانٌ
وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

① سَأَلُوا آلَ مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ
عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ
آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

② مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا وَإِنْ
ذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرٌ
③ لِيَكِلَا نَأْسُوا عَلَى مَا فَكَّرُوا وَلَا تَحْرَبُوا بِمَا تَكْفُرُوا
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْكَاذِبِينَ

Ἡ κατοικία σας εἶναι ἡ Φωτιά.
Αὐτὴ ἡ κατάλληλη θέση
πού διεκδικεῖτε (καταφύγιο). Καί
εἶναι τὸ χειρότερο καταφύγιο!»

كَفَرُوا أَمْ أَوْلَانَا إِنَّا نَعْلَمُ
وَيْسَ الْمَصِيرُ

16. **Μ**ά δέν εφθασε πιά
ὁ καιρὸς γιὰ τοὺς Πιστοὺς ὥστε
οἱ καρδιές τους νά ταπεινωθοῦν
(νά ἀσχοληθοῦν) μέ τή σκέψη
στὶς διαταγές τοῦ ΑΛΛΑΧ
καί μέ τήν Ἀλήθεια (τὸ
Κοράνιο) πού (τοὺς)
ἔχει ἀποκαλυφθεῖ, καί νά μὴ μοιάσουν
μ' ἐκείνους πού τοὺς δόθηκαν
— παλαιότερα — τὰ βιβλία
(Βίβλος καί Εὐαγγέλιο), πού
πολύς καιρὸς πέρασε
πάνω τους, σκληρυναν
οἱ καρδιές τους;
Κι — ἀνάμεσά τους — πολλοί
εἶναι διεφθαρμένοι (ἔξω ἀπό
τά ὅρια τῆς Ἀλήθειας).

۱۶ * أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ
لِذِكْرِ

اللَّهِ وَمَا نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ
فَسَعَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

17. Νά μάθετε (ὄλοι σας), ὅτι
ὁ ΑΛΛΑΧ δίνει ζωὴ στὴ γῆ
μετὰ πού νεκρώνεται!
Σᾶς ἔχουμε — ἤδη — δεῖξει
φανερά τὰ Σημεῖα (αὐτὰ),
ὥστε θά πρέπει νά λογικεύεστε.

۱۷ أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

18. Ὅσοι — ἄνδρες καί γυναῖκες —
δίνουν ἐλεημοσύνη καί
δανεῖζουν στὸν ΑΛΛΑΧ ἕνα ὥραϊο
Δάνειο, θά διπλασιαστῆ
σ' αὐτοὺς (πολύμορφα)
καί θά ἔχουν (ἐκτός αὐτοῦ)
μιά γενναϊόδωρη ἀμοιβή.

۱۸ إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ
قَرْضًا حَسَنًا يَضَاعِفُ لَهُمْ وَّهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ

19. Κι ἐκεῖνοι πού πιστεύουν στὸν ΑΛΛΑΧ
καί στοὺς Ἀποστόλους Του,
αὐτοὶ εἶναι οἱ Εἰλικρινεῖς
(Ἐραστὲς τῆς Ἀλήθειας),
καί οἱ Μάρτυρες (πού
τήν πιστοποιοῦν) μπροστά
στὸν Κύριό τους. Θά ἔχουν
— ὅπως ὁἴηποτε — τὸ Μισθό τους
καί τὸ Φῶς τους.
Ἐνὸ ἐκεῖνοι πού ἀρνούνται
τὸν ΑΛΛΑΧ καί διαψεύδουν
τὰ Ἐδάφια (τοῦ Κορανίου) Μας,
— θά εἶναι οἱ ἰδιοκτῆτες
τοῦ πυρός τοῦ Ἐξωτέρου.

۱۹ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ
الصَّادِقُونَ وَالشَّهَادَةُ
عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا

20. **Ν**ά μάθετε (ὄλοι σας) ὅτι
ἡ ζωὴ σέ τοῦτο τὸν κόσμο

۲۰ أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لُغْوٌ وَهُمْ

Καί ἔχει (ἀπόλυτη) γνώση
(ἀπό ὅ,τι κρύβεται)
μέσα στά στήθια.

الَّذِي لَهُ عِلْمٌ بِمَا فِي الصُّدُورِ

7. Πιστεύετε στὸν ΑΛΛΑΧ καὶ στὸν Ἀπόστολό Του, καὶ ξοδεύετε (σέ ἐλεημοσύνη) ἀπὸ τὴν (περιοσία) ποὺ σᾶς ἔχει δώσει κληρονομιά (ὥστε νά τῆ παραλαμβάνει ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλο διαδοχικά χωρὶς νά συνεχίζεται ὡς ἰδιοκτησία κανενὸς λόγου τοῦ θανάτου) Γιατί ἐκεῖνοι ἀπὸ σᾶς ποὺ πιστεύουν καὶ ξοδεύουν (σέ ἐλεημοσύνη), θά ἔχουν μεγάλη ἀμοιβή.

⑤ ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ

8. Ποιά δικαιολογία ἔχετε — γιατί νά μὴ πιστεύετε στὸν ΑΛΛΑΧ; Καὶ ὁ Ἀπόστολος σᾶς προσκαλεῖ νά πιστέψετε στὸν Κύριό σας, καὶ πῆρε (δέχθηκε ὁ ΑΛΛΑΧ) τῆ Συμφωνία σας. (Γιατί δέν πιστεύετε), ἂν πραγματικά εἴστε πιστοί;

⑥ وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

9. Εἶναι Ἐκεῖνος ποὺ στέλνει στοῦ Δουλο Του τὴν Ἀποκάλυψη τῶν Ἐδαφίων (τοῦ Κοραίνου), ὥστε νά σᾶς βγάλει ἀπὸ τὰ Σκοτάδια (τῆς ἀπιστίας) στοῦ Φῶς (τῆς Πίστης) καὶ — ἀλήθεια — ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι γιὰ σᾶς Ἐπεικῆς, Ἐλεήμονας.

⑦ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَأَرْؤُوفٌ رَّحِيمٌ

10. Ποιά δικαιολογία ἔχετε — γιατί νά μὴ ξοδεύετε γιὰ τὸ ἔργο τοῦ ΑΛΛΑΧ; Στὸν ΑΛΛΑΧ ἀνήκει ἡ κληρονομιά τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς. Δέν εἶναι ἴσος — μεταξὺ σας — ἐκεῖνος ποὺ ξοδεύει (ἐλεήθερα) καὶ πολεμᾷ, πρὶν ἀπὸ τὴ Νίκη, (σὴ Μέκκα) (μὴ ἐκεῖνον ποὺ ξόδεψε καὶ πολέμησε μετὰ (ἀπ' αὐτὴν). Αὐτοὶ θά βρεθοῦν σέ ἀνώτερο βαθμὸ ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ξοδεύουν καὶ πολεμοῦν μετὰ (τὴν Νίκη σὴ Μέκκα). Ἄλλὰ γιὰ δούλους ὁ ΑΛΛΑΧ ἔχει ὑποσχεθεῖ μιὰ καλὴ (ἀμοιβή). Καὶ ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι καλὰ πληροφορημένος γιὰ ὅ,τι κάνετε.

⑧ وَمَا لَكُمْ أَلَا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاتُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْئُرُ مِنْكُمْ مِّنْ أَنْفَقٍ مِّنْ فَبِقِلِّ الْفَيْعِ وَقَاتِلْ أَوْلِيَاءَ أَكْظَمَ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتِلُوا وَكَلَّا وَعَدَّ اللَّهُ أَحْسَنَ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

11. Ποιὸς εἶναι ἐκεῖνος ποὺ θά δανείσει στὸν ΑΛΛΑΧ ἓνα ὄρατο δάνειο;

⑨ مَن ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضِعَّهُ

(57) Τὸ Στάδιο «ἄλ - Χαντίντ»
 ὁ Σίδηρος
 - Μαντίνα - σέ 29 ἐδάφια.

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
 Ἐλεήμονα κι Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

1. Ἐδόξασε τόν ΑΛΛΑΧ
 κάθε ἄν που βρίσκεται
 στους οὐρανοὺς καί στη γῆ.
 Γιατί εἶναι ὁ Παντοδύναμος,
 ὁ Πάνσοφος.

① سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
 وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ

2. Σ' Αὐτόν ἀνήκει ἡ κυριαρχία
 τῶν οὐρανῶν καί τῆς γῆς.
 Εἶναι Ἐκεῖνος πού δίνει
 τή ζωή καί τὸ Θάνατο,
 καί ἡ Δύναμή Του
 καλύπτει ὅλα τὰ πράγματα.

② لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يُحْیِیْ
 وَیُمِیْتُ وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ

3. Εἶναι ὁ Πρῶτος καί ὁ Τελευταῖος
 (ἡ παρουσία Του δέν ἔχει ἀρχή
 κι ἡ διάρκειά Του δέν
 ἔχει τέλος).
 ὁ Αὐταπόδειχτος στά
 Σημεῖα Του καί κρυμμένος,
 πού δέν Τόν βλέπει κανεῖς
 καί ἡ γνώση Του κατέχει
 ὅλα τὰ πράγματα.

③ هُوَ الْاَوَّلُ وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ
 بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمٌ

4. Ἐκεῖνος εἶναι πού ἔπλασε
 τοὺς οὐρανοὺς καί τῆ γῆ
 σέ ἔξι μέρες, κι ἔπειτα
 κράτησε - σταθερά τὸ
 Θρόνο (τῆς Ἐξουσίας).
 Γνωρίζει ἐκεῖνα πού εἰσέρχονται
 στά σπλάχνα τῆς γῆς,
 κι ἐκεῖνα πού βγαίνουν ἀπ' αὐτήν,
 καί ὁ, τι στέλνεται ἀπὸ
 τόν οὐρανὸ καί ὁ, τι ἀνεβαίνει
 σ' αὐτόν μέ τῆ γνώση Του.
 Καί εἶναι μαζί σας, ὅπου
 κι ἄν βρισκεστε. Καί ὁ ΑΛΛΑΧ
 βλέπει καλά ὅλα ὅσα κάνετε.

④ هُوَ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِی
 سِتَّةِ اَیَّامٍ ثُمَّ اَسْتَوٰی عَلٰی الْعَرْشِ
 یَعْلَمُ مَا یَلِیْقُ بِالْاَرْضِ
 وَمَا یُخْرِجُ مِنْهَا وَمَا یَنْزِلُ مِنَ السَّمٰوِ
 وَمَا یَعْرُجُ فِيْهَا وَهُوَ مَعَكُمْ اَیْنَ مَا كُنْتُمْ
 وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِیْرٌ

5. Σ' Αὐτόν ἀνήκει
 ἡ κυριαρχία τῶν οὐρανῶν
 καί τῆς γῆς. Καί στὸν ΑΛΛΑΧ
 ἐπιστρέφουν ὅλες ὁ ὑποθέσεις.

⑤ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَإِلٰی اللّٰهِ
 تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ

6. Βυθίζει τῆ Νύχτα μέσα
 στὴν Ἡμέρα καί βυθίζει
 τὴν Ἡμέρα μέσα στὴ Νύχτα.

⑥ یُنۡوِجُ الْاَیْلَٰنَ فِی النَّهَارِ وَیُنۡوِجُ النَّهَارَ فِی
 الْاَیْلَٰنِ

94. και τό καψάλισμα
στό Πῦρ τό Ἐξώτερο.

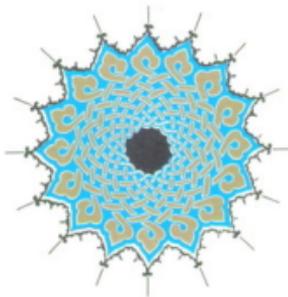
﴿٩٤﴾ وَنَضِيلَهُ جَحِيمٌ

95. Βέβαια, αὐτό εἶναι ἡ Καθαρή
Ἀλήθεια και ἡ Πραγματικότητα
(τῆς Μέλλουσας Ζωῆς).

﴿٩٥﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْحَقُّ الْبَقِيَّةُ

96. **Π**ι' αὐτό ἀνάφερε (μέ ὕμνους)
τό ὄνομα τοῦ Κυρίου σου,
τοῦ Ὑψιστοῦ.

﴿٩٦﴾ فَسَبِّحْ بِأَسْمَاءِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

81. **Μ**ήπως μ' αυτό τό Μήνυμα
(είστε ίκανοί) νά
τό περιφρονήσετε;

٨١ أَفَبِعَدَا الْكَلِيدَاتِ أَنْتُمْ مُدْمِنُونَ

82. Καί νά έχετε κάνει όστε
(ν' άρνεϊστε) νά διαφεύδετε
(τήν πηγή) τής συντήρησής σας;

٨٢ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكْذِبُونَ

83. Τότε γιατί δέν (παρεμβαίνετε)
όταν (ή ψυχή ένός
έτοιμοθάνατου) φτάσει
στό λαρύγγι,

٨٣ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحَنُوتَ

84. κι έσεις — έν τώ μεταξύ —
(κάθεστε και) κοιτάτε,

٨٤ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ

85. ένώ 'Εμείς είμαστε πίο
κοντά του, άπό σάς και όμως
δέν τό βλέπετε (δέν τό προσέχετε),

٨٥ وَتَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا بُدْ لَهُمْ أَنْ يَرَوْا كُنُوزَهُمْ أَنْ يَنْبِصِرُوا

86. τότε, γιατί έσεις — έφ' όσον
δέν είστε χρεωμένοι —
(άν είστε άπαλλαγμένοι άπό
— μελλοντικό — λογαριασμό),

٨٦ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ عَلَيْهِمْ مُلْهِينَ

87. δέν καλείτε τήν ψυχή
νά έπιστρέψει, άν είστε ελικρινείς;

٨٧ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

88. **Ε**νώ άν είστε άνάμεσα
άπ' αυτούς πού βρίσκονται
κοντά (Του),

٨٨ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِينَ

89. (έκεϊ ύπάρχει γι' αυτόν)
άνάπαυση (κι ίκανοποίηση), και
άρωμα κι ένας Κήπος Τέρψεων.

٨٩ فَوْحٌ وَرِيحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ

90. Κι όμως άν είναι άπό
τούς Συντρόφους τής δεξιιάς,

٩٠ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ

91. (θ' άκούσει): «'Ας έχεις Ειρήνη»,
άπό τούς Συντρόφους
τής Δεξιιάς πτέρυγας.

٩١ فَسَلِّمْ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ

92. 'Ενώ άν είναι άπό εκείνους
πού διαφεύδουν (τήν 'Αλήθεια)
κι έχουν παραπλανηθεί,

٩٢ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِبِينَ

93. γι' αυτόν ύπάρχει ή Φιλοξενία
του Ζεματισμένου Νερού,

٩٣ أَصْحَابِ الْيَمِينِ

٩٣ فَذُلٌّ مِنْ حَيْبِهِ

69. Μήν είστε έσείς πού
τό φέρνετε κάτω (στή γη)
άπό τό Σύννεφο (σά βροχή),
ή μήπως Έμεις είναι
πού τό στέλνουμε;

٦٥ ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُنْزِلِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ

70. Άν τό θέλαμε, θά μπορούσαμε
νά τό κάνουμε
άλμυρό (καί άνοστο).
Τότε γιατί δέν ευχαριστείτε;

٦٦ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ
أُجَابًا فَلَوْلَا نَشْكُرُونَ

71. **Μ**ήπως δέν βλέπετε τή Φωτιά
πού προκαλείται άπό τήν τριβή;

٦٧ أَفَوَيْدٍ يُشْعَلُكَارَآءِجَى تَوُرُونَ

72. Μήν έσείς είστε πού φτιάξατε
τό δένδρο πού τρέφει
τή φωτιά, ή Έμεις είμαστε
πού τό φτιάξαμε;

٦٨ ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ

73. Έμεις είμαστε πού τό έχουμε
κάνει ένα μνημείο
καί συμβολή (φωτιάς τής Κόλασης),
είναι κι άνεση κι
εύκολία γιά τούς δημότες
τής έρήμου.

٦٩ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا نَذِكَرَةً وَمَتَاعًا لِلْقَوِيْمِ

74. Γι' αυτό δόξαζε τό όνομα
του Κυριου σου, του Ύψιστου!

٧٠ فَسَبِّحْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

75. **Ε**πί πλέον καλῶ γιά
μάρτυρα τίς θέσεις των Άστρον,

٧١ • فَلَا أَقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ

76. κι αυτό — αν τό γνωρίζατε —
είναι πραγματικά ένας
σπουδαίος όρκος,

٧٢ وَأَنَّهُ لَقَسَمَهُ لَوْ وَاعِلُونَ عَظِيمٌ

77. ότι αυτό έδῶ είναι
τό πολυτιμημένο Κοράνιο,
(άνάγνωσμα)

٧٣ إِنَّا نُنزِّلُ الْقُرْآنَ تَكْرِيمًا

78. σέ ένα Βιβλίο
καλά φυλαγμένο,

٧٤ فِي كِتَابٍ مُّكْتُونٍ

79. πού κανένας δέν θά
τό άγγίξει, παρά μόνο
όσοι είναι καθαροί.

٧٥ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ

80. Μιά Άποκάλυψη άπό τόν Κύριο
του Σύμπαντος Κόσμου.

٧٦ نُنزِّلُ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَكِيمِ

56. Αυτή θά είναι ή φιλοξενία τους
κατά τήν 'Ημέρα
τής 'Ανταπόδοσης!

٥٦ هَذَا نُرْتَدِيهِمْ يَوْمَ الدِّينِ

57. **Ε**μείς είναι πού σās έχουμε
πλάσει. Γιατί – λοιπόν –
δέν πιστεύετε στήν 'Αλήθεια;

٥٧ لَخُنُّ خَلْقَكُمْ فَلَوْلَا نَصِيحَةٌ قَوْمٍ

58. Μά δέν βλέπετε;
Τί πράγμα βγάξετε;
(τό ανθρώπινο σπέρμα)

٥٨ أَوْ رَيْبُهُمْ مَا تُمْنُونَ

59. έσεις είναι πού τό δημιουργείτε,
ή 'Εμείς είμαστε οί Δημιουργοί;

٥٩ ءَأَنْتُمْ مَخْلُقُونَ نُورًا أَمْ خُلِقْتُمُ الْخَالِقُونَ

60. 'Εμείς έχουμε θεσπίσει τό Θάνατο
νά είναι ή κοινή μοίρα σας,
καί δέν είμαστε 'Εμείς
πού θά ματαιώσουμε

٦٠ لَخُنُّ قَدْ زَايَيْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتِ وَمَا نَخُنُّ بِمَسْبُوقِينَ

61. ώστε ν' αντικαταστήσουμε
άλλους δμοιους μέ σας
καί νά σās φτιάξουμε
(πάλι) σέ (Μορφές)
πού δέν τίς γνωρίζετε.

٦١ عَلَيْنَا أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنشِئُكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ

62. Κι όμως γνωρίζετε – κι δλας –
τήν πρώτη (μορφή) δημιουργίας.
Γιατί – τότε – δέν πιστεύετε

٦٢ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ

63. **Μ**ήπως δέν βλέπετε – τόν σπόρο –
πού σπέρνετε στή γή;

٦٣ أَوْ رَيْبُهُمْ مَا تَحْرَمُونَ

64. 'Εσεις είστε ή αίτια πού
τό κάνει νά φυτρώνει,
ή 'Εμείς είμαστε ή Αίτια;

٦٤ ءَأَنْتُمْ مُزْرِعُونَ ءَأَمْ نَحْنُ الْمَزْرِعُونَ

65. "Αν τό θέλαμε, θά μπορούσαμε νά
τό κάνουμε θρύψαλο, καί
νά μένατε έκπληκτοι,

٦٥ لَوْ شَاءَ لَجَعَلْنَاهُ مِطْرًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ

66. (λέγοντας): «'Εχουμε – βέβαια –
μείνει χρεωμένοι (για τό τίποτε),

٦٦ إِنَّا لَمَعْرُونَ

67. «κι επί πλέον μάς έχουν
άπαγορέψει (τούς καρπούς
τών κόπων μας).

٦٧ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ

68. **Μ**ήπως δέν βλέπετε
τό νερό πού πίνετε;

٦٨ أَوْ رَيْبُهُمُ الْمَاءِ الَّذِي يُشْرَبُونَ

42. (Θά είναι) στή μέση μιᾶς
φαρμακερῆς (ἄγριας Φωτιάς)
καί Καντοῦ Νεροῦ,

٤٢ فِي سُمُورٍ وَحَمِيمٍ

43. καί κάτω ἀπό τή σκιά
μαύρου καπνοῦ.

٤٣ وَظِلِّ بْنِ حَمُورٍ

44. Τίποτε (δέν θά ὑπάρχει ἐκεῖ)
πού νά δροσιζει, οὔτε καί
νά εὐχαριστεῖ.

٤٤ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ

45. Γιατί — πρὶν ἀπ' αὐτό —
συνήθιζαν ν' ἀπολαμβάνουν
τόν πλοῦτο (καί τήν πολυτέλεια),

٤٥ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ
مُتْرَفِينَ

46. καί ἐπέμεναν —ἐπίμονα —
στήν ὑπέρτατη προσυχιά!
(ἀπιστία)

٤٦ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِثِّ الْعَظِيمِ

47. Καί (συνήθιζαν) νά λένε:
«Πῶς (εἶναι δυνατό)!
δταν πεθάνουμε, καί νά γίνουμε
χῶμα καί κόκκαλα, ἔπειτα
νά ξανα-αναστηθοῦμε;

٤٧ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِنَّا مِتْنَا وَكُنَّا
رُبَاً وَعِظْمًا إِنَّا لَنَبْعَثُونَ

48. ('Εμεῖς) καί
οἱ πατέρες μας οἱ παλιοί;»

٤٨ أَوْ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ

49. Νά πεῖς: «(Μάλιστα), καί
οἱ πῶ παλιοί καί οἱ πῶ νέοι,

٤٩ قُلْ إِنَّمَا الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

50. «σίγουρα ὄλοι θά συγκεντρωθοῦν
μαζί, γιά τή συνάντηση
τῆς πασίγνωστης ὀρισμένης 'Ημέρας.

٥٠ لَجْمُوعُونَ إِلَى مِقْدَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ

51. »Ἐπειτα, βέβαια —
'ὦ! ἔσεῖς πού εἰστε βυθισμένοι
στήν πλάνη καί πού διαφεύδετε
(τὴν 'Αλήθεια)!—

٥١ ثُمَّ إِنَّمَا إِنبَاءُ السَّالُونَ الْكَافِرُونَ

52. «σίγουρα θά φάτε ἀπό
τό Δένδρο Ζακκούμ.

٥٢ لَا كَلِمَاتٍ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زَيْفِيمٍ

53. «Θά γεμίσετε μ' αὐτό τίς κοιλίες,

٥٣ فَالَّذِينَ مِنْهَا الْبَاطِلُونَ

54. «καί θά πίνετε — πάνω
ἀπ' αὐτό — ζεματιστό νερό.

٥٤ فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ

55. «Καί θά πίνουν — βέβαια —
σάν τίς διψασμένες καμήλες!».

٥٥ فَشَرِبُونَ شُرْبَ الْهَلِيمِ

28. (Θά εἶναι) ἀνάμεσα σέ
Λωτόδενδρα χωρίς ἀγκάθια,
﴿ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴾
29. κι ἀνάμεσα σέ δένδρα «Ττάλχ»
(Ἀκακίες ἢ Μπανανιές),
μέ τάξη στοιβαγμένα,
﴿ وَطَلْحٍ مَّنضُودٍ ﴾
30. καί ἀπλωμένη σκιά,
﴿ وَظِلِّ مَتْدُودٍ ﴾
31. (δίπλα) σέ πηγές μέ νερό
πού συνέχεια κυλά,
﴿ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴾
32. καί σέ ἀφθονα φρούτα,
﴿ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴾
33. πού (ἡ ἐποχή τους) δέν εἶναι
περιορισμένη, οὔτε
εἶναι ἀπαγορευμένα,
﴿ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴾
34. καί θά ἔχουν ἀξιοπρεπεῖς
γυναῖκες πάνω σέ πανύψηλα
Θρονιά (τῆς Ἀξιοπρέπειας).
﴿ وَفُرشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴾
35. Ἐμεῖς τίς πλάσαμε
σέ καινούργια δημιουργία,
﴿ إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ إِنشَاءً ﴾
36. Καί τίς κάναμε ἀγνές
παρθένες,
﴿ فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا ﴾
37. Ἀξιαγάπητες (στό ἦθος καί
τό χαρακτήρα) καί
στήν ἴδια ἡλικία,
﴿ عُرُبًا أَتْرَابًا ﴾
38. γιά τούς Συντρόφους
τοῦ Δεξιοῦ Χεριοῦ.
﴿ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴾
39. **Ε**νας (μεγάλος) ἀριθμός
ἀπό τούς πρώτους
(τούς ἀρχαίους λαούς),
﴿ سَاءَ لِمَنْ أَتَىٰ مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴾
40. καί ἕνας (μεγάλος) ἀριθμός
ἀπό τούς ἄλλους
τῶν νεωτέρων (χρόνων).
﴿ وَسَاءَ لِمَنْ أَتَىٰ مِنَ الْآخِرِينَ ﴾
41. Καί οἱ σύντροφοι τῆς
Ἀριστερᾶς (πέτρυνας),
ποιοί θά εἶναι οἱ σύντροφοι
τῆς Ἀριστερᾶς;
﴿ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مِمَّا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ﴾

14. και λίγοι από τούς άλλους
τούς μεταγενέστερους.

﴿ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴾

15. (Θά είναι) πάνω σέ Θρονιά,
κινούμενα, από χρυσό
και πετράδια,

﴿ عَلَى سُرُرٍ مَّقْصُورَاتٍ ﴾

16. πλαγιασμένοι πάνω τους,
ό ένας άπέναντι από τόν άλλο.

﴿ مُتَّكِعِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴾

17. Θά περιτριγυρίζουν πάνω τους
(και θά ύπηρετούν) εφηβοι
μέ αιώνα (δρoσερότητα).

﴿ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴾

18. Μέ κύπελλα και (γαλισμένα)
μπρίκια και (κουπες)
δισκοκόπτηρα (γεμάτα) από
τίς (όλοκάθαρες) πηγές.

﴿ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴾

19. Δέν θά Έχουν πονοκέφαλο
άπ' αυτό (πού πίνουν),
ούτε θά ζαλίζονται.

﴿ لَا يَصَدَعُونَ عَنْهَا وَلَا يَنفُونَ ﴾

20. Και (θά τρέφονται) μέ φρούτα
άπό αυτά πού θά διαλέγουν.

﴿ وَفَكَهَيَّةً تَمَّخْتَهُمْ ﴾

21. Και κρέας (πουλιών άπό
αυτό πού προτιμούν.

﴿ وَحَلَلَةٍ طَيَّرْنَا بِهَا شَهْوَنَ ﴾

22. Και (έκει θά ύπάρχουν)
Συντρόφισσες μέ όμορφα,
μεγάλα και λαμπερά μάτια,

﴿ وَحَوْرٍ عَيْنٍ ﴾

23. σάν τά καλοφυλαγμένα
μαργαριτάρια.

﴿ كَأَمْثَلِ اللَّوْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴾

24. Μιά άνταμοιβή για
(ό,τι καλό) έκαναν
(στήν περασμένη τους ζωή).

﴿ جَزَاءُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾

25. Δέν θ' άκούνε — μέσα έκει —
άναιδη λόγια, κι ούτε
κάνουν άμαρτίες.

﴿ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيهَا ﴾

26. παρά μόνο τήν Έκφραση,
«Ειρήνη! Ειρήνη!».

﴿ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴾

27. **Κ**αι οι σύντροφοι τής Δεξιάς
(πτέρυγας), ποιό θά είναι
οί σύντροφοι τής Δεξιάς;

﴿ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴾

(56) Τό Στάδιο: «άλ – Οούάκια» –
 ή Πραγματικότητα της 'Ανάστασης
 – ή – τό 'Αναπόφευκτο Γεγονός.
 – Μέκκα – σέ 96 έδάφια

Στό όνομα του ΑΛΛΑΧ
 του 'Ελεημονα και Φιλανθρώπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. "Οταν συμβεί ή
 'Ανάσταση.
2. δέν ύπάρχει διάψευση
 ότι πραγματικά έφτασε.
3. ('Αλλους) θά χαμηλώσει,
 (άλλους) θά άνυψώσει.
4. "Οταν ή γή θά τρανταχτεί
 μέ τρανταγμό από τά βάθη της,
5. και τά βουνά γίνουιν κομμάτια
6. και σκορπιστουδ παντου σά σκόνη,
7. (τότε) θά ταξινομηθείτε
 σέ (τρεις) κατηγορίες.
8. **Κ**αι (έκει θά είναι)
 οί σύντροφοι, της Δεξιιάς
 (πέτερυας). Τί θά είναι
 οί σύντροφοι της Δεξιιάς;
9. Και οί σύντροφοι
 της 'Αριστεράς (πέτερυας).
 Τί θά είναι οί σύντροφοι
 της 'Αριστεράς;
10. Και όσοι προηγήθηκιν (στην Πίστη),
 θά Προηγούνται (στη Μέλλουσα Ζωή).
11. **Α**ύτοί θά είναι
 οί πλησιέστεροι (στόν ΑΛΛΑΧ),
12. σέ Κήπους της Μακαριότητας.
13. Λίγοι τών (άνθρώπων)
 από τούς πρώτους
 στη πίστη

① إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

② لَيْسَ لَوْفِعِهَا كَذِبَةٌ

③ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ

④ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا

⑤ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا

⑥ فَكَانَتْ هَبَاءً مُبَدَّدًا

⑦ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً

⑧ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

⑨ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمِ

⑩ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ

⑪ أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ

⑫ فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ

⑬ ثَلَاثَةٌ مِنْ أُولَئِكَ

74. τις ὁποῖες οὔτε ἄνθρωπος οὔτε δαίμονες (Τζινν) δέν τις ἔχει — πρὶν ἀπ' αὐτοῦς — προσβάλλει (ἀγγίζει)

﴿لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ﴾

75. Τότε, ποιὰ ἀπὸ τῆς εὐεργεσίας τοῦ Κυρίου σας, θ' ἀρνηθεῖτε (καὶ οἱ δύο);

﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾

76. Πλαγιάζουν, ἀκουμπώντας πάνω σὲ πράσινα προσκέφαλα καὶ σὲ πανέμορφα Ταπέτα.

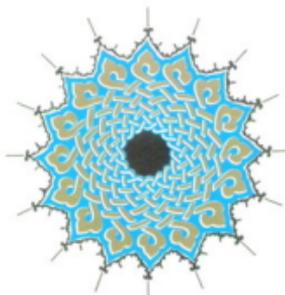
﴿مُتَكِبِينَ عَلَى رُفُوفٍ خُضْرٍ وَعَبَقَرِيِّ حِسَانٍ﴾

77. Τότε, ποιὰ ἀπὸ τῆς εὐεργεσίας τοῦ Κυρίου σας, θ' ἀρνηθεῖτε (καὶ οἱ δύο);

﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾

78. **Α**ς εἶναι Εὐλογημένο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου σου ποῦ μόνο σ' Αὐτὸν ἀνήκουν ἡ Μεγαλοπρέπεια καὶ ἡ Εὐεργεσία.

﴿يَسْبُحُكَ أَسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾

61. Τότε, ποιά από τις ευεργεσίες του Κυρίου σας, θ' άρνηθείτε (καί οί δύο);

﴿قِيَامِي ٱلْآءِ رَبِّكُمْ أَنكُذِبَانِ﴾

62. **Κ**αί έκτός άπ' αυτούς τούς δύο υπάρχουν και δύο άλλοι Κήποι,

﴿وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَانٍ﴾

63. Τότε, ποιά από τις ευεργεσίες του Κυρίου σας, θ' άρνηθείτε (καί οί δύο);

﴿قِيَامِي ٱلْآءِ رَبِّكُمْ مَآئِكَذِبَانِ﴾

64. Μέ σκούρο — πράσινο χρώμα

﴿مُدَّهَامَتَانِ﴾

65. Τότε, ποιά από τις ευεργεσίες του Κυρίου σας, θ' άρνηθείτε (καί οί δύο);

﴿قِيَامِي ٱلْآءِ رَبِّكُمْ مَآئِكَذِبَانِ﴾

66. Στόν (καθένα) τους θά υπάρχουν δύο πηγές που τό νερό θά χύνεται συνέχεια.

﴿فِيهَا عَيْنَانِ تَصَّاحَتَانِ﴾

67. Τότε, ποιά από τις ευεργεσίες του Κυρίου σας, θ' άρνηθείτε (καί οί δύο);

﴿قِيَامِي ٱلْآءِ رَبِّكُمْ مَآئِكَذِبَانِ﴾

68. Στόν (καθένα) τους θά υπάρχουν φρούτα και χουρμάδες και ρόδια.

﴿فِيهَا فَالِكُمَّةُ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ﴾

69. Τότε, ποιά από τις ευεργεσίες του Κυρίου σας, θ' άρνηθείτε (καί οί δύο);

﴿قِيَامِي ٱلْآءِ رَبِّكُمْ أَنكُذِبَانِ﴾

70. Στόν (καθένα) τους θά υπάρχουν καθαρές καλές και όμορφες (συντρόφισσες),

﴿فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ﴾

71. Τότε, ποιά από τις ευεργεσίες του Κυρίου σας, θ' άρνηθείτε (καί οί δύο);

﴿قِيَامِي ٱلْآءِ رَبِّكُمْ أَنكُذِبَانِ﴾

72. Ώραιες συγκρατημένες μέσα σε σιηνές,

﴿حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِالْحَيْسَامِ﴾

73. Τότε, ποιά από τις ευεργεσίες του Κυρίου σας, θ' άρνηθείτε (καί οί δύο);

﴿قِيَامِي ٱلْآءِ رَبِّكُمْ أَنكُذِبَانِ﴾

49. Τότε, ποιά από τις εδεργεσίες του Κυρίου σας, θ' άρνηθείτε (καί οί δύο);

﴿فِي أَيِّ الْأَرْبَعِ كَذَبَانِ﴾

50. Στόν (καθένα) τους θά υπάρχουν δύο πηγές που θά τρέχει (τό νερό έλευθερα).

﴿فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ﴾

51. Τότε, ποιά από τις εδεργεσίες του Κυρίου σας, θ' άρνηθείτε (καί οί δύο);

﴿فِي أَيِّ الْأَرْبَعِ كُذِّبَانِ﴾

52. Έκει μέσα (στόν καθένα) θά υπάρχουν φρούτα από όλα τά είδη σέ ζευγάρια.

﴿فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ﴾

53. Τότε, ποιά από τις εδεργεσίες του Κυρίου σας, θά άρνηθείτε (καί οί δύο);

﴿فِي أَيِّ الْأَرْبَعِ كَمَا كُذِّبَانِ﴾

54. Θά πλαγιάζουν πάνω σέ στρώματα που ή μέσα φόδρα τους θά είναι χρυσοκεντημένη (ιστάβρακ) μεταξωτή. Τά φρούτα των δύο Κήπων θά είναι πολύ κοντά (τους, για νά τά φθάνουν εύκολα).

﴿مُتَّكِعِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَّتِ الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ﴾

55. Τότε, ποιά από τις εδεργεσίες του Κυρίου σας, θ' άρνηθείτε (καί οί δύο);

﴿فِي أَيِّ الْأَرْبَعِ كَمَا كُذِّبَانِ﴾

56. Μέσα εκεί (καί στους δύο) θά υπάρχουν (παρθένες κόρες) άγνές με συγκρατημένα τά βλέμμάτά τους, τίς όποιες ούτε άνθρωπος ούτε δαίμονας δέν τίς έχει πριν άγγίξει.

﴿فِيهِنَّ قَصِيرَاتٌ الْظُّرْفُ لَمْ يَطْمِئِنَّهُنَّ أَنَسٌ قَبْلَهُنَّ وَلَا جَانٌ﴾

57. Τότε, ποιά από τις εδεργεσίες του Κυρίου σας, θ' άρνηθείτε (καί οί δύο);

﴿فِي أَيِّ الْأَرْبَعِ كَذَّبَانِ﴾

58. Σάν νά είναι ρουμπίνια και κοράλλι.

﴿كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ﴾

59. Τότε, ποιά από τις εδεργεσίες του Κυρίου σας, θ' άρνηθείτε (καί οί δύο);

﴿فِي أَيِّ الْأَرْبَعِ كُذِّبَانِ﴾

60. Μήπως υπάρχει καμιά άνταμοιβή για τό Καλό —, έκτός από τό καλό;

﴿هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ﴾

37. Κι ἂν ὁ οὐρανὸς σχιστεῖ στα δύο
καὶ γίνῃ ρόδινος σάν κόκκινο
δέρμα (ἂν λιώσει ἀπὸ τῆ φωτιά),

٣٧ فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ وَكَانَتْ وَرْدَةً
كَالدِّهَانِ

38. Τότε, ποιὰ ἀπὸ τῖς ἐεργεσίες
τοῦ Κυρίου σας, θ' ἀρνηθεῖτε
(καὶ οἱ δύο);

٣٨ فَيَأْتِي الآوْرَاقُ بِكُمْ كَكُذِبَانِ

39. Καὶ σ' αὐτὴ τὴν Ἡμέρα καμιά
ἐρώτηση δὲν θά γίνει—
γιὰ τῖς ἁμαρτίες του —
κανέννας ἄνθρωπος οὔτε δαίμονας.

٣٩ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ

40. Τότε, ποιὰ ἀπὸ τῖς ἐεργεσίες
τοῦ Κυρίου σας, θ' ἀρνηθεῖτε
(καὶ οἱ δύο);

٤٠ فَيَأْتِي الآوْرَاقُ بِكُمْ كُذِبَانِ

41. (Γιατί) οἱ ἔνοχοι
θ' ἀναγνωρίζονται ἀπὸ τὰ
(ἰδιαίτερα) σημάδια τους,
καὶ θά συλληφθοῦν
(ἀρπαχθοῦν) ἀπὸ τὰ
μαλλιά κι ἀπὸ τὰ πόδια.

٤١ يُعْرَفُ الْجَاهِلُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي
وَالْأَقْدَامِ

42. Τότε, ποιὰ ἀπὸ τῖς ἐεργεσίες
τοῦ Κυρίου σας, θ' ἀρνηθεῖτε
(καὶ οἱ δύο);

٤٢ فَيَأْتِي الآوْرَاقُ بِكُمْ كَمَا كُذِبَانِ

43. Αὐτὴ εἶναι ἡ Κόλαση ποῦ
τὴν διέμευδαν οἱ ἔνοχοι.

٤٣ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْجَاهِلُونَ

44. Θὰ περιφέρονται ὀλόγυρα μέσα
σ' αὐτὴν καὶ στὴ μέση
τοῦ βραστοῦ νεροῦ.

٤٤ يَطُوفُونَ فِيهَا وَبَيْنَ جَمْعٍ إِنٍ

45. Τότε, ποιὰ ἀπὸ τῖς ἐεργεσίες
τοῦ Κυρίου σας, θ' ἀρνηθεῖτε
(καὶ οἱ δύο);

٤٥ فَيَأْتِي الآوْرَاقُ بِكُمْ كَمَا كُذِبَانِ

46. **Κ**αὶ γιὰ ὅποιον φοβᾶται τὸ Κύρος
τοῦ Κυρίου του (ποῦ θά
σταθεῖ μπροστά)
ἀφιερώνονται δύο κῆποι.

٤٦ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ

47. Τότε, ποιὰ ἀπὸ τῖς ἐεργεσίες
τοῦ Κυρίου σας, θ' ἀρνηθεῖτε
(καὶ οἱ δύο);

٤٧ فَيَأْتِي الآوْرَاقُ بِكُمْ كُذِبَانِ

48. Ποῦ περιέχουν ἀπὸ ὅλα
τὰ εἶδη (τῶν δένδρων καὶ
τῶν ἀπολαύσεων),

٤٨ ذَوَاتًا أَفْنَانٍ

θά παραμείνει (για πάντα),
 με μεγαλοπρέπεια
 και δόξα.

ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

28. Τότε, ποιά από τις εδεργεσίες
 του Κυρίου σας θ' άρνηθείτε
 (και οι δύο);

١٥ فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا نَكْفُرَانِ

29. **Α**υτόν ζητούν (για
 τις άνάγκες τους) κάθε τι
 που είναι στους ούρανοϋς
 και στη γη. Κάθε μέρα
 κάνει κάτι νεώτερο
 (στο σύμπαν).

١٦ يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ
 هُوَ فِي شَأْنٍ

30. Τότε, ποιά από τις εδεργεσίες
 του Κυρίου σας θ' άρνηθείτε
 (και οι δύο);

١٧ فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا نَكْفُرَانِ

31. Θα άσχοληθούμε με σας τούς
 δύο, ω! άνθρωποι και δαίμονες!
 για να σας δικάσουμε.

١٨ سَنَنْفَعُكُمْ أَيُّهُ النَّفْلَانِ

32. Τότε, ποιά από τις εδεργεσίες
 του Κυρίου σας, θ' άρνηθείτε
 (και οι δύο);

١٩ فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا نَكْفُرَانِ

33. ^{Ω!} Συνέλεση των Πνευμάτων
 (δαμόνων Τζίνν) και
 των ανθρώπων! "Αν μπορούσατε
 να περάσετε πέρα από τα όρια
 των ούρανων και της γης, —
 περάστε λοιπόν. "Αλλά, όμως
 χωρίς άδεια του ΑΛΛΑΧ
 είναι αδύνατο να περάσετε.

٢٠ يَمَعَشَرُ الْجِنِّ وَالْإِنْسَانَ اسْتَطَعْتُمْ
 أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ

34. Τότε, ποιά από τις εδεργεσίες
 του Κυρίου σας, θ' άρνηθείτε
 (και οι δύο);

٢١ فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا نَكْفُرَانِ

35. Θα σταλεί πάνω κι από σας τούς δύο
 μιá φλόγα φωτιάς
 και χυτός χαλκόσ.
 Και καμιά υποστήριξη δέν θα έχετε.

٢٢ يُرْسَلُ عَلَيْكُمْ مَا شِئْتُمْ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٍ
 فَلَا تَنْصُرَانِ

36. Τότε, ποιά από τις εδεργεσίες
 του Κυρίου σας, θ' άρνηθείτε
 (και οι δύο);

٢٣ فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا نَكْفُرَانِ

14. **Ε**πλασε τόν άνθρωπο από
ἀργίλλο, ὁμοιο
μ' αὐτό τοῦ κεραμεία.

١٤ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ

15. Κι ἐπλασε τὰ Πνεύματα
(τοὺς δαίμονες Τζινν)
ἀπὸ (καθαρή) φωτιά χωρίς καπνό.

١٥ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ

16. Τότε, ποιὰ ἀπὸ
τίς ἐυεργεσίες τοῦ Κυρίου σας
θ' ἀρνηθεῖτε (καί οἱ δύο);

١٦ فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمُ تُكَذِّبُونَ

17. **Ε**ῖναι) ὁ Κύριος τῶν δύο
Ἀνατολῶν καί Κυρίου
τῶν δύο Δύσεων!

١٧ رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ

18. Τότε, ποιὰ ἀπὸ
τίς ἐυεργεσίες τοῦ Κυρίου σας
θ' ἀρνηθεῖτε (καί οἱ δύο);

١٨ فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمُ تُكَذِّبُونَ

19. **Δ**ιαχώρισε τίς δύο θάλασσες
(τοῦ γλυκοῦ καί τοῦ ἄλμυροῦ νεροῦ)
πού συναντιῶνται.

١٩ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ

20. Ἐνάμεσα τούς ὑπάρχει
ἓνα ἐμπόδιο πού δέν μπορεῖ
ἢ μία νά ὑπερβεῖ
τήν ἄλλη.

٢٠ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ

21. Τότε, ποιὰ ἀπὸ τίς ἐυεργεσίες
τοῦ Κυρίου σας, θ' ἀρνηθεῖτε
(καί οἱ δύο);

٢١ فَبِأَيِّ آيَاتِ الْآوَرِّ يُكَذِّبُونَ

22. **Β**γαίνουν ἀπ' αὐτές (τίς δύο)
μαργαριτάρια καί κοράλια.

٢٢ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ

23. Τότε, ποιὰ ἀπὸ τίς ἐυεργεσίες
τοῦ Κυρίου σας, θ' ἀρνηθεῖτε
(καί οἱ δύο);

٢٣ فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمُ تُكَذِّبُونَ

24. **Σ** Αὐτόν ἀνήκουν τὰ πλεούμενα
(πλοῖα) πού διασχίζουν ἀπαλά
τῆ θάλασσα ὑψηλά (σάν βουνά).

٢٤ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ

25. Τότε ποιὰ ἀπὸ τίς ἐυεργεσίες
τοῦ Κυρίου σας, θ' ἀρνηθεῖτε
(καί οἱ δύο);

٢٥ فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمُ تُكَذِّبُونَ

26. **Θ**λα ὅσα εἶναι πάνω της
(πάνω στή γῆ) θά πεθάνουν
(θά εἶναι ἀφανῆ),

٢٦ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ

27. καί μόνο ὁ ἴδιος ὁ Κύριός
σου μένει (ἀθάνατος).

٢٧ وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ

(55) Τό Στάδιο: «ἄρ — Ραχμάν» —
 ὁ Φιλάνθρωπος (ΑΛΛΑΧ).
 — Μαντίνα — σέ 78 ἔδαφια

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
 Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Φ** Φιλάνθρωπος (ΑΛΛΑΧ)!
2. Δίδαξε τό Κοράνιο.
3. **Ε** πλάσε τόν ἄνθρωπο.
4. Τοῦ δίδαξε τόν τρόπο νά ἐκφράζεται (ἔξυπνα καί καθαρά).
5. Ὁ ἥλιος καί ἡ σελήνη ἀκολουθοῦν τήν ὑπολογισμένη (μέ ἀκρίβεια) πορεία.
6. Καί τά ἄστρα καί τά δένδρα, (ὅμοια καί τά δύο) ὑποτάσσονται στό θέλημα τοῦ ΑΛΛΑΧ.
7. Καί τόν οὐρανό σήκωσε ψηλά κι ἔστησε τή ζυγαριά (τῆς δικαιοσύνης).
8. γιά νά μὴ παρανομιεῖτε στό ζύγισμα.
9. (Γι' αὐτό) τηρεῖτε σωστά τό ζύγισμα μέ δικαιοσύνη καί μὴν στερεῖτε (μὴν ἀδικεῖτε) στή ζυγαριά.
10. Κι ἔστρωσε τή γῆ γιά τά δημιουργήματά (Του).
11. Μέσα της ὑπάρχουν φρούτα, καί τά φοινικόδενδρα πού ἔχουν θῆκες, (μέ τοὺς κλειστούς χουρμάδες).
12. (ἀκόμα καί) τό σιτάρι μέ τὰ στάχια (πού ἔχει φλοῦδα) καί τὰ μυρωδάτα φυτά.
13. Τότε, ποιὰ ἀπό τίς εὐεργεσίες τοῦ Κυρίου σας θ' ἀρνηθεῖτε (καί τά δύο); γένη: (Δαίμονες Τζίνν κ' Ἄνθρωποι).

① الرَّحْمٰنُ

② عٰلَمَ الْفَرَٰنِ

③ خٰلِقِ الْاِنْسٰنِ

④ عٰلَمِ الْاَيٰتِنَ

⑤ الشَّمْسِ وَالْقَمَرَٰٓءِ ۙ مَحْسَبٰٓتِ

⑥ وَالنَّجْمِ وَالشَّجَرِ ۙ يَسْجُدٰٓنِ

⑦ وَالسَّمَآءِ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ

⑧ اَلَّا تَطْغَوْا فِى الْمِيزَانِ

⑨ وَاَقْبَمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ

⑩ وَالْاَرْضِ وَضَعَهَا الْاَنْۢبَاۡمَ

⑪ فِىهَا فَتَكْمَلُ الْوَجْۜدُ ۗ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ

⑫ وَالْحَبُّ ذُرٌّ وَالْعَصْفُ وَالرَّيْحَانُ

⑬ فَيٰۤاَيُّ الْاَوۜرَۜثِ كٰٓفِرٰٓنِ

49. Βέβαια δημιουργήσαμε όλα τα πράγματα (δχι τυχαία, αλλά) με κάποια αναλογία και ένα μέτρο.

٤٩ لَنَا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ

50. Και η Διαταγή Μας δεν είναι παρά μόνο μία (πού ενεργεί τόσο γρήγορα) όσο να ανοιγοκλείσει το μάτι.

٥٠ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ

51. Και (συχνά) άλλοτε εξοντώσαμε ολόκληρες σπείρες (άνθρώπων), πού σ'αs εμοιαζαν. Μήπως υπάρχει – λοιπόν εκείνος πού θά λάβει προειδοποίηση;

٥١ وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا أَشْيَاءَكُمْ فَهُمْ لَمِنَ مُذَكِّرٍ

52. **Κ**αι κάθε τί πού Έκαναν είναι (γραμμένο) σ'α Βιβλία (των Έργων τους).

٥٢ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فَأَزُرُّ

53. Και όλα – μικρά και μεγάλα – έχουν καταγραφεί.

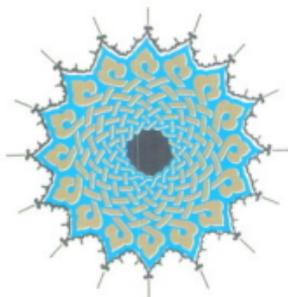
٥٣ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسَاطَرٌ

54. **Ό**σο για τούς Έναρετους θά βρεθούν μέσα σέ Κήπους και Ποτάμια,

٥٤ إِنَّا لِلنَّافِلِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ

55. σέ Ένα Δίκαιο Κάθισμα, (σέ μιá Συγκέντρωση Έλιθειας), κοντά σ'όν Παντοδύναμο Μονάρχη.

٥٥ فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ

39. «Δοκιμάστε — λοιπόν —
τήν Τιμωρία Μου και
τήν Προειδοποίησή Μου».

﴿فَذُوقُوا عَذَابِي وَنَذِيرِي﴾

40. Κι όμως κάναμε ευκολονόητο
τό Κοράνιο για νά (τό) σκέπτεστε.
Μήπως υπάρχει — λοιπόν — εκείνος
πού θά λάβει προειδοποίηση;

﴿وَلَقَدْ يَسِّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْرِكٍ﴾

41. **Κ**αί στην οικόγενεια
του Φαραώ επίσης ήρθαν
οί Προειδοποιητές (από τόν ΑΛΛΑΧ).

﴿وَلَقَدْ جَاءَ الرَّفِيعُونَ النَّذِيرِ﴾

42. Διέψευσαν όλα τά Σημεία Μας.
Όμως τούς πήραμε
(χτυπώντας τους) μέ τέτοια Όργη,
όπως χτυπά ένας Παντοδύναμος,
Όκανός νά εφαρμόσει
εκείνο πού θέλει.

﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَا مِنْهُمُ أَخَذَ
عَزِيمَةٍ مَّقْتَدِرٍ﴾

43. Μήπως οί Όπιστοι από σās
(Ό Κουράις! φυλή του Μουχάμμαντ)
είναι καλύτεροι άπ' αυτούς
τους παλαιότερους;
Ό μήπως έχετε (προνόμιο)
άθώωσης στίς (Όερές) Γραφές;

﴿أَكْفَرًا كَرِهْتَ خَيْرٍ مِنْ أَوْلِيئِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ
فِي الزُّبُرِ﴾

44. Ό μήπως λένε: «Όψ' όσον
ένεργούμε — σάν πλήθος — όλοι
μαζί, μπορούμε ν' άμυνθούμε»;

﴿أَمْ يَقُولُونَ لَنْ نَجْمَعُ مُنْتَصِرِينَ﴾

45. Πολύ σύντομα τό πλήθος (τους)
θά κατατροπωθεί, και
θά δείχνουν τίς πλάτες τους
(θά τραπούν σέ φυγή).

﴿سَيَبْرَهُمْ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الذُّبُرِ﴾

46. Ό Όρα όμως (της Δίκης)
είναι ό όρισμένος χρόνος πού
τήν έχουν ύποσχεθεί.
Και αυτή ή Όρα θά είναι
πολύ θλιβερή και πικρή.

﴿بَلَى السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَى وَأَمَرُّ﴾

47. Όπωσδήποτε οί ένοχοι
είναι πελαγομένοι στην πλάνη
και στην τρέλα.

﴿إِنَّ الْجَبِينِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ﴾

48. Την Όμέρα πού θά σέρνονται
— μέσα στη Φωτιά — πάνω
στά πρόσωπά τους, (Ό' ακούσουν):
«Δοκιμάστε τό άγγίγμα της Κόλασης!»

﴿يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا
مَسَّ سَقَرَ﴾

Ἐπιασε ἓνα σπαθί καί
σακάτεψε (τήν καμήλα).

30. Ἐλλοίμονο! Πόσο (τρομερή)
ἦταν ἡ Τιμωρία Μου
καί ἡ Προειδοποίησή Μου.

⑩ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي

31. Γιατί στείλαμε πάνω τους
ἓνα Δυνατό Σάλπισμα (ἀγγέλου)
καί ἔγιναν σάν τά ξερά
καλάμια πού (μ' αὐτά)
μαντρίζουν τά ζωντανά.

⑪ إِنَّا أَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا
كَهَشِيِّ الْأَخْطَارِ

32. Καί ὁμως κάναμε
εὐκολονόητο τό Κοράνιο γιά
νά (τό) σκέπτεστε.
Μήπως ὑπάρχει — λοιπόν —ἐκεῖνος
πού θά λάβει προειδοποίηση;

⑫ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

33. **Κ**αί ὁ Λαός τοῦ Λώτ διέψευσε
τούς Προειδοποιητές (του).

⑬ كَذَّبَتْ قَوْمُ لوطٍ بِالنَّذْرِ

34. Στείλαμε πάνω τους
ἓνα βίαιο ἀνεμοστρόβιλο
μέ βροχή ἀπό πέτρες, —
(πού τούς ἐξολόθρευσε) — ἐκτός
τήν οἰκογένεια τοῦ Λώτ.
Αὐτούς τούς σώσαμε νορίς
μέ τή χαραυγή.

⑭ إِنَّا أَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لوطٍ
نَّجَّيْنَاهُمْ نَجْوَى

35. σάν μιὰ χάρι
τῆς (Φιλανθρωπίας) Μας.
Μ' αὐτό τόν τρόπο ἀμείβουμε
αὐτούς πού εὐχαριστοῦν
(ὑπακούοντας στό Νόμο τοῦ ΑΛΛΑΧ).

⑮ نِعْمَةٌ مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ

36. Κι ὁμως τούς προειδοποίησε
(ὁ Λώτ) γιά τήν Τιμωρία Μας,
ἀλλά ἀμφέβαλλαν γιά
τήν Προειδοποίησή.

⑯ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنَّذْرِ

37. Προσπάθησαν ἀκόμα καί
ν' ἀρπάξουν — ἀπ' αὐτόν —
τούς φιλοξενουμένους του, ἀλλά
τυφλώσαμε τά μάτια τους.
«Δοκιμάστε — τώρα —
τήν Τιμωρία Μου καί
τήν Προειδοποίησή Μου».

⑰ وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَسَّنَا
أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذْرِي

38. Ἐνωρίς — δέ — τήν ἄλλη μέρα
μιὰ μόνιμη Τιμωρία τούς κυριεψε:

⑱ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ

σέ μιὰ Ἡμέρα βίαιης καὶ ἀκατάπαυτης Συμφορᾶς,

نَحْسُ نُسْبَةٍ

20. πού ἄρπαξε τοὺς ἀνθρώπους σάν νά ἦταν ρίζες φοινικόδενδρων πού ξεριζώνονταν (ἀπὸ τῆ γῆ).

﴿ نَزَعْنَا النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَشْجَارٌ تَخْلُ مِنْعَمِيرٍ ﴾

21. Μάλιστα, πὼς ἦταν ἡ Τιμωρία Μου καὶ ἡ Προειδοποίησή Μου;

﴿ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذِيرِي ﴾

22. Κι ὁμως κάναμε τὸ Κοράνιο εὐκολονόητο γιὰ νά σκέπτεστε. Μήπως ὑπάρχει – λοιπόν – ἐκεῖνος πού θά λάβει προειδοποίηση;

﴿ وَلَقَدْ يَسِّرْنَا الْقُرْآنَ إِنَّا لِلذَّكَرِ فَهَلْ مِنْ مُدْرِكٍ ﴾

23. **Κ**αὶ ὁ (λαός) τοῦ Θαμμούντ διέψευσε τοὺς Προειδοποιητές (του).

﴿ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنَّذِيرِ ﴾

24. Γιατί εἶπαν: «Ε! τί, μήπως θά πρέπει νά ἀκολουθήσουμε ἕναν ἄνθρωπο ἀπὸ μας; Μά τότε σίγουρα θά πελαγώσουμε στήν πλάνη καὶ στήν τρέλα!»

﴿ فَتَالُوا أَيْشَرَ ﴿١﴾ وَكُنَّا وَاحِدًا نُنَبِّئُهُ ﴿٢﴾ إِنَّا إِذًا لَآلِي صَكَلٍ وَسَعِيرٍ ﴿٣﴾

25. «Μήπως τὸ Μήνυμα νά ἔχει δοθεῖ σ' αὐτόν μόνο, ἀπὸ ὅλο τὸ λαὸ μας; Ὁχι, εἶναι ἕνας ψεύτης, ἕνας ἀυθάδης!»

﴿ آٰلِى الذِّكْرِ عَلَيْكَ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ ﴿١﴾ آٰشِرٌ ﴿٢﴾

26. Θά μάθουν – ὁμως – αὐριο ποιὸς εἶναι ὁ ψεύτης, ὁ ἀυθάδης!

﴿ سَيَعْلَمُونَ عَذَابَنَا الْكَذَّابِ الْآٰشِرِ ﴾

27. Γιατί θά τοὺς στείλουμε τῆ θηλυκιά καμῆλα γιὰ νά τοὺς δοκιμάσουμε. Γι' αὐτὸ νά τοὺς ἐποπτεύεις, (– ὦ! Σάλιχ! –) καὶ κρατήσου ὑπομονητικά!

﴿ إِنَّا مُرْسِلَاؤُ النَّاقَةِ فَمِنْهَا لَكُمْ فَارِيقُهُمْ ﴿١﴾ وَأَصْطَبِرٍ ﴿٢﴾

28. Καὶ ἀνάγγελεῖ τοὺς διὰ τὸ νερὸ θά πρέπει νά μοιραστεῖ μεταξὺ τους. Τοῦ καθενὸς τὸ δικαίωμα γιὰ νά πιεῖ ἔχει πιά (μέ τῆ σειρά) ὀριστεῖ.

﴿ وَيُنَبِّئُهُ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُخْتَصِرٌ ﴿١﴾

29. Φώναξαν ὁμως τὸ σύντροφό τους, πού

﴿ فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ﴿١﴾

Διέψευσε — άκόμα — και
τόν δοϋλο Μας και ειπαν:
«Εϊναι ένας τρελός»,
και τον προειδοποιησαν
(με ταπεινώση).

عَبْدَنَا وَقَالُوا مُجْنُونٌ وَإِزْدُجِرَ

10. Κάλεσε — τότε — (αυτός)
τόν Κύριό του: «Έχω νικηθεί,
γι' αυτό βοήθησέ (με)!»
(δώσε με συμπαράσταση).

﴿١٠﴾ قَدَّارِبَةً إِلَىٰ مَعْلُوبٍ فَأَلْصَقْنَا

11. Τότε άνοιξαμε τίς πόρτες
του ούρανου μέ νερό
πού χυνόταν (σά χείμαρρος).

﴿١١﴾ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَمِرٍ

12. Και κάναμε όσπε
νά πλημμυρίσει ή γη από
τίς πηγές, κι έτσι τά νερά
ένώθηκαν, (και ύψώθησαν)
έκει πού είχαμε όρίσει από πρίν.

﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا مِنَ الْأَرْضِ عُرْيُونَ فَأَلْقَى الْمَاءُ عَلَىٰ أَمْرٍ قَدِ
قُدِّرَ

13. Και τον (Νώε) φορτώσαμε
πάνω σε (μά Κιβωτό),
καμωμένη από σανίδια και
καρφιά.

﴿١٣﴾ وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْأَوَّاجِ وَدُسِّرِ

14. Έπλεε κάτω άπ' τά μάτια Μας
(μέ τή φροντίδα Μας).
Ένταμοιβή σ' έκείνον πού
τόν άρνήθηκαν.

﴿١٤﴾ فَجَزَيْنَا بِأَعْيُنِنَا جَزَاءَ لِمَنْ كَانَ كُفِرًا

15. Και τήν άφήσαμε (νά ζει
στή Ιστορία) σάν ένα Σημείο
(για πάντα).
Μήπως ύπάρχει — λοιπόν — έκείνος
πού θα πάρει προειδοποίηση;

﴿١٥﴾ وَلَقَدْ ذَرَّكَنَّهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ

16. **Α**λλά πώς ήταν ή Τιμωρία Μου,
και ή Προειδοποίησή Μου;

﴿١٦﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ

17. Κι όμως κάναμε εύκολονότο
τό Κοράνιο για νά σκέπτεστε.
Μήπως ύπάρχει — λοιπόν — έκείνος
πού θα πάρει προειδοποίηση;

﴿١٧﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ
لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ

18. **Κ**αι ό (λαός) του Έντ
(έπίσης) διέψευσε (τό Κήρυγμα).
Έλλά πόσο (τρομερή) ήταν
ή Τιμωρία Μου και
ή Προειδοποίησή Μου;

﴿١٨﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِكَيْدِهَا كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ

19. Έφοϋ στείλαμε πάνω τους
έναν τσουχερό, όρμητικό άνεμο,

﴿١٩﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْسَفًا يَوْمَ

(54) Τό Στάδιο «άλ - Κάμαρ» - ή Σελήνη.
- Μέκκα - σέ 55 εδάφια.

Στό όνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Η** ὥρα (τῆς Κρίσης) πλησίασε,
καί ἡ Σελήνη σχίστηκε (στά δύο).

① أَقْتَرَبَ السَّاعِدُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ

2. Κι ἂν ἀκόμα βλέπουν
ἕνα Σημεῖο, ἀπομακρύνονται
ἀμφιβάλλοντας, καί λένε:
«Αὐτό δέν εἶναι παρά
μαγεία πού συνεχίζεται».

② وَإِنْ رَوَّأَ آيَةً يُعْرِضُونَ وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ

3. Καί διαπεύδουν
(τήν προειδοποίηση) καί
ἀκολουθοῦν τά ἴδια τους τά πάθη.
Κάθε ὁμως ὑπόθεση
ἔχει τήν ὀρισμένη της διάρκεια.

③ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أُمَّةٍ مُّسْتَمِرَّةٌ

4. Κι ὁμως τοὺς ἔχουν φτάσει
οἱ εἰδήσεις πού μέσα σ' αὐτές,
ὑπάρχει ἡ προειδοποίηση.

④ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ

5. Μιά σοφία ὄριμη, ἀλλά
(οἱ συμβουλές) τῶν Προειδοποιητῶν
δέν τοὺς ὠφελοῦν.

⑤ حِكْمَةٌ بَلِيغَةٌ فَاَعْيَنَّا نُنذِرُ

6. **Π**' αὐτό (- ὦ! Προφήτη! -)
νά ἀπομακρυνθεῖς ἀπ' αὐτοῦς
(καί ἀφσέ τους).
Τήν Ἡμέρα πού ὁ Κήρυκας
θά (τοὺς καλέσει)
γιά κάτι τό πολύ φρικτό,

⑥ فَاَقُولَ عَنْهُمْ نَوْمًا يَدْعُ الدَّاعِيَ إِلَى الشَّيْءِ يَكْبَرُ

7. θά βγοῦν ἀπό τοὺς τάφους
μέ τά μάτια τους ταπεινωμένα,
σάν ἀκρίδες
σκορπισμένες ἐδῶ κι ἐκεῖ,

⑦ حُجَّعًا أَبْصَرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ
كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّسْتَمِرٌّ

8. Τρέχουν βιαστικά
πρός τόν Κήρυκα
ἐνώ οἱ ἀπιστοί θά ποῦν:
«Δύσκολη πολύ εἶναι αὐτή
ἡ Ἡμέρα!»

⑧ مُنْهَاطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكٰفِرُونَ هٰذَا
يَوْمٌ مُّسِيرٌ

9. **Π** αλαιότερα ὁ Λαός τῶν Νῶε
ἀρνήθηκε (τό κήρυγμα).

⑨ *كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَكَذَّبُوا

58. Δεν έχει κανένα – εκτός
από τον ΑΛΛΑΧ – πού να μπορεί
νά τήν ξεσκεπάσει.

﴿لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ﴾

59. Μήπως – λοιπόν –
εκπλήτεστε απ' αυτή τήν Ιστορία
(τό Κοράνιο),

﴿أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ﴾

60. Και γελάτε, (άντί) νά κλαίτε,

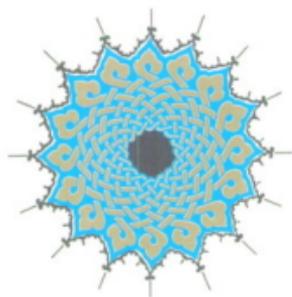
﴿وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ﴾

61. χάνοντας τό καιρό σας
σέ ματαιοδοξίες;

﴿وَأَنْتُمْ مُسْتَدْرُونَ﴾

62. `Αλλά σκύψτε κάτω ταπεινά
στόν ΑΛΛΑΧ και λατρεύτέ (Τον)!

﴿فَأَسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا﴾

44. Και ὅτι, εἶναι Ἐκεῖνος πού χορηγεῖ τὸ Θάνατο καὶ τὴ Ζωή.

٤٤ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا

45. Καὶ ὅτι, ἐπλασε ζευγαρωμένα (τά πάντα), τὸ ἀρσενικό καὶ τὸ θηλυκό.

٤٥ وَأَنَّهُ جَعَلَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى

46. ἀπὸ μιᾶ σταγόνα σπέρματος πού ρεῖ καὶ τοποθετεῖται (στὴ μήτρα).

٤٦ مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تَضَى

47. Καὶ ὅτι, ἔχει ὑποσχεθεῖ μιάν Ἄλλη Δημιουργία (τὴν Ἀνάστασι τῶν Νεκρῶν).

٤٧ وَأَنَّ عِنْدَهُ الْفَتْحَةَ الْآخِرَى

48. Καὶ ὅτι, εἶναι Ἐκεῖνος πού δίνει πλοῦτο (εὐφορία) καὶ ἱκανοποιεῖ (τίς ἐπιθυμίες).

٤٨ وَأَنَّهُ هُوَ أَعْنَى وَأَقْنَى

49. Καὶ ὅτι, εἶναι ὁ Κύριος τοῦ Σείριου (τοῦ Κραταιοῦ Ἄστρου) (πού τὸ λάτρευαν μερικοὶ Ἄραβες).

٤٩ وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعَرَى

50. Καὶ ὅτι Ἐκεῖνος εἶναι πού κατάστρεψε ὀλότελα (τὴ δύναμη) τοῦ ἀρχαίου (λαοῦ τοῦ) Ἄντ.

٥٠ وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى

51. καὶ τοῦ Θαμμούντ, καὶ δέν ἄφησε κανένα στὴ ζωή.

٥١ وَتَوَدَّ أَهْمًا أَبَى

52. Καὶ πρὶν ἀπ' αὐτοῦ τὸ λαὸ τοῦ Νῶε, ὅλοι τους βέβαια ἦσαν πολὺ πῶ ἀδικοὶ καὶ ἀυθάδεις παραβάτες.

٥٢ وَقَوْمَهُ نُوْحٌ مِنْ قَبْلِ لَيْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْعَى

53. **Κ**αὶ κατατρόπωσε τίς Πόλεις (τοῦ Λώτ) πού ἀνατράπηκαν,

٥٣ وَالْمُتَّقِيكَ أَهْوَى

54. μέχρι πού σκεπάστηκαν ἀπὸ βροχῆς μὲ πέτρες.

٥٤ فَعَشَى مَا عَشَى

55. Τώρα, γιὰ ποιὰ χάρι τοῦ Κυρίου σου (— ὦ! Ἄνθρωπε!—) ἀμφιβάλλεις καὶ τὴ συζητᾶς;

٥٥ فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكَ تَمَارَى

56. Αὐτὸς ἐδῶ (ὦ Μουχάμμαντ) εἶναι Προειδοποιητὴς ἀπὸ (τῆ σειρᾶ) τῶν ἀρχαίων Προειδοποιητῶν ἀποστόλων.

٥٦ هَذَا يَذُرُّ مِنَ الْوُدُرِّ الْأُولَى

57. Ἡ (Ἔτρα τῆς Κρίσεως) κοντεύει, (σέρνεται) κοντά.

٥٧ آرْفَى الْأَرْفَى

ὁ Κύριός σου – βέβαια – έχει
εὐρύτητα στή συγγνώμη
(εἶναι ἐπεικής).
Σᾶς γνωρίζει πολύ καλά,
ἐφ' ὅσον σᾶς φτιάχνει ἀπό τή γῆ,
κι ὅταν ἀκόμα εἴστε κρυμμένοι
στά σπλάχνα τῆς μητέρας σας.
Γι' αὐτό μὴν ἐπαινεῖτε
τόν ἑαυτοῦ σας.
Γνωρίζει καλύτερα
ποιός φοβᾶται τόν ΑΛΛΑΧ.

يَكْرِإِذْ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنشَأَكُم
فِي بَطُونٍ مُّبِينَةٍ فَلَا تَزْكُوا
أَنفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تَفْعَلُونَ

33. Μήπως εἶδες ἐκεῖνον
πού ἔστρεψε πίσω,

③ أَفَوَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى

34. καί πρόσφερε λίγα λεπτὰ
σ' ἕναν ἄνθρωπο (γιά νά μή μείνει
στήν ἀσιστία του) μετά
σταμάτησε νά δίνει.

④ وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى

35. Μήπως ἔχει τή γνώση
τοῦ ἀόρατου, ὥστε νά μπορεί
νά βλέπει (τί θά συμβεῖ
στή Μέλλουσα Ζωή);

⑤ أَعِنْدُكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهَبْوَرَى

36. Ἡ μήπως δέν ἔχει
πληροφορηθεῖ γιά τό περιεχόμενο
στίς σελίδες (τῆς Βίβλου) τοῦ Μωυση,

⑥ أَمْ لَمْ يَنْتَبِهْ مَا فِي صُحُفِ مُوسَى

37. καί τοῦ Ἄβραάμ πού ἦταν
συνεπῆς στίς ὑποχρεώσεις του;

⑦ فَلَا يَرْهَبُهُمُ الَّذِي وَفَى

38. Δηλαδή: Ὅτι, κανένας
δέν μπορεί
νά φορτωθεῖ τό φορτίο ἐνός ἄλλου
(ὅπ' εὐθύνη)

⑧ أَلَا يَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى

39. Καί ὅτι, ὁ ἄνθρωπος δέν μπορεί
νά ἔχει τίποτε περισσότερο
ἀπό ὅ,τι ἔχει μοχθήσει γι' αὐτό
(σάν ἀμοιβή τῶν πράξεόν του).

⑨ وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى

40. Καί ὅτι, (τ' ἀποτελέσματα)
ἀπό τοῦς κόπους του
πολύ σύντομα θά τά δεῖ,
(κατά τήν Ἡμέρα τῆς Κρίσεως).

⑩ وَأَنْتَ سَعَيْهِمْ سَوْفَرَى

41. ὥστε νά ἀνταμειφθεῖ
μέ τήν πλήρη ἀμοιβή
πού πρέπει.

⑪ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى

42. Καί ὅτι στόν Κύριό σου
εἶναι τό ὀριστικό τέρμα.

⑫ وَأَنْتَ عَلَىٰ رَبِّكَ الْأَشْفَى

43. Καί ὅτι, εἶναι Ἐκεῖνος πού δίνει
τό γέλιο καί τό Κλάμα.

⑬ وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكٌ وَأَبْكَى

25. Ἄλλα, στὸν ΑΛΛΑΧ εἶναι πού ἀνήκει τὸ Τέλος καὶ ἡ Ἀρχὴ (κάθε πράγματος).

﴿قَلِيلَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى﴾

26. **Κ**αὶ πολλοὶ Ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν – πού εἶναι πολλοὶ – ἄν μεσολαβοῦσαν, τίποτε δὲν θά ὠφελοῦσε, ἂν δὲν ἔδινε ὁ ΑΛΛΑΧ τὴν ἀδειά Του γιὰ ὅποιον θέλει καὶ γιὰ ὅποιον τοῦ τό ἐπιτρέπει.

﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا يُعْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى﴾

27. Ὅσοι δὲν πιστεύουν στὴ Μέλלוσα Ζωὴ ὀνομάζουν τοὺς ἀγγέλους μὲ γυναικεῖα ὀνόματα.

﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُونَهُ الْمُذْكَرَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَى﴾

28. Καὶ δὲν ἔχουν καθόλου γνώση γι' αὐτό. Ἀκολουθοῦν μόνο εἰκασίες. Οἱ εἰκασίες ὁμοῦ δὲν ὠφελοῦν – σέ τίποτε – τὴν Ἀλήθεια.

﴿وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَأَنْتَ الظَّنُّ لَا يُعْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾

29. Γι' αὐτό ν' ἀποφεύγεις ὅσους ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὸ Μήνυμά Μας καὶ πού δὲν ἐπιθυμοῦν τίποτε ἄλλο, παρὰ μόνο (τίς ἀπολαύσεις) τῆς ζωῆς αὐτοῦ τοῦ κόσμου.

﴿فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾

30. Νά, σέ ποιό σημεῖο ἡ γνώση θά τοὺς κάνει νά φτάσουν. Βέβαια ὁ Κύριός σου γνωρίζει καλύτερα ὅσους ἐκτρέπονται ἀπὸ τὸ Δρόμο Του, καὶ εἶναι Ἐκεῖνος πού γνωρίζει καλύτερα ὅσους δέχονται τὴν καθοδήγηση.

﴿ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ صَلَّى عَنْ سِبْطِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ أَهْدَى﴾

31. Μάλιστα, στὸν ΑΛΛΑΧ ἀνήκουν ὅλα ὅσα εἶναι στοὺς οὐρανοὺς καὶ στὴ γῆ, γιὰ νά ἀνταμείψει ἐκείνους πού κάνουν τὸ κακό – σύμφωνα μὲ τὰ ἔργα τους – καὶ γιὰ νά ἀνταμείψει ἐκείνους πού κάνουν τὸ καλό, μὲ ὅ,τι πιὸ καλύτερο.

﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيُجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا وَيُجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى﴾

32. Ἐκεῖνοι πού ἀποφεύγουν τίς μεγάλες ἁμαρτίες καὶ τὰ αἰσχρά ἔργα καὶ (διαπράττουν μόνο) τὰ μικρὰ σφάλματα (ἀπὸ ἀνθρώπινη ἀδυναμία),

﴿الَّذِينَ يَخْتَفُونَ كَتَائِبَ الْأُنْثَى وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعٌ الْغُفُورُ وَهُوَ أَعْلَمُ﴾

13. Γιατί — πράγματι — τόν είδε
(τόν άγγελο) και
σε μιά άλλη φορά.

١٣ وَلَقَدْ رَأَى نَزْلَةَ أُخْرَىٰ

14. δίπλα (στό μεγάλο δένδρο)
του Άωτου, πέρα από τόν όποιο
κανείς δέν ξέρει
τί βρίσκεται,

١٤ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ

15. και πού έχει — κοντά του —
τό Κήπο τής (μόνιμης) Διαμονής.

١٥ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ

16. Πρόσεξε, πού (τό δένδρο)
του Άωτου σκεπάζεται
άπό μυστήρια (πού
μόνο στόν ΑΛΛΑΧ
είναι γνωστά).

١٦ إِذْ يَخِصُّ السِّدْرَةَ مَا يَخْفَىٰ

17. Τό βλέμμα (του) ποτέ
δέν παρατήρησε
κι ούτε έκανε σφάλμα!

١٧ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ

18. Πράγματι
— άπό τά Σημεΐα του Κυρίου του —
τά Μεγαλύτερα θαύματα.

١٨ لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ

19. **Μ**ήπως είδατε
τη Λάτ και την Οδύζα,

١٩ أَفَرَأَيْتَ اللَّبْتَ وَالْعُرْبَىٰ

20. και την άλλη, την Μανάα,
τήν τρίτη (θεότητα),
(μήπως έχουν τέτοια θαύματα);

٢٠ وَمَنْوَاهُ الثَّالِثَةَ الْآخِرَىٰ

21. Έχετε λοιπόν τά άρσενικά
και έχει (ό ΑΛΛΑΧ) τά θηλυκά;

٢١ أَلَمْ نَذَكَرْ لَهُ الْآيَاتِ

22. Σίγουρα μιά τέτοια
μοιρασιά είναι άδικη.

٢٢ تِلْكَ إِذْ أَوْسَاهُ ضَيْرَىٰ

23. Αυτά δέν είναι τίποτε άλλο
παρά όνόματα πού — έσεις
και οι πατέρες σας —
βρήκατε και μ' αυτά
τίς όνομάσατε, χωρίς ό ΑΛΛΑΧ
νά έχει στείλει — γι' αυτά —
καμιά (όποιαδήποτε) έξουσία.
Δέν άκολουθοϋν παρά εικασίες και
δ,τι οι ψυχές τους επιθυμοϋν!
Κι όμως τούς ήλθε ή Καθοδήγηση
άπό τόν Κύριο τους!

٢٣ إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
وَأَبَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِن
يَتَّبِعُونَ إِلَّا الْإِظْمَانَ وَمَا هَمُّوْا إِلَّا نَفْسٌ وَلَقَدْ
جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ

24. Μήπως ό άνθρωπος — είναι
δυνατό — νά έχει (άκριβώς)
έκεινο πού λαχταρά;

٢٤ أَمْ لِي لَيْسَ مَاتَمَنَىٰ

(53) Τό Στάδιο: «άν – Νάγκμ» –
τό ἼΑστρο.
– Μέκκα – σέ 62 ἐδάφια.

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλανθρώπου.

1. **Μ**ά τό ἼΑστρο, ὅταν πάει
γιά νά δύσει,
2. ὁ Σύντροφός σας (ὁ Προφήτης
Μουχάμμαντ) δέν παραπλάνησε
κι οὔτε ἔχει παραπλανηθεῖ,
3. κι οὔτε προφέρει (τίποτε)
ἀπό (δική του)
Ἐπιθυμία (πρωτοβουλία).
4. Αὐτό (τό Κοράνιον)
δέν εἶναι παρά Ἐμπνευση
(πού στέλνεται κάτω στή γῆ)
καί τόν ἐμπνέει.
5. Τόν ἔχει διδάξει αὐτός, πού
ἔχει μεγάλη δύναμη, (ὁ ἄγγελος)
6. ὁ προικισμένος μέ Σοφία.
Καί παρουσιάστηκε
αὐτοπροσώπως
(μέ κάθε μεγαλοσπρέπεια),
7. ἐνῶ βρισκόταν στό ὑψηλότερο
σημεῖο τοῦ ὀρίζοντα.
8. Ἐπειτα πλησίασε
κι ἔμεινε μετέωρος στόν ἀέρα,
9. σέ μιά ἀπόσταση γύρω
στά δύο τόξα ἢ καί λιγώτερο.
10. Ἔτσι (ὁ ἄγγελος) εἶχε ἐμπνεύσει
στόν δούλο του ΑΛΛΑΧ,
ἐκεῖνο πού ἤθελε ὁ ΑΛΛΑΧ
νά ἐμπνεύσει.
11. Σέ καμιά περίπτωση
καί ἡ καρδιά (τοῦ Προφήτη)
δέν διέψευσε ὅ,τι εἶδε.
12. **Μ**ήπως θά διαφωνήσετε μαζί του
ὅσον ἀφορᾶ αὐτά πού εἶδε;

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

① وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ

② مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ

③ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ

④ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ

⑤ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ

⑥ ذُو مِرَّةٍ وَقَدْ آتَاوْنِي

⑦ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ

⑧ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ

⑨ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ

⑩ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِيءَ مَا أَوْحَىٰ

⑪ مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ

⑫ أَفَمُرُونِي بِعِلْمِي

Ἄνωτερος εἶναι ὁ ΑΛΛΑΧ,
πάνω ἀπ' ὅτι πού
τοῦ ἀποοῖδουν.

يُشْرِكُونَ

44. **Κ**ι ἂν ἐβλεπαν ἓνα κομμάτι
τοῦ οὐράνιου (θόλου)
νά πέφτει (πάνω τους),
θά ἔλεγαν: «Σύννεφα εἶναι
πού μαζεύτηκαν σέ σωρούς!»

④ وَلَنْ يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا
يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ

45. Γι' αὐτό ἀφῆσέ τους μόνους,
μέχρις ὅτου συναντήσουν τὴν
Ἥμέρα ἐκείνη κατά
τὴν ὁποία θά
λιποθυμήσουν (ἀπό τόν τρόμο),

⑤ فَذَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ
يَصْعَقُونَ

46. τὴν Ἥμέρα πού οἱ παγίδες τους
(πού μηχανεύονται) δέν θά
τούς ὠφελήσουν κι οὔτε θά
τούς δοθεῖ βοήθεια.

⑥ يَوْمَ لَا يَنفَعُ حَبِيبٌ مِّنْهُمْ
وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

47. Ὅπως ὀδηποτε γιά ἐκείνους
πού ἀδίκησαν, ὑπάρχει καί
ἄλλη τιμωρία ἐκτός
ἀπό αὐτήν. Κι ὁμως
οἱ πῶ πολλοί ἀπ' αὐτούς
(δέν τό καταλαβαίνουν)
δέν ξέρουν.

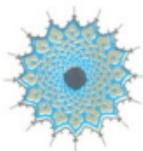
⑦ طَٰئِفًا لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا عَنَّا بَأَدْوٰنَ ذَٰلِكَ وَلٰكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

48. Καί (τόρα περίμενε) μέ
ὑπομονή τὴν ἀπόφαση
τοῦ Κυρίου του.
Γιατί σι' ἀλήθεια βρίσκεσαι
κάτω ἀπό τὴ προστασία Μαῦς.
Γι' αὐτό νά ἐπικαλεῖσαι
τ' ὄνομα τοῦ Κυρίου σου
μόλις σηκώνεσαι,
(γιά προσευχή),

⑧ وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ
فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ

49. καί μέσα στή νύχτα – κάποια
στιγμὴ – ἐπίσης νά Τόν ὑμνεῖς,
καί ὅταν τ' ἄστρα ὑποχωροῦν!

⑨ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ قَادِرُ السَّجُومِ

33. Ἡ ἴσως λένε: «Μήπως τό ἔχει φανταστέϊ (τό Κοράνιο δηλ. ἔργο φαντασίας). Ὅχι! (ἀπλούστατα) δέν πιστεύουν!

﴿٣٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُ بِبَلٍ لَّا يَأْتُمُونَنَا

34. Ἄς φέρουν λοιπόν – (ἂν μπορούν) – ὁμοια μ' αὐτῆ τῆ διήγηση, ἂν εἶναι εἰλικρινεῖς!

﴿٣٤﴾ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِن كَانُوا صَادِقِينَ

35. **Η** μήπως δημιουργήθηκαν ἀπό τό τίποτε; ἢ μήπως οἱ ἴδιοι εἶναι οἱ δημιουργοί; (τόν ἴδιο τόν ἑαυτόν τους;)

﴿٣٥﴾ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ

36. Ἡ μήπως ἐπλασαν τοὺς οὐρανοὺς καί τῆ γῆ; Ὅχι! (ἀπλούστατα) δέν ἔχουν σταθερῆ πίστη.

﴿٣٦﴾ أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِلَا يُوقِنُونَ

37. Ἡ μήπως ἔχουν μαζί τους τοὺς Θεσαυροὺς τοῦ Κυρίου σου, ἢ μήπως αὐτοὶ εἶναι οἱ διαχειριστές (τῶν ὑποθέσεων);

﴿٣٧﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصِيطُونَ

38. Ἡ μήπως ἔχουν μιά ἀνεμόσκαλα, ποὺ μ' αὐτὴν μπορούν (ν' ἀναρριχηθοῦν ψηλά στόν οὐρανό καί) ν' ἀκούνε (τά μυστικά του); Ἄς ἔλθει τότε (ἕνας τέτοιος) ἀκροατῆς τους νά παρουσιάσει φανερῆ ἀπόδειξη.

﴿٣٨﴾ أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ مَّا يَصْعَقُونَ فِيهَا فَلْيَأْتِكُمْ مُسَيِّمُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ

39. Ἡ μήπως Ἐκεῖνος ἔχει μόνο τίς θυγατέρες κι ἐσεῖς ἔχετε τοὺς γιουός;

﴿٣٩﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ

40. Ἡ μήπως κρατοῦν (στά χέρια) τους τὰ μυστικά τοῦ Ἄδρατου καί τὰ καταγράφουν (ἐδῶ κάτω);

﴿٤٠﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ

42. Ἡ μήπως θέλουν (μηχανεύονται) μιά παγίδα (ἐναντίον σου); Ἄλλὰ ὁσοὶ ἀρνοῦνται τόν ΑΛΛΑΧ, αὐτοὶ οἱ ἴδιοι εἶναι (μπλεγμένοι) σέ παγίδα!

﴿٤٢﴾ أَمْ يَرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ

43. Ἡ μήπως ἔχουν μιά ἄλλη θεότητα ἀντί τόν ΑΛΛΑΧ;

﴿٤٣﴾ أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

23. Ἐκεῖ θ' ἀνταλλάζουσα μεταξύ τους ἓνα (ἀθλοθετημένο) κύπελλο, πού δέν ὀδηγεῖ σέ ἀνάιδια οὔτε σέ ἁμαρτία.

١٢ يَتَنَزَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَعْنُ فِيهَا وَلَا نَارٌ فِيهَا

24. Θά περιφέρονται πάνω τους καί θά ὑπηρετοῦν, (ἀφοσιωμένοι) σ' αὐτούς, (ὄμορφοι — καλοφτιαγμένοι) ἔφηβοι σάν Μαργαριτάρια καλά φυλαγμένα (ἀπό τήν καταστροφή).

١٣ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ زِينًا لَّهُمْ كَانَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّكُونًا

25. **Β**ιά πλησιάζει ὁ ἓνας τόν ἄλλο (ασχολοῦμενοι) μέ ἀμοιβαίες ἐρωτήσεις.

١٤ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

26. Θά λένε: «Ὅταν ζῶσαμε εἶχαμε πάντοτε θεοφοβία.

١٥ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِي آهَاتِنَا مُشْفِقِينَ

27. Γι' αὐτό ὁ ΑΛΛΑΧ μᾶς χάρισε πολλά καί μᾶς ἔχει ἀπαλλάξει ἀπό τήν Τιμωρία τοῦ Φλογισμένου Ἄνεμου.

١٦ فَمَنْ أَلَّهِ عَلَيْهِمْ وَأَوْقْنَا عَذَابَ السُّمُورِ

28. «Βέβαια καί παλιότερα τόν ἐπικαλοῦμεθα. Στ' ἀλήθεια εἶναι Αὐτός ὁ Εὐεργέτης, ὁ Ἐλεήμονας!»

١٧ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ

29. **Γ**ι' αὐτό προκήρυξε (προειδοποίησέ) τους ἐσύ Μουχάμαντ! Γιατί μέ τή Χάρη τοῦ Κυρίου σου δέν εἶσαι (χυδαῖος) μάντης, οὔτε τρελός.

١٨ فَذَكِّرْ فَإِنَّكَ أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ

30. Ἡ ἴσως λένε (δτι εἶσαι): «Ἐνας Ποιητής! (καί) Περιμένουμε γι' αὐτόν κάποια συμφορά νά τό κυριεύσει.

١٩ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ مِّثْرَبَعٍ وَإِلَّا رَبُّهُمُ الْمُنْتَوَنُ

31. Νά πεῖς: «Περιμένετε (λοιπόν)! — Κι ἐγώ ἐπίσης μαζί σας θά εἶμαι ἀπ' αὐτούς πού εἶναι ἐπιφυλαχτικοί!»

٢٠ قُلْ رَبِّصُوا فَلْيَنصُرْ مَعَكُمْ مِنَ الَّذِينَ تَتَّبِعُونَ

32. Ἡ μήπως — τά ὄνειρά τους εἶναι πού τοὺς διατάζουν σ' αὐτό —, (ἡ Ἐλλειψη λογικῆς πού τοὺς παρορμᾷ), ἡ μήπως εἶναι ἓνας λαός παραβιάτης;

٢١ أَمْ تَأْتِيهِمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ يَقَوْمٌ طَاغُونَ

14. «Αὐτὴ» – (θὰ τοὺς ποῦν) –
«εἶναι ἢ Φωτιά, ποὺ συνηθίζατε
νὰ τὴν διαπευδέτε!

١٤ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

15. «Εἶναι μὴπως αὐτὸ ἀπάτη (μαγεία),
ἢ μὴπως ἐσεῖς δὲν βλέπετε;

١٥ أَفَبِعَذَابِنَا أَسْتَفْتُونَ

16. «Καεῖτε ἐκεῖ μέσα. Το ἴδιο
εἶναι γιὰ σᾶς ἂν θὰ κρατηθεῖτε
μὲ ὑπομονή (ἐκεῖ) ἢ χωρὶς ὑπομονή.
Δὲν ἔχετε παρά τῆ (δικαίη)
ἀνταμοιβή γιὰ ὅ,τι
(οἱ ἴδιοι) κάνατε.»

١٦ أَصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ
عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

17. **Θ**σο γιὰ τοὺς Ἐνάρετους
θα βρεθοῦν σέ Κήπους καί
σέ (τόπο) Εὐτυχίας,

١٧ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

18. ἀπολαμβάνοντας (τῆ μακαριότητα)
ποὺ τοὺς ἔδωσε ὁ Κύριός τους,
καί θὰ τοὺς ἀπαλλάξει
– ὁ Κύριός τους – ἀπό
τὴν Τιμωρία τῆς Φωτιάς.

١٨ فِي كُورٍ مِّنْ مَّاءٍ لَّيْسَ لَهُمْ فِيهَا حَرٌّ وَلَا قُحٌّ وَلَا
رِيحٌ عَلَيْهِمْ وَلَا يَشْوِئُهُمُ النَّارُ وَلَا يَقْرَبُهُمُ
الْحَرُّ وَلَا يَشْوِئُهُمُ النَّارُ وَلَا يَقْرَبُهُمُ

19. (Σ' αὐτοὺς θὰ ποῦν):
«Τρῶτε καί πίνετε
κερδισμένοι καί ὕγαινοντες,
γιὰ ὅ,τι (καλὸ) κάνατε.»

١٩ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ

20. Θὰ πλαγιάζουν (μὲ ἀνεση) πάνω
σέ θρονιά (τῆς ἀξιοπρέπειας)
τακτοποιημένα δίπλα
τὸ ἓνα μὲ τὸ ἄλλο. Θὰ τοὺς
παντρέψουμε μὲ ὁμορφες γυναῖκες
μὲ ὁμορφα – μεγάλα –
καί λαμπερά μάτια.

٢٠ مُتَّكِنِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ
بِحُورٍ عِينٍ

21. **Κ**ι ἐκεῖνοι ποὺ πιστεύουν καί
ποὺ οἱ ἀπόγονοί τους
τοὺς ἀκολούθησαν μὲ Πίστη,
θὰ κάνουμε ὥστε οἱ
ἀπόγονοί τους νὰ τοὺς
ἀκολούθησουν. Δὲν θὰ τοὺς στερῆσουμε
σέ τίποτε ἀπὸ τὰ ἔργα τους.
(Ὅμως) κάθε ἄτομο εἶναι
ἔσμευμένο ἀπὸ ὅ,τι κέρδισε.
(Ἐπεύθονο γιὰ τίς πράξεις του).

٢١ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ
بِإِيمَانٍ أَخْتَفَيْنَاهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلْتَمَسُ
مِنْ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلٌّ لِّمَرْبِعٍ بِمَا كَسَبَ
رَهْبًا

22. Θὰ τοὺς ἐπεκτείνουμε (τὴν ἀπόλαυση)
μὲ φρούτα καί κρέας ποὺ
ἐπιθυμοῦν.

٢٢ وَأَمَّا ذُنُوبُهُمْ فَبُكَاهُمْ وَلِحْمٍ مِّنْ أَيْسِهِمْ

(52) Τό Στάδιο: «άτ - Τούρ» – τό Ὅρος
– Μέκκα – σέ 49 ἐδάφια

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
κι Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **N**ά τό Ὅρος (τό βουνό
τῆς Ἀποκάλυψης).

① وَالْأُطُورِ

2. Μά τό Βιβλίο τό
γραμμένο Κοράνι

② وَكِتَابٍ مِّنْ سَطُورٍ

3. κι ἀνακοινώθηκε
σέ μιὰ Περγαμηνή.

③ فِي رَقٍّ مَّنشُورٍ

4. Καί Μά τόν πολυσύχναστο Οἶκο,
(ἀπό τοὺς ἀγγέλους)

④ وَالْبَيْتِ الْعَمُورِ

5. καί τήν Ὑπερυψωμένη Ὅροφή
(τόν Οὐράνιο Θόλο).

⑤ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ

6. Καί Μά τή Θάλασσα
τῆ γεμάτη φωτιά

⑥ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ

7. στ' ἀλήθεια (σᾶς λέγω) ὅτι
ἡ Τιμωρία τοῦ Κυρίου σου,
– ὅπου νά εἶναι –, φτάνει

⑦ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ

8. καί τίποτε δέν ὑπάρχει
πού νά τήν ἐμποδίσει.

⑧ مِمَّا لَمْ يَنْ دَافِعٍ

9. Εἶναι ἡ Ἡμέρα πού θά ταράζεται
– ὁ οὐρανός (τό στερέωμα) –
ταραγμένα,

⑨ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَورًا

10. καί τά βουνά θά κινουῦνται
ἐδῶ κι ἐκεῖ.

⑩ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سِيرًا

11. **A**λλοίμονο, αὐτή τήν Ἡμέρα
σ' ὅσους ψεύδονται,

⑪ قَوْلٍ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ

12. σ' ἐκείνους πού παίζουν
(καί κυλιούνται)
στήν ἐπιπολαιότητα.

⑫ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ

13. Τήν Ἡμέρα αὐτή θά σπρωχθοῦν
κάτω στή Φωτιά τῆς Κόλασης,
μέ ἓνα σπρώξιμο (ἀκαταμάχητο).

⑬ يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً

53. Μήπως αυτός ο λόγος είναι κληρονομικός που μεταβιβάστηκε από γενιά σέ γενιά; Όχι (βέβαια). Αυτοί οι ίδιοι είναι ένας λαός που παραβαίνει κάθε όριο!

﴿أَوَأَصْنُوا
بِعِبَادِهِمْ قَوْمًا طَاعُونَ﴾

54. Νά απομακρυνθείς άπ' αυτούς. Δέν φταις γι' αυτούς.

﴿فَقَوْلَ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٌ﴾

55. Και δίδασκε (προειδοποίησε), γιατί ή προειδοποίηση ώφελεί τούς Πιστούς.

﴿وَذَكَرَ قَاتِ الْذِكْرِ تَنْفَعُ
الْمُؤْمِنِينَ﴾

56. **Κ**αι δέν έπλασα τά Πνεύματα (δαίμονες τούς Τζίνν) και τούς ανθρώπους, παρά γιά νά Μέ λατρεύουν.

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

57. Δέν ζητώ άπ' αυτούς τίποτε γιά τή συντήρησή (Μου), και ούτε άπαιτώ νά Μέ θρέψουν.

﴿مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ
يُطْعَمُونِ﴾

58. Γιατί ό ΑΛΛΑΧ είναι Έκείνος που δίνει (τό κάθε τι) γιά τή Συντήρηση, Κύριος τής πανίσχυρης δύναμης.

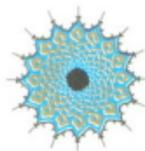
﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾

59. Για όσους άδικοούν τό μερίδιο άπό τό φταιξιμό τους είναι όμοιο μέ τό μερίδιο τών συντρόφων τους (άπ' τίς παλιές γενιές). Άς μή (Μου) ζητούν νά έπισπεύσω (αυτό τό μερίδιο)!

﴿فَأِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا
مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ﴾

60. Άλλοίμονο – λοιπόν – σ' εκείνους που άρνήθηκαν τήν Πίστη – άπό (δ.τ. τούς έπιφυλάσσει) ή Ήμέρα τους, που τούς τήν έχουν ύποσχεθεί.

﴿قَوْلِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي
يُوعَدُونَ﴾

ὅταν τούς εἶχε λεχθεῖ:
« Ἀπολαμβάνετε γιά λίγο καιρό! »

44. Ἄλλά αὐτοί ἀθάδεστατα ἀψήφισαν τή Διαταγή τοῦ Κυρίου τους. Γι' αὐτό τούς πῆρε (τούς κυρίεψε) ὁ κεραυνός ἐνώ μόλις τόν ἐβλεπαν.

١٤ قَعَتُوا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ

45. Κι ἔτσι κανένas τους δέν μπόρεσε νά σταθεῖ (στά πόδια του), μά οὔτε νά ἀπαλλάξει τόν ἑαυτόν του.

١٥ فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْصَرِفِينَ

46. Ἐτσι τιμωρήθηκε καί ὁ λαός τοῦ Νῶε πρὶν ἀπ' αὐτούς. Γιατί ἦταν λαός πού παρανομοῦσε στήν κακοήθεια (στήν προστουχιά).

١٦ وَقَوْمٌ نُّوحٌ مِنْ قَبْلِ لَاهُتُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

47. Καί τόν Οὐδρανό κτίσαμε μέ δύναμη (κι ἐπιδέξα), κι Ἐμεῖς ἔχουμε τήν ἀπέραντη Δύναμη.

١٧ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا يَأْسِدُ وَكُنَّا الْمَوْسِعُونَ

48. Κι ἀπλώσαμε ἰσοπεδώνοντας τήν γῆ. Πόσο ὑπέροχα τήν ἀπλώσαμε.

١٨ وَالْأَرْضَ فَرَسْنَاهَا فِغَمَّ الْمَاهِدُونَ

49. Καί ἀπό κάθε πράγμα πλάσαμε ἀπό ἓνα ζευγάρι, γιά νά σκεφθεῖτε.

١٩ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

50. Γι' αὐτό νά προσφεύγετε στόν ΑΛΛΑΧ. Ἐρχομαι ἀπό Ἐκεῖνον σάν φανερός Προειδοποιητής γιά σᾶς (πού νουθετεῖ) στά φανερά!

٢٠ فَفَرِّوْا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ

51. Καί μή βάλετε συνέταιρη θεότητα μέ τόν ΑΛΛΑΧ. Ἐρχομαι ἀπό Ἐκεῖνον σάν Προειδοποιητής γιά σᾶς (πού νουθετεῖ) στά φανερά.

٢١ وَلَا تَتَّخِذُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ

52. Ἐτσι δέν ἦλθε κανένas ἀπόστολος σ' ἐκείνους (πού ἔζησαν) πρὶν ἀπ' αὐτούς χωρῖς νά πουν γι' αὐτόν — μέ τόν ἴδιο τρόπο — « Ἐνας μάγος, ἡ τρελόδ! ».

٢٢ كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْنُونٌ

33. «για να στείλουμε πάνω τους (μιά βροχή από) πέτρες λάσπης (θειάφι),

﴿٣٣﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَابًا مِّنَ طِينٍ

34. «σημειωμένες από τον Κύριο σου (μέ το όνομα) αυτών που καταπατούν τό νόμο».

﴿٣٤﴾ مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُؤْمِنِينَ

35. Κι άποσύραμε – βγάζοντας έξω – όποιους έκει – άνάμεσά τους – ήταν Πιστοί,

﴿٣٥﴾ فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِمَّن

الْمُؤْمِنِينَ

36. αλλά δέν βρίκαμε μέσα έκει, παρά μόνο ένα σπίτι που οί άνθρωποι του είχαν ύποταχτεί στην Πίστη.

﴿٣٦﴾ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ

الْمُسْلِمِينَ

37. Κι άφήσαμε έκει μέσα ένα Σημείο, για όσους φοβούνται τά όδυνηρά βασανιστήρια.

﴿٣٧﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ

الْعَذَابَ الْكَبِيرَ

38. **Κ**αι στην ιστορία του Μωσση (ύπηρχε ένα άλλο Σημείο): όταν τον στείλαμε στον Φαραώ με φανερό τεκμήριο.

﴿٣٨﴾ وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ

بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ

39. 'Αλλά (ό Φαραώ) με τούς όπαδούς του άπομακρόνηκαν και είπε: «(Είναί) Ένας μάγος ή Ένας τρελός!»

﴿٣٩﴾ فَتَوَلَّىٰ رُكُوعًا وَقَالَ سَحَرًا أَوْ

يَجْنُونَ

40. Γι' αυτό πήραμε αυτόν και τούς στρατιώτες του και τούς (ρίξαμε στη θάλασσα) τούς καταποντίσαμε. Κι επάνω του ήταν ή μομφή (αυτός ό ίδιος εφταιγε).

﴿٤٠﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ وَفَنَدْنَاهُمْ فِي آيَةِ

وَهُمْ مُّؤْمِنُونَ

41. **Κ**αι στην ιστορία του λαού του Άντ (ύπηρχε ένα άλλο Σημείο): όταν στείλαμε πάνω τους τον καταστρεπτικό Άνεμο, (τό στείρο - άγονο)

﴿٤١﴾ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ

الْعَاقِبَةَ

42. δέν άφησε τίποτε χωρίς να τό καταστρέψει και να τό κάνει άχρηστο σάν σκόνη.

﴿٤٢﴾ مَا تَذَرُ مِن شَيْءٍ أَنتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْنَاهُ

كَالرَّيْبِ

43. **Κ**αι στην ιστορία του λαού του Θαμμούντ (ύπηρχε ένα άλλο Σημείο):

﴿٤٣﴾ وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمُ امْكُثُوا حَتَّىٰ حِينٍ

ἀκριβῶς ὅπως
μιλάτε.

مَا أَرْزَكُم نَظِيفُونَ

24. **Μ**ά δὲν σοῦ ἔχει φτάσει ἡ ἱστορία τῶν ἀξίων κάθε τιμῆς φιλοξενουμένων τοῦ Ἀβραάμ;

٢٤ هَلْ أَرَزَكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ

الْمُكْرَمِينَ

25. Ὅταν μπήκαν σ' αὐτόν καί εἶπαν: «Εἰρήνη!» ἐκεῖνος εἶπε: «Εἰρήνη!» (καί σκέφτηκε) νά εἶναι λαός ἀσυνήθιστος». (ἀγνωστοί ἄνθρωποι).

٢٥ وَإِذْ دَخَلُوا عَلَيْكَ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ

سَلَامٌ قَوْمٌ مُّكَرُونَ

26. Καί γρήγορα πῆγε κρυφά πρὸς τὴν οἰκογένειά του, καί ἔφερε ἓνα παχύ μοσχάρι,

٢٦ فَرَاغَ وَإِلَى أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ

27. καί τὸ πλησίασε μπροστά τους, λέγοντας: Δὲν θά φάτε;»

٢٧ فَفَزِعَهُ وَالَّذِينَ قَالَ إِنَّا لَأَنكَلُونَ

28. (Κι ἐπειδὴ δὲν ἔτρωγαν), τὸν κυριεψε ἓνα αἰσθημα φόβου γι' αὐτούς. Εἶπαν (τότε στὸν Ἀβραάμ): «Μὴ φοβάσαι», καί τοῦ ἔδωσαν τὰ εὐχάριστα νέα (γιὰ τὴ γέννηση) ἐνός γιου προικισμένου μὲ σοφία.

٢٨ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً وَقَالُوا

لَا تَخَفْ وَبَشِّرْهُ بَعْدَ عِلْمٍ

29. Ἀλλά ἡ σύζυγός του δέχτηκε τὴν εἰδηση κραυγάζοντας δυνατά. Κτυπούσε (μὲ ἀπορία) τὸ πρόσωπό της καί εἶπε: «Μιά στεῖρα γιὰ γυναῖκα!» (πὼς γίνεται;)

٢٩ فَأَقْبَلِكِ أَمْرًا نَمُرُ فِي صَرْمٍ فَصَكَتَ

وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيْبٌ

30. Εἶπαν: «Ἔτσι ὁ Κύριός σου ἔχει ἀποφανθεῖ. Καί εἶναι ὁ Πάνσοφος, ὁ Παντογνώστης.»

٣٠ وَقَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ

الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ

31. **Ε**ἶπε (ὁ Ἀβραάμ): «Καί ποῖ εἶναι (τώρα) τὸ σπουδαῖο μήνυμά σας ὦ! Ἀγγελιοφόροι;»

٣١ * قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ

32. Εἶπαν: «Ἐχομε σταλεῖ σ' ἓνα λαό ἐγκληματία (βουτηγμένο στὴν ἁμαρτία),

٣٢ قَالَوَاللَّيْنَا أَرْسَلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ

12. καί πού ρωτοῦν: «Πότε
θά ἔρθει ἡ Ἡμέρα τῆς Κρίσης».

١٢ يَسْأَلُونَ آيَاتِ يَوْمِ الدِّينِ

13. Τὴν Ἡμέρα πού θά
τιμωρηθοῦν μέ τῆ
Φωτιά!

١٣ يَوْمَهُمْ عَلَى النَّارِ يَضْرِبُونَ

14. «Δοκιμάστε τὴν Τιμωρία!
Αὐτό εἶναι πού ἐσεῖς ἐπισπεύδατε!»

١٤ ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ

15. Πράγματι οἱ Ἐνάρητοι,
θά βρίσκονται μέσα σε Κήπους
καί Πηγές (νεροῦ),

بِدءٍ تَسْتَجِلُّونَ

١٥ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

16. ἀπολαμβάνοντας, ὅτι
τοὺς ἔδωσε ὁ Κύριός τους,
γιατί – πρὶν ἀπ' αὐτὸ
ἔκαναν καλές πράξεις.

١٦ أَخْرَجْنَا مِنْ مَاءٍ غَيْرٍ عَلَيْهِمْ إِفْسَافًا

17. Συνήθιζαν νά κοιμοῦνται
λίγο τῆ νύχτα,
(ἀφοῦ προσεύχονται)

قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ

١٧ كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ

18. Καί τὸ τελευταῖο μέρος
τῆς νύκτας πρὶν
τὴν ἀγῆ παρακαλοῦν
ζητώντας Συγχώρηση.

١٨ وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

19. Καί στίς περιουσίες τους
δίνουν (σκέπτονταν) τὸ δικαίωμα
τοῦ (πτωχοῦ), ἐκείνου πού ζητοῦσε
(ἐλεημοσύνη), κι ἐκείνου
πού ντρέπεται νά
ζητιανεύσει.

١٩ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ

20. **Κ**αί στή γῆ ὑπάρχουν
σημεῖα γι' αὐτοὺς πού
πιστεύουν εὐλικρινά,

٢٠ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ

21. ὅπως καί σ' ἐσᾶς τοὺς ἴδιους.
Δέν βλέπετε;

٢١ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا

22. Καί στὸν οὐρανὸ βρίσκονται
οἱ δυνάμεις τῶν ἀγαθῶν σὰς
ὅπως (ἐπίσης) καί αὐτὸ
πού σᾶς ὑπόσχεται.

تُبْصِرُونَ

٢٢ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ

23. Καί – Μά τὸν Κύριο –
τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς,
αὐτὸ εἶναι ἀληθινὸ

٢٣ فَتُورِبَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّنْ نَّشَأَلِ

(51) Τό Στάδιο: «ἄδ - Δαριγιάντ» —
οἱ Διασπείροντες,
— ἤ — οἱ Ἄνεμοι πού Διασκορπίζουν.
— Μέκκα — σέ 60 ἑδάφια

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

1. **Μ**ά τούς Ἄνεμους) πού διασκορπίζουν (καί μεταφέρουν) στ' ἀνοιχτά τά πάντα.
2. Μά τά σύννεφα, γεμάτα ἀπό βροχή.
2. Μά τά σύννεφα, γεμάτα ἀπό βροχή.
3. Μά τά καράβια πού κυλοῦν ἀπαλά
4. Μά τούς ἀγγελούς πού μοιράζουν τ' ἀγαθά (τά ριζικά) κατά τό θεῖο πρόσταγμα.
5. Ὅ,τι σᾶς ἔχουν ὑποσχεθεῖ εἶναι ἀληθινό,
6. καί σίγουρα θά βγεῖ ἡ ἀνταμοιβή (ἡ Ἀπόφαση καί ἡ Δικαιοσύνη)
7. **Ἐ**ρκίζομαι στόν Οὐρανό μέ τήν ἐπεξεργαζόμενη οἰκοδόμηση.
8. ὅτι εἴστε σέ διαφορετικές γνῶμες.
9. Ἄπ' αὐτό ἀπομακρύνεται ὁποῖος ἔχει ἀπομακρυνθεῖ (ἀπό τήν Καθοδήγηση).
10. Καταράσθηκαν οἱ ψευτές
11. Αὐτοί πού — ἀπρόσεκτα — βρίσκονται στήν ἄβυσσο τῆς ἀγνοίας,

① وَالذَّرِيَّتِ ذَرَوًا

② فَالْحَمِيَّتِ وَفَرًا

③ فَالْحَجَرِيَّتِ يُنْسِرًا

④ فَالْقَسَمِيَّتِ أَمْرًا

⑤ إِنَّمَا نُوعِدُونَ صَادِقًا

⑥ كَلَانَ الَّذِينَ تَوْفِيقًا

⑦ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ

⑧ إِنَّكَ لَمِنَ قَوْلِ الْمُخَلَّفِينَ

⑨ يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ

⑩ قِيلَ انْخَرُصُونَ

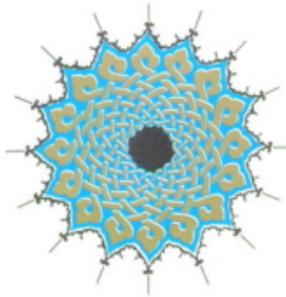
⑪ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ

44. Τὴν Ἡμέρα πού ἡ γῆ
θά σχιστεῖ, ἀπό
(τοὺς ἀνθρώπους) πού
βιάζονται νά βγοῦν, Αὐτό
θά ἀποτελέσει μιὰ συνάθροιση
ὄλων μαζί, πού γιὰ Μᾶς
εἶναι πολὺ εὐκόλο.

﴿يَوْمَ نَشَقُّ الْأَرْضَ عَنْهُمْ سِرًّا﴾
﴿حَسْرَةً عَلَيْنَا يَوْمَ﴾

45. Γνωρίζουμε πολὺ καλά
ἐκεῖνα πού λένε (οἱ ἄπιστοι),
κι ἐσύ δέν εἶσαι ἐκεῖνος πού
θά τοὺς ἀναχαιτήσεις δυναμικά.
Γι' αὐτό νά ὀπενθυμίξεις
μέ τὸ Κοράνιο ἐκείνους πού
φοβῶνται τὴν Προειδοποίησή Μου.

﴿تَحْنُ عَلِيمًا يُقُولُونَ﴾ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
﴿بِجَبَّارٍ فَذَكَرْنَا بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ﴾

36. Πόσες και πόσες διωγμοί γενιές – παλιότερα – δεν έχουμε ξεολοθρεύσει (για τις αμαρτίες τους), πολύ πιο δυνατούς απ' αυτούς; Έπειτα επεβλήθησαν στα μέρη των χωρών. Μήπως βρήκαν κανένα μέρος (για) καταφύγιο (τους);

36 وَكَذَلِكَ أَهْلَكَ نَابِقَلَهُمْ مِنْ قَرْنِهِمْ
أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ
مَخْرَجٍ

37. Βέβαια σ' αυτά υπάρχει ένα Μήνυμα για όποιονδήποτε έχει καρδιά (και καταλαβαίνει) ή δίνει ακρόαση, ενώ από πριν ήταν μάρτυρας, προσεκτικός (της αλήθειας).

37 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ
أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ

38. Και πλάσαμε τους ουρανοί και τη γη και τὰ ενδιάμεσα τους σε έξι ημέρες και ή κούραση δεν Μας άγγιξε.

38 وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ

39. Γι' αυτό νά ύπομένεις όλα όσα λένε, και πανηγύριζε τή Δόξα του Κυρίου σου πριν την άνατολή του ήλιου και πριν από τή δύση (του),

39 فَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ
طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ

40. και στη διάρκεια (έπίσης μιας ώρας) τής νύχτας. Και νά Τόν ύμνολογείς (όμοια) μετά τίσ γονυκλίσεις (προσευχές) (τίς θέσεις, πού παίρνει τό κορμί σου) στη λατρεία.

40 وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ النُّجُومِ

41. Και άκουσε προσεκτικά! τήν Ήμέρα όταν ό Κήρυκας θά φωνάζει από τόπο πολύ κοντά,

41 وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادُ مِنْ مَوْجَانٍ
قَرِيبٍ

42. μιá Ήμέρα πού θ' άκουσουν ένα (δυνατό) Σάλπισμα μέ (πολύ) άλήθεια. Αυτό ή θά είναι ή Ήμέρα τής Έξόδου (τής Άνάστασης).

42 يَوْمَ يَنْسُفُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ

43. Βέβαια, Έμεις είμαστε πού δίνουμε τή Ζωή και τό Θάνατο. Και σ' Έμάς είναι τό Τέρμα τής Πορείας!

43 إِنَّا نَخْلَعُ نَفْسِي بَعْدَ نَفْسِي وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ

26. «πού έκανε στήν ίδια μοίρα
μέ τό ΑΛΛΑΧ, άλλη θεότητα.
Γι' αυτό ρίξτε τον
σέ σκληρά βασανιστήρια».

﴿الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي
الْعَذَابِ الشَّدِيدِ﴾

27. Και θά πει αυτός (ό
Σατανάς) πού τόν
άκολουθεί: «Κυρίε μας!
Δέν είμαι έγω πού τόν έκανα
νά παρανομεί, αλλά ήταν
(αυτός ό ίδιος) στήν πλάνη,
μακριά (άπό τήν άλήθεια)».

﴿قَالَ قَرِينٌ يُؤْتِي بِنَامَا أَطْعَمُهُو وَلَكِن
كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾

28. Θά πει: «Μή συζητάτε, μπροστά Μου.
Σās έχω κι όλας άπό πριν
παρουσίασει τήν Προειδοποίηση.

﴿قَالَ لَا تَخْصِمُوهُ لَدَيْ وَفَدَقَدَمْتُ
إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ﴾

29. «Ο Λόγος δέν πρόκειται
ν' αλλάξει μπροστά Μου, και
δέν κάνω τήν (παραμικρή)
άδικία στους δούλους Μου».

﴿مَا يَبْدُلُ الْقَوْلَ لَدَيْ وَمَا أَنَا بِظَالِمٍ لِلْعَبِيدِ﴾

30. **Μ**ιά μέρα θά ρωτήσουμε
τήν Κόλαση: «Γέμισες έντελώς;»
Κι όποσδήποτε θά πει:
«Μήπως υπάρχει κανένας άλλος
παραπάνω (νά έλθει);»

﴿يَوْمَ نَقُولُ لِلْجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ وَتَقُولُ
هَلْ مِنْ مَزِيدٍ﴾

31. **Κ**αι θά πλησιάσει ό Κήπος
στους ευσεβείς, πού
δέν θά είναι πολύ μακριά.

﴿وَأَرْزُقْنَاهُ أَجْرَهُ
إِلْتِقَانٍ غَيْرِ بَعِيدٍ﴾

32. (Μιά φωνή — τότε — θά πει:
«Αυτό είναι ό,τι είχαν υποσχεθεί
για κάθε ένα, πού στράφηκε
(στόν ΑΛΛΑΧ) μετανοιωμένος
(είλικρινά), πού φύλαξε
(τό Νόμο Του),

﴿هَذَا مَا نُوْعِدُونَ لِكُلِّ آوَابٍ حَفِيظٍ﴾

33. πού φοβάται — άόρατα — τόν
Ραχμάν (Φιλάνθρωπο) ΑΛΛΑΧ,
και έρχεται μέ ταπεινή καρδιά
άφοσιωμένος (πρός Αυτόν).

﴿مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنََ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ
مُنِيبٍ﴾

34. «Μπειτε εκει (μέσα)
μέ Ειρήνη και 'Ασφάλεια.
Αυτή είναι ή 'Ημέρα
της Αίώνιας Ζωής!»

﴿أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ﴾

35. Θά έχουν — εκει μέσα —
ό,τι επιθυμούν, και κάτι
παραπάνω άπό 'Εμας.

﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ﴾

17. (Πρόσεξε) τούς δύο (φύλακες
 ἄγγελους) που είναι ὀρισμένοι
 νά μαθαίνουν (τά ἔργα του),
 τά μαθαίνουν (καί τά σημειώνουν),
 καθισμένοι ὁ ἕνας στά δεξιά
 καί ὁ ἄλλος στ' ἄριστερά.

١٧ لِذِي سُلَيْمَانَ الْمَلَكَيْنِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ
 الشِّمَالِ قَعِيدٌ

18. Οὔτε μιὰ λέξη δέν
 προφέρει χωρίς ἐκεῖ
 νά βρίσκεται ἕνας σκοπός
 ἔτοιμος (νά τή σημειώσει).

١٨ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَقِيدٌ

19. Καί ἡ ἐπίθεση (ἡ ἀναισθησία)
 τοῦ θανάτου θά
 φέρει τήν ἀλήθεια (μπρός στά
 μάτια του): «Αὐτό ἦταν (τό
 τέρμα) που προσπαθοῦσες
 ν' ἀποφύγεις (δραπετεῦντας)!»

١٩ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ
 ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ

20. **Κ**αί θά φουσήξουν γιά
 ν' ἀκουστεῖ ἡ Σάλπιγγα.
 Αὐτή θά εἶναι ἡ Ἡμέρα
 τῆς Ἐπαγγελίας (που δόθηκε
 σάν προειδοποίηση).

٢٠ وَتُنْفَخُ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمَ الْوَعْدِ

21. Κι ἐκεῖ (τότε) θά ἔλθει
 κάθε ψυχή που θά ἔχει
 ἕναν (ἄγγελο) ὁδηγό,
 καί ἕναν (ἄγγελο) μάρτυρα.

٢١ وَجَاءَ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَائِرٌ وَشَهِيدٌ

22. (Καί θά ἀκουστεῖ): «Ἦσουν
 ἀπρόσκετος ἀπ' αὐτό.
 Τώρα ἀφαιροῦμε ἀπό σένα
 τό σκέπασμα (τό πέπλο) σου,
 καί ἡ δρασή σου — σήμερα —
 εἶναι σιδερένια
 (ὄξεῖα, ἰκανή καί γρήγορη)».

٢٢ لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا
 فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ
 فَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ

23. Καί θά πει αὐτός (ὁ
 ἄγγελος) που τόν
 ἀκολουθεῖ: «Νά,
 (ὁ,τι ἔχω καταγράψει) ἐδῶ
 εἶναι ἔτοιμο μαζί μου!»

٢٣ وَقَالَ قَرِينٌ هَذَا مَا لَدَىٰ عَيْنِي

24. (Καί ἡ καταδίκη θά εἶναι):
 «Ρίξτε στήν Κόλαση κάθε
 ἀνυπάκουο ἀρνῆτή (τοῦ ΑΛΛΑΧ)!—

٢٤ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ كُلٌّ كُنَّارٍ عَرِيدٍ

25. που ἐμπόδιζε ὁ,τι ἦταν
 καλό, παραβίαζε τούς νόμους
 κι ἔσπερνε ἀμφιβολίες
 (καί ὑποψίες),

٢٥ مَنَاعٍ لِّلْعَرِيدِ مُهْدٍ مَّرِيدٍ

σέ κάθε (άφοσιωμένο) δούλο
τή μετάνοια (στόν ΑΛΛΑΧ).

9. Καί στέλνουμε κάτω
(στη γή) άπό τόν ουρανό
εὐλόγημένο νερό (βροχής), (φορτωμένο)
καί κάνουμε — μ' αυτό —
νά βλαστάνουν Κήποι καί
κόκκοι γιά συγκομιδή.
10. καί ψηλόκορμα
φοινικόδενδρα μέ κρεμασμένα
τά κοτσάνια άπό
τούς (πολλούς) χουρμάδες,
σά σωρός τό ένα πάνω στ' άλλο.
11. γιά συντήρηση τῶν Δούλων
(του ΑΛΛΑΧ). Καί ζωντανεύουμε
μ' αυτό (τό νερό) μιά χώρα πού
ήταν νεκρή. Έτσι θά γίνει
καί ἡ Έξοδος (ἡ Ἀνάσταση).
12. Πρίν άπ' αὐτούς ἔχουν
διαψεύσει (τή Μέλλουσα Ζωή)
ὁ λαός του Νῶε, οἱ Σύντροφοί
του Ράς καί του Θαμμούντ,
13. του Ἄντ, του Φαραώ
καί τ' ἀδέλφια του Λώτ.
14. οἱ Σύντροφοί τῆς Ἄϊκα
(του δάσου) καί ὁ λαός
τῆς Τούμπα.
Ὁ κάθε ἕνας (άπ' αὐτούς)
διέψευσε τούς ἀπεσταλμένους,
κι ἔτσι ἡ προειδοποίησή Μου
ἐπαλήθευσε ὅπως ἔπρεπε (σ' αὐτούς).
15. Μήπως — λοιπόν —
κουραστήκατε στήν πρώτη
Δημιουργία; (Όχι),
αὐτοί ὁμως ἀμφίβαλλον
γιά τήν καινούργια Δημιουργία.
16. Ἐμεῖς εἴμαστε πού
πλάσαμε τόν ἄνθρωπο καί
γνωρίζουμε, τί
εἰσηγήσεις του ψιθυρίζει
ἡ ψυχή του, γιατί εἴμαστε
πιό κοντά σ' αὐτόν
παρά ἡ φλέβα του λαιμοῦ (του).
- ٩ وَزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبَارَكًا
فَأَنبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ
- ١٠ وَالنَّخْلَ وَالسَّقَبَ لَهَا طَلْعٌ نَّضِيدٌ
- ١١ زَرَقْنَا لِلْعبَادِ وَأَنبَتْنَا بِهِ بَلَدَةً مِّمَّا كَذَّبَكَ
الْمُحْرَبُونَ
- ١٢ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ
وَنُودٌ
- ١٣ وَعَادٌ وَرَعُونُ وَأَخُونُ لُوْطُ
- ١٤ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ
كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ
- ١٥ أَفَعَيْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ
خَلْقِ جَدِيدٍ
- ١٦ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَعَلَّمْنَا نُوْحًا
بِهِ نَفْسَهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ جَبَلٍ أَلْوَنٍ

(50) Τό Στάδιο «Κ» (γράμμα μιᾶς συντετηγμένης λέξης) — Μέκκα — σέ 45 ἐδάφια

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ τοῦ Ἐλεήμονα κι Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Κ** (Κκάφ). *
Μά τὸ Δοξασμένο Κοράνιο (εἶσαι ὁ Ἀπόστολος τοῦ ΑΛΛΑΧ).

١ وَ الْقُرْآنِ الْمَجِيدِ

2. Ἄποροῦν ὁμοῦ πῶς τοὺς ἔχει ἔλθει ὁ Προειδοποιητὴς ἀπὸ τὴν ἴδια τὴ γενιά τους. Γι' αὐτὸ οἱ Ἄπιστοι εἶπαν: «Αὐτὸ εἶναι παράξενο πράγμα!

٢ لَمْ يَعْبُجُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكٰفِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ

3. Τί λοιπόν! Σάν πεθάνουμε καί γίνουμε χῶμα, (εἶναι δυνατό ν' ἀναστηθοῦμε); Αὐτὸ εἶναι (ἓνα εἶδος) ἐπιστροφῆς, πολὺ μακριά νά γίνει».

٣ أَوَدَا مَوْتًا وَكُنَّا تَرَابًا ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ

4. Γνωρίζουμε κι ὄλας πόσους ἀπὸ αὐτοὺς ἔχει ἀφαιρέσει ἡ γῆ. Καί ἔχουμε μαζί Μας ἓνα Βιβλίο (κατάστιχο) ποὺ φυλάει (ὄλο τὸ λογαριασμό).

٤ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِندَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ

5. Ἄλλὰ διέψευσαν τὴν Ἀλήθεια ὅταν τοὺς ἤλθε. Γι' αὐτὸ βρίσκονται σέ συγκεχυμένη κατάσταση.

٥ لَمْ يَكْذِبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ

6. Μά δέν βλέπουν πρὸς τὸν οὐρανὸ ποὺ εἶναι πάνω τους; Πῶς τὸν ἔχουμε κτίσει καί πῶς τὸν στολίσαμε, δίχως κανένα ρῆγμα;

مُشْتَبِحٍ
٦ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَرَازَيْنَاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فَجْرِجٍ

7. Κι ἐπεκτείναμε καί τὴ γῆ πρὸς τὰ ἔξω, θέτοντας σ' αὐτὴν (μόνιμα καί) σταθερά (βουνά), καί κάναμε νά παράγει — σέ ζεύγη — κάθε εἶδος ἀπὸ ὁμορφα φυτά,

٧ وَالْأَرْضِ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَازِجٍ

8. Ἐτσι γιὰ νά διατηροῦνται, καί νά ὑπενθυμίζουν

٨ تَبَصَّرَةٌ وَذِكْرَى لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ

* Βλ. ὕψωση. 1

— Έχουμε (έξωτερικά)
 ύποταχθεί στη θέληση
 του ΑΛΛΑΧ — ενώ ακόμα
 ή Πίστη δέν μπηκε
 στις καρδιές σας.
 *Av — λοιπόν — υπακούετε
 στον ΑΛΛΑΧ και στον 'Απόστολό Του,
 δέν θά μειώσει σέ τίποτε
 τήν άξία τών πράξεών σας,
 πράγματι, ό ΑΛΛΑΧ είναι
 Πολυεσπλαχμος, Έπιεικής.

قَوْلُوا أَسَلْنَا وَلَا يَدْخُلُ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ
 وَإِنْ طُيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلَذُّكُمْ مِنْ
 أَنْفُسِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

15. Πραγματικά πιστοί είναι
 εκείνοι που έχουν
 πιστώσει στον ΑΛΛΑΧ και
 στον 'Απόστολό Του, και
 από τότε δέν άμφιβάλλουν,
 και μοχθοῦν μέ
 τίς περιουσίες τους
 (τά υπάρχοντά τους) και
 τόν ίδιο τόν έαυτό τους
 γιά τό Δρόμο (τό Έργο)
 του ΑΛΛΑΧ. Αυτοί είναι
 οί ειλκρινεΐς.
 (καί τίμιοι σ' αυτή).

⑤ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
 ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ

16. Νά πεις: «Μήπως θά διδάξετε
 (θά πείτε στον) ΑΛΛΑΧ
 τή θρησκεία σας; 'Αλλά
 ό ΑΛΛΑΧ γνωρίζει όλα δσα είναι
 στους ούρανοῦς και στη γή.
 Καί ό ΑΛΛΑΧ έχει άπόλυτη
 γνώση γιά κάθε πράγμα.

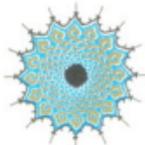
⑥ قُلْ أَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ بِدِينِكُمْ
 وَاللَّهُ بِمَا فِي
 السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

17. Θα προσπαθήσουν νά
 σέ έντυπωσιάσουν ότι — σάν
 χάρη — έχουν άσπασθει
 τόν 'Ισλαμισμό. Νά πεις:
 Δέν λογαριάζεται ό 'Ισλαμισμός
 σας σάν μιά χάρη πάνω μου.
 *Όχι, ό ΑΛΛΑΧ σάς έδωσε
 (αυτή τήν) τιμή πάνω σας,
 γιατί σās καθοδήγησε στην Πίστη,
 άν — βέβαια — έιστε (σ' ότι λέτε)
 ειλκρινεΐς (καί τίμιοι σ' αυτή).

⑦ يُنَوِّنْ عَلَيْكَ أَنْ أَسْأَلُوا قُلُوبَنَا لَا تَمُوتُ عَلَيَّ
 إِسْلَامِكُمْ بَلِ اللَّهُ يُبَيِّنُ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَىٰكُمْ لِلْإِيمَانِ
 إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

18. «Βέβαια ό ΑΛΛΑΧ γνωρίζει
 τά μυστικά τών ούρανόν
 και τής γής.
 Καί ό ΑΛΛΑΧ βλέπει πολύ καλά
 όλα δσα κάνετε».

⑧ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ
 بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

Ίσως νά εἶναι καλύτερες (αὐτές πού κοροϊδεύονται), ἀπ' αὐτές (πού κοροϊδεύουν). Καί μήν συκοφαντεῖτε ὁ ἕνας τόν ἄλλο μέ (προσβλητικά) παρανόμια (παρτσούκλια). Πόσο κακό νά γίνει ὁ πιστός διαφθαρμένος δταν συκοφαντεῖ τόν πιστό ἀδελφό του. Κι ὅποιοι δέν σταματήσουν καί μετανοιώσουν, αὐτοί εἶναι — πραγματικά — οἱ κακοποιοί πού ἀδικοῦν.

أَفْتَكُمُ وَلَا تَنْزِرُوا بِالْأَلْسِنِ بِسْمِ الْأَسْمِ
الْفُسُوقَ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ

12. **Q**! Ἐσεῖς πού πιστεύετε! Ἀποφεύγετε ὅσο μπορεῖτε πολλές ὕποψιες. Γιατί τὸ νά ὑποψιάξεσαι κάποιον — σέ μερικές περιπτώσεις — εἶναι ἁμαρτία. Καί μήν κατασκοπεύετε κι οὔτε νά κακολογεῖτε — ὁ ἕνας τόν ἄλλο — πίσω ἀπό τήν πλάτη του. Μήπως κανεῖς ἀπό σᾶς ἀγαπᾶ νά φάγει τὸ κρέας τοῦ νεκροῦ ἀδελφοῦ του; Ὁχι, αὐτὸ θά σᾶς προκαλοῦσε φρίκη ... (μίσος). Φοβηθεῖτε λοιπὸν τόν ΑΛΛΑΧ, γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ δέχεται τή μετάνοια, καί εἶναι Ἐπιεικής.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ
بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبِ
بَعْضُكُم بَعْضًا يَخْتَرُ أَن يَأْكُلَ
لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
تَوَّابٌ رَّحِيمٌ

13. **Q**! Ἐσεῖς οἱ ἄνθρωποι! Σᾶς ἔχομε πλάσει ἀπὸ ἕναν (μόνο) ἄνδρα καί μιὰ (μόνο) γυναίκα, καί σᾶς κάναμε σέ λαοὺς — Ἐθνη καί Φυλές γιὰ ν' ἀναγνωρίζει ὁ ἕνας τόν ἄλλο (κι ὄχι νά καταφρονεῖ ὁ ἕνας τόν ἄλλο). Βέβαια ὁ πιὸ τιμημένος ἀπὸ σᾶς — στά μάτια τοῦ ΑΛΛΑΧ —, εἶναι ὁ πιὸ ἐνάρετος (ὑπάκουος) (ἀνάμυσά σας). Καί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Παντογνώστης καί καλά πληροφορημένος (γιὰ ὅλα τὰ πράγματα).

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى
وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ
أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَى اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ خَبِيرٌ

14. **Q**! Ἄραβες (τῆς ἐρήμου), λενε: «Πιστεύσαμε» Νά τοὺς πείς: Δέν πιστεύετε, ἀλλά (μόνο) λέτε:

• قَالَ الْأَرَبُ ءَأَمَّا قُلُّ لَمْ نُؤْمِنُوا وَلَكِنْ

7. **Κ**αί μάθετε ότι ανάμεσά σας βρίσκεται ο Ἀπόστολος τοῦ ΑΛΛΑΧ. Ἄν ἦταν – σέ πολλές ὑποθέσεις – ν' ἀκολουθήσει τίς (ἐπιθυμίες) σας θά πέφτατε – ὅπως ὁποτε – σέ καταστροφή. Κι ὁμοῦς ὁ ΑΛΛΑΧ σᾶς ἔκανε ν' ἀγαπήσετε τήν Πίστη καί σᾶς τήν ἔχει καλλωπίσει στίς καρδιές σας, κι ἔκανε σ' ἐσᾶς μισητή τήν ἀπιστία, τήν ἀνυπακοή τοῦ ΑΛΛΑΧ καί τήν παρανομία. Αὐτοί εἶναι πού καθοδηγοῦνται ἐνάρετα.

8. Αὐτή ἡ προσφορά εἶναι μιά χάρις ἀπό τόν ΑΛΛΑΧ καί μιά εὐεργεσία. Καί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Παντογνώστης, Πάνσοφος.

9. **Κ**αί ἂν δύο κοινότητες ἀνάμεσα στοὺς Πιστοὺς βρίσκονται σέ διαμάχη, φροντίστε νά εἰρηνεύσουν μεταξύ τους. Ἄλλά, ἂν μία (μερίδα) ἀπ' αὐτοὺς ὑπερβεῖ τὰ ὄρια ἐνάντια στήν ἄλλη, (τότε) πολεμεῖτε ἐκείνην πού παρανομεῖ μέχρις ὅτου συμμορφωθεῖ (γυρίσει) μέ τή διαταγή τοῦ ΑΛΛΑΧ. Κι ἂν συμμορφωθεῖ (γυρίσει) τότε φροντίστε νά ἀποκατασταθεῖ ἡ εἰρήνη (συμβιβασμός) μεταξύ τους μέ κάθε δικαιοσύνη καί νά εἰστε ἀμερόληπτοι. Πράγματι, ὁ ΑΛΛΑΧ ἀγαπᾷ τοὺς ἀμερόληπτους (καί δικαιοῦς).

10. Οἱ Πιστοὶ δέν εἶναι παρά μόνο μιά Ἀδελφότητα. Γι' αὐτό φροντίζετε γιά συμβιβασμό μεταξύ τῶν δύο ἀδελφῶν σας, καί φοβάστε τόν ΑΛΛΑΧ, γιά νά (ἀξιωθεῖτε) τῆς Εὐσπλαχνίας (Του).

11. **Ἐ**σεῖς πού πιστεύετε! Ἄς μὴν κοροϊδεύεται ἓνας λαός (ἀνδρῶν) ἀπὸ ἓναν (ἄλλο) λαό. Ἴσως νά εἶναι καλύτεροι (αὐτοὶ πού κοροϊδεύονται) ἀπ' αὐτοὺς πού (κοροϊδεύουν). Κι οὔτε γυναῖκες (νά κοροϊδεύονται), ἀπὸ γυναῖκες.

﴿ وَأَعْلَمُوا أَن فِيكَ رَسُولٌ اللَّهُ لَوْطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعْنَتُهُ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبِيبٌ لِّكُمْ الْإِيمَانُ وَرِزْقُهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَتْ لِكُمْ الْكُفْرَ وَالشُّرُوكَ وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاغِبُونَ ﴾

﴿ فَضَلَّامِينَ اللَّهُ وَبِعَمَّةٍ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ ﴾

﴿ كَلَّا طَآئِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِن بَغْت لَّاحِدَهُمَا عَلَى الْآخَرَى قَتَلُوا الْآخَرَ بَعِي حَتَّى نَفِيءَ إِلَيْنَا أَمْرٌ لِّلَّهِ فَإِن فَآءَ نَ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْصَوْا إِلِنَا اللَّهُ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴾

﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ لِمَعْرَةٍ فَاَصْلَحُوا بَيْنَ أَوْجَانِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴾

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَخْضَر قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تُلْزِمُوا

(49) Τό Στάδιο «αλ - Χουτζουράτ»
τά Δωμάτια — ή — τά 'Εσωτερικά,
τά ιδιαίτερα Διαμερίσματα.
—Μαντίνα — σε 18 έδαφια.

Στό όνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
'Ελεήμονα καί Φιλανθρώπου

1. ﴿﴾! 'Εσεῖς πού πιστεύετε!
Μή προβάλλετε τήν κρίση σας
πάνω στη κρίση τοῦ ΑΛΛΑΧ
καί τοῦ 'Αποστόλου Του, ἀλλά
νά φοβάστε τόν ΑΛΛΑΧ.
'Ο ΑΛΛΑΧ — βέβαια — ἀκούει
καί γνωρίζει (τά πάντα).
2. ﴿﴾! 'Εσεῖς πού πιστεύετε!
Μήν ὑψώνετε τίς φωνές σας
πάνω ἀπό τή φωνή τοῦ Προφήτη,
καί όταν συζητάτε μαζί του
μῆ φωνάζετε, ὅπως μιλάτε
μεγαλόφωνα ὁ ἕνας μέ τόν ἄλλο,
μήπως ματαιωθεί ἡ ἀμοιβή
τῶν κυλῶν πράξεών σας
χωρίς νά τό αισθανθεῖτε.
3. Πράγματι, ὅσοι χαμηλώνουν
τή φωνή τους μπροστά
στόν 'Απόστολο τοῦ ΑΛΛΑΧ
εἶναι αὐτοί πού ὁ ΑΛΛΑΧ ἔχει ἐξετάσει
— γιά εὐσέβεια — τίς καρδίες τους.
Θά ἔχουν Συγχώρηση καί
μιά σπουδαία 'Αμοιβή.
4. Ἄὐτοί πού σέ καλοῦν (φωνάζοντας)
ἐξω ἀπό τά (ιδιαιτερα) Δωμάτια
(τοῦ σπιτιοῦ σου), οἱ
περισσότεροι ἀπ' αὐτούς
στεροῦνται λογικῆς.
5. Ἄν ἦταν δυνατό νά ἔχουν
ὑπομονή μέχρις ὅτου βγεῖς
σ' αὐτούς, (τοῦτο) θά ἦταν
πολύ καλύτερο γι' αὐτούς.
Καί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι
Πολυεύσπλαχνος, 'Επιεικής.
6. ﴿﴾! 'Εσεῖς πού πιστεύετε!
'Αν ἕνας κουτσομπολῆς
σᾶς παρουσιάσει φέροντας
μιά εἶδηση, βεβαιωθείτε
(γιά τήν ἀλήθεια), μήπως βλάψετε
ἕνα λαό (ἀπερίσκητα καί)
ἐν ἀγνοία, κι ἔπειτα μετανοιώσετε
γιά ὅ,τι ἔχετε κάνει.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا دِيَارَ اللَّهِ
وَرَسُولَهُ وَأَنْتُمْ أَلِفُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

﴿﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ
فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ
كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ
وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ

﴿﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَعْضُونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ
رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ مَضَى اللَّهُ فُؤَادَهُمْ
لِلنَّغْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ

﴿﴾ إِنَّ الَّذِينَ ينادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ
الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ
﴿﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ
خَيْرًا لِمَنْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

﴿﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ
بِنَبَأٍ فَبَشِّرْهُ أَنْ يُصِيبَهُ قَوْمًا يَجْعَلُ لَهُمُ الْمُضْحِكُونَ
عَلَى مَا فَعَلُوا نَدِيمِينَ

Και είχαν κάθε δικαίωμα γι' αυτό και τους άξιζε. Και ο ΑΛΛΑΧ έχει πληρέστατη γνώση για κάθε πράγμα.

27. Βεβαια ο ΑΛΛΑΧ Έκανε ώστε να επαληθευσει η όπτασία του 'Αποστόλου Του, ότι θά μπειτε στο 'Απαράβατο Τέμενος, με πλήρη ασφάλεια – αν ο ΑΛΛΑΧ (τό) θέλει – Έχοντας ξυρισμένα τά κεφάλια σας, τά μαλλιά σας κομμένα κοντά, και χωρίς φόβο. Γιατι γνωρίζει, ότι εσείς δέν γνωρίζετε, και σάς επιφυλάσσει – εκτός αυτού – μία γρήγορη νίκη.

28. Είναι Έκεινος που Έστειλε κάτω τόν 'Απόστολο Του με την Καθοδήγηση και τή Θρησκεία τής 'Αλήθειας παρουσιάζοντας την πάνω από κάθε (άλλη) θρησκεία. Και άρκει ο ΑΛΛΑΧ γιά Μάρτυρας.

29. 'Ο Μουχάμμαντ είναι ο 'Απόστολος του ΑΛΛΑΧ. Και όσσι είναι μαζί του είναι ισχυροί ενάντια στους 'Απιστους και σπλαχνικοί μεταξύ τους. Θά τους δείξ γονατιστούς νά σκύβουν τόν έαυτό τους (και νά προσεύχονται) αναζητώντας μιά Χάρη από τόν ΑΛΛΑΧ και τήν Καλή (Του) ίκανοποίηση. Στο πρόσωπό τους (ειδικά στο μέτωπο) φαίνονται τά ίχνη (που είναι) οί άποδειξεις από τό προσκύνημα. Αυτό τό ίδιο είναι που αναφέρει ή Πεντάτευχος, (Ταουρά) και τό Εύαγγέλιο και που τό παρουσιάζει με σπόρο που φυτρώνει, και δυναμώνει, και παχαίνει και στέκεται σταθερά πάνω στό κοτσάνι του, (γερμίζοντας) τόν γεωργό με θαυμασμό κι ευχαρίστηση, και έχει σάν αποτέλεσμα νά γεμίζει τους 'Απιστους με όργη σ' αυτά. 'Ο ΑΛΛΑΧ Έχει όπισχεθεί σ' όσους – πιστεύουν ανάμεσά τους – και κάνουν καλό, τή συγχώρηση και μιά σπουδαία 'Αμοιβή.

وَأَرْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَىٰ وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

﴿٧﴾ لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ آتِزَةً يَأْتِيهَا لَتَدْخُلُنَ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَيْسَ فِيكُمْ مُخَلَّفِينَ رُؤُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ وَعَلِمَ مَا لَا تَعْلَمُونَ اجْعَلْ مِنْ دُونِ ذَلِكَ نِعْمًا قَرِيبًا

﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظَاهِرَهُ عَلَى

الَّذِينَ كَفَرُوا وَتَفَىٰ بِاللَّهِ شَيْبًا ﴿٩﴾ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّامًا سَاجِدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا لِيَاْهُمْ فِي وَجْهِهِمْ مِنْ أَمْرِ السُّعُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي الْقُرْآنِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيُغَيِّرَ بِهِمُ الْكُفْرَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

22. **Α**ν οι άπιστοι ήθελαν να σās πολεμήσουν, θά γυρίζαν – όπωσδήποτε – τήν πλάτη τους, έπειτα δέν θά έβρισκαν (κανένα) προστάτη ούτε και βοηθό.

۞ وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا الْأَذْبَرُ
لَهُمْ لَا يَجِدُونَ وِلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

23. (Τέτοια ήταν) ή συνήθεια (πού έχει εγκρίνει) ό ΑΛΛΑΧ και στό παρελθόν, και δέν θά βρείς καμμιά άλλαγή άποφάσεων του ΑΛΛΑΧ.

۞ سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ يَجْعَدَ
لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا

24. Και Έκεινος είναι πού έχει συγκρατήσει τά χέρια τους από σās, και τά χέρια σας από εκείνους – μέσα στη Μέκκα – άφου είχε δώσει τή νίκη πάνω τους. Και ό ΑΛΛΑΧ βλέπει καλά, όλα όσα κάνετε.

۞ وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ
عَنكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَّنِ مَعَكُمْ دُونَ
بَعْدِ أَنْ أُنْفَرُوا عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرًا

25. Αυτοί είναι εκείνοι πού άρνήθηκαν (τήν άποκάλυψη) και σās έμπόδιζαν από τό άπαράβατο Τέμενος καθώς και τίς προσφορές – από θυσίες τών ζώων –, πού τίς κατακρατούσαν (έμπόδιζοντάς τις) να φτάσουν στό θυσιαστήριο. Κι άν δέν ύπήρχαν εκεί (άνάμεσά τους) άνδρες πού πίστευαν και πιστές γυναίκες – πού δέν τους γνωρίζατε –, κι άν δέν ύπήρχε φόβος, ότι κάποιο έγκλημα θά προέκυπτε για σās κατά τή συμπλοκή – χωρίς (να έχετε) γνώση – ό ΑΛΛΑΧ θά σās έπέτρεπε ν' άνοιζετε το δρόμο σας με τή βία, αλλά κράτησε τά χέρια σας) ώστε να κάνει να μπει – εκείνον πού θέλει – στό Έλεός Του. "Αν ήταν όμως χωριστά (οί πιστοί από τους άπιστους) θά τιμωρούσαμε – βέβαια – όσους ανάμεσα τους ήταν "Απιστοι με μιά όδυνηρή Τιμωρία.

۞ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَالْمَدْيَنَ مَعَكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ إِلَيْكُمْ وَلَوْلَا
رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُّؤْمِنَاتٌ لَّزَعَلُوكُمْ
أَنْ تَطَّوَّفُوهُمْ فَيُقْبِلَ عَلَيْكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ
بَغْيَرٌ عَلَيْكُمْ لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ
لَوْ زَيَّلُوا
لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا

26. Ένω οι "Απιστοι έβαζαν στις καρδιές τους τήν όργη του τυφλού φανατισμού –, ό ΑΛΛΑΧ έστειλε κάτω τήν "Ηρεμία Του στον "Απόστολό Του και στους Πιστούς, και τους όποχρέωσε να έπαυόσουν, το Λόγο (τήν έντολή του ΑΛΛΑΧ) για αυτοσυγκράτηση.

۞ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمْ
الْحِيَةَ حِيَةً الْجَهِيلِيَّةَ فَانزَلَ اللَّهُ
سَكِينَةً عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ

Κι ἂν τότε ὑπακούσετε,
ὁ ΑΛΛΑΧ θά σᾶς δώσει
ἐξαιρετική ἀμοιβή,
ἂν ὁμως ἀρνηθεῖτε (καί
ἐπιστρέψετε), ὅπως ἀρνηθήκατε
καί πρὶν, θά σᾶς τιμωρήσει
μέ μιά ὀδυνηρή Τιμωρία».

17. Δέν ὑπάρχει ἐνοχή γιά
τόν τυφλό, κι οὔτε γιά
τόν κουτσό ὑπάρχει ἐνοχή,
κι οὔτε γιά τόν ἄρρωστο
(ἂν δέν συμμετέχει στόν πόλεμο).
Ἔοποις – λοιπόν – ὑπακοῦει
στόν ΑΛΛΑΧ καί στόν Ἀπόστολό Του,
–(ὁ ΑΛΛΑΧ) – θά τοῦ ἐπιτρέψει
νά μπεῖ σέ Κήπουσ πού
κάτω τους τρέχουν τὰ ποτάμια.
Κι ὅποιος ἐπιστρέφει πίσω
θά τόν τιμωρήσει
μέ μιά ὀδυνηρή Τιμωρία.

18. Ἡ ἱκανοποίηση τοῦ ΑΛΛΑΧ
εἶναι βίαιη πάντα
στούς Πιστούς, ὅταν σοῦ ἔχουν
ὑποσχεθεῖ (ἀφοσίωση)
κάτω ἀπό τό Δένδρο. Γνώριζε
τί ἦταν στήν καρδιά τους καί
γι' αὐτό ἔστειλε τήν ἡρεμία
πάνω τους, καί τοὺς βράβευσε
μέ μιά γρήγορη Νίκη.

19. Καί (ἐπί πλέον) θά ἀποκτήσουν
καί πολλά λάφυρα.
Καί ὁ ΑΛΛΑΧ
εἶναι Παντοδύναμος, Πάνσοφος.

20. Ὁ ΑΛΛΑΧ σᾶς ἔχει ὑποσχεθεῖ
ν' ἀποκτήσετε πολλά λάφυρα,
καί σᾶς ἔδωσε αὐτά προκαταβολικῶς.
Συγκράτησε τὰ χέρια
τῶν ἀνθρώπων ἀπό σᾶς,
γιά νά εἶναι – (τοῦτο) –
σάν Σημεῖο (τῆς προστασίας Του)
καί νά σᾶς καθοδηγήσει
σ' ἕναν ἴσιο Δρόμο.

21. Καί ἄλλα (λάφυρα ὑπάρχουν)
πού δέν ἔχετε – πάνω τους –
τή δύναμη, ἀλλά πού ὁ ΑΛΛΑΧ
τά ἔχει περικυκλώσει.
Καί ὁ ΑΛΛΑΧ ἔχει δύναμη
πάνω σ' ὅλα τὰ πράγματα.

فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَوَلَّوْا
كَمَا تَوَلَّيْتُمْ
مِنْ قَبْلِ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

⑤ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ
حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ مِنْ يَسْوَلُ يُعَذِّبُهُ عَذَابًا أَلِيمًا

⑥ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يَبَايَعُونَكَ
تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَمَا فِي قُلُوبِهِمْ مَا أَنْزَلَ
اللَّهُ كَيْفَةَ عَلَيْهِمْ وَأَنْبَاهِهِمْ خَفَاءً أَرَبًا

⑦ وَمَنْ آذَرَ كَثِيرَةً يَأْخُذُ وَهَبًا وَكَانَ اللَّهُ

عَزِيزًا حَكِيمًا

⑧ وَعَدَّكُمْ اللَّهُ وَمَنْ آذَرَ كَثِيرَةً
تَأْخُذُ وَهَبًا يُجْعَلُ لَكُمْ هُنَا وَهَبًا يُدْرِي النَّاسَ
عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَهَدَىٰ بِكُمْ صِرَاطًا
مُسْتَقِيمًا

⑨ وَأُخْرَىٰ لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا

'Η Ὁργή τοῦ ΑΛΛΑΧ εἶναι
πάνω τους. Τούς ἔχει
καταραστῆ, κι ἐτοιμάσει
γι' αὐτούς τήν Κόλαση.
Τί ἄσχημο τέλος
πού θά ἔχουν!

وَعَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَعَاهَدَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ
وَسَاءَ لِمُصِيبٍ

7. Καί στόν ΑΛΛΑΧ ἀνήκου
οἱ Δυνάμεις τῶν στρατιωτῶν
στούς οὐρανοῦς καί στή γῆ.
Κι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Παντοδύναμος,
Πάνσοφος.

۷) وَ لِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ كَانَ
اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

8. **Σ** ἔχουμε – βέβαια – στείλει
σάν μάρτυρα (τῆς Ἀλήθειας) καί
κομιστή Χαροῦμένων Εἰδήσεων
καί σάν ἓνα Προειδοποιητή,

۸) إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

9. ὄστε νά πιστέψετε
– (ὦ! ἄνθρωποι) – στόν ΑΛΛΑΧ
καί στόν Ἀπόστολό Του,
νά συμπαραστήκεστε (στό ἔργο Του)
καί νά Τόν τιμᾶτε,
καί νά τόν δοξάζετε
(μ' ἐπίκληση τοῦ ὀνόματός Του)
πρῶι καί βράδυ.

۹) لِنُؤْمِنُ بِرُؤْيَا اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَنُعَزِّرُهُ
وَ نُوقِرُهُ وَنُصَوِّرُهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

10. Βέβαια ἐκεῖνοι πού σοῦ
ὑπόσχονται ὅτι ἀφοσιώνονται
σ' ἐσένα εἶναι σάν νά δάσουν
τήν ὑπόσχεση στόν ΑΛΛΑΧ.
Τό χέρι τοῦ ΑΛΛΑΧ εἶναι
πάνω ἀπό τά χέρια τους.
Ὅποιος – λοιπόν – παραβιάζει
τήν ὑπόσχεσή του, τό κάνει
βλάπτοντας τήν ἴδια του ψυχή,
κι ὁποιος εἶναι συνεπής
(πού ἐκπληρώνει
τήν ὑπόσχεσή του)
μέ τόν ΑΛΛΑΧ,
τότε κι Ἐκεῖνος σύντομα
θά τοῦ ἀνταποδώσει
μέ σπουδαία Ἀμοιβή.

۱۰) إِنَّ الَّذِينَ يَبِيعُونَ
اللَّهُ بِدَا اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَتَ فُلَانًا
يَنْكُتْ عَلَى نَفْسِهِ عَوْمًا وَفِي مَا عَاهَدَ
عَلَيْهِ اللَّهُ فَسِيؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

11. ὦ Μουχάμμαντ!
Θά σοῦ πούν ὅσοι ἀπό
τούς Ἀραβες
ἀπόμειναν πιστοί (καί
δέν σέ ἀκολούθησαν στή μάχη):
«Εἶχαμε ἀπασχοληθεῖ (μέ τό
νά προσέχουμε) τίς περιουσίες μας
καί τίς οικογένειές μας.
Ζήτησε λοιπόν νά συγχωροῦμε».
Λένε μέ τή γλώσσα τους, ὅτι
δέν εἶναι στήν καρδιά τους.

۱۱) سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ
شَقَلْنَا أَمْوَالَنَا وَ أَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْنَا
يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ
فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ

(48) Τό Στάδιο «άλ - Φάτχ» - ή Νίκη
- Μαντίνα - σέ 29 ἑδάφια

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
Ἐλεήμονα Φιλανθρώπου.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

- 1.** **Q**! Μουχάμμαντ! Στ' ἀλήθεια σου ἔχουμε ἀνοίξει τό δρόμο γιά μιά φανερή (λαμπρή) Νίκη.
- Γιά νά σέ συγχωρέσει ὁ ΑΛΛΑΧ γιά τά περασμένα σου σφάλματα, καί γι' αὐτά πού θά ἀκολοθηθοῦν, καί νά συμπληρώσει τήν εὐεργεσία Του σ' ἐσένα καί νά σέ καθοδηγήσει στόν Ἴσιο Δρόμο.
- Κι ἔτσι νά σέ βοηθήσει ὁ ΑΛΛΑΧ μέ (τήν) ἰσχυρή (Του) βοήθεια.
- Ἐκεῖνος εἶναι πού στέλνει τή Γαλήνη στίς καρδιές τῶν Πιστῶν, γιὰ ν' ἀῤῥηθεῖ ἡ Πίστη μέ τήν Πίστη τους, καί στόν ΑΛΛΑΧ ἀνήκουοί Δυνάμεις τῶν στρατιωτῶν στούς οὐρανοῦς καί στή γῆ. Κι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Παντογνώστης, Πάνσοφος,
- γιά νά κάνει νά μποῦν οἱ πιστοί καί οἱ πιστές σέ κήπους πού κάτω τους τρέχουν τά ποτάμια καί νά κατοικήσουν ἐκεῖ μέσα γιά πάντα, καί ν' ἀπομακρῖνει (συγχωρώντας) τίς κακίες τους. Κι αὐτό - κατά τόν ΑΛΛΑΧ - εἶναι τό σπουδαιότερο κατόρθωμα (γιά τόν ἄνθρωπο),
- γιά νά τιμωρήσει τοὺς Ἵποκριτές καί τίς Ἵποκριτρίες, τοὺς πολυθεϊστές - ἄνδρες καί γυναῖκες -, πού φαντάζονται γιά τόν ΑΛΛΑΧ τή χειρότερη γνώμη. Πάνω τους ὑπάρχει τό κύκλωμα τοῦ Πονηροῦ.

① إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا

② لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ

وَيُؤَيِّنَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا

مُسْتَقِيمًا

③ وَيَضْرُكَ اللَّهُ تَضْرُكَ عِزِّهَا

④ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ

الْمُؤْمِنِينَ لِيُزَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ

وَلِلَّهِ

جُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ

اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

⑤ لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِغَيْرِ

عَهْدٍ سَيَأْتِيهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ

عِنْدَ اللَّهِ قُرْآنًا عَظِيمًا

⑥ وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ

وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ

بِاللَّهِ ظُلْمَ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ ذَابِقَةُ السَّوْءِ

36. Ἡ ζωὴ σ' αὐτὸ τὸν κόσμον
εἶναι παιχνίδι καὶ διασκέδαση.
Ἄν πιστεῦτε καὶ φυλάγεστε
(ἀπ' τὸ κακὸ) θὰ σᾶς δώσει
(ὁ ΑΛΛΑΧ) τὴν ἀμοιβή σας καὶ δέν
θὰ ζητήσει (νά σπαταλάτε)
τὴν περιουσία σας.

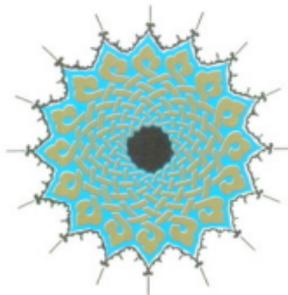
﴿ إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَهُوَ وَإِنْ تُؤْمِنُوا
وَتَسْتَعِينُوا بِكُمْ أَبْجُزْكُمْ وَلَا
يَسْأَلُكُمْ أَمْوَالَكُمْ

37. Ἄν ἦταν νά σᾶς τὴ ζητήσει
καὶ νά σᾶς πιέσει,
θὰ προσπαθούσατε (παράνομα
σάν φιλάργυροι) νά
τὴν κρατήσετε, καὶ
τότε θὰ φαινόταν ἡ κακία
(ἢ φιλαργυρία) σας.

﴿ إِنْ يَسْأَلْكُمْ بِهَا فَيَحْضِنَكُمْ
بَعَثُوا أَوْ يُخْرِجْ
أَضْعَفْكُمْ

38. Νά τώρα πού ἔχετε κληθεῖ
νά ξοδέψετε (ἀπό
τὴν περιουσία σας)
ὕπὲρ τοῦ ΑΛΛΑΧ.
Ἄνάμεσά σας εἶναι μερικοὶ
πού εἶναι φιλάργυροι.
Ὅποιος ὁμως τσιγκουνεύεται,
τό κάνει μὲ ζημιὰ
τῆς ἴδιας του ψυχῆς (τὸν
ἴδιο τὸν ἑαυτοῦ). Κι ὁ
ΑΛΛΑΧ εἶναι ὁ πλούσιος
(ἐλεύθερος ἀπὸ ἀνάγκης),
κι ἐσεῖς εἰστε οἱ φτωχοί.
Ἄν ἀπομακρυνθεῖτε
(ἂν λιποτακτῆσετε ἀπὸ τὸ Δρόμο),
θὰ ἀντικαταστήσει
στὴ θέση σας ἄλλο λαό. Ἐπειτα
δέν θὰ εἶναι ὅμοιοι μ' ἐσᾶς.

﴿ هَآئِنْدُهُ هُوَ لَا يُدْعَوْنَ لِيَسْفِتُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فِيكُمْ مَنْ يَخِلُّ وَمَنْ يَخِلُّ فَإِنَّمَا يَخِلُّ عَنْ نَفْسِهِ
وَاللَّهُ الْعَنِيُّ وَأَنَّهُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ
لَتَوْلُوا أَيْسِدْبِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا
أَمْثَلَكُمْ

30. Κι ἂν τὸ θέλαμε,

θά σέ κάναμε
νά τοὺς δεῖς και
νά τοὺς ἀναγνωρίσεις ἀπὸ
τά σημάδια τοὺς.
Ἄλλὰ – εἶναι βέβαιο – ὅτι
θά τοὺς ἀναγνωρίσεις ἀπὸ
τὸν τόνο τῆς ὁμιλίας τοὺς.
Κι ὁ ΑΛΛΑΧ γνῶρίζει
(ὄλα) τὰ ἔργα σας.

﴿٣٠﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ قَاعَهُمْ فَتَعْرِفَهُمْ بِسِيمَاهُمْ
وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي خَرْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ

31. Και θά σᾶς δοκιμάσουμε
μέχρις ὅτου ἀποκαλύψουμε
(κρίνοντας) ὄσους ἀγωνίζονται
ἀνάμεσά σας και
ὄσους ὑπομένουν καρτερικά,
και θά δοκιμάσουμε (ἀκόμα)
τά ἔργα σας.

﴿٣١﴾ وَتَجَلَّبَؤُنْكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ
وَالصَّادِقِينَ وَتَبْلُغُوا أَخْبَارَكُمْ

32. Ἐκεῖνοι ὁμως πού
ἀρνήθηκαν (τὴν Πίστη)
κι ἐμποδίζουν (τοὺς ἀνθρώπους)
ἀπὸ τὸ Δρόμο τοῦ ΑΛΛΑΧ
κι ἐναντιώνονται
τὸν Ἀπόστολο – μετὰ
ποῦ φανερώθηκε σ' αὐτοῦς
μέ κάθε σαφήνεια
ἢ Καθοδήγηση – δέν πρόκειται
νά βλάψουν σέ τίποτε τὸν ΑΛΛΑΧ.
Ὁ ΑΛΛΑΧ – πράγματι –
θά ματαιώσει τὰ ἔργα τοὺς.

﴿٣٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ وَشَاقُوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ
الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُّ أَعْمَالُهُمْ

33. ὦ! Ἐσεῖς πού πιστεύετε!
Ἐπακούετε στὸν ΑΛΛΑΧ, και
ὄπακούετε τὸν Ἀπόστολο και
μή ματαιώνετε τῖς
πράξεις σας.

﴿٣٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطِيعُوا اللَّهَ
وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ

34. Ἐκεῖνοι πού ἀρνήθηκαν
(τὴν Πίστη) και ἐμποδίσαν
(τοὺς ἀνθρώπους) ἀπὸ τὸ Δρόμο
τοῦ ΑΛΛΑΧ και πεθάνουν
ὄντας ἄπιστοι,
ὁ ΑΛΛΑΧ δέν θά τοὺς συγχωρήσει.

﴿٣٤﴾ * إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ قَدْ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ

35. **Μ**ὴν εἶθε μικρόψυχοι
– φωνάζοντας γιὰ εἰρήνη –
ἐπ' ὄσον εἶστε ἀνώτεροί (τοὺς).
Κι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι μαζί σας,
και ποτέ δέν θ' ἀφήσει
νά μειωθεί ἢ ἀμειβῆ τῶν πράξεων σας.

﴿٣٥﴾ فَلَا يَهْتُمُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ
الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَا يَذُرُّكُمْ
أَعْمَالَكُمْ

22. «Αν αναλάβετε την εξουσία μήπως θα κάνετε διαφθορά στη γη και παραβιάζετε τους δεσμούς της φιλίας και της συγγένειας;»

﴿فَبَلِّغْ عَسْئِرْتُمْ إِن تَوَلَّيْتُمْ أَن تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقْطِعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾

23. **Τ**έτοιοι είναι (οί άνθρωποι) εκείνοι που ο ΑΛΛΑΧ έχει καταραστεί, γιατί τους έκανε κουφούς και τύφλωσε την όρασή τους.

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا فَاصْنَهُمْ وَأَعْنَى أَبْصَرُهُمْ﴾

24. Μά δέν (προσπαθούν ειλικρινά) να καταλάβουν τό Κοράνιο, ή μήπως οί καρδιές τους έχουν κλεισθεί άπ' αυτούς μέ κλειδαριές;

﴿أَفَلَا يَنْدَبُرُونَ الْفُرْآنَ أَنَّمَا عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾

25. Αυτοί που έστρεψαν (σάν παραβάτες) πάνω στην πλάτη τους, (άπομακρύνονται) σάν άποστάτες — μετά πιά που ή Καθοδήγηση έχει καθαρά φανερωθεί σ' αυτούς — ό Σατανάς είναι που τους έχει ύποκινήσει (έχει γοητέψει) δίνοντας τους ψευτικές έλπίδες.

﴿إِنَّ الَّذِينَ أَرَادُوا وَعَالَىٰ أَدْبَارَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ﴾

26. Κι αυτό επειδή λένε σ' αυτούς που μισούν εκείνο (τό Κοράνιο) που ό ΑΛΛΑΧ έχει στείλει κάτω: «Θά σάς ύπακούομε έν μέρει σέ μερικές ύποθέσεις». 'Ο ΑΛΛΑΧ όμως γνωρίζει (και τά πιο βαθιά) μυστικά τους.

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَئِذَا كَرِهُوا مَأْمُرًا سَأَلَ اللَّهُ سَطِيعَكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ﴾

27. 'Αλλά, πώς θα είναι ή κατάσταση τους όταν οί άγγελιοι άφαιρούν τίς ψυχές τους, κτυπώντας τά πρόσωπά τους και τίς πλάτες τους; (άπό

﴿فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّيْنَاهُمُ اللَّيْلَ كَفَهُ يَصْرِيحُونَ وَجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ﴾

28. Κι αυτό, επειδή άκολούθησαν ό,τι προκαλεί την 'Οργή του ΑΛΛΑΧ, και μίσησαν ό,τι Τόν ευχαριστεί. Γι' αυτό έματαιώσε τά έργα τους.

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا سَخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَحَبِطَ أَعْمَالُهُمْ﴾

29. **Μ**ήπως νομίζουν — όσοι στην καρδιά τους φωλιάζει μιá άρρώστια — ότι ό ΑΛΛΑΧ δέν θα βγάλει (στό φώς) όλη την έχθροπάθειά τους;

﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَن لَّنْ نُخْرِجَهُنَّ اللَّهُ أَضْعَفَهُمْ﴾

(οί άνθρωποι) πού ό ΑΛΛΑΧ Έχει σφραγίσει τίς καρδιές τους, κι άκολουθοϋν τά πάθη τους.

وَاتَّبَعُوا آهْوَاءَهُمْ

17. Έκείνοι όμως πού Έχουν καθοδηγηθεί, ό ΑΛΛΑΧ έπαυξάνει σ' αυτούς (τό φώς) τής Καθοδήγησης και τους έμπνέει Εϋσέβεια

۞ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ

18. Μήπως τότε περιμένουν μόνο τήν Ήρα πού ξαφνικά θά τους Έλθει; Έλλά Έχουν κι όλας φανεί μερικά σημάδια γι' αυτήν. Κι όταν (πραγματικά) τους Έλθει, πώς θά μπορέσουν – τότε – νά ώφεληθοϋν άπό τήν προειδοποίηση;

۞ قُلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنْ لَّهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ ذِكْرُهُمْ

19. Μάθε λοιπόν (ώ Μουχαμμαντ) ότι δέν ύπάρχει θεός, παρά ό ΑΛΛΑΧ. Ζήτησε τή συγχώρηση γιά τά σφάλματά σου, και γιά τους πιστούς και γιά τίς πιστές, ό ΑΛΛΑΧ βέβαια γνωρίζει καλά τή συμπεριφορά σας (στή ζωή τοϋ κόσμου τοϋτου) και τήν εϋχή σας (στό άλλο κόσμο).

۞ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَسْتَغْفِرُ لِدِينِكَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ

20. **Ε**κείνοι πού πιστεύουν λένε: «Αν μόνο Έχει σταλεί (ειδικά γιά μάς) ένα Κορανικό Στάδιο (Σούρα):» Κι όμως όταν ένα Στάδιο μ' όριστική σημασία σταλή και άναφέρεται σ' αυτό ό – ύπέρ τοϋ ΑΛΛΑΧ – άγώνας τότε βλέπεις εκείνους πού στήν καρδιά τους φωλιάζει άρρώστια (ή ύποκρισία), νά σέ κοιτάζουν μ' ένα βλέμμα σάν κι εκείνον πού λιποθυμά όταν τόν πλησιάζει ό θάνατος. Έλλά καλύτερα θά ήταν γι' αυτούς,

۞ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُخْرَجَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْعَغْيِ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ

21. «νά ύπακούουν και νά λένε ποιοί είναι σωστό. Κι άν ή άπόφαση λησθεί (γιά τόν άγώνα) θά ήταν καλύτερο γι' αυτούς νά ήταν ειλικρινείς στόν ΑΛΛΑΧ.

۞ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوَصَّقُوا اللَّهَ لَأَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ

(σ' αυτό τόν κόσμο) και θά τρώνε
 ὅπως τρώγουν τά ζῶα, και
 ἡ Φωτιά θά γίνει σάν
 χῶρος διαμονῆς τους.

13. Πόσα και πόσα χωριά πολὺ
 πιό ἰσχυρά ἀπὸ τὸ δικό σου
 πού σ' ἔδωξε –
 (ὦ Μουχάμμαντ),
 δὲν τὰ ἐξολοθρεύσαμε
 (γιὰ τίς ἁμαρτίες τους);
 Καί κανεῖς δὲν ἦταν
 γιὰ νά τους βοηθήσει.
14. Μήπως εἶναι τὸ ἴδιο: Ἐκεῖνος
 πού ὑποστηρίζεται σέ
 βέβαιο τεκμήριο (τῆς
 πίστες) ἀπὸ τόν Κύριο του,
 κι ἐκεῖνος πού οἱ κακές του πράξεις
 τοῦ φαίνονται γοητευτικές
 κι ἔτσι ἀκολουθοῦν τὰ πάθη τους;
15. Ἡ εἰκόνα τοῦ Παραδείσου
 πού τόν ἔχουν
 ὑποσχεθεῖ στους ἐνάρετους
 (δείχνει ὅτι ἔχει ποτάμια
 ἀπὸ νερό ἀδιάφθορο, και
 ποτάμια ἀπὸ γάλα
 πού ἡ γεύση τους ποτέ
 δὲν ἀλλάζει, και ποτάμια
 ἀπὸ (γλυκό) κρασί, μιά ἀγαλλίαση
 γι' αὐτοὺς πού πίνουν.
 Καί ποτάμια ἀπὸ μέλι ἀγνό
 και λαμπικαρισμένο.
 Ἐκεῖ μέσα ὑπάρχουν γι' αὐτοὺς
 φρούτα ἀπὸ κάθε εἶδος, και
 ἡ συγχώρηση ἀπὸ τόν Κύριο τους.
 (Εἶναι ποτέ δυνατό μιά τέτοια
 μακαριότητα) νά συγκριθεῖ
 (μέ τῆ θέση) ἐκείνου πού
 κατοικεῖ μόνιμα στή Φωτιά,
 και τοῦ δίνουν γιὰ πιτό
 βραστό νερό, πού
 τοῦ κατακομματιάζει τὰ σπλάχνα του;

16. **Κ**ι ἀπ' αὐτοὺς ὑπάρχουν
 μερικοί πού ἀκοῦν
 (τῆ διδασκαλία) σου,
 (ὦ Μουχάμμαντ),
 ἀλλά στό τέλος μόλις βγοῦν
 ἔξω ἀπὸ σένα, λένε σ' αὐτοὺς
 πού τοὺς δόθηκε ἡ Γνώση:
 «Τί εἶναι αὐτό πού εἶχε πρὶν λίγο;»
 Τέτοιοι εἶναι

وَبَاكِلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ
 مَثْوًى لَّهُمْ

١٣ وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً
 مِّن قَرْيِكَ الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا
 نَاصِرَ لَهُمْ

١٤ أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيْتِهِ مِّن زِينَةٍ
 ذُرِّيَّتٌ لَهُ يُسَؤُّهُ عَلَيْهِ وَاسْتَبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

١٥ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ
 مِّن مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّن لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ
 طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ

مِّن خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِلشَّرْبِ بَيْنَ وَأَنْهَارٌ مِّن عَسَلٍ
 مُّصَقًّى وَهَمُّ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَعْقَرَةٌ
 مِّن رَّيْسِهِمْ كَمَنْ هُوَ حَلِيدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً
 حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ

١٦ وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا
 مِّن عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ
 آنَاقًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ

Ἵσοι ὁμως σκοτώθηκαν
(πολεμόντας) ὑπὲρ τοῦ ΑΛΛΑΧ
(τότε) ὁ ΑΛΛΑΧ, ποτὲ δὲν θά ματαιώσει
τὰ καλά ἔργα τους.

سَبِيلَ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ

5. Θά τοὺς καθοδηγήσει
— ὅπως ἴθι — καὶ
θά καλύτερέμει τὴν κατάστασή τους.

۵ سَبِيلَهُمْ وَيُضِلُّ بِاللَّهِ

6. Τοὺς βάζει μέσα
στὸν Παράδεισο
πού τοὺς τὸν εἶχε γνωστοποιήσει
καλά.

۶ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَأْم

7. **Q**! Ἐσῆς πού πιστεύετε!
Ἐν βοηθήσετε (τὴν θρησκεία)
τοῦ ΑΛΛΑΧ, τότε κι Ἐκεῖνος
θά σᾶς βοηθήσει καὶ
θά σταθεροποιήσει τὰ βήματά σας.

۷ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن نَّصُرُوا اللَّهَ
يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ

8. Ἐκεῖνοι ὁμως πού
ἄρνούνται (τὸν ΑΛΛΑΧ) γι' αὐτοὺς
εἶναι ἡ καταστροφή,
κι ὁ ΑΛΛΑΧ θά
ματαιώσει τὰ ἔργα τους.

۸ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَغَسَّاقٌ لَّهُمْ وَأَصْل
أَعْمَالَهُمْ

9. Κι αὐτὸ ἐπειδὴ ἐμίσησαν
(τὸ Κοράνιο) πού ἔχει στείλει
ὁ ΑΛΛΑΧ ἔτσι (κι Ἐκεῖνος)
ματαιώσει τὰ ἔργα τους.

۹ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
فَأَخْبَطَ أَعْمَالَهُمْ

10. Μά γιατί δὲν ταξιδεύουν
στή γῆ, γιὰ νά δοῦν ποιὸ
ἦταν τὸ τέλος ἐκείνων πού
ἔζησαν πρὶν ἂπ' αὐτοὺς;
(καὶ πού ἔκαναν τὸ κακὸ);
Ἵ ΑΛΛΑΧ ὀλότελα τοὺς ἐξόντωσε.
Ἵ Ἰδια (τύχη περιμένει)
καὶ τοὺς ἀπιστους.

۱۰ • أَقَلَّ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَرَأَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا

11. Κι αὐτὸ ἐπειδὴ ὁ ΑΛΛΑΧ
εἶναι ὁ Προστάτης ἐκείνων
πού πιστεύουν, ἐνῶ
οἱ ἀπιστοὶ δὲν ἔχουν προστάτη.

۱۱ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ
الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ

12. **B**εβαια ὁ ΑΛΛΑΧ (θά χαρίσει)
σ' ἐκείνους πού πιστεύουν καὶ
κάνουν τὸ καλὸ
Κήπους πού κάτω ἂπ' αὐτοὺς
τρέχουν τὰ ποτάμια.
Ἐκεῖνοι ὁμως πού ἄρνήθηκαν
(τὸν ΑΛΛΑΧ), θά ἀπολαμβάνουν

۱۲ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَسْتَمِعُونَ

(47) Τό Στάδιο «Μουχάμμαντ»
(ό Προφήτης) — ό Προφήτης Μουχάμμαντ.
— Μαντίνα — σέ 38 έδάφια

Στό όνομα του ΑΛΛΑΧ του
'Ελεήμονα και Φιλανθρώπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

- Ε** κείνοι που άρνήθηκαν (τήν Πίστη), κι εμποδίζουν (τους ανθρώπους) από τό Δρόμο του ΑΛΛΑΧ, — ό ΑΛΛΑΧ έματάίωσε τά Έργα τους.
- Κι εκείνοι που πιστεύουν και κάνουν τό καλό (τίς άρετές) και πιστεύουν αυτό που Έχει σταλεί κάτω στον Μουχάμμαντ — κι είναι πράγματι ή 'Αλήθεια από τόν Κύριο τους —, ό ΑΛΛΑΧ θά τούς άπαλλάξει από τίς άμαρτίες και θά καλυτερεύσει τήν κατάσταση τους.
- Κι αυτό γιατί εκείνοι που άρνούνται (τόν ΑΛΛΑΧ), άκολουθούν τό άδικο ένθ' εκείνοι που πιστεύουν άκολουθούν τήν 'Αλήθεια (που πηγάζει) από τόν Κύριο τους. Έτσι ό ΑΛΛΑΧ προβάλλει στους ανθρώπους (τή διδασκαλία) μέ παραδείγματα).
- Γι' αυτό όταν συναντάτε τούς άπιστους (στη μάχη), κτυπάτε τό λαμό τους (νά τούς πολεμάτε) μέχρι νά τούς νικήσετε έντελώς (νά τούς υποτάξετε) και τότε δέστε τους Ένα δεσμό σταθερό (πάνω τους), — άσφαλίστε τους — σάν αιχμάλωτους). Έπειτα είτε νά τους χαρίσετε τήν Έλευθερία ή (τήν άνταλλαγή τους μέ λύτρα, μέχρις ότου ό πόλεμος βάλει κάτω τό φορτίο του (σταματήσει). Έτότοι είναι ή διαταγή. Κι άν ήθελε ό ΑΛΛΑΧ (θά μπορούσε βέβαια) (ό Ίδιος) νά τούς εκδικηθεί, κι όμως ήθελε νά δοκιμάσει μερικούς από σάς τούς άλλους.

① الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَاهُمْ

② وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ

③ ذَلِكَ يَأْتِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَاتَّبِعُوا الْبُطْلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ

④ فَإِذَا لَقِيَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّى إِذَا أَثْنَسْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَانَ فِإِمَامًا مِّنْ بَعْدِهَا مَاءً فِدَاءً حَتَّى تَصْغَ حَرْبٌ أَوْ زَارَ هَذَا ذَلِكَ وَلَوْلِيَاءُ اللَّهِ لَأَنْصَرَّ مِنْهُمْ وَلَٰكِنْ لِّيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي

Καθοδηγεί (τους ανθρώπους)
στην Ἀλήθεια και σέ
Ένα Ἴσιο (σωστό) Δρόμο.

يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَالْطَّرِيقِ الْمُسْتَقِيمِ

31. «Ω! λαέ μας! Ὑπακούστε κάποιον
πού (σᾶς) προσκαλεῖ στὸν ΑΛΛΑΧ,
καὶ πιστεύετε σ' αὐτόν.
Θά σᾶς συγχωρήσει ἀπό
τά σφάλματά σας, καὶ
θά σᾶς προστατέψει ἀπό
μιὰ Ὀδυνηρή Τιμωρία.

۳۱ بَقُولَنَا اجْبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ
مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيَجْعَلْكُمْ مِنْ عَبْدَائِي الَّذِينَ

32. «Κι ἂν κανεῖς δέν ἀνταποκριθεῖ
σ' αὐτόν πού (μας) προσκαλεῖ
στὸν ΑΛΛΑΧ,
ἄς μὴν νομίσει ὅτι
θά μπορεῖ νά φύγει
στή γῆ, καὶ νά βρεῖ ἄλλου
προστάτες – ἀντί τοῦ ΑΛΛΑΧ. –
Τέτοιοι ἄνθρωποι (περιφέρονται)
σέ φανερὴ πλάνη».

۳۲ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُجِيبٍ فِي الْأَرْضِ
وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ
مُبِينٍ

33. **Μ**ὰ δέν βλέπουν ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ
πού ἔπλασε τοὺς οὐρανοὺς καὶ
τὴ γῆ, – καὶ δέν κουράστηκε
καθόλου μέ τὴ δημιουργία τους –,
εἶναι ἰκανὸς νά δώσει ζωὴ
στοὺς νεκρούς; Μάλιστα,
ἡ δύναμή Του καλύπτει τὰ πάντα.

۳۳ أَوْ لَعَرَفُوا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَنْ يَعْبُدُونِ يَقْدِرُ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ
الْمَوْتَى بَلَى إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

34. Καὶ τὴν Ἡμέρα πού οἱ Ἄπιστοι
θά ἔκτεθοῦν μπροστά
στή Φωτιά, (θά ἐρωτηθοῦν):
«Δέν εἶναι αὐτό ἡ Ἀλήθεια»;
Θά ποῦν: «Ναί, Μά τόν Κύριό μας!»
Καὶ (κάποιος) θά πει: «Δοκιμάστε
– λοιπόν – τὴν Τιμωρία (σέ ἀντίποινα)
γὰ ὁ,τι δέν πιστεύατε»!

۳۴ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا
بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ

35. **Γ**'αὐτό νά ὑπομνεῖς καρτερικά,
(ὦ! Μουχάμμαντ!),
ὅπως ὑπέμεναν (ὄλοι) οἱ ἀπόστολοι
πού ἦσαν ἀκαμπτοι στό σκοπό (τους).
Καὶ μὴ βιάζεσαι (τὴ θεία τιμωρία)
γι' αὐτούς τοὺς ἄπειρους.
Τὴν Ἡμέρα πού θά βλέπουν
(νά πραγματοποιεῖται) ὁ,τι
τούς εἶχαν ὑποσχεθεῖ, (θά νομίζουν),
ὅτι μόνο μιὰ ὄρα ἀπό μιὰ μόνη
ἡμέρα στάθηκαν
(ἔμειναν στὸν τάφο).
(Δικὴ σου εἶναι ἡ) Ἄνακοίνωση:
Ποιὸς ἄλλος θά ἐξαφανισθεῖ
παρὰ μόνο ὁ παράνομος λαός;

۳۵ فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ
وَلَا تَسْتَعْجِلْ لِمَا كَانَ مِنْهُمْ يَوْمَ يُرَوُّنَ مَا لَوْ عَدَّوْنَ
لَوْ يَسْتَعْجِلُونَ إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ بَلَّغْ فَهَلْ يَهْتَكُ
وَلَا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ

26. Καί τούς ἐγκαταστήσαμε
μόνιμα – δυνατούς
(κι εὐτυχημένους) – ὅπως
ἔχουμε τοποθετήσει ἐσάς!
Καί τούς προκίσαμε
(μέ τό χάρισμα) τῆς ἀκοῆς,
τῆς ὄρασης, τῆς αἰσθήσης
καί τῆς νοημοσύνης.
Ἄλλά δέν ὠφελήθηκαν σέ τίποτε
οὔτε ἀπό τήν ἀκοή τους,
οὔτε ἀπό τήν ὄρασή τους,
οὔτε ἀπό τήν αἰσθήση
καί τή νοημοσύνη τους,
ἐφ' ὅσον συνήθιζαν
ν' ἀπορρίπτουν τίς Ἐντολές
τοῦ ΑΛΛΑΧ,
ἐνώ ἐκεῖνο πού (πρίν) χλεῦαζαν,
τούς εἶχε καταστρέψει.

﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِيهَا إِن مَكَّنَّا فِيهِ
وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَآبْصَارًا وَأَفْئِدَةً فَكَأَنَّهُمْ
أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا
أَفْئِدَتُهُمْ مِن شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِم مَقَاكِنُ أَنْبِيَاءِ
لَيْسْتَ هَزُونَ

27. **Κ**ι ἄλλοτε καταστρέψαμε
τά γύρω σας χωριά.
Καί σκορπίσαμε (κάναμε
νά περάσουν) τά Σημεῖα,
— μέ διάφορα μέσα — ὥστε
νά ἐπιστρέψουν (σ' Ἐμᾶς).

﴿٢٧﴾ وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِّنَ
الْقَرْيِ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ

28. Γιατί — τότε — δέν
τούς ἔφρασε καμιά βοήθεια
ἀπ' αὐτούς πού τούς πῆραν
σάν θεούς — ἀντί τόν ΑΛΛΑΧ —
σάν ἓνα μέσο (δῆθεν)
νά φτάσουν (στόν ΑΛΛΑΧ);
Ἄντιθετα ἐξαφανίστηκαν (καί
τούς ἄφησαν στήν πλάνη).
Τέτοιο ἦταν τό ψέμα τους,
καί οἱ ἐφευρέσεις τους.

﴿٢٨﴾ فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِ
اللَّهِ قُرْبَانًا إِلَى اللَّهِ تُبْلِغُوا إِلَهُكُمْ
وَذَلِكَ
إِن كُفَّهٖ وَمَا كَانُوا بِفَاعِلِينَ

29. **Κ**οῖτα (ῶ Μουχάμμαντ!) πώς
ὄταν στρέψαμε πρὸς
τή μεριά σου μιά παρέα
ἀπό Πνεύματα, πού
ἄκουαν τό Κοράνιο. Μόλις
στάθηκαν κοντά του, εἶπαν:
«Ἀκούετε σιωπηλά!»
Κι ὄταν τέλειωσε (τό διάβασμα)
γύρισαν στούς λαούς τους,
γιά νά (τούς) προειδοποιήσουν
(γιά τίς συνέπειες ἀπό
τίς ἁμαρτίες τους).

﴿٢٩﴾ قَاذِصْرَفْنَا إِلَيْكَ الْفَرَاقَيْنِ لِيحْسَبُوا
الْقُرْآنَ فَلْيَحْضَرُوا قَالُوا أَنصُرُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلُوا
إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ

30. Εἶπαν: «ῶ! Λαέ μας! Ἐχουμε ἀκούσει
ἓνα Βιβλίο πού ἔχει σταλεῖ μέ
ἀποκαλύψεις — μετά τόν Μωσῆ —
κι ἐπικυρώνει ὅ,τι (ἔφρασε)
πρίν ἀπ'αὐτό (τή Βίβλο).

﴿٣٠﴾ قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا
أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

Γι' αυτό σήμερα θ' ανταμειφθείτε με την Τιμωρία του Ξευτελισμού, γιατί καυχισάσταν άλαζονικά στη γη – χωρίς να έχετε δίκιο – και γιατί (πάντοτε) παρανομούσατε!.

الْمُؤْمِنِينَ كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي
الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنَّمَا كُنْتُمْ تَنْفُسُونَ

21. **Κ**ι ανάφερε (τόν Χούνη) έναν από γενιά του 'Αντ, πού όταν προειδοποίησε τό λαό του (πού κατοικούσαν τά 'Αρχάφ) γιά τήν άνεμοθύελλα στούς άμμόλοφους (άλ - 'Αρχάφ). ένω οι άλλοι – πριν άπ' αυτών και μετά άπ' αυτών – είχαν σταλη εκεί γιά νά προειδοποιήσουν ότι: «Νά μή λατρεύετε παρά μόνο τόν ΑΛΛΑΧ. Πολύ φοβάμαι γιά σας τήν Τιμωρία τής Σπουδαίας 'Ημέρας».

۞ • وَأَذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ
بِالْأَخْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ النَّذْرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ
وَمَنْ خَلْفَهُ لَمْ آتِ تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ
عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

22. Είπαν: «Μήπως μάς ήλθεσ γιά νά μάς καταργήσεις τίς θεότητες μας; Στρέψε – λοιπόν – πάνω μας εκείνες (τίς συμφορές) μέ τίς όποιες μάς άπειλείς, άν – πράγματι – λές τήν άλήθεια!»

۞ قَالُوا لِمَ أَجِئْتَنَا لَوْ كُنَّا عِنْدَ
الْحَيَاتِ فَأَتَا بِتَائِمَاتٍ لَنَا إِن كُنْتُمْ مِنَ
الصَّادِقِينَ

23. Είπε: «Η Γνώση βρίσκεται (μόνο) μέ τόν ΑΛΛΑΧ. Έγώ σας είδοποιώ (γιά τό σκοπό) πού έχω σταλει. Κι όμως σας βλέπω ότι είστε ένας άμαθής λαός».

۞ قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا
أُرْسِلْتُ بِهِ، وَلَكِنِّي أَرَأَيْكُمْ قَوْمًا
يَجْهَلُونَ

24. Κι όταν – τότε – είδαν (τήν Τιμωρία στή μορφή) ένός σύννεφου νά διαπερνά (τόν ουρανό) και νά έρχεται νά συναντήσει τίς κοιλάδες τους, είπαν: «Αυτό τό σύννεφο θά μάς φέρει βροχή!» 'Όχι (βέβαια): «Τούτο είναι (ή συμφορά) πού θέλετε νά έπισπεύσετε! – ένας άνεμος πού μέσα του (κρύβει) όδονηρή Τιμωρία!

۞ فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقِيلًا أَوْدِيَهُمْ قَالُوا
هَذَا عَارِضٌ مُّطَّرٌ بَابِلَ هُمْ مَا أَنْجَبْتُمْ بِهِ رِيحٌ
فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

25. Θά καταστρέψει κάθε πράγμα μέ διαταγή του Κυριου του! Και τό πρωί – τίποτε δέν φαινόνταν – παρά (τά έρείπια) άπό τά σπίτια τους! Μ' αυτό τόν τρόπο άποζημιώνουμε τούς έγκληματίες (τούς άμαρτωλούς)!

۞ نَذْرٌ كُلُّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا
لَا يُرَى إِلَّا أَسْكَسُكُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ
الْمُجْرِمِينَ

16. Αυτοί είναι εκείνοι από τους οποίους θά δεχθούμε τὰ καλύτερα ἀπὸ τὰ ἔργα τους καὶ θά παραβλέψουμε τίς κακές τους πράξεις. (Θά βρεθοῦν) ἀνάμεσα στοὺς Συντρόφους τοῦ Κήπου Μιά ὑπόσχεση ἀληθείας, πού τοὺς τὴν ἔχουν ὑποσχεθεῖ (σ' αὐτὴ τῆ ζωῆ).

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ تَتَّقِبَلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ﴾

17. **Κ**ι αὐτὸς πού εἶπε στοὺς γονεῖς του: «Φεῦ! πιά ἀπὸ σὰς! Πῶς μοῦ ἔχετε ἀπλώσει τὴν ὑπόσχεση, ὅτι θά βγῶ (θ' ἀναστηθῶ), ἀφοῦ τόσες γενιές πέρασαν πρὶν ἀπὸ μένα (χωρὶς ν' ἀναστηθοῦν);» Ἐνῶ αὐτοὶ οἱ δύο (οἱ γονεῖς του) ἀναζητοῦν τὴ βοήθεια τοῦ ΑΛΛΑΧ, (λέγοντας στὸ παιδί): «Ἄλλοίμονό σου! Πρέπει νά πιστεύεις! Γιατί ἡ ὑπόσχεση τοῦ ΑΛΛΑΧ εἶναι ἀληθινή». Ἐκεῖνος ὁμως λέγει: «Αὐτὸ δὲν εἶναι παρὰ παραμύθια τῶν ἀρχαίων!».

﴿وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا أَتَعِدَايَنِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَيْتُ الْغُرُفُونَ مِنْ قَبْلُ وَمَا يَشْعُرَانِ بِاللَّهِ وَيْلَكَ يَا مَعْزُومَاتٍ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا يَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطُورُ الْأَوَّلِينَ﴾

18. Πράγματι! Αυτοί (οἱ ἄπιστοι) εἶναι πού πάνω τους ἔχει ἐπαληθεῦσαι ἡ Καταδίκη τῆς προηγουμένης γενιᾶς τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ἀνθρώπων, Αὐτοὶ – πραγματικά – εἶναι οἱ χαμένοι.

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خٰسِرِينَ﴾

19. Καὶ γιὰ ὄλους (ὀρίζονται) βαθμοὶ σύμφωνα μὲ δ,τι ἔκαναν ὥστε νά τοὺς ἀποζημιώσει (ὁ ΑΛΛΑΧ) γιὰ τίς πράξεις τους, καὶ νά μὴν ἀδικηθεῖ κανένας ἀπ' αὐτούς.

﴿وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَأُولَٰئِكَ فِيهَا مُنْقَلَبُونَ﴾

20. Καὶ τὴν Ἡμέρα πού οἱ ἄπιστοι θά ἐκτεθοῦν μπροστά στὴ Φοιτιά, (θά τοὺς λέγετε): «Ἐλεθῆκατε (καὶ κρατήσατε ἀπὸ ἀπληστια) τὰ ὄμορφα πράγματα, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ζωῆς σας στὸν κόμο, καὶ τὰ ἀπολαύσατε (μόνοι σας).

﴿يَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَذَّبْتُمْ طِينَتَكُمْ فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْرَبُونَ عَذَابَ﴾

κάτι τό καλό, δέν θά μᾶς
ξεπερνούσαν (τέτοιος ὄχλος)
πρός τή μεριά του!
«Κι ἐπειδή οἱ ἴδιοι δέν
καθοδηγοῦνται ἀπ' αὐτό,
θά ποῦν: «Αὐτό εἶναι ἓνα
παλιό (πολύ παλιό) ψέμα»!

12. Καί πρὶν ἀπ' αὐτό ὄπῃρχε
ἡ Βίβλος τοῦ Μωσῆ,
σάν μιά ὁδηγία κι ἓνα
τεκμήριο Εὐσπλαχνίας.
Αὐτό τό Βιβλίο (τό Κοράνιο)
ἐπικυρώνει στήν ἀραβική γλῶσσα
τίς προηγούμενες Γραφές
γιά νά προειδοποιήσει
ἐκείνους πού ἀδικοῦν,
καί νά δώσει χαρά σ' ὄσους
κάνουν τό καλό.
13. Βέβαια ἐκείνοι πού λένε:
«Κυρίου μας εἶναι ὁ ΑΛΛΑΧ»,
καί παραμένουν σταθεροί
(στό Δρόμο Του),
δέν ὑπάρχει — πάνω τους —
ὁ φόβος, κι οὔτε θά λυπηθοῦν ποτέ.
14. Αὐτοί θά γίνουν οἱ Σύντροφοι
τοῦ Κήπου, παραμένοντας
ἐκεῖ (γιά πάντα). Μιά ἀνταμοιβή,
γιά ὅ,τι (καλό) ἔκαναν.
15. **Δ**ώσαμε ἐντολή στόν ἄνθρωπο
(νά δείχνει) καλωσύνη στους γονεῖς του.
Μέ πόνο τόν σηκώνει
ἡ μητέρα του καί μέ πόνο
τόν γεννᾷ. Ἡ ἐγκυμοσύνη κι
ἡ ἀπογαλάκτωση (τοῦ μωροῦ)
εἶναι (γιά μιά περίοδο)
ἀπό τριάντα μήνες.
Τέλος τῶν φτάσει τήν ἡλικία
τῆς (μεγάλης του) δύναμης, καί
φτάσει τά σαράντα χρόνια, λέγει:
«Κυριέ μου! Δώσε μου τή δύναμη
νά μπορῶ νά εὐχαριστῶ
(νά εἶμαι εὐγνώμονας)
γιά τή Χάρη Σου, πού μ' αὐτή
ἔχεις ἐνοήσει ἐμένα καί
τούς γονεῖς μου, καί νά κάνω
τό καλό ἔτσι πού νά τό ἐγκρίνεις.
Καί κάνε με νά μέ τιμοῦν
οἱ ἀπόγονοί μου. Ἔχω
— στ' ἀλήθεια — στραφεῖ
(μέ μετάνοια) σέ Σένα κι εἶμαι ἓνας
Μουσουλμάνος (ἀφοσιωμένος πιστός)».

لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ
لَمَّا سَأَلْنَا رَبَّنَا هَذَا أَفْئِدَةً

﴿١٢﴾ وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ لِإِمَامَا وَرَحْمَةً
وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا نَاغَرَبْنَا لِإِنْدَارِ
الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ

﴿١٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا
خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

﴿١٤﴾ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

﴿١٥﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا
حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا
وَحَمَلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ
أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي
أَن أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ
وَأَن أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي
نَبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

7. **Κ**αί όταν διαβάζονται σ' αυτούς τά φανερά 'Εδάφια (του Κορανίου) Μας οί άπιστοι λένε γιά τήν 'Αληθεια όταν τούς έχει έλθει:
«Αυτή είναι φανερή μαγεία!».

﴿وَإِذَا تَشَاءُ عَلَيْهِمْ إِيْنَابُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَجَاءُهُمْ هَذَا سُحْرٌ مُّشِينٌ﴾

8. "Η μήπως λένε: «Ο Μουχάμμαντ τό έχει έπινοήσει»;
Νά πεις: «'Αν τό είχα (μόνος μου) έπινοήσει, τότε δέν μπορείτε νά κάνετε γιά μένα τίποτε, προστασία από τή τιμωρία του ΑΛΛΑΧ. 'Εκείνος γνωρίζει καλά (τά ψέμματα) πού μιλάτε έναντι στό Κοράνιο Μου άρκει (ό ΑΛΛΑΧ) γιά μάρτυρας μεταξύ μου και μεταξύ σας! Καί είναι ό Πολυεπεικής ό 'Ελεήμων.

﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ وَقَلَّ تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا نَفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِيءَ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْعَصُورُ الرَّحِيمُ﴾

9. Νά πεις! «Δέν είμαι κομιστής νέον δογματών ανάμεσα στους άποστόλους, κι ούτε γνωρίζω τί θά γίνει μ' έμένα είτε μ' έσάς. 'Ακολουθώ μόνο ό,τι έχω έμπνευσθει, και δέν είμαι παρά γιά νά προειδοποιώ δημόσια και καθαρά».

﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَاةِ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنِ اتَّبَعُوا إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾

10. Νά πεις: «Τί βλέπετε; (τί λέτε);
'Αν (αυτό τό Κοράνιο) είναι από τόν ΑΛΛΑΧ, και έσεις τό άπορρίπτετε, (τή στιγμή πού) ένας μάρτυρας από τά Παιδιά του 'Ισραήλ πιστοποιεί τήν όμοιοτήτά του (μέ τίς προηγούμενες γραφές), και έχει — ήδη — πιστέψει, ένώ έσεις (τό περιφρονείτε) από ύπερηφάνεια, (γιατί — τότε — είστε άδικοι); Βέβαια ό ΑΛΛΑΧ δέν καθοδηγεί ένα άδικο λαό».

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِءَ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِءَ فَأَمَنْ وَأَنْتُمْ كَارِفُونَ﴾

11. **Κ**αι εκείνοι πού (τό) άρνήθησαν, λένε σ' εκείνους πού (τό) πίστεψαν: «'Αν (αυτό τό Μήνυμα) ήταν

﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾

(46) Τό Στάδιο: «ἀλ – Ἀγκάφ»
οἱ Ἀμμόλοφοι
– Μέκκα – σέ 35 ἐδάφια

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
ح ١

1. **Χ**ά μα. (ΧΑ3 – Μίμ). *
2. Ἡ ἀποκάλυψη τοῦ Βιβλίου
ἔχει σταλεῖ ἀπό τόν Παντοδύναμο,
τόν Πάνσοφο ΑΛΛΑΧ.
3. Δέν δημιουργήσαμε τούς οὐρανοῦς
καί τή γῆ κι ὁ,τι εἶναι
ἀνάμεσα τους παρά
βασισμένα στήν ἀλήθεια,
γιά ἓνα ὀρισμένο χρόνο.
Αὐτοί ὁμως πού ἀρνήθηκαν
τήν Πίστη, ἀπομακρύνονται
ἀπ' αὐτό πού ἔχουν προειδοποιηθεῖ.

نَزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

4. Ὡ Μουχάμαντ!
Νά πεις: «Τί νομίζετε
γι' αὐτά (τά εἰδωλα)
πού ἐπικαλεῖστε ἀντί
τόν ΑΛΛΑΧ; Δεῖξετε μου, τί
ἔχουν δημιουργήσει
πάνω στή γῆ, ἢ μήπως ἔχουν
μετοχές στούς οὐρανοῦς;
Φέρτε μου ἓνα Βιβλίο
(πού νά ἔχει ἀποκαλυφθεῖ)
πρίν ἀπ' αὐτό, ἢ κανένα
ἴχνος ἀπό τή γνώση
(πού πιθανόν νά ἔχετε),
ἄν – βέβαια – λέτε τήν ἀλήθεια.

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا
عَمَّا نُنزِلُ مِنْ أَمْرٍ مُّضْرُونٍ

قُلْ أَزِيدُهُ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ
فِي السَّمَوَاتِ أَنْتُمْ تُكْتَبُونَ
مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَنْشُرُوا مِنْ عِلْمِ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ

5. Καί ποιός εἶναι πῶ
παραπλανημένος ἀπό ἐκείνον
πού ἐπικαλεῖται
– ἀντί τόν ΑΛΛΑΧ, – ἄλλη θεότητα,
καί πού ὄν πρόκειται
νά ἀπαντήσει σ' αὐτόν
μέχρι τήν Ἡμέρα τῆς Ἀνάστασης,
καί πού (στ' ἀλήθεια) εἶναι ἀμελεῖς
σέ τέτοιου εἶδους ἐπικλήσεις τους;

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مِمَّن
لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنِ
دُعَائِهِمْ غَفِيلُونَ

6. Κι ὅταν οἱ ἄνθρωποι μαζευθοῦν
ὅλοι μαζί (ἓνας σωρός τήν ἡμέρα
τῆς Κρίσης), θά εἶναι
(ἡ στάση τῶν εἰδῶλων τους) ἐχθρική
γι' αὐτούς καί θ' ἀρνηθοῦν
τῆ λατρεία τους (ὀλωσδιόλου)!

قَالُوا حَشِيرَةُ النَّاسِ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً
وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ

* Βλ. ὑπόσημ. 1

είναι ἀληθινή, κι ὅτι ἡ ὼρα — πού γι' αὐτήν δέν ὑπῆρχε ἀμφιβολία (ἔρχεται) — ἐσεῖς ἀπαντοῦσατε: — «Δέν γνωρίζουμε ποιά εἶναι (αὐτή) ἡ ὼρα. Μᾶς φαίνεται μόνο σάν μιὰ ἰδέα, (μιὰ γνώμη πού τήν ἔχουμε ὑποθέσει), κι ἡμεῖς δέν ἔχουμε βεβαιωθεῖ».

لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنَّ
نُظُنُّنَّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُستَقِينَ

33. Καί θά ἐμφανιστοῦν σ' αὐτούς (τά ἀποτελέσματα) τῆς κακίας τῶν πράξεών τους, καί θά ἐπαληθεύσει πάνω τους (θά κυριευθοῦν ὀλοκληρωτικά) ἀπό ἐκεῖνη (τήν Τιμωρία) πού κοροΐδευαν.

۳۳ وَبَدَّ لَهُمْ سَيِّئَاتِ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

34. **Κ**ι ἀκόμα θά τοὺς ποῦν: «Αὐτή τήν Ἥμέρα θά σᾶς ξεχάσουμε (θά σᾶς ἀφήσουμε στήν τιμωρία) ὅπως ἐσεῖς ξεχάσατε τή συνάντησή αὐτῆς τῆς Ἥμέρας σας! Καί ἡ διαμονή σας (τό σπίτι σας) εἶναι ἡ Φωτιά καί δέν ἔχετε βοηθό.

۳۴ وَقِيلَ لِلْيَوْمِ نَسْنَكُمْ كَمَا نَسَيْتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
هَذَا وَأَمْ أَنْتُمْ قَائِلُونَ

35. Κι αὐτό, γιατί συνηθίζατε νά παίρνετε τίς Ἐντολές τοῦ ΑΛΛΑΧ σ' ἄστειά, καί ἡ ζωὴ τοῦ κόσμου σᾶς ἐξαπάτησε». Γι' αὐτό αὐτή τήν Ἥμέρα δέν θά τοὺς βγάλει κανεῖς ἀπ' τὴ Φωτιά κι οὔτε θά πάρουν χάρη.

۳۵ ذَلِكُمْ بِأَنكُمْ أَخَذْتُمْ مَا يُبَدِّلُ اللَّهُ هُورًا
وَعَزَّيْتُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَأَلْيَوْمَ لَا يُخْرِجُونَ مِنْهَا
وَلَا هُمْ يُسْتَعْبِقُونَ

36. Στόν ΑΛΛΑΧ — μόνο Του — (ἀνήκει) ἡ Δόξα, τόν Κύριο τῶν οὐρανῶν, καί τόν Κύριο τῆς γῆς, Δημιουργό Κύριο τοῦ Σύμπαντος Κόσμου.

۳۶ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ

37. Σ' Αὐτόν ἀνήκει τὸ Μεγαλεῖο στους οὐρανοὺς καί στή γῆ, καί εἶναι Ἐκεῖνος ὁ Ἀνίκητος, ὁ Παντοδύναμος, ὁ Πάνσοφος.

۳۷ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

σᾶς στέλνει τὸ θάνατο,
κι ἔπειτα θά σᾶς μαζέψει
ὄλους μαζί γιὰ τὴν Ἡμέρα
τῆς Κρίσης, πού γι' αὐτὴν
δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία».
Κι ὁμως οἱ πιό πολλοὶ ἀπὸ
τοὺς ἀνθρώπους δέν τὸ γνωρίζουν.

يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ

27. **Σ** τὸν ΑΛΛΑΧ ἀνήκει ἡ κυριαρχία
στοὺς οὐρανοὺς καὶ στὴ γῆ
κι (Αὐτός ὀρίζει τὴν)
Ἡμέρα πού ἡ Ἔρα
(τῆς Δίκης) θ' ἀρχίσει.
Αὐτὴ τὴν Ἡμέρα οἱ ψεῦδες
ὁσοὶ βρίσκονται στὴν πλάνη
(θά τιμωρηθοῦν).

۳۷ وَ لِلَّهِ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ
السَّاعَةُ
يَوْمَئِذٍ يَحْسُرُ الْمُجْرِمُونَ

28. Καὶ τότε θά βλέπεις κάθε
ἔθνος (κάθε παρέα πού
εἶχε διαφωνήσει) νά γονατίζει,
καὶ κάθε ἔθνος νά ἐπικαλεῖται
στό Βιβλίο του (τὸ ὑπόμνημά του):
«Σήμερα θά ἀποζημιωθεῖτε
γιὰ ὅλα ὅσα κάνατε!

۳۸ وَ تَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَانِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى
كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

29. «Αὐτὸ τὸ Βιβλίο μας, μιλά
γιὰ σᾶς μέ ἀλήθεια
(κι εἶναι δίκαιο), γιὰτί
διατάξαμε τοὺς ἀγγελούς
νά καταγράψουν ὅλα
ὅσα κάνατε».

۳۹ هَذَا كِتَابُنَا يُنطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا
كُنَّا نَسْتَسْمِعُ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

30. **Γ**ι'αὐτοὺς ὁμως πού πίστεψαν
καὶ ἔκαναν τὸ καλὸ,
ὁ Κύριός τους θά τοὺς κάνει
νά μποῦν μέσα (στὴν περιοχὴ)
τῆς εὐσπλαχνίας Του (τὸ Παράδεισο).
Αὐτὴ εἶναι ἡ φανερὴ Νίκη
(τὸ κατόρθωμα πού ὄλοι θά βλέπουν).

۴۰ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَيَدْخُلُهُم رُحْمٌ فِي رَحْمَةِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
الْمُبِينُ

31. Κι ὅσο γι' αὐτοὺς πού ἀρνήθηκαν
(τὸν ΑΛΛΑΧ, θ' ἀκούσουν):
«Μήπως δέν ἔχουν διαβαστεῖ
σ' ἐσᾶς τὰ Ἐόδια
(τοῦ Βιβλίου) Μας;
Κι ὁμως ἡ ὑπερηφάνειά σας
δέν σᾶς ἀφῆσε νά τὰ προσέξετε.
Καὶ ἦσασταν ἕνας λαὸς
ἐγκληματικός.
(Δοσμένος στὴν ἁμαρτία)!

۴۱ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تَتْلُو
عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ

32. Κι ὅταν (τοὺς) λένε:
ὄτι ἡ ὑπόσχεση τοῦ ΑΛΛΑΧ

۴۲ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَالسَّاعَةُ

21. Ἡ μήπως νομίζουν — ὄσοι ἐπιδιώκουν τὸν κακὸ δρόμο — ὅτι θὰ τοὺς κάνουνε Ἰησοῦς μ' ἐκείνους πού πιστεῦθουν καὶ κάνουν τὸ καλὸ, (ὥστε τὴν ἴδια τύχη νὰ ἔχουν) στὴ ζωὴ τους καὶ στο θάνατό τους; Κρίνουν πολὺ ἄσχημα.

۱۱) أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْرَمُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً نَجْيَاهُمْ وَمَا نُهُمُ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

22. **Κ**αὶ ἔπλασε ὁ ΑΛΛΑΧ τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴ γῆ δίκαια, ὥστε κάθε ψυχὴ νὰ ἀποζημιώνεται μὲ ὅ,τι ἔχει κερδίσει καὶ κανεῖς τοὺς δέν πρόκειται νὰ ἀδικηθεῖ.

۱۲) وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

23. Πῶς βλέπεις — λοιπὸν — ἐκεῖνο πού πήρε — γιὰ ΑΛΛΑΧ — τὸ πάθος καὶ τὴ ματαιοδοξία του; Ὁ ΑΛΛΑΧ τὸν ἔχει ἀφήσει στὴ πλάνη — πού τὴ ξέρει καλά —, καὶ σφράγισε τὴν ἀκοή του καὶ τὴν καρδιά του (καὶ τὴν ἀντίληψη), κι ἔβαλε ἓνα κάλυμμα στὴν ὄρασή του. (πού νὰ μὴ βλέπει τὴν ἀλήθεια). Ποιὸς — λοιπὸν — θὰ τὸν ὀδηγήσει ἐφ' ὅσον ὁ ΑΛΛΑΧ (τοῦ ἀπέσυρε τὴν καθοδήγηση); Μὰ δὲν ἔχετε προαιδοποιηθεῖ;

۱۳) أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوْنَهُ وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَحَمَّ عَلَىٰ سَعْيِهِ، وَقَلْبُهُ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ عَشْرَةَ فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا يَذْكُرُونَ

24. Καὶ (τότε) λένε: «Δὲν ἔχουμε παρά μόνο, τὴ ζωὴ μας αὐτὴ σ' αὐτὸ τὸν κόσμο. Θὰ πεθάνουμε καὶ (τόρα) ζοῦμε, καὶ μόνο ὁ Χρόνος μπορεῖ νὰ μᾶς καταστρέψει». Κι ὁμως — γι' αὐτὴ (τὴν ὑπόθεση) — δὲν ἔχουν (τὴν ἀπαιτούμενη) γνώση, καὶ μόνο εἰκασίες κάνουν.

۱۴) وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُعْمَلُ لَكُمَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ

25. Κι ὅταν ἀπαγγέλλονται σ' αὐτούς τὰ Ὁλοκάθαρα Ἐδάφια (τοῦ Βιβλίου) Μας, τὸ ἐπιχειρημά τους δὲν εἶναι παρά νὰ λένε: «Φέρτε μας (πίσω) τοὺς προγόνους μας, ἂν αὐτὰ πού λέτε εἶναι ἀλήθεια!».

۱۵) قُلْ أَشْتَرُ بِكُمْ بِئْسَ بَيْتُنَا مَا كَانَتْ جُنُودُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَتُؤْتُوا بَابًا إِنَّ كُنتُمْ صَادِقِينَ

26. Νὰ πεις: «Ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι πού σᾶς δίνει ζωὴ, (σᾶς δημιούργησε πρῶτα), ἔπειτα

۱۶) قُلْ لِلَّهِ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُجْمَعُ كُنتُمْ إِلَىٰ

‘Εκείνος είναι πού θ’ άποζημιώσει (για τό καλό ή τό κακό) κάθε λαό σύμφωνα μέ δ,τι κέρδισαν.

لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

15. Όποιος κάνει τό καλό (ώφελει) τόν ίδιο του τόν έαυτό, κι όποιος κάνει τό κακό άδικεί τόν έαυτό του. Τελικά στόν Κύριο σας (όλοι) θά έπιστρέψετε.

١٥ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ

16. Βέβαια δώσαμε και στά Παιδιά του Ισραήλ τή Βίβλο, τή δύναμη τής Κρίσης και τής Προφητείας. Και τούς χαρίσαμε — για συντήρηση — καθαρά και άγνά πράγματα, και τούς προτιμήσαμε πάνω άπό όλο τόν κόσμο. (τήν εποχή τους).

١٦ وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالنَّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ

17. Και τούς δώσαμε Καθαρά Σημεία στις ύποθέσεις (τής Θρησκείας), κι όμως μόλις τούς ήλθε ή γνώση (του Ισλάμ), άρχισαν νά διαφωνούν (κι οι γνώμες νά χωρίζονται) άνάμεσά τους άπό φθόνο. Ό Κύριός σου όμως θά δικάσει μεταξύ τους κατά τήν ‘Ημέρα τής Κρίσης, άναφορικά μέ δ,τι ήταν οι διαφορές τους.

١٧ وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ ۖ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًّا ۚ بِهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

18. Έπειτα σέ κάναμε νά είσαι στό (σωστό) Δρόμο τής Θρησκείας. Γι’ αυτό ν’ άκολουθείς αυτόν (τό Δρόμο) και νά μήν άκολουθείς τίς επιθυμίες εκείνων πού δέν γνωρίζουν.

١٨ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِّ عَمَلٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبَعْتَهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

19. Πράγματι, δέν πρόκειται νά σε προστατέψουν άπό τήν τιμωρία του ΑΛΛΑΧ άν τούς άκολουθείς (σ’ αυτόν τόν κόσμο). Οι άδικοι άλληλοπροστατεύονται. Ένω ό ΑΛΛΑΧ είναι ό Προστάτης των ‘Ενάρετων.

١٩ إِنَّهُمْ لَنْ يَصْنَعُوا عَلَيْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنِ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ

20. Αλλά (τό Κοράνιο) είναι ξεκάθαρα τεκμήρια και φώς για τούς ανθρώπους, και καθοδήγηση (του Φιλάνθρωπου) για τό λαό εκείνο πού άκλόνητα πιστεύει.

٢٠ هَذَا بَصِيرَةٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

ν' απαγγέλλονται πάνω του, κι έπειτα τόν πιάνει τό πείσμα και ή άλαζονία, σάν νά μήν τά έχει άκούσει. Γι' αυτό άνάγγαλέ του μιά 'Επόδουνη Τιμωρία!

مُسْتَكْبِرًا كَانَ لَا يَتَمَعَهَا فَبَشِّرْهُ
بِعَذَابِ اللَّهِ

9. Κι άν μάθει κάτι από τά Σημεία Μας, τά παίρνει στά χωρατά. Αύτοι θά έχουν μιά έξευτελιστική Τιμωρία.
10. Τους περιμένει ή Κόλαση. Δέν θά όφεληθοϋν σέ τίποτε από ό,τι έχουν κερδίσει, κι ούτε κανένα προσάτη (άπό τίς θεότητες που λατρεύαν) δέν θά μπορούν νά έχουν γιά τόν έαυτό τους - έκτός από τόν ΑΛΛΑΧ -.
- Καί θά έχουν μιά τρομερή Τιμωρία.

① وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَ هَاهُنَا
أَوْلِيَاءَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّبِينٌ
② مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ
مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ
اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

11. Αυτό (τό Βιβλίο) είναι (ή πραγματική) Καθοδήγηση. Όσον άφορά αυτούς που δέν πιστεύουν στίς Έντολές του Κυρίου τους, έχουν τά μαρτύρια μιās τρομερής Τιμωρίας.

③ هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ
رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزِ اللَّهِ

12. ΑΛΛΑΧ είναι Έκείνος που όπέταξε σ' έσās τή θάλασσα, γιά νά τρέχουν σ' αυτήν τά καράβια, μέ τή διαταγή Του, ώστε νά επιδιώκετε τήν Εϋνοιά Του, και νά (Τόν) εύχαριστείτε.

④ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ الْبَحْرَ لَجْرَى الْفُلِكِ فِيهِ
يَأْتِيهِمْ وَلِيُبْعَثُوا مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَتَعْلَمُونَ
تَشْكُرُونَ

13. Κι έχει (έπίσης) όποτάξει σ' έσās - όλα δσα βρίσκονται στους ούρανοϋς και δσα στή γη, όλα μαζί - άπό τόν Ίδιο - (τακτοποιημένα). Σ' αυτό - βέβαια - ύπάρχουν Σημεία (δείγματα) γιά ένα λαό που μπορεί νά σκέπτεται.

⑤ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَآ فِي السَّمَوَاتِ وَمَآ فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ

14. Νά πείς σ' αυτούς που πιστεύουν, ότι πρέπει νά συγχωροϋν εκείνους που δέν φοβούνται τίς 'Ημέρες (που θά επικρατήσει ή τιμωρία του ΑΛΛΑΧ.

⑥ قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
آيَاتِ اللَّهِ

(45) Τό Στάδιο «άλ - Γκάθιχα» -
 ή Γουουκλισία
 - Μέκκα - σέ 37 ἐδάφια

Στό όνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ τοῦ
 Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Χ**ά Μίμ (Χά - μίμ/.*

١ حم

2. Ἡ ἀποκάλυψη τοῦ Βιβλίου (τοῦ
 Κορανίου) ἔχει σταλῆ ἀπό τόν Παντοδύναμο,
 τόν Πάνσοφο ΑΛΛΑΧ.

٢ نَزَّلَ الذِّكْرَ مِنْ رَبِّكَ مِنَ السَّمَاءِ بِحُكْمٍ

الْحَكِيمِ

3. Βέβαια, τόσο στούς οὐρανοῦς
 ὄσο καί στή γῆ ὑπάρχουν
 Σημεῖα (τῆς Παρουσίας Του)
 γι' αὐτούς πού πιστεύουν.

٣ إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ

4. Καί στή δημιουργία σας ὄσο
 καί στά ζωντανά πού
 εἶναι σκορπισμένα (στή γῆ)
 ὑπάρχουν Σημεῖα (Του)
 γιά τό λαό πού
 ἠ Πίστη του εἶναι ἀκλόνητη.

٤ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُذُّ مِنْ دَابَّاتِكُمْ

لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

5. Καί ἡ ἐναλλαγὴ τῆς Νύχτας
 καί τῆς Ἡμέρας, ὄσο καί
 τό ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ στέλνει
 κάτω τή Συντήρηση (τή βροχή)
 ἀπό τόν οὐρανό, καί ζωντανεῖ
 μ' αὐτήν τό χῶμα τῆς γῆς
 -μετά τό θάνατό της-,
 μοιράζοντας κατάλληλα καί
 τούς ἀνέμους, (σ' ὄλα αὐτά)
 ὑπάρχουν Σημεῖα γιά τό λαό
 ἐκεῖνο πού λογικεύεται.

٥ وَأَخْلَقْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَمَا أَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ مُسَدَّدٍ

فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ

مَوْتِهَا

وَتَصَرَّفْنَا فِي الْأَنْبَاءِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

6. Αὐτά εἶναι τά Σημεῖα
 (οἱ ἐνδείξεις καί τό Κοράνιο)
 τοῦ ΑΛΛΑΧ πού σοῦ τά ἀπαγγέλλου
 μέ κάθε ἀλήθεια.
 Ὡστε (σέ ποῖό λόγο)
 θά πιστέψουν, ἐφ' ὅσον
 (ἀρνοῦνται) τόν ΑΛΛΑΧ
 καί τά Σημεῖα Του;

٦ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ

حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يَتَّبِعُونَ

7. **Α**λλοίμοιο σ' ἐκεῖνο
 (πού ἐμπορεῦται) τό ψέμα,
 καί διαπράττει ἀμαρτίες!

٧ وَيُلْكَأُ كُلُّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ

8. Ἄκουε τά Ἐδάφια (ἀπό τό Βιβλίο)
 τοῦ Κορανίου τοῦ ΑΛΛΑΧ.

٨ يَسْمَعُ مَا يَدَّبَّرْتَ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ

*Βλ. ὕποσημ. 1

54. Έτσι λοιπόν. Και θά τούς παντρέψουμε με δμορφες γυναίκες με μεγάλα και λαμπερά μάτια.

﴿كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ﴾

55. Έκει θά μπορούν να ζητήσουν κάθε είδος από φρούτα και θά ζούν με ειρήνη και ασφάλεια.

﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ﴾

56. Έκει μέσα, δέν θά δοκιμάσουν τό θάνατο – εκτός από (τόν φυσικό) τόν πρώτο (τους) θάνατο, και θά τούς προφυλάσσει (Έκείνος) από τήν Τιμωρία τής Λαμπαδιασμένης Φωτιάς,

﴿لَا يَدْعُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّهْنَا الْعُتَابَ الْجَحِيمَ﴾

57. σάν μιá Εύνοια (τής γενναιοδωρίας) του Κυρίου σου! Αυτό θά είναι ή Σπουδαία Νίκη (τό μεγαλύτερο κατορθωμα)!

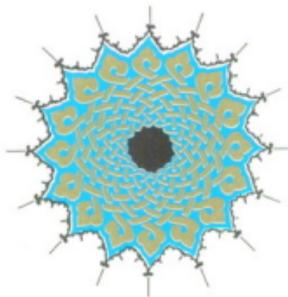
﴿فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾

58. **Β**έβαια, έχουμε κάνει αυτό (τό Κοράνιο) εύκολο, και στή γλώσσα σου (τήν Άραβική) ώστ νά μπορούν νά σκέπτονται κι έτσι νά προφυλαχτούν.

﴿فَأَنشَأْنَا بَيِّنَاتٍ لِّسَانَكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾

59. Γι' αυτό περίμενε (καρτερώντας), γιατί κι αυτοί (έπίσης) περιμένουν.

﴿فَأَرْتَبْنَا لَهُمْ مَّرْتَبُونَ﴾

41. εἶναι ἡ Ἡμέρα ποῦ κανένας προστάτης δέν θά μπορεῖ νά ὠφελῆσει σέ τίποτε τήν πελατεία του, καί καμιά βοήθεια δέν θά μπορέσουν νά πάρουν,

﴿٤١﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

42. ἐκτός ἀπ' αὐτόν ποῦ ὁ ΑΛΛΑΧ ἔχει – εἰδικά – ἐλεήσει. Γιατί εἶναι Παντοδύναμος καί Ἐλεήμονας.

﴿٤٢﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

43. **Q** καρπός τοῦ δένδρου «Ζακκούμ» – βέβαια –

﴿٤٣﴾ إِنَّ شَجَرَةَ الزَّقْوِمِ

44. θά εἶναι ἡ τροφή τῶν ἀμαρτωλῶν,

﴿٤٤﴾ طَعَامٌ لِلْآثِمِينَ

45. σάν λιωμένος μπροντζός ποῦ θά βράζει στά σπλάχνα τους,

﴿٤٥﴾ كَالَّذِينَ يَغُلُّونَ فِي الْبُطُونِ

46. σάν τό βράσιμο ζεματισμένου νεροῦ.

﴿٤٦﴾ كَعَمَلِ الْحَيْرِ

47. (Μιά φωνή τότε θά φωνάζει): «Πάρτε τον (ἀπ' ἐδῶ) καί σῦρτε τον στή μέση τῆς Φλογισμένης Φωτιᾶς!

﴿٤٧﴾ خُذُوهُ فَاغْتَلِبُوهُ إِنَّ سَوْءَ الْحَيْرِ

48. »Μετά χύστε πάνω ἀπό τό κεφάλι του (κάντε τον νά δοκιμάσει) τήν Τιμωρία τοῦ Καυτεροῦ Νεροῦ.

﴿٤٨﴾ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ

49. »Δοκίμασέ (το)! Ἦσουν – βέβαια – δυνατός καί τιμημένος!

﴿٤٩﴾ ذُقْ فَلَنَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ

50. »Κι αὐτό σᾶς γίνεται, ἐπειδή εἶχατε ἀμφιβολίες (γιά τῆ Μέλλουσα Ζωή!)»

﴿٥٠﴾ إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ

51. **Q**σο γιά τοὺς Ἐνάρετους (θά βρεθοῦν) σέ τοποθεσία ἀσφαλισμένη,

﴿٥١﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ آمِنٍ

52. Ἄνάμεσα σέ Κήπους καί Πηγές.

﴿٥٢﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

53. Ντυμένοι μέ μεταξωτά ρούχα (σοῦντους καί στάβρακ) λεπτά καί χονδρά καί πλούσια κεντημένα, καί θά ἀλληλοκυντίζονται (εἰρηνικά).

﴿٥٣﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَقَابِلِينَ

30. **Κ**αι σώσαμε – τότε –
τα Παιδιά του Ἰσραὴλ ἀπὸ
τὴν ἐξευτελιστικὴ Τυωρία,
31. ἀπὸ τὸν Φαραὼ
γιατὶ ἦταν υπερήφανος
καὶ παραβάτης.
32. Καὶ τοὺς διαλέξαμε τότε
– ἐν ἐπιγνώσει – πᾶνω
ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη
(κατὰ τὴν ἐποχὴ τους)
33. καὶ τοὺς δώσαμε ἀπὸ
τὰ Σημεῖα ἐκεῖνα πού
τοὺς ἔκαναν (ἐπανειλημμένα)
νά δοκιμαστοῦν φανερά.
34. **Α**ὐτοὶ ὁμως ἐδῶ (οἱ Κουράϊς –
Φυλὴ τοῦ Μουχάμαντ)
– μὰ τὴν ἀλήθεια – λένε:
35. «Δέν ὑπάρχει τίποτε μετὰ
ἀπὸ τὸν πρῶτο θάνατό μας,
καὶ δέν πρόκειται ἐμεῖς
νά ἀναστηθοῦμε πάλι.
36. «Φέρτε πίσω τοὺς προγόνους μας,
ἀν αὐτὰ πού λέτε εἶναι ἀλήθεια!»
37. Μήπως αὐτοὶ εἶναι καλύτεροι
ἀπὸ τὸ λαὸ τῶν Τούμπαϊ,
(τῆς Εὐδαιμονίας),
κι ἀπ' ἐκεῖνους πού ἔζησαν
πρὶν ἀπ' αὐτούς;
Τοὺς ἐξολοθρέψαμε ὁμως,
ἐπειδὴ ἦταν ἐγκληματίες.
38. **Κ**αι δέν δημιουργήσαμε
τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὴ γῆ
κι ὅλα ὅσα εἶναι ἀνάμεσα τους
ἀπλῶς καὶ μόνο
(ἀπὸ ψυχαγωγία) παίζοντας.
39. Δέν τὰ δημιουργήσαμε παρὰ
μέ τὴν ἀλήθεια
(γιὰ ἓνα δίκαιο τέλος).
Κι ὁμως οἱ περισσότεροι
ἀπ' αὐτούς δέν τὸ καταλαβαίνουν.
40. Βέβαια, ἡ Δικαστικὴ Ἡμέρα
εἶναι ὁ χρόνος πού ὀρίστηκε
γιὰ ὅλους σά σύνολο,

٢٠ وَلَقَدْ جَعَلْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْعَادِلِينَ

٢١ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ

٢٢ وَلَقَدْ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ

٢٣ وَآتَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهَا بَلَاغٌ مُّبِينٌ

٢٤ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ

٢٥ إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ

بِمُنشَرِينَ

٢٦ فَأَوْبَابًا بَابًا وَإِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

٢٧ أَهْمُ خَيْرٌ أَمْ نَوْمٌ سَبَّحَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

أَهْلَكَ نَهُمْ لَنْزِمَ كَانُوا مُجْرِمِينَ

٢٨ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا

لَعِينٍ

٢٩ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ

لَا يَعْلَمُونَ

٣٠ إِنَّ يَوْمَ الْفُضْلِ مَقْتَضِيهِمْ أَجْمَعِينَ

Ἔχω ἔλθει σ' ἐσᾶς
 μέ φανερή ἀπόδειξη.

مُبين

20. Ὡσο γιά μένα, κατόρθωσα
 νά ἔχω τήν ἀσφάλεια
 τοῦ Κυρίου μου — καί Κυρίου σας —
 ἄν πρόκειται νά μέ βλάψετε
 μέ λιθοβόλημα.

﴿وَلِي عِذَّتْ بَرِي وَرَبِّكَ أَنْ زَجْمُونَ﴾

21. «Κι ἄν δέν μέ πιστεῦετε,
 σταθεῖτε — τουλάχιστον —
 μακριά ἀπό μένα».

﴿وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَأَعْتَزِلُونَ﴾

22. Ἐκάλεσε τόν Κύριό του:
 «Αὐτοί ἐδῶ — πράγματι —
 εἶναι λαός παραδομένος
 στό Ἐγκλημα».

﴿فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ﴾

23. (Κι ἡ ἀπάντηση ἦλθε):
 «(Ἀρχισε) τήν πορεία μέ
 τούς δούλους μου τή νύχτα,
 γιατί εἶναι βέβαιο ὅτι
 θά σᾶς ἀκολουθήσουν
 (θά σᾶς καταδιώξουν).

﴿فَأَسِرْ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُّتَّبَعُونَ﴾

24. «Κι ἄφησε τή θάλασσα
 σάν ἓνα (χωρισμένο) αὐλάκι,
 γιατί αὐτοί εἶναι
 (ἓνα πλῆθος ἀπό) στρατιῶτες
 πού (προορίστηκε) νά πνιγοῦν».

﴿وَأَتْرَكَ الْبَحْرَ هَوًّا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّعْرَقُونَ﴾

25. Πόσους κήπους καί (πόσες)
 πηγές δέν ἄφησαν (πίσω τους),

﴿كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾

26. καί χωράφια μέ σιτάρι
 κι εὐγενικές κατοικίες,

﴿وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ﴾

27. καί πλοῦτο (καί ἄνεση ζωῆς),
 ὅπου περνοῦσαν σ' αὐτά
 ἀπολαμβάνοντας
 (τίς ἡδονές τοῦ κόσμου)!

﴿وَنِعْمَةً كَانُوا فِيهَا فَكْفَرِينَ﴾

28. Τέτοιο (ἦταν τό τέλος τους).
 Καί κάναμε ἄλλο λαό
 νά κληρονομήσει
 (αὐτά τά πράγματα)!

﴿كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾

29. Κι οὔτε ὁ οὐρανός, μήτε
 ἡ γῆ ἔχρσαν ἓνα δάκρυ
 πάνω τους. Κι οὔτε
 τούς δόθηκε ἀναβολή.

﴿فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ
 وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ﴾

10. Ἐσύ ὁμως περιμένε ἀπό τήν Ἡμέρα, πού ὁ οὐρανός θά ἔλθει (θά καλυφτεῖ) μέ ἓνα εἶδος καπνοῦ, πού θά φαίνεται ἀπό παντοῦ,

١٠ قَارِنَبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ

11. τυλίγοντας τοὺς ἀνθρώπους. Αὐτό θά εἶναι μιὰ ἐπώδυνη Τιμωρία.

١١ يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

12. (Τότε θά ποῦν): «Κυρίε μας! Ξεσκέπασε (διώξε) ἀπό μᾶς αὐτή τήν Τιμωρία, γιατί (τόρα) πραγματικά πιστεύουμε!»

١٢ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ

13. Πῶς μπορεί τό Μήνυμα (νά ἐπιδράσει ἀποτελεσματικά) σ' αὐτούς ἐφ' ὅσον τοὺς ἔχει — ἦδη — ἔλθει ἓνας Ἀπόστολος φανερώνοντας (τίς ἀλήθειες),

١٣ أَلَيْسَ لِمَنْ دَلَّى الْكُرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ

14. κι ὁμως ἀπομακρύνονται ἀπ' αὐτόν, και λένε: «Δάσκαλος εἶναι (πού κηδεμονεύεται ἀπό ἄλλους), και τρελός!»

١٤ قَدْ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ

15. Ἐμεῖς — βέβαια — θά ξεσκεπάσουμε (θά διώξουμε) γιατί λίγο τήν Τιμωρία, ἀλλά τότε — σίγουρα — θά ἐπανελθετε (στόν ἴδιο τρόπο τῆς ζωῆς σας).

١٥ إِنَّا نَاكِشِفُوكَ الْعَذَابَ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ

16. Μιά μέρα — ὁμως — θά σᾶς ἐπιτεθοῦμε σφοδρός μέ μεγάλη τιμωρία.

١٦ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْتَقِمُونَ

17. **Κ**ι ὅπως ἔχουμε δοκιμάσει (στήν τιμωρία) — πρὶν ἀπ' αὐτούς — και τό λαό τοῦ Φαραώ. Σ' αὐτούς ἦλθε ἓνας ἀπόστολος ἄξιος κάθε σεβασμοῦ, (λέγοντας):

١٧ • وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ

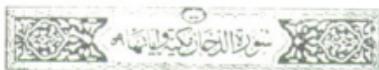
18. «Καταθέσετε (ἐμπιστοσύνη) σ' ἐμένα, ὦ — δοῦλοι τοῦ ΑΛΛΑΧ — Εἶμαι γιά σᾶς ἓνας ἀπόστολος ἄξιος κάθε ἐμπιστοσύνης.

١٨ أَنْ أَدْرَأُولَكُمْ عِبَادَ اللَّهِ لِئَلَّا تُكْفَرُوا
رَسُولًا

19. «Και μὴν δεῖξετε ὑπερηφάνεια πάνω ἀπό τόν ΑΛΛΑΧ.

١٩ وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَيَّ اللَّهُ لِيَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلًا

(44) Τό Στάδιο «άντ – Ντουσχάν»
 – ὁ Καπνός
 – Μέκκα – σέ 59 ἐδάφια

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ τοῦ
 Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Χ**ά Μίμ (Χά – Μίμ).*

١٠ حم

2. Μά τό Βιβλίο (τό Κοράνιο),
 πού φανερόνει τίς ἀλήθειες,

١٠ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ

3. Ἐμεῖς εἴμαστε πού τό ἔχουμε
 στείλει κάτω (στή γῆ) κατά
 τή διάρκεια μιᾶς εὐλογημένης
 νύχτας. Γιατί (πάντα)
 θέλουμε νά προειδοποιοῦμε
 (νουθετώντας τόν κόσμο).

١٠ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبْرَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ

4. Σ' αὐτή (τή νύχτα) ἔχει διευκρινισθεῖ
 κάθε ὑπόθεση σοφίας.

١٠ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ

5. Κατά διαταγή Μας. Γιατί
 (πάντοτε) Ἐμεῖς εἴμαστε
 πού στέλνουμε (ἀποκαλύψεις),

١٠ أَمْرًا مِّنْ عِندِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ

6. σάν μιᾶ εἰδονία ἀπό
 τόν Κύριό σου. Γιατί
 Ἐκεῖνος εἶναι πού ἀκούει
 καί γνωρίζει (τά πάντα),

١٠ رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

7. Κύριος τῶν οὐρανῶν καί τῆς γῆς
 καί ὁ,τι βρίσκεται ἀνάμεσά τους,
 ἄν – βέβαια – ἔχετε
 ἀκλόνητη πίστη.

١٠ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا

8. Δέν ὑπάρχει θεός παρά μόνο
 Ἐκεῖνος, πού δίδει τή ζωή
 καί τό θάνατο, πού εἶναι
 Κύριός σας καί Κύριος
 τῶν πατέρων σας (πού
 ἐζησαν) παλαιότερα.

بَيْنَهُمَا إِن كُنْتُمْ مُوقِنِينَ

١٠ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ

آبَائِكُمْ وَالْوَٰلِدِينَ

9. **Κ**ι ὁμως αὐτοί ἀκόμα
 ἀμφιβάλλουν, παίζοντας
 (διασκεδάζοντας μέ
 τήν ἀποκάλυψη).

١٠ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ

*βλ. ὑποσημ. 1

87. Κι ἂν τούς ρωτήσεις ποιὸς
 εἶναι πού τούς ἔπλασε,
 θά πούν βέβαια: ὁ ΑΛΛΑΧ
 Πῶς ὁμοῦς ἔχουν παραπλανηθεῖ
 μακριά (ἀπό τήν Ἀλήθεια);

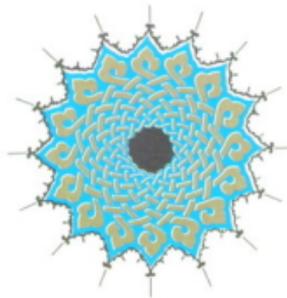
۸۷ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ

88. (ὁ ΑΛΛΑΧ γνωρίζει) τή φωνή
 (τοῦ Προφήτη) πού λέγει:
 «ὦ! Κύριέ μου!
 Αὐτός ἐδῶ εἶναι ἕνας λαός,
 πού δέν πιστεύει!

۸۸ وَقِيلَ لَهُ رَبِّ اِنَّ هَٰؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ

89. Ἄλλά ν' ἀπομακρυνθεῖς
 ἀπ' αὐτούς καί νά πéis:
 «Εἰρήνη!» Καί ἀργότερα θά
 μάθουν (τίς συνέπειες τῆς ἀπιστίας).

۸۹ فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

Κι όμως Ἐμεῖς
ἔχομε σχεδιάσει τὰ πάντα.

80. Ἡ μήπως νομίζουν δι
δέν ἀκούμε τὰ μυστικά τους
καί τὰ ἰδιαιτέρα (κρυφά)
λόγια τους. Βέβαια
(τὰ γνωρίζουμε), και
οἱ ἀγγελιοφόροι Μας
— πού βρίσκονται κοντά τους —
τά καταγράφουν.

Ⓐ **أَمْ يَحْسِبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ
وَنَجْوَاهُمْ ۚ بَلَىٰ وَرُسُلَنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ**

81. **Ν**ά πεις: «Ἄν
ὁ Πανοικτίρμονας (ΑΛΛΑΧ) εἶχε
ἓνα γιό, ἐγώ θά ἤμουνα
ὁ πρῶτος πού θά Τόν λάτρευα».

Ⓐ **قُلْ إِن كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا
أَوَّلُ الْعَابِدِينَ**

82. Δόξα στόν Κύριο
τῶν οὐρανῶν καί τῆς γῆς,
Ἄνώτατο Κύριο
τοῦ Θρόνου — (εἶναι
Ἄνώτερος)
ἀπό ὅσα (Τοῦ) ἀποδίδουν!
(δι ἔχει δῆθεν γιό).

Ⓐ **سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ**

83. Γι' αὐτό ἀφῆσέ τους
νά φλυαροῦν και νά παίξουν
(μάταια), μέχρις ὅτου
συνανητήσουν τήν Ἡμέρα τους
πού τοὺς ἔχουν ὑποσχεθεῖ.

Ⓐ **فَذَرُهُمْ يُفَضُّونَ وَيَلْعَبُونَ حَتَّىٰ يُلَاقُوا
يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ**

84. Κι Ἐκεῖνος πού εἶναι
στόν οὐρανό, εἶναι Θεός,
καί στή γῆ εἶναι Θεός.
Καί εἶναι ὁ Πάνσοφος,
ὁ Παντογνώστης (ΑΛΛΑΧ).

Ⓐ **وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ
وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ**

85. Κι Εὐλογημένος (Δοξασιμένος)
Ἐκεῖνος πού σ' Αὐτόν ἀνήκει
ἡ κυριαρχία τῶν οὐρανῶν
καί τῆς γῆς και δι,τι
στό ἐνδιάμεσό τους ὑπάρχει.
Μόνος Του ἔχει τή
γνώση τῆς Ὄρας.
Καί σ' Αὐτόν δλοι σας
θά ἐπιστρέψετε.

Ⓐ **وَتَبَارَكَ الَّذِي لَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَلِدْ
وَمَا يَلْبَسْ وَمَا يَكُنْ لَهُ ذُنُوبٌ
وَمَا يَكُنْ لَهُ سَعَاءٌ وَلا يَدُوعُونَ**

86. Αὐτοῦς δέ (οἱ ἄπιστοι) πού ἐπικαλοῦνται
(μέ λατρεία) — ἀντί Του ΑΛΛΑΧ —
δέν ἐξουσιάζουν τή μεσολάβηση,
ἐκτός ἀπό ἐκείνους, πού εἶναι
μάρτυρες τῆς Ἀληθείας (μέ συνείδηση)
πού αὐτοί (τόν) γνωρίζουν
(κι ἔχουν τοῦτο τό δικαίωμα).

Ⓐ **وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
الشفعة إلا من شهدها بحقٍ وهم يعلمون**

70. Εισέλθετε στον Παράδεισο
 έσεις και αί σύζυγοί σας,
 χαρούμενοι
 στην (όμορφιά και στην αγαλλίαση).

﴿۷۰﴾ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ

71. Θά περνούν άπ' αυτούς
 συνέχεια πιάτα και ποτήρια
 (καμωμένα) άπό χρυσάφι και
 θά έχουν εκεί, ό,τι
 ποθούν οί ψυχές κι ό,τι ευχαριστεί
 στά μάτια.
 Κι έσεις θά κατοικήσετε
 σ' αυτόν (γιά πάντα).

﴿۷۱﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ
 وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا شِئْتُمُ مِنَ الْأَنْفُسِ
 وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

72. Τέτοιος θά είναι
 ό Παράδεισος πού σας δίδεται
 κληρονομιά γιά όσα (καλά)
 κάνατε (στη ζωή).

﴿۷۲﴾ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

73. Έκει μέσα θά έχετε
 άφθονα φρούτα πού άπ' αυτά
 θά τρώτε (θά ίκανοποιείσθε).

﴿۷۳﴾ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ

74. **Ε**ί ένοχοι (οί άπιστοι)
 θά βρεθούν στά βασανιστήρια
 τής Κόλασης όπου
 θά κατοικήσουν (γιά πάντα).

﴿۷۴﴾ إِنَّ الْجَحِيمَ فِي عَذَابٍ مُّتَسَاوِينَ

75. Καθόλου δέν θά έλαττώνεται
 γ' αυτούς (ή τιμωρία),
 κι εκεί μέσα θά είναι
 (συνέχεια) άπελπισμένοι.

﴿۷۵﴾ لَا يَنْفَعُهُمْ وَعِهِمْ وَلَا يُؤْمِنُونَ

76. Καθόλου δέν τούς έχουμε
 άδικήσει, αλλά αυτοί οί ίδιοι
 άδίκησαν τόν έαυτό τους.

﴿۷۶﴾ وَمَا ظَنَنْتُمْ
 وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ

77. Και θά φωνάζουν: «Ω! Μάλικ!
 "Ας ήταν
 νά έβαζε — ό Κύριός σου —
 ένα τέλος σ' έμάς!».
 «Όχι! (Έκει) θά μείνετε αιώνια!»

﴿۷۷﴾ وَتَادُوا بِإِمْلَاقِكُمْ لِيَقْتَصَّ عَلَيْكُمْ رَبُّكُمْ وَقَالَ
 إِنَّكُمْ مَعَكُومُونَ

78. **Β**έβαια, σας έχουμε έλθει
 με τήν "Αλήθεια, κι όμως
 οί περισσότεροι άπό σας
 έχουν μίσος στην "Αλήθεια.

﴿۷۸﴾ لَقَدْ جِئْتُمْكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنْ
 أَنْتُمْ تَكْفُرُونَ

79. "Αλλά αυτοί σχεδίασαν κάτι
 (έναντιόν του προφήτη):

﴿۷۹﴾ أَمْ أَرَبْتُمْ أَمْ رَبَّنَا مُبِرُّمُونَ

Αυτός είναι ο Ίσιος
(ό σωστός) Δρόμος.

وَاتَّبِعُونَ هَذَا صِرَاطَ مُسْتَقِيمٍ

62. Και μὴ ἀφήνετε τὸν Σατανά νά σᾶς ἐμποδίζει, γιατί εἶναι ἕνας φανερός ἐχθρός γιά σᾶς.

۞ وَلَا يَصُدَّنَّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ

عَدُوٌّ مُّبِينٌ

63. **Κ**ι όταν ἦλθε ὁ Ἰησοῦς μέ τά Καθαρά (Σημεῖα), εἶπε: «Ἐρχομαι σ' ἐσᾶς μέ τῆ Σοφία, γιά νά σᾶς φανερώσω (νά σᾶς ἐξηγήσω) μερικά ἀπ' αὐτά πού εἶχατε διαφορές καί φιλονικοῦσατε. Γι' αὐτό φοβηθεῖτε τὸν ΑΛΛΑΧ καί ὑπακοῦτε με».

۞ وَاتَّجَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ

جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَالْبَيِّنَاتِ لَكُمْ بَعْضُ

الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

64. Πράγματι, ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι ὁ Κύριός μου καί ὁ Κύριός σας. Γι' αὐτό νά Τόν λατρεύετε. Αὐτός εἶναι ὁ Ίσιος ὁ σωστός) Δρόμος».

۞ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ

هَذَا صِرَاطَ مُسْتَقِيمٍ

65. Ἄλλά τά διάφορα κόμματα – ἀνάμεσα τους – διαφώνησαν (γιά τῆ φύση τοῦ Ἰησοῦ) Ἄλλοιμονο – σ' αὐτούς πού ἀδίκησαν – ἀπό τά βασιανιστήρια τῆς λυπηρῆς Ἡμέρας (τῆς Κρίσεως).

۞ فَأَخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ قَوْلًا

لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ أَلِيمٍ

66. Μήπως περιμένουν μόνο τὴν ὼρα, πού μπορεῖ νά τοὺς ἔλθει ξαφνικά, ἐνῶ δὲν θά τῆ καταλάβουν;

۞ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً

وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

67. Οἱ φίλοι αὐτῆ τὴν Ἡμέρα θά γίνουν ἐχθροί – ὁ ἕνας μέ τὸν ἄλλο –, ἐκτός οἱ ἐνάρετοι.

۞ الْأَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَالْ

الْمُتَّقِينَ

68. **Ε**! Δοῦλοι Μου, (ἀφοσιωμένοι! Κανένας φόβος δὲν θά ὑπάρχει πάνω σας σ' αὐτῆ τὴν Ἡμέρα, κι οὔτε θά λυπηστε,

۞ يَعْبادُ لَا خَوْفَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ

تَحْزُونَ

69. ὅσοι ἔχουν πιστέψει στά Σημεῖα Μας (στά ἐδάφια τοῦ Κορανίου) κι ἔχουν ὑποταχθεῖ στό Ἰσλάμ.

۞ الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا

مُسْلِمِينَ

δέν ἦλθαν μαζί του οἱ ἄγγελοι
 συνοδεύοντάς τον μέ πομπή:»

الْمَلَائِكَةُ مُقَرَّبِينَ

54. Ἐτσι ξεγέλασε τὸ λαὸ του,
 καὶ αὐτοὶ τὸν ὑπάκουσαν.
 Σίγουρα ἦταν λαὸς παράνομος.

٥٤ فَاسْتَحَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا
 قَوْمًا فٰسِقِينَ

55. Κι ὅταν — τέλος — μᾶς
 ἐξόργισαν, τοὺς ἐκδικηθήκαμε
 καὶ τοὺς πνίξαμε ὅλους μαζί.

٥٥ فَلَمَّا ءَاسَفُونَا اٰنقَمْنَا مِنْهُمُ فَاَعْرَضْنٰهُمْ
 اٰجْمَعِينَ

56. Καὶ τοὺς κάναμε ἓνα προηγούμενο
 (ἱστορικό παρελθόν)
 καὶ ἓνα (διδαχτικό)
 παράδειγμα γιὰ
 τὶς ἐρχόμενες (γενιές).

٥٦ فَجَعَلْنٰهُمْ سَآكِنًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ

57. **Κ**ι ὅταν ἀναφέρεται
 — σάν παράδειγμα —
 ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας,
 (ὁ Ἰησοῦς),
 νά τώρα ποὺ ὁ λαὸς σου
 (Ἔμ Μουχάμμαντ!)
 διαμαρτύρεται γι' αὐτό,
 (φωνάζει δυνατὰ
 κοροϊδεύοντας)!

٥٧ * وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا اِذَا قَوْمٌ
 مِنْهُ يَصِدُوْنَ

58. Καὶ λένε: «Εἶναι οἱ θεότητές μας
 καλύτερες, ἢ ἐκεῖνος;»
 Καὶ δέν σοῦ εἶπαν αὐτό
 παρά μόνο γιὰ συζήτηση.
 Μάλιστα, εἶναι
 ἓνας φιλόνομος λαὸς.

٥٨ وَقَالُوا ءَاٰلِهِنَا خَيْرٌ اَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوْهُ لَكَ
 اِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خٰصِمُونَ

59. Δέν εἶναι τίποτε
 (περισσότερο) ἀπὸ ἓνας δοῦλος
 (τοῦ ΑΛΛΑΧ),
 ποὺ τὸν περιβάλαμε
 μέ τῆ Χάρη μας, καὶ
 τὸν κάναμε ἓνα παράδειγμα
 γιὰ τὰ Παιδιά τοῦ Ἰσραήλ.

٥٩ اِنْ هُوَ اِلَّا عَبْدٌ اٰنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنٰهُ
 مَثَلًا لِّبَنِي اِسْرٰٓءِيْلَ

60. Κι ἂν τὸ θέλαμε θά κάναμε στή θέση σας
 ἀγγέλους, νά κυριαρχοῦν τῆ γῆ.

٦٠ وَلَوْ نَشَاءُ جَعَلْنٰكُمْ اَمْلَآئِكَةً فِي
 الْاَرْضِ يَخْلُقُوْنَ

61. Κι αὐτός (ὁ Ἰησοῦς)
 θά εἶναι ἓνα βέβαιο Σημάδι
 ὅτι (πλησιάζει) ἡ Ἔσρα.
 Γι' αὐτό μὴν
 ἀμφιβάλλετε γι' αὐτήν,
 ἀλλά νά μέ ἀκολουθεῖτε.

٦١ وَاِنَّهٗ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا

46. **Κ**αί στείλαμε τόν Μωσῆ με τὰ Σημεῖα Μας στόν Φαραῶ καί τόν λαό του, καί εἶπε: «Εἶμαι ἓνας ἀπεσταλμένος τοῦ Κυρίου τοῦ Σὺμπαντος Κόσμου».

① وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

47. Ὅταν ὁμως τοὺς παρουσίασε τὰ σημεῖα Μας, κοίταξε τοὺς πῶς τὰ γελοιοποίησαν.

② فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ

48. Κι ἐδείξαμε σ' αὐτοὺς θαῦμα πάνω σὲ θαῦμα τὸ ἓνα μεγαλύτερο ἀπὸ τὸ ἄλλο. Καί τοὺς τιμωρήσαμε ὥστε ἴσως κι ἐπιστρέψουν (σ' Ἑμᾶς).

③ وَمَا زِيَادُهُمْ إِلَّا فِي آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعُقَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

49. Καί εἶπαν: «ὦ! Ἐσὺ ὁ Μάγος! Ἐπικαλέσου τόν Κύριό σου, γιά μᾶς, σύμφωνα μέ τήν Ὑπόσχεσή Του σ' ἐσένα, γιατί ἐμεῖς θά δεχτοῦμε τήν καθοδήγηση».

④ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّنَا لَمُهْدُونَ

50. Μόλις ὁμως ἀναστείλαμε – ἀπ' αὐτούς – τὰ βάσανα, νά τοὺς (πάλι) πού παραβιάζουν τὸ λόγο τους.

⑤ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعُقَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُورُونَ

51. Κι ἐφάναξε ὁ Φαραῶ τὸ λαό του καί εἶπε: «ὦ! Λαέ μου! Μήπως δέν μοῦ ἀνήκει ἡ κυριαρχία τῆς Αἰγύπτου; Μήπως δέν μοῦ ἀνήκουν αὐτά τὰ ποτάμια πού τρέχουν κάτω ἀπὸ τὸ (παλάτι) μου; (Τι συμβαίνει λοιπόν!) Μήπως δέν βλέπετε;

⑥ وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ

52. «Μήπως δέν εἶμαι καλύτερος ἀπ' αὐτόν (τόν Μωσῆ), πού εἶναι ἓνα καταφρονημένο (ἄθλιο πλάσμα) καί δέν μπορεῖ νά ἐκφρασθεῖ καθαρά;

⑦ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَيِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ

53. «Τότε γιατί δέν πετάχτηκαν πάνω του, (δέν στολιστήκε) μέ χρυσά βραχιόλια; ἢ (γιατί)

⑧ فَلَوْلَا أَلْقَىٰ عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِّن ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ

ἀπό τόν (σωστό) (ἴσιο) δρόμο τοῦ ΑΛΛΑΧ,
ἔτσι νομίζουν ὅτι ὀδηγοῦνται σωστά!

أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ

38. Τέλος ὅταν (ἕνας τέτοιος)
ἔλθει σ' Ἐμᾶς, λέγει:
«Μακάρι ἢ ἀπόσταση
τῶν δύο Ἀνατολῶν
νά ἔμπαινε ἀνάμεσα σ' ἐμένα
καί σ' ἐσένα Σατανά!»
Πόσο κακιά εἶναι — πράγματι —
ἡ συντροφιά (του)!

٣٨ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي
وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْمَشْرِفَيْنِ فَيْعَسَ الْقَرِينُ

39. Καί τήν Ἡμέρα αὐτήν
δέν πρόκειται νά ὀφελῆθεῖτε
ἐφόσον — ἔχετε ἀδικήσει — ὅτι
θά εἰστε μέτοχοι
στά βασανιστήρια.

٣٩ وَلَنْ نَنْفَعَكُمْ يَوْمَئِذٍ لَّا تَلَّمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي
الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

40. **Μ**ήπως μπορεῖς νά κάνεις
τόν κουρό ν' ἀκούσει, ἢ
νά καθοδηγήσεις τοὺς τυφλοὺς
ἢ ὅποιον (περιφέρεται)
σέ φανερὴ πλάνη;

٤٠ أَفَأَنْتَ تُشِيرُ الْأَصْمَاءَ أَوْ تَهْدِي الْعُمْى وَمَنْ
كَانَ فِي صَكَلٍ مُّبِينٍ

41. Εἶναι βέβαιο ὅτι (ὑστερα
ἀπὸ τὸ θάνατό σου, ὅταν σέ παραλάβομε
θά τοὺς ἐκδικηθοῦμε.

٤١ فَإِنَّا نَذْهَبَنَ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ

42. εἶτε σέ (κρατήσουμε) γιά
νά δεῖς (τὴν ἐφαρμογὴ
τῆς τιμωρίας) πού τοὺς εἶχαμε
ὑποσχεθεῖ. Γιατί εἴμαστε —
βέβαιοι — ἐπικρατέστεροι ἀπ' αὐτοὺς
(παντοδύναμοι πάνω σ' αὐτούς)

٤٢ أَوْزَيْنَاكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِم
مُقْتَدِرُونَ

43. Γι' αὐτὸ κρατήσου (γερά)
σ' ἐκεῖνον πού ἔχει σταλεῖ
σέ σένα με ἔμπνευση.
Βέβαιο βρίσκεσαι
στόν Ἴσιο Δρόμο.

٤٣ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ
عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

44. Πραγματικά τοῦτο (τὸ Κοράνιο)
εἶναι τὸ Μῆνυμα (τιμῆς)
γιά σένα καί
γιά τὸ λαό σου, καί
θά ἐρωτηθεῖτε (ὄλοι σας
γιά νά δώσετε λογαριασμό).

٤٤ وَإِنَّهُ لَلَّذِي كُرِّرْنَاكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ
تُسْأَلُونَ

45. Κι ἐρώτησε τοὺς ἀποστόλους μας
πού — πρὶν ἀπὸ σένα στείλαμε:
Μήπως ὄρισαμε — γιά λατρεία —
ἄλλες θεότητες, ἀντί
τοῦ Φιλάνθρωπου (ΑΛΛΑΧ);

٤٥ وَسَأَلْنَا مَنْ أَرْسَلْنَاكَ مِن قَبْلِكَ مِن رُّسُلِنَا أَجَعَلْنَا
مِن دُونِ الرَّحْمَنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ

σε κάποιον σπουδαίο (ισχυρό)
άνδρα από τὰ δύο χωριά:
(τὴ Μέκκα καὶ Τάφρ)!

مِنَ الْقَرِيَّاتَيْنِ عَظِيمٍ

32. Μήπως θά ἤθελαν νὰ μοιραστοῦν τὴν Εὐνοία τοῦ Κυρίου σου, (τὴν Ἀποστολή):
Ἐμεῖς εἰμαστε πού μοιράζουμε – ἀνάμεσά τους – τὰ ἀπαραίτητα γιὰ τὴ συντήρησή τους στὴ ζωὴ τοῦ κόσμου τούτου, καὶ ἀνυψώνουμε σὲ βαθμοὺς μερικοὺς ἀπ' αὐτοὺς, πάνω ἀπὸ ἄλλους, ὥστε μερικοὶ νὰ μποροῦν νὰ καρποῦνται (τὸν κόπο) τῆς ἐργασίας τῶν ἄλλων. Ἡ Γενναιοδωρία ὁμως τοῦ Κυρίου σου εἶναι καλύτερη ἀπὸ δσα (πλοῦτη) κι ἂν συσσωρεύουσιν.

۳۲ أَهْمُ يَقْسَمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا
بِيَدِهِمْ مَعِيشَتَهُمْ
فَالْحَيَوَةُ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ
دَرَجَاتٍ لِّيَخْلُدَ بِبَعْضِهِم بِبَعْضٍ أَتُفَرِّقُونَ
رَبِّكَ خَيْرًا مِّمَّا يَجْمَعُونَ

33. Κι ἂν δὲν ὑπῆρχε (ὁ φόβος) ὥστε οἱ ἄνθρωποι νὰ γίνονταν ἓνα καὶ μόνο ἔθνος (παραδομένο στὴν ἀπιστία) θά προμηθεύαμε σ' ὅποιον ἀρνεῖται τὸν Φιλάνθρωπο (τὸν ΑΛΛΑΧ), ἀσημένιες ὀροφές στὰ σπίτια τους κι (ἀσημένια) σκαλοπάτια γιὰ νὰ ἀνεβούν πάνω σ' αὐτὰ

۳۳ وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً
جَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِيُوقِعَهُمْ سَفْهَاتٍ مِّنْ
فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ

34. κι (ἀσημένιες) πόρτες στὰ σπίτια τους, κι (ἀσημένια) θρονιά πού πάνω τους θά μπορούσαν νὰ πλαγιάζουν,

۳۴ وَاللِّيُوقِعَهُمْ لِيُوقِعَهُمْ سَفْهَاتٍ مِّنْ
فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ

35. Καὶ χρυσὰ κοσμήματα καὶ νομίσματα. Κι ὁμως ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι, παρά μιά (πρόσκαιρη) ἀνεση τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου τούτου. Ἡ Μέλλουσα Ζωὴ – στὸν ἄλλο κόσμο – στὸν Κύριό σου – εἶναι γιὰ τοὺς ἐνάρετους.

۳۵ وَزُخْرَفًا وَإِنَّ كُلَّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعِ
الْحَيَوُةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ عِنْدَ رَبِّكَ
لِلْمُتَّقِينَ

36. **Κ**ι ὅποιος παραβλέπει νὰ μνημονεῦει τὸν Ραχμάν (τὸν φιλάνθρωπο ΑΛΛΑΧ) ὀρίζουμε γι' αὐτὸν ἓνα Σατανά νὰ εἶναι στενός συντροφός του.

۳۶ وَمَنْ يَعِشْ عَن ذِكْرِ
الرَّحْمَنِ يُفِضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ وَرِيثٌ

37. Πράγματι, αὐτοὶ (οἱ δαίμονες) τοὺς ἐμποδίζουν (ἀποσύρουν)

۳۷ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ

σ' οποιοδήποτε χωριό, ειπαν
οί πάμπλουτοι ανάμεσα
στο λαό τους: «Βρήκαμε
τούς πατέρες μας
ν' ακολουθούν κάποια θρησκεία,
κι εμείς — βέβαια —
άκολουθούμε τά βήματά τους».

تَذِيرًا لَّأَنَّهُمْ قَالُوا مَن فَوْقَنَا وَإِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ
أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّقْتَدُونَ

24. Ἔλεγε (ὁ ἀπόστολος):
«Κι ἂν σᾶς φέρω καλύτερη
ὁδηγία ἀπ' αὐτὴ πού βρήκατε
ν' ἀκολουθοῦν οἱ πατέρες σας;»
Λένε: «Ἐμεῖς ἀπορρίπτουμε
—ὀπωσδήποτε αὐτό
γιά τόν ὁποῖο ἔχετε σταλῆ».

١٤ «قَالَ أَوْلَوْ جِئْتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ
عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّمَا آُرْسِلْتُ بِهِ
كُفْرُونَ»

25. Ἔτσι τούς ἐκδίκηθήκαμε.
Κοίταξε λοιπόν ποιό ἦταν
τό τέλος ἐκείνων πού
διέψευσαν (τήν Ἄληθεια)!

١٥ فَأَنفَتْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظُرُ كَيْفَ
كَانَ عَقِبَهُ الْمُكَذِّبِينَ

26. **Κ**αί πρόσεξε, αὐτό πού εἶπε
ὁ Ἄβραάμ στόν πατέρα του
καί στο λαό του: «Εἶμαι
ἄθῳος ἀπό ὀ, τι λατρεύετε.

١٦ وَلَئِن قَال لِبُرِّيهِ لَأَبِيذ وَقَوْمِيهٖ إِنِّي
بِرَاءةٌ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ

27. «(Λατρεύω) μόνο Ἐκεῖνον
πού μέ πρωτοέφτιαξε καί πού
— βέβαια — θά μέ καθοδηγήσει».

١٧ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيُبْدِينِ

28. Κι ἔτσι ἔκανε (αὐτὴ
τὴ φράση) νά παραμεινε
ἕνας λόγος στοὺς
ἀπογόνους του, ἴσως
καί ἐπιστρέψουν
(μιά μέρα στήν θρησκεία τοῦ ΑΛΛΑΧ).

١٨ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِمْ لَعَلَّكُمْ
يَرْجِعُونَ

29. Μάλιστα ἔδωσα τίς ἀπολαύσεις
(αὐτῆς τῆς ζωῆς) σ' αὐτούς καί
στοὺς πατέρες τους, μέχρις
ὅτου τούς ἤρθε ἡ Ἄληθεια
(τὸ Κοράνιο) καί
ἕνας Ἀπόστολος πού
νά τὴν ἐξηγεῖ φανερά.

١٩ بَلْ مَنَعْتُمْ هَؤُلَاءِ وَاَبَاءَهُمْ حَتَّىٰ
جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ

30. Σάν ἔφτασε ὁμοῦ
ἡ Ἄληθεια σ' αὐτούς, εἶπαν:
«Αὐτό εἶναι μαγεία
κι εμείς τὴν ἀπορρίπτουμε».

٢٠ وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا صَحَابٌ مِّنَّا يَدْعُونَ
كُفْرُونَ

31. Κι εἶπαν: «Μόνο ἕάν τὸ Κοράνιο
εἶχε σταλεῖ κάτω (σὴ γῆ)

٢١ وَقَالُوا لَوْلَا نَزَّلَ هَذَا الْقُرْآنَ مِن سَمَاءٍ لَّكُنَّا عَلَىٰ رُجُلٍ

δημιουργήσει, και παραχώρησε
σ' εσάς τούς γιούς ως προνομιούχους;

بِالْبَيِّنَاتِ

17. Κι όταν πληροφοροείται
κανένας τους για
(τη γέννηση κόρης) —
αυτό που αποδίδουν
στον Φιλάνθρωπο (ΑΛΛΑΧ)—,
τότε τὸ πρόσωπό του σκεπάζεται
ἀπό μαυρίλα, κι ἀπό μέσα του
αίσθάνεται θλιψη!

﴿١٧﴾ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا
ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

18. Πῶς (εἶναι δυνατό
νά συνδέεται με τὸν ΑΛΛΑΧ) ἕνας
πού ἀνατρέφεται ἀνάμεσα
στὰ κοσμήματα, κι πού εἶναι
ἀνίκανος νά συζητήσει σαφῶς
σέ μιὰ λογομαχία;

﴿١٨﴾ أَوْ مِنْ يَنْشُرُهُ فِي الْعِلْيَةِ وَهُوَ فِي
الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ

19. Κι ἔκαναν θηλυκά πλάσματα,
τούς ἀγγελούς αὐτούς πού εἶναι
δοῦλοι τοῦ Ραχμάν (ΑΛΛΑΧ)
Φιλάνθρωπου.
Μήπως ἦταν μάρτυρες (τὴν ὥρα)
πού δημιουργήθηκαν;
Ἡ ὁμολογία τους θά γραφεῖ
καί θά ἐρωτηθοῦν (για
νά δώσουν λογαριασμό).

﴿١٩﴾ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ
إِنثًا أَشْهَادًا وَخَلَقْنَاهُمْ سَكَنًا تَشْبَهُنَّهُمْ
وَيُسْأَلُونَ

20. **Κ**αί εἶπαν: «Ἄν ὁ ΑΛΛΑΧ
(ὁ Φιλάνθρωπος) τὸ
θελήσει δέν θά
λατρεύαμε αὐτέσ τῖς
(θεότητες)!»
πού δέν ἔχουν γι' αὐτὸ
καμιά γνώση! (τεκμήριο). Κι ὁμως
δέν κάνουν τίποτε, παρά
νά ψευδόνται βλασφημώντας
(καί νά ἐπινοοῦν ψέματα).

﴿٢٠﴾ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَتَى
بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

21. Μήπως τούς ἔχουμε δώσει
—πρὶν ἀπ' αὐτὸ — ἕνα (ἄλλο) Βιβλίο,
πού σ' αὐτὸ ἔχουν πιαστεῖ γερὰ
(καί στηρίζουν αὐτὰ πού λένε);

﴿٢١﴾ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِمْ فَهُمْ بِهِ
مُسْتَكْبِرُونَ

22. (Ὁχι βέβαια)! λένε (ὁμως):
«Βρήκαμε τούς πατέρες μας
ν' ἀκολουθοῦν κάποια θρησκεία,
κι ἐμεῖς πάνω
στ' ἀχνάρια τους καθοδηγοῦμαστε».

﴿٢٢﴾ بَلْ قَالُوا لَوْ إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ آثَارِهِمْ
عَلَىٰ بَنَاتِهِمْ لَتَزُولُ

23. Ἄκριβῶς με τὸν ἴδιο τρόπο:
ὅποτε στείλαμε ἕναν
προειδοποιητὴ — πρὶν ἀπὸ σένα —

﴿٢٣﴾ وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَوْمٍ مِثْلِهِ

και τη γη; - θα σου άπαντήσουν
μέ βεβαιότητα, ότι τούς έχει
δημιουργήσει ο 'Ανικητος, ό Παντογνώστης».

لَيَقُولَنَّ خَلَقْنَاهُمْنَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ

10. Είναι 'Εκείνος που
έχει κάνει - για σάς - τη γη
στρωμένη (σάν χαλί), και χάραξε
σ' αυτήν - για σάς - όδους,
για να μπορείτε
να καθοδηγηθείτε.

١٠ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ
لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

11. Κι είναι 'Εκείνος που
στέλνει κάτω (στη γη)
τό νερό (της βροχής) από
τόν ουρανό - όσο χρειάζεται -
και ξαναζωντανεύουμε μ' αυτό
μία χώρα που ήταν νεκρή.
Έτσι κι έσείς θ' άναστηθείτε
(άπό τούς τάφους).

١١ وَالَّذِي نَزَّلَ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدِرُ فَأَنْشُرَنَاهُ بِهٖ بَلَدَةً مَّيْتًا
كَذَلِكَ نُفَخِّرُونَ

12. Και είναι 'Εκείνος που
δημιούργησε κατά ζεύγη (είδη)
τά πάντα, κι έκανε - για σάς -
τά καράβια και τά ζωντανά
που πάνω τους μεταφέρεστε,

١٢ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ
مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ

13. ώστε να μπορείτε
να κάθεστε (μέ ασφάλεια
και σταθερά) πάνω
στις πλάτες τους, κι έπειτα
άφορ καθήσετε (άναπαυτικά),
να μνημονεύετε την ευνοια
του Κυριου σας, και να λέτε:
«Είναι 'Ανώτατος ό ΑΛΛΑΧ
που ύπέταξε (όλα)
αυτά στη διαθεσή μας,
και που ποτέ δέν
θά μπορούσαμε (μόνοι μας)
να τό κατορθώσουμε (να τό ύποτάξουμε).

١٣ لَيَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ يُدْكَرُ وَهُوَ يُعْمَهُ
رَبِّكُمْ إِذَأَسْتَوِيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا
سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرْنَا هَذَا وَمَا
كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ

14. «και στον Κύριο μας -
όπως όποτε - πρέπει
να έπιστρέψουμε!»

١٤ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ

15. Κι όμως έχουν άποδώσει
σ' Αυτόν (στη θεότηά Του),
ένα μέρος (ένα παιδί)
άπό τούς δούλους Του.
Πραγματικά ό άνθρωπος
είναι πολύ άπιστος,
όμολογουμένως άχάριτος!

١٥ وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّا
الْإِنْسَانُ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ

16. **Μ**ηπως πήρε θυγατέρες
άπό αυτά που έχει ό 'Όσιος

١٦ أَمْ أَخَذْنَا مِمَّا يَخْلُقُ بَنَانًا وَأَصْفَاكُمْ

(43) Τό Στάδιο «ἄς - Ζούχρουφ» –
ὁ Στολισμός, ἢ τὰ Χρυσά Νομίσματα.
– Μέκκα – σέ 89 ἰδέφια

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλανθρώπου

1. **Χ** ἄ Μίμ (Χά Μίμ). *

2. Μά τό Βιβλίο (τοῦτο), πού
(διευκρινίζει τά πράγματα),
φανερώνει τίς ἀλήθειες,

3. (καί) πού τό ἔχομε κάνει
ἓνα Κοράνιο
στήν Ἀραβική, ὥστε (νά σᾶς εἶναι
κυταληπτό καί γιά)
νά φρονιματιστεῖτε.

4. Βέβαια καί βρίσκεται
(στόν οὐρανό) – κοντά Μας –
(καί περιέχεται),
πολύ ὕψηλά (σέ ἄξιομα)
καί γεμάτο σοφία.

5. **Μ**ήπως θά πρέπει – λοιπόν –
νά στερήσουμε ἀπό σᾶς
τό Κοράνιο (τό Μήνυμα)
καί νά σᾶς παραμελήσουμε
ἐπειδή εἶστε ἓνας λαός
ὑπερβολικά ἄπιστος;

6. Καί πόσοι ἦταν οἱ προφήτες
πού σταίλαμε
στούς παλαιότερους (λαούς);

7. Κι ὁμως ποτέ δέν τοῦς ἤλθε
ἓνας προφήτης καί νά μή
τόν γελοιοποιήσουν.

8. Γι' αὐτό ἔχομε ἐξολοθρέψει λαούς
πολύ ἰσχυρότερους ἀπ' αὐτούς
(δηλ. πού διέψευσαν τόν Μουχάμαντ)
κι ἔχομε δώσει προηγούμενος
τό παράδειγμα τῶν ἀρχαίων (λαῶν).

9. **Κ**ι ἄν τοῦς ρωτήσεις:
«Ποιός ἐπλασε τοῦς οὐρανοῦς

* Βλ. σημ. 1

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١٧

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ

١٠ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

١١ وَإِن مِّن مِّن سَمَاءٍ مِّن دُونِهَا

حَكِيمَةٍ

١٢ أَفَضْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَاحًا أَلَمْ يَكُن لَكُمْ

مُسْرَفِينَ

١٣ وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ

١٤ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ

يَسْتَهْزِئُونَ

١٥ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَنْ مِثْلَ

الْأَوَّلِينَ

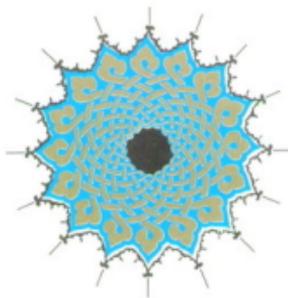
١٦ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

52. Μ' αυτό τόν τρόπο Εχομε
 ἔμπνευσει σ' ἑσένα
 — κατ' Ἐντολή Μας — τό Πνεῦμα
 (τό Κοράνιο).
 Ἄγνοοῦσαις — ἐντελῶς — (πρίν)
 τί ἦταν τό Βιβλίο (τό Κοράνιο) καί
 τί ἦταν ἡ Πίστη.
 Κι ὁμως τό κάναμε τοῦτο
 (τό Κοράνιο) ἕνα Φῶς, πού
 μ' αὐτό καθοδηγοῦμε — ὅποιον
 θέλουμε — ἀπό τοῦς δούλους Μας.
 Κι ἐσύ — ἐπίσης — πρέπει βέβαια
 νά ὀδηγήσεις (τοῦς ἀνθρώπους)
 στόν Ἰσιο Δρόμο.

﴿٥٢﴾ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ
 رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا آتَيْنَاكَ
 وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي
 بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَهْدِي لَمَلِي
 صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

53. τό Δρόμο τοῦ ΑΛΛΑΧ, πού
 ἔχει (στήν κυριαρχία Του.)
 ὄσα βρίσκονται
 στοῦς οὐρανοῦς καί ὄσα
 στή γῆ. Πράγματι ὄλες
 οἱ ὑποθέσεις τείνουν
 πρός τήν κατεύθυνση τοῦ ΑΛΛΑΧ!

﴿٥٣﴾ صِرَاطُ اللَّهِ الَّذِي لَمْ يَلَمْ فِي السَّمَوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ لَإِلَّا إِلَهُ تَصِيرُ الْأُمُورُ

Κι ὅποιον ὁ ΑΛΛΑΧ ἀφήνει
στήν πλάνη, δέν ὑπάρχει
γι' αὐτόν δρόμος (γιὰ τὸ Τέμα).

47. **Υ**πακούετε – λοιπόν –
στόν Κύριό σας πρὶν φτάσει
ἡ Ἡμέρα, πού δέν θά καθυστερήσει,
(ὁπως τὴν θέσπισε) ὁ ΑΛΛΑΧ!
Αὐτὴ τὴν ἡμέρα δέν θά ὑπάρχει
τόπος γιὰ καταφύγιό σας,
κι οὔτε καταφύγιο γιὰ ν' ἀρνηθεῖτε
(τίς ἁμαρτίες σας)!

48. Κι ἂν ἀπομακρυνθοῦν (καὶ
σέ περιφρονήσουν),
νά μὴν λυπᾶσαι, γιατί
Ἔμεῖς δέν σ' ἔχουμε
στελεῖ γιὰ φύλακα πάνω τους.
Τὸ καθῆκόν σου εἶναι μόνο
νά μεταφέρεις (τὸ Μήνυμα).
Βέβαια ἂν δόσουμε
στόν ἄνθρωπο νά δοκιμάσει
κάποια εὐεργεσία – πού
τοῦ παρέχεται ἀπ' εὐθείας
ἀπὸ Μᾶς – χαιρέται γι' αὐτή.
Ἄν ὁμως κάποια συμφορὰ
τούς συμβεῖ ἀπὸ τὰ ἔργα πού
παρουσίασαν τὰ χέρια τους,
τότε γίνεται ἕνας ἀχάριστος ἄνθρωπος.

49. **Σ**τόν ΑΛΛΑΧ ἀνήκει
ἡ κυριαρχία τῶν οὐρανῶν
καὶ τῆς γῆς. Δημιουργεῖ
ὅ,τι θέλει (καὶ σχεδιάζει).
Χαρίζει σ' ὅποιον Ἐκεῖνος
θέλει κορίτσια, καὶ χαρίζει σ' ὅποιον
Ἐκεῖνος θέλει τ' ἀγόρια.

50. Ἡ τοὺς χαρίζει καὶ τὰ δύο
– ἀγόρια καὶ κορίτσια –
κι ἀφήνει στείρο ἐκεῖνον
πού θέλει. Βέβαια Αὐτός
εἶναι Παντογνώστης καὶ Παντοδύναμος.

51. **Κ**αὶ δέν εἶναι δυνατό
σ' ἕναν ἄνθρωπο – νά
τοῦ μιλήσει ὁ ΑΛΛΑΧ – ἐκτός
ἐμπνέοντας (τοῦτον), ἢ
πίσω ἀπὸ ἕνα παραπέτασμα,
ἢ στέλνοντα ἀγγελιοφόρο
γιὰ νά ἐμπνεύσει (ἀποκαλύπτοντα)
– μέ τὴν ὁδοῦ Του –
τά ὅσα θέλει. Αὐτός εἶναι βέβαια
ὁ Ὑψιστος, ὁ Πάνσοφος.

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَسَالُهُ مِنْ سَبِيلٍ

٤٧ ﴿ أَسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ
لَا مَرَدَ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ تَجْلِيٍّ يَوْمَئِذٍ
وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ

٤٨ ﴿ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
حَفِظًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ فَإِنَّمَا إِذَا
أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَفَرِحَ بِهَا وَإِن
نُصِبْهُ سَيْئَةً جَمَّا فَدَمَّتْ أَيْدِيهِمْ فَإِن
الْإِنْسَانَ كَقَمُورٍ

٤٩ ﴿ لِلَّهِ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ
مَا يَشَاءُ يُهَبِّبُ لِمَن يَشَاءُ إِنَّا
وَهُبِّ لِمَن يَشَاءُ الذَّكُورَ

٥٠ ﴿ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَّا وَبِجَعْلٍ مِّن
يَشَاءُ عَقِيبًا إِنَّهُ عَلَيْهِ قَدِيرٌ

٥١ ﴿ • وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُلِمَهُ اللَّهُ
إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا
فَيُوحِي بِلَاذُنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

Ἄλλὰ ὅποιος συγχωρεῖ
καὶ συμβιβάζεται,
ἢ ἀμοιβή του βρίσκεται
στὸν ἈΛΛΑΧ. Βεβαίως, Αὐτός
δὲν ἀγαπᾷ τοὺς ἀδικούς.

فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ

41. Βέβαια, ἂν κανεῖς ἀντιδρᾷ
(ἀμυνόμενος τοῦ ἑαυτοῦ του),
ἔπαιτα ἀπὸ μιᾶ ἀδικία (πού ἔγινε)
σ' αὐτόν, καμιὰ μομφή
δὲν ὑπάρχει πάνω του.

① وَلَئِنْ أَنْتَصَرْتَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ
مَا عَلَيْكَ مِنْ سَبِيلٍ

42. Ἡ μομφή εἶναι μόνο
ἐνάντια σ' αὐτούς πού
ἀδικοῦν τοὺς ἀνθρώπους, καὶ
ἀυθαδέστατα παρανομοῦν στὴ γῆ,
(ἀψηφώντας) τὸ ὀρθό καὶ
τὸ δίκαιο. Αὐτοὶ – ὅπωςδὴποτε –
θὰ ἔχουν ἐπώδυνα βασιανιστήρια.

② إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ
يَظْلِمُونَ
النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ
أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

43. Κι ὅποιος ὑπομένει καὶ
συγχωρεῖ, αὐτὸ βέβαια εἶναι
μιὰ ἄσκηση θαρραλέας θέλησης
κι ἀποφασιστικότητας στὴ σωστή
κατεύθυνση τῶν ὑποθέσεων.

③ وَلَئِنْ صَبَرْتَ وَعَفَّرْتَ
ذَلِكَ لَئِنْ
عَفَرِ الْأُمُورِ

44. **Κ**ι ὅποιον ὁ ἈΛΛΑΧ ἀφήνει
στην πλάνη, δὲν ἔχει – κατὰ
συνέπεια – κανένα προστατή μετὰ
ἀπ' Αὐτόν.
Καὶ (τότε) θὰ δεῖς τοὺς ἀδικούς
ὅταν βρεθοῦν μπροστά
στὴν Τιμωρία καὶ τὴ βλέπουν,
νά λένε: «Μήπως ὑπάρχει
κανένας δρόμος γιὰ
(νά πραγματοποιηθεῖ ἢ) ἐπιστροφή»;

④ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِنْ وَادٍ
مِنْ بَعْدِهِ
وَتَرَى الظَّالِمِينَ
لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ
يَقُولُونَ
هَلْ لَنَا مَرَدٌّ مِنْ سَبِيلِ

45. Καὶ θὰ τοὺς δεῖς
νά παραστέκονται (στὴν φωτιά)
ντροπιασμένοι ἀπὸ
τὸν ἐξευτελισμό, (καὶ) ρίχνοντας
κρυφές ματιές (στὴ Φωτιά).
Κι ἐκεῖνοι πού πιστεύουν, θὰ πουν:
«Νά οἱ χαμένοι, πού ἔχασαν
τὸν ἑαυτό τους
καὶ τὴν οἰκογενεὰ τους,
κατὰ τὴν Ἡμέρα τῆς Κρίσης.
Πράγματι οἱ ἀδικοὶ
βρίσκονται σὲ μόνιμη Τιμωρία».

⑤ وَرَبَّهُمْ يُعْرَضُونَ
عَلَيْهَا أَحْشَعِينَ
مِنْ
الَّذِينَ يَنْظُرُونَ
مِنْ طَرَفِيْنِ
وَقَالَ
الَّذِينَ آمَنُوا
إِنَّ الْخَيْرَ مِنَ
الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ
وَأَهْلِيَهُمْ
يَوْمَ
الْقِيَامَةِ
إِنَّ الْآيَاتِ
الظَّالِمِينَ
فِي

46. Κι οὔτε ἔχουν προστατές
γιὰ νά τοὺς βοηθήσουν
– ἐκτός ἀπὸ τὸν ἈΛΛΑΧ!

عَذَابٍ مُّقِيمٍ
⑥ وَمَا كَانَ
لَهُمْ مِنْ
أَوْلِيَاءَ
يَنْصُرُونَهُمْ

Σημεία για κάθε ένα που
υπομένει καρτερικά και
είναι ευγνώμονας.

لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

34. Ή μπορεί νά τά κάνει
νά χαθούν, από ό,τι (κακό
οί άνθρωποι) Έχουν κερδίσει.
Κι όμως συγχωρεί πολλά
(άπό όσα κάνουν).

⑭ أُولَئِكَ هُمُ الْبَارِعُونَ
كَثِيرٌ

35. Κι ἄς μάθουν όσοι
στίς συζητήσεις τους
ἀμφισβητοῦν τά Σημεία Μας,
ὅτι δέν ὑπάρχει γι' αὐτούς
ὁρόμος διαφυγῆς.

⑮ وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا
مَا لَهُمْ مِنْ نَجْوَى

36. **Ε**τιδήποτε σᾶς δίδεται
(ἰσῶ), δέν εἶναι (παρά
πρόσκαιρη) ἀνεση στή ζωῆ
τοῦ κόσμου τούτου.
Ἐνῶ ὁ,τι ὑπάρχει μέ τόν ΑΛΛΑΧ,
εἶναι καλύτερο καί μόνιμο,
(καί εἶναι) γι' αὐτούς πού
πιστεύουν κι ἐναποθέτουν
τήν πίστη τους στό Κύριό τους.

⑯ فَسَاءَ أُولَئِكَ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعِ الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْوَنُ
لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

37. Καί γι' αὐτούς πού
ἀποφεύγουν τά μεγαλύτερα
ἀπό τά ἀμαρτήματα καί
τήν ἀκολασία, καί συγχωροῦν
ἀκόμα κι ὅταν εἶναι ὀργισμένοι.

⑰ وَالَّذِينَ يَجْنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ
وَالضَّوْحَىٰ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ

38. Καί γι' αὐτούς πού εἰσακοῦν
στίς Ἐντολές)
τοῦ Κυρίου τους, καί τηροῦν
τακτική προσευχή, καί
συσκέπτονται γιά τίς ὑποθέσεις τους
συμβουλευόντας ὁ ἕνας τόν ἄλλο,
κι ἐξοδεύουν (ἐλεώντας) ἀπό
ἐκεῖνα πού τούς ἔχουμε παραχωρήσει
γιά τή συντήρησή τους.

⑱ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا
الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

39. Καί γι' αὐτούς πού ὅταν
δοκιμαστοῦν ἀπό μιᾶ ἀδικία
(συμφορά) —, (δέν ζαρώνουν ἀπό
φόβο ἀλλά) κάνουν ἀντίποινα γιά νά
ὑπερασπίσουν τόν ἑαυτό τους.

⑲ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ
يَنْصِرُونَ

40. **Η** ἀνταμοιβή γιά ἕνα κακό
(μιᾶ ζημιά), πρέπει
νά εἶναι μιᾶ ὁμοια (σέ βαθμό)
βλάβη γιά τό ἴδιο πράγμα.

⑳ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا
وَأَصْلَحَ

27. Κι ἂν ὁ ΑΛΛΑΧ δίνει ἄφθονα τὰ μέσα γιὰ τὴ συντήρηση τῶν δούλων Του, θὰ παρανομοῦσαν στὴ γῆ. Ἄλλὰ (τὰ) στέλνει μὲ μέτρο κάτω (στὴ γῆ) – ὅπως θέλει – Γιατί μὲ τούς δούλους Του εἶναι Ἐμπειρος καὶ Προσεκτικός (βλέπει καλὰ καὶ τούς ξέρει καλὰ).

﴿۲۷﴾ * وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَٰكِن يُنزِلُ بِقَدَرِ مَا يُشَاءُ ۖ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ

28. Κι εἶναι Αὐτός πού στέλνει κάτω (στὴ γῆ) τὴ Βροχὴ καὶ μετὰ (πού οἱ ἄνθρωποι) ἔχουν χάσει κάθε ἐλπίδα, καὶ σκορπίζει τίς ἐδερgeriesίς Του (σ' ὄλες τίς διευθύνσεις). Καὶ εἶναι ὁ Προστάτης, Ἄξιος παντός Ὑμνου.

﴿۲۸﴾ وَهُوَ الَّذِي يُنزِلُ الغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَطَطُوا وَيُنشِرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ

29. Ἄπό τὰ Σημεῖα Του εἶναι καὶ ἡ δημιουργία τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς, κι ὅτιδήποτε ζωντανό πλάσμα ἔχει σκορπίσει σ' αὐτά. Κι – ὅταν τὸ θέλει – ἔχει τὴ δύναμη νὰ τὰ μαζέψει (καὶ πάλι) ὅλα μαζί.

﴿۲۹﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ دَابَّةٍ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذْ يَأْتِي الشَّاءَ قَدِيرٌ

30. **Κ**ι ἂν συμβεῖ γιὰ σᾶς ὅποιαδήποτε ἀτυχία εἶναι ἐπιδη τὰ ἴδια σας τὰ χέρια τὴν ἔχουν κερδίσει. Συγχωρεῖ ὁμοῦς πολλές (πράξεις σας).

﴿۳۰﴾ وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَمَا كَانَ بِكُمْ وَعْدًا مِنْ رَبِّكُمْ ۚ وَبِعَفْوِ عَنْ كَثِيرٍ

31. Καὶ δὲν μπορεῖτε νὰ ματαιώσετε στὴ γῆ (χωρὶς συνέπεια), κι οὕτε ἔχετε κανένα προστάτη ἢ βοηθὸ ἐκτός ἀπὸ τὸν ΑΛΛΑΧ.

﴿۳۱﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۗ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

32. Ἄπό τὰ Σημεῖα Του εἶναι καὶ τὰ καράβια πού πλέουν στὴ θάλασσα, (ὕψηλά) σάν βουνά.

﴿۳۲﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ

33. Ἄν τὸ θέλει, μπορεῖ νὰ σταματήσει τὸν ἄνεμο ὅποτε θὰ μείνουν ἀκίνητα πάνω στὴ ράχη (στὴν ἐπιφάνειά) της. Βέβαια σ' αὐτὸ ὑπάρχουν

﴿۳۳﴾ إِنْ يَشَاءُ يُسَكِّنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ

Έχουν κερδίσει και (ή άμοιβή των έργων τους) να πρέπει (άναγκαστικά) να πέσει πάνω τους. Ένω εκείνοι που πιστεύουν και κάνουν τό καλό (θά βρεθούν) στά λιβάδια των Παραδεισίων, όπου θά Έχουν — άπό Κύριο τους — ότι έπιθυμούν. Αύτή είναι ή μεγαλύτερη Χάρη (του ΑΛΛΑΧ).

كَسَبُوا وَهُوَ وَاَفْعُ بِهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

23. Αύτή (τή Χάρη) άναγγέλλει — μέ χαρά — ό ΑΛΛΑΧ στους δούλους Του, που πιστεύουν και κάνουν τό καλό. Νά πείς (Ω! Μουχάμμαντ!): «Καμία άμοιβή δέν σάς ζητώ γι' αυτό, εκτός άπό τήν άγάπη πρός τους συγγενείς» Κι όποιος κάνει όποιοδήποτε καλό (άπό άγάπη πρός τή συγγένεια — πλησίον) θά τους άδξήσουμε τό καλό (έκτιμώντας τήν πράξη) του. 'Ο ΑΛΛΑΧ, Συγχωρεί πολύ και είναι Πολυεπεικής, Γενναιοδωρος.

٢٣ ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا آتَاكُمْ عَلَيْكُمْ أَجْرٌ إِلَّا الْوَدَّهَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ شَكُورٌ

24. **Μ**ήπως λένε: (για τόν Προφήτη) ότι: «Έχει εφεύρει κάποιο ψέμα ένάντια στον ΑΛΛΑΧ; Άν όμως ό ΑΛΛΑΧ ήθελε θά μπορούσε να σφραγίσει τήν καρδιά σου. Κι ό ΑΛΛΑΧ έξαλείφει τή ματαιοδοξία, κι άποδεικνύει τήν Άλήθεια μέ τους Λόγους Του. Πράγματι, Αύτός είναι Παντογνώστης των (μουσικών) που κρύβονται μέσα στά στήθια.

٢٤ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَاءِ اللَّهُ يُخَيِّمْنَا عَلَىٰ قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَطِلَ وَيُنْفِخُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتٍ يَنْفِخُ بِهَا الصُّدُورِ

25. Και είναι Έκείνος, που δέχεται τή μετάνοια άπό τους δούλους Του και συγχωρεί τις άμαρτίες, και γνωρίζει όλα όσα κάνετε.

٢٥ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا نَفَعَلُونَ

26. Και είσακούει εκείνους που πιστεύουν και κάνουν τό καλό και τους (τό) έπαυξάνει μέ τή Χάρη Του. Ένω οι άπιστοι Έχουν σκληρά βασανστήρια.

٢٦ وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ

17. Ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι πού ἔχει στείλει κάτω (στή γῆ) τὸ Βιβλίο με τὴν ἀλήθεια, καὶ τὸ Ζυγὸ (γιὰ νὰ ζυγίζεται ἡ συμπεριφορά). Καί τί εἶναι ἐκεῖνο πού θά σέ κάνει νὰ καταλάβεις, ὅτι – ἴσως – ἡ ὼρα εἶναι κοντά;

﴿۱۷﴾ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ
وَمَا يَذُرُّكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ

18. Ἐκεῖνο πού δέν πιστεύουν σ' αὐτή, εἶναι πού θέλουν νὰ τὴν ἐπισπεύσουν. Ἐκεῖνο ὅμως πού πιστεύουν, φρίττουν ἀπὸ τὸ φόβο της, γιὰτὶ γνωρίζουν ὅτι εἶναι ἡ Ἀλήθεια. Πράγματι σ' αὐτοὺς πού ἀμφισβητοῦν συζητώντας γιὰ τὴν ὼρα. Βρίσκονται σὲ μακρινὴ πλάνη.

﴿۱۸﴾ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ
أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَبِئْسَ
صَلَاحٌ لِّعِبَادِ

19. Ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι φιλόανθρωπος με τοὺς δούλους Του. Δίνει τὰ μέσα τῆς συντήρησης σὲ ὅποιον θέλει, καὶ Ἐκεῖνος εἶναι ὁ Ἰκανὸς νὰ πραγματοποιήσει τὸ Σχέδιό Του, ὁ Παντοδύναμος.

﴿۱۹﴾ اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ
يَرْزُقُ مِمَّنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ

20. **Θ** ποιος ἐπιθυμεῖ τὸ ὑπερκόσμιο θέρος (τὴν καλλιέργεια τοῦ χωραφιοῦ) τῆς Μέλλουσας Ζωῆς, θ' ἀυξήσουμε σ' αὐτὸ τὸ θέρος. Κι ὁποῖος ἐπιθυμεῖ τὸ κοσμικὸ θέρος (τὴν καλλιέργεια) τοῦ ἐπίγειου (χωραφιοῦ), θά τοῦ δώσουμε κάτι τι ἀπ' αὐτό, ἀλλά δέν θά ἔχει μερίδιο στὴ Μέλλουσα Ζωή.

﴿۲۰﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا لَآخِرَةَ نَزَّلْنَاهُ فِي
حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لَدُنْيَا نَزَّلْنَاهُ
مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي لَآخِرَةٍ مِنْ نَصِيبٍ

21. **Μ** ἦπως ἔχουν συνεταιίρους πού ὄρισαν κάτι γιὰ τὴ θρησκεία, χωρὶς ὁ ΑΛΛΑΧ νὰ δώσει γι' αὐτὸ τὴν ἄδεια; Κι ἂν δέν ὑπῆρχε ὁ Λόγος γιὰ τὴν Ἐκδίκηση, ἡ ὑπόθεση θά εἶχε ἀποφασισθεῖ (μὰ γιὰ πάντα) μεταξὺ τους. Καί οἱ ἄδικοι – ὅπως ὅποτε – θά ἔχουν ἐπώδυνα Τιμωρία.

﴿۲۱﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ
مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ وَآلُوا بِالْكُفْرِ الْفَصْلِ
لَفُتْنَىٰ يَئِسَ بِهِمُ اللَّهُ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

22. Κατὰ τὴ Μέρα τῆς Συνάθροισης Βλέπεις τοὺς ἄδικους νὰ φοβοῦνται γιὰ ὅσα

﴿۲۲﴾ تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا

Γι' αυτούς που αποδίδουν
συνεταιρούς (στόν ΑΛΛΑΧ)
σκληρός είναι (ὁ δρόμος)
στόν ὁποῖο τούς προσκαλεῖτε.
'Ο ΑΛΛΑΧ διαλέγει γιὰ
τόν 'Εαυτό Του, ὅποιον θέλει,
καί ὁδηγεῖ στόν 'Εαυτό Του
ἐκεῖνον πού μετανοεῖ.

يَجْعَلُ لِيَوْمٍ مِّنْ يَّوْمَاتِهِ مَن يَّوْمٍ مِّنْ يَّوْمَاتِهِ

14. Καί δέν χωρίστηκαν παρά
μόνο μετά πού τούς ἤρθε
ἡ γνώση (τό Κοράνιο) ἀπό
ἀντιζηλία μεταξύ τους.
Κι ἂν δέν ὑπῆρχε ὁ Λόγος
τοῦ Κυρίου σου πού εἶχε προηγηθεῖ
(προτεινόντας) τόν ὀρισμένο Χρόνο,
ἡ ὑπόθεση θά τακτοποιόταν μεταξύ τους.
'Εκεῖνοι ὁμως πού ἔχουν
κληρονομήσει τή Π. καί
τῆ Κ. Διαθήκη
μετά ἀπό αὐτούς (τούς
προγόνους τους) ἀμφιβάλλουν –
ὑποπτα – γιά (τὴν ἀλήθεια) του.

﴿١٤﴾ وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا
بَيْنَهُمْ وَلَا لِكُلِّ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَيْكَ آجِلٌ مِّسْرَى الْقَضَى
بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوْرثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ
لَنُفِئَنَّ مِنْهُ مَرْبِيعٌ

15. Γι' αὐτό (τό λόγο) τώρα
καλέσε (ὄλους στήν πίστη),
καί στάσου – σταθερά – ὅπως
σοῦ δόθηκε ἡ διαταγή.
Νά μήν ἀκολουθεῖς
τίς ματαιόδοξες ἐπιθυμίες τους,
ἀλλά νά πείς: «Πιστεῦω
στά Βιβλία πού ὁ ΑΛΛΑΧ ἔστειλε
κάτω (στή γῆ).
Πῆρα ἐντολή νά δικάσω
–δικαίω – μεταξύ σας.
'Ο ΑΛΛΑΧ εἶναι Κύριός μας καί
Κύριός σας. Ἔχουμε
(τὴν εὐθύνη) γιά τὰ ἔργα μας,
κι ἐσεῖς (τὴν εὐθύνη)
γιά τὰ ἔργα σας.
Δέν ὑπάρχει τίποτε τὸ ἀξιόλογο
μεταξύ μας καί μεταξύ σας.
'Ο ΑΛΛΑΧ θά μᾶς ἐνώσει ὄλους.
Καί πρὸς τὴν κατεῦθυνσή Του
εἶναι ἡ Τελική Πορεία (μας).

﴿١٥﴾ فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ
وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ وَقُلْ مَن آتَى اللَّهُ
مِن كَرَمٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا
وَرَبُّكُمْ لَنَأَعْمَلْنَا وَلَكُمُ أَعْمَالِكُمْ
لَا حِجَابَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ
الْمَصِيرُ

16. Κι ἐκεῖνοι πού ἀμφισβητοῦν
(στὶς συζητήσεις) ἀναφορικά
μέ τόν ΑΛΛΑΧ – ἀφοῦ ἤδη Τόν ἔχουν
παραδεχθεῖ –, μάταιες εἶναι
οἱ φιλονικίες τους στά μάτια
τοῦ Κυρίου τους.
Πάνω τους θά πέσει
ἡ Ὀργή καί θά ἔχουν
Σκληρὴ Τιμωρία.

﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ
بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُمْ جَحِيشَةٌ دَائِحَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ
وَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ وَهُمْ
عَذَابٌ شَدِيدٌ

Ἄλλα βάζει — ὅποιον θέλει —
(στόν κύκλο) τῆς Εὐσπλαχνίας Του,
ἐνῶ οἱ ἄδικοι (οἱ ἀπιστοί)
δέν θά ἔχουν προστάτη
οὔτε καί βοηθό.

9. (Τί)! Μήπως ἔχουν πάρει (γιά
λατρεία) ἄλλους προστάτες ἀντί Του;
Ἄλλα εἶναι ὁ ΑΛΛΑΧ
Ἐκεῖνος εἶναι ὁ Προστάτης
καί Ἐκεῖνος εἶναι πού δίνει ζωή
στούς νεκρούς, καί εἶναι
Ἐκεῖνος πού ἡ δύναμη (Του)
καλύπτει τά πάντα.

10. **Κ** ἂν σ' ὁποιοδήποτε πράγμα
ἔχετε διαφορά,
ἡ ἀπόφασή του βρίσκεται
μέ τόν ΑΛΛΑΧ. Αὐτός εἶναι
ὁ ΑΛΛΑΧ ὁ
Κύριός μου,
Σ' Αὐτόν ἐμπιστεύομαι,
καί σ' Αὐτόν θά ἐπιστρέψω.

11. Εἶναι ὁ Δημιουργός
τῶν οὐρανῶν καί τῆς γῆς.
Σᾶς ἔχει κάνει κατά ζευγῆ
ἀπό τόν ἴδιο τόν ἑαυτό σας,
καί κατά ζευγῆ (ἐπλασε)
καί τά ζωντανά, καί ἔτσι
μ' αὐτό τόν τρόπο
πολλαπλασιάζεστε. Δέν ὑπάρχει
τίποτε πού νά τοῦ μοιάζει.
Κι εἶναι Αὐτός πού ἀκούει
καί βλέπει (τά πάντα).

12. Σ' Αὐτόν ἀνήκουν τά κλειδιά
τῶν οὐρανῶν καί τῆς γῆς.
Χαρίζει ἀπόλυτερα — σ' ὅποιον
θέλει — τά μέσα
τῆς συντήρησης, ἢ τά περιορίζει,
γιατί γιά κάθε πράγμα
ἔχει (ἀπόλυτη γνώση).

13. Νομοθέτησε γιά σᾶς τήν ἴδια
θρησκεία πού εἶχε συστήσει
στό Νῶε, — καί πού σου τήν ἔχουμε
στείλει ἐμπνεόντάς σε —
(τήν ἴδια) πού εἴχαμε συστήσει
σχετικά μέ τόν Ἀβραάμ.
στόν Μωυσή, καί στόν Ἰησοῦ.
(Δηλαδή) νά παραμένετε
— σταθερά — στή Θρησκεία καί
νά μή χωριστεῖτε σ' αὐτή (σέ αἱρέσεις).

وَلَكِنْ يَدْخُلُ مِنْ إِيَّاهُ فِي رَحْمَتِهِ
وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

① أَرَأَيْتُمْ إِذْ أُمِنَ ذُنُوبُهُمْ آتَاؤِلَاءَهُ
فَأَلَّهُ هُوَ أَوْلَىٰ لَكُمُومَن وَهُوَ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

② وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ
إِلَى اللَّهِ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّ عَلَيْكُمْ تَوَكَّلْ
وَالْيَا أَيُّوبُ

③ فَاطْرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ
أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا
يَذُرُوكُمْ فِيهَا لِيَسْ كَيْفَ تَعْلَمُونَ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْبَصِيرُ

④ لَهُ مَقَالِدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

⑤ شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِ نُوحًا
وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ
وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا
فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ

(42) Τό Στάδιο: «ἄσ – Σσούρα»
– ἡ Σύσκειψη
– Μέκκα – σέ 53 ἐδάφια

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

1. **Χ** ἄ Μίμ (Χά – Μίμ) – *
2. Αά σα κκα (Ἄέν – Σίν – Κκάφ). **
3. Ἐτσι στέλνει τήν ἔμπνευση
σέ σένα ὄπως καί σ' ἐκείνου
πού (ἦρθαν) πρὶν ἀπό σένα, ὁ ΑΛΛΑΧ,
ὁ Παντοδύναμος, ὁ Πάνσοφος.
4. Σ' Αὐτόν ἀνήκουν ὄλα ὄσα
βρίσκονται στοὺς οὐρανοὺς
καί στή γῆ.
Κι Αὐτός εἶναι ὁ
Ἵψιστος, ὁ Μέγας
5. Λίγο ἀκόμη καί οἱ οὐρανοί
θά σχιζόνταν ἀπό πάνω τους
(γιατί τῆ Δόξα Του), καί
οἱ ἄγγελοι πανηγυρίζουν
τους Ἵμνους τοῦ Κυρίου τους,
καί παρακαλοῦν γιά συγχώρηση
γιά ὅποιονδήποτε (κάτω) στή γῆ.
Βέβαια ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Ἐκείνος, πού
Συγχωρεῖ πολὺ καί εἶναι Ἐλεήμονας.
6. **Κ**ι ἐκείνοι πού πήραν γιά
προστάτες ἄλλους – ἀντί Του –,
ὁ ΑΛΛΑΧ ἐπαρτυνεῖ πάνω τους.
Κι ἐσύ δέν εἶσαι ὁ ἐπίτροπος
πάνω στίς ὑποθήσεις τους.
7. Κι ἔτσι σοῦ ἔχουμε στείλει
– ἐμπνεόντάς σε – ἓνα Κοράνιο
(ἀνάγνωσμα) στήν Ἀραβική,
γιά νά προειδοποιήσεις
τήν Μητέρα τῶν Πόλεων (Μέκκα)
καί τὰ Περιχώρᾳ της γιά τήν
Ἡμέρα τῆς Συνάθροισης – πού,
γι' αὐτή δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία –,
ὁπότε μιά ὁμάδα θά εἶναι
στόν Παράδεισο καί
μιά ὁμάδα στήν ἀναμμένη φωτιά.
8. κι ἂν ὁ ΑΛΛΑΧ τὸ ἤθελε,
θά μπορούσε νά τοὺς ἔκανε
ἓνα καί μόνο ἔθνος,

* Βλ. ὑπόσημ. 1

** Βλ. ὑπόσημ. 1

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١

عَسَّو

٢ كَذٰلِكَ يُوحٰى اِلَيْكَ وَاُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ اَللّٰهُ

الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ

٣ لَمْ يَكُنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ

الْعَظِيْمُ

٤ تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَنْفَطِرْنَ مِنْ قَوْلِيْنَ

وَالَّذِيْنَ كَفٰرٌ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ

وَيَسْتَغْفِرُوْنَ لِيْنَ فِي الْاَرْضِ اَلَا اِنَّ اَللّٰهُ هُوَ

الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ

٥ وَالَّذِيْنَ اَتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهِ اَوْلِيَاۗءَ اَللّٰهُ

حَفِيْظٌ عَلَيْهِمْ وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ

٦ وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا

لِنُنذِرَ اُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَنُنذِرَ يَوْمَ

الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيْهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي

السَّعِيْرِ

٧ وَلَوْ شَاءَ اَللّٰهُ لَجَعَلَهُمْ اُمَّةً وَاحِدًا

51. **Κ**ι αν εδεργετήσουμε τον άνθρωπο, απομακρύνεται και γίνεται άσχετος (άντι νά Μās πλησιάζει).
 "Αν όμως τον άγγιξει (τόν καταλάβει) τό κακό, (έρχεται) γεμάτος από πλατειές (παραπεταμένες) παρακλησεις!

﴿ وَمَاذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَنْ عَرَضَ
 وَنَايَجَانِيهِ ۚ فَمَا مَنَّهُ الشَّرُّ فَرُدُّوهُ عَادَى
 عَرِيضٍ ﴾

52. **Ν**ά πείς: «Μά δέν βλέπετε ότι αν (τό Κοράνιο) είναι (πραγματικά) από τόν ΑΛΛΑΧ, γιατί έσείς άκόμα τό άρνεύστε; Ποιός είναι περισσότερο παραπλανημένος από εκείνον που έχει άποχωρισθεί μακριά (κι έσείς είστε σέ μεγάλη πλάνη).

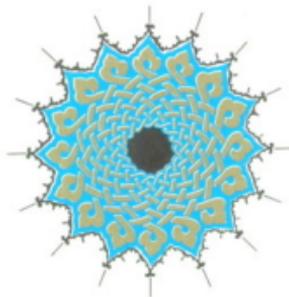
﴿ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
 شَمٌّ كَفَرْتُمْ بِهِ ۚ مِنْ آضَلُ مِمَّنْ هُوَ فِي
 شِقَاقِ بَعِيدٍ ﴾

53. Σύντομα θά δείξουμε τά Σημεία Μας, (έστω κι αν βρίσκονται) και στό πιο άπομακρο μέρος (τής γής), και στίς ίδιες τίς ψυχές τους – μέχρις ότου φανερωθεί σ' αυτούς – ότι (τό Κοράνιο) αυτό είναι ή "Αλήθεια. Μήπως δέν είναι άρκετό ότι ό Κύριός σου είναι (γνώστης) μάρτυρας πάνω σ' ότιδήποτε πράγμα;

﴿ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي
 الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ نَتَّبِعَنَّهُمْ أَنَّهُ
 أَلْحَقٌ أَوْ لَمْ يَكُنْ بِرَبِّكَ أَنْتُمْ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ رَّشِيدٌ ﴾

54. Κοιτάξτε! Αυτόι άμφιβάλλουν άναφορικά μέ τή Συνάντηση (τήν "Ημέρα τής Κρίσης) μέ τόν Κύριό τους; Κοιτάξτε! είναι! "Εκείνος πού περιβάλλει κάθε πράγμα!

﴿ أَلَا إِنَّهُمْ فِي رَيْبٍ مِّنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُم
 بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ﴾

46. Ὅποιος κάνει τό καλό ὠφελεῖ τόν ἴδιο τόν ἑαυτόν του. Κι ὅποιος κάνει τό κακό, — αὐτό πέφτει πάνω του. Καί ὁ Κύριός σου δέν πρόκειται ν' ἀδικήσει τούς δούλους Του.

٤٦ مَن عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ عَوْنٌ
 آسَاءَ فَعَالِمًا وَمَا رَبُّكَ بِظَالِمٍ لِّلْعَبِيدِ

47. Σ' Αὐτόν ἀναφέρεται ἡ Γνώση τῆς ὼρας, Κανένας καρπός δέν βγαίνει ἀπό τό περιβλήμα του, οὔτε μιά γυναίκα φορτώνεται (ἐγκυμονεῖ), οὔτε καί γεννά, ἂν τοῦτο δέν γίνεται ἐν γνώσει Του. Καί τήν ἡμέρα τῆς Κρίσης πού (ὁ ΑΛΛΑΧ) θά τοῦς φωνάξει: «Ποῦ εἶναι οἱ Συνέταιροι πού μοῦ (ἀποδίδετε);» Θά πουν: «Σέ διαβεβαίωθμε ὅτι κανεῖς ἀπό ἐμᾶς δέν εἶναι μάρτυρας, ὅτι ὑπάρχει ἄλλος θεός μαζί Σου. (δέν μπορεῖ νά ἀποδείξει κάτι τέτοιο)»!

٤٧ • إِلَيْهِ يَرْدُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرٍ مِنْ شَاكِمِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِي بِرَبِّ أَيْنَ شُرَكَائِيَ قَالُوا أَعَدَّتْكَ مَا مِثْلًا مِنْ شَيْءٍ

48. Κι ἔτσι οἱ θεότητες, πού ἄλλοτε τίς χρησιμοποιοῦσαν γιά τή λατρεία τους, τοῦς ἄφησαν στήν πλάνη, καί θά καταλάβουν ὅτι δέν ὑπάρχει διέξοδος (ἀπό τή θεία τιμωρία).

٤٨ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُوا أَنَّهُمْ مِنْ مُّجْرِمِينَ

49. Ὁ ἄνθρωπος δέν αἰσθάνεται κόουραση νά ἀναζητᾷ τὰ ὁμορφα (πράγματα). Ἄλλά ἂν τό κακό τόν ἀγγίξει, τότε ἀπελπίζεται πολύ ἀπεγνωσμένα.

٤٩ لَا يَسْتَعِينُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنَّمَسَّهُ الشَّرُّ فَيَوْسُقُ فَوْطَ

50. Ἄν ὁμως τοῦ δώσουμε νά δοκιμάσει κάτι ἀπό τή Φιλανθρωπία Μας — μετᾷ ἀπό μιά συμφορᾷ πού τόν ἔχει ἀγγίξει —, εἶναι βέβαιο ὅτι θά ἔλεγε: «Αὐτό ἦταν μέ τή προσπάθειά μου, καί δέν νομιζώ, ὅτι ἡ ὼρα (τῆς Δίκης) εἶναι δυνατό (κάποτε) νά φτάσει ὅπως λέγεται. Κι ἂν — ἀκόμα — ἐπιστρέψω στόν Κύριό μου, ἔχω (πολλά) καλά (ἀποθηκεύει) κοντά Του!» Ἄλλά θά δεῖξουμε στοῦς Ἄπιστους τήν ἀλήθεια τῶν πράξεών τους καί θά τοῦς κάνουμε νά δοκιμάσουν ἀπό τὰ σκληρᾷ βασιανιστήρια.

٥٠ وَلَئِن آذَنَّا رُحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مِّنْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَنزِلُنِي بِنُورٍ فَلَنُحْشِيَ فَلَئِن يَنْزِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيَا أَعْمَالُ أَوْلَدِنَا بِقَتْلِهِمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ

41. Εκείνοι που άρνούνται το Μήνυμα (το Κοράνιο) όταν έρχεται τοϋτο σ' αϋτούς (δέν είναι κρυμμένοι από Έμας). Πράγματι είναι ένα Βιβλίο, που δέν του μοιάζει τίποτε.

① إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ
وَأَسْمَارُكَ كَتَبَ عَزِيزٌ

42. Κανένα ψέμα δέν μπορεί νά το πλησιάσει είτε από μπροστά του είτε από πίσω του, (οϋτε από κανένα μέρος). Έχει σταλή κάτω (στη γή) από Έναν Πάνσοφο (Θεό), Άξιο παντός Έγνου.

② لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ

43. Τίποτε (ψέμα) δέν λέγεται γιά σένα, που νά μήν έχει λεχθεϊ στους πριν από σένα άποστόλους. Πράγματι, ό Κύριός σου δίνει Συγγνώμη, είναι όμως και άσστηρός στην Τιμωρία.

③ مَا يَقَالَ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ

44. Κι άν κάναμε ένα Κοράνιο (Άνάγνωσμα) και τό στέλναμε (σ' άλλη γλώσσα) εκτός τήν Άραβική, θά έλεγαν: «Γιατί τά εδδάφια του δέν εξηγούνται σαφώς (στην Άραβική); Τί είναι αϋτά; (ένα Βιβλίο) που δέν είναι (γραμμένο) στην Άραβική, και (Άγγελιοφόρος του), ένας Έαραβας»; Νά πεις: «Αϋτό είναι όδηγός και θεραπεία γιά όσους πιστεύουν. Γιά εκείνους όμως που δέν πιστεύουν, σ' αϋτία τους υπάρχει βάρος (που τά κλείνει) και είναι τυφλοί στά (μάτια) τους. Αϋτοί είναι σάν κι εκείνους που τους φωνάζουν από ένα μέρος πολύ μακριά!».

④ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَبِيَّا لَقَالُوا لَوْلَا فُضِّلَتْ آيَاتُهُمْ إِنْ كُنَّا بِعِزِّ رَبِّ لَقَدْ عَلَّمْنَاهُ الْبُرْهَانَ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقُرْهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَئِكَ يُنَادُونَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ

45. Έββαια δώσαμε και στο Μωσση τή Βίβλο, που και σ' αϋτή γεννήθηκαν διαφορές. (άλλοι πίστεψαν κι άλλοι άρνήθηκαν). Κι άν δέν ήταν ή υπόσχηση του Κυρίου σου (μέ την άναβολή τιμωρίας και άμοιβής γιά την Έσχατη Μέρα) θά τους κατάστρεφε σ' αϋτόν τόν κόσμο. Όμως βρίσκονται ακόμη σε ύπομνίες άπ' αϋτόν, και άμφιβάλλουν άνήσυχα.

⑤ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاحْتَلَفَ فِيهِ لَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَكُنِي سَكَنٍ مِنْهُ مُسْرِبٍ

εκτός από εκείνους που έχουν ύπομονή και αυτοκυριαρχία, και κανείς δεν θά τήν πετύχει εκτός από εκείνον που έχει τή μεγαλύτερη τύχη.

يَلْقَاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ

36. Κι εάν (σ' οποιαδήποτε στιγμή) μιά ύποκλιση γιά διαφρονία σου γίνει από τόν Σατανά, γύρωσε τότε καταφύγιο στόν ΑΛΛΑΧ. Είναι ο Μοναδικός που άκούει και γνωρίζει τά πάντα.

۞ وَمَا يَنْزَعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

37. **Α**νάμεσα στά Σημεία Του είναι ή Νύχτα και ή Σελήνη. Μήν γονατίζετε όμως στόν ήλιο, κι ούτε στή σελήνη, αλλά νά λατρεύετε, τόν ΑΛΛΑΧ που τά δημιούργησε, άν μόνο είναι 'Εκείνος που ύπηρετείτε.

۞ وَمِنْ آيَاتِهِ الَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

38. "Αν όμως (οί "Απιστοι) είναι άλαζονικοί (δέν πειράζει). Γιατί εκείνοι (οί άγγελοι) που βρίσκονται σέ καλύτερη θέση στόν Κύριο σου, ύμνουσ και δοξάζουσ, νύχτα και ήμέρα. Και ποτέ τους δέν βαριούνται.

۞ فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

39. Κι από τά Σημεία Του (είναι κι αυτό): Βλέπεις τή γη (είναι κι αυτό): Βλέπεις τή γη άγονη κι έρειπωμένη. "Αν όμως στείλουμε πάνω της τό νερό (τής βροχής), ταραίζεται από ζωή και αυξάνει ή σοδειά. Βέβαια, 'Εκείνος που ζωντανέψε (τή νεκρή γη), μπορεί — κάλλιστα — νά δώσει ζωή στους νεκρούς. Αύτός έχει τή μεγαλύτερη δύναμη πάνω από κάθε πράγμα.

۞ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَكْرَى الْأَرْضَ خَشِيعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا الْمُحْيِي الْمَوْتَى لَأَنَّهُمْ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

40. **Ε**κείνοι που διαστρέφουσ τήν "Αλήθεια τών "Εντολών Μας, δέν είναι κρυμμένοι από 'Εμάς. Ποιός είναι σέ καλύτερη (μοίρα); 'Εκείνος που καταδικάζεται νά ρηχεί στή Φοτιά, ή εκείνος που έρχεται άσφαλισμένος, κατά τήν "Ημέρα της Κρίσης; Κάνετε — λοιπόν — ό,τι θέλετε, γιατί 'Εκείνος βλέπει (καθαρά) όλα όσα κάνετε.

۞ إِنَّ الَّذِينَ يُلْعَدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرًا أَمْ مَنْ يَأْتِي آيَاتِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ لَأَنَّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Μιά (κατάλληλη) ανταμοιβή γιατί συνήθιζαν να άρνούνται τις Έντολές Μας.

يَجْعَدُونَ

29. Και θά πούν οι Άπιστοι: «Κυρίε μας! Δείξε μας, από τά Πνεύματα και τούς ανθρώπους, εκείνους (τις δύο ομάδες) που μᾶς έξαπάτησαν, γιά νά τούς βάλουμε κάτω από τά πόδια μας (νά τούς ποδοπατήσουμε), ὥστε νά γίνουν από τούς έξευτελισμένους (στή κόλαση)».

⑩ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ لِنَجْعَلَهُمْ تَحْتَ أقدامِنَا لِيَكُونَ مِنَ الْأَسْفَلِينَ

30. **Ε**κείνοι που έπλαν: «Ο Κύριός μας είναι ὁ ΑΛΛΑΧ, κι έπειτα στέκονται ειλικρινά και σταθερά (σ' αὐτή τήν ὁμολογία), θά κατεβαίνουν πάνω τους οἱ άγγελοι (κατά τόν θάνατο): «Μή φοβᾶστε, και μήν θλίβετε! Ἄλλά χαριεῖτε γιά τόν Παράδεισο, που σᾶς έχουν ὑποσχεθεῖ!»

⑪ إِنَّا الَّذِينَ قَالَ الْوَارِثِينَ اللَّهُ شَمَّ اسْتَقَمُوا أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْبِشُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

31. Ἐμεῖς εἴμαστε οἱ προστάτες σας στή ζωή του κόσμου τούτου και του Μελλοντικού. Ἐκεῖ θά έχετε ὅσα θά ἐπιθυμοῦσε ἡ ψυχή σας. Ἐκεῖ θά έχετε ὅ,τι κι ἄν ζητήσετε!

⑫ لَنَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُونَ أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا

32. «Μιά φιλοξενία, σά δῶρο από τόν Πανοικτίρμονα, τόν Ἐλεήμονα!».

مَا تَدْعُونَ

33. **Κ**αί ποιός μιλά καλύτερα, από εκείνον που προσκαλεῖ τούς ανθρώπους ὑπέρ του ΑΛΛΑΧ, και κάνει τό καλό, και λέγει: «Εἶμαι ἀπ' αὐτοῦς που έχουν ὑποταχθεῖ στό Ἰσλάμ»;

⑬ نَزَّلْنَا مِنْ غَوْرٍ رَحِيمٍ

34. Κι οὔτε εἶναι δυνατό νά εἶναι ἴσο τό καλό μέ τό κακό. Πλήρως (νά ανταποδίνεις τό κακό) μέ ὅ,τι εἶναι καλύτερο. Και τότε εκείνος — που μεταξύ σου και μεταξύ του ὑπῆρχε ἔχθρότητα —, θά γίνει σάν στενός φίλος!

⑭ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعِىَلٍ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

⑮ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ

35. Και σέ κανένα δέν θά παραχωρηθεῖ τέτοια θέση (έκείνου που πληρώνει τό κακό μέ τό καλό)

عَدَاوةٌ كَانَ بَيْنَهُمَا

⑯ وَمَا يَلْفَنُهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا

Εἶναι Ἐκεῖνος πού σᾶς ἐπλασε
γιὰ πρώτη φορά, καί σ' Αὐτόν
ἐπιστρέφετε.

رُجِعُونَ

22. «Καί δέν προσπαθήσατε
νά κρυφθεῖτε ὥστε
νά μή μαρτυρήσει ἐναντίον σας
ἡ ἀκοή σας κι οὔτε ἡ δράση σας
κι οὔτε τὸ δέρμα σας!
Κι ὁμως νομίζατε ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ
δέν γνωρίζει τά περισσότερα
ἀπὸ ὅσα κάνατε!

۱۲ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَشِيرُونَ أَنْ يَشْهَدَ
عَلَيْكُمْ
سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ
وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا
مِمَّا تَعْمَلُونَ

23. Ἄλλὰ αὐτὴ ἡ γνώμη σας πού
σχηματίζατε γιὰ τὸ Κύριό σας,
σᾶς κατέστρεψε, καί τώρα
γινήκατε ἀπ' αὐτούς πού
ἔχουν ἐντελῶς χαθεῖ!»

۱۳ وَذَلِكَ ظَنُّكُمْ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ
أَرَدْنَاكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ

24. Ἄς ἔχουν – λοιπόν – ὀπομονή,
καί ἡ Φωτιά – τότε – θά γίνει
γι' αὐτούς τὸ Σπίτι!
Κι ἂν παρακαλέσουν γιὰ εὐμένεια
δέν πρόκειται καθόλου νά τὴν ἔχουν.

۱۴ فَإِنْ يَصِدُّوا وَقَالْنَا مَتَىٰ لَكُمْ إِنْ
يَسْتَعِينُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ

25. Καί ὄρισαμε γι' αὐτούς
νά ἔχουν στενοὺς συντρόφους
(ἀπὸ Σατανάδες τῶν πνευμάτων
καί τῶν ἀνθρώπων), πού
στόλιζαν, ὁ,τι κακό,
ἦταν μπροστά τους
κι ὁ,τι ἦταν πίσω τους.
Κι ἐπαλήθευσε καί πάνω τους
ὁ Λόγος (ἡ ἴδια τύχη) πού εἶχαν
οἱ γενιές τῶν Πνευμάτων
καί τῶν ἀνθρώπων πού πέρασαν
πρὶν ἀπ' αὐτούς. Ἦταν
(ὄλοι) τους ἐντελῶς χαμένοι.

۱۵ • وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَّاءًا فَزَيَّنُوا لَهُمْ خَائِبِينَ
أَيُّدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي
أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْإِنجِيلِ
وَالْإِنشَاءِ لَهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ

26. **Κ**αί λένε οἱ Ἄπιστοι:
«Μὴν ἀκοῦτε σ' αὐτὸ τὸ Κοράνιο,
ἀλλὰ μιλάτε (ὅταν τὸ ἀπαγγέλλουν)
στή τύχη, ὥστε
ἴσως (τούς) νικήσετε!».

۱۶ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا
الْقُرْآنِ وَالنَّوْءِ فَيُدَّبِعْكُمْ عُقَابًا
ثَلَاثِينَ

27. Ἄλλὰ θά δώσουμε βεβαίως –
στοὺς Ἄπιστους
νά δοκιμάσουν τρομερά βάσανα,
καί θά τοὺς ἀναποδώσουμε κατὰ
τὸ χειρότερο τρόπο, ὅσα ἔκαναν.

۱۷ فَلَنَذِيْبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
عَذَابًا شَدِيدًا وَنَجْزِيَنَّهُمْ أَثْمَارًا
الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

28. Τέτοια εἶναι ἡ ἀναπόδοση
γιὰ τοὺς ἐγθροὺς τοῦ ΑΛΛΑΧ
– ἡ Φωτιά –. Ἐκεῖ θά ἔχουν
τὸ μόνιμα Αἰώνιο Σπίτι.

۱۸ ذَلِكَ جَزَاءُ عِبَادِ اللَّهِ إِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهَا
دَارُ الْآخِرَةِ لَكُنَّا بِمَا كَانُوا يَتَّبِعُونَ

15. Ὅσον ἀφορᾶ τὸν ἄντ συμπεριφερόταν ὑπερήφανα στή γῆ ἐναντία σέ (κάθε) ἀλήθεια καί χωρίς λόγο καί ἔλεγαν: «Ποιός εἶναι ἀνώτερος ἀπό μᾶς σέ δύναμη; «Μά δέν εἶδαν ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ – πού τοὺς ἐπλάσε – εἶναι ἀνώτερος σέ δύναμη ἀπ’ αὐτούς; Ἐξακολουθοῦσαν ὁμοῦ νά ἀπορρίπτουν τίς Ἐντολές (τά θαύματά) Μας!

۱۵ فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِكَيْدِ أَخِي وَقَالُوا لَوْلَا مَنَاسِدُ مِنَّا قُوَّةٌ أَوْلَئِنَّآ نَرَوُ أَنَّهُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

16. Γι’ αὐτὸ στείλαμε πάνω τοὺς ἓνα σφοδρὸ ἀνεμο – σέ ἡμέρες συμφορᾶς – γιὰ νά τοὺς κάνουμε νά δοκιμάσουν τὴν Τιμωρία τοῦ ἐξουτελισμοῦ στή ζωὴ αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Ἐνῶ πὶο ἀτιμωτικὴ θά εἶναι ἡ Τιμωρία τῆς Μέλλουσας Ζωῆς, καί δέν θά ἔχουν καμιά βοήθεια.

۱۶ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِم رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَّحِسَاتٍ لِنَذِيقَهُمْ عَذَابِ الْخِزْيَانِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابِ الْآخِرَةِ أَخْرِفُ وَأَخْرَىٰ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

17. Ὅσο γιὰ τὸν Θάμουντ, τοὺς δώσαμε τὴν καθοδήγηση, ἀλλὰ προτίμησαν τὴν τύφλωση (τῆς καρδιάς), ἀπὸ τὴν Καθοδήγηση. Κι ἔτσι τοὺς πῆρε ἡ φοβερὴ Τιμωρία τῆς ἀτίμωσης, γιὰ ὅτι εἶχαν κερδίσει.

۱۷ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَآخَذْنَاهُمْ سَاعِقَةً الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

18. Καί σώσαμε ἐκείνους πού πίστεψαν κι ἀπέφυγαν τὸ κακό.

۱۸ وَجَحْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَشْكُرُونَ

19. **Κ**αί τὴν Ἡμέρα πού οἱ ἔχθροι τοῦ ΑΛΛΑΧ θά μαζευτοῦν ἓνας σωρὸς ὄλοι μαζί γιὰ τὴ Φωτιά, θά βηματίζουν ὄλοι στή κόλαση.

۱۹ وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ

20. Μέχρις ὅτου σάν θά τῆ φτάσουν τόσο ἡ ἀκοή τοὺς καί ἡ δραση τοὺς, ὅσο καί τὸ δέρμα τοὺς θά μαρτυρήσουν ἐναντίά τοὺς γιὰ (ὄλες) τίς πράξεις τοὺς.

۲۰ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءَهُمْ مَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمِعْتَهُمْ وَأَبْصَرْتَهُمْ وَجَلُّودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

21. Καί θά ποῦν στὸ δέρμα τοὺς (στὸ τομάρι τοὺς): «Γιατί μαρτυρήσατε ἐναντίον μας»; (Κι αὐτὸ) θά πεῖ: «Ὁ ΑΛΛΑΧ μᾶς ἔδωσε λαλιά, καί εἶναι Ἐκεῖνος πού δίνει τὴν ὁμιλία σέ κάθε τι.

۲۱ وَقَالُوا لِيَجْلُو ذُرِّيهِمْ لِمَ شَهِدْتُم عَلَيْنَا قَالَ لَوْلَا أُنطِقْنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَلْيَلْهِ

9. **Ν**ί πεις: «Μά ἀρνήθηκατε
(καί λατρεύετε άλλες θεότητες)
ἀπ' Ἐκεῖνον ποῦ ἐπλασε τή γῆ
σέ δύο Ἡμέρες;
Καί τίς κάνετε (τίς θεότητες)
ὁμοιεσ μέ Αὐτόν;
Αὐτός εἶναι ὁ Κύριος
τοῦ Σὺμπαντος Κόσμου.

10. Κι ἔκανε σ' αὐτήν
(τοποθέτησε πάνω στή γῆ)
ἀκίνητα βουνά κι εὐλόγησε
μ' ἄφθονα ἀγαθά, τή γῆ,
καί ρύθμισε σ' αὐτήν
ὥστε νά παρέχει τροφές
— κανονικά —, σύμφωνα
μέ (τίς ἀνάγκες) ὅσων ἀναζητοῦν
(τή συντήρηση), (κι ὅλα αὐτά)
σέ τέσσερις ἡμέρες.

11. Ἐπειτα δημιούργησε τόν οὐρανό,
ποῦ ἦταν (σάν) καπνός.
Καί εἶπε σ' αὐτόν καί στή γῆ:
«Νά ἔρχεστε μαζί — ἑκούσια
ἢ ἀκούσια». Καί εἶπαν:
«ἔρχόμαστε (προχωροῦμε) μαζί,
σ' ἑκούσια ὑπακοή.

12. Κι ἔτσι κανόνισε τά ἑπτά
στερεώματα (οὐρανούς) σέ
δύο Ἡμέρες, καί ὄρισε γιά
κάθε οὐρανό τήν ἀποστολή του.
Καί στόλισε τόν οὐρανό τοῦ (γῆινου)
κόσμου μέ φωτεινοὺς διαλοῦς
καί (τοὺς ἐφοδιάσει) μέ φύλακες.
Τέτοια εἶναι ἡ τάξη ποῦ ἐθέσπισε
ὁ Παντοδύναμος, ὁ Πάνσοφος.

13. **Α**ν ὁμως ἀπομακρύνονται
(γιά νά μήν ἀκούσουν), νά τοὺς πεις:
«Ἐγώ σᾶς ἔχω προαιδοποιήσει
γιά μιὰ (φοβερή Τιμωρία),
σάν κεραυνό ὁμοιο μέ
ἐκεῖνο (ποῦ πρόφτασε) τόν
Ἄντ καί τόν Θαμοῦντ!».

14. Κοίτα, ὅταν οἱ ἀπόστολοι
σ' αὐτοὺς καί σ' ἐκεῖνους
ποῦ ἦταν πρὶν ἀπ' αὐτοὺς
(νουθετώντας):
«Μὴν λατρεύετε άλλον
παρὰ μόνο τόν ΑΛΛΑΧ», εἶπαν:
«Ἄν ὁ Κύριος μας τὸ ἤθελε,
θά ἔστελνε — βέβαια — κάτω
(σὴ γῆ) ἀγγέλους
ἀντὶ τῶν ἀνθρώπων.
Τώρα ἐμεῖς ἀπορρίπτουμε
τήν ἀποστολή (ὀλων) σας».

⑩ • قُلْ آيَاتِكُمْ لَكُمْ مُرُونَ بِالَّذِي
خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ
أنداداً ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ

⑪ وَجَعَلَ فِيهَا رُوسٍ مِّنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ
فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَابَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ
سَوَاءً لِّلسَّاعِدِينَ

⑫ ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ
دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ
أَنْبِيَاءُ طُوعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا
طَائِعِينَ

⑬ فَقَضَيْنَ لَهَا سَبْعَ سَمَوَاتٍ
فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا
وَرَبَّيْنَا السَّمَاءَ الذَّنْبَاءَ نَتَصَبَّحُ وَحِفْظًا
ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

⑭ فَإِنِ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً
مِّثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ

⑮ إِذْ جَاءَهُمُ الرِّسَالُ مِنْ رَبِّينَ آيِدِيهِمْ
وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا يُعْبَدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا
لَوْ شَاءَ رَبُّنَا
لَأَنْزَلْنَا مِنَّا آيَاتًا أُرْسِلَتْ
بِهِ كَذِبُونَ

(41) Τό Στάδιο: Τά γράμματα Χα μα
(ἀπό συντετηγμένες λέξεις)
«Χάμα άσ – Σάζντα» – ή Έπεξήγηση
– Μέκκα – σε 54 εδάφια

Στό όνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ τοῦ
Έλεήμονα καί Φιλάνθρωπο

1. ***Χ** ή Μίμ (Χά – Μίμ)
2. Μιά ἀποκάλυψη ἀπό τόν Φιλάνθρωπο
καί Πανουκτίρμονα (ΑΛΛΑΧ).
3. Ένα Βιβλίο πού τά εδάφια του
ἐπεξηγοῦνται μέ κάθε λεπτομέρεια.
Ένα Κοράνι (Ανάγνωσμα)
στήν Άραβική γιά λαό
πού καταλαβαίνει.
4. Άναγγέλλει Χαρούμενες Ειδήσεις
καί Προειδοποιεί.
Κι όμως οί περισσότεροι
ἀπομακρύνονται καί
κατά συνέπεια δέν ἀκούνε.

5. **Κ**αί λένε: «Οί καρδιές μας εἶναι κάτω
ἀπό πέπλο, κλειστές σ' αὐτό πού
μᾶς προσκαλεῖτε (νά πιστέψουμε).
Καί στ' αὐτιά μας ὑπάρχει
Ένα βάρος (μιά κουφαμάρα)
καί μεταξύ μας καί σένα,
εἶναι τό (χονδρό) παραπέτασμα.
γι' αὐτό κάνε (δ,τι θέλεις),
γιατί κι ἐμεῖς θά κάνουμε
(δ,τι θέλουμε)!»

6. Νά πείς: «Εἶμαι μόνο Ένας
ἄνθρωπος σάν κι ἐσᾶς.
Μοῦ ἔχει ἀποκαλυφθεῖ ἀπό ἔμπνευση
ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ σας εἶναι Ένας Θεός
(ΑΛΛΑΧ). Γι' αὐτό κατεϋθύνεστε
σ' Αὐτόν μέ πίστη καί ζητεῖστε Του
συχώρηση». Κι ἀλλοῖμονο,
σ' ἐκείνους πού λατρεύουν
ἄλλον ἀντί τοῦ ΑΛΛΑΧ,
7. αὐτοῦς πού δέν δίνουν
(τήν ὑποχρεωτική) Ζάκατ
(ἐλεημοσύνη), καί πού
ἀρνοῦνται τή Μέλλουσα Ζωή.
8. Αὐτοί όμως πού πιστεύουν
καί κάνουν τό καλό, θά ἔχουν
μιά ἀμοιβή πού ποτέ δέν ἀτονεῖ.
(διακόπτεται).

* Βλ. ὑπόσημ. 1

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱ حَم

۲ تَنْزِیْلٌ مِّنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۳ كِتٰبٌ فَصَّلَتْ اٰیٰتُهُ فُرٰنًا عَرَبِیًّا

لِقَوْمٍ یَعْلَمُوْنَ

۴ بَشِیْرًا وَّ نَذِیْرًا فَاَعْرَضَ اَكْثَرُهُمْ

فَهَمْ لَا یَسْمَعُوْنَ

۵ وَقَالُوْا لَوْ لَبِیْنَا فِیْ اَیْمٰنٍ نَّمَا نَدْعُوْنَ

اِلَیْهِ وَفِیْ اٰذٰنِنَا وَاَوْقُوْا مِنْ بَیْنِنَا وَبَیْنِكَ

حِجَابٌ فَاَعْمَلْ

لِنَا عَمَلُوْنَ

۶ قُلْ اِنَّمَا اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَاَوْحٰی

اِلَیَّ اَنْ اَتٰی اِلَیْكُمْ اِلٰهُ وَّجِدُّ فَاَسْتَفِیْءُوْا

اِلَیْهِ وَاَسْتَغْفِرُوْهُ وَّوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّیْنَ

۷ الَّذِیْنَ لَا یُؤْتُوْنَ الزَّكٰوٰةَ وَهُمْ

بِالْآخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ

۸ اِنَّ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

لَهُمْ اَجْرٌ عَزِیْزٌ مِّنْهُنَّ

οποιαδήποτε ανάγκη βρίσκεται
στά στήθια σας.
Κι επάνω τους κι επάνω
στά καράβια μεταφέρστε.

حَاجَةٌ فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا
وَعَلَى الْفُلِكِ تُحْمَلُونَ

81. Καί σᾶς δείχνει
τά Σημεῖα Του. Ποιά Ἐντολή
ὁμως τοῦ ΑΛΛΑΧ ἀρνεῖστε;

۸۱) وَرُبُّكُمْ أَيَّدِيهِ فَأَيُّ آيَاتِ اللَّهِ
تُنْكِرُونَ

82. Μά δέν ταξιθεύουν στή γῆ
γιά νά δοῦν ποιό ἦταν
τό Τέλος ἐκεῖνων (πού ἐξῆσαν)
πρὶν ἀπ'αυτούς;
Ἦσαν περισσότεροι ἀπ' αὐτούς
καί ἀνώτεροι σέ δύναμη καί
σέ μνημεῖα (πού ἀφήκαν)
στή γῆ. Κι ὁμως ὅλα
— ὅλα τά πλοῦτη τους —
δέν τοὺς ὠφέλησαν.

۸۲) أَفَلَمْ يَبْشُرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا
أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ
فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَتَاكُنُهُمْ أَنُوعُهُمْ

83. Κι ὅταν τοὺς ἦρθαν
οἱ ἀπόστολοι τοὺς μέ
τά Καθαρὰ Σημεῖα, χάρηκαν
γιά τὴν τόσο μεγάλη γνώση
(κι ἱκανότητα) πού εἶχαν,
ἀλλά τοὺς περιόρισε ἀπὸ
παντοῦ (ἢ τιμωρία), τὴν ὁποία
συνήθιζαν νά εἰρωνεύονται.

۸۳) فَلَمَّا جَاءَ نَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا
عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ
وَوَحَا بِهَم مَتَاكُنُهُمْ أَنُوعُهُمْ

84. Κι ὅταν εἶδαν (ὅταν
δοκίμασαν) τὴν Τιμωρία μας,
εἶπαν: «Πιστεύουμε στὸν ΑΛΛΑΧ,
κι ἀπορρίπτουμε τοὺς συνεταίρους
πού τοὺς ἐνώναμε μ' Αὐτόν».

۸۴) فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ
وَكُنَّا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ

85. Κι ὁμως ἡ ὁμολογία αὐτὴ
τῆς Πίστης τοὺς σέ τίποτε
δέν τοὺς ὠφέλησε, σάν εἶδαν
πιά τὴν Τιμωρία μας.
Τέτοια ἦταν ἡ συμπεριφορά
τοῦ ΑΛΛΑΧ μὲ τοὺς Δούλους Του
(στοὺς παλιούς καιρούς).
Κι ἀκόμη ἔτσι χάνονταν
ἐπὶ τόπου οἱ ἄπιστοι.

۸۵) فَلَمْ يَكُنْ لِنَفْعِهِمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا
رَأَوْا بَأْسَنَا سَأَلْنَا اللَّهَ الَّذِي قَدْ خَلَقْت
فِي عِبَادِهِ عَوْجًا حَسِيرًا هُنَالِكَ
الْكَافِرُونَ

Βεβαιωθήκαμε ότι
δέν είχαμε — παλαιότερα —
ἐπικαλεσθεῖ τίποτε (πού ὑπῆρχε
στήν πραγματικότητα).
Κι ἔτσι ἀφήνει ὁ ΑΛΛΑΧ
τούς ἀπιστοὺς (νά περπατοῦν)
στήν πλάνη.

75. «Αὐτὴ ἡ τιμωρία ἀποδίδεται
στήν ἀδίκη κι ἀλαζονική σας
γοητεία στήν γῆ
76. «Μπῆτε τίς πόρτες τῆς Κόλασης
γιὰ νά μένετε μόνιμα ἐκεῖ.
Φρικτὴ εἶναι (αὐτὴ) ἡ παραμονὴ
γιὰ τοὺς ἀλαζόνες!»

77. **Γ**ι' αὐτὸ νά ὑπομένεις
(Ὡ Μουχάμαντ!)
καρτερικά, γιατί
ἡ Ὑπόσχεση τοῦ ΑΛΛΑΧ εἶναι
ἀληθινή. Εἶτε σοῦ δείχνουμε
(σ' αὐτὴ τῇ ζωῇ) ἓνα μέρος
ἀπ' ὅ,τι τοὺς ἔχουμε ὑποσχεθεῖ,
εἶτε θά σέ κάνω νά πεθάνεις
(πρὶν συμβεῖ τοῦτο), εἶναι
σ' Ἐμᾶς — ὀψωσθῆποτε — πού
(ὄλοι) θά ἐπιστρέψουν.

78. Κι ἔχουμε στείλει — ἄλλοτε —
ἀποστόλους πρὶν ἀπὸ σένα, πού
μερικές ἀπὸ τίς ἱστορίες τους
σοῦ ἔχουμε διηγηθεῖ, ἐνῶ γιὰ
ἄλλους δέν σοῦ τίς διηγήθηκαμε.
Δέν ἦταν (δυνατό) σ' ἓναν
ἀπόστολο νά φτάσει μέ Ἐντολή,
ἂν προηγουμένα δέν ὑπῆρχε
ἡ ἀδεια ἀπὸ τόν ΑΛΛΑΧ.
Ἄν ὁμως ἔλθει διαταγὴ
ἀπὸ τόν ΑΛΛΑΧ, θά ἐφαρμοστεῖ
μέ εἰλικρίνεια καὶ δικαιοσύνη,
καὶ θά χαθοῦν ἐπὶ τόπου αὐτοῖ
πού στηρίζονταν στό ψέμα.

79. **Σ** ΑΛΛΑΧ εἶναι πού ἔκανε
γιὰ σᾶς τὰ κοπάδια
πού ἄλλα χρησιμοποιεῖτε
γιὰ νά καβαλικεύετε
κι ἄλλα γιὰ νά τρέφεστε.

80. Κι ἔχετε ἀπ' αὐτὰ (κι ἄλλες)
ὀφελείες, ὥστε νά μπορεῖτε
μ' αὐτὰ νά πετυχαίνετε

تَدْعُوا مِنْ قَبْلِ يَأْتِيَاكَ ذَلِكَ يُضِلُّ
اللَّهُ الْكَافِرِينَ

۷۵ ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ
بِعَيْبِ الْحَقِّ وَيَمَّا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ

۷۶ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
فِيئْسَ مَثْوَىٰ لِلْكَافِرِينَ

۷۷ فَاصْبِرْ إِنَّا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا قَائِمًا
زُرِّيْنَاكَ بِبَعْضِ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَوَفِّيْنَاكَ
فَالْيَأْتِيَا بِرِجْعُونًا

۷۸ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ
مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَوْ نَقْصُصْ
عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ
إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرًا لِلَّهِ فُضِيَ
بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْبَاطِلُونَ

۷۹ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَامَ
لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

۸۰ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِنَبْلُوًا عَلَيْهَا

67. Ἐκεῖνος εἶναι πού σᾶς ἔχει
πλάσει ἀπό χῶμα,
ἔπειτα ἀπό μιὰ σταγόνα σπέρμα,
ἔπειτα ἀπό θρόμβο
(γονιμοποιημένο ὄαριο),
ἔπειτα σᾶς βγάζει (στό φῶς)
σάν μορφό, ἔπειτα (σᾶς διατρέφει)
γιὰ νά φτάσετε στήν ἀκμή
τῆς ἡλικίας σας,
ἔπειτα (σᾶς) ἀφήνει
νά γίνετε γέροι,
ἐνῶ ἄλλοι ἀπό σᾶς πεθαίνουν
πρὶν ἀπ' αὐτό (τὸ στάδιο), καί
σᾶς ἀφήνει νά φτάσετε μέχρι
τόν ὄρισμένο (γιὰ κάθε ἕνα)
χρόνο, (κι ὅλα αὐτὰ)
ὥστε ἴσως λογικευθεῖτε.

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ رُءُوبٍ
ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ
طِفْلًا ثُمَّ لِيَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ
لِتَكُونُوا شَايِعًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَقَّى مِنْ
قَبْلِ رَبِّ لِيَبْلُغُوا أَجَلَ مَسْمُومٍ وَلَمَّا كُنْتُمْ
تَقِيلُونَ﴾

68. Ἐκεῖνος εἶναι πού δίνει
τὴ Ζωή καί τὸ Θάνατο,
κι ὅταν ἀποφασίσει γιὰ κάποιο
θέμα, λέει γι' αὐτό:
«Γεννηθήτω», καί γίνεται.

﴿هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَلَمَّا قَضَىٰ أَمْرًا
فَأَمَّا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾

69. **Μ**ὰ δὲν βλέπετε αὐτοὺς πού
στὶς συζητήσεις τους ἀμφισβητοῦν
τίς Ἐντολές τοῦ ΑΛΛΑΧ;
Πόσο ἔχουν ἀπομακρυνθεῖ
(ἀπὸ τῆ Πραγματικότητας);

﴿أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الَّذِينَ يَجْتَدُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ
أَن يَبْصُرُون﴾

70. (Εἶναι) αὐτοὶ πού ἔχουν
διαψεῦσει τὸ Βιβλίο
(τὸ Κοράνιο) καί
(τὰ Μηνύματα) τὰ ὁποῖα
στείλαμε μὲ τοὺς ἀποστόλους Μας.
Ἄλλὰ σύντομα θά μάθουν,

﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَمِمَّا أَرْسَلْنَا
بِهِمْ رَسُولًا فَسَوْفَ يَمْلِكُونَ﴾

71. Ὅταν τὰ χαλινάρια
(θὰ ἔλθουν) γύρω ἀπὸ
τὸ λαῖμό τους καί
οἱ ἄλυσίδες, γιὰ νά συρθεοῦν

﴿إِذَا الْأَغْصَانُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلْسِلُ
بِهِمْ يُجْعَبُونَ﴾

72. σέ βραστό δύσοσμο ὕγρο,
κι ἔπειτα στὴ Φωτιά, ὅπου
καί θὰ πυρποληθοῦν.

﴿فِي الْحَمِيمِ يُدَفِّقُ النَّارُ سَجُورًا﴾

73. Ἐπειτα θά ποῦν σ' αὐτούς:
«Ποῦ εἶναι (οἱ θεότητες)
πού εἶχατε
σάν συνέταιρους,

﴿ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ إِنَّ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ﴾

74. «ἀντί (νά λατρεύετε) τόν ΑΛΛΑΧ»;
Θά ποῦν: «Μᾶς ἀφῆσαν
στὴν πλάνη καί χάθηκαν.

﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا قَبْلَ أَنْ نَرْسُلَ﴾

νά κατοικείτε ήμερα (ν' αναπαύεστε)
σ' αὐτὴ, καὶ τὴν ἡμέρα
φωτεινὴ γιά νά (σᾶς βοηθᾶ) νά
βλέπετε. Βέβαια ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι
ὁ Εὐεργέτης γιά τοὺς ἀνθρώπους.
Κι ὁμοίως οἱ περισσότεροί
ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους
δέν (Τόν) εὐχαριστοῦν.

62. Τέτοιος εἶναι ὁ ΑΛΛΑΧ,
ὁ Κύριός σας, ὁ Δημιουργός
τοῦ παντός. Δέν ὑπάρχει
παρά μόνο ὁ ΑΛΛΑΧ!
Πῶς – λοιπόν – παραπλανήκατε
μακριά ἀπ' τὴν Ἄληθεια!

63. Ἐτσι ἔχουν παραπλανηθεῖ
ὄσοι ἀπορρίπτουν
τίς Ἐντολές τοῦ ΑΛΛΑΧ.

64. **Ε** ΑΛΛΑΧ εἶναι ποῦ ἔκανε
γιά σᾶς τὴ γῆ
σάν μιὰ (προσωρινή) θέση
(παραμονῆς), καὶ τὸν οὐρανὸ
σάν κτισμένη στέγη
καὶ σᾶς ἔδωσε μορφή,
σχηματίζοντάς σας ὁμοίωρα,
καὶ σᾶς προμήθευσε ἀγνές
καὶ καλές τροφές
γιά τὴ Συντήρησή σας.
Τέτοιος εἶναι ὁ ΑΛΛΑΧ
ὁ Κύριός σας. Ἄνότερος εἶναι
ὁ ΑΛΛΑΧ ὁ Κύριος
τοῦ Σύμπαντος Κόσμου!

65. Αὐτός εἶναι ὁ (Μόνος) ποῦ
ζει (αἰώνια). Δέν ὑπάρχει
παρά μόνο ὁ ΑΛΛΑΧ.
Γι' αὐτό νά Τόν επικαλεῖστε
προσφέροντάς σ' Αὐτόν
εὐλακρινὴ πίστη.
Ἄ Ὕμνος εἶναι γιά τὸν ΑΛΛΑΧ,
τὸν Κύριο τοῦ Σύμπαντος Κόσμου.

66. **Ν** ἂ πείς: «Μοῦ ἔχει
ἀπαγορευθεῖ νά ὑπηρετῶ ἐκείνους
ποῦ επικαλεῖστε ἀντὶ τοῦ ΑΛΛΑΧ,
ἐφ' ὅσον μοῦ ἔχουν φτάσει
– ἀπὸ τὸν Κύριο μου –
οἱ Καθαρές Ἐντολές.
Καὶ πῆρα διαταγὴ νά ὑποταχθῶ
(στό Ἰσλάμ) στὸν Κύριο
τοῦ Σύμπαντος Κόσμου.

لَتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا
إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَشْكُرُونَ
۞ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلِقُ كُلَّ شَيْءٍ
لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاَن تَوَفَّاكُم
لَا

۞ كَذَلِكَ يُؤَفِّكُ الَّذِينَ
كَانُوا يَكْفُرُونَ
۞ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ
قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمُ
فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمُ
مِّنَ الظَّهْرِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ
فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

۞ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ
مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ

۞ قُلْ إِنِّي نُبِئْتُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ
تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي
الْبَيِّنَاتُ مِن رَّبِّي وَأَمُرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ لِرَبِّ
الْعَالَمِينَ

καί νά ἐπαινεῖς (ὕμνεῖς)
τῆ Δόξα τοῦ Κυρίου σου
κατά τό δειλινό καί τό πρωί.

يُحْمَدُ رَبِّكَ بِالْعِثَّةِ وَالْإِبْكَرِ

56. Αὐτοί ποῦ συζητοῦν —
ἀμφισβητώντας — τίς Ἐντολές
τοῦ ΑΛΛΑΧ, — χωρίς νά τοὺς ἔχει
δοθεῖ καμιά ἀπόδειξη —,
δέν ἔχουν τίποτε
στά στήθια τους παρά
(τὴν ἀναζήτηση) τοῦ μεγαλειου,
πού ποτέ τους δέν θά τό φτάσουν.
Ἔσθ — ὁμως — νά ἐπιδιώξεις
καταφύγιο στόν ΑΛΛΑΧ, γιατί
Ἐκεῖνος εἶναι πού ἀκοῦει
καί βλέπει (τά πάντα).

۞۞۞ إِنِ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ
اللَّهِ يَفْسِدُونَ سُلْطٰنَهُمْ اِنَّهُمْ اِنۡ فِيۡ
صُدُوۡرِهِمۡ اِلَّا كِبٰرُۢمۡاۡهَمۡ يَسْلِفُوۡنَ فَاَسۡعِدۡ
بِاللّٰهِ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيۡرُ

57. Ἡ δημιουργία τῶν οὐρανῶν
καί τῆς γῆς εἶναι —
βεβαιότατα — μεγαλύτερη
(ὑπόθεση) ἀπό τὴ δημιουργία
τῶν ἀνθρώπων.
Κι ὁμως οἱ περισσότεροι
ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους
δέν τό ἀντιλαμβάνονται.

۞۞۞ لَخَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ اَكۡبَرُۢمۡنۡ خَلۡقِ
النَّاسِ وَلَكِنَّ اَكۡثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُوۡنَ

58. Καί δέν εἶναι ἴσοι:
οἱ τυφλοί μ' ἐκείνους πού
βλέπουν (καθαρά), κι οὐτέ
(μοιάζουν) ἐκεῖνοι πού
πιστεῦσαν καί κάνουν τό καλό,
μ' ἐκείνους πού καταστρέφουν.
Πολύ λίγο — ὁμως —
ἔχετε μάθει νά σκέπτεστε!

۞۞۞ وَمَا يَسۡتَوِيۡنَ الْاَعۡمٰى وَالۡبَصِيۡرُ وَالَّذِيۡنَ
اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ وَلَا النَّاسِۙ فَاِلٰهَ
مَّا تَدۡكُرُوۡنَ

59. Ἡ ὄρα — ὅποσδήποτε —
θά φτάσει. Δέν ὑπάρχει γι' αὐτό
καμιά ἀμφιβολία.
Κι ὁμως οἱ πῶ πολλοί
ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους (ἀκόμα)
δέν πιστεῦσαν.

۞۞۞ اِنۡ السَّاعَةَ لَاۤ اِيۡتِيۡةٌ لَّاۤرۡبَ فِيۡهَا
وَلَكِنَّ اَكۡثَرَ النَّاسِ لَاۤيُؤۡمِنُوۡنَ

60. Καί εἶπε ὁ Κύριός σας:
«Ἐπικαλεσεῖτε Με, καί
θ' ἀπαντήσω (στήν Προσευχῇ) σας.
Αὐτοί ὁμως πού εἶναι
τόσο πολύ ὑπερήφανοι
— γιά νά Μέ ὑπηρετοῦν —,
θά μποῦν στήν Κόλαση
— ἐξευτελισμένοι —!»

۞۞۞ وَقَالَ رَبُّكُمۡ اَدۡعُوۡنِيۡ اَسۡتَجِبۡ لَكُمۡ
اِنَّ الَّذِيۡنَ يَتَكَبَّرُوۡنَ عَنۡ عِبَادَتِيۡ
سَيُدۡخِلُوۡنَ جَهَنَّمَ دَاخِرِيۡنَ

61. Ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι πού ἔκανε
τὴ Νύχτα γιά σᾶς, ὥστε

۞۞۞ اَللّٰهُ الَّذِيۡ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيۡلَ

48. Κι αυτοί που ήταν άλαζονες
θά πουν: «Είμαστε (τώρα)
όλοι μας μέσα σ' αυτή (τή Φωτιά)!
'Ο ΑΛΛΑΧ Έχει δικάσει — δικαία —
μεταξύ των Δούλων (Του)!»

٤٨ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا
فِيهَا إِذْ أَنْزَلَ اللَّهُ فَذَحِكُمْ بَيْنَ الْعِبَادِ

49. Κι αυτοί που είναι μέσα
στη Φωτιά θά λένε
στους Φύλακες τής Κόλασης:
«Παρακαλέστε τόν Κύριό σας
νά έλαφρύνει γιά μιάς
(τό βάρος) τής Τιμωρίας
(έστω και) γιά μιά μέρα!»

٤٩ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِمَنْ يُنذِرُنَا
أَدْعُوا رَبَّكُمْ يَخْفِفْ عَلْنَا يَوْمًا
مِنَ الْعَذَابِ

50. Θά πουν: «Μά δέν σάς ήρθαν
οί άπόστολοί σας μέ
τίς όλοκάθαρες Έντολές; «Θά πουν:
«Μάλιστα». Κι εκείνοι τότε θά τούς πουν:
«Παρακαλέστε (δπως σάς άρρείσει)!»
'Αλλά ή Παράκληση των Άπιστων
δέν είναι παρά
(μάταιες περιπλανήσεις)
στό (λαβύρινθο) τής πλάνης.

٥٠ قَالُوا أَوَلَمْ نَأْتِكُمْ رُسُلًا
بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَى قَالُوا فَاذْعُوا
وَمَا ذَعَوْا
الْكُفْرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

51. **Β**έβαια, θά βοηθήσουμε
τούς άπεσταλμένους Μας,
κι εκείνους που πιστεύουν
στη ζωή του κόσμου τούτου,
και κατά την Ήμέρα που
θά σηκοθούν οί Μάρτυρες,

٥١ إِنَّا أَنْتَصِرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ
الْأَشْهَادُ

52. τήν Ήμέρα που οί δικαιολογίες
των "Αδικων δέν πρόκειται
νά τούς ώφελήσουν, ενθ
θά έχουν γιά (άνταπόδοση)
τήν κατάρρα, και τή
διαμονή διαρκώς στη
κόλαση.

٥٢ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ
مَعذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ الْعَذَابُ
وَلَهُمُ الْعَذَابُ وَلَهُمْ سُوءُ
النَّارِ

53. Και δώσαμε — άλλοτε —
στόν Μωσή τό χάρισμα
τής Καθοδήγησης και
στά Παιδιά του Ίσραήλ
τήν κληρονομιά τής Βίβλου
(Ταωράτ) ή (ΝΟΜΟΣ).

٥٣ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى
وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
الْكِتَابَ

54. γιά 'Οδηγό και Μήνομα
(σ' άνθρωπος) που καταλαβαίνουν.

٥٤ هُدًى وَذَكَرْنِي لِأُولِي الْأَلْبَابِ

55. Γι' αυτό νά ύπομείνεις
καρτερικά, γιατί
ή Ύπόσχεση του ΑΛΛΑΧ είναι
άληθινή. Νά ζητάς
τή συγχώρηση γιά τά σφάλματά σου,

٥٥ فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَعَدَّ اللَّهُ
حَقًّا وَأَسْتَغْفِرْ
لِذُنُوبِكَ وَسَبِّحْ

συνεταίρους, για
τούς όποιους δέν έχω γνώση.
'Ενώ εγώ σάς προσκαλώ
στόν Παντοδύναμο, που
συγχωρεῖ (ἐπιανελημμένα)!

مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ تَرَانَا أَدْعُوكُمْ بِهِ
الْعَزِيمَةَ الْقَسِيرِ

43. »Χωρίς ἀμφιβολία
μέ προσκαλεῖτε σέ κάτι, που
δέν έχει τό δικαίωμα
νά προσκαλεῖ σ' αὐτό τόν κόσμο,
οὔτε στόν Μελλοντικό.
'Ἡ ἐπιστροφή μας θά εἶναι
πρός τόν ΑΛΛΑΧ,
κι οἱ παραβάτες θά εἶναι
οἱ σύντροφοί τῆς Φωτιάς!

٤٣ لَا جَبْرَةَ آتَمْنَا نَدْعُوْنَ لِمَا لَيْسَ لَهُ
دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا
وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْتَ مَرْدَنَ إِلَى اللَّهِ
وَأَنْتَ السَّرِيفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ

44. »Πολύ σύντομα θά θυμηθεῖτε,
ὅ,τι σάς λέγω (τόρα).
Κι ἐναποθέτω τήν ὑπόθεσή μου
στόν ΑΛΛΑΧ, γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ
(π . ντοτε) ἐπαγρυπνᾷ πάνω
στούς δούλους Του».

٤٤ فَتَذَكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ
وَأَفْوِضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

45. **Κ**αί τόν ἔσωσε τότε ὁ ΑΛΛΑΧ
ἀπό (κάθ' ἑνός) κακό που εἶχαν
σχεδιάσει (ἐναντίον) του,
κι ἐπαλήθευσε γιά
τήν Οἰκογένεια τοῦ Φαραώ
ἢ συμφορά τῆς Τιμωρίας
(που τόν κτύπησε
ἀπό ὅλες τίς μεριές).

٤٥ قَوْلَهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِكَ مَا تَكْرَهُ وَوَحَاقَ يَتَالِ
فِرْعَوْنَ سَوْءَ الْعَذَابِ

46. »Θά τούς ἐκθέτουν μπροστά
στή Φωτιά – πρωί και βράδυ
(ἢ καταδίκη θά γίνεῖ)
τήν 'Ἡμέρα που ἡ Ὡρα (τῆς)
θά φτάσει (καί θά τούς ποῦν):
«Μπεῖτε μέσα στά φοβερά
βασανιστήρια –
ὦ! οἰκογένεια τοῦ Φαραώ!».

٤٦ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا
وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ
الْعَذَابِ

47. **Κ**οίτα, που φιλονικοῦν
μέσα στή Φωτιά ὁ ἕνας
μέ τόν ἄλλο! Καί θά λένε
οἱ ἀνίσχυροί (που ἀκολουθοῦν)
στούς ὑπερήφανους (ίσχυρούς):
«'Εμεῖς δέν εἶμαστε
(στή γῆ) παρά ἀκόλουθοί σας.
Μπορεῖτε – λοιπόν –
νά πάρετε ἀπό ἐμᾶς
ἕνα μέρος τῆς Φωτιάς:»

٤٧ وَإِذْ يَخَاجِرُونَ فِي النَّارِ يَقُولُ
الضُّعْفَلِيُّ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا وَإِنَّا
كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنُك
مُنْعُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِّنَ النَّارِ

Ἦ ἌΛΛΑΧ σφραγίζει
κάθε καρδιά ὑπεροπτικῆ
καὶ πεισματικὰ παράνομη».

اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُّتَكَبِّرٍ
بِحَبَابٍ

36. **Κ**αὶ ὁ Φαραώ εἶπε:
«ὦ! Χαράν! Κτίσε μου
ἓνα πανύψηλο μέγαρο, γιά
νά μπορέσω νά ἐπιτύχω
τόν τρόπο καί τά μέσα —,

﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمُنُ ابْنِي لِي
صَرْحًا عَلَيَّ أَنْبَغَ الْأَنْسَابِ

37. «Τόν τρόπο καί τά μέσα
(γιά νά φτάσω) τούς οὐρανοῦς,
καί ν' ἀνεβῶ στόν ἌΛΛΑΧ τοῦ Μωυσῆ,
νομίζω ὅτι (ὁ Μωυσῆς) εἶναι ψεύτης!
»Κι ἔτσι γοητεύθηκε
ὁ Φαραώ ἀπό τήν κακία
τῶν πράξεών του, κι ἐμποδίστηκε
ἀπό τό δρόμο (τοῦ ἌΛΛΑΧ).
Ἦ Ἄλλά τά σχέδια τοῦ Φαραώ
(δέν ἔφεραν κανένα ἀποτέλεσμα)
ἐκτός ἀπό τήν ἀπώλειά (του).

﴿ أَنْسَبَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَهِ
مُوسَىٰ فَغَايَ لِأَخْذِهِ كُذِبًا وَكَذَلِكَ
زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ ۖ وَصَدَّدَ
عَنِ السَّبِيلِ ۚ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ

38. **Κ**αὶ εἶπε (ἀργότερα)
ἐκεῖνος πού εἶχε πιστέψει:
«ὦ! Λαέ μου! Ἦ Ἀκολουθεῖστε με.
Θά σᾶς ὁδηγήσω στόν ἴσιο Δρόμο».

﴿ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَهْدِي
أَتَّبِعُونَ أَهْدِيكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ

39. «ὦ! Λαέ μου! Ἦ Ζωή
τοῦ κόσμου τούτου δέν εἶναι
παρά (προσωρινή) ἄνεση.
Ἦ Μέλλουσα Ζωή
εἶναι πράγματι ἡ αἰώνια.

﴿ يَقَوْمًا إِنَّمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا
مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ

40. «Ὅποιος κάνει κακό
δέν θά ἀνταμιφθεῖ
παρά μέ τόν ὁμοῖό του.
Κι ὁποιος κάνει τό καλό
— ἄνδρας ἢ γυναῖκα —, καί
εἶναι πιστός, αὐτοῖ (τότε)
εἶναι πού θά μποῦν
στόν Παράδεισο, ὅπου ὅλα
θά βρισκονται σέ ἀφθονία
χωρίς κανένα λογαριασμό.

﴿ مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ

هِيَ دَارُ الْقَرَارِ

41. «Καί, ὦ! Λαέ μου! Πόσο παράξενο
(μοῦ φαίνεται) νά σᾶς καλῶ
στή Σωτηρία, (τή στιγμή) πού ἔσεῖς
μέ καλεῖτε στή Φωτιά!

﴿ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُحْزِنُهَا إِلَّا إِشْمَاقُهَا
وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْفَعُونَ
فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ

42. «Μέ προσκαλεῖτε ν' ἀρνηθῶ
τόν ἌΛΛΑΧ, καί νά ἐνώσω μ' Αὐτόν

﴿ • وَتَهْتَمُونَ مَالِي ۖ أَدْعُوكُم إِلَىٰ الْخُسُوفِ
وَتَدْعُونَنِي إِلَىٰ النَّارِ

﴿ نَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأَشْرِكَ بِهِ ۗ

καὶ δὲν θά σᾶς ὀδηγήσω
ἐκτός ἀπό τόν Ἴσιο Δρόμο!»

إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ

30. **Κ**αὶ εἶπε —τότε — ἐκεῖνος
πού πιστεψε: «ὦ! Λαέ μου!
Φοβᾶμαι μὴ τυχόν πάνω σας
— (συμβεῖ) — κάτι παρόμοιο
τῆς Ἡμέρας τῶν Συνασπισμῶν
(τότε πού τὰ Κόμματα
εἶχαν συνωμοτήσει)!

③ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَتَقَوَّرِيْنَ أَخَافُ
عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْرَابِ

31. «Κάτι παρόμοιο μέ τήν τύχη
τῆς γενιάς τοῦ Νῶε, καί
τοῦ Ἄντ, καί τοῦ Θαμμιοῦντ,
κι ἐκείνων πού ἤλθαν μετά
ἀπ' αὐτούς. Ὁ ΑΛΛΑΧ ὁμοῦ
δὲν ἐπιθυμεῖ τήν ἀδικία
γιά τούς δούλους Του.

③ مِثْلَ ذَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ
وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا
لِّلْعَالَمِينَ

32. «Καί, ὦ! Λαέ μου! Πολύ φοβᾶμαι
γιά σᾶς τήν Ἡμέρα πού
θά ἀλληλοφρονάζεστε (καί θά θρηνηεῖτε)

③ وَهَتَقَوْمِيْنَ أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ
التَّنَادِ

33. «Μιά Ἡμέρα πού θά στρέψετε
γιά νά δραπετέψετε.
δὲν θά ἔχετε κανέναν
ὑπερασπιστή (γιά νά γλυτώσετε)
ἀπό τόν ΑΛΛΑΧ.
Κι ὅποιον ἀφήνει ὁ ΑΛΛΑΧ
στην πλάνη δὲν ὑπάρχει
γι' αὐτόν ὀδηγός.

③ يَوْمَ تَوَلَّوْنَ مَدْيَنَ مَّا لَكُمْ
مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

34. «Καί ὁ Ἰωσήφ σᾶς εἶχε ἔλθει
— πρὶν ἀπό πολύ καιρό —
μέ Ὀλοκάθαρα (Σημεῖα), ἀλλά
ἐπιμένετε νά ἀμφιβάλλετε γιά
(τήν ἀποστολή) πού μ' αὐτή
σᾶς ἤλθε, μέχρις ὅτου ὀταν
πιά ἐσθῆσε (πέθανε), εἶπατε:
— δὲν θά στείλει πιά ὁ ΑΛΛΑΧ
κανέναν ἄλλο ἀπόστολο
μετά ἀπ' αὐτόν.
— Ἐτσι ὁ ΑΛΛΑΧ ἀφήνει στήν πλάνη
ἐκεῖνον πού εἶναι παραβάτης
καί ζεῖ μέ ἀμφιβολία, —

④ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ نُوحُوفٌ مِنْ قَبْلِ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ
بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن نَّبْعَثَ اللَّهَ مِنْ
عِنْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ
مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ

35. »Εκεῖνοι πού συζητοῦν (ἀμφισβητώντας)
τίς Ἐντολές τοῦ ΑΛΛΑΧ, χωρίς
νά τούς ἔχει δοθεῖ καμιά ἀπόδειξη.
Μίσος μεγάλος τοῦ ΑΛΛΑΧ
γι' αὐτούς καί στά μάτια ἐκείνων πού
ἔχουν πιστέψει.

⑤ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ
بِعَدَائِهِمْ وَإِن يُنذِرُوهُمْ فَكَفُّوا أَعْقَابَهُمْ
اللَّهُ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ

— εκ μέρους Μας — είχαν:
 «Σκοτώστε τὰ παιδιά ἐκείνων
 πού πίστεψαν μαζί του,
 κι ἀφείστε — νά ζήσουν —
 τις γυναίκες τους (σάν
 δούλους). Ἐλλά τὰ σχέδια
 τῶν Ἀπιστῶν δέν ἔφεραν
 κανένα (ἀποτέλεσμα),
 καί ματαιώθηκαν.

26. Καί ὁ Φαραὼ εἶπε:
 «Ἀφήστε με νά σκοτώσω
 τὸ Μωϋσῆ, κι ἄς ἐπικαλεσθεῖ
 (τότε) Τόν Κύριό του.
 Φοβάμαι, ὅτι
 θά σᾶς ἀλλάξει τῆ ὑψηκεία σας,
 ἢ ἴσως (κάνει ὥστε)
 ἡ καταστροφή νά ἐμφανισθεῖ στή γῆ.

27. Κι ὁ Μωϋσῆς εἶπε:
 «Ἔχω καταφύγει (για προστασία)
 στόν Κύριό μου καί Κύριό σας
 ἀπό κάθε ἀλαζόνα πού
 δέν πιστεύει στήν Ἡμέρα
 τοῦ Λογαριασμοῦ!»

Κι ἕνας ἀνδρας πιστός
 — ἀπό τήν οἰκογένεια τοῦ Φαραὼ —,
 πού ἔκρυβε τήν πίστη του, εἶπε:
 «Μά θά σκοτώσετε ἕναν ἄνδρα,
 ἐπειδή λέει — ὁ Κύριός μου
 εἶναι ὁ ΑΛΛΑΧ; — ὅταν μάλιστα
 ἔρχεται μέ φανερά (Σημεῖα)
 ἀπό τόν Κύριό σας;
 Ἄν ἀποδειχθεῖ (ὅτι λέει)
 τήν Ἀλήθεια, τότε θά πέσει
 πάνω σας κάτι (ἀπό
 τή συμφορά) πού μ' αὐτή
 σᾶς προειδοποιεῖ.
 Ὁ ΑΛΛΑΧ — βέβαια —
 δέν καθοδηγεῖ τόν παράνομο,
 καί ψεύτη!

29. «ὦ! Αἰε μου! Σ' ἐσᾶς ἡνικαι
 ἡ κυριαρχία αὐτῆς τῆς ἡμέρας.
 Φαίνεται (ἡ δύναμή) σας στή γῆ.
 Ποίος ὁμως θά μᾶς βοηθήσει
 ἀπό τήν τιμωρία τοῦ ΑΛΛΑΧ
 ἄν μᾶς ἔλθει;»
 Ὁ Φαραὼ εἶπε:
 «Δέν σᾶς δείχνω παρά μόνο
 ὅ,τι (ἐγὼ ὁ ἴδιος) πιστεῖτε ἄν

أَقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
 وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ
 الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

٢٦ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى
 وَلْيَدْعُ رَبَّهُ وَإِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ
 دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ

٢٧ وَقَالَ مُوسَى لِمَنِ عُذَّتِ رَبِّي
 وَرَبِّي كُمْ مَنِ كَلَّمَتْكُمْ
 لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ

٢٨ وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ
 يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا
 أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَذِبًا
 فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا
 يُصِيبْكُمْ بِعَظْمِ الَّذِي يَعِدُكُمْ وَإِن
 اللَّهُ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ

٢٩ يَقُولُ لَكُمْ أَلَيْسَ أَلَيْسَ
 ظَهْرِي فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَضُرُّنَا مِنْ
 بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ
 مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ

(θά άνέβουν) Ισα στο λαρόγγι
γιά νά τούς πνίξουν, και
πού γιά τούς άδικους,
ούτε στενός φίλος, ούτε
μεσολαβητής θά υπάρξει,
πού θά είσακουσθεί.

19. Γνωρίζει (ό ΑΛΛΑΧ),
τά τεχνάσματα τών ματιών πού
έξαπατούν, και ό,τι κρύβεται
στά στήθη τών (άνθρώπων).

20. Κι ό ΑΛΛΑΧ θά δικάσει
μέ (δικαιοσύνη και) 'Αλήθεια.
'Εκείνοι όμως πού (οί άνθρωποι)
έπικαλούνται άντι Του,
δέν θά (είναι σέ θέση)
νά δικάσουν τό παραμικρό.
Στ' αλήθεια ό ΑΛΛΑΧ είναι πού
άκούει και βλέπει (τά πάντα).

21. Μά δέν ταξιθεύουν
στή γη, γιά νά δοϋν ποιό ήταν
τό τέλος εκείνων πού ήσαν
(πού έζησαν) πριν άπ' αυτούς;
Πολύ πιο άνώτεροι ήταν
άπ' αυτούς σέ δύναμη, και
σέ μνημεία (πού άφηκαν) στή γη.
'Ο ΑΛΛΑΧ όμως τούς πήρε
(τιμωρώντας τους) γιά
τίς άμαρτίες τους, και δέν είχαν
κανένα νά τούς υπερασπίσει
έναντι τήν τιμωρία του ΑΛΛΑΧ.

22. Κι αυτό, γιατί τούς έφταναν
οί άπόστολοι τους
μέ τά 'Ολοφάνερα (Σημεία),
κι εκείνοι δέν (τους) πίστεψαν.
Τούς πήρε έτσι ό ΑΛΛΑΧ
(τους τιμώρησε). Γιατί είναι
δυνατός και άσστηρός στήν τιμωρία.

23. **Κ**αι είχαμε στείλει (στά παλιά
χρόνια) τό Μωσσή
μέ τίς 'Εντολές Μας και
μέ φανερό Σημείο.

24. Στόν Φαραώ και στόν Χαμάν
και στόν Καρούν. Αύτοί όμως
είπαν (ότι είναι): «Ένας μάγος
(πού λέει) ψέματα!...»

25. Κι όταν τούς έφτασε
(φέρνοντας) τήν 'Αλήθεια

الْحَاكِمِ كَظَلِيمٍ
مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِمٍّ وَلَا شَفِيعٍ
يُطَاعُ

۱۹ يَكْمُ حَايَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي
الضُّرُورُ

۲۰ وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ
يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ
إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

۲۱ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا
مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً
وَمَا كَانُوا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ
وَمَا كَانُوا مِنْ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ

۲۲ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ
الْعِقَابِ

۲۳ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ
مُّبِينٍ

۲۴ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ
فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَّابٌ

۲۵ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا

σάν τό Μοναδικό (ἄξιο λατρείας), ἔσεις (Τόν) ἀρνηθήκατε. Ὅταν ὁμως ἔνωσαν συνεταιρικούς μαζι Του, τότε πιστέψατε! Ἡ ἀπόφαση (ὁμως) βρίσκεται μέ τόν ΑΛΛΑΧ, τόν Ὑπέρτατο, τόν Μέγιστο!»,

كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرِكْ بِهِ ثُمَّ مُنُوا
فَأَلْحَمْكُمْ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ

13. **Ε**ἶναι Ἐκεῖνος πού σᾶς δίνει τά Σημεῖα (τῆς παρουσίας) Του, καί στέλνει κάτω (στή γῆ) ἀπό τόν οὐρανό, τά μέσα γιά νά συντηρεῖστε. Κι ὁμως μόνο ὅσοι ἀποβλεποῦν (στόν ΑΛΛΑΧ) μποροῦν νά δεχτοῦν νοουθεσίες.

۱۳ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّل لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ

14. Ἐπικαλεσεῖτε – λοιπόν – τόν ΑΛΛΑΧ μέ εὐλικρίνεια καί ἀφοσίωση στήν πίστη πρὸς Αὐτόν, κι ἂν ἀκόμα οἱ Ἄπιστοι τό ἀπεχθάνονται (τοῦτο).

۱۴ فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَفَرُوا الْكَافِرُونَ

15. Κατέχει τήν ὑψηλότερη βαθμίδα. (Εἶναι) ὁ Κύριος τοῦ Θρόνου (τῆς Ἐξουσίας). Μέ δική Του διαταγή στέλνει τό Πνεῦμα (τῆς Ἐμπνευσης), σ' ὅποιον – ἀπό τοὺς δούλους Του – θέλει γιά νά προειδοποιήσει (τόν κόσμο) ἀναφορικά μέ τήν Ἡμέρα τῆς (Ἀμοιβαίας) Συνάντησης.

۱۵ رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنذِرَ يَوْمَ التَّلَافِي

16. τήν Ἡμέρα πού δλοῖ τους θά παρουσιαστοῦν φανερά, καί πού τίποτε δικό τους δέν θά εἶναι κρυμμένο ἀπό τόν ΑΛΛΑΧ. Σέ ποιόν θά ἀνήκει ἡ Κυριαρχία ἐκείνη τήν Ἡμέρα; Στόν ΑΛΛΑΧ, τόν Μοναδικό, βέβαια τόν Ἀκαταμάχητο,

۱۶ يَوْمَهُمْ يَرْزُوقًا لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

17. Σ' αὐτή τήν Ἡμέρα κάθε ψυχὴ θά ἀνταμειφθεῖ μέ ὅ,τι ἔχει κερδίσει. Καμιά ἀδίκια δέν θά ὑπάρχει αὐτῇ τήν Ἡμέρα, πράγματι, ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Ταχύς στοὺς λογαριασμούς.

۱۷ الْيَوْمَ نُجْزِي كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

18. **Κ**αί προειδοποιήσέ τους γιά τήν Ἡμέρα, πού (πάντοτε) πλησιάζει, ὅταν οἱ καρδιές

۱۸ وَأَنْذَرُهُمْ يَوْمَ الْآزِفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى

τή Δόξα καί τά Ἐγκώμια
τοῦ Κυρίου τους, καί πιστεύουν
σ' αὐτόν, καί παρακαλοῦν
νά Συγχωρήσει ἐκείνους πού
πιστεύουν, (λέγοντας): «Κυρίε μας!
Σύ, πού ἡ ἀπεραντοσύνη Σου
περιβάλλει κάθε πράγμα,
μέ Εὐσπλαχνία καί μέ Γνώση!
Συγχώρεσε — λοιπόν — ἐκείνους
πού μετάνοισαν,
κι ἀκολούθησαν τό Δρόμο Σου,
καί προφύλαξέ τους
ἀπό τά Βασιανιστήρια
τῆς Φλογισμένης Φωτιάς!

حَوْلَهُ يُسْتَعِينُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
وَيُؤْمِنُونَ بِهِ، وَيَسْتَغْفِرُونَ
لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ
كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ
لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ
عَذَابَ الْجَحِيمِ

8. «Κυρίε μας! Ἐψησε τους
νά μποῦν στούς Κήπους
τῆς Αἰωνιότητος, πού ἔχεις
ὑποσχεθεῖ σ' αὐτούς καί
στούς ἐνάρετους ἀπό
τούς πατέρες τους,
στίς συζύγους τους καί
στούς ἀπογόνους τους!
Γιατί Ἐσύ εἶσαι
ὁ Παντοδύναμος, ὁ Πάνσοφος.

⑧ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِكَ عِندَ الْإِلٰهِ
وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ أٰبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ
وَوَدْرَ يَدَيْهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

9. «Καί φύλαξέ τους ἀπό (κάθε)
κακό. Καί ὅποιον ἔσωσες
— ἐκείνη τήν Ἡμέρα — ἀπό τό κακό,
τόν ἔχεις — πραγματικά — ἐλεήσει.
Γιατί αὐτή εἶναι ἡ μεγαλύτερη Νίκη».

⑨ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ يَفْعَلْ
يُنْمِذْ فَمَا تَدْرَأُهُ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ

10. **Κ**αί πράγματι στούς Ἄπιστους
θά ποῦν: «Μεγαλύτερη εἶναι
ἡ ἀποστροφή — τοῦ ΑΛΛΑΧ —
γιά σᾶς, ἀπό τό μῖσος πού ἔχετε
μεταξυ σας, (γιατί) ὅταν
σᾶς φώναξαν νά ἔλθετε
στήν πίστη, ἐσεῖς ἀρνηθήκατε».

الْعَظِيمِ
⑩ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا ينادُونَ
لَمَقْتُلِ اللَّهِ اكْبَرُ مِنْ مَقْتَلِكُمْ
أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ

11. Λένε: «Κυρίε μας!
Δυό φορές μᾶς ἔκανες
νά βρεθοῦμε νεκροί
καί δυό φορές μᾶς ἔδωσες Ζωή!
(τώρα πιά) ὁμολογοῦμε
τίς ἁμαρτίες μας.
Μήπως ὑπάρχει κανένας δρόμος
(πού νά ὀδηγεῖ)
στήν ἔξοδο (ἀπ' ἐδῶ);»

فَكَفَرُوا
⑪ قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَنْتَ كُنْتَ
أَوَّلَ مَنْ دَعَا بَدْنَا قَوْلَ الْإِلٰهِ
خُرُوجًا مِنْ سَبِيلِ

12. (Καί ἡ ἀπάντηση θά εἶναι):
«Αὐτό (ἔγινε), γιατί ὅταν γινόταν
ἀποκλειστική ἐπίκληση στόν ΑΛΛΑΧ

⑫ ذٰلِكُمْ بِأَنَّهُمْ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ

(40) Τό Στάδιο «ἄλ – Μού ουμιν» –
ὁ Πιστός – Μέκκα – σέ 85 ἐδάφια

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Χ**ά Μίμ. *

ح ①

2. Ἡ ἀποκάλυψη αὐτοῦ τοῦ Βιβλίου
(τό Κοράνιο) ἔγινε ἀπό τόν ΑΛΛΑΧ,
τόν Παντοδύναμο, τόν Πάνσοφο,

② نَزَّلْنَا الذِّكْرَ بِاللَّيْلِ الْعَرَبِيِّ الْعَلِيِّ

3. πού συγχωρεῖ τήν ἁμαρτία,
δέχεται τή μετάνοια, εἶναι
αὐστηρός στήν Τιμωρία καί
εἶναι ὁ Ἄφθαστος – ὄνηλος
(ἀπό ὅλα τά πράγματα).
Δέν ὑπάρχει θεός ἐκτός ἀπό Αὐτόν.
Καί πρὸς τήν κατεύθυνση Του
εἶναι ἡ τελική πορεία.

③ عَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ
العِقَابِ ذِي الطَّوَلِّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهَ
الْمُصِيرِ

4. **Κ**ανείς δέν εἶναι δυνατόν
νά συζητεῖ ἀμφιβάλλοντας
γιά τίς Ἐντολές τοῦ ΑΛΛΑΧ,
ἐκτός ἀπό τούς Ἄπιστους,
Ἄς μὴ σέ ἐξαπατᾷ – λοιπόν –
τό (ἐπιδεικτικό) βᾶδιμά τους
στὶς πόλεις!

④ مَا يَجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا أَفَلَا يَغْرَضُونَ قَبْلَهُمْ فِي الْبِلَادِ

5. Καί πρὶν ἀπ' αὐτούς (ὑπῆρξε
ἄλλος λαός) πού διέψευσε
(τίς Ἐντολές), – ὁ λαός τοῦ Νῶε,
καί οἱ Συνασπισμοί (τοῦ (Πονηροῦ)
– μετὰ ἀπ' αὐτούς.
Καί συνωμότησε κάθε ἔθνος
ἐνάντια στοὺς ἀποστόλους του
γιά νά τούς συλλάβουν.
Συναγωνίζονταν συζητώντας μάταια
γιά νά καταδικάσουν τήν Ἀλήθεια,
– μέ τό ψέμα –. Ἐγώ ὁμοῦς ἤμου
πού τούς συνέλαβα! Καί πόσο
(τρομερή) ἦταν ἡ Ἀνταπόδοσή Μου!

⑤ كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْرَابُ مِنْ
بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهَا
لِيَأْخُذُوا وَجَدُوا بِآبَائِهِمْ جِحْضًا
وَيَسْتَأْخِذُونَ فَآخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ
عِقَابِي

6. Κι ἔτσι ἐπαλήθευσε
ὁ Λόγος τοῦ Κυρίου σου κατά
τῶν Ἄπιστων, ὥστε – σίγουρα –
νά γίνουν Σύντροφοι τῆς φωτιᾶς!

⑥ وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ عَلَى
الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ

7. **Α**ὐτοὶ πού ὀλοβαστάζουν
τό Θρόνο (τοῦ ΑΛΛΑΧ), κι αὐτοὶ
πού τόν περιβάλλουν, ἐπαινοῦν

⑦ الَّذِينَ يَجْمَلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ

* Βλ. σημ. 1

71. **Κ**αι οι ἄπιστοι θά σέρνονται στην Κόλαση στιβαγμένοι σέ ομάδες, μέχρις ἄτου — σάν φτάσουν ἐκεῖ —, οἱ πόρτες τῆς θ' ἀνοιχθῶν καί οἱ Φυλακῆς τῆς θά πούν: «Μά δέν σᾶς ἤλθαν ἀπόστολοι — ἀπό τό γένος σας — ν' ἀπαγγέλουν πάνω (στά κεφάλια) σας τίς Ἐντολές τοῦ Κυρίου σας, καί νά σᾶς προειδοποιήσουν γιά τή Συνάντηση αὐτῆς τῆς Ἡμέρας σας»; Θά πούν: «Βέβαια!» Κι ὁμως ἡ ἀπόφραση τῆς Τιμωρίας θά ἐπαληθεύσει ἐναντία στοὺς ἄπιστους!

٧١ وَيَسِقُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ
زُمْرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ أُفُوحَتْ أَبْوَابُهَا
وَقَالَ لَهُمْ خُزْنُهَا يَا أَيُّكُمْ رَسُولٌ
مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ
وَيُنذِرُوكُم لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا بَلَىٰ
وَلَكِن نَّحْنُ كِلَّةُ الْعَذَابِ
عَلَىٰ الْكَافِرِينَ

72. (Σ' αὐτούς) θά λεχθεῖ:
«Περάστε τίς πόρτες τῆς Κόλασης γιά νά κατοικήσετε αἰώνια σ' αὐτή Πόσο κακιά εἶναι (αὐτή) ἡ διαμονή γιά τοὺς ὑπερήφανους!»

٧٢ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ
خَالِدِينَ فِيهَا فِيمَا قَيَْسَ مَثْوَىٰ الشَّاكِرِينَ

73. **Κ**αι ἐκεῖνοι πού φοβοῦνται τό Κύριό τους θά φέρονται πρός τόν Παράδεισο ὅλοι μαζί (σέ ομάδες), μέχρις ἄτου σάν φτάσουν ἐκεῖ, κι οἱ πόρτες εἶναι ἀνοιχτές ἐνώ οἱ φυλακῆς τοῦ θά πούν: «Εἰρήνη ἄς εἶναι πάνω σας! Πολύ καλά ἔχετε κάνει! Μπῆτε σ' αὐτόν γιά νά κατοικήσετε αἰώνια.»

٧٣ وَيَسِقُ الَّذِينَ اتَّقَوْا
رَبَّهُم إِلَىٰ الْجَنَّةِ زُمْرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ
أُفُوحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خُزْنُهَا سَلِّمُوا
عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوا خَالِدِينَ

74. Καί θά πούν: «Ο Ἄϊνος (ἀνήκει) στόν ἈΛΛΑΧ, πού ἔχει ἐπαληθεύσει (ἐκπληρώσει) τήν ὑπόσχεσή Του σ' ἐμᾶς, κι ἔτσι μᾶς χάρισε (αὐτή) τή γῆ (τοῦ παραδείσου). Μποροῦμε νά κατοικήσουμε στόν Παράδεισο ὅπως ἐμεῖς θέλομε. Πόσο ὑπέροχη εἶναι ἡ ἀμοιβή ὅσων ἐργάζονται τό (καλό)!»

٧٤ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا
وَعْدَهُ وَوَدَّعْنَا الْأَرْضَ نَنْبَوُا مِنْ
الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَمِعْمَ أَجْر الْعَامِلِينَ

75. Καί θά βλέπεις τοὺς ἀγγέλους νά περιστοιχίζουν ἀπ' ὅλες τίς μεριές τόν (Θεϊκό) Θρόνο, ψάλλοντας τή Δόξα καί τὰ Ἐγκώμια τοῦ Κυρίου τους. Ἡ Ἀπόφραση ἀνάμεσα στοὺς δούλους τοῦ ἈΛΛΑΧ (κατά τήν Ἐκδίκαση) θά εἶναι δίκαιη, κι (ἀπ' ὅλες τίς μεριές) θά λέγεται: «Ἡ Δόξα (ὀφείλεται) στόν ἈΛΛΑΧ, τόν Κύριο τοῦ Σύμπαντος Κόσμου!»

٧٥ وَرَىٰ الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ
مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

σ' εκείνους (τούς αποστόλους)
πού ἦσαν πρὶν ἀπὸ
σένα – δι: «'Αν εἶναι
νά κάνεις συνέταιρο
(ἄλλες θεότητες, μέ τὸν ΑΛΛΑΧ)
θά ματαιώσουν τὸ ἔργο σου
(στή ζωή), καὶ θά εἶστε
– ὀπωσδήποτε – μέ τούς
χαμένους».

لَيْسَ شَرِكٌ يَجْبَلُ عَمَلَكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ
الْخٰسِرِيْنَ

66. Ἄλλά τὸν ΑΛΛΑΧ μόνο νά λατρεύεις,
καὶ νά εἶσαι ἀπ' τούς
εὐγνώμονες.

﴿٦٦﴾ بَلِ اللّٰهُ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ

67. Καὶ δέν ἔχουν ἐκτιμήσει
τὸν ΑΛΛΑΧ, ὅπως ἀκριβῶς θά ἔπρεπε.
Κατὰ τὴν Ἡμέρα δέ
τῆς Κρίσης τῆ γῆ ὀλόκληρη
θά κλείσει στή χούφτα Του,
καὶ τούς οὐρανοὺς
θά τυλίξει στό δεξιὸ Του χέρι.
Ἐξεῖ τῆ μεγαλύτερη Δόξα
κι εἶναι Ἄνωτερος ὁ ΑΛΛΑΧ
ἀπὸ ὅ,τιδῆποτε πού
συνεταιρίζουν μ' Αὐτόν.

﴿٦٧﴾ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْاَرْضُ
جَمِيْعًا فَبَضْنُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالتَّمْوِيْتُ
مَطْوِيٰتٌ بِيَمِيْنِهِ ؕ سُبْحٰنَهُ
وَعَلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ

68. Κι ὅταν ἡ σάλπιγγα
ἤχησει ὅλα τὰ ὄντα
στοὺς οὐρανοὺς καὶ στή γῆ
θά κεραυνωθοῦν (θά
πεθάνουν) ἐκτός αὐτοῦ πού θέλει
ὁ ΑΛΛΑΧ (νά ἐξαίρῃσει).
Ἐπειτα θά φυσηχηθῆ
(στή σάλπιγγα) ἄλλη μιὰ φορά,
νά! Ὅλοι τους ξαναγίνονται
ὄρθιοι καὶ περιμένουν
(τίς ἐντολές Μας).

﴿٦٨﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّوْرِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ
وَمَنْ فِي الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَاءَ اللّٰهُ ثُمَّ نُفِخَ
فِيْهِ اٰخَرٰى فَاِذَا هُمْ قِيٰاٰمٌ يَنْظُرُوْنَ

69. Καὶ ἡ γῆ θά φωτιστεῖ ἀπὸ
τὸ φῶς τοῦ Κυρίου της.
Καὶ θά τοποθετηθεῖ (ἀνοιχτό)
τὸ Βιβλίο (τῶν Πράξεων).
Καὶ θά ἔλθουν οἱ
προφήτες κι οἱ μάρτυρες.
Καὶ μιὰ δίκαιη ἀπόφαση θά ἐκδοθεῖ.
Καὶ δέν πρόκειται (κανεῖς)
νά ἀδικηθεῖ (στό ἔλάχιστο).

﴿٦٩﴾ وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ
الْكِتٰبُ وَجِاىءَ بِالْبَشِرِ وَالشّٰهِيْدِاِ
وَفُضِيْ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يَظْلُمُوْنَ

70. Κάθε ἄνθρωπος θά πληρωθεῖ
στό ἀκέραιο
σύμφωνα μέ ὅσα ἔκανε.
Κι ὁ ΑΛΛΑΧ ἔρει καλύτερα
ὅλα ὅσα ἔπραξαν.

﴿٧٠﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ
مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُوْنَ

57. Ἡ ἴσως νά ἔλεγε:
— Ἄν ὁ ΑΛΛΑΧ μέ καθοδηγοῦσε,
θά ἦμουν — βέβαια —
μέ τούς ἐνάρετους!

٢٧ أَوْ تَقُولُ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ
الْمُتَّقِينَ

58. «Ἡ ἴσως νά ἔλεγε,
βλέποντας τή τιμωρία:
— Ἄν μόνο εἶχα μιά ἄλλη
εὐκαιρία, θά βρισκόμουν,
μέ ὄσους κάνουν τό καλό!

٢٨ أَوْ تَقُولُ لِمَن تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً
فَأَكُونُ مِنَ الْخَيْرِينَ

59. «(Κι ἡ ἀπάντηση θά εἶναι):
ὄχι σοῦ ἔφτασαν κι ὄλας
οἱ ἐντολές Μου, (τά
ἐδάφια τοῦ Κορανίου) ἀλλά
τίς ἀρνήθηκες (διαφεύδοντάς τες).
Ἦσουν ὑπερήφανος κι ἐγινε
ἀπό τούς ἄπιστους! —».

٢٩ بَلَى قَدْ جَاءَكَ
مَا لِي بِكَ فَكَذَّبْتَهَا وَأَسْتَكْبَرْتَن
وَكَنتَ مِنَ الْكٰفِرِينَ

60. **Κ**αί τήν Ἡμέρα τῆς Ἀνάστασης
θά δεῖς ἐκεῖνους πού ἐπινόησαν
ψέματα κατά τοῦ ΑΛΛΑΧ,
τά πρόσωπά τους γίνονται
μαύρα. Μά δέν εἶναι ἡ Κόλαση
ἡ μόνιμη κατοικία
γιά τούς ὑπερήφανους;

٣٠ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ لَرَى الَّذِينَ كَذَبُؤْا عَلَىٰ
وُجُوهِهِمْ سُودَةً

61. Καί θά σώσει ὁ ΑΛΛΑΧ
τούς ἐνάρετους
(πού προφυλάχθηκαν) —
στό εὐτυχημένο τους μέρος,
(τό παράδεισο) (ὅπου)
κανένα κακό δέν θά
τούς ἀγγίξει, οὔτε
καί θά στενωχοροῦνται.

الَّذِينَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لَّامِكٰتِرِينَ

62. Ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι ὁ Δημιουργός
τοῦ σύμπαντος, καί εἶναι
γιά κάθε τι ὁ Κηδεμών.

٣١ وَنَحْنُ اللَّهُ الَّذِينَ أَنْتَقُوا
بِئْسَ كَانَتْ لَهُمْ لَا تَسْتَهْمُ السَّوْءُ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ

63. Κατέχει τά κλειδιά
τῶν οὐρανῶν καί τῆς γῆς.
Ὅσοι — δέ — ἀρνήθηκαν
τά Σημεῖα τοῦ ΑΛΛΑΧ, αὐτοί
εἶναι οἱ χαμένοι.

٣٢ اللَّهُ خَلِقُ كُلِّ
شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

64. **Ν**ά πεις: ὦ! Μουχάμμαντ!
«Μήπως — ὦ! ἐσεῖς
οἱ ἀνόητοι! — μέ διατάζετε
νά λατρέψω κάποιον ἄλλον,
ἀντί τοῦ ΑΛΛΑΧ:»

٣٣ لَمْ يَمَلِكْ أَلَيْدَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيٰتِنَا يَدَّبُرُوْنَ
اَلَّذِيْنَ هُمْ

65. Βεβαιοῦ σοῦ ἔχει κι ὄλας
ἐμπνευθεῖ — ὅπως καί

اَلَّذِيْنَ هُمْ
٣٤ قُلْ اَفَعْبِدُوْا
تٰمُرًا وَّزَيْتًا اَعْبُدُوْا اِنَّمَا اَتَّجِهٰلُوْنَ

٣٥ وَلَقَدْ اَوْحٰى اِلَيْكَ وٰلِىُّ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ

Ἄλλὰ ἀπό ὃ,τι κέρδισαν,
τίποτε δὲν ὠφελήθηκαν.

مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

51. Καί ἔπαθαν τὰ κακά
ἀποτελέσματα ἀπὸ ὃ,τι κέρδισαν.
Καί ὅσοι ἀδικοῦν ἀπὸ (τῆ γενιά)
αὐτῆ, θά πῶσιν πάνου του
(ἐπίσης) τὰ κακά ἀποτελέσματα
τῶν ἔργων τους,
καί δὲν θά μπορέσουν
νά μεταιώσουν (τό Σχέδιό Μας)!

① مَا صَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْ هَؤُلَاءِ سَيَصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا
وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ

52. Ἡ μήπως δὲν ξέρουν ὅτι
ὁ ΑΛΛΑΧ ἀξάνει τὰ ἀγαθὰ
(τῆ διατροφή) ἢ τὴν περιορίζει
— σ' ὅποιον θέλει: — Βέβαια
σ' αὐτὸ ὑπάρχουν Σημεῖα
(διδάγματα) γιὰ τοὺς
ἀνθρώπους πού πιστεύουν!

② أُولَٰئِكَ يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ
وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

53. **Ν**ά πεις: «Ω! Δουλοῖ μου!
Ἐκεῖνοι πού ἔχετε παρανομήσει
ἐνάντια στὸν ἑαυτὸ σας
(μὲ ἁμαρτήματα!)
Μὴν ἀπελπίζεσθε ἀπὸ
τὴν εὐσπλαχνία τοῦ ΑΛΛΑΧ.
Ἵ ΑΛΛΑΧ — ὁπωσδήποτε —
συγχωρεῖ ὅλες τὶς ἁμαρτίες,
γιατὶ εἶναι ὁ Πολυεὐσπλαχνος,
ὁ Ἐλεήμονας.

③ • قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيَّ
أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ
الدُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

54. «Στραφεῖτε (μετανοιωμένοι)
στὸν Κύριό σας, καί
ὑποταχθεῖτε στή (Θέλησή) Του,
πρὶν σᾶς φτάσει ἡ Τιμωρία.
Ἵ Επειτα, δὲν
θά ἔχετε καμιά βοήθεια.

④ وَإِن يَبْسُؤْا إِلَى رَبِّكَ وَأَسْلُوا لِمُؤْمِن
قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثَرًا لَّا تُصْرَفُونَ

55. *Κι ἀκολουθεῖτε τὸ
καλύτερο (πράγμα — τὸ Κοράνιο),
πού ἔχει σταλεῖ κάτω
σέ σᾶς ἀπὸ
τόν Κύριό σας, προτοῦ σᾶς ἔλθει
— ξαφνικά — ἡ Τιμωρία, ἐνῶ δὲν τὴν
περιμένει !

⑤ وَإِن يَمُوتَا أَحْسَنُ مِمَّا أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن ذِكْرِهِمْ
قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنتُمْ
لَا تَشْعُرُونَ

56. Νά πού λείει μιὰ ψυχῆ:
«Ἄλλοίμονό μου!
Σ' αὐτὸ ἔχω
παραμελήσει (τό Καθῆκε ὁ μου)
ἀπέναντι στὸν ΑΛΛΑΧ, καί ἡμῶν
μ' αὐτοὺς πού εἰρωνεύονται
(ὅτι θά μὲ ξάφνιαζε ἡ Τιμωρία)!

⑥ أَن تَقُولَ نَفْسٌ يٰحَسْرَتِي عَلَىٰ مَا فَرَطْتُ فِي
جَنبِ اللَّهِ وَإِن كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ

Ἐπειτα (στό τέλος) σ' Αὐτόν
θά επιστρέψετε».

إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

45. Κι όταν μνημονεύεται ὁ ΑΛΛΑΧ ὁ μόνος Τοῦ, οἱ καρδιές ἐκείνων πού δέν πιστεύουν στή Μέλλουσα Ζωή – γεμίζουν ἀπό ἀηδία. Κι όταν μνημονεύονται οἱ ἄλλες (θεότητες) ἐκτός Τοῦ (ΑΛΛΑΧ), κοίτα, πῶς αἰσθάνονται χαρά!

﴿٤٥﴾ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ
الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ
مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

46. Νά πεις: «Ω! Κύριε ΑΛΛΑΧ! Δημιουργέ τῶν οὐρανῶν καί τῆς γῆς! Γνώστη τῶν ἀπόκρυφων καί τῶν φανερῶν! Ἐσύ εἶσαι πού δικάζεις μεταξύ τῶν Δούλων Σου, σέ ὅσα θέματα εἶχαν διαφορές».

﴿٤٦﴾ قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلَيَّ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ
فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

47. **Κ**ι ἂν οἱ ἄδικοι εἶχαν ὅλα ὅσα βρίσκονται στή γῆ, καί διπλάσια ἀκόμα σάν κι αὐτά, θά τά πρόσφεραν γιά νά ἀπολυτρωθοῦν ἀπό τή σκληρότητα τῆς Τιμωρίας κατὰ τήν Ἡμέρα τῆς Κρίσης, (Ἀνάστασης). Ἀλλά κάποια ἀλλαγῆ θά φανεῖ ἀπό τόν ΑΛΛΑΧ, πού δέν τοῦς ἦταν δυνατό ποτέ νά τή λογαριάσουν! (νά τή φανταστούν!)

﴿٤٧﴾ وَلَوْ أَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ
لَأَفْتَدُوا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَبِاللَّهِ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ أَنْ تَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ

48. Καί θά τοῦς φανοῦν τά ἁμαρτήματα πού κέρδισαν στή γῆ καί θά τοῦς περικυκλώσει (ἡ τιμωρία), μαζί μέ – ἐκεῖνο πού μεταχειρίζονταν γιά εἰρωνεία –

﴿٤٨﴾ وَيَا الْمُدْرِيَّتَانِ مَا كَسَبْتُمَا وَخَافِيَهُمَا
مَا كَانُوا بِهِ عَيْسِينَ يَنْزِفُونَ

49. Κι ἂν ἕνα κακό ἀγγίζει τόν ἄνθρωπο, Μᾶς ἐπικαλεῖται (γιά βοήθεια). Ἐπειτα ἂν τοῦ χορηγήσουμε – ἐκ μέρους Μας – μιά χάρη, λέγει: «Αὐτό τό κέρδισα ἀπό τή γνώση μου». Ὅχι! αὐτό εἶναι μιά δοκιμασία, κι ὁμως οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοῦς δέν τό καταλαβαίνουν!

﴿٤٩﴾ فَلَمَّا مَسَّ لِلْإِنْسَانِ ضُرٌّ دَعَانَا تُرَادُّ عُنُقُهُ
نِعْمَةً مِنَّا قَالَ لِمَ آؤُوتُنِي وَعَلَىٰ بَلِيٍّ مِنِّي
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

50. Ἐτσι ἔλεγαν κι οἱ γενιές πού ἔζησαν πρὶν ἀπ' αὐτούς!

﴿٥٠﴾ فَذَقْنَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ذَاقُوا غَنَىٰ عَنْهُمْ

«Αρκεί για μένα ό ΑΛΛΑΧ!
Σ' Αυτόν πρέπει να στηρίζονται
έκενοι πού ζητούν
τήν άσφαλή ύποστήριξη.

رَجِيئًا ۖ فَلِحَسْبِي اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

39. Νά πείς: «Ω! Λαέ μου!
Κάνετε ό,τι θέλετε έγώ (όμως)
θά κάνω (τό καθήκον μου).
Και θά μάθετε άργότερα».

﴿۳۹﴾ قُلْ يَوْمَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ
مَكَانَتِكُمْ لِي أَعْمَلُ مَسْجُودًا تَعْبُدُونَ

40. «ποιός είναι έκείνος πού
θά του έλθει ή έξυτελιστική
Τιμωρία και θά
πέση πάνω του ένας
μόνιμος βασανισμός!

﴿۴۰﴾ مَنْ يَأْتِهِ عَذَابٌ مُّخِرٌ بِهِ وَيَعْمَلُ
عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

41. **Β**έβαια σου έχουμε στείλει κάτω
τό Βιβλίο για όλους
τούς άνθρωπους μέ τήν
Άλήθεια.
Όποιος – λοιπόν – καθοδηγείται,
ώφελεί τόν έαυτόν του,
και όποιος (άπομακρύνεται)
στήν πλάνη, τότε βλάπτει
τόν έαυτόν του.
Και δέν είσαι έσύ (Ω Μουχάμμαντ!)
ύπεύθυνος για τά έργα τους.

﴿۴۱﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ
فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا
يَضِلُّ عَلَيْهَا ۖ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
بِوَكِيلٍ

42. **Θ** ΑΛΛΑΧ είναι πού παίρνει
τίς ψυχές όταν πεθαίνουν,
κι έκείνες πού δέν πεθαίνουν
κατά τή διάρκεια
του ύπνου τους. Και κρατά
έκείνες πού πάνω τους έχει
θεσπιστεί ό θάνατος, ενώ
άφήνει τίς υπόλοιπες
(στό σώμα) για ένα όρισμένο χρόνο.
Βέβαια σ' αυτό ύπάρχουν Σημεία
(διδάγματα)
για όσους σκέπτονται.

﴿۴۲﴾ اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا
وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا ۖ فِيمَسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا
الْمَوْتَ ۖ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ لِأَنَّ أَجَلَ مُسَعًّى
لَهَا ۖ فِي ذَلِكَ لَا يُبَدِّلُ لِقَوْمٍ يَنْفَكِرُونَ

43. Πήραν όμως τά είδωλα
για μεσολαβητές,
άντι τόν ΑΛΛΑΧ! Νά πείς:
«(Είναι δυνατό να συμβεί αυτό),
τά είδωλα δέν έξουσιάζουν τίποτε,
κι ούτε λογικέονται!».

﴿۴۳﴾ أَمْ آتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ ۚ قُلْ
أَوْلَوْكَانُوا إِلَّا يَلْمِزُكَ بَعْضُهُمْ
بَعْضًا وَلَا يَعْقِلُونَ

44. Νά πείς: «Στόν ΑΛΛΑΧ άνήκει
άποκλειστικά
(τό δικαίωμα να επιτρέπει)
τή Μεσολάβηση.
Έχει τήν κυριαρχία στους ούρανούς
και στή γή.

﴿۴۴﴾ قُلْ لِلَّهِ
الشَّفَعَةُ ۖ جَمِيعًا ۗ اللَّهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ

κατά τοῦ ΑΛΛΑΧ καὶ ἀρνεῖται
τὴν Ἀλήθεια (τὸ Κοράνιο) ὅταν τὸ φτάσει!
Μήπως στὴν Κόλαση δὲν ὑπάρχει
τόπος διαμονῆς
γιὰ τοὺς ἀπιστοὺς;

بِالْصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُمْ أَلَيْسَ فِي
جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ

33. Ἐκεῖνος ὅμως ποῦ ἔρχεται
μέ τὴν Ἀλήθεια, καὶ
τὴν πιστεύει (ὀποστηρίζοντάς την),
— αὐτοὶ εἶναι οἱ εὐσεβεῖς.

۞ وَالَّذِي جَاءَهُ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ ۗ أُوْلَٰئِكَ
هُمُ الْمُتَّقُونَ

34. Θὰ ἔχουν ὁ,τι ἐπιθυμοῦν
στὸν Κύριό τους.
Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀμοιβή
τῶν ἀγαθοεργῶν.

۞ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ ۖ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ ذَٰلِكَ جَزَاءُ
الْمُحْسِنِينَ

35. Ὡστε νὰ ἐξαλείψει (ὁ ΑΛΛΑΧ)
ἀπὸ αὐτοὺς (ἀκόμοι) καὶ τὸ χειρότερο
πού ἔκαναν, καὶ
νὰ τοὺς ἀνταμείψει σύμφωνα
μέ τὴ καλύτερη (πράξη)
ἀπὸ ὅσες ἔχουν κάνει.

۞ يَنصُرُهُمُ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا
وَيَجْزِيَهُمُ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

36. Δὲν ἀρκεῖ ὁ ΑΛΛΑΧ (γιὰ
νὰ προστατέψει) τὸ δοῦλο Του;
Σὲ φοβίζον ὅμως μέ ἄλλες
(θεότητες) ἀντί τοῦ Ἰδίου
(τοῦ ΑΛΛΑΧ)! Κι ὅποιον ὁ ΑΛΛΑΧ
ἀφήνει στὴν πλάνη,
δὲν πρόκειται νὰ ἔχει ὁδηγό.

۞ أَلَيْسَ لِلَّهِ بِيَكْفٍ عَبْدٌ وَيُخْرِقُونَكَ
بِالَّذِينَ
مِنْ دُونِهِ ۗ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَهُوَ لِمْ هَادٍ

37. Κι ὅποιον ὁ ΑΛΛΑΧ καθοδηγεῖ,
κανεῖς δὲν μπορεῖ
νὰ τὸν παραπλανήσει.
Μήπως ὁ ΑΛΛΑΧ δὲν εἶναι
Παντοδύναμος, (ικανὸς
νὰ ἐπιβάλλει τὴ Θελισή Του) —
(Κύριος) τῆς ἀνταπόδοσης;

۞ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ لِمَنْ يَصِلُ
أَلَيْسَ لِلَّهِ يُعْزِزُ ذِي الْقِسَامِ

38. Κι ἂν τοὺς ρωτήσεις — σοβαρά —:
Ποῖός εἶναι ποῦ δημιούργησε
τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴ γῆ,
θὰ ποῦν μέ βεβαιότητα:
«Ὁ ΑΛΛΑΧ».
Πῆς (τους): «Βλέπετε λοιπόν;
Ἦ,τι ἐπικαλεῖσθε — ἀντί τὸν ΑΛΛΑΧ
— μήπως μποροῦν, — ὅταν ὁ ΑΛΛΑΧ
θελῆσει νὰ μέ τιμωρῆσει (μέ
μιά βλάβη) νὰ
ἀπομακρύνουν τὴν Τιμωρία Του;
Ἦ ἂν ὁ ΑΛΛΑΧ θελῆσει
νὰ μ' ἐδερθεῖσει, μήπως
μποροῦν ν' ἀναχαιτίσουν
τὴ Χάρη Του; «Νά πεῖς:

۞ وَلَكِنْ سَأَلْنَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ
كَتِيفَتٌ صُورَةٌ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ
مُمْسِكَاتٌ

25. Κι εκείνοι (πού εξήσαν)
πρίν απ' αυτούς, διέμευσαν
τούς απόστολους, και ή Τιμωρία
τούς ήρθε από εκεί που
δέν τήν περίμεναν.

﴿ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَآتَتْهُمْ
الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴾

26. Έτσι ό ΑΛΛΑΧ τούς έκανε
νά δοκιμάσουν τόν εξευτελισμό
στή ζωή αυτού του κόσμου.
Τά βασιανιστήρια όμως
τής μέλλουσας ζωής
είναι μεγαλύτερα —
άν μόνο μπορούσαν νά τό καταλάβουν!

﴿ فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ الْخُرْبَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَالْعَذَابُ الْآخِرُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴾

27. Σ' αυτό τό Κοράνιο έχομε εξηγήσει
γιά τούς ανθρώπους
παραβολές, (παραδείγματα) από
κάθε είδος, ώστε
νά προειδοποιούνται όταν τής θυμοῦνται.

﴿ وَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ
مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴾

28. Είναι ένα Κοράνιο
στήν Άραβική (γλώσσα) χωρίς καμιά
διαστρέβλωση (στις λέξεις
και στίς έννοιες), ώστε
νά (μπορέσουν) νά φυλαχτούν
(ένάντια στόν Πονηρό).

﴿ قَوْلًا نَّاعَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي
عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴾

29. 'Ο ΑΛΛΑΧ δίνει
μιά παραβολή — Ένας άνδρας
(σκλάβος) πού άνήκει σέ πολλούς
κύριους συνεταιρους πού διαφωνούν,
κι ένας (άλλος) άνδρας (σκλάβος)
πού άνήκει ολοκληρωτικά
σ' ένα (μόνο) άνδρα:
Μήπως αυτοί οί δύο (σκλάβοι) —
όταν συγκριθούν (είναι) — όμοιοι;
'Ο έπαινος πρέπει νά άπευθόνεται μόνο
στόν ΑΛΛΑΧ!
Κι όμως οί περισσότεροι
δέν (τό) καταλαβαίνουν.

﴿ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ
وَرَجُلًا سَلَمًا أُوْحِلَ عَلَيْهِ سُبُوْحَانٌ مَثَلًا لِأَلْحَمْدِ لِلَّهِ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴾

30. 'Οπωσδήποτε θά πεθάνεις ('Ω Μουχάμμαντ!)
(μια μέρα), κι όπωσδήποτε
θά πεθάνουν κι αυτοί
(μια μέρα).

﴿ إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴾

31. Έπειτα (στό τέλος), κατά
τήν 'Ημέρα τής 'Ανάστασης
θά φιλονικήσετε μπροστά στόν
Κύριο σας.

﴿ فَرَأَيْتُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخَلِّفُونَ ﴾

32. Πιοός — λοιπόν — είναι
πιό άδικος απ' εκείνον
πού έπινοεί ένα ψέμα

﴿ * فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ

νερό (βροχής) από τόν ουρανό, και τó Έκανε νά διεισδύσει – πηγές στή γη; Τ' πατα μ' αυτό κάνει νά βγοῦν φυτά μέ διαφορετικούς χρωματισμούς (είδους και γεύσης) έπειτα μαραινóνται και τά βλέπεις νά γίνονται κίτρινα, έπειτα τ' άποστεγνώνει και τά κάνει εϑθραυστα. Βέβαια, σ' αυτό ύπάρχει Ένα Μήνυμα γιά νά θυμóνται όσοι είναι προικισμένοι μέ τή φρόνηση.

22. **Μ**ήπως εκείνος πού ó ΑΛΛΑΧ τού άνοιξε τή καρδιά του (γιά νά όποταχθει) στό 'Ισλάμ – κι Έτσι φωτισθηκε άπό τόν Κύριο του – (δέν είναι καλύτερος άπό εκείνον πού έχει σκληρή καρδιά); 'Αλλοίμονο σ' αυτούς πού οί καρδιές τους είναι σκληρές όταν μνημονεύεται ó ΑΛΛΑΧ! Αυτοί βρίσκονται σέ φανερή πλάνη.

23. 'Ο ΑΛΛΑΧ Έχει στείλει κάτo τó καλύτερο Λόγο: Ένα βιβλίo, πού τά τμημάτα του έχουν συνέπεια μεταξύ τους, (άκόμη) κι όταν έπαναλαμβάνουν (τίς έννοιές τους μέ διάφορη όψη), τρεμουλιάζει – άπ' αυτό – τó δέρμα εκείνων πού φοβóνται τó Κύριο τους. Έπειτα μαλακώνει (άπό τά ρίγη) – τó δέρμα τους κι οί καρδιές τους καθώς αναφέρεται τó όνομα του ΑΛΛΑΧ. Αυτό τó Κοράνιο είναι ή καθoδήγησή του ΑΛΛΑΧ. 'Οδηγεί – μ' αυτό – εκείνον πού θέλει. 'Όποιον όμως ó ΑΛΛΑΧ τόν άφήνει στην πλάνη, δέν ύπάρχει γι' αυτόν κανείς οδηγός.

24. Μήπως – λοιπόν – εκείνος πού προστατεύει τόν έαυτόν Του άπό τή σκληρή Τιμωρία κατά τήν 'Ημέρα τής 'Ανάστασης όταν τή δέχεται πρόσωπο μέ πρόσωπο, (μοιάζει μ' αυτόν πού άσφαλής προφυλάσσεται άπ' αυτήν); Τότε θά λεχθει στους άδικους: «Δοκιμάστε (τώρα) τή τιμωρία τών κακών Έργων σ' ες!»

يَسْبِغُ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ
ثُمَّ يَرْجِعُ قَرْنَهُ مُصْفَرًّا لِيَجْعَلَهُ حُطَمًا إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَذِكْرًا لِّأُولِي الْأَلْبَابِ

﴿۱۱﴾ أَفَمَنْ سَخَّ اللَّهُ صَدْرَهُ لِإِسْلَامِهِ فَمَوْعَىٰ نُورٍ
مِّن رَّبِّهِ ؕ قَوْلًا لِّقَلْبَيْهِ فُلُوهُم مِّن ذِكْرِ اللَّهِ
أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

﴿۱۲﴾ اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْكِتَابِ
مُتَشَابِهًا مَّثَانِيَ
فَعَسَىٰ فِيهِ جُلُودٌ لِّالَّذِينَ يُحْشَوْنَ رِزْقَهُ
تَوَلَّيْنَ جُلُودَهُمْ وَقُلُوبَهُمْ ؕ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ
هُدًى لِّلَّذِينَ يَهْتَدُونَ بِرَبِّهِمْ وَمِنَ الضَّلَالِ لِلَّذِينَ
قَاتَلُوا مِنْ هَٰذَا

﴿۱۳﴾ أَفَمَنْ يَتَّبِعْ بَٰرِعَهُمْ يَرَوْهُ الْعَذَابَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ
ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ

Νά πείς: «Αυτοί που θά βγοῦν ζημιωμένοι — εἶναι βέβαια — ἐκείνοι που ἀπόλεσαν τόν ἑαυτό τους καί τούς δικούς τους, κατά τήν Ἡμέρα τῆς Ἀνάστασης. Αὐτή εἶναι — πράγματι — ἡ φανερή (καί πραγματική) Ἀπόλεια!»

أَخْسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَآهْلِيهِمْ يَوْمَ
الْيَوْمِ أَلَا ذَلِكَ هُوَ خُسْرَانٌ الْمُبِينُ

16. Θά ἔχουν γιά σκέπασμα ἀπό πάνω τους στρώματα Φωτιάς κι (ἄλλα) στρώματα ἀπό κάτω τους. Ἐτσι φοβίζεται ὁ ΑΛΛΑΧ (προειδοποιώντας) μ' αὐτό, τούς Δούλους Του:
«ὦ! Δούλοι Μου Φοβηθεῖτε Με — λοιπόν!».

لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ طُلُوقٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ طُلُوقٌ
ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ يَعْبادُوا فَاتَّقُوا

17. **Κ**ι ἐκείνοι που ἀποφεύγουν τόν Ταγούτ (τά εἰδωλα) κι ἀπαρνήθηκαν τή λατρεία του, κι ἐπέστρεψαν στόν ΑΛΛΑΧ (μετανοιωμένοι), γι' αὐτούς ὑπάρχουν εὐχάρισια νέα. — Ἀνάγγειλε λοιπόν τά εὐχάρισια νέα στούς Δούλους Μου —.

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا
وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى فَمَسِّرْ عِبَادَ

18. Ἐκείνοι δέ που ἀκοῦνε τό Λόγο, καί ἀκολουθοῦν τό καλύτερο μέρος αὐτοί εἶναι οἱ μόνοι — που ὁ ΑΛΛΑΧ τούς ἔχει καθοδηγήσει, καί αὐτοί εἶναι — οἱ μόνοι — προικισμένοι μέ φρόνηση.

الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ يَفْعَلُونَ أَحْسَنَهُ
أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَاللَّهُ وَوَلِيُّكَ هُوَ أُولُوا الْأَلْبَابِ

19. Ἐκείνου που τοῦ ἀξίζει ἡ θεία καταδίκηση, θά μπορεῖς μήπως νά τόν καθοδηγήσεις ἐσύ; ἢ μήπως ἐσύ τότε θά ἀπαλλάξεις ὅποιον βρίσκεται στή Φωτιά;

أَفَأَنْتَ حَقٌّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ
أَفَأَنْتَ تَنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ

20. Κι ὁμοῦς ἐκείνοι που φοβοῦνται τόν Κύριό τους θά ἔχουν ὑπέροχα δομάτια καί πάνω τους κτισμένα (ἄλλα) δομάτια, που ἀπό κάτω τους τρέχουν ποτάμια. Ἐτσι εἶναι ἡ Ὑπόσχηση τοῦ ΑΛΛΑΧ. Ποτέ ὁ ΑΛΛΑΧ δέν ἀποσύρει τήν ὑπόσχησή Του.

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ عُرفٌ مِّنْ
فَوْقِهَا عُرفٌ مُّبِينَةٌ تُخْرِجُهُمْ مِّنْ خُوشِ الْأَنْهَارِ
وَعَدَا لِلَّهِ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ عَهْدَهُ

21. Μά δέν βλέπεις ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ ἔστειλε κάτω (στή γῆ)

أَلَمْ نُرَأِ أَنْفَ اللَّهِ أَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ

για να παραπλανήσει (τούς συνανθρώπους) από το Δρόμο Του. Νά πείς: «Απόλαυσε – για λίγο καιρό – την άχαριстіα σου. Είσαι – σίγουρα – (Ένας) από τούς Συντρόφους τής Φωτιάς!»

إِنَّمَا مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ

9. Μήπως εκείνος που λατρεύει (τόν ΑΛΛΑΧ) με ελάβεια κατά τη διάρκεια τής νύχτας – γονατιστός κι όρθιος – και παίρνει τίς προφυλάξεις του για τή Μέλλουσα Ζωή (στόν άλλο κόσμος) και παρακαλεῖ – έλπίζοντας – στην εύπλαχνία του Κυρίου του, – (είναι τό ίδιο μ' εκείνον που τίποτε δέν κάνει;) – Νά πείς: «Μά βρίσκονται στην ίδια μοίρα: εκείνοι που γνωρίζουν (τήν Ἀλήθεια), μ' εκείνους που δέν τήν γνωρίζουν; «Μόνο οί προικισμένοι με φρόνηση εἶναι, που θά δεχτούν τή προειδοποίηση.

④ أَمِنْ هُوَ قَبْلَ أَنْ آتَى الْيَلَّ سَاجِدًا وَقَائِمًا
يَخْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ
يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا
يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ

10. Νά πείς: «Ω! Έσείς οί όσούλοι Μου, που πιστεύετε! Νά φοβάστε τό Κύριό σας, Έξαιρετική είναι (ή άμοιβή), για όσους έκαναν τό καλό σ' αυτό τόν κόσμο. Και ή γη του ΑΛΛΑΧ είναι πλατιά! Όσοι – μάάλιστα – καρτερικά ύπομένουν θά πάρουν τήν άμοιβή τους χωρίς λογαριασμό (άπεριόριστα)!

⑤ قُلْ يٰعِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا

رَبَّكُمُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً
وَأَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةُ إِنَّمَا تُؤْتَى
الضَّالِّينَ وَرَأَجْرُهُمْ بِعَدْرِ حِسَابٍ

11. Νά πείς: «Έχω πάρει έντολή να λατρεύω τόν ΑΛΛΑΧ μ' ελικρινή πίστη.

⑥ قُلْ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ

12. Έχω πάρει έντολή να είμαι ό πρώτος που θά ύποταχθεί (στόν ΑΛΛΑΧ) – στό Ἰσλάμ –».

⑦ وَأُرِيدُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ

13. Νά πείς: «Αν παρακούσω τόν Κύριό μου – πολύ φοβάμαι – τήν μεγάλη Τιμωρία τής Σπουδαίας Ἡμέρας».

⑧ قُلْ إِنِّي أَخَافُ أَنْ عَصَيْتُ رَبِّي

14. Νά πείς: «Τόν ΑΛΛΑΧ λατρεύω και ύπηρετώ – με ελικρινεία – καθαρή είναι ή λατρεία μου – πρός Αυτόν –».

عَذَابٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ

⑨ قُلِ اللَّهُ أَعْبَدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي

15. «Λατρεύετε έσείς – ό,τι θέλετε – άντι Του».

⑩ فَأَعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَنْ

Κι όλα ακολουθοῦν μιά πορεία
γιά ἓνα ὀρισμένο χρόνο.
Κοίταξε!
Εἶναι, πράγματι, ὁ Ἄνικητος καί ὁ
Πολυεπεικτής.

لَا جَبَلٌ سِوَىٰ آلَهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

6. Σᾶς ἔχει δημιουργήσει (ὄλους)
ἀπό ἓνα μόνο Πρόσωπο.
Ἐπειτα – ἀπ' αὐτό – ἔκανε
τό ταίρι του, κι ἔστειλε σ' ἐσᾶς
κάτω (στή γῆ) ὀκτώ κεφάλια
ἀπό τὰ ζωντανά (τὰ κοπάδια)
σέ ζευγάρια. Σᾶς δημιουργεῖ
μέσα στίς μητρες
τῶν μητέρων σας – σέ φάσεις –
ἢ μία μετά τήν ἄλλη, μέσα σέ τρία
σκοτεινά περ' καλοῦματα.
Αὐτός εἶναι ὁ ΑΛΛΑΧ,
ὁ Κύριος σας.
Σ' αὐτόν ἀνήκει ἡ Κυριαρχία.
Δέν ὑπάρχει θεός παρά μόνον Αὐτός.
Πῶς – λοιπόν – παραστρατεῖτε
ἀπό τό Δρόμο Του;
(ἀπό τό ἀληθινό σας Κέντρο);

① خَلَقَكُمْ مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمَجَعَلْ مِنْهَا
زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
مَائِدَةً أَرْوَاهُ بِنَاتِكُمْ وَلِيُطَوِّنَ
أُمَّتَكُمْ خَلْقًا مِّن بَعْدِ خَلْقِهِ
ظَلَمْتُمْ نَفْسًا ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ فَآَن تَصْرِفُونَ

7. **Α**ν (Τόν) ἀρνεῖσθε, βέβαια
ὁ ΑΛΛΑΧ δέν σᾶς ἔχει ἀνάγκη
– εἶναι πλούσιος – καί δέν
ἀνεχεται τήν ἀχαριστία
τῶν δούλων Του. Ἄν (Τόν)
εὐγνωμονεῖτε, δέχεται
τήν εὐγνωμοσύνη σας.
Καί κανένας δέν θά φέρει
τήν ἐνοχή τοῦ ἄλλου.
Ἐπειτα (τελικά) στόν Κύριό σας
εἶναι πού θά ἐπιστρέψετε,
ὅποτε θά σᾶς ὑποδείξει
τά ὄσα κάνατε.
(ὁ ΑΛΛΑΧ) γνωρίζει – βέβαια –
ὄ,τι βρίσκεται στό βάθος
τῆς (ἀνθρώπινης) καρδιάς.

② إِن يَكْفُرُوا قَالِ اللَّهُ عَنِّي عَنكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ
عِبَادَهُ الْكٰفِرِينَ إِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا يُزِرُّ
وَارِثَهُ وُزْرَ الْآخَرِي ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَمِنْكُمْ
يَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنذَرْتُمْ بِذٰلِكَ الصَّدُورِ

8. Κι ὅταν ἡ συμφορά ἀγγίξει
τόν ἄνθρωπο αὐτό
ἐπικαλεῖται τόν Κύριό του,
– στρέφοντας σ' Αὐτόν
– μετανοιωμένος. Ἐπειτα
ἂν τοῦ δοθεῖ ἀπ' Αὐτόν
μιά χάρις, ξεχνᾷ (ὁ ἄνθρωπος)
γιά ποιό λόγο – Τόν ἐπικαλεῖτο –
προηγούμενος καί κάνει
στόν ΑΛΛΑΧ
συνέταιρους

③ • وَإِذَا مَسَّ الْإِنسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ
مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ
مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِن قَبْلٍ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا
لِّيُحْسِلَ عَنْ سَيْبِهِ ۗ قُلْ تَمَعُّ كُفْرًا قَلِيلًا

(39) Τό Στάδιο «α – Ζζούμαρ»
τά Πλήθη (των ανθρώπων).
ἦ – ὁ Ὅχλος –
– Μέκκα – σέ 75 ἰδιάρια

Στό δνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Τό Βιβλίο (τό Κοράνιο)
ἔχει σταλεῖ ἀπό τόν ΑΛΛΑΧ
τόν Ἀνίκητο, τόν Πάνσοφο.

① نَزَّلْنَا الْكِتَابَ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

2. Ἐμεῖς – βέβαια – εἰμαστε
πού ἔχουμε στείλει σ' ἔσένα
κάτω (στή γῆ) τό Βιβλίο.
μέ τήν Ἀλήθεια.
Γι' αὐτό νά λατρεύεις
τόν ΑΛΛΑΧ κι ἄς εἶναι
εὐλικρινής ἢ προς Αὐτόν
λατρεία σου.

② إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ

بِالْحَقِّ فَأَعْبُدَ اللَّهَ خَالِصًا لِّلَّذِينَ

3. Πράγματι, ἡ καθαρῆ
(εὐλικρινής) θρησκεία
πρέπει νά εἶναι
μόνο πρός τόν ΑΛΛΑΧ.
Κι ἐκεῖνοι πού πῆραν ἄλλους
προστάτες ἀντί
τόν ΑΛΛΑΧ λένε:
«Δέν τοὺς λατρεύομε παρά
μόνο γιά νά μάς φέρου
κοντά στόν ΑΛΛΑΧ».
Ὁ ΑΛΛΑΧ – βέβαια – θά δικάσει
μεταξύ τους γιά τίς διαφορές τους.
Καί δέν καθοδηγεῖ – ὁ ΑΛΛΑΧ –
τόν ψεύτη πού εἶναι
ὑπερβολικά ἀπιστος.

③ أَلِلَّهِ الَّذِينَ خَالَصُوا لِلَّذِينَ

أَتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِيًّا مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا

إِلَى اللَّهِ رَبِّنَا إِنَّ اللَّهَ يَخْتَصِمُ بَيْنَهُمْ فِي

مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي

مَنْ هُوَ كَذِبٌ كَفَّارٌ

4. Ἄν ἤθελε ὁ ΑΛΛΑΧ νά πάρει
γιά τόν ἑαυτό Του ἓνα παιδί,
θά διάλεγε – αὐτόν
πού θέλει ἀπό
τά δημιουργήματά Του
Ἄλλά εἶναι Ἀνώτερος
πάνω ἀπό τέτοιες σκέψεις.
Εἶναι ὁ ΑΛΛΑΧ, ὁ Μοναδικός,
ὁ Νικηφόρος.

④ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَلِقَ بِنَا يَخْلُقُ

مَا يَشَاءُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

5. Ἐπλάσε μέ δικαίως
(ἀναλογίως) τοὺς οὐρανοὺς καί
τῆ γῆ. Ἐκανε τῆ Νύχτα νά σκεπάζει
βαθμιαίως
ἐν μέρει τὴν Ἡμέρα, καί
τὴν Ἡμέρα νά καλύπτει ἓνα
μέρος τῆς Νύχτας.
Ἐχει ὑποτάξει (σὸ Νόμο Του)
τόν ἥλιο καί τῆ σελήνη.

⑤ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ

عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي

79. Είπε (ό Ίμπλις):
«Κύριέ μου! Δώσε μου άναβολή,
μέχρι την Ήμέρα που
(οί νεκροί) θά άναστηθοῦν».

٧٩ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

80. Είπε (ό ΑΛΛΑΧ): «Ή άναβολή
σου παραχωρείται. Είσαι
— λοιπόν — άπό αυτούς που
είχαν προθεσμία,

٨٠ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ

81. «μέχρι την Ήμέρα που
ή ώρα της έχει όρισθει».

٨١ إِلَى يَوْمِ الْوَفْتِ الْمَعْلُومِ

82. Είπε (ό Ίμπλις): «Όρκίζομαι
— έτσι — στη Δύναμή Σου,
ότι θά παραπλανήσω όλους μαζί,

٨٢ قَالَ فِعِزَّتِكَ لَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

83. «Εκτός άπό όσους
άνάμεσα τους είναι πιστοί
και έκλεκτοί Δούλοι σου».

٨٣ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ

84. Είπε (ό ΑΛΛΑΧ): «Έτσι λοιπόν
είναι ή άλήθεια και την
Ήλήθεια λέγω».

٨٤ قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ

85. «ότι θά γεμίσω — στα σίγουρα —
την Κόλαση μ' έσένα και μ' όποιους
σε άκολουθήσουν άπ' αυτούς —
κάθε ένα χωριστά κι όλους μαζί».

٨٥ لَا أَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمَنْ يُعِكَ مِنْهُمْ
أَجْمَعِينَ

86. **Ν**ά πεις: «Δέν σάς έρωτώ
για καμιά άμοιβή γι' αυτό
(τό Κοράνιο), κι ούτε διεκδικώ
(τίποτε τό άνύπαρκτο).

٨٦ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ
الْمُتَكِبِينَ

87. «Αυτό δέν είναι παρά
ένα Μήνυμα για (όλο) τό Κόσμο.

٨٧ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

88. «Κι όπωσδήποτε
— μετά άπό λίγο — θά μάθετε
την άλήθεια άπ' αυτή την ειδηση».

٨٨ وَلَنَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ

δταν συζητοῦσαν (ὑποθέσεις)
γιὰ τὸν ἑαυτό τους.

يَخْتَصِمُونَ

70. «Τὸ μόνο πού μοῦ ἔχουν
ἐμπνεύσει εἶναι,
νά προειδοποιῶ εἰλικρινά
καὶ δημόσια.»

٧٠ إِن يُوحَىٰ إِلَيْكَ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

71. **Κ**οίτα δταν ὁ Κύριός σου
εἶπε στοὺς ἀγγέλους:
«Εἶμαι ἑτοιμὸς νά πλάσω
τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ λάσπη.»

٧١ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ
بَشَرًا مِّن طِينٍ

72. «Ὅταν τοῦ δώσω τὸ
(δλοκληρωμένο) του σχήμα,
καὶ ἐμφυσήσω μέσα του
ἀπὸ τὸ πνεῦμα Μου, πέσετε
(δλοι) κάτω με ὑπακοή
πρὸς αὐτόν.»

٧٢ فَلَمَّا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ
فِيهِ مِّن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ

73. Κι ὄλοι μαζί οἱ ἄγγελοι
(ὑπάκουσαν) καὶ ἔσκυψαν
γονατιστοί,

٧٣ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

74. ἑκτός ἀπὸ τὸν Ἴμπλις
πού ὑπερηφανεύθηκε καὶ ἔγινε
ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀρνητές τῆς Πίστης.

٧٤ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ
مِنَ الْكَافِرِينَ

75. Εἶπε (ὁ ΑΛΛΑΧ): «ὦ! Ἴμπλις!
Τί σ' ἐμπόδισε νά σκύνσεις
γονατίζοντας σ' ἐκεῖνον
πού ἔπλασα μέ τὰ χέρια μου;
Μήπως ἀπὸ ὑπεροψία;
ἢ μήπως ἐπειδὴ εἶσαι
ἕνας ἀπ' αὐτοὺς πού
στέκονται ψηλά;»

٧٥ قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَن تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ
بِيَدَيَّ أَسْتَكْبَرْتَ
أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ

76. Εἶπε (ὁ Ἴμπλις):
«Εἶμαι ὁ καλύτερος ἀπ' αὐτόν!
Ἐμένα με ἔπλασες ἀπὸ φωτιά,
(ἐνώ) αὐτόν τὸν ἔπλασες
ἀπὸ λάσπη.»

٧٦ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ
وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ

77. (Εἶπε ὁ ΑΛΛΑΧ):
«Βγές ἀπ' αὐτή (τῆ συγκέντρωση),
ἀποβάλλεσαι μέ κατάρρα.»

٧٧ قَالَ فَأَخْرَجْنَا مِنْهَا قَائِلًا رَّجِيمًا

78. «Καὶ ἡ Κατάρρα Μου θά
εἶναι πάνω σου μέχρι
τὴν Ἡμέρα τῆς Κρίσης.»

٧٨ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي لِيَوْمِ الدِّينِ

60. (Κι οι ὄπαδοι θά φωνάζουν
στους ὀδηγοῦς πού
τούς ἐξαπάτησαν):
« Ἀλλά οὔτε κι ἐσᾶς!
Δέν θά σᾶς κλωσορίσουν!
Ἐσεῖς εἶστε πού τή φέρατε
πάνω μας! Καί τώρα ὁ κακός
ὁ τόπος (αὐτός) γιά παραμονή!»

٦٠ قَالُوا بَلْأَنْتُمْ لَا مَرْجَاءَ بِكُمْ أَنْتُمْ
قَدْ مَتَمُّوهُ لَنَا فَيَسِّرْ لَنَا الْقَرَارَ

61. Θά ποῦν: «Κύριε μας!
Αὐξήσε διπλή τήν Τιμωρία
στή Φωτιά σ' ὅποιονδήποτε
μάς ἔχει φέρει
(τή συμφορά αὐτή) πάνω μας!»

٦١ قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَوَدِدُّهُ
عَذَابًا مُّضَعْفًا فِي النَّارِ

62. Καί θά ποῦν: «Τί συμβαίνει
σ' ἐμᾶς καί δέν βλέπουμε
(τούς) ἄνδρες πού τούς εἶχαμε
μετρήσει μέ τούς κακοῦς;

٦٢ وَقَالُوا مَا لَنَا لَنْزِيلِ رَبِّكَ لَا كُنَّا
نَعُدُّهُمْ مِنْ الْأَشْرَارِ

63. «Μήπως τούς πήραμε
στήν κοροϊδία ἢ μήπως
ἡ δραστή (μας) ἔχει
κάνει λάθος»;

٦٣ أَلَمْ نَحْذَرْنَهُمْ بِخَبِيرًا
أَمْ رَأَيْتُ عَنْهُمْ الْآبَاصِرَ

64. Αὐτή — βέβαια — εἶναι
ἡ πραγματικότητα —
τῆς ἀμοιβαίας ἀντικατηγορίας
τοῦ λαοῦ τῆς Φωτιάς.

٦٤ إِنَّ ذَلِكَ لَمُحَقٌّ فَخَصَّصُمْ أَهْلِي النَّارِ

65. **Ν**ά πεῖς: «Ἐγώ εἶμαι μόνο
ένας Προειδοποιητής,
(γιά νά σᾶς πῶ) ὅτι δέν ὑπάρχει
ἄλλος θεός παρά ὁ Ἐνας ΑΛΛΑΧ,
ὁ Μοναδικός, ὁ Ἀκαταμάχητος,

٦٥ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِّنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ
أَوْ حِجْدًا الْقَهَّارَ

66. «Κύριος τῶν οὐρανῶν καί τῆς γῆς
καί τῶν ἐνδιαιμέσων τους,
ὁ Παντοδύναμος, ὁ
Πολυεπεικῆς.

٦٦ رَبُّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

67. Νά πεῖς: «Αὐτό εἶναι
ένα Σπουδαῖο Μήνυμα,

٦٧ قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ

68. «πού ἀπ'αὐτοῦ ὁμοῦ
ἔσεῖς ἀπομακρύνεστε!»

٦٨ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ

69. «Δέν εἶχα καμία γνώση
ἐγώ γιά τήν Ὑψηλή Συνέλευση
(τῶν ἀγγέλων)

٦٩ مَا كُنَّا نَدْرِي مِنْ عِلْمِ الْآلَاءِ الْغَلِيِّ

50. Κήποι της Αιωνιότητας,
πού οι πόρτες τους θά
είναι σ' αυτούς ανοιχτές.

⑩ جَنَّاتٍ عَدْنٍ مُمْتَعَةٍ مُّزَيَّنَاتٍ لِّلَّذِينَ كَانُوا يُسَبِّحُونَ أَكْثَرَ اللَّيْلِ قِيَامًا فَاذْكُرُوا اللَّهَ جَمِيعًا وَلَا تُنْسُوا صلاتَكُمْ وَلَبَسْتُمْ فِيهَا يُكُفًىٰ وَكَانُوا فِيهَا مِنزِيلًا

51. Θά πλαγιάζουν στή μέση τους
(μέ άνεση), και θά μπορούν
νά καλοῦν γιά
(νά τούς ἔλθουν)
ἀφθονα φρούτα και
(γλυκά) ποτά.

⑪ مُتَّكِنِينَ فِيهَا يُدْعَوْنَ أَنزِيلًا وَعَلَىٰ الْأشْجَارِ أَكْثَادٌ تَلْوَهُ وَيُفَيْضُ عَلَيْهَا رِيحًا غَيْرَ مُتَغَيِّرَاتٍ فِي تَرْتِيلٍ

52. Καί κοντά τους θά ἔχουν
σεμνές γυναίκες
(γιά συντροφιά) –
χαμηλοβλέπουσες – τῆς ἴδιας ἡλικίας.

⑫ * وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتٌ الْظُرْفِ أَرْزَابٌ

53. Αὐτή εἶναι ἡ Ὑπόσχεση
πού σᾶς δίδεται γιά
τήν Ἡμέρα τοῦ Λογαριασμοῦ!

⑬ هَذَا مَا نَدْعُونَكَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ

54. Στ' ἀλήθεια αὐτές θά
εἶναι οἱ Ἐυεργεσίες Μας
(προμηθειές Μας)
πού ποτέ δέν θά
ἐξαντληθοῦν.

⑭ إِنَّ هَذَا لَرِزْقًا مَّا لَكُمْ مِن نَّافِلَةٍ

55. Μάλιστα, ἔτσι θά εἶναι!
Ὅμοιος γιά τούς ἀσεβεῖς,
θά ὑπάρξει ἕνας κακός τόπος
γιά τήν τελική Ἐπιστροφή!

⑮ هَذَا وَإِنَّ لِلظَّالِمِينَ لَشَرَّ مَأْوٍ

56. Ἡ Κόλαση – πού μέσα της
θά καιγονται, – ἔνα φρικτό
κρεβάτι (πράγματι γιά
νά ξεπλώσει κανεῖς)!

⑯ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَنسِفُ الْيَهُودَ

57. Μάλιστα, ἔτσι θά εἶναι!
Καί θά τό δοκιμάσουν,
– ἔνα καυτό νερό, κι ἔνα
πύο (πού ἔκρεια ἀπό τό δέρμα τους)

⑰ هَذَا قَلِيدٌ وَمَوْجٌ حَمِيمٌ وَعَسَاقٌ

58. Καί ἄλλα βασανιστήρια
– σάν κι αὐτό – καί χειρότερα!

⑱ وَآخِرُ مِنْ شَكْلِهِمْ أَزْوَاجٌ

59. (Οἱ φύλακες τῆς φωτιάς θά πῶν:)
Αὐτή εἶναι μιὰ ομάδα
πού τρέχουν βιαστικά (μέ θράσος)
μαζί σας.
Καμιά εὐχή γιά
τό καλωσόρισες δέν θά ἔχουν!
Σίγουρα θά τούς
κάψει ἡ Φωτιά!

⑳ هَذَا قَوْجٌ مُّتَعَبَةٌ مَّعَكُمْ لَا تَرْجُونَ إِلَهًا سِوَا اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ
إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ

μέ το πόδι σου. Αυτό είναι
(νερό) για να πλυθείς
κρύο (δροσερό), και
(νερό) για να πίνεις».

هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ

43. Καί τοῦ χαρίσαμε
(ἐξαναφέροντας πίσω)
τήν οικογένειά του, καί
διπλασιάσαμε τόν ἀριθμό τῆς
— σάν Χάρη ἀπό Μᾶς — (σ' αὐτόν),
καί τό μήνυμα γιά δσους
καταλαβαίνουν.

٤٣ وَوَهَبْنَا لَهُمُ أَهْلَهُمْ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ
رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى لِقَوْمِ آلِ أَبِي

44. «Καί πάρε μέ τό χέρι σου
λίγο χορτάρι καί χτύπησε
μ' αὐτό, καί μὴ σπᾶσεις
(τόν ὄρκο σου) —
Τόν βρήκαμε — στ' ἀλήθεια —
γεμάτο ὑπομονή
(καί σταθερότητα).
Τί καλός πού ἦταν ὁ
δοῦλος Μας αὐτός!
Πάντοτε (σ' Ἐμᾶς) ἔστρεψε
τό βλέμα (μέ μετάνοια).

٤٤ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْتًا فَاضْرِبْ بِهِ
وَلَا تَحْسَبْ أَنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ
الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ

45. **Κ**αί θυμίσου τούς (πιστούς)
Δούλους Μας: τόν Ἀβραάμ,
τόν Ἰσαάκ καί τόν Ἰακώβ,
πού εἶχαν δύναμη
τῆς λατρείας καί τῆς λογικῆς.

٤٥ وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ أُولَئِكَ يَدِي وَالْأَبْصِرِ

46. Τούς εἶχαμε προορίσει
γιά ἓνα εἰδικό (σκοπό):
τήν προκήρυξη τοῦ Μηνύματος γιά
τό Σπίτι (τῆς Μέλλουσας Ζωῆς).

٤٦ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ
ذِكْرَى الدَّارِ

47. Κι αὐτοί στά μάτια Μας
— σίγουρα — εἶναι μέ
τή παρέα τῶν Ἐκλεκτῶν
καί τῶν Ἀριστῶν.

٤٧ وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ
الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ

48. **Κ**αί θυμίσου τόν Ἰσμαήλ,
τόν Ἐλισσαῖο καί
τόν Δοῦλ — Κίφλ. Ὅλοι τους ἦσαν
ἀπό τούς Ἀριστούς.

٤٨ وَأَذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكَلْبِ
وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ

49. **Αὐτό** εἶναι τό Μήνυμα
(πού προειδοποιεῖ).
Καί γιά τούς εἰσεβεῖς
ὑπάρχει — ὀπωσδήποτε
ἓνας ἁμορφος τόπος γιά
τήν (τελική) Ἐπιστροφή,

٤٩ هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ
لِحَسَنٍ مَّكَابٍ

34. **Κ**ι όμως έχουμε δοκιμάσει
τόν Σολομώντα. Τοποθετήσαμε
πάνω στο θρόνο του
Ένα σώμα (χωρίς ζωή).
'Αλλά στο τέλος ξαναγύρισε
(σ' 'Εώς) μετανοιωμένος,
- ﴿۳۴﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ
جَسَدًا أَنَابَ
35. (καί) εἶπε: «Κυρίε μου!
Συγχώρεσέ με καί χαρίσέ μου
Ένα Βασίλειο, πού κανέναν
μετά ἀπό μένα νά μή
μπορεῖ νά τό φτάσει.
Γιατί 'Εσύ εἶσαι
ὁ Γενναϊόδορος Δωρητής».
- ﴿۳۵﴾ قَالَ رَبِّ يَاغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي
مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ
أَنْتَ الْوَهَّابُ
36. Καί ὑποτάξαμε σ' αὐτόν
τόν 'Ανεμο, νά τρέχει ἥρεμα
— μέ τή διαταγή του —
σ' ὅποιονδήποτε (κατεύθυνση)
ἐπιθυμοῦσε νά τόν ρίξει.
- ﴿۳۶﴾ فَتَقَرَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً
حَيْثُ شَاءَ
37. (Τοῦ διαθέσαμε) ἀκόμα
καί τοὺς δαίμονες,
— κάθε εἶδος — ἀπό κτίστες
(πάνω στή γῆ), κι ἀπό
βουτηχτές (στή θάλασσα),
- ﴿۳۷﴾ وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَعَوَّاصٍ
38. κι ἄλλους — δεμένους
μαζί — μέ ἄλυσίδες.
- ﴿۳۸﴾ وَالْخَرِيبَ وَمُقَرَّبِينَ فِي الْأَصْفَادِ
39. (Καί τοῦ εἶπαμε):
«Αὐτή εἶναι ἡ (γενναϊόδορη)
Προσφορά Μαζί!
'Αν τά παραχωρεῖς (σέ ἄλλους)
ἡ τά κρατᾶς (ὁ ἴδιος),
δέν (θά σοῦ ζητηθεῖ)
λογαριασμός».
- ﴿۳۹﴾ هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ
حِسَابٍ
40. Καί θά ἔχει — βέβαια —
τήν ἀπόλαυση μιᾶς θέσης
πολύ κοντά σ' 'Εμᾶς,
κι ἐξαιρετική τήν (τελική)
'Επιστροφή.
- ﴿۴۰﴾ وَإِن لَّمْ يَْعُدْنَا لَنرَبِّكَ وَحَسَنَ مَّا بَرَّ
41. **Κ**αί θυμίσου τόν 'Ιώβ,
τόν (πιστό) Δούλο Μαζί.
Κοίτα, ὅταν φώναζε τόν Κύριό του:
«Μέ πίκρανε ὁ Σατανάς
μέ δυστυχίες καί βάσανα!»
- ﴿۴۱﴾ وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ
أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ
42. (Τό πρόσταγμα δόθηκε):
«Κτύπησε (τή γῆ)
- ﴿۴۲﴾ أَرَكُنْ بِرِجْلِكَ

Αυτή είναι ἡ ἀντίληψη
— πού συμπεραίνουν —
οἱ Ἄπιστοι. Ἀλλά,
— ἀλλοίμονο στοὺς Ἄπιστους —
ἀπό τὴ Φωτιά (τῆς Κόλασης)!

لَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ

28. Μήπως θὰ πρέπει νὰ μεταχειριστοῦμε ἐκείνους πού πιστεῦναι καὶ κάνουν τὸ καλὸ, — τὸ ἴδιο — μ' ἐκείνους πού καταστρέφουν στὴ γῆ; Ἡ μήπως θὰ ἔχουν τὴν ἴδια τύχη οἱ εὐσεβεῖς μὲ τοὺς κακοῦργους; πού φυλάγονται ἀπὸ τὸ κακὸ, μὲ αὐτοὺς πού ἀποστρακίζονται ἀπὸ τὸ καλὸ;

۱۸ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
كَالْمُضِلِّينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ
الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ

29. (Ἐδῶ εἶναι) ἓνα — εὐλογημένο — Βιβλίον πού τὸ ἔχομε στείλει σ' ἑσένα κάτω (στὴ γῆ), γιὰ νὰ μελετήσουν (προσεχτικά) τὰ Ἐδάφιά του, καὶ γιὰ νὰ ἐννοοῦν (νουθετοῦν) — ὄσοι — σκέπτονται — τίς νουθεσίες του.

۱۹ كَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ الَّذِي رَوَاهُ آيَاتُهُ
وَلِيُنذِرَ الَّذِينَ أُوتُوا الْآلْسِينَ

30. **Κ**αὶ χάρισαμε στὸν Δαυὶδ (— γιὰ γιό —) τὸν Σολομῶντα, (πού ἦταν) ἐξαιρετος στὴν ὑπηρεσία Μας! Πάντοτε ἔστρεφε τὸ βλέμμα (σ' Ἐμᾶς μὲ μετάνοια).

۲۰ وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ
إِنَّهُ أُوَّابٌ

31. Κοίτα, ὅταν τοῦ εἶχαν ἐκθέσει μπροστά του — κατὰ τὸ δειλινὸ — ἄλογα (ἱππασίας) ἐξαιρετικῆς καταγωγῆς καὶ ταχύποδα.

۲۱ إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِيَّتُ الْإِجْيَادُ

32. Καὶ εἶπε: «Ἀγάπησα — πράγματι — τὴν ἀγάπη τοῦ ἀγαθοῦ, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνάμνηση (νὰ δοξάζω) τὸν Κύριό μου, «μέχρις ὅτου (ὁ ἥλιος) κρύφτηκε μὲ τὸν πέπλο (τῆς Νύχτας).

۲۲ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ
النَّخِيرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ

33. Φέρτε (τὰ ἄλογα) πίσω σ' ἐμένα». Κι ἄρχισε νὰ χαίδεύει πάνω ἀπὸ τὰ πόδια (τους) καὶ τὸ λαιμὸ (τους).

۲۳ رُدُّوهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا
بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ

(Κι όμως μου) είπε:
— Νά μου τήν αφήσεις —
κι (επιπλέον) μέ
νίκησε
στήν όμιλία, (στή συζήτησή μας).

وَلِي نَجْمَةٍ وَاحِدَةٍ فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخَطَابِ

24. Είπε (ό Δαβίδ):
«Σέ έχει — όπωσδήποτε —
άδικήσει, ζητώντας
τή (μοναδική) σου προβατίνα νά
τήν προσθέσει στίς προβατίνες του.
Πολλοί — βέβαια — είναι
άπό τούς συνεταιίρους
πού άνακατεύονται (σ' επιχειρήσεις).
'Αδικοϋν
ό ένας τόν άλλο.
'Οχι — όμως — αυτοί πού
πιστεύουν και κάνουν καλό.
'Αλλά πόσο λίγοι είναι αυτοί!...»
'Ο Δαβίδ είχε συμπεράνει
ότι τόν δοκιμάσαμε, γι' αυτό
ζήτησε τή συγχώρηση
του Κυρίου του, κι έπεσε
κάτω, γονατιστός
(άπό ταπείνωση) και μετάνιωσε.

① قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجْمِكَ إِلَىٰ نَجْمِهِ
فَأَنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخَطَاةِ يُبَغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ
بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَلَئِلَّا مَا هُمْ وَطَنَ دَاوُدَ إِذْ أَنفَأَنَّهُ
فَأَسْتَفْعِرُ رَبِّي وَأَخْرَجْنَا كَمَا وَأَنَا بَشَرٌ

25. Κι 'Εμείς του συγχωρήσαμε
αυτό (τό παράπτωμα)
Και θά έχει — βέβαια —
τήν άπόλαυση μιός
μεγάλης τάξης σέ 'Εμάς και θέση
έξαιρετική τήν (τελική)
'Επιστροφή.

② فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِن لَّمْ يَسْتَعِذْنَا لَنَلْحِقَنَّ
وَحَسْرَتًا يَأْتِي

26. 'Ω! Δαβίδ! Σ' έχουμε
κάνει έναν κυβερνήτη
(— αντί γιά Μᾶς—) πάνω
στή γή. Δικαζε άνάμεσα
στούς ανθρώπους μέ τήν άλήθεια
(και δικαία). Και μήν
άκολουθείς τά πάθη
(τής καρδιάς σου), γιατί
θά σέ παραπλανήσουν
άπό τό Δρόμο του ΑΛΛΑΧ.
'Εκείνοι δέ πού περιφέρονται
στήν πλάνη μακριά άπό τό Δρόμο
του ΑΛΛΑΧ θά έχουν σκληρά
βάσανα, γιατί λησμόνησαν
τήν 'Ημέρα του Λογαριασμοϋ.

③ يَدَاوُدَ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم
بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ
فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ
شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ

27. **Κ**αι δέν έχουμε δημιουργήσει
— χωρίς σκοπό — τούς οϋρανοϋς
και τή γή και όσα
βρίσκονται άνάμεσα τούς.

④ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ

16. Καί λένε (ειρωνικά):
«Κύριέ μας! Συντόμεψε
— γιά μας — τήν καταδίκη,
(ἔστω) καί πρίν ἀπό
τήν Ἥμέρα τοῦ Λογαριασμοῦ!».

﴿١٦﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا اجْعَلْ لَنَا قُتْلًا قَبْلَ يُومِ الْحِسَابِ

17. Κάνε ὑπομονή (δμως)
σ' αὐτά πού λένε, καί θυμίσου
τόν Δαυίδ, τόν Δουλό Μας,
— τόν δυνατό —
πού πάντοτε ἔστρεφε
τό βλέμμα
(σ' Ἐμᾶς, μετανοιώνοντας).

﴿١٧﴾ أَصْبِرْ عَلٰٓى مَا يَقُولُونَ
وَأَذْكُرْ عَبْدًا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ

18. Ἐμεῖς ἤμασταν πού κάναμε
τά βουνά νά ὑποτάσσονται
καί νά ἐπαναλαμβάνουν
μαζί του, τή Δόξα Μας
κατά τό δειλινοῦ καί
στήν ἀνατολή (τῆς ἡμέρας).

﴿١٨﴾ إِنَّا نَحْنُ رَبُّ الْجِبَالِ
مَعْمُورٌ يُسْتَعْتَبُ بِالشِّعْرِ وَالْإِشْرَافِ

19. Καί τά πουλιά (ἀκόμα)
μαζεύονταν, κι ὄλα μαζί του
γύριζαν (στόν
Δαυίδ) γιά νά ἐπαναλαμβάνουν
μαζί του τή Δόξα Μας.

﴿١٩﴾ وَالطَّيْرِ مَحْشُورَةٌ كُلُّ لِمٍّ أَوَّابٌ

20. Καί δυναμώσαμε τή βασιλεία του
καί τοῦ δώσαμε σοφία,
καί τήν εὐχέρεια στήν ὁμιλία
καί ἀποφασιστικότητα.

﴿٢٠﴾ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَيَّدْنَاهُ بِحِكْمَةٍ
وَفَضَّلْنَاهُ بِالْغَيْبِ

21. **Μ**ήπως σοῦ δόθηκε ἡ Εἶδηση
(ἡ ἱστορία) τῶν (δύο)
Συζητητῶν, ὅταν
πήδηξαν τόν τοῖχο τοῦ ἰδιαίτερου
δωματιοῦ;

﴿٢١﴾ • وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَضِرِ إِذْ سَوَّرُوا
الْخُرَابَ

22. κι ὅταν μπήκαν (καί στάθηκαν)
μπροστά στόν Δαυίδ,
πού τρόμαξε ἀπ' αὐτοῦς.
(Τοῦ) εἶπαν:
«Μή φοβᾶσαι! Εἴμαστε
δύο Συζητητές, πού ὁ ἕνας
ἀδίκησε τόν ἄλλο.
Δίκασε —λοιπόν— ἀνάμεσά μας
μέ δικαιοσύνη, καί μή μᾶς
μεταχειριστεῖς ἀδίκαια,
ἀλλά καθοδηγήσε μας
στόν ὁμαλό Δρόμο...

﴿٢٢﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا
لَا تَخَفْ خَضِرَانِ بَغَيْنَا عَلَى بَعْضٍ
فَأَحْسَبُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا نَطْمِطُ
وَأَهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ

23. «Αὐτός ἐδῶ εἶναι
ἀδελφός μου. Ἔχει ἐνενηντά
ἐννέα προβατίνες κι ἐγώ
ἔχω» μία προβατίνα.

﴿٢٣﴾ إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجْدَةً

8. «Πῶς! (Εἶναι δυνατό νά
ἔχει σταλή τό Μήνυμα σ' αὐτόν –
ἀντί σ' ἐμᾶς;»
Κι ἦταν – βέβαια –
σέ ἀμφιβολία ἀπό τό Μήνυμά Μου,
γιατί ἀκόμα δέν
δοκίμασαν τήν Τιμωρία Μου!

⑧ أَمْ يَرْجُونَ عَلَيْنَا الدِّكْرُ
مِنْ بَيْنِنَا
بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدْعُونَ عَذَابًا

9. Ἡ μήπως ἔχουν τούς Θεσσαυρούς
τῆς Φιλανθρωπίας τοῦ Κυρίου σου,
τοῦ Παντοδύναμου,
τοῦ ἀπεριόριστου Δωρητῆ;

⑨ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ
رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ

10. Ἡ μήπως ἔχουν κτῆμα (τους)
τούς οὐρανοῦς και τή γῆ,
κι ὅλα ὅσα βρίσκονται
ἀνάμεσά τους; (Ἄν εἶναι ἔτσι),
ἄς ἀνεβουῖν ὅλοι μαζί
μέ ὅλα τά μέσα
(γιά νά διαθέτουν τά ζητήματα
τῶν οὐρανῶν καί τῆς γῆς)!

⑩ أَمْ لَهُمْ ثُنُوكَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
فَلْيَرْفَعُوا فِي الْأَسْبَابِ

11. Ἐκεῖ ὁμως ὑπάρχει
ἕνας ἠττημένος
στρατός ἀπό τά
Κόμματα (τῶν συμμαχῶν ἀπίστων.)

⑪ يُجَدِّدُ مَا هَمَّاكَ مَهْرُومٌ مِنَ الْأَخْرَابِ

12. Καί πρὶν ἀπό αὐτούς
(πολλοί ἦταν ποῦ)
διέψευσαν (τούς ἀποστόλους).
ἽΟ λαός τοῦ Νῶε, ὁ
ἽΑντ, καί ὁ Φαραώ.
Κύριος τῶν Πασσάλων,

⑫ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ
ذُو الْأَوْتَادِ

13. καί Θαμμούντ, καί
ὁ λαός τοῦ Λώτ, καί
οἱ Συνασπισμοί τῆς ἽΑϊκα
(οἱ κάτοικοι τοῦ Δάσου) –
αὐτά ἦταν (τά Κόμματα)
οἱ Συνασπισμοί.

⑬ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لوطٍ
وَأَصْحَابُ نَيْكَدٍ أُولَئِكَ الْأَخْرَابُ

14. Δέν ὑπῆρξε κανένας
(ἀπ' αὐτούς) χωρίς
νά διαψεῦσει τούς ἀποστόλους,
γι' αὐτό ἄξιζε ἡ Τιμωρία Μου νά φτάσει
δίκανα (καί ἀναπόφευκτα πάνω
σέ καθένα ἀπ' αὐτούς).

⑭ إِنْ كُنَّ إِلَّا كَذَّبَ الرَّسُلَ
فَحَقَّ عِقَابٌ

15. Κι αὐτοί,
τό μόνο ποῦ περιμένου
δέν εἶναι παρά μία
τρομερή Κραυγή, ποῦ
(ὅταν θά συμβῆ, δέν
θα ξαναγυρίσει ἄλλη φορά.

⑮ وَمَا يَنْظُرُ هُوَ إِلَّا إِلَهًا صَيِّدَةً وَاحِدَةً
مَا لَكُمْ مِنْ قَوَافٍ

(38) Τό Στάδιο «Σσά». Τό γράμμα
«Σσάντ» μιᾶς Συντετημένης Λέξης.
— Μέκκα — σέ 88 ἑδάφια

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Σ**σάντ: * Ὁρκίζομαι στό Κοράνιο,
πού εἶναι γεμάτο ἀπό
προειδοποιητικά Μηνύματα
(Αὐτό εἶναι ἡ Ἀλήθεια).

① ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ

2. Κι ὁμως οἱ ἄπιστοι
(κολυμποῦν) μέσα
στήν αὐτοδιάκριση καί
στήν ἀποστασία.

② بِلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزِّهِ وَشِقَاقِ

3. Πόσες (καί πόσες) γενιές
ἐξολοθρέψαμε
— πρὶν ἀπ' αὐτούς—;
Ὅλες τούς φώναζαν
(γιά οἶκτο), ἐνῶ δέν ἦταν
πολύ καιρός πού εἶχαν σωθεῖ!

③ كَمَا هَلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ
فَكَادُوا قُلُوبًا حِينَ مَنَاصِرِ

4. **Κ**ι ἀπόρησαν πού ἕνας
Προειδοποιητής ἔχει φτάσει
σ' αὐτούς,
ἀπό τήν ἴδια τή γενιά τους!
Καί οἱ ἄπιστοι λένε:
«Αὐτός εἶναι ἕνας
μάγος, ψεῦτης!

④ وَتَعَجَّبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ
مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَاذِبُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ

5. «Πῶς ἔχει κάνει τίς θεότητες
(ὄλες) μέσα σ' ἕνα Θεό;
Στ' ἀλήθεια αὐτό εἶναι
ἕνα παράξενο πράγμα!»

⑤ أَجْعَلُ الْأَلِهَةَ مِثْلًا وَإِحَادًا إِنَّ
هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ

6. Κι ὄσοι ἦταν — ἀνάμεσά τους —
οἱ ἀρχηγοί, ἀποχώρησαν,
(λέγοντας):
«Συνεχίστετε καί
κρατεῖστε μέ ὑπομονή,
τίς θεότητές σας! Γιατί
αὐτό εἶναι — σίγουρα — ἕνα
πράγμα σχεδιασμένο (ἐναντίον σας)!

⑥ وَأَنْطَلِقُ الْآلَاءَ مِنْهُمْ أَنْ أَمْسُوا وَأَاصِرُ
عَلَى الْهَيْكَلَاتِ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ

7. «Δέν ἔχουμε ἀκούσει
(ὁμοιο) μ' αὐτό, στή
τελευταία θρησκεία
(στόν Χριστιανισμό).
Αὐτό δέν εἶναι παρά
μιά ἱστορία φτιαχτή!»

⑦ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا
فِي الْآلَةِ الْأَخْرَى إِنْ هَذَا إِلَّا آخِثَلُوقُ

* Βλ. ὄποση. 1

175. καί νά τούς βλέπεις
γιατί πολὺ
σύντομα θά δοῦν
(τὴ συνέπεια τῆς ἀρνήσῃς τους)

﴿١٧٥﴾ وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ

176. Μήπως βιάζονται
γιά τὴν τιμωρία Μας;

﴿١٧٦﴾ أَفِعْدَابًا يَنْتَحِلُونَ

177. Κι ὅταν πέσει σ' ἀνοιχτό
χώρο – μπροστά τους – (τότε)
κακό (καί ψυχρό)
θά εἶναι τὸ πρῶνὸ γι' αὐτούς
πού ἔχουν προειδοποιηθεῖ
(καί δὲν πρόσεξαν)!

﴿١٧٧﴾ فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحِيهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ

178. Ν' ἀπομακρυνθεῖς
ἀπ' αὐτούς γιά λίγο καιρό,

﴿١٧٨﴾ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ

179. καί βλέπε
γιατί πολὺ σύντομα
θά δοῦν (τὴ
συνέπεια τῆς ἀρνήσῃς τους).

﴿١٧٩﴾ وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ

180. Δόξα στὸν Κύριό σου,
τόν Κύριο τῆς Τιμημένης
Δύναμης! Εἶναι
'Ανώτερος ἀπ' ὅτι τοῦ ἀποοιδίου.

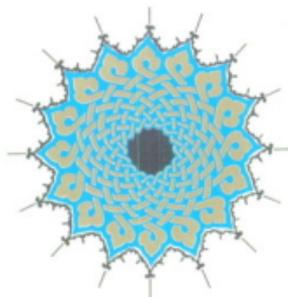
﴿١٨٠﴾ سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ

181. Καί Εἰρήνη (ἄς συνοδεύει)
τούς ἀποστόλους!

﴿١٨١﴾ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ

182. Καί ὁ Ὑμνος ἀνήκει
στὸν ΑΛΛΑΧ τὸν Κύριο
τοῦ Σύμπαντος Κόσμου.

﴿١٨٢﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

163. Ἐκτός ἐκεῖνον πού
βαδίζει πρὸς τὴν Φωτιά
(τῆς Κόλασης).
﴿إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ﴾
164. **Κ**ι (οἱ ἄγγελοι λένε):
«Κανεῖς ἀπὸ ἐμᾶς δέν
ὑπάρχει, πού νά μὴν ἔχει
τὴν ὀρισμένη θέση του,
﴿وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ﴾
165. Ἡ ἐμεῖς, οἱ ἴδιοι εἴμαστε οἱ ταξινομημένοι
﴿وَأَنَا لَعَنُ الصَّافُونَ﴾
166. Ἡ ἐμεῖς, οἱ ἴδιοι εἴμαστε
οἱ δοξάζοντες,
εἴμαστε πού ὑμνοῦμε
τὴ Δόξα (Του).
﴿وَأَنَا لَعَنُ السُّسُورِ﴾
167. **Κ**ι ἂν ἐκεῖ εἶναι
(οἱ ἄλλοι, οἱ ἄπιστοι)
θά ἔλεγαν:
﴿وَإِنْ كَانُوا يَقُولُونَ﴾
168. «Ἄν – μονάχα – εἶχαμε
μπροστά μας ἓνα Μήνυμα ἀπὸ
τοὺς πρώτους (τοὺς προγόνους
ἀπόστολους μας),
﴿لَوْ أَنْ عِندَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأَقْلَامِ﴾
169. «Θα ἦμασταν
– ὅπωςδὴποτε – εἰλικρινεῖς
(καὶ πιστοὶ) Δούλοι τοῦ ΑΛΛΑΧ!»
﴿لَكِنَّا عِبَادُ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾
170. Καὶ τώρα (πού
τὸ Κοράνι ἔχει φτάσει)
τὸ ἀρνοῦνται!
Πολύ σύντομα ὁμως
θά μάθουν (τὴ
συνέπεια τῆς ἀρνήσεώς τους).
﴿فَكْفُرُوا بِهِ ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾
171. Ἡ ὑπόσχασή Μας εἶχε
προηγηθεῖ κ' ὅλας
στοὺς Δούλους
Μας πού εἶχαν ἀποσταλεῖ
(ἀπὸ Μᾶς)
﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَاتُنَا لِإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِلرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾
172. ὅτι θά ἔχουν
– βέβαια – τὴν ὑποστήριξη
(τὴν νίκη)
﴿إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنصُورُونَ﴾
173. κι ὅτι οἱ στρατιῶτες μας
(μέ τὴ συνδρομὴ μας) θά
νικῆσουν τοὺς ἐχθρούς τους
﴿وَإِنْ جُنَدُ نَا لَهُمُ الْقَلْبِيُّونَ﴾
174. Γι' αὐτό ν' ἀπομακρυνθεῖς
ἀπ' αὐτούς γιὰ λίγο καιρό,
﴿فَقَوْلَ عَنْهُمْ مَحْمُوحِينَ﴾

150. Ἡ μήπως ἔχομε πλάσει
θηλυκοῦς τοὺς ἀγγέλους,
κι αὐτοὶ ἦταν μάρτυρες
(δταν δημιουργοῦσαμε);
151. Νά πού λένε – ἀπό
δικές τους ἐφευρέσεις – ὅτι:
152. «Ὁ ΑΛΛΑΧ ἔχει
(γεννήσει) παιδί;»
Σίγουρα εἶναι ψεῦδες.
153. Μήπως ἔχει προτιμήσει
(ὁ ΑΛΛΑΧ) θυγατέρες ἀντὶ γιού;
154. Τί συμβαίνει μέ σᾶς;
Πῶς δικάζετε;
155. Μά δέν ἔχετε
– λοιπόν – προσέξει;
156. Ἡ μήπως ἔχετε
μιὰ φανερὴ ἀπόδειξη
157. Φέρτε – τότε – τὸ αὐθεντικό
Βιβλίο, ἂν εἰστε ελικρινεῖς!
158. **Κ**ι ἔκαναν συγγενικές
τίς σχέσεις μεταξύ Του
καὶ μεταξύ τῶν Πνευμάτων.
Κι ὁμοῦ τὰ Πνεύματα γνωρίζουν
(πολύ καλά) ὅτι θά
παρουσιαστοῦν (γιὰ
λογαριασμό);
159. Δόξα ἄς εἶναι μόνο
στόν ΑΛΛΑΧ!
Εἶναι Ἄνωτερος ἀπὸ ὅ,τι
Τοῦ ἀποδίδουν.
160. (Δέν τὰ λένε ὁμοῦ αὐτά),
οἱ ελικρινεῖς καὶ ἀφοσιωμένοι
Δούλοι τοῦ ΑΛΛΑΧ.
161. Γιατί – στ' ἀλήθεια –
οὔτε σεῖς, κι οὔτε
(οἱ θεότητες) πού λατρεύετε,
162. δέν μπορεῖτε – ὅλοι
σας – νά παραπλανήσετε
τοὺς δούλους Του
παρά τὴ θέλησή Του,
- ﴿١٥٠﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنْتَانَا وَمَهْ
شَاهِدُونَ
- ﴿١٥١﴾ أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ إِنْفِكَهُمْ يَقُولُونَ
- ﴿١٥٢﴾ وَلَا لِلَّهِ وِلَا لَهُمْ لَكَذِبُونَ
- ﴿١٥٣﴾ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ
- ﴿١٥٤﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ
- ﴿١٥٥﴾ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ
- ﴿١٥٦﴾ أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُّبِينٌ
- ﴿١٥٧﴾ فَأَنْزِلْ آيَاتِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ
- ﴿١٥٨﴾ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نِجَابًا
وَلَقَدْ عَلِمْتِ الْجِنَّةُ أَنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ
- ﴿١٥٩﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ
- ﴿١٦٠﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ
- ﴿١٦١﴾ فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ
- ﴿١٦٢﴾ مَا أَنَّهُ عَلَيْهِ يَفْتِنِينَ

138. καί τῇ νύχτᾳ.
Γιατί – λοιπόν – δέν λογικεύεστε;

﴿١٣٨﴾ وَيَا بَنِي إِسْرَائِيلَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

139. **Κ**αί ὁ Ἰωνᾶς ἦταν, βέβαια
ἀπὸ τοὺς ἀποσταλμένους (μας).

﴿١٣٩﴾ وَإِنَّ يُونُسَ مِنْ الْمُرْسَلِينَ

140. Κοίτα ὅταν εἶχε δραπετεύσει
στὸ παραφορτωμένο καράβι,

﴿١٤٠﴾ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلِ الْمَخْسُورِ

141. Καί (δέχθηκε) νά πάρει
μέρος (στόν κλήρο) καί
βρέθηκε με τοὺς καταδικασμένους
(νά ριχθοῦν στή θάλασσα),

﴿١٤١﴾ فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ

142. Καί τόν κατάπιε
τὸ πελώριο ψάρι καί ἦταν
οἱ πράξεις του ἀξιοκατάκριτες.

﴿١٤٢﴾ فَأَلْقَمَتْهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ

143. Κι ἂν δέν (μετάνιωνε)
καί δόξαζε (τόν ΑΛΛΑΧ),

﴿١٤٣﴾ فَلَوْلَا أَنْتَ وَكَانَ مِنَ الْمُسْحِقِينَ

144. θά παρέμενε – ὅπωςδήποτε –
στήν κοιλιά τοῦ (ψαριοῦ) μέχρι
τὴν Ἡμέρα τῆς Ἀνάστασης.

﴿١٤٤﴾ لَلَيْتَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

145. Καί τόν ρίξαμε
στή γυμνή παραλία,
ἐνῶ ἦταν ἀρρωστος,

﴿١٤٥﴾ • فَبَدَدْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ

146. καί κάναμε νά φυτρώσει
πάνω του ἓνα (φουντωμένο)
δένδρο, ἀπὸ (τὸ εἶδος)
τῆς νεροκολοκυθιάς.

﴿١٤٦﴾ وَأَنْبَأْنَا عَلَيْهِ نَجْمَةً مِّنْ يَقْطِينٍ

147. Καί τόν στείλαμε
(σέ ἀποστολή) στοὺς ἑκατό
χιλιάδες (ἀνθρώπους) ἢ
καί παραπάνω.

﴿١٤٧﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مَائِدَةِ الْيَتِيمِ أَفْوَزٍ يُدُونِ

148. Καί πίστεψαν, γι' αὐτὸ καί
τοὺς ἐπιτρέψαμε νά χαίρονται
(τῇ ζωῇ τους),
γιὰ ὀρισμένο χρόνο,

﴿١٤٨﴾ فَأَمْسُوا فَفَتَحْنَا أَبْصَارَهُمُ لِلْحَيَاتِ

149. **Κ**αί τώρα ρώτησε
τὴν ἰδέα τους: Μὴν
εἶναι ὁ Κύριός σου
(μόνο) πού ἔχει τίς θυγατέρες,
κι ἐκεῖνοι τοὺς γιούς;

﴿١٤٩﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ إِلَىٰ رَبِّكَ الْبَنَاتُ وَالهُمْ الْبَنُونَ

125. Θά (ἐπιμένετε) νά επικαλεῖστε (λατρεύετε) τόν Βάαλ, καί νά ἐγκαταλείπετε τήν λατρεία τοῦ Ἁριστοῦ Δημιουργοῦ;
126. «τόν ΑΛΛΑΧ, τόν Κύριο σας, καί τόν Κύριο τῶν πρώτων πατέρων σας;»
127. Ἄλλά τόν διάψευσαν, καί – ὀπωσδήποτε – θά κληθοῦν καί θά τοὺς φέρουν (γιά τιμωρία),
128. Ἐκτός ἀπό τοὺς εἰλικρινεῖς καί πιστοὺς δοῦλους τοῦ ΑΛΛΑΧ.
129. Κι ἀφήσαμε – γιά τίς μελλοντικές γενιές – νά λένε γι'αὐτόν (αὐτὴ τὴν εὐχή):
130. «Εἰρήνη – ἄς εἶναι – ἀπὸ τόν ΑΛΛΑΧ – ὁ χαριετισμός γιά ὅσους εἶναι σάν τόν Ἥλια!»
131. Ἔτσι – βέβαια – ἀμείβουμε τοὺς ἀγαθοεργούς.
132. Πράγματι, ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς πιστοὺς (Μας δοῦλους).
133. **Ε**νας (ἄλλος) ἀπὸ τοὺς ἀποσταλμένους (μας) ἦταν πραγματικά κι ὁ Λώτ.
134. Κοίτα, πού σώσαμε αὐτόν καί ὄλους ὄσους τόν πίστεψαν.
135. Ἐκτός μιά ἀπιστη γριά πού ἔμεινε στή τιμωρία.
136. Ἐπειτα ἐξολοθρεῦσαμε τοὺς ὑπόλοιπους.
137. Καί βέβαια περνάτε ἀπὸ (τὴν τοποθεσία) τους καί τὴν ἡμέρα,

﴿١٢٥﴾ أَنْتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ

أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ

﴿١٢٦﴾ اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ

الْأَوَّلِينَ

﴿١٢٧﴾ فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ

﴿١٢٨﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

﴿١٢٩﴾ وَرَزَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

﴿١٣٠﴾ سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

﴿١٣١﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

﴿١٣٢﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

﴿١٣٣﴾ وَإِنَّ لُوطًا لِّنَ الْمُرْسَلِينَ

﴿١٣٤﴾ وَإِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ

﴿١٣٥﴾ إِلَّا جُورًا فِي الْعَصِيرِينَ

﴿١٣٦﴾ ثُمَّ دَرَمْنَا الْآخَرِينَ

﴿١٣٧﴾ وَإِنَّكُمْ لَمَنْزُورُونَ عَلَيْهِمْ مُضِيِّينَ

112. Καί τοῦ ἀναγγεῖλαμε
τά εὐχάριστα νέα γιά τόν
Ἰσαάκ – Ἐναν προφήτη –
ἀπό τούς Δίκαιους.
113. Κι εὐλογήσαμε αὐτόν καί
τόν Ἰσαάκ, κι ἀπό
τούς ἀπογόνους τούς (μερικοί)
εἶναι ἐνάρετοι (πιστοί)
καί (μερικοί) στά φανερά
ἀδικοῦν τή ψυχή τους.
114. **Ε**πίσης – βέβαια –
εὐεργετήσαμε (πλουσιοπάροχα)
τόν Μωυσῆ καί τόν Ἀαρών.
115. Καί σώσαμε αὐτούς καί τό λαό τους
ἀπό τή μεγάλη συμφορά
(τήν ἀδικία τοῦ Φαραώ).
116. Καί τούς βοηθήσαμε,
κι αὐτοί ἦσαν οἱ νικητές
(στίς συμφορές τους).
117. Καί τούς δώσαμε
τή Βίβλο πού ξεκαθαρίζει
τά πράγματα.
118. Καί τούς καθοδηγήσαμε
στόν Ἰσίο Δρόμο.
119. Κι ἀφήσαμε – γιά
τίς μελλοντικές γενιές –
νά λένε γι' αὐτούς
(αὐτή τήν εὐχή):
120. Εἰρήνη – ἄς εἶναι –
ἀπό τόν ΑΛΛΑΧ –
ὁ χαιρετισμός γιά τόν Μωυσῆ
καί τόν Ἀαρών»!
121. Ἔτσι βέβαια ἀμείβουμε τούς ἀγαθοεργούς.
122. Πράγματι κι οἱ δύο τους
ἦταν ἀπό τούς πιστούς μας Δούλους.
123. **Κ**αί ὁ Ἡλίας ἦταν ἐπίσης
ἀπό τούς ἀποσταλμένους (Μας).
124. Πρόσεξε, τί εἶπε στό λαό του:
«Τέλος πάντων,
δέν θά φοβηθεῖτε, (τόν ΑΛΛΑΧ);
- ﴿١١٢﴾ وَبَشِّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ بْنِ الصَّالِحِينَ
- ﴿١١٣﴾ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آبَائِهِ مِمَّنْ
ذُرِّيَّتِهِمَا مَحْسِنِينَ ۖ وَظَلَمَ لِنَفْسِهِ ۗ مُبِينٌ
- ﴿١١٤﴾ وَلَقَدْ مَتَّعْنَا
عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ
- ﴿١١٥﴾ وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ
- ﴿١١٦﴾ وَنَصَرْنَاهُمْ فَمَا نَوَّاهُمُ الْمُغْلَبِينَ
- ﴿١١٧﴾ وَآتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمَنِينِ
- ﴿١١٨﴾ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ
- ﴿١١٩﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْأَخْرَبِ
- ﴿١٢٠﴾ سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ
- ﴿١٢١﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ
- ﴿١٢٢﴾ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ
- ﴿١٢٣﴾ وَإِلَّا إِلَهُ الْمَلَائِكَةِ
- ﴿١٢٤﴾ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ ۖ أَلَا تَتَّقُونَ

101. Ἐτσι τοῦ δώσαμε το εὐχάριστο
νέο γιὰ ἓνα ἐπεικὲς ἀγόρι (στὴν
αὐτοθυσία καὶ τὴν ὑπομονή).

﴿١٠١﴾ قَبَسْنَاهُ بِعَالِمٍ حَلِيمٍ

102. Ἐπειτα σάν ἔφρασε νά ἔχει
(τὴν ἡλικία) νά βοηθήσει
τόν πατέρα του, (τοῦ) εἶπε:
«ὦ! Γιέ μου! Εἶδα στὸν ὄπνο μου
ὄτι σέ σφάζω.

Κοίταξε τώρα ἐσὺ τί βλέπεις!
(ποιὰ εἶναι ἡ ἀποψη σου)!»
Εἶπε (ὁ γιός): «ὦ! Πατέρα μου!
Κάνε ὄ,τι σοῦ διατάζει
(ὁ ΑΛΛΑΧ), θά μέ βρεῖς
— ἄν τὸ θέλει ὁ ΑΛΛΑΧ —
νά εἶμαι ἓνας ἀπὸ τοὺς ὑπάκουους!».

﴿١٠٢﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَتِيمٌ لِأَبِي
أَرَى فِي السَّمَاءِ آيَاتٍ أَذْهَبُكَ فَأَنْظُرْ مَاذَا تَرَى
قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ
سَخَّرَنِي لِإِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ

103. Ἄφοῦ κι οἱ δυὸ ὑπόταξαν
τὴ θέλησή τους (στὸν ΑΛΛΑΧ),
καὶ τὸν εἶχε τοποθετησεῖ
ξαπλωμένο μέ τὸ μέτωπό του
γιὰ νά τὸν σφάζει,

﴿١٠٣﴾ فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ

104. τοῦ φωνάζαμε: «ὦ! Ἀβραάμ!

105. «Ἐχεις κι ὄλας ἐπαληθεύσει
τὸ ὄνειρο!»
μ'αὐτό τὸν τρόπο ἀνταμειβουμε
τοὺς ἀγαθοεργούς
(ποῦ ἐκτελοῦν τῆς ἐντολῆς Μας).

﴿١٠٤﴾ وَنَذَيْنَا أَنْ يَكْفُرَهُمِ

﴿١٠٥﴾ قَدْ صَدَّقْنَا الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي
الْمُحْسِنِينَ

106. Αὐτό — βέβαια —
ἦταν μιὰ φανερὴ δοκιμασία —

107. Καὶ τὸν ἀπολυτρώσαμε
(μέ ἄλλη) πιὸ σπουδαία
(θυσία) σφαγῆ.
(μέ ἓνα μεγάλο κριάρι).

﴿١٠٦﴾ إِنَّ هَذَا لَهَوُ الْبِلْسَامِ الْبَيْنِ

﴿١٠٧﴾ وَفَدَيْنَا بِذَبْحٍ عَظِيمٍ

108. Κι ἀφήσαμε — γιὰ
τίς μελλοντικὲς γενιές —
(νά λένε) γι' αὐτόν
(αὐτό τὸν ἔπαινο):

﴿١٠٨﴾ وَرَوَّكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

109. «Εἰρήνη! — ἄς εἶναι —
ἀπὸ τὸν ΑΛΛΑΧ,
ὁ χαιρετισμὸς γιὰ τὸν Ἀβραάμ!»

﴿١٠٩﴾ سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

110. Μ' αὐτό τὸν τρόπο
ἀνταμειβουμε τοὺς ἀγαθοεργούς,

﴿١١٠﴾ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

111. γιατί ἦταν ἓνας ἀπὸ
τοὺς πιστοὺς μας ὑπηρέτες.

﴿١١١﴾ لِأَنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

88. Κι έριξε μιιά ματιά στά άστρα
(κατά τό, τότε έθιμο τους
σαν άστρονόμοι),
89. και είπε: «Είμαι πραγματικά
άρρωστος!»
90. Έτσι άπομακρόνθηκαν
άπ' αυτόν και τόν έγκατέλειψαν.
91. **Τ**ότε έστρεψε κρυφά πρός
τις θεότητες τους (τά είδωλα)
και είπε: «Γιατί δέν τρώτε
(άπό τις προσφορές (θυσίες) που
είναι μπροστά σας);...!»
92. «Τι συμβαίνει σ' έσάς,
και δέν προφέρετε μιιά συλλαβή»;
93. Και προχώρησε κρυφά πάνω τους
χτυτώντας (τα) μέ
τό δεξί του (χέρι).
94. Τότε ήρθαν σ' αυτόν
μέ γρήγορα βήματα
(όσοι τά λάτρευαν)
και (τόν) άντίκρυσαν.
95. Είπε (ό `Αβραάμ άτάραχα):
«(Έστε) λατρεύετε ό,τι
(τά χέρια σας) σκαλίζουν;
96. Κι ένώ ό ΑΛΛΑΧ είναι
πού έπλασε έσάς κι αυτά
πού φτιάχνουν (τά χέρια) σας!»
97. Είπαν: «Κτίστε γι' αυτόν
ένα κτισμένο (καμίνο)
και ρίξτε τον
στις φλόγες τής φωτιάς!»
98. (άπέτυχαν σ' αυτό),
κι έζήτησαν νά του στήσουν
παγίδα, αλλά τόν σώσαμε και
τούς κάναμε νά έξευτελιστούν!
99. **Κ**αι είπε: «Πηγαίνω – τώρα –
στόν Κύριο μου (σάς
έγκαταλείπω)! Σίγουρα
Έκείνος θά μέ καθοδηγήσει!
100. «Κύριέ μου! Χάρισε μου
ένα έναρετο (άγόρι)»!

٨٨ فَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ

٨٩ قَالُوا لِي سَيِّئٌ

٩٠ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ

٩١ فَرَأَى إِلَٰهَ الْعَالَمِينَ فَقَالَ لَأَنَّا كُؤُلُونَ

٩٢ مَا لَكُمْ لَا نُنْظِرُونَ

٩٣ فَرَأَى عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ

٩٤ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَرْفُونَ

٩٥ قَالَ اتَّعْبُدُونَ مَا تَخْتَرُونَ

٩٦ وَاللَّهِ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ

٩٧ قَالُوا إِنَّمَا نُوَدِّعُنَا آلَ قَوْمٍ فِي الْخَيْبِ

٩٨ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا

جَعَلْنَا لَهُمُ الْآسَافِينَ

٩٩ وَقَالَ لِي ذَاهِبْ إِلَىٰ رَبِّكَ سَيِّئٌ

١٠٠ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ

75. **Κ**αι ὁ Νῶε (στὶς πρῶτες ἡμέρες) μᾶς καλοῦσε, κι Ἐμεῖς εἶμαστε οἱ ἄριστοι πού εἰσακούαμε ὄσους προσεύχονται.
76. Καί σώσαμε αὐτόν καί ὄσους ἦσαν μαζί του (τὴν οἰκογένειά του) ἀπὸ τὴν τρομερὴ συμφορὰ (τὸν κατακλυσμὸ).
77. Καί κάναμε τοὺς ἀπογόνους του, νά εἶναι οἱ μόνοι πού ἀπέμεναν (πάνω στὴ γῆ).
78. Κι ἀφήσαμε σ' αὐτόν – γιὰ τίς ἄλλες γενιές πού θά ἀκολουθήσουν – (αὐτόν τὸν ἔπαινο):
79. «Εἰρήνη! – ἄς εἶναι – ὁ χαιρετισμὸς γιὰ τὸν Νῶε ἀπὸ ὄλο τὸν κόσμο!»
80. Ἔτσι ἀμείβουμε ὄσους ἀγαθοεργοῦν.
81. Γιατί ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς πιστοὺς Μας δούλους.
82. Ἐπειτα τοὺς ὑπόλοιπους (πού δὲν ἀνέβηκαν μαζί του στὴ Κιβωτὸ) εἶχαμε πνίξει (στὸν Κατακλυσμὸ).
83. **Β**έβαια, ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς πού ἀκολούθησαν τὴν πορεία του ἦταν κι ὁ Ἀβραάμ.
84. Κοίταξε πῶς πλησίασε τὸν Κύριό του μὲ καρδιά τιμᾶ, καί ἄδοξα.
85. Πρόσεξε τί εἶπε στὸν πατέρα του καί στὸ λαὸ του:
«Τί εἶναι αὐτὰ πού λατρεύετε;
86. «Μήπως εἶναι ψευτικες ἐφευρέσεις – οἱ ἄλλες θεότητες – πού θέλετε, ἀντὶ τὸν ΑΛΛΑΧ;
87. Ἐπειτα τί ἔχετε στοχαστεῖ γιὰ τὸν Κύριο τοῦ Σὺμπαντος;» (δηλ. μήπως νομίσετε ὅτι θά σᾶς ἄφηνε χωρὶς τιμωρία);

﴿وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْجِيبُونَ﴾

﴿وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾

﴿وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ﴾

﴿وَوَكَّلْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾

﴿سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ﴾

﴿وَإِنَّا كَدَلْنَاكَ نَجْحَى الْمُحْسِنِينَ﴾

﴿وَلِنُؤْمِنُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾

﴿فَمَا نَعْرِفُ الْآخِرِينَ﴾

﴿وَإِن مِنْ شَيْعَتِهِ لَأِذْرَهِيمَ﴾

﴿إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾

﴿إِذْ قَالَ لِأَيُّهِمْ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ﴾

﴿أَيُّنَا يَا آلِهَتُهُمْ اللَّهُ زُرِيدُونَ﴾

﴿فَإِظْهَرْنَاكُمْ رَبَّنَا الْعَالَمِينَ﴾

62. Είναι αυτή ή καλύτερη φιλοξενία ή τó Δένδρο του Ζακκούμ (στήν Κόλαση);

٦٢ أَذَلِكَ خَيْرٌ نُّزُلًا أَمْ مَجْمَعَةُ الزُّقُومِ

63. Τό έχουμε κάνε – στ' αλήθεια – (σάν) μιá δοκιμασία για τούς άδικους.

٦٣ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ

64. Είναι ένα δένδρο που βγαίνει (πού φυτρώνει) στό βάθος τής φλογισμένης Κόλασης.

٦٤ إِنَّمَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ النَّجِيمِ

65. Τό άνέβασμα (άπ' τά κοτσάνια) μοιάζει μέ τά κεφάλια τών άσχημων διαμώνων.

٦٥ طَلَفَهَا كَأَنَّ رُؤُوسَ السَّبَطِينَ

66. Βέβαια τρώνε άπ' αυτό, και γεμίζουν τίς κοιλιές τους άπ' αυτό.

٦٦ فَإِنَّهُمْ لَأَكَلُونَ مِنْهَا فَأَكُلُونَ مِنْهَا الْبَطُونَ

67. Έπειτα πάνω άπ' αυτό θά έχουν για νά πιουν ένα μίγμα βρασμένου (νερού).

٦٧ ثُمَّ لَمْ يَكُنْ عَلَيْهِمُ السُّؤَابُ مِنْ حَمِيمٍ

68. Κι έπειτα ή επιστροφή, (τό τέλος) τους θά είναι στή (λαμπαδιασμένη) Φωτιά.

٦٨ ثُمَّ إِن مَرَجِعُهُمْ إِلَى النَّجِيمِ

69. Αυτοί βρῆκαν τούς πατέρες τους νά ζοϋν στήν πλάνη,

٦٩ إِنَّهُمْ أَتَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ

70. πού κι αυτοί πέρασαν (τά βήματά τους) πάνω στά χνάρια τους!

٧٠ فَهُمْ عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُرَعُونَ

71. Και – πριν άπ' αυτούς – οί περισσότεροι από τούς πρώτους (λαούς) είχαν παραπλανηθεί.

٧١ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ

72. Στείλαμε – όμως – ανάμεσά τους (άπεσταλμένους Μας) για νά τούς προειδοποιήσουν.

٧٢ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنذِرِينَ

73. Κοίταξε λοιπόν – ποιό ήταν τó τέλος εκείνων πού είχαν προειδοποιηθεί (χωρίς νά άρνηθοϋν τή πλάνη)

٧٣ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذَرِينَ

74. έκτός από τούς ελίκρινεις (και πιστούς) δούλους του ΑΛΛΑΧ.

٧٤ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

49. σάν νά ἦταν (λεπτεπίλεπτα)
αὐγά μέ στοργή φυλαγμένα
(σάν μαργαριτάρια στά δοσπρακα).
50. Ἐπειτα θά γυρίζει ὁ ἕνας στόν ἄλλο
καί θά ἐρωτοῦν (συσζητώντας).
51. Ἐνας ἀπ' αὐτούς (θ' ἀρχίσει)
τῆ συζήτηση, λέγοντας:
«Εἶχα (στό πρῶτο κόσμο)
ἕνα στενό σύντροφο,
52. «πού (μου) ἔλεγε: «Μήπως κι ἐσύ
εἶσαι ἀπ' αὐτούς πού μαρτυροῦν
τὴν ἀλήθεια (τῆς Ἀνάστασης);»
53. «— Μήπως όταν πεθάνουμε
καί γινόμαστε χῶμα καί
κόκκαλα, εἶναι δυνατόν
νά εἶμαστε ὀφειλέτες;
(νά δώσωμε δηλ.
λογαριασμό γιά ὅτι κάναμε)—»
54. Κι ἐκεῖνος εἶπε):
«Μήπως θά θέλατε
νά δεῖτε
(κάτω στή φωτιά);—»
55. Κι ἔστρεψε τό βλέμμα του (κάτω)
καί τόν εἶδε στή μέση τῆς Φωτιάς.
56. Εἶπε: «Μά τόν ΑΛΛΑΧ, λίγο
ἀκόμα ἔλειπε καί θά χανόμουν
(μέ τῆ πλάνη σου).
57. «Κι ἂν δέν ὑπῆρχε
ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου μου,
θά ἦμουνα — ἀνάμεσα
σ' αὐτούς πού τοὺς ἔχουν
φέρει (ἐκεῖ στή Φωτιά)!
58. Μήπως (ἡ ὑπόθεση εἶναι
ὅτι) δέν θά πεθάνουμε,
59. ἐκτός ἀπό τό πρῶτο μας
θάνατο, καί ὅτι δέν θά
βασανιστοῦμε»;
60. Βέβαια αὐτῆ εἶναι ἡ μεγαλύτερη
χάρη (ἀμοιβή)!
61. Ἐς ἐργαστοῦν ὅλοι ὀσοι
θέλουν νά ἐργαστοῦν
(ν' ἀγωνιστοῦν) γιά μιὰ
τέτοια ὁμοια χάρη.

٤٩ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مِّنْ كَوْكَبَاتٍ

٥٠ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

٥١ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ

٥٢ يَقُولُ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُضَلِّينَ

٥٣ أَوَلَوْ أَنَّا وَمَتَّأُو كُنَّا تَرَابًا وَعِظْمًا أَءَتَأَلَّمُونَ

٥٤ قَالَ هَلْ لَّاتُ مَطْلُوعُونَ

٥٥ فَأَطَّلَعَ فَرَآهُ فِي سَوَاءٍ الْجَحِيمِ

٥٦ قَالَ تَاللَّهِ إِن كِدْتَ لَتُرْدِينِ

٥٧ وَلَوْلَا رَحْمَةُ رَبِّي لَكُنْتَ مِنَ الْخَاسِرِينَ

٥٨ أَفَمَا تَحِزُّونَ بَيْنَهُنَّ

٥٩ إِلَّا مَوْتَنَا الْأُولَىٰ وَمَتَّأَخُنْ بِمَعْدَيَاتِنَا

٦٠ إِنَّ هَذَا لَمَوْفَرٌ الْعَظِيمُ

٦١ لِيُثَبِّرَنَّ هَذَا فَيُعْمَلُ الْعَمَلُونَ

παρά μόνο ο ΑΛΛΑΧ, εκείνοι
 ύπερηφανεύονται (αυθαδέστατα),

يَسْتَكْبِرُونَ

36. και λένε: «Πώς θ' αφήσουμε
 τή λατρεία τών
 θεοτήτων μας γιά
 (χατήρι) ενός τρελοῦ
 ποιητή»;
37. Κι ὁμως ἦρθε
 (ὁ Μουχάμμαντ) μέ
 τήν 'Αλήθεια κι ἐπικυρώνει
 (τὸ Μήνυμα) τῶν ἀποσταλμένων
 (πρὶν ἀπ' αὐτόν).
38. Θά δοκιμάσετε – ὅπως ὀδηγεῖτε –
 τήν ἐπόδουνη Τιμορία,
39. και δέν θ' ἀνταμιφθεῖτε
 παρά μόνο
 γιά ἐκεῖνα πού κάνατε.
40. Ἐκτός ἀπό τούς εἰλικρινεῖς
 δούλους τοῦ ΑΛΛΑΧ.
41. Αὐτοὶ θά ἔχουν
 μιά σταθερή Συντήρηση,
42. Φροῦτα (γλυκά) και
 θά εἶναι τιμημένοι κι ἀξιοπρεπεῖς,
43. στοὺς Κήπους τῆς Μακαριότητος,
44. ἀτενίζοντας ὁ ἓνας
 τόν ἄλλο πάνω στά
 (ἀξιοπρεπεῖα) Θροναί.
45. Ἐνα Κύπελλο κερνάται
 σ' αὐτούς ἀπό
 τρεχοῦμενη πηγῆ,
46. κάτασπρο και ἐδγευστο
 γιά ὄσους τὸ πίνουν,
47. χωρὶς νά προκαλεῖ ὄρμές
 κι οὔτε θά κακομεθοῦν ἀπ' αὐτό.
48. Και θά ἔχουν κοντά τους ἀγνές
 μέ μεγάλα κι ὁμορφα μάτια,
 γυναῖκες και συγκρατημένα
 βλέμματα, (πού
 δέν κοιτάζουν κανένα
 ἄνδρα, ἐκτός ἀπό τούς σύζυγους
 τούς δικούς τους).

٣٦ وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَارِكُوا إِلَهَيْنَا
 إِنشَاءً يَجْنُونَ

٣٧ بَلْجَاءِ النَّحْيِ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ

٣٨ إِنَّكُمْ لَنَأْتُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

٣٩ وَمَا تُجْرُونَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

٤٠ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

٤١ أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ

٤٢ فَرُوحٌ مُّكْرَمُونَ

٤٣ فِي جَنَّاتٍ تَجْرِي

٤٤ عَلَى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ

٤٥ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَّعِينٍ

٤٦ بَيضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّرَابِ

٤٧ لَا يَهَايَعْنَ وَلَا هُمْ عَنْهَا يَنْزِفُونَ

٤٨ وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتٌ الْظَّرْفِ عِينٍ

23. — ἀντί τόν ΑΛΛΑΧ — κι
ὀδηγεῖστε τους πρὸς τὸ Δρόμο
τῆς (ἀγριεμένης) Φωτιάς!

٢٣ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْحَنِيمِ

24. «Καὶ σταματεῖστε
(κρατῆστε) τους,
γιατὶ πρέπει νὰ ἐρωτηθοῦν:

٢٤ وَقَفُّوهُمْ إِنَّمَا مَسْئُولُونَ

25. «— Τί συμβαίνει μ' ἐσᾶς
καὶ δὲν ἀλληλοβοηθεῖστε —»;

٢٥ مَا لَكُمْ لَأَنَّا صَرُورٌ

26. **Κ**ι ὁμοῦς ἐκεῖνη τὴν
Ἡμέρα θὰ εἶναι ὀποταγμένοι
(στὴν ἀπόφαση τοῦ ΑΛΛΑΧ),

٢٦ بَلْهُمْ أَلْيَوْمَ مُسْتَسِيلُونَ

27. καὶ θὰ ἀλληλοκοιτάζονται
καὶ θὰ ἀλληλορωτιοῦνται.

٢٧ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَهْتَابُونَ

28. Θὰ ποῦν (οἱ ἀδύναμοι):
« Ἐσεῖς ἦσασταν ποῦ
συνηθίζατε νὰ μᾶς ἐρχεστε
ἀπὸ τὸ δεξιὸ χέρι (τὸ χέρι
τῆς δύναμης καὶ τῆς ἐξουσίας)! »

٢٨ قَالُوا إِنَّمَا كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ

29. Καὶ θὰ ποῦν (οἱ ἰσχυροί):
« Κι ὁμοῦς ἐσεῖς ἦταν
ποῦ δὲν εἶχατε Πίστη! »

٢٩ قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

30. « Κι ἐμεῖς δὲν εἶχαμε
καμιὰ ἐξουσία πάνω σας.
Ἐνῶ ἐσεῖς ἦσασταν
ἕνας λαὸς ἐπίμονα ἀποστάτης! »

٣٠ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ
قَوْمًا ظَالِمِينَ

31. « Κι ἐπαλήθευσε ὁ Λόγος
τοῦ Κυρίου μας πάνω
μας ὅτι θὰ δοκιμάσουμε
— ὁπωσδήποτε — (τὴν τιμωρία).

٣١ فَخَرَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَأَنَّا بِقَوْمٍ

32. « Σὰς παρασούραμε στὴν πλάνη,
γιατὶ ἐμεῖς (πρῶτοι)
εἶχαμε παρασυρθεῖ. »

٣٢ فَأَعْرَبْنَاكُمْ وَإِنَّا كُنَّا عَنْوِينَ

33. **Τ**ὴν Ἡμέρα αὐτὴ — σίγουρα —
θὰ μοιραστοῦν μαζὶ τὸ μερίδιο
τῆς Τιμωρίας.

٣٣ فَأَيُّهَا يَوْمَ مِيزَانٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

34. Βέβαια — μέ τέτοια
τιμωρία τιμωροῦμε
τοὺς ἐνοχοῦς.

٣٤ إِنَّا نَاكَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ

35. Γιατὶ — ὅταν τοὺς λένε —
ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλος θεός

٣٥ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

11. **Κ**αί ρώτησε τή γνώμη τους:
Μήπως είναι αὐτοί
— πλάσμενοι στερεώτερα —
ἀπό τά ἄλλα (δντα)
πού ἔχουμε πλάσει:
Ἄπό μαλακό πηλό (όνο)
εἶναι πού τούς δημιουργήσαμε!

11 فَأَسْأَلْتَهُمْ أَهَمْ أَشَدُّ خَلْقًا
أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ

12. Βέβαια, ἐσύ θαυμάζεις,
ἐνώ ἐκεῖνοι εἰρωνεύονται
(ἐσένα),

12 بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ

13. Κι ὅταν προειδοποιοῦνται
δέν δίνουν προσοχή,

13 وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذَكَّرُونَ

14. Κι ὅταν βλέπουν ἕνα
σημεῖο (θαῦμα) τό γυρίζουν
στήν εἰρωνεία,

14 وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخَرُونَ

15. Καί λένε: «Αὐτό δέν
εἶναι, παρά φανερή μαγεία!

15 وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ

16. «Πῶς, σάν θά πεθάνουμε
καί θά γίνουμε χῶμα καί
κόκκαλα, — εἶναι δυνατό —
τότε νά ξαναγεννηθοῦμε;

16 أَمْ ذَاتِمْتَا وَكُنَّا نَرُآبَا وَعِظْمَا
أَمْ إِنَّا لَسَجُودُونَ

17. «Καί στούς προπάτορές μας
(εἶναι δυνατό) τό ἴδιο
(νά συμβεῖ);

17 أَوْ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ

18. Νά πεις: «Ναί, καί
τότε — μάλιστα —
θά ἐξευτελιστεῖτε».

18 قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ

19. Μιά καί μόνο θά εἶναι
ἡ (ἀναγκαστική) φωνή καί
τότε νά τους, πού ἀρχίζουν
καί βλέπουν!

19 قَالَتْ إِنِّي أَرْوَاهُ زَجْرًا وَّوَحِيدَةً فَاذَاهُمْ يَنْظُرُونَ

20. Καί θά πουν: «Ἄλλοίμονό μας!
Νά, ἡ Ἡμέρα τῆς Κρίσης!»

20 وَقَالُوا يَوْمَئِذٍ هَذَا يَوْمُ الَّذِينَ

21. (Καί μία φωνή θά ἀκουστεῖ):
Αὐτή εἶναι ἡ Ἡμέρα
τῆς Διαλογῆς, (τῶν καλῶν
καί τῶν κακῶν) πού
τήν ἀλήθεια της την διαψεῦδατε!»

21 هَذَا يَوْمُ الْفَضْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ

22. **Μ**αζέψτε σωρό ἐκεῖνος
πού ἀδίκησαν καί μοιάζουν
δσους τούς μοιάζουν καί
δ,τι λάτρευαν —

22 مَا أَحْشَرُوا الَّذِينَ
ظَلَمُوا وَأَزْرَجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ

(37) Τό Στάδιο «ά – σ Σαφάτ» –
οί Διαβαθμισμένοι.
–Μέκκα – σέ 182 ἑδάφια

Στό δνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλανθρώπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Θ**ρکیζομαι στούς ἀγγελου
πού ταξινομήσαν τόν ἑαυτό τους
στή προσευχή

① وَأَصْفَيْنَا صَفَا

2. καί πού ἀποκρούουν (τήν ἁμαρτία),
μέ ἀποκρούσεις (σφοδρές),

② فَأَلْزَجْنَاهُمْ زَجْرًا

3. κι ἔτσι ἀπαγγέλλουν
τό Μήνυμα (τοῦ ΑΛΛΑΧ)!

③ فَأَتْلَيْنَاكَ ذِكْرًا

4. Βέβαια, ὁ Θεός σας
– ὀπωσθήποτε – εἶναι
Ἕνας καί Μόνος!

④ إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ

5. Κύριος τῶν οὐρανῶν καί τῆς γῆς,
καί σ' ὅτι βρίσκεται
ἀνάμεσά τους, καί Κύριος
κάθε σημείου τῆς Ἀνατολῆς
(τοῦ ἡλίου)!

⑤ رَبُّنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشْرِقِ

6. **Ε**χουμε – βέβαια – στολίσει
τόν (πίο κοντινό) μέ τῆ γῆ
– οὐρανό, μέ στολίδια –
τά λαμπρά ἀστρα,

⑥ إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِرَبِّينَا الْكُوكَبِ

7. (γιά ὁμορφιά) καί γιά
προφύλαξη ἀπό κάθε πεισματάρη
ἀποστάτη δαίμονα,

⑦ وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ

8. (ῶστε) νά μὴν εἶναι δυνατό
ν' ἀκούνε, τίς συζητήσεις
τῶν ὑπέρατων ἀγγελῶν
(στό κόσμο τους)

⑧ لَا يَسْمَعُونَ لِمَا لَمْ يَلْمَسْ

9. κι ἀπό κάθε μέρος θά πεταχτοῦν
(μακριά), μέ σπρωξίματα,
καί βρίσκονται
σέ παντοτινή τιμωρία
(στήν ἔσχατη μέρα),

وَيُقَدُّونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ

⑨ دُحُورًا وَأُوقِنُ عَذَابًا وَاصِبًا

10. ἐκτός ἀπό ἐκεῖνον
πού ἄρπαξε λαθραία,
καί κυνηγήθηκε ἀπό μία
φλογερή φωτιά διαπεραστικῆς
λαμπρότητας.

⑩ إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ

نَارٍ

78. Καί προβάλλει γιά Μᾶς
(ὁ ἄπιστος)
παραδείγματα (Μᾶς παραβάλλει
μέ δημιουργήματα) καί ξεχάσε
(τή δική του δημιουργία),
λέγοντας:
«Ποιός μπορεί νά ζωντανέψει
(ξέρα) κόκκαλα, ἐνῶ βρίσκονται
σέ ἀποσύνθεση»;

٧٨ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ
مَنْ يُحْيِي الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ

79. Νά πεις: «Θά τούς ξαναδώσει
τή ζωή 'Εκεῖνος πού
τά ἐπλασε γιά πρώτη
φορά, καί (πού) εἶναι
Γνώστης γιά κάθε δημιουργία!

٧٩ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

80. «'Ο Ἴδιος πού ἔκανε γιά σᾶς
(τή) φωτιά (νά παράγεται)
ἀπό τό πράσινο δένδρο, καί
νά τώρα πού ἐσεῖς ἀπ' αὐτό
εἶναι πού ἀνάβετε
(τή δική σας φωτιά)!

٨٠ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ
نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقَدُونَ

81. «Μά δέν εἶναι 'Εκεῖνος
πού δημιούργησε τούς οὐρανοῦς
καί τή γῆ, καί μπορεί
νά δημιουργήσει (κι ἄλλα)
ὅμοια μ' αὐτά: «Βέβαια!
Γιατί εἶναι ὁ ('Υπέρτατος)
Δημιουργός, μέ (ἄπειρη
ϊκανότητα καί) Γνώση!

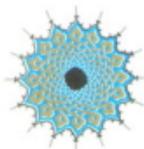
٨١ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلْ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

82. Καί νά ἡ διαταγή Του
— ὅταν θέλει ἕνα πράγμα—
Λέγει: «γεννηθήτω»
καί γίνεται!

٨٢ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ

83. (Ὡστε) 'Ανώτερος εἶναι
σ' 'Εκεῖνον, ὁ ΑΛΛΑΧ
πού στά χέρια Του βρίσκεται
ἡ κυριότητα κάθε πράγματος,
καί σ' Αὐτόν (ὀλοί)
θά ἐπιστρέψετε.

٨٣ فَمَسْجِدَ الَّذِي
يَكِيدُونَ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

Ένα Μήνυμα και Ένα Κοράνι
(ανάγνωσμα)
Ένα Κοράνι φανερό.

ذِكْرٌ وَمَنْ مِّمَّنْ

70. Για να προειδοποιηθεί
ότι οἴποτε ζωντανό και
νά ἐπαληθεύσει τὸ Λόγο
(τῆ τιμωρία) κατὰ
τῶν ἀρνητῶν (τῆς ἀλήθειας).

لِيَذَرَ مَنْ كَانَ حَبِيْبًا وَيُحَى الْقَوْلَ عَلَى
الْكٰفِرِيْنَ

71. Μά δεν βλέπουν ὅτι,
— ἀπό τὰ πολλά πού ἐφταζαν
τά χέρια Μας — Ἐμεῖς
εἴμαστε πού πλάσαμε
(καί) τὰ ζωντανά πού εἶναι
στήν ἐξουσία τους;

أَوْ لَيْسَ وَأَنَا خَلَقْنَا عَمَلَنَا بِيَدَيْنَا
أَفَمَا لَهُمْ لَمَّا مَلَكَوْنَ

72. Καί ὅτι τὰ ἔχουμε
ὑποτάξει σ' αὐτούς
(γιά νά τὰ χρησιμοποιοῦν);
Κι ἀπ' αὐτά ἄλλα εἶναι
γιά νά μεταφέρουν
καί ἄλλα γιά νά τρώγουν.

وَذَلَّلْنَاهَا لِمَن رَّكِبُوهُمْ وَمِنْهَا
يَأْكُلُونَ

73. Καί βρίσκουν σ' αὐτά
κι ἄλλες ὠφέλειες, καί
τό (γάλα) γιά νά πίνουν.
Γιατί — λοιπόν — δεν εὐχαριστοῦν;

وَلَمْ يَفِيحَا مَنَفِعُ
وَمَشَارِبًا فَلَا يَشْكُرُونَ

74. Κι ἐπειτα παίρνουν (γιά λατρεία)
ἄλλες θεότητες ἀντί τόν ΑΛΛΑΧ
(ἐλπίζοντας) ὅτι
θά μπορέσουν νά τούς βοηθήσουν!

وَاتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ آلِهَةً
لَّعَلَّهُمْ يُبْصَرُونَ

75. (Αὐτές ὁμως) δεν ἔχουν
τῆ δύναμη νά τούς βοηθήσουν
ἐνῶ θά τούς φέρουν
(μπροστά Μας) σάν στρατιῶτες
(γιά νά καταδικαστοῦν).

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَمْ يَجِدْ
مُحْضَرُونَ

76. Ἄς μή σέ θλίβουν
τά λόγια τους. Γνωρίζουμε
(πολύ καλά) ὅτι ἔχουν
κρυμμένο, — ὅσο — καί
ὅτι φανερώνουν.

فَلَا يَحْزِنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ
وَمَا يُعْلِنُونَ

77. **Μ**ά δεν βλέπει ὁ ἄνθρωπος,
ὅτι Ἐμεῖς εἴμαστε πού
τόν ἔχουμε δημιουργήσει
ἀπό ἓνα σπέρμα; (Κι ὁμως)
νά τον (πού στέκεται)
σάν φανερός (δημόσιος)
ἀντίπαλος!

أَوْ لَمْ يَرَ الْإِنْسَانَ إِنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ
فَلِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ

61. «Καί ὅτι Ἐμένα (μόνο)
νά λατρεύετε (γιατί) αὐτός
εἶναι ὁ Ἴσος Δρόμος,
(γιά νά σωθεῖτε);

① وَأَنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

62. «Κι ὁμως παραπλάνησε
Ἐνα μεγάλο πλῆθος ἀπό ἐσᾶς.
Γιατί – λουπόν –
δέν λογικεύεστε;

② وَقَدْ أَضَلَّكُمْ جِبَلًا كَثِيرًا أَفَلَمْ
تَكُونُوا تَعْقِلُونَ

63. «Αὐτή εἶναι ἡ Κόλαση,
γιά τήν ὁποία (ἐπανελημμένα)
ἔχετε προειδοποιηθεῖ!

③ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

64. «Δοκιμάστε τίς φλόγες τῆς
σήμερα, ἐπειδή (ἐπίμονα)
ἀπορρίπτате (τήν Ἀλήθεια)».

④ أَضَلُّوهُمَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

65. **Σ**ήμερα θά σφραγίσουμε
τό στόμα τους, καί θά Μᾶς
μιλοῦν τά χέρια τους, καί
θά μαρτυρήσουν τά πόδια τους
γιά ὅσα ἔχουν κάνει.

⑤ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى
أَفْوَاهِهِمْ وَنُكَلِّمُهُمْ
بِأَيْدِيهِمْ وَنَشْهَدُ
أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

66. Κι ἂν θέλαμε, θά μπορούσαμε
νά τοῦς ἀφαιρέσουμε
(τήν δραση) ἀπό τά μάτια τους,
κι ἔπειτα θά τρέχουν
ψαγουλεῶντας (στά σκοτεινά)
γιά τό Δρόμο, ἀλλά πῶς
εἶναι δυνατό νά τόν δοῦν;

⑥ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى
أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا
الصِّرَاطَ فَأَنَّى
يُبْصِرُونَ

67. Κι ἂν θέλαμε, θά μπορούσαμε
νά τοῦς ἀλλάζαμε τό σχῆμα
(καί νά μένουν χωρίς ἐξέλιξη)
στίς θέσεις τους, κι ἔπειτα
δέν θά μπορούσαν νά
μετακινήθουν οὔτε
νά ἐπιστρέψουν.

⑦ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَنَعْنَا آلَ
مَكَاةٍ إِحْرَافًا
أَسْطَعُوا مُضِيَآ وَلَا
يَسْجُدُونَ

68. **Κ**αί σ' ὅποιον χορηγοῦμε
μακροβιότητα, θά τόν κάνουμε
ἀπό τή φύση ν' ἀντιστραφεῖ
(νά γίνει παιδί).
Γιατί – λουπόν –
δέν λογικεύονται;

⑧ وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ
فِي الْخَلْقِ أَفَلَا
يَعْقِلُونَ

69. **Κ**αί δέν τοῦ ἔχουμε διδάξει
(στόν Μουχάμμαντ)
τήν ποιηση. Δέν ταιριάζει
σ' αὐτόν (στόν Προφήτη).
Αὐτό δέν εἶναι
(ἄλλο τίποτε) παρᾶ

⑨ وَمَا عَلَّمْتَهُ
الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي
لَهُ وَلَئِنْ هُوَ إِلَّا

52. (Και) θά ποὺν: « Ἀλλοιμονό μας!
Ποιὸς μᾶς σήκωσε ἀπὸ
τοὺς τάφους μας»;
(Καί μιά φωνή θά πει):
«Αὐτό εἶναι ποὺ σᾶς ἔχει
ὑποσχεθεῖ ὁ Φιλεὺσπλαχνοῦς (ΑΛΛΑΧ),
κι ἐπαληθεύθηκε ὁ λόγος
τῶν ἀποσταλμένων (Του)»!

﴿قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا
مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ﴾

53. Δέν θά εἶναι παρά μόνο
μιά (ξαφνική) Κραυγή, και
τότε, νά τους δλοι
μπροστά Μας θά παρουσιαστοῦν!

﴿إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ
لَدَيْنَا مَحْضُرُونَ﴾

54. Σ' αὐτή τήν Ἡμέρα καμιά
ψυχὴ δέν πρόκειται νά ἀδικηθεῖ
τό παραμικρό, και δέν
θά ἀνταμειφθεῖτε παρά σύμφωνα
μέ δ,τι εἴχατε κάνει (στή ζωή).

﴿فَالْيَوْمَ لَا نُظَلِّمُ نَفْسًا شَيْئًا وَلَا نُنْجِرُونَ إِلَّا
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾

55. Βεβαίως,
οἱ Σύντροφοι τοῦ Παράδεισου
θά χαίρονται εὐτυχισμένοι
σ' αὐτή τήν Ἡμέρα
(γιά δ,τι εἶχαν προσφέρει)

﴿إِنْ أَضْحَبْنَا الْجَنَّةَ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاِكْفُؤْنَ﴾

56. Αὐτοί και οἱ συζυγοί τους
θά βρεθοῦν σέ (δροσερή)
σκιά, πλαγιασμένοι πάνω σέ
(ἀνάλογα γιά τήν ἀξία τους)
θρονιά.

﴿هُمُ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرْبَابِ
مُسْتَكِينُونَ﴾

57. Και θά ὑπάρχει ἐκεῖ
(κάθε εἶδος) φρούτο
γι' αὐτούς. Και θά ἔχουν
ὀτιδήποτε ζητήσουν.

﴿لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ﴾

58. «Εἰρήνη!» – Ἐνας λόγος
(χαριτισμοῦ) ἀπὸ
τόν Ἐλεήμονα Κύριον!

﴿سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَبِّمْ﴾

59. **Κ**αι (γκρεμιστεῖτε)
σήμερα – χωρισμένοι, ὦ!
'Ἔσεῖς οἱ ἔνοχοι!

﴿وَأَمْسَرُوا الْيَوْمَ أَيْهَا الْجَاهِلُونَ﴾

60. «Μά δέν σᾶς ἔχω
(ἀπαγορεύσει)
– ὦ! παιδιά
τοῦ Ἀδάμ, ὅτι – νά μή
λατρεύετε τόν σατανά –, γιατί
εἶναι φανερός (κηρυγμένος)
ἔχθρός σας;

﴿أَلَمْ أَعْهَدْ لَكُمْ يٰبَنِي
آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ
لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾

κι γι' απόλαυση
μέχρι ορισμένου χρόνου.

45. **Κ**ι όταν τούς είπαν:
«Φοβηθείτε από δ,τι είναι
άνάμεσα στα χέρια σας
(μπροστά σας), και από δ,τι
είναι πίσω σας, (προσέξτε
τό παρόν, κι από δ,τι πέρασε,
άντιμετωπίστε τό μέλλον),
ίσως νά έχετε τήν
εὐσπλαχνία Μας».

١٥ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ
وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

46. Καί δέν τούς έρχεται
κανένα Σημείο, από τά Σημεία
τοῦ Κυρίου τους, χωρίς
νά άπομακρυνθοῦν άπ' αυτό
(άμφισβητώντας το).

١٦ وَمَا أَنزَلْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا
كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

47. Κι όταν τούς είπαν:
«έξοδεύετε (έλεώντας) μέ δ,τι
ό ΑΛΛΑΧ σάς έχει προμηθεύσει»,
(τότε) εκείνοι πού άρνήθηκαν
τήν Πίστη, λένε σ' εκείνους
πού πιστεύουν: «Μήπως
πρέπει νά ταΐσουμε αυτόν,
— πού άν ό ΑΛΛΑΧ ήθελε —
θά τόν τάιζε (ό Ίδιος);
(Σίγουρα) δέν είστε
παρά σέ φανερή πλάνη».

١٧ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا رَزَقْنَاكُمْ اللَّهُ قَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا الَّذِينَ آمَنُوا أَأَطْعِمُ
مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُمْ
إِنْ أَسَاءَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

48. Καί θά ποῦν (σέ λίγο):
«Πότε (θά έπαληθεύσει) αυτή
ή υπόσχεση, άν είστε ειλικρινείς;»

١٨ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ

49. Καί (τί έχουν) νά περιμένουν,
παρά μόνο μιά (ξαφνική)
Κραυγή, πού θά τούς πάρει
(έξαφανίζοντάς τους),
τήν ώρα πού συζητοῦν!

١٩ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ

50. Καί δέν θά μπορέσουν τότε
(— μέ διαθήκη —) νά διαθέσουν
(τίς υποθέσεις τους),
κι ούτε νά έπιστρέψουν
στις οικογένειές τους!

٢٠ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ
يَرْجِعُونَ

51. **Κ**ι (άερας) θά φυσήξει
στη σάλπιγγα, και τότε
νά τους (πού βγαίνουν) άπό
τούς τάφους και βιαστικά
θά τρέξουν στόν Κύριό τους!

٢١ وَيُنْفِخُ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ
رَبِّهِمْ يَسُجِدُونَ

πού φυτρώνει η γη (ζεύγη)
κι από τὸ ἴδιο (τὸ ἀνθρώπινο)
γένος, καὶ ἀπὸ ἄλλα (εἶδη),
γιὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν γνώση.

مِمَّا نُنْتِزُ الْأَرْضُ وَمِنْ نَفْسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ

37. **Κ**αὶ ἓνα Σημεῖο (ἐπίσης)
ἔχουν τῆ Νύχτα.
Ἄποσούρουε τὴν Ἡμέρα
(τὸ φῶς) ἀπ' αὐτή,
καὶ τότε νὰ τους,
πού βουτοῦν στὰ σκοτάδια.

⑩ وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ

38. Καὶ ὁ Ἥλιος τρέχει
(τὴν πορεία του), ὥσπου
νὰ φτάσει στὸν τόπο
τῆς ἀνάπαυσής του. Ἐτεῖ
ἔχει θεσπιστεῖ ἀπὸ
τὸν Παντοδύναμο, τὸν Πάνσοφο.

⑪ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

39. Καὶ τὸ φεγγάρι, – ἔχουμε
προνοήσει καὶ γι' αὐτὸ
(φωτεινὰ) σπίτια (γιὰ νὰ
διαβαίνει ἀνάμεσα), μέχρις
ὅτου ἐπιστρέφει (καὶ πάλι):
σάν τὴν παλιά (καὶ μαραμμένη)
ρίζα ἀπὸ τὸ κοτσάνι τῆς χουρμαδιᾶς.

⑫ وَالْقَمَرَ
فَدَرْتُهُ مَنَارًا لِحَتَّىٰ تَمَادِكَ الْعُرْجُونَ الْقَدِيدِ

40. Δὲν ἐπιτρέπεται στὸν Ἥλιο
(κατὰ τὴν πορεία του)
νὰ προλαβαίνει τὸ Φεγγάρι,
καὶ οὔτε ἡ Νύχτα νὰ ξεπερνᾷ
τὴν Ἡμέρα. Τὸ καθένα κολουμπᾷ
μὲ ἀκρίβεια στὴ (δική) του τροχιά.

⑬ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ
الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي
فَلَكَ يَسْكُونُونَ

41. **Κ**αὶ ἓνα (ἄλλο) Σημεῖο
γι' αὐτοὺς εἶναι διτ ἔχουμε
φορτώσει (σῶζοντας)
τοὺς ἀπογόνους τους
(τῆ γενιά τους)
στὴ φορτωμένη Κιβωτό,
(ἀπὸ τὸ κατακλυσμὸ).

⑭ وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِكِ
الْمَشْحُونِ

42. Καὶ πλάσαμε γι' αὐτοὺς ὁμοια
(καράβια), πού τὰ ἀνεβαίνουν.

⑮ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ

43. Κι ἂν τὸ θέλαμε,
θὰ μπορούσαμε νὰ τοὺς πνίξουμε,
ὁπότε δὲν θὰ εἶχαν ἐκεῖ
κανένα βοήθῃ (γιὰ ν' ἀκούσει
τὴς κραυγές τους), οὔτε θὰ
μποροῦσαν νὰ σωθοῦν,

⑯ وَإِنْ نَشَاءُ نَغْرِقْهُمْ فَلَا يَصْرِخُونَ
لَهُمْ وَلَا هُمْ يَسْتَعِذُونَ

44. Ὅμοιος ἦταν μὲ τὴν
Εὐσπλαχνία μας,

⑰ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ

27. » ἐκεῖνο ποῦ ἔκανε
τό Κύριό μου νά μέ συγχωρήσει
καί νά μέ κάνει ἀπό
τούς τιμημένους! »

﴿ يَا غَفْرَى رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْكَرِيمِينَ ﴾

28. Καί δέν στείλαμε κατὰ
τοῦ λαοῦ του — μετὰ ἀπ' αὐτόν —
οὔτε ἓνα στρατιώτη ἀπό
τόν οὐρανό, κι οὔτε ἦταν
γιά Μᾶς ἀνάγκη νά στείλουμε.

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ
مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴾

29. Δέν ἦταν τίποτε περισσότερο
ἀπό μιά βροντερή Κραυγή,
καί νά, ὄλοι τούς πέθαναν
κι ἔσβησαν (σά τή στάχτη).

﴿ إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ
خَامِدُونَ ﴾

30. (Τί κρίμα)! Τί ζημιὰ
ἔπεσε πάνω στοῦς δούλους (Μου)!
Κανένας ἀπόστολος δέν τούς ἤρθε,
χωρίς νά τόν χλευάσουν!

﴿ يَحْسَرُونَ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَا نَسِيبُ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا
كَأَنَّهُمْ يَسْتَهْزِئُونَ ﴾

31. Μά δέν βλέπουν πόσες
(καί πόσες) γενιές πρίν
ἀπ' αὐτούς ἔχουμε ἐξολοθρεῦσει;
Αὐτοί δέν πρόκειται
— βέβαια — νά ἐπιστρέψουν,

﴿ أَلَمْ يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ
مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يَرْجِعُونَ ﴾

32. ἀλλά ὁ καθένας τους
(χωριστά), κι ὄλοι μαζί θά
ἐπανέλθουν μπροστά Μας
(γιά νά δικαστοῦν).

﴿ وَإِن كُنتُمْ كُلُّكُمْ لَمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴾

33. **Κ**αί ἓνα Σημεῖο (γιά τήν
παντοδυναμία τοῦ ΑΛΛΑΧ) εἶναι
ἡ νεκρωμένη γῆ· ποῦ
τήν ξαναζωντανεύσαμε και βγάξαμε
ἀπ' αὐτήν σπόρο ποῦ
(ἀπό τή βλάστησή του) τρῶνε.

﴿ وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيِّتَةُ أَحْيَيْنَاهَا
وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴾

34. Καί κάνουμε — σ' αὐτή — κήπους
ἀπό γουρμαδιές κι ἀμπέλια,
κι ἀνοίγουμε — σ' αὐτή —
πηγές νά χύνεται (νερό),

﴿ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ
وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴾

35. γιά νά (χαίρονται) τρώγοντας
ἀπό τούς καρπούς (της).
Καί ἀπ' ὅτι ἔκαναν
τά χέρια τους.
Γιατί λοιπόν νά μήν (Τόν)
εὐχαριστήσουν;

﴿ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ
أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴾

36. Ἐνώτερος εἶναι ὁ ΑΛΛΑΧ ποῦ
ἔπλασε ἀνά ζεύγη ὄλα (τά εἶδη)

﴿ سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا ﴾

θά σᾶς πετροβολήσουμε και μιά ἐπόδουνη τιμωρία θά σᾶς ἐπιβάλλουμε ἐκ μέρους μας».

وَلَيْسَنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ

19. Ἐΐπαν: «Τά πουλιά σας εἶναι μαζί σας (ἡ κακή σας μοίρα σᾶς συνοδεύει). Μήπως ἔχετε προειδοποιηθεῖ; Ὅχι βέβαια! Μάλιστα εἰστε ἕνας λαός πού ἔχει ξεπεράσει κάθε ὄριο (παρανομίας)»!

❶ ١٩ قَالُوا طَائِفَةٌ مِّنكُمْ مَعَكُمْ أَتَيْنَ ذِكْرِكُمْ بَلْأَسَدُ قَوْمٍ مُّسْرِفُونَ

20. Καί (τότε) ἤρθε τρέχοντας ἕνας ἀνδρας ἀπό τήν ἀκρη τῆς πόλης, και εἶπε: «ὦ! Λαέ μου! Ἐκολουθήστε τούς ἀποσταλμένους.

❷ ٢٠ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الدِّينِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَاقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ

21. «Ἀκολουθεῖστε αὐτούς πού δέν σᾶς ἐρωτοῦν γιά (νά πάρουν) ἀμοιβή και πού εἶναι (οἱ ἴδιοι) καθοδηγημένοι.

❸ ٢١ أَتَّبِعُوا مِنْ لَّا يَنْتَظِرُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ

22. «Και γιατί νά μή λατρεύω Ἐκεῖνον πού μέ ἔπλασε και πού σ' Αὐτόν (ὄλοι σας) θά ἐπιστρέψετε.

❹ ٢٢ وَمَالٍ لَّا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ رُجْعُونَ

23. «Μήπως θά πάρω (ἄλλες) θεότητες ἀντ' Αὐτοῦ; Ἄν ἤθελε ὁ Πανοικτίρμονας (ΑΛΛΑΧ) νά μέ βλάψει, δέν θά μέ ὠφελοῦσε ἡ μεσολάβησή τους σέ τίποτε, κι οὔτε θά τούς ἦταν δυνατό νά μέ σώσουν.

❺ ٢٣ ءَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْ يَنْصُرُنِي فَإِن رُدُّنِيَ الرَّحْمَنُ بِبُصْرٍ لَّا تَعْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُون

24. «Ἄν λοιπόν τό ἔκανα, θά βρισκόμουν – ὁπωσδήποτε – σέ φανερή πλάνη.

❻ ٢٤ إِنِّي إِذًا لَّغِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

25. «Ὅσο γιά μένα, ἔχω πιστέψει (ἐξ ὀκκληρίου) στόν Κύριό σας. Ἄκουστε με, λοιπόν»!

❼ ٢٥ إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُون

26. (Κι ἀκούστηκε μιά φωνή) νά λέγει: «Ἐμπα στόν Παράδεισο». Κι ἐκεῖνος εἶπε: «Μακάρι νά τό μάθει ὁ λαός μου.

❽ ٢٦ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ

11. **Κ**αλύτερα να συμβουλευέσαι
αυτόν που ακολουθεί τό Μήνυμα
καί φοβάται – χωρίς
νά τόν βλέπουν –
τόν Πανοικτίρμονα.
Κάνε τον νά χαρεί γιά
τή Συγχώρηση και
τή γενναιοδωρη άμοιβή.

① وَإِنَّمَا نُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ
الْغَيْبَ قَبْسِرُهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ

12. Ἐμεῖς – βέβαια – θά δώσουμε
ζωή στους πεθαμένους,
καί θά γράψουμε ὅ,τι ἔχουν
προσφέρει κι ὅ,τι σημάδια
ἄφησαν (πίσω τους),
καί κάθε πράγμα
τό ἔχουμε λογαριάσει
σ' ἕνα Βιβλίο
φανερά.

② وَإِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا
وَءَاخَّرُوا وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ
فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ

13. Ἀνάφερε τους γιά
παράδειγμα, (τήν ἱστορία)
τῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ,
πού τό ἔφτασαν οἱ ἀπόστολοι
(τόυ ΑΛΛΑΧ).

③ وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ
الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ

14. Ὅταν (στήν ἀρχή) στείλαμε
σ' αὐτούς δύο (ἀποστόλους)
τούς (ἀρνήθηκαν)
διαψευδοντάς τους.
Τούς ἐνισχύσαμε μ' ἕνα τρίτο,
καί εἶπαν τότε (καί οἱ τρεῖς):
«Ἐχουμε σταλῆ σ' ἐσᾶς
(μέ ὁδηγίες)».

④ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا
فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَهُكُم مُّرْسَلُونَ

15. Εἶπαν: «Ἐσεῖς δέν εἶστε
παρά ἄνθρωποι σάν κι ἐμᾶς.
Ὁ δέ Πανοικτίρμονας (ΑΛΛΑΧ)
δέν ἐστειλε κανένα πράγμα.
Δέν κάνετε τίποτα παρά
νά λέτε ψέμματα».

⑤ قَالُوا مَا أَنشَأَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلَنَا وَمَا
أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنَّا أَنْشَأُوا
إِلَّا تَكْدِيبُونَ

16. Εἶπαν: «Ὁ Κύριός μας
γνωρίζει ὅτι σ' ἐσᾶς
ἔχουμε ἀποσταλῆ.

⑥ قَالُوا رَبَّنَا عَلَّمْنَا مَا لَا
إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَكِيمٌ

17. Καί δέν ἔχουμε (ἄλλο σκοπό)
παρά (νά σᾶς ἀναφέρουμε)
τό φανερό Μήνυμα».

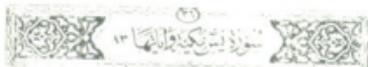
⑦ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

18. Εἶπαν: «Ἐχουμε τό πέταγμα
τῶν πουλιῶν γιά σᾶς
(τά σημάδια εἶναι ἀσχημα γιά σᾶς).
Κι ἂν δέν τελειώσετε
(δέν σταματήσετε νά μιλάτε),

⑧ قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ
لَئِن لَّمْ نَلْنَهُوا لَنَرَنَّكُمْ
كَرَاهَاتٍ أَعْيُنِنَا وَسَيَأْتِيكُمْ
الْعَذَابُ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

(36) Τό Στάδιο «ΓιαΣίν» – Γιασίν ή
οί (δύο) συντεταγμένες λέξεις
– Μέκκα – σέ 83 εδάφια

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλανθρώπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Γ**ια-Σίν (Γιά – Σίν, γράμματα
ἀπό δύο λέξεις).
2. Ὀρκίζομαι στό Πάνσοφο Κοράνιο, –
3. (ὄτι) στ' ἀλήθεια εἶσαι ἕνας
ἀπό τούς ἀποστόλους,
4. (πού βαδίζουν) στόν Ἴσιο Δρόμο.
5. Εἶναι μιὰ Ἀποκάλυψη τοῦ
ἔχει σταλῆ (κάτω στή γῆ,
(ἀπό Ἐκεῖνον) τόν Παντοδύναμο,
τόν Ἐλεήμονα,
6. γιά νά προειδοποιήσεις
ἕνα λαό – πού οἱ πατέρες του
δέν ἔχουν προειδοποιηθεῖ –
γι' αὐτό – καί δέν προσέχουν
(τίς Ἐντολές τοῦ ΑΛΛΑΧ).
7. **Λ**όγος (Μας) ἔχει ἐπαληθεύσει
γιὰ τούς περισσότερους
ἀπ' αὐτούς, γιατί δέν
πρόκειται νά πιστέψουν.
8. Καί βάλामε χαλινάρια
στό λαιμό τους (πού φτάνουν)
μέχρι τό σαγόνι, ὥστε
τό κεφάλι τους νά
σηκώνεται (γιά νά μή βλέπουν).
9. Καί βάλामε ἀνάμεσα
στά χέρια τους (μπροστά τους)
ἕνα φράγμα, καί ἀπό πίσω τους
ἕνα φράγμα, καί τούς σκεπάσαμε
(ὀλότελα), ὥστε νά μή
μποροῦν νά βλέπουν.
10. Τό ἴδιο εἶναι γι' αὐτούς:
εἴτε τούς προειδοποιήσεις
εἴτε δέν τούς προειδοποιήσεις.
(Ὅπωςοδήποτε) δέν θά πιστέψουν.

١ يس

٢ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ

٣ إِنَّكَ لَمِنَ الرُّسُلِ

٤ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

٥ أَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

٦ لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرُوا أَبَاؤُهُمْ
فَهُمْ غَافِلُونَ

٧ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ

٨ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِمْ إِلَى
الْأَذْفَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ

٩ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَكَّاءَ وَمِنْ
خَلْفِهِمْ سَكَّاءَ فَأَعْمَيْنَاهُمْ
فَهُمْ لَا يَبْصُرُونَ

١٠ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ

43. (λόγω) τῆς ὑπερηφάνειάς τους
στή γῆ καί τῆς συνομοσίας τους
μέ τό Κακό
(κατά τῆς Ἀλήθειας).
Ἡ συνομοσία ὁμοῦ τοῦ Πονηροῦ
περιορίζεται μόνο
στήν οἰκογένειά του
(στούς δικούς του ἀνθρώπους).
Μήπως παρατηροῦν πῶς
ἦταν ἡ πορεία τῶν πρώτων;
(τί σκέπτονταν καί τί
ἔκαναν οἱ παλιοί);
Ἄλλά καμιά ἀντικατάσταση
(στό σύστημα) δέν θά βρεῖς
(ἀκολουθώντας) τό δρόμο τοῦ ΑΛΛΑΧ.
Καί καμιά ἀλλαγὴ δέν
θά βρεῖς (στή κατεύθυνση)
πού ἔχει ὁ δρόμος τοῦ ΑΛΛΑΧ

٤٣ أَسْتَكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ
الْبَيْتِ وَلَا يَجِدُ الْمَكْرَ السَّيِّئِ
إِلَّا بِأَهْلِيهِ فَمَا كَانَ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ
الْأَوَّلِينَ فَلَنْ يَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ
تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا

44. Μά δέν ταξιθεύουν
στή γῆ, νά δοῦν
πού ἦταν τό τέλος
(τῶν λαῶν πού ἔζησαν)
πρὶν ἀπ' αὐτούς καί πού
ἦσαν ἀνώτεροι, σέ δύναμη
ἀπ' αὐτούς;
Τίποτε — οὔτε στούς οὐρανοῦς,
οὔτε στή γῆ — δέν μπορεῖ
νά ἀντιταχθῆ στόν ΑΛΛΑΧ
Πράγματι εἶναι Γνώστης
(τῶν πάντων) καί Κραταίος.

٤٤ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ
وَكَانُوا أَشَدَّ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ
لِيُجْعِلَهُمْ مِن شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ مُنْتَهَى
كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا

45. Κι ἂν ὁ ΑΛΛΑΧ ἤθελε
νά τιμωρήσει τοὺς ἀνθρώπους
γιά ὅ,τι κέρδισαν, δέν
θά ἄφηνε πάνω στή ράχη
(τῆς γῆς) τίποτε τό ζωντανό.
Κι ὁμοῦ τοὺς καθυστερεῖ
(δίνοντάς τους ἀναβολή)
γιά ἕναν ὀρισμένο χρόνο.
Σάν φτάσει δέ ὁ χρόνος τους,
δέν θά ἔχουν καμιά ἀναβολή
καί τότε θά καταλάβουν ὅτι
ὁ ΑΛΛΑΧ βλέπει
ὄλους τοὺς δούλους Του
μέ πλήρη ἐπίγνωση.

٤٥ وَلَوْ يُرِيدُ اللَّهُ الْفِتْنَةَ لِلنَّاسِ يَا كَسْبُوا مَا نَزَلَ عَلَى
ظَهْرِهِا مِنْ دَابَّةٍ وَلَئِنْ يُؤَخَّرُهُمْ إِلَىٰ آجَلٍ
مُّعْتَدٍ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
بِعِبَادِهِ بَصِيرًا

38. **Q** ΑΛΛΑΧ γνωρίζει δ,π κρυφό ύπάρχει στους ουρανοὺς καὶ στὴ γῆ. Καὶ ἔχει ἀπόλυτη γνώση (τῶν μυστικῶν) ποὺ βρίσκονται στα στήθη σας.

﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَئِنَّهُ عَلَيْهِ يَدُوكَ الْأَشْدُورِ﴾

39. Ἐκεῖνος εἶναι ποὺ σᾶς ἔκανε κληρονόμους στὴ γῆ. Ὅποιοι λοιπὸν ἀρνεῖται (τὸν ΑΛΛΑΧ), ἐπάνω του πέφτουν (οἱ συνέπειες) τῆς ἀρνησῆς του. Γιὰ τοὺς ἄπιστους ἢ ἀρνησὴ τους δὲν προσθέτει παρά θεοῦ μίσος ἀπὸ τὸν Κυρίου τους καὶ δὲν προσθέτει στοὺς ἀπιστους παρά Ζημιὰ.

﴿مَوَالِدٍ جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا نُفُورًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا﴾

40. Νὰ πεῖς: «Μὴν ἔχετε δεῖ (αὐτοὺς) τοὺς – συνεταιροὺς – σας, ποὺ τοὺς ἐπικαλεῖστε ἀντὶ τοῦ ΑΛΛΑΧ; Δεῖξτε μου, τί ἔχουν δημιουργήσει ἀπὸ τῆ γῆ. Ἡ μήπως ἔχουν ἓνα συνεταιρικό (κομματι) στοὺς οὐρανοὺς; Ἡ μήπως τοὺς ἔχουμε δώσει ἓνα Βιβλίο, ποὺ μποροῦν (νά παρουσιάσουν) – ἀπ'αὐτό – ὀλοκάθαρες (ἀποδείξεις τῆς λατρείας τους); Ὅχι βέβαια! Μόνο ποὺ οἱ ἄδικοι δὲν ὑπόσχονται ὁ ἓνας στὸν ἄλλο παρά μόνον τὴν ἀπάτη».

﴿قُلْ آتَيْنَاهُ شُرَكَاءَ الَّذِينَ نَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَتٍ مِنْهُ بَلْ إِنَّ بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا﴾

41. Πράγματι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι ποὺ κρατᾷ (ποὺ ὑποβασιλεύει) τοὺς οὐρανοὺς καὶ τῆ γῆ μήπως καὶ παρεκτρέπονται. Ἄν ὁμως ἀτονοῦσαν, (τότε) κανεῖς – οὔτε ἓνας – μετὰ ἀπ' Αὐτόν, δὲν θὰ ἦταν ἱκανὸς νά τὰ κρατήσει. Στ'ἀλήθεια, εἶναι Μακρόθυμος, Πολυεπιεικῆς.

﴿إِنَّ اللَّهَ يُمِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْ تَزُولَا وَلَئِن زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ عِبَادِهِ ۗ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾

42. **K** αὶ ὀρκίζονται στὸν ΑΛΛΑΧ, μὲ τὸ πῶς δυνατὸ ὀρκο τους, ὅτι ἂν τοὺς ἐρχόταν ἓνας προειδοποιητῆς, θὰ καθοδηγόντουσαν καλύτερα ἀπὸ κάθε (ἄλλο) ἔθνος. Ὅταν ὁμως τοὺς ἦλθε ὁ προειδοποιητῆς δὲν τοὺς αὐξήθηκε παρά μόνον ἢ φυγῆ (ἀπὸ τὸν ἴσιο δρόμο) –,

﴿وَاقْتَسَمُوا بِاللَّهِ حِمْدًا بِمَنْزِلِهِمْ لَئِن جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ لِحْدَىٰ الْأَمْرُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾

Ξεπερνούν (είναι πρώτοι)
στις αγαθότητες.
Κι αυτή είναι η μεγάλη τιμή.
(Είναι το πᾶν).

بِإِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

33. Θά μπούν σέ Κήπους
τῆς Αἰωνιότητος. Ἐκεῖ θά
στολιστοῦν μέ βραχιόλια
ἀπό χρυσάφι καί μαργαριτάρια,
καί τὰ ἐνδύματά τους ἐκεῖ
θά εἶναι ἀπό μετάξι.

۳۳ بَحْتَتْ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ
فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
وَلَوْلُؤًا
وَلِبَاسُهَا مِنْهَا حَرِيرٌ

34. Καί θά ποῦν: «Ἡ Δόξα πρέπει
στόν ΑΛΛΑΧ, πού ἔκανε νά φύγει
ἀπό μᾶς (κάθε) λύπη,
γιατί ὁ Κύριός μας εἶναι
— πραγματικά — Πολυεπεικῆς
καί εὐχαριστεῖ (γιά
τίς προσφερόμενες ὑπηρεσίες).

۳۴ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ
عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ

35. «Ποῦ — μέ τή Χάρη Του —
μᾶς ἔχει ἀποκαταστήσει στό Σπίτι
τῆς Μονιμότητος, πού δέν θά
μᾶς ἀγγίξει ἐκεῖ ὁ μόχθος,
κι οὔτε ἐκεῖ θά
μᾶς ἀγγίξει ἡ φθορά».

۳۵ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ
لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا
لُغُوبٌ

36. **Ε**νῶ) ἐκεῖνοι πού ἀρνήθησαν
(τόν ΑΛΛΑΧ), θά ἔχουν τή Φωτιά
τῆς Κόλασης. Κανένας
θάνατος δέν θά εἶναι ὀρισμένους
γι'αυτούς μά οὔτε ἡ
Τιμωρία νά τους γίνει
πιό ελαφριά (γιά ἀνάπαυση).
Μ'αυτό τόν τρόπο
ἀμείβουμε κάθε ἄπιστο!

۳۶ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ
لَا يُقْضَى
عَلَيْهِمْ فِيهَا مَوْلٌ وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ
عَذَابِهَا سَ كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ

37. Καί θά φωνάζουν (δυνατά)
ἀπό ἐκεῖ μέσα (γιά βοήθεια):
«Κυριέ μας! Βγάλε μας
καί θά κάνουμε (ἀπό τώρα
καί στό ἔξῃς) τό καλό,
κι ὄχι ἐκεῖνο πού (πρίν) κάναμε!»
«Μή δέν σᾶς ἔχουμε παρατείνει
ἄρκετά τή ζωή, ὅστε
ἐκεῖνος πού θά ἤθελε
νά θυμηθεῖ, θά θυμόταν
ἐν τῷ μεταξύ (τῆν προειδοποίηση);
Καί (ἐπί πλέον) σᾶς ἤλθε
ὁ προειδοποιητής. Δοκιμάστε
— λοιπόν — (τούς καρπούς
τῶν ἔργων σας), γιατί καμιά
βοήθεια δέν ὑπάρχει
γιά τούς ἀδικούς».

۳۷ وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا
أَخْرَجْنَاكَمَلِ صَلَاحٍ غَيْرِ الَّذِي
كُنَّا نَعْمَلُ أَوْ لَمْ نَعْبُدْكُمْ مَا يُبَدِّلُ فِيهِ مِنَ
نَدَّكَرُ وَجَاءَكُمْ
الَّذِي نَذَرْتُمْ قَدْ قَفَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرَةٍ

— υπάρχουν δρόμοι άσπροι
καί κόκκινοι — καί κατάμαυρα
κοράκια.

28. Καί στους ανθρώπους
καί στά έρπετά καί στά ποίμνια
υπάρχουν επίσης διαφορετικοί
χρωματισμοί. Τόν ΑΛΛΑΧ
φοβούνται μόνο, όσοι από τούς
δούλους Του, έχουν τή Γνώση.
Γιατί ό ΑΛΛΑΧ είναι
Παντοδύναμος, Πολυεπεικής.

29. Έκείνοι πού άπαγγέλλουν
τό Βιβλίο του ΑΛΛΑΧ, καί
τηρούν τήν Προσευχή καί
ξοδεύουν, από ό,τι
τούς έχουμε προμηθεύσει
γιά τή συντήρησή τους,
μυστικά καί φανερά,
έλπίζουν σ'Ένα Έμπόριο
(σέ μιá δοσοληψία),
πού ποτέ δέν θά χρεοκοπήσει.

30. (Όχι μόνο) γιά νά
τούς ξεπληρώσει
τήν άμοιβή τους,
(άλλά) καί νά τούς αύξήσει
(πάνω στην άμοιβή)
καί κάτι από τή Χάρι Του.
Πράγματι, Αυτός είναι
Πολυεπεικής καί
έτοιμος νά ευχαριστήσει
(αύξάνοντας τήν άμοιβή).

31. **Κ**αί αυτό πού
σου έχουμε εμπνεύσει από
τό Βιβλίο, είναι ή άλήθεια,
πού επικυρώνει ό,τι είχε από
πρίν (άποκαλυφθεί).
Ό ΑΛΛΑΧ, βέβαια, — από
έκτίμηση στους δούλους Του —
όλα τά βλέπει καλά
μέ πλήρη έμπειρία.

32. Τέλος έχουμε κληροδοτήσει
τό Βιβλίο, σ'εκείνους από
τούς δούλους Μας πού
τούς διαλέξαμε. Άλλά
άπ'αυτούς υπάρχουν άλλοι
πού άδικούν τόν έαυτό τους,
άλλοι πού άκολουθούν
μέση πορεία, κι άλλοι πού
— μέ τήν άδεια του ΑΛΛΑΧ —

وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ
أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ

۞ وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَأَلْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ
أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ
عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ

۞ إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ
تِجَارَةً لَّن تَبُورَ

۞ لِيُؤْتِيَهُمْ جُورَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ
إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ

۞ وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ
بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ

۞ كُنَّمْ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ
أَصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ
وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ

20. Κι ούτε τὰ βαθιά σκοτάδια, κι ούτε τό Φῶς,

﴿١٠﴾ وَلَا الظُّلُّ وَلَا النُّورُ

21. Κι ούτε ἡ (ψυχρή) σκιά, κι ούτε ἡ (γλυκιά) ζέστη (τοῦ ἡλιου),

﴿١١﴾ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ

22. Κι ούτε εἶναι δυνατό νά μοιάζουν οἱ ζωντανοί, κι οὔτε οἱ πεθαμένοι. Ὁ ΑΛΛΑΧ μπορεί νά κάνει — ὅποιον θά ἤθελε — νά ἀκούει, (ἐνῶ) ἐσύ δέν μπορείς νά κάνεις νά ἀκούουν ἐκείνους πού εἶναι (θαμμένοι) στούς τάφους.*

﴿١٢﴾ وَمَا يَسْمَعُونَ الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ
إِنَّ اللَّهَ يَسْمَعُ مَن يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ
بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ

23. Δέν εἶσαι ἄλλο παρά μόνο ἓνας προειδοποιητής.

﴿١٣﴾ إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ

24. Σ' ἔχομε στείλει — βέβαια — μέ τήν ἀλήθεια, (σάν ἓνα κοιμιστή) χαρούμενον εἰδήσεων καί (σάν ἓνα πού) νά προειδοποιεῖ. Καί ποτέ δέν υπήρξε — στό παρελθόν — ἓνα ἔθνος χωρίς νά ἔχει προειδοποιητή ἀνάμεσα (στούς ἀνθρώπους) του.

﴿١٤﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا
وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ

25. Ἄν σέ διαψεύσουν, (μή λυπάσαι γιατί) τό ἴδιο ἔχουν διαψεύσει καί οἱ προκάτοχοί τους, στούς ὁποίους ἔφτασαν οἱ ἀπόστολοί τους μέ τά ὀλοκάθαρα (Σημεῖα), καί μέ τίς Γραφές καί μέ τό διαφωτιστικό Βιβλίο.

﴿١٥﴾ وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ
مِن قَبْلِهِمْ جَاءَ نَهْرٌ رُّسُلِهِم بِالْبَيِّنَاتِ
وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ

26. Ἐπειτα πῆρα (στό θάνατο) ἐκείνους πού ἀρνήθηκαν τήν πίστη. Πόσο ὁμως (τρομερή) ἦταν κι ἡ τιμωρία Μου (γι'αυτούς).

﴿١٦﴾ نَسْفَةً أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ
كَانَ نَكِيرِ

27. **Μ**ά δέν βλέπεις ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ ἔστειλε κάτω (στή γῆ) νερό ἀπό τόν οὐρανό; Μ'αυτό βγάλαμε καρπούς μέ διαφορετικούς χρωματισμούς διαφόρων ἀποχρώσεων, καί στά βουνά.

﴿١٧﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتٍ
مُخْتَلِفًا أَلْوَانًا

14. Ἄν τοὺς ἐπικαλεσεῖτε
δὲν ἀκοῦν στίς κλήσεις σας.
Κι ὅταν ἀκούσουν δὲν
μποροῦν νὰ ἀπαντήσουν
(στίς προσευχές) σας.
Κατὰ τὴν Ἡμέρα δὲ τῆς Κρίσης
θὰ ἀρνηθοῦν τὸ «Συνεταιρισμό»
— στὸν ἈΛΛΑΧ μαζί σας. Καί κανεῖς
(— ὦ! ἄνθρωπε! —) δὲν θὰ μπορέσει
νὰ σὲ ἐνημερώσει
(γὰ τὴν Ἀλήθεια) σάν
τόν Μοναδικό, πού εἶναι
Πανέμπειρος.

⑮ **إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَوَءُوا
سَمْعَهُمْ إِنَّمَا أَسْمَأُ بَوَالِكُمْ طَبْهُ قَوْمًا لَفِيسَةً
يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ
مِثْلُ خَبِيرٍ**

15. **Ε!** Ἔσεῖς οἱ Ἄνθρωποι!
Ἔσεῖς εἰστε οἱ φτωχοί,
(πού ἔχετε ἀνάγκη) ἀπό τόν ἈΛΛΑΧ.
(Ἐνῶ) ὁ ἈΛΛΑΧ εἶναι ὁ Πλούσιος
(ἐλευθερός ἀπό κάθε ἀνάγκη)
καί ὁ Αἰνετός.

⑯ **• يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي الْفُقَرَاءُ
إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْغَنِيُّ**

16. Ἄν τὸ ἤθελε, θὰ μπορούσε
νὰ σᾶς ἔκανε νὰ φύγετε
(ἀπό τόν κόσμο) καί
νὰ ἔλθει μέ μιὰ Νέα Δημιουργία.

⑰ **إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ آخَرَ**

17. Καί δὲν εἶναι τοῦτο
πάνω ἀπό τὴ δύναμη τοῦ ἈΛΛΑΧ.

⑱ **وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَظِيمٍ**

18. Καί καμιά φορτωμένη (ψυχή)
δὲν θὰ φορτωθεῖ τὸ φορτίο (εὐθύνης)
μιᾶς ἄλλης, ἔστω κι ἂν
— φορτωμένη βαριά —
θὰ φώναζε μιάν ἄλλη
(νὰ σηκώσει) τὸ βάρος της,
τίποτε δὲν θὰ φορτωθεῖ
ἀπ' αὐτό (τὸ βάρος) κι ἂν ἦταν
ἀκόμη ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς.
Κι ἐσύ — δὲν μπορεῖς — παρά
νὰ προειδοποιεῖς ἐκεῖνους
πού φοβοῦνται τόν Κύριό τους μυστικά
— (Τὸν αἰσθάνονται μ' ὄλο
πού δὲν Τὸν βλέπουν) —,
πού τηροῦν τακτικὴ Προσευχή.
Κι ἐκεῖνον πού ἐξαγνίζοντας
τόν ἑαυτό του,
τό κάνει γὰ δική του
ὠφέλεια (γιατί) ἡ πορεία
(ὁ προορισμός ὄλων) εἶναι
πρός (τὴν κατεύθυνση) τοῦ ἈΛΛΑΧ.

⑲ **وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ
مُسْفَلَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهَا لَأَنْحَمِلُنَّ مِنْهُ شَيْئًا وَلَوْ
كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ
يَنْسَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ
فَمَا يَسْبُرْكَ لِنَفْسِهِ ۗ عَلَىٰ اللَّهِ الْأَصْبِرُ**

19. **Δ**έν εἶναι δυνατό νὰ μοιάζει
(νὰ ἰσοῦται) ὁ τυφλός
μ' ἐκεῖνον πού βλέπει,

⑳ **وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ**

Τιμωρία, και οι συνωμοσίες,
τέτοιου είδους (άνθρώπων),
θ' άχρηστευθούν.

شَدِيدٌ وَمَكْرُؤٌ لَّيْلِكَ هُوَ يَبُورُ

11. Και ό ΑΛΛΑΧ σάς έπλασε
άπό χώμα, έπειτα άπό
σταγόνα σπέρματος, έπειτα
σάς έκανε ός ζευγάρια.
και τίποτε δέν φορτώνεται
— τό θηλυκό — (τόν καιρό
της έγκυμοσύνης), η γεννάει
χωρίς νά είναι έν γνώσει Του.
Κι ούτε υπάρχει ζωντανό
πού θά μπορούσε νά παρατείνεται
ή ηλικία του, η νά συντομεύεται,
έν τοούτο δέν έχει (θεσπιστεί),
σ' ένα βιβλίο
Όλα αυτά — βέβαια —
είναι εύκολα στόν ΑΛΛΑΧ.

۝ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ
ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ
أَنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا
يُعْمَرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقِضُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا
فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

12. Και δέν ίσοδυναμοϋν σέ
ομοιότητες τά δύο νερά:
Αυτό (τό ένα) μέ ευγευστο
— γλυκό (νερό) κι ευχάριστο
νά τό πίνεις, κι αυτό (τό άλλο)
μέ άλυμρό — πικρό (νερό).
Τρώγεται (φρέσκα και)
μαλακά κρέατα άπό κάθε
(είδους νερού), και βγάζετε
(άπ' αυτά) στολίδια γιά
νά τά φοράτε. Και βλέπετε
τά καράβια νά σχίζουν τά κύματα,
επιδιώκοντας τήν συντήρησή σας —
άπό τή Χάρη Του — όστε
ίσως νά (Τόν) ευχαριστήσετε.

۝ وَمَا يَسْأَلُ الْبَحْرَانِ هَذَا عَذَابٌ فُؤَاتٍ
سَابِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا لَمَلِحٌ أَلْجَاجٌ وَمِنْ كُلِّ
تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيدًا وَتَسْتَوِجُونَ جِلْيَةً
تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِشَرٌ
لِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ

13. Βυθίζει τή Νύχτα μέσα
στήν 'Ημέρα και βυθίζει
τήν 'Ημέρα
μέσα στην Νύχτα, κι
έχει ύποτάξει (στό Νόμο Του)
τόν ήλιο, και τό φεγγάρι,
τό καθένα νά τρέχει
(στήν πορεία του) γιά
μιά όρισμένη περίοδο.
Αυτός είναι ό ΑΛΛΑΧ,
ό Κύριός σας. Σ' Αυτόν
άνήκει ή Έξουσία του Σύμπαντος.
Κι εκείνους πού επικαλείστε
— αντί του — δέν έξουσιάζουν
τό ελάχιστο ούτε και
τή φλούδα (πού σκεπάζει
τό κουκούτσι).

۝ بُرُوجُ الْاَيْلِ فِي السَّمَاوَاتِ وَنُجُجُ السَّمَاوَاتِ
فِي الْاَيْلِ وَسَخَرُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ كُلٌّ يَجْرِي
لِاجْلِ مُسَمًّى ذَلِكُمْ وَاللَّهُ رَبُّكُمْ
لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ

κι οὔτε ὁ Πειρασμός (Σατανᾶς)
νά σᾶς ἐξαπατά
γιά τόν ΑΛΛΑΧ!

وَلَا يَغْتِرِبْكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ

6. Βέβαια ὁ Σατανᾶς εἶναι
γιά σᾶς ἕνας ἐχθρός,
γι' αὐτό νά τόν παίρνετε
σάν ἐχθρό. Προσκαλεῖ μόνο
τό κόμμα (τοὺς ὁπαδοὺς) του,
γιά νά γίνουν Σύντροφοι
τῆς Φλογισμένης Φωτιάς.

① إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ
عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ
لِيَكُونُوا مِنْ أَضْعَابِ السَّعِيرِينَ

7. Ὅσοι ἀρνήθηκαν (τόν ΑΛΛΑΧ)
θά ἔχουν σκληρά βάσανα.
Ἐνῷ ὁσοι πιστεύουν καὶ κάνουν
τό καλό, θά ἔχουν τή Συγχώρηση
καί μιά μεγάλη ἀμοιβή.

⑤ الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ

شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

8. **Ε**κείνος πού εἶναι γοητευμένος
ἀπό τὴν κακία τῶν ἔργων του
(ἀπό τὴ διαγωγή του),
σέ σημεῖο πού νά τὰ βλέπει
σάν ἐξαιρετα, μήπως εἶναι δυνατόν
νά μοιάζει μ' αὐτόν
πού βρίσκεται στὸν ἴσιο δρόμο;
Ὁ ΑΛΛΑΧ ἀφήνει στὴν πλάνη
ὅποιον θέλει, καί καθοδηγεῖ
ὅποιον θέλει.
Γι' αὐτό μὴν ἀφήνεις
τόν ἑαυτό σου (μάταια)
ν' ἀναστενάξει γι' αὐτούς,
γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι
γνώστης γιά ὅ, τι φτιάχνουν.

⑥ أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا
فَأَنذَرْتُكَ اللَّهُ بِضَلَالٍ مِنْ بَشَاءٍ وَيَهْدِي مَنْ
يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتًا
إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ يَمْيَأُ يَصْنَعُونَ

9. Κι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι πού
στέλνει τοὺς ἀνεμους,
γιά νά σηκώνουν τὰ σύννεφα,
καί τὰ ὀδηγοῦμε σέ χώρα
νεκρῆ, καί ξαναδίνουμε — μ' αὐτά —
τὴ ζωὴ στὴ γῆ, ἀφοῦ πιά
ἦταν νεκρῆ. Ἐτσι λοιπὸν
(θά εἶναι) καί ἡ Ἀνάστασι!

④ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ
فَتَنفِيخُهَا سَحَابًا فَسُقْتُهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَّيْتٍ
فَأَحْيَيْتَ فِيهَا الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ
النُّشُورُ

10. Ὅποιοι ἐπιδιώκει τὴ δόξα
καί τὴ δύναμη
(— θά τὴ βρεῖ στὸν ΑΛΛΑΧ — γιατί)
στὸν ΑΛΛΑΧ ἀνήκει ἡ Δόξα καί
ἡ δύναμη ἐξ ὀλοκλήρου.
Σ' Αὐτόν ἀνεβαίνουν τὰ καλά
καί ἀγνά Λόγια, καί
εἶναι Ἐκεῖνος πού ἀνυψώνει
τίς ἐνάρετες πράξεις.
Ἐκεῖνοι δὲ πού μηχανεύονται
τό κακό, θά ἔχουν ἀοστηρή

⑩ مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ
جَمِيعًا وَإِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ
وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ
يَنْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ

(35) Τό Στάδιο «Φατίρ» — αάλ — Μαλάικα
 Ὁ Πρωτοουργός τῆς Δημιουργίας
 — οἱ Ἄγγελοι — Μέκκα — σέ 45 ἐδάφια

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ τοῦ
 Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **H** Δόξα (πρέπει) στόν ΑΛΛΑΧ τόν Πρωτοουργό τῆς Δημιουργίας τῶν οὐρανῶν καί τῆς γῆς (ἀπό τό χάος ἀνευ προηγούμενου παραδείγματος) πού ἔκανε τοὺς ἀγγέλους φτερωτοὺς ἀγγελιοφόρους μέ δύο ἢ τρία ἢ τέσσερα (Ζευγάρια φτερά). Προσθέτει στή Δημιουργία, δ,τι Τοῦ ἀρέσει. Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ ἔχει (ἀπόλυτη) δύναμη πάνω σ' ὅλα τὰ πράγματα.

① الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَّثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبْعٍ يَزِيدُ فِي خَلْقِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

2. Ὅ,τι ὁ ΑΛΛΑΧ χορηγεῖ στοὺς ἀνθρώπους ἀπό Εὐσπλαχνία, δέν μπορεί ἀπό πουθενά νά ἐμποδιστεῖ αὐτό, καί δ,τι κρατᾶ (ἐμποδίζοντάς το), δέν ὑπάρχει κανεῖς πού νά μπορεί νά τό στείλει μετὰ ἀπ' Αὐτόν. Καί εἶναι ὁ Παντοδύναμος, ὁ Πάνσοφος.

② قَمَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا يُرْسِلُ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

3. **Q**! Ἔσεῖς οἱ ἄνθρωποι! Νά θυμᾶστε τίς ἐδεργασίες τοῦ ΑΛΛΑΧ (πού ἔστειλε) πάνω σας. Μήπως ὑπάρχει ἄλλος Δημιουργός, ἐκτός ἀπό τόν ΑΛΛΑΧ πού σᾶς συντηρεῖ ἀπό τόν οὐρανό κι ἀπό τή γῆ Δέν ὑπάρχει θεός παρὰ μόνο Ἐκεῖνος. Γιατί — λοιπόν — ἀπομακρύνεστε ἀπό τήν Ἀλήθεια;

③ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنْ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا هُوَ قَاتِي تَوْفِقُكُمْ

4. Κι ἂν σέ διαψεύσουν, (ῶ Μουχάμμαντ!) τό ἴδιο ἔχουν διαψεύσει (ἄλλους) ἀποστόλους πρὶν ἀπό σένα. Στόν ΑΛΛΑΧ ἐπιστρέφουν (γιὰ ἀπόφαση ὅλες) οἱ ὑποθέσει.

④ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ ۗ وَآلِ اللَّهِ يَرْجِعُ الْأُمُورَ

5. ῶ! Ἔσεῖς οἱ ἄνθρωποι! Ἡ ὑπόσχεση τοῦ ΑΛΛΑΧ εἶναι ἀληθινή. Ἄς μὴν σᾶς ἐξαπατοῦν (οἱ ὁμορφιές) τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου (τοῦτου),

⑤ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا ۗ فَلَا تَغُرَّنَّكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا

τίποτε δέν ἀρχίζει
(δέν δημιουργεῖ) καί τίποτε
δέν ἐπαναλαμβάνει».

وَمَا يُعِيدُ

50. Νά πείς: «'Αν βρισκομαι
σέ πλάνη, τότε ἡ πλάνη
στρέφεται κατά τοῦ ἴδιου μου
τοῦ ἑαυτοῦ. 'Ενῶ ἄν καθοδηγηθῶ
(στόν ἴσιο δρόμο)
εἶναι ἀπό δ,τι μοῦ ἔχει
ἐμπνεύσει ὁ Κύριός μου.
Εἶναι 'Εκεῖνος πού ὄλα τά ἀκούει
καί (σ' ὄλα πάντα) εἶναι κοντά.

﴿٥٠﴾ قُلْ إِن صَلَّاتِكُمْ قَائِمًا أَصْلَ عَلَىٰ نَفْسِي ۗ وَإِن
أَهْدَيْتُكُمْ فِيمَا
يُوحَىٰ لِي أَنِّي رَبِّكَ لَأَنَّهُ يُسْمِعُ قَرِيبًا

51. **Κ**ι ἄν ἦταν δυνατό νά δεῖς
πόσο τρέμουν ἀπό φόβο,
ἀλλά — ἀλλοίμονο — δέν ὑπάρχει
τρόπος διαφυγῆς (γι' αὐτούς),
καί θά τοὺς πάρουν
ἀπό μιά θέση (πολύ) κοντά.

﴿٥١﴾ وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذِذِ ذُرِّيَّتُهُ مُطَافُونَ
وَأُخِذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ

52. Καί (τότε εἶναι) πού
θά πούν: «(Τώρα) πιστεύουμε
σ' αὐτή (τὴν 'Αλήθεια)».
'Αλλά πῶς εἶναι δυνατό
(νά πιστέψουν) ἀπό μιά θέση
(τόσο) μακρινή.

﴿٥٢﴾ وَقَالُوا ءَأَمَّنَّا بِهِ ءِ وَأَنَّا لَمُتْنَا وَنَحْنَا
مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ

53. ἐφ' ὅσον ἀρνήθηκαν τὴν πίστη
(εἰς' ὀλοκλήρου) ἀπό πρίν,
καί (συνέχεια) ρίχνουν
(συκοφαντίες) κατά
τοῦ 'Αόρατου (κόσμου), ἀπό
μιά θέση (τόσο) μακρινή;

﴿٥٣﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ ءِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْدِفُونَ
بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ

54. Κι ἀνάμεσα ἀπ' αὐτούς καί
ἀπό δ,τι ἐπιθυμοῦν ἔχει
μπεῖ ἕνα (ἀπέραντο) ἐμπόδιο,
ὅπως ἔγινε καί στά περασμένα
μέ τοὺς ὁμοίους τους.
Γιατί (πραγματικά) ἦσαν
σέ (ἀνήσυχες) ἀμφιβολίες
καί σέ ὑποψίες.

وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا
فَعَلُ بِأَشْيَاءِ عَمِيهِمْ مِنْ قَبْلُ ۗ وَإِنَّهُمْ لَكَاؤُا فِي شَرِّ
مُرَآيَاتٍ

πού ἀρνήθηκαν τὴν Ἀλήθεια
— ἐφ' ὅσον τοὺς ἔφτασε —
«Αὐτὸ — βέβαια — τίποτε
δὲν εἶναι παρά καθαρή μαγεία!».

إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ

44. Καὶ δὲν τοὺς δόξαμε
Βιβλία γιὰ νὰ μπορέσουν
νὰ τὰ μελετήσουν, κι οὐτε
εἴχαμε στείλει — πρὶν ἀπὸ σένα —
κανέναν (ἄλλο)
γιὰ νὰ τοὺς προειδοποιήσει.

④ وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كِتَابٍ يَذُرُّونَهَا وَمَا
أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ

45. Κι ἐκεῖνοι πού ἐξῆσαν
πρὶν ἀπ' αὐτοὺς ἔχαν διαψεύσει
(τὴν Ἀλήθεια).
Αὐτοὶ δὲν εἶχαν πάρει οὐτε
τὸ δέκατο, ἀπὸ ὅσα εἴχαμε
παραχωρήσει στους ἄλλους
καὶ παρ' ὅλα ταῦτα εἶχαν διαψεύσει
τοὺς ἀποστόλους Μου.
Πόσο ὁμως (τρομερή)
ἦταν καὶ ἡ δική Μου τιμωρία
(σ' αὐτοὺς)!

⑤ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا تَلْعَوْا
مِعْشَارَ مِمَّا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا
رُسُلًا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

46. **Ν**ὰ πείς: «Σὰς προειδοποιῶ
γιὰ ἓνα πράγμα: νὰ σταθεῖτε
ὀρθοὶ μπροστά στὸν ΑΛΛΑΧ
— ἀνά δύο, ἢ καὶ μόνοι —
Ἐπειτα σκεφτεῖτε καλά,
(μ' ὄλη σας τὴν ἡρεμία).
Ὁ Σύντροφός σας (ὁ Μουχάμμαντ)
δὲν κατέχεται
ἀπὸ κανένα πνεῦμα (Σατανᾶ).
Δὲν εἶναι παρά μόνο ἓνας
Προειδοποιητὴς γιὰ σᾶς,
πρὶν πέσετε σὲ μιὰ φρικτὴ Τιμωρία».

⑥ قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَحْدِهِ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ
مَشْتَرِيًا وَأَفْرَادِي لَمْ يَنْفَعِكُمْ وَأَمْ يَصْحَابِكُمْ
مِنْ حِينٍ وَإِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ
يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

47. **Ν**ὰ πείς: «Δὲν σᾶς ἐρωτῶ
γιὰ καμιά ἀμοιβή.
Εἶναι γιὰ τὸ συμφέρον σας.
Ἡ ἀμοιβή μου βρῖσκεται
στὸν ΑΛΛΑΧ πού εἶναι Μάρτυρας
σὲ κάθε πράγμα».

⑦ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ مِنْ أَمْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِي
إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

48. **Ν**ὰ πείς: «Ὁ Κύριός μου
φανερώνει (τὸ μανδύα τῆς)
Ἀλήθειας (πάνω ἀπὸ
τοὺς δούλους Του), καὶ
εἶναι Ἐκεῖνος πού (ἀπόλυτα)
γνωρίζει τὰ κρυμμένα
(τὰ ἀδηλα καὶ τὰ κρύφια).

⑧ قُلْ إِنْ رَبِّي يَقِذِفُ
بِالْحَقِّ عَلَٰمُ الْغُيُوبِ

49. **Ν**ὰ πείς: «Ἐφτασε
ἡ Ἀλήθεια, τὸ δὲ νῆμα

⑨ قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبَدِّلُ الْبَاطِلَ

38. Κι εκείνοι πού προσπαθούν
νά ματαιώσουν τῆς Ἐντολῆς Μας
θά παρουσιαστοῦν και
θά σταματήσουν (στόν τόπο)
τῆς Τιμωρίας.

﴿وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا
مُعَاجِرِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ﴾

39. Νά πεις: «Ὁ Κύριός μου
χαρίζει (γενναιόδωρα)
τά μέσα Συντήρησης σ' ὅποιον
— ἀπό τούς δούλους Του — θέλει,
καί τοῦ τά περιορίζει (ἀν θέλει).
Καί τίποτε δέν ξεδεύετε
ὑπέρ τοῦ ΑΛΛΑΧ
ἀν δέν σᾶς τό ἀντικαταστήσει.
Γιατί εἶναι ὁ Ἄριστος ἀπό
ἄλλους (γενναιόδωρα) χορηγοῦν.

﴿قُلْ إِنْ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرْ لَهُ وَمَا أَنْفَعْتُمْ شَيْئًا وَهُوَ
يُخَلِّفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾

40. **Κ**ατά τήν Ἡμέρα πού θά τοῦς μαζέψει
ὄλους ἕνα σωρό, κι ἔπειτα
θά πει στους ἀγγέλους:
«Μήπως — αὐτοί ἐδῶ — ἐσᾶς
ἦταν πού λάτρευαν;»

﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ
لِلْمَلَائِكَةِ أَهَؤُلَاءِ أَمْ أَكْفَرْتُمْ أَنْتُمُ الَّذِينَ
كُنْتُمْ تُعْبَدُونَ﴾

41. Θά ποῦν: «Δόξα σ' Ἐσένα!
Ἄνωτάτος εἶσαι!
Σὺ εἶσαι ὁ Προστάτης μας —
κι εἴμαστε μαζί Σου
κι ὄχι μαζί τους, γιατί
λάτρευαν (τῆ δύναμη τοῦ Σατανᾶ)
τῶν Πνευμάτων, κι οἱ περισσότεροι
ἀπ' αὐτούς, σ' αὐτά πίστεψαν.

﴿قَالُوا سُبْحٰنَكَ أَنْتَ وَرَبُّنَا مِنْ دُونِهِمْ
بَلْ كُنَّا نَعْبُدُونَ
الْحِينَ أَنْكُرُهُمْ رَبَّهُمْ مُؤْمِنُونَ﴾

42. Σ' αὐτῇ τῇ Ἡμέρα δέν
θά ἔχουν καμιά ἐξουσία
ὁ ἕνας πάνω στόν ἄλλο
γιά νά ὀφελήσουν, εἴτε
γιά νά βλάψουν.
Καί θά ποῦμε σ' αὐτούς πού
ἀδίκησαν: «Δοκιμάστε
τά βάσανα τῆς Φωτιάς,
πού τήν εἶχατε διαψεύσει!».

﴿قَالُوا مَرَلَيْمَ لِمَ كُنَّا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ تَفْعَالًا وَلَا ضَرًّا
وَلَنُفُوكَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ
الَّتِي كُنْتُمْ تُسَآئِلُونَ﴾

43. **Κ**ι ὅταν τά Ὀλοκάθαρα
Ἐδάφια (τοῦ Κορανίου) Μας,
ἀπαγγέλλονταν πάνω
τους, ἔλενε:
«Αὐτοῦς δέν εἶναι παρά
ἕνας ἄνδρας πού θέλει
νά σᾶς ἐμποδίσει ἀπό ὅ,τι
οἱ πατέρες σας λάτρευαν».
Καί ἔλενε (ἀκόμη): «Τοῦτο
(τό Κοράνιο) δέν εἶναι,
παρά ἕνα ψέμα πού ἔχει
ἐπινοηθεῖ!». Καί ἔλενε ἐκεῖνοι

﴿وَإِذَا سُئِلَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَٰذَا
إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَبْسُطَ كُفْرَكُمْ عَنْكُمْ كَمَا
يَعْبُدُ آبَاءَكُمْ وَقَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا إِفْكٌ
مُّفْتَرَىٰ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّىٰ هَٰذَا بَعْضُهُمْ
أَمْرًا﴾

عَنْهُ تَحْيِرِينَ

Μήπως έμεις σ'ας έμποδίσαμε
άπό τήν Καθοδήγηση, μετά
πού σ'ας έφτασε; Ποτέ!
Māλλον έσείς είστε οί Ένοχοι».

33. Καί θά πούν (πάλι) έκεινοι
πού ήταν άδύνατοι, σ' έκεινους
πού ήταν υπερήφανοι: «Όχι!
Māλλον ήταν (δική σας) πλάνη,
δταν μάς διατάζατε (συνέχεια)
— και ήμέρα και νύχτα —
νά άρνηθούμε τόν ΑΛΛΑΧ και
νά Τοú άποδώσουμε άλλους
δμοιους μ' Αδτόν!».
Και Έτσι Έκρυσαν
τή μετάνοιά (τους), δταν είδαν
τά βασανιστήρια.
Και θά βάλομε χαλινάρια
στους λαίμους τών άπιστων
Μήπως (είναι δυνατό)
ν' άνταμειφθοún διαφορετικά
άπό ό,τι (κακό) έκαναν;

۳۳ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا لِلَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوا بَلْ سَكَرْنَا لَيْلًا وَالنَّهَارُ رَادًّا نَأْمُرُونَكَ
أَنْ تَعْبُدَ رَبَّاهُ وَتَجْعَلَ لَهُ آئِنًا وَأَنْتَ دَاوَّاسِرٌ وَالنَّدَامَةَ
لَمَن آوَىٰ وَالْعَذَابَ وَسَجَلْنَا الْأَعْمَلُ
فِي آعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَهْلَ بَجْرُونَ وَلَا
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

34. **Κ**αί ποτέ δέν στείλαμε
έναν Προειδοποιητή σ' ένα χωριό,
χωρίς νά πούν οί πλούσιοί τους:
«Δέν πιστεύουμε στό (μήνυμα)
πού μ' αυτό Τόν έχετε στείλει».

۳۴ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ
مُرُوهَا إِنَّا بِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ، كَافِرُونَ

35. Καί είπαν: «Έχουμε μεγάλη
περιουσία και πολλά παιδιά
και δέν μπορεί νά τιμωρηθούμε».

۳۵ وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا
وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ

36. (Ή! Μουχάμμαντ)!
Νά πείς: «Ο Κύριός μου
χαρίζει άπλόχερα σ' όποιον θέλει
(άλλά) και περιορίζει τήν
Προμήθεια της συντήρησης,
σε όποιον θέλει, κι όμως
οί πιο πολλοί
άπό τούς άνθρωπους
δέν (τό) καταλαβαίνουν».

۳۶ قُلْ إِن كَرِهَ رَبِّي بِبُطْ أَرْزُقُ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيَعْدُرُ وَلَا كُنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

37. **Δ**έν είναι τά πλούτη σας
και ούτε τά παιδιά σας πού
θά σ'ας κάνουν νά πλησιάσετε
Έμās — μέ σκοπό τήν ευμένειά Μας
Έκτός μόνο, όποιοι πιστεύουν
και κάνουν τό καλό. Αδτοί
θά Έχουν διπλάσια άμοιβή,
για ό,τι έκαναν και θά είναι
σ' έξαιρετα δωμάτια, άσφαλισμένοι».

۳۷ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالْحَيِ
تُغْنِيكُمْ عِنْدَنَا نَزْوًا وَلَا أَمِّنًا مَّا مَن
وَعَمَلٌ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعِيفِ
يَسْأَلُونَ وَأُوهُرٌ فِي الْغُرُفَاتِ آمِينَ

Μέ κανένα τρόπο (δέν μπορείτε).
(Γιατί) Ἐκείνος μόνο
εἶναι ὁ ΑΛΛΑΧ,
ὁ Παντοδύναμος, ὁ Σοφός».

كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

28. Καί δέν σ' ἔχουμε στείλει
παρά Ἀγγελιοφόρο
στούς ἀνθρώπους μέ
χαρούμενες εἰδήσεις
καί προειδοποιητή
(κατά τῆς ἁμαρτίας).
Κι ὁμως οἱ πό πολλοί
ἀπό τούς ἀνθρώπους
δέν (τό) καταλαβαίνουν.

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً
لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾

29. Λένε: «Πότε
(θά πραγματοποιηθεῖ) αὐτή
ἡ ὑπόσχεση, ἂν (βέβαια) εἰστέ
εὐλακρινεῖς (καί δίκαιοι);»

﴿ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾

30. Νά πεῖς: «Ἐχετε ὀρισμένη
Ἥμερα πού δέν
μπορεῖτε οὔτε γιά μιὰ
ώρα νά τήν καθυστερήσετε,
οὔτε καί νά τήν ἐπιταχύνετε.»

﴿ قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَجِزُونَ عَنْهُ
سَاعَةً وَلَا تَسْقُدُونَ ﴾

31. **Κ**αί εἶπαν οἱ Ἄπιστοι:
«Δέν θά πιστέψουμε σ' αὐτό
τό Κοράνιο, κι οὔτε
σέ (ὅποιοδήποτε) ἄλλο
(ἔφασε) ἀνάμεσα
στά χέρια τους, (πρίν ἀπ' αὐτό).»
Ἄλλοιμονο, τότε, ἂν ἐβλεπες
τή στιγμή πού οἱ ἀδικοί
θά σταθοῦν μπροστά
στόν Κύριό τους, καί
θά ἐπιστρέφουν (θά ρίχνουν)
τό λόγο (τῆς ἐνοχῆς τους)
ὁ ἕνας στόν ἄλλο
(θά ἀλληλοκατακρίνονται)!
Καί θά λένε — τότε — ἐκεῖνοι
πού ἦσαν (καταφρονημένοι γιά)
τήν ἀδυναμία τους, σ' ἐκείνους
πού ἦσαν ὑπερήφανοι
(γιά τή δύναμή τους),
«Ἄν δέν εἰσαстан ἐσεῖς,
θά ἤμασταν πιστοί!».

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا
الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِينَ بَدَّيْتَهُمْ وَلَوْ شَرَى
بِذِ الظَّالِمِينَ مَوْفِقُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ
بَعْضُهُمْ إِلَى الْقَوْلِ بِنُؤْمِنُ الَّذِينَ
اسْتَضَعُوا الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا وَلَوْلَا أَنْتُمْ
لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴾

32. Καί θά πούν ἐκεῖνοι πού
ἦσαν ὑπερήφανοι
(γιά τή δύναμή τους), σ' ἐκείνους
πού ἦσαν (καταφρονημένοι
γιά) τήν ἀδυναμία τους:

﴿ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا الَّذِينَ اسْتَضَعُوا
أَنْتُمْ صَدَدْنَا عَنْ الْهُدَى بَعْدَ إِذْ جَاءَ كُرْبَلُ

21. Καί δέν εἶχε πάνω τους καμιά ἐξουσία (ἢ ἀναγκασμό νά διαπράξουν τήν κακία), ἐκτός ἀπό τό νά μάθουμε ποιός πιστεῦει στή Μέλλουσα Ζωή ἀπό ἐκεῖνον πού ἀμφιβάλλει γι' αὐτήν. Ὁ δέ Κύριός σου ἐπαγρυπνεῖ γιά κάθε πράγμα.

22. **Ν**ά πεῖς: «Καλέστε ἐκεῖνους πού φανταστήκατε (γιά θεούς) ἀντί τοῦ ΑΛΛΑΧ. Δέν ἐξουσιάζουν οὔτε τό βάρος ἐνός μορίου στούς οὐρανοῦς κι οὔτε στή γῆ, κι οὔτε ἔχουν σ' αὐτά κανένα (μερίδιο) συμμετοχῆς, οὔτε κανένα ἀπ' αὐτούς εἶναι βοηθός (Του).

23. «Καμιά μεσολάβηση δέν ὠφελεῖ κοντά Του, ἐκτός γι' αὐτόν πού τοῦ ἔχει δώσει τήν ἄδεια, ὥστε σάν θά φύγει ὁ φόβος ἀπό τίς καρδιές τους (κατά τήν Ἡμέρα τῆς Κρίσης), θά ποῦν: «Τί εἶναι αὐτό πού λέει (πού διατάζει) ὁ Κύριός σας; «Τούς ἄπαντοῦν: «Αὐτό πού εἶναι Ἀλήθεια καί σωστό, καί εἶναι Ἐκεῖνος ὁ Ὑψιστος, ὁ Μέγας —».

24. Νά πεῖς: «Ποιός σᾶς συντηρεῖ (προμηθεύει μέ τά δῶρα) τῶν οὐρανῶν καί τῆς γῆς; «Νά πεῖς: «Ὁ ΑΛΛΑΧ — κι ἐμεῖς κι ἐσεῖς — βρισκόμαστε ἤ στόν (σωστό) δρόμο τῆς ἀληθείας ἤ σέ ὀλοφάνερη πλάνη!».

25. Νά πεῖς: «Δέν θά ἐρωτηθεῖτε γιά τίς ἁμαρτίες μας, κι οὔτε θά ἐρωτηθοῦμε γιά ὅ,τι κάνετε».

26. Νά πεῖς: «Θά μᾶς μαζέβει ὄλους μαζί — ὁ Κύριός μας — κι ἐπειτα θά ἀποφασίσει (δικάζοντας) τίς διαφορές μας μέ (εἰλικρινεῖα καί) δικαιοσύνη. Καί εἶναι Ἐκεῖνος πού ἀποφασίζει, πού (τά πάντα) γνωρίζει.

27. Νά πεῖς: «Δεῖξε μου αὐτούς πού τούς ἔχετε ἐνώσει μαζί Του σάν συνεταιροῦς.

① وَمَا كَانَ لَهُمْ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لَنْعًا
مَنْ يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِنْهُمْ هُوَ مِنْهَا فِي شَرِّكَ
وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَافِظٌ

② قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي
الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ
مِنْ ظَلِيمٍ

③ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ
لَهُمْ حَتَّىٰ تَأْذِنَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ
رَبُّكَ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

④ * قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ يَأْتِكُمْ لَعَلَّ هُدًى
أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

⑤ قُلْ لَا أَنْتَ لَوْ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نَسُكُ
عَمَّا تَعْمَلُونَ

⑥ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا
بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ

⑦ قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ شُرَكَاءَ

15. **Κ**αί ὤπῃρχε ἓνα Σημεῖο
 στή (γῆ πού ἦταν)
 οἱ κατοικίες (τῆς πόλης) Σαβὰ:
 Δύο κῆποι, ἓνας στά δεξιά
 κι ἓνας στ' ἄριστερά, (καί
 τοὺς εἶπαμε): «Τρώγετε ἀπό
 τίς Προμήθειες τοῦ Κυρίου σας,
 καί νά τόν εὐχαριστεῖτε.
 •Μιά εὐτυχημένη κι εὐφορη χώρα,
 κι ἓνας Κύριος, Πολυεὐσπλαχνος!

﴿لَقَدْ كَانَ آدَمُ الْكَاذِبِينَ فَاسْكَنْنا مِنْهُم بَادِئًا مِنْ رَبِّنَا لَمَّا خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فَجَآءَ شِقَاقَ الْإِنسَانِ وَقَالَ أَسْكَنْني فِي أَرْضٍ عَظِيمَةٍ فَسَبَّحْتَ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنَّ طَائِفَةٌ لَمْ يُغْنِي عَنْهُم مَّا يُسْأَلُونَ فَكَذَّبُوا وَقَالُوا لَوْ أَنَّا سَمِعْنَا مِنْ رَبِّنَا لَحَدِيثًا سَرِيمًا إِذْ يَسْتَفْتِيهِمْ بَشِيرٌ وَمُنذِرٌ يَذَّكَّرُ لَهُمْ فَذُكِّرُوا كَثِيرًا لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾

16. Αὐτοὶ ὁμοῦ ἀπομακρύνθηκαν
 (ἀπὸ τὸν ΑΛΛΑΧ), καί τότε στεῖλαμε
 πάνω τους τὴν πλημμύρα
 (πού προήλθε) ἀπὸ τὰ Φράγματα.
 Καί μετατρέψαμε τοὺς δύο
 κήπους τους, σὲ δύο (ἄλλους)
 κήπους, πού ἐβγαζαν πικρούς,
 καί μὴ φαγώσιμους καρπούς
 καί πολὺ λίγα
 (κολοβά) δένδρα ἀπὸ λωτούς.

﴿فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُرًا لَّئِيلَا آلَ كَافِرِينَ وَجَعَلْنَا الْغَيْثَ رِيًّا وَبَدَّلْنَا الْبساتِمْ جَنَاتٍ كَافَّةٍ وَالْأشجارَ حُجْرًا مُّحْتَضِرًا وَالزَّيْتُونَ نَخِيلًا وَمَا أَكْثَرُ الْجَنَّةِ حَظًّا لِمَنِ الصَّوَابُ وَالَّذِينَ ظَلَمُوا لَهُمْ حَذِقَاتُ الْآلِ الْكَافِرِينَ وَأَلْسِنَةٌ حَنِيفٌ وَذُكِّرُوا كَثِيرًا لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾

17. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο
 τοὺς ἀνταμείψαμε, ἐπειδὴ
 – ἀχάριστα – ἀπόρριψαν τὴν Πίστη.
 Καί ποτὲ δέν δίνομε τέτοια
 ἀμοιβή παρά μόνο στοὺς ἀπιστοὺς.

﴿ذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ وَالَّذِينَ صَبَّأُوا لِآلِ الْكَافِرِينَ ظُلْمًا﴾

18. Καί βάλαμε ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς
 καί στὰ Χωριά πού
 τὰ εὐλογήσαμε, (ἄλλα) χωριά
 σὲ ὄρατῆ τοποθεσία, καί
 ὄρισαμε σ' αὐτὰ τοὺς δρόμους
 (γιά νά περπατοῦν):
 •Βαδίζετε σ' αὐτὰ
 – ἀσφαλισμένοι – νύχτες καί ἡμέρες».

﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم وَبَيْنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرَىٰ ظَاهِرَةً وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّبِيلَ سَبِيلًا مَّا يَأْتِي الْأَمِينِينَ﴾

19. Καί εἶπαν: «Κυριέ μας!
 Ἐπομάκρυνε τίς ἀποστάσεις ἀνάμεσα
 στοὺς δρόμους τῆς πορείας μας».
 (Καί λάβωσαν μέσα σ' αὐτοὺς)
 κι ἀδίχησαν τὸν ἑαυτὸ τους.
 Ἔτσι τοὺς κάναμε ἱστορία
 (γιά νά τὴν διηγούνται), καί
 τοὺς σκορπίσαμε δλους
 σὲ σκορπισμένα χωριά.
 Βέβαια σ' αὐτὸ ὑπάρχουν Σημεῖα
 γιά κάθε ἓνα πού ὑπομένει
 καρτερικά κι εὐγνώμονεῖ.

﴿فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِنَا أَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَهُمْ جَعَلْنَاكَ أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مِرْقَةٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾

20. Ἡ ἰδέα τοῦ Σατανᾶ (Ἴβλῖς) εἶχε
 ἐπαληθεύσει πάνω τους, γιατί
 τὸν ἀκολούθησαν, ἐκτός
 μιᾶς ὁμάδας ἀπὸ τοὺς πιστοὺς.

﴿وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُمْ فَأَتَّبَعُهُمْ إِلاَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾

ζυγιάζοντας τις άλυσίδες
του όπλισμού τους, και
κάνετε καλές πράξεις, γιατί
(νά είσαι βέβαιος ότι) βλέπω
(πολύ καλά) όλα όσα κάνετε».

12. **Κ**αί στον Σολομώντα
(κάναμε) τούς άνεμους
(νά ύπακούουν).
Τό χρονικό διάστημα, πού
οί άνεμοι διανύουν από τό πρωί ώς
τό απόγευμα και από τό απόγευμα
ώς τό βράδυ ίσοδυναμεί μ' ένα
ήμερήσιο ταξίδι ενός ανθρώπου.
Καί κάναμε γι' αυτόν νά κυλά από
μιά κολυμπήτρα λιωμένος χαλκός,
και κάναμε τούς τζίν (πνεύματα)
νά δουλεύουν ανάμεσα στά χέρια του
(μπροστά του), μέ τήν άδεια
του ΑΛΛΑΧ, κι όποιο, άπ' αυτά,
παρέβαινε τή διαταγή Μας τό κάναμε
νά δοκιμάζει τήν Τιμωρία
τής πύρινης φλόγας.

13. Δούλευαν γι' αυτόν
— όπως ήθελε — (φτιάχνοντας),
παλάτια μ' άψίδες, (για τό ναό του),
και άγάλματα (είδωλα),
και γαβάθες φαριδιές σαν δεξαμενές,
και καζάνια (φαγητού)
άκινητα (στή θέση τους):
«Δουλεύετε (λοιπόν)
ώ! Παιδιά του Δαυίδ και
νά (Μάε) εύχαριστείτε.
Κι όμως πολύ λίγοι από
τούς δούλους Μου είναι
οί εγγνώμονες!».

14. **Κ**αί μόλις θεσπίσαμε
(για τό Σολομώντα) τό θάνατο,
καμιά μαρτυρία (στά Πνεύματα)
δέν δόθηκε για τό θάνατό του,
έκτός σ' ένα σκουλήκι τής γής,
πού έτρωγε (ροκάνιζε άργά)
τή ράβδο του (πού στήριζε
τό νεκρό σώμα).
Όταν όμως (τουτό) έπεσε
(ό Σολομών) φανερώθηκε καθαρά
στά Πνεύματα, ότι
άν γνώριζαν τό άόρατο,
(τά άδηλα) δέν θα στέκονταν
(τόσο καιρό) στήν έξευτελιστική
Τιμωρία (για τό έργο
πού είχαν αναλάβει).

وَأَعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

﴿١٢﴾ وَلَسَلَّمْنَا الزَّيْحَ عَدُوًّا شَهْرًا وَرَوَّاحَهَا
شَهْرًا وَأَسَلْنَا لَهُ وَعَيْنَ الْقَطْرِ
وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ
بِإِذْنِ رَبِّهِ ۖ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ
مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ

﴿١٣﴾ يَعْمَلُونَ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ مِنْ تَحْرِيْبٍ وَمَثَلِ
وَجِجَانِ كَالنَّجْوَابِ وَقَدُورٍ
رَأْسَيْتَ أَعْمَلُوا أَلْ دَاوُدَ سَكْرًا وَقَلِيلٌ
مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرُونَ

﴿١٤﴾ فَلَمَّا قَضَيْتَ عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُ عَلَيْهِ
مَوْجِدٌ ۖ وَلَا دَابَّةٌ الْأَخْضِ
تَأْكُلُ مِنْهَا ۖ فَلَمَّا أَحْسَرَ رَبُّنَا إِلَيْنَ
لَوْ كُنَّا نَعْمَلُونَ الْعِيبَ مَا لَيْتُنَا
فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ

6. **Κ**ι όσοι πήραν τη Γνώση — με πλήρη επίγνωση — φρονούν ότι (ή 'Αποκάλυψη) πού έχει σταλή κάτω σ' εσένα, είναι η 'Αλήθεια και καθοδηγεί στο δρόμο του Παντοδύναμου, του Αίνετοῦ.

7. **Κ**αί λένε οι άπιστοι (έμπαιζοντες): «Μήπως θέλετε νά σās υποδειξουμε έναν άνδρα πού θά σās πεί, πώς όταν ξεσχιστείτε (σάν γίνετε κομμάτια), σέ κατάρταση άποσύνθεσης, (θά ξανασηκωθείτε και) θά βρεθείτε σέ μιá Καινούργια Δημιουργία;

8. «Μήπως έχει έπινοήσει ένα ψέμα κατά του ΑΛΛΑΧ ή μήπως τόν έχει (κυρένυσει) ένα πνεύμα; (Ένας δαιμονας);» 'Όχι (βέβαια), αλλά αυτοί (πού τά λένε) είναι εκείνοι πού δέν πιστεύουν στή Μέλλουσα Ζωή, και (ζούν) σέ πολύ μακρινή πλάνη πού τούς οδηγεί πρός τήν τιμωρία.

9. Μήπως δέν βλέπουν τί υπάρχει ανάμεσα στά χέρια τους (μπροστά τους) και τί πίσω τους από τόν ουρανό και τή γη; 'Αν θέλαμε θά μπορούσαμε νά κάνουμε τή γη νά τούς καταπει, ή νά ριζουμε πάνω τους ένα κομμάτι τ' ουρανού. Βέβαια σ' αυτό υπάρχει ένα Σημείο (Δίδαγμα) γιά κάθε δοῦλο πού θέλει (Μετανοιωμένος) ν' άφιρωθεί (στόν ΑΛΛΑΧ).

10. **Κ**αί δώσαμε — άλλοτε — Χάρη από Μās στόν Δαυίδ, «'Ω! Βουνά! Έπαναλάβετε μαζί του τούς έπαινους (πρός τόν ΑΛΛΑΧ)! Κι έσεις πουλιά (έπίσης)!» Και μαλακώσαμε — γιά χάρη του — τό σίδερο (στά χέρια του),

11. (διατάζοντας): «Νά φτιάχνεις θωρακισμένα σακκάκια,

① وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنزِلَ لِيَكُونَ مِنْ رَبِّكَ هُتُوًا وَمَا يَصِرُ إِلَى صَرِيحِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

② وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَى رَجُلٍ يُبَيِّنُ لَكُمْ إِذَا مَرَّمْتُمْ كُلَّ حُمْزٍ إِنَّكُمْ لَبِئْسَ خَلْقٌ كَذِبِينَ

③ أَفَرَأَيْتُمْ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ

④ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنْ سَمَاءٍ وَالْأَرْضِ طِنًا نَخِيفَ يَوْمَ الْأَرْضِ أَوْ نَسْفِطَ عَلَيْهِمْ كَفَاً مِنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْدًا مُنِيبًا

⑤ • وَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ سُلْطَانًا فَضَلَّاجِبَالٍ آتَوِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَأَننَا لَهُ الْهُدُودَ

⑥ أَنْ أَعْمَلَ سَيِّئَاتٍ وَقَدَّرَ فِي السَّرِيرِ

(34) Τό Στάδιο «Σαμπά» – Σαβά.
 ἢ ἡ Πόλη τῆς γενιᾶς τῶν Σαβαίων
 – Μέκκα – σέ 54 ἐδάφια

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
 Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου.

- Η** Δόξα πρέπει στόν ΑΛΛΑΧ
 στόν ὅποιο ἀνήκουν ὁ,τι
 (βρίσκεται) στούς οὐρανοῦς
 καί στή γῆ.
 Σ' Αὐτόν ἀνήκει ἡ Δόξα (καί)
 στή Μέλλουσα Ζωή. Εἶναι
 ὁ Πάνσοφος καί ἡ ἐμπειρία Του
 καλύπτει τά πάντα.
- Γνωρίζει ὅλα πού πηγαίνουν
 (πού συμβαίνουν) μέσα στή γῆ,
 κι ὁ,τι ἐξέρχεται ἀπ' αὐτήν
 κι ὁ,τι κατεβαίνει
 ἀπό τόν οὐρανό, κι ὁ,τι
 ἀνεβαίνει σ' αὐτόν!
 Καί εἶναι ὁ Ἐλεήμονας,
 ὁ Πολυεὐσπλαχνος.
- Κ**αί λένε οἱ ἀπιστοί:
 «Ποτέ δέν θά μᾶς ἔλθει
 ἡ Ὥρα». Νά πεῖς: «Κι ὁμως
 πολύ σίγουρα – Μά τόν ΑΛΛΑΧ –
 θά σᾶς ἔλθει, (ἀπό Ἐκεῖνον)
 πού γνωρίζει τά ἀόρατα καί
 πού δέν Τοῦ κρύβεται καί
 τό ἐλάχιστο βάρος ἑνός μορίου
 στούς οὐρανοῦς καί στή γῆ.
 Κι οὔτε τό μικρότερο, οὔτε
 καί τό μεγαλύτερο ἀπ' αὐτά.
 Εἶναι ὅλα γνωστά στόν ΑΛΛΑΧ
 (γραμμένα) σέ βιβλίο πού
 ὅλα τά ἐξηγεῖ,
- «γιά ν' ἀνταμειψεῖ ἐκεῖνο
 πού πιστεύουν καί κάνουν
 τό καλό. Σ' αὐτοῦς ἀνήκει
 ἡ συγγνώμη καί
 μιά γενναϊόδωρη συντήρηση».
- Αὐτοί ὁμως πού προσπαθοῦν
 νά ματαιώσουν τίς Ἐντολές Μας,
 –γί' αὐτοῦς θά ὑπάρξει
 μιά Τιμωρία, – ἕνας ὀδυνηρός
 ἐξευτελισμός.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

① اِنْحُدْ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا
 فِي الْاَرْضِ وَلَهُ الْحَسْبُ فِي
 الْاٰخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْحَكِيْمُ

② يَعْلَمُ مَا يَلِيْجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا
 وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا
 وَهُوَ الرَّحِيْمُ الْغَفُوْرُ

③ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَا تَأْتِيْنَا
 السَّاعَةُ قُلْ بَلٰى وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ
 عَلٰى الْغَيْبِ لَا يَغْرِبُ عَنْهُ وَثِقَالُ ذُرُوْبٍ فِي
 السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ وَلَا اَصْغَرُ مِنْ
 ذٰلِكَ وَلَا اَكْبَرُ اِلَّا فِي كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ

④ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
 الصّٰلِحٰتِ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ
 كَرِيْمٌ

⑤ وَالَّذِيْنَ سَعَوْا عَلٰى اٰيٰتِنَا مُعْجِزِيْنَ اُولٰٓئِكَ
 لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْوٰٓءٍ اَلِيْمٌ

Ὁ ἄνθρωπος ὅμως τὴ φορτώθηκε,
γιατί ἦταν πολὺ ἀδίκος
κι ἀνόητος.

73. (Μέ ἀποτέλεσμα) ὁ ΑΛΛΑΧ
νά τιμωρήσει τοὺς ὑποκριτὲς
καὶ τὶς ὑποκρίτριες κι ἄσους
— ἄνδρες καὶ γυναῖκες —
πίστευαν σὲ πολλοὺς θεοὺς.
(ποὺ συνεταίριζον ἄλλες θεότητες
μέ τόν ΑΛΛΑΧ).
Ὁ ΑΛΛΑΧ συγχωρεῖ τοὺς πιστοὺς
καὶ τὶς πιστές, γιατί
ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Πολυεὐπλαχνος,
Πανοικτίρμονας.

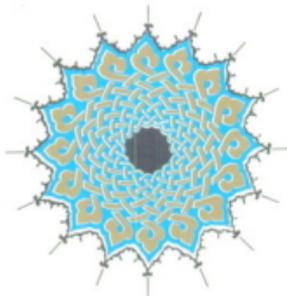
وَأَشْفَقْنَا مِنْهَا وَأَحْمَلَهَا الْإِنْسَانُ
إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا

۷۳ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ

وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيُسُوبَ اللَّهُ عَلَى

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

Καί δέν θά βροῦν
οὔτε προστάτη, οὔτε βοηθό.

وَمَا يَنْصُرُوا

66. Τήν Ἡμέρα πού τά πρόσωπά τους
θ' ἀναποδογυριστοῦν στή Φωτιά,
θά πούν: « Ἀλλοιμονό μας!
Μακάρι νά ὑπακούσαμε
στόν ΑΛΛΑΧ
καί μακάρι νά ὑπακούαμε
στόν Ἀπόστολο!».

① يَوْمَ تَقُوبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ
يَلَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ

67. Καί εἶπαν: «Κυρίε μας!
Ἵπακούσαμε στούς ἀρχοντες
καί στούς μεγαλύτερους μας
καί μᾶς παραπλάνησαν
ἀπό τόν (ἴσιο) δρόμο.

② وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا
وَكِبْرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَ

68. «Κυρίε μας! Δῶσε τους
διπλή τήν τιμωρία, καί
νά τους καταραστεῖς
μέ τήν πιό μεγάλη κατάρρα!».

③ رَبَّنَا إِنَّا أَمَّيْنَا صُفْعَةً مِنَ الْعَذَابِ وَالْعُتْهِمُ
لَعْنًا كَبِيرًا

69. **Ω!** Ἐσεῖς πού πιστεύετε!
Μήν γίνετε σάν κι αὐτοῦς πού
(εἶχαν ἐξοργίσει κι)
ἐβρίζαν τόν Μωυσή,
γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ
τόν εἶχε ἀθωώσει ἀπό
(τίς συκοφαντίες) πού ἔλεγαν
(ἐναντίον του), καί ἦταν
τίμιος στόν ΑΛΛΑΧ.

④ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
آذَوْا مُوسَى فَبَرَّأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا
وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهاً

70. Ὡ! Ἐσεῖς πού πιστεύετε!
Νά φοβᾶστε τόν ΑΛΛΑΧ
(πάντοτε) νά λέτε τό σωστό λόγο.

⑤ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا

71. Γιά ν' ἀποκαταστήσει τά λάθη
στά ἔργα σας, καί νά
σᾶς συγχωρήσει
τίς ἁμαρτίες σας.
Κι ὅποιος ὑπακοῦει
στόν ΑΛΛΑΧ
καί στόν Ἀπόστολό Του,
ἔχει κι ὄλας ἐπιτύχει
σπουδαία νίκη.

⑥ يَضِلُّ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا

72. **Ε**χουμε προσφέρει τήν Πίστη
στός οὐρανοῦς
καί στή γῆ καί στά βουνά.
Ἄλλά ἀρνήθηκαν – ἀπό φόβο
σ' αὐτήν νά τή φορτωθοῦν.

⑦ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا

στις θυγατέρες σου και
στις γυναίκες τών πιστών,
δτι πρέπει να ρίχνουν
πάνω τους (δταν κυκλοφορούν)
τά (έξωτερικά τους ρούχα)
γκαλαμπιές, (πού καλύπτουν)
άπό τό κεφάλι μέχρι τά πόδια),
τοϋτο είναι πιά κατάλληλο
γιά να αναγνωρίζονται
(ώς άγνές πιστές)
(δσο) και να μήν ένοχλοϋνται.
'Ο ΑΛΛΑΧ είναι Πολυεύσπλαχνος,
Πανοικτίρμονας.

وَبِئْسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ
مِنْ جَلْبَابِهِنَّ ذَلِكَ آذِنٌ أَنْ يُعْرِفْنَ
فَلَا يُؤْذِينَ وَكَأَنَّهُ عَنُورٌ رَاحِمًا

60. Πράγματι, άν οι ύποκριτές,
κι αυτοί πού στίς καρδιές τους
ύπάρχει άρρώστια κι αυτοί
πού σπέρνουν δυσφημήσεις
στήν Πόλη, δέν παύσουν, (τότε)
θά σέ ξεσηκώσουμε - όπωσδήποτε -
έναντίον τους.
Έπειτα δέν θά τοϋς είναι
δυνατό να παραμείνουν σ' αυτή
- σάν γείτονές σου -
παρά γιά λίγο (καιρό).

⑩ • لَئِن لَّمْ يَنْتَهِ الْكَافِرُونَ وَالَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ
فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ
لَا يُجَاوِزُونَكَ فِيهَا إِلَّا فَلَاحِكًا

61. Θά έχουν κατάρρα πάνω τους.
'Όπου κι άν βρισκονται,
θά συλλαμβάνονται και
θά θανατώνονται (χωρίς οίκτο).

⑪ قَالُوا نَبِئْنَا بِمَا نَفَعُوا
أُخِذُوا وَقُتِلُوا أَتَقْنِيكَ

62. (Τέτοιος ήταν) ό τρόπος τοϋ ΑΛΛΑΧ
γιά εκείνους πού έξησαν
στό παρελθόν, και δέν θά βρείς
καμιά άλλαγή στόν κανόνα
τοϋ ΑΛΛΑΧ.

⑫ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ
وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا

63. Σέ ρωτάνε
άναφορικά μέ τήν Έτρα (της
Ανάστασης)
Νά πεις: «'Η γνώση της είναι
(μόνο) μέ τόν ΑΛΛΑΧ!».
Και τί είναι εκείνο πού μπορεί
νά σέ κάνει να καταλάβεις;
- Έσως ή Έτρα να είναι
(πολύ) κοντά!

⑬ يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا
عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُذِيرُكَ لَعَلَّ
السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا

64. Βέβαια ό ΑΛΛΑΧ καταράστηκε
τοϋς άπιστους κι έτοιμάσε
γι' αϋτοϋς μιά Φωτιά
μέ (δυνατές) Φλόγες,

⑭ إِنَّ رَبَّكَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ
لَهُمْ سَعِيرًا

65. γιά να κατοικήσουν εκεί
μέσα γιά πάντα.

⑮ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يُجِدُونَ

Δέν είναι (σωστό) γιά σᾶς
νά ἐνοχλεῖτε τόν Ἀπόστολο
τοῦ ΑΛΛΑΧ κι οὔτε — ποτέ —
ἐπιτρέπεται νά νυμφεθεῖτε
τίς συζύγους του μετά ἀπ' αὐτόν.
Κάτι τέτοιο κατά τόν
ΑΛΛΑΧ εἶναι
μεγάλο (ἔγκλημα).

مِنْ بَعْدِهِ ۖ أَزْوَاجًا لِّذَلِكَ كَانَ عِنْدَ
اللَّهِ عَظِيمًا

54. Κι ἂν ἀποκαλύπτετε κάτι,
ἢ τό κρύβετε, — βέβαια —
ὁ ΑΛΛΑΧ γιά κάθε πράγμα ἔχει
(ἀπόλυτη) γνώση.
55. Δέν ὑπάρχει καμιά ἐνοχή
(πάνω σ' αὐτές τίς γυναῖκες,
ἂν ἐμφανίζονται) μπροστά
στούς πατέρες τους, ἢ
στά παιδιά τους ἢ
στ' ἀδέλφια τους, ἢ
στούς γιούς τῶν ἀδελφῶν τους,
ἢ στούς γιούς τῶν ἀδελφάδων τους,
ἢ στίς πιστές γυναῖκες τους,
ἢ στίς (αἰχμάλωτες πολέμου)
πού τό δεξιί τους χέρι ἐξουσιάζει.
Καί, (ἐσεῖς! οἱ γυναῖκες),
νά φοβάστε τόν ΑΛΛΑΧ.
Πράγματι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Μάρτυρας
γιά κάθε πράγμα.

ۚ إِنَّ سُبْحَانَ اللَّهِ كَمَا
يَكُلِّمُ مَنْ يَشَاءُ عِلْمًا

۝ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيءِ آبَائِكُمْ وَلَا
أَبْنَائِكُمْ وَلَا إِخْوَانِكُمْ وَلَا
إِخْوَانِكُمْ وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِكُمْ وَلَا
سَائِرِينَ وَلَا مَمَالِكًا
أَيْمَانِكُمْ وَأَقْرَبِينَ
اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
غَنِيًّا

56. **Q** ΑΛΛΑΧ καί οἱ Ἄγγελοι Του
στελνοῦν εὐχές πάνω στόν Προφήτη.
"Ἢ! Ἐσεῖς πού πιστεύετε! Στείλτε
τίς εὐχές σας πάνω του, καί
χαίρετάτε τον μέ κάθε σεβασμό.

ۚ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

57. Ἐκεῖνοι πού ἐνοχλοῦν τόν ΑΛΛΑΧ
καί τόν Ἀπόστολό Του,
μέ τήν ἀπιστία τους
ὁ ΑΛΛΑΧ τοῦς ἔχει καταραστεῖ
σ' αὐτό τόν κόσμο καί
στόν Μελλοντικό, καί
τοῦς ἔχει ἐτοιμάσει
μιά ἐξευτελιστική τιμωρία.

ۚ صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا
ۚ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ لَعَنَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ
وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا

58. Κι ἐκεῖνοι πού ἐνοχλοῦν
τοῦς πιστοῦς καί τίς πιστές,
χωρίς τίποτα νά κερδίζουν,
ἔχουν φορτωθεῖ (πάνω τους)
μιά συκοφαντία καί
μιά ὀλοφάνερη ἁμαρτία.

ۚ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيًا
مَّا كُنْتُمْ سَبِيحًا
فَقَدْ أَحْتَمَلُوا بِهِنَّ وَأَوْلِيًّا
مُؤْمِنًا

59. **Q**! Ἐσύ ὁ Προφήτης!
Νά πείς στίς συζύγους σου,

ۚ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ
وَبَنَاتِكَ

μ' όποιανόποτε άπ' αυτές, πού θά τό ήθελες (νά χωρίσεις) ή μπορείς νά δεχθείς όποιανόποτε θέλεις. Κι άν προσκαλέσεις (έπιθυμώντας) μιá άπ' αυτές πού είχες (πρίν) άπορρίψει, δέν ύπάρχει γιά σένα καμιά ένοχη. Αυτό είναι καλύτερα γιά νά ήσυχάσουν και νά μήν λυπηθούν.

— όστε δλες τους — νά είναι ίκανοποιημένες γιά ό,τι τους δίνεις. Κι ό ΑΛΛΑΧ χωρίζει (δλα) όσα βρίσκονται στις καρδιές σας. Καί ό ΑΛΛΑΧ είναι Παντογνώστης, Μακρόθυμος.

52. Δέν σοϋ επιτρέπεται (νά νυμφευθείς άλλες) γυναίκες μετά άπ' αυτές (πού έχεις). Κι όποτε νά τίς ανταλλάξεις μέ άλλες συζύγους, άκόμα κι άν ή όμορφιά τους σ' έχει έντυπωσιάσει, εκτός άπό τίς αίχμάλωτες πού τό χέρι σου έξουσιάζει. ό ΑΛΛΑΧ είναι Έλεγκτής τών πάντων.

53. **92**! Έσείς πού πιστεύετε! Μήν μπαίνετε στά σπίτια του Προφήτη — εκτός άν σάς δοθεί ή άδεια — γιά ένα φαγητό, (κι έπειτα) όχι (τόσο νωρίς) γιά νά περιμένετε νά φτιαχτεί. Άλλά όταν προσκληθείτε, (τότε) νά μπειτε. Κι όταν έχετε τελειώσει τό φαγητό σας, νά σκορπιστείτε χωρίς νά επιδώσετε (γιά διασκέδαση) μέ πολλές κουβέντες. Τέτοια (συμπεριφορά) ένοχλεί τόν Προφήτη, και ντρέπεται νά σάς αποέμψει, (ένώ) ό ΑΛΛΑΧ δέν ντρέπεται (νά σάς πεί) τήν άλήθεια. Κι όταν ρωτάτε (τίς γυναίκες του) γιά κάτι πού θέλετε, νά τίς ρωτάτε πίσω από παραπέτασμα. Αυτό κάνει περισσότερο άγνές τίς καρδιές σας και τίς καρδιές τους (καθώς δέν βλέπεστε).

نَسَاءٌ وَمِمَّا بَغَبْتِ مَن عَزَلْتَ فَلَا جَاحَ عَلَيْكَ
ذَلِكَ أَذْنًا أَنْ نَقْرَأُ عُيُنَهُنَّ وَلَا نُحِزْنَ وَرِصِينَ يَمَّا
ءَ أَبْيَنَهُنَّ كَأَلْمُنٍ وَأَلَّهُ يَعْلَمُ
مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا

﴿٥٢﴾ لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدِ وَلَا أَنْ يَبْدَلَ مِنْ
مِنْ أَرْوَاحٍ وَلَوْ أَغْنَىٰ عَنْكَ خَيْرُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ
وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَافِعًا

﴿٥٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ
أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَظِيرِ بْنِ إِسْرَءِيلَ
وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا إِذَا طَعِمْتُمْ
فَأَنْتَرُوا وَلَا مُسْتَفْسِنِينَ كَذَلِكَ
كَانَ يُؤْذَى النَّبِيُّ فَيَسْتَمِيءُ مِنْكُمْ وَاللَّهُ
لَا يَسْتَمِيءُ مِنْ أَتَمِحِّيٍّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا
فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ
لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ
أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِرُوا آيَاتِهِ

καί τούς ὑποκριτές καί μὴ προσέχεις τίς ἐνοχλήσεις τους (μὴν τούς δίνεις σημασία), ἀλλά νά ὑποστηριχθεῖς στὸν ΑΛΛΑΧ. Ἄρκει ὁ ΑΛΛΑΧ νά εἶναι – γιὰ σένα – ὑποστηρικτής.

49. ﴿٤٩﴾ Ἔσεῖς πού πιστεύετε! Ὅταν νυμφεύσετε πιστές (γυναῖκες) κι ἔπειτα τίς χωρίζετε προτοῦ ἔλθετε σ' ἐπαφή μαζί τους, τότε δέν εἶναι ἀνάγκη νά λογαριάσετε τήν περίοδο τοῦ Ἰντα (τῶν τριῶν μηνῶν, πού στη γυναίκα δέν ἐπιτρέπεται νά ξαναπαντρευτεῖ). Τοῦτο ἀπό σεβασμό σ' αὐτές. Δώστε σ' αὐτές ὁ,τι εἶναι ὀρισμένο σάν ἀποζημίωση (ἀπό τὸ νόμο) κι ἐλευθερώστε τες μὲ δημοφῶν συμπεριφορά, χωρίς καμιά βλάβη.

50. ﴿٥٠﴾ Ἔσὺ ὁ Προφήτης! Ἔχουμε ἐπιτρέψει γιὰ σένα τίς συζύγους σου, στίς ὁποῖες ἔδωσες τήν ἀμοιβή (τῆ προίκα τους), κι ἐκεῖνες πού ἐξουσίασε τὸ δεξι σου χέρι (τίς ἀγορασες) τίς αἰχμάλωτες (τοῦ πολέμου) πού ὁ ΑΛΛΑΧ σοῦ ἔχει ἐκχωρήσει – καί τίς θυγατέρες τῶν θείων σου (ἀδελφῶν τοῦ πατέρα) καί τίς θυγατέρες τῶν θείων σου (ἀδελφῶν τῆς μητέρας), πού μετανάστευσαν μαζί σου (ἀπό τῆ Μέκκα), καί κάθε πιστή γυναίκα ππππού ἀφιέρωσε τήν ψυχὴ της στὸν Προφήτη, ἀν θελήσει ὁ Προφήτης – βέβαια – νά τήν συζευχθεῖ –. Προνόμιο – εἰδικά – γιὰ σένα, κι ὄχι γιὰ τούς (ἄλλους) πιστούς. Γνωρίζουμε ὁ,τι ἔχουμε ὀρίσει γι' αὐτοῦς (ἀναφορικά μὲ) τίς συζύγους τους, καί (τίς αἰχμάλωτες) πού τὸ δεξι τους χέρι ἐξουσιάζει. Ὡστε νά μὴν υπάρξει ἐμπόδιο (ἐνοχή) γιὰ σένα. Κι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Πολυεὐπλαχνος, Πανοικτίρμονας.

51. Μπορεῖς νά ἀναβάλεις (ἀρνοῦμενος τήν ἐπαφή)

أَذْنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا

﴿٤٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ
 قَدْ ظَلَمْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَسْتَوْهِنَ
 فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدْوَةٍ تَعُدُّوهنَّ
 وَسَرَّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا

﴿٥٠﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي
 ءَاتَيْتَ أَجْرَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ بِمِثْلِ
 آفَاءِ اللَّهِ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ
 أَخِيكَ وَبَنَاتِ خَالَتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ
 مَعَكَ وَأُمَّرَءَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ
 لِنَفْسِهَا أَنْ يَزَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا
 خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ
 قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي
 أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُهُمْ
 لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ
 غَفُورًا رَحِيمًا

﴿٥١﴾ *تَرْجِيهِمْ نِكَاحًا مِنْهُنَّ وَتُؤَيِّمَ إِلَيْكَ مِنْ

40. Ὁ Μουχάμαντ δέν ἦταν πατέρας σέ κανέναν ἀπό τοὺς ἄνδρες σας, ἀλλά (εἶναι) Ἄπόστολος τοῦ ΑΛΛΑΧ καὶ ἡ Σφραγίδα τῶν Προφητῶν (ὡς τελευταῖος) ὁ ΑΛΛΑΧ γιὰ κάθε πράγμα ἔχει (ἀπόλυτη) γνώση.

④ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَٰكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

41. **Q**! Ἐσεῖς πού πιστεύετε! νά μνημονεύετε τὸν ΑΛΛΑΧ. Καὶ φέρνετέ Τον συχνά στή μνήμη σας.

④ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا

42. Καὶ δοξάζετέ Τον πρῶι καὶ δεῖλι.

④ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

43. Ἐκεῖνος εἶναι πού σᾶς στέλνει τὴν Εὐχή Του καὶ τοὺς ἀγγέλους Του γιὰ νά σᾶς ὀδηγήσει στοῦ Φῶς τῆς πίστεως βγάζοντάς σας ἀπὸ τὸ βαθθὺ Σκοτάδι. Καὶ εἶναι Πολυέλκος γιὰ τοὺς Πιστοῦς.

④ هُوَ الَّذِي يُصَلِّ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا

44. Ὁ χαιρετισμὸς τους κατὰ τὴν Ἡμέρα πού θά Τόν συναντήσουν θά εἶναι: «Εἰρήνη!» καὶ τοὺς ἐτοίμασε μιά γενναϊόδωρη ἀμοιβή.

④ تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ ۖ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا

45. **Q**! Ἐσύ ὁ Προφήτης! Σ' ἔχουμε στείλει Μάρτυρα (στά ἄνθρωπινα Ἔργα), καὶ Κομιστὴ χαροῦμενων εἰδήσεων, καὶ Προειδοποιητὴ (νουθετώντας τοὺς ἀπρόσεκτους) —,

④ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

46. καὶ γιὰ νά προσκαλέσεις (τοὺς ἄνθρώπους) στοῦ (δρόμο) τοῦ ΑΛΛΑΧ — μέ τὴν ἀδειά Του —, καὶ νά εἶσαι γι' αὐτοὺς σάν Λυχνία Φωτεινή.

④ وَذَاعِبًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ ۖ وَسِرَاجًا مُّبِينًا

47. Ἀνάγγελε στοὺς Πιστοὺς τὰ εὐχάριστα νέα, ὅτι θά ἔχουν ἀπὸ τὸν ΑΛΛΑΧ μεγάλη χάρη.

④ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ إِنَّ لَهُمْ مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَرِيمًا

48. Συνέχισε νά μὴν ὑπακούς (στις προσταγές) τῶν ἀπιστῶν

④ وَلَا تَطِعِ الْكَافِرِينَ ۚ وَالْمُتَّقِينَ ۚ وَدَع

36. **Δ**έν είναι σωστό σ' ένα Πιστό κι ούτε σέ μιά Πιστή, όταν γιά μιά υπόθεση που έχει ληφθεί ή απόφαση από τόν ΑΛΛΑΧ κι από τόν 'Αποστολό Του, νά έχουν τήν ελεύθερη επιλογή γιά τήν απόφασή τους. Κι αν κανείς δέν υπακούει στόν ΑΛΛΑΧ και στόν 'Απόστολό Του, τότε βρίσκεται σέ φανερή πλάνη.

⑩ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُمُؤِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُ الْخِيفَةُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ ۗ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ وَصَلَ ضَلَالًا مُّبِينًا

37. Πρόσεξε! Έχεις πει (— Προφήτη! —) σ' εκείνον που ό ΑΛΛΑΧ τόν ευεργέτησε μέ τή γενναιοδωρία Του κι εσύ μέ τή δική σου εθνοια: «Κράτησε γιά σένα τή σύζυγό σου και φοβήσου τόν ΑΛΛΑΧ». 'Αλλά φύλαγες μυστικό στόν ψυχή σου αυτό που ό ΑΛΛΑΧ θά τό φανερώσει. Και φοβήθηκες τούς ανθρώπους ενώ ήταν προτιμώτερο νά φοβηθείς τόν ΑΛΛΑΧ
Όταν — λοιπόν — ό Ζάιτ είχε διαλύσει (τό γάμο του) μαζί της — μέ τήν δειλομένη (διαδικασία) — σās παντρώμαε, γιά νά μήν υπάρχει στους πιστούς καμιά δυσκολία γιά γάμο με τίς συζύγους τών θετών γιών τους, έφ' δσον (αυτοί) διαλύσουν μέ τήν πρέπουσα (διαδικασία), (τό γάμο) μαζί τους. Κι οι προσταγές του ΑΛΛΑΧ πρέπει νά είναι εκτελέσιμες.

⑩ وَادْفَعُوا لِّلَّذِي آتَاكُمُ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكُمْ زَوْجَكُمْ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتَقَرَّبْ فِي نَفْسِكَ مَالَهُ تَنْبِيهِمْ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ ۗ فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي زَوْجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا ۗ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَعْلُومًا

38. Και δέν υπήρχε καμιά ένοχη στόν Προφήτη, σ' ό,τι ό ΑΛΛΑΧ του είχε επιτρέψει. Έτσι ήταν ό τρόπος του ΑΛΛΑΧ μέ τους προγενέστερους προφήτες Κι οι προσταγές του ΑΛΛΑΧ είναι άποφάσεις, μοιραίες προαποφασισμένες.

⑩ مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۗ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَّقْدُورًا

39. Έτσι ήταν εκείνοι (άπόστολοι) που εκήρυτταν τά Μηνύματα του ΑΛΛΑΧ, και που Τόν φοβόντουσαν. Και δέν φοβόντουσαν κανένα άλλο παρά μόνο τόν ΑΛΛΑΧ. Και είναι άρκετός ό ΑΛΛΑΧ γιά νά υπολογίζει (τίς πράξεις όλου του κόσμου).

⑩ الَّذِينَ يَبَايِعُونَ رَسُولَنَا اللَّهُ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ ۗ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا

πού στήν καρδιά του υπάρχει
ἀρρώστια σᾶς ποθήσει.
'Αλλά νά μιλάτε λόγια καλοσύνης.

33. Καί νά μένετε (φρόνιμα)
στά σπίτια σας,
καί μὴν φανερώνετε ἐπιδεικτικά
τά κάλη σας
ὅπως στήν πρώτη (στήν ἀρχαία)
ἐποχή τῆς Ἐγνοίας.
(τῆς προϊσλαμικῆς ἐποχῆς).
Νά τηρεῖτε τακτική προσευχή
καί νά δίνετε τή Ζακά
καί νά ὑπακούετε στόν ΑΛΛΑΧ
καί στόν Ἀπόστολό Του.
'Ο ΑΛΛΑΧ τό μόνο πού θέλει εἶναι
νά ἀπομακρύνει ἀπό σᾶς
τήν ἁμαρτία (ἀπ' τῆς πράξεως σας),
— ἔσεῖς πού εἶστε Μέλη
τῆς Οἰκογένειας τοῦ Μουχάμμαντ —
καί νά σᾶς κάνει ἀγνές καί ἀσιπλές.

34. Καί νά θυμᾶστε
τά κορανικά ἐδάφια
(ἐπαναλαμβάνοντας) ὁ,τι
ἀπαγγέλονται στά σπίτια σας
ἀπό τίς Ἐντολές τοῦ ΑΛΛΑΧ,
καί ἀπό τή Σοφία (Του).
'Ο ΑΛΛΑΧ — πράγματι — εἶναι
Πολυέλεος καί Παντογνώστης.

35. **Γ**ιά τοὺς Μουσουλμάνους καί
τίς Μουσουλμάνες,
Γιά τοὺς Πιστοὺς καί τίς Πιστές,
Γιά τοὺς ἐνάρετους καί τίς ἐνάρετες,
Γιά τοὺς δίκαιους καί τίς δίκαιες,
Γιά τοὺς ὑπομένοντες καί
τίς ὑπομένουσες καρτερικά,
Γιά τοὺς ἄνδρες καί
τίς γυναῖκες πού ταπεινῶνουν
τόν ἑαυτό τους
Γιά τοὺς ἄνδρες καί
τίς γυναῖκες πού κανονικά ἐλεοῦν,
Γιά τοὺς νηστεύοντες καί
τίς νηστεύουσες,
Γιά τοὺς ἄνδρες καί
τίς γυναῖκες πού φυλάγουν
τήν ἀγνότητά τους
Γ' αὐτοὺς καί γ' αὐτές
πού φέρνουν πολὺ συχνά
στή μνήμη τους τόν ΑΛΛΑΧ,
Γ' αὐτοὺς ὅλους ὁ ΑΛΛΑΧ ἔχει
ἐτοιμάσει τή συγχώρηση
κι ἐξαίρετη ἀμοιβή.

تَخَضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي
فِيهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا

﴿٣٣﴾ وَقُرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ
وَلَا تَبَرَّحْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى
وَأَقِنَّ الصَّلَاةَ وَالنَّيِّبَاتِ الزَّكَاةَ
وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا
يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ
أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا

﴿٣٤﴾ وَأذْكُرْنَ مَا يُتْلَى فِي بُيُوتِكُنَّ
مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
لَطِيفًا خَبِيرًا

﴿٣٥﴾ إِنَّ السَّالِفِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمَنَاتِ وَالْقَنَاتِ
وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ
وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَشِيعَةَ وَالْخَشِيعَاتِ
وَالْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَالصَّامِعِينَ
وَالصَّامِعَاتِ وَالْحَافِظِينَ وَالْحَافِظَاتِ
وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ
أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

τους βοήθησαν, τούς ανάγκασε (ό ΑΛΛΑΧ) νά κατέβουν από τίς δαχρωμένες θέσεις τους, κι έφριξε τό τρόμο στίς καρδιές τους, (κι έτσι) σκοτώσατε μιά ομάδα, κι αιχμαλωτίσατε μιά (άλλη) ομάδα.

الْكِتَابِ مِنْ صَاحِبِهِمْ
وَقَدَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ
وَأَسْرُونَ فَرِيقًا
﴿٣٠﴾ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ

27. Κι έκανε νά κληρονομήσατε τή γή τους, τά σπίτια τους, τίς περιουσίες τους, και (μάλιστα) μιά γή, πού ποτέ δέν τήν είχατε (πρίν) πατήσει. Πάνω σέ κάθε πράγμα ό ΑΛΛΑΧ έχει (άπεριορίστη) δύναμη.

وَدَيْرِهِمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّهُمْ
تَطُوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا

28. ﴿٣١﴾ 'Εστί ό Προφήτης! Νά πείς στίς συζύγους σου: «'Αν είναι και ζητάτε (ν' άπολαύσετε) τή ζωή του κόσμου τούτου, και (ποθείτε) τίς όμορφιές του, τότε έλάτε νά σάς άποζημιώσω και νά σάς χωρίσω (φιλικά).

﴿٣١﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأُزْوَاجِكُمْ كُنْتُمْ
تُرِيدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّا لَكُمُهَا فَمَا لَكُمُ
أَمْتِعْتِكُمْ
وَأَسْرَحْنَا بَسْرًا كَمَا جَاءَكُمُ

29. "Αν όμως θέλετε (νά πλησιάσετε) τόν ΑΛΛΑΧ. τόν 'Απόστολό Του, και τής Μέλλουσας Ζωής (τότε) σίγουρα ό ΑΛΛΑΧ έχει έτοιμάσει μιά σπουδαία άμοιβή γιά όσες από σάς είναι ένάρετες.

﴿٣٢﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ
الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْحَيِّثِ
مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا

30. "Ω! Γυναίκες του Προφήτη! "Αν καμιά από σάς ένοχοποιηθεί μέ (άποδεδειγμένη) φανερή άμαρτία (τότε) ή Τιμωρία θα διπλασιαστεί σ' αυτήν, κι αυτό είναι – γιά τόν ΑΛΛΑΧ – πολύ εύκολο.

﴿٣٣﴾ يٰٓأَيُّهَا النَّبِيُّ مِنْ بَيْنِ مَنْ يَكُنُ فِي الْبَيْتِ
مُؤْمِنَاتٍ يَضْعَفُ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ
وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

31. Κι όποια από σάς είναι άφοσιωμένη (στήν όποταγή του ΑΛΛΑΧ) και στόν 'Απόστολό Του και κάνει τό καλό, σ' αυτήν θα δώσουμε δυό φορές τήν άμοιβή της, κι έχουμε έτοιμάσει γι' αυτήν γενναιόδωρα αγαθά στην μέλλουσα ζωή.

﴿٣٤﴾ * وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُمْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ
وَعَمِلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا أَجْرَهَا
مَرَّتَيْنِ وَآغْفِرْنَا لَهَا ذُنُوبَهَا كَمَا

32. "Ω! Γυναίκες του Προφήτη! Δέν είστε σάν όποιαδήποτε (άλλη) γυναίκα. "Αν φοβάστε (τόν ΑΛΛΑΧ), μήν χαριεντιζέστε στίς κουβέντες σας, μήπως εκείνος

﴿٣٥﴾ يَنْسَاءَ النَّبِيَّ لَسْتُمْ كَأَحَدٍ
مِّنَ النِّسَاءِ وَإِنْ تَقَاتَلْتُمْ فَلَا

Ἐνῶ ἂν ἦταν στή μέση σας,
δέν θά πολεμοῦσαν παρά μόνο
γιά λίγο.

21. **Ε**ἶναι γιά σᾶς – πραγματικά –
ἓνα ὁμορφο ὑπόδειγμα (διαγωγῆς)
ὁ Ἄποστολος τοῦ ΑΛΛΑΧ, γιά ἐκεῖνον
– εἰδικά – πού ἐλπίζει τή
θεία ἀμοιβή
καί φοβᾶται τή τιμωρία
στήν Ἑσχατή Ἡμέρα, καί
μνημονεύει πολύ συχνά τόν ΑΛΛΑΧ.

22. Ὅταν οἱ πιστοί εἶδαν
τή δύναμη τῶν Κομμάτων, εἶπαν:
«Αὐτό εἶναι ὁ, τι μᾶς ὑποσχέθηκε
ὁ ΑΛΛΑΧ καί ὁ Ἄποστολός Του,
καί ἦταν ἀλήθεια, ὁ, τι ὁ ΑΛΛΑΧ
καί ὁ Ἄποστολός Του, μᾶς εἶπαν».
Καί δέν ἀδῆθηκε σ' αὐτούς
παρά μόνο ἡ πίστη καί
ἡ ὑποταγή.

23. Ἀπό τοὺς πιστοὺς ὑπάρχουν
ἄνδρες πού ἔχουν κρατηθεῖ
στήν Συμφωνία τους
μέ τόν ΑΛΛΑΧ. Ἔτσι ἄλλοι ἀπ' αὐτούς
εἶχαν ἐκπληρώσει τόν ὄρκο τους
(μέ τό θάνατο), κι ἄλλοι
(ἀκόμα) περιμένουν.
Ἄλλά δέν ἀντάλλαξαν
(τήν συμφωνία τους)
μέ καμιά ἀντάλλαξη,

24. Ὡστε ὁ ΑΛΛΑΧ νά ἀνταμείψει
(τοὺς ἄνδρες) τῆς Ἀλήθειας
για (τήν πίστη τους)
καί νά τιμωρήσει
τοὺς ὑποκριτές, ἂν τοῦτο
ἦταν ἡ Θέλησή Του, ἢ
νά τοὺς συγχωρήσει.
Ἄλλὰ εἶναι – πράγματι –
Πολυεύσπλαχνος, Πολυέλεος.

25. **Κ**ἔκανε ὁ ΑΛΛΑΧ τοὺς ἀπιστοὺς
νά ἐπιστρέφουν μέ τήν ἀγανάκτησή τους,
καί δέν κέρδιαν κανένα κέρδος.
Καί ἄρκει ὁ ΑΛΛΑΧ γιά
τοὺς πιστοὺς πού τοὺς προφύλαξε
ἀπό τό κακό τοῦ πολέμου.
Κι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Πανίσχυρος,
Ἀνίκητος.

26. Κι ὅσοι ἀπό τοὺς ὁπαδοὺς
τῆς Βίβλου (τοὺς Ἑβραίους)

وَلَوْ كُنَّا نُؤْتِيكُمْ مَا فَتَنَّاوُا إِلَّا قَلِيلًا

① لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ
أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ
يَرْجُوا اللَّهَ
وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ
كَثِيرًا

② وَلَمَّا آتَا الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا
هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ
وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ
اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ
إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا

③ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ
صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ
عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ
قَضَىٰ نَجْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ
يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا بَدْلًا

④ لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ
بِصِدْقِهِمْ
وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِن
شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ
إِن كَانَ
عَفُورًا رَّحِيمًا

⑤ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِعَظِيمِهِمْ لَمْ
يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَىٰ اللَّهُ
الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ
وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيمًا

⑥ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
هُمْ مِنْ أَهْلِ

ή τή σφαγή. Και τότε देंν θ' απολαύσετε (τήν αναβολή) παρά για λίγο μόνο!».

فَرَزْتُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْقَاتِلِينَ إِذَا لَمْ تُمْتَعُونَ
إِلَّا قَلِيلًا

17. Νά πείς: «Ποιός είναι εκείνος πού μπορεί νά σās προφυλάξει από τόν ΑΛΛΑΧ άν θελήσει νά σās δώσει μιά συμφορά, ή άν θελήσει για σās τόν οικτο;»
Κι ούτε θά βροϋν για τόν εαυτό τους κανένα προστάτη ή βοηθό, έκτός από τόν ΑΛΛΑΧ.

﴿١٧﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوًّا أَوْ يُرَادِ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَبِيئًا وَلَا نَصِيرًا

18. Βέβαια ό ΑΛΛΑΧ γνωρίζει καλά ποιό από σās εμποδίζουν τόν (κόσμο) και ποιό λένε στ' αδέλφια του:
«Προχωρείστε σ' έμάς», και देंν έρχονται στή μάχη, έκτός μόνο για λίγο,

﴿١٨﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمَعْفِيَةَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَنِيَّ إِلَّا قَلِيلًا

19. (κι αυτό) από απληστία πάνω σας (για τά λάφουρα).
Κι όταν — τότε — φτάσει ό φόβος, θά τούς δείξ νά σέ κοιτάζουν, περιστρέφοντας τά μάτια τους, σάν κι αυτόν πού λιποθυμεί βλέποντας νά αίωρείται πάνω του (ό Χάρος) ό θάνατος. Κι όταν περάσει ό φόβος θά σέ πλήξουν μ' άκονισμένες γλώσσες, από απληστία για τά αγαθά (πού άποκομίσате άπ' τή μάχη).
Τέτοιοι (άνδρες) देंν έχουν πίστη. Γι' αυτό ό ΑΛΛΑΧ έκανε τά έργα τους μάταια.
Κι αυτό είναι πολύ εδκόλο για τόν ΑΛΛΑΧ.

﴿١٩﴾ أَسْحَبَتْ عَلَيْهِمْ فَأِذَا جَاءَ أَخْوَفُ رَأَيْتَهُمْ يُنظَرُونَ وَإِلَيْكَ تُدْرَأُ عَلَيْهِمْ كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ إِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَكَنُواكُمْ بِالْسَيْفِ حِدَادٍ أَشْعَى عَلَى الْخَيْرِ يُؤْتِيكَ مَنْ يُؤْمِنُ أَفْجَحًا حَطَّ اللَّهُ أَعْمَاهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

20. Νομίζουν ότι οι Συνασπισμοί (τά διάφορα Κόμματα) देंν έχουν άποσυρθεί.
Κι άν οι συνασπισμοί έλθουν (πάλι), θά ήθελαν νά βρίσκονται στήν έρημο (περιφρονημένοι) άνάμεσα στους Άραβες (στους Βεδουίνους), και ρωτώντας νά μάθουν νέα σας (άπό μιά άσφαλή άπόσταση).

﴿٢٠﴾ يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّ أَنْ لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَاءِكُمْ

είναι μόνο ή πρόθεση
της καρδιάς σας.
Και ο ΑΛΛΑΧ είναι
Πολυεύσπλαχνος, Πολυέλεος.

اللَّهُ سَمُورًا رَحِيمًا

6. Ο Προφήτης είναι αξιοτιμώτερος
γιά τους πιστούς
περισσότερο, απ' τόν ίδιο
τόν έαυτό τους. Οί σύζυγοί του
θεωρούνται ώς μητέρες τους
στό σεβαστό και στην απαγόρευση
γάμου όπως θεσπίζει τό Βιβλίο
του ΑΛΛΑΧ ή συγγένεια
του αίματος δένει περισσότερο
τόν έναν μέ τόν άλλο παρά
ό δεσμός (της αδελφότητας)
μεταξύ των πιστών
κι εκείνων πού ξενιτεύτηκαν
(άπό την Μέκκα στη Μαντίνα).
Έκτός αν κάνετε χάρη
στούς συντρόφους σας.
Έτσι έχει θεσπιστεί
στό Βιβλίο (του ΑΛΛΑΧ).

① النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ
أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولَئِكَ الْأَرْحَامُ بَعْضُهُمْ
أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ
مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا

7. **Κ**αί θυμίσου πού πήραμε
άπό τούς Προφήτες
τίς συμφωνίες τους,
κι άπό σένα, κι άπό
τόν Νώε, και τόν 'Αβραάμ,
και τόν Μωυση, και
τόν 'Ιησού τό γιό της Μαριάμ.
Και πήραμε απ' αυτούς
μιά σοβαρή Συμφωνία,

⑤ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنكَ
وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ
وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا

8. γιά νά ρωτά (ό ΑΛΛΑΧ)
τούς άποστόλους γιά τήν
'Αποστολή τους.
Έχει δέ έτοιμάσει
γιά τούς άπιστούς
έπόδυνα βασανιστήρια.

⑧ لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ سَأَلْنَاهُ عَنِ الصَّادِقِينَ
وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا

9. **9**! Έσείς πού πιστεύετε!
Θυμηθείτε τή Χάρη του ΑΛΛΑΧ
τή στιγμή πού σάς ήρθαν
οί στρατιώτες (νά σάς συντρίψουν).
Και στείλαμε (τότε) έναντιόν τους
καταιγίδα και στρατιωτική
δύναμη, πού δέν τήν βλέπατε.
'Ο ΑΛΛΑΧ βλέπει
(καθαρά) ό,τι κάνετε.

⑨ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أذكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا
وَكَأَنَّا اللَّهُ بِمَا عَمَلُونَ بَصِيرًا

10. Κι άλλοίμονο! Όταν σάς ήρθαν
κι άπό πάνω σας κι άπό κάτω σας

⑩ إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ

(33) Τό Στάδιο «άλ - 'Αχζάμ» -
οί Συνασπισμοί ἢ τὰ Κόμματα.
- Μαντίνια - σέ 73 ἐδάφια

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **9** ! Ἐσὺ ὁ Προφήτης!
Συνέχισε νά φοβᾶσαι τόν ΑΛΛΑΧ καί
μὴν ἀκολουθεῖς τοὺς ἀπιστοὺς
καί τοὺς ὑποκριτές.
Ἵ Ο ΑΛΛΑΧ - βέβαια - εἶναι
Παντογνώστης, Πάνσοφος.

① يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ
وَالنَّفِثِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

2. Νά ἀκολουθεῖς ὅτι σοῦ
ἐμπνεύεται
ἀπὸ τόν Κύριό σου.
Ἵ Ο ΑΛΛΑΧ - πράγματι -
ξέρει καλά
ὄτιδήποτε κάνετε.

② وَأَتَّبِعْ مَا بُوِئِيَ لَيْسَ عَلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِذَا اللَّهُ كَانَ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

3. Καί νά στηριχθεῖς στόν ΑΛΛΑΧ.
Ἵ Ἀρκεῖ νά εἶναι ὁ ΑΛΛΑΧ
ὁ Ὑποστηρικτής σου.

③ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

4. **9** ΑΛΛΑΧ δέν ἔκανε
γιά κανένα ἄνδρα
νά ἔχει δύο καρδιές
στό σῶμα του. Κι οὔτε ἔχει
κάνει τίς συζύγους σας νά
τίς ἀπαγορεύετε ἀπὸ σᾶς
σάν μητέρες σας. Κι οὔτε
ἔχει κάνει τὰ υἱοθετημένα σας
ἀγόρια, (νά εἶναι φυσικά)
παιδιά σας. Ἐτσι εἶναι
οἱ κουβέντες σας, μέ τό στόμα σας
(ὁ τρόπος τοῦ λέγειν).
Ἵ Ο ΑΛΛΑΧ ὁμοῦ (σᾶς) λέγει
τήν Ἀλήθεια καί (σᾶς) ὁδηγεῖ
στόν (ἴσιο) Δρόμο.

④ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ
فِي جَوْفَيْهِ وَمَا جَعَلَ أَرْوَاحَكُمْ الَّتِي تُظَاهِرُونَ
مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ
أَبْنَاءَكُمْ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ
وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ

5. Νά τοὺς ὀνομάζετε μέ τῆ
πατρική τους καταγωγή
πού εἶναι ὀρθότερο
γιά τόν ΑΛΛΑΧ.
Κι ἂν δέν γνωρίζετε
τά πατρικά τους (ὀνόματα),
νά τοὺς καλεῖτε
ἀδελφοὺς σας στήν πίστη,
ἢ συντρόφους σας.
Κι ἂν λαθέψετε σ' αὐτό
δέν ὑπάρχει καμιά ἔνοχη
πάνω σας. (Ἐκεῖνο πού μετρά)

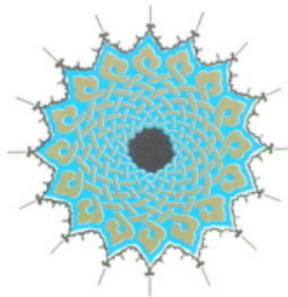
⑤ أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ
فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ
وَمَوَالِكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ
بِهِ وَلَٰكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ

29. Νά πεις: «Κατά τήν Ἡμέρα
τῆς Ἀπόφασης, δέν πρόκειται
νά ὠφεληθοῦν ἐκεῖνοι
πού ἀρνήθηκαν τήν πίστη,
ἀν (τότε) πιστέψουν!
Κι οὔτε πρόκειται νά
τούς δοθεῖ καμιά ἀναβολή!»

﴿قُلْ يَوْمَ الْقِيَامِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾

30. Γι' αὐτό, ν' ἀπομακρυνθεῖς (ὦ! Μουχάμμαντ!)
ἀπ' αὐτούς καί περιμένε.
Κι ἐκεῖνοι — τό ἴδιο — περιμένουν.

﴿فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَأَنْتَظِرُ إِنَّهُمْ
مُنْتَظِرُونَ﴾

22. Και πούος μπορεί νά είναι
ὁ πιό ἀδικος ἀπό ἐκεῖνον
πού τοῦ ἔχουν ἀπαγγεῖλαι
τίς Ἐντολές τοῦ Κυρίου του,
κι ἔπειτα ἀπομακρύνεται
ἀπ' αὐτές (καί τίς ἀμφισβητεῖ);
Βέβαια ἀπό τούς ἐνόχους
ὁπωσδήποτε θά ἀπαλλαγούμε
μέ ἀντεκδίκηση.

٢٢ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ لَمْ تُعْرَضْ عَنْهَا
إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ

23. **Κ**αί δώσαμε στο Μωϋσή τή Βίβλο.
Μήν εἶσαι σέ ἀμφιβολία διτι
δέν μπορεί (νά σοῦ φτάσει
— ἀπό τόν Κύριο σου—
ἡ Βίβλος) νά τή συναντήσεις.
Καί τήν κάναμε ὁδηγό γιά
τά Παιδιά τοῦ Ἰσραήλ.

٢٣ وَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
فَلَا تَكُن فِي رَيْبٍ مِنْ لِقَائِهِ ۗ وَجَعَلْنَاهُ
هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ

24. Κι ἀπ' αὐτοῦς ὄρισαμε
Ἐγέτες (τούς Ἀρχιερεῖς)
πού νά καθοδηγοῦν κατὰ
διαταγή Μας, ἐφ' ὅσον ὑπόμεναν
καρτερικά καί συνελχιζαν
νά πιστεῦσαν στίς Ἐντολές Μας.

٢٤ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا إِنَّا
صَبْرًا وَكَانُوا يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ يُؤْفُونَ

25. Βέβαια ὁ Κύριός σου θά
δικάσει ἀνάμεσά τους — κατὰ
τήν Ἡμέρα τῆς Κρίσης — γιά
τά θέματα που διαφωνοῦσαν
(μεταξύ τους).

٢٥ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يُفَصِّلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

26. Μήπως δέν τούς ἔγινε
φανερό, πόσες γενιές ἔχουμε
— πρὶν ἀπ' αὐτούς — ἐξολοθρεῦσει,
πού στίς κατοικίες τους
(τόρα) οἱ ἴδιοι περπατοῦν;
Βέβαια σ' αὐτά ὑπάρχουν
Σημεῖα (διδάγματα).
Γιατί — λοιπόν — δέν ἀκοῦνε;

٢٦ أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كُرْهُهُمْ كَمَا نَحْنُ نَهْدِي قَوْمًا مِّنْ قَبْلِهِمْ
مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ أَفَلَا يَبْصُرُونَ

27. Ἡ μήπως δέν βλέπουν πῶς
ὁδηγοῦμε τό νερό
(τῆς βροχῆς) στή ξερή γῆ
(τῆ γυμνή ἢ τῆ ἀχορταριασμένη)
καί κάνουμε μ' αὐτό νά βγεῖ
ἡ σοδειά πού τρώει ἀπ' αὐτή,
τά ζωντανά τους κι αὐτοί οἱ ἴδιοι;
Γιατί — λοιπόν — δέν βλέπουν;

٢٧ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ
فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعَاتٍ كُلِّ مَيْتَةٍ
أَنفُسُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ

28. **Κ**αί λένε - γιά πότε εἶναι
αὐτή ἡ Ἀπόφαση, ἀν λέτε
τήν ἀλήθεια»;

٢٨ وَيَقُولُونَ سَتَىٰ هَذَا الْفُضْحُ لَئِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

γιατί κι 'Εμείς σ'ας έχουμε (έπίσης) ξεχάσει, (δηλ. μέ στέρηση εὐμενείας Μας). Καί δοκιμάστε τήν Τιμωρία τῆς Αἰωνιότητος γιά ὁ,τι (ἐγκλήματα) κάνατε!»

إِنَّا نَسِيتَكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

15. Κι ὁμοῦ πιστεῦσον στίς 'Εντολές Μας — ἐκεῖνοι —, πού ὅταν τούς ἀπαγγέλλονται, πῆφθουν γονατιστοί κάτω — σέ λατρεία — καί πανηγυρίζουν τά ἐγκώμια τοῦ Κυρίου τους, καί ποτέ τους δέν ὑπερφηανεύονται.

﴿١٥﴾ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا
ذُكِرُوا بِهَا آخَرُوا وَتَمَجَّدُوا فَحَمَدُوا
رَبَّهُمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

16. Οἱ πλευρές τους ἀφήνουν τά κρεβάτια τους πού κοιμοῦνται — (σηκώνονται τή νύχτα γιά προσευχή) — καθώς ἐπικαλοῦνται τόν Κύριο τους ἀπό φόβο καί 'Ελπίδα. Καί ξεοδεύουν (σέ φιλανθρωπία), ἀπό ὁ,τι ἔχουμε προμηθεύσει γιά τή συντήρησή τους.

﴿١٦﴾ تَجَاوَزُوا عَنْهُم مِّنَ الْأَصْحَابِ يَدْعُونَ
رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

17. Καμιά ἀνθρώπινη ὑπαρξή δέν γνωρίζει, ποιά Κούρρατα Ἄϊουν (πλήρη ἀπόλαυση) ἔμεινε κρυμμένη ἀκόμη ἀπ' αὐτούς — σάν ἀμοιβή γιά τίς (καλές) πράξεις τους.

﴿١٧﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مِّمَّا نَفَعُ لِمَنْ قَرَرُوا عَيْنٍ
جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

18. **Μ**ήπως λοιπόν αὐτός πού πιστεύει εἶναι σάν κι αὐτὸν πού εἶναι ἀπιστος καί κακοήσης; Βεβαίως δέν εἶναι ἴσοι.

﴿١٨﴾ أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا
لَّا يَسْتَوُونَ

19. Γιά ἐκεῖνους πού πιστεῦσον καί κάνουν τό καλό ὑπάρχουν κῆποι — σάν σπίτια φιλοξενίας — (σάν ἀμοιβή) γιά ὁ,τι (καλό) ἔκαναν.

﴿١٩﴾ أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْأَوْسَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ

20. Γιά ἐκεῖνους ὁμοῦ τούς ἀπιστους ἢ κατοικία τους θά εἶναι ἡ Φωτιά. Κάθε φορά πού θα ἤθελαν νά βγοῦν ἀπ' αὐτή, τούς σπρώχνουν νά ξαναμποῦν, καί τούς λένε: «Δοκιμάστε τά βασανιστήρια τῆς Φωτιάς, πού τήν εἶχατε διαψεύσει».

﴿٢٠﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ
كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا
وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ
تُكَذِّبُونَ

21. Καί θά τούς κάνουμε νά δοκιμάσων — ὅπως ὁῦποτε — τήν κατώτερη Τιμωρία (στό κόσμο) πρὶν τή μεγίστη τῆς Μέλλουςας Ζωῆς, ὅστε ἴσως καί (μετανοιώνοντας) ἐπιστρέφουν.

﴿٢١﴾ وَلَنَذِقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ
الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَأَعْلَمَهُم بِرُجُوعٍ

8. κι έπειτα έκανε
τους άπογόνους του από ένα
στοιχειό μιās
καταφρονημένης ύγρης σταγόνας,
(τό άνδρικό σπέρμα),

① ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُؤْلَةٍ مِنْ مَاءٍ مِنْ سَمَاءٍ مَنِينٍ

9. κι έπειτα του έδωσε τό σχήμα
στίς πρέπουσες αναλογίες,
και φύσηξε μέσα του κάτι
άπό τό πνεύμα Του.
Κι έφτιαξε γιά (ευκολία) σας
τήν άκοή, τήν δραση και
τό άίσθημα (τήν κατανόηση).
Πολύ μικρή είναι
ή εγγνωμοσύνη που δίνετε.

② ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِيهِ وَجَعَلَ لَكُمُ
السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ فَلْيَاذْكُرُوا
مَا تَشْكُرُونَ

10. Και λένε: «Σάν θα χαθούμε
κρυμμένοι στη γή, μήπως
θα βρεθούμε σε μία
καινούργια Δημιουργία»;
Όχι βέβαια! άπορρίπτουν
τή Συνάντησή μέ τόν Κύριό τους!

③ وَقَالُوا آءَأَذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَهَبْنَا لَكَ
أَنْ تَخْلُقَ بَدَلَهُمْ بَلِقَاءَ رَبِّهِمْ كَفُورًا

11. Νά πείς: «Ό Άγγελος
του Θανάτου, που έχει
τή φροντίδα σας, θα άφαιρέσει
τή ζωή σας, κι έπειτα θα
έπιστρέψετε στόν Κύριό σας».

④ • قُلْ يَتَوَفَّكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ
إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ

12. **Κ**ι άν μπορούσες νά έβλεπες
δταν οι ένοχοι θα λυγίζουν
χαμηλά τά κεφάλια τους
μπροστά στό Κύριό τους
(λέγοντας): «Κυρίε μας!
Είδαμε και άκούσαμε.
Γύρισέ μας λοιπόν
(στη γή). Θα κάνουμε τό
καλό. Γιατί πραγματικά
(τώρα) πιστεύουμε».

⑤ وَتَوَرَّىٰ إِذِ الْجُيُوشُ نَاكِسُوا
رُؤُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا
فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ

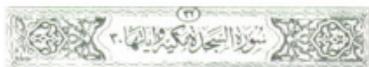
13. Κι άν τό θέλαμε,
θα μπορούσαμε — βέβαια —
νά οδηγήσουμε κάθε ψυχή
(στόν ίσο δρόμο), αλλά
ό Λόγος (που (δόθηκε) από
Μένα, (πρέπει νά έπαληθεύσει):
«Θά γεμίσουμε τήν Κόλαση από
όλα μαζί τά Πνεύματα
και τούς ανθρώπους».

⑥ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَٰكِن
حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْبَاطِلِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

14. Δοκιμάστε λοιπόν (τώρα,
τή τιμωρία Μας), έπειδή λησμονήσατε
τή Συνάντησή αυτής τής «Ημέρας σας,

⑦ فَذُوقُوا إِنَّا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا

(32) Τό Στάδιο «ά – σΣάζνα» –
ή Λατρεία – Μέκκα – σέ 30 Εδάφια

Στό όνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Α Δ Μ** (Άλεφ – Λάμ – Μίμ).*

① آ

2. **Η** άποκάλυψη τοῦ Βιβλίου
(του Κορανίου)
πού γι' αὐτό δέν ὑπάρχει
άμφιβολία – (Έγινε) ἀπό
τόν Κύριο ὅλου τοῦ Κόσμου.

② نَزِيلٌ لِّكُتُبٍ لَّارِيبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

3. Ἡ Ἴσως πούν:
«Μήπως τό ἔχει ἐφεύρει
(ό Μουχάμαντ);
Ἦσχι – βέβαια –! Αὐτή εἶναι
ἡ Ἀλήθεια ἀπό τόν Κύριο σου,
γιά νά προειδοποιήσεις (μ' αὐτό) ἓνα λαό,
πού δέν τοῦ ἔχει δοθεῖ – πρῖν ἀπό
σένα – καμιά προειδοποίηση,
ώστε Ἴσως καί καθοδηγηθοῦν.

③ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّكَ لِنَذِرُكَ وَمَا آتَاهُمَا مِنْ نَّذِيرٍ
مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

4. **Θ** ΑΛΛΑΧ εἶναι πού ἔπλασε
τούς οὐρανοῦς καί τή γῆ
καί ὁ,τι εἶναι
ἀνάμεσά τους, σέ ἔξι μέρες,
κι ἔπειτα ἔγκαιραστάθηκε
στό Ἔθρονο (τῆς ἔξουσίας).
Κανέναν ἄλλον – ἐκτός ἀπό
Αὐτόν – δέν ἔχετε γιά προστάτη
ἢ μεσολαβητή (γιά σᾶς).
Γιατί – λοιπόν – δέν σκέφτεστε;

④ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ
مِنْ وَّلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

5. Κυβερνᾶ (ὄλες) τίς ὑποθέσεις,
ἀπό τόν οὐρανό ὡς τή γῆ
Ἐπειτα σ' Αὐτόν θά πάνε
(ὄλες τους) μιᾶ Ἡμέρα,
πού ἡ διάρκειά της θά
εἶναι (σάν) χίλια χρόνια
κατά τούς ὑπολογισμούς σας.

⑤ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ
يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ
بِمَنْعَدُونَ

6. Ἐτσι εἶναι (ό ΑΛΛΑΧ),
ό Γνώστης τῶν πάντων, ἀπό
κρυφά καί ἀπό φανερά,
ό Παντοδύναμος, ό Ἐλεήμονας,

⑥ ذَلِكَ عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

7. πού ἔκανε (τέλεια) καί
πολύ ὁμορφα κάθε τι πού ἔχει
δημιουργήσει. Καί πρῶτα
ἔπλασε τόν ἄνθρωπο ἀπό λάσπη,

⑦ الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ
خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ

* Βλ. σημ. 1

31. **Μ**ά δέν βλέπεις ότι τά καράβια τρέχουν στη θάλασσα μέ την (ύποταγή) στόν ΑΛΛΑΧ Για νά σās αποδείξει Σημεία από τή δύναμή Του; Βέβαια σ' αυτά υπάρχουν 'Ενδείξεις γιά κάθε ένα πού όπομείνει καρτερικά όταν πάθει δυστυχία καί εύγνωμονεί όταν εύτυχεί.

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ نَجَرْنَا فِي الْبَحْرِ نِعْمَتَ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾

32. Κι όταν ένα κύμα τούς σκεπάζει, σάν τό βουνό φωνάζουν τόν ΑΛΛΑΧ, προσφέροντάς Του ειλκρινή πίστη. 'Αλλά όταν τούς σώσει (καί τούς αποβίβάσει) στη στεριά, μερικοί άπ' αυτούς άμφιταλατευόνται μεταξύ (τής πίστης καί τής άρνησης). 'Αλλά κανείς δέν άπορρίπτει τά Σημεία Μας, έκτός μόνο κάθε κακόπιστο καί άχάριστο πλάσμα.

﴿وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظُّلُمِ اللَّيْلِ دَعَاؤُهُمْ مَخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ قَالُوا نَجِّنْهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَنُهْمُ مُقْتَصِدُونَ مَا يَجْعَدُونَ آيَاتِنَا إِلَّا كُلَّ خَتَّارٍ كَفُورٍ﴾

33. 'Ω! 'Εσεΐς ό άνθρωποι! Κάνετε τό καθήκον σας στόν Κύριό σας καί φοβηθείτε τήν 'Ημέρα πού ουτε ό πατέρας θά μπορέσει νά όφελήσει (βοηθώντας) τό γιό του, ουτε κι ό γιός θά όφελήσει τό πατέρα του σέ τίποτε. Πράγματι ή ύπόσχεση του ΑΛΛΑΧ είναι άληθινή. 'Ας μήν σās έξαπατά — λοιπόν — ή ζωή αυτού του κόσμου, καί μήν άφήσετε τόν Σατανά νά σās έξαπατήσει γιά τόν ΑΛΛΑΧ.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ كُمْ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ آخِزٌ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْعُرُورُ﴾

34. 'Ο ΑΛΛΑΧ καί μόνος Του έχει γνώση γιά τήν 'Ωρα. Καί στέλνει κάτω (στη γή) τή βροχή. Καί γνωρίζει δ,τι βρίσκεται στις μητρες. Καμιά ψυχή δέν γνωρίζει, τί θά κερδίσει άδριο. Καμιά ψυχή δέν γνωρίζει, σέ ποιά γή θά πεθάνει. Μόνο ό ΑΛΛΑΧ είναι Παντογόνοςτής καί 'Αριστος 'Εμπειρογνώμονας (γιά όλα).

﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنزِلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾

25. **Κ**ι ἂν τοὺς ρωτήσεις: ποιὸς εἶναι ποῦ δημιουργησε τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴ γῆ θά ποῦν - βέβαια - : «'Ο ΑΛΛΑΧ». Νά πεῖς (τότε): «'Η Δόξα ἀνήκει στὸν ΑΛΛΑΧ!» Κι ὁμως οἱ πῶ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς δέν τό γνωρίζουν.

⑩ وَلَيْسَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَيْقُنُونَ
 اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

26. Στὸν ΑΛΛΑΧ ἀνήκουν ὅλα δσα εἶναι στοὺς οὐρανοὺς καὶ στὴ γῆ. 'Ο ΑΛΛΑΧ - πράγματι - εἶναι ὁ πλουσιότες (ποῦ δέν ἔχει καμιά ἀνάγκη), Δοξασιμένος.

⑪ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

27. Κι ἂν ὅλα τὰ δένδρα ποῦ εἶναι στὴ γῆ, - ἦταν γραφίδες -, καὶ ἡ θάλασσα (ἦταν μελάνι), καὶ χορηγόταν ἡ ἔκτασή της μ' ἄλλες ἑπτὰ θάλασσες, δέν θά ἔφταναν γιά νά ἔξαντλήσουν τοὺς Λόγους τοῦ ΑΛΛΑΧ. 'Ο ΑΛΛΑΧ εἶναι πράγματι Παντοδύναμος, Πάνσοφος.

⑫ وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرٍ أَكْفَلُنَاُ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِيهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

28. Τό ὅτι σᾶς ἔχει πλάσει, ἦ θά σᾶς ἀναστήσει εἶναι εὐκολο, σάν δημιουργία μᾶς ψυχῆς ἑνὸς ἀτόμου. 'Ο ΑΛΛΑΧ, πράγματι, ἀκούει καὶ βλέπει (τά πάντα).

⑬ مَا خَلَقْنَاهُ وَلَا بَعَثْنَاهُ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ إِنْ اللَّهُ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

29. Μά δέν βλέπεις ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ κάνει τὴ Νύχτα νά βυθίζεται μέσα στὴν 'Ημέρα καὶ κάνει τὴν 'Ημέρα νά βυθίζεται μέσα στὴ Νύχτα, κι ἔχει ὑποτάξει τὸν ἥλιο καὶ τὸ φεγγάρι (στο Νόμο Του), ποῦ τό καθένα διατρέχει τὴ πορεία του μέχρι τοῦ ὀρισμένου χρόνου κι ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι ἐμπειροσ τῶν ὄσων κάνετε;

⑭ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ اللَّحْمَ وَأَلْفَمَهُ كُلَّ فَجْرٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

30. Αὐτό (γίνεται) ἐπειδὴ ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι ὁ 'Αληθινὸς Θεὸς κι ἐπειδὴ ὅτιδήποτε ἄλλο ἐπικαλοῦνται - ἀντί Αὐτοῦ -, εἶναι ἡ ψευτιά (ἡ Ἀνυπαρξία), καὶ γιὰ τὸ ΑΛΛΑΧ εἶναι ὁ 'Υψιστος, ὁ Μέγιστος.

⑮ ذَلِكَ يَأْتِيَنَّ اللَّهُ هُوَ الْحَيُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَطْلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

20. **Μ**ήπως δέν βλέπετε, ότι ο ΑΛΛΑΧ έχει υποτάξει για δική σας (χρήση) δ,τι είναι στους ουρανούς και στη γη, κι έκανε ώστε να χυθούν πάνω σας με άφθονία, και οι όρατές και οι άόρατες γενναιοδορίες Του; Κι όμως υπάρχουν μερικοί από τους ανθρώπους που φιλονικούν (άμφισβητώντας) για τον ΑΛΛΑΧ χωρίς καμιά γνώση και χωρίς καμιά απόδειξη, κι ούτε κανένα Βιβλίο που νά (τους) διαφωτίζει.

﴿أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ تَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرًا وَبَاطِنًا وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُبِينٍ﴾

21. Κι όταν πούν σ' αυτούς – άκολουθείτε (τήν Άποκάλυψη) που ο ΑΛΛΑΧ έχει στείλει κάτω (στη γη) – λένε: «Όχι! θά άκολουθήσουμε (τό δρόμο) που πάνω του βρήκαμε τους πατέρες μας (νά περπατούν)». (Μά θά τους άκολουθοΰσαν), άν ο Σατανάς τους καλοΰσε νά κάνουν ότι θέλει, παρασύροντάς τους στην Τιμωρία τής (Φλογισμένης) Φωτιάς;

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا آبَاءَنَا نَافِلًا أَوْ لَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾

22. **Κ**ι όποιος άφιερώνει τό πρόσωπό του (δλο τό είναι του) στην ύπακοή του ΑΛΛΑΧ και είναι έργατης του καλού, έχει πιάσει γερά την πιο άξιόπιστη λαβή. Στον ΑΛΛΑΧ και μόνο, βρίσκει τό Τέλος (δλων) τών ύποθέσεων.

﴿* وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾

23. Κι όποιος άρνεϊται την Πίστη, άς μή σέ θλίβει ή άρνησή του. Σ' Έμάς πρόκειται νά έπιστρέψουν, και (τότε) θά τους πούμε την άλήθεια για δσα έκαναν. Πράγματι ο ΑΛΛΑΧ είναι άριστος γνώστης για δ,τι (κρύβεται) στό βάθος τής καρδιάς.

﴿* وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ ۗ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾

24. Θά τους άφήσουμε (σ' αυτή τή ζωή) στις άπολαύσεις τους για λίγο (διάστημα) έπειτα θά τους οδηγήσουμε σέ σωματική άδυσώπητη τιμωρία.

﴿* نُنَبِّئُكُمْ قَلِيلًا لَّئِمَّا تَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾

15. "Αν όμως προσπαθήσουν μ' ὄλη τους την δύναμη νά Μέ ἐνώσεις στή λατρεία μέ κάτι πού δέν ἔχεις γνώση, (τότε) μήν τοὺς ὑπακούεις. Κράτησε τή συντροφιά μαζί τους, σ' αὐτό τόν κόσμο, δίκαια (καί μέ καλοσύνη) κι ἀκολούθησε τὸ δρόμο ἐκείνων πού κατευθύνονται σ' Ἐμένα (μέ ἀγάπη). Ἐπειτα σ' Ἐμένα (ἐξ ἄλλου) ὄλοι θά ἐπιστρέψετε, καί (τότε) θά σᾶς πῶ τὴν ἀλήθεια (καί τὸ νόημα) γιά ὄλα πού κάνατε».

﴿ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبَهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ إِنَّكَ تَجْمَعُهُمْ مُنْجِعٌ لَّهُمْ فَأَنْتَ كُفٌّ عَنِ الْكَافِرِينَ ﴾

16. «ὦ! Γιέ μου!» (εἶπε ὁ Λουκιᾶν), «ὄ,τι ἔχει τὸ βάρος ἐνός σιναπόσπορου, ἔστω κι ἂν εἶναι (κρυμμένο) σέ βράχο, ἢ στοὺς οὐρανοὺς, ἢ στή γῆ, ὁ ΑΛΛΑΧ θά τὸ φέρει (στό λογαριασμό)— ὁ ΑΛΛΑΧ, πράγματι, εἶναι Ἐκεῖνος (πού καταλαβαίνει τὰ μυστήρια τοῦ κόσμου) ὁ Εὐπροσήγορος, ὁ Ἐμπεῖρος.

﴿ يَبْتَلِيهِمْ إِنْهَا إِنْ لَكَ لُتْفٌ لِّحَبِّهِ مِنْ خَزَائِرِ فَتَكُنْ فِي صَحْرٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ بِأَيِّهَا اللَّهُ إِنْ اللَّهُ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴾

17. «ὦ! Γιέ μου! Νά ἐκτελεῖς, τέλεια (τακτικά) τὴν προσευχή, καί νά διατάξεις ὄ,τι εἶναι δίκαια, καί ν' ἀπαγορεύεις ὄ,τι εἶναι κακό. Νά ὑπομένεις καρτερικά σ' ὄτιδήποτε δυστύχημα κι ἂν συμβεῖ, γιατί τοῦτο εἶναι τὸ πῶ σταθερὸ στοιχεῖο γιά τίς ὑποθέσεις.

﴿ يَبْتَلِيهِمْ أَقْرَبَ الصَّلَاةِ وَأَمْرًا مَعْرُوفًا وَأَنَّهُ عَنِ النُّكْرِ وَأَضْرِبْ عَلٰى مَا أَصَابَكَ إِنْ ذَلِكُ مِنْ عَمْرٍ الْأُمُورِ ﴾

18. «Καί μὴ στρέφεις τὸ μάγουλό σου (ἀπὸ ὑπερηφάνεια) στοὺς ἀνθρώπους, κι οὐτε νά περπατᾷς μέ ὑπεροψία στή γῆ, γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ δέν ἀγαπᾷ ὄποιοιδήποτε προπέτη, πού καυχέται.

﴿ وَلَا تَصْرُخْ بِكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴾

19. «Στὸ βᾶδισμά σου νά εἶσαι μετρημένος καί χαμηλῶνε τῆ φωνῆ σου (ὄταν μιλάς), γιατί ἢ πῶ δυσάρεστη ἀπὸ τίς φωνές εἶναι – χωρὶς ἀμφιβολία – ἢ φωνῆ (τὸ γκάρισμα) τοῦ γαιθάρου».

﴿ وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَأَغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّكَ أَنْكَرُ الْأَصْوَاتِ اصْوَاتِ الْخَمِيرِ ﴾

10. Δημιούργησε τούς ουρανοὺς χωρίς κολώνες (στηρίγματα) πού θά μπορούσατε νά δείτε. Καί πέταξε πάνω στή γῆ ἀκλόνητα (θεόρατα) βουνά, γιά νά μή κλείνει μέ σας καί σκόρπισε σ' αὐτήν ζωά ἀπό ὅλα τά εἶδη. Καί στείλαμε κάτω (στή γῆ) νερό ἀπό τόν οὐρανό καί κάναμε νά φυτρώνουν σ' αὐτή κάθε εἶδους εὐγενικά φυτά σέ ζευγάρια.

١٠ خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْأَرْضَ فِي الْأَرْضِ رَوَاتِي أَنْ نَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ

11. Τέτοια εἶναι τά δημιουργήματα τοῦ ΑΛΛΑΧ. Δεῖξτε Μου – τώρα – τί εἶναι ἐκεῖνα πού ἔχουν οἱ ἄλλοι συνεταιροὶ δημιουργήσει, χωρίς (τή βοήθεια) τοῦ ΑΛΛΑΧ. Ἀλλά οἱ ἄδικοι βρίσκονται σέ φανερό πλάνη.

١١ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

12. Προκίσαμε (στό παρελθόν) μέ σοφία τόν Λουκμάν (λέγοντας): «Δεῖξε τήν εὐγνωμοσύνη σου στόν ΑΛΛΑΧ». Κι ὁποῖος εἶναι εὐγνώμονας, Κι ἐαυτοῦ τοῦ ὀφελεῖ, εὐγνωμονεῖ γιά τήν ψυχή του. Κι ὁποῖος εἶναι ἀχάριστος, – ὁ ΑΛΛΑΧ βέβαια δέν ἔχει καμιά ἀνάγκη – εἶναι Πλοῦσιος Ἀξέπαινος.

١٢ وَقَدْ آتَيْنَا الْفُلَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ جَمِيدٌ

13. Πρόσεξε, ὅταν εἶπε ὁ Λουκμάν στό γιό του, νουθετώντας τον: «ὦ! Γιέ μου! μήν ἐνώνεῖς συνεταιροῦς (ἄλλες θεότητες) μέ τόν ΑΛΛΑΧ. Γιατί ἡ ἀπιστία εἶναι μεγάλη ἀδικία».

١٣ وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يُعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ

14. Καί συστήσαμε στόν ἀνθρώπο (πῶς νά συμπεριφέρεται) στοὺς γονεῖς του. Ἡ μητέρα του, ὑποφέροντας μέ ἀδυναμία πού μεγαλώνει μέρα μέ τή μέρα τόν κουβαλοῦσε (στά σπλάχνα της), καί σέ δύο χρόνια διέκοψε (τό βύζαγμα) του. (Ἄκουσε – λοιπόν – τό πρόσταγμα): «Δεῖξε εὐγνωμοσύνη σ' Ἐμένα καί στοὺς γονεῖς σου. Σ' ἐμένα εἶναι (τό τέρμα) τῆς Πορείας ὅταν κανονίζεται ἡ ἀμοιβή σου γιά ὅ,τι ἔκανες).

١٤ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَهُ أُمُّهُ وَهَنًا عَظِيمًا وَهْنٌ وَفِصْلُهُ فِي كَامِلٍ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ

(31) Τό Στάδιο «Λουκμάν» — Λουκμάν
(ό Σοφός). — Μέκκα — σέ 34 εδάφια

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλανθρώπου.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Α Δ Μ** (Ἄλεφ — Λάμ — Μίμ).*

① أَلَمْ

2. Αὐτά εἶναι Ἐδάφια
τοῦ Βιβλίου τῆς Σοφίας.

② يٰۤاَيُّهَا الْكٰتِبُ الْحَكِيْمُ

3. Ἕνας Ὀδηγός καί μιᾶ Εὐλογία
γιά δσους ἀγαθοεργοῦν,

③ هٰدِي وَّرَحْمَةً لِّلْحٰسِنِيْنَ

4. πού ἐκτελοῦν τήν τακτική Προσευχή,
καί δίνουν (κανονικά)
τήν ἐλεημοσύνη, κι ἔχουν
(στίς καρδιές τους)
τῆ βεβαιότητα τῆς Μέλλουσας Ζωῆς.

④ الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُوْتُوْنَ
الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
يُوَفُّوْنَ

5. Αὐτοί (ἀκολουθοῦν τῇ σωστή)
καθοδήγηση τοῦ Κυρίου τους.
Κι αὐτοί εἶναι οἱ μόνοι πού
θά εὐτυχήσουν.

⑤ اُوْتِيْكَ عَلٰٓى هٰدِيٍّ مِّنْ رَّبِّكَ وَاُوْتِيْكَ هُمْ

6. **Α**λλά — ὑπάρχουν ἀνάμεσα
στούς ἀνθρώπους — κι ἐκεῖνοι πού
ἀγοράζουν λόγια τοῦ ἀέρα, (παραμύθη),
γιά νά παραπλανήσουν (τόν κόσμο)
— χωρίς νά τό καταλαβαίνουν —
ἀπό τό Δρόμο τοῦ ΑΛΛΑΧ, καί
γιά νά τό πάρουν στή κοροϊδία.
Αὐτοί θά ἔχουν ἐξευτελιστικά
βασανιστήρια.

الظٰلِمِيْنَ
⑥ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهٰوْا الْحٰدِيْثِ
لِيُبْذِلَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِعَدْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا
هٰزُوًا وَاُوْتِيْكَ لَهْمُ عَذٰبٍ مُّهِيْنٍ

7. Κι ὅταν ἀπαγγέλλονται πάνω του
τά εδάφιά Μας (τοῦ Κορανίου)
ἀπομακρύνεται
ἀλαζονικά — σάν νά μήν τά ἀκούει —
καί σάν νά ὑπῆρχε κουφωμάρα
στά δύο του αὐτιά —. Γι' αὐτό
ἀνάγγειλέ του μιᾶ ὀδονηρή Τιμωρία.

⑦ وَاِذَا نُنٰلَ عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا وَاٰنِيْٓا وَاٰنِيْٓا مَسْكُوْرًا
كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَن فِيْ اٰذْنَيْهِ
وَقَرَأٰ فَنَسِيْهُهُ بَعْدَ اٰيٰتِيْ

8. Γι' αὐτούς (βέβαια) πού πιστεύουν
καί κάνουν τό καλό, θά ἔχουν
Κήπους (γεμάτους) μέ ἀπολαύσεις,

⑧ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
لَهُمْ جَنَّٰتُ النَّعِيْمِ

9. γιά νά κατοικήσουν ἐκεῖ
γιά πάντα. Ἡ ὑπόσχεση τοῦ ΑΛΛΑΧ
εἶναι ἀληθινή. Κι Ἐκεῖνος
εἶναι ὁ Παντοδύναμος, ὁ Σοφός.

⑨ حٰلِيْمِيْنَ فِيْهَا وَعَدَّ اللّٰهُ حَقًّا وَهُوَ
الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ

* Βλ. σημ. 1

57. Έτσι σ' αυτή την Ήμερα
δέν ωφελεί σ' εκείνους που
άδικησαν, καμιά
δικαιολογία για τή συγγνώμη τους.
Κι όταν θά συγχωρευθούν
(Εστω κι αν μετανοήσουν).

﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَعْدَارُهُمْ
وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾

58. **Ε**χουμε προβάλει για
τους ανθρώπους – σ' αυτό
τό Κοράνιο – παραδείγματα
από κάθε είδος.
'Αλλά αν τους φέρεις ένα (καί μόνο)
Σημείο, είναι βέβαιο ότι
θά έλεγαν οί "Απιστοι:
«Δέν κάνετε τίποτε άλλο παρά
νά λέτε ματαιοδοξίες»!

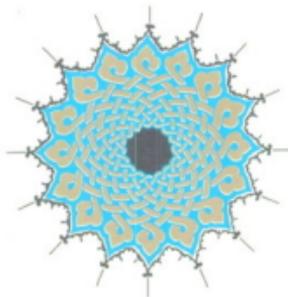
﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ
كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِنْ أَنزَلْنَاهُ إِلَّا مَبْطُورَاتٌ﴾

59. Μ' αυτό τόν τρόπο σφραγίζει
ο ΑΛΛΑΧ τīs καρδιές εκείνων
πού δέν καταλαβαίνουν.

﴿كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾

60. Γι' αυτό νά ύπομένεις καρτερικά,
ώ Μουχάμμαντ!, γιατί ή ύπόσχεση
του ΑΛΛΑΧ είναι άληθινή,
κι ός μη σε κλονίσουν, εκείνοι
πού δέν Έχουν (στον έαυτο τους)
τή βεβαιότητα τής πίστης.

﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ
وَلَا يَسْتَحْفِظُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾

51. Κι αν (δμως) στείλουμε άνεμο (δυνατό και κακό) Έπειτα απ' αυτόν δούν (τά σπαρτά τους) νά κίτρινίζουν, (τότε) γίνονται άχάριστοι.

﴿۵۱﴾ وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ وَيَكْفُرُونَ

52. Βέβαια δέν μπορείς νά κάνεις τούς πεθαμένους ν' ακούσουν κι ούτε τούς κουφούς ν' ακούσουν τή κλήση (τό κήρυγμα) όταν (σου γυρίζουν τήν πλάτη) κι άπομακρύνονται.

﴿۵۲﴾ فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمِعُ الضَّمَّةَ الذَّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ

53. Κι ούτε μπορείς νά οδηγήσεις (έπαναφέροντας) τούς τυφλούς άπό τήν πλάνη τους. Μόνο αυτοί πού πιστεύουν στίς Έντολές Μας θά σέ ακούσουν, κι αυτοί είναι πού έχουν ύποτάξει (τή θέλησή τους στο Ίσλάμ).

﴿۵۳﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمْيَ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ سَمِعُوا إِلَّا مَنْ يُوْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْمِعُونَ

54. **Ḥ**ΑΛΛΑΧ είναι πού σās έπλασε (στην άρχή) αδύνατους, Έπειτα έκανε άπό τήν αδύναμία, δύναμη – (σ' έσās). Έπειτα έκανε άπό τή δύναμη, αδύναμία κι άσπρα μαλλιά. Δημιουργεί όπως θέλει, και είναι Έκείνος ό Παντογώνστης ό Πανίσχυρος.

﴿۵۴﴾ - اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ

55. Καί τήν Ήμέρα, πού ή ΉΩρα (του λογαριασμού) θά έγκατασταθεί, θά όρκίζονται οι ένοχοι ότι δέν στάθηκαν στη ζωή παρά μόνο μιά ώρα. Έτσι και πρωτότερα έξαπατούσαν (τόν έαυτό τους).

﴿۵۵﴾ وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ يُبَيِّنُ لَكُمْ آيَاتِكُمْ الَّتِي كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ
﴿۵۶﴾ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ

56. Ένώ θά πούν εκείνοι πού τούς δόθηκε ή γνώση και ή πίστη: «Πράγματι, έχετε παραμείνει (δσο καιρό είναι γραμμένο) στο Βιβλίο του ΑΛΛΑΧ μέχρι τήν Ήμέρα της Άνάστασης. Κι αυτή είναι ή Ήμέρα της Άνάστασης. Κι όμως έσείς δέν τή πιστεύατε!»

﴿۵۶﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِئْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْتِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْتِ وَلَكِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

46. **Α**νάμεσα στά Σημεία Του (είναι κι αυτό): δτι στέλνει τούς άνεμους, σάν κήρυκες γιά χαρούμενα μηνύματα γιά νά σάς κάνει νά δοκιμάσετε (τά αγαθά) τής Εύσπλαχνίας Του, και γιά νά τρέχουν τά καράβια (Μεγαλόπρεπα) κατά διαταγή Του, και γιά νά επιδιώξετε (τήν άφθονία) τής Γενναιοδωρίας Του. ΄Ωστε ίσως και φανείτε εγνώμονες πρós τόν ΑΛΛΑΧ.

٤٦ وَهِنَّ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ
وَلِيَذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَعْرِىَ الْفُلُكُ
بِأَمْرِهِ وَلِتَلْبَغُوا
مِنْ فَضْلِهِ. وَلَتَعْلَمَنَّ تَشْكُرُونَ

47. Καί πρίν από σένα (Μουχάμαντ!) έχουμε στείλει άποστόλους στίς γενιές τους. Καί τούς έφτασαν μέ 'Ολοκάθαρα (Σημεία). Έπειτα έκδικηθήκαμε έκείνους, κι ήταν Ένοχοι κι ' ήταν χρέος μας νά βοηθήσουμε (τότε) τούς πιστούς.

٤٧ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَأَنكَرْنَا مِنْ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرَ الْمُؤْمِنِينَ

48. **Α**ΛΛΑΧ είναι που στέλνει τούς άνεμους, γιά νά κινούνται σύννεφα κι έπειτα νά τά σκορπά στόν ουρανό, — κι όπως θέλει —, κάνοντάς τα κομμάτια, και τότε βλέπεις τίς σταγόνες τής βροχής νά βγαίνουν από τή μέση τους, κι όταν κάνει και πέσουν πάνω στούς δούλους Του — (αυτούς) που θέλει — νά τους κάνει τότε που χαίρονται!

٤٨ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُبْرِسُ حَابًا فَيَبْسُطُهَا فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خَلِيلِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِي إِذْ هُمْ يُسَبِّحُونَ

49. Ένώ πρίν στείλει (τή βροχή) πάνω τους — άκριβώς πρίν πέσει — ήταν άπελπιστικά λυπημένοι!

٤٩ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ أَنْ يُزَلَّ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَتَبْلَسُنَّ

50. Παρατήρηση — λοιπόν — (δ! άνθρωπε!) τά έχνη τής εύσπλαχνίας του ΑΛΛΑΧ. Πώς ζωογονεί τή γη, άφοϋ πρίν από (λίγο) ήταν νεκρή. βέβαια είναι Αυτός που ζωντανεύει τούς πεθαμένους, γιατί ή δύναμή Του, είναι άπεριόριστη.

٥٠ فَانظُرْ إِلَى آسَاتِرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُخْرِجُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيٍ الْمَوْتِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

σās θανατώνει, κι Ξπειτα
 σās Ξαναζωντανεύει.
 Μήπως κανείς από
 τούς (ψεύτικους)
 «συνεταίρους» σας ύπάρχει,
 πού νά μπορεί νά κάνει
 Ένα άπ' αυτά τά πράγματα;
 'Ανώτερος είναι ό ΑΛΛΑΧ
 και πολύ ψηλά από
 τούς συνεταίρους
 πού Του άποδίδουν.

يُرْسِلُكُمْ ذُنُوبَكُمْ هَلْ مِنْ
 شَرِكَايَكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكَ
 مِنْ شَيْءٍ سَمِعْتُمْ وَعَلَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

41. **Φ**άνηκε ή καταστροφή
 (διαφορά) στη στεριά
 και στη θάλασσα από ό,τι Έχουν
 κερδίσει τά χέρια τών ανθρώπων,
 για νά κάνει (ό ΑΛΛΑΧ)
 νά δοκιμάσουν τά έπίχειρα
 από μερικές πράξεις τους,
 (σάν τιμωρία)
 ώστε ίσως έπιστρέψουν
 πίσω (στόν ίσιο δρόμο).

① ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ
 أَيْدِي النَّاسِ لِيَذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا
 لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

42. Νά πεις: «Ταξιδέψτε στη γη
 και παρατηρήστε πού ήταν
 τό Τέλος εκείων
 πού (Έξησαν) πριν (άπό σās).
 Οι πío πολλοί άπ' αυτούς ήσαν
 πολυθειστές.

② قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ
 كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ
 أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ

43. Στρέψε τό πρόσωπό σου Μουχάμμαντ!
 (τή πίστη σου) στη σωστή
 Θρησκεία, προτού
 φτάσει ή 'Ημέρα
 πού τίποτε δέν μπορεί
 νά τήν άπομακρύνει. Τότε
 σ' αυτή τήν ήμέρα
 (οι άνθρωποι) θά χωριστούν
 (στά δύο).

③ قَا فَاوْجْهِكَ لِلدِّينِ الْقَيُّومِ مِنْ قَبْلِ أَنْ
 يَأْتِيَ يَوْمَهُ لَا مَرَدَ لَهُ
 مِنْ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يُصَدِّقُونَ

44. Αυτοί πού άρνήθηκαν
 τήν Πίστη θά ύποφέρουν
 άπ' τήν άρνησή (τους)
 αυτή. Κι αυτοί πού
 Έκαναν τό καλό, θά στρώσουν
 για τόν έαυτό τους
 τό μέρος τής άνάπαυσης
 (του παραδείσου).

④ مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ
 صَالِحًا فَلَا نَفْسَهُ يَهْدِيهِ

45. Για ν' άνταμείψει
 — άπό τή Χάρη Του — έκείνους
 πού πιστεύουν και
 αγαθοεργούν. Γιατί
 δέν αγαπά τούς άπιστους.

⑤ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ
 فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ

γιά (τήν εθνοια) πού
τούς προσφέραμε.
'Απολαύστε λοιπόν τώρα,
(τή ζωή σας!). 'Αλλά σύντομα
θά μάθετε
τή συνέπεια.

فَتَعْتَوْا مَسُوفٍ
تَعْلُونَ

35. 'Η μήπως τούς έχουμε στείλει
καμιά απόδειξη πού
νά υποστηρίξει
τό συνεταιρισμό πού κάνουν;

⑤ أَمْ أَرْزَأْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُمْ يَدْعُونَكُمُ
بِمَا كَانُوا يَدْعُونَ

36. Κι όταν δίνουμε στους ανθρώπους
νά δοκιμάσουν τήν Εθνοια
(άγαθά) (Μας) χαιρόνται μ' αυτά.
'Αν όμως τούς πέσει κανένα
κακό — πού τά ίδια τους
τά χέρια τό παρουσίασαν —,
νά τους, πού είναι
άπελπισμένοι!

⑥ وَإِذَا دَفَعْنَا إِلَى النَّاسِ رَحْمَةً فَيَحْجُوا بِهَا وَإِن
نُصِيبُهُمْ سَيِّئَةً يَأْتُوا فِتْنًا يُدْعِيهِمَا وَإِذَا هُم
يَفْتَنُونَ

37. Μήπως δέν βλέπουν ότι ό ΑΛΛΑΧ
δίνει άπλόχερα τή διατροφή
σ' όποιον θέλει, κι άλλοτε
τήν περιορίζει; Βέβαια
σ' αυτό υπάρχουν Σημεία
(διδάγματα) γιά τό λαό
έκείνον πού πιστεύει.

⑦ أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ
وَيَقْدِرُ إِن فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

38. Γι' αυτό δώσε στό συγγενή σου
τό δικίο του (δ,τι του όφείλεται)
καί στόν δυστυχισμένο και
στόν όδοιπόρο. Αυτό
είναι τό πιό καλό γιά όσους
επιδιόσκουν τήν ικανοποίηση
του ΑΛΛΑΧ και αυτοί είναι
οί πετυχημένοι.

⑧ فَإِن نَأَى الْقُرْبَى حَقَّهُ وَالْيَتَامَى
وَأَنَّ السَّبِيلَ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ
يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

39. Κι ό,τι έχετε δώσει
(τοκίσει) μέ σκοπό νά αδέξηθεί ή
περιουσία σας σέ βάρος τών άλλων
αθρώπων, δέν πρόκειται
ν' αδέξηθεί στόν ΑΛΛΑΧ! 'Ενώ αυτά
πού δίνετε γιά έλεημοσύνη,
επιδιόκοντας τήν ευμένεια
του ΑΛΛΑΧ (θά αδέξηθούν).
Κι αυτοί είναι πού θά
τούς πολλαπλασιαστεί ή άμοιβή.

⑨ وَمَا آتَيْتُم مِّن رِّبْوَةٍ أَوْ مِ
النَّاسِ فَلَا يَرْبُؤْا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُم
مِّن زَكَاةٍ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُضْعِفُونَ

40. 'Ο ΑΛΛΑΧ είναι πού σάς έπλασε,
έπειτα σάς συντηρεί, έπειτα

⑩ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ

29. Μόνον οι άδικοι άκολουθοϋν τά πάθη τους γιατί στεροϋνται από γνώση. Ποιός θα δδηγήσει εκείνον που ό ΑΛΛΑΧ άφηνει στην πλάνη; Γι' αυτούς δέν υπάρχουν βοηθοί.

١٥ بَلَىٰ أَشْعَبَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ
يَعْتَبِرْ عَلِيمٌ ۖ فَنَنْهَدِي مَنْ أَصَلَّ اللَّهُ وَمَا
لَهُمْ مِنْ نَصِيرَةٍ

30. **Σ**τρέψε τό πρόσωπό σου (έντελώς) σταθερά κι ειλικρινά στη 'Αληθινή Θρησκεία, (μακριά από τίς ψευδτικές). Είναι ή φύτρα του ΑΛΛΑΧ που έπλασε τό ανθρώπινο γένος κατ' αυτήν. Καμά άλλαγή (άς μήν υπάρξει) στό έργο τής δημιουργίας του ΑΛΛΑΧ. Αυτή είναι ή ύποδειγματική Θρησκεία. Κι όμως οι πιο πολλοί από τους ανθρώπους δέν (τό) καταλαβαίνουν.

١٦ فَأَقْرُبْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي
فَطَرَتِ آتِاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ
اللَّهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيُّمُ وَلَا كُنْ مِنَ الْكٰفِرِ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

31. Κατευθυνθείτε προς Αυτόν μετανοιωμένοι, και φοβηθείτε Τον. Τηρείτε τακτικά τίς προσευχές και μήν είστε άπ' αυτούς που δίνουν συνεταιρους (στόν ΑΛΛΑΧ),

١٧ * مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ
وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

32. Αυτούς που έχουν διαιρέσει τή Θρησκεία τους και έγιναν αίρετικοί, — και που κάθε κόμμα (κάθε αίρεση) χαιρείται (ύπερήφανα) για τό δόγμα που πιστεύει!

١٨ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا
شِيَعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

33. **Κ**ι όταν άγγίξει τους ανθρώπους κανένα κακό φονάζουν τον Κύριο τους και κατευθύνονται προς Αυτόν μετανοιωμένοι. Έπειτα άν τους δώσει νά δοκιμάσουν Έλεος (άπό τά αγαθά Του), μιά ομάδα άπ' αυτούς (ξεπληρώνει τό χρέος τής) δίνοντας άλλους θεούς συνεταιρους στό Κύριο τους,

١٩ وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَاؤُهُمْ
مُنِيبِينَ إِلَيْهِمْ إِذَا أَذَقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا
فَرِحُوا مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ

34. για νά δείξουν τήν άχαριστία τους,

٢٠ لِيَكْفُرُوا بِآيَاتِهِ إِنِّي أَنَا اللَّهُ

24. Σημάδι (της Πρόνοιάς) Του, είναι και ότι δείχνει την άστραπή γιά φόβο κι ελπίδα και κατεβάζει τό νερό (της βροχής) από τόν ουρανό και αναζωογονεί μ' αυτό τή νεκρωμένη γη. Βέβαια μέσα σ' αυτά (τά φαινόμενα) υπάρχουν Σημεία γιά τό λαό εκείνο πού σκέπτεται λογικά.

﴿۱۱﴾ وَمِنْ مَّيْكِهِ يُرِيكَ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

25. Σημάδι (της Παντοδυναμίας) Του, είναι και ότι ο ουρανός και ή γη μέ Διαταγή Του στέκονται σταθερά (στό στερέωμα). Έπειτα όταν σάς καλέσει — μέ μία μόνο φωνή — από τή γη, νά, τότε έσεις, (εϋθύς άμέσως) πού βγαίνετε (Εξω).

﴿۱۲﴾ وَمِنْ مَّآيَتِهِ إِتَّانَ نَفُورَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَا دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا
أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ

26. Σ' Αυτόν άνήκουν κάθε τι πού είναι στους ουρανούς και στή γη. Κι όλα εϋλαβικά ύπακούουν σ' Αυτόν.

﴿۱۳﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلِّ
لَهُ قَنُوتُونَ

27. Είναι Έκείνος πού άρχίζει (τήν πορεία) της δημιουργίας, κι έπειτα τήν επαναλαμβάνει. Είναι γι' Αυτόν πολύ εβκολο τοϋτο. Σ' Αυτόν άνήκει ή πύ ύψηλή τελειότητα στους ουρανούς και στή γη, γιατί είναι ό Παντοδύναμος, ό Πάνσοφος.

﴿۱۴﴾ وَهُوَ الَّذِي بَدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ
أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

28. Προβάλλει παραδείγματα από τόν έαυτόν σας: Μήπως παίρνετε σάν συνεταιρους (τούς δούλους σας), αυτούς πού τό δεξί σας χέρι έξουσιάζει, και μοιράζετε στα ίσα, τα πλουτή πού σάς έχουμε χαρίσει γιά τή συντήρησή σας; κι ύστερα τούς φοβάστε όπως φοβάστε ό ένας τόν άλλον; Έτσι έξηγοϋμε αναλυτικά τά σημεία γιά τό λαό εκείνο πού λογικέεται.

﴿۱۵﴾ ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ
مِن مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّن شُرَكَاءَ فِي
مَا رَزَقْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ
تَخَافُوهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ
فُضِّلَ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

17. Ἄνωτερος εἶναι ὁ ΑΛΛΑΧ, ὑμνεῖτε Τον
 ὅταν φτάσετε στό δειλινό
 καί ὅταν ζυπνάτε τὸ πρωῖ.

﴿١٧﴾ فَسَبِّحْ لِلَّهِ حِينَ تُمْسُونَ
 وَحِينَ تَضِيحُونَ

18. Σ' Αὐτόν ἀνήκει ἡ δόξα
 στοὺς οὐρανοὺς καί στῆ γῆ,
 καί στό δειλινό κι
 ὅταν εἶναι μεσημέρι.

﴿١٨﴾ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا
 وَحِينَ تُظْهِرُونَ

19. (Εἶναι Ἐκεῖνος πού)
 βγάξει τὰ ζωντανά ἀπό τὰ νεκρά
 καί βγάξει τὰ νεκρά ἀπό
 τὰ ζωντανά. Καί ζωογονεῖ
 τῆ γῆ μετὰ τὸ θάνατό της.
 Ἔτσι κι ἐσεῖς θά
 βγεῖτε (ἀπό τὸ θάνατο).

﴿١٩﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ
 مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
 وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ

20. Σημάδι (τῆς Παντοδυναμίας) Του
 εἶναι τὸ ὅτι σᾶς ἔχει πλάσει
 ἀπὸ χῶμα, κι ἔπειτα νά,
 πού γίνετε ἀνθρώποι
 καί πορεύεστε (σ' ὅλα τὰ μέρη
 πρὸς τὸ ζεῖν).

﴿٢٠﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ
 مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ

21. Κι ἀπὸ τὰ Σημάδια Του,
 εἶναι καί τὸ ὅτι ἔχει πλάσει
 ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτὸ σας
 συζύγουσ γιὰ νά συγκατοικεῖτε
 (ἡσυχά) μαζὶ τους,
 κι ἔκανε ἀνάμεσά σας
 (νά φωλιάσει) ἡ ἀγάπη
 καί ἡ στοργή. Βέβαια
 σ' αὐτὰ ὑπάρχουν Σημεῖα
 (διδάγματα) γιὰ τὸν λαὸ
 ἐκεῖνο πού σκέπτεται.

﴿٢١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
 أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ
 بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
 لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

22. Σημάδι (τῆς Παντογνωσίας) Του,
 εἶναι καί ἡ δημιουργία
 τῶν οὐρανῶν καί τῆς γῆς,
 καί οἱ παραλλαγές στῆ γλώσσα σας
 καί στό χρῶμα σας.
 Βέβαια μέσα σ' αὐτὰ ὑπάρχουν
 Σημεῖα (διδάγματα)
 γιὰ ὅλο τὸν κόσμο.

﴿٢٢﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَأَخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَالْوَسْطُ
 لَكُمْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ

23. Σημάδι (τῆς Φιλανθρωπίας) Του,
 εἶναι καί ὁ ἕπνος πού
 κάνετε τῆ νύχτα καί
 τὴν ἡμέρα καθὼς κι
 ἡ ἐπιδιώξη τῶν ἀγαθῶν
 τῆς γενναιοδορίας Του.
 Βέβαια σ' αὐτὰ ὑπάρχουν
 Σημεῖα (διδάγματα) γιὰ
 τὸ λαὸ ἐκεῖνο πού ἀκούει.

﴿٢٣﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
 وَابْتِغَاءُكُمْ
 مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
 يَعْقِلُونَ

9. Μήπως δέν διέτρεξαν τή γη νά δοῦν πῶς ἦταν τό τέλος ἐκείνων (πού ἔζησαν) πρὶν ἀπ' αὐτούς;
Ἦταν ἀνώτεροι αὐτοῦς σέ δύναμη. Καλλιέργησαν τή γη, ὁ δέ ἀριθμός τῶν κατοίκων ἦταν μεγαλύτερος ἀπ' αὐτόν πού εἶναι τώρα. Καί τοὺς ἤρθαν οἱ ἀπόστολοι τοῦ μέ τῆ Ὀλοφάνερα (Σημεῖα, πού τὰ ἀρνήθηκαν). Καί δέν ἦταν ὁ ΑΛΛΑΧ πού τοὺς ἀδίκησε, ἀλλά οἱ ἴδιοι αὐτοὶ ἀδίκησαν τίς ψυχές τους.
10. Ἐπειτα τό τέλος ἐκείνων πού κατέστρεψαν ἦταν κακό. Γιατί ἀρνήθηκαν τίς Ἐντολές τοῦ ΑΛΛΑΧ καί τίς εἰρωνεύτηκαν.
11. **9** ΑΛΛΑΧ εἶναι πού ἀρχίζει (τὴν πορεία) τῆς δημιουργίας, ἔπειτα τὴν ἐπαναλαμβάνει, κι ἔπειτα σ' Αὐτόν ὄλοι θά ἐπιστρέψετε.
12. Καί τὴν Ἡμέρα πού ἡ Ὠρα θά φτάσει, οἱ ἔνοχοι θά μείνουν ἀφωνοί, σέ ἀπόγνωση.
13. Καί δέν θά ἔχουν μεσολαβητές ἀνάμεσα στοὺς «Συνεταίρους» τους, ἐνῶ καί οἱ ἴδιοι θά ἀρνηθοῦν τοὺς «συνεταίρους» τους.
14. Καί τὴν Ἡμέρα πού ἡ Ὠρα θά φτάσει, – σ' αὐτὴ τῆ Μέρα (οἱ ἀνθρώποι) θά χωριστοῦν.
15. Τότε ἐκεῖνοι πού εἶχαν πιστέψει κι ἔκαναν τό καλό, θά εὐτυχίσουν σέ ἓνα Λιβάδι Ἡδονῆς.
16. Ἐνῶ ἐκεῖνοι πού ἀρνήθηκαν (τὴν Πίστη) καί διέψευσαν τὰ Σημεῖα Μας, καί τὴ συνάντηση στὴ Μέλλουσα Ζωή, αὐτούς θά τοὺς φέρον στὰ Βασανιστήρια.

⑨ **أُولَئِكَ رُؤُوفِ الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ**
كَانَ عَقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا
أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا
أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ
وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

⑩ **ثُمَّ كَانَ عَقِبَةُ الَّذِينَ اسْتَوُوا**
السُّوْأَىٰ أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ

⑪ **اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ**
إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

⑫ **وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُنْفِثُ الْجَحِيمُونَ**

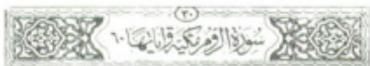
⑬ **وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ**
شُفَعَاءٌ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ
كَفِرِينَ

⑭ **وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُؤْمِدُ يُنْفِرُونَ**

⑮ **فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ**
فَهُمْ فِي رَوْضٍ يُخْبَرُونَ

⑯ **وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا**
بِآيَاتِنَا وَلِقَائِ الْآخِرِ فَأُولَئِكَ فِي
الْعَذَابِ مُخَصَّرُونَ

(30) Τό Στάδιο «ά – ρρούμ» – οί Ρωμοί
– Μέκκα – σέ 60 έδάφια

Στό όνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλανθρώπου.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

1. **A A M** (Ἄλεφ – Λάμ – Μίμ).

١ اَلَمْ

2. Νικήθηκαν οί Ρωμοί.

٢ غَلِبَ الرُّومُ

3. Σέ μία γῆ πολύ κοντινή. Ἄλλά
αὐτοί καί μετά τήν ἡττα τους
(αὐτή) σύντομα θά ξανακικήσουν, –

٣ فَاذْفَى الْاَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ
سَيَغْلِبُوْنَ

4. Σέ λίγα χρόνια ὁμως. Μέ τόν ΑΛΛΑΧ
βρίσκειται ἡ ἀπόφαση καί γιά
(δ,τι ἔγινε) στό παρελθόν
καί γιά (δ,τι θά γίνει)
στό μέλλον. Θά εἶναι ἡ Ἡμέρα
πού οί Πιστοί θά χαίρονται, –

٤ فِي بَضْعِ سِنِيْنَ لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ
وَمِنْ بَعْدُ وَلَوْ مِثْقَالَ حَبِّ خَمْسِ الْمُوْمِنُوْنَ

5. μέ τῆ βοήθεια τοῦ ΑΛΛΑΧ.
Βοηθᾷ ἐκεῖνον πού θέλει.
Καί εἶναι Παντοδύναμος, Ἐλεήμονας.

٥ يَنْصُرِ اللّٰهُ يَنْصُرُ مَنْ يَّشَاءُ وَهُوَ الْعَزِیْزُ
الرَّحِیْمُ

6. (Εἶναι) ἡ ὑπόσχεση
τοῦ ΑΛΛΑΧ. Ποτέ ὁ ΑΛΛΑΧ δέν
ἐκτρέπεται ἀπό τήν ὑπόσχεσή Του.
Κι ὁμως οἱ πῶς πολλοί ἄνθρωποι
δέν τό καταλαβαίνουν.

٦ وَعَدَ اللّٰهُ لَا يَخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدًا وَّلٰكِنْ
اَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ

7. Γνωρίζουν αὐτό πού φαίνεται
(μόνο) στή ζωῆ αὐτοῦ
τοῦ κόσμου, καί εἶναι ἀπρόσεκτοι
γιά τό Τέλος (δλων
τῶν ὑποθέσεων γενικά).

٧ يَعْلَمُوْنَ ظَهْرًا مِنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ
الْآخِرَةِ هُمْ غٰفِلُوْنَ

8. Μήπως δέν σκέπτονται βαθιά
στόν ἑαυτό τους, ὅτι
ἔχει πλάσει ὁ ΑΛΛΑΧ
τούς οὐρανοὺς καί τῆ γῆ
καί ὅσα εἶναι ἀνάμεσά τους,
μόνο μέ τό Δίκαιο καί γιά μία
προκαθορισμένη διάρκεια;
Κι ὁμως – πολλοί ἀπό
τούς ἄνθρώπους ἀρνοῦνται
τῆ συνάντησῃ μέ τόν Κύριό τους
(κατά τήν Ἀνάστασῃ)!

٨ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا فِيْ اَنْفُسِهِمْ مَّا خَلَقَ
اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ
وَاجَلٍ مُّسَدَّدٍ وَّلٰنْ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ
يَلْقٰوْنَ رَبَّهُمْ لٰكٰفِرُوْنَ

* Βλ. σημ. 1

μ' αυτό τή γη, άφου πιά
έχει νεκρωθει, θά πούν
— όπωσδήποτε —: «ο ΑΛΛΑΧ».

Νά (τούς) πεις:

•'Η Δόξα (ός είναι γιά) τόν ΑΛΛΑΧ!»!

Κι όμως οί πίο πολλοί από
αυτούς δέν λογιέονται.

64. **Κ**αι τί είναι ή ζωή αυτού του κόσμου
παρά διασκέδαση και παιχνίδι; Κι όμως
τό Σπίτι τής Μέλλουσας Ζωής
αυτός είναι ή πραγματική
(και βέβαια) ζωή, άν μπορούσαν
μόνο νά τό γνωρίζουν.

65. Κι άν τώρα επιβιβαστούν στό καράβι
(γιά ταξίδι στη θάλασσα) επικαλούνται
τόν ΑΛΛΑΧ άφοσιωμένοι ελλικρινά
(κι άποκλειστικά) σ' Αυτόν.
•Όταν όμως τούς σώσει
(άποβιβάζοντάς τους) στη στεριά,
νά τούς, πού δίνουν μερίδιο (τής
λατρείας τους) σέ άλλες θεότητες!

66. Άρνοϋνται (άχάριστα) ό,τι
(άγαθά) τούς είχαμε δώσει,
κι άπολαμβάνοντας (τά έγκόσμια)!
•Άλλά σύντομα θά γνωρίζουν
(τήν συνέπεια τών έργων τους).

67. •Η μήπως δέν βλέπουν ότι
έχουμε κάνει μιά ιερή άσφάλεια,
(γύρω από τό τέμενος), ένθ
οί άνθρωποι τριγύρω τούς,
άρπάζονταν;
Κι έπειτα, μήπως θά πιστέψουν
σ' ότι είναι ματαιόδοξο,
και θ' άρνηθοϋν τή Χάρη (τό 'Ισλάμ)
του ΑΛΛΑΧ;

68. Και ποιός άδικεί περισσότερο
άπό εκείνον πού έπινοεί ένα ψέμα
κατά του ΑΛΛΑΧ ή πού άρνεϊται
τήν 'Αλήθεια, όταν του φτάνει;
Μή δέν υπάρχει χθόρος
στην Κόλαση γι' αυτούς πού
άρνηθηκαν τήν Πίστη;

69. •Έκείνοι όμως πού μόχησαν
γιά (τήν λατρεία) Μας
(τό 'Ισλάμ) θά τούς καθοδηγήσουμε
— σίγουρα —
στό Δρόμο Μας.
Βέβαια, ό ΑΛΛΑΧ βρίσκεται μαζί
μέ δους κάνουν τό καλό.

لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْقِلُونَ

٦٤ وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُمْ وَلَعِبٌ
وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ

٦٥ فَإِذَا زُرِكُوا فِي الضَّلَالِ دَعَوْا اللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ قَلَّمَا تَجَاهَدُوا إِلَىٰ الْبِرِّ إِذَا
هُمْ يُسْتَرْكُونَ

٦٦ يَكْفُرُونَ بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَيَسْتَمَعُونَ
فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

٦٧ أُولَٰئِكَ رَوَّأْنَا أَنَّا جَعَلْنَا حُرْمَةً لِّنَا
وَنَحْنُ خَلْقُ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ فَأَنبَأُوا الْبِطْلَانَ وَهُمْ يُثْمِرُونَ
وَرِيحَهُمْ اللَّهُ يَكْفُرُونَ

٦٨ وَمَنْ ظَلَمَ نَفْسًا فَنَفْسِئْنَا عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا
أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ ۗ
أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ

٦٩ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ
سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْحَسِينِينَ

είναι ευρύχωρη. Γι' αυτό
'Εμένα μόνο νά λατρεύετε!

وَرِيحَةً فَإِلَيْنِ فَاعْبُدُونِ

57. Κάθε ψυχή θά δοκιμάσει
τό θάνατο. Έπειτα σ' 'Εμᾶς
ὄλοι θά επιστρέψετε.

⑤ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا
تَرْجِعُونَ

58. Κι ἐκεῖνοι πού πιστεύουν
καί ἀγαθοεργοῦν, σ' αὐτοῦς
θά δώσουμε δωμάτια ἀπό
τόν Παράδεισο — Ἐξοχα μέγαρα —
πού κάτω τους θά τρέχουν
τά ποτάμια, γιά νά κατοικήσουν
ἐκεῖ γιά πάντα. Πόσο ὑπέροχη εἶναι
ἡ ἀμοιβή γι' αὐτοῦς
πού ἐργάστηκαν (τό καλό)! —

⑥ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

59. Καί πού ὑπομέναν καρτερικά
(τίς δοκιμασίες) καί πού
ἐμπιστεύονται τόν Κύριό τους.

⑦ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ

60. **Κ**αί πόσο ἀμέτρητα εἶναι
(τά πλάσματα) τά ζωντανά πού
δέν κουβαλοῦν
τίποτε στή συντήρησή τους;
'Ο ΑΛΛΑΧ εἶναι πού τρέφει αὐτά
καί ἐσᾶς καί εἶναι Αὐτός πού
ἀκούει (καί ὄλα τά) γνωρίζει.

⑧ وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ
رِزْقًا اللَّهُ يَرْزُقُهَا
وَأَيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

61. Κι ἄν τούς ρωτήσεις ποιός
ἔπλασε τούς οὐρανοῦς καί τή γῆ
κι ὑποτάσσει τόν ἥλιο
καί τή σελήνη (στόν Νόμο Του),
θά πούν βέβαια:
«'Ο ΑΛΛΑΧ». Πῶς τότε ἔχουν
παραπλανηθεῖ μακριά
(ἀπό τήν ἀλήθεια);

⑨ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَخَضَعَ النَّجْمَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ
اللَّهُ فَإِنَّ يُوقَفُونَ

62. 'Ο ΑΛΛΑΧ ἐπεκτείνει (ἀπλόχερα)
τήν συντήρηση (πού 'Εκεῖνος
χορηγεῖ) σ' οἰονδήποτε
θέλει ἀπό τούς δούλους Του
καί (ὅμοια ἅλι), περιορίζει
(τήν παροχή) σ' ὅποιο θέλει.
Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ γιά κάθε
πράγμα ἔχει ἀπόλυτη γνώση.

⑩ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَيَقْدِرُ لَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لِكَلِيمٍ عَلِيمٍ

63. Κι ἄν τούς ρωτήσεις ποιός
εἶναι πού στέλνει ἀπό
τόν οὐρανό τό νερό
(τήν βροχή), καί ζωογονεῖ

⑪ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً فَأَحْبَابًا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا

50. Και λένε (άκόμα):
 «Γιατί δέν στέλνονται στον
 (Μουχάμμαντ) Σημεία από
 τόν Κύριό του; (γιά νά ύποστηρίζουν
 τήν άποστόλή του); »Να πείς:
 «Ή δύναμη τών Σημείων
 είναι μόνο μέ τόν ΑΛΛΑΧ.
 Κι ενώ έγω είμαι ένας φανερός
 σέ όλους Προειδοποιητής».

﴿ وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا آيَاتِي عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴾

51. Μήπως δέν είναι άρκετό γι' αυτούς
 ότι έχουμε στείλει κάτω σ' έσένα
 (τό Κοράνιο) Βιβλίο, γιά νά
 τό άπαγγέλεις (νουθετώντας) τους;
 Σ' αυτό βέβαια ύπάρχει
 οικτος και Ήπενθύμιση γιά
 τόν κόσμο πού πιστεύει.

﴿ أَوَلَيْكُمْ فِيهِ آيَاتٌ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرًا لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾

52. **Ν**ά πείς: «Άρκει ό ΑΛΛΑΧ
 γιά Μάρτυρα ανάμεσα σ' έμένα
 και σ' εσάς. Γνωρίζει ότι είναι
 στους ουρανούς και στη γη.
 Και αυτοί πού πιστεύουν
 στις ματαιότητες κι άρνούνται
 τόν ΑΛΛΑΧ, είναι όί
 χαμένοι».

﴿ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَيْتِ الْكَرِيمِ وَأَبَى اللَّهِ أَوْلِيَكَ هُمُ الْخَائِرُونَ ﴾

53. **Κ**αι σου ζητούν νά έπισπεύσεις
 (τίς άπειλές σου γιά)
 τήν τιμωρία (τους). Ήν δέν
 ήταν όμως τό τέμα όρισμένο,
 θά έρχόταν ή Τιμωρία
 σ' αυτούς. Είναι βέβαιο ότι
 θά τους κατελάμβανε ξαφνικά, ενώ
 εκείνοι ούτε θά τό αισθάνονταν!

﴿ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴾

54. Και σου ζητούν νά έπισπεύσεις
 τίς προειδοποιήσεις σου γιά)
 τήν Τιμωρία (τους).
 Κι όμως — στην πραγματικότητα —
 ή Κόλαση θά άγκαλιάσει
 τους άρνητές τής Πίστης!

﴿ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا جَهَنَّمُ لَاحْتِطَهُمُ بِالْكَافِرِينَ ﴾

55. Και τήν Ήμέρα (τής Κρίσης)
 ή Τιμωρία θά τους καλύψει
 από πάνω τους και κάτω
 από τά πόδια τους, και
 (μιά φωνή) τότε θά πεί:
 «Δοκιμάστε (τους) καρπούς)
 τών Έργων σας!».

﴿ يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾

56. **Π**ιστοί Μου δουλοί,
 πού πιστεύατε! Ή γη Μου

﴿ يٰٓعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ أَرْضِي ﴾

σταλή με έμπνευση, και νά τηρείς τή τακτική προσευχή.
 'Η προσευχή συγκρατεί άπό τις αισχρές και άδικοες πράξεις.
 'Η ανάμνηση του ΑΛΛΑΧ είναι — χωρίς άμφιβολία — τό μεγαλύτερο (χρέος στη ζωή)
 Κι ό ΑΛΛΑΧ γνωρίζει εκείνο που φτιάχνετε (πού μηχανεύεστε).

الصَّلَاةُ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ
 وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
 مَا تَصْنَعُونَ

- 46. Καί μή φιλονικείτε μέ τούς όπαδούς τής Βίβλου, έκτός άν πρόκειται για άπλή συζήτηση, κι έκτός μ' εκείνους που άδικούν (κι είναι παραστρατημένοι) άνάμεσά τους. Καί νά πείτε: «Πιστεύουμε στην 'Αποκάλυψη που Έχει σταλεί σ' έμάς και σ' αυτή που Έχει σταλεί σ' έσάς. 'Ο Θεός μας και ό Θεός σας είναι Ένας. Κι έμεις σ' Αυτόν Έχουμε όποταχθεί (στη θέλησή Του — στο 'Ισλάμ)».

﴿٤٦﴾ • وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالْبَيِّنَاتِ هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا أَمَّا يَا أَلْدَى أَنْزَلَ إِلَيْنَا وَأَنْزَلَ إِلَيْكُمْ وَأَلْمَنَّا وَاللَّهُ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

- 47. Καί μ' αυτό τόν τρόπο (άποστολής Βίβλων στους 'Αποστόλους), Έχουμε στείλει τό Βιβλίο και σέ σένα, (Μουχάμαντ!), ώστε νά πιστεύουν σ' αυτό, εκείνοι που τούς είχαμε δώσει τή Βίβλο, καθώς επίσης και όσοι άπ' αυτούς (τούς 'Αραβες Είδωλολάτρες) τό πιστεύουν. Μόνο ό άπιστοι είναι εκείνοι που άπορρίπτουν τά Σημεία Μας.

﴿٤٧﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ

- 48. Καί δέν ήταν (δυνατό) σ' έσένα νά διαβάσεις γραφές πριν τοϽτο (σου φτάσει), κι ουτε είναι (δυνατό) νά τις γράφεις μέ τό δεξί σου χέρι. Γιατί βέβαια — στην περίπτωση αυτή — θά είχαν άμφιβολίες εκείνοι που φλυαρούν ματαιόδοξα.

﴿٤٨﴾ وَمَا كُنْتَ تَلْوَأُ مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخْطُهُ وَبَيْنَكَ إِذَا لَا زَنَابَ الْبَاطِلُونَ

- 49. Κι όμως αυτό (τό Κοράνιο) άποτελεί 'Εδάφια που (άπό μόνα τους) φανερώνονται στις καρδιές εκείνων που τούς Έχει δοθεί ή γνώση. Καί μόνο ό άδικοι είναι που τά άπορρίπτουν.

﴿٤٩﴾ بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ

Ἐκεῖ ἦρθε σ' αὐτούς ὁ Μωϋσῆς
 μέ τὰ φανερά Σημεῖα, ἀλλὰ
 συμπεριφέρονταν μέ προπέτεια πάνω
 στή γῆ, καί δέν μπόρεσαν νά
 προστατέψουν
 τόν ἑαυτό τους ἀπό Μας.

جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ
 فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا
 سَاقِينَ

40. Τόν καθένα τους ἀρπάξαμε
 (σύμφωνα) μέ τό παράπτωμά του.
 Ἄπ' αὐτούς – πάνω σέ μερικούς
 στείλαμε ἕνα ὀρηκτικό
 ἀνεμοστρόβιλο (μέ βροχή καί
 πέτρες), ἄλλους τούς ἀρπαξε
 ἢ (δυνατή) κραυγή κι
 σ' ἄλλους κάναμε τή γῆ
 νά τούς καταβροχθίσει,
 κι ἄλλους πνίξαμε (στό νερό).
 Καί δέν ἦταν ὁ ΑΛΛΑΧ πού ἤθελε
 νά τούς (βλάψει) νά τούς ἀδικήσει
 ἀλλά αὐτοί οἱ ἴδιοι ἦσαν
 (πού τυραννιόνταν)
 ἀδικώντας τόν ἑαυτό τους.

﴿٤٠﴾ فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِمْ فَنهْنَهُمْ مِّنْ أَرْضِنَا
 عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذْنَا الصِّيْحَةَ
 وَمِنْهُمْ مَّنْ حَسَفْنَا بِهِيَ الْأَرْضِ وَمِنْهُمْ
 مَّنْ أَعْرَفْنَا وَمَا كَانُوا لِيُظْلَمَهُمْ
 وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

41. **Η** παραβολή ἐκείνων πού
 πῆραν ἄλλους προστάτες – ἐκτός
 ἀπό τό ΑΛΛΑΧ – μοιάζει
 σάν τήν Ἄράχνη, πού πῆρε
 (ἐκτίσε γιά τόν ἑαυτό της)
 ἕνα σπίτι. Ἀλλά
 τό πιά εἰδραυστο – βέβαια –
 ἀπό τά σπίτια εἶναι
 τῆς Ἀράχνης τό σπίτι.
 Ἄν (μόνο μπορούσαν
 νά τό καταλάβουν) ἄν τό ἤξεραν.

﴿٤١﴾ مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ
 أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنكَبُوتِ اتَّخَذَتْ
 بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنكَبُوتِ
 لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

42. Ὁ ΑΛΛΑΧ – βέβαια – γνωρίζει
 ἀπό κάθε πράγμα, ἐκεῖνα πού
 ἐπικαλοῦνται (γιά λατρεία),
 ἐκτός τοῦ Ἰδίου. Καί εἶναι
 ὁ Παντοδύναμος, ὁ Πάνσοφος.

﴿٤٢﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِن دُونِهِ مِن شَيْءٍ
 وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

43. Κι αὐτές εἶναι οἱ Παραβολές
 (τά παραδείγματα)
 πού ἀναπτύσσουμε στους ἀνθρώπους,
 ἀλλὰ δέν τίς καταλαβαίνουν
 παρά μόνο ὅσοι ἔχουν τή Γνώση.

﴿٤٣﴾ وَبِذَلِكَ الْأَمْثَلِ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ
 وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ

44. Ὁ ΑΛΛΑΧ ἔπλασε – δίκαια –
 τούς οὐρανοὺς καί τή γῆ
 (σέ κανονικές ἀναλογίες).
 Σ' αὐτό – βέβαια – εἶναι φανερό
 τό Σημεῖο γιά τούς πιστούς.

﴿٤٤﴾ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
 لِمَنِ فِي ذَلِكَ لَا يَدُّ لِلْكَافِرِينَ

45. **Ν** ἀπαγγέλλεις ἀπό τό Βιβλίο
 (τό Κοράνιο) ἐκεῖνο πού σοῦ ἔχει

﴿٤٥﴾ أَنْفَلْنَا مَآوِئِحَ وَإِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقْرَبُ

33. Κι όταν οι άπεσταλμένοι Μας έφτασαν ένοχλούμενοι στον Λώτ, λυπήθηκε για λογαριασμό τους γιατί ό βραχιόνες του στένεψε γι' αυτούς (ήταν άνήμπορος νά τους ύπερασπίσει), κι εκείνοι του είπαν:
«Μή φοβάσαι, και μη λυπάσαι. Είμαστε (έδω) γιά νά σώσουμε έσένα και τούς όπαδούς σου – εκτός τή γυναίκα σου – γιατί είναι μ' αυτούς που καταδικάστηκαν νά κατασραφοϋν.

٣٣ وَكَأَن جَاءَن رُسُلَنَا وَطَآئِفٌ مِّنْهُمْ وَصَافِي يَهُودٍ دَرَجَاوَأَقَالُوا لَاتَخْضَ وَلَا تَحْزَنَ إِنَّا مُنْجُونَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أَمْرًا نَّكَ كَانَتْ مِنَ الْغَافِرِينَ

34. «Θά στείλουμε κάτω (στή γή) πάνω στους κατοίκους αυτού του χωριού μιά Τιμωρία από τόν ουρανó, γιά ό,τι προστυχιές έκαναν».

٣٤ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

35. Κι έχουμε άφήσει (τά έρείπια) άπ' αυτήν (τήν τιμωρία), σάν ένα όλοφάνερο Σημείο γιά οιονóηποτε λαó που λογικεύεται.

٣٥ وَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

36. **Κ**αί (στο λαó) τής Μάντιαν (στείλαμε) τόν άδελφό τους τόν Σου' άίμπ, και τούς είπε: «Ω! Λαέ μου! Λατρευετε τόν ΑΛΛΑΧ, και παρακαλείτε γιά τήν Έσχατη Ημέρα, και μη διαφθείρετε τή γή».

٣٦ وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَتَّقُوا رَبَّ وَاللَّهِ وَارْجُوا إِلَيَّ يَوْمَ الْآخِرِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

37. Άλλά τόν άρνήθησαν. Και (τότε) τούς πήρε (σκεπάζοντάς τους) ή δυνατή άνατίναξη (τής γής) και έγιναν, στά σπίτια τους τήν άλλη μέρα, πτώματα εξαλωμένα.

٣٧ وَكَذَّبُوهُ فَأَخَذْتَهُمُ الرِّجْفَ فَأَضْبَعُوا فِي دَارِهِمْ جَمِيعِينَ

38. **Θ**υμίσου άκόμα τό λαό) του Άντ και του Θαμουόντ. Καθαρά φαίνεται σ' έσās (ή τύχη τους) από (τά έρείπια) τών σπιτιών τους. Γοητευτικές έκανε γι' αυτούς ό Σατανάς τίς πράξεις τους, άναχατιζοντάς τους άπό τό Δρόμο (τής Άλήθειας), άν και ήσαν προικισμένοι με Έξυπνάδα και Έπιδειξίότητα.

٣٨ وَعَادًا وَثَمُودَ وَأَفْذَيَّتِينَ لِكُلِّ مِّنْ مَّسْكِينِهِمْ وَزَرْتَنَ لِمَدَى الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ

39. (Θυμίσου άκόμη) τόν Καρούν, τόν Φαραά και τόν Χαμάν.

٣٩ وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَدْ

27. Καί χαρίσαμε (στόν Ἀβραάμ) τόν Ἰσαάκ καί τόν Ἰακώβ καί κάναμε (δῶρο) στούς ἀπογόνους του (τό χάρισμα) τῇ Προφητείας, καί τῇ Βίβλο, δώσαμε καί στόν ἴδιο τήν ἀμοιβή του στόν κόσμο αὐτό. Κι ὅπως ὀδηγοῦν στή Μέλλουσα Ζωή θά εἶναι (μέ τή συντροφιά) τῶν Δικαίων.

﴿٢٧﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ
وَأَيَّتَهُ أَجْرَهُ فِي الذَّنْبِ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ
لَمِنَ الصَّالِحِينَ

28. **Κ**αί (θυμίσου) τόν Λώτ, ὅταν εἶπε στό λαό του: Ἔσεῖς ἔχετε παραδοθεῖ στήν ἀσέλγεια, ἔτσι πού κανένας σ' ὄλο τόν κόσμο δέν ἔχει διαπράξει (τό ἴδιο ἀμάρτημα) πρῖν ἀπό σᾶς.

﴿٢٨﴾ وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ
إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ
بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ

29. «Στ' ἀλήθεια – συνέρχεστε μέ ἄνδρες, κι ἐμποδίζετε (ἀδιάντροπα) τό δρόμο; Καί παρανομεῖτε πρόστιχα (ἀκόμα) καί στούς ὁμίλους (στίς συνεδριάσεις) σας; Καί ποιά μπορούσε νά εἶναι ἡ ἀπάντηση τοῦ λαοῦ του, ἐκτός ἀπό τό νά πούν: «Φέρε μας τήν τιμωρία τοῦ ΑΛΛΑΧ ἄν εἶσαι ἀπ' αὐτούς πού λένε τήν ἀλήθεια».

﴿٢٩﴾ أَمْ كُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ
وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمْ
الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
أَتَيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ لَئِنْ كُنَّا مِنَ الصَّادِقِينَ

30. Εἶπε: «Κυρίε μου! Βοήθησέ με ἔναντι στόν διεφθαρμένο λαό!».

﴿٣٠﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمَفْسُودِينَ

31. **Κ**ι ὅταν οἱ ἀπεσταλμένοι μας ἦρθαν στόν Ἀβραάμ μέ τίς ἐχάριστες εἰδήσεις, εἶπαν: «Θά ἐξολοθρεύουμε – ὅπως ὀδηγοῦν – τοὺς κατοίκους αὐτοῦ τοῦ χωριοῦ, γιατί οἱ κάτοικοί του ἦσαν (παραδομένοι) στήν ἀδικία (στήν ἀμαρτία)».

﴿٣١﴾ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرَى
قَالُوا إِنَّا آتَيْنَاكُمْ وَأَهْلَهُمْ
الْقُرْبَىٰ لِإِنَّ أَهْلَهُمْ كَانُوا ظَالِمِينَ

32. Εἶπε: « Ἀλλά ἐκεῖ βρίσκεται ὁ Λώτ. Εἶπαν: «Ἐμεῖς γνωρίζουμε καλά γιά ὅποιονδήποτε εἶναι ἐκεῖ. Θά σώσουμε – βέβαια – ἐκεῖνον καί τήν οἰκογένειά του – ἐκτός τῆ γυναῖκα του –, γιατί ἦταν ἀπό αὐτούς πού βραδυποροῦν μαζί μ' αὐτούς πού καταδικάστηκαν γιά καταστροφή».

﴿٣٢﴾ قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا لَنْ نَعْلَمَ
بَيْنَ فِئَتِنَا لَنْ نَجِدَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرًا نُنْفِئُ
كَانَ مِنَ الْغَابِرِينَ

Ἐπειτα ὁ ΑΛΛΑΧ θά ἀνεγείρει
τὸ τελευταῖο δημιούργημα.
Γιατὶ ὁ ΑΛΛΑΧ βέβαια ἔχει
δύναμη πάνω ἀπὸ κάθε τι.

النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ

21. «Τιμωρεῖ ἐκεῖνον ποῦ θέλει,
κι ἔλεει ἐκεῖνον
ποῦ θέλει καὶ πρὸς
τὴ μεριά Του θά ἐπιστρέψετε.

⑪ يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَن
يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ

22. «Καὶ δὲν εἶστε ἐσεῖς
ἐκεῖνοι ποῦ θά μπορέσετε
νά ματαιώσετε (τὸ σχέδιό Του)
οὔτε στή γῆ κι οὔτε
στόν οὐρανό, κι οὔτε ἔχετε
κανένα προστάτη κι οὔτε βοηθό
— ἐκτός ἀπὸ τὸν ΑΛΛΑΧ —».

⑫ وَمَا أَنَّهُ يُخَيَّرِينَ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن وَّلِيٍّ
وَلَا نَصِيرٍ

23. **Κ**ι ἐκεῖνοι ποῦ ἀρνοῦνται
τίς Εντολές τοῦ ΑΛΛΑΧ
καὶ τῆ Συνάντηση μαζί Του,
εἶναι αὐτοὶ ποῦ θά ἀπελπιστοῦν
ἀπὸ τὴν εὐσπλαχνία Μου.
Κι εἶναι αὐτοὶ ποῦ θά ἔχουν
δουνηρά βάσανα.

⑬ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَسْأَلُونَ رَحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

24. **Κ**αὶ ποῖά θά μποροῦσε νά εἶναι
ἡ ἀπάντηση τοῦ λαοῦ
(στὴν προειδοποίηση τοῦ Ἀβραάμ)
ἐκτός ἀπὸ τὸ νά ποῦν:
«Σκοτώστε τον, ἡ κάψτε τον».
Κι ὁ ΑΛΛΑΧ τὸν ἔσωσε ἀπὸ τὴ Φωτιά.
Βέβαια σ' αὐτὸ ὑπάρχουν Σημεῖα
γιά λαὸ ποῦ πιστεύει.

⑭ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَن قَالُوا
أَقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

25. Καὶ εἶπε: «Ἔχετε πάρει
(γιά λατρεία) εἰδωλα ἀντὶ
τὸν ΑΛΛΑΧ, γιὰ νά ἔχετε
τὴν ἀμοιβαία ἀγάπη καὶ τὸ σεβασμὸ
μεταξὺ σας σ' αὐτὴ
τῆ ζωῆ. Ἐπειτα κατὰ
τὴν Ἥμερα (δμως) τῆς Κρίσης
θ' ἀποκηρύξετε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον
καὶ θά ἀλληλοκαταριέστε.
Ἡ δὲ κατοικία σας θά εἶναι
ἡ Φωτιά καὶ δὲν θά ἔχετε
κανέναν γιά βοήθεια».

⑮ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ
مَوْذِبًا ۚ وَبَيْنَكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
مِمَّا تَكْفُرُونَ بَعْضٌ يَّبْغِي بَعْضًا
وَمَا وَرَءَهُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن
نَّصِيرِينَ

26. Ὁ Λῶτ δμως τὸν εἶχε πιστέψει,
καὶ εἶπε: «Θά μεταναστεύω
στόν Κύριό μου.
Γιατὶ εἶναι ὁ Παντοδύναμος,
ὁ Πάνσοφος».

⑯ • فَأَمَّا لَلْأُولَىٰ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ
رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

14. **Κ**αί στείλαμε – (κατ' ἀρχήν) – τόν Νώε στό λαό του κι έξιμε ανάμεσα τους χίλια χρόνια μείον πενήντα χρόνια. Καί τούς πήρε (τούς έπιειξε) ό Κατακλυσμός ένώ (έπέμεναν) στήν άδικία.

⑭ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ
فَلْيَكُ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ
عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ

15. 'Αλλά σώσαμε αυτόν και τούς Συντρόφους του πλοίου (της Κιβωτού) και την κάναμε ένα Σημείο για όλους τούς Λαούς!

⑮ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ
وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ

16. **Κ**αί (θυμίσου επίσης) τόν 'Αβραάμ, όταν (μίλησε) στό λαό του, έπρε: «Νά ύπηρετείτε τόν ΑΛΛΑΧ και νά εκπληρώσετε τό καθήκον σας σ' Αυτόν. Αυτό είναι τό καλύτερο για σας, άν (βέβαια θέλετε) νά τό καταλάβετε!

⑯ وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَعْبُدُوا اللَّهَ
وَأَنْفُسَهُ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ

17. 'Εσείς όμως λατρεύετε είδωλα – άντι τόν ΑΛΛΑΧ, και πλάθετε ψεύτικες (καταστάσεις). Αυτό που λατρεύετε – άντι τόν ΑΛΛΑΧ – δέν έχουν τή δύναμη νά σας συντηρήσουν (νά ίκανοποιήσουν τίς ανάγκες σας). Γι' αυτό άναζητείστε – τή συντήρηση – πρός τή μεριά του ΑΛΛΑΧ, νά Τόν ύπηρετείτε και νά Του είστε ευγνώμονες! Σ' Αυτόν θά επιστρέψετε.

⑰ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا
وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا
فَأَسْأَلُوا عِنْدَ اللَّهِ الرَّزْقَ وَأَعْبُدُوهُ
وَأَشْكُرُوا لَهُ ۗ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

18. «Κι άν διαψεύσετε (τά μηνύματα των άποστόλων Του) και άλλα έθνη πριν από σας είχαν άρνηθεί. Γιατί ό άπόστολος δέν έχει άλλο έργο παρά νά κηρύττει δημόσια (και με σαφήνεια)».

⑱ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَهَذَٰلِكَ نَذَابُ أُمَّةٍ مِّنْ
قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

19. **Μ**ήπως δέν βλέπουν πώς ό ΑΛΛΑΧ άρχίζει τή δημιουργία κι έπειτα (πώς) επαναλαμβάνει (τό έργο Του) τούτο; Αυτό – βέβαια – είναι εύκολο για τόν ΑΛΛΑΧ.

⑳ أَوَلَمْ يَسِرُّوا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَإِلَىٰ ذَٰلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرٌ

20. Νά πείς: «Ταξίδεψτε στή γή και παρατηρήστε πώς άρχισε τή δημιουργία.

㉑ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا
كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ

νά σ' (ἀναγκάσει) νά Μέ κάνεις συνέταιρο (στή λατρεία), μέ κάτι πού δέν έχεις γι' αὐτό καμιά γνώση, (τότε) μὴν τοὺς ὑπακούσεις. (Ὅλοι) σ' Ἐμένα ἐπιστρέφετε, καί (τότε) θά σᾶς εἰδοποιήσουμε γιά ὁ,τι κάνατε πραγματικά.

عَلِمَ فَلَا تَطْعُمَهَا لَوْكَ مَرَجِعُكُمْ
فَأَنْتُمْ كُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

9. Κι ἐκεῖνοι πού ἔχουν πιστέψει κι ἔκαναν τό καλό θά τοὺς ἐπιτρέψουμε νά μποῦν στή συντροφιὰ τῶν ἐνάρετων.

9 وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ

10. **Υ**πάρχουν ὁμως – ἀνάμεσα στους ἀνθρώπους – κι ἐκεῖνοι πού θά πουν: «Πιστεύουμε στὸν ἈΛΛΑΧ». Ἄν ὁμως πικραθοῦν (ἔξ αἰτίας τῆς πίστες τους) στὸν ἈΛΛΑΧ χρησιμοποιοῦν – τῇ δοκιμασία τῶν ἀνθρώπων – σάν νά ἦταν ἡ Ὅργη (τιμωρία) τοῦ ἈΛΛΑΧ! Κι ἂν σοῦ ἔλθει βοήθεια (νίκη) ἀπὸ τὸν Κύριό σου βέβαιο εἶναι ὅτι θά λένε: «Ἡμασταν (πάντοτε) μαζί σας!» Μήπως δέν εἶναι ὁ ἈΛΛΑΧ Ἐκεῖνος πού γνωρίζει πὸ καλὰ ὁ,τι βρίσκεται (στὶς καρδιές) στὰ στήθη ὅλου τοῦ Κόσμου;

10 وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ
فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ
كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ
لَيَقُولَنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ءَوَلَّيْنَا
اللَّهَ يَا عَالِمِينَ

11. Κι ὅπωςδήποτε ὁ ἈΛΛΑΧ γνωρίζει ἐκεῖνους πού πιστεύουν κι ὅπωςδήποτε γνωρίζει τοὺς Ὑποκρητές

11 وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ

12. Καί λέγουν οἱ ἄπιστοι στους πιστούς: «Ἀκολουθεῖτε τὸ δρόμο μας γιά νά ἐπωμισθοῦμε (τίς συνέπειες) ἀπὸ τὰ λάθη σας (τίς ἁμαρτίες σας)». Κι ὁμως δέν θά ἐπωμισθοῦν τίποτε ἀπὸ τὰ (δικὰ) τους λάθη. Στὴν πραγματικότητα εἶναι ψεῦτες!

12 وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ
ءَامَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلنَحْمِلْ خَطِيئَتَكُمْ
وَمَا هُمْ بِعَمِلِينَ مِن خَطِيئَتِهِمْ يُخَافُ
إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

13. Θά σηκώσουν τὰ δικὰ τους βάρη, κι (ἄλλα) βάρη μέ τὰ βάρη τους, τὴν Ἡμέρα δὲ τῆς Κρίσης θά ἐρωτηθοῦν (θά δώσουν λόγο) γιά ὁ,τι (ψέμα) ἐφταίχαν τὸ μυαλό τους.

13 وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَنفَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ
وَلَيَسْئَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا
يَفْتَرُونَ

(29) Τό Στάδιο «άλ – 'Ααν καμπούα» –
ή 'Αράχνη – Μέκκα – σέ 69 έδάφια

Στό όνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
'Ελεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **ΑΑΜ** (Άλεφ – Λάμ – Μίμ).*

آل ①

2. **Μ**ήπως νομίζουν οί άνθρωποι
ότι θά μείνουν ήσυχοί όταν λένε:
«Πιστεύουμε», κι ότι δέν
θά δοκιμαστοῦν (γι' αὐτό);

① أَحِبَّ النَّاسُ أَنْ يُزَكَّوْا أَنْ يَقُولُوا
ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ

3. Έχουμε κι όλας δοκιμάσει
έκείνους (πού Έξησαν) πρίν
άπ' αὐτούς. Κι ό ΑΛΛΑΧ – όπως
δήποτε – μαθαίνει εκείνους
πού Έχουν άποκτησει τήν αλήθεια,
καί γνωρίζει τούς ψευτές.

② وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ
اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ

4. Ή μήπως νομίζουν εκείνοι
πού κάνουν τό κακό ότι
θά μάς ξεπεράσουν
(θά φύγουν άπό τήν τιμωρία)
Πόσο άσχημα δικάζουν!

③ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ
أَنْ يَسْبِقُونَنَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

5. Για εκείνους πού παρακαλοῦν
(κι έλπίζουν) στή συνάντηση
μέ τόν ΑΛΛΑΧ (στή Μέλλουσα Ζωή)
– (άφησε τους νά μάθουν)
ότι τό (όρισμένο) Τέρμα
άπό τόν ΑΛΛΑΧ – βέβαια –
καταφθάνει. Καί είναι Έκείνος
πού άκούει καί βλέπει (τά πάντα).

④ مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ
اللَّهُ لَآئِنَ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

6. Κι άν κανένας αγωνίζεται
(μέ θάρρος καί δύναμη)
προσπαθεί μόνο γιά τόν εαυτόν του.
Γιατί ό ΑΛΛΑΧ δέν έχει
τήν άνάγκη τοῦ κόσμου.

⑤ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ
اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

7. **Κ**ι άπ' εκείνους πού πιστεύουν
κι άγαθοεργοῦν, θά εξαλείψουμε
κάθε κακό σ' αὐτούς, καί
θά τούς άνταμειψουμε σύμφωνα μέ
τό πιό καλύτερο άπό τά Έργα τους.

⑥ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

8. Καί συστήσαμε στόν άνθρωπο
τήν καλοσύνη στους γονείς του.
*Αν όμως προσπαθοῦν
(άγωνίζονται)
(όποιοσδήποτε άπ' αὐτούς)

⑦ وَوَضِعْنَا الْإِنْسَانَ كِرَامًا
وَلِنُرِيَنَّهُ جَهَنَّمَ وَلِنُرِيَنَّهُ
وَلِنُرِيَنَّهُ جَهَنَّمَ وَلِنُرِيَنَّهُ

* Βλ. σση. 1.

κακές πράξεις, παρά μόνο
(θά τιμωρηθούν ανάλογα)
μέ δσα πρόσφεραν.

الَّتِي تَأْتِيكَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

85. Ἐκεῖνος – βέβαια – πού
σοῦ ἀνέθεσε τήν εὐθύνην
τοῦ Κορανίου, θά σέ ἐπαναφέρει
σέ χρόνο Ἐπιστροφῆς.
Νά πεῖς: «Ὁ Κύριός μου
γνωρίζει καλύτερα ποιός
εἶναι ἐκεῖνος πού ἐρχεται
μέ καθοδήγηση, και ποιός
εἶναι σέ ὀλοφάνερη πλάνη».

٥٥ إِن الَّذِي وَضَّعَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ
إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ
وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

86. Καί δέν προσδοκοῦσε
ποτέ δι τὸ Βιβλίο (τὸ
Κοράνιο) θά σοῦ στελνόνταν,
ἐκτός σάν εὐσπλαχνία
(μιά Χάρη) ἀπό τόν Κύριό σου.
Γι' αὐτό μὴ ὑποστηρίζεις
– μέ κανένα τρόπο – τούς ἀπιστοῦς

٥٦ وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَن يُلْقَىٰ إِلَيْكَ
الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ
فَلَا تَكُونَنَّ ظَاهِرًا
لِّلْكَافِرِينَ

87. Καί νά μὴν ἐπιτρέψεις νά
σοῦ ἐναντιώνονται στίς Ἐντολές
τοῦ ΑΛΛΑΧ, μετά πού σοῦ ἔχουν
ἀποκαλυφθεῖ και νά προσκαλεῖς
(τόν κόσμο) πρὸς τὸ (δρόμο)
τοῦ Κυρίου σου και μὴ
συναναστρέφῃσαι μέ δσους
συνδέουν θεοῦ μέ τόν ΑΛΛΑΧ.

٥٧ وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ
إِلَيْكَ وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الْمُتَكَبِّرِينَ

88. Καί μὴν ἐπικαλεῖσαι
– μέ τόν ΑΛΛΑΧ – ἄλλο θεό.
Δέν ὑπάρχει ἄλλος θεός
παρά μόνον Αὐτός. Κάθε τι
(πού ὑπάρχει) θά ἐξαφανιστεῖ
ἐκτός ἀπό τὸ Πρόσωπό Του.
Σ' αὐτόν ἀνήκει ἡ Ἐξουσία,
και σ' Αὐτόν (δλοι σας)
θά ἐπιστρέψετε.

٥٨ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ
وَالِيُّوْهُ يُرْجَعُونَ

σάν κι αυτά που έχουν δοθεί στον Καρούν! Γιατί – στ' αλήθεια – έχει σπουδαία τύχη!».

80. Και είπαν εκείνοι που τούς είχε δοθεί ή (σωστή) γνώση: «'Αλλοίμονο σας! 'Η άμοιβή του ΑΛΛΑΧ είναι καλύτερη γι' αυτόν που έχει πιστέψει και έκανε το καλό. Κι αυτό δεν θά τό επιτύχουν παρά μόνο όσοι σταθερά ύπομένουν (στό καλό)».

80 وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّادِقُونَ

81. Και κάναμε τή γή νά καταπιεί (τόν Καρούν) αυτόν και τό σπίτι του, και δέν είχε (και τήν πιό μικρή) συντροφιά για νά τόν βοηθήσει κατά του ΑΛΛΑΧ κι οπτε μπορούσε και νά νικήσει (νά επιζήσει).

81 لَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ

82. Κι εκείνοι που έπιθυμούσαν τή θέση του τήν προηγούμενη μέρα, άρχισαν τήν επόμενη νά λένε: «Πραγματικά ό ΑΛΛΑΧ είναι που αυξάνει ή περιορίζει τά άγαθά σ' όποιον θέλει άπό τούς δούλους Του! Κι άν ό ΑΛΛΑΧ δέν μάς χαριζόταν, θά έκανε τή γή νά μάς καταπιεί. Πράγματι, αυτοί που άπορρίπτουν τή Χάρη (Του) ποτέ δέν προκόπτουν».

82 وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَيْمِيسِ يَقُولُونَ وَبِكَانَ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيُنَكِّتُكُمْ أَنْتُمْ لَا تَفْلِحُ

83. **Ε**κείνη τήν Κατοικία τής Μέλλουσας Ζωής κάνομε για όσους δέν θέλουν (δέν έχουν για σκοπό τους) τήν ύπεροψία στή γή (νά ύψώσουν τόν έαυτό τους πάνω άπό τούς άλλους) κι οπτε (θέλουν) τήν καταστροφή (τή φθορά). Και τό τέλος είναι (καλό) για τούς ένάρητους.

83 أَلْكَفَرُونَ
83 إِنَّكَ الْبَارِئُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْقَائِمِينَ

84. Κι άν κανένας κάνει άγαθοεργίες, ή άμοιβή γι' αυτόν θά είναι καλύτερη άπό τήν προσφορά του. 'Αλλ' άν κανένας κάνει τό κακό – τότε – δέν θά άνταμειφθούν όσοι έκαναν

84 مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا نُجْزِي الَّذِينَ عَمِلُوا

«Φέρτε τίς ἀποδείξεις σας». Καί τότε θά μάθουν ὅτι ἡ Ἀλήθεια ἀνήκει στόν ΑΛΛΑΧ (μόνο) καί τά ψέματα) πού ἔφτιαχναν μέ τό μυαλό τους θά τοὺς ἀφηναν στήν πλάνη.

76. **Q** Καροῦν ἦταν (χωρίς ἀμφιβολία) ἀπό τή γενιά τοῦ Μωυσῆ, ἀλλά συμπεριφερόταν ἀδίκαια κι ἀθάδεύστατα ἀπέναντί τους ὥστε τά κλειδιά τῶν θησαυρῶν πού τοῦ εἶχαμε χαρίσει, νά ἀποτελοῦν – σχεδόν – ἀσήκωτο φορτίο σέ ὀλόκληρο σῶμα – ἀπό δυνατούς ἄνδρες. Καί νά, τί τοῦ εἶπε ὁ λαός του: «Μή χაίρεσαι! Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ δέν ἀγαπᾷ αὐτούς πού χαίρονται (ἀπό τά πλοῦτη).

77. Νά ἐπιδιώκεις μέ (τό πλοῦτο) πού σου ἔδωσε, ὁ ΑΛΛΑΧ τήν εὐνοιά Του στή Μέλλουσα Ζωή, καί μή ξεχνᾷς τό μεριδιό σου ἀπ' τόν κόσμο αὐτό, (τόν προορισμό σου), καί κάνε τό καλό, ὅπως ὁ ΑΛΛΑΧ σου ἔχει κάνει καλό, καί μήν ἐπιδιώκεις (εὐκαιρίες γιά) τήν καταστροφή στή γῆ, γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ δέν ἀγαπᾷ αὐτούς πού καταστρέφουν».

78. Εἶπε (ὁ Καροῦν): «Αὐτά (τά πλοῦτη) μοῦ ἔχουν δοθεῖ ἐπειδή ἔχω μιά ὀρισμένη γνώση». Μήπως δέν ἤξερε ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶχε ἐξολοθρεῦσει – πρὶν ἀπ' αὐτόν – (ὀλόκληρος) γενιές, πού ἦταν πολὺ πιο ἀνώτερες ἀπ' αὐτόν σέ δύναμη, κι εἶχαν πολὺ περισσότερα (πλοῦτη) ἀπ' αὐτά πού μάζευε; Ἀλλά οἱ ἔνοχοι δέν ρωτιοῦνται (ἀμέσως, γιά νά λογοδοτήσουν).

79. Κι ἔτσι βγήκε ἔξω μπροστά στό λαό του μέ (τήν ἔπαρση τῆς κοσμικῆς του) ἀκτινοβολίας. Καί εἶπαν ἐκεῖνοι πού ὁ σκοπός τους εἶναι ἡ Ζωή αὐτοῦ τοῦ Κόσμου. «Μακάρι νά εἶχαμε

بُرْهَتَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّهُ الْحَقُّ لِلَّهِ وَصَلَّ عَنْهُمْ
مَا كَانُوا يَفْعُرُونَ

٧٦ • إِنَّ قَرُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَعَثَ عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَهُ مِنَ الْكُنُونِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لِنَنَا يَا لِعُصْبَةِ أُولِي الْقُورَةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ

٧٧ • وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُنْغِيدِينَ

٧٨ • قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۗ أَوَلَمْ نَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ فَذَّاهِلِكَ مِنْ قَبْلِهِ ۗ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَآكَرُزَجْمًا وَلَا يَسْتَلْ عَنْ ذُنُوبِهِمْ الْحَاجُّونَ

٧٩ • فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ ۗ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَلْآسَفِ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَرُونَ ۗ لَوْلَا ذُو حِظِّ

69. Καί γνωρίζει καλά ὁ Κύριός σου
 ὅ,τι βρίσκεται στά στήθη τους
 (κρυμμένο στήν καρδιά),
 ἀπ' ἐχεμύθεια κι ὅ,τι δηλώνουν φανερά.

٦٩ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ
 وَمَا يُعْلِنُونَ

70. Κι αὐτός εἶναι ὁ ΑΛΛΑΧ.
 Δέν ὑπάρχει ἄλλος (θεός)
 παρά μόνο Αὐτός.
 Σ' αὐτόν ἀνήκει ἡ Δόξα
 κατά τήν ἀρχήν καί κατά τό τέλος.
 Κι εἶναι δικιά Του
 ἡ Ἐξουσία καί ὁ Αὐτόν
 (ὄλα) θά ἐπιστρέψουν.

٧٠ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ
 فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ
 تُرْجَعُونَ

71. **Ν**α πείς: Μήπως εἶδατε;
 Ἐάν ὁ ΑΛΛΑΧ ἔκανε ὥστε
 νά εἶναι πάνω σας
 συνέχεια (τό σκοτάδι)
 τῆς Νύχτας μέχρι τήν Ἡμέρα
 τῆς Κρίσης, ποιός θεός
 – ἐκτός ἀπό τόν ΑΛΛΑΧ –
 θά μπορούσε νά σᾶς δώσει
 τό φῶς; Γιατί – λοιπόν
 δέν ἀκοῦτε, (ὄσα λέγω);

٧١ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ
 اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ
 يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ

72. Νά πείς: Μήπως εἶδατε;
 Ἐάν ὁ ΑΛΛΑΧ ἔκανε ὥστε νά
 εἶναι πάνω σας συνέχεια
 ἡ Ἡμέρα, μέχρι τήν Ἡμέρα
 τῆς Κρίσης, ποιός θεός
 – ἐκτός ἀπό τόν ΑΛΛΑΧ –
 θά μπορούσε νά σᾶς δώσει
 Νύχτα πού στή διάρκεια της
 νά ξεκουράζεστε;
 Γιατί – λοιπόν – δέν
 βλέπετε, (τί συμβαίνει);

٧٢ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ
 النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِنْ لَدُنْ غَيْرِ
 اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيَالٍ تَكُونُونَ فِيهَا
 أَفَلَا تَصْبِرُونَ

73. Εἶναι ἀπό Φιλανθρωπία Του πού
 ἔχει κάνει γιά σᾶς τήν Ἡμέρα
 καί τῆ Νύχτα, ὥστε
 νά μπορεῖτε νά ξεκουράζεστε
 σ' αὐτήν, καί νά ἐπιδιώκετε
 τήν Χάρι Του (τήν ἡμέρα),
 κι ἔτσι νά Τόν εὐγνωμονεῖτε.

٧٣ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ
 وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتُبْتَغُوا
 مِنْ فَضْلِهِ ۖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

74. **Κ**αί τήν Ἡμέρα πού θά σᾶς
 φωνάξει καί θά πεί:
 «Ποῦ εἶναι οἱ συνέταιροί Μου
 πού εἴχατε ἀποδώσει σέ Μένα
 (ὅτι εἶναι τέτοιοι);»

٧٤ وَلَوْ رَمَيْنَاهُمْ فِي قَوْلِ
 آيِنٍ شُرَكَاءِ يَوْمِ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُزْعَمُونَ

75. Καί θά σύρουμε ἕνα μάρτυρα
 ἀπό κάθε λαό καί θά πούμε:

٧٥ وَزَعَمْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقَاتِلْنَا هَاتُوا

63. (Τότε) θά πουν εκείνοι πού
(είχαν καταδικαστεί ὡς συνεταίροι)
ἀπό τόν κατηγορικό Λόγο:
«Κύριέ μας! Αὐτοί εἶναι ἐκεῖνοι πού
τούς ἔχουμε σπρώξει στήν πλάνη.
Καί τούς παραπλανήσαμε
ὅπως κι ἐμεῖς εἴχαμε
παραπλανηθεῖ. Ἐλευθερώσαμε
(ἀπ' αὐτούς) τόν ἑαυτό μας μέ
τήν Παρουσία Σου. Δέν ἦταν
ἐμᾶς πού λάτρευαν»

٦٣ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا
كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ
مَا كُنَّا أَوْيَاتِنَا تَعْبُدُونَ

64. Καί θά λεχθεῖ:
«Φωνάξτε τούς συνεταίρους σας
(γιά βοήθεια). «Κι αὐτοί
θά τούς φωνάξουν, ἀλλά
δέν θά τούς ἀπαντήσουν
καί θά βλέπουν (μπροστά τους)
τά βασανιστήρια.
(Πόσο θά ἐπιθυμοῦσαν)
νά ἀκολουθοῦσαν τήν καθοδήγηση
(πού τούς εἶχε τότε προσφερθεῖ)!

٦٤ قِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ
فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا
الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ
كَانُوا يَهْتَدُونَ

65. **Κ**αί τήν Ἥμέρα πού θά
τούς φωνάξει (ὁ ΑΛΛΑΧ)
καί θά τούς πει:
«Ποιά ἦταν ἡ ἀπάντησή σας
(ἡ ἀνταπόκρισή σας)
στούς ἀποστόλους (Μου);—;

٦٥ قَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ
مَاذَا آجَبْتُمُ
الرَّسُولِينَ

66. Τότε ἡ (ὄλη) ὑπόθεση ἐκείνης
τῆς ἡμέρας θά τούς φανεῖ
σκοτεινή (σάν τό φῶς στόν τυφλό)
καί δέν θά μποροῦν
(ἀκόμα) καί νά διερωτᾶ
ὁ ἕνας τόν ἄλλο.

٦٦ فَمِيتَ عَلَيْهِمُ
الْأَبَاءُ يَوْمَئِذٍ
فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ

67. **Ἦ**ποιος ὁμοῦς (σ' αὐτῆ τῆ ζωῆ)
μετάνοισε, καί πιστεψε
κι ἔκανε τό καλό, ἄς ἐλπίζει
νά βρεθεῖ μ' αὐτούς πού πέτυχαν.

٦٧ فَمَا مَن تَابَ وَآمَنَ
وَعَمِلَ صَالِحًا
فَعَسَىٰ أَن يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ

68. **Ἦ**δέ Κύριός σου δημιουργεῖ
ὅ,τι ἐπιθυμεῖ καί διαλέγει
(ὅποιους θέλει).
Αὐτοί δέν ἔχουν καμιά ἐκλογή
(στήν ὑπόθεση).
Δόξα στόν ΑΛΛΑΧ, τόν Ὑψιστο,
πού πολύ ὑψηλά βρῖσκεται
ἀπό τούς συνεταίρους
πού (Τοῦ) ἀποδίδουν!

٦٨ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
وَيَخْتَارُ مَا كَانَ
لَهُ الْخَيْرُ شَيْئًا
عَمَّا يُشْرِكُونَ

Κι όμως οι πίο πολλοί
 άπ' αυτούς δέν (τό) γνωρίζουν.

وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

58. Πολλά χωριά έχουμε καταστρέψει για τήν άχαριστία (και μέ ικανοποίηση στη ζωή τους πού ήταν εύκολη κι δλα ήσαν άφθονα)! 'Εκείνες - λοιπόν - οι κατοικίες τους δέν κατοικήθηκαν μετά άπ' αυτούς, εκτός από λίγες! Κι 'Εμείς ήμασταν οι κληρονόμοι!

٥٨ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطِرْنَا مِعِيثَهَا فَإِنَّكَ مَسَكْتَهُمْ لَمْ تَشْكَنْ مِنْ بَعْدِهَا إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ

59. Ποτέ ό Κύριός σου δέν έχει καταστρέψει ένα χωριό, άν πριν δέν έστειλε στη Μητρόπολή του έναν άπόστολο για ν' άπαγγείλει πάνω (στά κεφάλια τών κατοίκων) της (νά διαβάσει) τίς 'Εντολές Μας. Κι ποτέ δέν καταστρέφουμε χωριά εκτός εάν οι κάτοικοί τους ήταν άδικοι.

٥٩ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِيهَا رَسُولًا يُلَاقِيهِمْ بِآيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ

60. Κι ό,τι σάς έχει δοθεί από πράγματα (της όλης), δέν είναι παρά (πρόσκαμη άπόλαυση) κι άνεση στη ζωή αυτού του κόσμου και ή άκτινοβολία του. Αύτά όμως πού βρίσκονται μέ τόν ΑΛΛΑΧ είναι καλύτερα και διατηρούνται περισσότερο. Δέν θά λογικευθείτε λοιπόν;

٦٠ وَمَا أَوْفَيْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَعَالَىٰ الْخَيْرُ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

61. **Μ**ήπως μοιάζουν (αυτοί οι δύο); Στόν ένα πού του ύποσχέθηκαν λαμπρές ύποσχέσεις και προσπαθεί νά πετύχει τήν (έκπλήρωση) τους, και στόν άλλο πού του έχουμε δώσει τίς άπολαύσεις τής ζωής του κόσμου τούτου, και πού κατά τήν 'Ημέρα τής Κρίσης θά είναι ανάμεσα σ' αυτούς πού τούς φέρνουν (για τιμωρία);

٦١ أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعَدًّا حَسَنًا فَهُوَ لَلَّذِي كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ

62. Και τήν 'Ημέρα πού (ό ΑΛΛΑΧ) θά τούς φωνάξει και θά πεί: «Πού είναι οι συνεταιριό μου; εκείνους πού είχατε φανταστεί (ότι είναι τέτοιοι);»

٦٢ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

51. **Τ**ώρα κάνουμε νά φτάσει σ' αυτούς ὁ Λόγος (τό Κοράνιο), ἴσως μπορέσουν νά σκεφθοῦν.

٥١ • وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ
يَتَفَكَّرُونَ

52. Σ' ἐκείνους πού δώσαμε τή Βίβλο, πρὶν ἀπ' αὐτό, (τό Κοράνιο) αὐτοὶ πιστεῦσαν σ' Αὐτή (τὴν Ἀποκάλυψη).

٥٢ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نُنزِّلُ الْكِتَابَ مِنْ قِبَلِهِمْ لِيَقْرَأُوهُ
يُؤْمِنُونَ

53. Κι ὅταν ἀπαγγέλλεται πάνω (ἀπ' τὰ κεφάλαια) τους, λένε: «Ἐχουμε πιστέψει σ' αὐτό, γιατί εἶναι ἡ Ἀλήθεια ἀπό τον Κύριό μας. Καί πρὶν ἀπ' αὐτό ἤμασταν κι ὅλας Μουσουλμάνοι (ὑποταγμένοι στή Θέληση τοῦ ΑΛΛΑΧ).

٥٣ وَلَوْ أَنشَأْنَا مِنْ عِبَادِكُمُ الْقَوْمَ الَّذِينَ يَدْعُونَ
مِن دُونِنَا لَمَنَعْنَا آلَافَ مِنْ قِبَلِهِمْ يَدْعُونَ

54. Σ' αὐτούς θά δοθεῖ ἡ ἀμοιβή τους (διπλά) δύο φορές, γιά ὁ,τι καρτεροῦσαν μέ ὑπομονή, κι ἀπόκρουαν τό κακό μέ τό καλό, καί ἀπό ὁ,τι τούς εἶχαμε δώσει, τά ξόδευαν (σέ ἐλεημοσύνη).

٥٤ أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُم مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا
وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يُفْقَهُونَ

55. Κι ὅταν ἀκούσουν τίς μάταιες ὀμιλίες (τῶν ἀδικῶν), ἀπομακρύνονται ἀπ' αὐτές καί λένε: «Σ' ἐμᾶς (ἡ εὐθύνῃ) τῶν ἔργων μας, καί σ' ἐσᾶς (ἡ εὐθύνῃ) τῶν ἔργων σας. Ἡ εἰρήνη ἄς εἶναι πάνω σας. Δέν ἐπιδιώκουμε (τή φιλία) ἐκείνων πού βρίσκονται σέ ἀγνοια».

٥٥ وَلَوْ أَن سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا
لَنَا عَمَلُنَا وَإِلَىٰ رَبِّنَا عَمَلُنَا
سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا تَبْتَغِينَٰ أَن يَكْفُرَ
بِكُمْ

56. Εἴν' ἀλήθεια πώς δέν εἶσαι ἱκανός νά καθοδηγήσεις ὅποιον ἀγαπᾷς. Μόνον ὁ ΑΛΛΑΧ καθοδηγεῖ ἐκείνον πού θέλει. Κι Ἐκεῖνος γνωρίζει καλύτερα αὐτούς πού καθοδηγοῦνται.

٥٦ وَإِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَا تَكُن
اللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ

57. **Κ**αί εἶπαν: «Ἄν ἦταν ν' ἀκολουθήσουμε τὴν καθοδήγηση μαζί σου, θά μᾶς ἄρπαζαν ἀπότομα ἀπό τὴ γῆ μας». Μήπως δέν ἔχουμε ὀρίσει γι' αὐτούς ἕναν ἀσφαλῆ ἱερό καταφύγιο, — ὅπου μαζεύονται σ' αὐτό καρποὶ ἀπὸ ὅλα τὰ εἶδη, — μιά φροντίδα ἀπὸ Ἐμᾶς γιά συντήρηση;

٥٧ وَقَالُوا إِن تَشِيعِ الْمُدَىٰ مَعَكَ فَخَطِّبْ
مِن أَرْضِنَا أَوْ لَمْ يَكُنْ لَكُم مَّحَرَّمًا، إِنَّمَا يُجِيبُ
إِلَيْهِ تَمَرَاتٌ كُلِّ شَيْءٍ رَزَقْنَا مِنْ لَدُنَّا

Κι όμως (σου έχει σταλή
ή Ιστορία αυτού του κυριεστικου)
για να προειδοποιήσεις ένα
λαό που καμά προειδοποίηση
δέν του έχει ελθει — πριν
από σένα — , ώστε να μπορεί
νά σκέπτεται.

وَلَكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ
قَوْمًا مِمَّا أَنْتَهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ

47. (— Σε περίπτωση) που μιά
συμφορα τούς κυριεσε
σάν συνέπαι των έργων
πού τά ίδια
τά χέρια τους είχαν
διεπράξει — νά έλεγαν:
«Κύριέ μας! Άν
μᾶς έστειλες έναν άπόστολο θά
άκολουθούσαμε
— (στη περίπτωση αυτή) —
τίς Έντολές Σου, και θά ήμασαν
άπό αυτούς που πιστεύουν!».

٤٧ وَلَوْلَا أَنْ ضُيِّبَهُمْ مُصِيبَةٌ يَأْكُمُونَ
قَدَمَتِ أَيْدِيهِمْ يَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا
أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ
وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

48. **Α**λλά (τόρα), όταν πιά
ή Άλήθεια (τό Κοράνιο) έχει
φτάσει σ' αυτούς άπό κοντά Μας,
είπαν: «Γιατί δέν του έχουν
δοθει (Θαύματα), δμοια μ' αυτά
πού δόθηκαν στόν Μωυσή;»
Μήπως δέν άρνήθηκαν κι εκείνα
πού είχαν δοθει στόν Μωυσή άπό
πριν κι είπαν: «Είνα δύο
λογιών μαγείες, ή κάθε μιά
ύποστηριζει τήν Άλλη!»
Και είπαν (άκόμα): «Όσο
για μᾶς όλα τά άπορρίπτουμε!»
(και τή Βίβλο και τό Κοράνιο).

٤٨ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا
أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوْ لَوْ
كَفَرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلِ قَالُوا
سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ
كَافِرُونَ

49. Νά πεις: «Φέρτε — λοιπόν —
ένα Βιβλίο άπό τό ΑΛΛΑΧ, που
θά οδηγεί καλύτερα άπ' αυτά
τά δύο, ώστε να μπορέσω
νά τό άκολουθήσω! (Κάντε το)
άν είστε ειλικρινείς!».

٤٩ قُلْ قَالُوا يَكْفُرُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا
أَتَّبِعُهُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

50. Άλλά, αν δέν άναποκριθούν (σε σένα)
μάθε ότι δέν άκολουθούν
παρά μόνο στά πάθη τους
(έπιθυμίες τους). Και ποιός
βρίσκεται περισσότερο
στήν πλάνη άπό εκείνον που
άκολουθεί τά πάθη του, χωρίς
καθοδήγηση άπό τόν ΑΛΛΑΧ;
'Ο ΑΛΛΑΧ — βέβαια — δέν
καθοδηγεί άδικο λαό.

٥٠ فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا
يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ
هُوَ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

χωρίς αἰτία (ἄδικα)
καὶ νόμισαν ὅτι ποτέ τους
δέν θά ἐπέστρεφαν σ' Ἐμᾶς!

بِكَيْدِ الْحَقِّ وَظَنُوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا
لَا يَرْجِعُونَ

40. Κι ἔτσι ἀρπάξαμε αὐτὸν καὶ
τοὺς στρατιῶτες του, καὶ
τοὺς ἐκσφενδονίσαμε στὴ θάλασσα.
Κοίταξε λοιπὸν ποῖ ἦταν
τὸ τέλος ἐκείνων ποὺ ἀδικοῦσαν!

٤٠ فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ وَقَبَضْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ
فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الظَّالِمِينَ

41. Καὶ τοὺς κάναμε
ἀρχηγούς νά προσκαλοῦν
(τοὺς ὁμοίους τους) στὴ Φωτιά.
Κατὰ τὴν ἡμέρα δὲ
τῆς Κρίσης δέν θά ἔχουν
καμιά βοήθεια.

٤١ وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يُدْعُونَ إِلَى النَّارِ
وَلَوْ أَنَّ إِلَيْكُم لَأَيُّصُرُونَ

42. Καὶ κάναμε νά τοὺς ἀκολουθεῖ
μιὰ κατὰρα σ' αὐτὸ τὸν κόσμο.
Καὶ κατὰ τὴν Ἡμέρα
τῆς Κρίσης θά εἶναι ἀνάμεσα
στοὺς σιχαμένους
(καὶ περιφρονημένους).

٤٢ وَأَنْتَبَهُمْ فِي هَذِهِ الذَّنْبِ الْعَنَاءُ
وَلَوْ أَنَّ إِلَيْكُم لَهُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ

43. **Κ**αὶ δώσαμε (ἀποκαλύψαμε)
στόν Μωσοῦ τὴ Βίβλο μετὰ
ποῦ εἴχαμε ἐξολοθρέψει
τίς παλαιότερες γενιές,
(γιὰ νά δώσουμε) στοὺς ἀνθρώπους
ἐπίγνωση (τῆς κατάστασής τους,
ὁδηγία κὶ εὐσπλαχνία,
ἴσως καὶ θυμοῦνται.

٤٣ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ
مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ
لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَالَمِهِمْ
يَتَذَكَّرُونَ

44. Καὶ δέν βρισκόσουν
– ἐσὺ ὁ Μωχάμμαντ – στὴ Δυτικὴ
πλευρὰ (τοῦ ὄρους Σινᾶ) δταν
ἀναθήσαμε στόν Μωσοῦ τὸ σκοπὸ
τῆς Ἀποστολῆς, οὔτε ἦσαν
κι ἀπὸ τοὺς μάρτυρες
(αὐτοῦ τοῦ περιστατικοῦ).

٤٤ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْعَرَبِينَ إِذْ فَضَّلْنَا
إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ

45. Κι ὁμοῦς φτιάξαμε (ἄλλες) γενιές,
καὶ παρατάθηκε πάνω τους
ἡ ἡλικία (τῆς ὑπαρξῆς τους),
καὶ δέν κατοίκησες μέ τὴ γενιά
(τῆς χώρας) τῶν Μαντιάν γιὰ
νά ἀπαγγέλλεις τὰ Ἐδάφια Μας
σ' αὐτούς. Κι ὁμοῦς Ἐμεῖς ἤμασταν
ποῦ εἴχαμε στείλει ἀποστόλους
σ' αὐτούς (ἐμπνευσμένους ἀπὸ Ἐμᾶς).

٤٥ وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا فُرُوجًا فَطَآوَلْ
عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَابِتًا فِي أَهْلِ
مَدْيَنَ تَسْأَلُونَ عَلَيْهِمْ مَا آيَاتُنَا
وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ

46. Καὶ δέν βρισκόσουν
στὴ μεριά τοῦ (Ὄρους)
Τοῦρ δταν φωνάζαμε (τόν Μωσοῦ).

٤٦ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا

σάν βοηθό για νά επικυρώσει
(τά λόγια) μου, (και νά
μέ ύποστηρίξει).
Πολύ φοβάμαι ότι θά μέ
κατηγορήσουν για ψεύτη».

فَأَرْسَلَهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي ۗ لَئِن لَّمْ يَکُنْ
مَعِيَ كَذِبًا لَّيُؤْتِنَا

35. Είπε: «Θά δυναμώσουμε
τό βραχιόνά σου μέσω
του άδελφού σου και
θά περιβάλλουμε και τούς δύο
μέ έξουσία, για νά μή
μπορούν νά φτάσουν κοντά σας
(νά σās άγγιξουν).
Μέ τά θαύματά Μας θά
νικήσετε έσεις οί δύο,
κι όποιος μαζί σās άκολουθεί».

۝ قَالَ سَنُعْضِدُكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ
لَكَ مَا سَأَلْتَنَا فَلَا يَصِلُونَ
إِلَيْكُمْ بِأَيِّتِنَا أَنْتُمْ وَمَنْ اتَّبَعَكُمْ
أَغْلِبُونَ

36. **Κ**ι όταν ο Μωυσής ήλθε
σ' αυτούς μέ τά όλοφάνερα
Θαύματά Μας, είπαν:
«Τούτο δέν είναι τίποτε
παρά μά μαγεία πού μόλις
έχει έπινοηθεί (κακόπισια).
Και ποτέ δέν άκούσαμε σάν
κι αυτό τό μήνυμα
(νά αναφέρεται)
άπ' τούς πατέρες μας τούς πρώτους
(οί παλαιότεροι)».

۝ فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ
قَالُوا مَا هَٰؤُلَاءَ إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرَىٰ وَمَا سَمِعْنَا
بِهَٰذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ

37. Και είπε (τότε) ο Μωυσής:
«Ο Κύριός μου γνωρίζει
καλύτερα ποιός ήλθε από
κοντά Του μέ την οδηγία,
και sé ποιόν θά άνήκει τό καλό
σπίτι (της Μέλλουσα Ζωής).
Τό βέβαιο είναι ότι
οί άδικοι δέν θά εύδοκιμήσουν».

۝ وَقَالَ مُوسَىٰ لَئِن أَعْلَمُ بَيْنَ جَاءَهُ
بِالْمُدْعَىٰ مِنْ عِنْدِي ۖ وَمَنْ نَكُونُ لَهُ
عَقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

38. Και είπε ο Φαραώ:
«Ω! Έσεις οί Άρχηγοί!
Δέν γνωρίζω νά έχετε άλλο
θεό έκτός από έμένα.
Γι' αυτό, άναπέ μου — ω! Χαμάν!
Ένα (καμίνι νά ψήσω τουβλά)
κάνε για μένα (κτίσει μου)
Ένα ύψηλό Παλάτι για
νά μπορέσω ν' άνέβω στον Θεό
του Μωυσή — (άλλά) νομίζω
ότι (ο Μωυσής) είναι
άπό τούς ψεύτες!».

۝ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا
عَدُوٌّ لِّكَ وَبِئْسَ لِلظَّالِمِينَ
حَدِيدٌ ۗ أَلَمْ يَكُنْ لَكَ آيَاتُنَا
أَنْ نَقُولَ لَهُ قَوْلًا لَّا يَسْمَعُ

39. Κι ύπερφηανέονταν ο Φαραώ
κι οί στρατιώτες του

۝ وَأَنسَكَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ

Είπε (τότε) στην οικογένειά του:
 «Σταθείτε εδῶ.
 Ἔχω δεῖ μιά φωτιά.
 Ἐλπίζω νά σᾶς φέρω ἀπ' αὐτήν
 κάποια εἶδηση ἢ ἕνα ἀναμμένο
 δαυλό γιά νά μπορεῖτε
 νά ζεσταίνεστε».

لَعَلَّ آتَايَكُم مِّنْهَا يَخَبَرٌ أَوْ جَذْوَةٌ
 مِّنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ

30. Μόλις ὁμοῦς τήν πλησίασε
 μιά φωνή ἀκούστηκε
 ἀπ' τη δεξιά πλαγιά
 τῆς κοιλάδας, ἀπό τό δένδρο
 (πού βρισκόταν) στήν ἐδλογημένη γῆ:
 «ὦ! Μωσῆ! Ἐγώ εἶμαι
 ὁ ΑΛΛΑΧ, ὁ Κύριος
 τοῦ Σύμπαντος Κόσμου...

قَالَتْ أُنثَىٰ نُوَدِيَ
 مِّنْ شَيْخِي الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ
 الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَن
 يَمُوسَىٰ لِيٰ- أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

31. Ρίξε λοιπόν τό ραβδί σου!
 «Κι ὅταν τό εἶδε
 νά κουνιέται – σάν νά ἦταν
 ἕνα φίδι –, ἔφυγε
 νά ἀποσυρθεῖ, (χωρίς νά γυρίσει
 τό κεφάλι πίσω)
 τά βήματά του δέν ὑπεχώρησαν.
 «ὦ! Μωσῆ!» (ἀκούστηκε πάλι
 ἡ φωνή) – «Πλησίασε καί
 μήν φοβᾶσαι, γιὰτί εἶσαι
 ἀπ' αὐτούς πού βρίσκονται
 σέ ἀσφάλεια.

وَأَن أَلْقِي عَصَاكَ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ
 كَأَنهَا جَانٌ وَلَّىٰ مُدِرًّا وَلَمْ يُعَقِّبْ
 يَمُوسَىٰ أَقْبَلَ وَلَا تَحْتِ إِسْنِكَ مِنَ
 الْآيَاتِينَ

32. «Βάλε τό χέρι σου
 στήν τσέπη σου (στό στήθος σου),
 καί θά βγεῖ ἄσπρο χωρίς
 καμμιά βλάβη καί
 σῦρε τά χέρια σου κλειστά
 πρὸς τό στήθος γιά νά
 φύγει ὁ φόβος
 (σάν τό πουλί πού δέν φοβᾶται).
 Αὐτά θά εἶναι οἱ δύο
 συστατικές ἀποδείξεις
 ἀπό τόν Κύριό σου, στόν Φαραῶ
 καί τούς ἀρχηγούς του.
 Γιατί εἶναι ἕνας λαός
 – πραγματικά – παράνομος
 (κι ἀμαρτωλός)».

۳۲ أَنسَلَّ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ
 بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَأَضْمَمَ إِلَىٰكَ
 جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَلِكُ بُرْهَانٌ مِنْ
 رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِۦ إِنَّهُمْ كَانُوا
 قَوْمًا فٰسِقِينَ

33. Εἶπε: «Κυριέ μου! Ἐχω σκοτώσει
 ἕνα ἄτομο ἀπ' αὐτούς, καί
 φοβᾶμαι μήπως μέ σκοτώσουν.

۳۳ قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ
 مِنْهُمْ نَفْسًا فَآخِفُونَ فَأَقْبَلُونِ

34. «Κι ὁ ἀδελφός μου Ἄραῶν εἶναι
 πιό εὐγλωττος στήν ὁμιλία
 ἀπό ἐμένα. Γι' αὐτό,
 στείλε τον μαζί μου

۳۴ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسًا

Ἐπειτα γύρισε πίσω στη σκιά,
καί εἶπε: «Κύριέ μου!
Πραγματικά ἔχω ἀνάγκη ἀπό
τό ἀγαθό πού μου ἔχεις στείλει!»...

25. **Σ** ἔ (λίγο) ἦρθε (πίσω) σ' αὐτόν
μιὰ ἀπ' αὐτές (τίς κοπέλλες)
περπατώντας ντροπαλά.
Εἶπε: «Ὁ πατέρας μου σέ προσκαλεῖ
γιά νά σέ ἀνταμείψει πού πότισες
(τό ποιμνίό μας) γιά μᾶς.
«Κι ἔτσι μόλις ἦρθε σ' αὐτόν καί
τοῦ διηγήθηκε τήν ἱστορία, εἶπε:
«Μή φοβᾶσαι, (καλά) ξέφυγες
ἀπό τό ἀδικο λαό.

26. Καί ἕνα ἀπό τά δύο (κορίτσια)
εἶπε: «ὦ! Πατέρα μου!
Πάρε τον μέ μεροκάματο.
Εἶναι ὁ καλύτερος πού
θά μπορούσες νά ἀπασχολήσεις,
δυνατός καί τίμιος (ἄνδρας)».

27. Εἶπε: «Θέλω – σ' ἀλήθεια –
νά σοῦ δώσω γιά νύφη μιὰ
ἀπό τίς κόρες μου αὐτές ὑπό τόν ὄρο
νά δουλέψεις μέ μεροκάματο
κοντά μου γιά ὀκτώ χρόνια.
Ἄν ὁμως συμπληρώσεις
τά δέκα (χρόνια), τότε αὐτό
θά εἶναι (χάρη) ἀπό σένα.
Ἄλλά δέν θέλω νά σέ βάλω
σέ δύσκολη (θέση).
Θά μέ βρεῖς – ἄν ὁ ΑΛΛΑΧ
τό θέλει – ἀπό τούς δίκαιους
κι ἐνάρητους (ἄνθρώπους)».

28. Εἶπε (ὁ Μωυσής): «Ἄς εἶναι αὐτό
(ἡ συμφωνία) μεταξύ μου καί
μεταξὺ σου. Ὅποιοδήποτε
ἀπό τά δύο χρονικά τέρματα
κι ἄν συμπληρώσω, εἶθε
νά μήν ὑπάρξει πάνω μου
καμιὰ ἐχθρική κακοβουλία.
Κι ἄς εἶναι ὁ ΑΛΛΑΧ (μάρτυρας)
σέ ὅσα λέμε».

29. **Κ**ι ὅταν ὁ Μωυσής συμπλήρωσε
τόν ὄρο (τῆς συμφωνίας)
καί ταξίδευε μέ τήν οἰκογενεΐά του,
(ξαφνικά) εἶχε δεῖ
μιὰ φωτιά ἀπό τή μεριά
τοῦ Ὄρους Τοῦρ (τό Σινά).

فَقَالَ رَبِّدُلْنِي يَا أَنْزَلْتَ لِقَاتٍ مِنْ خَيْرِ فَضَائِرٍ

⑤ قَامَةً نَهَ إِحْدَهُمَا تَمْتِنِي عَلَى سَجَبَاءٍ
قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ
لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ
لَا تَخَفْ نَجَوْنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

⑥ قَالَتْ لِأَخِي هَسَانِ ابْنِ آسَةَ إِخْرُءٌ إِنَّ
خَيْرَ مَنْ اسْتَجْرَنَ الْقَوْمِ الْأَمِينُ

⑦ قَالَ لِي أَنْ أُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ بِكَ لِأَخِي
أَبْنِي هَسَانِ بْنِ عَلِيٍّ أَنْ نَاجِرُنِي فَمِنِّي حَبِيبٌ
فَإِنْ أَمْسَتْ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ
أَنْ أَسْأَلَكَ
سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ
الضَّالِّينَ

⑧ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلِينَ
فَضَيْتُ فَلَاعْدُونَ عَلَى وَاللَّهِ عَلَمَا نَقُولُ
وَكَيْلٌ

⑨ * فَلَمَّا أَقْضَى مُوسَى الْأَجَلَ وَسَكَرَ
بِأَهْلِيهِ نَسِيَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ
لِأَهْلِهِ أَمْكُثُوا لِي أَنَا نَارًا

19. Κι όταν θέλησε
νά σπρώξει εκείνον πού ήταν
έχθρός και στους δύο, του είπε
(ό καινούργιος έχθρός):
«Ω! Μωσσή! Μήπως θέλεις
νά με σκοτώσεις, όπως έχεις
σκοτώσει χτές έναν άλλο;
'Ο σκοπός σου δέν είναι άλλος,
παρά νά γίνεις ένας τύραννος
στή γή, κι όχι νά είσαι
ένas από τούς μεταρρυθμιστές».

20. Καί τότε ήρθε τρέχοντας
ένas άνδρας άπ' τήν άκρη
τής Πόλης, και είπε:
«Ω! Μωσσή: Οί 'Αρχηγοί
συνωμοτοϋν όλοι μαζί
έναντίον σου (κι άποφάσισαν)
νά σε σκοτώσουν.
Γι' αυτό φύγε (έξω
άπ' τήν Πόλη), έγώ είμαι
γιά σένα από τούς ελίκρινεΐς
συμβούλους (σου)».

21. Κι έφυγε μακριά άπ' αυτή,
προσέχοντας γύρω του,
φοβισμένος. Είπε: «Κύριέ μου!
Σώσε με από τόν άδικο λαό».

22. **Κ**ι όταν έστρεψε τό πρόσωπό του
πρός τήν κατεύθυνση (τής γής)
Μαντιάν, είπε:
«Ίσως ό Κύριός μου νά με
όδηγήσει στόν όμαλό Δρόμο
(τής 'Αλήθειας)».

23. Κι όταν έφτασε (στόν τόπο)
πού έπαιρναν νερό
(οί κάτοικοι) τής Μαντιάν
βρῆκε σ' αυτό μία όμάδα
άνθρώπων πού ποτίζαν
(τό ποίμνιό τους), και
βρῆκε — εκτός άπ' αυτούς —
και όι δύο γυναίκες πού
άπομάκρυναν (τό ποίμνιό τους).
Είπε: «Τί συμβαίνει μ' εσάς;»
Κι αυτές είπαν: «Δέν μπορούμε
νά ποτίσουμε (τό ποίμνιό μας)
μέχρις ότου άπομακρύνουν
οί βосκοί (τό δικό τους),
κι ό πατέρας μας είναι πολύ γέρος».

24. Καί πότισε γι' αυτές
(τό ποίμνιό τους).

١٩ فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي
هُوَ عَدُوٌّ لَّكُمَا قَالَ يَمْوَسَّىٰ أَتُرِيدُ
أَنْ تَفْتَلِنِي كَمَا فَتَلْتَ نَفْسًا يَٰأَلْمِيزُ إِنَّ
تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ
وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الصَّالِحِينَ

٢٠ وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ يَسْعَى
قَالَ يَمْوَسَّىٰ إِنَّ الْكَلْبَ يَأْتِمُرُونَ
بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَأَخْرَجْ إِلَيَّ لِكَ مِنَ
التَّصْحِيفِ

٢١ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

٢٢ وَلَمَّا تَوَجَّهَ بِلِقَاءِ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى
رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ

٢٣ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً
مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ
دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ
قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَا لَا نَسْقِي حَتَّى
يَصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ

٢٤ فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ

γιά νά παρηγορηθοῦν (νά χαροῦν)
τά μάτια της καί νά μὴ στεναχωριέται,
καί γιά νά μάθει ὅτι
ἡ ὑπόσχεση τοῦ ΑΛΛΑΧ εἶναι ἀληθινή.
Κι ὁμως οἱ πῶ πολλοὶ ἀπ' αὐτοῦς
δέν (τό) ξέρουν.

14. **Κ**ι ὁμως ὅταν ἐφῆτασε τὴ δύναμή του,
(ὅταν ἐνηλικιώθηκε)
καί ἰσορόπησε (στὴ ζωή),
τοῦ δώσαμε (γιά δῶρο)
σοφία καί (φρόνηση) γνώση.
Κι ἔτσι ἀμείβουμε τοὺς ἐνάρετους.

15. Καί μπήκε στὴν Πόλη,
σὲ στιγμή ποῦ οἱ κάτοικοι τῆς
δέν πρόσεχαν, καί βρῆκε σ' αὐτὴν
δύο ἄνδρες νά χτυποῦνται,
ὁ ἓνας ἀπὸ τὴ θρησκεία του
κι ὁ ἄλλος ἀπὸ τοὺς ἐχθροῦς του.
'Εκεῖνος τῆς θρησκείας του
τόν κάλεσε γιά βοήθεια ἐνάντια
σ' ἐκεῖνον ποῦ ἦταν ἀπὸ
τοὺς ἐχθροῦς του, κι ὁ Μωυσῆς
τόν κτύπησε μὲ τὴ γροθιά του
καί τόν ἀποτέλειωσε.
(Κι ἔπειτα) εἶπε:
'Αὐτό εἶναι τὸ ἐργο τοῦ Σατανᾶ,
γιατί εἶναι ἓνας ἐχθρὸς,
ἀποπλανητῆς φανερός!'

16. Εἶπε (προσευχόμενος):
'Κύριέ μου! Ἀδίκησα
— πραγματικά — τὸν ἑαυτόν μου
συγχώρεσέ με! Κι ὁ (ΑΛΛΑΧ)
τόν συγχώρεσε, γιατί 'Εκεῖνος
— πράγματι — εἶναι ὁ Πολυεπιεικῆς,
εἶναι ὁ Πολυεὐσπλαχνος.

17. Εἶπε: (ἀκόμα): «Κύριέ μου!
Μ' αὐτό ποῦ μ' ἔχει ἐδереτηθεῖ
ἡ Χάρις Σου, ποτέ δέν θά γίνω
βοηθὸς στοὺς ἐνοχοὺς
(τοὺς ἁμαρτωλοὺς)!»

18. Καί ξημερώθηκε στὴν Πόλη
προσέχοντας γύρω του φοβισμένος
(τὴ τιμωρία) ὅταν (βλέπει) ἐκεῖνον
ποῦ εἶχε βοηθήσει — τὴν περασμένη
ἡμέρα —, νά τόν καλεῖ (πάλι)
γιά βοήθεια. (Τότε) ὁ Μωυσῆς
τοῦ εἶπε: «Εἶσαι πραγματικά
— ὁπως φαίνεται — ἓνας
φανερός ἀποπλανητῆς.»

وَلَا تَخْزَنَ وَيَلْعَلْنَ أَنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا
وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

۱۴ وَنَا بَلَّغَ أَشُدُّهُ وَأَسْوَى آتَيْنَهُ
حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي
الْمُحْسِنِينَ

۱۵ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِنْ
أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يُفْتَلَانِ
هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ
فَأَسْتَفْتَاهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ
عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ
هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ
مُضِلٌّ مُبِينٌ

۱۶ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي
فَغَفَرْنَا لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

۱۷ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ
أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ

۱۸ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا
يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي آسَنَصَرَهُ
بِأَلْمَانِيسَ يَتَصَرَّحُ بِهِ
قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَأَعْوَجَى مُبِينٌ

— (μὴν τὸ σκοτώσουν) — ρίξε το στο ποτάμι, χωρίς νά φοβηθεῖς (μὴν πνιγεῖ) κι οὔτε νά λυπηθεῖς. Γιατί Ἐμεῖς θά τὸν ἐπαναφέρουμε σ' ἐσένα καί θά τὸν κάνουμε ἕναν ἀπό τοὺς ἀποστόλους (Ματς).

وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

8. Ἐπειτα οἱ βοηθοὶ τοῦ Φαραῶ μάζεψαν (ἀπὸ τὸ ποτάμι), αὐτόν, πού (κατὰ συνέπεια) νά γίνει γι' αὐτοὺς ἕνας ἐχθρὸς καί (πρόξενος) συμφορᾶς. Βέβαια ὁ Φαραῶ, ὁ Χαμάν καί οἱ στρατιῶτες τους ἦταν ἄνθρωποι τῆς ἁμαρτίας (τῆς παρανομίας).

8. ۞ فَالْقَضَاءُ أَلْفِعْمُونَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِبِينَ

9. Καί εἶπε ἡ γυναῖκα τοῦ Φαραῶ: «(Νά!) εἶναι μιὰ χαρά τοῦ ματιοῦ, γιὰ μένα καί γιὰ σένα. Μὴν τὸν σκοτώσετε. Ἴσως — κάποτε — νά μᾶς φανεῖ χρήσιμος, ἢ ἄς τὸν υἱοθετήσουμε». Κι ὁμως δέν μπορούσαν νά καταλάβουν τί θά γίνει!

9. ۞ وَفَالِئِمْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَتْ عَيْنَ لِي وَلَكَّ لَأَنْقَلِبُوهُ عَسَىٰ أَن يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

10. Καί δημιουργήθηκε κάποιο κενό (χάσμα) στὴν καρδιά τῆς μητέρας τοῦ Μωυσεῖ (ἀπὸ ἀγχος). Ἄκόμα λίγο καί θά ἀποκάλυπτε (τὴν περίπτωσή) του, ἂν δέν δέναμε (σφικτᾶ) τὴν καρδιά της γιὰ νά παραμένει μὲ (τὴν τάξη) τῶν πιστῶν.

10. ۞ وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا إِن كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَن رَّبَطْنَا عَلَىٰ أَلْهَامِهَا لَآتُكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

11. Καί εἶπε στὴν ἀδελφή (τοῦ Μωυσεῖ): «Ἀκολουθήσε τον». Κι ἐκείνη τὸν ἐπιτηροῦσε (ἀπὸ μακριὰ ἀκολουθώντας) σάν μιὰ ξένη, ἐνῶ αὐτοὶ δέν καταλάβαιναν (δεῖ εἶναι ἡ ἀδελφή του).

11. ۞ وَقَالَتِ لَخُذِوهُ فَصُدِّعْ بِهٖ عَن جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

12. Κι ἀπαγορέψαμε σ' αὐτόν — ἀπὸ πρῖν — τὸ βύζαγμα καί εἶπε ἡ ἀδελφή του: «Μήπως θέλετε νά σᾶς συστήσω τὴν οἰκογένεια ἐνός σπιτιοῦ πού νά ἀναλάβει τὴν ἀνατροφή του — γιὰ σᾶς — καί πού νά εἶναι αὐστηρὰ προσκολλημένη σ' αὐτόν;...»

12. ۞ وَحَزَنًا عَلَيْهِ الْمُرَاصِعُ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصْحُونَ

13. Ἴτσι τὸν ἐπαναφέραμε στὴ μητέρα του,

13. ۞ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا

(28) Τό Στάδιο «άλ – κΚάσα»
 – ή 'Αφήγησι η τά Διηγήματα.
 – Μέκκα – σέ 88 έδάφια.

Στό όνομα του ΑΛΛΑΧ του
 'Ελεήμονα και Φιλανθρώπου.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Τ** τά σα μα (τΤά – Σιν – Μίμ). *

طس

2. Αυτά είναι 'Εδάφια (στίχοι)
 του Βιβλίου (του Κορανίου)
 που έξηγεί καθαρά
 (τά πράγματα).

تلك آيات الكتاب المبين

3. Σου διαβάζουμε κάτι από
 την ιστορία του Μωυσή και
 του Φαραώ, – όπως συνέβηκε
 αληθινά – (για να τά πεις
 στους ανθρώπους που πιστεύουν)

تتلوا عليك من تبك موسى
 وفرعون بالحق لغوهم يؤمنون

4. **Π**ραγματικά ό Φαραώ ήψωσε
 άλαζονικά στή γη τόν έαυτό του,
 κι έκανε τους κατοίκους της
 να χωριστούν σέ τάξεις,
 άδικώντας μιά μερίδα
 άπ' αυτούς.
 Σκότωνε τά άρσενικά
 παιδιά τους κι άφηνε ζωντανές
 τίς γυναίκες τους. 'Ηταν
 – στ' άλήθεια –
 άπό τους τύραννους.

إن فرعون علا في الأرض وجعل
 أهلها شيعا يسضعف طائفة منهم
 يذبح أبناءهم ويستحيي نساءهم
 كانوا من المفسين

5. Και θέλαμε να εδεργεταιήσουμε
 αυτούς που είχαν ταπεινωθεί
 στή γη (καλύπτοντάς τους
 μέ τή χάρη Μας) και
 να τους κάνουμε να προπορευόνται
 (στήν πίστη), και να
 τους δώσουμε τήν κληρονομιά,

وريد أن نمنن على الذين
 استضعفوا في الأرض وتجعلهم آية
 وتجعلهم الوريثين

6. και να στερεώσουμε τή θέση τους
 στή γη, και ν' άποδείξουμε
 στό Φαραώ, και στον Χαμάν
 και στους στρατιώτες τους,
 τήν άλήθεια για
 τίς προφυλάξεις που έπαιρναν.

ونمكن لهم في الأرض ووري
 فرعون وهمن وجنودهما منهم
 ما كانوا يتخذون

7. **Κ**ί έτσι είχαμε έμπνεύσει
 στήν μητέρα του Μωυσή
 (τό έξής): «Θήλαζε
 τό (άγόρι σου), αλλά άν
 φοβηθείς γι' αυτό

واوحينا إلى أم موسى أن أرضعه
 فإننا خض عليه فالقيد في اليم ولا تخافي

* Βλ. σημ. 1

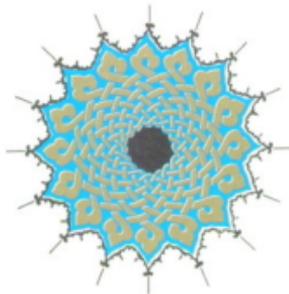
«Εγώ είμαι μόνο ένας
 απ' αυτούς που προειδοποιούν.

مِنَ الْمُنذِرِينَ

93. Καί νά πείς: «Ἐπαινος πρέπει
 στόν ΑΛΛΑΧ πού (σύντομα)
 θά σᾶς δείξει τά Σημεῖα Του
 γιά νά τά γνωρίσετε.
 Κι' ὁ Κύριός σου δέν
 ἀγνοεῖ ὅ,τι κι ἄν κάνετε.

⑤ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سِيرِكُمْ ۚ أَيْتِيهِ فَتَعْرِفُونَهَا

وَمَا رَبُّكَ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

Βέβαια σ' αυτά υπάρχουν
Σημεία για τους ανθρώπους που πιστεύουν.

فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

87. 'Ανάφερε και την 'Ημέρα που θα ήχησει
ή σάλπιγγα, τότε
θα προσβληθεί με τρόμο κάθε τι
που είναι στους ουρανούς
και κάθε τι στη γη, εκτός
ἀπ' αυτό που ο ΑΛΛΑΧ θέλει
(νά εξαιρέσει). Κι όλα θα
έλθουν μπροστά Του ταπεινωμένα.

۞ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَنَرِعَ مَنْ فِي
السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ
وَكَأَنَّهُمْ أَقْوَامٌ لَا يَخْتَرُونَ

88. Και βλέπεις (τότε) τά βουνά,
που τά νομίζεις καλά στερεωμένα,
νά περνούν σάν
τά σύννεφα (που έφρυναν).
(Έτσι είναι) ή τέχνη
του ΑΛΛΑΧ που τά κατασκεύασε,
και που με σοφία (καθορίζει)
μέ ακρίβεια όλα τά πράγματα.
Πράγματι είναι Έμπειρος
Πραγματογνώμονας
σέ δ,τι κάνετε.

۞ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُ جَازِيَةً وَهِيَ كَمَرٍ
مِّنَ النَّعَابِ
صُنِعَ اللَّهُ لِدَىٰ نَفْتَنَ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا
تَفْعَلُونَ

89. Όποιος αγαθοεργεί
θά αξιηθεί σ' αυτόν τό καλό
ἀπό τίς πράξεις του,
και θά είναι άσφαλισμένος ἀπό
τόν τρόμο την 'Ημέρα εκείνη.

۞ مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا
وَهُمْ مِّنْ فَرَعٍ يَوْمَئِذٍ ؕ آمِنُونَ

90. Κι όποιος κάνει τό κακό,
τά πρόσωπά τους θά πεταχτούν
— μέ τό κεφάλι μπρός — μέσα
στη Φωτιά (και νά ειπωθεί)
«Μήπως θά άνταμειφθείτε διαφορετικά
ἀπό ό,τι κάνατε;»

۞ وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكَيْتٌ وَجُوهُهُمْ
فِي النَّارِ هَلْ يُخْرَجُونَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

91. **Q**σο για μένα έχω διαταχθεί
νά λατρεύω (νά ύπηρετώ)
τόν Κύριο αυτής της Πόλης,
Αυτόν που την έχει καθαγιάσει
(σάν ειρηνική χωρίς πολέμους)
και που σ' Αυτόν (άνήκει)
κάθε πράγμα. Και έχει διαταχθεί
νά είμαι ένας
ἀπ' αυτούς που έχουν όποταχθεί
στό 'Ισλάμ (στη θέληση του ΑΛΛΑΧ),

۞ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَٰذَا وَالْبَلَدِ
الَّذِي حَرَمًا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ
أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

92. και νά απαγγέλλω (διαβάζω),
τό Κοράνιο. Όποιος λοιπόν
καθοδηγήθηκε (στον ίσιο δρόμο)
τό έκανε για τό καλό
του έαυτου του, κι όποιος
ἀπομακρυνθεί (στό δρόμο)
της πλάνης, (τότε) νά πεις:
(Ω Μουχάμμαντ!):

۞ وَإِنَّا لَنُلَوِّهُمُ الْقُرْآنَ فَأَن يَّمُنَّ بِهِ
فَأِنَّمَا يَكْفُرُونَ بِنَفْسِهِمْ ؕ وَمَن صَلَّ فَإِنَّمَا أَنَا

79. Ἐπομένως, πάρε τόν ΑΛΛΑΧ ὡς ὑποστηρικτὴ (ἜΩ Μουχάμμαντ!) Ἔσαι πράγματι (στό ξεκάθαρο δίκαιο) στήν καθαρή Ἀλήθεια.

٧٩ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَىٰ حَسْبِ الْمَبِينِ

80. Δέν θά μπορέσεις βέβαια νά κάνεις τούς νεκρούς ν' ἀκούσουν, κι οὔτε τούς κουφούς ν' ἀκούσουν τήν πρόσκληση, (καί μάλιστα) θταν ἀποτραβιούνται (στήν ἀδιαφορία).

٨٠ إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الصُّمَّ

الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ

81. Κι οὔτε μπορεῖς νά οδηγήσεις τούς τυφλοὺς (ἐμποδίζοντάς τους) ἀπό τό (δρόμο) τῆς πλάνης. Μόνο ὁποιος πιστεύει στίς Ἐντολές Μας θά θελήσει νά σ' ἀκούει καί νά ὑποταχθεῖ (στήν πίστη) τοῦ Ἰσλάμ.

٨١ وَمَا أَنْتَ بِسَلِيٍّ الْعَمَىٰ عَنِ صَلَاتِ اللَّهِ لَهُمْ

تَسْمِيعٌ وَلَا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْمِعُونَ

82. Κι ἂν ὁ Λόγος πέσει πάνω (στούς ἀδικούς) – (ἂν ἡ ἀπόφαση ἐκτελεστεῖ) – (τότε) θά βγάλουμε ἀπό τῆ γῆ ἕνα ζῶο νά μιλήσει σ' αὐτούς γιά τούς ἀνθρώπους πού δέν πιστεύουν μέ πεποιθήση στά Σημεῖα Μας.

٨٢ * وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا

لَهُمْ دَابَّةً يَمَسُّ مِنَ الْأَرْضِ نَكَلًا لَهُمْ

أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا

لَا يُؤْمِنُونَ

83. **Κ**αί κατά τήν Ἡμέρα θταν μαζέψουμε ἀπό κάθε ἔθνος μιὰ ομάδα ἀπ' αὐτούς πού ἀρνήθηκαν τά Σημεῖα Μας, κι ὅλοι τότε θά μποῦν σέ τάξεις,

٨٣ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا

يَمُنُّ بِكَذِبٍ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ

84. μέχρις ὅτου, θταν φτάσουν θά (τούς) πεῖ (ὁ ΑΛΛΑΧ): «Μήπως ἔχετε ἀρνηθεῖ τά Σημεῖα Μου, ἐπειδὴ – ἡ γνώση τους – δέν σᾶς ἔφτασε, ἢ τί ἄλλο ἦταν αὐτό πού κάνατε;»

٨٤ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُ وَقَالَ

أَكْذَبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ

تُحِطُوا بِهَا عِلْمًا أَمْ آذَانًا لَكُمْ تَسْمَعُونَ

85. Κι ὁ Λόγος ἔπεσε πάνω τους (καταδικάστηκαν) γιά ὄσες ἀδικίες ἔκαναν, κι ἦταν ἀνίκανοι νά βγάλουν μιὰ λέξη (γιά δικαιολογία).

٨٥ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ

لَا يَنْطِقُونَ

86. Μήπως δέν βλέπουν ὅτι ἔχουμε κάνει τή νύχτα γι' αὐτούς, γιά νά ξεκουράζονται, καί τήν Ἡμέρα φωτισμένη, (γιά νά ἐργάζονται)

٨٦ أَلَمْ يَسِرُّوا وَأَنَا جَاعِلُنَا لَيْلٍ

لَيْسَ كُنُوفِهِمُ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّا

ἀπό παλιά — αυτό όμως δέν εἶναι
παρά ψεύτικα παραμύθια τῶν ἀρχαίων».

هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ

69. Νά πεις: «Διατρέξτε τή γῆ
καί δεῖτε ποιό ἦταν τό τέλος
τῶν ἐνόχων».

٦٩ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

70. Καί μή τούς λυπηθεῖς
(ὦ Μουχάμμαντ!)
οὔτε
ν' ἀπελπιστεῖς ἀπό
τίς μηχανοραφίες τούς.

٧٠ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ

مِمَّا يَمْكُرُونَ

71. **Κ**αί λένε (ἐπίσης): «Πότε
(θά ἐκπληρωθεῖ) αὐτή ἡ ὑπόσχεση;
(Ἀπαντεῖστε) ἄν εἰστε
ἐλικρινεῖς».

٧١ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ

صَادِقِينَ

72. Νά πεις: (Ἴσως κάτι ἀπ' αὐτό)
πού βιάζεστε νά εἶναι ἔτοιμο
νά πέσει σύντομα πάνω σας!»

٧٢ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ

الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ

73. Κι ἀλήθεια, ὁ Κύριός σου
εἶναι γεμάτος χάρη γιά
τούς ἀνθρώπους, κι ὁμως
οἱ πῖο πολλοί ἀπ' αὐτούς δέν
(Τόν) εὐχαριστοῦν (εἶναι ἀχάριστοι).

٧٣ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ

وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ

74. Καί στ' ἀλήθεια, ὁ Κύριός σου
γνωρίζει ὅλα ὅσα κρύβονται
στά στήθη τούς, τόσο καλά ὅσο
κι ὅλα ὅσα ἀποκαλύπτουν.

٧٤ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ

صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ

75. Κι οὔτε στόν οὐρανό καί στή γῆ
ὁπάρχει κάτι τό Ἄδρατο
(τό μυστηριώδες),
πού νά μή εἶναι (γραμμένο)
σ' ἕνα περίοπτο βιβλίο.

٧٥ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

76. **Α**ὐτό βέβαια — τό Κοράνιο
ἐξηγεῖ στά Παιδιά τοῦ Ἰσραήλ
τίς περισσότερες (ὑποθέσεις)
πάνω στίς ὁποῖες διαφωνοῦσαν.

٧٦ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ أَنْ يَفْضُلَ عَلَى بَنِي

إِسْرَائِيلَ أَكْثَرُ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

77. Καί εἶναι — βεβαίωτατα —
ἕνας ὁδηγός καί μιά (Θεϊκή) Χάρη
γιά τούς πιστούς.

٧٧ وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

78. Ὁ Κύριός σου βέβαια θά δικάσει
ἀνάμεσα τούς μέ τήν Κρίση Του,
καί εἶναι Ἐκεῖνος, ὁ
Ἀνίκητος, ὁ Παντογνώστης.

٧٨ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ، وَهُوَ

الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ

Δέν μαθαίνετε σχεδόν τίποτε.

قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ

63. Ἡ μήπως Ἐκεῖνος πού σᾶς ὀδηγεῖ στά βαθιά σκοτάδια νά βγείτε πάνω στή γῆ καί στή θάλασσα, καί πού στέλνει τοὺς ἀνέμους σάν κήρυκες γιά χαρούμενες εἰδήσεις προαναγγέλλοντας (γιά βροχή) τίς Ἐδереργεσίες Του; Μπορεῖ ἐκεῖ νά ὑπάρχει ἄλλος θεός, μαζί μέ τόν ΑΛΛΑΧ; Βρίσκεται πολύ πύο ψηλά ὁ ΑΛΛΑΧ μέ ὁ,τι Τόν παρομοιάζουν (συνεταιρίζουν!).

۞ أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّجْمِ
وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيْحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْهِ
رَحْمَةً مِنْ رَبِّهِمْ أَفَلَا تَعْلَمُونَ

64. Ἡ μήπως Ἐκεῖνος πού εἶναι ὁ Πρωτοουργός τῆς Δημιουργίας κι ἔπειτα τὴν ξαναπλάθει (γιά τὴν Ἡμέρα τῆς Κρίσης), καί πού σᾶς συντηρεῖ (μέ ἀγαθά) ἀπ' τόν οὐρανό καί τή γῆ; Μπορεῖ ἐκεῖ νά ὑπάρχει ἄλλος θεός, μαζί μέ τόν ΑΛΛΑΧ; Νά πεις: «Φέρτε τά ἐπιχειρηματά σας, ἂν λέτε τὴν ἀλήθεια!».

۞ أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ
مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَفَلَا تَعْلَمُونَ

65. Νά πεις: «Κανείς στοὺς οὐρανοὺς καί στή γῆ δέν γνωρίζει τά κρυμμένα (τά μυστικά τά ἀόρατα) παρά μόνο ὁ ΑΛΛΑΧ. Κι οὔτε μποροῦν ν' ἀντιληφθοῦν, πότε θά ἀναστηθοῦν (γιά νά λογοδοτήσουν).

۞ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ
إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ

66. Οἱ γνώσεις τους γιά τὴν ἄλλη ζωὴ ἀντικρούσθηκαν. Ἄμφιβάλλουν βέβαια καί δέν εἶναι βέβαιοι γι' αὐτή, καί μάλλον εἶναι τυφλοὶ (πού δέν βλέπουν τίποτε).

۞ بَلْ أَدْرَكَ عَلَيْهِمْ فِي الْآخِرَةِ وَبَلْ
هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلٌّ وَلَهُمْ عَمُونَ

67. **Κ**αί λένε οἱ Ἀσίοι: «(Τί λοιπόν!) σάν θά γίνουμε χῶμα — ἐμεῖς καί οἱ πατέρες μας — μήπως πραγματικά θ' ἀναστηθοῦμε (ἀπό τό θάνατο);

۞ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذْ كُنَّا تَرْتَابًا
إِنَّا لَنَحْنُ

68. »Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι μάς τό ἔχουν ὑποσχθεῖ — σ' ἐμᾶς καί στοὺς πατέρες μας

۞ لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ إِنْ

Αυτήν τήν προορίσαμε νά εἶναι
ἀπ' αὐτοῦς που ἔχαμε καταστρέψει.

مِنَ الْغَابِرِينَ

58. Καί βρέξαμε πάνω τους βροχή
(ἀπό πέτρες).
Καί πόσο ἀπαίσιμα ἦταν ἡ βροχή
γι' αὐτοῦς πού εἶχαν προειδοποιηθεῖ
(ἀλλά δέν προφυλάχτηκαν)!

۵۸ وَأَمْطْنَا عَلَيْهِمْ مَطْرًا فِئَاءَ مَطْرٍ
الَّذِينَ

59. **Ν**ά πείς: (ῬΩ Μουχάμμαντ)
Αἰνός πρέπει στόν ΑΛΛΑΧ
καί Εἰρήνη πάνω στούς δούλους Του,
πού τοῦς ἔχει
διαλέξει (γιά τό Μήνημά Του),
(Ποιός) εἶναι καλύτερος;
Ἦ ΑΛΛΑΧ ἢ (οἱ ψεύτικοι θεοί)
πού (Τοῦ) δίνουν συνεταιρίζους;

۵۹ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ
الَّذِينَ أَصْطَفَىٰ ۗ اللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا
يُشْرِكُونَ

60. Ἦ μήπως Ἐκεῖνος πού ἔχει
δημιουργήσει τοῦς οὐρανοῦς
καί τή γῆ κι ἔχει στείλει
γιά σᾶς κάτω (στή γῆ)
νερό ἀπό τόν οὐρανό;
Καί κάναμε μ' αὐτό νά βλαστήσουν
(καλοφουτεμένοι) μέ καρποφόρα
δένδρα κῆποι, γεμάτοι ὁμορφιά καί
τέρψη, (ἀφοῦ) δέν ἦταν δυνατό
σ' ἐσᾶς νά κάνετε τά δένδρα τους
νά βλαστήσουν.
Μπορεῖ ἐκεῖ νά ὑπάρχει ἄλλος
θεός, μαζί μέ τόν ΑΛΛΑΧ;
Ἦ Οὐχι αὐτοί εἶναι ἕνας λαός
πού παρεκτρέπεται ἀπό τό δίκαιο.

۶۰ أَمْ نَخْلَقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلْنَا
لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ خَشْبًا عَلَىٰ ذَاتِ
بَعْجَةٍ مَّا كَانَتْ لَكُمْ أَنْ تَنْبِتُوا شَجَرَهَا
أَوَلَمْ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ

61. Ἦ μήπως Ἐκεῖνος πού ἔχει
κάνει τή γῆ σταθερή
(ὡς κατοικία) καί χάραξε
ἀνάμεσα τῆς ποτάμια καί στερέωσε
τή γῆ μέ βουνά κι ἔκανε ἕνα
φράγμα ἀνάμεσα στίς δύο θάλασσες;
(τοῦ ποσίου καί τοῦ ἄλμυρου νεροῦ)
Μπορεῖ ἐκεῖ νά ὑπάρχει ἄλλος,
θεός μαζί μέ τόν ΑΛΛΑΧ;
Ἦ Οὐχι, οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοῦς
δέν (τό) γνωρίζουν.

۶۱ أَمْ نَجْعَلُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلْنَا خِلَافَهَا
أَنْهَارًا وَجَعَلْنَا لَهَا رَوِصًا وَجَعَلْنَا بَيْنَ
الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ أَوَلَمْ مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ

62. Ἦ μήπως Ἐκεῖνος πού ἀκούει καί
πραγματοποιεῖ τήν παράκληση ἐκείνου
πού ἔχει ἀνάγκη όταν Τόν καλεῖ
καί πού ἀνακουφίζει τοῦς πόνους
ἀπολύει τίς βλάβες)
καί κάνει ἐσᾶς (τοῦς ἀνθρώπους)
κληρονόμους (κυριάρχους) στή γῆ;
Μπορεῖ ἐκεῖ νά ὑπάρχει ἄλλος
θεός μαζί μέ τόν ΑΛΛΑΧ;

۶۲ أَمْ نَجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاَهُ
وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ
خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۗ أَوَلَمْ مَعَ اللَّهِ

θά ποῦμε στοὺς προστάτες
(ὅταν θά ζητήσουν ἐκδίκηση)
ὅτι δέν εἶμασταν τότε
ἐκεῖ ὅταν σκοτώθηκε αὐτός καί οἱ
ἀκόλουθοί του, καί (πιστέψτε μας),
εἶμαστε εὐλικρινεῖς.»

مَهْلِكِ أَهْلِيهِ، وَإِنَّا لَصَادِقُونَ

50. Καί μηχανεύτηκαν διάφορες
συνωμοσίες, καί σχεδιάσαμε
κι ἐμεῖς (ἐπίσης) τὰ σχέδια! (μας),
χωρίς αὐτοὶ νά τὸ ἀντιληφθοῦν.

﴿٥٠﴾ وَمَكْرًا وَأَمْرًا وَأَمْرًا مَكْرًا وَهُمْ لَا
يَشْعُرُونَ

51. Καί νά, κοίταξε ποιά
ἦταν ἡ συνέπεια
τά (ἐγκληματικά) τους σχέδια!
Ὅτι ἐξολοθρέψαμε αὐτούς καί
τὸ λαό τους δλους μαζί.

﴿٥١﴾ فَأَنْظُرْكَفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ
أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ

52. Κι ἔτσι ἔγιναν τὰ σπίτια τους
— ὀλότελα ἐρημώθηκαν — ἐπειδὴ
χρησιμοποίησαν τὴν ἀδικία.
Βέβαια σ' αὐτὸ ὑπάρχει
ἓνα παραδειγματικό μᾶθημα
γιά τοὺς ἀνθρώπους
πού κατέχουν τὴ γνώση.

﴿٥٢﴾ فَبَالِكَ بَيُّوتُهُمْ حَاوِيَةً يُنَاطِلُونَ إِنْ فِي
ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

53. Καί σώσαμε ἐκείνους πού
πίστεψαν κι ἦταν εὐσεβεῖς.

﴿٥٣﴾ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

54. **Κ**αί (ἀνάφερε) τὸν Λώτ
(σάν ἓνα ἀπόστολο):
ὅταν εἶπε στό λαό του:
«Μήπως κάνετε — ἐν ἐπιγνώσει —
δ,τι εἶναι αἰσχρό;

﴿٥٤﴾ وَلَوْ طَآءَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَأْتُونَ
الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ بُصِيرُونَ

55. «Πλησιάζετε
τοὺς ἄνδρες γιά τίς σεξουαλικές
ὀρέξεις σας, ἀντί τίς γυναῖκες;
Πράγματι εἶστε
λαός πού ἀγνοεῖ τίς συνέπειες
(τῶν πράξεών σας)»

﴿٥٥﴾ أَيُّكُمْ لَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ
دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّجْتَهُلُونَ

56. Καί ποιά ἦταν ἡ ἀπάντηση
τοῦ λαοῦ του παρά μόνο
νά πούν εἰρωνικά
(μεταξὺ) τους: «Διώξετε
τοὺς ὄπαδούς του Λώτ
ἀπό τὸ χωριό σας, γιατί
εἶναι ἀνθρώποι πού κρατοῦν
τὴν ἀγνοητὰ τους!»

﴿٥٦﴾ * فَأَكَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِذْ لَأَن قَالُوا
أَخْرَجُوا
بَلْ لَوْ طَءَ مِنْ قَوْمِكَ
إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّعْتَهُرُونَ

57. Καί σώσαμε αὐτόν καί
τὴν οἰκογενεῖά του, ἐκτός
ἀπὸ τὴ σύζυγό του.

﴿٥٧﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ وَقَدَّرْنَا

44. Καί τῆς εἶπαν νά μπεῖ στού (ὀπέροχο) Παλάτι, 'Ἄλλ' ὅταν τό εἶδε νόμισε πῶς ἦταν μιά λίμνη ἀπό νερό καί (σήκωσε τή φούστα τῆς) ξεσκεπάζοντας τά πόδια τῆς. (Κι ἐκεῖνος τότε) εἶπε: «Αὐτό εἶναι ἓνα (ἀπλό) παλάτι, στρωμένο μέ πλάκες γυάλινες. «Κι ἐκεῖνη εἶπε: «Κύριέ μου! Ἔχω – στ' ἀλήθεια – ἀδικήσει τόν ἑαυτό μου. Καί (τόρα) ἔχω ὑποταχθεῖ (στό Ἰσλάμ) μαζί μέ τόν Σολομώντα, στόν Κύριο τοῦ Σύμπαντος Κόσμου».

٤٤ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ نَّمَرُ دِينَ قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ لِمَ لِي بِذَلِكَ نَفْسِي وَأَسَأَلْتُكَ مَعَ سَلِيمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

45. **Κ**αί στείλαμε στή γενιά τοῦ Θαμοῦντ τόν ἀδελφό τους, τόν Σάλιχ (γιά νά πει): «Λατρεύετε τόν ΑΛΛΑΧ Ἄλλά αὐτοί ἔγιναν δυό παρατάξεις πού φιλονικοῦσαν μεταξύ τους.

٤٥ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُ صَالِحًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ

46. Εἶπε: «ὦ! Λαέ μου! Γιατί ζητᾶτε νά ἔλθει γρηγορότερα τό κακό πρῖν (φτάσει) τό καλό; Μά δέν ἔπρεπε νά ζητούσατε ἀπό τόν ΑΛΛΑΧ νά μᾶς συγχωρήσει, ἴσως νά ἐλπίζατε στήν εὐσπλαχνία (Του)».

٤٦ قَالَ يَقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

47. Εἶπαν: «Πετάξαμε τά πουλιά (καί προφήτεψαν κακοῦς οἰωνοῦς) γιά σένα καί γιά δσους εἶναι μαζί σου». Εἶπε: «Ἡ τύχη σας εἶναι στά χέρια τοῦ ΑΛΛΑΧ Μάλιστα, εἶστε λαός κάτω ἀπό δοκιμασία».

٤٧ قَالُوا أَطَيْرِنَا بِيَدِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَيْرِكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّفْتَنُونَ

48. Κι ὤπῃρχαν στήν Πόλην ἔννεα ἄνδρες πού εἶχαν παραδοθεῖ στήν φθορά πάνω στή γῆ, καί ποτε δέν ἐννοοῦσαν κανένα καλό.

٤٨ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ

49. Εἶπαν (ὁ ἓνας στόν ἄλλο): «Ὁρκιστεῖτε στού ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ ὅτι θά τόν φονεύσουμε, αὐτόν καί τοῦς ἀκόλουθούς του τῆ νύχτα καί ἔπειτα

٤٩ قَالُوا لِنَفْسِنَا بِاللَّهِ لِنَبْتَلَنَّهُ وَوَأَهْلَهُ نَشْتُمُ لِنَقُولَ بَلْ يُؤْتِيهِ مَا شَاءَ مِنَّا

Ποιός από σās μπορεί
νά μου φέρει τόν θρόνο της,
πρίν έλθουν σ' έμένα
μέ ύποταγή (στό 'Ισλάμ);

قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ

39. Κι ένας 'Ισρίτ από τά Πνεύματα
είπε: «Έγώ θά σού τόν φέρω έδώ,
πρίν άκόμα σηκωθείς
άπ' τή θέση σου.
Πραγματικά έχω μεγάλη δύναμη
γι' αυτό τό σκοπό και
είμαι πιστός (στήν εκτέλεση)».

٣٩ قَالَ عِفْرِيْتُ مِنَ الْجِنِّ أَنَا أَنَا إِلَيْكَ بِهِ
قَبْلَ أَنْ نَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ فَإِنِّي عَلَيْكَ لَقَوِيٌّ
أَمِينٌ

40. Είπε (τότε) έκείνος πού είχε
τή γνώση από τή Βίβλο:
«Έγώ θά σού τόν φέρω ώσπου
ν' άνοιγοκλείσεις τό μάτι σου!»
Κι όταν (ό Σολομώντας) τό είδε
τοποθετημένο σταθερά
μπροστά του, είπε: «Αυτό έγινε
μέ τή χάρη του Κυρίου μου!
γιά νά μέ δοκιμάσει
άν είμαι εδγνώμων ή άχάριστος!
Κι όποιος ευχαριστεί
(γιά τή χάρη πού του γίνεται),
τόν έαυτό του ώφελεί,
άλλά όποιος είναι άχάριστος·
— βέβαια — ό Κυριός μου είναι
Πλούσιος, Γενναιοδωρος,
('Ελεύθερος από κάθε 'Ανάγκη)!»

٤٠ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ
أَنَاءَ إِلَيْكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ
فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقَرًّا عِنْدَهُ وَقَالَ هَذَا مِنْ
فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ
أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ
لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ

41. Είπε: «Μεταμορφώσετε
(άλλάξετε)
τό θρόνο της ώστε
νά μή τόν άναγνωρίσει.
Κι άς δούμε άν οδηγήθηκε
(πρός τήν άλήθεια),
ή άν παραμείνει
ένas άπ' έκείνους
πού δέν καθοδηγούνται».

٤١ قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنظُرْ أَتَنْهَدَى
أَمْ تَكْفُرُونَ مِنَ الدِّينِ لَا يَتَّخِذُونَ

42. **Κ**ι όταν ήρθε, ρωτήθηκε:
«Είναι αυτός, ό θρόνος σου;»
Κι έκείνη είπε: «Σάν νά είναι
αυτός ό ίδιος.
Πρίν άπ' αυτή
είχαμε λάβει τή γνώση
(άπ' τόν ΑΛΛΑΧ)
κι είχαμε ύποταχθεί (στό 'Ισλάμ)».

٤٢ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهكَكَذَا عَرْشُكَ قَالَتْ
كَأَنَّهُ هُوَ وَأُونَيْنَا أَلَعَلِّمْ مِنْ قَبْلِهَا
وَكُنَّا مُسْلِمِينَ

43. Καί τήν έμπόδισαν
(νά ύποταχθεί στόν ΑΛΛΑΧ)
(οί θεότητες) πού λάτρευε
άντι τόν ΑΛΛΑΧ. Γιατί ήταν από
ένa άπιστο λαό.

٤٣ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا
كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ

31. «Μὴν ὑψώνεστε (ὑπερήφανα) ἔναντίον μου, ἀλλὰ ἔλατε σ' ἐμένα με ὑποταγή στό Ἰσλάμ – (τὴν ἀληθινὴ Ἐρησκεία) –»

﴿أَلَا تَقُولُوا عَلٰى وَاٰنُوٓنِ مُسْلِمِيْنَ﴾

32. **Ε**ἶπε (ἡ βασίλισσα):
«ὦ! Ἐσεῖς οἱ ἀρχηγοὶ! Συμβουλευστέ με σ' (αὐτῇ) τὴν ὑπόθεσή μου. Δέν θά πάρω καμιά ἀπόφαση, ἂν δέν εἶστε (παρόντες) μάρτυρες»

﴿قَالَ يَا بَنِي آدَمَ اتَّقُوا اللَّهَ ۖ أَنفُونِي فِيٓ أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ﴾

33. Εἶπαν: «Ἐμεῖς εἴμαστε προικισμένοι με δύναμη κι ἔχομε θάρρος γιά ὀρμητικό (πόλεμο). Ἄλλὰ ἡ διαταγή πρέπει νά ἔλθει ἀπό σένα. Κοίταξε λοιπόν τί θά διατάξεις».

﴿قَالُوا لَنْ نُؤْمِنُكَ وَأَوْفَوْهُ وَأَوْلُوا بِأَبْسِ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ لِلْيَكِنِ فَأَنْظِرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ﴾

34. Ἐκείνη εἶπε: «Οἱ βασιλιάδες δταν μπαίνουν σ' ἓνα χωριό τό λεηλατοῦν καί ταπεινώνουν τοὺς σπουδαίους (προκρίτους) ἀπό τοὺς κατοίκους του. Κι ἔτσι συμπεριφέρονται.

﴿قَالَ لَئِنِ الْمُلُوكُ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَافَ أَهْلِهَا آذِلَّةً وَكَذٰلِكَ يَفْعَلُونَ﴾

35. «Ἐγώ ὁμως θά στεῖλω σ' αὐτοὺς ἓνα δῶρο καί (περιμένω) νά δῶ μέ τι (ἀπάντηση) θά γυρίσουν οἱ ἀντιπρόσωποι (μου)».

﴿وَلِيٓ مُرْسَلَةٌ إِلَىٰ هِهِمْ بِرِسَالَتِي فَنَظِرُومُ بِمِ رَجْعِ الْمُرْسَلُونَ﴾

36. **Κ**ι δταν (ἡ ἀντιπροσωπεία) ἤρθε στόν Σολομόντα, εἶπε: «Μήπως ζητᾶτε νά μεγαλώσετε τόν πλοῦτο (μου); Ἄλλὰ ὁ,τι μοῦ ἔχει δώσει ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι καλύτερο ἀπό ὁ,τι σᾶς ἔχει δώσει. Κι ὁμως ἐσεῖς χαίρεστε βουτηγμένοι στά δῶρα σας (στῆς ἀπολαύσεις σας).

﴿فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمٰنَ قَالَ أَتَيْدُونَنِي بِمَالٍ قَمَآءِٓسِنَ ۗ إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ مِّنَّمَآ آتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِرِسَالَتِي كَفَرْتُمْ﴾

37. «Γύρισε σ' αὐτοὺς καί – νά εἶσαι βέβαιος – δι θά τοὺς ἔλθουμε με στρατιῶτες, πού δέν θά εἶναι δυνατό νά τοὺς ἀντιμετωπίσουν. Θά τοὺς διώξουμε ἀπ' ἐκεῖ ντροπιασμένους, καί (θά αἰσθάνονται) – πράγματι – ταπεινωμένοι.

﴿أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَمَّا آتَيْنَهُمْ بِنُجُودٍ لَّا قِتْلَ لَهُمْ فِيهَا وَكَفَرْتَهُمْ بِهَا آذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾

38. Εἶπε ὁ Σολομόν Ἐπειτα στοὺς δικούς του ἀνδρες: «ὦ! Ἐσεῖς οἱ Ἀρχηγοὶ!

﴿قَالَ يَا بَنِي آدَمَ اتَّقُوا اللَّهَ ۖ إِنِّي بَعَرْتُهَا﴾

σοῦ ἔρχομαι ἀπό τῆ (χώρα)
τῶν Σαββᾶ μέ πραγματική πληροφορία.

مِنْ سَبَّأٍ بِنْتًا بَعِيْنٍ

23. »Βρῆκα (ἐκεῖ) μιά γυναίκα
νά τοὺς βασιλεύει, καί
ἐφοδιασμένη μέ κάθε πράγμα
κι ἔχει
ἓνα σπουδαῖο θρόνο.

٢٣ لِيْنِي وَجَدْتُ أَمْرًا تَمْلِكُهُمْ
وَأُوْتَيْتِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ

24. »Καί βρῆκα αὐτήν καί
τό λαό της νά προσκυνοῦν
τόν ἥλιο ἀντί τόν ΑΛΛΑΧ.
Κι ἔκανε ἁμορφά σ' αὐτούς
ὁ Σατανάς τά ἔργα τους, καί
τοὺς ἀπόσπασε ἀπό τό Δρόμο
(τῆς Ἀλήθειας), κι ἔτσι
δέν καθοδηγοῦνται (σιωστά).

٢٤ وَجَدْتُهُمَا وَقَوْمَهُمَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
أَعْمَالَهُمْ فَضَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا
يَهْتَدُونَ

25. »Μά δέν ἔπρεπε νά
ὑποταχοῦν στόν ΑΛΛΑΧ
(λατρευόντας) τόν, ποῦ
βγάζει στό φῶς, ὁ,τι μυστήριο
κρύβεται στοὺς οὐρανοὺς καί
στή γῆ, καί γνωρίζει ὁ,τι
κρύβετε κι ὁ,τι φανερώνετε.

٢٥ أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْأَ فِي
الْشَّمْسِ وَالْأَنْجَافِ
وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ

26. »ΑΛΛΑΧ! Δέν ὑπάρχει ἄλλος θεός,
παρά μόνο Ἐκεῖνος! Ὁ Κύριος
(τοῦ Ὑπέρατου)
τοῦ Σπουδαίου Θρόνου!»

٢٦ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

27. **Εἶ**πε (ὁ Σολομώντας): «Θά δοῦμε
— σύντομα — ἄν εἶπες τήν ἀλήθεια
ἢ ἦσουν (ἔνας) ἀπ' τοὺς ψευτές!

٢٧ • قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ
الْكَاذِبِينَ

28. »Πήγαინε μ' αὐτό τό γράμμα μου
καί παράδωσέ το σ' αὐτούς.
Ἐπειτα νά ἀπομακρυνθεῖς ἀπ' αὐτούς,
καί (περίμενε) νά δεῖς
ποιά εἶναι ἡ ἀπάντηση,
τί θά ἐπιστρέψουν...»

٢٨ أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلَيْتُهُ إِلَيْهِنَّ
ثُمَّ نَوَّلَ عَنْهُمْ فَأَنْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ

29. Εἶπε (ἡ Βασίλισσα):
«Ω! Ἐσεῖς οἱ ἀρχηγοί!
Ἐδῶ εἶναι ἓνα γράμμα
— πού μου παραδόθηκε — καί
(πού εἶναι ἄξιο) σεβασμοῦ.

٢٩ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْءَا إِنِّي الْوَالِيَةُ إِنَّ كِتَابَ
كَرِيمٍ

30. »Εἶναι ἀπό τόν Σολομόντα καί
εἶναι (ὡς ἐξῆς): —
Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ
τοῦ Ἐλεήμονα καί Φιλανθρώπου.

٣٠ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

16. Και κληρονόμησε ὁ Σολομώντας τὸν Δαβὶδ, Καὶ εἶπε: «ὦ! Ἐσεῖς οἱ ἄνθρωποι! Διδαχθήκαμε τὴν ὁμλία τῶν πουλιῶν καὶ μᾶς δόθηκε κάτι ἀπὸ ὅλα τὰ πράγματα. Αὐτὸ – βέβαια – εἶναι ὀλοφάνερη Εὐνοια (ἀπ' τὸν ΑΛΛΑΧ)»

16 وَوَرِثَ سُلَيْمَنُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلَّمْنَا مَطْلِقَ الطَّيْرِ وَأَوْزَيْتَنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ لِيُنَظَّرَ لَكُمْ هَذَا لَعَلَّكُمْ تُفْهَمُونَ

17. Καὶ εἶχαν ἀκόμη παραταχθεῖ, γιὰ τὸν Σολομώντα οἱ στρατοὶ του – ἀπὸ Πνεύματα (Δαίμονες) κι ἄνδρες καὶ πουλιά, κι εἶχαν παραταχθεῖ ὅλα σὲ κανονικὲς σειρὲς,

17 وَحُسِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنْ الْإِنْسِ وَالطَّيْرِ وَهُمْ يُوزَعُونَ

18. μέχρις ὅτου, ὅταν ἔφτασαν στὴ κοιλιάδα τῶν μυρμηγκιῶν, ἓνα μυρμηγκὶ εἶπε (στ' ἄλλα): «ὦ! Ἐσεῖς τὰ μυρμηγκά! μεῖψτε στὶς κατοικίες σας, μήπως ὁ Σολομώντας κι οἱ στρατιῶτες του σᾶς ποδοπατήσουν, ἐνῶ δὲν θὰ τὸ αἰσθάνονται.»

18 حَتَّىٰ إِنَّمَا أَنفُورًا عَلَىٰ وَادِ الْقَمَلِ فَإِن تَمَلَّأَتْ يَا أَيُّهَا الْقَمَلُ ادْخُلُوا مَسْكِنِي لَا يُغِيظِكُمْ كَيْفَ سُلَيْمَانَ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

19. Καὶ γέλασε χαμογελώντας ἀπ' τὰ λόγια του καὶ εἶπε: «Κυρία μου! Σπρωῶξε με νά Σ' εὐχαριστήσω γιὰ τὴν εὐνοιά Σου πού τὴν ἔστειλες πάνω μου καὶ πάνω στοὺς γεννητορὲς μου γιὰ νά μπορῶ νά κάνω τό καλὸ πού θὰ σᾶς ἱκανοποιεῖ. Καὶ βάλε με μέ τὴν Χάρη Σου στὴν τάξη τῶν ἐνάρετων δούλων Σου.»

19 فَتَبَسَّتُمْ ضَاحِكًا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ إِنِّي وَرَغِيْبٌ أَن أَشْكُرَ بِنِعْمَتِكَ إِنِّي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَاوَالِدِي وَأَنَا أَعْمَلُ صَالِحًا أَرْضِيكَ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ

20. **Κ**αὶ συγκέντρωσε τὰ πουλιά, καὶ εἶπε: «Τι ἔχω καὶ δὲν βλέπω τὸν τσαλαπετεινὸ; Ἡ μήπως εἶναι ἀπ' αὐτοὺς πού ἀπουσιάζουν;»

20 وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَىٰ لَهْذِهِ أُمَّرًا مِمَّنْ النَّفَائِسِينَ

21. «Θά τὸν τιμωρήσω – βέβαια – μέ αὐστηρὴ τιμωρία, ἢ θά τὸν σφάζω, ἐκτός ἂν μοῦ φέρει φανερὴ δικαιολογία (γιὰ τὴν ἀπουσία).»

21 لَا أَعْدِيَّتَهُ وَعَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَا أَدْبَحْتَهُ أَوْ لِيَأْتَنِي بِطَلْقٍ مُّبِينٍ

22. **Α**λλὰ δὲν βρισκόταν (ὁ τσαλαπετεινός) πολὺ μακριά. (Πλησίασε) καὶ εἶπε: «Ἐχω μάθει πολλὰ πού ἐσύ δὲν τὰ ἔχεις μάθει, καὶ (αὐτὴ τὴ στιγμὴ)

22 فَكَانَتْ غَيْرَ بِعَاجِلٍ فَقَالَ أَحْطُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ

στή Φωτιά κι αυτός πού είναι
γύρω της. Καί δόξασε τόν ΑΛΛΑΧ
τόν Κύριο του Σύμπαντος Κόσμου.»

9. «Ω! Μωυσή! 'Εγώ είμαι
— στ' ἀλήθεια — ὁ ΑΛΛΑΧ
ὁ Παντοδύναμος, ὁ Πάνσοφος!»
10. «Ρίξε — τώρα — τό ραβδί σου!,
Κι ὅταν τό εἶδε νά κινεῖται
(μόνο του) σάν νά ἦταν φίδι,
γύρισε πίσω τρομαγμένος
καί χωρίς νά
βλέπει πίσω.
«Ω! Μωυσή! (ἀκούστηκε πάλι
ἡ φωνή), μή φοβᾶσαι! (Γιατί
ὄσοι ἔχουν κληθεῖ γιά ἀπόστολοι
δέν φοβοῦνται ἀπό τήν παρουσία Μου.
11. «Ἐκτός ἂν κανένας (ἀπ' αὐτούς)
ἔχει ἀδικήσει, ἀλλά ἐπειτα
ἀντικατέστησε τό καλό στή θέση
τοῦ κακοῦ. Γιατί είμαι
Μακρόθυμος, 'Ελεήμονας.
12. «Καί βάλε — τώρα — τό χέρι σου
στήν τσέπη σου,
θά βγεῖ κατάλευκο φωτεινό
(Αὐτό) εἶναι ἓνα ἀπό τά ἐννεά
Σημεῖα (πού θά φέρεις)
στό Φαραῶ καί στό λαό του.
Γιατί εἶναι ἓνας παράνομος
λαός ἔξω ἀπό κάθε ὄριο.»
13. Κι ὅταν τούς ἔφτασαν
τά Σημεῖα Μας φανερά,
εἶπαν:
«Αὐτό εἶναι φανερή μαγεία!»
14. Καί τά ἀπέριψαν ἀπό ἀδικία
κι ὑπερηφάνεια ἐνῶ
οἱ ψυχές τους εἶχαν βεβαιωθεῖ
(γιά τήν ἀλήθεια τους).
Κύτταξε — λοιπόν —
πῶς ἦταν ἡ τιμωρία ἐκεῖνων
πού ἦταν διεφθαρμένοι!
15. **Κ**αί δόξαμε (παλιά) στόν Δαυῖδ
καί στον Σολομόντα τή Γνώση,
κι εἶπαν κι οἱ δύο:
«Υμνος πρέπει στόν ΑΛΛΑΧ, πού
μᾶς προτίμησε ἀπό πολλούς
ἀπ' τούς πιστούς δούλους Του!»

وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

9 ﴿يَمْوَسَىٰ إِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

10 ﴿وَأَلْقَىٰ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا
جَانٌّ وَلَّىٰ مُدِرِبًا ۖ وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمْوَسَىٰ لَا تَخَفْ
لِي ۖ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيْمِي الْمُرْسَلُونَ

11 ﴿إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلْ حِسَابًا بَدَلًا
سُوِّفَ إِنِّي عَفُورٌ رَّحِيمٌ

12 ﴿وَأَدْخَلَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ
مِنْ غَيْرِ سُوِّفَ فَرُتْسِعْ أَيْدِي لَوْلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَقَوْمِهِ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

13 ﴿فَلَمَّا جَاءَ نُهُمَ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا
سِحْرٌ مُّبِينٌ

14 ﴿وَوَجَدُوا بِهَا وَأَسْتَفْتَبَتْهَا أَنفُسُهُمْ
ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُفْسِدِينَ

15 ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا
وَقَالَا أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ
عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ

(27) Τό Στάδιο «ά – νΝάμλ» –
τά Μερμήγκια
– Μέκκα – σέ 93 εδάφια.

Στό όνομα του ΑΛΛΑΧ του
Ελεήμονα και Φιλανθρώπου.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

1. **Τ**τα σα (Ττά – Σίν). Αυτά είναι
εδάφια (στιχοί) του Κορανίου
– και ένα Βιβλίο που φανερώνει
(τήν 'Αλήθεια).

① طَسَّ نَبْلَكَ يَا أَيُّهَا الضَّرَّانُ وَكِتَابٍ يُبَيِّنُ

2. Ένας 'Οδηγός και Εὐχάριστα
Νέα γιά τούς Πιστούς,

① هُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ

3. που τηροῦν (τακτική) προσευχή
και δίνουν (κανονικά)
τήν ἔλεημοσύνη (Ζακάτ) και είναι
πεπεισμένοι γιά τή Μέλλουσα Ζωή.

② الَّذِينَ يُصِيبُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

4. 'Εκείνοι, όμως, που
δέν πιστεύουν στή Μέλλουσα Ζωή,
κάναμε τά ἔργα τους
νά φαίνονται δημοφά
(στά μάτια τους),
κι έτσι περιφέρονται
στήν πλάνη ταραγμένοι.

③ إِنَّا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ إِنَّا هُمْ
أَعْمَاهُمْ فَهُمْ يَصْمُونَ

5. Αυτοί είναι που
(τούς περιμένει) ἡ σκληρή
Τιμωρία, στή Μέλλουσα δέ Ζωή
θά είναι πιό πολύ χαμένοι.

④ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي
الْآخِرَةِ هُمْ الْآخْسَرُونَ

6. Όσο γιά σένα (Ω Μουχάμαντ!)
τό Κοράνιο
σοῦ ἔχει χορηγηθεῖ ἀπό τόν ΑΛΛΑΧ,
τόν Μοναδικό, που είναι
Πάνσοφος και Παντογνώστης.

⑤ وَإِنَّكَ لَشَقِیُّ الضَّرَّانِ أَنْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ
عَلِيمٍ

7. 'Ανάφερε όταν ὁ Μωυσῆς εἶπε
στήν οικογένειά του:
«Βλέπω κάποια φωτιά, και
(σύντομα) ἴσως σᾶς φέρω
ἀπ' αὐτήν κάποια εἰδηση,
ἡ ἴσως σᾶς φέρω ἕνα κομμάτι
(ἕνα ἀναμμένο δαυλό)
γιά νά ζεσταθεῖτε».

⑥ إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ لِئَلَّا أَنْتُمْ نَارًا
سَاءَتِ بَكُم مِّنْهَا يُخْبِرُ أَهْلَ آبَائِكُمْ بِأَسْمَائِكُمْ
فَبَسَّ عَلَٰكُمْ فَصَطَلُونَ

8. 'Αλλά όταν πλησίασε σ' αὐτήν,
ἀκούστηκε μιά φωνή:
«Εὐλογημένος αὐτός (δηλ. ὁ Μωυσῆς)
που βρίσκεται

⑦ فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ

* Βλ. σημ. 1

224. Καί οἱ ποιητές! —
 τοὺς ἀκολουθοῦν αὐτοὶ ποῦ
 παραστράτησαν στὴν πλάνη ἀπερίσκεπτα.

﴿٢٢٤﴾ وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْفَأْوِنُ

225. Μήπως δὲν τοὺς βλέπεις ὅτι
 χρησιμοποιοῦν ὅλα τὰ μέσα καὶ τὴν
 τέχνη τοῦ λόγου
 περιφέρονται ταραγμένοι
 σὲ κάθε κοιλίδα
 (νά διαδίδουν τὸ δίκαιο καὶ τὸ ἄδικο);

﴿٢٢٥﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَاجِدُونَ

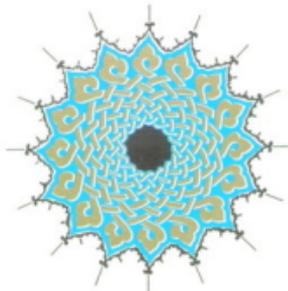
﴿٢٢٦﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ

226. Καὶ λένε ἐκεῖνο, ποῦ δὲν κάνουν; —

﴿٢٢٧﴾ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

227. Ἐκτός αὐτοὶ ποῦ
 πιστεύουν καὶ ἀγαθοεργοῦν
 καὶ μνημονεύουν τὸν ἈΛΛΑΧ
 πολὺ συχνά καὶ νίκησαν
 μόνο μετὰ
 ποῦ εἶχαν ἀδικηθεῖ. Ὅμως,
 ἐκεῖνοι ποῦ ἀδίκησαν,
 θά μάθουν τί τέλος
 τοὺς περιμένει!

﴿٢٢٨﴾ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا
 ﴿٢٢٩﴾ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا
 ﴿٢٣٠﴾ أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْصَلِبُونَ

211. Δέν ταιριάζει σ' αυτούς, ούτε
μπορούν (νά κάνουν τέτοιο πράγμα).

﴿وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ﴾

212. Βέβαια (αυτοί
οί Δαίμονες) άπομονωμένοι,
μοιραίως νά τό άκούσουν.

﴿إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْرُؤُونَ﴾

213. Γι' αυτό μήν επικαλεΐσαι
(ὦ Μουχαμμαντ)
μέ τόν ΑΛΛΑΧ ἄλλο θεό,
γιά νά μήν είσαι άνάμεσα
στούς καταδικασμένους
γιά Τιμωρία.

﴿فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ
مِنَ الْمَعذُوبِينَ﴾

214. Καί προειδοποίησε
(συμβουλευόντας)
τούς κοντινούς σου συγγενείς,

﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾

215. καί χαμήλωσε τά τετρά σου
(νά είσαι Ταπεινός)
στούς Πιστούς πού σέ άκολουθοῦν.

﴿وَأَخْفِضْ جَآنِحَكَ لِئَلَّا تَتَّبِعَكَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾

216. "Αν - ὁμως - δέν ὑπακοῦν
σ' ἐσένα, νά πείς:
«Είμαι άθῶος (άπό τήν εὐθύνη)
γιά ὅ,τι κάνατε!».

﴿فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ
مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾

217. Κι νά ἔχεις ὑποστήριξη στον
"Ανίκητο, τόν Πανοικτίρμονα,

﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ﴾

218. πού σέ βλέπει δταν
στέκεσαι (γιά προσευχή),

﴿الَّذِي بِرَبِّكَ حِينٌ تَقُومُ﴾

219. καί σέ βλέπει δταν συχνάζεις
σ' ὅσους προσκυνοῦν·

﴿وَتَقَلِّبَكَ فِي السَّاجِدِينَ﴾

220. Πράγματι, 'Εκεῖνος είναι πού
άκούει καί γνωρίζει (τά πάντα).

﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾

221. Νά! Σᾶς ἐνημερώνω
πάνω σέ ποιούς
κατεβαίνουν οί δαίμονες;

﴿هَلْ أَتَيْتُمُنِي عَلَىٰ مَنْ نَزَّلُ الشَّيَاطِينَ﴾

222. Κατεβαίνουν πάνω
σέ κάθε ψεύτη καί μεγάλο ἔνοχο.

﴿نَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ﴾

223. (πού άπό τ' αυτιά του) περνοῦν
οί μάταιες φήμες (πού
λαθραία ἔχουν άκούσει)
κι οί περισσότεροί τους ψεύδονται.

﴿يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْتَرُهُمْ كَلِبًا يُرِينُ﴾

198. Ἐάν τό στέλναμε
σ' ἕναν μὴ Ἄραβια
(πού δὲν ξέρει ἀραβικά),
199. καί τό διάβαζε γι' αὐτούς,
ποτέ
δὲν θά πίστευαν σ' αὐτό
(τό Κοράνιο).
200. **Ε**τσι τό ἔχουμε κάνει νά μπει
στὶς καρδιές τῶν ἐνόχων,
(τῶν ἁμαρτωλῶν),

﴿لَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ﴾

﴿فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ﴾

﴿كَذَٰلِكَ سَاكِنَةٌ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ﴾

201. Πού νά μὴ πιστέψουν σ' αὐτό,
μέχρις οὗτου δοῦν
τά ἐπώδυνα βάσανα.
202. Καί θά τοὺς φτάσει
(ἡ Τιμωρία) ξαφνικά, κι ἐκεῖνοι
δὲν θά τὴ περίμεναν.

﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾

﴿فَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾

203. Καί τότε θά ποῦν:
«Θά μᾶς δοθεῖ – ἀραγε – ἀναβολή;»

﴿فَيَقُولُوا أَهْلَ نَحْنُ مُنظَرُونَ﴾

204. **Μ**ήπως ζητοῦν νά ἔλθει
γρηγορότερα ἡ Τιμωρία μας;

﴿أَفِعْدَابًا نَّآئِسًا جِئَلُونَ﴾

205. Εἶδες; (Δέν μοῦ λές;)
Ἐάν τοὺς ἀφήσαμε νά χαίρονται
(σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ),
γιὰ μερικά χρόνια,

﴿أَوْ يَتَّكِنَنَّ مَتَعَنَّهُمْ سِنِينَ﴾

﴿تُرْجَاءُ هُمْ مَا كَانُوا وَعَدُودُونَ﴾

206. ἐπὶ τέλους φτάνει σ' αὐτούς
(ἡ Τιμωρία) πού τοὺς εἶχε
(ἀπὸ πρὶν) ὑποσχεθεῖ!

﴿مَا أَعْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَنِعُونَ﴾

207. Καί ποτέ δὲν ἔχουμε
ἐξαφανίσει ἕνα χωριό
(ἔξοντῶνοντας τοὺς κατοίκους του)
ἂν πρὶν δὲν εἶχε
τοὺς προειδοποιητές του,

﴿وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَمَّا
مُنذَرُونَ﴾

209. γιὰ νά τοὺς ὑπενθυμίσει (τὴν καταστροφὴ).
Καί ποτέ Μας
δὲν φανήκαμε ἄδικοι.

﴿ذُكِّرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾

210. **Δ**έν εἶναι οἱ Δαίμονες πού
ἔχουν φέρει κάτω (στὴ γῆ)
τό Κοράνιο·

﴿وَمَا نُنزِّلُ بِهِ إِلَّا السَّيِّئَاتِ﴾

187. «Κάνε (αν μπορείς) νά πέσει πάνω μας ένα μέρος τιμωρίας του ουρανού, αν είσαι αληθινός (άπόστολος)!»

﴿۱۸۷﴾ فَاسْقُطْ عَلَيْنَا كَيْفًا مِّنَ السَّمَاءِ
 إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

188. Είπε: «Ο Κύριός μου γνωρίζει (πολύ καλά) ό,τι κάνετε».

﴿۱۸۸﴾ قَالَ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ

189. Άλλά τον άρνήθηκαν. Και τους πήρε ή τιμωρία της ήμέρας (πού τους σκέπασε τό σύννεφο) Κι ήταν ή Τιμωρία μιās Μεγάλης Ήμέρας.

﴿۱۸۹﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُم عَذَابٌ يَوْمِ الظُّلُمَاتِ
 إِنَّهُوَ كَانَ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ

190. Βέβαια σ' αυτό υπάρχει ένα Σημείο, αλλά οί περισσότεροι άπ' αυτούς έδω δέν (τό) πιστεύουν.

﴿۱۹۰﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ

191. Και — στ' αλήθεια — ό Μουχαμμαντ! ό Κύριός σου είναι Έκείνος ό Άνίκητος, ό Πανοικτίρμονας.

﴿۱۹۱﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

192. **Κ**ι αυτό πράγματι τό Κοράνιο (το Βιβλίο) είναι (μιά Άποκάλυψη) άπεσταλμένο από τόν Κύριο του Σύμπαντος Κόσμου.

﴿۱۹۲﴾ وَإِنَّا أَنْزَلْنَاهُ لَبُرِّ السَّمْعَيْنِ

193. Μ' αυτό κατέβηκε ό πιστός άπόστολος της έμπνευσης της Πίστης και της Άλήθειας (ό Γαβριήλ).

﴿۱۹۳﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ

194. (και μπήκε) στην καρδιά σου γιά νά είσαι άπ' αυτούς πού θά προειδοποιήσουν,

﴿۱۹۴﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِيَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ

195. (κι έστάλη) στην καθαρή (σαφή) άραβική γλώσσα.

﴿۱۹۵﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ

196. (κι είχε προαναγγελθεί βεβαίως — χωρίς άμφιβολία —) στα προηγούμενα Βιβλία τών άποστόλων.

﴿۱۹۶﴾ وَإِنَّا لَنُحْيِي زُرَّارَ الْأَوَّلِينَ

197. Μά δέν ήταν γι' αυτούς — άραγε — σημείο, πού οί Σοφοί τών Παιδιών του Ίσραήλ τό γνώριζαν εκ τών προτέρων (σάν αληθινό);

﴿۱۹۷﴾ أَوَلَمْ يَكُن لَّهُمْ آيَةٌ أَن جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّن رَّبِّكَ يُبَيِّنُ لِهِمْ
 مَا كَانُوا يَاجِرُونَ

175. Καί - στ' ἀλήθεια -
ὁ Κύριός σου εἶναι Ἐκεῖνος,
ὁ Ἀνίκητος, ὁ Πανουκτίρμονας.

﴿ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴾

176. **Ε**ἰ κάτοικοι τῆς Ἴαικα
(μιάς περιοχῆς μέ δάση)
εἶχαν διαψεύσει (ἀρνήθηκαν)
τοὺς ἀποσταλμένους (τοῦ ΑΛΛΑΧ).

﴿ كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴾

177. ὅταν ὁ Ἐσου' αἶμπ
εἶπε σ' αὐτούς:
«Δέν θά φοβηθεῖτε (τόν ΑΛΛΑΧ).

﴿ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَنْتَقُونَ ﴾

178. Εἶμαι γιά σᾶς ἕνας ἀπόστολος
ἄξιος κάθε ἐμπιστοσύνης.

﴿ وَإِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴾

179. «Γι' αὐτό φοβηθεῖτε τόν ΑΛΛΑΧ
καί ὑπακούσετε σ' ἐμένα.

﴿ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴾

180. Δέν ἀπαιτῶ ἀπό σᾶς
καμιᾶ ἀμοιβή γι' αὐτό
'Ἡ ἀμοιβή μου - δέν ὑπάρχει -
παρά μόνο στόν Κύριο
τοῦ Σύμπαντος Κόσμου.

﴿ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنَّا أَجْرِي لَإِلَّا
عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾

181. - Νά μετράτε δίκαια (κατά
τήν ἀγορά καί τήν πώληση
σιτηρῶν καί ὕδρων)
μήν εἰστε ἀπ' τοὺς ἀδικούς.

﴿ أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴾

182. Καί ζυγίζετε
μέ ζυγαριά δίκαιη καί ἴσια.

﴿ وَزِنُوا بِالْقِسَاسِ أَلْسِنَتَيْهِ ﴾

183. Καί μή παρακρατᾶτε
(νά μή μειώνετε)
τά δικαιώματα τῶν ἀνθρώπων
καί μή σπείρετε τό κακό στή γῆ
καταστρέφοντάς (τήν).

﴿ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا
فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴾

184. Καί φοβηθεῖτε Ἐκεῖνον ποῦ
σᾶς ἐπλασε καί (ποῦ ἐπλασε)
τίς πρῶτες γενιές πρῖν (ἀπό σᾶς).

﴿ وَأَتَقُوا الذَّيَّ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَأَلْمَلَةً
الْأُولَىٰ ﴾

185. **Ε**ἶπαν: «Κι ὁμοῦς δέν εἶσαι
ἐσύ παρά ἀπό τοὺς μάγους
(ποῦ γοητεύουν)!

﴿ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴾

186. Δέν εἶσαι παρά ἕνας (θνητός)
ἄνθρωπος σάν κι ἐμᾶς, καί
σέ θεωροῦμε ἀπό τοὺς ψευδεῖς!

﴿ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِن نُّظُنُّكَ
لِئِنَّ الْكَاذِبِينَ ﴾

Ἡ ἀμοιβή μου
— δέν ὑπάρχει — παρά μόνο
στόν Κύριο τοῦ Σύμπαντος Κόσμου.

إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ

165. Ἀπό ὅλα τὰ πλάσματα
τοῦ κόσμου κάνετε ἀνώμαλες
σχέσεις μέ
τούς ἄρρενες!

۞ أَنَا نُورُ الذُّكْرَانِ مِنَ الْعَالَمِينَ

166. καί θά ἐγκαταλείψετε αὐτές τίς γυναῖκες
πού ὁ Κύριός σας, ἔχει πλάσει
νά εἶναι (τό ταίρι σας)
οἱ σύζυγοί σας;
᾽Οχι, — στ' ἀλήθεια — εἶστε
ἕνας παράνομος λαός!»

۞ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ مِنْكُمْ مِنْ
أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ

167. **Εἶπαν:** «᾽Ω! Λώτ!
Ἄν δέν σταματήσεις νά μάς
ἐπιπλήτεις θά βρεθεῖς
μαζί μ' αὐτούς πού βγάζουμε ἔξω
(ἀπό τήν πόλη)!».

۞ قَالُوا لَيْنَ لَنْتَنَهُ يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ
الْمُخْرَجِينَ

168. Εἶπε: «Εἶμαι μ' αὐτούς πού
ἀπεχθάνονται (γιά) τά ἔργα σας».

۞ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ

169. «Κυρίε μου! Σῶσε ἐμέ καί
τήν οἰκογένειά μου,
ἀπ' τίς συνέπειες τῶν
πράξεών τους (δηλ.
ἀπό τή θεία πωμῶρία)

۞ رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ

170. Καί σώσαμε αὐτόν καί
τήν οἰκογένειά του, — ὄλους —.

۞ فَجَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِجْمَعِينَ

171. ἔκτός ἀπό μία γριά (= γυναίκα του),
πού στράφηκε πίσω.

۞ إِلَّا جَعُورًا فِي الْغَابِرِينَ

172. Κι ἔπειτα καταστρέψαμε
ὀλικά τούς ἄλλους (ἀπό πέτρες).

۞ فَزَادْنَا الْآخَرِينَ

173. Στείλαμε πάνω τους
ραγδαία βροχή (ἀπό θειάφι).
Πόσο ὁμως τρομερή
(σέ καταστροφή)
ἦταν ἡ βροχή (αὐτή),
γι' αὐτούς πού εἶχαν προειδοποιηθεῖ
(ἀλλά δέν πρόσεξαν)!

۞ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فِئَاءً مَطَرُ
الْمُنذَرِينَ

174. Βέβαια σ' αὐτό ὑπάρχει
ἕνα παραδειγματικό μάθημα,
ἀλλά οἱ πιό πολλοί ἀπ' αὐτούς
δέν (τό) πιστεύουν.

۞ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

153. Εἶπαν: «Ἐσύ δέν εἶσαι παρά
 ἓνας ἀπό τούς μαγευμένους
 (πού γοητεύονται)!

١٥٣ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ

154. Δέν εἶσαι παρά ἓνας
 ἄνθρωπος (θνητός) σάν κι ἐμᾶς.
 Γι' αὐτό φέρε μας ἓνα θαῦμα,
 ἂν εἶσαι ἀπό τούς ἀληθινούς
 (ἀποστόλους)!»

١٥٤ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَأَبِئْ بِمَا لَدَيْكَ إِنْ كُنْتَ
 مِنْ الصَّادِقِينَ

155. Εἶπε: «Αὐτή εἶναι
 μιὰ θηλυκιά καμήλα.
 (Ἐχει τό δικαίωμα) νά πίνει νερό,
 μιὰ ὀρισμένη μέρα
 κι ἔχετε (κι ἐσεῖς) τό δικαίωμα
 νά πίνετε νερό, (ὁ καθένας)
 σέ μιὰ ἄλλη ὀρισμένη ἡμέρα.

١٥٥ قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبٌ
 يَوْمَ مَعْلُومٍ

156. Μήν τήν ἀγγίξετε (κάνοντας)
 σ' αὐτήν κακό, μήπως σᾶς πάρει
 ἡ Τιμωρία τῆς Μεγάλης Ἡμέρας».

١٥٦ وَلَا تَمْسُوْهَا بِسَوْءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ
 يَوْمٍ عَظِيمٍ

157. Ἄλλά τήν φόνευσαν
 κι ἔπειτα ὅμως μετάνοιωσαν
 (ἀπό φόβο τῆς τιμωρίας).

١٥٧ فَعَقَرُوْهَا فَاصْبِرُوا نَدْمِيْنَ

158. Καί τούς περιέβαλε
 ἡ (Θεϊκή) Τιμωρία. Βέβαια σ' αὐτό
 ὑπάρχει ἓνα παραδειγματικό
 μάθημα ἀλλά οἱ περισσότεροι
 δέν (τό) πιστεύουν.

١٥٨ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

159. Καί – στ' ἀλήθεια – ὁ Κύριός σου
 εἶναι Ἐκεῖνος, ὁ Ἀνίκητος
 ὁ Πανοικτίρμονας.

١٥٩ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

160. Ὁ λαός τοῦ Λώτ εἶχε
 διαμύσει (ἀρνήθηκε)
 τούς ἀποσταλμένους (τοῦ ΑΛΛΑΧ).

١٦٠ كَذَبَتْ قَوْمٌ لوطًا الْمُرْسَلِينَ

161. ὅταν ὁ ἀδελφός τους
 ὁ Λώτ εἶπε σ' αὐτούς:
 «Δέν θά φοβηθεῖτε (τόν ΑΛΛΑΧ);

١٦١ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لوطُ أَلَا تَتَّقُونَ

162. Εἶμαι γιά σᾶς ἓνας
 ἀπόστολος ἄξιος κάθε ἐμπιστοσύνης.

١٦٢ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

163. Γι' αὐτό φοβηθεῖτε τόν ΑΛΛΑΧ καί
 ὑπακούστε σ' ἐμένα.

١٦٣ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

164. «Δέν ἀπατῶ ἀπό σᾶς
 καμιὰ ἀμοιβή γι' αὐτό.

١٦٤ وَمَا أَنْتُمْ عَلَيَّ مِنْ أَجْرٍ إِنِّي أَنَا بَشَرٌ

140. Καί - στ' ἀλήθεια -
ὁ Κύριός σου εἶναι Ἐκεῖνος,
ὁ Ἀνίκητος,
ὁ Πανοικτίρμονας.
141. **Η** (γενιά) τοῦ Θεμοῦντ
εἶχε διαψεύσει (ἀρνήθηκε)
τούς ἀποσταλμένους (τοῦ ΑΛΛΑΧ).
142. ὅταν ὁ ἀδελφός τους
ὁ Σαλίχ τούς εἶπε:
«Δέν θά φοβηθεῖτε (τόν ΑΛΛΑΧ);
143. Εἶμαι γιά σᾶς ἕνας
ἀπόστολος ἄξιος κάθε ἐμπιστοσύνης.
144. Γι' αὐτό φοβηθεῖτε τόν ΑΛΛΑΧ
καί ὑπακούσετε σ' ἐμένα.
145. Δέν ἀπαιτῶ ἀπό σᾶς
καμιά ἀμοιβή γι' αὐτό.
Ἡ ἀμοιβή μου - δέν ὑπάρχει -
παρά μόνο στόν Κύριο
τοῦ Σύμπαντος Κόσμου.
146. Μήπως (νομιζετε ὅτι) θά
μείνετε ἐξασφαλισμένοι
σέ ὅλες (τίς ἀπολαύσεις)
πού εἶχατε ἐδῶ;
147. στούς κήπους καί στά πηγάδια,
148. στά καλλιεργημένα
χωράφια καί στις χουρμαδιές
μέ ὄριμους καί ὄραιοις
καρπούς.
149. Καί λαξεύετε σπίτια ἀπό
τά (πέτρινα) βουνά
μέ περιττή πολυτέλεια.
150. Ἄλλά φοβηθεῖτε τόν ΑΛΛΑΧ καί
ὑπακούτέ με.
151. Καί μή πειθαρχεῖτε
στίς διαταγές ὧσων ὑπερβάλλουν
152. πού κάνουν καταστροφές
στή γῆ καί δέν διορθώνονται».
- ﴿لَا تَزَالُ لَوْ الْغَائِبِينَ الرَّسِيمِ﴾
- ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ﴾
- ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ﴾
- ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾
- ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾
- ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِن
أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾
- ﴿أَنْتُمْ كُونُوا فِي مَا هُمْتُمْ أٰمِينِينَ﴾
- ﴿فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾
- ﴿وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ﴾
- ﴿وَتَجْعَلُونَ مِنَ الْحِجَالِ بُيُوتًا قَرِيرِينَ﴾
- ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾
- ﴿وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ﴾
- ﴿الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ﴾

129. Και κατοικείτε σέ τεράστια
κι ισχυρά μέγαρα
σαν νά ἐλπίζετε ἀθανασία.

﴿٣١﴾ وَتَجِدُونَ مَصَابِعَ لَعْنَتِكُمْ تَخْلُدُونَ

130. Κι όταν άσκειτε επίθεση
τή κάνετε βάνασα
σάν τύραννοι.

﴿٣٢﴾ وَإِذَا بَطَلْتُمْ بَطَلْتُمْ جَبَّارِينَ

131. (Τώρα) φοβηθείτε τόν ΑΛΛΑΧ
καί ύπακούετε σ' έμένα.

﴿٣٣﴾ فَأَتُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونَ

132. (Μάλιστα) φοβηθείτε
Έκείνον που σάς έχει
χορηγήσει άφθονα όλα αυτά
πού ξέρετε.

﴿٣٤﴾ وَأَتُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ

133. Σας έχει χορηγήσει
έλευθερα μέ (κοπάδια)
άπό ζωντανά και άγόρια,

﴿٣٥﴾ أَمَدَّكُمْ بِأَعْيُنٍ وَسَيِّئِينَ

134. και κήπους και πηγάδια.

﴿٣٦﴾ وَحَنَّتٍ وَعَيْوُونَ

135. Σε' άλήθεια πολύ φοβούμαι
(μήν πέσει)
πάνω σας ή Τιμωρία
της Μεγάλης 'Ημέρας.

﴿٣٧﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

136. **Ε**ίπαν: «Τό ίδιο είναι για μας,
είτε μας ύπενθυμίζεις
(μέ τίς συμβουλές σου),
είτε δέν είσαι άπ' αυτούς
πού (μας) ύπενθυμίζουν!

﴿٣٨﴾ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضْتُمُ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ
الْوَاعِظِينَ

137. Αυτό (πού λές) δέν είναι
τίποτε άλλο παρά
έπινοήσεις τών προγόνων.

﴿٣٩﴾ إِن هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأُولَئِينَ

138. και δέν θα τιμωρηθούμε
(δέν ύπάρχει δηλ. Μέρα Κρίσης)

﴿٤٠﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ

139. Τόν διέψευσαν λοιπόν
(τόν άρνήθηκαν), κι έμεις
τούς καταστρέψαμε.
Βέβαια σ' αυτό ύπάρχει
παραδειγματικό μάθημα,
άλλά οι περισσότεροι
άπ' αυτούς δέν (τό) πιστεύουν.

﴿٤١﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكَ نَحْمُ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَةٍ لِّمَنْ كَانَ لَهُمْ مُؤْمِنِينَ

117. Εἶπε: «Κύριέ μου!
Ὁ λαός μου μέ διέψευσε
(μ' ἔχει ἀρνήθει).
118. Ἐνοιξε — Ἐσὺ — ἀνάμεσα
σ' ἐμένα κι ἀνάμεσα σ' αὐτούς
ἓνα διάδρομο (δίκασέ μας δίκαια)
στ' (ἀνοιχτά) καὶ σῶσε
ἐμένα κι ὅσους Πιστοῦς
εἶναι μαζί μου».
119. Κι ἔτσι τὸν σῶσαμε αὐτὸν
κι ὅσους ἦταν μαζί του
στό καρὰβι (στὴ Κιβωτό) ποὺ ἦταν
φορτωμένη (μὲ ὅλα τὰ πλάσματα).
120. Κι ἔπειτα πνιξαμε αὐτούς
τούς ὑπόλοιπους ποὺ ἀπόμειναν.
121. Βέβαια σ' αὐτὸ ὑπάρχει
ἓνα Σημεῖο, ἀλλά οἱ ποὺ πολλοὶ
ἀπ' αὐτούς δὲν πιστεύουν (σ' αὐτό).
122. Καὶ — πραγματικά — ὁ Κύριός σου
εἶναι Ἐκεῖνος, ὁ Ἄνικητος
ὁ Πανοικτήρμονας.
123. **Ἡ** (γενιά) τοῦ Ἄντι ἀρνήθηκε
τούς ἀποσταλμένους (τοῦ ΑΛΛΑΧ).
124. Ὅταν ὁ ἀδελφός τους
ὁ Χοῦντι τούς εἶπε:
«Δὲν θὰ φοβηθεῖτε (τὸν ΑΛΛΑΧ).
125. Εἶμαι γιὰ σᾶς ἓνας ἀπόστολος
ἄξιος κάθε ἐμπιστοσύνης.
126. Γι' αὐτὸ φοβηθεῖτε τὸν ΑΛΛΑΧ
καὶ ὑπακοῦστε σ' ἐμένα.
127. «Δὲν ἀπαιτῶ ἀπὸ σᾶς
καμιὰ ἀμοιβή γι' αὐτὸ
Ἡ ἀνταμοιβή μου — δὲν ὑπάρχει —
παρὰ μόνο στὸν Κύριο
τοῦ Σὺμπαντος.
128. «Μήπως θὰ κτίσετε σὲ κάθε
ψηλὸ μέρος σημεῖα
γιὰ τὴ μάταια ἀπόλαυση;
(γιὰ νὰ διασκεδάσετε
τὸν ἑαυτὸ σας;)
- ﴿قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ﴾ 117
- ﴿فَأَفْتَحَ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَجَاءَ وَبَيْنِي
وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ 118
- ﴿فَأَنْجَيْتَهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ النَّشُورِ﴾ 119
- ﴿فَرَأَوْهُمَا بَعْدَ الْبَاقِينَ﴾ 120
- ﴿لَإِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ﴾ 121
- ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ 122
- ﴿كَذَّبَتْ عَادَ الْمُرْسَلِينَ﴾ 123
- ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ﴾ 124
- ﴿وَإِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ 125
- ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ 126
- ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا
عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ 127
- ﴿أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ﴾ 128

104. Καί - στ' ἀλήθεια - ὁ Κύριός σου εἶναι Ἐκεῖνος, ὁ Παντοδύναμος, ὁ Πανοικτίρμονας.

104 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

105. **Η** γενιά τοῦ Νῶε (ἀρνήθηκε) διαψευδώντας τούς ἀπεσταλμένους (τοῦ ΑΛΛΑΧ).

105 كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ

106. Πρόσεξε, ὅταν ὁ ἀδελφός τους ὁ Νῶε, τούς εἶπε: «Γιατί δέν φοβηθήκατε (τόν ΑΛΛΑΧ);»

106 إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ

107. Εἶμαι γιά σᾶς ἕνας ἀπόστολος ἀξίος κάθε ἐμπιστοσύνης.

107 إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

108. «Γι' αὐτό φοβηθεῖτε τόν ΑΛΛΑΧ καί ὑπακούσατέ με.

108 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

109. «Δέν ἀπαιτῶ ἀπό σᾶς καμιά ἀμοιβή γι' αὐτό. Ἡ ἀμοιβή μου - δέν βρίσκεται - παρά μόνο στόν Κύριο τοῦ Σύμπαντος Κόσμου.

109 وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ
إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي الْعَلِيمِ

110. «Γι' αὐτό φοβηθεῖτε τόν ΑΛΛΑΧ καί ὑπακούσατέ με.»

110 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

111. Εἶπαν: (Πῶς) θά πιστέψουμε σ' ἐσένα, ὅταν οἱ μικροπρεπεῖς μόνο σέ ἀκολουθοῦν;

111 * قَالُوا أَنْتُمْ مِنْ لَدُنْكَ وَاتَّبَعْنَا
الْأَرْذَلُونَ

112. Εἶπε: «Καί τί μπορῶ νά ξέρω γιά ὅ,τι κάνουν (αὐτοί);»

112 قَالُوا وَمَا عَلَيْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنْ نَعْمَلَ

113. Ὁ λογαριασμός τους βρίσκεται μέ τόν Κύριό μου, ἄν - βέβαια - τό καταλαβαίνετε.

113 وَإِنْ حَسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوَسِعَ رُونَ

114. Δέν εἶμαι ἐγώ ἐκεῖνος πού θά διώξω τούς πιστούς.

114 وَمَا أَنَا بِإِذَا رَدَّ الْمُؤْمِنِينَ

115. Ἐγώ δέν εἶμαι παρά ἕνας προαιδοποιητής δημόσια.

115 إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

116. Εἶπαν: «Ἄν δέν σταματήσεις - ὦ Νῶε, θά βρεθεῖς (νεκρός) μέ τούς λιθοβολημένους!»

116 قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ
مِنَ الْمَرْجُومِينَ

90. Στους ενάρητους πολύ κοντά
θά βρεθεί ὁ Κήπος, (τοῦ Παραδείσου).

٩٠ وَأَزْلَفًا الْجَنَّةَ لِلنَّعِيمِ

91. (ἐνῶ) στους παραστρατημένους
(στήν πλάνη τοῦ Πονηροῦ),
ἢ Φωτιά θά φανερωθεῖ

٩١ وَبُرُزَاتٍ أُنْحِيهُ لِلْغَاوِينَ

92. καί θά τοὺς λένε: «Ποῦ
εἶναι (οἱ θεότητες) πού λατρεύατε

٩٢ وَقِيلَ لَهُمْ إِنَّمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ

93 ἀντί τόν ΑΛΛΑΧ; Μήπως μπορούν
νά σᾶς βοηθήσουν ἢ
νά βοηθήσουν τόν ἑαυτό τους;»

٩٣ مِمَّن دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ
أَوْ يَنْصُرُونَ

94. Κι ἔπειτα θά ριχτοῦν, ὁ ἕνας
πάνω στόν ἄλλο μέ τό κεφάλι
μπρός, σ' αὐτή (τή Φωτιά),
αὐτοί κι ὅσοι ἐξαπατήθηκαν,

٩٤ فَكَسَبُوا بِهَا رُءُوسَهُمْ وَالْغَاوُونَ

95. Κι οἱ στρατιῶτες
τοῦ Ἰμπλίζ (Σατανά) ὄλοι μιά μάζα,

٩٥ وَجُنُودٌ لِإِبْلِيسَ اجْمَعُونَ

96. καί θά λένε, ἐνῶ
μέσα ἐκεῖ θά διαπληκτίζονται:

٩٦ قَالُوا وَهَرَبْنَا بِالْمِثَالِ مِثْلُونَ

97. Μά τόν ΑΛΛΑΧ!
Βρισκόμασταν σέ φανερή πλάνη

٩٧ تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

98. — ὅταν νομίζαμε ὅτι
ἦσασταν ἴσοι μέ τόν Κύριο
τοῦ Σύμπαντος,

٩٨ إِذْ نَسَوْنَا كُفْرًا بَرَّيْتِ الْعَالَمِينَ

99. — καί δέν μᾶς παραπλάνησαν
παρά μόνο οἱ ἔνοχοι.

٩٩ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْجَاهِلُونَ

100. — Καί τώρα δέν ἔχουμε
κανένα γιά νά μεσολαβήσει
(γιά μᾶς),

١٠٠ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ

101. — κι οὔτε φίλο νά (μᾶς) λυπηθεῖ.

١٠١ وَلَا صِدْقَىٰ جَمِيءٍ

102. — Κι ἄν (τώρα) εἶχαμε
τήν τύχη νά ξαναγορίσουμε,
θά εἶμασταν πιστοί!»

١٠٢ قُلُوبًا لَّنَا كَرِهَتْ لَكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

103. **B**έβαια σ' αὐτά ὑπάρχει
ἕνα Σημεῖο, ἀλλά οἱ πύ πολλοί
ἀπ' αὐτοῦ δέν (τό) πιστεῦουν.

١٠٣ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ

77. Αὐτά (οἱ θεότητες) εἶναι ἐχθροὶ μου.
ἐνῶ ὁ Κύριος,
τοῦ Σύμπαντος (εἶναι Κύριός μου),

﴿فَأَيُّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾

78. πού μέ ἐπλασε καί εἶναι
Ἐκεῖνος πού μέ καθοδηγεῖ,

﴿الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ﴾

79. πού μέ τρέφει καί μέ ποτίζει,

﴿وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ﴾

80. κι ὅταν εἶμαι ἄρρωστος,
Ἐκεῖνος εἶναι πού μέ γιατρεύει,

﴿وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ﴾

81. καί μέ θανατώνει
κι ἐπειτα μέ ξαναζωτανεύει,

﴿وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ﴾

82. καί – πού ἐλπίζω – νά
μέ συγχωρήσει τήν ἁμαρτία μου
κατά τήν ἡμέρα τῆς Πίστης
(τῆς Κρίσης).

﴿وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي
يَوْمَ الذِّكْرِ﴾

83. **Κ**ύριέ μου! Δώρησέ μου
Κρίση (φώτισέ με), καί
κατάταξέ με (στή χορεία)
τῶν ἐνάρετων,

﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا
وَالْحَقِيقَةَ الْأَصْلِحِينَ﴾

84. Καί κάνει γιά μένα μιὰ
γλώσσα τῆς ἀλήθειας
(σάν ἱστορική ἀνάμνηση)
στίς ἐπόμενες γενιές.

﴿وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ﴾

85. Καί κάνει με ἀπό
τούς κληρονόμους τοῦ Κῆπου
τῆς Μακαριότητας.

﴿وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ الْجَنَّةِ النَّعِيمِ﴾

86. Καί συγχώρεσε
τόν πατέρα μου, γιατί ἦταν
μέ τούς παραπλανημένους.

﴿وَأَغْفِرْ لِي إِنِّي مِنَ الضَّالِّينَ﴾

87. Καί μή μέ ντροπιάσεις
τήν Ἡμέρα πού (οἱ ἄνθρωποι)
θά ἀναστηθοῦν.

﴿وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ﴾

88. **Τ**ήν Ἡμέρα πού οὔτε
ὁ πλούτος οὔτε τά παιδιά
θά ὠφελήσουν.

﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾

89. Παρά μόνο ἐκεῖνος
(θά εὐδοκίμησει), πού
θά παρουσιαστῆί στον ΑΛΛΑΧ
μέ πιστή (ἀγνή) καρδιά.

﴿إِلَّا مَنْ آمَنَ أَنَّىٰ اللَّهُ يُقَالِبُ سُلُوفَهُ﴾

64. Κι έμπνεύσαμε στον Μωυσή (τό εξής): «Κτύπησε μέ τό ραβδί σου τή θάλασσα. Καί χωρίστηκε στή μέση, κι ήταν τό κάθε χώρισμα σάν πελώριος στερεός δγκος ενός βουνοῦ.

٦٤ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنَاضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَأَنْفَلَقَ فَمَا كَانَ كُلُّ فِرْعَوْنَ كَالظُّورِ الْعَظِيمِ

65. Κι έκάναμε τό άλλο σῶμα (του στρατου) νά πλησιάσει πρός τά εκεί.

٦٥ وَأَزَلَفْنَا عَ تَمَّ الْآخَرِينَ

66. Καί σώσαμε τόν Μωυσή κι δλους όσοι ήταν μαζί του,

٦٦ وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ وَأَجْمَعِينَ

67. Κι έπειτα πνίξαμε τούς άλλους.

٦٧ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ

68. Βέβαια σ' αυτό υπάρχει ένα Σημείο, αλλά οι πίο πολλοί άπ' αυτούς δέν (τό) πιστεύουν.

٦٨ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

69. Κι όμως ό Κύριός σου είναι Παντοδύναμος, Πολυεσπλαγχος.

٦٩ قَوَاتُ رَبِّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

70. **Κ**αί διάβασέ τους (άπαγγέλλοντας κάτι) από τήν ιστορία του 'Αβραάμ.

٧٠ وَأَنْلِ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ

71. Πρόσεξε τί είπε στον πατέρα του και τό λαό του: «Τί είναι αυτό που λατρεύετε;»

٧١ إِذْ قَالَ لِأَيُّهِمْ وَقَوْمِيءَ مَا تَعْبُدُونَ

72. Είπαν: «Λατρεύουμε είδωλα και παραμένουμε συνέχεια στην ύπηρεσία τους.

٧٢ قَالُوا تَعْبُدُونَ مَا فِطَّرَ لَنَا عَنْكُمِينَ

73. Είπε: «Μήπως σάς άκούνε όταν (τους) επικαλείστε ή μήπως σάς ώφελοῦν ή σάς βλάπτουν;»

٧٣ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكَ إِذْ تَدْعُونَ أَوْ يَنْفَعُونَكَ أَوْ يَضُرُّونَ

74. Είπαν: «(Όχι) αλλά βρήκαμε τούς πατέρες μας νά κάνουν τό ίδιο (πού τώρα κάνουμε έμείς)».

٧٤ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آءَابَاءَنَا كَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ

75. Είπε: «Κοιτάζετε αυτά που λατρεύατε,

٧٥ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ

76. Έσείς και οι πατέρες σας (πού έζησαν) πολύ πριν (άπό σάς);

٧٦ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ

γιά νά είμαστε οί πρώτοι
ανάμεσα στους Πιστούς!»

كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ

53. **Κ**ι έμπνεύσαμε στον Μωυση (τό έξής): «Ταξίδεψε – νύκτα – μέ τούς δούλους Μου, γιατί (σίγουρα) θά καταδιωχθεíte».

٥٣ * وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنَاَسِرْ بِعِبَادِيَ لَيْلًا فَتُنَبِّئُون

54. Κι έστειλε – τότε – ό Φαραώ Σ' (όλες) τίς πόλεις κήρυκες, (νά μαζεúουν στρατιώτες)

٥٤ فَأَرْسَلْ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

55. Είπε ό Φαρώ: «Αύτοι (οί 'Ισραηλίτες) δέν είναι παρά μιά χούφτα άνθρωποι.

٥٥ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ

56. »Καί παράφορα μάς εξαγριώνουν.

٥٦ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ

57. » 'Ενώ έμείς όλοι μαζί είμαστε προειδοποιημένοι (έτοιμοπόλεμοι)».

٥٧ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَدِيرُونَ

58. **Ε**τσι διώξαμε αυτούς (τούς Αίγυπτίους) από κήπους, καί πηγάδια,

٥٨ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

59. καί θησαυρούς καί κάθε είδους εξαμετικές θέσεις,

٥٩ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ

60. Κι έτσι (κάναμε). 'Ενώ (όλα αυτά) τά κάναμε κληρονομιά στά Παιδιά του 'Ισραήλ.

٦٠ كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

61. **Κ**αί κατά τη άνατολή του ήλιου τούς άκολουθήσαν καταδιώκωντάς τους (άνατολικά).

٦١ فَأَتَّبُوهُ مُشْرِقِينَ

62. Κι όταν (έγινε όποτε) τά δύο σώματα (των στρατιωτών), τό ένα νά βλέπει τό άλλο, οί σύντροφοι του Μωυση είπαν: 'Όπωςόδηποτε θά μάς προφτάσουν».

٦٢ فَلَمَّا تَرَأَ الْجَمْعَانِ قَالَ أَضْحَبُ مُوسَىٰ وَإِنَّا لَمَذْرُؤُونَ

63. Είπε (ό Μωυσης): «Ποτέ, (μέ κανένα τρόπο)! Είναι μαζί μου ό Κύριός μου! Θά μέ όδηγήσει (βοηθώντας με)!»

٦٣ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ

42. Κι εκείνος εἶπε: «Μάλιστα – (καί πιά πολύ ἀκόμα) – γιὰτί στήν περίπτωση αὐτή θά βρεθεῖτε πολύ κοντά (στό θρόνο) μου»

٤٢ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمَقَرِّينَ

43. Εἶπέ – τότε – σ' αὐτούς ὁ Μωϋσῆς: «Ρίξτε αὐτό πού πρόκειται νά ρίξετε!»

٤٣ قَالَ لَهُ مُوسَى الْفَوَإِمَّا أَنْتُمْ مُلْقُونَ

44. Κι ἔρριξαν τὰ σχοινιά τους καί τὰ ραβδία τους καί εἶπαν: «Μέ τή δύναμη τοῦ Φαραώ, ἐμεῖς εἴμαστε πού – βέβαια – θά νικήσουμε!»

٤٤ قَالُوا جِبَالَهُمْ وَعِصْبَهُمْ وَقَالُوا بَعْرَبٍ فِرْعَوْنُ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ

45. Κι ἔριξε (ἐπίσῃς) ὁ Μωϋσῆς τό ραβδί του, καί νά, πού ἀμέσως κατάπιε ὀ,τι ψεύτικο εἶχαν παραποήσει!

٤٥ قَالِق مُوسَى عَصَاهُ فَإِنَا هِىَ الْهَافُ مَا يَأْفِكُونَ

46. **Κ**αί – τότε οἱ μάγοι ἔπεςαν γονατιστοί νά προσκυνήσουν,

٤٦ قَالِقِ السَّحَرَةُ سَجِدِينَ

47. λέγοντας: «Πιστεύουμε στόν Κύριο τοῦ Σύμπαντος (Κόσμου),

٤٧ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

48. Στόν Κύριο τοῦ Μωϋσῆ καί τοῦ 'Ααρών».

٤٨ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ

49. Εἶπε (ὁ Φαραώ): «(Πῶς) ἔχετε πιστέψει σ' Αὐτόν πρίν σᾶς δώσω ἐγώ τήν ἀδεια; Σίγουρα αὐτός εἶναι ὁ μεγαλύτερός σας (ἀρχηγός) πού σᾶς δίδαξε τή μαγεία! Σύντομα ὁμως θά μάθετε (τίς συνέπειες)!

٤٩ قَالَ آمَنْتُمْ لِقَبْلِ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِى عَلَّمَ السَّحَرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

50. » Θά σᾶς κόψω τά χέρια σας καί τά πόδια σας ἀμφίπλευρα καί θά σᾶς σταυρώσω ὀλους μαζί!»

٥٠ لَا قُطِعْنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَا صَلَبْتُكُمْ أَجْمَعِينَ

51. Εἶπαν: «Δέν μᾶς πειράζει! Γιά μᾶς θά εἶναι μιά ἐπιστροφή στόν Κύριό μας!

٥١ قَالُوا لَا ضَرَرَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ

52. » Ἐπιθυμία μας ὁμως εἶναι νά μᾶς συγχωρήσει ὁ Κύριός μας

٥٢ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَتَانِ

31. Είπε (ό Φαραώ): «Δείξε μας το, (άν λές τήν άλήθεια!) άν είσαι άπό τούς άληθινούς (άποστόλους)!»

31 قَالَ فَآتِ بِهٖ ءَايَاتٍ مِّنَ الصَّدِيقِينَ

32. Καί πέταξε (τότε ό Μωυσήs) τό ραβδί του, καί νά! πού έγινε φίδι, φανερό (κι όρατό άπό όλους)

32 فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ

33. Κι έβγαλε τό χέρι του, καί νά! πού φάνηκε κάτασπρο σ' όλους πού παρατηρούσαν!

33 وَزَرَعَ يَدَهُ وَفَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ

34. **Ε**ίπε (ό Φαραώ) στους άνθρώπους πού ήταν όλόγουρά του: «Αυτός έδώ ό μάγος είναι πολύ επιδέξιος.

34 قَالَ لِلنَّاسِ حَوَالَهُ
إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ

35. Τό σγέδιό του είναι νά σās εκδιώξει άπό τή γη σας μέ τίς μαγειείες του. Τί λοιπόν διατάζετε (συμβουλευόντας);»

35 يُرِيدُ أَنْ يُزَيِّجَ بَيْنَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ
فَمَاذَا تَأْمُرُونَ

36. Είπαν: «Κράτησε αυτόν καί τόν άδελφό του σ' εκκρεμότητα, (γιά λίγο), καί στείλε στίς πόλεις (έν τώ μεταξό, κήρυκες) νά μαζέψουν (μάγους)

36 قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ
حَشِيرَتِ

37. Νά σου φέρουν κάθε ίκανό (επιδέξιο) μάγο.»

37 يَا أَيُّهَا الْمَلَأُؤُنْ بِكُلِّ صَوَّارٍ عَلِيمٍ

38. **Κ**ι όλοι οι μάγοι μαζεύτηκαν γιά τή συγκέντρωση τής γνωστής ήμέρας.

38 فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِيَلْقَىٰ يَوْمَ مَعْلُومٍ

39. καί ρωτήθηκαν οι άνθρωποι: «Είστε - λοιπόν - όλοι μαζεμένοι;

39 وَفِي الْمَلَأُؤُنِ هَلْ أُنْتُمْ تُخَدَعُونَ

40. "Ας άκολουθήσουμε τούς μάγους άν εκείνοι είναι οι νικητές;»

40 لَعَلَّآ نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِن كَانُوا هُمْ
الْقَائِمِينَ

41. Κι όταν έφτασαν οι μάγοι είπαν στον Φαραώ: «'Αν - νικήσουμε, θά έχουμε - τότε - μιá (άνάλογη σέ άξια) άμοιβή;»

41 فَلَمَّ جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لَئِن لَّمْ يَكُنْ لَنَا آجْرٌ
إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ

21. «Γι' αυτό και δραπέτευσα από σᾶς (δλους) όταν σᾶς φοβήθηκα. Ἄλλά ὁ Κύριός μου, μέ προίκισε (ἀπό τότε χαρίζοντάς μου) ἐξουσία (καί σοφία), καί μ' ἔκανε ἕναν ἀπό τοὺς ἀποστόλους.

١١ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا
وَجَعَلَنِي مِنَ الرُّسُلِ

22. »Κι γιά αὐτή τή χάρη – (ὅπως λές ὅτι μ' ἔχεις ἀναθρέψει), ἐσύ ἔχεις ὑποδουλώσει τό λαό τοῦ Ἰσραήλ!».

١٢ وَذَلِكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ
بَنِي إِسْرَائِيلَ

23. **Ε**ἶπε (τότε) ὁ Φαραώ:
«Καί ποιός εἶναι ὁ Κύριος (κι ἡ Ἐλπίδα) τοῦ Σύμπαντος;»

١٣ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ

24. Εἶπε (ὁ Μωυσῆς): (Εἶναι) ὁ Κύριος τῶν οὐρανῶν καί τῆς γῆς κι ὅσων εἶναι ἀνάμεσά τους, ἄν εἶστε βέβαιοι!».

١٤ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ

25. Καί εἶπε (ὁ Φαραώ) σ' ὄσους ἦταν γύρω του:
«Μήπως δέν ἀκούσατε (ὁ,τι λέγει);»

١٥ قَالَ لَيْنَ حَوْلَهُ وَالْآن تَسْتَمِعُونَ

26. Εἶπε (ὁ Μωυσῆς): «(Εἶναι) ὁ Κύριός σας κι ὁ Κύριος τῶν πρώτων πατέρων σας (ἀφ' ὅτου ζεῖτε)!».

١٦ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ

27. Εἶπε (ὁ Φαραώ): «Σίγουρα πραγματικά τρελός εἶναι ὁ ἀπόστολός σας πού ἔχει σταλεῖ σ' ἐσᾶς!».

١٧ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ
إِلَيْكُمْ لَجُنُونٌ

28. Εἶπε (ὁ Μωυσῆς): «(Εἶναι) ὁ Κύριος τῆς Ἀνατολῆς καί τῆς Δύσης κι ὅσων βρισκονται ἀνάμεσά τους, ἄν μόνο λογικευθεῖτε!».

١٨ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا
إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ

29. Εἶπε (ὁ Φαραώ): «Ἄν πάρεις (γιά λατρεία) ἄλλο θεό ἐκτός ἀπό μένα, θά σέ κάνω νά βρεθεῖς μέ τούς φυλακισμένους!»

١٩ قَالَ لِي نَأْخُذْ نِسَاءَ غَيْرِي لِأَجْعَلَنَّكَ
مِنَ السَّجُّودِينَ

30. Εἶπε (ὁ Μωυσῆς): «Κι ἄν σοῦ ἔλθω (ἄν παρουσιασθῶ σ' ἐσένα) μέ κάτι φανερό (καί πειστικό);»

٢٠ قَالَ أَوْ لَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ

10. **Α**νάφερε όταν ο Κύριός σου φώναζε τον Μωυσή: «Πήγαινε στο λαό τῶν ἀδικῶν (ἀνθρώπων),

① **وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنِ أُنِيبِ إِلَى الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ**

11. Τόν λαό τοῦ Φαραώ (καί πές):
Μήπως δέν φοβοῦνται τόν ΑΛΛΑΧ;»

② **قَوْمِ فِرْعَوْنَ ۗ أَلَا يَسْتَفْتُونَ**

12. Εἶπε (ὁ Μωϋσῆς): «Κυρίε μου! (Πολύ) φοβάμαι δι τῆ θά μέ διαψεύσουν.

③ **قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ**

13. Καί τό στήθος μου στενεύει (δέν ἔχω θάρρος) καί ἡ γλώσσα μου δέν εἶναι εὐχάριστη (στήν ὁμιλία). Γι' αὐτό στείλε – τόν Ἄαρών.

④ **وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي
فَارْسِلْ بِالْهُرُونَ**

14. Κι (ἐπί πλέον) ἔχουν μιά κατηγορία ἐναντίον μου γιά κάποιο ἔγκλημα, καί φοβοῦμαι δι τῆ θά μέ σκοτώσουν».

⑤ **وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ**

15. Εἶπε (ὁ ΑΛΛΑΧ): «Ποτέ! μέ κανένα τρόπο μή φοβάσαι. Προχωρεῖστε (κι οἱ δύο) μέ τά Σημεῖα Μας. Εἶμαστε μαζί σας καί θ' ἀκούμε (δ.τι Μᾶς ζητήσετε).

⑥ **قَالَ كَلَّا فَإِنَّمَا يَأْتِيكُمُ النُّبُوءَاتُ
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ**

16. Πηγαίνετε (κι οἱ δύο σας), στό Φαραώ καί πέστε: Ἔχουμε σταλεῖ ἀπό τόν Κύριο τοῦ Σύμπαντος, (μέ τήν προειδοποίηση),

⑦ **فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا
إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ**

17. νά ἀπελευθερώσεις τό λαό τοῦ Ἰσραήλ καί νά τό στείλεις μαζί μας.

⑧ **أَنَّا رَسُولُ مَعَاذِ رَبِّي أَنَا وَمَنِ اتَّبَعْنَا**

18. Εἶπε (ὁ Φαραώ): «Μήπως δέν σε ἀναθρέψαμε κοντά μας σάν ἦσουν παιδί, κι ἔμεινες ἀνάμεσά μας πολλά χρόνια ἀπ' τήν ἡλικία σου;

⑨ **قَالَ أَلَمْ نُزِقْكَ مِنْ لَدُنَّا وَوَلَدًا وَوَلَدًا وَوَلَدًا
فِيْنَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ**

19. Κι ἔκανες τήν πράξη (πού ξέρεις) δι τῆ ἔκανες, κι εἶσαι ἀχάριστο (πλάσμα)!»

⑩ **وَفَعَلْتَ فَعَلْتَكِ الْبِئْسَ مَا كَانَتْ
فَعَلْتَكِ الْبِئْسَ مَا كَانَتْ**

20. Εἶπε (ὁ Μωϋσῆς): «Ναί λοιπόν! τήν ἔκανα! Κι ἤμουνά τότε ἀπό τούς ἐνοχοῦς.

⑪ **قَالَ فَعَلْتُهَا إِنَّا وَنَا مِنَ الضَّالِّينَ**

(26) Τό Στάδιο «ά - Σσου άράα»
 - οί Ποιητές.
 - Μέκκα - σέ 227 έδάφια.

Στό όνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
 Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Ττα σα μμα. (Ττά - Σίν - μίμ). *

طس

2. Αὐτά εἶναι τά Ἐδάφια (στίχοι)
 τοῦ σαφοῦς Βιβλίου.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

3. Κοντεύεις (Ἔ Μουχάμαντ!)
 νά σκοτώσεις τόν έαυτόν σου
 ἀπό τήν λύπη
 γιατί δέν
 πιστεύουν οί άπιστοι

لَعَلَّكَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ تَلْمِزُ الْمُؤْمِنِينَ

4. Ἄν (τό) θέλαμε θά
 στέλναμε πάνω τους,
 κάτω (στή γῆ) Ἐνα σημεῖο
 ἀπό τόν οὐρανό πού θά έσκυβε
 ό λαμός τους σ' αυτό,
 ἀπό ταπεινοφοροσύνη.

إِن نَّزَّلْنَا نَزْلًا عَلَىٰ سَمَاءٍ مِّمَّا تَهْتَكُونَ ۚ لَعَلَّكُمْ أَتَقَاتُمْ أَوْ يُذَكَّرُونَ

5. Ἄλλά όσα Μηνύματα
 κι άν τους φτάνουν, ἀπό νέες
 άποκαλύψεις τοῦ Πανοικτίρμονα
 (ΑΛΛΑΧ), αὐτοί άπομακρύνονται
 άπ' αὐτά.

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَنِ مُخَدِّثٍ
 يُؤْتُوا عِلْمًا وَلَا يَتَذَكَّرُونَ

6. Ἐχουν - πραγματικά - διαψεύσει
 (άρνηθεῖ τό Μήνυμα).
 Ἄλλά σύντομα θά φτάσουν
 σ' αὐτούς τά νέα, γιά όσα
 εἰρωνεύονταν πάνω σ' αυτό!

فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَاءَ لَهُمْ يَوْمًا
 فَكَانُوا بُرْهَانَ رَبِّهِمْ

7. Μήπως δέν βλέπουν στή γῆ
 μέ πόσα εὐγενή πράγματα
 τήν έχουμε πλουτίσει ἀπό
 Ἐνα ζευγάρι γιά κάθε άγαθό είδος;

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَأْنَا فِيهَا مِنَ
 كُلِّ نَوْءٍ ذَوْءٍ كَرِيمٍ

8. Βέβαια, σ' αυτό ὑπάρχει
 Ἐνα Σημεῖο κι όμως
 οί πίο πολλοί άπ' αὐτούς
 δέν (τό) πιστεύουν.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ۗ
 الْمُؤْمِنِينَ

9. Καί - βέβαια - ό Κύριός σου
 εἶναι Ἐκεῖνος, ό Παντοδύναμος,
 ό Πολυέλεος.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُو الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

* Βλ. σμ. 1

72. Κι εκείνοι πού
δέν ψευδομαρτυροῦν — κι ἂν ἀκόμα
περάσουν ἀπό ματαιότητα,
θά περάσουν ἔντιμα (χωρίς
νά συμμετέχουν σέ μάταιες κουβέντες).

۷۲ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا
سُئِلُوا بِاللِّغْوِ مَنَعُوا كِرَامًا

73. Κι εκείνοι πού — ὅταν
προειδοποιούνται ἀπό τὰ Ἐδάφια
(τίς Ἐντολές) τοῦ Κυρίου τους, —
δέν σκύβουν πάνω τους,
σάν νά ἦταν κουφοί καί τυφλοί.

۷۳ وَالَّذِينَ إِذَا دُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ
يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا

74. Κι εκείνοι πού λένε
(προσευχόμενοι): «Κυρίε μας!
Χάρισε σ' ἐμᾶς συζύγους καί
ἀπογόνους πού νά εἶναι
ἡ παρηγοριά τῶν ματιῶν μας,
καί κάνε μας (δῶσε μας τήν τιμή)
νά εἴμαστε ὑπόδειγμα γιά
τούς ἐνάρετους».

۷۴ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ
أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ
وَجْعَلْنَا لِلتَّقِيِّينَ إِيمَانًا

75. Αὐτοί εἶναι πού
θ' ἀνταμιφθοῦν μέ τό δωμάτιο
(τήν πύο ὑψηλή τοποθεσία
στόν παράδεισο), ἐπειδή
ὑπέμεναν καρτερικά.
Κι ἐκεῖ μέσα θά γίνουν δεκτοί
μέ χαριετισμούς καί εἰρήνη,

۷۵ أُولَئِكَ يَجْزُونَ الْعَرْشَةَ بِمَا صَبَرُوا
وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا نَجْوَةً وَسَلَامًا

76. κατοικώντας ἐκεῖ γιά πάντα.
Πόσο δημοφιλῆ διαμονή καί
τόπος ἀνάπαυσης.

۷۶ حَالِدِينَ فِيهَا حَسْبَتْ مُنْفَرِّغًا وَمَقَامًا

77. **Ν**ά πείς: (ῶ Μουχάμμαντ!)
(στούς Ἀρνητές τῆς Πίστης):
«Ὁ Κύριός μου δέν
ἀνησυχεῖ μ' ἐσᾶς ἐκτός ἐάν
Τόν ἐπικαλεῖστε! Ἄλλά ἐσεῖς ἔχετε
ἤδη πει ψέματα (Τόν ἀρνηθήκατε),
θά φτάσει σέ σας
ἡ μόνιμη κι ἡ (ἀναπόφευκτη τιμωρία
στή μέλλουσα ζωή).

۷۷ قُلْ مَا يَعْزُبُ عَنِّي لَوْلَا دَعَاؤُكُمْ فَقَدْ
كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا

64. Καί (είναι) ἐκεῖνοι ποῦ περνοῦν τὴ νύχτα λατρεύοντας τὸν Κυριό τους γονατιστοί καί ὄρθιοι.

٥٤ وَالَّذِينَ يَبِينُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا

65. Καί (είναι) ἐκεῖνοι ποῦ λένε: «Κύριέ μας! Ἀπομάκρυνε ἀπὸ μᾶς τὴν Τιμωρία τῆς Κόλασης, γιατί ἡ τιμωρία τῆς εἶναι μόνιμη.

٥٥ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا

66. καί πολὺ κακὸς εἶναι σάν τόπος διαμονῆς καί ἀνάπαυσης».

٥٦ إِنَّهَا سَاءَ مُسْقَرًا وَمُقَامًا

67. Καί (είναι) ἐκεῖνοι ποῦ — ὅταν ξεοδεύουν — δέν εἶναι, ὑπερβολικά, σπάταλοι κι οὔτε φιλάργυροι, ἀλλά κρατοῦν μιὰ δίκαιη (ἰσσοροπία) ἀνάμεσα σ' αὐτές (τίς ἀκρότητες).

٥٧ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْصَفُوا ظَلَمُوا لَمْ يَنْصَرُوا
وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا

68. Καί (είναι) ἐκεῖνοι ποῦ δέν ἐπικαλοῦνται — μέ τόν ΑΛΛΑΧ ἄλλο θεό, καί δέν σκοτώνουν μιὰ τέτοια ζωντανή ψυχὴ ποῦ ὁ ΑΛΛΑΧ τὴν ἔκανε ἱερή, ἐκτός (ἂν πρόκειται) γιά δίκαιη αἰτία καί δέν διαπράττουν μοιχεία. Κι ὁποιος κάνει αὐτό θά συναντήσῃ τιμωρία.

٥٨ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ
وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ
إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ
أَسْفًا

69. Θά διπλασιαστεῖ σ' αὐτὸν ἡ Τιμωρία κατὰ τὴν Ἡμέρα τῆς Ἀνάστασης καί θά τὸν σκεπάσει ἡ ντροπὴ (αἰώνια).

٥٩ يَضَعُ لَهُ الْعَذَابَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا

70. Ἐκτός ἂν μετανοήσῃ, ἂν πιστέψῃ καί κάνει ἔργα ἀγαθὰ. Σ' αὐτοῦ ὁ ΑΛΛΑΧ θά ἀντικαταστήσῃ τίς κακὲς (πράξεις) τους μέ καλές, κι ὁ ΑΛΛΑΧ Πολυεύσπλαχνος, Πολυεπεικῆς.

٦٠ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا
صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

71. Κι ὁποιος μετανοίωνει κι ἀγαθοεργεῖ, (τότε) ἔχει — σ' ἀλήθεια — ἐπιστρέψῃ στὸν ΑΛΛΑΧ σέ ἓνα (εὐπρόσδεκτο) ἔργο.

٦١ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلِنَّهُ يُرْوَبُ
وَالِلَّهِ مَتَابًا

57. Νά πείς: (ὦ! Μουχάμαντ!):
«Δέν σᾶς ἐρωτῶ (σᾶς ζητῶ) γι' αὐτό
τό μήνυμα καμιά ἀμοιβή,
παρά μόνο ὅποιος θελεῖ
ἄς πάρει τόν (ἴσιο) Δρόμο
πού (δῶθεγεί) πρὸς τόν Κύριό του».

﴿ فَلَمَّا أَسْأَلَكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنَّا مِنْ
شَاءٍ أَنْ نَخِذِلَ لِي رَيْبَهُ سَبِيلًا ﴾

58. **Κ**αί ἄσε τήν ἐμπιστοσύνη σου
στόν Ζῶντα, (= ΑΛΛΑΧ), πού
δέν πεθαίνει καί πανηγύρισε τή δόξα Του.
Καί ἄρκει γι' Αὐτόν
πού γνωρίζει κατά βάθος
τά λάθη τῶν δούλων Του.

﴿ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ
مُحَمَّدًا وَكُنْ فِي يَدِهِ بِذُنُوبٍ عَابِدٍ خَيْرًا ﴾

59. Πού δημιουργησε
τούς οὐρανοὺς καί τή γῆ
καί ὅσα εἶναι ἀνάμεσά τους
σέ ἔξι ἡμέρες, καί ἔπειτα
ἐπικράτησε μόνιμα
στό Θρόνο (τῆς ἐξουσίας).
Ἄ Ραχμάν (Ἐλεήμων ΑΛΛΑΧ)
Ρώτησε – λοιπόν – γι' Αὐτόν τόν
Ἐμπεριγνώμονα.

﴿ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ
الرَّحْمَنُ فَسَبِّحْهُ خَيْرًا ﴾

60. Κι ὅταν ποῦν σ' αὐτοῦς:
«Προσκυνεῖστε τόν Πανοικτίρμονα
Ραχμάν λένε: «Καί ποιός εἶναι
ὁ Πανοικτίρμονας (Ραχμάν);
Μήπως θά πρέπει νά προσκυνήσουμε
ὅ,τι ἐσὺ μᾶς διατάξεις.»
Κι ἔτσι ἀξήθηκε σ' αὐτοῦς
ἡ φυγή (ἀπ' τήν Ἀλήθεια).

﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ سَجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا
وَمَا لِنُسَبِّدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴾

61. **Ε**ὐλογημένος εἶναι Ἐκεῖνος
πού ἔκανε στόν οὐρανό
τούς ἀστερισμούς κι ἔκανε
σ' αὐτόν μιά (ἀναμμένη) Λυχνία (ὁ ἥλιος)
κι ἓνα Φεγγάρι πού φωτίζει!

﴿ تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا
وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴾

62. Κι εἶναι Ἐκεῖνος πού
ἔκανε τή Νύχτα καί τήν Ἡμέρα
(σ' ἄρμονική ἐναλλασσόμενη)
ἀλληλοδιαδοχή, γιά ὅποιον
ἤθελε νά θυμηθεῖ
τά μεγάλα δημιουργήματά (Του) ἢ
νά δείξει τήν εὐγνωμοσύνη (του)
(γιά τίς εὐλογίες Του).

﴿ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً
لِّمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴾

63. **Κ**αί οἱ ὑπάκουοι δοῦλοι τοῦ Ραχμάν
(Ἐλεήμονα)
εἶναι ἐκεῖνοι πού
περπατοῦν πάνω στή γῆ
μέ ταπεινοφροσύνη, κι ὅταν
τούς προσφωνοῦν οἱ ἄμαθεῖς
λένε: «Εἰρήνη (πάνω) σας»

﴿ وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى
الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ
قَالُوا سَلَامًا ﴾

49. γιά νά ζωογονήσουμε μ' αυτό
μιά χώρα πού πεθαίνει και
νά ποτίσουμε όσα έχουμε
δημιουργήσει, ζωντανά
κι ανθρώπους σέ μεγάλο αριθμό.

٤٩ لَنَحْيِيَنَّ بِهِ بَلَدًا مِّمَّنَّا نُنْقِذُهَا مِنَّا حَلْفَانًا
أَنفَمَا وَأَنَا سَيِّدٌ كَثِيرًا

50. Κι έχουμε μοιράσει τούτο
μεταξύ τους γιά νά θυμούνται
(και νά ύμνολογούν
τίς εύεργεσίες Μας).
'Αλλά οί περισσότεροι από
τούς ανθρώπους όλα τά άρνοούντα
(αχάριστα) κι έδειξαν μόνο
τήν άγνωμοσύνη.

٥٠ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لَهُ فِيهِمْ لِيَذَكَّرُوا فَأَبَى
أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُنُوفًا

51. **Κ**ι άν θέλαμε, μπορούσαμε
νά στείλουμε σε κάθε χωριό
έναν προειδοποιητή

٥١ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا

52. Γι' αυτό μή ύποκύπτεις (ω! Μουχάμαντ!)
στούς 'Απιστούς αλλά νά αγωνίζεσαι
έναντίά τους μ' αυτό (τό Κοράνιο)
μέ τήν πιό μεγάλη ένεργητικότητα.

٥٢ فَلَا تُطِيعُ الْكٰفِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ
بِهِمْ جَاهِدًا كَثِيرًا

53. **Ε**ίναι 'Εκείνος πού άφησε
έλευθερες (προσεγγίζοντας)
τίς δυό θάλασσες,
αυτήν (τήν μιά) εύγευστη και
γλυκιά κι αυτή (τήν άλλη)
άλμυρή και πικρή.
Κι έκανε ανάμεσα τους
ένα έμποδίο πού είναι
άπαγορευμένο νά τό περάσουν

٥٣ • وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هٰذَا عَذْبٌ
فَرَاتٌ وَهٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا
وَحِجْرًا بَيْنَهُمَا

54. **Κ**αι είναι 'εκείνος πού
έπλασε άνθρωπο από τό νερό,
(τό άνδρικό σπέρμα)
και τόν έκανε (άρσενικό γιά
τή συγγένεια
τής γενεαλογίας και θηλυκό γιά
τό δεσμό του γάμου).
'Ο Κύριός σου, πάντοτε
είναι Παντοδύναμος.

٥٤ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَآءِ بَشَرًا فِجْعَلًا نَّسَبًا
وَصَهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا

55. 'Αλλά αυτοί άκόμα λατρεύουν
άντι τόν ΑΛΛΑΧ άλλα (πράγματα)
πού ούτε τούς όφελουόν ούτε
τούς βλάπτουν, ό δέ άπιστος
είναι βοηθός (του Σατανά)
κατά της ύπακοής του Κυρίου του.

٥٥ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ
وَلَا يَضُرُّهُمْ

56. Και δέν σ' έχουμε στείλει
παρά μόνο νά άναγγελλεις
τά ευχάριστα νέα γιά τούς δίκαιους
και νά προειδοποιήσεις
(νουθετώντας) γιά τούς άδικους.

وَكٰنَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا

٥٦ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

«Είναι (δυνατόν) νά είναι
αυτός πού ὁ ΑΛΛΑΧ τόν ἔχει
στείλει σάν ἕνα ἀπόστολο;

إِلَّا هُوَ وَأَعْتَدَ الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا

42. Λίγο ἔλειψε νά μᾶς
παραπλανήσει ἀπό τίς θεότητές μας,
ἀν δέν ὑπομέναμε σταθερά σ' αὐτές!
Θά μάθουν
— ὅταν δοῦν τά βασανιστήρια —
ποῖός εἶναι ἐκεῖνος πού
παραστράτησε ἀπό τό Δρόμο!

٤٢ إِن كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ مَا لَنَا
لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ
يُرَوْنَ الْعَذَابَ مِنْ أَضَلِّ سَبِيلًا

43. Μήπως δέν εἶδες ἐκεῖνο,
πού πήρε τά πάθη του
(ἢ τίς ὁρμές του)
γιά θεό; Μήπως ἐσύ
θά γίνεις ὁ ὑπερασπιστής
τῶν ὑποθέσεών του;

٤٣ أَوَيْتَ مِنَ اتِّخَذَ إِلَهُهُ هُوَ أَمَانَةً
تَكُونُ عَلَيْهِ وَكَيْلًا

44. Ἡ μήπως ἔχεις τή γνώμη
ὅτι οἱ περισσότεροί τους
ἀκοῦνε ἢ λογικεύονται;
Δέν εἶναι παρά σάν τά ζωντανά,
(καί πιό χειρότεροι) καί ἔχουν
παραπλανηθεῖ ἀπό τό Δρόμο.

٤٤ أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ كَثَرَهُمْ
يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِن هِيَ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ
بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا

45. Δέν εἶδες πῶς παράτεινε ὁ Κύριός σου
τή σκιά; Ἄν ἤθελε μπορούσε νά
τήν κάνει ἀκίνητη! Κι ὁμως ἔχουμε
κάνει τόν ἥλιο ὁδηγό πάνω της.

٤٥ أَلَمْ تَرَ إِلَى الرَّبِّ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ
شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا مَّحَلًّا جَعَلْنَا النَّهْسَ
عَلَيْهِ دَلِيلًا

46. Καί μετά τήν σβήναμε (τή σκιά)
σιγά - σιγά πρὸς τό μέρος μας.

٤٦ ثُمَّ بَقَعْنَا لَهُ إِنبَاءً أَقْبَصًا يَسِيرًا

47. **Κ**ι Ἐκεῖνος εἶναι πού
ἔκανε γιά σᾶς τή Νύχτα
σάν ἕνα Χιτώνα καί τόν Ὑπνο
σάν μιά Ἀνάπαυση, κι ἔκανε
τήν Ἡμέρα γιά νά
βγαίνετε γιά τή βιοπάλη

٤٧ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا وَالنَّوْمَ
سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ تُشُورًا

48. **Κ**ι Ἐκεῖνος εἶναι πού ἔστειλε
τούς ἀνέμους σάν κήρυκες
χαρούμενων εἰδήσεων πού
ἀναγγέλουν τήν σύντομη ἀφιξη
τῶν βροχῶν ἀπ' τίς Ἐδереγσιές Του,
καί στείλαμε κάτω (στή γῆ)
— ἀπό τόν οὐρανό
(καθαρό) ἄγνό νερό
(πού ἐξαγνίζει κάθε τι)

٤٨ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا

34. **Ε**κείνοι που θά μαζευτοῦν (σωρός) με τὸ πρόσωπό τους (μπρούμυτα) στὴν Κόλαση, αὐτοὶ θά εἶναι σέ κακὸ χάλι, καὶ — ἀπὸ τὸ Δρόμο — πολὺ λανθασμένοι.

١٤ الَّذِينَ يُخْسِرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلًّا جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ سَرُّ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا

35. **Κ**αὶ δώσαμε (πρὶν ἀπ' αὐτὸ) στὸν Μωϋσῆ τὴ Βίβλο, καὶ κάναμε μαζὶ του Ἵπουργό (Σύμβουλο) τὸν ἀδελφὸ του Ἄαρών.

١٥ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا

36. Καὶ εἶπαμε: «Πηγαίνετε (κι οἱ δύο) στὸ λαὸ που (οἱ ἀνθρώποι του) ἔχουν διαψεύσει (κι ἀρνήθηκαν) τίς Ἐντολές Μας. Κι αὐτόν (τὸ λαὸ) τὸν καταστρέψαμε με (ὄλλοσχερῆ) καταστροφῆ.

١٦ فَفَلْنَا أَذْهَبًا إِلَىٰ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَذَمَّرْنَاهُمْ تَذْمِيرًا

37. Καὶ στὸ λαὸ τοῦ Νῶε, ὅταν διέψευσαν τοὺς ἀποστόλους, τοὺς πνίξαμε καὶ κάναμε (τὸ τέλος) τοὺς ἕνα Σημεῖο γιὰ τοὺς ἀνθρώπους. Κι ἔχουμε ἐτοιμάσει γιὰ ὄλους τοὺς ἀδικούς ἐπόδυνα βασανιστήρια.

١٧ وَفَرَمَوْنَحْ لَنَا كَذَبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابَ أَلِيمًا

38. Καθὼς ἐπίσης καὶ (στὴ γενιά) τοῦ Ἄντ καὶ τοῦ Θαμοῦντ καὶ στοὺς Σύντροφοὺς (κατοίκους) τοῦ Ρᾶς καὶ πολλὲς ἄλλες γενιές ἀναμεσά τους.

١٨ وَعَادًا وَنَمُودًا وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا

39. Σέ κάθε ἕνα ἀπ' αὐτοὺς τοὺ ἀναπτύξαμε (παραβολές) καὶ παραδείγματα καὶ κάθε ἕνα ἀπ' αὐτοὺς ἔχουμε ἐξοντώσει (μὲ ὀλικό) ἀφανισμό (γιὰ τίς ἁμαρτίες τους).

١٩ وَكُلًّا صَبَرْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكُلًّا بَرَزْنَا لَهُ نَذِيرًا

40. Βέβαια (οἱ ἄπιστοι) θά πρέπει νά ἔχουν περάσει ἀπ' τὸ χωριὸ που ἐβρεξε πάνω του ἡ ἀπαίσια βροχὴ (καὶ τὸ κατέστρεψε). Μήπως δέν ἐβλεπαν (τὴν καταστροφῆ) Κι ὁμως δέν περιμέναν Ἄνάσταση.

٢٠ وَلَقَدْ آتَيْنَا عَلَىٰ الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْنَا مَطَرًا السَّوْءَ فَلَمْ يَكُونُوا بِرَدِّهَا إِلَّا كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا

41. **Κ**ι ὅταν σέ βλέπουν, σέ μεταχειρίζονται μόνο εἰρωνικά:

٢١ وَإِذَا رَأَوْكَ إِذَا بُعْثُوا رَدُّوكَ

26. σ' αὐτὴ τὴν Ἡμέρα ἢ βασιλεία – δικαιοματικά καὶ ἀληθινά – θά ἀνήκει στὸν Οἰκτίρμονα (ΑΛΛΑΧ). Καὶ θά εἶναι μιὰ Ἡμέρα τρομερὰ δύσκολη γιὰ τοὺς Ἄπιστους.

① الْمَلِكُ يَوْمَ يَمِيزُ الْبَاطِلَ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا

27. Τὴν Ἡμέρα πού ὁ ἄδικος θά σαγκάνει τὰ χέρια του καὶ θά λείει:
«Ἄς γινόταν νά ἔπαιρνα ἓνα (ἴσιο) δρόμο μέ τόν Ἀπόστολο!

② وَيَوْمَ يَعِضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا

28. Ἄλλοίμονό μου! Ἄς ἦταν νά μὴν ἔπαιρνα ἓνα τέτοιο φίλο!

③ يَا لَيْتَنِي لَئِنِّي لَمْ أَخُذْ فَلَانًا خَلِيلًا

29. Μέ παρέσυρε στὴν πλάνη (μακριά) ἀπ' τὸ Μήνυμα (τοῦ Κορανίου) ἀφοῦ ἤδη μοῦ εἶχε φτάσει! Καὶ εἶναι προδότης γιὰ τὸν ἄνθρωπο ὁ Σατανάς!» (ἀφήνοντας δηλ. τὸν φίλο του κατὰ τὴν ὥρα τῆς ἀνάγκης).

④ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا

30. (Τότε) ὁ Ἀπόστολος θά πει:
«ὦ! Κύριέ μου! Ὁ λαός μου – στ' ἀλήθεια – πῆρε αὐτὸ τὸ Κοράνιο σάν κάτι τι τὸ ἐγκαταλελειμένο».

⑤ وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَجْجُورًا

31. Κι ἔτσι κάναμε γιὰ κάθε προφήτη ἓνα ἐχθρό ἀπὸ τοὺς ἁμαρτωλοὺς Ἄλλὰ εἶναι ἀρκετὸς – ὁ Κύριός σου – γιὰ νά καθοδηγεῖ καὶ νά βοηθᾷ.

⑥ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْجَائِلِينَ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا

32. **Κ**αὶ λένε ἐκεῖνοι πού ἀρνοῦνται τὴν Πίστη: Ἐπιὰ τὸ Κοράνιο νά μὴν ἔχει σταλεῖ πάνω του – ἀπαλ – συνολικά; (νά μὴν τοῦ ἔχει ἀποκαλυφθεῖ) ὅλος μιὰ καὶ καλή; Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο (ἀποκαλύπτεται) γιὰ νά στερεώσουμε – μ' αὐτὸ – τὴν ψυχὴ σου, καὶ τὸ ἔχουμε ἀπαγγεῖλει σέ τακτοποιημένες φάσεις (σταδιακά).

⑦ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا

33. Καὶ δὲν θά σοῦ φέρουν κανένα παράδειγμα (δὲν θά σοῦ) φέρουν καμμιά ἀπόδειξη, πού Ἐμεῖς νά μὴ σοῦ ἐμνεύσουμε τὴν ἀληθινὴ καὶ καλύτερὴ (σου) ἐξήγηση.

⑧ وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا

Κι όποιος από σᾶς ἀδικεῖ, θά κάνουμε νά δοκιμάσει μιά (αύστηρή) μεγάλη Τιμωρία.

وَمَنْ يَطْلُبْ مِنْكُمْ نُدْفَةً عَدَابًا كَبِيرًا

20. Καί δέν στείλαμε – πρίν από σένα – ἀπόστολους, πού νά μὴν ἔτρωγαν τό φαγητό καί νά μὴ περπατοῦσαν στίς ἀγορές. Καί κάναμε μερικούς από σᾶς – γιά δοκιμή – (σάν παράδειγμα) γιά τούς ἄλλους. Τότε θά ὑπομένετε (καρτερικά); Γιατί ὁ Κύριός σου (ὦ! Μουχάμμαντ!) εἶναι ὁ Μοναδικός πού βλέπει (τά πάντα).

۞ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الرُّسُلِينَ إِلَّا إِنْهَادًا لِأَكْلُونِ الطَّعَامَ وَيَتَشَوَّانَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ۗ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا

21. **Κ**αί εἶπαν ἐκεῖνοι πού δέν ἐπιθυμοῦν τή συνάντησή (τους) μαζί μας: «Γιατί δέν στέλνονται οἱ ἄγγελοι κάτω σέ μᾶς, ἦ (γιατί) δέν βλέπουμε τόν Κύριο μας»; Βέβαια ἔχουν ἀλαζονική ἰδέα γιά τόν ἑαυτό τους καί μεγάλη εἶναι ἡ αὐθάδεια τῆς ἀσέβειάς τους!

۞ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَ نَالِ وَلَا أَنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ ۗ أَنُرِي رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنفُسِهِمْ وَعَتَوْا عَلَيْنَا كَبِيرًا

22. ἼΑλλά τήν Ἡμέρα πού θά δοῦν τούς ἀγγέλους – καί δέν θά χαροῦν (βέβαια) σ' αὐτή τήν ἡμέρα οἱ ἔνοχοι – καί πού θά τούς λένε: «Φραγμός (ὑπάρχει ἐδῶ) ἀπαγορευτικός (γιά ὄλους)!»

۞ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حَجْرًا مَّحْجُورًا

23. (Τότε) θά ἀνατρέξουμε στό ἔργο πού ἔχουν κάνει (στή ζωή αὐτή), καί θά τό κάνουμε σκόνη πού παντού θά σκορπιστεῖ.

۞ وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبًّا مِّنْ سُورًا

24. Οἱ Σύντροφοι τοῦ Κήπου – αὐτή τήν Ἡμέρα – θά εἶναι ὑπέροχα (ἐγκατεστημένοι) στή διαμονή τους, ἔχοντας τό ὁμορφότερο μέρος γιά ἀνάπαυση.

۞ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْقَرًا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا

25. Καί τήν ἡμέρα πού ὁ οὐρανός θά σχιστεῖ σέ κομμάτια καί οἱ ἄγγελοι θά στέλνονται κάτω (στή γῆ), κατεβαίνοντας (ὁμαδικά),

۞ وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَمِ ۖ وَأَنْزِلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا

13. Κι όταν ριχτούν δεμενιο σφιχτά – σά σωρός – σ' ένα στενόχωρο τόπο, θά φωνάζουν γιά καταστροφή – επί τόπου – (γιά εξαφανισμό)!

﴿ وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقْرَّبِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴾

14. «Αυτή τήν ημέρα μὴν επικαλεῖστε τήν (τέλεια) καταστροφή μόνο μιά φορά, ἀλλά συνηγορεῖστε γιά πολλές (τέτοιες) καταστροφές!».

﴿ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ﴾

15. Νά πεις: «Αὐτό εἶναι καλύτερο, ἢ ὁ αἰώνιος Κῆπος, πού εἶναι ταγμένος γιά τούς ἐνάρετους; Γι' αὐτούς αὐτή εἶναι τόσο μιά ἀμοιβή, ὅσο καί ἕνας τελικός (σκοπός).

﴿ قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخَالِدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَأَنَّ لَهُمْ جَزَاءً وَاصِيبًا ﴾

16. «Θά ἔχουν σ' αὐτόν ὁ,τι ἐπιθυμῆσουν διαμενοντας γιά πάντα. Μιά ὑπεύθυνη ὑπόσχεση εἶναι (αὐτό) γιά τό Κύριό σου».

﴿ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا ﴾

17. **Κ**αί τήν ημέρα πού θά τούς μαζέψει ὄλους ἕνα σωρό, μαζί κι ἐκεῖνους πού λάτρευαν (ἄλλα) ἀντί τόν ΑΛΛΑΧ θά τούς πει (ρωτώντας τους συνέταιρους) «Μήν εἰστε ἐσεῖς πού σπρώξατε στήν πλάνη τούς δούλους Μου, ἢ μήν εἶναι οἱ ἴδιοι πού παραπλάνησαν τόν ἑαυτό τους ἀπό τό Δρόμο»;

﴿ وَتَوَّعَّتْ يَحْشُرُهُمْ وَايَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ مَا نُنَبِّئُكُمْ إِلَّا بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴾

18. Θά πουν: «Δόξα σέ Σένα! Δέν ἦταν γιά μας κατάλληλο νά παίρνομε ἄλλο προστάτη ἐκτός ἀπό Σένα. Κι ὁμως Ἐσύ ἀφῆσες νά χαιροῦνται τὰ ἀγαθὰ (τῆς ζωῆς) σ' αὐτούς καί στούς πατέρες τους, μέχρις ὅτου ἐξέχασαν τό Μήνυμα. Γιατί ἦταν λαός (ἀνάξιος καί) χαμένους».

﴿ قَالُوا اسْمِعْنَاكَ مَا كَانُوا يَنْبِغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَا كُنْ مَتَعْنَهُمْ وَوَأَبَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا آلَ الَّذِينَ كَانُوا فَوَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ فَاطْرُونَ ﴾

19. (Θά πει ὁ ΑΛΛΑΧ στούς ἀδίκους): «Τώρα σᾶς διάφευσαν γι' αὐτά πού λέτε. Ἔτσι δέν μπορεῖτε νά ἀποφύγετε (τήν τιμωρία σας), οὔτε (νά βρεῖτε) βοήθεια».

﴿ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا ﴾

τά Μυστήρια (πού είναι)
 στους ουρανούς και στη γη.
 Καί είναι – πράγματι – 'Εκείνος
 Πολυεσπλαγχος, Πολυεπιεικής».

وَالْأَرْضِ لِنَاكَ كَانَ عَفْوَرًا رَّحِيمًا

7. **Κ**αί ειπαν: «Τί μέρος του λόγου
 είναι αυτός ὁ ἀπόστολος,
 πού τρώγει τά φαγητά και
 περπατά στίς ἀγορές;
 Γιατί δέν ἔχει σταλεῖ σ' αὐτόν
 κάτω ἕνας ἄγγελος γιά νά ἔχει
 κάποιον πού νά προειδοποιεῖ
 μαζί του;

٧ وَقَالُوا مَا لِهَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ
 الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنزِلَ إِلَيْهِ
 مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ بُرْهَانًا

8. Ἡ (γιατί) δέν ἔχει ριχτεῖ
 (χαριστεῖ) σ' αὐτόν ἕνας θεσαυρός,
 ἤ (γιατί) νά μήν ἔχει ἕνα κῆπο
 γιά νά τρώγει ἀπ' αὐτόν
 (ἀπολαμβάνοντας);»
 Καί ειπαν οἱ ἄδικοι:
 «Δέν ἀκολουθεῖτε εἰμῆ
 ἄνδρα γοητευμένο.

٨ أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ رِجَّةٌ
 يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ
 إِنْ إِشْرَعُونَ إِلَّا جَاهِلٌ مُسْحَرٌ

9. Κοίταξε πῶς κτύπησαν σέ σένα
 τούς παραλληλισμούς!
 (μέ τί σ' ἔχουν συγκρίνει!)
 Ἄλλά ἔχουν παραπλανηθεῖ,
 και δέν μποροῦν
 νά βροῦν τό σωστό δρόμο.

٩ أَنْظِرْ كَيْفَ صَرَفُوا لَكَ الْأَمْثَلَ
 فَضَلُّوا فَلَا يَسْطِغُوثُونَ سِوَاكَ

10. **Ε**ὐλογημένος εἶναι Ἐκεῖνος,
 πού ἂν ἤθελε, θά μπορούσε
 νά σοῦ δώσει καλύτερα
 (πράγματα) ἀπ' αὐτά,
 – Κήπους πού νά τρέχουν
 ἀπό κάτω τους τά ποτάμια, –
 και νά κάνει (γιά χατίρι) σου
 Παλάτια.

١٠ تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ
 خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
 تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ فُصُورًا

11. Ἄλλά διαφεύδουν και τήν Ὠρα
 (τῆς Κρίσης πού πρόκειται
 νά φτάσει). Κι ἔχουμε ἐτοιμάσει
 – γι' αὐτόν πού (ἀρνεῖται)
 τόν ἐρχομό) – και διαφεύδει –
 τήν Ὠρα, ἕνα φλογισμένο καμίνι.

١١ بَلَى كَذَّبُوا بِالنَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ
 كَذَّبَ بِالنَّاعَةِ سَعِيرًا

12. Ὄταν τό βλέπουν ἀπό ἕνα
 μακρινό μέρος, θά ἀκούσουν
 τήν μανία του και τήν ἐκπνοή του.

١٢ إِذَا رَأَوْهُمُ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا
 لَهَا تَفِيضًا وَزَفِيرًا

(25) Τό Στάδιο «άλ – Φουρκάν»
– τό Κριτήριο.
– Μέκκα – σέ 77 εδάφια.

Στό όνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ τοῦ
'Ελεήμονα καί Φιλανθρώπου

1. **Ε**ὐλογημένος εἶναι Ἐκεῖνος πού
ἔστειλε κάτω τό Κριτήριο
στό Δούλο Του (Μουχάμμαντ)
γιά νά προειδοποιήσει
(νουθετώντας) ὄλο τόν κόσμο.

2. Ἐκεῖνος (ὁ ΑΛΛΑΧ) στόν ὅποιον
ἀνήκει τό βασίλειο
τῶν οὐρανῶν καί τῆς γῆς,
καί δέν πήρε (– δέν γέννησε)
παιδί καί δέν ἔχει συντάιρο
στή βασιλεία Του, κι ἔχει
δημιουργήσει κάθε πράγμα,
καί πού τά τακτοποίησε
σέ κατάλληλες (ἀρμονικές)
ἀναλογίες.

3. Κι ὁμοῦς ἔχουν πάρει – ἀντί
'Εκείνου – ἄλλες θεότητες πού
δέν μποροῦν νά δημιουργήσουν
τίποτε – ἐνῶ οἱ ἴδιες εἶναι
δημιουργήματα – καί
δέν ἐξουσιάζουν γιά τόν ἑαυτό τους
βλάβη ἢ ὠφέλεια, (μά) οὔτε ζωή,
οὔτε Ἄνάσταση.

4. **Κ**αί εἶπαν ἐκεῖνοι πού ἀρνήθηκαν
(τῆν Πίστη): «Τίποτε δέν εἶναι
τοῦτο – παρ' ἕνα ψέμα –
πού τό ἔχει ἐπινοήσει ὁ ἴδιος,
καί πού κι ἄλλος λαός
τόν βοήθησε σ' αὐτό.
(Στ' ἀλήθεια) αὐτοί εἶναι
πού ἦρθαν (θέτοντας) μά ἀδικία
καί ἕνα ψέμα (αὐθαδέστατα).

5. Καί εἶπαν: «δηγήματα
τῶν ἀρχαίων, πού τά ἔγραψε
(ὁ Μουχάμμαντ)
– καθ' ὑπαγόρευση σ' αὐτόν –
πρωί καί βράδυ» (δηλ. Καθεμέρα).

6. Να πείς: «Τοῦτο (τό Κοράνιο)
ἔχει σταλῆ κάτω (στή γῆ)
ἀπό Ἐκεῖνον πού γνωρίζει

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

① تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ
لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا

① الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ
وَلَدًا وَلَا يُكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ
وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ بِنَقْدٍ بَرٍّ

② وَأَخَذَ مِنْ دُونِ سِيءِ الْمَلَكَةِ لِيَخْلُقُ
شَيْئًا وَهِيَ يَخْلُقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ
ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا
وَلَا حَيَاةً وَلَا شَوْءًا

③ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِن هَذَا إِلَّا آفَاكُ
أَفْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ
فَقَدْ جَاءَهُمْ ظَلْمًا وَزُورًا

④ وَقَالُوا أَطِيبُوا لَنَا وَأَنْزِلْنَا
أَكُنْتُمْ مَا فِيهِمْ مَثَلًا عَلَيْهِمْ بَكْرَةٌ وَأَصْيَالًا

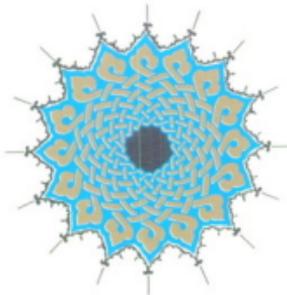
⑤ قُلْ نَزَّلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ

Κι ἄς προσέξουν ἐκεῖνοι ποῦ
ἀντικρούουν (παρανομοῦντες)
σὴ διαταγὴ Του δι
θά τοὺς συμβεῖ κάποια δοκιμασία
ἢ θά πέσει πάνω τους
ἀβάσταχτη Τιμωρία.

فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ
يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ
تُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

64. Πράγματι, στὸν ΑΛΛΑΧ
ἀνήκουν ὀτιδήποτε
εἶναι στοὺς οὐρανοὺς
καὶ στὴ γῆ. Γνωρίζει
καλὰ σὲ ποιά κατάσταση εἶστε
Καὶ κατὰ τὴν Ἡμέρα τῆς ἐπιστροφῆς
σ' Αὐτόν
θά τοὺς ἀναφέρει τὴν ἀλήθεια
γὰ ὅ,τι ἔκαναν. Ὁ ΑΛΛΑΧ,
εἶναι πράγματι, Παντογνώστης.

﴿٦٤﴾ أَلَا إِنَّ إِلَهَنَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَنَوْمٌ رُجِعُونَ إِلَيْهِ
فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

ούτε στόν άρρωστο άπαγορεύεται, ούτε και στόν ίδιο τόν έαυτό σας νά τρώτε στά σπίτια σας, ή στά σπίτια τών πατέρων σας, ή στά σπίτια τών μητέρων σας, ή στά σπίτια τών αδελφών σας, ή στά σπίτια τών αδελφάδων σας, ή στά σπίτια τών αδελφών του πατέρα σας ή στά σπίτια τών αδελφάδων του πατέρα σας, ή στά σπίτια τών αδελφών τής μητέρας σας, ή στά σπίτια τών αδελφάδων τής μητέρας σας, ή sé σπίτια που τό κλειδί τους βρίσκεται στήν κατοχή σας, ή sé (σπίτι) φίλου σας. Δέν υπάρχει πάνα σας καμιά ένοχη άν τρώτε δλοι μαζί ή χωριστά. Άλλά όταν μπαίνετε σέ σπίτια νά χαιρετάτε ό ένας τόν άλλο, μέ τήν ευχή νά σάς χαρίζει ό ΑΛΛΑΧ τήν ευλογία και τήν αγνότητα. Μ' αυτό τόν τρόπο έξηγει φανερά ό ΑΛΛΑΧ τούς νόμους συμπεριφοράς σ' εσάς, γιά νά μπορέσετε νά λογικευθείτε.

حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى
 أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ
 أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ
 أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ
 أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَمِكُمْ
 أَوْ بُيُوتِ إِخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا
 مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَأَوْ صَدْيِقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
 جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا
 دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّتُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِنْ
 عِنْدِ اللَّهِ مُبَشِّرَةً بِرَحْمَتِهِ
 كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ
 لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

62. Στ' αλήθεια Πιστοί είναι εκείνοι μόνο, που πιστεύουν στόν ΑΛΛΑΧ και στόν Άπόστολό Του. Κι όταν είναι μαζί του γιά τήν ύπόθεση που άφορά τό γενικό συμφέρον, νά μή φύγουν άν δέν ζητήσουν απ' αυτόν τήν άδεια. Έκείνοι που ζήτησαν τήν άδειά σου, είναι αυτοί που πιστεύουν στόν ΑΛΛΑΧ και στόν άπόστολό Του. Κι άν ζήτησαν τήν άδειά σου γιά μερικές δικές τους ύποθέσεις, - τότε - δώσε τήν άδεια σ' όποιον θέλεις απ' αυτούς και ζήτησε τή συγχώρηση του ΑΛΛΑΧ γι' αυτούς. Γιατί ό ΑΛΛΑΧ βέβαια, είναι Πολυεπεικής κι Έλεήμονας.

﴿٦٢﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ
 وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ
 جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوا مِنَ الَّذِينَ
 يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
 بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا أَسْتَأْذِنُوكَ
 لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذْنِ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ
 وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ اللَّهُ
 إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

63. Μήν άπευθύνεστε στόν άπόστολο μέ τόν ίδιο τρόπο που μεταξυ σας θά καλούσε ό ένας τόν άλλο. Ό ΑΛΛΑΧ γνωρίζει καλά εκείνους από σάς που ξεγλιστρούν (φεύγοντας), μέ κάποια δικαιολογία.

﴿٦٣﴾ لَّا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ
 كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ
 الَّذِينَ يَسْتَلُونَ مِنْكُمْ لَوْ آذَانُ

θά βάλουν τόν ΑΛΛΑΧ σέ θέση
 άδυναμίας πάνω στή γη.
 Ή μόνη παραμονή τους
 είναι ή Φωτιά. Καί τί άθλιο τέλος!

58. **¶** 'Εσείς πού έχετε πιστέψει!
 Άφείστε τούς σκλάβους
 και τά παιδιά σας πού δέν
 έχουν φτάσει στήν (έφηβική)
 ηλικία, νά σās ζητούν τήν άδεια
 (πρίν μπουν στό σπίτι σας)
 σέ τρείς (περιπτώσεις) φορές:
 «Πρίν άπ' τήν προινή προσευχή,
 ένώ τοποθετείτε τά ρούχα σας
 (ξεντώνεστε) τό μεσημέρι
 και μετά
 τήν προσευχή κατά τό δειλινό!»
 Είναι οι τρείς φορές πού
 ξεντώνεστε. Έκτός άπ' αυτές
 τίς περιπτώσεις δέν ύπάρχει
 ένοχη γιά σās ή γι' αυτούς
 νά μπαιντε στό σπίτι χωρίς άδεια.
 Έτσι ό ΑΛΛΑΧ φανερώνει
 σ' εσās τούς
 νόμους (συμπεριφοράς)
 κι ό ΑΛΛΑΧ είναι
 Παντογνώστης, Πάνσοφος.

59. Κι όταν τά παιδιά σας
 φτάσουν στήν (έφηβική) ηλικία
 άς ζητήσουν - τότε - τήν άδεια,
 όπως ζητούσαν
 κι οι πρίν άπ' αυτούς (έφηβοι).
 Έτσι ό ΑΛΛΑΧ παρουσιάζει
 σ' εσās όλοφάνερα τούς νόμους
 συμπεριφοράς κι ό ΑΛΛΑΧ είναι
 Παντογνώστης, Πάνσοφος.

60. Καί στίς γερόντισες γυναίκες,
 πού δέν έχουν πιά έπιθυμία γιά γάμο
 δέν ύπάρχει γι' αυτές καμιά
 ένοχη, άν βάζουν κατά μέρος
 τά (έξωτερικά) ρούχα τους,
 ύπο τόν όρο νά μη κάνουν
 μιá άκόλαστη επίδειξη
 της όμορφιάς τους.
 Τό καλύτερο γι' αυτές είναι
 ή σεμνότητα. Κι ό ΑΛΛΑΧ είναι
 ό Μοναδικός πού βλέπει
 και άκούει τά πάντα.

61. **Δ**έν άπαγορεύεται στόν τυφλό,
 ούτε στόν κουτσό άπαγορεύεται,

الْأَرْضِ وَمَا وَهُمْ النَّارُ وَلَيْسَ الْمَصِيرُ

٥٨ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَسْتَذِنُوا
 الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ
 لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ
 صَلَواتِ الْعِشَاءِ وَإِذَا تَضَعُونَ نِيَابِطَكُمْ
 مِنَ الظُّلُمَاتِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَواتِ الْعِشَاءِ ثَلَاثَ
 عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ
 بَعْدَهُنَّ طَوَافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى
 بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ
 عَلِيمٌ حَكِيمٌ

٥٩ وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَذِنُوا
 كَمَا اسْتَذِنَ الَّذِينَ مِنَ الْقِبْلَةِ كَذَلِكَ
 يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

٦٠ وَالْمَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ
 نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ
 نِيَابِتَهُنَّ عِندَ مَتَرِهِنَّ يُزِينَهُنَّ وَأَنْ
 يَسْمَعْنَ خَبْرًا لَمْ يَسْمَعِ عَلَيْهُ

٦١ لَيْسَ عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ

κάνοντας τό δίκαιο, αὐτοί θά
εἶναι (στό τέλος) οἱ κερδισμένοι.

وَيَذَفُّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

53. Κι ὀρκίστηκαν στόν ΑΛΛΑΧ μέ τόν πιό
δυνατό ὄρκο τους, ὅτι ἂν τοὺς πρόσταζε
(γιά τό ἰσλαμικό Τζιχάντ - ἄμυνα)
θά ἐγκατέλειπαν (τά σπίτια τους).
Νά (τοὺς) πει:
«Μὴν ὀρκίζεστε.
Ἦ ὕπακοή σας εἶναι γνωστή.
Ἦ Ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Ἐμπειρογνώμονας
(μέ πλήρη ἐπίγνωση)
γι' ὄλα πού κάνετε».

❶ * وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ
أَمَرْنَاهُمْ لَنَخْرُجُنَّ قُلْ لَا تُفْسِمُوا طَاعَةً
مَعْرُوفَةً إِنَّ اللَّهَ يَحْيِي بَنِي آدَمَ لِيَعْمَلُونَ

54. Νά πεις: «Ἦπακούετε στόν ΑΛΛΑΧ
καί ὕπακούετε στόν ἀπόστολο
Ἦλλά ἂν ὁμῶς ἀπομακρυνθεῖτε,
εἶναι ὑπεύθυνος μόνο γιά τό φορτίο
(τὴν ἀποστολή) πού ἔχει
τοποθετηθεῖ πάνω του, κι ἐσεῖς
γιά τό φορτίο (τό καθῆκον ὕπακοῆς)
πού ἔχει τοποθετηθεῖ πάνω σας
Ἦν τόν ὕπακούετε θά καθοδηγηθεῖτε
στόν ἴσιο δρόμο).
Ἦ Ὁ δὲ Ἦπόστολος μόνο νά κηρύττει
τό ὄλοφάνερο (Μήνυμα).

❷ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ
تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ
وَإِنْ طِيعْتُمْ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا
الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

55. **Q** ΑΛΛΑΧ ὕποσχέθηκε σ' ἐκείνους
ἀπό σᾶς πού ἔχουν πιστέψει
κι ἔκαναν καλές πράξεις,
ὅτι θά τοὺς χαρίσει κυριαρχία
στή γῆ, ὅπως
τὴν εἶχαν δοθεῖ ἐκείνοι
πού (ἔζησαν) πρὶν ἂπ' αὐτοὺς, καί θά
στερεώσει τὴ θρησκεία τους
πού τὴν ἔχει διαλέξει γι' αὐτοὺς
καί θά ἀλλάξει
(τὴν κατάστασή τους) ἔπειτα
ἀπὸ τό φόβο πού εἶχαν
(ἐπιδιώκοντας) ἀσφάλεια καὶ εἰρήνη.
Αὐτοὶ λατρεύουν Ἐμένα
(μόνο) καί δὲν κάνουν ἄλλο πράγμα
συνέταιρό Μου. «Κι ὅποιος
ἄρνηθεῖ – μετὰ ἂπ' αὐτό –
τὴν Πίστη, αὐτοὶ εἶναι
οἱ παράνομοι.

❸ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا
اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ
دِينُهُمْ الَّذِي أَرْضَى لَهُمْ
وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ
أُمَّةً يُعْبَدُونَ لِيُشْرِكُونَ بِرَبِّهِمْ
وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْفَاسِقُونَ

56. Γι' αὐτό νά τηρεῖτε
τὴν τακτικὴ Προσευχὴ καί
νά δίνετε τὴν Ζακάτ (ἐλεημοσύνη),
καί νά ὕπακούετε
τόν ἀπόστολο, γιά νά ἐλεηθεῖτε.

❹ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

57. Μὴ νομίζεις
ὅτι ἐκείνοι
πού ἄρνήθηκαν τὴν Πίστη

❺ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي

κι άλλα πού περπατούν πάνω
σέ δύο πόδια, κι άλλα πού
περπατούν πάνω στά τέσσερα.
(Έτσι) ὁ ΑΛΛΑΧ δημιουργεῖ ὅ,τιδήποτε
θέλει, εἶναι – πράγματι – παντοδύναμος

يَمْشِي عَلَى رَجُلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى
أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

46. Έχουμε – βέβαια – στείλει κάτω
(στή γῆ) Σημεία (ΕΣάφια)
πού ὅλα τὰ ἐξηγοῦν.
Ὁ δέ ΑΛΛΑΧ καθοδηγεῖ
ὄποιον θέλει σέ σωστό δρόμο.

⑬ لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

47. **Κ**αί λένε: «Πιστέψαμε στόν ΑΛΛΑΧ
καί στόν ἀπόστολο καί ὑπακούσαμε».
Ἄλλά – σέ λίγο – μά ὁμάδα
ἀπ' αὐτούς ἀποστρέφονται
(ἀπ' τήν πίστη). Αὐτοί δέν εἶναι
(στήν πραγματικότητα) Πιστοί.

⑭ وَيَقُولُونَ، آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ
وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ
ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ

48. Κι ἂν κλητευθοῦν (νά ἐμφανιστοῦν)
στόν ΑΛΛΑΧ καί στον ἀπόστολό Του,
γιά νά δικάσει ἀνάμεσά τους,
να! πού μά ὁμάδα ἀπ' αὐτούς
ἀποποιοῦνται (τήν κλήση)
διαμαρτυρόμενοι.

⑮ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ
بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ

49. Ἄν ὁμως τό δίκαιο εἶναι
μέ τή μεριά τους, ἔρχονται
σ' αὐτόν μέ ὀλη τήν ὑποταγή.

⑯ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا بِالْبَيِّنَاتِ
مُذْعِمِينَ

50. Μήπως στίς καρδιές τους ὑπάρχει
ἀρρώστια; Ἡ μήπως ἀμφιβάλλουν
ἤ εἶναι φοβισμένοι ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ
κι ὁ ἀπόστολός Του, θά τους
ἀδικήσουν; Ὅχι – βέβαια – !
Αὐτοί οἱ ἴδιοι εἶναι πού ἀδικοῦν.

⑰ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَرْسَلًا أَنْ يَقُولُوا إِنَّمَا
يَحْكُمُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ
الظَّالِمُونَ

51. **Κ**ι ὁμως ὁ λόγος (ἡ ἀπάντηση)
τῶν Πιστῶν, ὅταν κλητευθοῦν
(γιά νά ἐμφανισθοῦν) στόν ΑΛΛΑΧ
καί στόν ἀπόστολό Του,
γιά νά δικάσει ἀνάμεσά τους
εἶναι: «Ἀκούσαμε καί ὑπακούσαμε».
Κι αὐτοί εἶναι πού θά
ἐπιτύχουν τή μακαριότητα.

⑱ إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا
إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ
يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ

52. Κι ὄποιος ὑπακούει στόν ΑΛΛΑΧ καί
στόν ἀπόστολό Του καί
φοβάται τόν ΑΛΛΑΧ καί Τόν σέβεται

⑳ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَخَشِيَ اللَّهَ

σκεπαστεί μέ πελώρια κύματα
καλυμμένα μέ άλλα κύματα
καί άπό πάνω (μαύρο) σύννεφο.
Βαθύ σκοτάδι τό ένα
πάνω στ' άλλο
πού άν βγάξει (κανείς)
τό χέρι του, σχεδόν δέν τό βλέπει.
Καί σ' όποιον ό ΑΛΛΑΧ
δέν του κάνει (δίνει) φώς,
δέν εχει - τότε - φώς.

41. **Μ**ήπως δέν βλέπεις (Ξέρεις) ότι
τόν ΑΛΛΑΧ δοξολογοϋν (επαινοϋν)
τά πάντα στούς ούρανούς καί στή γη,
καί τά πουλιά
(στόν άέρα) μέ άπλωμένα
τά φτερά; Τό καθένα γνωρίζει
τόν (τρόπο) τής προσευχής του
καί τής δοξολογίας του.
Ό δέ ΑΛΛΑΧ γνωρίζει
καλά ό,τι κάνουν.

42. Στόν ΑΛΛΑΧ άνήκει ή βασιλεία
(κυριαρχία) τών ούρανών καί τής γης,
καί πρός τό ΑΛΛΑΧ γίνεται
ή (τελική) πορεία (τών πάντων).

43. Μήπως δέν βλέπεις ότι ό ΑΛΛΑΧ
σπράχνει τά σύννεφα (ήρεμα),
επειτα τά μαζεϋει ένάνοντάς τα,
κι επειτα τά κάνει ένα σωρό;
Καί τότε βλέπεις τή βροχή
νά βγαίνει άπό τά σπλάχνα τους.
Καί στέλνει άπό τόν ούρανό κάτω
(στή γη) βουνά άπό σωρό
(σύννεφων) πού μέσα τους
ύπάρχει χαλάζι.
Καί κτυπά μ' αυτό όποιον
Έκεινος θέλει, καί
τό άπομακρύνει άπό όποιον
Έκεινος θέλει.
Παρ' όλίγο καί ή άστραπή
νά τύφλωνε τήν δραση.

44. Ό ΑΛΛΑΧ είναι πού έναλλάσσει
τήν Νύχτα καί τήν Έμέρα.
Σ' αυτό - βέβαια - τό γεγονός
ύπάρχει ένα διδαχτικό
παράδειγμα για όσους
εχουν τήν δραση.

45. Κι ό ΑΛΛΑΧ έπλασε κάθε ζωντανό
άπό νερό. Κι άπ' αυτά
άλλα προχωροϋν (συρμόμενα - ερπουν)
πάνω στή κοιλιά τους,

مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ تَطَّلُكَ بِعَضْوَاهَا
فَوْقَ بَعْضِهَا إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكْذِبْ رَأْسُهَا
وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ

① أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجَعُ لَهُ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَالظُّنُورِ
صَفَاتٍ كُلِّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ
وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ بِمَا يَفْعَلُونَ

② وَ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ
الْمَصِيرُ

③ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَجْعَلُ لَكُمْ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ
بَيْنَهُمْ سَحَابًا يَجْعَلُ فِيهَا مَاءً فَهَرِي لُذُقَ يُخْرَجُ
مِنْ خَلْقِهِ وَ يُنَزَّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ
فِيهَا مِنْ مَرْدِقٍ مُصَيَّبٍ بِهِ مِنْ بَيْتَاءُ
وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا
بَرْقُهُ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَرِ

④ يُعَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِقَوْمٍ الْأَبْصَرِ

⑤ وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ
فِيهِمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَ مِنْهُمْ مَنْ

Φῶς πάνω σέ Φῶς!
 'Ο ΑΛΛΑΧ καθοδηγεί – δποιον θέλει –
 σ' αυτό τό Φῶς Του.
 Καί ὁ ΑΛΛΑΧ
 φανερώνει τά παραδείγματα
 στούς ἀνθρώπους, κι ὁ ΑΛΛΑΧ
 εἶναι Παντογνώστης.

وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ
 شَيْءٍ عَلِيمٌ

36. **Ε**τσι φωτίζει) σέ σπίτια, πού
 ὁ ΑΛΛΑΧ ἔχει ἐπιτρέψει νά κτιστοῦν
 καί νά μνημονεύεται
 σ' αὐτά τό Ὄνομά Του, καί
 νά ὕμνεϊται (νά λατρεύεται) ὁ ΑΛΛΑΧ
 σ' αὐτά κάθε πρωί καί
 κάθε δειλινό (ἐπανειλημμένα),

۳۶) فِي بُيُوتِ الَّذِينَ تُرْفَعُونَ وَيُذَكَّرُونَ
 فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ

37. Ἄνδρες (Λάτρες)
 πού μῆτε
 τό ἐμπόριο μῆτε οἰαδήποτε
 πούληση εἶναι δυνατό
 νά τοὺς διασκεδάσει,
 (ἐμποδιζοντάς τους) ἀπό τοῦ
 νά μνημονεύουν τόν ΑΛΛΑΧ, νά τηροῦν
 τήν τακτική Προσευχῆ καί νά δίνουν
 τήν Ζακάτ (τήν ἐλεημοσύνη).
 Φοβοῦνται μίαν (τῆς Κρίσης)
 Ἡμέρα πού οἱ καρδιές καί
 οἱ βόλβοι ὀφθαλμῶν
 ἀνατρέπονται (ἀπό φρίκη).

۳۷) رِجَالٌ لَا لِيَهُمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ
 عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَابِ الصَّلَاةِ وَأَيْتَاءِ
 الزَّكَاةِ يُخَاوَفُونَ يَوْمًا نَلْقَاءُ فِيهِ
 الصُّلُوبُ وَالْأَبْصَارُ

38. γιά νά τοὺς ἀνταμειβεῖ ὁ ΑΛΛΑΧ
 σύμφωνα μέ τό καλύτερο
 ἀπό τά Ἔργα τους καί
 νά τοὺς αὐξάνει ἀπό τῆ Χάρη Του.
 Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ ἐφοδιάζει
 (μ' αὐτή) ὅποιον θέλει
 χωρίς κανένα λογαριασμό.

۳۸) لِيَجْزِيَ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا
 وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ
 وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

39. **Α**λλά γιά τοὺς ἀπιστοὺς
 τά Ἔργα τους θά εἶναι
 σάν τόν ἀντικατοπτρισμό
 στήν ἔρημο, πού ὁ διψασμένος
 τό παίρνει γιά νερό μέχρις
 ὅτου σάν τό φτάσει,
 δέν βρῆσκει τίποτε.
 Θά βρεῖ ὅμως τό ΑΛΛΑΧ (πάντοτε)
 νά εἶναι μαζί του,
 πού θά τοῦ πληρώσει
 τό λογαριασμό του.
 Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι
 ταχύς στοὺς ὑπολογισμούς.

۳۹) وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ
 بِقِيَعَةٍ يَجْعَلُهَا الْظَّمْآنُ مَاءً حَمِيمًا
 إِذَا جَاءَهُمْ لَا يُجِدُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهُ
 عِنْدَهُ هَوَافَهُمْ
 حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

40. Ἡ (οἱ πράξεις τῶν ἀπιστῶν) μοιάζουν,
 μέ τό βαθύ σκοτάδι στό βυθό
 τῆς θάλασσας πού ἔχει

۴۰) أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرِ لَيْلٍ يَشَاءُ مَوْجٌ

33. Κι ἄς μείνουν ἄγνοι ἐκεῖνοι πού δέν βρίσκουν τά μέσα γιά νά παντρευτοῦν, μέχρις ἄντου ὁ ΑΛΛΑΧ τοὺς πλουτίσει μέ (τά μέσα) τῆς χάρις Του. Κι ἄν κανεῖς ἀπό τούς σκλάβους σας πού τό δεξιό σας χέρι ἐξουσιάζει (οἱ δοῦλοι νά ζητήσουν μέ γραπτή αἴτηση τήν ἐλευθερία τους (μέ τίμημα) κάνετε τους αὐτῇ τῇ χάρι, ἄν ξέρετε ἀνάμεσά τους κανέναν πού νά ἀξίζει αὐτό τό καλό. Καί δώστε τους ἀπό τήν περιουσία τοῦ ΑΛΛΑΧ πού σᾶς ἔχει δώσει. Καί μήν ἀναγκάζετε τίς παρθένες σας (τίς σκλάβες) νά ἐκπορνεύονται (ἄν ἐπιθυμοῦν ἀγνότητα) γιά νά κερδίσετε τά πρόσκαιρα ἀγαθά τῆς ζωῆς αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Κι ὅποιος τίς ἐξαναγκάζει, ὁ ΑΛΛΑΧ – γιά τόν ἐξαναγκασμό αὐτόν – θά τίς συγχωρήσει καί θά στείλει – σ' αὐτές – τήν εὐσπλαχνία Του.

۳۳ وَلَيْسَ غَفِيفَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ يَكَاحًا
حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ
الْكِتَابَ بِمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَانُوا يُوهُونَ إِيَّائِنَا
فِيهِمْ خَيْرٌ وَأَوْ هُوَ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَيْنَاكُمْ
وَلَا يَكْرِهُوا فِتْنَتَكُمْ عَلَى الْبِعَاءِ ۚ وَإِنْ أَرَدْتُمْ
تَحَصُّنًا لِنَبْتَعُوا عَرْضَ الْحَيَوانِ الدُّنْيَا
وَمَنْ يَكْرِهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِكُمْ رَهِيمٌ
غَفُورٌ رَحِيمٌ

34. **Ε**χουμε ἤδη στείλει σ' ἐσᾶς κάτω ἐδάφια (τοῦ Κορανίου) πού ξεκαθαρίζουν τά πράγματα, καί παραδείγματα πού ἀπεικονίζουν (τὴν ἱστορία) τῶν λαῶν πού προηγήθηκαν, πρὶν ἀπό σᾶς, καί (ταυτόχρονα) μιά προειδοποίηση γιά ὅσους φοβοῦνται (τόν ΑΛΛΑΧ).

۳۴ وَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبِينَاتٍ
وَمَثَلَاتٍ مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ
وَمَوْعِظَةً لِلّٰثِقِينَ

35. **Θ** ΑΛΛΑΧ εἶναι ὁ Δημιουργός τοῦ Φωτός τῶν οὐρανῶν καί τῆς γῆς. Τό Φῶς Του μοιάζει σάν νά ὑπῆρχε ἐκεῖ ἕνα βαθυλόωμα στόν τοῖχο καί μέσα του ὑπάρχει λυχνία. Ἡ λυχνία ἦταν (κλεισμένη) μέσα σε γυαλί. Το γυαλί (ἐμοιάζει) σάν ἄστρο λαμπερό, πού φωτίζει ἀπό (τό λάδι) τοῦ εὐλογημένου δέντρου, μιάς ἐλιάς, πού ἡ θέση της δέν ὑπάρχει οὔτε στήν ἀνατολή οὔτε στή δύση ἀλλά σ' ἕνα ἀνοιχτό μέρος πού ὁ ἥλιος τό βλέπει ὅλη μέρα). Το λάδι του, σχεδόν φωτίζει (συνεχῆ) καί ἄς μὴ τό ἐγγίζει Φωτιά.

۳۵ • اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ مِثْلُ نُورِهِ
كَوَشْكُو فِيهَا ۚ يَمْضِي ۚ يُضْبَحُ ۚ يُبْصِحُ ۚ فِي
رُجَاةٍ
الرُّجَاةُ كَأَنَّهُمَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ
مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ
يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ ۚ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارُ نُورٍ
عَلَى نُورِهِ ۚ هَدَى اللَّهُ لِنُورِهِ ۚ مَنْ يَشَاءُ

νά προφυλάσσουν τή σεμνότητά τους.
 (νά μή κάνουν μοιχεία)
 Αυτό τούς κάνει νά γίνονται
 πιό άγνοί γιά τόν έαυτό τους.
 Κι ό ΑΛΛΑΧ είναι έμπειρογνώμονας
 γιά όλα όσα κάνουν.

وَيَحْفَظُوا أَرْوَاحَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ
 إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

31. Καί νά πείς στίς (γυναίκες),
 πού πιστεύουν νά κατεβάζουν
 τά βλέμματά τους (άπό τίς άμαρτίες) και
 νά προφυλάσσουν τή άγνότητά τους
 και νά μήν εκθέτουν
 τά στολίδια τους,
 εκτός άπ' αυτά (πού συνήθως)
 φαίνονται έξωτερικά.
 Καί νά σύρουν
 τό πέπλο πάνω άπό τά στήθη τους,
 και νά μήν εκθέτουν τά κοσμήματά τους,
 εκτός στον άνδρα τους,
 ή στον πατέρα τους,
 ή στον πατέρα του άνδρός τους,
 ή στα παιδιά τους,
 ή στα παιδιά του άνδρός τους,
 ή στ' άδελφια τους,
 ή στα παιδιά των άδελφών τους,
 ή στα παιδιά των άδελφάδων τους,
 ή στίς έμπιστευόμενες γυναίκες τους,
 ή στίς σκλάβες τους πού
 τό δεξιό τους χέρι έξουσιάζει
 ή στούς άρρενες ύπηρέτες
 — πού είναι έλευθεροί άπό
 φυσικές ανάγκες (είναι άνίκανοι
 χωρίς σεξουαλικές επιθυμίες)
 — ή στα μικρά παιδιά πού
 δέν διακρίνουν
 σεξουαλική ήδονή.
 (Κι όταν περπατούν) νά μή κτυπούν
 μέ τά πόδια τους
 γιά νά σύρουν τήν προσοχή
 στα κρυμμένα κοσμήματά τους.
 Ω! Έσείς οί Πιστοί!
 Μετανοήσετε κι επιστρέψτε
 όλοι σας στον ΑΛΛΑΧ
 γιά νά επιτύχετε.

﴿٣١﴾ وَقُلْ لِلزَّوْجِاتِ بَعْضُنَّ
 مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ
 وَرُوحَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا
 وَلَا يَضْرِبْنَ
 بِجُحُومِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا
 لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ
 أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ
 أَوْ بَنَاتِ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ إِخْوَانِهِنَّ
 أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ
 أَوِ الْوَالِدِينَ غَيْرَ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ
 أَوِ الْوَالِدِينَ الَّذِينَ لَا يَضْرِبُونَ
 عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبُونَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ
 مَا يُخْفِينَ مِنَ زِينَتِهِنَّ وَتَوْبُوا إِلَى اللَّهِ
 جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

32. **Κ**αι νά παντρεύεστε — άνάμεσα
 σας άγαμος
 και τούς έναρτεους
 άπό τούς δούλους σας
 (είτε άνδρες — είτε γυναίκες).
 Άν είναι φτωχοί, ό ΑΛΛΑΧ
 θά τούς πλουτίσει άπό
 τή Χάρη Του. Γιατί ό ΑΛΛΑΧ
 είναι Πολυγενναιόδωρος
 και Παντογνώσης.

﴿٣٢﴾ وَأَنْكِحُوا الْأَيْمَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ
 مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ
 يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَسِعَ عِلْمُهُ

κι (Έτσι) θά βεβαιωθούν, δι,τι ο ΑΛΛΑΧ είναι ή (καθαρή) 'Αλήθεια, (πού κάνει όλα τά πράγματα) φανερά.

أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ

26. Οί πονηρές γυναίκες γιά τούς διεφθαρμένους άνδρες, κι οί διεφθαρμένοι άνδρες γιά τίς διεφθαρμένες γυναίκες. Κι οί ενάρτετες γυναίκες (είναι) γιά τούς άγνούς άνδρες κι οί άγνοί άνδρες (είναι) γιά τίς άγνές γυναίκες. Αυτοί είναι άθωοι από δσα λέγονται (δσα ό κόσμος διαίδει). Γι' αυτούς ύπάρχει ή συγχώρηση και θά έχουν άφθονα αγαθά.

۞ الْحَيَاتُ الْمُنِيبَاتُ وَالْحَيَاتُ الْكَافِرَاتُ وَالْحَيَاتُ الْمُنِيبَاتُ وَالْحَيَاتُ الْمُنِيبَاتُ وَالْحَيَاتُ الْمُنِيبَاتُ وَالْحَيَاتُ الْمُنِيبَاتُ
أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ
مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

27. **Q!** 'Εσείς πού πιστεύετε! Μήν μπαίνετε σέ σπίτια πού δέν είναι σπίτια σας χωρίς νά ζητήσετε τήν άδεια και νά χαιρετίσετε τούς νοικοκυραίους. Αυτό είναι τό καλύτερο γιά σάς, γιά νά σκεφθείτε (τί είναι ευπρέπεια).

۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا
غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتَسَلِّمُوا عَلَى
أَهْلِهَا ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

28. Κι άν δέν βρείτε σ' αυτό (τό σπίτι) κανένα (πρόσωπο) άς μήν μπειτε, άν δέν σάς δοθεί ή άδεια. Κι άν σάς πούν γυρίστε, τότε νά γυρίσετε πίσω. Αυτό σάς κάνει περισσότερο άγνούς γιά τόν εαυτό σας τόν ίδιο. Κι ό ΑΛΛΑΧ έχει πλήρη γνώση όλων τών πράξεών σας.

۞ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى
يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ أَنْجِعُوا فَأَنْجِعُوا هُوَ أَزْكَى
لَكُمْ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

29. Δέν ύπάρχει καμιά ένοχη πάνω σας άν μπειτε σέ σπίτια πού είναι άκατοίκητα, και πού σάς έξυπηρετούν. Κι ό ΑΛΛΑΧ γνωρίζει δι,τι φανερόντε κι δι,τι κρύβετε.

۞ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا
غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ
وَاللَّهُ بِعَلْمِ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ

30. **N**ά πείς στους πιστούς δι,τι πρέπει νά κατεβάσουν τά βλέμματά τους και

۞ قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْ أَنْصَابِهِمْ

20. Κι ἂν δὲν ἦταν ἡ χάρις τοῦ ΑΛΛΑΧ πάνω σας καὶ ἡ εὐσπλαχνία Του, κι ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Ἐπεικὴς κι Ἐλεήμονας, (θὰ εἶχατε — σίγουρα — καταστραφεῖ).

﴿ ٢٠ ﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ زَوْفٌ لَّجِيمٌ

21. **9**! Ἐσεῖς ποὺ πιστεύετε! Μὴν ἀκολουθεῖτε τὰ βήματα τοῦ Σατανᾶ. Κι ἂν κανένας ἀκολουθεῖ τὰ βήματα τοῦ Σατανᾶ, τότε βεβαιώθεται ὅτι ὁ Σατανᾶς διατάζει ὅτι εἶναι αἰσχρὸ καὶ παράνομο. Κι ἂν δὲν ἦταν ἡ χάρις τοῦ ΑΛΛΑΧ πάνω σας κι ἡ εὐσπλαχνία Του, ποτὲ κανένας ἀπὸ σᾶς δὲν θὰ ἦταν ἀγνός. Ἄλλὰ ὁ ΑΛΛΑΧ ἐξαγγίζει ὅποιον θέλει, καὶ ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Ἐκεῖνος ποὺ ἀκοῦει καὶ γνωρίζει (τὰ πάντα).

﴿ ٢١ ﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ. وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَئِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

22. Κι ἄς μὴν ὀρκιστοῦν ὄσοι ἀπὸ σᾶς ἔχουν προκιστεῖ μετ' ἡ χάρις καὶ μετ' ἡν εὐρύτητα (τοῦ πλοῦτου) ὅτι δὲν θὰ βοηθήσουν τοὺς συγγενεῖς τους καὶ τοὺς δυστυχισμένους, κι αὐτοὺς ποὺ ἄφησαν τὰ σπίτια τους ὑπὲρ τοῦ ΑΛΛΑΧ. Ἀφεῖστε τους νὰ συγχωροῦν καὶ νὰ παραβλέπουν. Μήπως δὲν ἀγαπᾶτε νὰ συγχωρήσει ὁ ΑΛΛΑΧ (τὶς ἀδικίες) σας; Ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Πολυεὐσπλαχνος, Ἐλεήμονας.

﴿ ٢٢ ﴾ وَلَا يَأْتِلُ أَزْوَاجًا فَضْلًا مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أَوْلِيَا الْقُرْبَىٰ وَالصَّالِحِينَ وَاللَّهِ جَرِيدٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْنُوا وَيَصْغُرُوا لِأَلْتَمَحُّبُونَ إِنَّ بَعْضَ اللَّهِ لَكُنْهُ وَاللَّهُ عَمُورٌ رَجِيمٌ

23. Ἐκεῖνοι ποὺ διαβάλλουν ἀγνές γυναῖκες, τίς ἀπερίσκεπτες πιστές, εἶναι καταραμένοι σ' αὐτὸ τὸν κόσμον καὶ στό Μελλοντικό, καὶ θὰ ἔχουν φορικτὰ βασανιστήρια,

﴿ ٢٣ ﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْعَفْوَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعْنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

24. τὴν Ἡμέρα ποὺ οἱ γλῶσσες τους, τὰ χέρια τους καὶ τὰ πόδια τους θὰ μαρτυρήσουν ἐναντίά τους γιὰ ὅσα ἔκαναν.

﴿ ٢٤ ﴾ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

25. Σ' αὐτὴ τὴν Ἡμέρα, ὁ ΑΛΛΑΧ θάτοῦς ἀποδώσει τὸ ἀληθινὸ χρέος τους (ὅ,τι ἀξίζει),

﴿ ٢٥ ﴾ يَوْمَ يُؤْتِيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ

13. Ἐπρεπε νά φέρουν τέσσερις μάρτυρες γιά νά ἀποδείξουν) τοῦτο; Κι ἂν δέν φέρουν τούς μάρτυρες, (τότε) αὐτοί – μπροστά στόν ΑΛΛΑΧ – εἶναι οἱ ψευτεῖς.

﴿۱۳﴾ لَوْلَا جَاءُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ

14. Κι ἂν δέν ἦταν ἡ χάρις τοῦ ΑΛΛΑΧ, πάνω σας, κι ἡ εὐσπλαχνία Του σ' αὐτό τόν κόσμο καί στό Μελλοντικό, θά σᾶς κυριεῖε μιά σκληρή τιμωρία γιά ὅ,τι τρέξατε νά διαδώσετε γι' αὐτή (τήν ὑπόθεση).

﴿۱۴﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

15. Καί νά πού βάλατε στίς γλώσσες σας, καί μιλάτε μέ τό στόμα σας πράγματα, πού δέν ἔχετε γι' αὐτά καμιά γνώση, καί τό λογαριάσατε σάν κάτι τι τό ἀσήμαντο ἐνώ εἶναι πολύ σοβαρό στόν ΑΛΛΑΧ.

﴿۱۵﴾ إِذْ تَسْقُونَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ

16. Ἐπρεπε ὅταν τό ἀκούσατε, νά λέγατε: «Δέν εἶναι σωστό σ' ἐμᾶς νά μιλάμε γι' αὐτό. Δόξα σέ Σένα ΑΛΛΑΧ! Αὐτό εἶναι μιά μεγάλη συκοφαντία!»

﴿۱۶﴾ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا بَصَدْنَا هَذَا مِنْ عَظِيمٍ

17. **¶** ΑΛΛΑΧ σᾶς συμβουλεύει (προειδοποιώντας), ὅτι δέν πρέπει νά ἐπαναλαμβάνετε ποτέ παρόμοιες (διαδόσεις), ἂν εἴστε (ἀληθινά) Πιστοί.

﴿۱۷﴾ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا لَأَنْتُمْ كَانْتُمْ مُؤْمِنِينَ

18. Καί φανερόνει ὁ ΑΛΛΑΧ σ' ἐσᾶς (μέ σαφήνεια) τά Ἑδάμια (τούς νόμους τοῦ Κορανίου). Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Παντογνώστης, Πάνσοφος.

﴿۱۸﴾ وَيَسِّرُ اللَّهُ لَكَ الْأَيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

19. Ἐκεῖνοι πού ἀγαποῦν τήν κακολογία νά διαδίδεται σ' ἐκείνους πού ἔχουν πιστέψει, θά ἔχουν ἀνυπόφορα βασανστήρια σ' αὐτό τόν κόσμο καί στό Μελλοντικό. Κι ὁ ΑΛΛΑΧ γνωρίζει, ἐνώ ἐσεῖς δέν γνωρίζετε.

﴿۱۹﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

6. **Κ**ι εκείνοι πού κατηγοροῦν τούς συζύγους τους (γιά μοιχεία) και δέν ἔχουν μάρτυρες, παρά μόνο τόν ἑαυτο τους, ἢ μαρτυρία καθ' ἑνός ἐκ τῶν δύο (αὐτῶν συζύγων) (μπορεῖ νά γίνει δεκτὴ) ἂν πάρει τὸν ΑΛΛΑΧ ὡς Μάρτυρα τέσσερις φορές στην κατηγορία του (μέ ὄρκο) στὸν ΑΛΛΑΧ ὅτι λέει τὴν ἀλήθεια.

7. Κι στὸ πέμπτο (ὄρκο) νά ἐπικαλεῖται τὴν κατάρα τοῦ ΑΛΛΑΧ πάνω του, ἂν εἶναι ἀπὸ ὅσους ψεύδονται.

8. Καί σώζεται (ἢ συζυγος) ἀπ' τὴν τιμωρία, ἂν αὐτὴ πάρει τὸν ΑΛΛΑΧ ὡς Μάρτυρα τέσσερις φορές (μέ ὄρκο) στὸ ΑΛΛΑΧ ὅ,τι (ὁ ἄνδρας) της εἶναι ἀπ' αὐτούς πού ψεύδονται.

9. Κι στὸ πέμπτο (ὄρκο) νά ἐπικαλεῖται τὴν ὀργή τοῦ ΑΛΛΑΧ (νά πέσει) πάνω της, ἂν (ὁ κατηγορὸς της) εἶναι ἀπ' αὐτούς πού λένε τὴν ἀλήθεια.

10. Κι ἂν δέν ἦταν ἡ ὑπέρμετρη χάρις τοῦ ΑΛΛΑΧ πάνω σας κι ἡ εὐσπλαχνία Του, κι ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ συγχωρεῖ καί εἶναι σοφός, (θά εἶχατε ἦδη πραγματικά καταστραφεῖ).

11. **Κ**ι εκείνοι πού ἔφεραν (ἐπινοοῦσαν) τὸ ψέμα, εἶναι μιὰ σπειρά ἀπὸ σᾶς τούς ἴδιους. Ἄλλά μὴν τὸ πάρετε τοῦτο κακό γιά σᾶς, ἀλλά εἶναι γιά τὸ καλό σας. Γιά τὸν κάθε ἕνα (θά ἔλθει ἡ τιμωρία) γιά τὴν ἁμαρτία πού κέρδισαν. Κι ἐκείνος πού τέθηκε ἐπὶ κεφαλῆς τους θά ἔχει μιὰ ἀσστηρότερη τιμωρία.

12. Ἐπρεπε, πιστοὶ καὶ πιστές, δταν ἀκοῦσατε γι' αὐτὴ τὴν ὑπόθεση νά πιστέψετε τὸ καλό γιά τὸν ἑαυτο σας (δηλ. ὅτι πρόκειται γι' ἐνάρετους τῆς θρησκείας σας) καί νά πεῖτε: «Τέτοια πρῶσιβόλη εἶναι μιὰ φανερὴ συκοφαντία».

① وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ
وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ
فَشَهَدَةُ أَحْوَاهِهِمْ أَرْبَعٌ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ
إِنَّمُولْنَ الصَّادِقِينَ

⑦ وَالْخَمْسَةَ أَنْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ
إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

⑧ وَيَذَرُهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ
شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّمُولْنَ الْكَاذِبِينَ

⑨ وَالْخَمْسَةَ أَنْ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا
إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ

⑩ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ
وَأَنَّ لِلَّهِ تَوَابٌ حَكِيمٌ

⑪ إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ
مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ
لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ
وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ

⑫ لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ
وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ
خَيْرًا وَفَالْوَاهِدَاتُ إِفْكٌ مِنْ

(24) Τό Στάδιο «ἄλ – Νούρ» – τό Φῶς
– Μαντίνα – σέ 64 ἑδάφια.

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπο.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

1. **Μ**ία Σούρα (ἓνα Στάδιο) πού
τήν ἔχουμε στείλει κάτω
καί τή κάνουμε ὑποχρεωτική.
Καί στείλαμε μέσα σ' αὐτή
τίς Ὀλοφάνερες Ἐντολές Μας
(τά Ἐδάφια), ὥστε νά μπορέσετε
(νά προειδοποιηθεῖτε) νά τή θυμᾶστε.

① سُوْرَةُ الزَّٰنِيَةِ وَالزَّٰنِيَاتِ
عَٰلِيَّتٍ بَيِّنَاتٍ لِّعَٰلَمِكُمْ لَذَكَّرُونَ

2. ἦν μοιχαλίδα καί τόν μοιχό
νά μαστιγώσετε κάθε ἓναν ἀπό
τούς δύο μέ ἑκατό ραβδισμούς.
Νά μὴ σᾶς πάρει ὁ οἶκτος
– στήν περιτῶσή τους –
ἀπό ὅ,τι ἔχει ὀρίσει ὁ ΑΛΛΑΧ
ἄν πραγματικά πιστεύετε στόν ΑΛΛΑΧ
καί τήν Ἐσχατή Ἡμέρα.
Καί ἄς εἶναι μάρτυρες (παρόντες)
τῆς τιμωρίας τους μιά ὁμάδα
ἀπό τούς Πιστούς.

② الزَّٰنِيَةُ وَالزَّٰنِيَاتُ فَاجْلِدُوا
كُلَّ وَاٰحِدٍ مِّنْهُمَا
مِائَةً جَلْدَةً وَلَا تَأْخُذْكُمْ
بِسْمَارَاتِهِمْ فِي دِينِ
اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيْشَسَدُ
عَذَابُهُمْ طَٰٓئِفَةً مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ

3. Ὁ μοιχός νά μὴ νυμφεύεται
παρά μιά μοιχαλίδα ἢ μιά ἄπιστη
κι ἡ μοιχαλίδα νά μὴ παντρευεῖται
παρά ἓνα μοιχό ἢ ἓναν ἄπιστο.
Κι ἀπαγορεύεται τοῦτο
στούς πιστούς.

③ الزَّٰنِي لَا يَنْكِحُ الْزَّٰنِيَةَ
اَوْ الْمُشْرِكَةَ
وَالزَّٰنِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا
الْزَّٰنِي اِلَّا زَانِيًا
وَمُشْرِكًا
وَحُرْمًا
ذٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ

4. Ἴ ἐκεῖνοι πού κατηγοροῦν
τίς ἑνάρετες γυναῖκες γιά μοιχεῖα,
κι ἔπειτα δέν παρουσιάζουν
τέσσερις μάρτυρες
(γιά νά πιστοποιήσουν τοῦτο)
νά τούς μαστιγώσετε
μέ ὀγδόντα ραβδισμούς, καί
μὴ δεχτεῖτε ποτέ πιά ἄλλη
μαρτυρία ἀπ' αὐτούς.
Γιατί αὐτοί εἶναι
οἱ (πρόστυχοι) παραβάτες.

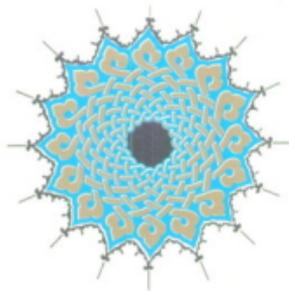
④ وَالَّذِيْنَ يَرْمُونَ
الْمُحْصَنَاتِ
فَلَمْ يَأْتُوا
بِاَرْبَعَةِ شُهَدَآءٍ
فَاجْلِدُوْهُمْ
مَّمْدُونًا
جَلْدَةً
وَلَا تَقْبَلُوْا لَهُمْ
شُهَدَآءًا
اَبْنَاءًا
وَاَوْلَادًا
هُمُ الْقٰسِفُوْنَ

5. Ἐκτός ἄν μετανιώσουν μετᾶ
ἀπ' αὐτό, καί βελτιώσουν
τούς τρόπους καί συμπεριφορά τους.
Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι
Πολυεύσπλαχνος, Πολυεπιεικής

⑤ اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا
مِّنْ بَعْدِ ذٰلِكَ
وَاَصْلَحُوْا
فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ
رَّحِيْمٌ

118. Καί νά πείς: «Κύριέ μου!
 Παραώρησε συγχώρεση καί εὐσπλαχνία!
 Κι Ἐσύ ὁ Ἄριστος
 ἀπό δσους εὐσπλαχνίζονται!»

﴿ وَقُلْ رَبِّ اَغْفِرْ وَاَرْحَمْ وَاَنْتَ خَيْرُ
 الرَّاحِمِيْنَ ﴾

109. Κι ἦταν ἐκεῖ μιά ομάδα ἀπὸ ἐκείνους πού Μέ ὠπηρετοῦν (πού χρησιμοποίησαν τὴν προσευχή) γιὰ νὰ πούν: Κύριέ μας! Πιστεῦοῦμε, γι' αὐτὸ συγχώρεσέ μας καὶ σπλαχνίσου μας. Γιατί Ἄριστη (ἄπειρη) εἶναι ἡ Εὐσπλαχνία Σου!

١٠٩ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّمَا قَاتَلْنَا غَيْرَنَا وَآزَحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

110. Ἄλλὰ τοὺς πήρατε τόσο κοροϊδευτικά, ὥστε σᾶς ἔκαναν νὰ ξεχάσετε τὸ Μῆνυμά Μου, ἐνῶ γελοῦσατε γι' αὐτούς!

١١٠ فَأَتَّخَذَ مِنْهُمْ خِزْيَانًا حَتَّىٰ آتَيْنَاكَ ذِكْرِي وَكَفَّ عَنْهُمْ مَتَاعَهُمْ فَصَحَّوْا

111. Αὐτὴ τὴν ἡμέρα τοὺς ἀνταμείψαμε γιὰ τὴν καρτερικὴ ὑπομονή τους, καὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ κερδισμένοι...»

١١١ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

112. Εἶπε: «Ποιὸς εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐτῶν πού ἔχετε μείνει πάνω στὴ γῆ;»

١١٢ قُلْ كَمْ لَيْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ

113. Εἶπαν: -παραμείναμε μία μέρα ἢ τμῆμα τῆς ἡμέρας. Ἄλλὰ ρώτησε αὐτούς πού κρατοῦν λογαριασμό».

١١٣ قَالُوا لَيْتَنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَأَلَ الْعَادِينَ

114. Εἶπε: «Δέν μείνατε εἰμὴ μόνο πολὺ λίγο, ἂν εἶχατε γνώση!

١١٤ قُلْ إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا فليَلًا وَلَوَ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

115. Μήπως – λοιπόν – ἔχετε λογαριάσει δι τὴν πλάσμα στ' ἄστεῖα (χωρὶς σκοπὸ) καὶ δι τὴν θά ἐπιστρέψετε σ' Ἐμᾶς (γιὰ νὰ δώσετε λόγο);»

١١٥ أَفَسَبَّحْتُمْ إِنَّمَا تَخَلَقْنَائِكُمْ عَبَادًا وَأَنْتُمْ وَالْبَيْنَا لَا تَرْجَعُونَ

116. Δόξα στὸν ΑΛΛΑΧ ὁ Ὑψιστος, ὁ Βασιλιάς, ἡ Ἀλήθεια. Δέν ὑπάρχει θεὸς εἰμὴ μόνο Ἐκεῖνος, ὁ Κύριος τοῦ Τιμημένου Θρόνου!

١١٦ فَعَلَىٰ اللَّهِ الْمَلِكِ الْحَمْدُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ

117. Κι ἂν κανένας ἐπικαλεῖται μὲ τὸν ΑΛΛΑΧ καὶ ἄλλο θεό, καμιά ἔνδειξη δέν ἔχει γιὰ νὰ δικαιολογήσει κάτι τέτοιο. Γιατί ὁ λογαριασμὸς του βρῖσκειται μὲ τὸν Κύριό του! Καὶ στ' ἀλήθεια οἱ Ἄπιστοι δέν θὰ πετύχουν τίποτε.

١١٧ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ

100. γιά νά μπορέσω νά κάνω τό καλό σ' ὅτι ἀφῆσα (παραμελημένο).
— «Με κανένα τρόπο!
Γιατί εἶναι μιά λέξη πού τή λέγει μόνο».
Κι ἀπό πίσω τους ὑπάρχει ἓνα Φράγμα, μέχρι τήν Ἡμέρα πού θά ἀναστηθοῦν.

١٠٠ لَقِيلَ أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِن وَرَائِهِم بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

101. **Κ**ι ὅταν (ἤχησει) φυσήξει (τό ρεύμα τοῦ ἀέρα) στή σάλπιγγα, κανένας συγγενικός δεσμός δέν θά ὑπάρχει αὐτή τήν ἡμέρα ἀνάμεσά τους, κι οὔτε θά ρωτᾶ ὁ ἓνας τόν ἄλλο!

١٠١ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ

102. Κι ὅποιου — τότε — ἡ ζυγαριά βάρυνε (ἀπό καλές πράξεις), αὐτοί θά ἐπιτύχουν τή μακαριότητα.

١٠٢ مَن تَقَلَّتْ مَوَازِينُهُ

103. Κι ὅποιου — ὁμοῦ — ἡ ζυγαριά λάφρυνε, αὐτοί εἶναι ἐκεῖνοι πού ἔχασαν τόν ἑαυτό τους καί στήν Κόλαση θά κατοικήσουν γιά πάντα.

فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاطِحُونَ

104. Ἡ Φωτιά θά κάψει τά πρόσωπά τους, κι οἱ ἴδιοι θά βρισκονται μέσα σ' αὐτή σκυθρωποί μέ τά χεῖλιά τους ἐκτοπισμένα.

١٠٣ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ

105. «Μήπως δέν ἦταν τά Ἑδάφια (τοῦ Κορανίου) Μου πού ἀπαγγέλλονταν πάνω σέ σας, κι ὁμοῦ τά μεταχειριστήκατε (κατηγορώντας τα) γιά ψεύτικα;»

١٠٤ تَلْعِقُ لِحْيَتَهُمْ نَارًا وَهُمْ فِيهَا كَالْحِجُونَ

106. Θά ποῦν: «Κυρίε μας! Μᾶς ἐνίκησαν οἱ δυστυχίες μας, καί κατανηγάσαμε ἓνας λαός παραστρατημένοι!»

١٠٥ أَلَمْ تَكُنْ مِن آيَاتِنَا عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكذِبُونَ

107. Κύριε μας! Βγάλε μας ἀπ' αὐτή! Κι ἂν ἐπιστρέψουμε (στό κακό), τότε νά εἴμαστε — πραγματικά — ἄδικοι.

١٠٦ قَالُوا رَبَّنَا غَابَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ

108. Θά πει: «Νά βυθιστεῖτε σ' αὐτή (ἀδιάντροποι)! Καί μή Μοῦ μιλάτε!

١٠٧ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِن عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ

١٠٨ قَالَ اخْسَرُوا فِيهَا وَلَا يَحْسِلُونَ

91. Δέν πήρε (= δέν γέννησε) ὁ ΑΛΛΑΧ ἕνα γιό, καί δέν ἦταν μαζί Του κανένας θεός. Ἄν ἦταν ἔτσι, κάθε θεός θά πήγαινε μέ δ,τι εἶχε δημιουργήσει, καί μερικοί θά ἤθελαν νά ὕψωθοῦν (νά κυριαρχήσουν) πάνω ἀπό τοὺς ἄλλους! Δόξα στὸν ΑΛΛΑΧ! (Μακριά ἀπ' Αὐτόν) δ,τι (ψευτιές) Τοῦ ἀποδίδουν!

① مَا تَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذْ أَذْهَبَ كُلَّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ

92. Γνωρίζει τὸ κρυμμένο καί τὸ φανερό, καί δόξα σ' Αὐτόν, εἶναι (ἀνώτερος) ἀπὸ τοὺς συνεταίρους πού Τοῦ ἀποδίδουν!

② عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَعَلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

93. **Ν**ά πεις: «Κυρίε μου! Νά μοῦ δείξεις στή ζωή μου – μέ τή θέλησή Σου – (τίς ποινές) πού μ' αὐτές ἔχουν προειδοποιηθεῖ,

③ قُلْ رَبِّيَ إِنَّمَا شَرِحَنِي مَا يُوعَدُونَ

94. Κυρίε μου! Μή μέ κάνεις νά συμπεριληφθῶ μέ τὸν λαό πού (οἱ ἄνθρωποι του) κάνουν ἀδικίες!»,

④ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

95. Κι ἐμεῖς – βέβαια – Εἴμαστε ἱκανοὶ νά σοῦ δεῖξομε (τά βασιανιστήρια) πού μ' αὐτά τοὺς ἔχομε προειδοποιήσει.

⑤ وَإِنَّا عَلَيْنَ أَنْ تَرْجِيَهُ مَا نُوعِدُهُمْ لَقَدْ يُدْرُونَ

96. Πλήρωσε – (ν' ἀποκρούεις) – τὸ κακό μέ δ,τι εἶναι καλύτερο. Ἐμεῖς εἴμαστε καλά πληροφορημένοι γι' αὐτά πού λένε.

⑥ أَذْفَعُ بِاللَّيْلِ هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ تَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يُصِفُونَ

97. Καί νά πεις: «Κυρίε μου! Ἄναζητῶ σέ Σένα καταφύγιο, ἀπὸ τίς εἰσηγήσεις (τοὺς πειρασμούς) τῶν Δαιμόνων.

⑦ وَقُلْ رَبِّيَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ

98. Καί καταφεύγω σέ Σένα – Κυρίε μου! – νά εἶναι μαζί μου».

⑧ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّيَ أَنْ يَحْضُرُونِ

99. (**Σ** τὴν ψευτιά θά ζοῦν) μέχρις οὗτου, ὅταν ὁ θάνατος φτάσει σέ ἕναν ἀπ' αὐτούς, λέει: «Κυρίε μου! Στείλτε με πίσω (στή ζωή),

⑨ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّيَ ارْجِعُونِي

80. Κι Ἐκεῖνος εἶναι πού δίνει τή ζωή καί τό θάνατο, καί σ' Αὐτόν (ὀφείλεται) ἡ ἐναλλαγὴ τῆς Νύχτας καί τῆς Ἡμέρας. Γιατί – τότε – δέν λογικεύεστε;

80 وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ
الْيَلِيلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

81. Κι ὁμοῦς (– ἀντίθετα –) λένε ὁμοια μ' ἐκεῖνα πού ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι.

81 بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ

82. Ἔλεγαν: «Σάν πεθάνουμε καί γίνουμε χῶμα καί κόκκαλα, εἶναι δυνατό – πραγματικά – νά ξανασηκοθοῦμε (πάλι);

82 قَالُوا أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا
وَعِظْمًا أَئِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

83. Ἔτσι – ἀπό πρῖν – εἶχαν ὑποσχεθεῖ σ' ἐμᾶς καί στούς πατέρες μας. Αὐτά (ὁμοῦς) δέν εἶναι παρά παραμῦθια τῶν ἀρχαίων!».

83 لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ وَإِن
هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

84. Νά πεῖς: «Σέ ποιόν ἀνήκει ἡ γῆ κι ὁ, τι εἶναι μέσα της; (Ἀπαντεῖστε) ἄν τό ξέρετε!».

84 قُلْ لِيَا أَرْضِ وَمَنْ فِيهَا إِن كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ

85. Θά ποῦν: «Στόν ΑΛΛΑΧ!»
Νά πεῖς: «Γιατί – λοιπόν – δέν νουθετήσατε!»

85 سَيَقُولُونَ لِلَّهِ أَفَلَا نَذَكَّرُونَ

86. Νά πεῖς: «Ποῖος εἶναι ὁ Κύριος τῶν ἐπτά οὐρανῶν, καί ὁ Κύριος τοῦ ὑπερτάτου Θρόνου (τῆς Ὑπέρτατης (Δόξας)

86 قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

87. Θά ποῦν: «(Ἀνήκουν) στόν ΑΛΛΑΧ!»
Νά πεῖς: «Γιατί – λοιπόν – δέν εἴστε εὐσεβεῖς;»

87 سَيَقُولُونَ لِلَّهِ أَفَلَا نَشْعُرُونَ

88. Νά πεῖς: «Ποῖος εἶναι ἐκεῖνος πού στά χέρια του κρατᾷ τήν κυριότητα κάθε πράγματος, πού προστατεύει (τά πάντα), καί δέν προστατεύεται (ἀπό κανέναν); (Ἀπαντεῖστε) ἄν τό ξέρετε.

88 قُلْ مَنْ يَدِينُهُ يَمْلِكُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ
وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

89. Θά ποῦν: «(Αὐτό ἀνήκει) στόν ΑΛΛΑΧ»
Νά πεῖς: «Πῶς – λοιπόν – ἔχετε παραπλανηθεῖ;»

89 سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُشْرِكُونَ

90. **Α**λλά τούς ἔχουμε στείλει τήν Ἀλήθεια, κι ὁμοῦς αὐτοῖς εἶναι ψευτεῖς!

90 بَلْ آتَيْنَاهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

καί ἡ γῆ κί ὄσα ἦταν μέσα τους (ἀπό ἀταξία καί διαφθορά).
Κί ὁμως τοὺς δώσαμε
τίς προειδοποιήσεις τους,
ἀλλὰ αὐτοὶ ἀπομακρύνονται
(ἀμφισβητώντας) τίς προειδοποιήσεις.

وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا بَلَّ أَنْفُسِهِمْ
بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِ مُعْرِضُونَ

72. Ἡ μήπως τοὺς ρωτᾷς
γιὰ κάποια ἀποζημίωση (βοήθεια);
Κί ὁμως καλύτερη εἶναι
ἡ ἀμοιβή (βοήθεια) τοῦ Κυρίου σου.
Ἐκεῖνος εἶναι ὁ Ἄριστος ἀπ' ὄσους
μοιράζονται ἀγαθὰ γιὰ τὴ συντήρηση.

٧٢ أَرَأَيْتَ لَهُمْ خَرْجًا خَرَجْنَا بِكَ خَيْرٌ
وَهُوَ خَيْرٌ لِّلرَّزِيقِ

73. Ἐσὺ τοὺς καλεῖς
— βέβαια — στὸν ἴσιο Δρόμο.

٧٣ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

74. Κί ὁμως ἐκεῖνοι πού δέν
πιστεύουν στὴ Μέλλουσα Ζωή,
παρεκκλίνουν ἀπὸ τὸν Δρόμο.

٧٤ وَلَئِن لَّا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
عَنِ الصِّرَاطِ لَكُنُوعُونَ

75. **Κ**ί ἂν τοὺς σπλαχνιστοῦμε καί
ξεσκεπάσουμε τὸ κακό πού εἶναι
πάνω τους (ἂν τοὺς σώσουμε),
θὰ ἐπιμένουν (πάλι)
στὶς παραβάσεις τους, τυφλά.

٧٥ • وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَفْنَا مَا بِيَدِهِمْ مِنْ صُورٍ لِّلْغَوَافِ
طَغَيْنَاهُمْ يَتِمُّونَ

76. Κί ὁμως τοὺς πῆραμε
(ἐπιβάλλοντας) Τιμωρία πάνω τους,
ἀλλὰ δέν ταπεινώθηκαν
στὸν Κύριό τους, οὔτε ἔδειξαν
προθυμία νὰ (Τὸν) ἰκετεύουν!

٧٦ وَلَقَدْ أَخَذْنَا لَهُم بِالْعَذَابِ مَا اسْتَكَاوُا لِّلرَّحْمِ
وَمَا يَنْصَرِعُونَ

77. Μέχρις ὅτου ἂν ἀνοίξουμε
πάνω τους μιὰ πόρτα (πού
νὰ ὀδηγεῖ) σὲ αὐστηρὴ Τιμωρία,
τότε νὰ τους πού εἶναι
κί ὄλας — ἐκεῖ μέσα —
βουτηγμένοι σὲ ἀπόγνωση!

٧٧ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ
شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ

78. **Κ**ί εἶναι Ἐκεῖνος πού ἐφτιαξε
γιὰ σᾶς (τὴ δύναμη) τῆς ἀκοῆς,
τῆς ὄρασης, καί τῆς καρδιάς (τὴν ἀντίληψη)
(γιὰ νὰ αἰσθάνεστε καί
νὰ καταλαβαίνετε). (Κί ὁμως)
πολύ λίγες εἶναι,
οἱ εὐχαριστίες (πού δίνετε).

٧٨ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمْ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

79. Κί Ἐκεῖνος εἶναι πού σᾶς ἔχει
πολλαπλασιάσει (κάτω) στὴ γῆ, καί
σ' αὐτὸν θὰ πᾶτε πίσω ὄλοι σας

٧٩ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ
تُنْحَرُونَ

εκείνο που μπορεί νά σηκώσει.
Μπροστά Μας έχουμε ένα Βιβλίο
που μιλά καθαρά και δίκαια,
κι αυτόι (ποτέ) δέν θ' άδικηθοϋν.

وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَخْطُبُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

63. Κι όμως οι καρδιές τους είναι
(βυθισμένες) στην άμάθεια
(άναφορικά) μ' αυτό,
κι επί πλέον οι πράξεις τους
είναι οι ίδιες, άντί νά έχουν
τούτου ύπ' όψη (τους),

ۛۛ بَلْ لَوْ بُرِّهْتُمْ فِي غَيْرِهِ مِنْ هَذَا وَلَمْ
تَعْمَلْ مِنْ دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَمَّا عَمِلُوا

64. μέχρις ότου όταν κυριεύσει
ή Τιμωρία, όσους δέχτηκαν
τά καλά του κόσμου,
κι επί πλέον θά έχουν νά κάνουν
κι άλλες κακές πράξεις, τότε
θ' άναστενάζουν βαθιά, ίκετεύοντας!

ۛۛ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ
إِذَا هُمْ يُجْرُونَ

65. (Και θ' άκούσουν): «Μήν γογγύζετε
— αυτή τήν ήμέρα — ίκετεύοντας.
Γιατί όποσδήποτε καμιά
βοήθεια δέν θά βρείτε από Μάς.

ۛۛ لَا تَجْرُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِنَّا لَأَنْصُرُونَ

66. «Τά έδάφια (του Κορανίου) Μου
άπαγγέλλονταν πάνω
σας, κι όμως
— πάνω στίς πτέρνες σας —
γυρίζατε —,

ۛۛ قَدْ كُنَّا نَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا عَلَى
أَعْيُنِكُمْ نَسْخُورُونَ

67. (άπό ύπερηφάνεια, ξαγρυπνοϋν τήν νύχτα,
λέγοντας βλαστήμιες κι άνοησίες γιά
το Κοράνιο) σάν κι αυτόν που
διηγείται παραμύθια.

ۛۛ مُتَكِبِينَ بِهِ سِيمَاءَ الْأَنْصُرُونَ

68. **Μ**ήπως δέν σκέφτηκαν
(προσεκτικά) τό Λόγο (του ΑΛΛΑΧ).
"Η μήπως τούς έχει φτάσει κάτι
(καινούργιο), που δέν είχε δοθεί
— παλαιότερα — στους πατέρες τους;

ۛۛ أَفَلَمْ يَذَرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ
آبَاءَهُمْ الْأَوَّلِينَ

69. "Η μήπως δέν άναγορίζουν
τόν 'Απόστόλό τους
καί τόν άρνούνται:

ۛۛ أَمْ لَهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ سُرَّةٌ أَلَمْ يَنْكُرُوا

70. "Η μήπως λένε: «Τόν έχει
καταλάβει ή μανία; »Κι όμως
τούς έχει φτάσει — φέρνοντας —
τήν 'Αλήθεια, αλλά οι περισσότεροι
άπ' αυτός μισοϋν τήν 'Αλήθεια.

ۛۛ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ
وَكَثُرُوا لِقَاءَ الْكَافِرِينَ

71. Κι άν ή 'Αλήθεια άκολουθοϋσε
τίς επιθυμίες τους, τότε
θά αφανίζονταν οι οϋρανοι

ۛۛ وَلَوْ اتَّبَعَ الْمُتَّقُونَ الْهَوَاءَ لَمَا لَسَدَتِ السَّمَوَاتُ

52. Αυτή – βέβαια –
 ή 'Αδελφότητα σας (ή θρησκεία σας)
 είναι μία και μόνη 'Αδελφότητα,
 (θρησκεία όλων των αποστόλων είναι
 μία και μόνη) κι 'Εγώ είμαι ο Κύριός σας.
 Γι' αυτό φοβηθείτε Με (κι όχι άλλον).

٥٢ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً
 وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ

53. 'Αλλά (οί άνθρωποι) απέκωσαν
 την υπόθεση (της ενότητας) τους
 (και χωρίστηκαν) μεταξύ τους
 σέ σχίσματα. Κάθε κόμμα
 χαίρεται γι' αυτό πού
 βρίσκεται στα χέρια του
 (γι' αυτό πού πιστεύει).

٥٣ فَخَطَمُوا أَمْثَلَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ
 بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُوا

54. 'Αφσά τους στήν άμάθειά τους
 – άνακατωμένοι όπως βρίσκονται –
 μέχρι (πού θά φτάσει) ό χρόνος.

٥٤ فَذُرُّهُمْ فِي غَمْرِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ

55. **Μ**ήπως λογαριάζουν ότι,
 επειδή τούς έχουμε χορηγήσει
 άφθονο πλούτο και άγόρια,

٥٥ أَيْحَسِبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ
 وَبَنِينَ

56. Ίσως βιαστούμε (και
 τούς ευεργετήσουμε) με
 κάθε αγαθό; Κι όμως
 δέν τό νιώθουν.

٥٦ نَسَارِعُ لَهُمْ فِي الْحَيَاتِ بَل لَّا يَشْعُرُونَ

57. **Ε**κείνοι πού ζουν τρομαγμένοι
 από τό φόβο του Κυρίου τους,

٥٧ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ
 مُشْفِقُونَ

58. Κι εκείνοι πού πιστεύουν
 στις 'Εντολές του Κυρίου τους,

٥٨ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ

59. Κι εκείνοι πού δέν ενώνουν
 (στήν λατρεία) συνεταιρούς
 με τόν Κύριό τους,

٥٩ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ

60. Κι εκείνοι πού δίνουν ό,τι
 τούς δόθηκε (άγαθοεργούν),
 με τίς καρδιές τους
 γεμάτες από φόβο,...
 γιατί, θά επιστρέψουν
 στόν Κύριό τους.

٦٠ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ
 أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ

61. Είναι αυτοί πού βιάζονται
 (νά κάνουν) κάθε καλό, κι αυτοί
 είναι πού προπορεύονται
 σ' αυτό (στήν άγαθοεργία).

٦١ أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْحَيَاتِ وَمُهُمْ لَهَا
 سَابِقُونَ

62. **Κ**αι δέν επιβαρύνομε καμιά
 ψυχή με φορτίο μεγαλύτερο άπό

٦٢ وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا

44. Έπειτα στείλαμε διαδοχικά τους άποστόλους Μας. Κάθε φορά που έφτανε σ' ένα έθνος ο άπόστολός του, τόν κατηγορούσαν για ψεύτη. Κι έτσι τούς κάναμε νά άκολουθήει ο Ένας (λαός) τόν άλλο (στήν τιμωρία). Καί τούς κάναμε Ιστορία (γιά νά τήν διηγούνται). Καταστροφή άς πέσει στόν λαό πού δέν πιστεύει!

٤٤ مُرَّازْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَا كُلًّا فَبَاءَآ أَنَّهُ رُسُلُهُمْ كَذَّبُوهُ فَأَتَيْنَاهُم بِبَعْضِهِمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثًا فَبَعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

45. Έπειτα στείλαμε τόν Μωϋσή και τόν 'Ααρών — τόν άδελφό του — μέ τίς Έντολές Μας και φανερή έξουσία,

٤٥ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَى وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ

46. στόν Φαραώ, και στούς 'Αρχοντές του. Αυτόι όμως συμπεριφέρθηκαν ύπεροπτικά (αύθαδέστατα), κι ήταν Ένας λαός άλαζονικός (πολύ φαντασμένος).

٤٦ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ

47. Είπαν: «Πώς (είναι δυνατό) νά πιστέψουμε σέ δυο ανθρώπους πού είναι σάν κι έμείς; κι ο λαός τους (βρίσκεται) στήν έξουσία μας) και μάς ύπηρετεί!

٤٧ فَسَاءَ لَوَالِئِهِمْ لِيُشْرِكُوا مِنَّا وَفَرِحُوا مِنَّا أَنَّا كَذَّبُوا

48. Έτσι τούς κατηγορήσαν γιά ψεύτες και έγιναν (ώς έκ τούτου) άπό εκείνους πού χάθηκαν (καταστράφηκαν).

٤٨ فَكَذَّبُوا بِرُءُوسِهِمْ فَكَانُوا مِنَ الْخٰٓسِرِينَ

49. Δώσαμε — όμως — στόν Μωϋσή τή Βίβλο, γιά νά καθοδηγηθοϋν (στό δρόμο τής 'Αλήθειας).

٤٩ وَوَعَدْنَا آدِينَآ مُوسَى الْكِتٰٓبَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

50. Καί κάναμε τό γιό τής μαριάμ και τή μητέρα του Σημειο (θαύμα), και τούς δώσαμε καταφύγιο σέ ύψηλή τοποθεσία, (πού παρείχε) ήρεμία και ασφάλεια και έφοδιασμένο μέ πηγάδια (νερού).

٥٠ وَجَعَلْنَا آدِينَآ مَرْوَةَ وَأَمْرًا ءَايَةً وَأَوَيْنَهُمَا إِلَى رَبْوَةٍ ذٰٓنِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ

51. ♀! Έσείς οι άπόστολοι! Φάγετε (άπολαμβάνοντας) άπό τά καλά κι άγνά πράγματα και κάνετε τό σωστό, γιατί είμαι Γνώστης όλων τών έργων σας.

٥١ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوْا مِنَ الطَّيِّبٰٓتِ وَأَعْمَلُوا صٰٓلِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

«Αυτός δέν εἶναι (τίποτε περισσότερο) παρά ἕνας ἄνθρωπος σάν κι ἐσᾶς, πού τρώγει ὄ,τι τρώτε καί πίνει ὄ,τι πίνετε.

يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ
وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ

34. «Καί ἂν ὑπακούσετε ἕναν ἄνθρωπο σάν κι ἐσᾶς (βέβαια) θά χαθεῖτε.

٣٤ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلِيكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا تُحْسِرُونَ

35. «Μήπως δέν σᾶς ὑποσχέθηκε ὅτι ὅταν πεθάνετε, καί γίνετε χῶμα καί κόκκαλα θά ξαναβγῆτε (πάλι στή ζωῆ);

٣٥ أَعْيَدُكُمْ أَنْتُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظْمًا إِنَّكُمْ تُخْرَجُونَ

36. «Μακριά, πολύ μακριά εἶναι αὐτό πού σᾶς ὑπόσχεται!

٣٦ • مَهَيَاتَ مَهَيَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ

37. Τίποτε δέν ὑπάρχει παρά (μόνο) ἡ ζωῆ μας σ' αὐτό τόν κόσμο! Πεθαίνομε καί ζοῦμε! Ἄλλά ποτέ (πάλι) δέν θά ἀναστηθοῦμε!»

٣٧ إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ

38. Δέν εἶναι αὐτός παρά ἕνας ἄνθρωπος πού ἐπινοεῖ ἕνα ψέμα κατά τοῦ ΑΛΛΑΧ. Καί δέν εἴμαστε ἐμεῖς πού θά πιστέψουμε σ' αὐτόν!»

٣٨ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ

39. Εἶπε (ὁ προφήτης τους): «Κυρίε μου! Βοήθησέ με, γιά τά ψέματα πού μέ κατηγοροῦν».

٣٩ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَبُوا

40. Εἶπε (ὁ ΑΛΛΑΧ): «Λίγο ἀκόμα (περιμένετε) καί θά γίνουν ἀξιολύπητοι!»

٤٠ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِيُصِيعُنَّ نِدْمِينَ

41. Καί τούς πῆρε — μέ δίκαιο τρόπο — (τοῦς πρόφτασε) ἡ δυνατή καί ξαφνική κραυγή καί τούς κάναμε σάν σκουπίδια ἀπό νεκρά λείψανα (πού ἔπλαεν) πάνω στό ποτάμι!) Ἄς γίνει καταστροφή στό λαό τῶν ἀσεβῶν!

٤١ فَآخَذَهُمْ الصَّيْحَةُ بِالْحَيِّ جَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً
فَبَعْدَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

42. **Ε**πειτα ἀνυψώσαμε — μετά ἀπ' αὐτοῦς — ἄλλες γενιές.

٤٢ ذُرِّيَّتًا نَّمَاءً مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ

43. Κανένας λαός δέν μπορεῖ νά ἐπισπεύσει τό ὀρισμένο τέρμα του, κι οὔτε νά (τό) καθυστερήσουν.

٤٣ مَا سَبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَجِرُونَ

τήν Κιβωτό μέ τά μάτια Μας
(μέ τήν επιτήρησή Μας) και
μέ τήν εμπνευσή Μας).
Καί σάν Έλθε ή διαταγή Μας
— κι οί πηγές τής γής ξεχυθοῦν
ὀρμητικά — φώριωσε σ' αὐτή
ἀπό κάθε εἶδος ἕνα ζευγάρι
(ἀρσενικό και θηλυκό) και
τήν οἰκογένειά σου, ἐκτός
ἀπό ἐκείνους πού πάνω τους
ὁ Λόγος (Μας) τοῦς ἔχει
ἀπό πρίν (καταδικάσει).
Καί μήν ἀπευθυνθεῖς σ' Ἐμένα
(νά συγχωρέσω) ὅσους ἔχουν
ἀδικήσει (= τοῦς ἐνόχους).
Γιατί θά πνιγοῦν
(στόν Κατακλυσμό).

وَوَحْيًا فَلَمَّا جَاءَ أَمْرًا فَفَارَقُوا النَّشُورُ فَاسْأَلْنَا
فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ آتَيْنِ وَأَهْلَكَ
إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ
وَلَا تَحْطَبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ
مُغْرَقُونَ

28. Κι ὅταν ἐπιβαστεῖς — ἐσύ
κι ὅποιος εἶναι μαζί σου —
πάνω στήν Κιβωτό, νά πεῖς:
«Δόξα στόν ΑΛΛΑΧ πού μᾶς ἔσωσε
ἀπ' τό λαό πού
(οἱ ἄνθρωποι του) εἶναι ἄδικοι».

۲۸ فَلَمَّا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ عَكَ عَلَى الْفَلَاحِ
فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ

29. Καί νά πεῖς: Κύριέ μου!
Βοήθησε νά κατέβω σέ τόπο
εὐλογημένο, γιατί Ἐσσύ εἶσαι
ὁ Ἄριστος γιά νά μᾶς
διευκολύνεις στήν ἀποβίβαση».

۲۹ وَقُلْ رَبِّ انزِلْنِي مُنزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ
خَيْرُ الْمُنزِلِينَ

30. Βέβαια σ' αὐτό ὑπάρχουν
σημεῖα (γι' ἄνθρώπους πού
καταλαβαίνουν). Κι Ἐμεῖς (ἔτσι)
δοκιμάζουμε (τοῦς ἄνθρώπους).

۳۰ إِنَّكَ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَلِنَكْتُبَنَّ الْآيَاتِ لِلْمُتَّبِعِينَ

31. **Ε**πειτα ἀνυψώσαμε — μετά
ἀπ' αὐτούς — ἄλλη γενιά.

۳۱ ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ

32. Καί στείλαμε σ' αὐτούς
ἕναν ἀπόστολο ἀπ' τήν γενιά τους
(λέγοντας): «Λατρεύετε τό ΑΛΛΑΧ.
Δέν ἔχετε ἄλλο θεό ἐκτός ἀπ' Αὐτόν.
Γιατί, λοιπόν δέν θά (Τόν) φοβηθεῖτε»;

۳۲ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا كُفَرْتُمْ لِلَّهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ

33. **Κ**ι εἶπαν οἱ ἀρχηγοί
τοῦ λαοῦ του, πού ἦταν ἄπιστοι
και εἶχαν διαφεύσει γιά
τή Συνάντηση στή Μέλλουσα Ζωή,
και πού τοῦς ἐπιτρέψαμε
νά ἀπολαύσουν τά καλά τῆς ζωῆς
τοῦ κόσμου (τοῦτου).

۳۳ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِمَنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا الْأَخْرَفِ
وَأَنْزَلْنَا فِي الْحَجَاةِ الَّذِينَ آمَنُوا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ

στό Τουρ (δρος) Σινά, πού
παράγει λάδι και
νοστιμιά γι' αυτούς (πού
τό χρησιμοποιούν) γιά φαγητό.

يَا ذَهَبٍ وَصَبِغٍ لِلْآكِلِينَ

21. Καί στά ζωντανά σας – επίσης –
θά βρείτε ένα διδακτικό παράδειγμα.
Σās δίνουμε νά πιείτε
ἀπό εκείνο πού βρίσκεται μέσα
στό κορμί τους (τό γάλα).
Καί πολλά ἄλλα ὄφελῃ ἔχετε
(ἐκτός) ἀπ' αὐτά.
Κι ἀπό τό (κρέας) τους τρῶτε.

﴿١١﴾ وَكَانَ كَعْمٍ فِي الْأَعْمَى لَعْنَةً
نُسِفِكُمْ مِمَّا فِي بَطُونِهَا
وَلَكُمْ فِيهَا مَنفَعٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا
تَأْكُلُونَ

22. Καί πάνω σ' αὐτά, ὅπως και
μέ τά καράβια φέρεστε.

﴿١٢﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفَالِكِ نَحْمَلُونَ

23. **Κ**αί πράγματι ἔχουμε στείλει
τόν Νῶε
στή γενιάτου και εἶπε:
"ὦ! Λαέ μου! Λατρεύετε τόν ΑΛΛΑΧ!
Δέν ἔχετε ἄλλο θεό
ἐκτός ἀπό Ἐκεῖνον.
Γιατί – λοιπόν – δέν (Τόν) φοβᾶστε;

﴿١٣﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ لِعِقْوَمِ
أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا
تَتَّقُونَ

24. Καί εἶπαν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἀπιστῶν
(ἀνθρώπων) τῆς γενιάς του:
«Δέν εἶναι (ὁ Νῶε) τίποτε ἄλλο,
εἰμὴ ἕνας ἄνθρωπος σάν κι' ἐσᾶς
πού θέλει νά ἐπιβάλλει
τήν ὑπεροχή του πάνω σας.
Ἄν ὁ ΑΛΛΑΧ ἤθελε (νά στείλει
ἀγγελιοφόρους), θά ἔστελνε
κάτω (στή γῆ) ἀγγέλους.
Ποτέ δέν ἔχουμε ἀκούσει
σάν κι αὐτό (πού λέγει) ἀπό
τούς ἀρχαίους προγόνους μας».

﴿١٤﴾ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَفْضَلَ
عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً
مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولَىٰ

25. (Κι ἄλλοι εἶπαν): «Αὐτός
δέν εἶναι παρά ἕνας ἄνδρας πού
τόν βασανίζει μιὰ παραφροσύνη.
Περιμένετε (και ἔχετε ὁπομονή)
μαζι του γιά ὀρισμένο χρόνο.

﴿١٥﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ يُؤْمِنُ فَإِنَّهُ فَتَرَبَّصُوا بِهِ
حَتَّىٰ حُجِرَ

26. Εἶπε (ὁ Νῶε): «Κυρία μου!
Βοήθησέ με, ἀπό αὐτό πού
μέ κατηγοροῦν σάν ψέμα!»

﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ

27. Καί τόν ἐμπνεύσαμε (μ' αὐτό
τό μήνυμα): «Νά κατασκευάσεις

﴿١٧﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفَالِكَ يَا عَيْنَتَا

12. **Κ**αί πλάσαμε τόν άνθρωπο από τό καθαρό στοιχείο τῆς λάσπης.

١٢ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلْفٍ مِنْ طِينٍ

13. Ἐπειτα τόν κάναμε σάν (σταγόνα) σπέρματος μέσα σέ ἥμερο τόπο, μόνιμα σταθερό (τό σῶμα τῆς μητέρας).

١٣ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نَفْسًا فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ

14. Ἐπειτα δημιουργήσαμε τό σπέρμα σέ θρόμβο από πηκτό αἷμα, καί δημιουργήσαμε τό θρόμβο σέ (ἐμβρυο) σβῶλο συμπαγῆ, καί δημιουργήσαμε τό συμπαγῆ σβῶλο σέ κόκκαλα καί ντύναμε (περιβάλαμε) τά κόκκαλα μέ σάρκα, κι ἔπειτα σχημάτισαμε ἀπ' αὐτό ἓνα ἔλλο (νέο) πλάσμα. Ἄς εἶναι εὐλογημένος ὁ ΑΛΛΑΧ, ὁ Ἄριστος τῶν δημιουργῶν.

١٤ ثُمَّ خَلَقْنَا النَّفْسَ عَاقِبَةً فَخَلَقْنَا الْعَاقِبَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا مَّا عَرَفْنَا بَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

15. Ἐπειτα ἀπ' ὅλα αὐτά – στό τέλος – θά πεθάνετε.

١٥ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ

16. Ἐπειτα – κατά τήν Ἡμέρα τῆς Ἀνάστασης, θά ἐπανέλθετε (ἀπ' τό θάνατο), θά ἀναστηθεῖτε.

١٦ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ

17. Καί πλάσαμε πάνω σας ἑπτά δρόμους
Καί ποτέ,
τίποτε δέν παραμελήσαμε ἀπ' τή Δημιουργία (Μας).

١٧ وَلَقَدْ خَلَقْنَا قُرُوقُمْ سَبْعَ طَرَائِقٍ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ

18. **Κ**αί στείλαμε κάτω (στή γῆ) νερό ἀπό τόν οὐρανό, σέ μετρημένη ποσότητα, καί τό κάναμε νά παραμείνει (διαβρέχοντας) τή γῆ. Καί εἴμαστε ἱκανοί – βέβαια – (εὐκολα) νά τό κάνουμε νά φύγει (ἀποξηραίνοντάς της).

١٨ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنسَكْنَاهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ

19. Μ' αὐτό φτιάξαμε γιά σᾶς (καλλιεργήσαμε) κήπους ἀπό χοιρμάδες κι ἀμπέλια. Σ' αὐτούς ἔχετε ἀφθονα φρούτα, καί ἀπ' αὐτά τρώτε (καί χαίρεστε),

١٩ فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَبْنَا لَكُمْ فِيهَا قُرُوعًا وَكَثِيرًا مِّنْهَا نَأْكُلُونَ

20. (Ἐπίσης) ἓνα δένδρο πού βγαίνει (φύεται)

٢٠ وَشَجْرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنبُتُ

(23) Τό Στάδιο «άλ - Μου'μινούν» -
οί Πιστοί
- Μέκκα - σέ 118 εδάφια

Στό όνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Ο**ί Πιστοί θά φτάσουν,
ὁπωσδήποτε, στήν ἐπιτυχία.

① قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ

2. Εἶναι ἐκεῖνοι πού ταπεινώνουν
τόν ἑαυτό τους όταν προσεύχονται.

② الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ

3. Κι εἶναι ἐκεῖνοι πού ἀποφεύγουν
ματαιόδοξες κουβέντες.

③ وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ

4. Κι εἶναι ἐκεῖνοι πού τηροῦν, ἔμπρακτα,
τήν Ζακάτ (τήν ἰσλαμική ἐλεημοσύνη).

④ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ

5. Κι εἶναι ἐκεῖνοι πού προφυλάγουν
τόν ἑαυτό τους ἀπέχοντας
ἀπό τά σαρκικά πάθη
(τό γενετήσιο ὄργασμό).

⑤ وَالَّذِينَ هُمْ لِأُفْوَجِهِمْ حَافِظُونَ

6. Ἐκτός ἂν τοῦτο συμβαίνει
μέ τίς συζύγους τους μόνο,
ἢ μέ (τις αἰχμαλώτους) ἐκείνες πού
ἐξουσιάζει τό δεξί τους χέρι,
γιατί τότε (στήν περίπτωση αὐτή)
εἶναι ἐκτός μομφῆς.

⑥ إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ

أَيْمَانُهُمْ فَلَا يَمُومُونَ غَيْرُ مُؤْمِنِينَ

7. Ἄλλά ἐκεῖνοι ὁμως πού
οἱ ἐπιθυμίες τους ξεπερνοῦν
αὐτά τά ὄρια εἶναι παραβάτες.

⑦ مَنِ ابْتِغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ

الْعَادُونَ

8. (Μακάριοι ἐπίσης) εἶναι
κι ἐκεῖνοι πού προσέχουν
ὁ,τι τοῦς ἔχει δοθεῖ
ἐμπιστευτικά καί εὐλικρινά,
τηροῦν τίς συμφωνίες τους.

⑧ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ

رَاضُونَ

9. Καί εἶναι ἐκεῖνοι πού (μέ ἀκρίβεια)
φυλάγουν τίς προσεσχές τους.

⑨ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

10. Αὐτοί θά εἶναι οἱ κληρονόμοι,

⑩ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ

11. πού θά κληρονομήσουν
τόν Παράδεισο, καί πού
(για πάντα) ἐκεῖ θά κατοικήσουν.

⑪ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ وَسْهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

κι από
τούς ανθρώπους, ο ΑΛΛΑΧ, βεβαίως,
άκουει και βλέπει (τά πάντα).

وَمَنْ النَّاسِ إِنْ اللَّهُ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

76. Γνωρίζει ότι βρίσκονται
ανάμεσα στα χέρια τους
(μπροστά τους) κι ότι
βρίσκονται πίσω τους.
Στόν ΑΛΛΑΧ επιστρέφουν όλες
οι υποθέσεις (για απόφαση).

﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
وَأِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾

77. ﴿! "Εσείς πού έχετε πιστέψει!
Γονατίστε και προσκυνείτε
και λατρεύτε τον Κύριο σας.
Κάνετε το καλό για
νά επιτύχετε.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا
وَأَسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

78. Και αγωνιστείτε καθώς πρέπει
υπέρ του ΑΛΛΑΧ
(με ειλικρίνεια και πειθαρχία)
'Εκείνος είναι πού σ'αξ έχει
διαλέξει και δέν σ'αξ έχει
επιβάλλει δυσκολίες
στή θρησκεία σας.
Είναι ή λατρεία του πατέρα σας
'Αβραάμ. 'Ο ΑΛΛΑΧ είναι 'Εκείνος
πού σ'αξ ονόμασε «οι Μουσουλμάνοι»
άπό πρίν, και σ' αυτή
(τήν θρησκεία)
για νά μπορέσει νά μαρτυρήσει
ό 'Απόστολος για σ'αξ,
κι εσείς νά είστε μάρτυρες
για τούς ανθρώπους!
Γι' αυτό τηρείτε τακτική Προσευχή,
και νά δίνετε (ελεημοσύνη) Ζακάτ
και κρατηθείτε σταθερά στόν ΑΛΛΑΧ
'Εκείνος είναι ό προστάτης σας,
Τι 'Υψιστος προστάτης!
και τί 'Υψιστος (κάλιστος) βοηθός!

﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ
أَجْبَبَكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ
مِنْ حَرَجٍ بَلَاءَ آيَاتِكُمْ إِيْرَاهِدَهُ هُوَ سَمَّكُمْ
الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا
يَكُونُ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَيَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا
بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى
وَنِعْمَ النَّصِيرُ﴾

Όλα αυτά είναι (γραμμένα)
σέ βιβλίο, κι όλα είναι
εύκολα γιά τόν ΑΛΛΑΧ.

يَسِيرٌ

71. Καί λατρεύουν – αντί τόν ΑΛΛΑΧ –
(άλλες θεότητες) γιά τις όποιες κανένα
τεκμήριο δέν έχει
σταλεί κάτω, και
γιά τις όποιες δέν έχουν
(οί όπαδοί τους) καμιά γνώση.
Καί γιά τούς άδικους
δέν ύπάρχει κανένas βοηθός.

٧١ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ
سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
مِنْ نَصِيرٍ

72. Κι όταν άπαγγέλλονται (διαβάζονται)
σ' αυτούs τά όλοκάθαρα Έδάφια
(του Κορανίου) Μας, παρατηρεΐs
στό πρόσωπο τών άπιστων
τήν άρνηση, και είναι έτοιμοι
νά προσβάλλουν βίαια αυτούs
πού άπαγγέλλουν τά Έδάφια Μας.
Νά πεις: «Μήπως θέλετε
νά σās άναγγελω κάτι τι (πολύ)
χειρότερο γιά σας άπ' αυτά (τά Έδάφια),
πού σās ένοχλούν;
Έίναι ή Φωτιά (της Κόλασης)
πού ο ΑΛΛΑΧ έχει ύποσχεθεί
στους άπιστους! Τι άθλιο τέλος!»

٧٢ وَإِذَا نَسَأْنَا عَلَيْهِمُ آيَاتِنَا بَدَّتْ يُرْفِقُونَ فِي وُجُوهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا النَّكَرَ كَادُونَ يَظُنُونَ
بِالَّذِينَ يَنْتَلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا أَنَّهُمْ لَأَنْتُمْ كُمْ
بِشْرِكٌ مِن ذَلِكُمُ النَّارِ
وَعَدَهَا اللَّهُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَإِلَى الْمَصِيرِ

73. **Q!** Έσεΐs οί άνθρωποι!
Έχει δοθει ένα παράδειγμα
κι ακουστε το!
Αυτούs πού επικαλεΐστε
– αντί τόν ΑΛΛΑΧ – δέν είναι σέ θέση
(δέν μπορούν) νά δημιουργήσουν (οΐτε)
μιά μύγα εστω κι άν δλοι τους
μαςευτουΐν γι' αυτό! Κι άν (άκόμα)
ή μύγα άρπάξει κάτι τι
άπ' αυτούs, δέν θά έχουν
τή δύναμη νά τό σώσουν
(νά τό άπαλλάξουν) άπ' αυτή.
Άδύνατοι είναι και ο αίτών
και τό αίτούμενο!

٧٣ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَمَا تَسْمَعُونَ اللَّهُ
إِنَّ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذَبَابًا
وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِن يَسْأَلْهُمْ الذَّبَابُ مَن يَشْفِيهِمْ
لَا يَسْتَفِيدُونَ مِنْهُ صَعْفَ الظَّالِمِ
وَالظَّالِمُونَ

74. Δέν ήξεραν καλά νά εκτιμήσουν
δίκαια τό κύρος του ΑΛΛΑΧ.
Ό ΑΛΛΑΧ είναι πράγματι,
πανίσχυρος κι Άνίκητος.

٧٤ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَعَزِيزٌ

75. Ό ΑΛΛΑΧ διαλέγει (έκλέγει)
άπόστολους άπ' τούς άγγελους

٧٥ اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا

64. Σ' Αὐτόν ἀνήκουν ὅλα ὅσα βρῖσκονται στοὺς οὐρανοὺς καὶ στὴ γῆ – χωρὶς ἀμφιβολία – ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι ὁ Μόνος Πλούσιος (πάνω ἀπὸ κάθε ἀνάγκη) καὶ ἀξίζει νὰ Ὑμνεῖται (ἐπαινεταί).

﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾

65. **Δ**ὲν βλέπεις ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ ἔχει ὑποτάξει (στὴ διάθεσή σας) ὅλα ὅσα βρῖσκονται στὴ γῆ, καὶ τὰ καράβια νὰ τρέχουν στὴ θάλασσα μὲ τὴ διαταγὴ (θέλησή) Του; Ἐκεῖνος ἀναχαίτιζει τὸν οὐρανὸ ἀπὸ τὸ νὰ πέφτει πάνω στὴ γῆ, ἐκτός (ἂν γίνει τοῦτο) μὲ τὴν ἀδεια (θέλησή) Του. Ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι – πράγματι – Ἐπιεικὴς καὶ Ἐλεήμονας γιὰ τοὺς ἀνθρώπους.

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مِمَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفَلَاقَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرٍ وَعِندَ السَّمَاءِ أَنْ نَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا لِيَذِيبَ عَنْهَا رَبُّنَا إِنَّ اللَّهَ بِالْأَنْبَاءِ لَرُؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾

66. Ἐκεῖνος εἶναι ποὺ σὰς ἔδωσε ζωὴ, καὶ ἔπειτα προξενεῖ τὸ θάνατό σας, καὶ ἔπειτα πάλι θὰ σὰς ξαναδώσει ζωὴ. Πραγματικά ὁ ἀνθρώπος εἶναι ἀχάριστος (ἀγνώμονας).

﴿وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ﴾

67. **Γ**ιὰ κάθε ἔθνος ἔχουμε ὀρίσει θεσμούς καὶ ἱεροτελεστίες, ποὺ (ὀφείλουν) νὰ τὶς ἀκολουθοῦν μέχρι νὰ ῥθει ὁ Μουχάμματ). Ἄς τους (ὁ Μουχάμματ) νὰ μὴν λογομαχοῦν μαζί σου πάνω σ' αὐτὰ τὰ θέματα (τοῦ Ἰσλάμ) ἀλλὰ νὰ (τοὺς) παρακινεῖς δλους (νὰ ἀπευθύνονται) στὸν Κυριό σου. Γιατὶ ἐσύ εἶσαι ἡδὴ στὸν ἴσιο Δρόμο (τῆς Ἀλήθειας).

﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا مِمَّا تَشَاءُونَ فَلَا تُبَدِّلْ عَنكَ فِي الْأَمْرِ وَاذْعُرْ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَٰلِمٌ هُدًى مِّنْقَبِيرٍ﴾

68. Κι ἂν λογομαχήσουν μ' ἐσένα, νὰ πεῖς: «Ὁ ΑΛΛΑΧ γνωρίζει καλὰ ὅ,τι (τώρα) κάνετε».

﴿وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾

69. «Ὁ ΑΛΛΑΧ θὰ δικάσει ἀνάμεσά σας κατὰ τὴν Ἡμέρα τῆς Ἀνάστασης, ἀναφορικά μὲ τὰ θέματα ποὺ εἶχτε διαφορές».

﴿اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾

70. Δὲν γνωρίζεις ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ περικλείει στὴ παντογνωσία Του ὅλα ὅσα βρῖσκονται στὸν οὐρανὸ καὶ στὴ γῆ;

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ﴾

57. Κι ἐκεῖνοι ποῦ ἀρνήθηκαν (τὴν Πίστη) καὶ διάψευσαν τὰ Σημεῖα Μας, θά ἔχουν ἔξευτελιστική Τιμωρία.

٥٧ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّبِينٌ

58. **Κ**ι αὐτοῖ ποῦ μετανάστεψαν (ξεριτεύθηκαν) γιὰ τὴν θρησκεία τοῦ ἈΛΛΑΧ καὶ στή συνέχεια φονευθήκαν ἢ πέθαναν, θά τοὺς ἀνταμειβεῖ ὁ ἈΛΛΑΧ μὲ καλὰ ἀγαθά ὁ ἈΛΛΑΧ – πραγματικά – εἶναι ὁ καλύτερος Ἐκεῖνος ποῦ παρέχει τὶς καλύτερες Προμήθειες.

٥٨ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لِرِزْقِهِمْ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

59. Θά τοὺς κάνει νά μποῦν σ' ἓνα τόπο ὅπου θά εἶναι πολὺ ἐυχαριστημένοι, Κι ὁ ἈΛΛΑΧ εἶναι Παντογνώστης, Μακρόθυμος.

٥٩ لِيُدْخِلَكُم مِّنْ دُونِهِمْ مَّوَدِنًا بِرِضْوَانِهِ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ

60. Ἔτσι (εἶναι λοιπόν). Κι ἂν κανένας ἀνταποδίδει μὲ τὴν ἴδια ἔκταση τὴ βλάβη ποῦ ἐπέφερε (ποῦ δέχτηκε) κι ἔπειτα πάλι προσβληθεῖ (ἐκ νέου) ὑπερβολικά, ὁ ἈΛΛΑΧ θά τὸν βοηθήσει. Ὁ ἈΛΛΑΧ – πράγματι – εἶναι ὁ Μοναδικὸς ποῦ ἔξυλαίρει (τὶς ἁμαρτίες) καὶ συγχωρεῖ (ἐπανειλημμένα):

٦٠ * ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبْ بِمِثْلِ مَا عُوِّبَ بِهِ شِمٌّ ثُمَّ يَئْتِي عَلَيْهِ لِيُصْرَفْهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ رَّحِيمٌ

61. **Κ**ι αὐτό, γιατί ὁ ἈΛΛΑΧ κάνει τὴ νύχτα νά διαπερνᾶ (νά εἰσέρχεται μέσα) τὴν ἡμέρα καὶ τὴν ἡμέρα μέσα στή νύχτα, καὶ εἶναι ὁ ἈΛΛΑΧ ποῦ ἀκούει καὶ βλέπει (τά πάντα).

٦١ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُوَلِّجُ الْبَيْتَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي الْبَيْتِ وَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

62. Κι αὐτό, γιατί ὁ ἈΛΛΑΧ εἶναι ἡ Ἀλήθεια (ὁ Ἀληθινὸς Θεός) Κι ἐκεῖνες (οἱ θεότητες) ποῦ ἐπικαλοῦνται (σὴ λαιρεία) ἀντὶ τοῦ ἈΛΛΑΧ δέν εἶναι εἰμὴ μάτια ψεύδη. Γιατί – σίγουρα – ὁ ἈΛΛΑΧ εἶναι ὁ Ὑψιστος, ὁ Μέγας.

٦٢ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَإِنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيمُ الْكَبِيرُ

63. Δέν βλέπεις ὅτι ὁ ἈΛΛΑΧ στέλνει ἀπ' τὸν οὐρανὸ τὸ νερό (τῆς βροχῆς) κάτω, καὶ μ' αὐτό ἡ γῆ ντύνεται σὰ πράσινα; Ὁ ἈΛΛΑΧ – βέβαια – εἶναι Εὐσπλαχνος καὶ Παντογνώστης.

٦٣ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ

52. **Κ**αί ποτέ δέν ἔχομε στείλει ἕναν ἀπόστολο ἢ ἕνα προφήτη — πρὶν ἀπὸ σένα — χωρὶς νὰ προσπαθήσει ὁ Σατανὰς νὰ ματαιώσει τὴν ἐπιθυμία του (γιά τὴν ἐπιτυχία τῆς ἀποστολῆς του). Ὁ ΑΛΛΑΧ ὁμοῦ ἐκμηδενίζει κάθε προσπάθεια τοῦ Σατανὰ κι ἔπειτα ἀποκαθιστᾷ ὁ ΑΛΛΑΧ τὰ Ἐδάφια Του. Ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι —πράγματι — Παντογνώστης, Πάνσοφος.

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَحِي إِلَا إِذَا نَمَتَ أَلَى الشَّيْطَانِ فِي أُنْيُدِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْفِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴾

53. Γιά νὰ μεταχειριστεῖ (ὁ ΑΛΛΑΧ) τίς προσπάθειες τοῦ Σατανὰ ὡς ἀφορμὴ νὰ δοκιμάσει ἐκείνους πού οἱ καρδιές τους εἶναι ἀσθενεῖς (ἀναίσθητες) καθώς και τοὺς σκληροκαρδους (πού ἀπέχουν ἀπὸ τὴν Ἄληθεια). Πράγματι οἱ ἀδικοὶ ἔχουν ἀποσχισθεῖ μακριὰ (ἀπὸ τὴν Ἄληθεια).

﴿ لِيَجْعَلَ مَا يُلْفِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴾

54. Καί γιά νὰ διδαχθοῦν (συχνῶς) — ὅσοι ἔχουν πάρε τὴ γνώση — ὅτι (τό Κοράνιο) εἶναι ἢ Ἄληθεια (πού πηγάζει) ἀπὸ τὸν Κύριό σου, καί νὰ πιστέψουν σ' αὐτό, κι οἱ καρδιές τους νὰ ταπεινωθοῦν καί νὰ ἀποκτήσουν τὴ γαλήνη ὅταν ξανοιχτοῦν) σ' αὐτό. Καί βέβαια ὁ ΑΛΛΑΧ καθοδηγεῖ ἐκείνους πού πιστεύουν πρὸς τὸν Ἴσιο Δρόμο

﴿ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخَفَّيْ لَهُمْ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾

55. Δέν θά πάσουν ὁμοῦ οἱ ἀπιστοὶ νὰ ἀμφιβάλλουν γι' αὐτό μέχρι τὴν Ἦρα (τῆς Δίκης), πού ξαφνικά θά τοὺς φτάσει, ἢ ὅταν (ἐπίσης) φτάσει σ' αὐτοὺς ἡ Τιμωρία τῆς χειρότερης Ἡμέρας.

﴿ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَقِيبٍ ﴾

56. Σ' αὐτὴ τὴν Ἡμέρα ἢ Βασιλεία θά εἶναι στὸ ΑΛΛΑΧ. Θά δικάσει ἀνάμεσά τους. Κι ἐκεῖνοι πού ἔτσι πίστεψαν κι ἔκαναν ἀγαθοεργίες (θά βρεθοῦν) σὲ Κήπους τῆς εὐτυχίας.

﴿ أَلَمْ لِكِ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بِهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتٍ الْغَيْرِ ﴾

45. Πόσα και πόσα χωριά έχουμε
 εξαφανίσει, γιατί
 (οί άνθρωποι τους) είχαν παραδοθεί
 στην αδικία. Ανατράπηκαν
 πάνω στις στέγες τους. Και πόσα
 πηγάδια έγιναν εγκαταλειμμένα
 και παραμελημένα, και (πόσα)
 φρούρια δχυρωμένα και καλοχτισμένα
 έγιναν πάλι εγκαταλειμμένα.

٤٥ فَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا
 وَهِيَ ظَالِمَةٌ لِّهِيَ خَاوِبَةٌ عَلٰى غُرُوبِهَا
 وَيُؤْتَرُ مَعْطَلَةٌ وَقَصْرٌ مَّشِيدٌ

46. Μήπως δέν έχουν ταξιδέψει
 στη γή, ώστε οί καρδιές
 τους νά λογικευτούν
 άπ' αυτά (τά ταξίδια)
 και τ' αυτιά τους
 νά άκούνε; Πράγματι,
 δέν τυφλώθηκαν τά μάτια τους,
 αλλά οί καρδιές τους
 τυφλώθηκαν πού βρίσκονται
 (θαμμένες) στά στήθη.

٤٦ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُون لَهُمْ
 قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا
 أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى
 الْأَبْصَارُ وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي
 الصُّدُورِ

47. Και σέ πιέζουν
 νά επιταχύνεις την Τιμωρία!
 'Ο ΑΛΛΑΧ δέν άναίρει
 την ύπόσχεσή Του.
 Και βέβαια μιά μέρα στό Κύριό σου
 ίσοδυναμεί χίλια χρόνια
 στους ύπολογισμούς σας.

٤٧ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ
 وَعَدَّهُ وَإِن يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّنَّا
 تَعْدُونَ

48. Και σέ πόσα χωριά δέν έχουμε
 άναβάλει την τιμωρία παρ' όλο πού
 (οί κάτοικοί τους) ήταν άδικοι;
 Στο τέλος όμως
 τους είχαμε τιμωρήσει.
 Σ' έμένα (όλα) κατευθύνονται τελικά.

٤٨ وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ لِّهَا
 أَخَذْنَاهَا وَآلَ الصَّيْرِ

49. Νά πείς: «Ω! Έσείς
 οί άνθρωποι! Έχω (σταλεί)
 σ' εσάς ώς προειδοποιητής
 όλόκληρος (φανερός).

٤٩ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ
 نَّذِيرٌ مُّبِينٌ

50. Έκείνοι πού πίστεψαν
 και έκαναν καλά έργα,
 θά έχουν συγχώρηση και
 άφθονα αγαθά (συντήρηση).

٥٠ قَالِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
 مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

51. «Κι εκείνοι — όμως — πού
 άγωνίζονται ενάντια
 στά έδάφια Μας,
 γιά νά τά ματαιώσουν,
 αυτοί θά γίνουν
 οί Σύντροφοί της Φωτιάς».

٥١ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِرِينَ
 أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

39. **Σ** εκείνους που ενάντια τους έχει κηρυχθεί ο πόλεμος, τούς δόθηκε η άδεια (νά πολεμήσουν) γιατί έχουν άδικηθεί. 'Ο ΑΛΛΑΧ έχει, βεβαίως, τή Δύναμη νά τούς βοηθήσει γιά την νίκη.

۞ اذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِاَنَّهُمْ
خَلَعُوا وَاِنَّ اِلَهَآءَ عَلٰى نَصْرِهِمْ لَعَدِيْدٌ

40. Είναι αυτοί που έχουν εκδιωχθεί από τά σπίτια τους, άδικα, γιά τό λόγο ότι είπαν: «'Ο Κύριός μας είναι ο ΑΛΛΑΧ». Κι άν ο ΑΛΛΑΧ δέν περιορίζε μιά μερίδα ανθρώπων μέσω μιás άλλης, τότε θά καταστρέφονταν — όπωςσδήποτε — τά μοναστήρια, οι εκκλησίες, οι τόποι λατρείας τών (Ιουδαίων) και τά τζαμιά, όπου τό όνομα του ΑΛΛΑΧ συνεχεία μνημονεύεται (αναφέρεται). 'Ο ΑΛΛΑΧ — στά σίγουρα — θά βοηθήσει όσους ύποστηρίζουν τή θρησκεία Του, γιατί ο ΑΛΛΑΧ είναι Πανίσχυρος και Κραταιός (Ίκανός νά επιβάλει τή Θέλησή Του).

۞ الَّذِيْنَ اٰخْرَجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ
يَعْتَرِضُوْنَ اِلَّا اَنْ يَقُوْلُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ وَلَوْلَا
دَفْعُ اللّٰهِ عَنِ النَّاسِ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ
لَّمْ ذَمَّتْ صَوَامِعُ وَبِيْعٌ وَصَلُوْنَ وَمَسْجِدٌ
يُذَكَّرُ فِيْهَا اِسْمُ اللّٰهِ كَثِيْرًا
وَلَيَنْصُرَنَّ اللّٰهُ مَنْ يَنْصُرُهُ ۗ اِنَّ اللّٰهَ
لَعَزِيْزٌ غَلِيْبٌ

41. 'Υποστηρίζει (ο ΑΛΛΑΧ) εκείνους που, άν τούς εγκαταστήσουμε στή γη, τηρούν τακτικές προσευχές, δίνουν συνέχεια τή Ζακάτ προτρέπουν συνέχεια στο καλό κι απαγορεύουν τό κακό. Στόν ΑΛΛΑΧ παραμένει ή τελική απόφαση γιά (όλες) τίς ύποθέσεις.

۞ الَّذِيْنَ اِنْ مَكَانَهُمْ فِي الْاَرْضِ
اَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَآتَوْا الزَّكٰوةَ وَاَمَرُوْهُمُ
بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَوْا عَنِ النُّكْرِ ۗ وَاللّٰهُ عَقِيْبٌ
الْاٰمُوْر

42. **Κ**ι άν σέ διαψεύσουν (ώς πρός τήν άποστολή σου), τό ίδιο (έκαναν) έχουν διαψεύσει κι οι γενιές που έζησαν πριν άπ' αυτους (τους προφήτες τους), ή γενιά του Νώε, του 'Αντ, του Θαμούντ,

۞ وَاِنْ يُّكْفِرُوْكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَعَادٌ وَثَمُوْدٌ

43. Κι ή γενιά του 'Αβραάμ, ή γενιά του Λώτ,

۞ وَقَوْمٌ اِٰبْرٰهِيْمَ وَقَوْمٌ لٰوْطَ

44. Κι οι σύντροφοι του Μάντιαν. Και τόν Μωϋση διάψευσαν (μέ τόν ίδιο τρόπο). 'Αλλά είχα παραχωρήσει άναβολή στους 'Απιστους και (μόνο) έπειτα τούς τιμώρησα. Και πόσο (καταστρεπτική) ήταν ή τιμωρία Μου!

۞ وَاَضْحَبُ مَدْيَنَ ۗ وَكَذَّبَ مُوسٰى
فَاَمَلَيْنٰ لِلْكٰفِرِيْنَ اَنْ يَّخَذُوْهُمُ
فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرٌ

Κι ὁ ΑΛΛΑΧ σᾶς εἶναι
Ένας Μοναδικός.
Σ' αὐτόν ὑποτάξετε – λοιπόν –
τῇ θέλησῆ σας, (στό Ἰσλάμ),
κι ἀνάγγειλε (ἐσὺ ὦ! Μουχάμμαντ!)
τά εὐχάριστα μηνύματα σ' αὐτοῦς
πού ἔχουν ταπεινώσει
τόν ἑαυτό τους στόν ΑΛΛΑΧ.

35. Αὐτοὶ πού οἱ καρδιές τους
γεμίζουν ἀπό φόβο κι εὐσέβεια δταν
ἀκοῦνε νά μνημονεύεται
(νά ἀναφέρεται) (τό δνομα)
τοῦ ΑΛΛΑΧ πού καρτερικά
ὑπομένουν σ' ὁ,τι κι ἂν τοὺς συμβεῖ,
καί σ' αὐτοῦς πού τηροῦν
τακτική προσευχή, καί σ' αὐτοῦς
πού ξοδεοῦν (σέ ἐλεημοσύνες)
ἀπό ἐκεῖνα πού τοὺς ἔχουμε
παραχωρήσει.

36. **Κ**αί τίς καμηλές (πού εἶναι
γιά θυσία) τίς ἔχουμε κάνει
γιά σᾶς σάν Σύμβολα (Σημεῖα)
τοῦ ΑΛΛΑΧ. Πολλά ἔχετε
νά ὠφεληθεῖτε ἀπ' αὐτές.
Νά μνημονεύετε τό δνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ
πάνω τους καθὼς ἀπλώνονται
(καί γίνονται ἑτοιμές)
(γιά νά θυσιαστοῦν).
Ὅταν βρίσκονται, κάτω
στά πλευρά τους
(μετά τό σφάξιμο),
νά φάτε ἀπ' αὐτό (τό κρέας) καί
νά δώσετε νά φάγει τόσο σ' αὐτόν
πού (δέν ζητᾶ) γιὰτι ζεῖ
ἱκανοποιημένος, ὅσο καί σ' αὐτόν
πού ζητᾶ ταπεινά. Ἐτσι
ἔχουμε κάνει τά (ζῶα) νά εἶναι
ἐξυπηρετικά γιά σᾶς,
γιά νά εἶστε εὐγνώμονες.

37. Δέν εἶναι ὅτε τό κρέας τους
ὅτε τό αἷμα τους πού φθάνει
μέχρι τόν ΑΛΛΑΧ γιά νά τά πάρει.
Κι ὁμως εἶναι ἡ ἐνοσέβια σας
πού Τόν φτάσει. Ἐτσι Ἐκεῖνος
τά ἔχει ὑποτάξει σ' ἐσᾶς,
γιά νά Μεγαλύνετε τόν ΑΛΛΑΧ
μέ ὁ,τι σᾶς ἔχει καθοδηγήσει.
Κι ἀνάγγειλε τίς χαρούμενες
εἰδήσεις στοὺς ἐνάρετους.
38. Ὁ ΑΛΛΑΧ – στ' ἀλήθεια –
ὑπερασπίζει ὅσους ἔχουν πιστέψει.
Ὁ ΑΛΛΑΧ – βέβαια – δέν ἀγαπᾶ
τόν προδότη τῆς πίστες
καί τόν ἀχάριστο.

مِنْ بَيْتِهِ الْأَنْفِ قَالُمْ كُمْ إِلَهُ وَحِيدٌ
قَالُمْ أَسِيلُوا وَبَشِيرِ الْمُحْسِنِينَ

⑤ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ
وَالصَّادِقِينَ عَلَى مَا آصَابَهُمُ وَالْمُغْيِبِي
الصَّلَاةِ وَمَا رَفَعْنَاهُمْ يَنْفِقُونَ

⑥ وَالَّذِينَ جَعَلْنَا لَكُمْ مِنْ
شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ
فَاذْكُرُوا أَنَّمْ اللَّهُ عَلَيْهَا صَوَافٍ
فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبَهَا فَكَلُوا مِنْهَا
وَأَطِيعُوا أَمْرَ اللَّهِ وَالْعَمْرَ كَذَلِكَ
سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

⑦ لَنْ يَأْتِيَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دِمَاؤها وَلَكِنْ
يَأْتِيهِ النَّفْسُ وَيُنْكِرُ كَذَلِكَ سَخَّرْنَا
لَكُمْ لِيُكْفِرُوا عَنْ مَا هَدَيْتُمْ
وَبَشِيرِ الْمُحْسِنِينَ

⑧ • إِنَّ اللَّهَ يَدْفَعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ

29. Ἐπειτα ἀφῆσέ τους
νά συμπληρώσουν τὸ καθιερωμένο
(ἐξαγνισμὸ)
γι' αὐτοὺς τυπικὸ
τῆς ἱεροτελεστίας, νά ἐκτελέσουν
τὶς ὑποσχέσεις (τὰ τάματά) τους
καὶ νά κάνουν (πάλι) τὸ γύρο
στὸν Ἀρχαῖο Οἶκο (Κάαμπα).

30. **Μ** αὐτὸ τὸν τρόπο (πρέπει
νά γίνεται τὸ Χάτζ, Προσκύνημα).
Κι ὁποῖος τιμᾶ (τὸ θεσμὸ) τῶν
ἱεροτελεστιῶν
(τοῦ Προσκυνηματος) τοῦ ΑΛΛΑΧ,
εἶναι τὸ καλύτερο (πού πετυχαίνει
στά μάτια) τοῦ Κυρίου του.
Κι ἐπιτρέπεται σέ σᾶς
(γιὰ φαγητὸ κατὰ τὸ Προσκύνημα)
τὸ κρέας τῶν κοπαδιῶν, ἐκτός
ἀπὸ ἐκεῖνα πού σᾶς ἔχουν
μνημονευθεῖ (σάν ἐξαιρεση
κι ἔχουν ἀπαγορευθεῖ ρητικῶς).
Ἄλλὰ ἀποφεύγετε τὰ σχιμαμερὰ
εἰδωλα, καὶ ἀποφεύγετε
τὰ λόγια πού εἶναι νοθευμένα.

31. Νά εἶστε εὐκρινεῖς στὴν πίστη
πρὸς τὸ ΑΛΛΑΧ καὶ ποτὲ
νά μὴ ἀποδίδετε συνεταιροὺς
σ' Αὐτόν. Κι ἂν κανένας ἀποδίδει
συνεταιροὺς στὸν ΑΛΛΑΧ, εἶναι
σάν νά ἔχει πέσει ἀπὸ τὸν οὐρανὸ
καὶ τὰ πουλιὰ νά τὸν ἔχουν
ἀρπάξει, ἢ σάν ὁ ἀέρας νά τὸν ἔχει
παρασύρει καὶ νά τὸν ἔχει ρίξει
σ' ἓνα (ἄβυσσο) τόπο.

32. Αὐτὴ (εἶναι ἡ κατάστασή του).
Κι ὁποῖος τιμᾶ τὰ Σύμβολα
(τὰ Σημεῖα) τοῦ ΑΛΛΑΧ (κατὰ
τὴ θυσία τῶν ζώων),
τὴν ἴδια (τιμῆ) ἀποδείχνει
ἢ εὐσέβεια τῆς καρδιάς (του).

33. Σ' αὐτὰ (τὰ ζῶα) ἔχετε πολλὰ
νά ωφεληθεῖτε μέχρις ἐνὸς ὀρισμένου
χρόνου. Ἐπειτα ὁ τόπος
(τοῦ θυσιαστηρίου) βρίσκεται δίπλα
στὸν Ἀρχαῖο Οἶκο.

34. **Π**ιὰ κάθε ἔθνος ἔχουμε ὀρίσει διατάξεις
γιὰ τὴν ἱεροτελεστία (τῆς θυσίας),
ὅποτε νά ἀναφέρουν τὸ ὄνομα
τοῦ ΑΛΛΑΧ (ὅταν
τά σφάζουν) πρὶν ἀπὸ ὅσα τοὺς ἔχουμε δώσει
γιὰ συντήρηση, ἀπὸ κοπάδια
(πού εἶναι κατάλληλα γιὰ τροφή).

① شَمَّ لَيْقِضُوا نَفْسَهُمْ وَلِيُفُوا
نُذُورَهُمْ وَيَطُوفُوا بِالْبَيْتِ الْعَرَبِيِّ

② ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ حُرْمَتَ اللَّهِ فَمَهُوَ
خَيْرٌ لِّوَعْدِ رَبِّهِ وَأَجَلَتْ لَكُمْ الْأَنْفُسُ
إِلَّا مَا يَبُلُ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ
مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ

③ حُفَّاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ
بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا حَرَّمَ
مِنَ السَّمَاءِ فَتُطْفَأُ الْعَيْنُ أَوْ تَهْوَى بِه الرِّيحُ
فِي مَكَانٍ سَحَابِيٍّ

④ ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ شَعِيرَةَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِن
نَفْوَى الْقُلُوبِ

⑤ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى تَدْرُ
حَيْثُهَا إِلَىٰ الْبَيْتِ الْعَرَبِيِّ

⑥ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا لَكُمْ لِيَدْرُ
أَنَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ

στολισμένοι με βραχιόλια από χρυσάφι και μαργαριτάρια, και οι ένδυμασίες τους εκεί θά είναι μεταξωτές.

أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَوَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ

24. Κι έχουν καθοδηγηθεί στον εδγενικό (καλό) λόγο (ἀπ' ὅσα λέγονται) κι ἔχουν καθοδηγηθεῖ στήν ἀριστη θρησκεία.

⑪ وَهُدًى إِلَى صِرَاطٍ مُّبِينٍ
وَهُدًى إِلَى صِرَاطٍ مُّبِينٍ

25. Σ' ἐκείνους ὁμως πού ἔχουν ἀρνηθεῖ (τόν ΑΛΛΑΧ) κι ἐμποδίζουν τόν κόσμο ἀπό τή θρησκεία τοῦ ΑΛΛΑΧ κι ἀπό τό 'Απαράβατο Τέμενος, πού τό ἔχουμε κάνει (ἀνοικτό γιά ἄλλους) – εἶτε παραμένοντες – εἶτε) ἐπισκεπτόμενοι – κι ὁποιοσδήποτε ἀποσκοπεῖ νά παραβιάσει ἀδίκα τό 'Απαράβατο Τέμενος, θά τόν κάνουμε νά δοκιμάσει τά ἀνυπόφορα βασανιστήρια.

⑫ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالْحُرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَمِيمُ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَن يُرِدْ فِيهِ بِالْإِحْمَادِ يُضْلِمُ نَفْسَهُ مِن عَذَابِ اللَّهِ

26. Κι ὅταν ὑποδείξαμε στόν Ἀβραάμ τήν τοποθεσία τοῦ Ἱεροῦ Οἴκου (λέγοντας): «Μὴν Μοῦ συνεταιρίζεις κανένα πράγμα στή λατρεία Μου. Ἄγιασε, τόν Οἶκο Μου, γι' αὐτούς πού τόν περιτρογυρίζουν, ἢ πού στέκονται (γιά νά προσευχηθοῦν), ἢ πού γονυπετοῦν ἢ πού ἐνσκύπτουν κάτω (γιά νά προσκυνήσουν).

⑬ وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَن لَّا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

27. «Καί προκήρυξε προσκαλοῦντας τοὺς ἀνθρώπους γιά τό Χάτζ τὸ Προσκύνημα (τό Χατζηλικί). Θά σοῦ φτάσουν πεζοί ἢ πάνω σέ κάθε ἰσχυρό ζῶο (καμήλα) ἀπό τό μεγάλο ταξίδι – ἀπό κάθε βαθθὸν κι ἀπομακρυσμένο δρόμο.

⑭ وَأُذِّنُ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَا تُورُكُ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَكُم مِّن كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ

28. «Ἔστε νά ἀποκτήσουν καλές ὀφέλειες κι νά ἀναφέρουν τό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ – στίς ὀρισμένες Ἡμέρες (τῆς θυσίας) – πάνω στά κοπάδια πού ὁ ΑΛΛΑΧ τοὺς εἶχε χαρίσει (γιά σφαγή). Ἐπειτα φάτε ἀπ' αὐτά κι ταῖστε τόν ἀπελπισμένο φτωχό.

⑮ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا أَنَّمِ اللَّهُ ذُو الْحَمْدِ مِمَّا رَزَقَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ وَاللَّهُ شَاكِرٌ عَلِيمٌ
لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا أَنَّمِ اللَّهُ ذُو الْحَمْدِ مِمَّا رَزَقَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ وَاللَّهُ شَاكِرٌ عَلِيمٌ
الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا

ἀκολούθησαν τις Ἑβραϊκές (γραφές) και οἱ Σαββαιοι, και οἱ Χριστιανοί, και οἱ Μάγοι και οἱ Πολυθεϊστῆς, ὁ ΑΛΛΑΧ θά δικάσει ἀνάμεσα τους κατά τήν Ἡμέρα τῆς Ἀνάστασης. Ο ΑΛΛΑΧ εἶναι μάρτυρας (μέ πλήρη ἐπίγνωση) πάνω σ' ὅποιοδήποτε πράγμα.

18. **Μ**ήπως δέν βλέπεις ὅτι στόν ΑΛΛΑΧ ὑποτάσσονται (προσκυνοῦν) ὀτιδήποτε βρίσκεται στούς οὐρανοῦς και ὅ,τι στή γῆ, και ὁ ἥλιος και τό φεγγάρι, και τά ἀστρα, και τά βουνά, και τά δέντρα, και τά ζῶα, και πολλοί ἀπ' τοῦς ἀνθρώπους; Σέ πολλοῦς ὁμος ἀπ' αὐτούς ἀξίζει ἡ Τιμωρία. Κι ὅποιον, ὁ ΑΛΛΑΧ ἀτιμάζει πουθενά δέν θά βρεῖ ἐκτίμηση. Πράγματι ὁ ΑΛΛΑΧ πραγματοποιεῖ ὅτι θέλει.

19. Αὐτές οἱ δύο ἀντιμαχόμενες ὁμάδες διαπληκτίζονται λογομαχώντας μεταξύ τους ἀναφορικά μέ τό Κύριο τους. Γι' ἐκείνους – λοιπόν – πού Τόν ἀρνήθηκαν, ἀποκόπηκαν σ' αὐτούς φλογισμένα ἐνδόματα ἀπ' τή Φωτιά και πάνω ἀπ' τά κεφάλια τους θά χύνεται καυτό νερό.

20. Μ' αὐτό θά ζεματιστεῖ ὅ,τι βρίσκεται μέσα στό κορμί τους (στά σπλάχνα τους) καθώς και τό δέρμα (τους).

21. Ἐπί πλέον θά ὑπάρχουν ἐκεῖ σιδερένια ραβδιά (γιά νά κτυπηθοῦν) μ' αὐτά.

22. Κάθε φορά πού ἡ ἀγωνία θά τοῦς ἀναγκάσει νά θέλουν νά φύγουν ἔξω ἀπ' αὐτό (τόν τόπο) πού σπρώχνονται πίσω σ' αὐτόν και (θά ἀκοῦνε): «Δοκιμάστε τά βασανιστήρια τῆς Φωτιάς».

23. **Σ**ΑΛΛΑΧ θά δώσει εἰσοδο – σ' ἐκείνους πού πίστεψαν και ἔκαναν ἀγαθοεργίες – στούς Κήπους πού κάτω τους κυλοῦν τά ποτάμια, ὅπου θά εἶναι

وَالضَّالِّينَ وَالْقَاصِرِينَ وَالْمُجْرِمِينَ
وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّا اللَّهُ بِفَضْلِ بَيْنِهِمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

۱۸ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَنْجِدُ لِمَنْ فِي
السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ
وَالذَّوَابُ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ
وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُنِ
اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ
يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۝

۱۹ • هَذَا نَحْضَمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَيْبٍ
فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ نِيَابٌ
مِّن نَّارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُؤُسِهِمْ
الْحَمِيمُ

۲۰ يُضْرَبُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ

۲۱ وَلَهُ مَقْمِعٌ مِنْ حَدِيدٍ

۲۲ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ
عَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

۲۳ إِنَّ اللَّهَ يَدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ

11. **Κ**ι απ' τούς ανθρώπους υπάρχει εκείνος πού λατρεύει τόν ΑΛΛΑΧ σέ στενό περιθώριο πίστης κι αν του συμβεί κανένα καλό, είναι ικανοποιημένος απ' αυτό. Αν όμως του συμβεί κανένα κακό (για νά δοκιμάσει) θά γίνει πάνω στό πρόσωπό του έντελώς άποστάτης (έναντι τής θρησκείας). Έχασε - έτσι - και τή ζωή του κόσμου τούτου και τού άλλου Κόσμου. Αύτή είναι ή φανερή άπόλεια.

⑪ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَن حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ

12. Έπικαλείται - αντί τόν ΑΛΛΑΧ - (τέτοιες θεότητες) πού δέν μπορούν ούτε νά τόν βλάψουν ούτε νά τόν ώφελήσουν. Αύτή είναι ή πλάνη, ή μακρινή (άπό τό Δρόμο)!

⑫ يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَمَا لَا يَنْفَعُهُمْ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ

13. 'Ο άπιστος, κατά τήν ήμέρα τής Άνάστασης καλεί κάποιον τού οποίου ή βλάβη είναι προθυμότερη άπό τήν ώφέλειά του και τότε θά πει: «Τί άθλιος βοηθός! Τί άθλιος σύντροφος!».

⑬ يَدْعُوا لِمَن ضَمَّرَهُمْ وَأَقْرَبُ مِن نَفْسِهِ لَيْسَ لَكُمُ التَّوَلَّىٰ وَلَيْسَ الْعَشِيرُ

14. **Α**ΛΛΑΧ κάνει νά μπουν σέ Κήπους - δσους έχουν πιστέψει κι έκαναν ένάρετες πράξεις - πού κάτω τους κυλούν τά ποτάμια. Βέβαια ό ΑΛΛΑΧ πραγματοποιεί εκείνο πού θέλει.

⑭ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

15. Κι αν κανένας έχει τή γνώμη ότι ό ΑΛΛΑΧ δέν θά βοηθήσει (τόν 'Απόστολό του) σ' αυτό τόν κόσμο και στόν Μελλοντικό, άς τον νά τεντώσει πρόσ τά πάνω Ένα σχοινί ώς τόν ουράνό, (νά κρεμαστεί), κι έπειτα άς τό κόψει. Θα δει (τότε) αν τό σχέδιό του θά ματαιώσσει εκείνο πού (τόν) έχει έξοργίσει!

⑮ مَن كَانَ يَظُنُّ أَن لَّن يَنصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ

16. Κι έτσι έχουμε στείλει τό Κοράνιο μέ τά όλοκάθαρα έδάφια Κι ό ΑΛΛΑΧ - βέβαια - καθοδηγεί όποιον θέλει.

⑯ وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَاهُ آيَاتٍ يُبَيِّنُ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يُرِيدُ

17. Αύτοί πού πίστεψαν (στό Κοράνιο) κι εκείνοι πού

⑰ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا

Επειτα σās βγάζουμε Εξω
 – σάν μαωρά – Επειτα (σās τρέφουμε)
 για νά φτάσετε στην άκμή
 (της ηλικίας) σας.
 Μερικοί από σās πεθαίνουν,
 και μερικούς από σās τούς αφήνουμε
 νά ζήσουν μέχρι τά άδύναμα
 γηραιά, στά όποια – παρ' όλο
 πού είχαν μάθει (τή ζωή τους)
 – δέν θά ξέρουν τίποτε.
 Κι βλέπεις τή γή
 – από γυμνή και άγονη –
 όταν τής ρίχνουμε πάνω της
 τό νερό, νά ταραζεται (από ζωή),
 νά φουσκώνει και νά φυτρώνει
 από κάθε λογής (σέ ζεύγη)
 άραϊα φυτά.

لَتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُؤْتِي
 وَمِنْكُمْ مَّنْ بُرِّدُ إِلَىٰ أَرْدَىٰ الْعُمُرِ لِيَكْتَلَا
 يَكْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَسْرَىٰ الْأَرْضَ
 هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ
 أَخْرَجْنَاهُ نَورًا وَرَبَّتْ وَأَنْبَتَ مِنْ كُلِّ رَوْحٍ
 بِرَبِّحٍ

6. Αυτό βεβαιώνει ότι ο ΑΛΛΑΧ είναι
 ό 'Αληθινός κι ότι ζωντανεύει
 τούς νεκρούς, και είναι
 'Εκείνος ό Παντοδύναμος.

① ذَلِكَ يَأْتِ اللَّهُ هُوَ الْحَيُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي
 الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ وَعَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

7. Κι ότι ή 'Όρα έρχεται
 πού γι' αυτή δέν χωρά άμφιβολία,
 καθώς και ότι ό ΑΛΛΑΧ
 θά άναστήσει όποιοδηόποτε
 βρίσκεται στους τάφους.

⑤ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا
 وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ

8. Κι όμως – άνάμεσα
 στους ανθρώπους – υπάρχουν
 μερικοί πού λογομαχούν
 για τόν ΑΛΛΑΧ – χωρίς νά έχουν
 γνώση – κι ούτε καμιά καθοδήγηση,
 κι ούτε Βιβλίο για διαφώτιση.

⑧ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ
 بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّزِينٍ

9. (Περιφρονητικά) άποστρέφει
 (τό κεφάλι) του (ό άπιστος)
 για νά παραπλανήσει (τους ανθρώπους)
 από τή θρησκεία του ΑΛΛΑΧ.
 'Ατιμία τόν περιμένει σ' αυτή
 τή ζωή, και θά τόν κάνουμε
 νά δοκιμάσει – κατά τήν 'Ημέρα
 τής 'Ανάστασης – τά βασανιστήρια
 τής (άναμμένης) Φωτιάς.

⑨ ثَأْنًا عَظِيمًا يُعْزِلُ عَنْ سَبِيلِ
 اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَيُؤْتِقُهُ يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ

10. «Αυτό γίνεται,
 σάν συνέπεια τών Έργων σου.
 Γιατί ό ΑΛΛΑΧ δέν άδικεί
 τούς δούλους Του

⑩ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ سِدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ
 لَيْسَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ

(22) Τό Στάδιο «άλ - Χατζς» -
τό Προσκύνημα ή τό ταξίδι στους Ίερούς
Τόπους - Το Χατζηλίκι
- Μεντίνα - σε 78 εδάφια

Στό όνομα του ΑΛΛΑΧ του
Έλεήμονα και Φιλανθρώπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Q**! "Άνθρωποι! Φοβηθείτε
τόν Κύριο σας, γιατί ό σεισμός
κατά την Ώρα (τής Κρίσης)
θά είναι μεγάλο (τρομερό) πράγμα!
2. Όταν θά δείτε (τό τρόμο της 'Ημέρας
αυτής) κάθε τροφό (μητέρα) πού
θηλάζει, νά έχει ξεχάσει τό μωρό της,
και κάθε Έγκυος γυναίκα
νά έχει ρίξει
τό (άσχημάτιστο) φορτίο της,
και θά δείς τους ανθρώπους
σε στάση μέθης, ενώ
δέν θά είναι μεθυσμένοι.
Κι όμως τρομερή θά είναι
ή τιμωρία του ΑΛΛΑΧ.

① يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ
زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ

② يَوْمَ تَرَوْهَا نَذْهَلُ كُلَّ مُرْسِعَةٍ
عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَانِ حَمْلٍ
حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَهُمْ
يَسْتَكْبِرُونَ وَلَا يَلْمِزُكَ اللَّهُ
شَيْئًا

3. Κι ανάμεσα στους ανθρώπους
ύπάρχουν μερικοί πού άμφισβητούν
για τον ΑΛΛΑΧ - χωρίς
νά έχουν γνώση - κι άκολουθούν
κάθε δαίμονα άποστάτη (φύσει κακός).

③ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَجِدُ فِي اللَّهِ
بَدِيلًا لِّعِلْمٍ وَتَتَّبِعَ كُلَّ شَيْطَانٍ مُّبِينٍ

4. Είναι γραφτό γι' αυτόν
(τόν Δαίμονα) ότι όποιος
θά τον κάνει φίλο, τότε
θά τον παρασύρει στην πλάνη
και θά τον όδηγήσει
στην Τιμωρία της Φωτιάς.

④ كَذِبٌ عَلَيْهِ أَنْ يَرْجُو نِعْمًا
يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ النَّعِيرِ

5. **Q**! "Άνθρωποι! Άν άμφιβάλλετε
για την Άνάσταση (λάβετε ύπ' όψη)
ότι σάς έχουμε πλάσει άπό χώμα,
Έπειτα άπό σπέρμα,
Έπειτα άπό θρόμβο αίματος
Έπειτα άπό Ένα κομμάτι σάρκας,
πού έχει τή δυνατότητα
νά αναπτύσσεται ή όχι στη ζωή.
- μόνο και μόνο - γιά νά άποδείξουμε
(τή δύναμή Μας) σ' εσάς.
Κι σταθεροποιούμε όποιον θέλουμε
νά παραμείνει στη μήτρα
(τής μητέρας του) γιά
Ένα όρισμένο χρονικό διάστημα,

⑤ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ
مِّنَ الْبَيْتِ فَإِنَّا خَلَقْتُم مِّن تَرَابٍ ثُمَّ
نُفِخْنَا فِيهِ مِنْ عَلَقٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ
مُّخْتَلَفَةٍ وَغَيْرِ مُخْتَلَفَةٍ لِّتُبَيِّنَ لَكُمْ
وَتُقَرَّرَ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ لِمَن نَّجْعَلُ
مُسْعَىٰ ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ

(Καί είναι) μιά υπόσχεση πού
τήν έχουμε αναλάβει και
— βέβαια — θά τήν εκπληρώσουμε.

105. (Πριν άπ' αυτό) Έχουμε γράψει
στά θεία βιβλία μετά από τό Πίνακα
(πού δόθηκε στον Μωσση) *
«Τή γη (αυτή)
θά τήν κληρονομήσουν δυοι
Μέ ύπηρετουό, πού είναι ενάρετοι».

106. (Στ' αλήθεια) μέσα σ' αυτό
τό (Κοράνιο) ύπάρχει ένα Μήνυμα
γιά λαό πού (πραγματικά)
λατρεύει (τόν ΑΛΛΑΧ).

107. Καί δέν σέ στείλαμε (ό Μουχάμμαντ!)
παρά μόνο
άπό Έλεος γιά όλο τόν κόσμο.

108. Νά πεις: «Έκείνο πού μου δόθηκε
μέ εμπνευση, είναι όθι ό θεός σας,
είναι Ένας Θεός (ό ΑΛΛΑΧ)
Είστε — λοιπόν — εσεΐς ύποταγμένοι
στή θέλησή Του (στό 'Ισαμήλ);»

109. Άν όμως άρνηθούν, τότε νά πεις:
(«Σάς έχω προαναγγείλει
(τό Μήνυμα) σ' όλους
μέ τόν ίδιο τρόπο.
Πλήν όμως δέν γνωρίζω άν
— ό,τι σάς έχει υπόσχεθεί —
είναι κοντά ή μακριά».

110. Έκεΐνος μόνο είναι πού
γνωρίζει ό,τι
άκούγεται άπό τά λόγια,
καί γνωρίζει (άκόμα)
ό,τι κρύβετε (στις καρδιές σας).

111. «Δέν ξέρω τίποτε παρά μόνο
— ίσως άργήσει ή τιμωρία —
γιά νά σās δοκιμάσει, ή
γιά νά σās χαρίσει
— τά πρόσ τό ζήν—
μέχρι τής όρισμένης ώρας».

112. Είπε: «Κυρίε μου!
Δίκασε μέ τήν Άλήθεια »! καί:
ό Κύριός μας ό Ραχμάν
είναι ό Μόνος πού ή βοήθειά Του
άντιτάσσεται ενάντια
στις βλασφημίες πού προσφέρετε.

نُعِيدُهُ وَوَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ

١٠٥ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ
الذِّكْرِ أَنْ الْأَرْضَ رِثْنَا بِعِبَادِي
الصَّالِحِينَ

١٠٦ إِنَّ فِي هَذَا بَلَاغًا لِقَوْمٍ عِدِينَ

١٠٧ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

١٠٨ قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ إِلَهٌ
وَاحِدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

١٠٩ فَإِن تَوَلَّوْا فَعَلَّآ أَذِنْتُ لَكُمْ عَلَى
سَوَاءٍ وَإِن أَذِرْتُمْ أَقْرَبُ أَتَمَّ بَعِيدٌ
مَا نُوْعِدُونَ

١١٠ إِنَّمَا يَعْلَمُ الْغَيْبُ مِنَ الْقَوْلِ
وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ

١١١ وَإِن أَذِرْتُمْ لَعَلَّآ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَّعٌ
إِلَىٰ حِينٍ

١١٢ قُلْ رَبِّ أَعْمُرُوا لِصَلَاتِكُمْ
الْحَيِّ وَرَبِّنَا
الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ مَا نُصِيتُونَ

* Είναι ένας δόρατος θεϊκός πίνακας, φυλαγμένος στην θεία έξουσία και στους άγγελους του ΑΛΛΑΧ. Στόν Πίνακα αυτό καταγράφονται όλα όσα έγιναν και θά γίνονται.

96. ἐφ' ὅσον ἔχον ἀπελευθερωθεὶ ὁ Γκόγκ καὶ ὁ Μαγκόγκ καὶ κατεβαίνουν τρέχοντας ἀπὸ κάθε ὄψωμα.

٩٦ حَتَّىٰ لَإِنَّا فَجَعْنَا بِمُجُوجَ وَمَاجُوجَ وَهُرْمِيزَ كُلَّ حَدَابٍ يَنْسِلُونَ

97. Κι ὅταν ἡ Ἄληθινή Ὑπόσχεση πλησιάζει (νά ἐκπληρωθεῖ), τότε τὰ μάτια τῶν Ἄπιστων θά προσηλωθοῦν μὲ τρόπο: «Ἄλλοιμόνο μας! εἰλικρινά ἤμασταν ἀπρόσεκτοι ἀπ' αὐτὴ (τὴν ὄρα) ἀλλὰ κι ἐμεῖς ἤμασταν ἀδικοί.

٩٧ وَأَقْرَبَ الْوَعْدِ لَمَنْ إِذَا هِيَ شَاحِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ كَفَرُوا يُؤْتَيْنَا مَذَكَّنَاتٍ فِي غَفْلَتِهِمْ مِنْ هَذَا بَلِّغْنَا ظَالِمِينَ

98. Πράγματι ἐσεῖς (οἱ Ἄπιστοι) κι ὁ,τι (θεότητες) λατρεύετε ἀντὶ τὸν ΑΛΛΑΧ, θά γίνετε καύσιμο ὑλικό γιά τὴν Κόλαση! Σ' αὐτὴν (ὀποσοδήποτε) θά μπεῖτε!

٩٨ إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ إِنَّهَا وَإِذُونَ

99. Ἄν αὐτὰ ἦταν θεοὶ δέν θά ἔμπαιναν ἐκεῖ (στὴν Κόλαση) Κι ὅλα – ὅμως – ἐκεῖ μέσα θά παραμείνουν γιά πάντα.

٩٩ لَوْ كَانَ هُوَ آلَاءَ إِلَهَةٍ مَا وَّرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ

100. Ἐκεῖ (γιά κληρο) θά ἔχουν τό κλάμα μὲ λυγμούς, καὶ δέν θά ἀκοῦνε (τίποτε ἄλλο).

١٠٠ لَمْ يَمَسَّ فِيهَا مِن فَرِيدٍ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ

101. Πιὰ ἐκείνους ὅμως πού τό Καλό ἀπὸ Ἐμᾶς τοὺς ἔχει ξεπεράσει (ἔφτασε ἀπὸ πρὶν), αὐτοὶ θά μετακινηθοῦν μακριά ἀπ' αὐτό (τὸν τόπο).

١٠١ إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ

102. Δέν θά ἀκοῦνε καὶ τὸν πῶ ἀσημαντο θόρυβο τῆς (Κόλασης). Ὅ,τι δέ ἐπεθύμησαν οἱ ψυχῆς τους, σ' αὐτό θά παραμείνουν αἰώνια.

١٠٢ لَا يَسْمَعُونَ حَيْثُ سَبَّوْا وَهُمْ فِي مَا أَشْتَبَتْ أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ

103. Δέν θά τοὺς λυπήσει ὁ Μεγάλος Τρόμος, ἐνῶ οἱ ἄγγελοι θά τοὺς συναντοῦν (μὲ χαριετισμό): «Αὐτὴ εἶναι ἡ Ἡμέρα σας, (ἡ Ἡμέρα) πού σᾶς εἶχαν ὑποσχεθεῖ!»

١٠٣ لَا يَخْزِيهِمُ الْقَارِعُ الْأَكْبَرُ وَتَتْلَقُهُمْ السَّلَاطِكُ مِمَّا هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

104. Τὴν Ἡμέρα ὅπου θά τυλιζομε (σβήσομε) τοὺς οὐρανοὺς – ὅπως τυλίγει (κρύβει) ἡ περγαμινὴ τὰ γράμματα – κι ὅπως (ἀκριβῶς) ἀρχίσασαμε τὴν πρώτη δημιουργία, ἔτσι θά ἐπαναλάβομε, (τό ἐργο μας).

١٠٤ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّبِ النِّجِيلِ لِيَكُنَّ لَكُمْ آبَاقًا وَأَوَّلَ حَلِيلٍ

89. **Κ**αί (θυμίσου) τόν Ζαχαρία
 όταν κάλεσε τόν Κύριό του:
 «Κύριε μου! Μή μ' αφήνεις μόνο
 (χωρίς απογόνους) Κι ἐσύ εἶσαι
 ὁ καλύτερος ἀπό τούς κληρονόμους».

٨٩ وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا
 تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ

٩٠ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ

90. Κι εἰσακούσαμε (τήν προσευχή του) καί
 τοῦ χάρισαμε τόν (Γιάχια), (τόν Ἰωάννη).
 Καί θεραπεύσαμε γιά χάρη του
 (τή στειρότητα) τῆς γυναίκα του.
 Αὐτοί (οἱ τρεῖς) συναγωνίζονταν
 γιά τίς καλές πράξεις. Καί Μᾶς καλοῦσαν (στῆς
 προσευχῆς τους) μέ ἀγάπη καί
 εὐλάβεια καί ταπεινῶν
 τόν ἑαυτό τους μπροστά Μᾶς.

بِحَنِّي وَأَضَلْنَا لَكَ زَوْجَةً وَلِإِنَّكُمْ كَانُوا
 يَسْتَرْعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رِعْبًا
 وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ

91. **Κ**αί (θυμίσου) αὐτήν πού
 φύλαξε τήν ἀγνότητά της.
 Ἐμφυσήσαμε μέσα της ἀπό
 τό Πνεῦμα Μᾶς (μέ τόν ἄγγελο)
 καί κάναμε αὐτήν καί τόν γιό της
 ἕνα (ἄξιο θαυμασμοῦ) Σημεῖο
 γιά ὄλους τούς λαούς.

٩١ وَاللَّيْلِ أَحْصَيْنَا فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا
 فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً
 لِلْعَالَمِينَ

92. **Σ**τ' ἀλήθεια αὐτό τό ἔθνος σας
 ἀποτελεῖ ἕνα καί μόνο ἔθνος *
 κι Ἐγώ εἶμαι ὁ Κύριός σας.
 Γι' αὐτό νά ὑπηρετεῖτε Ἐμέ
 (κι ὄχι ἄλλον).

٩٢ إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً
 وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ

93. Κι ὁμως (μεταγενέστερες γενιές)
 διχάστηκαν μεταξύ τους
 κι ἀποσχίστηκαν (ἀπ'
 τήν ἰδέα τῆς ἐνότητος).
 Ὅμως ὄλοι σ' Ἐμᾶς θά ἐπιστρέψουν.

٩٣ وَنَقَطْنَاهُمْ فِرْعَوْنَ كُلًّا
 لِأَنَّا رَاجِعُونَ

94. **Κ**ι ὁποιος κάνει οἰοδῆποτε ἐνάρετο
 ἔργο, καί ἔχει Πίστη, ὁ
 προσπάθειές του δέν θ' ἀπορριφθοῦν.
 Καί τά ἔχουμε γράψει
 στό λογαριασμό του.

٩٤ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ
 مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعِيدِهِ وَإِنَّا لَهُ
 كَاتِبُونَ

95. Κι ἀπαγορεύτηκε σ' ἕνα χωριό
 πού τό κατεστρέψαμε,
 νά μή μποροῦν (οἱ κάτοικοί του)
 νά ἐπιστρέψουν (στή ζωή).

٩٥ وَحَرَّمْنَا عَلَى أَهْلِ تِلْكَ الْبَلَدِ
 أَنْ يَرْجِعُونَ

* Δηλ. ἡ θρησκεία πού, ὁ προφήτης Μουχάμμαντ διδάσκει εἶναι ἡ ἴδια πού διδάχθηκε
 ἀπό τούς προηγούμενους προφήτες: Δέν ὑπάρχει ἄλλος θεός εἰ μή μόνο Ἐνας (ὁ ΑΛΛΑΧ).

82. Κι από τούς δαίμονες δσοι
 άπ' αυτούς βουτούσαν
 (στή θάλασσα) γι' αυτόν, κι έκαναν
 - εκτός αυτό - κι άλλα έργα,
 'Εμείς ήμασταν 'Εκείνοι
 πού τούς φυλάγαμε.

82. وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَن يَبْغُضُونَ
 لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ
 وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ

83. **Κ**αί (θυμίσου) τόν 'Ιώβ
 όταν καλούσε τόν Κύριο του:
 «'Η δυστυχία μ' έχει θλίψει
 'Εσύ όμως (Κύριε)
 είσαι από τούς σπλαχνικούς,
 ό Σπλαχνικότερος».

83. • وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضَّرُّ
 وَأَنَا
 أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

84. Κι άπαντήσαμε σ' αυτόν.
 Καί τόν γλυτώσαμε από
 τή δυστυχία πού ήταν πάνω του
 και τού έπαναφέραμε
 τήν οικογένειά του και
 μαζί τους κι άλλους τόσους,
 - δείγμα τής από μέρους Μας
 Εδσπλαχνίας - και
 κάτι σάν ένθύμιο γιά δσους
 Μās ύπηρετούν.

84. فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَكَشَفْنَا
 مَا بِهِ مِنْ ضُرِّهِ وَأَيَّدْنَا أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ
 مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَعَيْنَا
 لِلْعَبِيدِ

85. **Κ**αί (θυμίσου) τόν 'Ισμαήλ,
 τόν 'Ιντρίς και τόν Δουλ - Κίφλ,
 δλοι τους ήταν (άνδρες)
 μέ μεγάλη ύπομονή,

85. وَإِسْمَاعِيلَ وَإِذْرِيصَ وَذَا الْكَلْبِ
 كُلٌّ مِنَ الصَّالِحِينَ

86. τούς κάναμε νά εισέλθουν
 στό (χώρο) τής Εδσπλαχνίας Μας,
 γιατί ήταν - πραγματικά -
 άπ' τούς έναρέτους (άνδρες).

86. وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ
 مِنَ الصَّالِحِينَ

87. **Κ**αί (θυμίσου) τόν Δουλ - Νούν
 (τόν άνδρα τής Φάλαινας - τόν 'Ιωνά)
 σάν έφυγε όρησιμένος. Καί
 νόμιζε πώς δέν είχαμε πάνω του
 καμιά έξουσία.
 Κι όμως φώναζε
 άπ' τά βαθιά σκοτάδια:
 «Δέν υπάρχει άλλος θεός, είμη
 μόνον 'Εσύ. Δόξα σέ Σένα!
 - ήμουν στ' αλήθεια -
 άπ' τούς άδικους!»

87. وَذَا النُّونِ إِذ ذَّهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ
 أَن لَّن نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ
 أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ
 الظَّالِمِينَ

88. Είσακούσαμε (τήν παράκλησή) του
 και τόν σώσαμε από τή δυστυχία.
 Καί μ' αυτό τόν τρόπο λυτρώουμε
 αυτούς τούς πιστούς.

88. فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الغَمِّ
 وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ

75. Καί τόν κάναμε νά πει
(στόν κύκλο) τῆς Εὐσπλαχνίας Μας,
γιατί ἦταν ἀπό τοὺς Ἐνάρετους.

٧٥ وَأَذَلَّنَا فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ

الصَّالِحِينَ

76. (Θυμίσου) τόν Νῶε δταν
(Μᾶς) καλοῦσε πολὺ πρὶν
(ἀπ' τόν Ἀβραάμ). Ἀπαντήσαμε
(στήν προσευχή) του καί σώσαμε
αὐτόν καί τήν οἰκογένειά του
ἀπ' τήν μεγάλη ἀπέλπισία.

٧٦ وَتَوَحَّأ إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلِ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ

فَجَبَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

77. Καί τόν βοήθησαμε ἐνάντια (τοῦ) λαοῦ
πού οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἀρνήθηκαν
τίς Ἐντολές μας. Πράγματι
ἦταν ἕνας κακός λαός κι (ἀσεβής)
γι' αὐτό καί τοὺς πνίξαμε
(στόν Κατακλυσμό) ὄλους μαζί,

٧٧ وَفَصَّرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ

سُوءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ

78. **Κ**αί (θυμίσου) τόν Δαυίδ καί
τόν Σολομώντα πῶς ἐδίκασαν
τήν ὑπόθεση γιά τό χωράφι δταν
— μέσα σ' αὐτό —, τό κοπάδι κάποιας
οἰκογένειας εἶχε (νύχτα) ἀποπλανηθεῖ.
Κι ἤμασταν (Ἐμεῖς, τότε) μάρτυρες
στήν ἀπόφασή τους.

٧٨ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَخْتَصِمَانِ

فَأُخْرِجْتَ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا

مُحْكِمِينَ لَهُمْ شَاهِدِينَ

79. Κι ἐδώσαμε στόν Σολομώντα
(τήν δύναμη) νά κατανοήσει
αὐτή (τήν ὑπόθεση).
Καί στόν καθένα τους δώσαμε
τήν Κρίση καί τή Γνώση.
Κι ἦταν μέ τή δύναμή Μας πού
κάναμε τά βουνά καί τά πουλιά
νά πανηγυρίζουν
μέ τόν Δαυίδ τῆ Δόξα Μας.
Κι Ἐμεῖς ἤμασταν πού κάναμε
(ὄλα αὐτά τά πράγματα).

٧٩ فَفَقَّهْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا ءَايَيْنَا

حُكْمًا وَعِلْمًا وَتَحَرَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ

إِلْجَالًا يَسْفِرُونَ وَالظَّيْرِ

وَكَُنَّا فَاعِلِينَ

80. Καί διδάξαμε σ' αὐτόν
τήν τέχνη νά φτιάχνει
τά θωρακισμένα σακκάκια
γιά χάρη σας, ὥστε
νά προστατεύεστε
ἀπ' τίς — μεταξύ σας — βιαιότητες,
εἶστε (λοιπόν, γι' αὐτό) εὐγνώμονες;

٨٠ وَعَلَّمْنَاهُ صِنْعَةَ لُبُوسٍ

لَعَلَّ يَفْضَحَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَتَلَّ

أَنْتُمْ شَاكِرُونَ

81. **Ἦ**ταν μέ τή δύναμή Μας πού
κάναμε) γιά τον Σολομώντα
τόν ὀρηκτικό (ἀκυβέρνητο) ἀνεμο
νά τρέχει — κατά διαταγή του —
στή γῆ, πού τήν εἶχαμε ἐλλογήσει.
Κι ἤμασταν (Ἐμεῖς) γνώστες,
γιά κάθε πράγμα.

٨١ وَإِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ

66. Είπε (ο Ἀβραάμ): «Πῶς — τότε — λατρεύετε, ἀντί τόν ΑΛΛΑΧ, πράγματα πού δέν σᾶς ὠφελοῦν σέ τίποτε, κι οὔτε σᾶς βλάπτουν;

٦٦ قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ

67. «Ἀλλοίμονο! (ἀνανακτῶ) μέ σᾶς καί γιά τά ἀντικείμενα πού λατρεύετε ἀντί τόν ΑΛΛΑΧ! Μά δέν θά λογικευθεῖτε»...

٦٧ أُولَئِكَمَّ وَالِيَاقْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

68. **Ε**ἶπαν: «Κάψτε τον, καί προστατέψτε τίς θεότητές σας, ἂν θέλετε νά κάνετε κάτι».

٦٨ قَالُوا احْرَقُوهُ وَأَنْصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِن كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

69. Εἶπαμε (τότε Ἑμεῖς) «Ἦ! Φωτιά! Νά εἶσαι κρύα κι ἀσφάλεια στόν Ἀβραάμ!»

٦٩ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

70. Καί θέλησαν νά τοῦ στήσουν παγίδα. Ἀλλά κάναμε (αὐτοῦς τοὺς ἴδιους) νά χάσουν.

٧٠ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ

71. Καί σώσαμε αὐτόν καί (τόν ἀνηψιό του) τόν Λῶτ (καί τοὺς ὀδηγήσαμε) στή γῆ πού τήν εἶχαμε εὐλογήσει γιά (δὲλα) τὰ ἔθνη.

٧١ وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ

72. **Κ**αί χάρισαμε σ' αὐτόν τόν Ἰσαάκ, καί — σάν ἐπιπρόσθετο ὄψρο — (ἓνα ἐγγόνι) τόν Ἰακώβ καί κάναμε δίκαιους ἀνθρώπους τόν καθένα (ἅπ' αὐτοῦς).

٧٢ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ

73. Καί τοὺς κάναμε ἀρχηγούς, νά ὀδηγοῦν (ἀνθρώπους) μέ τήν Διαταγή Μας, καί ἐμπνεύσαμε σ' αὐτοὺς νά κάνουν τήν ἀγαθοεργία, τήν τακτική προσευχή καί τήν ἐλεημοσύνη. Καί Μᾶς ὑπηρετοῦσαν πιστά (μόνο Ἑμᾶς).

٧٣ وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ

74. **Κ**αί στόν Λῶτ, ἐπίσης, τοῦ δώσαμε τή Κρίση καί τή Γνώση, καί τόν σώσαμε ἅπ' τό χωριό πού συνήθιζε νά κάνει σιχαμένες πράξεις. Πραγματικά ἦταν ἓνας λαός πού εἶχε παραδοθεῖ στόν Πονηρό καί τήν παρανομία.

٧٤ وَلُوطًا ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَ يَعْمَلُ فِيهَا السَّيِّئَاتِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فٰسِقِينَ

56. Είπε: «Όχι, ό Κύριός σας είναι ό Κύριος τών ουρανών και τής γής, 'Εκείνος (είναι) πού τά χει δημιουργήσει (εκ τού μηδενός). Κι έγώ είμαι άπ' τούς μάρτυρες αúτης (τής αλήθειας).

٥٦ قَالَ تَبَرُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُم مِّنَ الشَّاهِدِينَ

57. «Και — Μά τόν ΑΛΛΑΧ — έχω ένα σχέδιο (νά καταστρέψω) τά ειδωλά σας, μόλις γυρίσετε (τίς πλάτες σας) και φύγετε»...

٥٧ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ لَا يَكِيدَنَّ أَصْنَعُكُمْ بَعْدَٰنَ تَوَلَّوْا مُدْبِرِينَ

58. **Ε**τσι τά Έκανε κομμάτια (δλα) έκτός από τό μεγαλύτερο άπ' αυτά, ώστε ίσως επιστρέψουν σ' αυτό.

٥٨ فَجَعَلَهُمْ جُذَاذَا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَنَهُمْ وَإِلَيْهِ يَرْجِعُونَ

59. Είπαν: «Ποιός Έκανε τούτο στίς θεότητες μας; Θά πρέπει νά είναι Ένας (άνθρωπος) από τούς άδικους!»

٥٩ قَالُوا مَن فَعَلَ هَٰذَا بِآلِهِنَا إِنَّا لَكِنَ الظَّالِمِينَ

60. Είπαν: «Άκούσαμε, Έναν εφηβο νά τούς όνοματίζει, πού τόν Ελεγαν 'Αβραάμ».

٦٠ قَالُوا سَمِعْنَا فَتَىٰ يَذُكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ يَٰزُرَّعٌ

61. Είπαν: «Φέρτε τον — λοιπόν — μπροστά στά μάτια τού κόσμου γνά νά γίνουν μάρτυρες έπάνω σ' αυτό».

٦١ قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ

62. Είπαν: «Είσαι έσύ εκείνος — ό! 'Αβραάμ! — πού Έκανες αυτό στίς θεότητες μας»;

٦٢ قَالُوا يَا زُرَّعُ إِنَّا لَنَعْلَمُكَ بِهَٰذَا بِآلِهِنَا

63. Είπε: «Όχι, αυτό έχει γίνει άπ' αυτόν τόν μεγαλύτερο! Ρωτείστε τους, άν μπορούν νά μιλήσουν!».

٦٣ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَٰذَا فَتَلَوْنَهُمْ إِن كَانُوا يَنْطَفِقُونَ

64. Τότε γύρισαν στόν έαυτό τους (άλληλοκοιτάχτηκαν) και είπαν: «Στ' αλήθεια έσεις είστε οι Ένοχοι!».

٦٤ فَجَعَلُوا إِلَٰهَٰتِهِمْ قَدَاثًا وَإِنَّكُمْ لَأَنْتُمْ الظَّالِمُونَ

65. Κι Έπειτα — Έστρεψαν κάτω πάνω στό κεφάλια τους — (δηλ. Έπαθαν σύγχυση) και ντροπιασμένοι (είπαν): «'Εσύ ('Αβραάμ) γνωρίζεις πολú καλά ότι αυτά (τά ειδωλα) δέν έχουν λαλιά!».

٦٥ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَلَىٰ أُرُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَٰؤُلَاءِ يَنْطَفِقُونَ

46. Κι ἂν μόνο μιά πνοή τῆς τιμωρίας τοῦ Κυρίου σου τοὺς ἀγγίξει, τότε θά πῶν: «Ἀλλοίμονό μας! Ἥμασταν – πράγματι – ἄδικοι!»

٤٦ وَلَئِنْ تَسْتَهْمِتُهُمْ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ
يَسْمَعُونَ يَوْمَئِذٍ إِنَّكُمْ لَعِنَّا ظَالِمِينَ

47. **Θ**ά τοποθετήσουμε δίκαιες ζυγαριές κατά τὴν ἡμέρα τῆς Κρίσης, ὥστε καμμιὰ ψυχὴ νὰ μὴν ἀδικηθεῖ στοῦ ἐλάχιστου. Κι ἂν ἀκόμα (στά ἔργα τῆς) ὑπάρχει τὸ βάρος σιναπόσπορου θά τὸ φέρουμε (γιά νὰ λογαριασθεῖ). Κι ἐπαρκεῖ διτ εἰμαστε Ἔμεῖς οἱ δικαστές γιά νὰ κάνουμε λογαριασμούς.

٤٧ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقَوِیَّةَ لِلنَّوْزِیْنِ أَلْفِیَنْطَ لِيَوْمِ
الْحِسَابِ ۖ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا ۖ وَإِنْ
كَانَ يَشْفَعُ آلِحَبِیْبُ مِنْ خَدْرٍ لَأَنْتَنَا بِهَا
وَكَفَىٰ بِنَا حَسِیْبِينَ

48. (**Σ**τό παρελθόν) εἶχαμε παραχωρήσει στόν Μωϋσῆ καί στόν Ἀαρών (τῆ Βίβλο) τὸ κριτήριο (γιά ἐκδίκαση), καί ἕνα Φῶς καί ἕνα Μῆνυμα γιά τοὺς εὐσεβεῖς;

٤٨ وَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ
الْأَفْرَاقَ وَصِیَاءَ وَذِكْرًا لِّلْعَالَمِينَ

49. γι' αὐτοὺς ποὺ φοβοῦνται τὸν Κύριο τους χωρὶς νὰ Τὸν δοῦν καί ποὺ φρίττουν στὴν ἀνάμνηση τῆς Ὁρας (ποὺ θά γίνει ἡ Δίκη).

٤٩ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ
بَيْنَ أَسْعَافٍ مُّشْفِقُونَ

50. Κι αὐτὸ εἶναι ἕνα εὐλογημένο Μῆνυμα ποὺ τὸ ἔχουμε στείλει κάτω (σέ σένα) Μήπως – λοιπόν – θά τὸ ἀρνηθεῖτε;

٥٠ وَهَذَا ذِكْرٌ نَّبَاكَ أَنْزَلْنَاهُ
أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ

51. **Κ**αί προηγουμένως εἶχαμε χαρίσει στόν Ἀβραάμ τὴν εὐθύτητα τῆς κατεύθυνσης καί πολὺ καλά τὸν εἶχαμε γνωρίσει.

٥١ • وَقَدْ ءَاتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدًا مِنْ
قَبْلٍ وَكُنَّا بِهٖ عَلِيمِينَ

52. Ὅταν εἶπε στόν πατέρα του καί στό λαό του: «Τί εἶναι αὐτά τὰ εἰδῶλα ποὺ (μέ τόσο ἀφοσίωση) λατρεύετε»;

٥٢ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ
الْتَّمَانِيْلَ الَّتِي آلْتُمُونَ ۖ أَنْتُمْ لَهَا عَٰكِفُونَ
٥٣ قَالُوا وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ

53. Εἶπαν: «Βρήκαμε τοὺς πατέρες μας νὰ τὰ λατρεύουν».

٥٣ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ

54. Εἶπε: «Τόσο ἐσεῖς, ὅσο καί οἱ πατέρες σας βρισκεσθε σέ φανερὴ πλάνη».

وَأَبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

55. Εἶπαν: «Μᾶς ἔχεις φέρει τὴν Ἀλήθεια, ἢ μήπως εἶσαι ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ χωρατεύουν;»

٥٥ قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ
اللتَّالِيِينَ

ἀπό τὰ πρόσωπά τους, κι οὔτε ἀπ' τὶς πλάτες τους, και καμιά βοήθεια δὲν θά μπορούσε νά τούς φτάσει!

لَا يَكْفُرُونَ عَنْ وُجُوهِهِ النَّارَ وَلَا عَن ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

40. Κι ὁμοῦ θά τοὺς φτάσει στά ἑξωνικά και νά τούς κατατροπώσει. Καί (τότε) καμιά δύναμη δὲν θά ἔχουν γιά νά τήν ἀπομακρύνουν κι οὔτε θά μπορούν νά ἀναβάλουν.

④ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْدَةٌ فَيَسْتَمْتَهُمْ فَلَا يَتَّطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

41. Κι (ἄλλοι) ἀπόστολοι πρὶν ἀπό σένα ἔχουν χλευαστέ. Ἄλλὰ οἱ εἰρωνεῖς τους περιορίστηκαν ἀπό αὐτό (τό ἴδιο ἀντικείμενο) πού ἔχλευάζαν.

④ وَقَالِدِ أَتْسُنْهَرِي مَا يُرْسِلُ مِن قَبْلِكَ فَمَأَقْ بِالَّذِينَ يَسْخَرُونَ مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

42. **Ν**α πείς (ᾠ Μουχάμαντ): «Ποιός μπορεί νά σᾶς σώσει – τόσο τή νύχτα ὅσο και τήν ἡμέρα – ἀπό (τὴν Ὀργή) τοῦ Ἐλεήμονα (ΑΛΛΑΧ):» Κι ὁμοῦ ἀπομακρύνονται (ἀμφιβάλλοντας) ἀπό τό Μῆνυμα τοῦ Κυρίου τους.

④ قُلْ مَنْ يَكْفُلُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ

43. Ἡ μήπως ἔχουν τὶς θεότητες πού θά τοὺς προφυλάξουν ἀπό Μᾶς; Δέν μπορούν νά βοηθήσουν τόν ἑαυτὸ τους κι οὔτε θά ὑπάρχει κανεὶς νά τοὺς προστατέψει ἀπό Μᾶς.

④ أَدْلِمْنَا أَلِهَةً تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنفُسِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

44. Κι ὁμοῦ δώσαμε τὶς ἀπολαύσεις τῆς ζωῆς αὐτῆς, σ' αὐτούς και στοὺς πατέρες τους γιά μιὰ μεγάλη περίοδο. Μά δέν βλέπουν ὅτι ἐλαττώνουμε βαθμιαῖα τὴ γῆ (πού βρῖσκεται στή ἐξουσία τους) ἀπό τὶς ἀπόκεντρες πλευρές τῆς; Μήπως – λοιπόν – (ἐλπίζουν), ὅτι θά νικήσουν;

④ بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعَمَلُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ

45. Νά πείς: «Μονάχα σᾶς προειδοποιῶ σύμφωνα μέ τὴν ἐμπνευση, (πού μοῦ δόθηκε)». Ἄλλὰ οἱ κουφοὶ δέν θ' ἀκούσουν τὴν κλήση, ὅταν προειδοποιηθοῦν!

⑤ قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ

καί κάναμε ἀνάμεσα (στά βουνά)
δημόσιους δρόμους γιά
νά διαβαίνουν, ἴσως μπορέσουν
καί καθοδηγηθοῦν.

أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا
سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

32. Καί κάναμε τόν οὐρανό σά σκέπη
καλά φυλαγμένη κι ὁμως αὐτοί
ἀπομακρύνονται ἀπό τά Σημεῖα
πού (δείχνουν)
αὐτά τά πράγματα!

۳۲ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَفًّا مَّحْفُوظًا
وَهُدًى عَن آيَاتِهَا مُعْرَضُونَ

33. Εἶναι Ἐκεῖνος πού ἐδημιούργησε
τῆ Νύχτα καί τὴν Ἡμέρα καί
τόν ἥλιο καί τῆ σελήνη.
Ἵλα (τά οὐράνια σώματα)
κολυμποῦν μόνα,
τό καθένα στῆ κυκλικῆ του πορεία.

۳۳ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ
يَسْبَحُونَ

34. **Σ**έ κανένα ἄνθρωπο – πρὶν ἀπό
σένα – δέν ἔχουμε παραχωρήσει
τὴν αἰωνιότητα (ἐδῶ).
ἽAn – λοιπόν – ἐσύ πεθάνεις,
πῶς αὐτοί θά ζήσουν αἰώνια;

۳۴ وَمَا جَعَلْنَا لِشَرِّ بْنِ قَبِيلِكَ الْخُلْدَ
أَقْلَابِينَ تَتَّ فَمَهُ الْخُلْدُونَ

35. Κάθε ψυχῆ θά γευθεῖ
– ὀπωσδήποτε – τό θάνατο.
Καί θά σᾶς δοκιμάσουμε
μέ τό κακό καί μέ τό καλό.
Στό (τέλος)
σέ Μᾶς θά ἐπιτρέψετε.

۳۵ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ
وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ
فِنَّةً وَآلَيْنَا أَنْ نَحْمُوكَ

36. Κι ὅταν οἱ ἽΑπιστοι σέ βλέπουν,
σέ μεταχειρίζονται εἰρωνικά
(λέγοντας): «Δέν εἶναι
αὐτός πού μνημονεύει – μιλώντας
στ' ἀστεία – γιά τούς θεούς σας;»
Κι ὁμως αὐτοί βλαστημοῦν
ὅταν μνημονεύεται (τό δνομα)
τοῦ ἽΕλεήμονα (ΑΛΛΑΧ)!

۳۶ وَإِذَا نَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوعًا أَهْلًا الَّذِي
يَذُكَّرُ بِالْمِلَّةِ كُفْرًا وَهُمْ يَذُكَّرُونَ
أَلرَّحْمَنِ هُمْ كَافِرُونَ

37. ἽΑπό τῆ φύση του ὁ ἄνθρωπος
εἶναι βιαστικός.
Πολύ γρήγορα θά σᾶς παρουσιάσω
τά Σημεῖα μου, καί – μὴ
Μοῦ ζητᾶτε – νά τά ἐπιστεῦσω!

۳۷ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلِيلٍ
سَأُورِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ

38. Καί λένε: «Πότε (θά φτάσει) αὐτῆ
ἥ ὑπόσχεση, ἂν εἴστε εἰλικρινεῖς;»

۳۸ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ

39. ἽAn μονάχα γνώριζαν οἱ ἽΑπιστοι
(τὴν ὥρα), δέν θά μπορούσαν
νά παραμερίσουν τῆ Φωτιά

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
۳۹ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِين

Αυτό (εδω) είναι τό Μήνυμα αυτών που είναι μαζί μου, και τό Μήνυμα αυτών που ήταν πριν από μένα.
Κι όμως οι περισσότεροι απ' αυτούς δέν γνωρίζουν τήν 'Αλήθεια, γι' αυτό και άπομακρύνονται.

25. Καί δέν Εχομε στείλει — πριν από σένα — κανέναν άλλο άπόστολο, που νά μήν τόν Εχομε έμπνεύσει, ότι δέν υπάρχει άλλος θεός ειμή μόνο 'Εγώ. Γι' αυτό νά Μέ λατρεύετε (καί νά Μέ όπηρετείτε).

26. **Κ**αί είπαν: «'Ο 'Ελεήμων (ΑΛΛΑΧ) έχει πάρει (έγέννησε) ένα παιδί». Δόξα σ' Αυτόν! Δέν είναι (οι άγγελοι) παρά τιμημένοι δοϋλοι.

27. Δέν μιλοϋν ποτέ πριν 'Εκείνος μιλήσει, κι ένεργούν μόνο, έπειτα από διαταγή Του.

28. Γνωρίζει (ό ΑΛΛΑΧ) ό,τι βρίσκεται ανάμεσα στα χέρια τους κι ό,τι πίσω απ' αυτούς, (ό,τι γίνεται κι ό,τι έγινε) και δέν μεσολαβοϋν ειμή μόνο για όποιον έχει έπιτραπέι, και στέκονται μέ φόβο κι εϋλάβεια μπροστά (στη δόξα) Του.

29. Κι άν κανένας απ' αυτούς θά έλεγε: «Είμαι θεός, αντί Του», αυτόν τότε θά τόν άνταμείβαμε μέ τήν Κόλαση.
'Ετσι άμείβουμε τούς άδικους.

30. **Μ**ήπως δέν βλέπουν οι 'Απιστοι ότι οι οϋρανοι και ή γή ήταν (καί τά δυό μαζί) ένωμένα (σάν μία μονάδα τής Δημιουργίας), έπειτα τά σχίσαμε σέ δυο μέρη; και κάναμε απ' τό νερό κάθε ζωντανό πράγμα.
Μήπως — και τότε — δέν θά πιστέψουν;

31. Καί κάναμε (τοποθετήσαμε) στή γή — σταθερά — θεόρατα — βουνά, μήπως και τούς συγκλονίσουν,

وَذَكَّرْنَا قَبْلَ بَلْ أَسْرَفَهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ

۱۵ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ
لَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
فَاعْبُدُونِ

۱۶ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا
سُبْحَانَ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ

۱۷ لَا يَسْتَفِئُونَكَ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَنفُسِهِمْ
يَعْمَلُونَ

۱۸ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ
أَرَادَ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ

۱۹ • وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ
دُونِهِ ۚ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ ۚ كَذَلِكَ
نَجْزِي الظَّالِمِينَ

۲۰ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا مِنَ
السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا
وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ
أَفَلَا يُؤْمِنُونَ

۲۱ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ

17. Ἄν ἦταν ἐπιθυμία Μας νά διασκεδάσουμε (γυναίκα δηλ. ἢ παιδί), θά βρίσκαμε – βέβαια – τόν τρόπο ἀπό τά πράγματα πού βρίσκονται δίπλα Μας νά τό κάνουμε.
- ﴿لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهَوًا لَآتَخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا قَٰعِلِينَ﴾
18. Ἄλλά θά ἐξακοντίσουμε τήν Ἄληθεια πάνω στήν ψευτιά, πού θά πληξεί τελειωτικά τή σκέψη της καί νά, πού αὐτή ἐξαφανίζεται πιά! Κι ἀλλοίμονό σας γιά ὅσα (ψεύτικα) πράγματα ἀποδίδετε (σέ Μᾶς).
- ﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ﴾
19. Καί σ' Αὐτόν ἀνήκουν ὅλα (τά δημιουργήματα) πού (βρίσκονται) στούς οὐρανοῦς καί στή γῆ. Ἄκόμα κι αὐτοί πού εἶναι (πολύ) κοντά Του δέν ὑπερηφανεύονται νά Τον ὑπηρετοῦν κι οὔτε (ποτέ) κουράζονται (ἀπό τήν ὑπηρεσία Του).
- ﴿وَلَهُ مِنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَفْسِحُونَ﴾
20. Πανηγυρίζουν (οἱ ἄγγελοι) τή δόξα Του, νύχτα καί μέρα, καί δέν διακόπτουν (τοῦς ὕμνους).
- ﴿يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ﴾
21. **Μ**ήπως ἔχουν πάρει (γιά λατρεία) θεότητα ἀπό τή γῆ, πού μποροῦν νά ἀναστήσουν (νεκρούς);
- ﴿أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ﴾
22. Ἄν ὑπῆρχαν ἐκεῖ (στούς οὐρανοῦς καί στή γῆ) ἄλλες θεότητες, ἐκτός τοῦ ΑΛΛΑΧ θά εἶχαν κι ὄλας γαθεῖ. Ἄλλά, Δόξα στόν ΑΛΛΑΧ τόν Κύριο τοῦ θρόνου (τῆς ἐξουσίας), πολύ ψηλά εἶναι ἀπό ὅσα Τοῦ ἀποδίδουν!
- ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحٰنَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾
23. Δέν εἶναι δυνατό νά ἐρωτηθεῖ γιά τίς πράξεις του, ἐνῶ αὐτοί θά ἐρωτηθοῦν (γιά τίς δικές τους).
- ﴿لَا يَسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُونَ﴾
24. **Μ**ήπως ἔχουν πάρει (γιά λατρεία) ἄλλες (πραγματικές) θεότητες ἐκτός (τοῦ ΑΛΛΑΧ); Νά πéis: «Φέρτε τίς (πειστικές) ἀποδείξεις σας.
- ﴿أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً فَلَمَّا تَوَارَّ بُرْهٰنُهُمْ هٰذَا ذِكْرٌ مِّنْ عَمِيٍّ﴾

παρά μόνο ἄνδρες,
 ποῦ τοὺς εἶχαμε ἐμπνεύσει,
 Ἄν δὲν τὸ γνωρίζετε (τοῦτο),
 ἐρωτήσετε ὄσους ἐξουσιάζουν
 (τοὺς ὀπαδοὺς) τοῦ Μηνύματος.

أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

8. Κι οὔτε τοὺς δώσαμε σώματα
 ποῦ δὲν ἔτρωγαν τὰ φαγητά,
 κι οὔτε ἦταν ἀθάνατοι.

⑩ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ
 وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ

9. Ἐπειτα κάναμε νά ἐκπληρωθεῖ
 ἡ ὑπόσχεσή Μας καί σώσαμε
 αὐτούς (τοὺς ἀπόστολους) καί
 ὄποιον (ἄλλο) θέλαμε,
 ἐνῶ καταστρέψαμε τοὺς παραβάτες.

⑪ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمِنْ نَشَأٍ
 وَأَهْلَكْنَا السَّرِيفِينَ

10. Ἐχομε ἀποκαλύψει γιά σᾶς
 (ὦ ἄνδρες) ἕνα Βιβλίο, ποῦ
 μέσα του εἶναι ἕνα Μήνυμα γιά σᾶς.
 Γιατί δὲν λογικεύεστε;

⑫ لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ
 أَفَلَا تَعْقِلُونَ

11. **Κ**αί πόσους κατοίκους χωριῶν ποῦ
 δὲν τοὺς ἔχουμε ἐντελῶς καταστρέψει,
 γιά τίς ἀδικίες τους καί
 ἀντικαταστήσαμε στή θέση τους
 ἄλλους λαούς.

⑬ وَلَا قِصَّةً مِنْ قَبْلِهِمْ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا
 بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ

12. Μόλις αἰσθάνθηκαν τήν Τιμωρία Μας
 νά (φτάνει), τότε
 προσπάθησαν
 νά τραποῦν σέ φυγή ἀπ' αὐτή!

⑭ فَلَمَّا أَحْسَبُوا أَنَّ بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا
 يَرْكَبُونَ

13. Μή δραπετεῦτετε, ἀλλά
 ἐπιστρέψατε στά ὁμορφα πράγματα
 αὐτῆς τῆς ζωῆς ποῦ σᾶς δόθηκαν,
 καί στά σπίτια σας,
 γιατί θά ἐρωτηθεῖτε
 (γιά νά δώσετε λογαριασμό).

⑮ لَا تَرْكَبُوا وَأْتِجِعُوا إِلَى مَا أَنْزَلْنَا فِيهِ
 وَتَسْكَبُوا عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُتَّقُونَ

14. Εἶπαν: «Ἄλλοιμόνο μας!
 ἤμασαν – πράγματι – ἀδικοί!»

⑯ قَالُوا لَوْلَا إِنَّا وَإِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

15. Καί θά συνεχίζουν νά κλαῖνε
 γοερά μέχρις ὅτου τοὺς κάνουνε
 σάν χωράφι θερισμένο
 σιωπηλό κι ἀθόρυβο.

⑰ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ
 حَصِيدًا خَائِدِينَ

16. **Κ**αί δὲν δημιουργήσαμε τόν οὐρανό
 καί τή γῆ κι ὁ,τι βρισκονται
 ἀνάμεσά τους γιά ψυχαγωγία ἀνώφελη!

⑱ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ
 وَمَا بَيْنَهُمَا لِلْعِبَادِ

(21) Τό Στάδιο «'ΑΛ - 'Ανμπιά - α» -
Οί Προφήτες
- Μέκκα - σέ 112 ἐδάφια

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ τοῦ
'Ελεήμονα καί Φιλανθρώπου.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Πλησίασε γιά τούς ἀνθρώπους
(ὁ καιρός) γιά νά λογαριαστοῦν.
Κι ὁμως ἀπρόσεχτο ὅπως εἶναι,
ἀπομακρύνονται .
2. Ποτέ δέν τούς φτάνει ἀνανεωμένο
Μήνυμα ἀπό τό Κύριο τους,
ἄν δέν τό ἀκούσουν
ἐνῶ παίζουν,
(χωρίς νά δώσουν προσοχή),
3. οἱ καρδιές τους εἶναι μακριά
ἀπ' αὐτό (τό Κοράνιο)
τό μεταχειρίζονται ἐπιπόλαια.
Οἱ κακοποιοί τό λένε
στις μυστικές τους συνεδριάσεις:
«Εἶναι αὐτός τίποτε περισσότερο
ἀπό ἓνα δημοιοῦρημα
σάν τόν ἑαυτό σας;
Μήπως θά πᾶτε στή μαγειά,
ἐνῶ τά μάτια σας εἶναι ἀνοιχτά»;
4. Εἶπε: «Ὁ Κύριός μου γνωρίζει
(κάθε) λόγο (πού μιλιέται)
στόν οὐρανό καί στή γῆ.
Καί εἶναι ὁ Μόνος πού ἀκούει
καί βλέπει (τά πάντα)».
5. Κι ὁμως εἶπαν: «(αὐτά εἶναι)
συμμαζώματα ἀπό ὄνειρα!
Ἦχι, τά ἐφευρε!
Ἦχι, δέν εἶναι (παρά) ἓνας ποιητής!
Ἦς μᾶς φέρει ἓνα Σημεῖο
(ἓνα θαῦμα),
ὅπως αὐτά πού ἔχουν σταλεῖ
στούς παλαιότερους (προφήτες)»!
6. Ποτέ πρὶν ἀπ' αὐτούς κανεῖς
ἀπό τούς κατοίκους τοῦ χωριοῦ
πού ἀποφασίσαμε νά καταστρέψουμε
δέν πίστεψε. Πῶς αὐτοί θά πιστέψουν,
7. Καί δεν ἔχουμε στείλει
πρὶν ἀπό σένα (ἀποστόλους)

① أَفَرَبِّ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ

② مَا يَا نبيهم مِّن ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدَّثِينَ إِلَّا أَسْتَمِعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ

③ لَّأَيُّهَا قُلُوبُهُمْ وَأَسْرُوا النَّبِيِّ الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِّثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ النِّسْرَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ

④ قَالَ رَبِّي بِمَا قَوْلِي فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

⑤ بَلْ قَالُوا أَضَعَفْتُ أَحْلَمَ بِلِأْفْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ مُّثَلِّمًا إِنَّا يَا نبيكم أَنرسل الْأَوْلُونَ

⑥ مَّا أَمْسَقَ قَبْلَهُمْ مِّن قَوْمٍ أَمْهَلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ

⑦ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْلُوا

τῆ Δόξα τοῦ Κυρίου σου,
πρὶν ἀπὸ τὴν ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου,
καὶ πρὶν ἀπὸ τῆ δύσης του.
Ἄκόμα νά Τόν ἠμνεῖς
στὶς διαφορετικὲς ὥρες τῆς νύχτας,
καὶ στά (δύο) ἄκρα τῆς ἡμέρας,
ἴσως ἔτσι μπορέσεις
νά ἔχεις (πνευματικῆ) χαρά.

طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ أَنَايَ الْبَيْلِ
فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَى

131. Καὶ νά μὴ σέρνεις
(ἀπὸ ἀπληστία) τὰ μάτια σου,
πάνω σέ ὅσα ἔχουμε δώσει
γιά ν' ἀπολαμβάνει μιά μερίδα
ἀπ' αὐτούς, τὸ λουλουδί (ἀπόλαυση)
στὴ ζωὴ τοῦ κόσμου τούτου,
πού σ' αὐτὸ τοὺς δοκιμάζουμε.
Ἄσὰ σοῦ προημεθεὶ ὁ Κύριός σου,
εἶναι τὰ καλύτερα καὶ
διαρκοῦν περισσότερο.

۱۳۱ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا
مِنْهُمْ زَهْرَةً
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفِثْنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ
وَأَبْوَى

132. Καὶ πρόσταξε τὴν οἰκογένειά σου
νά κάνει τὴ τακτικὴ προσευχὴ καὶ
νά ὑπομένει με σταθερότητα
σ' αὐτὴν. Δέν σοῦ ζητᾶμε
νά προημεθεῖς τὴ διατροφή.
Ἔμεῖς σοῦ τὴν προημεθούμε.
Ἄλλὰ ἡ ἀνταμοιβὴ
τῆς Μέλλουσας Ζωῆς (τὸ φρούτο τῆς)
εἶναι γιά τοὺς ἐνάρετους.

۱۳۲ وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا
لَا تَسْأَلْكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى

133. **Κ**αὶ εἶπαν: »Γιατί (ὁ Μουχάμμαντ)
δέν μᾶς ἔφερε ἕνα Σημεῖο
ἀπὸ τὸν Κύριό του;»
«Μήπως δέν τοὺς ἔφρασε τὸ Μήνυμα
γιά ὅλα ὅσα ἦταν στά προηγούμενα
φυλλάδια τῶν πρώτων (ἀνθρώπων);

۱۳۳ وَقَالُوا لَوْلَا يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ مِنْ رَبِّكَ آيَاتٌ
تَأْتِيهِمْ بَيْنَهُمْ مَا فِي الصُّفْحِ الْأُولَى

134. Κι ἂν τοὺς ἐκμηδενίζαμε
— πρὶν ἀπ' αὐτὸ (τὸ Κοράνιο) —
μὲ βασανιστήρια
θά ἔλεγαν: «Κύριέ μας!
Ἄν μονάχα μᾶς εἶχες
στελεῖ ἕναν ἀπόστολο,
θά ἀκολουθοῦσαμε — βέβαια —
τίς Ἐντολές σου πρὶν
ταπεινωθοῦμε καὶ ντροπιστοῦμε».

۱۳۴ وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ
لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ
آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْذُلَ وَنُغْزَى

135. Νά (τοὺς) πεῖς: (ὁ Μουχάμμαντ):
«Κάθε ἕνας (ἀπὸ μᾶς) περιμένει.
Περιμένετε λοιπὸν κι ἐσεῖς,
καὶ θά μάθετε
ποῖός εἶναι σύντροφος
στόν σωστό κι ἐπίπεδο Δρόμο καὶ
ποῖός (ἀπὸ σᾶς) καθοδηγεῖται!».

۱۳۵ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ فَتْرًا أَوْ فَتْرًا
مِنْ أَصْحَابِ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى

123. Είπε (και στους δύο):
 «Φύγετε απ' αυτόν (τόν κήπο) δλοι,
 νά έχετε εχθρα μεταξύ σας.
 Κι όταν όμως – όπως είναι βέβαιο –
 έλθει σέ σάς ή Καθοδήγηση από Μένου,
 (τότε) όποιος άκολουθήσει
 τήν όδηγία Μου δέν θά παραπλανηθεί
 κι ούτε θά πέσει στήν άθλιότητα.

123 قَالَ هَرِطًا وَاِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ
 لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَئِمَّا يَا نَبِيَّكَ تَنِي هُدًى فَمَنْ اتَّبَعَ
 هُدًى فَلَا يَصِلُ وَلَا يَشْقَى

124. *'Αλλά όποιος άπομακρυνθεί από τό
 Μήνυμά Μου, γι' αυτόν – σίγουρα –
 είναι ή ζωή κάτω στενόχωρη,
 και θά τόν στριμώξουμε
 (στό σκοτάδι) τυφλό κατά
 τήν 'Ημέρα τής Κρίσης».

124 وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً
 ضَنْكًا وَنَحْسِرُ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى

125. (Και τότε) θά πεί: «Κύριέ μου!
 Γιατί μέ σήκωσες τυφλό,
 ένώ είχα (πρίν) τήν δρασή μου»;

125 قَالَ رَبِّ لِمَ حَسَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ
 بَصِيرًا

126. Θά πεί (ό ΑΛΛΑΧ): «'Ετσι
 (σου πρέπει, γιατί) όταν
 σου έφταναν οι 'Εντολές Μας,
 (τίς παράβλεπες) ξεχνώντας.
 'Ετσι και σήμερα θά λησιμονηθείς.

126 قَالَ كَذَلِكَ أَنْتَ أَعْيُنَا فَتَنْسِيهَا وَكَذَلِكَ
 أَيَّوْمَ نُنْسِي

127. Μ' αυτό τόν τρόπο ανταμείβουμε
 αυτόν που παραβιάζει όλα τά όρια
 (στήν άνομία) και δέν πιστεύει
 στίς 'Εντολές του Κυριου του.
 'Η δέ Τιμωρία τής Μελλοντικής Ζωής
 είναι μεγαλύτερη σέ θλίψη
 και διαρκέστερη.

127 وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ
 بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْوَى

128. Μά δέν φανερώθηκε (ποτέ) γι' αυτούς
 (άν θυμηθούν) πόσες και πόσες
 γενιές πρίν απ' αυτούς έχουμε
 καταστρέψει, που κατοικούσαν
 εκεί όπου (τόρα) αυτοί περπατούν;
 Σ' αυτή – πράγματι – τή περίπτωση
 υπάρχουν Σημεία γιά όσους έχουν
 ενεργητικά μυαλά (και καταλαβαίνουν).

128 أَقَلَّمْ سَبِّدَلَكُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ
 مِمَّنْ قَدَّمُوا فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى

129. **Κ**ι άν δέν ύπήρχε ό προηγούμενος
 Λόγος που ήλθε από τόν Κύριο σου,
 (ή Τιμωρία τους) αναγκαστικά
 θά έρχοταν (θά ήταν
 εκτελεστή), αλλά ύπάρχει
 τό όρισμένο χρονικό διάστημα
 (γιά άναβολή).

129 وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَكُنَّا لِزَامًا
 وَأَجَلٌ مُّسْتَعْتَبٌ

130. Γι' αυτό νά ύπομένεις σέ όσα
 λέγουν και πανηγυρίζει (συνεχώς)

130 فَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ

ή 'Αλήθεια! Καί μή βιάζεσαι
(Ὡ! Μουχάμαντ)
μέ τό Κοράνιο πρίν συμπληρωθεῖ
ή ἔμπνευσή σου, ἀλλά νά πείς:
«Κύριέ μου, ἀβξησέ μου τή γνώση».

مِنْ قَبْلِ أَنْ يَقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ
وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا

115. Εἶχαμε ἐπίσης πάρει
– προκαταβολικά –
τή συμφωνία τοῦ 'Αδάμ,
ἀλλά (τήν) ξέχασε, καί δέν βρήκαμε
νά ἔχει σταθερή ἀπόφαση (γνώμη).

۱۱۵ وَوَلَعَدْنَا نَادَانَ إِذْ أَدَمَ مِنْ قَبْلِ
فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزِيمًا

116. Κοίτα! ὅταν εἶπαμε στούς ἀγγέλους:
«Σκύψτε τόν ἑαυτό σας
κάτω στόν 'Αδάμ»,
(ὄλοι τους) ἔσκυψαν καί ὑποκλίθηκαν
ἐκτός ἀπ' τόν Ἴμπλίς, (τόν Σατανά)
πού ἀρνήθηκε.

۱۱۶ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا
إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى

117. Καί εἶπαμε: «Ὡ! 'Αδάμ!
(προειδοποιουῦμε),
Αὐτός (ἐδῶ) εἶναι ἐχθρός σέ σένα
καί στή σύζυγό σου.
Μήν τόν ἀφήσετε καί σᾶς ἐκδιώξει
ἀπό τόν Κήπο, ὥστε
νά ὑποβιβαστεῖτε στήν ἀθλιότητα.

۱۱۷ فَعَلْنَا يَادَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ
وَلِزَوْجِكَ فَلَا تُخَيِّرْ بَيْنَهُمَا مِنْ الْجَنَّةِ
فَتُخْفَى

118. Ὑπάρχουν γιά σένα (ἀρκετές
προμήθειες) γιά νά μή πεινάσεις
– ἐκεῖ μέσα – κι οὔτε νά ξεγυμνωθεῖς,

۱۱۸ إِنَّ لَكَ أَلَّا يَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى

119. κι οὔτε θά ὑποφέρεις ἀπό δίψα
– ἐκεῖ μέσα – κι οὔτε
ἀπ' τή ζέστη τοῦ ἡλίου».

۱۱۹ وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى

120. **□** Σατανάς ἄνωγ ἠθούρισε
σ' αὐτόν (καί) εἶπε: «Ὡ! 'Αδάμ!
Θέλεις μήπως νά σέ ὀδηγήσω
στό Δένδρο τῆς Αἰωνιότητος καί
σέ βασιλεία πού δέν παρακαμάζει;»

۱۲۰ فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ
هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْئَلُ

121. (Αποτέλεσμα): Ἐφαγαν
κι οἱ δύο ἀπ' αὐτό, καί φάνηκε
σ' αὐτούς ἡ γύμνια τους.
Κι ἄρχισαν νά ράβουν πάνω τους
γιά νά σκεπαστοῦν – φύλλα –
ἀπό τόν κήπο. Ἐτοί ὁ 'Αδάμ
παράκουσε τόν Κύριό του,
κι ἄφησε τόν ἑαυτό του νά ἐξαπατηθεῖ.

۱۲۱ فَأَكَرَا مِنْهَا فَبَدَّنَ لَهُمَا سَوْآتَهُمَا
وَطَفِقَا يَخْضِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ
وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى

122. Ἐπειτα ὁ Κύριός του
(ἀπ' τήν Φιλανθρωπία Του)
τόν διάλεξε, (δέχθηκε τήν μετάνοιά του
καί τόν καθοδήγησε (σωστά).

۱۲۲ ثُمَّ آجَبْنَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى

107. Καί δέν θά βλέπεις στή θέση τους τίποτε τό κυρτό ή τό βαθουλό»

﴿١٧﴾ لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا

108. **Α**ὕτη τήν Ἡμέρα θά ἀκολουθήσουν (κατ' εὐθείαν) Αὐτόν πού καλεῖ (ὁ ΑΛΛΑΧ) χωρίς καμία λοξοδρόμηση (νά μποῦν νά δοῦν) σ' αὐτόν. Ὅλες οἱ φωνές θά χαμηλώσουν τήν ἔντασή τους στήν Παρουσία τοῦ Ραχμάν (τοῦ Πανοικτίρμονα ΑΛΛΑΧ) καί δέν θά ἀκούς, παρά τόν (ὑπόκωφο) θόρυβο ἀπ' τά βήματά τους (καθώς περπατοῦν).

﴿١٨﴾ يَوْمَ يَذَّتْ بِسَبْعُونَ أَلْدَاعِي لَأَعْوَجَ لَهُ
وَخَشَعِيَ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا أَمْسًا

109. Σ' αὐτή τήν Ἡμέρα δέν θά ἀφελῆσει ή μεσολάβηση, ἐκτός γιά ἐκεῖνον πού τοῦ παραχωρήθηκε ή ἀδεια ἀπό τόν Ραχμάν τόν Φιλάνθρωπο ΑΛΛΑΧ), καί πού ὁ λόγος του γίνεται δεκτός ἀπ' Αὐτόν.

﴿١٩﴾ يَوْمَ يَذُّنُ اللَّهُ السَّفْعَةَ لِأَمْرِ أَنْ يَأْتِيَهُ
الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا

110. Γνωρίζει ὅτι βρίσκεται ἀνάμεσα στά χέρια (τῶν δημιουργημάτων Του) μπροστά τους, ή μετά ἀπ' αὐτούς ή πίσω τους. Καί δέν εἶναι δυνατόν νά παραβληθοῦν μ' Αὐτόν στή γνώση (μέ τίς γνώσεις τους).

﴿٢٠﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا

111. (Ὅλα) τά πρόσωπα θά χαμηλώσουν (— τότε — ἀπό ταπείνωση) μπροστά (σ' Αὐτόν) τόν Ζώντα, τόν Αὐθύπαρκτο, τόν Αἰώνιο. Καί θά χάσει ἐκεῖνος πού φορτώθηκε τήν ἀδικία.

﴿٢١﴾ * وَعَنْبُ الْأُجُوهِ لِلْيَوْمِ وَقَدْ حَابَمَنْ
حَسَلَ ظُلْمًا

112. Ὅποιοι ὁμως κάνει ἐνάρετα ἔργα καί εἶναι πιστός, ἄς μή φοβάται ἀπό τήν ἀδικία κι οὔτε ἀπό ὅποιαδήποτε ἐλάττωση (ἀπ' ὅσα τοῦ ὀφείλονται).

﴿٢٢﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا

113. **Ε**τσι σοῦ ἔχουμε στελεῖ — ἓνα Ἀραβικό Κοράνιο — καί συχνά ἐξηγοῦσαμε σ' αὐτό ἀναλυτικά μερικές ἀπ' τίς προειδοποιήσεις ὥστε ἴσως φοβηθοῦν (τόν ΑΛΛΑΧ), ή ἴσως τοῦς κάνει καί σκεφθοῦν.

﴿٢٣﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ
لَهُمْ ذِكْرًا

114. Δόξα στόν ΑΛΛΑΧ — πάνω ἀπ' ὅλα — ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι ὁ Βασιλιάς,

﴿٢٤﴾ فَعَلَى اللَّهِ أَسْكِنُ أَهْلِي وَلَا تَحْجَلْ بِالْفِرْعَانِ

Κύτταξε – τώρα – στο θεό σου πού
 τοῦ ἔχεις γίνει ἀφοσιωμένος λάτρης.
 Θά τόν κάψουμε (πάνω στη φωτιά)
 καί θά τόν σκορπίσουμε
 σάν σκόνη στη θάλασσα!».

لَتَحْقِقَنَّ رَبُّكَ لَتَبْفِتْنَهُ فِي أَيِّمِنَسْنَا

98. Κι ὁμοῦς ὁ Θεός σας εἶναι ὁ ΑΛΛΑΧ
 καί δέν ὑπάρχει
 ἄλλος θεός παρά μόνο 'Εκεῖνος.
 Κάθε πράγμα τό ἔχει
 περιβάλλει ἡ 'Επίγνωσή Του.

٩٨ إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ
 كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا

99. **Σ** αὐτό (ῶ! Μουχάμμαντ!
 (μέ τόν τρόπο σου διηγούμεθα
 τίς ἱστορίες ἀπό τά παρασμένα.
 Καί σου ἔχουμε δώσει Μήνυμα
 (Κοράνιο) τῆς Παρουσίας Μας.

٩٩ كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ
 مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا

100. "Αν κανείς ἀπομακρυνθεῖ ἀπ' αὐτό,
 θά φέρει (βέβαια) φορτίο
 κατά τήν 'Ημέρα τῆς Κρίσης.

١٠٠ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 وِزْرًا

101. Θά παραμείνει γιά πάντα σ' αὐτήν
 (τήν κατάσταση). Καί βαρῦ
 θά εἶναι γι' αὐτούς τό φορτίο
 κατά τήν 'Ημέρα τῆς Κρίσης.

١٠١ حَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ حِمْلًا

102. Κοίτα! Τήν 'Ημέρα πού ἡ Σάλπιγγα
 θά ἤχησει. Αὐτή τήν 'Ημέρα
 θά μαζέψουμε ἕνα σωρό δλους
 τοὺς ἔνοχους (τοὺς ἁμαρτωλοὺς)
 μέ τά μάτια θολά (ἀπό τόν τρόμο).

١٠٢ يَوْمَ نُنْفِخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ
 الْجِبِّ مِنْ يَوْمٍ ذُرِّيَّتًا

103. Ψιθυρίζοντας, θά συμβουλευεῖ
 ὁ ἕνας τόν ἄλλο:
 «Δέν σταθήκατε πολῦ, παρά
 μόνο δέκα (μέρες)».

١٠٣ يَخْفَوْنَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَيْسَ إِلَّا عَشْرًا

104. Κι ἔμεις γνωρίζουμε πῶς καλά,
 τί θά ποῦν, διαν ἐκεῖνος πού ἔχει
 πῶς καλό τρόπο στη ζωή του θά
 πει: «Δέν σταθήκατε πολῦ,
 παρά μόνο μία ἡμέρα!».

١٠٤ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ
 طَرِيقَةً إِنْ لَيْسَ إِلَّا يَوْمًا

105. **Θ**ά σέ ἐρωτήσουν ἀναφορικά
 μέ τά βουνά! Νά πεις: «ὁ Κύριός μου
 θά τά ξεριζώσει
 καί θά τά σκορπίσει σάν σκόνη,

١٠٥ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا
 رَبِّي نَسْفًا

106. Καί θά τά ἀφήσει σάν παιδιάδα
 ἐπίπεδη καί λεία,

١٠٦ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا

90. **□** Ἄαρών – ἐπίσης – πρὶν ἀπ' αὐτοῦ τοὺς εἶχε πεῖ: «ὦ! Λαέ Μου! Ἔχετε δοκιμαστεῖ σ' αὐτό (τὸ μοσχάρι). Γιατί ὁ Κύριός σας εἶναι – στ' ἀλήθεια – ὁ Οἰκτίρμονας (ΑΛΛΑΧ). Γι' αὐτό ἀκολουθεῖτε με, καὶ ὑπακούετε στὴ διαταγὴ μου».

٩٠ وَكَذَلِكَ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلِ يَقُولُوا
لَيْسَ فِينَا إِلَهٌ سِوَهُ ۗ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ
فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي

91. Εἶπαν: «Δέν θά ἐγκαταλείψουμε αὐτό τὸ ἀντικείμενο (τῆς λατρείας) ἀλλὰ θά ἀφοσιωθοῦμε σ' αὐτό, μέχρις ὅτου ἐπιστρέψει σέ μᾶς ὁ Μωϋσῆς».

٩١ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى
يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى

92. Εἶπε (ὁ Μωϋσῆς): «ὦ! Ἄαρών! Τί πράγμα σ' ἐμπόδισε – σάν τοὺς εἶδες νά πηγαίνουν παράνομα –,

٩٢ قَالَ يَهْتَرُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ
صَلُّوا

93. ἀπό τὸ νά μέ ἀκολουθήσεις; Μήπως (κι ἐσύ) παράκουσες τὴ διαταγὴ μου;»

٩٣ أَلَا تَتَّبِعُنِي أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي

94. Εἶπε (ὁ Ἄαρών): «ὦ! Παιδί τῆς μητέρας μου! Μὴ (μὲ) παίρνεις (μὲ τραβᾶς) ἀπ' τὰ γένια μου κι οὐτε ἀπ' (τὰ μαλλιά) τοῦ κεφαλιοῦ μου!» Πράγματι φοβήθηκα μήπως πείς ὅτι: – Ἔσο ἦσουν ἡ αἰτία ποῦ ἔγινε τὸ σχίσμα μεταξὺ τῶν Παιδιῶν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ δέν σεβάστηκες τὸ λόγο μου!»

٩٤ قَالَ يَبْنُوهُ لَا تَأْخُذْ بِحَيْثِي
وَلَا بِرَأْسِي ۗ إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ
بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْفُقْ قَوْلِي

95. Εἶπε (ὁ Μωϋσῆς): «Τί ἔχεις νά πείς, ὦ! Σαμαρείτη;»

٩٥ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ

96. εἶπε «Εἶδα ἐκεῖνο ποῦ δέν εἶδαν. Ἔτσι πῆρα μιὰ γεμάτη χουφτιά (χῶμα) ἀπ' τὰ ἴχνη (τὴν πατημασιά) τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τὴν πέταξα (στὸ μοσχάρι). Ἔτσι ἡ ψυχὴ μου ποῦ ὑπέδειξε νά κάνω».

٩٦ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ ۗ فَقَبَضْتُ
قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا
وَكَذَلِكَ سَوَّلْتُ لِي نَفْسِي

97. «Εἶπε (ὁ Μωϋσῆς): «Φύγε! γι' αὐτό (πού ἔκανες) θά ἔχεις στὴ ζωὴ σου (γιὰ τιμωρία) νά λέγεις (πάντα): Μὴ μοῦ ἄππου – Κι ἀκόμα πό πολύ (γιὰ μελλοντικὴ τιμωρία) θά ἔχεις μιὰ διορία ποῦ δέν θά μπορεῖς νά τὴν ἀποφύγεις.

٩٧ قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ
تَقُولَ لَا مِسَاسَ ۗ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ ۗ
وَانظُرْ إِلَى إِلٰهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا

*Γιατί τότε θά πάθαινε (ὅπως γράφουν οἱ παραδόσεις) τὸ δερματικό νόσημα (λέπρα).

— ὦ! Μωϋσῆ — νά τρέχεις
πὸ βιαστικά ἀπ' τὸ λαό σου»;

84. Εἶπε: Ἐκεῖνοι περιορίζονται
πάνω στὰ βήματά μου.
Κι ἔρχομαι βιαστικά σέ Σένα
— Κύριέ μου! —
γιὰ νά σέ εὐχαριστήσω».

٨٤ قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَى أَثَرِي
وَعَجَبْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَى

85. Εἶπε (ὁ ΑΛΛΑΧ): «Ἐχομε
δοκιμάσει τὸ λαό σου
κατὰ τὴν ἀπουσία σου.
Ἵ Σαμαρείτης (δμως) τοὺς
παραπλάνησε».

٨٥ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ
وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ

86. Κι ἐπέστρεψε ὁ Μωϋσῆς
στὸ λαό του ἀγαναχτισμένο
καί λυπημένο, (καί) εἶπε:
«ὦ! λαέ μου! Μήπως ὁ Κύριός σας
δέν σᾶς ὑπόσχθηκε μιά δημοφῆ
ὑπόσχεση; Μήπως σᾶς φάνηκε
ὅτι ἡ ὑπόσχεση ἀργεῖ (νά φτάσει);
Ἵ Μήπως ἐπιθυμεῖτε νά πέσει
πάνω σας ἡ Ὁργή
ἀπ' τὸν Κύριό σας,
ἐπειδὴ παραβιάσατε
τὴν ὑπόσχεσή σας σέ μένα;»

٨٦ وَرَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضَبًا أَيْفَاءً قَالَ
يَقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبِّكُمْ وَعَدًّا حَسُنًا فَأَقْصَلَ
عَلَيْكُمْ الْعَهْدَ أَمَا رَدْتُمْ أَن يَجِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ
مِّن رَّبِّكُمْ فَاخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي

87. Εἶπαν: «Δέν παραβιάσαμε
τὴν ὑπόσχεση πού σου δώσαμε,
ὅσο κι ἂν ἦταν πάνω
ἀπὸ τίς δυνάμεις μας.
Ἵ Ἀλλά κουβαλήσαμε τὸ βάρος
ἀπ' τὰ κοσμήματα (δλου) τοῦ λαοῦ,
καί τὰ πετάξαμε (στή φωτιά),
κι αὐτὸ ἦταν πού μᾶς πέταξε
(μᾶς εἰσηγήθηκε) ὁ Σαμαρείτης».

٨٧ قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا
وَلَكِنَّا خَلْنَا أَوْزَارًا مِن زِينَةِ الْقَوْمِ
فَعَذَّبْنَا بِهَا فَكَذَلِكَ لَقِيَ السَّامِرِيُّ

88. «Κι ἐβγαλε (ἀπ' τὴ φωτιά)
μποροτά (στὸ λαό) τὸ σῶμα
(τὴν εἰκόνα) ἐνὸς μοσχριοῦ
πού φαινόταν νά μουγκρίζει.
Καί εἶπαν: Αὐτὸ εἶναι
ὁ θεός σας, καί ὁ θεός τοῦ Μωϋσῆ,
ἀλλά (ὁ Μωϋσῆς) εἶχε ξεχάσει!».

٨٨ فَأَخْرَجَ لَهُمْ جَدًّا لَهُمْ جِوَارًا فَقَالُوا
هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَى فَنَسِيَ

89. Μήπως δέν ἐβλεπαν ὅτι
(τὸ μοσχάρι) δέν μπορούσε
νά ἐπιστρέψει σ' αὐτοῦς
μιά λέξη (νά τοὺς μιλήσει),
κι ὅτι δέν εἶχε δύναμη
οὔτε νά τοὺς βλάψει
κι οὔτε νά τοὺς ὠφελήσει;

٨٩ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا
وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا

76. στους Κήπους τῆς Αἰωνιότητας
 πού κάτω τους τρέχουν
 τὰ ποτάμια κι ὄπου
 θά παραμείνουν αἰώνια.
 Τέτοια εἶναι ἡ ἀνταμοιβή
 γι' αὐτόν πού ἔχει ἐξαγινίσει
 τὸν ἑαυτό του (ἀπ' τὸ κακό).

٧٦ جَنَّاتٌ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى

77. **Κ**ι ἐμπνεύσαμε τὸν Μωϋσῆ (μ' αὐτὸ
 τὸ μήνυμα): «νά ταξιδέψεις
 μὲ τοὺς δούλους Μου
 — κατὰ τὴ νύχτα — καί (κάνε)
 κτύπησε γι' αὐτούς ἕνα ξερό μονοπάτι
 ἀνάμεσα στὴ θάλασσα, χωρὶς φόβο
 ὅτι θά σέ προφτάσει (ὁ Φαραώ)
 καὶ χωρὶς (κανένα ἄλλο) φόβο».

٧٧ وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي
 فَاصْرِبْ لَهُمْ مَرِيفًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفُ
 فَرَزَكًا وَلَا تَخَفْ خَافًا

78. Ὁ Φαραώ ὁμως τοὺς ἀκολούθησε
 μὲ τοὺς στρατιώτες του, ἀλλὰ
 τὰ νερά τοὺς ἐπνιξαν
 ἐντελῶς καὶ τοὺς σκέπασαν.

٧٨ فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ
 السَّمَاءِ مَا غَشِيَهُمْ

79. Καὶ ἀποπλάνησε ὁ Φαραώ
 τὸ λαό του, ἀντί
 νὰ τὸν ὀδηγήσει σωστά.

٧٩ وَأَصْلَ فِرْعَوْنَ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ

80. **Σ**! Παιδιά τοῦ Ἰσραὴλ!
 Σᾶς ἐσώσαμε ἀπὸ τὸν ἐχθρὸ σας
 καὶ κάναμε μαζὶ σας μὴ Συμφωνία
 στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ Ὄρους (Σινᾶ),
 καὶ στείλαμε πάνω σας
 τὸ μάννα καὶ τὰ σάλωα* (ὀρτύκια):

٨٠ يٰبَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ
 وَوَعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا
 عَلَيْكُمْ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ

81. (λέγοντας): «Φάγετε ἀπὸ τὰ καλὰ
 πράγματα, πού ἔχουμε προμηθεύσει
 γιὰ τὴ συντήρησή σας καὶ μὴν
 παραδίδεστε ὑπερβολικά σ' αὐτὰ,
 μήπως καὶ ἡ Ὀργὴ Μου πέσει
 ἀκριβῶς πάνω σας. Γιατί
 χάθηκε κυριολεκτικὰ ἐκεῖνος,
 πού πάνω του ἔπεσε ἡ Ὀργὴ Μου!

٨١ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطغَوْا
 فِيهِ فَيَغْلِبَ عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَنْ يَغْلِبْ عَلَيْهِ غَضَبِي
 فَقَدْ هَوَىٰ

82. «Ἄλλὰ — χωρὶς ἀμφιβολία — Εἶμαι
 (ἐπίσης) Ἐκεῖνος πού συγχωρεῖ
 (ἐπανελημμένα), ὅποιον μετάνοιωσε,
 καὶ πίστεψε, κι ἔκανε ἀγαθὰ ἔργα
 κι ἔπειτα εἶναι ἑτοιμοσ
 νὰ πάρει τὴν ἀληθινὴ ὀδηγία».

٨٢ وَإِنِ اتَّقَانِ رَبَّ لَتَنْزِلْ عَلَيْهِم مِّن سَمَوَاتٍ
 مِّن مَّوْجٍ مَّوْجٍ

83. **Ε**ταν ὁ Μωϋσῆς ἦταν ἐπάνω
 στό Ὄρος, ὁ ΑΛΛΑΧ τοῦ εἶπε):
 «Τι εἶναι ἐκεῖνο πού σέ ἔκανε

٨٣ * وَمَا عَجَّلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يٰمُوسَىٰ

* Βλ. σμ. 3.

70. **Κ**αί τότε οἱ μάγοι ἔσκυψαν (κάτω) γιά νά προσκυνήσουν.
Καί εἶπαν: «Ἐχομε πιστέψει στόν Κύριο τοῦ Ἄαρών καί τοῦ Μωϋσῆ».

٧٠ فَأَبَى السَّحَرَةُ سَجْدًا قَالُوا إِنَّا لَمُبْرَبُونَ هَرُونَ وَمُوسَى

71. Εἶπε (τότε ὁ Φαραώ):
«Πῶς πιστεύετε σ' Αὐτόν, πρίν σᾶς δώσω — ἐγώ — τήν ἀδεια; Βέβαια αὐτός πρέπει νά εἶναι ὁ μεγαλύτερος (ὁ ἀρχηγός) σας, πού σᾶς δίδαξε τή μαγεία! Νά εἶστε βέβαιοι ὅτι θά ἀποκόψουμε τά χέρια σας καί τά πόδια σας ἀμφίπλευρα, καί θά σᾶς σταυρώσουμε πάνω σέ κορμούς τῶν χουρμαδιῶν γιά νά μάθετε — ἔτσι — (μέ βεβαιότητα) ποιός ἀπό μᾶς μπορεῖ νά δώσει πύ ἀύστηρά καί πύ μόνιμα (τήν) Τιμωρία!».

٧١ قَالَ إِنَّمَا أَنتَ مُؤْمِنٌ بِآيَاتِنَا وَلَكِنَّا نَكِيدُكَ لِكَيْبُرِكَ وَالَّذِي عَلَيْكَ السِّنُّورُ فَلَا تُقِطَعَنَّ أَيْدِيكَ وَأَنْجُلِكَ مِنْ خَلْفِي وَلَا صُلْبَتِكَ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَالْعُلَّانِ إِنِّي أَنَا سَدُّ عَذَابًا وَأَنْتَ بَقِي

72. Εἶπαν: Ποτέ δέν θά σέ προτιμήσουμε πάνω στά φανερά Σημεῖα πού μᾶς ἔχουν ἔλθει, ἤ πάνω ἀπό Ἐκεῖνον πού μᾶς ἔχει πλάσει. Γι' αὐτό θέσπισε, ὅτι θέλεις νά θεσπίσεις. Γιατί ἐσύ διαθέτεις (ὅπως θέλεις) τή ζωή αὐτοῦ τοῦ κόσμου μόνο.

٧٢ قَالُوا لَنْ نُؤْمِرَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنَ الْآيَاتِ وَالَّذِي فَطَرَ نَافَا قَاضٍ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

73. «Ἐμεῖς πιστέψαμε στόν Κύριο μας, πού ἴσως μᾶς συγχωρήσει ἀπό τά λάθη μας, καί ἀπ' τίς μαγείες πού μᾶς ἀνάγκασες νά κάνουμε. Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι ὁ Ἄριστος καί ὁ Πλέον Μόνιμος—.

٧٣ إِنَّا ءَامَنَّا بِرَبِّنَا لِنَغْفِرَ لَنَا خَطِيئَاتِنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِنَّ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى

74. Βέβαια ἐκεῖνος πού παρουσιάζεται στόν Κύριο του σάν ἔνοχος (ἀμαρτωλός) θά ἔχει (κατά τή Δίκην) γιά ἀμοιβή τήν Κόλαση, ὅπου οὔτε θά πεθάνει ἐκεῖ, οὔτε θά ζεῖ.

٧٤ إِنَّهُ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ يُجِيبُ قَالَ لِمُحَمَّدٍ لَمْ يَمُوتْ فِيهَا وَلَا يَحْيَى

75. Κι ἐκεῖνος πού παρουσιάζεται σ' Αὐτόν πιστεύοντας, κι ἔκανε ἐνάρετα Ἔργα, γι' αὐτούς ὑπάρχουν οἱ πύ ψηλές θέσεις,

٧٥ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى

μέ (σωματικά) βασανιστήρια.
 "Όποιος ἐπινοεῖ (ψεύδη), ματαιοπονεῖ!".

عَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مِنْ آفَاتِي

62. Καί λογομαχοῦσαν μεταξύ τους
 γιά τήν ὑπόθεσή τους,
 ἀλλά κρατοῦσαν μυστική
 τή συνομιλία τους.

٦٢ فَتَسْرِعُونَ آمُرَهُمْ بِبَيْنِهِمْ وَأَسْرُوا الْفَوَاقِي

63. Εἶπαν: (μεταξύ τους)
 «Αὐτοί οἱ δύο εἶναι – βέβαια –
 (πεπειραμένοι) μάγοι.
 (Σκοπός τους εἶναι) νά θέλουν
 νά σᾶς ἐκδιώξουν ἀπό τή γῆ σας,
 μέ τίς μαγείες τους καί
 νά φύγουν μακριά – παρασύροντας –
 τά ὑποδειγματικά κοινοφελῆ
 ἰδρύματά σας.

٦٣ قَالُوا لَئِنْ هَٰذَا لَسِحْرَانِ بُرْيَانِ أَنْ
 يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا
 بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَّى

64. Συγκεντρώσατε – λοιπόν –
 τά σχέδιά (τούς μάγους σας),
 κι ἔπειτα ἐλάτε ἐνωμένοι
 σέ (πυκνές) τάξεις.
 Θά νικήσει – σήμερα – ὁποῖος
 δεῖξει ὑπεροχή».

٦٤ فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ فَآتُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ
 الْيَوْمَ مَنْ أَسْعَى

65. **Ε**ἶπαν: «ὦ! Μωϋσή! Μήπως ἐσύ
 θέλεις νά ρίξεις (πρῶτος),
 ἢ ἐμεῖς νά εἰμαστοί οἱ πρῶτοι
 πού θά ρίξουμε;»

٦٥ قَالُوا لِمُوسَى إِنَّمَا أَنْتَ لُنُقٌ وَإِنَّمَا أَنْتَ وَآلُكَ
 مِنَ الْفَلَى

66. Εἶπε: «Ὁχι, ρίξτε ἐσεῖς
 πρῶτοι!». Κι δταν
 τά σχοινιά τους καί τά ραβδιά τους
 – φάνηκαν σ' αὐτόν – ὅτι ἄρχισαν
 νά κινοῦνται ζωηρά,
 χάρη στά μάγια τους!

٦٦ قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَأَلْبِنَا
 حِبَابُهُمْ وَعَصِيْبُهُمْ يُجَالِلُ الْيَوْمِ مِنْ بَخْرِهِمْ إِنَّهَا
 لَسَعَى

67. (τότε) ὁ Μωϋσῆς αἰσθάνθηκε
 – στόν ἑαυτό του – ἓνα (εἶδος) φόβου.

٦٧ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَى

68. Εἶπαμε (σ' αὐτόν): «Μή φοβᾶσαι!
 Γιατί ἐσύ εἶσαι ὁ ὑπέρτερος
 (πού ὑπερέχεις).

٦٨ فَلَمَّا لَا تَخَفْ بَلَّكَ أَنْتَ لَأَعْلَى

69. «Πέταξε αὐτό (τό ραβδί πού κρατᾶς)
 στό δεξι σου χέρι κι ἀμέσως
 θά καταπιεῖ ἐκεῖνο πού
 (διατείνονται ὅτι) κατασκεύασαν.
 Γιατί ὅ,τι κατασκεύασαν
 δέν εἶναι παρά ἓνα μαγικό τέχνασμα.
 Καί ποτέ ὁ μάγος
 δέν θά εὐημερήσει ὅπου κι ἂν πάει».

٦٩ وَاللَّيْلِ مَا فِي يَمِينِكَ لَتَلْعَقَنَّ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا
 صَنَعُوا كَيْدَ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى

Μ' αὐτὸ κάναμε νὰ βγοῦν διάφορα ζευγάρια ἀπὸ φυτὰ, τὸ κάθε ἓνα χωριστὸ ἀπὸ τὰ ἄλλα.

فَأَخْرَجْنَا مِنْهَا أَزْوَاجًا مِّنْ جَبَابِ شَتَّىٰ

54. Τρώγετε (ἔσείς) καὶ βόσχετε τὰ ζωντανὰ σας.
Σ' αὐτὸ – ἀλήθεια – ὑπάρχουν Θεϊκὰ Σημεῖα γιὰ (ἀνθρώπους) προικισμένους μὲ νοημοσύνη.

④ كُلُوا وَارْعَوْا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ

55. **Α**π' αὐτῆ (τῆ γῆ), σὰς ἔχουμε δημιουργήσει, καί σ' αὐτὴν θά σὰς ἐπαναφέρουμε καί ἀπ' αὐτὴν θά σὰς βγάλουμε (ἔξω) ἀκόμη μιά φορά.

⑤ • مِنهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُبْدِكُمْ وَمِنْهَا تُمْرِكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ

56. **Κ**αί παρουσιάσουμε στὸν Φαραῶ ὅλα τὰ Σημεῖα Μας, ἀλλὰ τὰ διέψευσε (τὰ ἀπέρριψε) καὶ τὰ ἀρνῆθηκε.

⑥ وَلَقَدْ آرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ

57. Εἶπε: «Μήπως ἦλθεσ – ὦ! Μωϋσῆ! – γιὰ νὰ μᾶς βγάλεις ἀπὸ τῆ γῆ μας μὲ τὴ μαγεία σου;

⑦ قَالَ أَجِئْتَنَا لِنُخْرِجَنَّ مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَمْوَسَىٰ

58. Μποροῦμε – βέβαια – νὰ σοῦ φέρομε παρόμοια μαγικά (τεχνάσματα!) Ἔτσι κάνε (δρισε) τὸ χρόνο, πού θά γίνει ἡ δοκιμὴ μεταξύ μας καὶ μεταξύ σου καὶ πού δέν θά πρέπει νὰ τὸν παραβοῦμε οὔτε ἐμεῖς οὔτε ἐσύ, σέ ἓνα (μέσο) τόπο ὅπου καὶ οἱ δύο θά ἔχουμε ἴση τύχη».

⑧ فَلَمَّا آيَسَّبَكَ بِسِحْرِي يُثْلِهِ، فَاجْعَلْ يَدَيْنَا وَوَيْتَكَ مَوْعِدًا لَّا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى

59. Εἶπε (ὁ Μωϋσῆς): «Ἡ δοκιμὴ σας ἂς γίνει (στοῦ Πανηγύρι) τὴν Ἡμέρα τοῦ στολισμοῦ, κι ἂς μαζευτοῦν οἱ ἀνθρώποι, πρὶν μεσουρανήσει ὁ ἥλιος».

⑨ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ آرَئِيْتُمْ وَأَنْ يُخَشِّرَ النَّاسَ رُءُوعَىٰ

60. Κι ἀποσύρθηκε ὁ Φαραῶ, καὶ μάζεψε τὰ σχέδια (τοὺς μάγους) του, καί ἔπειτα ἦρθε (πίσω).

⑩ فَمَوْلَىٰ وَعُونَ فَبَشَعَ كَيْدَهُمْ فَرَأَىٰ

61. Κι ὁ Μωϋσῆς εἶπε σ' αὐτοῦς: «Ἀλλοίμονό σας! Μὴν ἐπινοήσετε ψευτιά κατὰ τοῦ ΑΛΛΑΧ, μήπως (ξαφνικά) σὰς καταστρέψει (ὀλοκληρωτικά)

⑪ قَالَ لَهُمُ مُوسَىٰ وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَيَّ اللَّهُ كَذِبًا بَاطِلًا

45. Είπαν (οί δύο), «Κύριέ μας!
Φοβόμαστε μήπως βιαστεί
κι αθθαδιάσει έναντιον μας
ἢ μήπως ξεπεράσει κάθε ὄριο».

٤٥ قَالَا رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرَطَ عَلَيْنَا
وَأَنْ يَطْفِنَا

46. Είπε: «Μή φοβάστε, γιατί
είμαι μαζί (καί μέ τούς δύο) σας.
Ἐκούω και βλέπω (τά πάντα).

٤٦ قَالَ لَا تَخَفَا إِنِّي مَعَكُمْ مَا أَنْتُمْ
وَأَرَى

47. «Πηγαίνετε (κι' οί δύο) σ' αὐτόν
καί πείτε: Είμαστε ἀπεσταλμένοι
τοῦ Κυρίου σου.
Στείλτε μαζί μας ἔξω (ἀπό τή Φυλακή)
τά Παιδιά τοῦ Ἰσραήλ
καί μή τούς τυραννᾶς.
Ἔχουμε ἔρθει – βέβαια –
μέ Σημεῖο ἀπό τόν Κύριό σου!
Καί Εἰρήνη πάνω σ' ὅποιον
ἀκολουθεῖ τίς ὁδηγίες (τοῦ ΑΛΛΑΧ)!

٤٧ فَأْتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ
فَارْسِلْ مَعَنَا حِجَّتَنَا
وَلَا تُعَذِّبْنَاهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِبَيِّنَاتٍ
رَبِّكَ

48. «Σε μάς ἔχει ἀποκαλυφθεῖ ὅτι
ἡ Τιμωρία (θά πέσει) πάνω
σ' ὅποιον ψευδεταί (ἀρνεῖται
τόν ΑΛΛΑΧ) κι ἀπομακρύνεται
(ἀπό τόν Θεῖο Προσανατολισμό).

وَأَتَسَلَّمُ عَلَىٰ مَنْ آتَىٰكَ الْهُدَىٰ
٤٨ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ
كَذَبَ وَتَوَلَّىٰ

49. **Κ**ι ὅταν δόθηκε τό μήνυμα αὐτό,
εἶπε (ὁ Φαραώ): «Ποῖός – λοιπόν
– εἶναι, ὦ! Μωϋσῆ! ὁ Κύριός σας;»

٤٩ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمْ يَا مُوسَىٰ

50. Εἶπε: «ὁ Κύριός μας εἶναι
Ἐκεῖνος πού ἔδωσε σέ κάθε
(δημιουργημένο) πράγμα τόν τύπο
καί τή φύση του κι ἔπειτα
καθοδηγεῖ (στόν δρόμο
τῆς σωτηρίας)».

٥٠ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ
خَلْقَهُ وَهُوَ هَدَىٰ

51. Εἶπε (ὁ Φαραώ): «Ποιά ἦταν
ἡ κατάσταση (τί φρονούσαν)
οἱ προηγούμενες γενιές;»

٥١ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ

52. Εἶπε: «Ἡ γνώση γι' αὐτό
βρίσκεται μέ τόν Κύριό μου,
(γραμμένο μέσα) σέ Βιβλίο.
Ποτέ δέν πλανᾶται (τά ξέρει ὅλα)
ὁ Κύριός μου καί ποτέ δέν ξεχνᾶ.

٥٢ قَالَ عَلَيْهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ
لَّا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَىٰ

53. Ἐκεῖνος εἶναι πού ἔκανε γιά σᾶς
τή γῆ ἀπλωμένη
ἐπίπεδη, καί σ' αὐτή σᾶς
ἔκανε δρόμους (νά περπατᾶτε)
(καί διώρυγες),
κι ἔστειλε ἀπό τόν οὐρανό νερό».

٥٣ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَوَسَّلَ
لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

37. **Κ**αὶ ἄλλη φορά) πρὶν ἀπ' αὐτῆ)
σέ εὐνόησαμε,

١٧ وَلَقَدْ مَنَّآ عَلَىكَ مَرَّةً أُخْرَى

38. Ὅταν ἐμπνεύσαμε
σὴ μητέρα σου τὸ μήνυμα:

١٨ إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مَا بُوحِيَ

39. «Ρίξε (τὸ μωρό) μέσα στὴν κασέλα,
καὶ ρίξε (τὴν κασέλα) στοῦ ποτάμι,
καὶ θά τὸ φέρει τὸ ποτάμι
στὴν ὄχθη καὶ θά τὸ πάρει
ἕνας ποῦ εἶναι ἐχθρὸς μου
καὶ ἐχθρὸς του.
Κι ἔριξα πάνω σου (τὸ φόρεμα)
τῆς δικῆς Μου ἀγάπης,
ὥστε νά ἀνατραφεῖς κάτω
ἀπὸ τὰ βλήματα Μου.

١٩ أَنْ أَقْذِفِيهِ فِي الشَّابُوتِ فَأَقْذِفِهِ فِي
الْبَحْرِ فَلْيُلْقِهِ الْبَحْرُ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ
عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ لَكَ وَاللَّيْلُ عَلَيْكَ مُجَتَّعَةً مِّنِّي
وَلِيُضْنَعَ عَلَى عَيْنِي

40. «Καὶ νά! ἡ ἀδελφῆ σου, ποῦ
περπατοῦσε (ἐκεῖ κοντά) εἶπε: —
Μήπως θέλετε νά σᾶς ὑποδειξῶ
μιὰ ποῦ νά θηλάσει καὶ
ν' ἀναθρέψει (τὸ μωρό);
Κι ἔτσι σέ ἐπιστρέψαμε
σὴ μητέρα σου, γιὰ νά ἡσυχάσει ἡ
καρδιά της καὶ νά μὴ λυπᾶται.
Κι ἐσκότωσε ἕναν ἄνθρωπο, ἀλλά
σέ σώσαμε ἀπὸ τὶς ἐνοχλήσεις
καὶ σέ δοκίμασαμε
μὲ διάφορες δοκιμασίες.
Κι ἔμεινες πολλὰ χρόνια
μὲ τῆ γενιά τῶν Μάντιαν.
Κι ἔπειτα ἦρθες, ἐδῶ, ὦ! Μωϋσῆ!
ὅπως εἶχε ὀριστεῖ!

٢٠ إِذْ تَمْشِي أَخْبُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُمْ وَجَعَلْنَاكَ لِلآئِلَةِ
كَأَن تَفَرِّعُهَا وَلَا تَحْزَنُ وَقَفَلْنَا نَفْسًا
قَبِيلًاكَ مِنَ الْعِمَامِ وَقَفَلْنَا مُرْؤًا فَلَيْتَ سِينِينَ
فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَرِثُكَ عَلَىٰ قَدَرٍ يُمُوسَىٰ

41. «Καὶ σέ εἶχα ἐτοιμάσει
γιὰ Δικῆ μου (ὕπηρεσία)»...

٢١ وَأَصْطَفَيْنَاكَ لِنَفْسِي

42. Πῆγαινε, ἐσύ καὶ ὁ ἀδελφός σου,
γιὰ παράδοση τῶν Μηνυμάτων Μου
καὶ μὴ σταματήσῃς — κανεῖς
ἀπ' τοὺς δυὸ — νά Μέ κρατᾷ
σὴ μνήμη του.

٢٢ أَذْهَبَ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي
وَلَا تَنبِيَانِي فِي ذِكْرِي

43. «Πηγαίνετε — κι οἱ δυὸ —
στοῦ Φαραῶ, γιατί ἔχει ξεπεράσει
κάθε ὄριο (παρανομίας),

٢٣ أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ

44. «Μιλεῖστε του ὁμοῦ μὲ ἠπιότητα,
μήπως καὶ δεχτεῖ
τὴν προειδοποίηση,
ἢ φοβηθεῖ (τόν ΑΛΛΑΧ)».

٢٤ فَسَوْآلَهُ فَقَوْلَا لِنَا لَعَلَّكَ يَتَذَكَّرُ
أَوْ يَخْشَىٰ

22. **Φ** έρε — τώρα — τό χέρι σου (κλειστό) στό πλευρό σου.
Θά γίνει κάτασπρο (καί λαμπερό), χωρίς βλάβη (ή άλλο χρώμα) — (τουτό άς χρησιμεύσει)
σάν άλλο Σημείο (Θαύμα) —,

٢٢ وَأَضْمَهُ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ فَتُخْرَجُ بَيْضَاءَ
مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ؕ آيَةٌ أُخْرَى

23. "Ωστε (άργότερα) ένδέχεται
νά σοϋ δείξουμε (δύο)
άπ' τά Μεγαλύτερά Μας Σημεία.

٢٣ لِيُرِيَكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى

24. «Πήγαινε στόν Φαραώ, γιατί έχει
ξεπεράσει κάθε όριο (παρανομίας)».

٢٤ أَذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى

25. **Ε**ίπε (ό Μωϋσής): «Κυρία μου!
"Άνοιξε μου τό στήθος μου,

٢٥ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي

26. Κι εύκόλυνέ μου τήν έντολή
(τό Έργο) μου,

٢٦ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي

27. Καί βγάλε τό εμπόδιο
(τή βραδυγλωσσία) μου
άπό τήν όμίλια μου,

٢٧ وَأَحْلِلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي

28. "Ωστε νά μπορούϋ
νά καταλαβαίνουν αυτά που λέγω

٢٨ يَفْقَهُوا قَوْلِي

29. Καί κάνε για μένα (δώσε μου)
Έναν ύπουργό (βοηθό) άπ' τή γενιά μου,

٢٩ وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي

30. Τόν 'Ααρών, τόν άδελφό μου,

٣٠ هَارُونَ أَخِي

31. Αδξησε μ' αυτόν τή δύναμή μου,

٣١ أَشَدُّ دَيْوَمَ آتَرِي

32. καί κάνε τον μέτοχο του Έργου μου.

٣٢ وَأَشْرِكْ فِي أَمْرِي

33. Για νά Σέ δοξάζουμε πολϋ,
χωρίς τελειωμό,

٣٣ كَى نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا

34. Καί για νά Σέ μνημονεύουμε
πολύ, χωρίς τελειωμό.

٣٤ وَتَذَكَّرَكَ كَثِيرًا

35. Γιατί 'Εσϋ είσαι 'Εκείνος που
(πάντοτε) μάς βλέπει».

٣٥ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا

36. Είπε (ό ΑΛΛΑΧ): «Παραχώρησα
— ήδη — ό,τι έρώτησες, (Δεκτή έγινε
ή προσευχή σου), ό Μωϋσή!».

٣٦ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى

11. Σάν ἔφρασε ὁμως σ' αὐτήν
κάναμε ὥστε νά ἀκουστεῖ
(μά φωνή): «ὦ! Μωϋσῆ!

﴿١١﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَمْوَسَىٰ

12. Ἐγώ εἶμαι ὁ Κύριός σου! Βγάλε
— γι' αὐτό — τά παπούτσια σου,
Εἶσαι στήν — Τοῦα —
τήν ἱερή κοιλάδα.

﴿١٢﴾ إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَأَخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ
الْمُقَدَّسِ طَوَىٰ

13. Καί σ' ἔχω διαλέξει. Ἄκουσε — λοιπόν —
ὁ,τι (στελνεται σέ σένα) μέ ἔμπνευση.

﴿١٣﴾ وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ

14. Ἐγώ εἶμαι — πραγματικά — ὁ ἈΛΛΑΧ.
Δέν ὑπάρχει ἄλλος θεός, εἰμή (μόνο)
Ἐγώ. Καί νά τηρεῖς (τακτική)
προσευχή γιά νά μέ θυμάσαι
(πανηγυρίζοντας τό ἐγκώμιό Μου).

﴿١٤﴾ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي
وَأَقِرِّ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي

15. Ἡ ὄρα — σ' — ἀλήθεια — φτάνει.
Σκοπός μου εἶναι νά τήν κρατήσω
μυστική, γιά νά πάρει
κάθε ψυχή τήν ἀνταμοιβή της
ἀνάλογα μέ ὅσα μπορεῖ νά χωρέσει
(ἀπ' τίς προσπάθειές της).

﴿١٥﴾ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ
أخْفِيهَا لِنَفْسِي كُلِّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ

16. Γι' αὐτό ἄς μή σέ ἐμποδίσουν
ἀπ' αὐτήν, ἐκεῖνοι πού
δέν τήν πιστεύουν,
κι ἀκολουθήσαν τά πάθη τους,
μήπως καί καταστραφεῖς!...

﴿١٦﴾ فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَن لَّا يُؤْمِنُ بِهَا
وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ

17. **Κ**αί τί εἶναι αὐτό (πού κρατᾶς)
στό δεξι σου χέρι, ὦ Μωϋσῆ;

﴿١٧﴾ وَمَا تِلْكَ يَمِينِكَ يَمْوَسَىٰ

18. Εἶπε: «Εἶναι τό ραβδί μου.
Πάνω του στηρίζομαι, και μ' αὐτό
κτυπῶ (μαζεδόντας) τήν τροφή
γιά τό ποίμνιό μου καί
ἔχω γι' αὐτό κι ἄλλες χρήσεις».

﴿١٨﴾ قَالَتْ هِيَ عَصَايَ أَنُوكِّنُّهَا عَلَيْهَا
وَأَهْبَسُ بِهَا عَلَّعْتَنِي وَلِي فِيهَا مَتَارِبُ أُخْرَىٰ

19. Εἶπε (ὁ ἈΛΛΑΧ): «Πέταξέ το,
ὦ! Μωϋσῆ!».

﴿١٩﴾ قَالَ أَلْقِهَا يَمْوَسَىٰ

20. Κι ἐκεῖνος τό πέταξε, και νά!
πού ἔγινε (ἕνα φίδι)
ζωντανό καί κινούμενο.

﴿٢٠﴾ فَأَلْقَمَهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ

21. Εἶπε (ὁ ἈΛΛΑΧ): «Πάρε το
καί μή φοβάσαι.
Θά τό ἐπαναφέρουμε στήν πρώτη του
κατάσταση»...

﴿٢١﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَحْزَنْ سَنُعِيدُهَا
سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ

(20) Τό Στάδιο «Τά - Χά» -
 (Τά μυστικιστικά ή συμβολικά
 γράμματα) Τ.Χ.
 - Μέκκα - σέ 135 έδάφια.

Στό δνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ τοῦ
 Ἐλεήμονα καί Φιλανθρώπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Τ Χ** (Τά - Χέ)*
2. Δέν σοῦ ἔχουμε στείλει τό Κοράνιο,
 γιά νά σοῦ προκαλέσει
 τήν ἀπελπισία.
3. Ἄλλά μόνο σάν ὑπενθύμιση
 γ' αὐτόν πού φοβᾶται (τόν ΑΛΛΑΧ), -
4. Μιά ἀποκάλυψη ἀπό Ἐκεῖνον
 πού ἐπλασε τή γῆ καί
 τοὺς οὐρανοὺς στά ἡμέρη.
5. Τόν Ραχμάν (Πανοικτίρμονα ΑΛΛΑΧ)
 πού ἔχει ἐπικρατήσει πάνω
 στό θρόνο (τῆς ἐξουσίας).
6. Σ' Αὐτόν ἀνήκουν ὄσα βρίσκονται
 στοὺς οὐρανοὺς καί πάνω στή γῆ,
 καί ὄσα ἀνάμεσά τους καί ὄσα
 κάτω ἀπό τό ἔδαφος (τῆς γῆς).
7. Κι ἂν προφέρεις τή λέξη
 μεγαλόφωνα, (δέν πειράζει),
 γιατί γνωρίζει τί εἶναι μυστικό
 καί τί πιό πολύ κρυμμένο.
8. ΑΛΛΑΧ! Δέν ὑπάρχει θεός παρά
 μόνο Ἐκεῖνος. Σ' Αὐτόν ἀνήκουν
 τά Πιό Ὅμορφα Ὄνόματα.
9. **Σ** οῦ ἔχει φτάσει ἡ ἱστορία
 τοῦ Μωϋσῆ;
10. Κοίτα! ὅταν εἶδε μιά φωτιά, εἶπε
 τότε στήν οἰκογένειά του:
 «Σταθεῖτε, γιατί αἰσθάνθηκα μιά φωτιά.
 Ἴσως μπορέσω καί σᾶς φέρω δαυλό
 ἀπ' αὐτή κανένα ἀναμμένο σημάδι,
 ἢ Ἴσως μπορέσω νά βρῶ κανένα κοντά της
 πού μπορεί νά μᾶς ὀδηγήσει στή φωτιά».

*βλ. σμ. 1

طه ١

١ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى

٢ إِلَّا لَذِكْرِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

٣ نَزِيلًا يُنذِرُ مَن خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ

الْعُلَى
 ٤ الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى

٥ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى

٦ وَإِن نَّجْمُهُم بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ

يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى

٧ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى

٨ وَهَذَا نَسَبُكَ حَدِيثُ مُوسَى

٩ إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ

أَمْكُتُوا إِنِّي نَسَبْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ

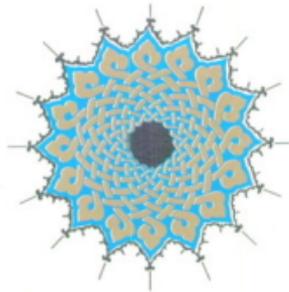
مِنْهَا يَفْبَسُونَ أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى

97. **Ε**χουμε κάνει (τό Κοράνιο) εύκολα
 νά προχωρεῖ μέ τή γλώσσα σου
 ὥστε νά μπορέσεις μ' αὐτό
 νά δώσεις εύχαριστες εἰδήσεις
 στους ἐνάρετους καί
 νά προειδοποιήσεις μ' αὐτό
 ἕνα λαό πού ἔχει εχθρότητα
 ἐναντίον σας.

﴿٩٧﴾ قَلِمًا يَتَرَنَّهُ يَلِيكَ
 لِيُبَيِّنَ لِلْمُتَّقِينَ وَتُذَرِّبَهُ قَوْمًا لُدًّا

98. Καί πόσες (ἀναρίθμητες) γενιές
 – πρίν ἀπ' αὐτούς –
 ἔχουμε καταστρέψει; Μπορεῖς
 μήπως νά βρεῖς ἕνα μόνο
 ἀπ' αὐτούς (τόρα), ἢ ν' ἀκούσεις
 ἕνα (μόνο) ψίθυρο ἀπ' αὐτούς;

﴿٩٨﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَوْمٍ
 هَلْ يُحِيسُ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ
 رِكْزًا

86. καί (τήν ἡμέρα) πού
θά ὀδηγήσουμε τοὺς ἔνοχους
στὴν κόλαση σάν διψασμένα
(ζωντανά πού ὀδηγοῦνται στό νερό), —

﴿٣٥﴾ وَسَوْفَ نُجْزِيَنَّكَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرِدًا

87. Κανείς δέν θά ἔχει τή δύναμη
νά μεσολάβησει γι' αὐτοῦς.
Ἡ μεσολάβηση ὁμοῦ θά
εἶναι γι' ἐκείνους πού πῆραν
συμφωνία (ἢ ὑπόσχεση) ἀπό τόν Ραχμάν
(τόν Φιλάνθρωπο ΑΛΛΑΧ).

﴿٣٦﴾ لَا يَلْبِغُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ
عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا

88. **Κ**αί εἶπαν: «Ὁ Ραχμάν ὁ Φιλάνθρωπος
ΑΛΛΑΧ) ἐπῆρε (γέννησε) ἓνα γιό!»

﴿٣٧﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا

89. Πραγματικά προφέρατε
κάτι τό τερατώδες!

﴿٣٨﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا

90. Λίγο ἔλειψε κι οἱ οὐρανοί
ἦταν ἔτοιμοί νά ἐκραγοῦν,
ἡ γῆ νά χωριστεῖ στά δύο καί
τά βουνά νά πέσουν κάτω σέ ἐρείπια.

﴿٣٩﴾ نَكَادُ السَّمَوَاتُ يَسْفِطْنَ
مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَنَخِرُّ لِلْجِبَالِ هَدًا

91. Κι αὐτό γιατί εἶχαν ἐπικαλεστεῖ
ἓνα γιό, γιά τόν Ραχμάν
(τόν Φιλάνθρωπο ΑΛΛΑΧ).

﴿٤٠﴾ أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا

92. Καί δέν μπορεῖ νά διευκρινιστεῖ
πῶς ἡ (μεγαλειότητα) τοῦ Ραχμάν
(τοῦ Φιλάνθρωπου ΑΛΛΑΧ) ἦταν δυνατοί
νά πάρει (νά γεννήσει) ἓνα γιό!

﴿٤١﴾ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا

93. **Ἐ**πε ἀπό ὄσους βρίσκονται
στοὺς οὐρανοὺς καί στή γῆ
— δέν μπορεῖ — παρά νά ἔλθει σάν
δοῦλος στόν Ραχμάν Φιλάνθρωπο ΑΛΛΑΧ).

﴿٤٢﴾ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا

94. Ἐχει τοὺς πάντες λογαριάσει καί
τοὺς ἔχει ἀριθμήσει (ὄλους) ἀκριβῶς.

﴿٤٣﴾ لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا

95. Κι ὄλοι τους θά ἔλθουν
σ' Αὐτόν — κατ' ἄτομο —
τήν Ἡμέρα τῆς Κρίσης.

﴿٤٤﴾ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ قَرًا

96. Βέβαια σ' ἐκείνους πού πίστεψαν καί
ἔκαναν ἐνάρετες πράξεις ὁ Ραχμάν
(ὁ Φιλάνθρωπος ΑΛΛΑΧ) θά τοὺς κάνει
(κοινωνούς) τῆς Ἀγάπης στίς καρδιές ὄλων.

﴿٤٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا

Καί τὰ πράγματα πού διαρκοῦν
 – οἱ Καλές Πράξεις – θεωροῦνται
 καλύτερα (στά μάτια)
 τοῦ Κυρίου σου, σάν ἀνταμοιβή,
 καί πιά ἐκτιμητέα
 κατὰ τήν τελική (τους) ἐπιστροφή».

وَالْبَقِيَّةُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ
 ثَوَابًا وَخَيْرًا مِّمَّا رَأَى

77. **Μ**ήπως παρατήρησες (τό εἶδος
 τοῦ ἀνθρώπου) ἐκείνου, πού
 ἀρνείται τίς Ἐντολές μας,
 κι ὁμως λέγει: «Θά μοῦ δοθοῦν
 (ὅπως σόηποτε) πλοῦτη καί ἀγόρια;»

۷۷ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ
 لَأُوتِينَ مَا لَمْ آتِ وَأَنَا مِنَ الْمُبْدِينَ

78. Ἐχει μήπως εἰσδήσει στό ἀόρατο,
 ἤ ἔχει κάνει συμφωνία
 μέ τόν Ραχμάν Φιλάνθρωπο ΑΛΛΑΧ;

۷۸ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمْ أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا

79. Ὅχι! (βέβαια). Θά καταγράψουμε
 ὅ,τι λέγει καί θά ἀδξήσουμε
 σ' αὐτόν τήν τιμωρία,
 ἀξάνοντάς την (ἀκόμη).

۷۹ كَلَّا سَتَكُنُّبُ مَا يُقُولُ وَمَنْذُومٌ مِنَ
 الْعَذَابِ مَنْكُمَا

80. (Σέ μᾶς θά ἐπιστρέψουν)
 θά κληρονομήσουμε ὅλα ὅσα λέει
 καί (θά παρουσιαστῆι μπροστά μας)
 θά μᾶς ἔλθει (γυμνός καί) μόνος.

۸۰ وَرَبُّهُمَا يَقُولُ وَيَأْتِنَا قَوْمًا

81. Καί εἶχαν προσλάβει (γιά λατρεία)
 ἄλλες θεότητες, ἀντί τοῦ ΑΛΛΑΧ
 γιά νά ἔχουν δύναμη καί δόξα!

۸۱ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّيَكُونُوا
 لَهُمْ عِزًّا

82. Ὅχι βέβαια! Θά ἀρνηθοῦν
 (οἱ θεότητες) ὅσους τίς λατρεύουν
 καί θά γίνουν ἀντίπαλοι
 ἐναντίον τους.

۸۲ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ
 عَلَيْهِمْ ضِدًّا

83. **Μ**ά δέν βλέπεις ὅτι ἔχουμε στείλει
 τούς Σατανάδες στούς Ἀπιστους,
 γιά νά τούς ὑποκιοῦν
 μέ μανία (στό κακό);

۸۳ أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ
 عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُوزُهُمْ أَزًّا

84. Μήν βιάζεσαι – λοιπόν – (τή τιμωρία)
 ἐναντίον τους, γιατί λογαριάζομε
 γι' αὐτούς
 (τά κακουργήματα).

۸۴ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابًا

85. Τήν ἡμέρα πού θά συγκεντρώσουμε
 τούς ἐνάρετους στόν Ραχμάν
 (τόν Φιλάνθρωπο ΑΛΛΑΧ)
 σάν μία ἐπιτροπή (πού
 παρουσιάζεται μπροστά σέ Αὐτόν
 γιά νά ἀποδώσει τιμές),

۸۵ يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفَدًّا

ἔνα σωρό καί τούς Σατανάδες (μαζί τούς),
καί θά τούς περιφέρουμε
γονατιστούς γύρω ἀπό τήν Κόλαση.

لَنُخَضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثَا

69. Ἐπατα θά ἀνασύρουμε – βέβαια –
ἀπό κάθε αἴρεση ὅλους αὐτοῦς πού
ἐπίμονα στασίαζαν κατά τοῦ Ραχμάν
(τοῦ Οἰκτίρμονα ΑΛΛΑΧ).

① ۹ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ
أَشَدُّ عَلَىٰ الرِّجْلِ عِيبًا

70. Ἐπατα Ἐμεῖς – βέβαια –
γνώριζουμε καλά ἐκείνους πού
ἀξίζουν περισσότερο
γιά νά κατακαοῦν.

② ۱۰ لَنُزَعْنُ أَغْلَمَ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِمَا صِلَا

71. Κανείς ἀπό σᾶς (δέν θά βρεθεῖ) πού νά
μὴ περάσει πάνω ἀπ' αὐτή (τὴ Κόλαση).
Αὐτό – γιά τό Κύριό σου – εἶναι
ἕνα ψήφισμα πού πρέπει
νά συμπληρωθεῖ.

③ ۱۱ وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ
رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا

72. Ἐπατα θά σώσουμε ἐκείνους πού
ἀντιτάθηκαν στό κακό, καί
θά ἐγκαταλείψουμε τούς κακοποιούς
ἐκεῖ γονατιστούς.

④ ۱۲ لَنُنَجِّيَ الَّذِينَ نَعَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ
فِيهَا جِثَا

73. **Κ**ι ὅταν ἀπαγγέλλονται σ' αὐτοῦς
οἱ Ἐντολές Μας –κι ἐπεξηγοῦνται –
οἱ Ἄπιστοι λένε σ' ὄσους πιστεύουν:
«Ποιά ἀπό τίς δύο ομάδες μας
εἶναι σέ καλύτερη θέση;
Ποιά παρουσιάζει τό καλύτερο
θεάμα κατά τὴ συγκέντρωση»;

⑤ ۱۳ وَإِذَا نُنَادَيْنَاهُ ائْتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا
أَنَّىٰ لَافِرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ بَدِيًّا

74. Καί πόσεις (ἀναριθμητες) γενιές
– πρὶν ἀπ' αὐτοῦς – ἔχουμε
καταστρέψει, πού ἦταν ἀκόμα
καλύτερες σέ ἐξοπλισμό καί
Ἐλαμπαν στά μάτια;

⑥ ۱۴ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ
مِنْ قَوْمٍ هُمْ أَحْسَنُ أَتْنًا وَرِيًّا

75. Νά πεις: «Ἄν κανείς βρίσκεται στήν
πλάνη, ὁ Ραχμάν ὁ Φιλάνθρωπος ΑΛΛΑΧ)
παραινέει σ' αὐτοῦς (τό σχοινί),
μέχρις ὅτου, ὅταν δοῦν
τὴν προειδοποίηση (τοῦ ΑΛΛΑΧ
νά ἐκκληροῦται), εἴτε σέ τιμωρία,
εἴτε (στὴν προσέγγιση) τῆς Ἦρας, –
τότε θά πληροφορηθοῦν ποιός εἶναι
στὴ χειρότερη θέση, καί
(ποιός) εἶναι ἀνίσχυρος!»

⑦ ۱۵ قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ
الرِّجْلُ مِمَّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَائِدَةً فَآوُوا
عَلَيْهَا فَسَيَكْفُرُونَ
مَنْ هُوَ شَرٌّ مِّنْكَ إِنَّا وَأَضَعُفُ جُنْدًا

76. «Κι ὁ ΑΛΛΑΧ αὐξάνει τὴν καθοδήγηση
σ' ἐκείνους πού τὴν ἀναζητοῦν.

⑧ ۱۶ وَزَيْدٌ أَلَّهُ الَّذِينَ أَهْتَدُوا وَاهْتَدَىٰ

60. ἔκτός ἐκεῖνοι πού μετάνιωσαν καί πίστεψαν καί ἔκαναν ἀγαθά ἔργα. Γι' αὐτό αὐτοί θά περάσουν στόν Κῆπο, καί δέν θά ἀδικηθοῦν στό ἐλάχιστο πράγμα, —

٦٠ إِلَا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا قَابَلْتِكَ
يَذْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا

61. στους Κήπους τῆς Αἰωνιότητος, πού ὁ Ραζιάν (ὁ Οἰκτίρμονας ΑΛΛΑΧ) ἔχει — στόν Ἄορατο — ὑποσχεθεῖ σ' ὄσους Τόν ὑπηρετοῦν. Γιατί ἡ ἐπαγγελία Του πρέπει (ἀπαραίτητα) νά ἐκπληρωθεῖ.

٦١ جَعَلْتُ عَذِينَ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ
يَا لَعَلِيَّ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًا

62. Ἐκεῖ δέν θά ἀκούουν μάταια λόγια, παρά μόνο Σαλάμ, (τό χαιρετισμό τῆς Εἰρήνης). Καί θά ἔχουν ἐκεῖ τή διατροφή τους πρῶι καί βράδυ.

٦٢ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا
وَلَهُمْ فِيهَا مِمَّا بُكْرُوا وَعِشْيَا

63. Τέτοιοι εἶναι ὁ Κῆπος πού θά τόν δώσουμε κληρονομιά σ' ἐκεῖνους ἀπ' τοὺς δούλους Μας πού προφυλάσσονται ἀπό τό κακό.

٦٣ يَلِكُ الْجَنَّةِ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا
مَنْ كَانَ يُتْبِعَا

64. **Θ**ἱ ἄγγελοι λένε): «Δέν κατεβαίνουμε παρά ἔπειτα ἀπό διαταγή τοῦ Κυρίου σου. Σ' Ἐκεῖνον ἀνήκουν ὄσα βρίσκονται μπροστά μας κι ὄσα πίσω μας κι ὄσα ἀνάμεσα σ' αὐτά. Ποτέ ὁ Κύριός σου δέν ξεχνᾷ. — (γιατί εἶναι):

٦٤ وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ
أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ
وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا

65. «Κύριος τῶν οὐρανῶν καί τῆς γῆς καί ὄσων βρίσκονται ἀνάμεσά τους. Γι' αὐτό λατρέψτε Τον, καί νά εἶσαι σταθερός καί καρτερικός στή λατρεία σου. Μήπως γνωρίζεις ἄλλον (πού εἶναι ἀξίος νά φέρει) τό ἴδιο Ὄνομα (τό δικό) Του;

٦٥ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ
سَمِيًّا

66. **Κ**αί λέγει ὁ ἄνθρωπος: «Ὡστε ἄν πεθάνω, μήπως θά βγῶ ζωντανός (ἀπό τό τάφο);»

٦٦ وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَؤَدَامًا مِثْلَ سَوْفٍ
أُخْرِجَ حَيًّا

67. Κι ὁμοῦ, γιατί ὁ ἄνθρωπος δέν θυμᾶται ὅτι τόν ἔχουμε πλάσει ἀπό πρῖν καί ἀπό τό τίποτε;

٦٧ أَوْ لَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ
قَبْلُ وَلَئِنَّكَ شَهِيدٌ

68. Μά τόν Κύριό σου! θά τοὺς μαζέψουμε ὄλους μαζί

٦٨ فَوَرَبِّكَ لَنَجْتَمِعَنَّهُمْ وَالشَّيْطَانُ لَقَد

γιατί ἦταν ἐκλεκτός, καί ἦταν ἀπόστολος (καί) προφήτης.

كَانَ مُخْلِصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا

52. Καί τόν καλέσαμε ἀπό τή δεξιά μεριά τοῦ Τοῦρ (τοῦ Ὁρους Σινᾶ) καί τόν κάναμε νά μᾶς πλησιάσει γιά μυστική (συνομιλία).

٥٢ وَنَدَيْنَهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبَهُ نَجِيًّا

53. Κι ἀπό τή Φιλανθρωπία Μας, τοῦ χάρισμα τόν ἀδελφό του Ἄαρών, (ἐπίσης) ἔνα προφήτη.

٥٣ وَوَهَبْنَا لَهُمِنْ رَاحَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا

54. αἱ νά διηγηθεῖς (ἐπίσης) στό Βιβλίο (τό Κοράνιο) (τὴν ἱστορία) τοῦ Ἰσμαήλ. Ἦταν (αὐστηρά) συνεπής στίς ὑποσχέσεις του, καί ἦταν ἀπόστολος (καί) ἕνας προφήτης.

٥٤ وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا

55. Πρόσταζε τή γενιά του νά προσεύχεται καί νά ἔλεει. Καί ἦταν εὐπρόσδεκτος στόν Κύριό του.

٥٥ وَكَانَ بِأَمْرٍ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا

56. **Κ**αί νά διηγηθεῖς (ἐπίσης) στό Βιβλίο – τό Κοράνιο – (τὴν ἱστορία) τοῦ Ἰντρίς. Ἦταν (ἄνθρωπος) τῆς ἀλήθειας (καί τῆς εὐκρίνειας) καί ἕνας προφήτης.

٥٦ وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا

57. Καί τόν ὑψώσαμε σέ τόπο ὑψηλό.

٥٧ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا

58. **Αὐ**τοί ἦσαν μερικοί ἀπό τοὺς προφήτες πού ὁ ΑΛΛΑΧ τοὺς ἔχει εὐεργετήσει. – ἀπό – τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἀδάμ, κι ἐκείνους πού μεταφέραμε (στήν κιβωτό) μέ τόν Νῶε, καί τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἀβραάμ καί τοῦ Ἰσραήλ κι αὐτοὺς πού καθοδηγήσαμε καί διαλέξαμε. Ὅταν ἀπαγγέλλονταν σ' αὐτοὺς ὁ Ἐντολές τοῦ Ραχμάν, τοῦ Οἰκτίρμονα ΑΛΛΑΧ, ἔπεφταν κάτω, γονατίζοντες (ταπεινά), μέ δάκρυα (στά μάτια).

٥٨ أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا نُنَادُوا عَلَىٰ جِهْوَةَ آيَاتِ الرِّجْزِ نَحْرُوا سُجَّدًا وَيُكَبِّرُوا

59. Μετά ἀπ' αὐτοὺς (ὁμως) ἀκολούθησαν (ἄλλες γενιές) πού ἐγκατάλειψαν τὴν προσευχή κι ἀκολούθησαν τὰ πάθη τους. Γι' αὐτό θ' ἀντιμετωπίσουν τὴ μεγάλη τιμωρία,

٥٩ فَخَلَفَ مِنْ بَعدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا

Θά σέ ὀδηγήσω σέ ἓνα Δρόμο ποῦ
(ἢ ἐπιφανεῖά του) εἶναι ἐπίπεδη
(καί εἶναι ἴσιος).

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِيكُمْ صِرَاطًا سَوِيًّا

44. «Ω! Πατέρα μου! Νά μή λατρεύεις
(ὕπηρετεῖς) τόν Σατανά!
Γιατί ὁ Σατανάς ἦταν ἓνας
ἐπαναστάτης (ἀποστάτης) ἐνάντια στόν
Ραχμάν (ΑΛΛΑΧ) (Φιλάνθρωπο Θεοῦ).

٤٤ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ
كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا

45. «Ω! Πατέρα μου! (Πολύ) φοβάμαι
μήπως ἡ Τιμωρία τοῦ Ραχμάν
(τοῦ Φιλάνθρωπου Θεοῦ) σ' ἀρπάξει
(καί σέ πικράνει) κι ἔτσι
θά ἀποβεῖς φίλος τοῦ Σατανᾶ».

٤٥ يَا أَبِىءِ إِسْرَائِيلَ إِنِّى أَخَافُ أَنْ يَسْتَكَّ عَذَابُ مَنْ
الرَّحْمَنِ فَتَكُونُ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا

46. Εἶπε (ὁ πατέρας): «Μήπως
ἐσὺ —ὦ! Ἀβραάμ! — ἀποστρέφεται
τούς θεοὺς μου;
Ἄν δέν μετανοιώσεις
θά σέ πετροβολήσω, καί τώρα
φύγε ἀπό μένα,
γιά ἓνα χρονικό διάστημα!»

٤٦ قَالَ أَرَأَيْتُ أَنْتَ عَنْ الْهَيْئَةِ يَا إِبْرَاهِيمَ لِيْنَ
لَمْ يَنْتَه لَأَرْجِعْكَ وَأَهْجُرِي مَلِيًّا

47. Εἶπε (ὁ Ἀβραάμ): «Ἡ εἰρήνη
ἄς εἶναι πάνω σου.
Θά προσεύχομαι, στόν Κύριό μου
γιά νά σέ συγχωρήσει.
Γιατί εἶναι γιά μένα Εὐεργέτης.

٤٧ قَالَ سَلِّمْ عَلَيْكَ سَأَتُغْفِرُكَ رَبِّي وَإِنَّهُ
كَانَ بِي حَفِيًّا

48. «Καί θ' ἀπομακρυνθῶ ἀπό (δλους) σας
καί ἀπό ὄσους ἐπικαλεῖστε
(ἄλλες θεότητες) ἐκτός τοῦ ΑΛΛΑΧ.
Καί θά ἐπικαλεσθῶ τόν Κύριό μου.
Ἴσως — μέ τήν προσευχή μου
στόν Κύριό μου —
νά μὴν ὑπάρξω ἄτυχος».

٤٨ وَأَعِزَّنِي لِلَّذِينَ
وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ
رَبِّي شَقِيًّا

49. Κι ὅταν ἀπομακρύνθηκε ἀπ' αὐτούς,
καί ἀπό ὄσους λάτρευαν
(ἄλλες θεότητες) ἐκτός τοῦ ΑΛΛΑΧ,
τοῦ χαρίσαμε τόν Ἰσαάκ καί
τόν Ἰακώβ καί κάθε ἓναν
ἀπ' αὐτούς τόν κάναμε προφήτη.

٤٩ فَلَمَّا أَعِزَّنَاهُ وَمَا يَعْجُدُونَ
مِن دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْرَائِيلَ وَيَعْقُوبَ
وَكَوَلَّاهُمَا نَبِيًّا

50. Κι ἀπό τή Φιλανθρωπία Μας
χαρίσαμε μέρος της σ' αὐτούς,
καί κάναμε νά ἔχουν σέ ὕψηλό
ἐπίπεδο τή γλώσσα τῆς ἀλήθειας.

٥٠ وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ
صَادِقًا عَلَيْهِ

51. **Κ**αί νά διηγηθεῖς (ἀκόμα)
στό Βιβλίο (τό Κοράνιο)
(τήν ἱστορία) τοῦ Μωϋσῆ,

٥١ وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ

35. Δέν ταιριάζει (στή μεγαλειότητα) τοῦ ΑΛΛΑΧ νά πάρει (νά γεννήσει) ἕνα γιό. Δόξα πρέπει σ' Αὐτόν! Ὅταν ἀποφασίζει γιά κάτι τι, λέει μόνο γι' αὐτό: «Γεννηθήτω» καί γίνεται.

⑤ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ
إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

36. Βέβαια ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι ὁ Κύριός μου καί ὁ Κύριός σας. Γι' αὐτό νά τόν λατρεύετε. Αὐτός εἶναι ὁ ἴσιος Δρόμος.

⑥ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

37. Καί διαφώνησαν οἱ δῦλοι (οἱ αἰρέσεις) ἀναμεταξύ τους. Συμφορά (μεγάλη) γιά τοὺς Ἄπιστους κατὰ τόν (ἐρχομό) τῆς Κρίσης τῆς σπουδαίας Ἡμέρας!

⑦ فَانخَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ
لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ

38. Πόσο (ξεκάθαρα) θά ἀκούσουν καί θά δοῦν τήν Ἡμέρα πού θά ἐμφανιστοῦν μπροστά Μας! Ὅσοι ὁμως ἀδικοῦν σήμερα βρίσκονται σέ φανερή πλάνη!

⑧ أَسْمِعْ يَوْمَ وَأَنْصُرْ يَوْمَ يَا تُوتِجَتَا
لَا يَكُن الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي
صَكَلٍ مُّسِينٍ

39. Καί προαιδοποίησέ τους (ᾠ! Μουχάμμαντ!) γιά τήν Ἡμέρα τῆς Ἀπελπισίας, ὅταν ἡ διαταγή θά ἔχει ἀποφασιστεῖ. Γιατί (ἀλλοίμονο), ἀμελεῖς (ὅπως) ἦσαν δέν πίστεψαν!

⑨ وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَحْزَابِ إِذْ قُضِيَ
الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

40. Στά ἀλήθεια εἴμαστε πού θά κληρονομήσουμε τή γῆ, καί ὅλα ὅσα βρίσκονται ἐπάνω της. Καί σέ Μᾶς ὅλοι θά ἐπιστρέψουν.

⑩ إِنَّا نَحْنُ رَبُّ الْأَرْضِ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِنَّا
بَرُّصُونَ

41. **Κ**αί νά διηγηθεῖς (ἐπίσης) στό Βιβλίο – τό Κοράνιο – (Τήν ἱστορία) τοῦ Ἄβραάμ. Ἦταν ἕνας (ἄνδρας) τῆς Ἀλήθειας (καί δίκαιος), ἕνας προφήτης.

⑪ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ
كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا

42. Ὅταν εἶπε στόν πατέρα του: «ᾠ! Πατέρα μου! Γιατί λατρεύεις κάτι πού δέν ἀκούει, κι οὔτε βλέπει, κι οὔτε μπορεί νά σέ κάνει νά κερδίσεις τίποτε;

⑫ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ
مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا

43. «ᾠ! Πατέρα μου! Ἦλθε – πραγματικά – σέ μένα ἕνα μέρος τῆς γνώσης, πού δέν σοῦ ἔφτασε. Γι' αὐτό ἀκολούθησέ με.

⑬ يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ

26. «Κι ἔτσι τρώγε καί πίνε καί δρόσισε τὸ μάτι (σου νά ἤσυχάσεις) Κι ἂν δεῖς κανένα ἀνθρώπινο πλάσμα (καί σέ ρωτάει) νά τοῦ πείς. — Ἐγω, πραγματικά, ὑποσχεθεῖ νηστεία στό Φιλέουπλαχνο (ΑΛΛΑΧ), κι ἔτσι αὐτὴ τῆ μέρα δέν θά μλήσω μέ κανέναν ἀνθρώπο».

﴿ فَكُلْ وَأَشْرَبْ وَفَرِّغْ عَيْتًا فَإِمَّا تَرَيْتَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولْ إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا

27. **Ε** ἔλος, ἦλθε μαζί (μέ τὸ μαρό της) στὴ γενιά της σηκώνοντάς το (στά χέρια της). Κι (ἐκεῖνοι) εἶπαν: «ὦ! Μαριάμ! Πραγματικά ἔφερες ἓνα καταπληκτικό πράγμα!

﴿ قَاتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِيلًا قَالُوا يَمْرُؤٌ لَّكَ فَمَنْ وَلَدْتِ بِغَيْرِ

28. «ὦ! ἀδελφῆ τοῦ Ἰακώβ! Ὁ πατέρας σου δέν ἦταν ἓνας ἀνδρας τοῦ πονηροῦ, κι οὔτε ἡ μητέρα σου μιά γυναίκα ἀκόλαστη!»

﴿ تَبَاتُحْتَهُنَّ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوْعًا وَمَا كَأنتَ أُمًّا لِّبَغِيَّةٍ

29. Ἐκεῖνη ὁμοῦς ἔδειξε πρὸς τὸ μαρό. Εἶπαν: «Πῶς — εἶναι δυνατό — νά μιλήσουμε μέ ἓνα παιδί πού εἶναι στήν κούνια»;

﴿ فَأَشَارَتَ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نَكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْهَيْدِ صَبِيًّا

30. Εἶπε (τὸ παιδί): «Εἶμαι στ' ἀλήθεια — ἓνας δοῦλος τοῦ ΑΛΛΑΧ. Μοῦ ἔδωσε τὸ Βιβλίο (τὴν ἀποκάλυψη) καί μέ ἔκανε ἓνα προφήτη.

﴿ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آَلَنِّي الْكَسْبَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا

31. «Καί μέ ἔχει κάνει εὐλογημένο ὅπουδήποτε κι ἂν βρίσκομαι, καί ἔχει ἐπιτάξει σέ μένα τὴν Προσευχὴ καί τὴ φιλανθρωπία ἐφ' ὅσον βρίσκομαι στὴ ζωῆ.

﴿ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا

32. «Καί (Αὐτός) μ' ἔχει κάνει καλοκάγαθο στὴ μητέρα μου, καί ὄχι ὑπεροπτικό ἢ ἀθλο»,

﴿ وَهُوَ يَا بُولَدِي لَمْ يُجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا

33. «(Γι' αὐτό) ἡ Εἰρήνη εἶναι πάνω μου κατὰ τὴν ἡμέρα, πού γεννήθηκα, καί τὴν ἡμέρα πού θά πεθάνω, καί τὴν ἡμέρα πού θά ἐγερθῶ γιὰ (μιά ἄλλη) ζωῆ!»

﴿ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا

34. **Α** ὅτος (εἶναι) ὁ Ἰησοῦς, ὁ γιὸς τῆς Μαριάμ. Ὁ λόγος τῆς ἀλήθειας, πού γι' αὐτόν (μάταια) φιλονικοῦν.

﴿ ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ

παρουσιάστηκε μπροστά της
— σάν ένα τέλειο ανθρώπινο πλάσμα.

فَارْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَمَمَثَلْ لَهَا بِشَرِّا سَوِيًّا

18. 'Εκείνη είπε: «'Αναζητώ καταφύγιο, από σένα, στον οίκτιρμονα (ΑΛΛΑΧ) ἄν (Τόν) φοβάσαι (μη μέ πλησιάζεις)».

١٨ قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتُ نَفْسِيَا

19. 'Εκείνος είπε: «Είμαι μόνο ένας ἀπεσταλμένος από τόν Κύριο σου, (νά χάρισω) σέ σένα Ένα ἅγιο υἱό».

١٩ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا

20. 'Εκείνη είπε: «Πώς θά Έχω γιό, ἔφ' ὅσον κανένα ανθρώπινο πλάσμα δέν μ' Έχει ἀγγίξει, κι οὔτε εἶμαι ἀκόλαστη;»

٢٠ قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَوْ أَكُ بَغِيًّا

21. 'Εκείνος είπε: «'Ετσι (θά γίνει), εἶπε ὁ Κύριός σου, αυτό γιά Μένα εἶναι εὐκολο. Καί (ἐπιθυμία Μας εἶναι) νά τόν προσδιορίσουμε σάν Ένα Θεϊκό Σημεῖο γιά τούς ἀνθρώπους καί 'Έλεος ἀπό Μᾶς. Εἶναι μιᾶ ὑπόθεση πού (ἔτσι) Έχει θεσπιστεῖ.»

٢١ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَىٰ هَيْئَةٍ وَلِنَمُدَّهُ آيَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا

22. **Ε**τσι τόν σήκωσε (στή κοιλιά της) — συνέλαβε — καί ἀποσύρθηκε μαζί του σ' Ένα ἀπόμακρο μέρος.

٢٢ « فَمَلَأْهُ فَانْبَذَتْ بِهِ مَعَنَا قَبِيًّا

23. Καί τήν ὀδήγησαν οἱ πόνοι τοῦ τοκετοῦ στόν κορμό μιᾶς χορμαδιάς, καί εἶπε (μέσα στήν ἀγωνία της): «'Αλλοίμονο μου! Μακάρι νά πέθαινα πρῖν ἀπ' αυτό καί νά ἦμουν Ένα πράγμα ξεχασμένο κι ἄορατο!»

٢٣ فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَىٰ جِوَعِ الْفَخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّوْسِيًّا

24. 'Αλλά (μιᾶ φωνή) τήν κάλεσε ἀπό κάτω της (ἀπ' τήν χορμαδιά): «Μήν λυπάσαι! γιατί ὁ Κύριός σου Έχει προβλέψει Ένα ποταμάκι κάτω ἀπό σένα».

٢٤ فَأَدَّاهَا مِنْ تَحْتِهَا آيَةً نَّحْنَبِي فَمَا جَعَلَ رَبُّكِ تَخْوِكَ سَرِيًّا

25. «Καί κούνησε — πρὸς τή μεριά σου — τόν κορμό της χορμαδιάς, καί θά πέσουν πάνω σου φρέσκοι — ὄρμοι χορμαδάδες.»

٢٥ وَهَزَيْتَ لِيكَ بِجِوَعِ الْفَخْلَةِ نُسُوطًا عَلَيْهِ رُطْبًا جَنِيًّا

9. Εἶπε (ὁ ἄγγελος πού στον Ζαχαρία εὐαγγελίζει ἕνα υἱό):
 «Ἔτσι (θά γίνει),
 εἶπε ὁ Κύριός σου, αὐτό
 γιά Μένα είναι εὐκολο.
 Ἐγώ σέ ἔχω πλάσει ἀπό πρίν,
 πού ἀκόμα δέν ἦσουν τίποτε!»

① قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَيْنٍ
 وَقَدْ خَلَقْنَاكَ مِن قَبْلُ وَلَمْ نَكُ شَيْئًا

10. Εἶπε (ὁ Ζαχαρίας): «Κυριέ μου!
 Κάνε μου (δεῖξε μου) ἕνα Σημάδι.
 Ἐκεῖνος εἶπε: «τό σημεῖο
 πού ἐσύ (ζητᾷς) εἶναι ὅτι
 δέν θά (μπορεῖς νά) μιλήσεις στους ἀνθρώπους
 γιά τρεῖς νύχτες, παρ' ὄλο
 πού δέν εἶσαι βουβός».

② قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً ۚ قَالَ آيَتُكَ
 أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا

11. Κι ἐξῆλθε (ὁ Ζαχαρίας) στό λαό του
 ἀπό τό κοῦφωμα τοῦ τοίχου (πού
 μεταχειρίζονταν γιά τήν προσευχή),
 καί μέ νοήματα τούς ἔδωσε
 νά καταλάβουν ὅτι ἄς δοξάζουν
 (τόν ΑΛΛΑΧ) κάθε πρωί καί κάθε δευτερό.

③ وَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ
 فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا

12. **Σ**τό γιό του ἦλθε ἡ ἐντολή:
 «ὦ! Ἰωάννη! (Γιάχια!). Πάρε καί ἐκτέλεσε
 μέ δύναμη τό Βιβλίο.
 Καί τοῦ δώσαμε τή Σοφία,
 παρ' ὄλο πού ἦταν νεαρός,

④ يٰحَسْبِيَ خُذْ لَكَ تَبَرُّؤُفُورًا
 وَآيَةً لِّمَن كَانَ صَبِيًّا

13. καί τό ἔλεος (γιά ὄλα
 τά δημιουργήματα) — ἀπό τά δικά Μαξ
 (χαρίσματα) καί τήν ἀγνόητα.
 Καί ἦταν θεοσεβής,

⑤ وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَرُكُوءًا ۚ وَكَانَ
 نَفِيًّا

14. καί καλοκάγαθος
 πρὸς τούς γονεῖς του,
 καί δέν ἦταν οὔτε περήφανος
 οὔτε ἀνάρτης.

⑥ وَرَأً يٰوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُن جَبَّارًا عَصِيًّا

15. Καί εἰρήνη πάνω του, τήν ἡμέρα
 πού εἶχε γεννηθεῖ, καί τήν ἡμέρα
 πού θά πεθάνει καί τήν ἡμέρα πού
 θά ἐγερθεῖ γιὰ (μιὰ ἄλλη) ζωή.

⑦ وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ
 وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا

16. **Κ**αί νά διηγηθεῖς στό Βιβλίο
 (τό Κοράνιο) (τήν ἱστορία) τῆς Μαριάμ,
 ὅταν εἶχε ἀποσυρθεῖ
 — ἀπό τήν οἰκογένειά της —
 σέ ἕνα τόπο στά Ἄνατολικά.

⑧ وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ
 مِن أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا

17. Εἶχε τοποθετήσει ἕνα προπέτασμα
 (γιά νά προφυλάξει τόν ἑαυτόν της)
 ἀπ' αὐτούς. Τότε στείλαμε
 σ' αὐτήν τό πνεῦμα μαξ
 (ἕναν ἄγγελο) πού

⑨ فَاتَّخَذَتْ مِن دُونِهِمْ حِجَابًا

(19) Τό Στάδιο «Μαρίαμ» – ἡ Μαριάμ
– Μέκκα – σέ 98 ἑδάφια

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Κ**ΧΓΑΣ* (Καφ - Χέ- Γιέ - Ἄέν - Σάντ).

① كَهَيْصَ

2. **Α**ὕτη εἶναι μιὰ ἀφήγηση τῆς Φιλανθρωπίας τοῦ Κυρίου σου στόν δοῦλο Του Ζαχαρία.

② ذِكْرُ رَحْمَةِ رَبِّكَ عَبْدَهُ وَرَكْرِ يَا

3. Κοίτα όταν φώναζε καλώντας – μυστικά – τόν Κύριό του,

③ إِذْ نَادَى رَبَّهُ يَلِيًّا خَفِيًّا

4. (στήν προσευχή του): «Κυρίε μου! Ἐχουν ἀτονήσει – πιά – σ' ἐμένα τά κόκκαλά μου, καί τά μαλλιά τοῦ κεφαλιού (μου) λάμπουν γκριζα, ποτέ ὁμοῦ δέν ἔπαυσα – Κύριε μου – νά εἶμαι ἀτυχοῦς κατά τίς πρός Σέ ἐπικλήσεις μου!

④ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي
وَإِنِّي أَخَذْتُ الرَّأْسَ شَيْبًا وَلَا آكُنُّ بِدُعَاؤِكَ رَبِّ
شَقِيًّا

5. Κι ἐγώ φοβοῦμαι (νά μή κάνουν καλό) οἱ συγγενεῖς μου μέ τοὺς ἀνθρώπους καί νά μην φυλάττουν τό νόμο (Σου) μετά ἀπό μένα. Κι ἡ σύζυγός μου εἶναι στείρα. Χάρισέ μου – λοιπόν – ἔνα κληρονόμο ἀπό Ἐσέ τόν ἴδιο –.

⑤ فَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِن وَرَائِي
وَكَأَنِّي الْمَرَانِي عَاوِفًا أَهْبَ لِي مِّنْ لَّدُنكَ وَلِيًّا

6. «(Ἐναν ποι) θά μέ κληρονομήσει (στή προφητεία μου) καί θά ἀντιπροσωπεύει (τά βιβλία) ἀπό τῆ γενιά τοῦ Ἰακώβ, καί κάνε τον – Κύριε μου – νά Σοῦ εἶναι εὐάρεστος!

⑥ بَرِيًّا وَيُرِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَأَجْعَلْهُ رَبِّ
رَضِيًّا

7. (Ἡ προσευχή του εἰσακουστήκε): «Ω! Ζαχαρία! Σοῦ ἀναγγέλω τήν χαρούμενη εἰδηση γιά ἔνα γιό, ποῦ τό ὄνομά του θά εἶναι Ἰωάννης (Γιάχια) Σέ κανένα – μ' αὐτό τό ὄνομα – παλιότερα δέν ἔχουμε ἀπονείμει διάκριση».

⑦ بَشِّرْكَ يَا إِذَا نَبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى
لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا

8. Εἶπε: «Κυρίε μου! Πῶς εἶναι δυνατό νά ἀποκτήσω γιό, όταν ἡ σύζυγός μου εἶναι στείρα, κι ἐγώ ἔφατσα τά βαθιά γερατειά»;

⑧ قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ
وَكَأَنِّي أَمْرَأَتٌ عَاوِفًا وَقَدْ بَلَغْتُ
مِنَ الْكِبَرِ عَيْنِيًّا

* Βλ. σημ. 1.

θά ἔχουν τοὺς Κήπους
τοῦ Παράδεισου γιὰ διαμονή.

108. Ἐκεῖ θά μένουν (γιὰ πάντα),
καί καμιά ἀλλαγὴ δέν
θά ἐπιθυμήσουν νά γίνει γι' αὐτοὺς.

109. Νά πεῖς: «Ἄν ἡ θάλασσα γινόταν
μελάνι (γιὰ νά γραφοῦν)
τά λόγια τοῦ Κυρίου μου, γρήγορα
θά ἐξαντληθεῖ (τό νερό της)
πρὶν ἐξαντληθοῦν οἱ λόγοι
τοῦ Κυρίου μου, ἀκόμα κι ἂν αὐξάναμε
— γιὰ βοήθειά της —
ἄλλη ὁμοια θάλασσα».

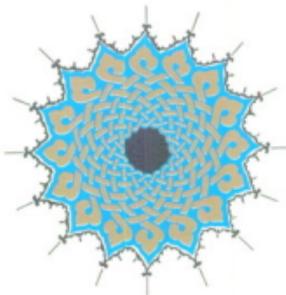
110. Νά πεῖς: «Δέν εἶμαι παρά
ἓνας ἄνθρωπος σάν κι ἐσᾶς, (ἀλλά)
ἡ ἔμπνευση ἔχει ἔλθει σέ μένα,
ὅτι ὁ Θεός σας εἶναι Ἕνας
Θεός (ΑΛΛΑΧ). Ὅποιος προσδοκεῖ
νά συναντήσῃ τὸ Κύριό του,
ἂς κάνει καλές πράξεις, καί
— λατρεύοντας τὸ Κύριό του —
ἂς μὴ παραδέχεται κανέναν (ἄλλον)
γιὰ συνέταιρό (Του).»

كَانَ لَمْ يَجْعَلْ الْفِرْدَوْسَ نُزُلًا

﴿١٠٨﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا

﴿١٠٩﴾ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِثْلًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي
لَفَتِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ نُنْفَذَ كَلِمَاتِ رَبِّي
وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا

﴿١١٠﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ لِي أَنَّمَا
إِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا
لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا
وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ ۗ أَحَدًا

99. **Κ**αί τότε θά τούς αφήσουμε – σ' αὐτή τήν ἡμέρα – νά κλυδωνίζονται σά κύματα ὁ ἕνας μέ τόν ἄλλο. Καί θά φυσήξει στή σάλπιγγα καί θά τούς μαζέψουμε ὄλους μαζί.

99 • وَتَرْكُنَا بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ يَوْمَ يَوْمِئِذٍ
يَمْوجُ فِي بَعْضٍ وَيُفِخُ فِي الصُّورِ

فَجَعَلْنَاهُمْ جَمْعًا

100. Καί θα παρουσιάσουμε μπροστά στους Ἄπιστους τήν Κόλαση – ἐκεῖνη τήν ἡμέρα – γιά νά δοῦν τήν ἔκτασή της, –

100 • وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ
عَرْضًا

101. (στούς Ἄπιστους) πού τά μάτια τους εἶχαν σκεπαστεῖ. (ὄστε νά μή δοῦν τά Σημεῖα Μου) καί δέν Μέ θυμόντουσαν, κι ἀκόμα ἦταν ἀνίκανοι νά ἀκούσουν.

101 • الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ
ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْمَعُونَ سَمْعًا

102. **Μ**ήπως οἱ Ἄπιστοι νόμισαν ὅτι θά μπορούσαν νά πάρουν τούς δούλους Μου – γιά προστάτες – ἀντί Ἐμοῦ; (Καί βέβαια) ἔχουμε ἐτοιμάσει τήν Κόλαση γιά τούς Ἄπιστους γιά νά (τούς) φιλοξενησεῖ.

102 • أَحْسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ نَتَّخِذُوا
عِبَادِي مِنْ دُونِ آلِيَاءٍ إِنَّا أَنْعَدْنَا جَهَنَّمَ
لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا

103. Νά πείς: «Μήπως θέλετε νά πληροφορηθεῖτε γι' αὐτούς πού τά ἔργα τους εἶναι μάταια;

103 • قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا

104. Αὐτούς πού οἱ προσπάθειές τους ἔχουν καταναλωθεῖ στή ζωῆ αὐτοῦ τοῦ κόσμου, νομίζοντας ὅτι ἀπόκτησαν ἀγαθά μέ τά ἔργα τους»;

104 • الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا

105. Αὐτοί εἶναι πού ἀρνούνται τά Σημεῖα καί τή συνάντηση τοῦ Κυρίου τους, (στή Μέλλουσα Ζωή). Μάταια θά εἶναι τά ἔργα τους, κι οὔτε κατά τήν Ἡμέρα τῆς Κρίσης θά δώσουμε κάποιο ἐνδιαφέρον γι' αὐτά.

105 • أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
وَالِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقْبِئُ لَهُمْ
يَوْمَ الْعِيسَىٰ وَرِزْقًا

106. Αὐτή θά εἶναι ἡ ἀμοιβή τους: Κόλαση, ἐπειδή ἀρνήθηκαν τήν Πίστη, καί πήραν τά σημεῖα Μου, καί τούς Ἄπεσταλμένους Μου στ' ἀστεῖα.

106 • ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِمَا كَفَرُوا
وَأَنفَعَدْنَا لِآيَاتِي وَمُرْسِلِي هُنَزُوا

107. **Ε**κεῖνοι ὁμοῦς πού πίστεψαν κι ἔκαναν ἀγαθές πράξεις,

107 • إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

91. Ἔτσι ἦταν ἡ ἱστορία
τοῦ Δουλ Καρνέϊν κι Ἐμεῖς
ἔχουμε πλήρη
γνώση γι' ὅτι ἔχει γίνει.

① كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا

92. **Ε**πειτα ἀκολούθησε (ἄλλο) δρόμο,

② ثُمَّ اتَّعَسَبَ

93. μέχρις ὅτου, ὅταν ἔφτασε
(σέ μιὰ περιοχή) ἀνάμεσα
σέ δύο φράγματα, βρῆκε
ἀπό κάτω τους ἕνα λαό, πού δεν
μποροῦσε νά καταλάβει μιὰ λέξη.

③ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ
دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا

94. Τοῦ εἶπαν: «ὦ! Δουλ - Καρνέϊν!
(Ἐσύ πού εἶσαι δίκερὸς)!
(ὁ λαός) τῶν Γιαγκούγκ καὶ Μαγκόγκ
κάνουν μεγάλη καταστροφὴ στή γῆ.
Μήπως — ἂν σοῦ πληρώσουμε
χορηγήση — θά μπορέσεις
νά σηκώσεις φράγμα
ἀνάμεσα σέ μᾶς καί σ' αὐτούς»;

④ قَالُوا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ
مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ تَجْعَلُ لَنَا خَرْجًا
عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا

95. Εἶπε: ἡ δύναμη (πού ἔχει
ἐγκαταστήσει σ' ἐμένα
ὁ Κύριός μου εἶναι καλύτερη
(ἀπ' τὴν ἀμοιβή σας).
Βοηθεῖστε με (πρόθυμα) καὶ δυνατά.
Θά ἀνεγείρω ἕνα (ἀδιαπέραστο)
ἐμπόδιο ἀνάμεσα σέ σᾶς
κι ἐκείνους.

⑤ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ
فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَلْجَأَنَّ بَيْنَكُمُ وَبَيْنَهُمْ
رَدْمًا

96. «Φέρτε μου σιδερένιες πλάκες».
Τέλος, ὅταν γέμισε τὸ χῶρο
ἀνάμεσα στίς δύο (ἀπότομες μεριές)
τῶν βουνῶν, εἶπε:
«Φυσεῖτε (μέ τούς φυσητήρες)».
Κι ἔπειτα ὅταν πιά ἔγινε
σά φωτιά, εἶπε:
«Φέρτε μου, γιά νά μπορέσω
νά χύσω πάνω του, λιωμένο μολύβι».

⑥ يَا تَوْنِي زُبْرٌ أَحْمَدٌ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ
بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ نَفُوْا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ
نَارًا قَالَ يَا تَوْنِي أفرغ عليه ويطرق

97. Ἔτσι ἔγιναν ἀνίσχυροί
νά τὸ σκαφαλώσουν κι οὕτε
μπόρεσαν νά τὸ τρυπήσουν.

⑦ فَمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا
لَهُ نَفْسًا

98. Εἶπε: «Αὐτό εἶναι (ἔργο)
τῆς εὐσπλαχνίας τοῦ Κυρίου μου.
Σάν φτάσει ὁμοῦς ἡ ὑπόσχεση
τοῦ Κυρίου μου,
θά τὸ κάνει σκόνη.
Κι ἀληθινὴ εἶναι ἡ ὑπόσχεση
τοῦ Κυρίου μου».

⑧ قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ
رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا

(καί τιμή) ἀπό τόν Κύριό σου —.
 Ὅλα αὐτά δέν τά ἔκανα
 ἀπό δική μου θέληση.
 Αὐτή εἶναι ἡ ἐξηγήση (γι' αὐτά
 τά πράγματα) πού ἦσαν ἀνίκανος
 νά κρατήσεις πάνω τους ὑπομονή».

عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا

83. (Ω! Μουχάμμαντ!)
 Σέ ρωτᾶνε καί ἀναφορικά
 μέ τόν Δούλ Καρνείν
 (τόν Δίκερο βασιλιά). Νά πείς:
 «Θά σᾶς διηγηθῶ κάτι ἀπό
 τήν ἱστορία του».

۸۳) وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْقَرْنَيْنِ قُلْ
 سَأَلْتُكُمْ عَلَيْهِ كَمَا مَنَعْتُكُمْ دِكْرًا

84. Εἶχαμε στήσει τή δύναμή του
 πάνω στή γῆ καί τοῦ δώσαμε τόν τρόπο
 καί τά μέσα γιά κάθε σκοπό.

۸۴) إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ
 شَيْءٍ سَبَبًا

85. **Κ**άποιο δρόμο ἀκολούθησε.

۸۵) فَأَتْبَعَ سَبَبًا

86. Μέχρις οὗτου, ὅταν ἔφτασε ἐκεῖ
 ὅπου οὖει ὁ ἥλιος, τόν βρῆκε
 νά βασιλεύει σέ μία πηγή
 ἀπό πυρωμένο νερό!
 Δίπλα της βρῆκε ἕνα λαό,
 (καί τότε) εἶπαμε:
 «Ω! Βασιλεῦ Δούλ - Καρνείν!
 νά τοὺς τιμωρήσεις ἢ
 νά τοὺς μεταχειριστεῖς μέ καλωσύνη».

۸۶) حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَجْرِبُ
 فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قَلِيلًا يَلْمِزُ
 الْقَرْنَيْنِ إِنَّمَا أَنْتَ تُنذِرُ فِيهِمْ حَسَنًا

87. Εἶπε: «Ὅποιος ἀδικεῖ αὐτόν
 θά τιμωρήσω κι ἔπειτα
 θά ἐπιστρέφει στόν Κύριό του,
 ὁ ὁποῖος θά τόν τιμωρήσει
 μέ ἀνυπόφορο βάσανο».

۸۷) قَالَ إِنَّمَا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ
 رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا مُّكْرَمًا

88. Ὅποιος — ὁμως — πιστεῦει
 καί κάνει ἔργα ἀγαθά,
 θά ἔχει μιά ἐξαιρετική ἀμοιβή,
 καί εὐκολο θά εἶναι τό καθήκον του
 καθώς διατάζουμε νά τό ἐκτελέσει».

۸۸) وَإِنَّمَا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
 فَلَهُ جَزَاءٌ أَلْحَسَنَىٰ وَسَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا نِجْرًا

89. **Ε**πειτα ἀκολούθησε (κάποιον
 ἄλλο) δρόμο,

۸۹) ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا

90. μέχρις οὗτου, ὅταν ἦρθε ἐκεῖ
 ὅπου ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, τόν βρῆκε
 ν' ἀνατέλλει πάνω σ' ἕνα λαό πού
 δέν τοῦ εἶχαμε προμηθεύσει καμιά
 προφύλαξη ἐναντίον (τοῦ ἡλιου).

۹۰) حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا
 تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ يَجْعَلْ لهُمْ مِنْ دُونِهَا
 سِتْرًا

68. «Και πώς μπορείς να έχεις
 ύπομονη για πράγματα τὰ ὅποια ἐσὺ
 δὲν ἔχεις πείρα;»

٥٨ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُخِط بِهِ خُبْرًا

69. Εἶπε (ὁ Μωϋσῆς): «Θά με βρεῖς
 – ἂν ὁ ΑΛΛΑΧ τὸ θέλει –
 ὑπομονητικό, καὶ δὲν θά παρακούσω
 σέ καμιὰ διαταγὴ σου».

٥٩ قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا

70. Εἶπεν (ὁ ἄλλος): «Ἄν – λοιπόν –
 θέλεις νὰ με ἀκολουθήσεις,
 μὴ μὲ ρωτᾷς γιὰ τίποτε
 ἕως ὅτου ἐγὼ ὁ ἴδιος
 σοῦ μιλήσω ἀναφορικά μ' αὐτό».

٦٠ قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُخْبِرَكَ

71. **Κ**αὶ προχώρησαν κι οἱ δύο
 μέχρις ὅτου, σάν ἀνέβηκαν
 στὸ πλοῖο, ἐκεῖνος τὸ τρύπησε
 Εἶπε ὁ (Μωϋσῆς): «Μήπως τὸ ἔχεις
 τρυπήσει γιὰ νὰ πνίξεις αὐτούς
 πού βρίσκονται μέσα; Πράγματι
 ἔχεις διαπράξει ἐνοχή!»

٦١ فَأَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا
 قَالَ أَخْرَقَهَا لِنَارِهَا لَقَدْ جِئْتُمُونَهَا آمِنًا

72. Εἶπε: «Μά δὲν σοῦ εἶπα,
 ὅτι δὲν θά μπορέσεις
 νὰ ὑπομένεις μαζί μου;»

٦٢ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

73. Εἶπε (ὁ Μωϋσῆς):
 «Μὴ μέ ἐπιπλήτεις πού
 ἔχω ξεχάσει, καὶ μὴ μέ πικραίνεις
 δυσκολεύοντας τὴν ὑπόθεσή μου».

٦٣ قَالَ لَا تَأْتِنِي بِنَبَأٍ وَلَا تَهِنِنِي
 مِنْ أَمْرِي عُسْرًا

74. **Κ**αὶ προχώρησαν (οἱ δύο) πάλι
 μέχρις ὅτου μόλις συνάντησαν
 ἓνα ἔφηβο, τὸν σκότωσε.
 Κι εἶπε (ὁ Μωϋσῆς):
 «Σκότωσες ἓνα ἀθῶο πρόσωπο;
 πού δὲν (σκότωσε) ἄλλο πρόσωπο;
 Ἔχεις κάνει
 ἓνα ρυπαρό πράγμα!»

٦٤ فَأَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ
 قَالَ فَكَتَلْتَنفَسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ
 جِئْتُمْ شَيْئًا زُكْرًا

75. Εἶπε (ἀπαντώντας): «Δὲν σοῦ εἶπα
 ὅτι δὲν θά μπορέσεις
 νὰ ὑπομένεις μαζί μου;»

٦٥ «قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

76. Εἶπε (ὁ Μωϋσῆς): Ἄν σέ ξαναρωτήσω
 γιὰ ὅτιδήποτε πράγμα μετὰ ἀπ' αὐτό,
 μὴ μέ κρατήσεις στή συντροφιά σου.

٦٦ قَالَ إِن سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا

60. **Κ**αί ανάφερε δταν εἶπε ὁ Μωϋσῆς
στον ὑπηρέτη του:
«Δέν θά ὑποχωρήσω μέχρις ἄτου
φτάσω στή διασταύρωση
τῶν δύο θαλασσῶν, ἥ (ἀκόμα)
ἔστω κι ἄν περάσω
αἰῶνες κι αἰῶνες ταξιδεύοντας».

❶ **وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ لَأَبْرُحَ حَتَّىٰ أَنْبَلُغَ
بِجَمْعِ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِي حُمًبًا**

61. Ὃταν ὁμοῦς ἔφτασαν τή διασταύρωση
(τό σημεῖο πού ἐνόησανταν
οἱ δύο θάλασσες) εἶχαν ξεχάσει
τό ψάρι τους, πού πήρε
τό δρόμο του μέσα στή θάλασσα
(ἴσια) σάν μέσα ἀπό σήραγγα.

❷ **فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نِسَاءَ حُوتِهِمَا
فَاتَّخَذَا سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا**

62. Κι δταν πιά πέρασαν
(κάποια ἀπόσταση) εἶπε (ὁ Μωϋσῆς)
στον ὑπηρέτη του:
«Φέрте μας τό πρωινό φαγητό μας.
Ἔχουμε – στ' ἀλήθεια – πολύ
κουραστεῖ ἀπ' τό ταξίδι μας αὐτό».

❸ **فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِقَوْمِهِ إِتَيْنَاكُمْ أَنَا وَقَدْ
لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا**

63. Τοῦ ἀπάντησε: «Μήπως παρατήρησες
(τί συνέβηκε) δταν καταφύγαμε στό
βράχο; Πράγματι ξεχάσα τό ψάρι.
Καί μόνο ὁ Σατανᾶς ἦταν ἐκεῖνος
πού μ' ἔκανε νά ξεχάσω
νά τό θυμηθῶ.
Καί πήρε τό δρόμο του μέσα
στή θάλασσα μέ περιεργο τρόπο!»

❹ **قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوْتِينَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي
نَسِيتُ الْخُبْرَ وَمَا أُنسِيهِ إِلَّا الشَّيْطٰنُ
أَن ذَكَرَهُ وَأَتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا**

64. Εἶπε (ὁ Μωϋσῆς): «Αὐτό ἦταν
πού ἐπιζητούσαμε»,
κι ἐπέστρεψαν πίσω
ἀκολουθώντας τά ἴχνη τους.
(τό μονοπάτι ἀπ' δπου ἦρθαν).

❺ **قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبِغُ فَارْتَسَلْنَا عَلَىٰ آثَارِهِمَا
فَصَصَّصَا**

65. **Τ**ότε βρήκαν Ἐναν δοῦλο
ἀπ' αὐτούς πού Μᾶς λατρεύουν,
πού τόν εἶχαμε ἐλεήσει μέ δική Μας
χάρη, καί τοῦ διδάξαμε τή Γνώση
φωτίζοντας τον ἀπό Μας.

❻ **فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ بَنِي إِسْرٰءِيلَ
ءَاتَيْنَهُ رَحْمَةً مِنَّا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ
لَدُنَّا عِلْمًا**

66. Ὃ Μωϋσῆς εἶπε σ' αὐτόν:
«Μήπως μπορῶ νά σέ ἀκολουθήσω
– μέ σκοπό – νά μέ διδάξεις
κάτι τι ἀπ' τήν ἀλήθεια πού
σοῦ ἔχει διδαχθεῖ;»

❼ **قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَنْتَ عَلَّمَ عَلَىٰ أَنْ تَعْلَمَ مِنَّا
عَلَّمَ رُشْدًا**

67. Εἶπε (ὁ ἄλλος): «Βέβαια ἐσοῦ
δέν θά εἶσαι ἱκανός νά ὑπομένεις
μαζί μου! (γιά νά μάθεις).

❼ **قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا**

55. Καί δέν ἐμπόδιζε
τούς ἀνθρώπους
νά πιστέψουν, — τώρα πού
τούς ἔφτασε ἡ καθοδήγηση
(δέν τούς ἐμπόδιζε)
νά παρακαλέσουν γιά συγχώρηση
τόν Κύριό τους,
παρά νά τούς χτυπήσει
ὅτι χτύπησε τούς προγόνους ἡ
νά ἔρθει ἡ τιμωρία
ἀντιμέτωπα!

٥٥ وَمَا مَنَعَ النَّاسَانَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ
وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ
الْأُولَىٰ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا

56. Καί δέν στείλαμε τούς ἀποστόλους
παρά μόνο γιά νά δώσουν εὐχάριστα
νέα καί γιά νά προειδοποιήσουν.
Οἱ Ἄπιστοι ὅμως ἀμφισβητοῦν
γιά νά ἐξασθενήσουν τό δικαιο
μέ τό ἀδικο καί μεταχειρίστηκαν
εἰρωνικά τά Ἐδάφια (Ἀγιάτ) Μου
καί τίς προειδοποιήσεις!

٥٦ وَمَا رُسِلَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ
وَمُنذِرِينَ وَيُجِدِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِالْبَطْلِ لِيُحْضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا
آيَاتِي وَمَا أَنْذَرْتُهُمْ

57. Ποιός λοιπόν εἶναι πιό ἀδικοσ
ἀπό ἐκεῖνον πού ἔχει διαχθεῖ
τά Ἐδάφια
τοῦ Κυρίου του, κι ὅμως
ἀπέστρεψε (ἀπομακρύνθηκε) ἀπ' αὐτά
καί λησμόνησε τίς πράξεις
πού τά χέρια του παρουσίασαν;
Βέβαια θέσαμε πέπλο πάνω
στίς καρδιές τους,
γιά νά μή τό καταλαβαίνουν,
καί κουφαμάρα στ' αὐτιά τους.
Κι ἂν τούς καλέσεις στό (δρόμο)
τῆς καθοδήγησης,
ποτέ δέν θά καθοδηγηθοῦν.

٥٧ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ
فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسَىٰ مَا قَدَّمَتْ يَدَاؤُهُ إِنَّا
جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ
وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَلَا تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ
فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا

58. Κι ὅμως ὁ Κύριός σου εἶναι
Πολυεπεικῆς καί Πολυέλεος
Ἄν ἦταν νά τούς καλέσει
γιά λογαριασμό γι' αὐτά πού
ἔχουν κερδίσει (ἀπ' τὰ ἔργα τους),
θά μπορούσε νά ἐπισπεύσει
τὴν Τιμωρία τους.
Ὅμως ἔχουν τὴν ὀρισμένη τους ὦρα,
πού πέρα ἀπ' αὐτή δέν πρόκειται
νά βροῦν καταφύγιο.

٥٨ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ لَوُوا أَخَذَهُمْ
بِمَا كَسَبُوا لَعَجَلْتُمْ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ
يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْئِلًا

59. Ἐτσι ἔχουμε καταστρέψει ἐκεῖνα
τά χωριά, ὅταν διέπραξαν ἀδικίες,
ἀλλά ὀρίσαμε μιὰ ὀρισμένη ὥρα
γιά τὴν καταστροφή τους.

٥٩ وَبَلَّغْنَا الْقُرَىٰ أَنْهَلَكْنَهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا
لِيَهْلِكُنَّ مَوْعِدًا

Και θά βλέπεις τούς Ένοχους
 ταραγμένους από φόβο γιά ό,τι είναι
 (γραμμένο) σ' αυτό, και θά πουν:
 «Άλλοιμονό μας!
 Τι βιβλίο είναι αυτό!
 Δέν έχει άφηση τίποτε
 —μικρό ή μεγάλο — αλλά,
 όλα τά έχει λογαριάσει!»
 Και θά βρουν όλα όσα Έκαναν
 μπροστά τους.
 Και ό Κύριός σου
 δέν θά άδικήσει κανένα.

مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا
 مَا لِهَذَا الْكِتَابِ لَا يَغْدِرُ فِيهِ صَغِيرَةٌ وَلَا كَبِيرَةٌ
 إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا
 وَلَا يَظُنُّهُمْ رَبُّكَ أَحْمَقًا

50. **Κ**ί άνάφερε όταν είπαμε στους άγγέλους:

«Σκύψετε (μέχρι κάτω) στην τιμή
 'Αδάμ», όλοι (τότε) σκύψανε
 έκτός άπ' τον 'Ιμπίλις. Ήταν Ένας άπό
 τούς δαίμονες (τίζιν) που παραβίασε
 την έντολή του Κυρίου του.
 Μήπως — λοιπόν — θά πάρτε αυτόν
 και τή γενιά του προστάτες
 (καλύτερα) άπό Μένα;
 Αυτόι είναι γιά σās έχθροι!
 Πόσο άθλιο — γιά τούς άδικους —
 είναι ή ανταλλαγή!

﴿٥٠﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
 فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ
 عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ
 دُونِي وَهَرُوكُمْ عُدُوًّا بَدَلًا لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا

51. Δέν τούς Έδειξα τή δημιουργία
 των ουρανών και τής γής,
 (και δέν τούς Έδειξα)
 ούτε (άκόμα) πώς τούς δημιούργησα,
 και δέν έπρόκειτο νά πάρω
 γιά βοηθούς αυτούς που
 παρασύρουν (τους ανθρώπους) στην πλάνη!

﴿٥١﴾ • مَا أَشْهَدْتَهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ مُنْتَهَدًا لِلَّذِينَ
 عَصَاكُمْ

52. Και κατά τή Μέρα θά πεί:
 «Καλέσετε αυτούς γιά τούς όποιους
 πιστεύετε ότι είναι
 συνέταιροι Μου και τούς κάλεσαν,
 αλλά δέν άπάντησαν σ' αυτούς,
 κάναμε γι' αυτούς
 ένα τόπο κοινής άπόλειας.

﴿٥٢﴾ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ
 زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ
 وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا

53. Και οι Ένοχοι είδαν
 τή Φωτιά, και βεβαιώθηκαν
 ότι θά πέσουν μέσα, άπό
 την όποία ποτέ δέν θά βρουν διεξοδο

﴿٥٣﴾ وَرَأَى الْجِبْرِيُّونَا لَنَا رَفَقْنَا أَنَّهُمْ
 مُوَافِقُوهَا وَلَا يَخِذُوا عَنْهَا مَصْرِفًا

54. **Ε**χουμε εξηγήσει μέ διάφορους
 τρόπους σ' αυτό τό Κοράνιο
 — γιά τό καλό των ανθρώπων —
 (μέ) κάθε είδος άπό
 παρομοιώσεις (παράδειγματα).
 Κι όμως ό άνθρωπος άμφισβητεί
 περισσότερο άπ' όλα τά όντα.

﴿٥٤﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ
 مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا

43. Καί δέν ὑπῆρχε γι' αὐτόν
καμιά ομάδα νά τόν βοηθήσει
ἀπέναντι τοῦ ΑΛΛΑΧ οὔτε ἦταν ἱκανός
νά ἀπελευθερώσει τόν ἑαυτό του.

٤٣ وَلَا تَكُنْ لَهُ قُوَّةٌ يَبْصُرُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَمَا كَانَ مُنْصَرِّمًا

44. Ἐκεῖ (στόν ἄλλο κόσμο ἢ (μόνη)
προστασία ἔρχεται
ἀπό τὸ ΑΛΛΑΧ τὸν Μόνο Ἀληθινό.
Αὐτός εἶναι ὁ Καλύτερος
γιὰ νά ἀνταμείβει κι ὁ Καλύτερος
γιὰ νά δίνει τὴν ἐπιτυχία.

٤٤ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا
وَحَيْرٌ عُقْبًا

45. **Κ**αὶ ἀνάφερέ τους τὴν παρομοίωση
τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου τούτου.
Μοιάζει μὲ νερό πού τὸ ἔχουμε
στεῖλει ἀπὸ τὸν οὐρανὸ καίω.
Ἡ βλάστηση τῆς γῆς ἀνακατεῦθηκε
μ' αὐτό (καὶ τὸ ἀπορρόφησε),
πολύ γρήγορα ὁμως
ἔγιναν ἔσρα καλάμια,
πού οἱ ἄνεμοι τὰ σκόρπισαν.
Καὶ (μόνο) ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι
ὁ Παντοδύναμος.

٤٥ وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا
أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ
فَأَصْبَحَ حَشِيبًا لَّذُرُوءِ الرِّيحِ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا

46. Ὁ πλοῦτος καὶ τὰ παιδιὰ
εἶναι κόσμημα (πού γοητεύουν)
τῆ ζωῆ τοῦ κόσμου τούτου.
Ἀλλὰ ἐκεῖνα που παραμένουν
—οἱ Καλές Πράξεις— εἶναι
τοῦ Κυρίου σου
ἄξιες μεγαλύτερης ἀμοιβῆς καὶ
δίνουν τίς καλύτερες ἐλπίδες.

٤٦ الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَغِيئَاتُ
الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمْلًا

47. Καὶ κατὰ τὴ μέρα πού μετακινήσουμε
τὰ βουνά, καὶ (τότε) θά δεῖς
τὴ γῆ γυμνή
(σάν τενωμένη ἐπίπεδη ἐπιφάνεια),
καὶ θά συγκεντρώσουμε ὅλους
ἕνα σωρό καὶ δέν
θά παραλείψουμε κανένα ἀπ' αὐτούς.

٤٧ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ
بَارِزَةً وَحَشْرَبْنَا نَعْمَ فَلَمْ تُغَادِرْ مِنْهَا أَحَدًا

48. Καὶ θά παραταχθοῦν ἀραδιασμένοι
στό Κύριό σου (καὶ θά τοὺς λένε
(μὲ τὴν ἀναγγελία): «Νά πού ἤρθατε
σέ Μᾶς (γυμνοί) ὅπως σᾶς ἔχουμε
πλάσει τὴν πρώτη φορά.
Κι ὁμως λέγατε ὅτι
δέν θά τηρούσαμε τὴν ὑπόσχεση
πού δόθηκε σέ σᾶς ὅτι
θά (Μᾶς) συναντήσετε!»

٤٨ وَرُؤِبُوا عَلَى رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا
كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ
لَكُمْ مَوْعِدًا

49. Καὶ τὸ Βιβλίό (τῶν Ἔργων)
θά τοποθετηθεῖ στά χέρια (καθενός).

٤٩ وَوَضِعَ الْكِتَابَ فِي يَمِينِ الْمُجْرِمِينَ

Κι ἂν ἀκόμα ἐπιστρέψω
στὸν Κύριό μου, — στὰ σίγουρα —
θὰ βρῶ (γιά ἀντάλλαγμα)
κάτι τι καλύτερο ἀπ' αὐτό».

إِلَىٰ رَبِّي لِأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا

37. Εἶπε σ' αὐτόν ὁ σύντροφός του
κατὰ τὴ διάρκεια τῆς
φιλονεκίας: «Μήπως ἀρνεῖσαι
φιλονεον πού σέ ἔπλασε ἀπὸ χῶμα,
κι ἔπειτα ἀπὸ σταγόνα σπέρματος
κι ἔπειτα σοῦ ἔδωσε
τὸ σχῆμα ἑνὸς ἀνδρα;

٣٧ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ: أَكَفَرْتُ
بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ
سَوَّاهُ رَجُلًا

38. «Ἀλλά πιστεύω — τό κατ' ἐμέ — ὅτι
Αὐτός εἶναι ὁ ΑΛΛΑΧ ὁ Κύριός μου,
καί δέν ἀποδίδω κανένα
συνέταρον μέ τόν Κύριό μου.

٣٨ لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا

39. «Κι ἂν — καθὼς παίζεις
στό κῆπο σου — θὰ πείς:
«Τί θαυμάσιο εἶναι αὐτό
πού ἔγινε μέ τὴν θέληση τοῦ ΑΛΛΑΧ!
Δέν ὑπάρχει δύναμη,
εἰ μὴ μόνο μέ τὸ ΑΛΛΑΧ!
Ἄν καί μέ νομίζεις νά ἔχω λιγότερο
πλοῦτο καί παιδιὰ ἀπὸ ἐσένα, (δμως)

٣٩ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ
لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِن
تَرَانَا أَفَلَمْ يَكُنْ لَنَا وَالِدٌ

40. Ἴσως ὁ Κύριός μου
νά μοῦ χαρίσει κάτι τὸ καλύτερο
ἀπ' τόν κῆπο σου, καί Ἴσως
στεῖλει — πάνω ἀπ' τόν κῆπο σου —
ἀστροπελέκι ἀπ' τόν οὐρανό,
κάνοντας τὸ χῶμα πού γλιστρᾷ! —

٤٠ فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ
وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَيُصْبِحُ
صَعِيدًا زَلَقًا

41. «Ἢ νά γίνει τὸ νερό του (πού
ποτίζει τόν κῆπο) νά χαθεῖ κάτω
ἀπ' τὴ γῆ, (σέ σημείο) πού
νά μὴ μπορεῖς νά τὸ ἀντλήσεις».

٤١ أَوْ يُصْبِحَ مَاؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ
لَهُ طَلَبًا

42. Καί περιζώθηκαν τὰ κτήματά του δλα
(ἀπὸ καταστροφῆ)
τά φρούτα του
(κι οἱ ἀπολαύσεις του),
κι ἔμεινε μέ δεμένα — σταυρωτά —
τά χέρια του, (λυπημένος)
γιά ὅ,τι ἐξόδεψε
πού (τόρα πιά) ἔπεσε σέ κομμάτια
πάνω στὰ θεμέλιά τους, καί
δέν μπορεῖ παρά νά πει:
«Ἄλλοσιμονό μου!
Μακάρι νά μὴν ἀπέδιδα
κανένα συνέταρο στὸν Κύριό μου!»

٤٢ وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَيْهِ عَلَّ
مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَوَيْحَىٰ خَاوِيَةً عَلَىٰ عُرْوِهَا
وَيَقُولُ يَا رَبِّ لِيَبْسِئْ لِي شُرَكَاءِي رَبِّي أَحَدًا

Τι άθλιο ποτό αυτό πού πίνουν
καί τί άθλια είναι ή διαμονή τους! πόσο
στενόχωρος τόπος γιά νά πλαγιάσουν!

30. Γιά έκείνους όμως πού πίστεψαν
καί έκαναν καλά (εργα), βέβαια 'Εμείς
δέν θά άφήσουμε νά χαθεί ή άμοιβή
κανένος πού έχει κάνει
μιά καλή πράξη.

31. Γι' αυτούς θά είναι οί Κήποι
τής Αίωνιότητας, πού άπό κάτω τους
θά τρέχουν ποτάμια,
κι όπου θά στολιστούν
μέ χρυσά βραχιόλια και θά ντυθοῦν
μέ πράσινους χιτώνες άπό λεπτό
μετάξι και κεντημένο (μέ διάφορα
λουλούδια), και θά πλαγιάζουν
πάνω σέ ύψωμένα θροναί.
Πόσο έξαιρετική ή άμοιβή!
Και πόσο ευχάριστος τόπος
γιά νά πλαγιάσουν!

32. **Κ**αί άναφερé τους τήν παραβολή
γιά τους δύο άνδρες.
Στόν ένα άπ' αυτους προμηθεύσαμε
δύο κήπους μέ άμπελώνες
άπό σταφύλια πού τους είχαμε
περιφράξει μέ φοινικόδενδρα.
Κι άνάμεσα στους δύο βάλαμε
χωράφια φυτεμένα μέ σιτάρι.

33. Κι οί δύο κήποι καρποφόρησαν
καί δέν άστόχησαν σέ τίποτε
Στό μέσο τους κάναμε
νά τρέχει ένα ποτάμι.

34. (Αφθονα) ήταν τά αγαθά
πού είχε (αυτός ό άνδρας),
καί ειπε στόν σύντροφό του,
άγωνίζοντας του:
«'Εγώ έχω μεγαλύτερο πλοῦτο
άπό έσένα και περισσότερη (τιμή
και) δύναμη σέ άνδρες
(πού μέ άκολουθοῦν)».

35. Κι έμπηκε στόν κήπο του
— άδικώντας τόν έαυτό του —
και ειπε: «Δέν νομίζω ότι
θά εξαφανιστεί αυτό ποτέ,

36. «Κι ούτε νομίζω ότι ή Ήρα
(τής Κρίσης) θά έρθει (ποτέ).

أَلْوَجْهَ بِمَسِّ الشَّرَابِ وَسَاءَ مَا كُنَّا نَمْتَقِنَا

٣٠ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا

٣١ أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ يُجْلُونَ فِيهَا مِنْ آسَاوِرٍ مِنْ
ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ

ثِيَابًا خَضْرَاءَ تَلْمِيزُ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ
مُتَّكِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ يَتَوَابَعُونَ
وَحَسُنَتْ لَهُمْ عَمَلًا

٣٢ * وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا يُجْلِينَ جَعَلْنَا

لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ
وَحَفَفْتَهُمَا سَاتِرًا يَخْضِرُ جَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا

٣٣ جَعَلْنَا الْجَنَّتَيْنِ مَاءً تَارًا أَكَلَهُمَا وَلَمْ يَتَّظِلْ
مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا

٣٤ وَكَانَ لَهُ شِجْرٌ فَقَالَ لِمَصْحَبِهِ
وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا
وَأَعزُّ نَفَرًا

٣٥ وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ
مَا أَظُنُّ أَنْ يُبَدِّلَهُ آتَاءُ أَبَدًا

٣٦ وَمَا أَظُنُّ النَّسَاءَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُذِّدْتُ

25. **Κ**ι (Έτσι) Ξμειναν στή Σπηλιά τους τριακόσια χρόνια και πρόσθεσαν (άλλα) έννεα.

⊙ وَلَيْسَ فِي كِتَابِنَا مِنْهَا ثَلَاثُونَ مِائَةً سِتِينَ
وَأَزْدَادًا وَتِسْعًا

26. Πές: «'Ο ΑΛΛΑΧ γνωρίζει καλύτερα πόσο καιρό Ξμειναν. Κατέχει (τή γνώση άπ') τά μυστικά τών ουρανών και τής γής. Πόσο (καθαρά) τά βλέπει και πόσο (δύπεροχα) άκούει! Δέν Έχουν άλλο προστάτη, παρά μόνο Αυτόν, κι ουτε παίρνει κανένα συνεταιίρο στίς άποφάσεις Του

⊙ قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسَ لَهُ غَيْبٌ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ أَبْصِرُهُ وَأَسْمَعُ
مَا لَهُ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ
فِي حُكْمِهِ أَحَدًا

27. Ω! Μουχάμμαντι!
'Ανάγνωσε (διδάσκοντας) έκείνο πού Έχεις εμπνευσθεί άπ' τό Βιβλίο του Κυρίου σου. Κανένας δέν μπορεί νά αλλάξει τούς Λόγους Του, και πουθενά δέν θά βρεις καταφύγιο άλλο, παρά μόνο σ' 'Εκείνο.

⊙ وَأَنْزَلْنَا مَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنْ كِتَابٍ رَبِّكَ
لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ يَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحِمًا

28. Καί φύλαξε ευχαριστημένη τήν ψυχή σου μέ έκείνους πού επικαλούνται τό Κύριο τους τό πρωτ και τό βράδι άναζητώντας τήν ευχαριστήσή Του. και μήν άφήσεις τά μάτια σου ν' άποστραφούν άπ' αυτούς, επιδιώκοντας τά στολίδια και τήν πολυτέλεια τής ζωής του κόσμου τούτου, ουτε νά ύπακούεις σ' όποιοδήποτε πού τήν καρδιά του — Έχουμε κάνει — νά παραμελεί νά Μᾶς θυμάται, και πού άκολούθησε τούς πόθους του, και πού ή ύπόθεσή του Έχει ξεπεράσει τά όρια.

⊙ وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَىٰ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا

29. **Κ**αι πές: «'Η άλήθεια πηγάζει άπ' τόν Κύριο σας». Κι άφήστε όποιον θέλει, άς πιστέψει, και όποιον θέλει άς (τήν) άρνηθεί. Για τούς άδικους, (τους κακοποιούς), Έχουμε έτοιμάσει μιά Φωτιά πού (καπνός και φλόγες) Έχουν περικυκλώσει όλους μέσα, σάν τείχη κι όροφή μιάς σκηνης. Κι άν έκλιπαρήσουν άνακουφισή, θά άνακουφιστούν μέ νερό — σάν τόν λυωμένο (βρασμένο) λάδι — πού θά ψήσει τό πρόσωπό τους.

⊙ وَقِيلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِرْ
وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا
لِالظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهَا بِرُءُوسُهُمْ
وَإِنْ يَسْتَوِيضُوا نَارًا كَالْهَلِيلِ يَشْرُونَ

20. «Βέβαια ἂν μάθουν τὴ κατάστασή σας θὰ σᾶς πετροβολήσουν, ἢ θὰ σᾶς ἀναγκάσουν νὰ ἐπιστρέψετε στὴ θρησκεία τους, καὶ τότε ποτὲ δὲν θὰ πετύχετε».

﴿لَهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا﴾

21. **Κ**ι ἔτσι ἔχουμε κάνει τὴν ὑπόθεσή τους γνωστή στο λαό, γιὰ νὰ μάθουν ὅτι ἡ ὑπόσχεση (ἡ ἀνάσταση) τοῦ ΑΛΛΑΧ εἶναι ἀληθινή, κι ὅτι δὲν μποροῦν νὰ ἀμφιβάλλουν γιὰ τὴν Ὁρα (τῆς Κρίσης). Γιὰ κοίτα! Φιλονικοῦσαν, συζητώντας μεταξύ τους τὴν ὑπόθεση. (Μερικοί) εἶπαν: «Κτίστε πάνω τους ἓνα οἰκοδόμημα. Ὁ Κύριός τους, τοὺς γνωρίζει πολὺ καλά. Κι εἶπαν αὐτοὶ ποὺ ὑπερίσχυαν πάνω στὴν ἰδέα τους: Ὁ Ἄς κτίσουμε – δίπλα – ἓνα τόπο λατρείας».

﴿وَكَذَلِكَ أَعْرَضْنَا عَنْهُمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّهُمْ وَغَدَ اللَّهُ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَسْتَرْعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُيُوتًا رَنُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَابُوا عَنْ أَمْرِهِمْ لَنْ نَحْتَدِثَ عَلَيْهِنَّ مِنْ حَلْمٍ﴾

22. (Μερικοί) θὰ ποῦν ὅτι ἦσαν τρεῖς, κι ὁ σκύλος τους ἦταν ὁ τέταρτος ἀπ' αὐτούς. (Ἄλλοι) θὰ ποῦν ὅτι ἦσαν πέντε κι ὁ σκύλος τους ἦταν ὁ ἕκτος. Ἄμφιβόλες εἰκασίες γιὰ τὸ ἄγνωστο. (Ἀκόμα ἄλλοι) θὰ ποῦν ὅτι ἦσαν ἑπτὰ κι ὁ σκύλος τους ὁ ὄγδοος. Πές: Ὁ Κύριός μου γνωρίζει καλύτερα τὸν ἀριθμὸ τους, καὶ πολὺ λίγοι εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ γνωρίζουν (τὴ φυσικὴ κατάστασή) τους». Γι' αὐτὸ νὰ μὴ μπεῖς σὲ λογομαχίες ποὺ ἀφοροῦν αὐτούς, ἐκτός γιὰ μιὰ ὑπόθεση ποὺ εἶναι φανερὴ, καὶ νὰ μὴ συμβουλεύσεις κανένα ἀπ' αὐτούς γιὰ τὴν ὑπόθεση (τῶν Κοιτωμένων) τους.

﴿سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَأَيْتُهُمْ كَلْبَهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَأَدُتْهُمْ كَلْبَهُمْ رَجَعْنَا بِالْعَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَرَأَيْنَاهُمْ كَلْبَهُمْ فَلَرَنَّا أَعْلَمُ بِهِدْنَهُمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَهَرَ وَأَلَّا تَسْتَنْفِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾

23. Ποτὲ νὰ μὴ λέγεις γιὰ κάτι ὅτι «ἐγώ, (εἶναι βέβαιο) ὅτι θὰ κάνω αὐτὸ (κι αὐτὸ) αἰριο» –

﴿وَلَا تَقُولُ لَئِن سَأَلْتُهُ لَنُعْطِيَنِي أَزْوَاجًا مِثْلَ مَا أُعْطِيَ الْأُولَىٰ أَوْ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ ۚ إِنَّهُ كَانَ لَظَاهِرًا لِلْعَالَمِينَ﴾

24. χωρὶς νὰ προσθέσεις: Ὁ Ἄν ὁ ΑΛΛΑΧ τὸ ἐπιθυμῆι! Νὰ θυμᾶσαι τὸν Κύριό σου, ἂν κάποτε τὸ ξεχνᾶς καὶ νὰ λές: Ὁ Ἄς μὲ καθοδηγήσει ὁ Κύριός μου (τελικὰ) πιὸ κοντὰ σ' αὐτὸ, στὸν ἴσιο δρόμο».

﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۚ وَادْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا﴾

Ὁ Κύριός σας θά ἐπισωρεῦσει πάνω σας ἀπ' τὰ ἐλέη Του, καί θά ἐξασφαλίσει γιά σᾶς – ἀπ' τὰ ἰδανικά σας – ἄνεση καί εὐμάρεια.»

اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ الْكَافِرِينَ يَنْتَرِكُوا رُءُوسَهُمْ
رَحْمَةً مِنِّي لَكُمْ مِنَ أَمْرِكُمْ مُرْفَقًا

17. **Κ**αί (τότε) θά δεῖς τόν ἥλιο – όταν ἀνατέλλει – νά γέρνει πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς Σπηλιάς τους, κι όταν δώσει τοὺς ἀφήνει πρὸς τ' ἄριστερά, ἐνῶ αὐτοὶ βρίσκονται σ' ἀνοιχτό μέρος στό μέσο τῆς Σπηλιάς. Αὐτὰ εἶναι τὰ Σημεῖα τοῦ ΑΛΛΑΧ. Ὅποιον ὁδηγεῖ ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι σωστά καθοδηγούμενος. Κι ὅποιον ἀφήνει στήν πλάνη, γι' αὐτόν δέν θά βρεῖς προστατῆ οὔτε καθοδηγητῆ.

• وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَرُورِعِنَ
كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا
غَرَبَتِ تَقْرِبُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي
صُورٍ مِّنْهُ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّ
مَنْ يَهْدِي اللَّهُ فَمَا لَمُهْدَىٰ
فَهُوَ الْهُتَدَىٰ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ
وَلِيًّا
مُرْشِدًا

18. **Θ**ά τοὺς θεωροῦσες ξυπνητοὺς ἐνῶ εἶναι κοιμισμένοι Καί τοὺς στρέψαμε πρὸς τὰ δεξιὰ καί πρὸς τ' ἄριστερά. Κι ὁ σκύλος τους ἐσπλωμένος στά δυὸ μπροστινά του πόδια (κοιμόταν) στό κατώφλι (τῆς σπηλιάς). Κι ἂν τοὺς ἐβλεπες θά ὀπισθοχωροῦσες – ὀπισοδήποτε – τρέχοντας, καί θά γέμιζες τρόμο ἀπ' αὐτούς.

• وَتَحْسَبُهُمْ آيَاتًا وَهُمْ رُفُودٌ وَنُقِلَبُهُمْ
ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَانَهُمْ
بَسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَيْدِ أَوْ أظَلَّتْ عَلَيْهِمْ
لَوْلَا يَدُ اللَّهِ فَرَّادًا فَرَقًا
لَّوَلَا يَدُ اللَّهِ فَرَّادًا فَرَقًا
لَّوَلَا يَدُ اللَّهِ فَرَّادًا فَرَقًا
لَّوَلَا يَدُ اللَّهِ فَرَّادًا فَرَقًا

19. Ἔτσι τοὺς ξυπνήσαμε (ἀπ' τόν ὕπνο) γιὰ νά ἐρωτήσῃ ὁ ἔνας τὸν ἄλλο. Κι ἕνας ἀπ' αὐτούς εἶπε: «Πόσο καιρὸ ἔχετε μείνει (ἐδῶ); «Εἶπαν: «Ἐχουμε μείνει (ἴσως) μιά μέρα ἢ ἕνα μέρος τῆς ἡμέρας». (Τέλος) εἶπαν (ἄλλοι): «(Μόνο) ὁ ΑΛΛΑΧ γινώριζε καλά πόσο καιρὸ ἔχετε μείνει ἐδῶ...» Γι' αὐτὸ στείλετε τώρα ἕναν ἀπὸ σᾶς – μ' αὐτὰ τὰ χρήματά σας – στήν πόλη. Ἄφηστε τον νά σᾶς φέρει ὀτιδήποτε πιὸ καλῆ τροφῆ (γιὰ νά πάρει) καί νά φέρει ἀπ' αὐτὴν σέ σᾶς ὅστε (νά μπορέσετε) νά ἰκανοποιήσετε τὴν πείνα σας. Κι ἂς συμπεριφερθεῖ μὲ εὐγένεια κι ἂς μὴ ἀναφέρει γιά σᾶς σέ κανένα.

• وَكَذَٰلِكَ بَعَثْنَا لَبِئْسَ لَوْا بَيْنَهُمْ
قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ
كَمْ لَبِئْسَ مَا لَوَا لَبِئْسَ يَوْمًا
رَّبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ
بِوَرِقِكُمْ هَٰذِهِ إِلَى الدَّيْنِ قَاتِلِمْ
أَيُّهَا أَرْكُ طَعَامًا فَلْيَأْكُلْكُمْ بِرُزُقِمْ
وَلْيَتَأَطَّفْ وَلَا يُشْعَبَنَّ بِكُمْ أَحَدًا

9. **Η** μήπως δέν ἔχεις λογαριάσει οτι οἱ Σύντροφοι (οἱ κάτοικοι) τῆς Σπηλιάς καί τῆς Ἐπιγραφῆς ἦταν τό μόνο πῶ θιαυμάσιο ἀπό τά σημεῖα Μας; (ὑπάρχουν ὁμως κι ἄλλα σημεῖα πού εἶναι εκπληκτικά).

10. Κοίταξε, ὅταν οἱ νέοι ἀποσύρθηκαν στή σπηλιά, καί εἶπαν: «Κύριέ μας! Χορήγησέ μας – ἀπ' τόν Ἐαυτό σου – εὐσπλαχνία, καί ἐξασφάλισε ἀπ' τά ἰδανικά μας τόν ἴσο δρόμο γιά μᾶς!»

11. Καί σῦραμε (ἓνα πέπλο) πάνω στ' αὐτιά τους σάν βαρῶ ὀπνο γιά κάμποσα χρόνια μέσα στή Σπηλιά (γιά νά μήν ἀκούνε),

12. Κι ἔπειτα τοὺς ξυπνήσαμε, γιά νά δοκιμάσουμε ποιός ἀπό τίς δύο ομάδες ἦταν πῶ λεπτός νά ὑπολογίσει τό χρόνο (τῶν ἐτῶν) πού εἶχαν σταθεῖ (στί σπηλιά).

13. **Ε**μεῖς σοῦ διηγούμαστε – μέ κάθε ἀλήθεια – τήν ἱστορία τους. Ἦταν νέοι πού πίστεψαν στόν Κύριό τους, καί Ἐμεῖς τοὺς προχωρήσαμε στήν καθοδήγηση.

14. Δυναμώσαμε τίς καρδιές τους, ὅταν ξύπνησαν καί εἶπαν: «Ὁ Κύριός μας, εἶναι ὁ Κύριος τῶν οὐρανῶν καί τῆς γῆς. Ποτέ δέν θά ἐπικαλεστοῦμε καμιά ἄλλη θεότητα, ἐκτός ἀπ' Αὐτόν. Ἄν τό κάνουμε, θά ἔχουμε – στ' ἀλήθεια – ἐκφράσει μιά παρέκκλιση!

15. «Αὐτοί οἱ ἄνθρωποι μᾶς ἔχουν πάρεϊ γιά λατρεία ἄλλες θεότητες ἀντί Ἐκείνου. Γιατί δέν παρουσιάζουν, γι' αὐτές, μιά φανερή (καί πειστική) ἔνδειξη γι' αὐτά πού κάνουν; Καί ποιός εἶναι πῶ ἀδικος ἀπό ἐκεῖνον πού ἐπινοεῖ ἓνα ψέμα ἐνάντια στόν ΑΛΛΑΧ;

16. «Κι ὅταν ἀπομακρυνθεῖτε ἀπ' αὐτούς κι ἀπ' τά εἶδωλα πού ἐλάτρευαν – ἐκτός τόν ΑΛΛΑΧ –, ἀποσυρθεῖτε τότε στή Σπηλιά.

④ **أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا**

⑤ **إِذْ أَوَى الْفِتْيَةَ إِلَى الْكَهْفِ فَعَالُوا رَبَّنَا آيَاتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا**

⑥ **فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا**

⑦ **ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْهُمُ لِقَلَمٍ أَنْ يَقُولُوا إِنَّا هُمْ وَإِنَّا كَانُوا مِنْكُمْ**

⑧ **لَنْ نَقْضُ عَيْلِكَ نَبَأَهُمْ بِأَلْحَقٍ لَهُمْ فِيهِ ءَامَنُوا بِرَبِّهِمْ وَرَزَقْنَاهُمْ هُدًى**

⑨ **وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كَنُ نَدْعُوا مِنْ دُونِهِ ءِإِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذْ شَطَطًا**

⑩ **هَلْؤَاءِ قَوْمَاتِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءِإِلَهَةً ءُولَؤَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطٰنٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا**

⑪ **وَإِذْ أَعْرَضْنَا عَنْ قَوْمِهِمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا**

(18) Τό στάδιο «άλ - Κάφ» - ή Σηηλιά
- Μέκκα - σέ 110 έδάφια

Στό όνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ τοῦ
Ελεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

1. Δόξα πρέπει στόν ΑΛΛΑΧ
πού έχει στείλει στό Δούλο Του (Μουχάμμαντ)
τό Βιβλίο (τό Κοράνιο) χωρίς νά έχει κάνει
σ' αυτό καμιά λοξοδρομηση.

① اٰمَنَّا بِاللّٰهِ الَّذِیْ اَنْزَلَ عَلٰی عَبْدِهِ
الْكِتٰبَ وَلَمْ یَجْعَلْ لِّهُ عِوَجًا

2. Τό εἶχαμε όρισει μιá ανώτερη θέση
πάνω στ' άλλα θεϊκά βιβλία
ώστε νά προειδοποιήσει
γιά τήν τρομερή Τιμωρία άπ' Αὐτόν,
καί νά αναγγείλει καλά νέα
στός Πιστός πού άγαθοεργούν,
ότι θά έχουν έξαιρετη άμοιβή,

② فِیْمَا لَیَنْذِرُ بِاَسَاسِدِیْمَا مِنْ لَدُنْهُ وَبِیَسَّرَ
لِلْمُؤْمِنِیْنَ الَّذِیْنَ یَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ
اَنْ لَهُمْ اَجْرًا حَسَنًا

3. Όπου καί θά παραμείνουν
γιά πάντα (στό παράδεισο).

③ تَمَكِّنٰ لَهُمْ فِیْهِ اَبْدًا

4. Καί γιά νά προειδοποιήσει
αὐτούς (έπίσης) πού είπαν:
«ό ΑΛΛΑΧ έκανε (έγέννησε) ένα γιό»,

④ وَیُنذِرُ الَّذِیْنَ قَالُوْا
اَتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا

5. Δέν έχουν καμμιά
γνώση γι' αυτό τό (θέμα), κι ούτε
είχαν κι οί πατέρες τους.
Τρομερή λέξη βήκε άπ' τά χείλη τους.
Αυτό πού λένε δέν είναι
είμή μόνο ένα ψέμα!

⑤ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ
كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ
لَا یَقُولُوْنَ اِلَّا كَذِبًا

6. Κοντεύεις (Ω! Μουχάμμαντ) νά
καταστρέψεις τόν εαυτό σου
άπό λύπη μόλις φεύγουν
έπειδή δέν πιστεύουν στό μήνυμα.

⑥ فَلَعَلَّكَ بِخَعِّ نَفْسِكَ عَلٰی عَاٰلِمِهِمْ
اِنْ لَمْ یُؤْمِنُوْا بِهٰذَا الْحَدِیْثِ اَسَفًا

7. Βέβαια Έμεις κάναμε άλλα πού βρίσκονται
πάνω στή γή γιά στόλισμά της
(στός άνθρωπος) μέ σκοπό
νά δοκιμάσουμε ποιός άπ' αὐτούς
άποδίδει καλύτερα στό έργο (του).

⑦ اِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلٰی الْاَرْضِ زِیْنَةً لِّمَنَّا
یَنْبَلُوْهُمُ اِنْهُمْ اٰخْسَرُ عَمَلًا

8. Στ' άλήθεια ό,τι βρίσκεται
πάνω στή γή, θά τό κάνομε
σκόνη καί σκληρό χώμα
(άγιο χωρίς χορταρικά).

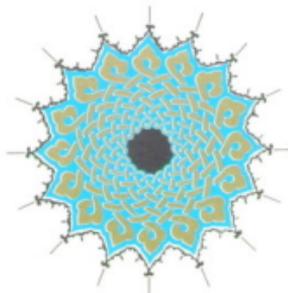
⑧ وَاِنَّا جَاعِلُوْنَ مَا عَلَیْهَا
صَعِیْدًا جُرْحًا

Γιατί σ' Αὐτόν ἀνήκουν
οἱ πῶς Ὅμορφος Ὀνομασίες. Καί νά
μήν ἐκφωνεῖς τήν Προσευχή σου
μεγαλόφωνα, κι οὔτε
μέ χαμηλό τόνο, ἀλλά ἀναζήτησε
ἓνα μέσο δρόμο ἀνάμεσά τους».

وَلَا تُجْهِرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُفْ بِهَا وَأَبْغِ
بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا

111. Πέγ: «Δόξα (πρέπει) στόν ΑΛΛΑΧ
πού δέν πήρε παιδί (δέν ἐγέννησε),
καί δέν εἶχε συνέταρο
στήν ἐξουσία (Του).
Κι οὔτε (ἔχει ἀνάγκη) ἀπό κανένα
γιά νά Τόν προστατέψει
ἀπό ταπεινώση.
Καί δόξασέ Τον γιά τό ὄψος
τῆς μεγαλοπρέπειάς Του».

۱۱۱ وَقِيلَ اجْتَدِ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ
يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا

103. Καί θέλησε νά τούς διώξει
ἀπ'τῆ γῆ.
Κι ὁμως Ἐμεῖς τόν πνίξαμε
κι ὄλους ὄσοι ἦταν μαζί του.

﴿١٠٣﴾ فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ
وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا

104. Καί – ὅστερα ἀπ' τῆ μετάνοιά τους –
εἶπαμε στά Παιδιά τοῦ Ἰσραήλ:
«Κατοικεῖστε (ἀσφαλισμένοι) στή γῆ».
Ἐὐν ὁμως φτάσει ἡ ὑπόσχεση τῆς
μέρας Κρίσης θά σᾶς συγκεντρώσουμε
ὄλους μαζί σ' ἀνακατεμένη μάζα.

﴿١٠٤﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ
أَسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرِ فُجِّئْنَا
بِكُمْ لَعِيفًا

105. **Κ**αί μέ τήν Ἀλήθεια τό ἔχουμε
στείλει (τό Κοράνιο), καί
μέ τήν Ἀλήθεια ἔχει κατεβεῖ.
Καί δέν σ' ἔχουμε στείλει
παρά μόνο νά δώσει
Χαρούμενες Εἰδήσεις καί
νά προειδοποιήσει
(τούς ἁμαρτωλοῦς).

﴿١٠٥﴾ وَيَالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلْ
وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

106. Καί (εἶναι) ἓνα Κοράνιο πού
τό ἔχουμε χωρίσει (σέ τμήματα
ἀπό καιροῦ σέ καιρό)
γιά νά μπορέσεις νά τό ἀπαγγεῖλεις
στούς ἀνθρώπους κατὰ διαστήματα.
Καί σοῦ τό ἔχουμε
ἀποκαλύψει σταδιακά.

﴿١٠٦﴾ وَفَرَأْنَا قُرْآنَهُ يَفْرَأُهُ وَعَلَى النَّاسِ عَلَى
مُكْتَبٍ وَنَزَّلْنَاهُ نَزِيلًا

107. Πές: «Εἶτε ἔχετε πιστέψει σ' αὐτό,
εἶτε δέν ἔχετε πιστέψει,
εἶναι ἀλήθεια πώς ἐκεῖνοι
στούς ὁποίους δόθηκε ἡ γνώση
– προκαταβολικά – ὅταν (τοῦτο)
ἀπαγγεῖλθῆ σ' αὐτούς, ρίχνουν κάτω
τό πρόσωπό τους γονατίζοντας
ὀλόκληρα μέχρι τά πηγούνα,

﴿١٠٧﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا بِهِ - أَوْ لَا تُوْمِنُوا إِنَّا الَّذِينَ آمَنُوا
أَلَمْ نَمُنْ مِنْ قَبْلِهِ - إِذَا سَأَلْنَا عَلَيْهِمْ
يَخْرُجُونَ لِلآذِقَانِ مُسَبِّحًا

108. καί λένε: «Δόξα στόν Κύριο μας!
Ἐχουν ἐκπληρωθεῖ – στ' ἀλήθεια –
ὀ ὑποσχέσεις τοῦ Κυρίου μας!»

﴿١٠٨﴾ وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِن كَانَ
وَعَدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا

109. Ρίχνουν κάτω στό πρόσωπό τους
γονατίζοντας, νά κλαῖνε καί ἀξάνεται
(εἰλικρινής) ἡ ταπεινοφροσύνη τους.

﴿١٠٩﴾ وَيَخْرُجُونَ لِلآذِقَانِ يَكُونُونَ وَرِزْقُهُمْ
﴿١٠٩﴾ خُشُوعًا

110. Πές: «Επικαλεσθεῖτε τόν ΑΛΛΑΧ
ἢ ἐπικαλεσθεῖτε τόν Ραμζάν
– τόν Ἐσπλαχνικό θεό – τόν ΑΛΛΑΧ.
Μέ ὅποιαδήποτε (ἐπίθετο)
κι ἄν Τόν προσφωνήσετε (ἔχει καλῶς).

﴿١١٠﴾ قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ
أَيًّا مَا دَعَوْا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى

Καί κατά τήν Ἡμέρα τῆς Ἐγερσης
θά τοὺς συγκεντρώσει ὄλους μαζί
Ἐνα σωρῶ, μέ τά πρόσωπά τους
ἔαπλωμένα ἐστὴ γῆ,
τυφλοὶ – κουφοὶ καί ἄλαλοι.
Ἡ διαμονή τους θά εἶναι ἡ Κόλαση.
Καί θά μεγαλώνουμε τήν ἀγριότητα
τῆς Φωτιάς, κάθε φορά
πού θά ὑποχωροῦσε.

يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عَمِيمًا وَبِكُمَا
وَصُمًّا مَّا وَوَهُمْ جَهَنَّمَ كُلًّا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ
سَعِيرًا

98. Αὐτή θά εἶναι ἡ ἀμοιβή τους,
γιατί ἀρνήθηκαν τίς Ἐντολές μας,
καί εἶπαν: «Ὅταν θά μεταβληθοῦμε
σέ κόκκαλα καί σκόνη, μήπως
– πραγματικά – θά ἀναγεννηθοῦμε
(καί νά γίνουμε)
Ἐνα νέο Δημιούργημα»;

ذٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِآيٰتِنَا
وَقَالُوْا اِذَا كُنَّا عِظْمًا وَّرُفْنًا اٰءِنَّا
لَسُبْحٰنُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا

99. Ἡ μήπως δέν βλέπουν ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ
πού ἔπλασε τοὺς οὐρανοὺς καί τή γῆ,
ἔχει τή δύναμη νά δημιουργήσει
ὁμοιοῦς μ' αὐτούς (πάλι);
Κι ἐθέσπισε γι' αὐτούς Ἐνα
προκαθορισμένο τέρμα, πού γι' αὐτό
δέν χωρᾷ καμιᾶ ἀμφιβολία.
Ἄλλά οἱ ἀδικοὶ ἀρνοῦνται
(νά τό δεχτοῦν) ἐκτός
μονάχα μέ ἀχαριστία.

۹۹ * اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ لَلّٰهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ قٰدِرٌ عَلٰٓى اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ
لَهُمْ اَجَلًا لَا رَيْبَ فِيْهِ فَاَبٰى الْظٰلِمُوْنَ اِلَّا
كُفُوْرًا

100. Πές: «Ἄν εἶστε Κύριοι
τῶν Θησαυρῶν τῆς Εὐσπλαχνίας
τοῦ Κυρίου μου, – ἀλλοίμονο –,
θά τοὺς ἀναγκάτιζατε, ἀπό φόβο
μὴ τοὺς ἑοδέψετε. Γιατί
ὁ ἄνθρωπος εἶναι (πάντα) φιλάργυρος.

۱۰۰ قُلْ لَوْ اَنَّكُمْ تَمْلِكُوْنَ خٰزَيْنَ رَحْمَةٍ
رَّبِّيْ اِذَا لَا مَسْكَنَةَ لَهُ خَشِيَةَ الْاِيْنِفَاقِ
وَكَانَ الْاِنْسٰنُ قَفُوْرًا

101. **Κ**αί δώσαμε στό Μωϋσῆ
ἔννεα φανερά
σημεῖα, κι ἐρώτησε (γι' αὐτά)
τά Παιδιά τοῦ Ἰσραήλ.
Ὅταν ἦρθε σ' αὐτούς, τότε
ὁ Φαραώ τοῦ εἶπε: «ὦ! Μωϋσῆ
σέ θεωρῶ – πραγματικά –
νά εἶσαι γοητευμένος!»

۱۰۱ وَاَلْقَدْنَا اٰیٰتِنَا مُوسٰى تِسْعَ اٰیٰتٍ بَيْنَیْنِنَا فَمَنْ
بَعَثَ لِسُرٰیْلِ اِذْ جَآءَهُمْ فَصَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ
اِنَّ لِيْ لَاطْفًا يَّمُوسٰى مُسْحُوْرًا

102. Εἶπε: (ὁ Μωϋσῆς): «Γνωρίζεις
καλά ὅτι αὐτά τὰ σημεῖα
δέν ἔχουν σταλεῖ παρά μόνο ἀπ'
τόν Κύριο τῶν οὐρανῶν καί τῆς γῆς
μέ ὀρατή (σέ σένα καί σ' ὄλους)
ἀπόδειξη. Σέ θεωρῶ – πραγματικά
– ὦ! Φαραώ! νά εἶσαι καταδικασμένος
σέ καταστροφή!».

۱۰۲ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا اَنْزَلَ هٰتٰوْلَآءِ اِلَّا
رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ بِصَآءِرٍ وَّاٰنِ
لَاظْفٰنِكَ يَفِرْعَوْنُ مُسْبُوْرًا

μιά πηγή νά ξεπετάξει
γιὰ μᾶς (νερό) ἀπ' τῆ γῆ.

الْأَرْضِ بِبُيُوتِنَا

91. Ἦ, ἂν εἶχες κῆπο
ἀπό χουρμαδιές καί σταφύλια,
κι ἔκανες τὰ ποτάμια
νά ξεπεταχτοῦν ἀνάμεσά τους,
μεταφέροντας ἄφθονο νερό.

① أَوْ تَكُونُ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَعَيْنٍ
فَتَجْرِ الْأَنْهَارُ جُلُودًا تَجْرِهَا

92. Ἦ, ἂν κάνεις τόν οὐρανό
νά πέσει σέ κομμάτια – καθώς
εἶχες δηλώσει ὅτι
(θά συνέβαινε) ἐναντίον μας,
ἢ ἂν φέρεις τό ΑΛΛΑΧ καί τούς ἀγγέλους
μπροστά (μας) πρόσωπο μέ πρόσωπο,

② أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتْ عَلَيْنَا
كِنْفًا
أَوْ تَأْتِي بِنَاغٍ وَالنَّارِ كَمَا قَبِيلًا

93. Ἦ ἂν ἔχεις δικό σου ἓνα σπίτι ἀπό
χρυσάφι, ἢ ἂν ἀνεβαίνεις μέ
(ἀνεμόσκαλα) Ἴσα στόν οὐρανό.
Καί δέν θά πιστέψουμε ἀκόμα
στό ἀνάβασμά σου, μέχρις ὅτου
κατεβάζεις πάνω μας ἓνα βιβλίο,
πού νά μπορούμε νά τό διαβάσουμε.
Πές: «Δόξα στόν Κύριό μου!
Μήπως δέν εἶμαι τίποτε παρά
ἓνας ἀπόστολος»;

③ أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُرْقٍ أَوْ تُرْقِي فِي
السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ بِرُفْعِكَ حَتَّىٰ نُؤْتَلَ
عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ۚ إِنِّي بَشَرٌ مِّثْرًا

94. **Κ**αί τί ἐμπόδισε τούς ἀνθρώπους (τούς
ἄπιστους) νά πιστέψουν, ἀφοῦ ἤδη
τούς ἔρασε ἡ Ὁδηγία, ἐκτός ἂν ἔλεγαν:
«Μήπως ὁ ΑΛΛΑΧ ἔστειλε
ἓναν ἄνθρωπο (ὅμοιο μ' ἐμᾶς)
γιὰ νά εἶναι ὁ Ἀπόστολός (Του)»;

④ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ
الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا

95. Πές: «Ἄν ἦταν στή γῆ ἀγγελοι,
πού νά περιφέρονται εἰρηνικά
καί ἡσυχά, θά στέλναμε
– ὅπωςδήποτε – ἀπ' τόν οὐρανό
ἓναν ἀγγελο γιά ἀπόστολο».

⑤ قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مُلَكٌ مِّثْرًا
يُمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمُ
مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًَا رَسُولًا

96. Πές: «Ἀρκεῖ ὁ ΑΛΛΑΧ γιά μάρτυρας
μεταξύ μου καί μεταξύ σας (ὅτι
εἶμαι ἀπόστολος)
Στήν ἀλήθεια εἶναι καλός Γνώστης
ἐκείνων πού Τόν ὑπηρετοῦν
καί βλέπει (τά πάντα).

⑥ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِن كُنتُمْ
كَانَ يُعَادِبُكُمْ يُحَدِّثُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ

97. **Ε**κείνων πού ὁ ΑΛΛΑΧ καθοδηγεῖ
βρίσκεται στήν ἀληθινή καθοδήγηση.
Ἐκείνων ὅμως πού ἀφήνει
νά παραπλανιέται, δέν πρόκειται
νά βρεῖ ἄλλο προστάτη
ἐκτός ἀπ' Αὐτόν.

⑦ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ
فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سُلُوكًا مِّنْ دُونِهِ ۚ وَتَحْسُرُوهُمْ

83. **Κ**ι ακόμη όταν παραχωρούμε τη χάρη μας στον άνθρωπο, άπομακρύνεται κι άποτραβιέται στη μεριά του, (άντι νά μας πλησιάσει). Κι όταν τó κακό τόν άγγίζει παραδίδεται στην άπελπισία!

﴿ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَمَّنْ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ﴾

84. Πές: «Κάθε ένας ενεργεί σύμφωνα μέ τή διάθεσή του. 'Ο Κύριός σας όμως γνωρίζει πολύ καλά, ποιός καθοδηγείται καλύτερα στόν (τισο) Δρόμο».

﴿ فَمَنْ كَانَ يُعْمَلْ عَلَىٰ شَاكِرٍ عَلَيْهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ﴾

85. Και σε ρωτάνε γιά τó Πνεύμα (τής εμπνευσης). Πές: «Τό Πνεύμα (φτάνει) κατά τή διαταγή του Κυρίου μου. Πολύ λίγα σάς μεταδίδονται (ω! άνθρωποι) άπ' τή γνώση του πνεύματος!»

﴿ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴾

86. "Αν τó έπιθυμούσαμε, θά μπορούσαμε νά άποσύρουμε εκείνο που έχουμε εμπνεύσει σέ σένα. Κι έπειτα δέν θά έβρισκες — εναντίον μας — κανένα νά σέ ύπερασπιστεί γι' αυτό!

﴿ وَلَئِن سَأَلْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْهِنَّ حَكِيمًا ﴾

87. Έκτός τήν εύσπλαχνία άπ' τόν Κύριό σου. Γιατί ή Εδνοιά Του (που μ' αυτό σέ περιβαλε) είναι μεγάλη — πραγματικά — σέ σένα.

﴿ إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كِجْرًا ﴾

88. **Π**ές: «Αν ένώνονταν όλοι μαζί, οί άνθρωποι και οί τζίν (τά πνεύματα) (μέ σκοπό) νά φέρουν τó δμοιο μ' αυτό τó Κοράνιο, δέν θά μπορούσαν νά παραγάγουν τó δμοιο μ' αυτό, κι άν ακόμη συνέδραμε ό ένας τόν άλλο, μέ βοήθεια και ύποστήριξη».

﴿ قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴾

89. Κι έχουμε στους ανθρώπους σ' αυτό τó Κοράνιο κάθε είδους παραβολές (και παρομοιώσεις). Κι όμως οί περισσότεροι άπ' τούς ανθρώπους άρνούνται (νά τó δεχτούν) εκτός μονάχα μέ άχαριστία.

﴿ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفْرًا ﴾

90. Καί είπαν: «Δέν θά πιστέψουμε σέ σένα, μέχρις ότου κάνεις

﴿ وَقَالُوا لَآ نُؤْمِنُ لَكَ حَتَّىٰ تَنْزِلَ عَلَيْنَا مَنَاسِكًا ﴾

76. Κι ἦταν παρ' ὀλίγο
νά σέ τρομάξουν – μακριά
ἀπ' τῆ γῆ – μέ σκοπό
νά σέ ἐκδιώξουν ἀπ' αὐτήν.
'Αλλά τότε οὔτε αὐτοί
δέν θά ἔμεναν (ἐκεῖ) μετὰ
ἀπό σένα, ἐκτός γιά λίγο καιρό.

﴿٦٦﴾ وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ
الْأَرْضِ لَخُرُوجِكَ فِيهَا وَإِلَّا يَلْبَسُونَ
خَلْقَكَ إِلَّا فِيلِيًّا

77. (Αὐτός ἦταν ὁ Δικός μας) δρόμος
μέ τούς ἀποστόλους πού
τούς ἔχουμε στείλει πρὶν ἀπό σένα.
Καί καμιά ἀλλαγὴ δέν θά βρεῖς
στοὺς δρόμους μας.

﴿٦٧﴾ سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ
رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا

78. **Κ**άνε πλήρη προσευχή – κατὰ
τὴν κλίση τοῦ ἡλίου (στὴ δύση),
μέχρις (δτου πέσει) τὸ σκοτάδι
τῆς νύχτας, καί προσευχὴ τοῦ ὄρθρου
μέ περισσότερη
ἀνάγνωση (τοῦ Κορανίου).
Βέβαια ἡ προσευχὴ κι ἡ ἀνάγνωση
κατὰ τὴ χαραυγὴ γίνεται
μέ τὴν παρουσία τῶν ἀγγέλων.

﴿٦٨﴾ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِلدُّلُوكِ النَّهْسِ
لِأَنَّ غَسَقَ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ
قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا

79. Καί στὴ διάρκεια τῆς νύχτας,
ἡ προσευχὴ
(θά εἶναι) μιὰ ἐπιπρόσθετη
προσευχὴ (πνευματικῆς ὠφέλειας)
γιά σένα. Πολύ γρήγορα
θὰ σ' ἀνυψώσει ὁ Κύριός σου
σ' ἓνα Σταθμὸ Δόξας καί Τιμῆς.

﴿٦٩﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسُجِّدْ لَهُ وَأَقْرَأْ لَكَ
عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا

80. Καί πές: «Κύριέ μου!
Κάνε τὴν εἰσοδὸ μου νά γίνει
ἀπ' τὴν Πόρτα τῆς Ἀλήθειας (καί
τῆς Τιμῆς) καί (τὸ ἴδιο)
κι ἡ ἔξοδός μου ἀπ' τὴν Πόρτα
τῆς Ἀλήθειας (καί τῆς Τιμῆς), καί
δῶσε μου ἀπ' τὴν Παρουσία Σου
μιὰ ἐξουσία νά (μέ) βοηθᾷ».

﴿٧٠﴾ وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ
وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ وَأَجْعَلْ
لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا

81. Καί πές: «Ἡ Ἀλήθεια (τόρα) ἔχει
φτάσει, καί τὸ ψέμα χάθηκε. Γιατί
τὸ ψέμα εἶναι (ἀπ' τῆ φύση του)
προορισμένο νά χαθεῖ».

﴿٧١﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ
كَانَ زَهُوقًا

82. Καί στέλνουμε (βαθμιαῖα)
ἀπ' τὸ Κοράνιο ἐκεῖνο πού
εἶναι θεραπεία καί ἔλεος
γι' αὐτοὺς πού πιστεύουν.
Στοὺς ἀπιστοὺς ὅμως δέν προσθέτει
εἰμὴ μόνο ζημιά (πάντα σέ ζημιά).

﴿٧٢﴾ وَنُنزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا

— για δεύτερη φορά — στη θάλασσα
 και νά σās στείλει ένα δυνατό άνεμο
 έναντιόν σας νά σās πνίξει,
 γιά τήν άπιστία (τήν άχαριστία) σας,
 κι έπειτα νά μή βρισκείτε
 — έναντιόν Μας — γιά τόν έαυτό σας
 βοηθό — γι αυτό —;

أُخْرَى فَيُرْسِلْ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ
 يَغْرِقُكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ لَّا تَجِدُوا لَكُمْ
 عَلَيْنَا يَهُبَّاعًا

70. Κι Έχουμε τιμήσει τά παιδιά
 του 'Αδάμ, προμηθεύοντας σ' αυτά
 μέσα μεταφοράς πάνω στη γη
 και στη θάλασσα.
 Τους δώσαμε γιά τή συντήρησή τους
 ύπέροχο και άγνή τροφή, και
 τους ξεχωρίσαμε με ειδική ευνοία
 πάνω από ένα μεγάλο μέρος
 τής Δημιουργίας Μας.

۷۰ • وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ
 فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
 وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا

71. **Μ**ιά μέρα θά καλέσουμε όλους
 τους άνθρωπους με τους (σχετικούς)
 'Ιμάμ (τους απόστολους)
 Σ' όποιον έχει δοθεί
 τό βιβλίο του στό δεξί του χέρι,
 θά τό διαβάσει (μ' ευχαρίστηση)
 και δέν θά άδικηθεί στό παραμικρό.

۷۱ • يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ
 أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَيَشَاهِدْهُ، فَأُولَئِكَ يَفْرَحُونَ
 بِكِتَابِهِمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فِيهَا

72. 'Αλλά αυτός πού είναι τυφλός (πού
 δέν όδηγήθηκε στην άλήθεια)
 σ' αυτό (τόν κόσμο), θά είναι
 τυφλός και στη Μέλλουσα Ζωή
 και πío παραπλανημένος
 από τόν (σιο) Δρόμο.

۷۲ • وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ
 فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا

73. **Κ**ι ήταν παρ' όλίγο νά
 σέ γοητέψουν, άπομακρόνώντας σε
 από εκείνο πού σου Έχουμε
 έμπνεύσει, γιά νά άντικαταστήσεις
 — στό όνομά Μας —
 κάτι τι έντελώς διαφορετικό.
 (Σ' αυτή τήν περίπτωση)
 θά σέ Έπαιρναν
 — βέβαια — φίλο (τους)!

۷۳ • وَلَوْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي
 أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرًا وَإِنَّا
 لَأَتَّخِذُوكَ خَلِيلًا

74. Κι άν δέν σου δίναμε ύποστήριξη
 δέν θά μπορούσες σχεδόν
 νά άντισταθείς σ' αυτούς έστω γιά λίγο.

۷۴ • وَلَوْلَا أَن نَّبْتَئِكَ
 لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْنًا قَلِيلًا

75. Στην περίπτωση αυτή,
 θά σέ δοκιμάζαμε με ίση δόση
 (τιμωρίας) σ' αυτή τή ζωή και
 με ίση δόση στό θάνατο.
 Κι έπειτα δέν θά έβρισκες
 — έναντιόν μας — κανένα
 βοηθό γιά σένα.

۷۵ • إِذَا لَدَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ
 وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا

— στ' ἀλήθεια — ἡ ἀμοιβὴ δλων σας
θά εἶναι ἡ Κόλαση.
Μιά εὐρύχωρη ἀμοιβή,

جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا

64. «Νά παρασύρεις στὴν καταστροφὴ
δσοὺς ἀπ' αὐτοὺς μπορέσεις
μέ τῆ (δουλευστική) φωνῆ σου.
Κάνε ἔροδο πάνω τους μέ
τὸ ἱππικὸ σου καί μέ τὸ πεζικὸ σου.
Συνεταιρίσου μαζί τους στά πλοῦτη
καί στά παιδιὰ (νά πλουτίσουν
παράνομα καί ἀφθονα ἀδίκα)
καί δώσε τους ὑποσχέσεις».
Καί ὁμοῦς ὁ Σατανὰς
δέν τους ὑποσχέθηκε
τίποτε, παρά μόνο τον δόλο.

⑬ وَأَسْتَفِزِمَنْ أَسْطَفَتْ مِنْهُمْ
بِصَوْلِكَ وَأَجِبْ عَلَيْهِمْ بِعِتَابِكَ وَرَجَلِكَ
وَتَشَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ
وَعِدَّهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا
غُرُورًا

65. «Κι ὅσο ἀφορᾶ σ' αὐτοὺς πού
Μέ ὑπηρετοῦν, καμιὰ ἐξουσία
δέν θά ἔχεις πάνω τους».
Ἄρκετός εἶναι ὁ Κύριός σου
γιά Ἄντιπρόσωπος (Προστάτης
ἐναντίον τοῦ Σατανὰ)

⑭ إِنَّ عِبَادِي لَنَسْكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَنٌ
وَكُنِّي بَرِيكَ وَكِبَالًا

66. **□** Κύριός σας εἶναι Ἐκεῖνος
πού κάνει γιά σᾶς τὰ καράβια
νά πηγαινοῦν ὁμαλά στή θάλασσα
μέ τρόπο πού νά μπορέσετε
νά ἐπιδιώξετε τῆ γενναιοδωρία Του.
Γιατί εἶναι γιά σᾶς
γεμάτος εὐσπλαχνία.

⑮ رَبُّكُمْ الَّذِي يُرِيكُمْ لَكُمْ الْفُلْكَ
فِي الْخَيْرِ لِتُبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ
رَحِيمًا

67. Κι ἂν σᾶς πιάσει τὸ κακό (τὸ κίνδυνος)
στή θάλασσα, αὐτοὺς πού ἐπικαλεῖστε
— ἔκτός τοῦ Ἰδίου Ἐκεῖνου —
δέν μποροῦν νά σᾶς σώσουν.
Ἦταν ὁμοῦς σᾶς σώσει (ὁ ΑΛΛΑΧ)
(ἐπαναφερόντάς σας) στή στεριά,
ἀπομακρύνετε (τότε) ἀπ' Αὐτόν.
Πολύ ἀγάριστος εἶναι ὁ ἄνθρωπος!

⑯ وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ
لَدَعُونَ إِلَّا إِنَّا لَهُم مِّنَّا مُنْقِذُونَ إِلَى الْبَرِّ
أَعْرَضْتُمْ
وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا

68. Μήπως τότε δέν φοβάστε
ὅτι Ἐκεῖνος θά σᾶς καταπιεῖ
κάτω ἀπ' τῆ γῆ — ὅταν βρίσκεστε
στή στεριά —, ἢ ὅτι
δέν θά στείλει ἐναντίον σας
ἕνα βίαιο ἀνεμοστρόβιλο
(μέ βροχές καί πέτρες),
κι ἔπειτα νά μὴ βρίσκετε
γιά τόν ἑαυτό σας ἀντιπρόσωπο
(προστάτη ἀπ' αὐτῆ τῆ τιμωρία);

⑰ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُخَيِّفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ
أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَأْتُوا
لَكُمْ وَكِبَالًا

69. Ἦ μήπως δέν φοβάστε
ὅτι θά σᾶς ἐπαναφέρει πίσω

⑱ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً

νά μή καταστρέψουμε πρίν ἀπό τήν Ἡμέρα τῆς Κρίσης, ἢ νά τοὺς βασανίσουμε μέ σκληρά βασανιστήρια. Αὐτό εἶναι καταχωρημένο στο (αἰώνιο) Βιβλίο.

يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَوْ مَعَذَّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا
كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا

59. Κι ἀναχαίτισαμε τὴν ἀποστολὴ τῶν Θεϊκῶν Σημειῶν (τά θαύματα ποὺ ζήτησαν οἱ ἄπιστοι) μόνο καὶ μόνο γιατί οἱ πρῶτες γενεές (οἱ προπάτορες) τὰ εἶχαν διαψεύσει (ἀρνηθεῖ). Κι ἐδώσαμε τὴ θηλυκὴ Καμηλα (στὴ γενιά) τοῦ Θάμοιόντ γιά ν' ἀνοίξουν τὰ μάτια τους, (στὴν ἀλήθεια) καὶ ὁμῶς τὴ μεταχειρίστηκαν ἄδικα. Καὶ δέν στέλνουμε (πιά) τὰ Θεϊκά Σημεῖα, παρά γιά ἐκφοβισμό (καὶ προειδοποίηση ἀπ' τὸ κακό).

٥٩ وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ
كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ
وَءَاتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا
وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا

60. Κοίταξε! Σοὺ εἴπαμε διτὸ ὁ Κύριός σου ἔχει περιζῶσει τοὺς ἀνθρώπους ἀπ' ὄλες τίς μεριές. Καὶ δέν παραχωρήσαμε τὸ Ὁραμα ποὺ σοῦ ἔχουμε δεῖξει (κατὰ τὴν νύκτα τοῦ ἸΣΡΑ) παρά σάν δοκιμὴ γιά τοὺς ἀνθρώπους, καθὼς ἐπίσης καὶ τὸ Καταραμένο Δένδρο (Ζακκούμ) (ποὺ ἀναφέρεται) στό Κοράνιο. Καὶ θέσαμε τὸ φόβο (καὶ τὴν προειδοποίηση) σ' αὐτούς, ἀλλά τοῦτο ἔχει μόνο αὐξήσει τὴν ὑπερβολικὴ τους παρανομία.

٦٠ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ
وَمَا جَعَلْنَا الرُّءُفَاءَ يَلْعَنُوكَ إِلَّا فِتْنَةً
لِّلنَّاسِ وَالتَّحَمُّمَ لِلْمَعُونَةِ فِي الْفِتْنَانِ
وَنَجَّوْنَهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا

61. Πρόσεξε! Ἐχουμε πει στοὺς ἀγγέλους: «Προσκυνεῖστε (σκύβοντας χάμω) στὸν Ἀδάμ. Κι ἔσκυψαν ἐκτός ἀπὸ τὸν Ἴμπλις (τὸν Σατανά), ποὺ εἶπε: «(Πῶς) θά σκύψω χάμω σ' ἕναν ποὺ τὸν ἔχεις πλάσει ἀπὸ λάσπη»;

٦١ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ إِذْ سَجُدُوا لِآدَمَ
فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ
خَلَقْتُ طِينًا

62. Εἶπε: «Πές μου, τί εἶναι αὐτός ποὺ Ἐσὺ τὸν ἔχεις σεβαστεῖ πιο πολὺ ἀπὸ μένα! Ἄν μοῦ δώσεις καιρὸ (καθυστερόντας) μέχρι τὴν Ἡμέρα τῆς Κρίσης, θά φέρω ὄλους τοὺς ἀπογόνους του κάτω ἀπὸ τὴν ἐξουσία μου — ὄλους ἐκτός ἀπὸ λίγους!»

٦٢ قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ
لَيْسَ آخَرَتَيْنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
لَأَخْتَبِيكَ أَنْ ذُرِّيَّتُهُ إِلَّا قَلِيلًا

63. Εἶπε (ὁ ΑΛΛΑΧ): « Πάρε τὸ δρόμο σου. Κι ὅποιος ἀπ' αὐτοὺς σ' ἀκολουθήσει,

٦٣ قَالَ أَذْهَبَ مَنْ يَتَّبِعَكَ مِنْهُمْ فَأَيُّ

52. «Θά είναι ή 'Ημέρα πού 'Εκείνος θά σās καλέσει (νά ξαναζωντανέψετε) και θά άπαντήσετε (στήν πρόσκληση) μέ ύμνολογίες σ' Αυτόν, και θά νομίζετε ότι δέν έχετε μείνει παραπάνω άπό μιά στιγμή (στή ζωή και στό τάφο)»

٥٢ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ
وَتُظَنُّونَ أَنْ لَيْسَ لَكُمْ إِلَّا قَلِيلًا

53. Και πός σ' όλους τούς ανθρώπους μου νά λένε (μόνο) έκείνο πού είναι τό πιο καλό. Γιατί ό Σατανάς σπέρνει διαφωνίες ανάμεσά τους. Γιατί ό Σατανάς είναι γιά τόν άνθρωπο φανερός έχθρός.

٥٣ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الْبِرَّ هُوَ أَحْسَنُ
لَئِنْ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ
الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا

54. 'Ο Κύριός σας είναι πού σās γνωρίζει πιο καλά. "Αν θέλει, σās παραχωρεί τήν εύσπλαχνία ή άν θέλει σās παιδεύει. και δέν σέ έχουμε στείλει σάν προστάτη πάνω τους.

٥٤ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَسَاءَ رِجْمِكُمْ أَوْ
إِنْ يَسَاءَ يُعَذِّبُكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ
عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا

55. Κι ό Κύριός σου είναι πού γνωρίζει πιο καλά όλα όσα ύπάρχουν στους ούρανοús και στή γη. 'Έχουμε προτιμήσει μερικούς Προφήτες άπό άλλους κι έδώσαμε στόν Δαυίδ ένα Ζαβούρ (βιβλίο σταλμένο σ' αυτόν).

٥٥ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ
عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا

56. Π ές: «'Επικαλεστείτε έκείνους πού διατείνετε (ότι είναι θεοί) — έκτός άπό 'Εκείνον —, (και θά δείτε πός) δέν έχουν καμιά έξουσία νά έσκεπάσουν τό κακό άπό σās, ούτε νά τό αλλάξουν.

٥٦ قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ
فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفِ الضُّرِّ عَنْكُمْ
وَلَا اتِّخَايًا

57. Αυτόι οι Ίδιοι (άπό τούς άγγέλους κι ανθρώπους) πού σ' αυτούς, άπευθύνονται οι έπικλήσεις, έπιθυμούν (γιά τόν έαυτό τους) τό μέσο νά πλησιάσουν τό Κύριό τους — άκόμα κι αυτοί πού βρίσκονται πλησιέστερα — Κι εύχονται γιά τήν Εύσπλαχνία Του και φοβούνται άπ' τήν 'Οργή Του. Γιατί ή Τιμωρία του Κυρίου σου είναι άξια (ιδιαιτέρως) προσοχής.

٥٧ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ
إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ
وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ
إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا

58. **Κ**αί δέν θά ύπάρχει άπιστο χωριό, πού (τούς κατοίκους του)

٥٨ وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ

σ' έσένα και σ' εκείνους που
δέν πιστεύουν στη Μέλλουσα Ζωή —,
έναν άόρατο πέπλο (για νά μήν ξέρουν
ότι είσαι άπόστολος).

46. Και βάλαμε σκέπασμα στις καρδιές
(και στό μυαλό) τους ώστε
νά μή καταλαβαίνουν τό Κοράνιο
και κουφαμάρα στ' αυτιά τους,
και όταν μνημονεύεις
τόν Κύριο σου στό Κοράνιο,
— ός Ένα και Μοναδικό —
γυρίζουν τήν πλάτη τους,
και τρέπονται σέ φυγή
(άπ' τήν Άλήθεια).

47. Κι Έμεις γνωρίζουμε καλά τή
συμπεριφορά τους όταν σέ άκούουν,
κι όταν συναντιούνται
κατ' ιδίαν και κρυφομιλούν.
Κοίταξε, τί λένε οι κακοήθεις:
«Δέν άκολουθείτε κανένα άλλον
παρά έναν γοητευμένο άνδρα!

48. Κοίταξε πώς κτυπούν σέ σένα
τίς παρομοιώσεις (ότι είσαι ένας
γοητευμένος).
Κι όμως έχουν
παραπλανηθεί,
και δέν θά μπορέσουν
ποτέ νά βρούν ένα δρόμο πρός
τήν άλήθεια.

49. **Κ**αί λένε: «Μήπως όταν
θά γίνουμε
κόκκαλα και σκόνη, μήπως
— στ' άλήθεια —
θά ξαναζωντανέψουμε (νά γίνουμε)
ένα καινούργιο δημιούργημα»;

50. Πές (τους):
«Γίνετε πέτρα ή σίδηρο,

51. ή ότιόδηποτε άλλο δημιούργημα
που — στην καρδιά σας —
είναι σκληρότερο και μεγαλύτερο
(για νά ξαναζωντανέψετε),
(άν πρόκειται νά γίνει αυτό)!
Και τότε θά πουν: «Ποιός
θά ένεργήσει για τό γύριμό μας»;
Πές: «Εκείνος που σάς έπλασε
τήν πρώτη φορά».
Τότε θά κουνήσουν σέ σένα
τό κεφάλι τους — μπρός και πίσω —
και θά πουν: «Πότε
θά γίνει τούτο»; Πές (τους):
«Ίσως γίνει πολύ σύντομα!»

بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْجُورًا

١٦ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ
يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا
وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوَّا
عَلَى أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا

١٧ تَحْنُ أَنْعَمَ بِمَا يَسْتَعْمُونَ بِهِ إِذْ
يَسْتَعْمُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَى إِذْ يَقُولُ
الظَّالِمُونَ إِنْ تَسْعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْجُورًا

١٨ أَنْظِرْ كَيْفَ صَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ
فَصَلُّوا فَلَا يَسْطِيعُونَ سَبِيحًا

١٩ وَقَالُوا أَأَنَا كُنَّا
عِظْمًا وَرُفَاتًا أَمْ نَحْنُ الْمَبْعُوثُونَ خَلْقًا
جَدِيدًا

٢٠ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا

٢١ أَوْ خَلَقْنَا بِمَنَائِكُمْ فِي صُدُورِكُمْ
فَتَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي
فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَتَسْبِعُونَ إِلَيْكَ
رُبُّوهُمْ وَيَقُولُونَ مَنْ هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ
قَرِيبًا

38. Ἡ κακία ὄλων αὐτῶν τῶν πράξεων
εἶναι μισητή
(στά μάτια) τοῦ Κυρίου σου.

③ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ

مَكْرُوهًا

39. Αὐτοί εἶναι (οἱ κανόνες)
τῆς σοφίας πού σοῦ ἀποκάλυψε
ὁ Κύριός σου. Μὴ παίρνεις,
μέ τόν ΑΛΛΑΧ ἄλλες θεότητες
γιά λατρεία γιά νά μὴ
ριχτεῖς ἀξιοκατάκριτος καί
ἐγκαταλειμμένος στήν Κόλαση.

④ ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَى إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ

الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ

فَتَأْتِيَ فِي عَظْمَةٍ مَلُومًا مَذْمُورًا

40. **Μ**ήπως λοιπόν ὁ Κύριός σας
(ὦ! Εἰδωλολάτρες)! προτίμησε
γιά σᾶς τὰ ἄγρια, καί πήρε
γιά τόν Ἐαυτό του
— ἀπ' τούς ἄγγελους — κορίτσια;
Στ' ἀλήθεια, ἐκστομίζετε
ἓνα μεγάλο (τρομερό) λόγο!

⑤ أَفَأَصْفَقْتُمْ بِالْبَيْنِ

وَأَنْتُمْ مِنَ الْمَلَكَةِ إِنشَاءً أَنْ تَكْفُرْتُمْ

قَوْلًا عَظِيمًا

41. **Ε**χουμε ἐξηγήσει (πράγματα)
μέ διαφορετικούς (τρόπους)
σ' αὐτό τό Κοράνιο,
γιά νά μπορέσουν νά καθοδηγηθοῦν
(οἱ ἄνθρωποι) μά
δέν θά ἀδξῆθεῖ σ' αὐτούς
παρά μόνο ἡ φυγή τους
(ἀπό τήν Ἀλήθεια)!

⑥ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا

وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا

42. Πέες! ἄν ὑπῆρχαν (ἄλλοι) θεοί
μαζί Του — ὅπως διατείνονται — τότε
θά ἐπεδῶκαν
νά ξεπεράσουν τό δρόμο Ἐκείνου
πού κάθεται στό θρόνο (νά διεκδικήσουν
δηλ. τήν ἐξουσία μαζί Του).

⑦ قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا

يَقُولُونَ إِذَا لَا يَنْفَعُوا إِلَّا ذِي الْعَرْشِ

سَبِيلًا

43. Δόξα σ' Αὐτόν! Βρίσκεται
πολύ πιό ψηλά ἀπ' ὅ,τι λένε!
(ὅτι συνεταιρίζουν)
ὅτι ὑπάρχουν ἄλλοι θεοί
μαζί Του κι' ὅτι ἔχει παιδιά
'Υψηλός καί Μέγας
(πέρα ἀπό κάθε ὄριο)!

⑧ سُبحٰنَهُ وَعَعٰلَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ

عُلُوًّا كَبِيرًا

44. Οἱ ἐπτά οὐρανοί καί ἡ γῆ
καί ὅλα ὅσα βρίσκονται σ' αὐτά
δοξάζουν Αὐτόν. Εἶναι βέβαιον ὅτι
δέν ὑπάρχει τίποτε πού,
νά μὴν ὑμνεῖ τὰ ἐγκώμια Του.
Κι ὁμοῦς δέν καταλαβαίνετε
πῶς ἐκδηλώνουν τῆ δόξα Του!
Στ' ἀλήθεια Ἐκεῖνος εἶναι
Μακρόθυμος, Πολυεπεικῆς.

⑨ تَسْبِحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ

فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ

إِنَّهُمْ كَانَ حِيلًا عَفُورًا

45. **Κ**ι ὅταν διαβάξεις τό Κοράνιο
ἔχουμε βάλει — ἀνάμεσα

⑩ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَجَعَلْنَا

Πράγματι ό φόνος τους είναι μεγάλη άμαρτία.

خَطَا كَبِيرًا

32. Και νά μή πλησιάσετε στη μοιχεία, γιατί είναι άισχρή (πράξη) κι μεγάλη άμαρτωλή, άνοιγοντας τό δρόμο (γιά άλλες άνομιές).

﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا

33. Και μήν άφαιρείτε ζωή — πού ό ΑΛΛΑΧ τήν έχει κάνει άπαρَابίαστη — έκτός γιά δίκαιη αίτία. Κι άν κανείς σκοτωθεί άδικα, Έξουμε δώσει στον κληρονόμο του τήν έξουσία (νά ζητήσει τό ίδιο — άλλο δηλαδή φόνο — ή νά συγχωρέσει). 'Αλλά νά μήν ξεπεράσει τά όρια όσον άφορά στην άφαίρεση ζωής, γιατί τόν βοηθεί (ό Νόμος).

﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَيْهِ سُلْطٰنًا فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا

34. **Κ**αι μήν πλησιάσετε τήν περιουσία των όρφανών, έκτός άν τήν βελτιώσετε, μέχρις ότου φθάσουν στην ηλικία της τέλειας δύναμης. Κι έκπληρώνετε (κάθε) ύπόσχεση, γιατί (κάθε) ύπόσχεση θά έξεταστεί (σε βάθος)— (κατά τήν 'Ημέρα του Λογαριασμού).

﴿٣٤﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا

35. Κι όταν μετράτε, νά δίνετε στην έντέλεια τό μέτρο, και νά ζυγίζετε μέ ζυγαριά πού είναι σωστή. Αυτό είναι τό πιο καλό και τό πιο συμφέρον στη τελική άπόφαση.

﴿٣٥﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

36. Και νά μήν έξακολουθείς εκείνο πού δέν γνωρίζεις. Γιατί ή άκούη, ή δραση κι ή ψυχή, (γιά όλα όσα αίσθάνονται και κάνουν) οι ίδιοι αυτοί ήταν ύπεύθυνοι (και θά έξεταστούν) γι' αυτό (κατά τήν 'Ημέρα του Λογαριασμού).

﴿٣٦﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا

37. Και μή βαδίζεις στη γή (μέ ύπεροψία) μέ προπέτεια (αυθάδικα). Γιατί δέν μπορείς νά χωρίσεις (νά τρυπάς) τή γή ούτε και νά φτάσεις στό ύψος των βουνών.

﴿٣٧﴾ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا

24. Καί, ἐκτός ἀπό τήν καλοσύνη, χαμήλωσε σ' αὐτοῦς τή φτεροῦγα τῆς ταπεινοφροσύνης καί νά πεις: «Κύριέ μου! Δώσε σ' αὐτοῦς τήν Εὐσπλαχνία Σου καθὼς μ' ἔχουν ἀναθρέψει (μέ ἀγάπη) στήν παιδική μου ἡλικία.»

⑩ وَأَخْفِضْ لِمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ
وَقُلْ رَبِّيَ أَرْحَمُهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا

25. Ὁ Κύριός σας γνωρίζει πολύ καλά ὁ,τι ὑπάρχει στίς καρδιές σας. Ἄν εἴστε ἐνάρετοι, (τότε) στ' ἀλήθεια Ἐκεῖνος εἶναι Πολυπεικῆς σ' ἐκεῖνος πού ἀναφέρονται σ' Αὐτόν συνεχῶς (μέ εὐλακρινή μετάνοια).

⑪ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا
صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلأُولَئِينَ غَفُورًا

26. **Κ**ι ἀπόδωσε στοὺς συγγενεῖς τά δικαίωμάτά τους, καθὼς (ἐπίσης) στοὺς δυστυχισμένους καί στοὺς ὁδοιπόρους. Καί μὴ σπαταλᾷς (τά πλούτη σου) σέ ἄσωτιες.

⑫ وَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ
وَأَنْتَ السَّيِّئُ وَلَا تُبْذِرْ رِجَالًا

27. Οἱ ἄσωτοι – πράγματι – εἶναι ἀδελφια μέ τοὺς Σατανάδες. Κι ὁ Σατανάς εἶναι γιά τόν Κύριό του (τόν Ἐαυτό του) γεμάτος ἀγνωμοσύνη.

⑬ إِنَّ الْبَدِيئِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّدِهِ كَفُورًا

28. Κι ὅποτε τοὺς ἀποφεύγεις (ὅποτε δέν ἔχεις νά προσφέρεις) ἐπιδιώκοντας τήν Εὐσπλαχνία (συντήρηση) τοῦ Κυρίου σου, πού τήν περιμένεις, τότε πῆς τους μιά λέξη καλοσύνης.

⑭ وَإِنَّمَا تَعْرِضْنَ عَنْهُمْ أَبْوَابَ رَحْمَةٍ مِّنْ رَبِّكَ
تَرْجُوهَا قَوْلًا مَّيْسُورًا

29. Καί μὴ κάνεις τό χέρι σου νά εἶναι δεμένο στό λαιμό σου (σάν τόν φιλάργυρο), κι οὔτε νά τό τεντώνεις (σάν τόν ἄσωτο) στό ἔπαρκο τῆς ἀπόστασης, ὥστε νά γίνεις ἀξιοκατάκριτος καί ἐγκαταλειμμένος.

⑮ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ أَعُنُوكَ وَلَا
تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا

30. Στ' ἀλήθεια ὁ Κύριός σου συντηρεῖ πλουσιοπάροχα – ἢ μέ μέτρο – ὅποιον Ἐκεῖνος θέλει. Στήν ἀλήθεια γνωρίζει καί προσέχει τοὺς δούλους Του.

⑯ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ
كَانَ يَعْبَادُهُ خَيْرًا بِصِيرًا

31. Καί μὴ σκοτώνετε τά παιδιά σας ἀπό φόβο τῆς στέρξης. Ἐμεῖς θά σᾶς προμηθεύσουμε τή διατροφή γι' αὐτά, ὅπως καί σ' ἐσᾶς.

⑰ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ
مَّنْ نَّرْزُقُهُمْ وَإِنَّا كُنَّا لَهُمْ قَانُونَ

18. **Α**n κανείς δείξει επιθυμία μόνο για τὰ (ἐφήμερα) πράγματα (αὐτῆς τῆς ζωῆς).
 Ἐμεῖς πρόθυμα τοὺς παραχωροῦμε – αὐτὰ τὰ πράγματα, ὅπως θέλουμε, καὶ σ' ὅποιον θέλουμε. Γιὰ τὸ τέλος τοῦ ὅμου ἔχουμε προνοήσει τὴν Κόλαση, ὅπου θὰ καεῖ σ' αὐτὴ ντροπισμένοι καὶ ἐξοστρακισμένοι.

① مَن كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَن نُّرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصَلُّهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا

19. Κι ὅποιος θελήσει τὴν Μέλλουσα ζωὴ, καὶ μοχθεῖ γι' αὐτὴν μ' ὄλο τὸν πρέποντα μόχθο, καὶ εἶναι πιστός, θὰ εἶναι αὐτοὶ ποὺ οἱ μόχοι τοὺς ἔγιναν δεκτοὶ (στό ΑΛΛΑΧ).

② وَمَن أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا

20. Ἄπ' τίς γενναιοδωρίες τοῦ Κυρίου σου ἔχουμε χορηγήσει ἐλευθερα σ' ὄλους τίς δύο ομάδες) – κι ἄπ' αὐτὰ κι ἄπ' ἐκεῖνα. – Οἱ γενναιοδωρίες τοῦ Κυρίου σου δὲν εἶναι περιορισμένες (ἀπὸ κανένα).

③ كَلَّا نُبَدِّلُ هَوَالَاءَ وَهَوَالَاءَ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا

21. Κοίταξε, πὼς ἔχουμε ξεχωρίσει (προτιμήσει) περισσότερο μερικούς πᾶνω ἀπὸ ἄλλους (χορηγώντας τὰ καλὰ τοῦ κόσμου τοῦτου). Καὶ στὴ Μέλλουσα Ζωὴ – στ' ἀλήθεια – ὑπάρχει μεγαλύτερος βαθμὸς καὶ μεγαλύτερη προτίμηση.

④ أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَالْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا

22. Μὴ παίρνεις μὲ τὸν ΑΛΛΑΧ ἄλλο ἀντικείμενο λατρείας, γιὰτί σὺ (ὦ! ἄνθρωπε) θὰ καθίσσεις ντροπισμένοι καὶ ἐγκαταλειμμένοι.

⑤ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَمُدَّ مَذْمُومًا مَّخْدُورًا

23. **Θ** Κύριός σου ἔχει θεσπίσει νὰ μὴ λατρεύετε παρὰ μόνο Ἐκεῖνον καὶ στοὺς γονεῖς σας ὀφείλεται φιλοφροσύνη. Ἄν ὁ ἓνας ἢ καὶ οἱ δύο τοὺς φθάσουν τὴ μεγάλη ἡλικία κατὰ τὴ ζωὴ σου, μὴν πείρ σ' αὐτοὺς λέξη στενοχώριας κι οὐθε νὰ τοὺς ἀποδιώχνεις, ἀλλά ν' ἀπευθύνεσαι σ' αὐτοὺς μὲ λόγια σεβασμοῦ.

⑥ * وَفَصَّىٰ رَبُّكَ الْأَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَابُلُّوا لِلدِّينِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُقْرَبُ وَلَا تَهْتَزَّهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا

Έχουμε κάνει το Σημείο
της 'Ημέρας νά σ'ς φωτίζει,
ώστε νά μπορέσετε
νά αναζητήσετε χάρη
ἀπ' τόν Κύριο σας, και
γιά νά μπορέσετε νά μάθετε
τόν αριθμό τῶν ἐτῶν, και
τόν ὑπολογισμό (τοῦ χρόνου).
Κι ὅλα τά πράγματα
τά ἔχουμε ἐξηγήσει ἀναλυτικά.

مُبَصَّرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ
وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ
وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلْتَهُ نَفْصِيًّا

13. Στό λαμό κάθε ἀνθρώπου ἔχουμε
στερεώσει τό δικό του πουλί (ταίρι –
τή μοίρα του).
Κατά τήν 'Ημέρα δέ τῆς Κρίσης
θά τοῦ βγάλουμε
(δείχνοντας σ' αὐτόν) ἕνα
βιβλίο πού θά τό δεῖ ἀνοιχτό.

⑩ وَكُلُّ لِنَسِينِ الزَّمَانِ طَيْرٌ فِي
عُنُقِهِ، وَنُخْرَجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا
يَلْقَاهُ مَنْشُورًا

14. (Πού θά λέει): «Διάβασε
(δ,τι ἔκανες) στό δικό σου βιβλίο.
' Ἀρκεῖ γιά τή ψυχή σου
– αὐτή τήν ἡμέρα –
δ,τι ἄλλο σου θά λογαριασταίς».

⑪ أَقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ
عَلَيْكَ حَسِيبًا

15. **Π**οιος καθοδηγεῖται,
τόν ἑαυτό του ὠφελεῖ.
Κι ὅποιος παρεκτρέπεται,
τό κάνει γιά τήν καταστροφή του.
Καμμία ψυχή δέν σηκώνει τά βάρη
μιάς ἄλλης (δηλ. δέν εὐθύνεται
γι' ἄλλα ξένα καμώματα)
οὔτε τιμωροῦμε κανένα πρίν
στείλουμε ἕναν ἀπόστολο
(γιά νά προειδοποιήσει).

⑫ مَن أَهْدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْدِي لِنَفْسِهِ
وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ
نَبْعَثَ رَسُولًا

16. Κι ὅταν ἀποφασίσουμε νά
καταστρέψουμε ἕνα χωριό,
στελνοῦμε (πρῶτα) μιό ὀριστική
διαταγή ὁ αὐτοῦς πού
ἔχουν δοθεῖ τά ἀγαθά αὐτῆς τῆς ζωῆς,
(τοῦς ἀρχοντες νά Μας ὑπακούν)
πού κι ὁμοῦ παρανομοῦν κι ἔτσι
ὁ λόγος (ἡ τιμωρία Μας) ἐπαλήθευσε
καί τό καταστρέφουμε ὀλοσχερῶς.

⑬ وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً
فَنَفَّسْنَا فِيهَا هَاجِقًا عَلَىٰهَا الْقَوْلَ
فَدَمَّرْنَا نَدِيمًا

17. Καί πόσες πολλές γενεές ἔχουμε
καταστρέψει μετά τόν Νῶε;
Κι ἀρκεῖ γιά τόν Κύριο σου
πού γνωρίζει καλύτερα και βλέπει
τίς ἁμαρτίες τῶν δούλων Του.

⑭ وَكَوْهُ أَهْلِكَ مِمَّا مِن الْقُرُونِ
مِن بَعْدِ نُوحٍ
وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ
حَسِيرًا

Σὰς ἀυξήσαμε τὰ πλοῦτη σας καὶ τὰ ἀγόρια σας καὶ σὰς κάναμε τὴ μεγαλύτερη σὲ ἀριθμὸ ἀνθρώπινη δύναμη.

وَأَمَدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ
وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ قَدِيرًا

7. Ἄν κάνετε τὸ καλὸ, γιὰ τὸν ἑαυτὸ σας τὸ κάνετε. Κι ἂν κάνετε τὸ κακὸ (τὸ κάνετε) ἐνάντια στὸν ἑαυτὸ σας. Ὅταν δὲ ἔφατε ἢ τιμωρία τῆς δευτέρας, προειδοποίησης (ἐπιτρέψαμε στοὺς ἐχθροὺς σας) νὰ παραμορφώσουν (νὰ κακώσουν) τὰ πρόσωπά σας καὶ νὰ μποῦν στὸ Ναὸ σας (τὸ Μακρινὸ Τέμενος) — ὅπως μῆχαν καὶ τὴν πρώτη φορά, — γιὰ νὰ καταστρέψουν ὅλα ὅσα τοὺς ἦταν δυνατό νὰ καταστρέψουν.

⑦ إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ

وَإِن سَاءتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعَدُ الْآخِرِ لِيَسْتَوُوا
وُجُوهَكُمْ وَيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ
أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلَا يَلْبِسُوا مَا عُلُوا تَنْبِيغًا

8. Ἵσως μπορέσει ὁ Κύριός σας νὰ σὰς σπλαχνιστεῖ (ὑστερα ἀπὸ τὴ τιμωρία). Ἄν ὁμως ἐπανελθετε (στὶς ἁμαρτίες σας), κι Ἐμεῖς (πάλι) θὰ ἐπανελθουμε (στὶς τιμωρίες Μας). Καὶ κάναμε τὴν Κόλαση φυλακὴ γι' αὐτοὺς ποὺ ἀρνοῦνται (τὴν Πίστη).

⑧ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ
وَإِنْ عُدْتُمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ
لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا

9. Στ' ἀλήθεια, αὐτὸ τὸ Κοράνιο καθοδηγεῖ ἐκεῖ ποὺ εἶναι πιὸ σωστά, καὶ ἀναγγέλει τίς χαρούμενες εἰδήσεις στοὺς Πιστοὺς ποὺ κάνουν Ἔργα καλὰ, ὅτι θὰ ἔχουν ἓνα μεγάλο (ἐξαιρετικὸ) μισθό.

⑨ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّذِينَ هُمْ أَقْوَمُ
وَيُنَبِّئُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَصَلُونَ
الصَّالِحِينَ أَنْ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ

10. Καὶ (ἀναγγέλλει) σ' ἐκείνους ποὺ δὲν πιστεύουν στὴ Μέλλουσα Ζωή, ὅτι τοὺς ἔχουμε ἐτοιμάσει μιὰ ὀδυνηρὴ Τιμωρία.

⑩ وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ آعَدْنَا
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

11. **Η** παρακλήση ποὺ ὁ ἀνθρώπος θὰ πρέπει νὰ κάνει γιὰ τὸ καλὸ (στὴν οργὴ του) τὴν κάνει γιὰ τὸ κακὸ, γιὰτὶ ὁ ἀνθρώπος εἶναι ὁ πιὸ — φύσει — βιαστικός (στὶς πράξεις του).

⑪ وَيَدْعُ الْإِنْسَانَ بِالشَّرِّ دُعَاءُ بِالْخَيْرِ
وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا

12. Καὶ κάναμε τὴ Νύχτα καὶ τὴν Ἡμέρα δύο ἀπ' τα Σημεῖα (Μας). Κι ἔχουμε σκοτεινιάσει τὸ Σημεῖο τῆς Νύχτας, τὴ στιγμὴ ποὺ

⑫ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتَيْنِ
فَعَمْرَوَاتَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ

(17) Τό Στάδιο ΑΛ - ΙΣΡΑ
(τό Νυκτερινό Ταξίδι)
— Μέκκα — σε 111 εδάφια

Στό όνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ τοῦ
Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Δόξα (στόν ΑΛΛΑΧ), πού πήρε
τό δούλο Του γιά νυκτερινό ταξίδι
ἀπ' τό ἀπαράβατο τέμενος
στό πιό Μακρινό Τέμενος
τῆς Ἱεροσολῆμ πού τόν περιβολό του
ἔχουμε ἀγάσει, — γιά νά δείξουμε
σ' αὐτόν μερικά ἀπό τά Σημεῖα Μας,
βέβαια Αὐτός (ὁ ΑΛΛΑΧ)
εἶναι ὁ Μοναδικός πού
ἀκούει καί βλέπει (τά πάντα).

① سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا
مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي
بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ
السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

2. Καί δώσαμε στό Μωσῆ τή Βίβλο,
καί τήν κάναμε ἕναν ὁδηγό
γιά τά παιδιά τοῦ Ἰσραήλ,
(μέ τήν ἐντολή):
«Μή πάρετε ἄλλον — ἀπό Ἐμένα —
Προστάτη στίς ὑποθέσεις (σας)».

② وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى
لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِن دُونِي وَكِيلاً

3. Ὡ! Ἐσεῖς οἱ ἀπόγονοι ἐκεῖνων
πού τοὺς μεταφέραμε
(στήν Κιβωτό) μέ τό Νῶε!
Στ' ἀλῆθεια! ὁ Νῶε ἦταν
πολύ εὐγνώμονας δούλος.

③ ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ
عَبْدًا شَكُورًا

4. Καί δώσαμε — στά Παιδιά
τοῦ Ἰσραήλ — μιὰ (ξηκάθαρη)
προειδοποίηση στή Βίβλο (λέγοντας):
θά κάνετε τό κακό δύο φορές
πάνω στή γῆ καί θά ὑψωθεῖτε στά ὕψη
τῆς ὑπεροχίας (ἐναντι τοῦ ΑΛΛΑΧ
καί τῶν ἀνθρώπων).

④ وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ
لَتَفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ
وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا

5. Κι ὅταν πιά πέρασε ἡ διορία
τῆς τιμωρίας τῆς πρώτης
ἀπ' τίς προειδοποιήσεις στείλαμε
τοὺς δούλους Μας ἐναντίον σας,
πού ἦσαν οἱ πιό ἰσχυροί στόν πόλεμο
Μπήκαν μέχρι τά ἐσώτερα
τῶν σπιτιῶν. Κι ἦταν αὐτό
μιὰ (πλήρης) προειδοποίηση
πού πραγματοποιήθηκε.

⑤ فَلَمَّا جَاء وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا
عَلَيْكُمْ عِبَادًا أَنَا أَوْلَىٰ بِأَسْرِدِكُمْ إِذْ جَاءُوا
خَلَلِ الذِّبَابِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا

6. Ἐπειτα σᾶς παραχωρήσαμε
τήν Ἐπιστροφή (ἀπ' τήν αἰχμαλωσία)
καί τή νίκη ἐναντίον τους.

⑥ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ

Ὁ Κυριός σου, βέβαια, θά δικάσει ἀνάμεσα τους, κατά τήν Ἡμέρα τῆς Κρίσης, ὅσον ἀφορᾷ ἐκεῖνα πού διαφωνοῦσαν.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَكْفُرُ بِنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فَمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

125. Προσκάλεσε (δλους) στή θρησκεία τοῦ Κυρίου σου μέ σοφία καί μέ δημοφο κήρυγμα. Καί προσπάθησε νά τούς πείσεις μέ τόν καλύτερο τρόπο καί τόν πιό εὐγενικό. Ὁ Κύριός σου γνωρίζει, βεβαίως, καλύτερα ποιός ἀπομακρύνεται – ἀπό πλάνη – ἀπό τὸ Δρόμο Του, καί γνωρίζει καλύτερα ὅσους παίρνουν καθοδήγηση.

﴿١٢٥﴾ أَدْعُوكَ سَبِيلَ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ
الْحَسَنَةِ وَجَدِ لَهُم بِاللَّيْلِ مِنْ أَحْسَنِ لَانَ رَبِّكَ
هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ
وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

126. Κι ὅταν τιμωρεῖτε, νά τιμωρεῖτε (γι' ἀντίποινα) μέ τόν ἴδιο τρόπο ὅπως ἔχετε τιμωρηθεῖ κι ἐσεῖς. Ἄν ὁμως δεῖξετε ὑπομονή, αὐτό εἶναι – βέβαια – ἡ καλύτερη (πορεία) γι' αὐτοῦς πού εἶναι ὑπομονετικοί.

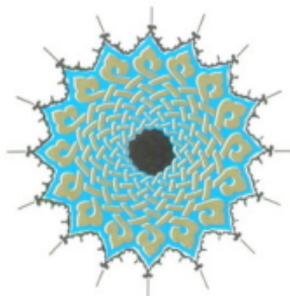
﴿١٢٦﴾ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوِقِبْتُمْ بِهِ
وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُمْ خَيْرٌ لِّلضَّالِّينَ

127. Καί νά ὑπομένετε, γιατί ἡ ὑπομονή σου δέν ἔρχεται παρά μόνο ἀπ' τόν ΑΛΛΑΧ. Κι οὔτε νά λυπάσαι γι' αὐτούς. Καί μὴν ἀπελπίζεσαι (ὦ! Μουχάμμαντ) γιά τίς συνωμοσίες (τίς μηχανοραφίες) τους.

﴿١٢٧﴾ وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ
عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُن فِي ضَلُوبٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ

128. Βέβαια ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι μαζί μέ ἐκείνους πού συγκρατοῦν τόν ἑαυτό τους (μέ θεοφοβία) καί μέ ἐκείνους πού ἀγαθοεργοῦν.

﴿١٢٨﴾ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ
نُحْسِنُونَ

πού κυκλοφορεί λέγοντας:
 «Αυτό είναι νόμιμο ή κι αυτό
 απαγορεύεται», ώστε
 να αποδώσετε τό ψέμα στο ΑΛΛΑΧ.
 Γιατί εκείνοι που έπινοούν
 τό ψέμα για τόν ΑΛΛΑΧ ποτέ τους
 δέν θά ευδοκιμήσουν (δέν θά επιτύχουν).

الْكُذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِيَفْتَرُوا
 عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ
 عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ لَا يُفْلِحُونَ

117. 'Η απόλαυσή τους σ' αυτή τή ζωή είναι
 ελάχιστη ενώ θά έχουν μιά σκληρή
 Τιμωρία στη ζωή στόν 'Άλλο Κόσμο.

﴿١١٧﴾ مَتَّعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

118. **Κ**αί στους 'Ιουδαίους έχουμε
 απαγορεύσει αυτά,
 που από πριν σου αναφέραμε.*
 Δέν τους άδίκησαμε, άλλ' αυτοί
 μόνοι τους άδίκησαν τόν έαυτό τους.

﴿١١٨﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا

119. 'Επειτα ό Κύριός σου βέβαια
 — σ' αυτούς που κάνουν τό κακό
 από άγνοια και έπειτα
 μετανοιώνουν και διορθώνονται, —
 ό Κύριός σου, μετά άπ' όλα αυτά,
 είναι Πολυεπειικής Πολυέλεος.

مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَا
 وَلَا كُنَّا كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

120. **Β**'Αβραάμ — πραγματικά —
 άντιστοιχούσε (Ένα έθνος πρότυπον),
 υπάκουος ήταν
 εύλαβικά στόν ΑΛΛΑΧ (και) άληθινός
 στην πίστη, που ποτέ δέν έκλινε
 προς άλλη θεότητα, και δέν
 ήταν άπ' εκείνους που συνεταιρίζουν
 άλλους μέ τόν ΑΛΛΑΧ.

﴿١١٩﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ أَنْ
 تَأْتُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ
 بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

﴿١٢٠﴾ وَإِنَّ رَبَّهِنَّ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَا
 يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

121. 'Εδειχνε τήν ευγνωμοσύνη του
 για τίς χάρες του ΑΛΛΑΧ που
 τόν είχε διαλέξει και
 τόν καθοδήγησε στόν 'Ισιο Δρόμο.

﴿١٢١﴾ شَاكِرًا لِّكَرَمِهِ أَجْبَنَهُ وَهَدَاهُ إِلَى
 صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

122. Καί του δώσαμε — σ' αυτό
 τόν κόσμο — τό καλό και
 στη Ζωή του 'Άλλου Κόσμου θά βρίσκεται
 μέ την τάξη τών 'Ενάρετων.

﴿١٢٢﴾ وَوَعَيْنَهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ
 فِي الآخِرَةِ لَكُنَّ الصَّالِحِينَ

123. 'Επειτα (Ω Μουζάμμαντ) σου έχουμε
 εμπνεύσει (τό Μήνυμα) «Νά ακολουθείς
 τή θρησκεία του 'Αβραάμ που έχει
 στρέψει από τήν άπιστία και δέν ήταν
 άπ' εκείνους που συνεταιρίζαν άλλες
 θεότητες μέ τόν ΑΛΛΑΧ.

﴿١٢٣﴾ نَزَّلْنَا وَحْيَنَا إِلَيْكَ أَنْ تَتَّبِعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
 حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

124. Το Σάββατο έγινε ιερό μόνο (ειδικά)
 γι' αυτούς που διεφώνησαν
 μαζί του (στην τήρηση του).

﴿١٢٤﴾ إِنَّمَا جَعَلْنَاكَ عَلَى الَّذِينَ اٰخْتَلَفُوا فِيهِ

Βλ. στ. 160 κεφ. 4, στ. 146 κεφ. 6

μετά από δοκιμασίες και διωγμούς, κι έπειτα πολέμησαν γιά τήν Πίστιν και καλύτερα ύπόμειναν, ό Κόρυός σου βέβαια — μετά άπ' όλα αυτά — είναι Πολυεπεικής Πολυέλεος.

بَعْدَ مَا فِينَاؤُمْ جَهْدُوا وَصَبْرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

111. Την Ήμέρα (της Κρίσης) πού κάθε ψυχή θά άγωνιστεί (λογοδοτώντας) γιά τόν έαυτό της, κάθε ψυχή θά άμειφθεί πλήρως γιά όλα τά Έργα της, και κανείς δέν θά άδικηθεί.

111 * يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِجَدِلِ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوْفَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يظَلُمُونَ

112. Κι ό ΑΛΛΑΧ έδωσε μιά Παραβολή : Ένα χωριό χαϊρόταν άσφάλεια κι ήσυχία, και τού δόθηκαν πió άφθονα αγαθά — από κάθε τόπο — Κι όμως έδειξε άγνωμοσύνη γιά τίς χαρές τού ΑΛΛΑΧ. Γ' αυτό κι ό ΑΛΛΑΧ τό έκανε νά δοκιμάσει τήν σκληρή πείνα και τό φόβο έξ αίτίας τών (κακών) Έργων πού (ό λαός του) κατεργαζόταν.

112 * وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَوْمًا كَانَتْ أَمِينَةً نَّظْمَتَهُمْ يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعَمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

113. Και (τότε) ήλθε σ' αυτούς Ένας Άπόστολος άπ' τόν έαυτό τους, τόν διέψευσαν κι ή τιμωρία τούς περιέβαλε ένθ ήσαν άδικοι.

113 * وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ

114. Γι αυτό τρωτέ από τά νόμιμα και καλά αγαθά πού ό ΑΛΛΑΧ έχει προμηθεύσει γιά σάς. Νά εύχαριστείτε γιά τίς χαρές τού ΑΛΛΑΧ άν Έκείνον είναι πού λατρεύετε άποκλειστικά.

114 * فَكُلُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنَّ كُنْتُمْ لِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

115. Σάς έχει μόνο άπαγορέψει τά νεκρά (ζώα) τό χυτό αίμα,* τό κρέας τού χοίρου και κάθε (τροφή) πού πάνω της έχει επικληθεί άλλο όνομα, έκτός τού ΑΛΛΑΧ. Άν όμως κανείς ύποχρεωθεί από άνάγκη και χωρίς (σκοπίμη) άνυπακοή, ούτε παραβαίνοντας τά όρια, (νά φάει), τότε ό ΑΛΛΑΧ είναι Πολυεύσπλαχνος, Πολυεπεικής.

115 * إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةَ وَالذَّمَّةَ وَالخَمْرَ الْخِزْيِرَ وَمَا هِيَ إِلَّا لِيُبَيِّنَ اللَّهُ لِيَوْمَ تُرْجَعُونَ وَأَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ عَسَىٰ أَنْ يَرْحَمَكُمُ اللَّهُ وَأَنْ يُغْفِرَ لَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

116. Νά μή λέτε ψέματα σε σχήμα γλωσσικής περιγραφής *βλ. στίχο 173 κεφ. (2) Αλ. Μπάκαρα

116 * وَلَا تَقُولُوا لِمَا صِفَا لِسِنَاكُم

ἀπ' τόν Κύριό σου — μέ τήν Ἀλήθεια —, ὥστε νά σταθεροποιεῖ αὐτούς πού πιστεψαν, καί ὡς καθοδήγησι καί σά Χαρούμενα νέα στούς Μουσουλμάνους.

بِأَمْرِ إِلَهِيَّتِ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى
وَبَشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ

103. Κι ὁμοῦ (πολύ καλά) γνωρίζουμε ὅτι θά λέγουν: «Εἶναι ἕνας ἄνθρωπος πού τόν διδάσκει». Ἡ γλώσσα ὁμοῦ αὐτοῦ πού ὑποδεικνύουν (μέ κακοήθεια) εἶναι ξένη, ἐνώ αὐτή ἢ γλώσσα (τοῦ Κορανίου) εἶναι Ἀραβική ἀγνή καί καθαρή.

١٠٣ وَلَقَدْ نَعَّمْنَا أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَبِي وَهَذَا لِّسَانُ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ

104. Ἐκεῖνοι πού δέν πιστεύουν στούς λόγους (Ἀγιάτ) τοῦ ΑΛΛΑΧ δέν θά τοῦς καθοδηγήσει ὁ ΑΛΛΑΧ καί θά ἔχουν ἐπώδυνα βάσανα.

١٠٤ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

105. Ἀλλά ἐπινοοῦν τό ψέμα — αὐτοί πού δέν πιστεύουν στά Σημεῖα τοῦ ΑΛΛΑΧ — καί εἶναι οἱ ἴδιοι ψευτέες.

١٠٥ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكُذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكٰذِبُونَ

106. **Σ**ποισοῦσθε ἀρνείται τόν ΑΛΛΑΧ μετά πού δέχτηκε τήν Πίστη Του — ἐκτός ἂν βρισκεται κάτω ἀπό πίεση, κι ἡ καρδιά του παραμένει σταθερή στήν Πίστη, — ἀλλά καί ὁποιος ἀνοίγει τό στήθος του στήν ἀπιστία σ' αὐτούς πάνω (θά πέσει) ἢ Ὀργή τοῦ ΑΛΛΑΧ καί θά ἔχουν μεγάλη Τιμωρία.

١٠٦ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَا يَكُنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

107. Κι αὐτό γιατί ἀγάπησαν τή ζωή αὐτοῦ τοῦ κόσμου καλύτερα ἀπ' τοῦ ἄλλου Κόσμου. Κι ὁ ΑΛΛΑΧ, βέβαια, δέν καθοδηγεῖ ἀπιστοῦς ἀνθρώπους.

١٠٧ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَإِنَّ لِلَّهِ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

108. Αὐτοί εἶναι πού οἱ καρδιές τους, τ' αὐτιά τους καί τά μάτια τους τά ἔχει ὁ ΑΛΛΑΧ σφραγίσει. Καί αὐτοί οἱ ἴδιοι εἶναι οἱ ἀφελεῖς.

١٠٨ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمِعَتْهُمُ وَأَبْصَرَهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفٰطِرُونَ

109. Χωρίς ἀμφιβολία, αὐτοί εἶναι οἱ χαμένοι (ζημειωμένοι) στή ζωή τοῦ Ἄλλου Κόσμου.

١٠٩ لَآجِرَةٌ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخٰسِرُونَ

110. Καί βέβαια — ὁ Κύριός σου, γι' αὐτούς πού ἔχουν εγκαταλείψει τά σπίτια τους, (μετανάστεψαν στήν Ἐγῆρα)

١١٠ تَمَرَاتٍ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِن

επειδή έμποδίσατε (τους ανθρώπους)
από τή θρησκεία του ΑΛΛΑΧ
καί θά πάθετε μεγάλα βάσανα.

وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

95. **Κ**ι ούτε ν' αγοράζετε
μέ τή συνθήκη του ΑΛΛΑΧ
(πράγματα) μικρής αξίας.
Γιατί στόν ΑΛΛΑΧ ύπάρχει (ένα επαθλο)
πολύ καλύτερο γιά σάς,
άν (μόνο) γνωρίζατε.

﴿١٥﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ مَكًّا قَلِيلًا إِنَّمَا
عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

96. Ότι έχετε μαζί σας εξαφανίζεται, ό,τι (δμως)
έχει ό ΑΛΛΑΧ (από αγαθά) παραμένει.
Καί θά χορηγήσουμε – βέβαια –
σ' εκείνους που ύπόμειναν καρτερικά
τήν άμοιβή τους, σύμφωνα
μέ τό καλύτερο από τά έργα τους.

﴿١٦﴾ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ
وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ
بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

97. Όποιοσδήποτε – άνδρας ή γυναίκα –
κάνει τό καλό και είναι
καί Πιστός, σ' Αυτόν
θά του δώσουμε μία καλή (άγνή) Ζωή,
καί θά τους άνταποδώσουμε
– γιά άμοιβή – σύμφωνα μέ
τό καλύτερο από εκείνα που έκαναν.

﴿١٧﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ

98. **Κ**ι όταν διαβάσεις τό Κοράνιο,
νά επιδιώξεις τήν προστασία
του ΑΛΛΑΧ, ενάντια στό Σατανά,
τόν (Πρώτο) Άρνητή.

﴿١٨﴾ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْءَانَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ
مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ

99. Καμία έξουσία δέν έχει
πάνω σ' αυτούς που πιστεύουν,
κι στηρίζονται
στόν Κύριο τους.

﴿١٩﴾ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ
رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

100. Ό μόνη έξουσία (του Σατανά) είναι
πάνω σ' αυτούς που τόν παίρνουν
σάν προστάτη και τόν συνεταιρίζουν
μέ τόν ΑΛΛΑΧ.

﴿٢٠﴾ إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ
وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ

101. **Κ**ι άν αντικαταστήσουμε
ένα σημείο (τό Κοράνιο)
μέ ένα άλλο – ό ΑΛΛΑΧ γνωρίζει
καλύτερα τι άποκαλύπτει
(κατά διαστήματα) – λέγουν:
*Έσύ δέν είσαι παρά πλαστογράφος
(έπινοητής)*.
Άλλά οι περισσότεροι άπ' αυτούς
δέν καταλαβαίνουν.

﴿٢١﴾ وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا يُنزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بِئْسَ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ

102. Πές, ότι τό Άγιο Πνεύμα έφερε
(τό Κοράνιο ώς) τήν άποκάλυψη

﴿٢٢﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ

θά σέ φέρουμε - έσένα - μάρτυρα μπροστά στον ίδιο (τό έθνος σου). Καί στείλαμε σέ σένα τό Βιβλίο πού έχει εξηγήσεις γιά όλα τά πράγματα, καθοδήγηση, εϋσπλαχνία και καλά νέα γιά τούς Μουσουλμάνους.

90. **9** ΑΛΛΑΧ διατάζει τή δικαιοσύνη, τήν άγαθοεργία και τή βοήθεια στους συγγενείς και άπαγορεύει κάθε μεγάλη άμαρτία άδικο και παράνομο. Σās προειδοποιεί ώστε να θυμηθείτε.

91. Νά είστε συνεπείς στη Συνθήκη του ΑΛΛΑΧ, - έφ' όσον έχετε ύποσχεθεί - και να μην παραβιάσετε τούς όρκους σας, μετά πού τούς έχετε επικυρώσει και - βέβαια - άφου είχατε κάνει τόν ΑΛΛΑΧ έγγυητή πίσω σας, γιατί ό ΑΛΛΑΧ γνωρίζει όλα τά έργα σας.

92. Καί μη μοιάσετε με τή γυναίκα (έκείνη) πού ζετύλιξε τή κλωστή, (πού είχε πλέξει γερά), ξηλώνοντας τήν πρώτη της κατάσταση και παίρνετε τούς όρκους σας - μεταξύ σας- ως άφορμή γιά να ξαναπατάτε τούς άλλους όταν βρίσκετε ένα έθνος μεγαλύτερο σ' άριθμό από ένα άλλο έθνος συμμαχό σας (με σκοπό να κάνετε μαζί του συμφωνία). Μ' αυτά ό ΑΛΛΑΧ σās δοκιμάζει και τήν 'Ημέρα της Κρίσης ('Ανάστασης) θά σās φανερώνει όλες τις διαφορές πού είχατε.

93. "Αν ήθελε ό ΑΛΛΑΧ θά σās έκανε όλους ένα έθνος κι όμως άφήνει στην πλάνη αυτούς πού θέλει, και καθοδηγεί αυτούς πού θέλει. Βέβαιο όμως ότι θά ρωτηθείτε γιά όλες τις πράξεις σας.

94. Καί μη παίρνετε τούς όρκους σας γιά να κάνετε άπάτες μεταξύ σας, τότε θά ξεγλιστρήσουν τά πόδια σας πού ήταν σταθερά και θά δοκιμάσετε (τίς συνέπειες) του κακού,

مِنَ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَاكَ شَيْبًا عَلَى هَؤُلَاءِ
وَوَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ بَيِّنَاتٍ لِّكُلِّ
شَيْءٍ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ

90. **9** إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ
وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ

91. **11** وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْفُضُوا
الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ
عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَعْمَلُونَ

92. **12** وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَقَصَتْ عَنْهُنَّ
بِعَدْوِيهِمْ أَنْكَلْنَا لِنَخَذِرَنَّهُمْ وَأَنبَتْنَا
بَيْنَهُمْ أَنْ يَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَعٌ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا
يَبْلُغُهُمُ اللَّهُ بِرَبِّهِمْ وَأَلْبَيْتُهُمْ لَكُمْ يُومَدُ
الْقَائِمَةُ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ

93. **13** وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً
وَلَكِن يَفِضِلْ مِنْ بَيْنِ مَا يَشَاءُ
وَلِنَسْئَلَنَّ عَنْ أَمْرِكُمْ لَعَلَّكُمْ

94. **14** وَلَا تَخْذَرُوا أَهْمَتِكُمْ دَخَلْنَا بَيْنَكُمْ
فَتَرَىٰ أقدامَ بَعْدَ بُيُوتِهِمْ وَأُولَئِكَ السُّوءُ بِمَا
صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

Έτσι συμπληρώνει τις Χάρες Του πάνω σας, γιά νά ύποταχθείτε στην Θέλησή Του (στό Ίσλαμ).

لَعَلَّكُمْ تَسْلَوْنَ

82. Άν όμως άπορριπτουν την πίστη, τότε τό καθήκον σου είναι (Ω Μουχάμμαντ!) νά κηρύτεις φανερά τό Μήνυμα.

﴿٥٢﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَدُ الْمُنِينُ

83. Γνωρίζουν τις χάρες του ΑΛΛΑΧ κι έπειτα τις άρνούνται κι οί περισσότεροι άπ' αυτούς είναι άπιστοι.

﴿٥٣﴾ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يَنْكُرُونَهَا
وَكَفَرُوا بِالْكَافِرُونَ

84. Κατά την Άνάσταση θά έγειρούμε ένα Μάρτυρα (άπόστολο) άπό κάθε Έθνος, και τότε δέν έπιτρέπεται στους άπιστους νά δικαιολογούν ουτε νά ζητήσουν χάρη άπό τόν ΑΛΛΑΧ.

﴿٥٤﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ

لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ

يَسْتَعْتَبُونَ

85. Κι αν οί άδικοι δοϋν την Τιμωρία, (τότε) καμιά άνακούφιση (δέν θά ύπάρξει) γι' αυτούς, κι ουτε τότε θά πάρουν άναβολή.

﴿٥٥﴾ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ

فَلَا يَخَفُ مِنْهُمْ وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ

86. Κι αν εκείνοι πού έδιναν συνεταιρους στον ΑΛΛΑΧ δοϋν τούς «συνεταιρους» τους, θά πουν: «Κυρίε μας! Αιτοί είναι «οί συνεταιροι» μας πού τούς έπικαλούσαμε αντί Σου». Αιτοί όμως (οί συνεταιροι) θά τούς έπιστρέψουν τό λόγο τους (και θά πουν): «Πράγματι είστε ψευτές!».

﴿٥٦﴾ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ

قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ

كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ فَأَلْقَوْا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ

إِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ

87. Έκείνη την Ήμέρα θά δείξουν (άνοιχτά) την ύποταγή (τους) στον ΑΛΛΑΧ κι όλες οί έπινοήσεις τους θά εξαφανιστούν.

﴿٥٧﴾ وَالْقَوْلَ إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامُ وَوَصَّلَ

عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْرَرُونَ

88. Έκείνοι πού άρνήθηκαν τόν ΑΛΛΑΧ κι έμπόδιζαν (τους ανθρώπους) άπ' τό Δρόμο του ΑΛΛΑΧ – γι' αυτούς θά αυξηήσουμε Τιμωρία πάνω στην Τιμωρία, γιά όσα μεταχειρίζονταν γιά νά εξαπλώσουν τό κακό.

﴿٥٨﴾ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ

اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا

يُفْسِدُونَ

89. **Κ**αι κατά την Ήμέρα της Άνάστασης έγειρούμε γιά κάθε Έθνος ένα μάρτυρα (άπόστολο) άπό τόν έαυτό τους άπ' την ίδια τη γενιά τους – και

﴿٥٩﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ

77. 'Ο ΑΛΛΑΧ κατέχει τὰ ἀόρατα τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς, καὶ τὸ ζήτημα τῆς Κρίσης δέν εἶναι παρά σάν τὸ σπινθηρισμὸ τοῦ ματιοῦ, ἢ ἀκόμα γρηγορότερα. Βέβαια ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Παντοδύναμος.

﴿۷۷﴾ وَلِلّٰهِ عِيبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا اَمْرُ السَّاعَةِ اِلَّا كَنَفِ الْبَصْرِ اَوْ هُوَ اَقْرَبُ اِنَّ لَآلِهَةَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

78. Καὶ ὁ ΑΛΛΑΧ σᾶς ἔβγαλε ἀπ' τῆς κοιλίης τῶν μητέρων σας, πού τότε δέν ξέρατε, τίποτε, κι ἔκανε γιά σᾶς τήν ἀκοή καὶ τήν δραση, καὶ τή νοημοσύνη γιά νά Τόν εὐχαριστεῖτε.

﴿۷۸﴾ وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُوْنِ اُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ

79. Μήπως δέν εἶδατε τὰ πουλιά προετοιμασμένα νά πετάνε στὸν ἀέρα; Τίποτε δέν τὰ κρατᾶ ψηλά παρά (ἢ δύναμη) τοῦ ΑΛΛΑΧ. Βέβαια σ' αὐτὸ ὑπάρχουν Σημεῖα γιά τοὺς ἀνθρώπους πού πιστεῦουν.

﴿۷۹﴾ اَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ مُصَوَّرِيْنَ فِيْ جَوَالِمَآءِ مَا يَمِئْتُكُمْنَ اِلَّا اللّٰهُ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ

80. 'Ο ΑΛΛΑΧ ἔκανε τὰ σπίτια γιά σᾶς χωρο διαμονῆς καὶ ἀνάπαυσης. Κι' ἔκανε γιά σᾶς – ἀπὸ τὰ δέρματα τῶν ζῶων – (σκηνές γιά) κατοικίες, πού τίς βρίσκετε τόσο ἐλαφρές (καὶ βολικές) σάν ταξιδεύετε κι ὅταν σταματᾶτε γιά νά διαμείνετε. Κι ἀπ' τὸ μαλλί τους καὶ τήν ἀπαλή κλωστή τους καὶ ἀπ' τῆς τρίχες τους, ἔκανε γιά σᾶς στρώματα καὶ εὐχάριστα σκεπάσματα γιά ἓνα χρονικὸ διάστημα.

﴿۸۰﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْاَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ اِقَامَتِكُمْ وَمِنْ اَصْوَافِهَا وَاَوْبَارِهَا وَاَشْعَارِهَا اَشْتَاتًا وَمَتَاعًا اِلَى حِينٍ

81. Καὶ ὁ ΑΛΛΑΧ ἔκανε – ἀπὸ ἐκεῖνα πού ἔπλασε –, μερικά πράγματα γιά νά σᾶς δίνουν σκιά, καὶ σέ μερικούς λόφους ἔκανε καταφύγιο γιά σᾶς, ἔκανε ἐπίσης τὰ φορέματα γιά νά προφυλάγεστε ἀπὸ τῆ ζέστη (καὶ τὸ κρύο) καὶ τὰ θεωρακισμένα σακεκία γιά νά σᾶς προφυλάγουν ἀπ' τήν (ἀναμεταξύ) σας βία.

﴿۸۱﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَخْلَاقِ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْجَابِ اِلَآكُنْتُمْ اَوْ جَعَلَ لَكُمْ سَرَابِلَ تَقِيْكُمْ مِنَ الْحَرِّ وَسَرَابِلَ تَقِيْكُمْ بِأَسْمِكُمْ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَيْنَا

νά είναι ίσοι στην εκτίμηση.
Μήπως λοιπόν θ' άρνηθούν
τις χαρές του ΑΛΛΑΧ;

أَفِيْنَعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

72. Κι ο ΑΛΛΑΧ Έκανε για σās συζύγους
άπο τό ίδιο τό γένος κι Έκανε
για σās —άπ' τίς συζύγους σας—
παιδιά και εγγόνια,
και σās εφοδιάσαμε μέ τά καλύτερα
(άγαθά). Μήπως — λοιπόν —
(έπιτρέπεται) νά πιστεύσουν στο άδικο
και άρνούνται τίς χαρές του ΑΛΛΑΧ!

﴿٧٢﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ
وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
أَفَأَبْطِلُوا بِاللَّيْلِ يُؤْمِنُونَ وَبِعَمَلِهِمْ
يَكْفُرُونَ

73. Και λατρεύουν άλλες (θεότητες)
έκτός του ΑΛΛΑΧ που δέν Έχουν
τή δύναμη να τους προμηθεύσουν
άπ' τους ούρανοús
και τή γή—, κι ούτε
μπορούν νά κάνουν τίποτε;

﴿٧٣﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ
لَهُمْ رِزْقًا

74. **Μ**ήν επινοείτε παρομοιώσεις
για τόν ΑΛΛΑΧ (που δέν συγκρίνεται).
Γιατί ο ΑΛΛΑΧ γνωρίζει,
κι έσεις δέν γνωρίζετε.

﴿٧٤﴾ مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا
وَلَا يَسْطِيعُونَ

75. 'Ο ΑΛΛΑΧ παρουσίασε τήν Παραβολή
(των δύο ανθρώπων)
ό Ένας ήταν σκλάβος — κάτω
άπ' τήν ιδιοκτησία ενός άλλου—,
και δέν είχε τή δύναμη
νά κάνει τίποτε, κι (ό άλλος),
που του είχαμε — 'Εμείς —
παραχωρήσει πλουσιοπάροχα
άγαθά άπο τά όποια
ξοδεύει (κάνοντας έλεημοσύνες)
στά κρυφά και στά φανερά.
Μήπως κι οι δύο τους είναι ίσοι;
Δόξα πρέπει στον ΑΛΛΑΧ.
Κι όμως οι περισσότεροι άπ' αυτούς
δέν τό έννοοϋν.

﴿٧٥﴾ فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ
يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

﴿٧٥﴾ • ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا
لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّْا رِزْقًا
حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ
يَسْتَوُونَ أَنْجِدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ

76. 'Ο ΑΛΛΑΧ παρουσίασε (κι άλλη)
παραβολή μέ δύο άνδρες:
'Ο Ένας άπ' αυτούς βουβός, χωρίς
καμιά δύναμη για ότιόποτε, και
θεωρείται ως βάρος
στον κύριο του.
'Οπουδήποτε τόν στέλνει,
δέν φέρνει τίποτε καλό.
Είνα — λοιπόν — αυτός ίσος
μ' εκείνον που έντέλλεται
τό δίκαιο και βαδίζει
στον σωστό δρόμο;

﴿٧٦﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا زَجَلَيْنِ أَحَدُهُمَا
أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى
مَوْلَاهُ أَيْنَمَا تُوجَّهُهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي
هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ
بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

66. **Κ**αί βέβαια στά ζωντανά (άκόμη) έχετε μάθημα νά βρείτε σημείο, άπ' σάς κάνουμε νά πίνετε άπ' ότι βρήσκειται στά σπλάχνα τους —ανάμεσα στις έκκρίσεις και στό αίμα— κάναμε όστε νά πίνετε γάλα άγνό κι εύχάριστο γι αυτόους πού τό πίνουν.

﴿ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۗ نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِمْ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ ۗ ﴾

67. Κι άπ' τά φρούτα της χουρμαδιάς και της κληματαριάς παίρνετε άπ' αυτά ποτά και ύγιεινή τροφή. Και σ' αυτό άκόμη ύπάρχει Σημείο γιά τούς ανθρώπους πού λογικεύονται (καταλαβαίνουν).

﴿ وَمِنْ شَرَابِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۗ ﴾

68. Κι έχει έμπνεύσει ό Κύριός σου στις Μέλισσες : «Νά οικοδομήσεις τά κελιά σας στά βουνά και στά δέντρα και σ' ότι φτιάχνουν οι (άνθρώπινες) άπό κατοικίες.

﴿ وَأَوْحَيْنَا لَكَ إِلَى النَّعْلِ أَنْ تَأْخُذَ مِنَ الْجِبَالِ يَتُوبًا وَمِمَّا الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ۗ ﴾

69. *Έπειτα νά τρώγετε άπ' όλα τά φρούτα (της γής) και νά βρίσκετε μ' επιδεξιότητα τούς εύρύχωρους δρόμους του Κυρίου σου». Βγάζει άπ' τά σπλάχνα της ένα ποτό, —μέ διαφορετικά χρώματα—, πού είναι θεραπευτικό γιά τούς ανθρώπους. Πραγματικά σ' αυτό ύπάρχει σημείο γιά εκείνους τούς ανθρώπους πού σκέπτονται.

﴿ ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذَٰلِكَ يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۗ ﴾

70. 'Ο ΑΛΛΑΧ σάς έχει δημιουργήσει κι έπειτα άνακαλεί τίς ψυχές σας στό θάνατο. Μερικοί δέ άπό σάς θά φτάσουν σε μι άδύνατη ηλικία, (θά γεράσουν) όστε να μή γνωρίζουν τίποτε, μετά άπό τόσα πού έχουν μάθει. Γιατί ό ΑΛΛΑΧ είναι Παντογόνιστης, Πανίσχυρος.

﴿ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يُوفِّيكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ مُرِدُّ إِلَىٰ أَرْدَاةٍ الْعُمُرِ لَكِنِّي لَا يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمِي شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ قَدِيرٌ ۗ ﴾

71. **Κ**ι ό ΑΛΛΑΧ έχει προτιμήσει όρισμένους άπό σάς περισσότερο άπ' τούς άλλους στά χαρισμένα αγαθά Του Κι όμως αυτοί πού έχουν εύνοηθεί περισσότερο, δέν θά δώσουν άπ' τά αγαθά σ' αυτούς πού τό δεξι τους χέρι έξουσιάζει (στους δούλους), όστε

﴿ وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ ۖ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَأْيِي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ ۗ ﴾

60. Γι' αυτούς πού δέν πιστεύουν στη Μέλλουσα Ζωή ἀνήκα — ἡ παρομοίωση τοῦ κακοῦ. Καί στόν ΑΛΛΑΧ ἀνήκει ἡ ἀνώτατη παρομοίωση (ἐπίθετο). Εἶναι Παντοδύναμος, Πάνσοφος.

61. **Κ**ι ἂν ἦταν νά τιμωρήσει ὁ ΑΛΛΑΧ τοὺς ἀνθρώπους γιὰ τίς ἀδικίες τους, δέν θά ἄφηνε πάνω (στή γῆ) οὔτε ἓνα πλάσμα ζωντανό, ἀλλά τοὺς ἀναβάλλει (δίνοντάς τους προθεσμία) γιὰ ἓνα ὀρισμένο χρονικό διάστημα. Κι ἂν ἔλθει τό τέλος τους, δέν θά τοὺς εἶναι δυνατὸ νά ἀναβάλουν (τὴν τιμωρία) οὔτε γιὰ μιά ὥρα, κι οὔτε καί νά τὴ ἐπισπεύσουν.

62. Κι ἀποδίδουν στόν ΑΛΛΑΧ ἐκεῖνο πού οἱ ἴδιοι ἀποστρέφονται (γιὰ τὸν ἑαυτὸ τους), κι ἡ γλώσσα τους βεβαιώνει τὴν ψευτιά, διὸ ἡ καλὴ ἀνταμοιβὴ τοὺς ἀνήκουν (στο τέλος). Χωρὶς ἀμφιβολία γι' αὐτοὺς εἶναι ἡ Φωτιά, καί θά εἶναι οἱ πρῶτοι πού θά ριχτοῦν σ' αὐτή!

63. **Μ**ά τόν ΑΛΛΑΧ, ἔχουμε (ἐπίσης) στείλει (τοὺς ἀποστόλους μας) στά ἔθνη πρὶν ἀπὸ σένα. Ὁ Σατανάς ὁμοῦς ἔκανε ὥστε οἱ ἁμαρτίες τους (τῶν ἁμαρτωλῶν) νά φαίνονται ἁμάρτια στὸν ἑαυτὸ τους. Εἶναι σήμερα (ὁ Σατανάς) ὁ προστάτης τους, — καί (γι' αὐτὸ) θά ἔχουν ἀνυπόφορα βάσανα.

64. Κι δέν ἔχουμε στείλει σέ σένα κάτω τό Βιβλίον, παρὰ μόνον νά φανερώσεις σ' αὐτοὺς αὐτὰ γιὰ τὰ ὁποῖα εἶχαν διαφορῆς, καί εἶναι καθοδήγησι καί εὐσεπλαχνία γιὰ τό λαὸ ἐκεῖνο πού πιστεύει.

65. Κι ὁ ΑΛΛΑΧ ἔστειλε ἀπ' τὸν οὐρανὸ τό νερό κάτω, πού ζωογονεῖ τὴ γῆ, μετὰ πού ἔχει νεκρωθεῖ. Σ' αὐτὸ — βέβαια — ὑπάρχει ἓνα σημεῖο γι' αὐτοὺς πού ἀκούουν.

٦٠ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

٦١. وَلَوْ يُرِيدُ اللَّهُ الْفِتْنَةَ لَآتَىٰ السَّاسَ بِظُلْمِهِ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَا يَكُن يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

٦٢. وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَيْدِيهِمُ الْكَيْدَ أَنَّ لَهُمْ أَحْسَنَىٰ لَآخِرَةٍ وَأَنَّهُم مُّفْطِنُونَ

٦٣. قَالَهُ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَرِيقًا لَّهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَعُوتُوا وَلِيْنَهُمْ أَيْوَمَ وَمَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

٦٤. وَمَا أُنزِلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

٦٥. وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَّبِعُونَ

51. **Κ**αί εἶπε ὁ ΑΛΛΑΧ: «Μή παίρνετε (γιά λατρεία) δύο θεούς, γιατί εἶμαι ὁ Ἕνας Μοναδικός Θεός. Ἐμένα μόνο φοβηθεῖτε».

٥١ • وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا لِلَّهِ إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ
إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَإِلَٰهِي فَآرْهُبُون

52. Σ' Αὐτόν ἀνήκει ὀτιδήποτε ὑπάρχει στοὺς οὐρανοὺς καὶ στή γῆ, καί σ' Αὐτόν ὀφείλεται ἡ καθαρή πίστη – αἰώνια –
Πῶς – λοιπόν – φοβᾶστε ἄλλον, ἐκτός τόν ΑΛΛΑΧ;

٥٢ • وَلَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَهُ الْذِيْنُ وَاَصْبٰغًا اَفْعٰبًا لِّلّٰهِ تَتَّقُوْنَ

53. Κι ὅσα ἀγαθὰ ἔχετε, ἀπ' τόν ΑΛΛΑΧ μόνο προέρχονται κι ὅταν ἀκόμα σᾶς συμβεῖ ἓνα δυστύχημα, σ' Αὐτόν προστρέχετε με προσευχές.

٥٣ • وَمَا يَكُْمُ مِنْ نَفْسٍ مِّنْ اَللّٰهِ ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضَّرْعُ قَالُوْا نَحْنُ نَحْنُ

54. Ἐπειτα, ὅταν ἀπομακρύνει ἀπὸ σᾶς τόν κίνδυνο, τότε μερικοὶ ἀπὸ σᾶς μὲ ἄλλες θεότητες Τόν Κύριο τους συνεταίριζου.

٥٤ • ثُمَّ اِذَا كَفَفَ الضَّرْعَ عَنْكُمْ اِذَا قٰوِمُوْا مِنْكُمْ يَرْبِّوْهُ يَشْرِكُوْنَ

55. Ἄρνοῦνται τίς χαρὲς πού τοὺς δόσαμε. Ἄς ἀπολαμβάνετε. Κι ὁμως ἀργότερα θά μάθετε τίς συνέπειες.

٥٥ • لِيَكْفُرُوْا بِمَاۤ اٰتَيْنٰهُمْ فَتَتَّبِعُوْا فِتْوٰى تَعْلُوْنَ

56. Κι ἀκόμα ἐκχωροῦν σέ πράγματα πού δὲν ξέρου (στά εἰδωλα) ἓνα μέρος ἀπ' αὐτὰ πού τοὺς χαρίσαμε! Μά τὸ ΑΛΛΑΧ θά κληθεῖτε – ὀπωσδήποτε – νά δώσετε λόγο γιά τίς (ψευδτικες) ἐπινοήσεις σας.

٥٦ • وَيَجْعَلُوْنَ لِمَا لَا يَعْلَمُوْنَ نَصِيْبًا مِّنْ رَّزَقِنَاۤ هُمْ نَالُوْهُ لَتَتَّلَوْنَ اَعْمٰكُنْتُمْ فَتَقَرُّوْنَ

57. **Κ**ι ἐκχωροῦν στόν ΑΛΛΑΧ τὰ κορίτσια! Δόξα στόν ΑΛΛΑΧ! Ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι ἀνώτερος. Γιά τόν ἑαυτό τους (ἐκχωροῦν) ὅτι ἐπιθυμοῦν (δηλ. τὰ ἀγόρια).

٥٧ • وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ الْاُنْتِ سُبْحٰنُوْهُ وَلَمْ يَتَّيَسَّرُوْا

58. Κι ἂν φτάσει σ' ἓναν ἀπ' αὐτοὺς τὸ νέο γιά (τὴ γέννηση) ἑνὸς κοριτσιοῦ, (τότε) σκοτεινιάζει τὸ πρόσωπό του καὶ ἐνδόμυχα λυπᾶται καὶ γεμίζει ἀπ' ὀργή.

٥٨ • وَاِذَا بَشَّرَ اَحَدُهُم بِالْاُنْتِ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيْمٌ

59. Κρύβεται ἀπὸ ντροπὴ πρὸς τοὺς συνανθρώπους του ἐπειδὴ ἔχει λάβει ὄσχημα νέα! Μήπως θά πρέπει νά τὸ κρατήσει (ὀπομένοντας) τὴν περιφρόνηση, ἢ νά τὸ θάψει στό χῶμα; τί ἄθλια ἀπόφαση πού θά πάρουν!

٥٩ • يَتَوَرَّوْنَ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبَدُوْهُ اَيُّكُمْ عَلٰٓمُوْنَ اَقْرَبُ شُرُوْفِ الْاَرْضِ اِلَآسَآءَ مَا يَجْعَلُوْنَ

43. **Κ**αί πρὶν ἀπὸ σένα οἱ ἀπόστολοι πού ἔχουμε στείλει δὲν ἦταν παρά ἄνθρωποι πού τοὺς ἐμπνεύσαμε. Ἄν δὲν τὸ γνωρίζετε ρωτήστε αὐτοὺς πού κατέχουν τὸ Μήνυμα.

﴿٤٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَاسْتَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

44. (Τοὺς ἔχουμε στείλει) μὲ Θεϊκά Σημεῖα, καὶ Γραφές καὶ στείλαμε (ἀκόμη) σὲ σένα κάτω τὸ Κοράνιο, γιὰ νὰ ἐξηγήσεις στοὺς ἀνθρώπους καθαρά, ἐκεῖνο πού ἔχει σταλῆ σ' αὐτοὺς, καί... ἴσως μπορέσουν νὰ σκεφτοῦν.

﴿٤٤﴾ وَالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَسْفَحُونَ

45. **Μ**ήπως ἐκεῖνοι πού ἐπινοοῦσαν (συνωμοσίες) δὲν φοβοῦνται νὰ τοὺς καταβροχθίζει ἢ γῆ ἢ νὰ τοὺς ἔρχεται τὸ βάσανο ἀπὸ ἐκεῖ πού δὲν τὴν περμιένουν;

﴿٤٥﴾ أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَسَاءِلَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ

46. Εἶτε τοὺς ξαφανίζει μὲ τὴν τιμωρία Του κατὰ τίς καθημερινές δουλειές τους καὶ τότε δὲν τὴν ἐξεφεύγει κανεὶς ἀπ' αὐτοὺς;

﴿٤٦﴾ أَوْ يَأْخُذُهُمْ فِي تَقْلِيدِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ

47. Εἶτε τοὺς χτυπᾶ μὲ τὴν τιμωρία Του σὲ περίπτωση φόβου ἀλλὰ μὲ σᾶς (τὸ ἔθνος τοῦ Μουχαμμαντ) ὁ Κύριος σᾶς εἶναι Ἐλεήμονας (ἀφοῦ δὲν σᾶς ἐξαφάνισε μὲ τὴν τιμωρία του).

﴿٤٧﴾ أَوْ يَأْخُذُهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ

48. **Μ**ήπως δὲν βλέπουν στὴ δημιουργία τοῦ ΑΛΛΑΧ – (ἀκόμα) καὶ ἀνάμεσα (στ' ἄψυχα) πράγματα – πῶς οἱ σκιές τους περιστρέφονται ἀπὸ δεξιά καὶ ἀριστερά, γιὰ νὰ προσκυνήσουν τὸν ΑΛΛΑΧ ταπεινωμένες καὶ ὑποταγμένες;

﴿٤٨﴾ أَوْ لَرَبِّرُوا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَنْفَعُونَهُمْ أَظَلُّوا لِلَّهِ عِزِّ الْقَبِيحِ وَالشَّكَايِلِ يُجْعَلُونَ لِيهِ ذِكْرًا مِمَّنْ دَخِرُونَ

49. Γιὰ τὸν ΑΛΛΑΧ ὑποτάσσονται ὅλα ὅσα βρίσκονται στοὺς οὐρανοὺς καὶ στὴ γῆ, ἀπὸ ζωντανὰ καὶ ἀγγέλους, καὶ αὐτοὶ (οἱ ἀγγελοι) δὲν ὑπερφηανεύονται.

﴿٤٩﴾ وَلِلَّهِ يُعْبَدُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهَذَا لَا يُسْتَكْبَرُونَ

50. Σέβονται τὸν Κύριό τους (πού εἶναι Μέγας) πάνω ἀπ' αὐτοὺς, καὶ ὑπακούουν σὲ ὅσα ἔχουν διαταχθεῖ.

﴿٥٠﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

«Νά λατρεύετε μόνο τόν ΑΛΛΑΧ και ν' αποφεύγετε τήν ειδωλολατρία». Ὑπῆρξαν μερικοί πού ὁ ΑΛΛΑΧ τούς καθοδήγησε, καί ἄλλους πού πάνω τους ἡ πλάνη ἔγινε ἀναπόφευκτη. Γι' αὐτό ταξιδέψτε στή γῆ καί δεῖτε ποῖο ἦταν τό τέλος ἐκείνων πού ἀρνήθηκαν (τήν Ἀλήθεια) διαφεύδοντας (τούς ἀποστόλους).

عَبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الصَّلٰوةَ ۗ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَىٰ اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الصَّلٰةُ ۗ فَيَذَرُهَا فِى الْاَرْضِ فَاَنْظُرْ وَاَكَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِبِيْنَ

٣٧ ۞ لَنْ نُخْرِضَ عَلَىٰ هٰذِهِمْ فَاِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يَّضِلُّ ۗ وَمَا لَهُمْ مِنْ مُّجْرِمِيْنَ

37. Ἄν εἶσαι (Ἦ Μουχάμμαντ) ἀνυπόμονος γιά τήν καθοδήγησή τους, ὁ ΑΛΛΑΧ ὁμως δέν καθοδηγεῖ ὅποιον ἀφήνει στήν πλάνη, καί κανένα βοηθό δέν πρόκειται νά ἔχουν οἱ πλανοῦμενοι.

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ آيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ بَلَاءٍ وَعَدَا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

38. Ὁρκίζονται μέ τόν πῖο δυνατό τους ὄρκο στό ΑΛΛΑΧ ὅτι δέν θά ἀναστήσει ὁ ΑΛΛΑΧ αὐτούς πού πέθαναν. Ὅχι, εἶναι μιὰ ἀληθινή ὑπόσχεση πού ὁ ΑΛΛΑΧ εἶχε δώσει. Κι ὁμως οἱ περισσότεροι ἀπ' τούς ἀνθρώπους δέν τό γνωρίζουν.

٣٨ ۞ وَالَّذِيْنَ لَهُمُ الَّذِيْ يُخَالِفُوْنَ فِيْهِ وَيَلْعَلُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰذِبِيْنَ

39. (Πρέπει ν' ἀναστηθοῦν) γιά ν' ἀποδείξει σ' αὐτούς (τήν ἀλήθεια) πού γι' αὐτήν διαφωνοῦσαν, καί γιά νά μάθουν οἱ ἄπιστοι ὅτι ἦταν ψεῦδες.

٣٩ ۞ اِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ اِذَا ارٰذْنٰهُ اَن نَّفُوْعَلُوْهُ ۗ كُنْ فَيَعْمَلُوْنَ

40. Ὅτιδήποτε θέλουμε νά γίνει τό λέμε: «γεννηθήτω» καί γίνεται.

٤٠ ۞ وَالَّذِيْنَ هٰجَرُوْا فِيْ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوْا لَنَبُوْعَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۗ وَلَا جَزَءُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ

41. Ἐκεῖνοι πού μετανάστεψαν ὑπέρ του ΑΛΛΑΧ – μετά πού ὑπέφεραν καταπιέσεις – θά τους βάλουμε (σίγουρα) σέ καλό σ' αὐτόν τόν κόσμο, ἐνῶ ἡ ἀμοιβή τῆς Μέλουσας Ζωῆς εἶναι μεγαλύτερη, ἂν μόνο γνωρίζαν.

٤١ ۞ الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ

42. Αὐτοῖ εἶναι πού ὑπομένουν καρτερικά καί ὑποστηρίζουν τόν Κύριό τους.

٤٢ ۞

Ἵσσοι ἀγαθοεργούν σ' αὐτό τόν κόσμο,
θά ἀπολαμβάνουν καλό, ἀλλά ἡ
Μέλλουσα Ζωή
εἶναι πολύ καλύτερη.
Ἐξαιρετη εἶναι
ἡ διαμονή τῶν ἐνάρετων!

هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ
وَلِنَعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ

31. Κῆποι τῆς Αἰωνιότητος εἶναι ἐκεῖ
πού θά μποῦν μέ τὰ ποτάμια
ἀπό κάτω τους νά κυλοῦν
καί θά ἔχουν
ὁ,τι κι ἂν ζητήσουν.
Μ' αὐτό τόν τρόπο ὁ ΑΛΛΑΧ
ἀμείβει τοὺς ἐνάρετους,

31 جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ
يُجْزَى اللَّهُ الْمُتَّقِينَ

32. Αὐτοί, πού ἡ ζωὴ τους τὴν παίρνουν
οἱ ἄγγελοι σέ κατάσταση
ἀγνότητος, λέγοντας (σ' αὐτούς):
«Εἰρήνη πάνω σας!
Μπεῖτε στὸν Παράδεισο γιὰ τὸ (καλό)
πού ἔχετε κάνει (στὸν κόσμο).».

32 الَّذِينَ تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ
يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا
الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

33. **Μ**ήπως (οἱ ἄπιστοι) περιμένουν
μέχρις ὅτου οἱ ἄγγελοι ἔλθουν
σ' αὐτούς, ἡ μήπως ἔλθει ἡ καταδίκη
ἀπὸ τὸ Κύριό σου,
(γιὰ τὴν καταδίκη τους;)
Τὸ ἴδιο ἔκαναν καί ἐκεῖνοι
πού ἔζησαν πρὶν ἀπ' αὐτούς.
Κι ὁμοῦς ὁ ΑΛΛΑΧ δέν τοὺς ἀδίκησε,
ἐνῶ, οἱ ἴδιοι ἀδίκησαν τὸν ἑαυτοὺς τους.

33 هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ
أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

34. Τοὺς πρόλαβαν τὰ κακὰ
ἀποτελέσματα ἀπ' τὰ ἔργα τους,
καί ἡ τιμωρία τοὺς περιορίσε
γιὰ ἐκεῖνα πού πρὶν εἰρωνεύονταν.

34 فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا
كَانُوا يَوْمِيهِ يَسْتَهْزِئُونَ

35. Καί εἶπαν οἱ εἰδωλολάτρες:
«Ἄν ἤθελε ὁ ΑΛΛΑΧ δέν θά λατρεύαμε
Ἄλλον ἐκτός ἀπ' Αὐτόν, οὔτε ἡμεῖς,
οὔτε οἱ πατέρες μας, – κι οὔτε
θά ἀπαγορεύαμε
ὁ,τι ὁ ΑΛΛΑΧ ἐπέτρεψε.
Ἐτσι ἔκαναν οἱ προγονοὶ τους.
Ἄλλὰ ποιά εἶναι ἡ ἀποστολή
τῶν ἀποστόλων παρὰ μόνο
νά κηρύξουν τὸ Καθαρὸ Μήνυμα;

35 وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْلَا نَزَّلَ اللَّهُ
عِبَادَةً نَايِمًا وَمِنَ الَّذِينَ مِنْ شَرِكِنَا
وَلَا آبَاءَ أَوْ آبَاءَ آبَائِنَا الْأُولَى
كَذَلِكَ فَفَعَلْنَا لِمَنْ مِنْ شَرِكِنَا
عَلَى الرَّسُولِ لَوْلَا الْبَلَاغُ الْبَيْنُ

36. Βέβαια ἔχουμε στείλει
σέ κάθε ἔθνος ἕναν ἀπόστολο,
(μέ τὴν Ἐντολή):

36 وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ

25. "Ας" τους νά σηκώνουν — κατά την 'Ημέρα της Κρίσης — όλόκληρο τό βάρος τών εγκλημάτων καθώς και κάτι άπ' τό βάρος εκείων που — (άπό άγνοια — τούς παραπλάνησαν). Πόσο άθλιο είναι τό βάρος που σηκώνουν!

﴿يَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ
بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ أَلِيسَاءَ مَا يَزِرُونَ﴾

26. **Κ**ι εκείνοι που έζησαν πριν άπ' αύτους συνωμοτούσαν επίσης (ένάντια στό Δρόμο του ΑΛΛΑΧ) 'Ο ΑΛΛΑΧ όμως πήρε τίς οικοδομές τους άπ' τά θεμέλια, κι οι όροφές έπεσαν κάτω, άπό πάνω τους, κι ή τιμωρία τούς ήρθε άπό εκεί που δέν την περίμεναν.

﴿قَدَّمَكَ الرَّالِّينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَنَّ اللَّهَ
بُنَيْتُهُمْ مِنَ الْقَوَائِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَتْهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا
يَشْعُرُونَ﴾

27. Έπειτα — κατά την 'Ημέρα της Κρίσης — ό ΑΛΛΑΧ θά τούς ντροπιάσει και θά τούς πει: «Πού είναι οι «συνέταίροι» Μου που τούς εΐχατε ως άφορμή για νά διαφωνείτε με τούς άποστόλους;» Έκείνοι δέ που ήταν προικισμένοι με τή γνώση θά πουν: «Σήμερα — πράγματι —ή Ντροπή κι ή άθλιότητα άνήκουν στούς άπιστους».

﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِبُهُمْ
وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
سُئِلْتُمْ فِيهِمْ قَالُوا الَّذِينَ أُوْتُوا الْوَعْدَ
إِنَّكَ أَنْزَلْتَهُمْ يَوْمَ وَالسَّوْءِ عَلَى
الْكَافِرِينَ﴾

28. «(Δηλαδή) εκείνοι που τίς ζωές τους πήραν οι άγγελιοι, γιατί άδίκησαν τίς ίδιες τίς ψυχές τους.» Έπειτα θά προτεινουν ύποταγή ότι: «Δέν έχουμε κάνει (έν γνώσει) κακό.» (Και οι άγγελοι θά άπαντήσουν): «όχι, ό ΑΛΛΑΧ γνωρίζει πραγματικά καλά όλα όσα κάνατε,

﴿الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمُ السَّلَاطَةَ ظُلْمًا لِي
أَنْفُسِهِمْ فَأَلْفَوْا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ
سَوْءٍ بَلَّغْنَاكَ آيَاتِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ﴾

29. «Νά μπειτε άπ' τίς πόρτες της Κόλασης και νά μένετε εκεί για πάντα. Έτσι κακή είναι ή διαμονή τών ύπερπφάνων.»

﴿فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
فَلَيْسَ مَشْوَى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ﴾

30. **Σ** τούς έναρτεους δέ, σ' εκείνους που σέβονται (τόν ΑΛΛΑΧ όταν) θά τούς λένε: «Τι είναι εκείνο που ό Κύριός σας έχει άποκαλύψει;» θά πουν: «'Ο, τι είναι καλό.»

﴿• وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ
رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ ۗ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي

15. **Κ**ι ὕψωσε στὴ γῆ τὰ βουνὰ
νά στέκονται σταθερά,
νά μὴ πλανήσει ἡ γῆ μὲ σᾶς
καὶ ποτάμια καὶ δρόμους,
ἴσως καὶ μπορέσετε
νά καθοδηγηθεῖτε.

١٥ وَالَّذِينَ فِي الْأَرْضِ دَرَسُوا أَن يَمِيدَ بِكُمْ
وَأَنْهَرًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

16. Καὶ σημεῖα (στὴ γῆ) καὶ συνθήματα
καὶ μὲ τ' ἄστρα (οἱ ἄνθρωποι)
ὀδηγοῦν τὸν ἑαυτοῦ τους.

١٦ وَعَلَمَاتٍ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ

17. **Εἶ**ναι ποτὲ δυνατό 'Εκεῖνος
πού δημιουργεῖ νά μοιάζει
μ' ἐκεῖνον πού δέν δημιουργεῖ;
Δέν θά συνετισθεῖτε;

١٧ أَفَمَن يَخْلُقُ كَمَن لَّا يَخْلُقُ

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

18. Ἄν προσπαθήσετε νά μετρήσετε
τίς χαρὲς τοῦ ΑΛΛΑΧ θά σᾶς ἦταν
ἀδύνατο νά τίς ἀπαριθμήσετε.
Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι
'Επιεικῆς, 'Ελεήμονας.

١٨ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصَوْنَ

إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

19. Κι ὁ ΑΛΛΑΧ γνωρίζει καλὰ
τί κρύβετε καὶ τί ἀποκαλύπτετε.

١٩ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُُونَ وَمَا تُهْلِكُونَ

20. Κι ἐκεῖνοι πού ἐπικαλοῦνται
ἄλλους θεοὺς – πλὴν τοῦ ΑΛΛΑΧ –
δέν ἐδημιούργησαν τίποτε,
καὶ εἶναι οἱ ἴδιοι δημιουργήματα.

٢٠ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا

يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ

أَمْوَاتٌ غَيْرٌ أَحْيَاءُ وَمَا

يَشْعُرُونَ أَيَّاتِ يُبْعَثُونَ

22. **Θ**ΑΛΛΑΧ εἶναι ὁ Μοναδικὸς θεός.
'Εκεῖνοι πού δέν πιστεύουν
στὴ Μέλλουσα ζωῆ, οἱ καρδιές τους
ἀρνοῦνται (τὴν μοναδικότητα
τοῦ ΑΛΛΑΧ), καὶ εἶναι ὑπερήφανοι.

٢٢ لِلَّهِكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ

لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُم

مُنْكِرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ

٢٣ لِأَجْرٍ أَن لَّو يَسْتُرُونَ

وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ

23. Ὁ ΑΛΛΑΧ – χωρὶς ἀμφιβολία –
γνωρίζει ἐκεῖνα πού κρύβουν
κι ἐκεῖνα πού ἀποκαλύπτουν
κι ἀληθινὰ δέν ἀγαπᾶ
τοὺς ὑπερήφανους.

٢٤ فَلَمَّا قِيلَ لَهُم مَّاذَا آتَىٰ رَبُّكُمُ

قَالُوا أَسْطِيزُ الْأَوَّلِينَ

24. Κι ὅταν λεχθῆ σ' αὐτοὺς (τοὺς ὑποκριτές):
'Τι εἶναι αὐτό πού ὁ Κύριός σας
ἔχει στείλει κάτω στὸν Μουχάμμαντ;»
λένε: «Παραμύθια τῶν προγόνων!»

8. Καί (ἔπλασε) τὰ ἄλογα,
τὰ μουλάρια, καί τὰ γαιδοῦρια
γιά νά τά καβαλικεύετε καί
(γιά νά τά μεταχειρίζεστε)
γιά ἐπίδειξη (καί κόσμημα).
Κι ἔπλασε (κι ἄλλα) πράγματα
πού γι' αὐτά δέν ἔχετε γνώση.

8 وَالْغَيْبِ وَالْإِنْعَامِ وَالْحَمِيرِ
لِتَرْكَبُوهَا وَرَبِّهَا وَيَخْلُقَ مَا لَا تَعْلَمُونَ

9. **Κ**ι ὁ ΑΛΛΑΧ ὀδηγεῖ στόν σωστό
Δρόμο, ἀλλά ὑπάρχουν
καί οἱ δρόμοι πού παραστρατοῦν.
Ἄν ὁμοῦς ὁ ΑΛΛΑΧ ἤθελε θά μπορούσε
ὄλους σας νά σᾶς καθοδηγήσει.

9 وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ
شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ

10. **Ε** κείνος εἶναι πού κατεβάζει
νερό ἀπ' τόν οὐρανό, πού
ἀπ' αὐτό πίνετε, κι ἀπ' αὐτό
(φυτρώνει) ἡ βλάστηση πού
τρέφονται τὰ ποιμνιά σας.

10 هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ
مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ نَجْعٌ فِيهِ شَبَابٌ

11. Μ' αὐτό κάνει νά φυτρώνει
γιά σᾶς τὸ σιτάρι, καί οἱ ἐλιές,
κι οἱ χουρμαδιές, καί τ' ἀμπέλια
κι ἀπ' ὅλα τὰ εἶδη τῶν καρπῶν.
Σ' αὐτό - βέβαια - ὑπάρχει
ἓνα Σημάδι γιά τοὺς ἀνθρώπους
πού σκέπτεται.

11 يُبَيِّنُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ
وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

12. **Ε** χει δαμάσει σέ σᾶς τῆ νύχτα
καί τῆ μέρα, τόν ἥλιο καί
τὸ φεγγάρι, καί τὰ ἀστέρια εἶναι
δαμασμένα γιά σᾶς
μέ τὸ πρόσταγμά Του.
Σ' αὐτά - βέβαια - ὑπάρχουν Σημεῖα
γιά τοὺς ἀνθρώπους πού λογικεύονται.

12 وَسَخَّرْنَا لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِ رَبِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

13. Καί τὰ πάντα πάνω στή γῆ
γιά σᾶς τὰ ἔχει πολλαπλασιάσει
σέ διάφορα χρώματα (καί ποικιλίες).
Σ' αὐτό - βέβαια - ὑπάρχει
ἓνα Σημεῖο γιά τοὺς
ἀνθρώπους πού καταλαβαίνουν
τὸ μάθημα

13 وَمَا ذَرَأْنَاكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانًا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَذَكَّرُونَ

14. **Ε** κείνος εἶναι πού δάμασε γιά σᾶς
τῆ θάλασσα, ὥστε νά μπορείτε
νά τρῶτε φρέσκο καί τρυφερό κρέας
καί νά βγάζετε ἀπ' αὐτῆ
κοσμήματα γιά νά τά φορᾶτε.
Καί βλέπετε καί τὰ καράβια
πού - πάνω της - διασχίζουν
τά κύματα, ὥστε (ἔτσι)
νά ἐπιδιώξετε τῆ χάρη Του καί
νά μπορέσετε νά εἰστε εὐγνώμονες.

14 وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لَكُمْ تَكُونُوا مِنْهُ
تَحْسَبُونَ أَنَّكُمْ مُسَخَّرَاتٌ مِنْهُ لِيُبَيِّنَ
لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ
أَيُّكُمْ شَاكِرٌ لِّعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

(16) Τό στάδιο -άλ - Νάχλ» ή Μέλισσα
Μέκκα - σέ 128 εδάφια

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ
Ἐλεήμονα κι Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Α**ναπόφευκτα, (Βεβαιότατα), θά ἔρθῃ
ἡ Κρίση τοῦ ΑΛΛΑΧ ἐν χρόνῳ.
Μήν τήν ἔπιταχύνετε,
ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Τέλειος κι Ὑπέροχος
(καί δέν πρέπει) νά τόν συνεταιρίζουν μέ κανέ-
να
ἄλλο θεό.

① أَنَا أَمْرٌ لِلَّهِ فَلَا تَحْسِبُوهُ حَسْبًا وَوَعَلَىٰ عَمَّا
يُشْرِكُونَ

2. Στέλνει κάτω τοὺς ἀγγέλους Του,
μέ τήν θεϊκή ἐμπνευση
κατ' Ἐντολή Του, σ' ὁποιοὺς
θέλει ἀπ' τοὺς δούλους του πού
Τόν ὑπηρετοῦν, (λέγοντας):
«Προειδοποιεῖστε (τόν ἄνθρωπο) δι-
θέν ὑπάρχει ἄλλος θεός,
εἰμὴ μόνο Ἐγώ!
Γι' αὐτό νά προφυλαχθεῖτε ἀπό Μένα.

② يُرْسِلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ

3. Ἐπλασε τόσο τέλεια (καθώς πρέπει)
τοὺς οὐρανοὺς καί τή γῆ.
Ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Τέλειος κι Ὑπέροχος
νά τόν συνεταιρίζουν μέ κανένα ἄλλο

③ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَيِّ تَعَالَىٰ
عَمَّا يُشْرِكُونَ

4. **Ε**πλασε τόν ἄνθρωπο ἀπό
μιὰ σταγόνα σπέρματος,
κι ἀλοίμονο! αὐτός ὁ ἴδιος
(ὁ ἄνθρωπος) ἔγινε
ἀνοικτός ἀνταγωνιστής.

④ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ حَصِيدٌ
مُّبِينٌ

5. **Κ**αί τὰ κοπάδια ἔπλασε γιά σᾶς,
πού ἀπ' αὐτά παράγεται
ἡ θέρμανση κι ἄλλα πολλά χρήσιμα,
κι ἀπ' αὐτά τρώτε.

⑤ وَاللَّعَنَهُ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ
وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

6. Αὐτά σᾶς εὐχαριστοῦν μέ τήν
ὀμορφιά τους καθὼς τὰ ὀδηγεῖτε
(στή μάντρα) τό βράδυ καί
καθὼς τὰ πᾶτε νά βοσκοῦν τό πρωί.

⑥ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْجَعُونَ وَحِينَ
تَسْرَحُونَ

7. Καί μεταφέρουν τὰ βαριά
φορτία σας σέ χώρες, πού
δέν μπορείτε νά φτάσετε,
ἐκτός μέ ταλαιπωρημένη τήν ψυχή,
ὁ Κύριός σας εἶναι βέβαια
Πολυεπιεικής, Ἐλεήμονας.

⑦ وَتَحْمِلُ أُنْفُسَ الْكُفْرِ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّهُمْ
تَكُونُوا بِلَاغِهِ إِلَّا نَبِشِقَ الْإِنفُسِ لِلَّهِ
رَبُّكُمْ لَرَوْفٌ رَّحِيمٌ

96. Ἐκείνων πού παραδέχονται
 – μέ τόν ΑΛΛΑΧ – ἄλλο θεό.
 Αὐτοί ὁμως θά μάθουν
 (τί τοὺς περιμένει).

﴿الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ
 فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾

97. Γνωρίζουμε – πραγματικά – πόσο
 στένεψε ἡ καρδιά σου
 (ἀπό θλίψη) γι' αὐτά πού λένε.

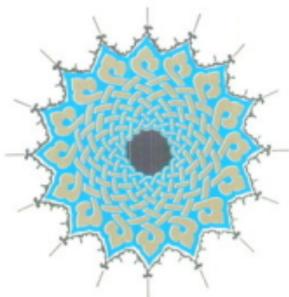
﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرَكَ بِمَا
 يَقُولُونَ﴾

98. Ἀλλά νά δοξάζεις τόν Κύριο σου
 καί νά εἶσαι μ' αὐτούς
 πού βάζουν τό πρόσωπό τους
 στή γῆ ἀπό λατρεία.

﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ
 السَّاجِدِينَ﴾

99. Καί νά λατρεύεις τόν Κύριό σου,
 μέχρις ὅτου σοῦ φθάσει ἡ Ἔγγρα
 πού εἶναι βέβαιη (ὁ Θάνατος).

﴿وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾

Καί ἡ Ὠρα – βέβαια –
θά φθάσει.
Γι' αὐτό νά παραβλέψεις
(ὅποιοδήποτε ἀνθρώπινο παράπτωμα)
μέ εὐγενική συγγνώμη.

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ

86. Βέβαια ὁ Κύριός σου εἶναι –
ἀληθινά – ὁ Κύριος –
Δημιουργός, ὁ Παντογνώστης.

۸۶ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ

87. Καί σοῦ δώσαμε τά Ἑπτά
πολυπεριλαμβανόμενα (Ἑδάφια)
– (τό Ἐναρκτήριο Στάδιο) –
καί τό Μέγα Κοράνιο.

۸۷ وَكَذَلِكَ أَنْتَ نَسَبْنَا مِنَ الْمَشَافِي

وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ

88. Μήν ἐντεινείς τά μάτια σου
(μέ λαχτάρα) σ' αὐτά πού
ἔχουμε παραχωρήσει
σέ ὀρισμένες τάξεις ἀπ' αὐτούς,
οὔτε νά πικραίνεσαι γι' αὐτούς,
ἀλλά χαμήλωσε τά φτερά σου
(ἀπό πραότητα) γιά τους Πιστούς.

۸۸ لَا تَمُدَّنْ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ

أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ

وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ

89. **Κ**αί πές: «Ἐγώ εἶμαι ἐκεῖνος
πού προειδοποιῶ καθαρά,
(χωρίς διφορούμενα)».

۸۹ وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ

90. (γιά τή δίκαιη ὄργη) πού ἔχουμε
στελεῖ σ' αὐτούς πού διαιροῦν
(τό Κοράνιο σέ αὐθαίρετα μέρη,
ποιητικά, μαγικά κλπ.),

۹۰ كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُتَسَحِّرِينَ

91. πού ἔχουν κάνει
τό Κοράνιο σέ κομμάτια
(ὅπως τούς ἀρέσει).

۹۱ الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ

92. Γι' αὐτό, Μά τόν Κύριό σου!
Θά τούς καλέσουμε ὅλους
μαζί σέ λογαριασμό.

۹۲ قَوْمَ رَبِّكَ لَنَسَأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

93. Γιά ὅλα ὅσα ἔκαναν.

۹۳ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

94. Γι' αὐτό νά ἐξηγήσεις – δημόσια –
γιά ὁ,τι ἔχεις πάρει διαταγή,
(νά διδάξεις) και νά ἀπομακρυνθεῖς
ἀπ' αὐτούς πού ἐνώνουν
ψευτικές θεότητες μέ τόν ΑΛΛΑΧ.

۹۴ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ

الْمُشْرِكِينَ

95. Στήν ἀλήθεια ἀρκετοί εἴμαστε
Ἐμεῖς – γιά σένα –
ἐναντίον ἐκείνων πού ἐμπαίζουν.

۹۵ إِنَّا كَفِينَاكِ

السُّنْهَرِينَ

74. Κι άναποδογυρίσαμε (τήν Πόλη)
καί στείλαμε - βροχή -
πάνω τους
σκληρό σαν τόν ψημένο ηηλό.

٧٤ فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمْ سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
حِجَابًا رَّزِقًا سَجِيلًا

75. Κοίτα! Σ' αυτά υπάρχουν
(Θεϊκά Σημάδια) γιά όσους
μέ άποδείξεις - καταλαβαίνουν.

٧٥ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلَّذِينَ يَتَوَسَّطِينَ

76. Κι (οί πόλεις) αυτές
ήταν κατ' ευθείαν
έμπρός στό δημόσιο δρόμο.

٧٦ وَأَنَّهَا لِبَسِيلٍ مُّبِينٍ

77. Κοίτα! Σ' αυτό υπάρχει
Ένα Σημείο γιά όσους πιστεύουν.

٧٧ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلَّذِينَ يَنبَغِينَ

78. **Κ**ι οί κάτοικοι της "Αϊκα
(δάσους)
ήταν επίσης κακοποιοί (άδικοι)

٧٨ وَإِن كَانَ أَصْحَابُ الْأَنْبِكَةِ لَفَظَالِمِينَ

79. Καί τούς έκδικηθήκαμε γι' αυτό.
Ήταν κι οί δυο (πολιτείες)
σ' Ένα δημόσιο δρόμο,
όρατές από παντού.

٧٩ فَأَنقَضْنَا مِنْهُمَا وَفَأَنهَمَا لِيَأْمَأْمِرَيْنِ

80. **Ο**ι κάτοικοι της «Χίτζρ»
(της βραχώδους Περιοχής)
άρνήθηκαν επίσης τούς άπόστολους.

٨٠ وَأَلْقَى كَذَبًا أَصْحَابُ الْحَجِيزِ
الْمُرْسَلِينَ

81. Τούς στείλαμε τά Σημεία Μας,
άλλά επέμεναν
νά μή πλησιάσουν σ' αυτά.

٨١ وَآتَيْنَاهُمْ آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا
مُعْرِضِينَ

82. Πελεκούσαν - έξω - άπ' τά βουνά
τά σπίτια τους (νομίζοντας
τόν έαυτό τους) σέ άσφάλεια.

٨٢ وَكَانُوا يَخُونُونَ مِنِ الْجِبَالِ

83. "Αλλά ή ξαφνική (δυνατή) κραυγή
(ένός σεισμού) τούς άρπαξε τό πρωί,

٨٣ بُيُوتًا أَمِينِينَ
فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُضِحِينَ

84. Καί τίποτε δέν τούς ώφέλησε
άπό όλα πού είχαν κάνει
(μέ τόση τέχνη και φροντίδα)!

٨٤ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ

85. **Κ**αί δέν πλάσαμε τούς ουρανούς,
τή γή και όλα όσα
είναι άνάμεσά τους
παρά μέ τήν άλήθεια
(γιά δίκαιο τέλος).

٨٥ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
وَلَا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ

63. Εἶπαν: «Ναί! Ἐχομε ἐλθεῖν
σέ σένα νά ἐκπληρώσουμε αὐτό
πού (ἡ γενιά σου) ἀμφιβάλλει.

٦٣ قَالُوا بَلْ جَشْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ
يَمْتَرُونَ

64. «Καί σοῦ ἔχομε φέρει αὐτό
πού εἶναι ἀληθινό
καί – μέ βεβαιότητα –
εἶμαστε Ἀληθινόι

٦٤ وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ

65. «Γιά αὐτό ταξίδεψε
μέ τήν οἰκογένειά σου
κατά τήν νύχτα
κι ἀκολούθησε (ἐσύ) οὐραγός,
καί μὴν προσπαθήσει κανένα
ἀπό σᾶς νά δεῖ πίσω,
καί νά περάσετε
ἀπό ὅπου σ' ἔχουν διατάξει».

٦٥ فَأَسْرِبَ بِأَهْلِكَ بِقِطْعِ مَرْتَلٍ
وَأَتَّبِعْ آدْبْرَهُمْ وَلَا يَلْقَافُونَ مِنْكُمْ أَحَدًا
وَأَمْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ

66. Καί κάναμε γνωστό σ' αὐτόν
τῆ διαταγή αὐτή, ὅτι
οἱ ρίζες αὐτῶν
(τῶν ἁμαρτωλῶν)
θά ἀποκοποῦν τό πρωί.

٦٦ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ
هَؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُصْجِرِينَ

67. **Κ**ι ἦρθαν – οἱ κάτοικοι τῆς Πόλης –
χαρούμενοι (– ἀφύσικα – ἀπ' τίς εἰδήσεις
τῆς παρουσίας τῶν νέων ἀνδρῶν).

٦٧ وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ

68. Εἶπε (ὁ Λῶτ): «Αὐτοί εἶναι
φιλοξενούμενοι μου, καί
μὴ μέ ἔξευτελίσετε, (δηλ. μὴ πλησιάσετε
τούς ἀρσενικούς φιλοξενούμενους μου)

٦٨ قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ صِغِيرَاتٌ فَلَاحَ
تَفْعُصُونَ

69. ἀλλά σεβαστεῖτε τόν ΑΛΛΑΧ
καί μὴ μέ ντροπιάσετε».

٦٩ وَأَنْقَسُوا اللَّهَ وَلَا تَفْخَرُونَ

70. Εἶπαν: «Μήπως δέν σοῦ ἔχομε
ἀπαγορεύσει (νά φιλοξενήσεις)
κανένα ξένο στόν κόσμο»;

٧٠ قَالُوا أَوْ لَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ

71. Εἶπε: «Νά, οἱ θυγατέρες μου
(γιά παντρειά), ἄν πρέπει
νά ἐνεργήσετε».

٧١ قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتٌ إِن كُنْتُمْ
فَعِيلِينَ

72. Στ' ἀλήθεια – Μά τῆ ζωῆ σου –
ὦ! Προφήτη! – στήν ἄγρια μέθη (πλάνη) τους
περιφέρονταν (ταραγμένοι)
σάν μεθυσμένοι ἀπό ἐδῶ κι ἀπό ἐκεῖ.

٧٢ لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ
يَعْمَهُونَ

73. Ἀλλά ἡ ξαφνική (δυνατή)
κραυγή τούς πρόφτασε
κατά τήν ἀνατολή τοῦ ἡλίου.

٧٣ فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ

50. Καί ὅτι ἡ Τιμωρία Μου
θά εἶναι ἡ πό σκληρῆ Τιμωρία.

٥٠ وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ

51. **K**ι ἀνάγγελέ τους γιά
τούς φιλοξενούμενους τοῦ 'Αβραάμ.

٥١ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ

52. Ὅταν μῆκαν (στήν αἶθουσα)
ὑποδοχῆς καί εἶπαν: «Εἰρήνη!»
'Εκεῖνος εἶπε: «Μ' ἔχετε φοβίσει!»

٥٢ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ
إِنَّا بَيْنَكُمْ وَجِلُونَ

53. Εἶπαν: «Μή φοβᾶσαι!
Σοῦ φέρνουμε εὐχάριστες εἰδήσεις
γιά ἓνα ἀγόρι προικισμένο μέ σοφία».

٥٣ قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ

54. Εἶπε: (Πῶς) μοῦ φέρνετε
εὐχάριστα νέα, ὅταν τά γερατεῖά
μ' ἔχουν καταλάβει:
Σέ τί — τότε — εἶναι
οἱ εὐχάριστες εἰδήσεις σας;

يُعَلِّمُ عَلَيْكَ
٥٤ قَالَ أَبَشِّرْهُنِّي عَلَىٰ أَن مَتَّعْتَنِي
الْكِبْرَ فَمَن يَنْبَشِّرُونَ

55. Εἶπαν: «Σοῦ φέρνουμε
— μέ ἀλήθεια — εὐχάριστες εἰδήσεις.
Καί μὴ εἶσαι ἀπό τούς ἀπελπισμένους».

٥٥ قَالُوا بَشِّرْكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ
الْقٰٓظِيٖنَ

56. Εἶπε (ὁ 'Αβραάμ): «Ὅχι! καί ποιός ἀπελπίζεται
ἀπ' τῆ εὐσπλαχνία τοῦ Κυρίου του,
εἰμὴ μόνο ὅσοι εἶναι χαμένοι;»

٥٦ قَالَ وَمَن يَقْطَعُ مِن رَّحْمَةِ رَبِّي
إِلَّا الضَّالُّونَ

57. **E**ἶπε (ὁ 'Αβραάμ): «Ποιά λοιπόν —
εἶναι ἡ ὑπόθεση γιά τήν ὁποία
(ἔχετε ἔλθει), ὦ, ἔσεῖς
οἱ 'Αγγελιοφόροι (τοῦ ΑΛΛΑΧ);»

٥٧ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ

58. Εἶπαν: «Ἐχομε σταλῆ
σέ ἓνα λαό (πολύ) ἀμαρτωλό,

٥٨ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ

59. Ἐκτός ἀπ' τήν οἰκογένεια τοῦ Λῶτ,
κι εἴμαστε — βέβαια —
(ἐπιφορτισμένοι) νά σώσουμε
ὅλους (ἀπ' τό κακό).

٥٩ إِلَّا نَال لُوطًا إِنَّا
لَمَجْرُمٌ مُّجْمَعِينَ

60. Ἐκτός τῆ σύζυγό του, που
— ὅπως ἔχομε καταδικάσει —
θά βρίσκεται μ' αὐτούς
πού πίσω βραδυποροῦν.»

٦٠ إِلَّا أَمْرًا تُقَدَّرْنَا لِإِهْتَابِئِنَّ
الْفٰٓكِرِينَ

61. **K** ὅταν — τέλος — οἱ ἀποσταλμένοι
ἔφθασαν στή γενιά τοῦ Λῶτ,

٦١ فَلَمَّا جَاءَ آءَاك لُوطًا الْمُرْسَلُونَ

62. Εἶπε: «Φαίνεται νά εἴστε
γενιά ἀγνωστῆ

٦٢ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّشْكِرُونَ

40. εκτός αυτούς πού
 - ανάμεσά τους -
 Σέ ὑπηρετοῦν ειλικρινά και
 ἀγνά (μέ τή Χάρη Σου).

﴿إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلِصِينَ﴾

41. Εἶπε (ὁ ΑΛΛΑΧ): «Αὐτὴ ἡ προστασία
 - ἀπὸ τῆ πλάνη σου -
 ἐκείνων πού Μέ ὑπηρετοῦν
 ειλικρινά εἶναι ἡ ἴδια μέθοδος
 πού ὑπόσχομαι σ' αὐτούς.

﴿قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ﴾

42. «Βέβαια καμιά ἐξουσία
 δέν θά ἔχεις πάνω σ' ὄσους
 Μέ ὑπηρετοῦν, ἐκτός
 (πάνω σ' ὄσους σ' ἔχουν
 ἀκολουθήσει στήν παρανομία).

﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ
 إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾

43. **Κ**ι ἡ Κόλαση - βέβαια - εἶναι
 ἡ διαμονή πού εἶναι
 ταγμένη γιά ὄλους αὐτούς.

﴿وَلَأَن جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾

44. πού ἔχει ἐπτά πόρτες, και
 πού κάθε πόρτα ἀπ' αὐτές
 ἔχει ὀριστει γιά μιὰ (ειδική)
 τάξη (ἀμαρτωλῶν).

﴿لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ
 جُزْءٌ مَّقْسُومٌ﴾

45. **Θ**ι θεοσεβεῖς (θά εἶναι) μέσα
 σέ κήπους και πηγές
 (μέ καθαρό τρεχοῦμενο νερό).

﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾

46. (Ὁ χαιρετισμός τους θα εἶναι):
 «Εἰσέλθετε ἐδῶ μέ Εἰρήνη και
 (θά εἶστε) σέ ἀσφάλεια».

﴿أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِينَ﴾

47. Θά ἀπομακρύνουμε
 ἀπ' τίς καρδιές τους
 κάθε ἐχθροπάθεια (κρυφώνα).
 (Θά εἶναι) ἀδέλφια και
 (μέ εὐχαρίστηση) θ' ἀντικρύζουν
 ὁ ἕνας τόν ἄλλο πάνω
 σέ (τιμημένους) θρόνους.

﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ
 إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ﴾

48. Δέν θά τούς φθάνει κανένα
 αἶσθημα κόπου και (ποτέ)
 δέν θά ζητηθεῖ ἀπ' αὐτούς
 νά τό ἐγκαταλείψουν.

﴿لَا يَسْتَسْأَلُونَ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا
 بِمُحْجَبِينَ﴾

49. **Α**νάγγειλε (ὁ Μουχάμαντ) σ' ὄσους
 Μέ ὑπηρετοῦν,
 ὅτι εἶμαι - πραγματικά -
 ὁ Πολυεὐσπλαχνος, ὁ Πολυεπεικῆς.

﴿يُنْفِئُ عِبَادِيَ آتَىٰ أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾

29. «Κι όταν τόν προσαρμόσω,
καί ἐμφυσήσω σ' αὐτόν
ἀπ' τήν ψυχή Μου,
(τότε), λέστε κάτω
ὕπακούοντες σ' αὐτόν».

﴿۲۹﴾ فَإِنَّا سَوَّيْنَاهُ وَفَعَلْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِي
فَقَعُوا لَهُ السَّجِدِينَ

30. Κι ἔρριξαν οἱ ἄγγελοι
τόν ἑαυτό τους
— ὅλοι μαζί — σ' αὐτόν.

﴿۳۰﴾ فَسَجَدَ الَّذِينَ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

31. Ὅχι ὁμοῦς ὁ Ἴμπλις (ὁ Σατανάς),
(πού) ἀρνήθηκε νά εἶναι
μ' αὐτούς πού τόν προσκύνησαν.

﴿۳۱﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّجِدِينَ

32. Εἶπε (ὁ ΑΛΛΑΧ): «Ἔ! Ἴμπλις!
Ποιός εἶναι ὁ λόγος σου,
ὄστε νά μὴν εἶσαι μ' αὐτούς
πού ἔρριξαν τόν ἑαυτό τους;—

﴿۳۲﴾ قَالَ يَا لَيْسَ لَكَ مَا آَلَ تَكُونَ مَعَ
السَّجِدِينَ

33. Εἶπε (ὁ Ἴμπλις): «Δέν πρέπει
γιά μένα νά προσκηνήσω
ἄνθρωπο, πού ἔστυ
τόν ἔπλασες ἀπό ἀργίλο στεγνό
(κι ἠχηρό) κι ἀπό λάσπη
πού μυρίζει κακό».

﴿۳۳﴾ قَالَ لِمَ أَكُنْ لَأَسْجُدَ لِبَشَرٍ
خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمِئٍ مَسْنُونٍ

34. Εἶπε (ὁ ΑΛΛΑΧ): «Ἐβγα
— τότε — ἀπό ἐδῶ, γιατί εἶσαι
ἀπορριμμένος, καταραμένος».

﴿۳۴﴾ قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ

35. «Κι ἡ κατάρα θά εἶναι ἐπάνω σου
μέχρι τήν Ἡμέρα τῆς Κρίσης».

﴿۳۵﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ

36. Εἶπε (ὁ Ἴμπλις):
«Κυρίε μου! Δῶσε μου ἀναβολή
μέχρι τήν Ἡμέρα
πού (οἱ νεκροί) θά ἀναστηθοῦν».

﴿۳۶﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ
يُبْعَثُونَ

37. Εἶπε (ὁ ΑΛΛΑΧ):
«Ἡ ἀναβολή σου ἔχει παραχωρηθεῖ —

﴿۳۷﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الَّذِينَ

38. μέχρι τήν Ἡμέρα πού
ἡ ὄρα τῆς εἶναι προκαθορισμένη».

﴿۳۸﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَفْدِ لِلْعُلُومِ

39. Εἶπε (ὁ Ἴμπλις): «Κυρίε μου!
Ἐπειδὴ με καταδίκασες
νά παραστρατήσω, θά κάνω
(τό δίκιο) νά φαίνεται ὁμορφο
σ' αὐτούς πάνω στή γῆ, κι ὀλους
θά τοὺς βάλω στήν παρανομία, —

﴿۳۹﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ
لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

20. Καί προηθεύσαμε σ' αὐτὴ τὰ μέσα συντήρησης, – γιὰ σᾶς καί γιὰ ἐκείνους πού δέν εἶστε ὑπεύθυνοι γιὰ τὴ διατροφή τους.

﴿٢٠﴾ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشًا وَمَنْ لَسْتُمْ لَوْ يَرْزُقِينَ

21. **Κ**αί οὐτε ἓνα πράγμα ὑπάρχει πού (ἢ πηγὴ του καί) τό θησαυροφυλακίου του νά μὴν εἶναι (ἀνεξάντλητα) μαζὶ Μας, καί πού δέν τό κατεβάζουμε (σὴ γῆ) παρά ὅσο πρέπει καί μὲ μέτρο πού εἶναι δυνατὸ νά ἐξακριβωθεῖ.

﴿٢١﴾ كَانٍ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِلُهَا إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ

22. Καί στείλαμε ἀνέμους πού ζωογονοῦν, καί πού κάνουν τὴ βροχὴ νά πέφτει ἀπ' τόν οὐρανό, προηθευόντάς σας μὲ νερό (ἄφθονο), κι ἐν τούτοις δέν εἶστε οἱ φύλακες τῶν ἀποθηκῶν της.

﴿٢٢﴾ وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاحٍ فَأَنْزَلْنَا مِنْهَا مَاءً مَاءً فَأَنْقَتْنَا كُومَهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ

23. **Κ**αί – στ' ἀλήθεια – Ἐμεῖς εἴμαστε πού δίνουμε ζωὴ, κι ἐπιφέρουμε τό θάνατο. Κι Ἐμεῖς εἴμαστε πού παραμένουμε Κληρονόμοι, (ὅταν κάθε ἄλλο πεθάνει).

﴿٢٣﴾ وَإِنَّا لَخُنُوعٌ وَمَيِّتٌ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ

24. **Σ**ὲ Μᾶς εἶναι γνωστοί ὅσοι πέρασαν πρὶν ἀπὸ σᾶς καί ὅσοι θά ῥθουν μετὰ.

﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ

25. (Βέβαια) εἶναι ὁ Κύριός σου πού θά τοὺς συγκεντρώσει ὄλους μαζὶ ἓνα σωρό. Γιατί εἶναι Πάνσοφος καί Παντογνώστης.

﴿٢٥﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ لِنُبْحِكُكُمْ عَلَيْهِمْ

26. **Κ**αί πλάσαμε τόν ἄνθρωπο ἀπὸ ἄργιλο στεγνὸ (ἤχηρὸ) κι ἀπὸ λάσπη πού δίνει μορφή.

﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ

27. Καί πλάσαμε ἀπὸ πρὶν τὴ γενιὰ τῶν πνευμάτων ἀπ' τὴ φωτιά τοῦ ἀναμμένου ἀέρα.

﴿٢٧﴾ وَإِنَّمَا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ

28. **Κ**αί κοίτα, ὅτι ὁ Κύριός σου εἶπε στοὺς ἀγγέλους: «Εἶμαι ἑτοιμὸς νά πλάσω ἓναν ἄνθρωπο ἀπὸ ἄργιλο στεγνὸ (κι ἤχηρὸ) κι ἀπὸ λάσπη πού δίνει μορφή,

﴿٢٨﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ

9. **Χ**ωρίς αμφιβολία) Έχουμε κατεβάσει το Μήνυμα (Κοράνιο) και θά τό προστατεύουμε – βέβαια – (άπό τή φθορά).

٩ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُم
حَافِظُونَ

10. **Κ**αί πρίν άπό σένα έχουμε στείλει άπόστολους προηγούμενους λαούς.

١٠ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِعْبِ
الْأَوَّلِينَ

11. Κι όμως ποτέ δέν ήλθε ένας άπόστολος σ' αυτούς χωρίς νά τόν χλευάσουν.

١١ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

12. Έτσι θά τό άφήσουμε νά σέρνεται (κρυφά) μέσα στις καρδιές τών άμαρτωλών, χωρίς νά πιστέψουν σ' αυτό.

١٢ كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

13. Γιατί δέν πίστεψαν σ' αυτό (τό Κοράνιο), Έτσι ήταν οί δρόμοι τών άρχαίων.

١٣ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ

خَلَقْنَا سِنَّةَ الْأَوَّلِينَ

14. **Κ**ι άν άκόμα άνοιγάμε διάπλατα σ' αυτούς μιά πόρτα άπ' τόν ούρανό, και συνέχεια σκαρφάλωναν σ' αυτή

١٤ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا
فِيهِ يَعْجِرُونَ

15. δέν θά Έλεγαν, παρά μόνο: «Τά μάτια μας έχουν μεθύσει, έχουμε γοητευθεί άπό μαγεία».

١٥ لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا

بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ

16. **Ε**μείς είμαστε πού όρίσαμε τά Ζώδια στους ούρανοους και τά κάναμε νά φαίνονται όμορφα (σ' όλους) τούς παρατηρητές,

١٦ وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا

وَرَزَقْنَاهَا لِلْغَيْرِينَ

17. Κι (έπί πλέον, άκόμα) τά προφυλάξαμε άπό κάθε καταραμένο σατανικό πνεύμα.

١٧ وَحَفِظْنَاهَا

مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ

18. 'Αλλά άν κανείς ύπουλα μπορέσει κι άκούσει, θα καταδιωχθεί άπό φλογερή φωτιά, πού (φαίνεται) λαμπερή.

١٨ إِلَّا مَنْ اسْتَرَفَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ

مُؤَيِّنٌ

19. **Ε**πεκτείναμε και τή γη (σάν ταπέτο), τοποθετώντας πάνω της σταθερά κι άκίνητα βουνά, και δημιουργήσαμε σ' αυτή άπ' όλα τά είδη μέ καλοζυγισμένη (άναλογία).

١٩ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ

وَأَبْنَيْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ

(15) Τό στάδιο «άλ - Χιτζρ»
 - ή Βραχώδης Περιοχή.
 - Μέκκα - σέ 99 εδάφια

Στό όνομα του ΑΛΛΑΧ, του
 'Ελεήμονα και Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

1. **ΑΔΡ** (Άλεφ - Λάμ - Ρέ),*
 Αυτά είναι τά Σημεία (Άγιατά)
 του Βιβλίου (της Άποκάλυψης)
 και ένα Κοράνιο (άνάγνωσμα)
 που ξεκαθαρίζει τά πάντα.

① اَلرَّسٰلٰتُ الْاٰیٰتِ الْكٰتِبِ
 وَقُرْاٰنٍ مُّبِیْنٍ

2. Πολλές φορές εκείνοι που
 δυσπιστούν επιθυμούν
 νά έχουν ύποταχθεί (στη Θέληση
 του ΑΛΛΑΧ) στο Ίσλαμ.

② ثُمَّ اٰیٰتِ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا
 كَانُوْا مُسْلِمِیْنَ

3. Άφσεί τους μονάρχους νά τρώνε
 και νά χαίρονται (τά όμορφα
 πράγματα αυτής της ζωής) και
 νά εδχαριστούν τόν έαυτο τους.
 Άς τους διασκεδάσουν
 οι (ψεύτικες) ελπίδες.
 Πραγματικά θά μάθουν
 την αλήθεια.

③ ذَرٰهُمْ یَاْكُلُوْا وَیَسْتَمْتَعُوْا
 وَاللّٰهِمْهُمُ
 الْاٰمَلُ فَسَوْفَ یَعْلَمُوْنَ

4. Ποτέ δέν καταστρέψαμε
 (τους κατοίκους), χωριού χωρίς
 νά έχει θεοπιστεί ένα τέρμα
 (γι' αυτούς), και δέν έχει
 προκαταβολικά όριστεί τούτο.

④ وَمَا اَهْلٰكُنَا مِنْ قَوْمٍۭ اِلَّا وَمَا
 كِتٰبٌ مَّعْلُوْمٌ

5. Κι ούτε μπορεί ένα έθνος
 νά επισπεύσει τό Τέρμα του,
 μητε νά τό αναβάλλει.

⑤ مَا تَسْبِقُ مِنْ اَمْرِۭ اَجَلَهَا وَمَا یَسْتَخْرُوْنَ

6. Και είπαν: «Ω! Έσύ στόν όποιον
 έχει άποκαλυφθεί το Κοράνιο!
 Πραγματικά είσαι τρελός.

⑥ وَقَالُوْا اٰیٰتِهَا الَّذِیْ نَزَلَ عَلَیْهِ
 الَّذِیْ كُرُ
 اِنَّكَ لَبَجْنُوْنَ

7. Γιατί δέν έφερες σέ μάς τους
 Άγγέλους, άν ήσουν άπ' αυτούς
 που έχουν την Άλήθεια;»

⑦ لَوْ مَا تَاٰیٰتِنَا بِالْمَلٰٓئِكَةِ اِنْ كُنْتَ مِنَ
 الصّٰدِقِیْنَ

8. Δέν κατεβάζουμε τους άγγέλους
 εκτός για δίκαιη ύπόθεση.
 Κι άν θά έρχονταν
 (για τους άθρησους), (άλλοίμονο!)
 Καμιά άναβολή δέν θά είχαν!

⑧ مَا نَنْزِلُ الْمَلٰٓئِكَةَ اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا
 كَانُوْا اِلَّا ذٰمِنِّظِرِیْنَ

*Βλ. σμ. 1.

πώς συμπεριφερθήκαμε μαζί τους,
και σὰς εἶχαμε δώσει
τὸ παράδειγμα:»

يَوْمَ وَصَّرْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ

46. Ἐκαναν πολλές συνωμοσίες
ἐνὸς ὁ ΑΛΛΑΧ γνωρίζει
ὀτιδήποτε κάνουν. Ἡ πονηρία τους,
ὁμως, ἔστω και ἰσχυρή τόσο
ποῦ θὰ μπορούσε νὰ μετακινήσει τὰ βουνά
(εἶναι γνωστή στὸν ΑΛΛΑΧ).

﴿٤٦﴾ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ
مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ
لِنَزُولِ مِنْهُ الْجِبَالِ

47. Μὴ νομίζεις (Μουχάμμεντ), ὁ ΑΛΛΑΧ
θὰ ἀθετήσει τίς ὑποσχέσεις Του
πρὸς τοὺς Ἀποστόλους Του.
Γιατὶ ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Πανίσχυρος
και σκληρὸς στὰ ἀντίποινα.

﴿٤٧﴾ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفًا وَعْدِهِ
رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ

48. Κατὰ τὴν ἡμέρα ποῦ ἡ γῆ θὰ ἀλλάξει
μὲ (ἄλλῃ) διαφορετικὴ γῆ, τὸ ἴδιο
και οἱ Οὐρανοί, κι (οἱ ἄνθρωποι)
θὰ βγοῦν ἀπὸ τοὺς τάφους τους
— μπροστὰ στὸν ΑΛΛΑΧ —
τὸν Μοναδικό, τὸν Ἀκαταμάχητο,

﴿٤٨﴾ يَوْمَ يُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ
وَالسَّمَوَاتُ وَرَزُوا لِلَّهِ الْوَحِيدِ الْقَهَّارِ

49. και (τότε) θὰ δεῖς τους ἔνοχους
— αὐτὴ τὴν ἡμέρα —
δεμένους μεταξὺ τους μὲ ἀλυσίδες,

﴿٤٩﴾ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ
مُقَرَّبِينَ فِي الْأَصْفَادِ

50. Τὰ φορέματά τους ἀπὸ ρευστὴ
πίσσα, και τὰ πρόσωπά τους
θὰ σκεπάζονται μὲ Φωτιά,

﴿٥٠﴾ سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطَرٍ أِنَّ وَتَغْشَىٰ وُجُوهُهُمْ
النَّارُ

51. ὥστε ὁ ΑΛΛΑΧ νὰ ἀνταποδώσει
σὲ κάθε ψυχὴ σύμφωνα
μὲ τὰ ὅσα ἔχει κερδίσει.
Πράγματι, ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι
γρήγορος στὴν κρίση Του.

﴿٥١﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ
إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

52. **Α**ὐτὸ εἶναι ἓνα Μῆνυμα
γιὰ τοὺς ἀνθρώπους.
Ἄς προειδοποιηθοῦν ἀπ' αὐτό,
κι ἄς μάθουν, ὅτι εἶναι
(τίποτε ἄλλο παρά) Ἕνας Θεός (ΑΛΛΑΧ).
Ἄς προσέξουν — λοιπὸν —
οἱ ἄνθρωποι ποῦ καταλαβαίνουν.

﴿٥٢﴾ هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ
وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ
وَلِيَذْكُرُوا الْأَسْبَابَ

39. «Δόξα στον ΑΛΛΑΧ πού μου ἔχει δωρίσει – στά γεράματά μου – τόν Ἰσαμήλ καί τόν Ἰσαάκ. Στ' ἀλήθεια ὁ Κύριός μου εἶναι Αὐτός πού ἀκούει τίς Παρακλήσεις!

③ أَنهَذَا لِلَّهِ الَّذِي وَعَبَّ لِي عَلَى الْكَبِيرِ
إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ

40. «Κυρίε μου Κάνε με ὥστε νά ἐκτελέσω τή τακτική Προσευχή καθὼς ἐπίσης (ὄψωση) καί τοὺς ἀπογόνους μου – Κυρίε μας – καί δέξου τήν Παράκλησή μου.

④ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ

41. «Κυρίε μας! Σκέπασέ (μας) μέ τή Συγγνώμη Σου, ἐμένα καί τοὺς γεννητορές μου καί (ὄλους) τοὺς Πιστοὺς κατὰ τήν Ἡμέρα τῆς Κρίσης.

⑤ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ

42. (Μή νομίζεις, ὦ Μουχάμαντ) ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ δέν προσέχει τίς πράξεις τῶν ἀδίκων, μόνο τοὺς ἀναβάλλει γιά τήν Ἡμέρα, πού τὰ μάτια – προσεχτικά – θά ἀνετίξουν μέ φρίκη, –

⑥ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهُ غَفْلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ

43. τρέχοντες (τότε), τὰ μάτια τους μέ τὸ λαϊμὸ ἐκτεταμένον, τὰ κεφάλια τους ἀνυψωμένα, τὰ βλέμματά τους νά μὴ γυρίζουν σ' αὐτούς, καί τίς καρδιές τους (νά χάσκουν) ἀδειες!

⑦ مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْنَدْتَهُمْ هَوَاءً

44. **Α**οιπὸν προειδοποίησε τοὺς ἀνθρώπους γιά τήν Ἡμέρα, πού τὰ βάσανα θά τοὺς φθάσουν. Τότε οἱ ἀδικοὶ θά ποῦν: «Κυρίε μας! Καθυστέρησέ μας (ἔστω) γιά ἓνα κοντινὸ διάστημα, τότε θά ἀκολουθήσουμε τή Πρόσκλησή Σου (γιά τὸ Ἰσλάμ) καί θά ἀκολουθήσουμε τοὺς Ἀποστόλους!» «Μήπως δέν ἔχετε ὀρκιστεῖ – ἀπό πρὶν – ὅτι δέν θά ἀνεχθεῖτε νά ἀλλάξετε γνώμη;»

⑧ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ قَيِّعُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا آخِرْنَا إِلَيْنَا أَجَلٍ قَرِيبٍ نُنْجِبُ دَعْوَتَكَ وَتَتَّبِعَ الرَّسُولَ آوَلَّاءَةٌ تَكَونُ أُولَئِكَ قَبْلَنَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ

45. «Καί κατοικήσατε σέ κατοικίες (ἀνθρώπων) πού ἀδίκισαν τόν ἴδιο τόν ἑαυτό τους, καί ἀκολουθήσατε τὸ ὄρομό τους μολονότι σὰς φανερώθηκε

⑨ وَسَكَنْتُمْ فِي مَسَاكِينِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا

33. Έχει δαμάσει για σās
τόν ήλιο και τή σελήνη – πού
συνερίζουν (και τὰ δυό) τήν κανονική
πορεία τους – και τή νύχτα, επίσης
και τήν 'Ημέρα έχει δαμάσει για σās.

33 وَخَفَّرَ لَكُمْ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ
وَخَفَّرَ لَكُمْ الْيَلَّ وَاللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

34. Και σās έδωσε από δλα
πού Του έχετε ζητήσει.
Κι αν ύπολογίσετε τīs χάρες
του Θεού, ποτέ δέν θά μπορέσετε
νά τīs άπαριθμήσετε.
(Κι όμως) ό άνθρωπος
έχει παραδοθεί στην άδικία
και στην άχαριστία.

34 وَآتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ
تَعَدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنْ
الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ

35. (Θυμηθείτε) όταν ό 'Αβραάμ
είπε: «Κύριέ μου! Κάνε
αυτό τό χωριό (τή Μέκκα)
άσφαλισμένο, και φύλαξε
έμένα και τὰ παιδιά μου
άπό τό νά λατρεύουμε τά είδωλα.

35 وَإِذْ قَالَ الْإِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا
الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ
الْأَصْنَامَ

36. «Κύριέ μου! Έχουν ήδη
παραπληήσει πολλούς
άπό τούς ανθρώπους.
Έκείνος όμως πού άκολουθεί
τό (δρόμο) μου, είναι
άπ' τούς δικούς μου,
κι εκείνος πού μέ παρακαούει...,
κι όμως Έσύ είσαι
ό Πολυεσπλαγχνός, ό Πολυεπιεικής.

36 رَبِّ إِنِّي نَسِيتُ أَضْلَلْتَنِي كَثِيرًا مِنْ
الْقَارِسِ فَحَنِّ يَعْنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي
فَأِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

37. «Κύριέ μας! Έχω κάνει
μερικούς άπ' τούς άπογόνους μου
νά κατοικήσουν σέ μιά κοιλάδα
χωρίς καλλιέργεια,
στό 'Απαράβατο Οίκο Σου
ώστε – Κύριέ μας! – Ίσως
νά έκτελοϋν τīs προσευχές και
νά κάνουν ομάδες ανθρώπων
νά πάνε σ' αυτούς
μέ μεγάλη επιθυμία
και νά παρέχεις σ' αυτούς
τά καλά αγαθά ώστε νά μπορούν
νά εύχαριστοϋν.

37 رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي
بِعَوَالِدٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْحَرَامِ
رَبَّنَا لِيُعْبُوا أَضْلَلْنَا لَعْنَةُ الْفَاعِلِينَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً
مِنَ الْقَارِسِ تُحِبُّونَ إِلَيْهِمْ وَأَرْزُقْهُمْ مِنَ
السَّمَاءِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ

38. «Κύριέ μας! Πράγματι Έσύ
γνωρίζεις εκείνο πού κρύβουμε
κι εκείνο πού άποκαλύπτουμε.
Γιατί τίποτε – άπό ότιδήποτε –
δέν κρύβεται άπ' τόν ΑΛΛΑΧ,
είτε στή γή, είτε στον οϋρανό.

38 رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا
يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
السَّمَاءِ

27. Ὁ ΑΛΛΑΧ δίνει στερεότητα σ' ἐκείνους πού πίστεψαν – μέ τό σταθερό Λόγο (τῆς Πίστης) στή ζωή αὐτοῦ τοῦ κόσμου καί στή Μέλλουσα Ζωή, ἐνῶ θά ἀφήσει στήν πλάνη τοὺς ἀπιστοὺς. Καί ὁ ΑΛΛΑΧ κάνει ὅτιδήποτε θέλει.

﴿يُنَبِّئُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾

28. **Μ**ήπως δέν βλέπεις ἐκείνους πού ἔχουν ἀντικαταστήσει τή χάρι τοῦ ΑΛΛΑΧ μέ τήν ἀπιστία, κι ἔχουν γίνει ἡ αἰτία νά πέσει ἡ γενιά τους στό μέρος τῆς Ἀπόλλειας; –

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْآسَافِ﴾

29. Στήν Κόλαση, ὅπου θά καοῦν. – Τί ἄθλιο μέρος ὅπου θά μένουν!

﴿جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَيَنْسَوْنَ الْفَرَاقَ﴾

30. Κι ἀνέβασαν (εἰδῶλα) κάνουντάς τα ἴσους πρὸς τόν ΑΛΛΑΧ, γιά νά παραπλανήσουν (τοὺς ἀνθρώπους) ἀπό τόν σωστό Δρόμο! «Πές (Ἦ Μουχάμμαντ): Ἄς χαίρεστε τώρα, ἀλλά τό τέλος σας εἶναι στήν Κόλαση!»

﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَعُوا فَإِنِّي صَيْرُّكُمْ إِلَى النَّارِ﴾

31. **Ν**ά πείς (Ἦ Μουχάμμαντ) στοὺς δοῦλους μου πού ἔχουν πιστέψει, νά ἐκτελοῦν τίς τακτικές προσευχές, νά ξοδεοῦν ἀπ' τὰ ἀγαθὰ πού τοὺς ἔχουμε δώσει, εἴτε μυστικά, εἴτε φανερά, προτοῦ, ἔλθει ἡ Ἡμέρα, πού σ' αὐτή δέν θά ὑπάρχει μήτε ἀμοιβαία ἀγοραπωλησία, μήτε ἀλληλομεσολάβηση.

﴿قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُعِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا يَبِيعُ فِيهِ وَلَا يَخْتَلَىٰ﴾

32. **Ε**ἶναι ὁ ΑΛΛΑΧ, Ἐκείνος πού δημιούργησε τοὺς οὐρανοὺς καί τήν γῆ, καί στέλνει (κάτω) βροχή ἀπ' τόν οὐρανό, κι ἀπ' αὐτή κάνει νά βγοῦν καρποί γιά νά τραφεῖτε. Εἶναι Ἐκείνος πού ἔκανε τὰ καράβια νά ἐξουσιάζονται ἀπό σᾶς, ὥστε νά μποροῦν νά διασχίζουν τίς θάλασσες μέ τή θέληση τοῦ ΑΛΛΑΧ. Καί σᾶς ἔκανε τὰ ποτάμια (ἐπίσης) νά τὰ δαμάσετε.

﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ﴾

22. **Κ**ι όταν πιά ληφθεί η απόφαση (του ΑΛΛΑΧ κατά την 'Ημέρα της Κρίσεως) κι όλα τελειώσουν, ο Σατανάς θά πει: «Ο ΑΛΛΑΧ, βέβαια σάς έχει υποσχεθεί την αλήθινή υπόσχεση, ενώ εγώ σάς έχω υποσχεθεί, άλλ' όμως άστοχρησα στην υπόσχεσή μου σέ σάς. Δέν είχα καμιά εξουσία πάνω σας, εκτός του ότι σάς κάλεσα κι έσείς μ' άκολουθήσατε. Τότε μη μέ κατακρίνετε. Δέν μπορώ νά σάς σώσω ούτε έσείς νά μέ σώσετε. 'Αρνήθηκα τίς από πριν πράξεις σας, όταν μέ συνεταιρίζετε μέ τόν ΑΛΛΑΧ. Βεβαίως, οι άπιστοι θά έχουν τρομερά βάσανα.

﴿٢٢﴾ وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قَضَىٰ الْأَمْرَ
إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ
وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ
وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ
سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ
لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا
أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي لِي
كَفَرْتُمْ بِمَا أَنْتُمْ كُفْرًا مِنْ قَبْلُ
إِنَّ الظَّالِمِينَ لَمِنَ عَذَابٍ أَلِيمٍ

23. **Ε** κείνοι όμως πού πίστευαν κι έκαναν αγαθοεργίες, θά γίνουν δεκτοί σέ Κήπους, πού κάτω τους τρέχουν τά ποτάμια όπου και θά κατοικήσουν γιά πάντα μέ τήν άδεια του Κυριου τους. 'Εκει ό χαιρετισμός τους θά είναι: «Είρήνη!».

﴿٢٣﴾ وَأَدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ
تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ

24. **Μ**ήπως δέν ξέρεις, πώς ό ΑΛΛΑΧ άναπτύσσει μιá παραβολή; Ένας καλός Λόγος μοιάζει μ' ένα καλό δένδρο πού οι ρίζες του είναι σταθερά στερεωμένες (στή γη) και τά κλωνάρια του (άναβαίνουν) πρós τόν ουρανó –

﴿٢٤﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا
كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ
أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ

25. Παρουσιάζει τούς καρπούς του σέ κάθε εποχή, Κυριό θέλοντος. Έτσι ό ΑΛΛΑΧ άναπτύσσει τίς παραβολές στους άνθρωπους, γιά νά καταλάβουν.

﴿٢٥﴾ تَوُوتُ أَكْمَلَهَا كُلِّ حِينٍ يَلُذْنَ
رَبِّهَا وَيُصِرُّ بِاللَّهِ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ

26. Κι ή παραβολή γιά ένα κακό Λόγο είναι σάν τό κακό δένδρο, πού παρασύρεται μέ τίς ρίζες του άπ' τήν επιφάνεια τής γής. Δέν έχει στερεότητα.

﴿٢٦﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ
خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ
قَرَارٍ

15. Την νίκη ζήτησαν απ' τόν ΑΛΛΑΧ, και ματαιώθηκε κάθε ισχυρός (παραβάτης τύραννος) πεισματούρης.

﴿وَأَسْتَفْتُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ﴾

16. Τόν περιμένει ή Κόλαση και τό ποτό του βραστό δύσσομο νερό θά είναι από πύον

﴿مِنْ زَرَأِهِ جَهَنَّمَ وَسُقَى مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ﴾

17. Θά τό ρουφάει γουλιά-γουλιά, και σχεδόν δέν τό καταπίνει εύκολα. 'Ο θάνατος θά έλθει σ' αυτόν από κάθε μεριά, κι όμως δέν θά πεθαινει. Κι από πίσω του περιμένει άκόμη σκληρή τιμωρία.

﴿يَجْعَلُهُمْ وَلَايَكَادُ يُسِفُهُمْ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ زَرَأِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ﴾

18. Η παραβολή εκείνων που άρνήθηκαν τόν Κύριο τους είναι, ότι τά καλά έργα τους μοιάζουν σάν στάχτη που πάνω της ό άνεμος κινείται παράφορα σε μιá θυελλώδη ήμέρα. Καμιά άμοιβή δέν θά έχουν για τά έργα τους. ('Η άρνηση του ΑΛΛΑΧ) είναι πλάνη, που άπέχει μακριά απ' τήν 'Αλήθεια.

﴿مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ بِمَا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ﴾

19. Μήπως δέν ξερείς ότι ό ΑΛΛΑΧ έπλασε - σωστά - τούς ουρανούς και τή γή; 'Αν τό ήθελε, θά μπορούσε νά σάς άντικαταστήσει μ' άλλους ανθρώπους.

﴿الَّذِينَ أَنْزَلَ اللَّهُ السَّمْنَوتِ وَالْأَرْضَ بِأَحْسَنِ أَنْ يَشَاءُ يَذْهَبَ عَنْكَ وَيَأْتِيكَ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ﴾

20. Αυτό δέν είναι για τόν ΑΛΛΑΧ δύσκολο.

﴿وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾

21. Θά βγουν όλοι τους από τούς τάφους μπροστά στον ΑΛΛΑΧ και όί άνίσχυροι θά πούν σ' αυτούς που ήταν άλαζονικοί: «Εμείς δέν είμαστεν παρά άκόλουθοί σας. Μπορείτε - λοιπόν - νά μάς προστατένετε καθόλου απ' τήν 'Οργή του ΑΛΛΑΧ»; Κι αυτοί θά πούν: «'Αν ό ΑΛΛΑΧ μάς καθοδηγούσε θά σάς καθοδηγούσαμε κι εσάς. Καμιά διαφορά (τάρα) δέν ύπάρχει για μάς, είτε παραφερθούμε, είτε ύποστούμε (αυτά τά βασανιστήρια) με ύπομονή. Για μάς (πιά) δέν ύπάρχει όρόμος διαφυγής».

﴿وَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنْكُمْ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ لَوَّهْنَا اللَّهُ لَهَدَيْتَكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَمْزَعْنَا أَمْ صَبَّأْنَا مَا لَنَا مِنْ مَحْصُورٍ﴾

για να σās συγχωρήσει
 από τις αμαρτίες σας και
 να αναβάλει την τιμωρία σας γι'
 όρισμένο χρόνο!»
 Είπαν: «Κι όμως έσεϊς
 είστε μόνο άνθρωποι
 τίποτε περισσότερο από εμάς
 (και) ζητάτε να μās απομακρύνετε
 απ' τīs (θεότητες) πού
 οί πατέρες μας λάτρευαν.
 Φέρτε μας τότε κάποιο
 φανερό τεκμήριο.»

لِيَعْرِضَ لَكُمْ تِن دُنُوبِكُمْ
 وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى قَالُوا إِنَّهُمْ
 إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَن تَصَدُّونَا عَمَّا
 كَانُوا يَعْبُدُ آبَاءَنَا فَأَنُونَا بِسُلْطَنٍ مُّبِينٍ

11. Οί απόστολοι τους (τότε)
 είπαν σ' αυτούς: «Άλήθεια,
 είμαστε ανθρώπινα όντα
 σάν κι εσās, κι όμως ό ΑΛΛΑΧ
 παραχωρεί τή χάρη
 (μήνυμα) Του σ' όποιον
 θέλει από όσους δούλους Του.
 Και δέν είχαμε να σās φέρουμε
 κανένα τεκμήριο εκτός άν
 ό ΑΛΛΑΧ θέλει.
 Στόν ΑΛΛΑΧ άς ύποστηρίζονται
 οί πιστοί.

❶ قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِن نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ
 وَلَكِنَّ اللَّهَ بَدَأَ الْوَحْيَ
 مِنْ بَشَرَةٍ مِنْ عِبَادِهِ ۗ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ
 نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِمَا يَزِيلُ اللَّهُ وَعَلَىٰ
 اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

12. Και γιατί να μην ύποστηριχόυμε
 στόν ΑΛΛΑΧ έφ' όσον μās έχει
 καθοδηγήσει στό σωστό Δρόμο;
 Θά ύπομένουμε καρτερικά κάθε πόνο
 πού μπορεί να μās προξενήσετε.
 Και στόν ΑΛΛΑΧ
 άς ύποστηρίζονται (πάντοτε)
 εκείνοι πού πιστεύουν
 σ' Αυτόν.

❷ وَمَا لَنَا أَنْ نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا
 سُبُلَنَا ۗ وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَا آذَيْنُونَا وَعَلَى اللَّهِ
 فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

13. **Κ**αι είπαν οί άπιστοι
 στους Άποστόλους τους:
 «Νά είστε βέβαιοι ότι
 θά σās εκδιώξουμε απ' τή γή μας
 άν δέν επιστρέψετε
 στη θρησκεία μας.
 'Ο Κύριός τους όμως τούς είχε
 εμπνεύσει (αυτό τό Μήνυμα):
 «Θά καταστρέψουμε τούς άδικούς!»

❸ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أُرْسِلْتُمْ لِنُجُوبَتِكُمْ مِنْ
 أَرْضِنَا وَلِنَعُودَنَّ فِيهَا مِنَّا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ
 رَبُّهُمْ أَنهَلِكُمْ أَظْلَمِينَ

14. «και σ' άλήθεια θά κάνουμε
 όστε να κατοικήσετε τή γή
 μετά απ' αυτούς.
 Κι αυτό σάν φόβο για τήν Τιμωρία
 πού έχει άπαγγελαθεί.»

❹ وَلَنَسُوقَنَّكُمْ إِلَى الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِ هَذِهِ
 لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ

6. Ὡ Μουχαμμαντ! Νά ἀναφέρεις, ὅταν ὁ Μωϋσῆς εἶπε στό λαό του:
«Θυμηθεῖτε τή χάρι του ΑΛΛΑΧ σέ σᾶς, ὅταν σᾶς λύτρωσε ἀπ' τήν οἰκογένεια τοῦ Φαραώ, πού σᾶς πιεξε μέ σκληρή ἐργασία καί βάσανα, σφάζοντας τὰ παιδιά σας κι ἀφήνοντας ζωντανές τίς γυναῖκες σας (ὡς ὑπέρτριες)! Σ' αὐτά ὑπῆρχε μιὰ μεγάλη δοκιμασία ἀπ' τόν Κύριό σας».

7. **Κ** αἱ (θυμηθεῖτε) ὅταν ὁ Κύριός σας σᾶς δῆλωσε:
«Ἄν εἶστε εὐνώμονες, θ' αὐξήσω περισσότερο (χάρι) σέ σᾶς. Ἄν ὁμως εἶστε ἀπιστοί, (τότε) – στ' ἀλήθεια – ἡ τιμωρία μου εἶναι βαρειά».

8. Κι ὁ Μωϋσῆς εἶπε:
«Ἄν δεῖξετε ἀπιστία, παρανομία κι ἄρνηση πίστεως ἐσεῖς καί ὅλοι πάνω στή γῆ (θά χαθεῖτε), ἐν τούτοις ὁ ΑΛΛΑΧ δέν ἔχει ἀνάγκη ἀπό κανένα, καί ἄξιος εἶναι γιά κάθε Δόξα».

9. **Μ** ἦπως δέν σᾶς ἔρτασε ἡ ἱστορία ἐκείνων πού (ἔζησαν) πρὶν ἀπό σᾶς; – Ἡ γενιά τοῦ Νῶε, καί τοῦ Ἄντ, καί τοῦ Θαμουντ; – κι ἐκείνων πού (ἦλθαν) ἔπειτα ἀπ' αὐτούς; Κανείς δέν τοὺς γνωρίζει παρά μόνο ὁ ΑΛΛΑΧ. Σ' αὐτούς ἦλθαν Ἀπόστολοι μέ ὀλοφάνερα (Θεϊκά Σημεῖα), ἔβαλαν ὁμως τὰ χεῖρα τους μέ ἀγανάκτηση στά στόματά τους, καί εἶπαν: «Ἀρνούμεθα (τήν ἀποστολή) γιά τήν ὁποία εἶχε σταλεῖ, καί ἀμφιβάλουμε πολὺ γιά (τό θρήσκευμα) πού σ' αὐτό μᾶς προσκαλεῖτε».

10. Οἱ ἀπόστολοί τους εἶπαν:
«Μῆπως ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅσον ἀφορᾷ στόν ΑΛΛΑΧ, τὸ Δημιουργό τῶν οὐρανῶν καί τῆς γῆς; Ἐκεῖνος εἶναι πού σᾶς προσκαλεῖ

① وَلَاذَقَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيَدْعُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَفْضُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكَ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ
② وَلَا تَأْذَنَ رَبُّكُمْ لَنْ يَشْكُرَهُ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

③ وَقَالَ مُوسَى إِنَّ يَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ

④ الَّذِينَ كَفَرُوا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُ إِلَّا اللَّهُ جَاءَ نَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ. وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ

⑤ • قَالَتْ رَسُولُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَأَطِيعُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَذْعَبُونَكُمْ

(14) Τό στάδιο «Ἱπραχίμ» – Ἀβραάμ
– Μέκκα – σέ 52 ἑδάφια

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ τοῦ
Ελεήμονα καί Φιλανθρώπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Α Δ Ρ** (Άλεφ – Λάμ – Ρά)*

*Ένα βιβλίο (τό Κοράνιο)
πού σοῦ τό ἔχουμε ἀποκαλύψει,
γιά νά μπορέσεις νά βγάλεις τούς
ἀνθρώπους ἀπ' τό βαθύ σκοτάδι
στό φῶς – μέ τήν ἄδεια τοῦ
Κυρίου τους – στό Δρόμο τοῦ
Μεγαλοδύναμου καί Ὑπερένδοξου, –

① الرَّكِيْبَاتُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى
صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

2. ΑΛΛΑΧ, στόν ὁποῖο ἀνήκουν
ὅλα ὅσα βρίσκονται
στούς οὐρανοῦς καί στή γῆ.
Κι ἀλλοίμονο στούς ἀπίστους
γιά σκληρά βάσανα
(πού τούς περιμένουν)!

② اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَيُؤْتِي لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ

3. Ἐκεῖνοι πού ἀγαποῦν τή ζωή
τοῦ κόσμου περισσότερο
ἀπ' τή Μελλοντική, πού ἐμποδίζουν
(τούς ἀνθρώπους) ἀπ' τό Δρόμο
τοῦ ΑΛΛΑΧ, ἐπιδιόκοντας
νά τόν κάνουν λοξό.
Αὐτοί βρίσκονται
σέ πολύ μακρινή πλάνη.

شَدِيدٍ
③ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
عَلَى
الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَيَسْعَوْنَ فِي أَعْوَاجٍ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ
بَعِيدٍ

4. **Κ** αἱ κανένα ἀπόστολο
δέν ἔχουμε στείλει πού
νά μὴν μιλά τή γλώσσα
τῆς γενιᾶς του. Ὡστε
(νά τούς διδάξει) φανερόντας
(τὴν ἀλήθεια) σ' αὐτούς.
Κι ὁ ΑΛΛΑΧ ἀφήνει στήν πλάνη
ὁποῖον θέλει. Κι Αὐτός εἶναι
ὁ Παντοδύναμος, ὁ Πάνσοφος.

④ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رُسُلٍ إِلَّا بِلِسَانِ
قَوْمِهِمْ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ
اللَّهُ مَنِ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

5. Καί ἔχομε στείλει – ἐπίσης –
τόν Μωϋσή μέ τά Σημεῖα μας,
(διατάζοντας): «βγάλε
τό λαό σου ἀπ' τό βαθύ σκοτάδι
στό φῶς, καί ὑπενθύμισέ τους
νά (θυμοῦνται) τίς Ἡμέρες τοῦ ΑΛΛΑΧ
(δηλ. τὰ θεῖα γεγονότα)». Σ' αὐτά
– βέβαια – ὑπάρχουν Θεῖκά Σημεῖα
γιά καθένα πού καρτερικά ὑπομένει,
καί γενναιοδῶρα ἐγγυωμονεῖ.

⑤ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ
قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِنَا اللَّهُ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

* Βλ. σημ. 1.

συζύγους κι απογόνους.
 Ποτέ όμως ένας αποστολος
 δέν ήταν ικανός νά ελθει
 μ' ένα Σημείο χωρίς
 νά τó εγκρίνει (ή
 νά τó διατάξει) ό ΑΛΛΑΧ!
 Για κάθε περίοδο υπάρχει
 ένα Βιβλίο (πού περιέχει
 τούς θεϊκούς νόμους).

وَجَعَلْنَا لَهُمْ آزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ
 لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
 لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ

39. 'Ο ΑΛΛΑΧ εξαφανίζει
 ή επικυρώνει κάθε τι πού θέλει.
 Σ' Αυτόν υπάρχει
 ή Μητέρα του Βιβλίου (δηλ. ή αιώνια γνώση).

﴿٣٩﴾ بِمَوَازِينٍ عِنْدَهُ وَأُمُّ
 الْكِتَابِ

40. **E**ίτε σου δείξουμε (έν τώ μεταξύ)
 ένα μέρος από όσα έχουμε
 ύποσχεθεί σ' αυτούς, είτε
 πάρουμε κοντά Μας τήν ψυχή σου
 (προτου συμπληρωθούν όλα),
 ή αποστολή σου είναι νά κάνεις
 νά φθάσει (τό Μήνυμα) σ' αυτούς.
 'Εμείς δέ, θά τούς καταδικάσουμε.

﴿٤٠﴾ وَإِنْ مَا نُرِيدُكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ
 نَتُوفِينَاكَ
 فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ

41. Μήπως δέν βλέπουν (οι άπιστοι)
 ότι 'Εμείς εκτελούμε
 τήν άπειλή Μας; (πού είναι
 νά τούς νικήσουμε και νά αυξήσουμε
 τήν γη τών Μουσουλμάνων);
 ('Οταν) ό ΑΛΛΑΧ δικάζει,
 κανείς δέν μπορεί νά αλλάξει
 τίς αποφάσεις Του. Και γρήγορος είναι
 ό ΑΛΛΑΧ στη καταδίκη.

﴿٤١﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُضُهَا مِنْ
 أَنْفَرِهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ الْأُمُورَ بِحُكْمِهِ
 وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

42. Κι εκείνοι πού εζησαν πριν
 άπ' αυτούς μηχανευόνταν άπάτες
 (οι ειδωλολάτρες). 'Αλλά ό ΑΛΛΑΧ
 είναι ό Κύριος - σχεδιαστής
 για όλα τά πράγματα.
 Γνωρίζει τί κερδίζει
 άπ' τά έργα της κάθε ψυχή,
 πολύ δέ σύντομα θά μάθουν
 οι άπιστοι ποιός στό Τέλος
 θά έχει τήν καλή άνταμοιβή.

﴿٤٢﴾ وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُومِيُّ
 يَعْلَمُ مَا تَكْتُمُ كُلُّ نَفْسٍ وَسِعَ عِلْمُ
 الْكَافِرِينَ عِنْدَ الذَّكَارِ

43. Οι άπιστοι λένε:
 «Δέν είσαι άποστολος». Πές:
 «'Αρκεί ό ΑΛΛΑΧ
 σάν μάρτυρας άνάμεσα σέ μένα
 και σέ σās και σ' όσους έχουν γνώση
 του Βιβλίου (Π. και Κ. Διαθήκη).»

﴿٤٣﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ
 كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ
 عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ

(δηλ. μιὰ ἐπίδειξη λέξεων);
 Ὅχι! οἱ προφάσεις τῶν Ἄπιστων
 φαίνονται νά ἔχουν στολιστεῖ
 εὐχάριστα, μέ πανουργία.
 Ἄναχαιτιστήκαν ἀπ' τό σωστό Δρόμο.
 Καί σ' αὐτούς πού ὁ ΑΛΛΑΧ
 ἄφησε στήν πλάνη, κανεῖς
 δέν μπορεῖ νά καθοδηγήσει.

كَفَرُوا وَمَكَرُوا وَصَدُّوا عَنِ
 النَّسِيلِ ۗ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

34. Θά ἔχουν βάσανα στή ζωή
 αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ἀλλά
 σκληρότερα ὁμως – εἶναι
 σκληρότερα ὁμως – εἶναι
 τὰ βασανιστήρια στή Μέλλουσα Ζωή,
 καί κανένα δέν θά ἔχουν
 ὑπερασπιστή ἀπέναντι στόν ΑΛΛΑΧ.

۞ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُمْ مِنَ
 اللَّهِ مِنْ وَاقٍ

35. Νά πῶς μοιάζει ὁ Παράδεισος,
 πού τόν ἔχουν ὑποσχεθεῖ
 στούς ἐνάρετους!
 Ρέουν – ἀπό κάτω του – ποτάμια,
 ἀνεξάντλητα εἶναι ἡ εὐκαρπία του
 κι (ἀπέραντοι) οἱ σκιεροί (τόποι).
 Τέτοια εἶναι ἡ ἀνταμοιβή
 τῶν Ἐνάρετων, ἐνῶ τό Τέλος
 τῶν Ἄπιστων εἶναι ἡ Φωτιά.

۞ * تَنْزِيلٌ أَنْجَتِي إِلَىٰ وَعْدِ الْمُتَّقُونَ ۗ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلُّهَا دَائِمٌ
 وَظِلُّهَا ۗ إِنَّكَ عُقْبَىٰ الَّذِينَ أَنْفَقُوا
 وَالْعُقْبَىٰ الْكَافِرِينَ النَّارَ

36. Σ' αὐτούς πού ἔχουμε δώσει
 τό Βιβλίο, χαίρονται γιά ὅσα
 σοῦ ἔχουν σταλεῖ (δηλ. τό
 Κοράνιο). Ἄλλά ὑπάρχουν
 ἀνάμεσά τους ἐκεῖνοι πού
 ἀπορρίπτουν ἓνα μέρος του.
 Πές: «Ἐχω ἐντολή νά λατρεύω
 τόν ΑΛΛΑΧ καί νά μήν παίρνω
 ἄλλους συνεταιίρους μ' Αὐτόν.
 Σ' Αὐτόν καλῶ (τοῦς ἀνθρώπους
 γιά νά Τόν λατρεύουν)
 καί σ' Αὐτόν ἐπιστρέφω».

۞ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْكِتَابِ يَفْرَحُونَ بِمَا
 أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ ۗ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ
 بَيْنِكُمْ يَعْضُدُونَ
 قُلُوبَهُمْ لِئَلَّا تُرْمَدَ أَنْعَابُهُمْ
 وَلَا تَشْرِكُوا
 بِهِ بِالَّذِي أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَتَابٌ

37. Ἐτσι σοῦ στείλαμε
 (τό Κοράνιο) ἀραβιστί,
 αὐθεντία στίς ἀποφάσεις.
 Κι ἂν ἀκολουθήσεις τίς (μάταιες)
 ἐπιθυμίες τους, μετά πού
 ἓνα μέρος ἀπ' τή γνώση
 σοῦ ἔχει φθάσει τότε
 δέν θά βρεῖς οὔτε προστάτη, οὔτε
 ὑπερασπιστή ἀπέναντι στόν ΑΛΛΑΧ.

۞ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا
 عَرَبِيًّا وَلِيُنَبِّئَ أَرْوَاحَهُمْ
 بَعْدَ مَا جَاءَهُ
 مِنَ الْعِلْمِ مَالِكٌ مِنَ اللَّهِ
 مِنْ وَرَثَةٍ وَلَا وَاقٍ

38. **Ε**χουμε στείλει (κι ἄλλους)
 ἀποστόλους πρὶν ἀπό σένα,
 καί τοῦς ἔχουμε κάνει νά ἔχουν

۞ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ

30. **Ε**τσι σε έχουμε στείλει
 σ' ένα Έθνος – πού πριν απ' αυτό
 (μέ πολύ καιρό) έχουν (άλλα)
 έθνη (περάσει) και πέθαναν, – (μέ σκοπό)
 νά απαγγείλεις σ' αυτούς, (ότι
 σ' έχουμε στείλει) εμπνεοντάς σε,
 κι όμως αυτοί άρνθήσαν τον Άραχμάν
 (Τόν Έλεήμονα), πές:
 «Αυτός είναι ό Κύριός μου!
 Δέν υπάρχει άλλος θεός
 παρά μόνο Αυτός! Σ' Αυτόν
 έναποθέτω τήν έμπιστοσύνη μου,
 και σ' Αυτόν έπιστρέφω!»

كذالك أرسلناك فامته قد خلت من قبلها
 أمم لتتلوا عليهم الذمى ونحن إليك
 وهم يكفرون بالرحمن فلهو ربي لا إله إلا
 هو عليه توكلت وإليه متاب

31. Άν υπήρχε κανένα βιβλίο,
 πού μ' αυτό νά μετακινούντο τά βουνά,
 ή νά κόβονταν ή γή στη μέση,
 ή μ' αυτό νά μιλούσαν οι πεθαμένοι,
 (αυτό θά ήταν τό μοναδικό Κοράνιο)!
 κι όμως τό (γενικό) Πρόσταγμα
 γιά όλα άνήκει μόνο στόν ΑΛΛΑΧ!
 Μήπως οι Πιστοί δέν γνωρίζουν
 ότι ό ΑΛΛΑΧ θά μπορούσε
 – άν τό ήθελε – νά καθοδηγήσει όλους
 τούς ανθρώπους (στόν Ίσιο δρόμο);

ولوان فزانا سبرت به الجبال أو
 فطعن به الأرض أو كلم به الموتى بل لله
 الأمر جميعاً أفلم يأتس الذين آمنوا أن لو
 نيتاء الله لهدى الناس جميعاً ولا يزال
 الذين كفروا يصبهم بما صرعوا فارعه أو
 تحل قريبان دارهم حتى يأتي وعدنا لله وإن
 الله لا يخلف الميعاد

Κι όμως οι Άπιστοι δέν παύουν
 νά κυριεύονται από καταστροφή
 (συμφορά) γιά τά (πονηρά) τους έργα,
 ή (ή συμφορά) νά πλησιάζει, άπειλητικά,
 τά σπίτια τους, μέχρις ότου
 έκπληρωθεί ή υπόσχεση του ΑΛΛΑΧ.
 Γιατί, στ' αλήθεια, ό ΑΛΛΑΧ
 δέν άθετεί τήν υπόσχεσή Του.

32. **Α**λλοι άπόστολοι
 – πριν από σένα – έχουν έμπαιχθεί.
 Παραχώρησα όμως προθεσμία
 στους άπιστους και τελικά
 τούς τιώρησα. Πόσο (τρομερή)
 ήταν ή τιμωρία Μου!

ولقد استهزئ برسل من قبلك فآمنت
 للذين كفروا ثم أخذتهم فكيف
 كان عقاب

33. Είμαι – λοιπόν – Αυτός,
 πού στέκει πάνω από κάθε ψυχή
 (και γνωρίζει) όλα όσα κερδίζει
 (άπ' τά έργα της), όμοιος
 μέ θεούς, άνίκανους νά κάνουν τίποτε;
 Κι άκόμη απέδωσαν
 συνεταιρους στόν ΑΛΛΑΧ! Πές:
 «Όνομάσετέ τους! Μήπως (νομίζετε)
 ότι (μπορείτε) νά ένημερώστε
 τόν ΑΛΛΑΧ γιά κάτι πού άγνοεί
 (ό,τι γίνεται) στη γη, ή μήπως
 λέτε κάτι πού δέν πιστεύετε;

أفمن هو قادر على كل نفس بما
 كسبت وجعلوا لله شركاء قل
 سموهم أمرتبتونهم بما لا يسلم في الأرض
 أم يظلمون من القول بل زين للذين

Καί οί ἄγγελοι θά μπαίνουν σ' αὐτούς ἀπό κάθε πόρτα (μέ τὸ χαιρετισμό):

وَذُرِّيَّتِهِمُ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ آتَابٍ

24. «Εἰρήνη Ὑμῖν, γιατί ὑπομένετε καρτερικά. Τί ὄραια πού εἶναι ἡ ἀνταμοιβή τῆς περασμένης ζωῆς σας!».

﴿٢٤﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ

25. **Ε**κείνοι ὁμως πού ἔχουν διακόψει τὴ Συμφωνία μέ τόν ΑΛΛΑΧ, — ἀφοῦ πρὶν εἶχαν δώσει τὴν ὑπόσχεσή τους πού τὴν εἶχαν κυρώσει καί κόβουν ἐκεῖνα πού ὁ ΑΛΛΑΧ ἔχει διατάξει νά εἶναι ἐνωμένα, κι ἔσπειραν στή γῆ τὸ κακό — αὐτοὶ ἔχουν (γιά ἀμοιβή) τὴ Κατάρρα, καί τὴ κακὴ ἀνταμοιβή.

﴿٢٥﴾ وَالَّذِينَ يَبْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ الْعَذَابُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

26. **Ο** ΑΛΛΑΧ παρέχει πολλά ἢ λίγα τὰ ἀγαθὰ μέ ἀκριβεία γιά τὴ Συντήρηση σέ ὅποιον θέλει. Καί χάρηκαν μέ τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Κι ὁμως ἡ χαρά ἀπ' τὰ κοσμικὰ ἀγαθὰ εἶναι ἀσήμαντα μπροστά στή Μέλλουσα Ζωή, γιατί εἶναι μικρὴ (πρόσκαιρη) ἄνεση.

﴿٢٦﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۗ وَرِجْوَآءُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ

27. **Ο** ἰ δέ Ἄπιστοι λένε: «Μά δέν ἔχει σταλεῖ σ' αὐτόν κανένα Σημεῖο ἀπ' τόν Κύριό του»; Πές: «Ὁ ΑΛΛΑΧ — πράγματι — ἀφήνει στήν πλάνη, αὐτούς πού θέλει καί καθοδηγεῖ ὅσους ἐπιστρέφουν σ' Αὐτόν μετανοιοῦμενοι,

﴿٢٧﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالْوَلَاءُ لَنْ يَأْتِيَهُمْ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ قُلْ إِنَّمَا اللَّهُ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

28. (Ἐνῶ) ὅσοι πιστεύουν, οἱ καρδιές τους καθησυχάζουν μέ τὴν ἐπίκληση (τοῦ ὀνόματος) τοῦ ΑΛΛΑΧ. Ναί — χωρὶς ἀμφιβολία — (μόνο) στήν ἀνάμνηση τοῦ ΑΛΛΑΧ οἱ καρδιές καθησυχάζουν.

﴿٢٨﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

29. «Αὐτοὶ πού πίστεψαν κι ἔπραξαν τὸ καλὸ θά ἔχουν (κάθε) εὐδαιμονία κι ἓνα ὁμορφο τόπο (τελικῆς) ἐπιστροφῆς».

﴿٢٩﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسُنَ مَا أَجْرُهُمْ

ἐνὸ τὸ ὠφέλιμο στοὺς ἀνθρώπους
 παραμένει στή γῆ. Ἔτσι ὁ ΑΛΛΑΧ
 ἀναπτύσσει τὶς παραβολές.

18. Σ' ἐκείνους ποὺ ἀνταποκρίνονται
 στὸν Κύριό τους, ἀνήκει
 ἡ (ἐξάιρετη) ἀνταμοιβή.
 Ἐκείνοι ὁμῶς ποὺ
 δὲν ἀνταποκρίνονται – ἀκόμα
 κι ἂν εἶχαν ὅλα ὅσα βρίσκονται
 πάνω στή γῆ καὶ διπλάσια
 ἀπ' αὐτά – (μάταια),
 θὰ τὰ πρόσφεραν γιὰ λύτρωση.
 Γι' αὐτοὺς εἶναι ἀπαίσιος
 ὁ λογαριασμός.
 Ἡ κατοικία τους εἶναι ἡ Κόλαση.
 Τὶ ἄθλιο στρῶμα!

19. **Μ**ήπως αὐτὸς ποὺ
 γνωρίζει ὅτι ἐκεῖνο ποὺ
 σοῦ ἔχει σταλεῖ
 ἀπ' τὸν Κύριό σου εἶναι ἡ Ἀλήθεια,
 σὴν κι ἐκεῖνον ποὺ εἶναι
 τυφλός (ποῦ δὲν γνωρίζει);
 Μόνον ὅσοι ἔχουν φρόνηση,
 θὰ πάρουν προειδοποίηση.

20. Ὅσοι ἐκπληρώνουν
 (τὶς ὑποχρεώσεις τους) στή Συνθήκη
 μὲ τὸν ΑΛΛΑΧ, καὶ δὲν ἀθετοῦν
 τὸ λόγο τῆς ὑπόσχεσής τους,

21. Ὅσοι ἐνώνουν μαζί, ἐκεῖνο
 ποὺ ἔχει διατάξει ὁ ΑΛΛΑΧ
 νὰ εἶναι ἐνωμένο, καὶ ἐκδηλώνουν
 τὸ σεβασμὸ στὸ Κύριό τους,
 καὶ φοβοῦνται τὴ συνέπεια
 τοῦ λογαριασμοῦ (ποῦ θὰ ἀποδώσουν),

22. Κι ὅσοι ὑπομένουν καρτερικὰ
 ἀναζητώντας τὴν ικανοποίηση
 τοῦ Κυρίου τους, καὶ διατηροῦν
 τακτικὰ τὶς προσευχές, κι ἐξοδεύουν
 – μυστικὰ καὶ φανερά– ἀπὸ ἐκεῖνα
 ποὺ τοὺς ἔχουμε χορηγήσει
 καὶ ἀντιμετωπίζουν
 τὸ κακὸ μὲ τὸ καλὸ.
 Αὐτοὶ ἔχουν τὴν καλὴ ἀνταμοιβή τῆς
 ζωῆς σ' αὐτὸν τὸν κόσμο.

23. Κήπους παντοτινῆς εὐδαιμονίας,
 θὰ εἰσελθοῦν αὐτοὶ καὶ ὅσοι
 ἦσαν ἐνάρετοι ἀπὸ τοὺς πατέρες,
 τὶς συζύγους καὶ τοὺς ἀπογόνους τους.

كَذَلِكَ يُضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ

١٨ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْخَيْرَ
 وَالَّذِينَ لَا يَتَّبِعُوا لَهُ لَؤْلَؤًا لَهُمْ مَا فِي
 الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدُوا بِهِ
 وَأُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ
 وَبِئْسَ الْمِهَادُ

١٩ * أَقْرَبُ عِلْمًا أَنَّمَا
 أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْيَىٰ أَنَّمَا
 يَتَذَكَّرُ أُولَئِكَ الْأَلْبَابُ

٢٠ الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْفُضُونَ
 الْعَيْثُ

٢١ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ
 وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ

٢٢ وَالَّذِينَ صَبَرُوا أَبْنِيَاءَ وَوَجِدَ رَبِّهِمْ
 وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا
 وَعَلَانِيَةً وَيَدْرُؤُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ
 وَأُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَىٰ الدَّارِ

٢٣ جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ
 وَأَزْوَاجِهِمْ

Ἔτσι οἱ προσευχές τῶν Ἄπιστων
δέν εἶναι εἰμὴ περιπλάνηση.

وَمَا دَعَا الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِي ضَلٰلٍ

15. Στόν ΑΛΛΑΧ ὑποτάσσεται
ὁποιοσδήποτε ὑπάρχει
στούς οὐρανοῦς καί στή γῆ,
ἐκούσια ἢ ἀκούσια.
Κι οἱ σκυῖες τους ἀκόμη
(τό ἴδιο κάνουν)
τό πρῶι καί τό βράδυ.

۱۵ وَلِيُوَسِّعُوْا مِنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
طٰوْعًا وَّكَرْهًا وَظَلَمُوْهُمۡ بِالْغَدُوْرِ وَالْاَصٰلِ

16. Πές: «Ποιός εἶναι ὁ Κύριος
(κι Ἐξουσιαστής) τῶν οὐρανῶν
καί τῆς γῆς»;
Πές: «Εἶναι ὁ ΑΛΛΑΧ».
Πές: «Πῶς λοιπόν παίρνετε
(γιά λατρεία) ἄλλους προστάτες
ἀντι τοῦ ΑΛΛΑΧ, που
δέν μποροῦν, οὔτε νά ὀφελοῦν
οὔτε νά βλάπτουν τόν ἑαυτό τους»;
Πές: «Μήπως ὁ τυφλός εἶναι
τό ἴδιο μ' ἐκεῖνον πού βλέπει;
ἢ τά βάθη τοῦ σκότους
τό ἴδιο μέ τό Φῶς»;
Ἡ (μήπως) ὄρισαν γιά τόν ΑΛΛΑΧ
συνέταιρους; Μήπως αὐτοἱ
δημιούργησαν κάτι τί ὥστε
ἢ δημιουργία τους νά φαίνεται ὁμοια
μέ τήν δημιουργία Του;
Ἐκεῖνος ἔχει δημιουργήσει
ὥστε ἢ δημιουργία νά φαίνεται
σ' αὐτούς ὁμοια·
Πές: «Ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι
ὁ Δημιουργός τοῦ παντός.
Αὐτός εἶναι
ὁ Μοναδικός ὁ Ὑπέρτατος
καί Ἄκαταμάχητος».

۱۶ قُلۡ مَنْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ قُلۡ اللّٰهُ قُلۡ
اَفَاَتَّخِذُوْكُمْ مِنْ دُوْنِہٖٓ اَوْلِيَاۗءَ لَا يَمْلِكُوْنَ
لِاَنْفُسِہِمۡ نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا قُلۡ هَلۡ يَسْبُوْۗ
اِلَّا اَعْمٰی وَّالْبَصِيْرُ اَدۡهَلۡ سَبُوْۤى الطَّالِمٰتِ
وَالنُّوْرُ اَمۡ جَعَلُوْا لِلّٰہِ شُرَكَآءَ خَلَقُوْا اَخْلَاقِہٖ
فَتَسْبِہِ الْخَلْقِ عَلَیْہِہٖ قُلۡ اللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ شَیْءٍ
وَّہُوَ الْوَاحِدُ الْقَهْرُ

17. Ἐστειλε ἀπ' τόν οὐρανῶ
νερό, καί στίς διώρυγες κυλοῦν ρεῦματα
ἄσα εἶχε ρυθμίσει
κι οἱ χεῖμαρροι παρέσυραν
τόν ἀφρό πού ἐπιπλέει.
Τέτοιος ὁμοιος ἀφρός ὑπάρχει ἀκόμα
καί στά μέταλλα πού λιώνουν
πάνω στή φωτιά καί τό σχῆμα τους
ἀλλάζει μέ τή ζέση της
γιά νά γίνουν κοσμηματα ἢ ἐργαλεῖα.
Μ' αὐτό τόν τρόπο ὁ ΑΛΛΑΧ
παραβάλλει τήν Ἀλήθεια μέ τήν
Ματαιοδοξία. Ὅσο ἀφορᾶ στόν ἀφρό,
αὐτός ἐξαφανίζεται σάν
τό ἀχρηστο πρᾶμα πού πετιέται,

۱۷ اَنْزَلۡمِنَ السَّمٰوٰتِ مَآءً فَسَالَتۡ اُوْدِیۡہٗ یُقَدِّرُہَا
فَاَحْسَبَ النَّسِیۡلُ رَبَّہُمۡ رَبًّا
وَمَا یُوقِدُوْنَ عَلَیْہِہٖ فِى النَّارِ اَبْنَعَاۗءَ حٰلِیۡہٖ اَوْ
مَسَّحَ رَبُّہُمۡ مِّثْلَہٗۗ کَذٰلِکَ یَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ
وَالْبَاطِلَ فَاَمَّا الرِّبُّ فَاَیۡدِہٖۗ جَفَاۗءٌ وَّامَّا مَا
یَنْفَعُ النَّاسَ فَمَاۤیۡ کُنۡ فِی الْاَرْضِ

9. Γνωρίζει το άορατο
και τό όρατό.
Είται ό Μεγάλος, ό "Υψιστος.

④ عَلَيْهِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ

10. Γι' Αυτόν τόν ίδιο είναι
άν κανένας από σās κρύβει
τά λόγια του, ή τά άποκαλύπτει,
ή κρύβεται – μυστικά – τή νύχτα,
ή περπατά – φανερά – τήν ήμέρα.

⑤ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَأَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ
بِهِ. وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ

11. Για κάθε άνθρωπο
ύπάρχουν διαδοχικά
άπό μπροστά κι άπό πίσω του
(άγγελοι) πού – κατά διαταγή
του ΑΛΛΑΧ – τόν προφυλάσσουν.
"Ο ΑΛΛΑΧ – βέβαια – ποτέ
δέν θ' αλλάξει τήν κατάσταση
ένός λαού, άν αυτοί οι ίδιοι δέν
αλλάζουν ότι είναι μέσα στις ψυχές τους.
"Αν όμως (άπαξ) και θελήσει
ό ΑΛΛΑΧ τήν τιμωρία ένός λαού,
κανείς δέν μπορεί
νά Τόν έμποδίσει, κι ούτε
θά βρεθεί προστάτης άλλος
έκτός άπ' Αυτόν.

⑥ لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ

يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغَيِّرُ مَا بَقِيَ مِنْهُ حَتَّىٰ يَتَّخِرَ أُمَّ

مَّا بِأَنْفُسِهِمْ. وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا

مَرَدَّ لَهُ. وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ

12. Είναι "Εκείνος πού σās δείχνει
τήν άστραπή γιά νά έμπνεύσει
φόβο και έλπιδα, και
άνεβάζει (βαρεία) φορτωμένα
μέ (γόνιμη) βροχή σύννεφα.

⑦ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوَافًا وَمَتَاعًا

وَيُنْزِلُ السَّحَابَ الْغَيْطَالِ

13. Και ή βροντή άκόμη έπαινει
τή Δόξα Του, τό ίδιο
δέ κάνουν και οι άγγελοι
μέ σεβασμό (και φόβο).
Και στέλνει τούς κεραυνούς
μέ τούς όποιους
κτυπά όποιον θέλει...,
ένώ αυτοί (τολμοϋν)
κι άμφισβητοϋν γιά τόν ΑΛΛΑΧ,
πού είναι λιαν άσπληρος
στήν τιμωρία Του.

⑧ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ، وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ

خِيفَتِهِ. وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا

مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدٌ

الْحِكْمَالِ

14. Σ Αυτόν (μόνο) πρέπει νά
άπευθύνεται ή άληθινή προσεχή.
Ματαιοπονοϋν, εκείνοι
πού επικαλοϋνται
(άλλες θεότητες) άντ' Αυτού
(και μοιάζουν) σάν κι αυτόν
πού άπλώνει τά χέρια του
πρός τό νερό ζητώντας τό νερό
νά φτάσει στό στόμα του,
κι όμως τό νερό δέν τό κάνει.

⑨ لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ

لَا يَسْمَعُونَ لَهُمْ يَشْئُرُ إِلَّا كَسَبِطٍ

كَتَيْدٍ إِلَىٰ الْمَاءِ يُبْتَغَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ

κι ἐν τούτοις κάνουμε μερικά ἀπ' αὐτὰ νά εἶναι πιό ἐξαιρετά στό φαγητό ἀπό ἄλλα.
Σ' αὐτὰ ὅλα ὑπάρχουν – βέβαια – σημεῖα γιά τούς ἀνθρώπους πού καταλαβαίνουν.

بَعْضٌ فِي الْأَكْلِ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

5. **Κ**αί ἂν ἀπορῆς γιά τό ὅτι δέν πιστεύουν στήν Ἀνάσταση τότε ἡ ἀπορία σου θά εἶναι μεγαλύτερη γιά τὰ λόγια τους: «Ὅταν θά γίνουμε (πραγματικά) χῶμα, τότε θά βρεθοῦμε σέ ἀνανεωμένη δημιουργία!». Αὐτοί εἶναι ἐκεῖνοι πού ἀρνήθηκαν τόν Κύριό τους. Αὐτοί εἶναι πού γύρω ἀπ' τό λαμό τους θά δεθεῖ ζυγός (δουλείας). Κι αὐτοί θά εἶναι οἱ Σύντροφοί τῆς Φωτιάς, πού γιά πάντα θά μένουν.

① • وَلَنْ نَجْعَبَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ ذَاكَ نَارُ رَبِّهَا
أَنَّا لِنُؤْتِيهِمْ جَذِبًا وَأُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَعْمَالُ فِي آعْتَابِهِمْ
وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

6. Και σοῦ ζητοῦν νά ἐπιταχύνεις τήν τιμωρία πρίν γίνει ἡ ἀπαλλαγῆ (ἀπ' αὐτή). Κι ἐν τούτοις (πολλά) ὅμοια παραδείγματα τιμωρίας ἔχουν περάσει μπροστά τους. Κι ὁμως ὁ Κύριός σου συγχωρεῖ τούς ἀνθρώπους γιά τίς ἀδικίες τους, (ἐνῶ) ταυτόχρονα εἶναι καί ἀσθερῶς στήν τιμωρία Του.

① وَيَسْأَلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ
حَلَلْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مَثَلَهُمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو
مَغْفِرٍ مِّنَ السَّائِسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ
لَشَدِيدُ الْعِقَابِ

7. **Κ**αί λένε οἱ Ἄπιστοι: «Γιατί κανένα Σημεῖο δέν τοῦ ἔχει σταλεῖ ἀπό τόν Κύριό του»; Κι ἐν τούτοις ἐσύ εἶσαι – πραγματικά – (μόνο) ἕνας προειδοποιητής, καί γιά κάθε λαό ὑπάρχει ἕνας καθοδηγητής.

② وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ
آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ إِيمَانًا
مُّنذِرًا وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ

8. **Σ**ΑΛΛΑΧ γνωρίζει τί σηκώνει (ἡ μήτρα) κάθε θηλυκοῦ, οἰδιόποτε οἱ μητρες, μειώνουν κι αὐξάνουν, σ' Αὐτόν εἶναι ὑπολογισμένο μ' ἀκρίβεια.

③ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيصُ
الْأَرْحَامُ وَمَا تَرْزَأُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ

(13) Τό στάδιο «άλ - Ρά 'ντ» - ή Βροντή
- Μεντίνα - σέ 43 εδάφια

Στό όνομα του ΑΛΛΑΧ του
Έλεήμονα και Φιλανθρώπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **AAMP** (Άλεφ - Λάμ - Μίμ - Ρά)*

Αυτά είναι τά εδάφια (Γ'Αγιάτ)
του Βιβλίου, και πού
σου έχει σταλεί
άπ' τόν Κύριό σου, είναι ή 'Αλήθεια.
Κι όμως οί περισσότεροι
άπ' τούς άνθρωπους δέν πιστεύουν.

① الْمُرْتَلِكَ آيَاتِ الذِّكْرِ وَالَّذِي أَنْزَلَ لَكَ مِنَ رَبِّكَ الْحَقَّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

2. Ο ΑΛΛΑΧ είναι Έκείνος
πού ύψωσε τούς ούρανούς
μέ άθέατες κολώνες,
κι έπειτα κατέσχε τό
θρόνο (τής Έξουσίας),
κι ύπόταξε τόν ήλιο και
τό φεγγάρι (στό Νόμο Του)!
Τό καθένα άπ' αυτά τρέχει
(στήν τροχιά του)
γιά ένα τέρμα προκαθορισμένο.
Ρυθμίζει όλες τίς ύποθέσεις,
έξηγει άναλυτικά τά Σημεία,
μήπως θά πιστέψετε έντελώς
ότι θά συναντήσετε
τόν Κύριό σας.

② اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَدَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ

3. Κι Έκείνος είναι πού άπλωσε
τή γή, κι έκανε σ' αυτή
τά βουνά (νά στέκονται στερεά)
και τά ποτάμια κι άπό κάθε
είδος καρπού έκανε ζευγάρια.
Σχεδίασε τή Νύχτα σάν πέπλο
πάνω στήν 'Ημέρα.
Βέβαια σ' αυτά (όλα) ύπάρχουν
Σημεία γιά τούς άνθρωπους
πού σκέπτονται.

③ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِي وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا رِزْقًا وَجَبْنًا لِّئَلَّا تُغْنِيَ إِلَيْكَ النَّهَايَاتُ فِي ذَلِكَ لَا يَتَّبِعُ الْقَوْمَ يَتَّفَكَّرُونَ

4. Και στή γή ύπάρχουν περιοχές,
γατονικές, και κήποι
άπό άμπέλια, κι έκτάσεις
άπό σπαρμένο σιτάρι, και
χουρμαδιές, - πού φυτρώνουν
άπό μία κοινή ρίζα, είτε
άλλοιώς. Ποτίζονται μέ τό ίδιο νερό,

④ وَفِي الْأَرْضِ قَطْعٌ مُّتَبَجِّرَاتٌ وَّجَنَّتٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنَفَّضَلُ بَعْضُهَا عَلَى

* Βλ. Σημ. 1.

δέν θά τούς φτάσει – ξαφνικά –
ή (μοιραία μαύρη) ώρα,
ἐνῶ βρίσκονται ἀμέρμιοι;

أَوْ نَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

108. Πές (τους): «Αὐτός εἶναι
ὁ Δρόμος μου.(Σῆς) προσκαλῶ
στόν ΑΛΛΑΧ, μέ τήν βεβαία γνώση –
ἐγώ καί οἰασθήποτε μέ ἀκολουθεῖ.
Καί δόξα στόν ΑΛΛΑΧ!
Καί δέν εἶμαι ἀπ' αὐτούς
πού συνδέουν ἄλλους θεούς
μέ τόν ΑΛΛΑΧ!»

﴿١٠٨﴾ قُلْ هَذِهِ سَبِيلُ أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَى
بَصِيصَةٍ
أَنَا وَمَنْ أَتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ
الْمُشْرِكِينَ

109. Καί δέν στείλαμε – πρίν
ἀπό σένα (σάν ἀποστόλους)
ἄλλους, παρά μόνο ἄνδρες
– πού τούς ἐμπνεύσαμε –, (ἄνδρες)
πού ζοῦσαν ἀνάμεσα
στούς κατοίκους τῶν χωριῶν.
Μήπως δέν ταξίδεψαν στή γῆ καί
δέν εἶδαν ποῦ ἦταν
τό τέλος ἐκεῖνων
πού ἐξῆσαν πρίν ἀπ' αὐτούς;
Βέβαια ἡ κατοικία
τῆς Μέλλουσας Ζωῆς εἶναι
καλύτερη γιά τούς θεοσεβεῖς.
Γιατί λοιπόν δέν λογικεύεστε;

﴿١٠٩﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي
لَهُمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَلَمْ يَسِيرُوا فِي
الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا
تَعْقِلُونَ

110. Ὄταν οἱ ἀπόστολοι χάσουν
κάθε ἐλπίδα γιά τήν ἐπιτυχία
τοῦ ἔργου τους καί νομίσουν
ὅτι οἱ ἄνθρωποι
τούς μεταχειρίζονται σάν ψεφτες,
τότε, τούς ἐρχεται
ἡ βοήθειά Μας καί σώζουμε
ὄσους θέλουμε.
Ποτέ ὁμως δέν θά παραμεριστεῖ
ἡ Τιμωρία Μας γι' αὐτούς
πού εἶναι ἔνοχοι.

﴿١١٠﴾ حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وُطْنَهُمْ أَتَاهُمْ قَدْ
كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرٌ مِّنَّا فَهُمْ مِنْ شِئْءٍ وَلَا يُرَدُّ
بِأَسْئَارِنَا الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

111. Ὑπάρχουν διδάγματα –
στis ἱστορίες τους
(τῶν ἀποστόλων) – γιά ὄσους
εἶναι προικισμένοι
μέ κατανόηση. Τό Κοράνιο δέν
εἶναι (παραμυθία) ἱστορίες
πού ἐπινοήθηκαν, ἀλλά
ἐπιβεβαίωση γιά ὄσα
ἔγιναν πρίν ἀπ' αὐτό,
κι ἀναλυτική ἐξήγηση γιά τό
κάθετι, κι ἕνας Ὁδηγός
καί μιά Εὐλογία γιά τό λαό
(πού οἱ ἄνθρωποι του) πιστεύουν.

﴿١١١﴾ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي
الْأَلْبَابِ لِمَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ
تَصَدِّقُوا الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَنَفُصِّلْ كُلَّ
شَيْءٍ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْقَوْمِ الْمُؤْمِنِينَ

101. «Κυρίε μου! Μοῦ ἔδωκες κάτι ἐξουσία καί μοῦ διδάξες – πῶς νά ἐξηγῶ κάτι ἀπ' τὰ θνερα καί ἀπό τὰ γεγονότα.
 ὦ! Δημιουργέ τῶν οὐρανῶν καί τῆς γῆς!
 Ἔσὺ εἶσαι ὁ Προστάτης μου σ' αὐτὸ τὸν κόσμο καί στὸν Μελλοντικό.
 Πάρε τὴν ψυχὴ μου (πεθαίνοντας) σάν ἕναν Μουσουλμάνο (σάν ἕναν πού ἔχει ὑποταχθεῖ στῆ Θέλησή Σου καὶ ἔνωσέ με μέ τούς ἐνάρετους».

۱۰۱ • رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَّمَنِي مِنَ
 تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَغْفِنِي بِالصَّالِحِينَ

102. (ὦ Μουχάμμεν!):
 Αὐτὴ εἶναι μία ἀπὸ τίς ἱστορίες τοῦ ἀόρατου (κόσμου) πού – ἐμπνεοντάς σε – σοῦ ἀποκαλύπτουμε. Δέν ἦσαν μπροστά – ἐσὺ – μαζί τους, ὅταν συνεννοῦνταν γιὰ τὸ σχέδιό τους, μέ ποιὸ τρόπο νά στήσουν παγίδα.

۱۰۲ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا
 كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ اتَّجَعُوا آمْرَهُمْ وَهُمْ
 يَمْكُرُونَ

103. Κι ἀκόμη δέν θά πιστεῦουν οἱ περισσότεροί ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους ὅσο κι ἂν εἶναι ἡ πιὸ μεγάλη σου ἐπιθυμία.

۱۰۳ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ
 بِمُؤْمِنِينَ

104. Καί δέν τούς ζήτησες κανένα ἀντάλλαγμα γι' αὐτὸ ἐδῶ (τὸ Κοράνιο) πού δέν εἶναι τίποτε ἄλλο, παρά ἕνα μήνυμα γιὰ (δύο) τὰ πλάσματα τοῦ κόσμου.

۱۰۴ وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا
 ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ

105. **Κ**αὶ πόσα ἄλλα Σημεῖα στοὺς οὐρανούς καὶ στῆ γῆ (ὑπάρχουν διεσπαρμένα) πού (οἱ ἄνθρωποι) βλέπουν μπροστά τους; Κι ὁμως στρέφουν (τὸ πρόσωπό τους) μακριά ἀπ' αὐτά!

۱۰۵ وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَاتِ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ

106. Οἱ περισσότεροί ἀπ' αὐτοὺς δέν πιστεῦουν στὸν ΑΛΛΑΧ, χωρὶς νά δώσουν (ἄλλους συνεταιίρους) σ' Αὐτόν!

۱۰۶ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا
 وَهُمْ مُشْرِكُونَ

107. Μήπως αἰσθάνονται ἀσφάλεια ὅτι δέν θά τούς ἐλθεῖ ὁ σκεπαμένος πέπλος τῆς κατάρας τοῦ ΑΛΛΑΧ, ἡ ὅτι

۱۰۷ أَفَأَمِنُوا أَن لَّا يَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ

95. Είπαν: «Μά τόν ΑΛΛΑΧ! Είλικρινά βρίσκεσαι στην παλιά σου πλάνη».

﴿قَالُوا تَأْتِيكَ إِلَهًا لَكَ فِي ضَلَالِكَ الْعِيدِ﴾

96. Όταν όμως ήρθε ο κοιμητής της χαμύσουνης ειδήσης και έρριξε (τό πουκάμισο) πάνω στο πρόσωπό του, κι άμέσως βρήκε τό φώς του, είπε: «Μήπως δέν σάς τό έλεγα, ότι γνωρίζω άπ' τόν ΑΛΛΑΧ, εκείνο που έσεΐς δέν γνωρίζετε;»

﴿فَلَمَّا أَن جَاءَ الْبَشِيرُ آتَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَأَرْتَدَّ بِصِيرًا قَالِ الْآلَةُ أَقْبَلْ لَكُمْ إِنِّي أَغْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾

97. Είπαν: «Ω! Πατέρα μας! Παρακάλεσε γιά μάς νά συγχωρηθούν οι άμαρτίες μας, γιατί - στ' αλήθεια - είχαμε σφάλει».

﴿قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ﴾

98. Είπε: «Θά παρακάλεσω τό Κύριό μου νά σάς συχωρήσει - γιατί στ' αλήθεια - είμαι Μακρόθυμος και Πολυεπιεκτής».

﴿قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾

99. **Κ**ι όταν (πιά) μπήκαν (όπου βρίσκόταν) ο Ίωσήφ, αυτός πρόσφερε κατοικία στους γεννήτορές του (νά μείνουν) μαζί του, και είπε: «(Εισέλθετε στην Αίγυπτο (κι όλοι σας θά είστε) σέ ασφάλεια, άν ο ΑΛΛΑΧ τό θέλει».

﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مَعِيَ مِصْرًا إِن شَاءَ اللَّهُ ءَايِينَ﴾

100. Κι άνώθησε τούς γεννήτορές του ύψηλά πάνω στο θρόνο (τής άξιοπρέπειας), κι γονάτισαν τότε (όλοι κάτω) ταπεινά, μπροστά του. Και είπε: «Ω! Πατέρα μου! Αυτό είναι ή έκπληρωση στο παλιό μου δράμα. Ό Κύριός μου, τό έχει κάνει αληθινό. Μέ εδεργέτησε, όταν μέ έβγαζε από τη φυλακή, και σάς έφερε (όλους έδω) από την έρημο, (άκόμη) και μετά τή διχόνοια που ό Σατανάς έσπαρε μεταξύ μου και μεταξύ τών αδελφών μου. Πραγματικά ό Κύριός μου καταλαβαίνει καλύτερα, όσα έχει σχεδιάσει νά κάνει, κι Αυτός είναι Παντογνώστης και Πάνσοφος».

﴿وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْمَرْثَىٰ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُءْيَايَ مِن قَبْلُ قَدْ جَعَلْنَا رُبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُم مِّنَ الْبَدْوِ مِن بَعْدِ أَن نَزَّغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي لِيُنزِلَنِي رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾

«Ω! 'Εσὺ 'Αζίζι!
(Μεγάλη) δυστυχία ἔπεσε πάνω μας
καὶ πάνω στὴν οἰκογένειά μας.
Δέν φέραμε (τόρα) παρά μόνο
ἐλάχιστα κεφάλαια
(γι' ἀνταλλαγὴ ἐμπορευμάτων).
Γέμισέ μας – λοιπόν κανονικά
(τὰ σακιά), καὶ κάνε το
(σέ παρακαλούμε)
σάν ἐλεημοσύνη σέ μᾶς.
'Ο ΑΛΛΑΧ ἀμείβει τοὺς φιλανθρώπους».

الْعَزِيزُ مَسْنَا وَأَهْلَنَا الضَّرُّ وَجِئْنَا
بِضَعَّةٍ مُّزْجَلَةٍ فَأَوْفِي لَنَا الْكَيْلَ
وَوَصَّدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ
بِحَجْرِ الْمُتَصَدِّقِينَ

89. Εἶπε: «Μήπως γνωρίζετε
πῶς συμπεριφερθήκατε μέ τόν 'Ιωσήφ
καί μέ τόν ἀδελφό του,
ὄταν (ἀκόμη) εἰσαστε ἁμαρτωλοί;»

﴿٨٩﴾ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ
إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ

90. Εἶπαν: «Μήπως εἶσαι ὁ 'Ιωσήφ;»
Εἶπε: «'Εγώ εἶμαι ὁ 'Ιωσήφ
κι αὐτοῖς (ἐδῶ) εἶναι ὁ ἀδελφός μου.
'Ο ΑΛΛΑΧ – πράγματι – ἦταν
γιά μᾶς (δύλους) ἐνεργέτης.
(Γιατί εὐτυχεῖ) ὅποιος εἶναι
ἐνάρετος κι ὑπομένει καρτερικά—.
Κι ὁ ΑΛΛΑΧ ποτέ δέν κάνει
νά χαθεῖ ὁ μισθός ἐκείνων
πού κάνουν τό καλό.

﴿٩٠﴾ قَالُوا أأَنْتَ الَّذِي كُنْتَ يُوسُفَ قَالَ أَنَا
يُوسُفَ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا
إِنَّهُ مِنْ بَيْنِ وَبَيْنِ قَادِدٍ
اللَّهُ لَا يَضِيعُ أَجْرَ الْعَامِلِينَ

91. Εἶπαν: «Μά τόν ΑΛΛΑΧ!
Πράγματι ὁ ΑΛΛΑΧ σέ προτίμησε
(ἀπό ἐμᾶς) καί σ' ἀνύψωσε πάνω μας,
ἐνῶ ἐμεῖς ἤμαστιν ἁμαρτωλοί!»

﴿٩١﴾ قَالُوا تالله لقد آثرك الله علينا
وإن كنا لخطئين

92. Εἶπε: «Γι' αὐτὴ τὴ μέρα δέν ὑπάρχει
κατηγορία πάνω σας.
'Ο ΑΛΛΑΧ θά σᾶς συγχωρήσει.
Καί εἶναι ὁ πῶς Εὐσπλαχνικός
ἀπ' ὄσους εὐσπλαχνίζονται!»

﴿٩٢﴾ قَالَ لَا تَنْزِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ
اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

93. «Πηγαίνετε μ' αὐτό
τό πουκάμισό μου καί ρίξτε το
στό πρόσωπο τοῦ πατέρα μου.
(Τότε) θά ξαναβρεῖ τό φῶς του.
Κι ἔπειτα ἔλατε (ἐδῶ)
σέ μένα ὄλοι σας,
μαζί μέ τίς οἰκογένειές σας».

﴿٩٣﴾ أَذْهَبُوا بِقَمِيصِي مَهْلًا فَالْقَوْمُ عَلَى وَجْهِ
أَبِي يَأْتِ بِصِيرًا وَأَثْرُفٍ
بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ

94. **Κ**ι ὄταν τό караβάνι ἄφησε
(τὴν Αἴγυπτο), εἶπε ὁ πατέρας τους:
«'Οσφραίνομαί τὴν παρουσία
τοῦ 'Ιωσήφ, καί μὴ νομίζετε
ὅτι ἔχω ξεμωραθεῖ».

﴿٩٤﴾ وَلَمَّا فَصَلَ الْكَافِرُ قَالَ أَبُومَرْيَةَ
لَأَجِدَنَّ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ نَفَسْتُدُونِ

Κοίτα! ὁ γιός σου ἔκλεψε.
Μαρτυροῦμε μόνο ὅτι γνωρίζουμε,
καί δέν μπορούμε νά προφυλάξουμε
τόν ἑαυτό μας ἀπ' τό ἀναπάντεχο!»

82. «Πώτησε τό χωριό πού ἤμασταν ἐκεῖ, καί τό καραβάνι πού μ' αὐτό γυρίσαμε, καί (θά διαπιστώσεις) ὅτι πράγματι λέμε τήν ἀλήθεια».

83. **Ε** ἶπε (ὁ Ἰακώβ): «(Ὁχι!) ἐσεῖς οἱ ἴδιοι σχεδιάσατε μιὰ ἱστορία (ἀρκετά καλή) γιά τόν ἑαυτό σας. Γι' αὐτό ἡ ὑπομονή εἶναι ὅτι (μοῦ) πρέπει. Εἶθε ὁ ΑΛΛΑΧ νά μου γυρίσει (πίσω) ὄλους (στό τέλος). Γιατί Ἐκεῖνος εἶναι ὁ Παντογνώστης καί Πάνσοφος».

84. Κι ἀπομακρύνθηκε ἀπ' αὐτούς καί εἶπε: «Πόσο μεγάλη εἶναι ἡ λύπη μου γιά τόν Ἰωσήφ! Κι ἄσπρισαν τά μάτια του ἀπ' τή λύπη κι ἔπεσε σέ σιωπηλή μελαγχολία.

85. Εἶπαν: «Γιά ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ! Δέν θά πάψεις (ποτέ) νά θυμᾶσαι τόν Ἰωσήφ, μέχρις ὅτου νά φτάσεις στά τέλη τῆς ἀρρώστιας ἢ νά πεθάνεις!»

86. Εἶπε: «Εγώ παραπονοῦμαι, γιά τό ἀτυχημά μου καί γιά τόν πόνο μου, μόνο στόν ΑΛΛΑΧ, καί γνωρίζω ἀπ' τόν ΑΛΛΑΧ, ἐκεῖνα πού ἐσεῖς δέν γνωρίζετε...».

87. «ὦ! Παιδιά μου! Πηγαίνετε κι ἐξετάστε γιά τόν Ἰωσήφ καί τόν ἀδελφό του καί μήν ἀπελπίζεστε ἀπό τό ἔλεος τοῦ ΑΛΛΑΧ. Στ' ἀλήθεια κανεῖς δέν ἀπελπίζεται ἀπ' τήν εὐψυχία τοῦ ΑΛΛΑΧ, παρά μόνο ὁ λαός τῶν ἀπιστῶν».

88. **Κ**ι ὅταν ἦλθαν (πίσω) καί παρουσιάστηκαν (στόν Ἰωσήφ), εἶπαν:

إِنَّا أَنْتَكَ سَرَقْنَا وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ

82. وَنَسَلْنَا الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ

83. قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

84. وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَقِي عَلَى يُوْسُفَ وَأَبْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَاطِمٌ

85. قَالُوا إِنَّا تَذَكَّرْنَا يُوْسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْمُنَكِّبِينَ

86. قَالَ لِمَآ أَشْكُو بِنِّيْ وَحُزْنِيْ لِمَآ لِلَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

87. بَيْنِيْ أَذْهَبُوا فَتَحَسَّبُوا مِنْ يُوْسُفَ وَأَجِيبِهِ وَلَا تَأْتَسُّوْا مِنْ رَّوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِيَنَّ مِنْ رَّوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمَ الْكَافِرُونَ

88. فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا

ἐκτός ἂν ὁ ΑΛΛΑΧ (ἔτσι) τὸ ἤθελε.
Ἄνυψώνουμε στὸ βαθμὸ (τῆς σοφίας)
ὅποιον Μᾶς ἀρέσει,
ἀλλὰ πάνω ἀπ' ὄλους Ἔνας εἶναι
προικισμένος μὲ γνώση,
ὁ Παντογνώστης.

اللَّهُ رَفَعَ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَاءٍ وَفَوْقَ كُلِّ
ذِي عِلْمٍ عَلَيْهِ

77. Εἶπαν: Ἄν ἔκλεψε,
εἶχε κι ἕναν ἀδελφὸ πού
εἶχε κλέψει πρὶν ἀπ' αὐτόν.
Αὐτὰ ὅμως ὁ Ἰωσήφ τὰ κρατοῦσε
κλειστά στὴν καρδιά του, χωρὶς
ν' ἀποκαλύπτει σ' αὐτοὺς τὰ μυστικά.
Εἶπε (μόνο ἀπὸ μέσα του):
«Βρίσκεστε σὲ πολὺ χειρότερη
κατάσταση (ἀπὸ μᾶς τοὺς δύο).
Κι ὁ ΑΛΛΑΧ κατὰ γνωρίζει
ἐκεῖνα πού ὑποστηρίζετε!»

۷۷ • قَالُوا إِن يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ
مِّن قَبْلٍ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ
وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُ
قَالَ أَنَّهُ سَرٌّ مَّكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
تَصِفُونَ

78. Εἶπαν: ὦ! Ἐσὺ Ἄριζι (ἄρχοντα),
(Κοίτα)! Ἔχει ἕνα πατέρα
ἠλικιωμένο (πού θά λυπηθεῖ
γι' αὐτόν). Γι' αὐτὸ πάρε
ἕναν ἀπὸ ἐμᾶς στὴ θέση του.
Σὲ βλέπουμε – στ' ἀλήθεια – ὅτι
εἶσαι ἀπὸ τοὺς ἀγαθοεργούς.

۷۸ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا
كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدًا مَّكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ
الْحَمِيدِينَ

79. Εἶπε: «ΑΛΛΑΧ φυλάξοι,
δὲν θά πάρουμε ἄλλον, ἀπὸ ἐκεῖνον
πού μαζί του βρήκαμε
τὰ δικά μας (πράγματα).
(Ἄν τὸ κάνουμε αὐτὸ) τότε
θά εἶμαστε συνεργοὶ στὴν ἀδικία».

۷۹ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَن نَأْخُذَ إِلَّا مَن
وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا
لَنظَلِمُونَ

80. **Κ**ι ἔδιαν ἀεπιπίστηκαν ἀπ' αὐτόν
(ἐπειδὴ δὲν ὑποχωροῦσε),
συγκάλεσαν ἰδιαιτέρη σύσκεψη.
Εἶπε ὁ πιὸ μεγάλος ἀπ' αὐτούς:
«Μήπως δὲν γνωρίζετε ὅτι
ὁ πατέρας σας πῆρε ὑπόσχεση ἀπὸ σᾶς,
στ' ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ,
καὶ πῶς πρὶν ἀπ' αὐτό,
εἶχατε παραλείψει τὸ καθήκον σας
στόν Ἰωσήφ; (Γι' αὐτὸ)
δὲν θά φύγω ἀπ' (αὐτὴ) τὴ γῆ,
μέχρις ὅτου μοῦ τὸ ἐπιτρέψει
ὁ πατέρας μου, ἢ μὲ διατάξει
ὁ ΑΛΛΑΧ, πού εἶναι ὁ καλύτερος
(κριτὴς) γιὰ νὰ διατάξει».

۸۰ فَلَمَّا اسْتَبَسَّوْا مِنْهُ خَالَصُوا إِلَيْهَا قَالَ
كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ
أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِن
قَبْلِ مَا وَوَعَدَهُ
فِي يُوسُفَ فَلَن أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّىٰ يَأْذَنَ لِي
أَبِي أَوْ يُحْكِمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

81. «Γυρίστε πίσω στόν πατέρα σας
καὶ πέστε: ὦ! Πατέρα μας!

۸۱ أَرْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا

νά μείνει μαζί του. Καί (του) εἶπε:
 «Ἐγὼ πού με βλέπεις – εἶμαι
 ὁ ἀδελφός σου, καί
 μὴ λυπάσαι γιά ὅ,τι εἶχαν κάνει».

لَخَاءٌ قَالَ لَيْتَ أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَسِ بِمَا
 كَانُوا يَعْمَلُونَ

70. Κι ὅταν τοὺς παρουσίασε
 τίς (κατάλληλος) γι' αὐτοὺς προμήθειες
 (πού ἀγόρασαν)
 ἔβαλε μιά κούπα τοῦ νεροῦ
 στό σακκί τοῦ ἀδελφοῦ του,
 κι ἔπειτα ἕνας κήρυκας (ἄρχισε)
 νά φωνάζει δυνατά:
 «Ὡ Ἑσείς, πού εἶστε (μέσα)
 στό Καραβάνι – Σταθεῖτε –
 (χωρίς ἀμφιβολία) εἶστε κλέφτες!»

٧٠ فَلَمَّا حَمَرُهمْ بِمَجْهَارِهِمْ جَعَلَ
 الِتَّقَايَةَ فِي رَجُلٍ أَخِيهِ ثُمَّ أَدَّتْ
 مُوزَنٌ أَيْتَهَا الْعَيْبَرُ إِنَّكُمْ لَسَرِقُونَ

71. Εἶπαν, στρέφοντας πρὸς αὐτοὺς:
 «Τί εἶναι αὐτό πού χάσατε»;

٧١ قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا لَفَقِدْتُمْ

72. Εἶπαν: «χάσαμε
 τὴ κούπα τοῦ βασιλιᾶ,
 κι ὁποῖος τὴν παρουσιάσει,
 (γιά ἀμοιβή) θά ἔχει τὸ φορτίο
 μιᾶς καμήλας, κι ἐγὼ
 (λέει ὁ κήρυκας) δεσμεύομαι
 ἀπ' αὐτό τὸ λόγο».

٧٢ قَالُوا لَنْفَعِدُ صَوَاعَ الْمَلِكِ

وَلَنْجَاءَ بِهِ، حِنْطٌ بَعِيرٌ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ

73. (Τ' ἀδέλφια) εἶπαν: «Μά τόν ΑΛΛΑΧ!
 Πολύ καλά γνωρίζετε ὅτι
 δέν ἤλθαμε γιά νά κάνουμε κακό
 στη γῆ, καί δέν εἴμαστε κλέφτες!»

٧٣ قَالُوا لِلَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْتُمَا لِنُفِيسِدَ فِي
 الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَرِقِينَ

74. (Οἱ Αἰγύπτιοι) εἶπαν:
 «Καί ποιά θά εἶναι γι' αὐτό ἡ τιμωρία,
 ἂν (ἀποδειχτεῖ) ὅτι λέτε ψέματα»;

٧٤ قَالُوا فَاَجْرٌ لَّؤُؤُ: إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ

75. Εἶπαν: «Ἡ τιμωρία γι' αὐτό
 θά εἶναι ὅτι: αὐτὸς πού
 στό σακκί του θά βρεθεῖ
 νά κρατηθεῖ (σά σκλάβος).
 Μ' αὐτό τὸν τρόπο τιμωροῦμε
 τοὺς κλέφτες!»

٧٥ قَالُوا اجْزَوْهُ مِّنْ وَّجْدَةٍ فَرِحْتُم بِهِ،

فَهُوَ جَزَاءُ وَرْكَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

76. **Κ**ι ἄρχισε (νά ψάχνει)
 μες τὰ σακκιά τους,
 πρὶν (ἔλθει στό) σακκί
 τοῦ ἀδελφοῦ του.
 Ἐπιτέλους τὸ ἔβγαλε
 ἀπ' τὸ σακκί τοῦ ἀδελφοῦ του.
 Ἐτοί σχεδιάσαμε γιά τὸν Ἰωσήφ.
 Δέν μπορούσε νά πάρει
 τὸν ἀδελφὸ του (δοῦλο) σύμφωνα
 μέ τὸ νόμο τοῦ βασιλιᾶ.³⁴

٧٦ قَبِدًا يَا وَعِي بَيْتِهَا

قَبْلَ وَعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخَفَّ بِهَا مِنْ وَعَاءِ

أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ

يَأْخُذُ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ

(κι έτσι) θά θρέψουμε (πιο πολύ) την οικογένειά μας, και θά φροντίσουμε τόν αδελφό μας, και θ' αὐξήσουμε – ἐν τῷ μεταξύ – τό φορτίο μιᾶς καμήλας (ἀπό σιτάρι παρά πάνω πρὸς χάρη τοῦ ἀδελφοῦ μας). Αὐτό εἶναι ἀσήμαντο τίμημα γιά τούς Αἰγυπτίους».

وَمَزِيدُ أَهْلَانَا وَنَحْفَظُ أَخَانَنَا وَنَزِدُكَ
كَجَلِّ بَعِيرٍ ذَلِكَ كَجَلِّ بَيْسِيرٍ

66. Εἶπε (ὁ Ἰακώβ):
«Δέν θά τόν στείλω μαζί σας, ἂν δέν μοῦ δώσετε τήν ὑπόσχεση – σ' ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ –, ὅτι θά μοῦ τόν φέρετε πίσω, ἐκτός ἂν ἐμποδιστεῖτε (ἀπό ἀνώτερη βία)». Κι ὅταν τοῦ ἔδωσαν τήν ὑπόσχεσή τους, εἶπε: «Μάρτυρας ὁ ΑΛΛΑΧ πάνω σ' ὅλα ὅσα λέμε καί Φύλακας (σ' αὐτά)!»

٦٦ قَالَ لَنْ أَرْسِلَكَ مَعَكُمْ حَتَّى تُوْتُونَ
مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَأْتِنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ
بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ
عَلَى مَا نَقُولُ وَكَيْلٌ

67. Καί εἶπε: «ὦ!
Παιδιά μου! Νά μή μεῖτε ὄλοι (σας) ἀπό μία πόρτα, ἀλλά νά μεῖτε ἀπό διαφορετικές πόρτες, (νά μήν τούς ματιάσει κανεῖς). Τό λέγω αὐτό ἂν καί εἶμαι βέβαιος ὅτι δέν μπορῶ (μέ τή συμβουλή μου) νά σᾶς ὠφελήσω σέ κάτι, χωρίς (τήν ἔγκριση) τοῦ ΑΛΛΑΧ, – γιὰτί ἡ ἐξουσία ἀνήκει στόν ΑΛΛΑΧ, – σ' Αὐτόν ἔχω ἐναποθέσει τήν ἐμπιστοσύνη μου, καί σ' Αὐτόν νά ἐναποθέτουν τήν ἐμπιστοσύνη τους, (ὄλοι) ὅσοι ἐπιθυμοῦν νά ἐμπιστευθοῦν».

٦٧ وَقَالَ يَبْنَوتُ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ
وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ
وَمَا أُنْعِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنْ
أُمِرْتُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ
قَلْبَتِي كَالنَّوْكِيَّةِ

68. Κι ὅταν μπήκαν μέ τόν τρόπο πού τούς εἶχε διατάξει ὁ πατέρας τους – δέν τούς ὠφέλησε σέ τίποτε (ἡ συμβουλή του) ἀπέναντι στά ὅσα εἶχε σχεδιάσει ὁ ΑΛΛΑΧ – γιὰτί δέν ἦταν παρά ἱκανοποίηση μιᾶς ψυχικῆς του ἀνάγκης. Γιὰτί ὁ Ἰακώβ εἶχε – ἀπ' ὅσα τοῦ διδάξαμε – μεγάλη γνώση (καί πείρα), κι ὁμοῦς οἱ περισσότεροι ἀνθρώποι δέν τό γνωρίζουν.

٦٨ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُ أَبُوهُمْ مِمَّا
كَانَ يُنْعِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسٍ بِعُفُوبٍ قَضَيْنَهَا وَإِنَّا
لَذَوَعِلْمٌ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

69. **Κ**ι ὅταν ἦρθαν μπροστά στόν Ἰωσήφ, πήρε τόν ἀδελφό του

٦٩ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ ءَأْوَىٰ إِلَيْهِ

μήπως δέν βλέπετε πόσο μετρώ
 μέ ἀκρίβεια και εἶμαι ὁ καλύτερος
 γιά τήν καλύτερη φιλοξενία».

أَوْ فِي الْكَيْلِ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ

60. «Κι ἄν – τώρα – δέν μοῦ
 τόν φέρετε δέν θά ἔχετε ἀπό μένα
 ἄλλο μέτρημα
 κι οὔτε θά μέ πλησιάσετε».

﴿قَالَ لَوْ أَنَا لَتُوفِيَ بِهِ فَلَآ كَيْلَ لَكُمْ

عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ

61. Εἶπαν: «Θά προσπαθήσουμε
 νά παρασύρομε τόν πατέρα του γι' αὐτόν.
 κι αὐτό – βέβαια – θά κάνουμε».

﴿قَالُوا سَرَوْدٌ عَنْهُ آبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ

62. **Κ**ι εἶπε (ὁ Ἰωσήφ)
 στοὺς ὑπηρέτες του:
 «βάλετε τὸ ἐμπόρευμά τους
 (τὸ τίμημα μέ τὸ ὅποιο
 εἶχαν ἀνταλλάξει) μέσα
 στά σακκιά τους, ἴσως καιὶ τὸ
 καταλάβουν (τῆ χάρη μας) ὅταν
 πιά θά ἔχουν ἐπιστρέψει
 στήν οικογένειά τους,
 κι ἔτσι ἴσως νά ἐπιστρέψουν».

﴿وَقَالَ لِيُذَيِّبَهُ أَجْعَلُوا بِضْعَتَهُمْ

فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا

إِذَا أَنفَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

63. **Κ**ι ὅταν γύρισαν πίσω
 στὸν πατέρα τους εἶπαν:
 «ὦ! Πατέρα μας!
 Μᾶς ἀπαγορεύθηκε ἄλλο ζύγισμα
 (ἂν δέν πάρουμε μαζί μας
 τὸν ἀδελφὸ μας). Γι' αὐτὸ
 στείλε τον μαζί μας
 γιά νά μᾶς ζυγίσουν
 κι ἐμεῖς – βέβαια –
 θά τὸν προφυλάξουμε».

﴿فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ آيِسِهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا

مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا

أَخَانَا نَكْتَلْ وَإِنَّا لَمُحْفِظُونَ

64. Εἶπε: «Νά σᾶς τὸν ἐμπιστευθῶ,
 ὅπως σᾶς ἐμπιστευθήκα
 – στὸ παρελθόν – τὸν ἀδελφὸ του
 (τὸν Ἰωσήφ): (Μόνον) ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι
 ὁ καλύτερος φύλακᾶς (του),
 κι εἶναι ὁ πιὸ εὐσπλαχνικὸς ἀπὸ
 ὅσους (προσφέρουν) εὐσπλαχνία!»

﴿قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا

ءَامَنُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِن قَبْلُ فَآلَهُ خَيْرٌ

حَفِظْتُهُ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

65. **Κ**ι ὅταν ἔπειτα ἀνοιξαν
 τὰ σακκιά τους, βρήκαν τὸ ἐμπόρευμα
 (τὸ τίμημα τοῦ ἐμπορεύματος)
 νά τοὺς ἔχει ἐπιστραφεῖ.
 Κι εἶπαν: «ὦ! Πατέρα μας!
 (Τι περισσότερο) εἶναι δυνατό
 νά θέλουμε; Αὐτὸ εἶναι τὸ
 ἐμπόρευμά μας (τὸ τίμημα
 τοῦ ἐμπορεύματος) ποῦ μᾶς ἐπιστράφηκε,

﴿وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضْعَتَهُمْ

رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي هَذِهِ

بِضْعَتِنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا

53. Ούτε άθωώνω τόν εαυτό μου (άπ' τό άμάρτημα)
 Ἡ (άνθρώπινη) ψυχή εἶναι – βέβαια –
 έπιρρηπής στό κακό,
 έκτός άν ὁ Κύριός μου
 χορηγήσει τήν Εὐσπλαχνία Του.
 Σίγουρα ὁ Κύριός μου εἶναι
 Πολυεπεικής καί Πολυεὐσπλαχνος.

• وَمَا أَسْرَىٰ نَفْسِي لِمَنِ النَّفْسُ
 لَأَمَارَةٌ بِالسَّوءِ إِلَّا مَا رَجَرْتِ
 لِمَنِ رَبِّي عَفُورٌ رَّجِيمٌ

54. **Τ**ότε ὁ βασιλιάς εἶπε:
 «Νά τόν πάρω νά ύπηρετεῖ
 (εἰδικά) τό πρόσωπό μου».
 Κι όταν λοιπόν μίλησε μαζί του,
 εἶπε: «Νά εἶσαι βέβαιος ὅτι
 ἀπό σήμερα θά βρίσκεισαι
 κοντά μας, μέ έξουσία, καί
 πλήρη έμπιστοσύνη».

• وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصُهُ
 لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ
 لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ

55. Εἶπε (ὁ Ἰωσήφ):
 «Τοποθέτησέ μέ πάνω
 στίς ἀποθήκες τῆς γῆς.
 Θά εἶμαι πραγματικά φύλακάς τους
 κι ένας πού γνωρίζει καλά
 νά τίς διαθέτει».

• قَالَ اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ
 إِنِّي حَفِيظٌ
 عَلِيمٌ

56. **Κ**ί έτσι έγκαταστήσαμε
 τόν Ἰωσήφ μέ έξουσία
 πάνω στή γῆ καί νά έχει
 στήν κατοχή του ὅ,τι θέλει,
 πότε καί πού (τό θέλει).
 Εὐνοοῦμε μέ τῆ Χάρη Μας
 ὅποιον θέλουμε καί δέν κάνουμε
 νά χαθεῖ ἡ άμοιβή τῶν άγαθοεργῶν.

• وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي
 الْأَرْضِ يَبْتَأُونَهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُفِصِلُ
 بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ
 أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

57. Καί ὁμοῦς ἡ άμοιβή
 τῆς Μέλλουσας Ζωῆς εἶναι
 ἡ καλύτερη γι' αὐτούς
 πού πίστεψαν κι ἦταν
 – στή συνέχεια – θεοσεβεῖς.

• وَلَا أَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ آمَنُوا
 وَكَانُوا يَتَّقُونَ

58. **Κ**ί ἦρθαν τ' άδελφά του Ἰωσήφ
 καί παρουσιάστηκαν μπροστά του,
 καί τούς γνώρισε.
 Ἐκεῖνοι ὁμοῦς δέν τόν άναγνώρισαν.

• وَجَاءَ إِخْوَتُهُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ
 فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ

59. Κι όταν τούς παρουσίασε
 τίς προμήθειες τούς εἶπε:
 «Νά μου φέρετε
 ἕναν άδελφό πού έχετε
 – άπ' τόν ἴδιο πατέρα σας –
 (άλλά ἀπό άλλη μητέρα),

• وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ قَالَ ائْتُونِي
 بِأَخٍ لَّكُمْ مِنْ آبَائِكُمْ إِلَّا تَرُونَنِي
 إِلَّا بِوَجْهِ أَبِيكُمْ وَإِنْ لَا أَنْتُمْ

νά τήν ἀφήσετε στά στάχυα
(για νά σώζεται ἀπ' τόν ἀφανισμό)
ἐκτός ἀπό λίγα πού
θά πρέπει νά τρώτε.

إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا نَأْكُلُونَ

48. Ἐπειτα θά ἔλθουν
— μετά ἀπ' αὐτή (τήν περίοδο) —
ἐπτά τρομερά χρόνια (ἀκαρπίας)
πού θά καταβροχθίσουν ὅ,τι
εἴχατε ἀποθηκεύσει ἀπό πρίν
γι' αὐτά, (ὄλα) ἐκτός
ἀπό λίγα πού θά πρέπει νά
ἀποθηκεύετε (για νά σπέρνετε τή γῆ).

④ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَعٌ شِدَادٌ
يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا
تُحْصِنُونَ

49. Ἐπειτα θά ἔλθει μετά ἀπ' αὐτή
(τήν περίοδο) ἕνας χρόνος πού
σ' αὐτόν οἱ ἄνθρωποι θά ἔχουν
ἄφθονο νερό ἀπό βροχῆ,
καί σ' αὐτό μέσα θά συνθλιβούν
(ὅτι δέχεται νά ζουλοῦν
ἀπό τοὺς καρπούς καί τοὺς σπόρους).

④ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ
النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ

50. **Κ**αί (τότε) εἶπε ὁ βασιλιάς:
«Νά μοῦ τόν φέρετε». Όταν ὁμοῦ
ἦλθε ὁ ἀγγελιαφόρος σ' αὐτόν,
(ὁ Ἰωσήφ) εἶπε: «Νά ἐπιστρέψεις πίσω
στόν κύριό σου καί ρώτησέ τον:
«Τί ἦταν ἡ ὑπόθεση τῶν γυναικῶν
πού ἔκοψαν τά χέρια τους.»⁵³
Γιατί ὁ Κύριός μου — βέβαια —
γνωρίζει καυά τήν παγίδα τους».

⑤ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ
الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسْأَلْهُ
مَا بَالُ الْيَسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ
لِأَنَّ رَبِّي يَكْفِيهِنَّ عَلَيْهِ

51. (Ὁ βασιλιάς) εἶπε (στῆς γυναικες):
«Ποιά ἦταν ἡ ὑπόθεση, όταν
προσπαθοῦσατε νά διαφθείριτε
τόν Ἰωσήφ ἀπ' τόν
ἑαυτό του;» Οἱ γυναῖκες εἶπαν:
«ΑΛΛΑΧ φυλάξοι! Τίποτε τό κακό
δέν ξέρομε γι' αὐτόν!»
Κι εἶπε ἡ γυναίκα
τοῦ (μεγάλου) Ἀζίζ: «Τώρα
φανερώθηκε (σ' ὄλους) ἡ ἀλήθεια.
Ἐγώ ἤμουν πού προσπαθοῦσα
νά τόν διαφθείρω
ἀπ' τόν ἑαυτό του.
Καί εἶναι — πράγματι —
ἀπ' τοὺς εὐλακρινεῖς».

⑤ قَالَ مَا خَطْبُكُمْ إِنَّ زَوْدَنِي
يُؤَسَّفُ عَنْ نَفْسِهِ فُلْنٌ حَسَنٌ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا
عَلَيْهِ مِنْ سَوْمٍ
قَالْنَا مَرَأْتُ الْعَزِيزَ إِنَّهُنَّ حَصَّصَ لِكُلِّ
أَنَا زَوْدُهُ عَنْ نَفْسِهِ
وَلَأَنْزِلُنَّ الصَّذِقِينَ
⑥ ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي

52. «Αὐτή ἡ ἀνάκριση (εἶπε ὁ Ἰωσήφ),
(λέγω) γιά νά μάθει, ὅτι
ποτέ δέν ἤμουν σ' αὐτόν κακόπιστος
— στήν ἀπουσία του — κι ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ
ποτέ δέν θά καθοδηγήσει
τήν παγίδα του προδότη.

وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِبِينَ

(Έτσι) έχει αποφασιστεί ότι
θα συμβεί γι' αυτά που
έσείς οι δύο ρωτούσατε...».

تَسْتَفِيَانِ

42. **Κ** αὶ εἶπε σ' ἐκεῖνον – ἀπ' τοὺς δύο –
«Ἀναφέρε με στὸν κύριό σου».
Ὁ Σατανᾶς ὁμῶς τὸν ἔκανε
νά ξεχάσει νά τὸν ἀναφέρει
στὸν κύριό του.
Καὶ παρέμεινε (ὁ Ἰωσήφ) στὴ φυλακὴ
γιά μερικά ἀκόμη χρόνια.

٤٢ وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا
اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ
فَأَنسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ ۖ فَلَيْتَ فِي السَّجْنِ
يَضَعُ سِنِينَ

43. **Κ** ι εἶπε ὁ βασιλιάς (τῆς Αἴγυπτου):
«Βλέπω ἀκριβῶς (σὲ ὄραμα)
ἐπτά παχειές ἀγελάδες, πού
τίς καταβρόχθισαν ἐπτά ἰσχνές, καὶ
ἐπτά πράσινα στάχυα σιταριοῦ
κι (ἄλλα) ἐπτά μαραμμένα.
Ὡ! Ἔσεῖς οἱ ἀρχηγοί!
Ἐρμηνεύστε μου τὸ ὄραμά μου,
ἂν εἶστε ἱκανοὶ
νά ἐξηγεῖτε ὀράματα».

٤٣ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ
يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ
سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا
الْمَسَلَّةُ أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ ۖ إِن كُنْتُ لِلرُّؤْيَا
مَعْبُورًا

44. Εἶπαν: «Μπερδεμένα
φαντασιόπληκτα ὄνειρα,
καὶ δέν εἴμαστε ἔμπειροί
νά ἐρμηνεύουμε ὄνειρα».

٤٤ قَالُوا أَضْغَفَتْ أَحْخَامًا وَمَا نَحْنُ بِبِأُولِي
الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ

45. **Κ** ι εἶπε ἐκεῖνος ἀπ' τοὺς δύο
πού εἶχε ἀπολυθεῖ (ἀπ' τῆ φυλακῆ)
καὶ πού τώρα τὸν θυμήθηκε
– ἔπειτα ἀπὸ τόσο καιρό –:
«Ἐγὼ θά σᾶς πῶ τὴν ἀλήθεια
τῆς ἐρμηνείας τους.
Νά μὲ στεῖλετε (γι' αὐτό)».

٤٥ وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ
أُمَّةٍ أَنَا أُنْتَبِئُكُمْ بِرُؤْيَايَ ۖ
فَارْسِلُونِ

46. «Ἰωσήφ» (εἶπε)
«Ὡ ἄνθρωπε τῆς ἀλήθειας!
Ἐξηγήσέ μας (τὸ ὄνειρο)
πού τίς ἐπτά παχειές ἀγελάδες
καταβρόχθισαν ἐπτά ἰσχνές,
καὶ τὰ ἐπτά πράσινα στάχυα
σιταριοῦ καὶ (τὰ ἐπτά) ἄλλα
πού μαράθηκαν, γιά νά μπορέσω
νά ἐπιστρέψω στοὺς ἀνθρώπους
ἴσως καταλάβουν».

٤٦ يٰوَسْفٰٓءُ أَيُّهَا الصّٰدِقُ أَفِيْنَا فِي سَبْعِ
بَقَرٰتٍ سِمٰنٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ
سُنْبُلٰتٍ خُضْرٍ وَأُخْرٰٓءَ يَابِسٰتٍ لَعَلَّ
أَرْجِعُ إِلَى النَّٰسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ

47. Εἶπε (ὁ Ἰωσήφ):
μὲ ἐπιμέλεια καὶ
τῆ σοδειά πού θά ὀρέψετε

٤٧ قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ
دَابًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُونَهُ فِي سُنْبُلِهِ

37. Είπε: «Πρίν ακόμη φτάσει
στον καθένα σας τό φαγητό
(στήν ορισμένη ώρα)
θά σᾶς ἀποκαλύψω τήν ἀλήθεια
καί τήν ἐξηγήση τῶν ὀνειρών σας.
Αὐτό εἶναι μέρος (ἀπ' αὐτά)
πού ὁ Κύριός μου μέ διδάξε.
Ἔχω (σᾶς βεβαιῶ) ἔγκραταλεῖναι
τῇ θρησκεία ἐνός λαοῦ πού
δέν πιστεύουν στόν ΑΛΛΑΧ
κι ἀρνοῦνται τῇ Μέλλουσα ζωῇ.

37. قَالَ لَا يَا بَنِيكَمَا طَعَامٌ مُّرْتَضًا لِيَوْمٍ إِلَّا
نَبَأًا مِّنْكُمْ سَأُورِيهِمْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا
ذَٰلِكُمْ مَّا عَلَّمَنِي رَبِّي لَمَنِ
تَرَكَ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ وَهُمْ كَافِرُونَ

38. «Κι ἀκολουθήσα τῇ θρησκεία
τῶν πατέρων μου, — Ἀβραάμ και
Ἰσαάκ και Ἰακώβ, και ποτέ
— δέν εἶναι δυνατόν—
ν' ἀποδώσουμε στόν ΑΛΛΑΧ ἄλλους
— ὅτιδήποτε — συνεταιρῶν.
Αὐτό (ἐρχεται) σέ μᾶς
καί σ' ὄλους τοὺς ἀνθρώπους,
ἀπ' τῇ Χάρη τοῦ ΑΛΛΑΧ, κι ὁμως
οἱ περισσότεροι ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους
δέν (Τόν) εὐγνωμονοῦν.

38. وَأَتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي لِإِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نَشْرِكَ
بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا
وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَشْكُرُونَ

39. «Ω! Σύντροφοί μου τῆς φυλακῆς!
(σᾶς ἐρωτῶ): Μήπως
οἱ πολλοί θεοί πού διαφέρουν
ὁ ἕνας ἀπ' τόν ἄλλον, εἶναι
καλύτεροι, ἢ ὁ ΑΛΛΑΧ — ὁ Ἕνας
ὁ Ὑπέρτατος κι Ἀκαταμάχητος;

39. يَصْحَجِي السَّجِينَ أَزْبَابًا
مُّتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَحِيدُ الْقَهَّارُ

40. Ἐσεῖς δέν λατρεύετε
πραγματικούς θεούς,
λατρεύετε μόνο
ὀνόματα πού μ' αὐτά ἐσεῖς
καί οἱ πατέρες σας τοὺς ἔχετε
ὀνομάσει και γιά τά ὁποῖα
ὁ ΑΛΛΑΧ καμιά ἐξουσιοδότηση
δέν ἔχει στείλει (κάτω).
Ἡ ἐξουσία ἀνήκει μόνο στόν ΑΛΛΑΧ,
πού προστάζει νά μή λατρεύετε
παρά μόνο Ἐκεῖνον.
Αὐτή εἶναι ἡ σωστή θρησκεία,
κι ὁμως οἱ περισσότεροι
ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους
δέν τό καταλαβαίνουν.

40. مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا
أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ
إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ
أَمَرَ أَنْ تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَٰلِكَ الَّذِينَ الْقَيْمُ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

41. Ω! Σύντροφοί μου τῆς φυλακῆς!
Ἄπο σᾶς
θά χύνει τό κρασί στόν κύριό του
(γιά νά πίνει), ὁ ἄλλος δε,
θά σταυρωθεῖ και τά πουλιά
θά τρῶν πάνω ἀπ' τό κεφάλι του.

41. يَصْحَجِي النَّبِيِّنَا مَا أَحَدُكُمْ فَيَسْقِي
رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ
الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ فَيُضَى الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ

Αυτός δεν είναι θνητός.
Αυτός πραγματικά δεν είναι άλλο,
παρά ένας ευγενής άγγελος!

مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ

32. Κι αυτή (τότε) είπε: «Έδω
μπροστά σας είναι εκείνος πού
(γιά χατίρι του) μέ κατακρίνατε!
Αυτόν προσπάθησα να διαφθείρω
ἀπ' τόν (ἀλήθινό) εαυτό του,
ἀλλά σταθερά ἀρνήθηκε!
Κι ἄν τώρα δέν ἐκτελέσει
τή διαταγή μου, θά φυλακιστεῖ,
καί (ἀκόμη περισσότερο)
θά βρεθεῖ παρὰ μέ (τούς μικρούς)
τούς ἐξευτελισμένους!»

32 قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ
وَلَقَدْ رَوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ
وَلَيْن لَّمْ يَفْعَلْ مَا أَمَرُهُ لَيَسْجَنَنَّ
وَلَيَكُونَا مِنَ الصَّغِيرَاتِ

33. Εἶπε (ὁ Ἰωσήφ): «Κυρίε μου!
Ἡ φυλακή εἶναι γιά μένα
πιό ἀγαπητή, ἀπ' ἐκεῖνο
πού μέ φωνάζουν (νά κάνω).
Κι ἄν δέν ἀπομακρύνεις
τίς παγίδες τούς ἀπό μένα,
ἴσως ὑποκύψω πρὸς τό
μέρος τούς κι ἔτσι νά
καταταχθῶ μέ τούς ἀμαθεῖς!»

33 قَالَتْ رَبِّ انصبر واصب
يدعوتني اليه والآن تصرف عني كيدهن
أصب لديهن وأكن من الجاهلين

34. **Κ**ι ὁ Κύριος τοῦ ἀνταποκρίθηκε
προσεκτικά, κι ἀπομάκρυνε
ἀπ' αὐτόν τίς παγίδες τούς.
Γιατί Αυτός εἶναι πού (δλα
τά) ἀκούει, καί (δλα τά) γνωρίζει.

34 فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

35. **Ε**πειτα συνέβη σ' αὐτούς,
— παρ' ὄλο πού εἶδαν τά Σημεῖα, —
(ὅτι ἦταν καλύτερο)
νά τόν φυλακίσουν
γιά ἓνα (ὀρισμένο) διάστημα.

35 ثُمَّ بَدَأْتَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوْا الْآيَاتِ
لَيَسْجُنُنَّهُ حَتَّى حِينٍ

36. **Σ** ὄγχρονα μῆκαν μαζί του
στή φυλακή καί δύο νέοι ἄνδρες,
ὁ ἓνας ἀπ' αὐτούς εἶπε:
«Εἶδα τόν εαυτό μου (σέ ὄνειρο)
νά πατώ σταφύλια (γιά κρασί).
Κι εἶπε ὁ ἄλλος:
«Εἶδα τόν εαυτό μου (σέ ὄνειρο)
νά κουβαλῶ ψωμί
πάνω στό κεφάλι μου καί
τά πουλιά νά τρῶν ἀπ' αὐτό.
«Πές μας τήν ἀλήθεια
καί τήν ἐξήγησή τους,
γιατί σέ βλέπουμε
νά εἰσαι ἀπ' τούς ἐνάρετους.»

36 وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنُ فَيَا ن قَالَ أَحَدُهُمَا
إِنِّي رَأَيْتُ أَنْبِيءَ عَصِيرَةً وَأَنَا الْآخِرُ وَرَأَيْتُ
أَنْبِيءَ أَحْمِلُ فَوْق رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ
الطَّيْرُ مِنْهُ نَبْتَانِيًا وَيَا وَيْلَةً
إِنَّا نُرَى مِنَ الْمُعْتَبِرِينَ

26. Είπε (ὁ Ἰωσήφ): «Ἐκείνη ἦταν πού προσπάθησε νά μέ παρασύρει – ἀπ' τόν (ἀληθινό) ἑαυτό μου». Ἔνας (ὄμως) ἀπ' τήν οικογενειά της ἔδωσε (αὐτῇ) τή μαρτυρία: «(Ἄν τὸ πουκάμισό του εἶναι σχισμένο ἀπὸ μπροστά, τότε εἶναι ἐκείνη πού λέγει τὴν ἀλήθεια, κι ἐκεῖνος εἶναι ἕνας ψεύτης!

٢٦ قَالَ هِيَ رَأَوْتَنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ
مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَبِيضُهُ قُدِّمَ مِنْ مُبْلِ
فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

27. Ἄν ὄμως τὸ πουκάμισό του εἶναι σχισμένο ἀπὸ πίσω, τότε ἐκείνη ψεύδεται κι ἐκεῖνος λέει τὴν ἀλήθεια:»!

٢٧ وَإِنْ كَانَ قَبِيضُهُ قُدِّمَ مِنْ دُبُرٍ
فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ

28. Κι ὅταν εἶδε τὸ πουκάμισό του νά εἶναι σχισμένο ἀπὸ πίσω, (ὁ ἄνδρας της) εἶπε: «(Ἄλλοίμονο!) Εἶναι μιά παγίδα ἀπὸ σᾶς τίς γυναῖκες! Στ' ἀλήθεια οἱ παγίδες σας εἶναι πολὺ δυνατές!»

٢٨ فَلَمَّا رَأَى قَبِيضَهُ قُدِّمَ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنِّي مِنْ
كَيْدِكُنَّ يَا رَبَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ

29. «ὦ! Ἰωσήφ! Παράλειψέ το (σιωπώντας)! (ὦ! γυναῖκα!) ζήτησε συγχώρηση γιὰ τὴν ἁμαρτία σου, γιατί – πραγματικά – εἶσαι μιά ἀπὸ τοὺς σφαλμένους!»

٢٩ يٰوَسْفُ أَنْرِضْ عَنِّي هَذَا وَاسْتَغْفِرِي
لِذُنُوبِكِ إِنَّكَ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ

30. **Κ**ι εἶπαν μερικὲς γυναῖκες στὴν Πόλη: «Ἡ σύζυγος τοῦ (μεγάλου) Ἀζίζ, ἐπεδίωξε νά διαφθεῖρει τὸ σκλάβο της, ἀπ' τόν (ἀληθινό) ἑαυτό του. Πράγματι τῆς εἶχε ἐμπνεύσει (παράφορο) ἔρωτα. Τὴν βλέπουμε – στ' ἀλήθεια – σέ φανερὴ πλάνη».

٣٠ • وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ
تُرَادُ فَتَاهَا عَنِ نَفْسِهِ ۗ قَدْ شَغَفَهَا
حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

31. Κι ὅταν (αὐτῇ) ἄκουσε τὰ ζηλόφθονα λόγια (τῶν γυναικῶν), ἔστειλε καὶ τίς κάλεσε – ἀφοῦ ἐτοίμασε ἕνας συμπόσιο —. Κι ἔδωσε σέ κάθε μιά ἀπ' αὐτές ἕνα μαχαίρι, καὶ εἶπε (στὸν Ἰωσήφ): «Ἐλα ἔξω, (καὶ στάσου) μπροστὰ τους». Κι ὅταν τὸν ἀντίκρουσαν, τὸν ἐξόμνησαν καὶ (μὴ προσέχοντας) ἔκοβαν τὰ χέρια τους: καὶ εἶπαν: «Δόξα τῷ ΑΛΛΑΧ !

٣١ فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ
وَأَعْتَدَتْ لِهِنَّ مِنْ مَتَكِنَآءٍ وَأَتَتْ كُلَّ
وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ رِيكًا وَقَالَتْ أَخْرِجِي عَلَيْنَهُنَّ
فَلَمَّا رَأَيْتَهُنَّ وَكُنَّ يَبْرُنُهُنَّ
وَقَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَسْبُ لِلَّهِ

«Άσε τον να μείνει (μαζί μας)
έντιμα. Ίσως να μᾶς φανεί ωφέλιμος,
ἢ να τόν υιοθετήσουμε».
Κι ἔτσι ἀποκαταστήσαμε τόν Ἰωσήφ
στή γῆ (ἐκεῖνη), ὥστε
νά τοῦ διδάξουμε
πῶς νά ἐρμηνεύει τὰ ὄραματα.
Κι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι πανίσχυρος
ἐλέγχοντας τὰ ἔργα Του,
κι ὁμως οἱ περισσότεροί
ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους,
δέν τό γνωρίζουν.

22. Κι ὅταν ὁ Ἰωσήφ ἔφτασε
τὴν ἀνδρική του ἡλικία,
τοῦ δώσαμε νομοθάβεια καί γνώση.
Ἐτσι ἀμείβουμε αὐτούς
πού κάνουν τό καλό.

23. Καί – ἐκεῖνη – πού στό σπίτι της
ἔμεινε (ὁ Ἰωσήφ) προσπάθησε νά
τόν διαφθείρει κι ἔκλεισε τίς πόρτες
καί εἶπε: «(Τώρα) εἶμαι γιά σένα»!
Εἶπε «ὁ ΑΛΛΑΧ φυλάζει!»
Στ' ἀλήθεια (ὁ σύζυγός σου)
εἶναι κύριός μου, πού ἔκανε
τὴ διαμονή μου εὐχάριστη.
Ποτέ – οἱ ἁμαρτωλοὶ –
δέν θά προκόψουν!»

24. Καί (μέ πάθος) τόν ἐπιθυμοῦσε,
ἀλλά κι ἐκεῖνον (ἐπίσης)
θά μπορούσε νά τόν κυριέυε
ὁ πάθος ἂν δέν ἐβλεπε
τὴ μαρτυρία τοῦ Κυρίου του:
Ἐτσι κάναμε γιά ν' ἀπομακρύνουμε
ἀπ' αὐτόν (ὄλες) τίς πονηρές
καί γεμάτες ντροπῆ πράξεις,
ἐπειδὴ εἶναι ἕνας ἀπ' τοὺς
ἐλίκρινεῖς κι ἀγνοοῦς δούλους Μας.

25. **Τ**οτε κι οἱ δύο ἔτρεξαν
πρός τὴν πόρτα, κι ἐκεῖνη
ἄρπαξε (σχίζοντας)
τό ποικάμισό του ἀπό πίσω.
Καί βρῆκαν τόν κύριο
(τόν σύζυγό της)
διπλα στήν πόρτα. Κι εἶπε ἐκεῖνη:
«Ποιά πρέπει νά εἶναι ἡ τιμωρία
γιά κείνον πού σχεδίασε πονηρά
γιά τὴ γυναῖκα σου,
εἴμῃ μόνο ἢ φυλάκιση
ἢ τὰ σκληρὰ βασανιστήρια.»

لَا مَرَأِيَةَ أَكْبْرِي مَشَوْنَهُ عَسَىٰ أَنْ
يَنْفَعَنَا أَوْ نَخْذَهُمُ الْمَوْلَا وَكَذَلِكَ مَكْنَانَا
لِيُؤْتَفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِن تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ عَلِيمٌ
وَلَكِنَّ أَكْبَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

۱۱ وَلَا تَلْعَبْ شَدْءًا بِآيَاتِنَا
خُكَاوَعِلًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

۱۲ وَرَوَدْنَاهُ الْيَمِينَ هُوَ فِي بَيْنِيهَا عَن نَّفْسِهِ
وَعَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْت لَكَ قَالَ
مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنُ مَشْوَرًا إِنَّهُ
لَا يَفْعِلُ الْفٰلِئِمُونَ

۱۳ وَلَقَدْ مَتَّ يَدَهُ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَن رَّا بَرَهَانَ
رَبِّهِ كَذَلِكَ لِيَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ
وَالْفِتْنَاءَ
إِنَّهُ مِن عِبَادِنَا الْفٰلِئِمِينَ

۱۴ وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَيْصَهُ
مِن دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْأَبِيَّ قَالَتْ
مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَن يُسْجَنَ
أَوْ يُعَذَّبَ أَلِيَهُ

15. **Κ**ι όταν έφυγαν μ' αυτόν
κι όλοι συμφώνησαν
νά τον ρίξουν στον πάτο
του πηγαδιού, εμπνεύσαμε
στην καρδιά του (αυτό τό Μήνυμα):
«Έσού (μία μέρα) άσφαλός
θά τους άναγγείλεις τήν άλήθεια
άπ' αυτή τήν περίπτωση τους, ένώ
έκείνοι δέν θά (σέ) γνωρίζουν».

﴿قَلْنَا ذَهَبُوا بِهِ، وَأَجْمَعُوا
أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَدَابَتِنَا﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ
لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

16. **Κ**ι ήρθαν – τότε – στον πατέρα τους
νορίς τό βράδυ κλαίγοντας.

﴿وَجَاءَ وَآبَاؤُهُمْ عِشَاءً بَيَّكُورًا

17. Είπαν: «Ω! Πατέρα μας!
Φύγαμε για να παραβούμε
μεταξύ μας στό τρέξιμο,
κι άφησαμε τον Ίωσηφ κοντά
στά πράγματά μας, και (τότε)
ό λύκος τον έφαγε. Έσού όμως
ποτέ δε θά μάς πιστέψει,
άκόμα κι άν σου λέμε τήν άλήθεια».

﴿قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا
يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا
أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ

18. Καί κηλίδωσαν τό πουκάμισό του
μέ ψεύτικο αίμα.
Είπε: «Κι όμως όχι!
Ή σκέψη σας είναι πού έφτιαξε
αυτή τήν ιστορία.
(Γιά μένα όμως) τό καλύτερο
πού έχω νά κάνω είναι ή μεγάλη
ύπομονή νά περιμένω.
Και (μόνο) ό ΑΛΛΑΧ – είναι
ύπεύθυνος – νά με βοηθήσει
γι' αυτά πού ίσχυρίζεστε...».

﴿وَجَاءُو عَلَى قَيْصِدِهِ يَدُهُمْ كَذِبًا
قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً فَصَبْرٌ جَمِيلٌ
وَاللَّهُ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾

19. **Κ**ι ήρθε (Ένα караβάνι)
άπό περαστικούς (ταξιδιώτες)
κι έστειλαν τον κουβαλητή τους
(για νερό) κι έριξε τό κουβά του
(στό πηγάδι)... λέγοντας:
«Τί Ευχάριστα νέα!
Έδώ ύπάρχει Ένα (όρατο) παιδί!
Και (τότε) τον έκρυσαν σάν έμπορεύμα!
Ό ΑΛΛΑΧ όμως γνωρίζει
καλά όλα όσα κάνουν!

﴿وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ
فَادُلُّهُمْ إِلَىٰ ذُلُومِهِ﴾ قَالَ يَدُوسُهُ هَذَا غُلْمٌ
وَأَسْرُوهُ بِضَاعَةٌ وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ يَمِينٌ﴾

20. Καί τον πούλησαν
μ' έξευτελιστική τιμή,
για λίγες δραχμές, και δέν είχαν
θέληση νά μένει μαζί τους.

﴿وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخِيسٍ
دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ

- 21 Κι είπεν έκείνος ό Αίγύπτιος πού
τόν άγόρασε στη γυναίκα του:

﴿وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ

7. **Α**λήθεια! στὸν Ἰωσήφ καὶ στὶ ἀδελφία του ὑπάρχουν Σημεῖα (ἢ Σύμβολα) γιὰ ὄσους ἀναρωτιοῦνται (μετὰ τὴν Ἀλήθεια).

٧ • لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِّأُولِي بَالٍ

8. **Κ**αὶ νὰ ποῦ εἶπαν: «Πραγματικά ὁ Ἰωσήφ καὶ ὁ ἀδελφός του εἶναι πιὸ ἀγαπητοὶ στὸν πατέρα μας, ἀπὸ ἡμᾶς (δλους), καὶ ὁμοῦς ἡμεῖς ἔχουμε ἀξία σάν σύνολο. Πραγματικά ὁ πατέρας μας βρίσκεται σέ φανερὴ πλάνη!

٨ • إِذْ قَالُوا الْيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِنَ آبَائِنَا إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

9. Σκοτώστε τὸν Ἰωσήφ, (ἢ μᾶλλον) ἀπομακρυνέτε τον σέ κάποια (ἀγνωστὴ) γῆ, ὥστε ἡ εὐνοια τοῦ πατέρα σας δυνατόν νά δοθεῖ σέ σᾶς (μόνο), καὶ νά γίνετε – μετὰ ἀπ' αὐτό – λαός ἐνάρετος!» (δηλ. νά ἔχετε καλές σχέσεις μὲ τὸν πατέρα σας).

٩ • أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهَ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِن بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ

10. Εἶπε (τότε) ἓνας ἀπ' αὐτούς: «Μὴ σκοτώσετε τὸν Ἰωσήφ, ἀλλὰ – ἂν πρέπει κάτι νά κάνετε – πετάξτε τον (κάτω) στὸ πάτο τοῦ πηγαδιοῦ, θά τὸν μαζέψει δέ κανένα (καραβάνι) ἀπὸ περαστικούς (ταξιδιωτές).

١٠ • قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْفُوهُ فِي غِيَابٍ الْجِدِّ يَلْقَاهُ بَعْضُ التَّجَارَاتِ وَإِن كُنْتُمْ قَاعِلِينَ

11. **Ε**ἶπαν: «ὦ! Πατέρα μας! Γιατί δέν μᾶς ἐμπιστεύεσαι τὸν Ἰωσήφ, (ἀφοῦ ξέρεις ὅτι) εἴμαστε – γι' αὐτὸν – εὐκρινεῖς σύμβουλοι;

١١ • قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَأَوْلِيَا لَهُ لِنُصِِحَوهٗ

12. Στείλε τον μαζί μας αἴριο, νά διασκεδάσει καὶ νά παίξει καὶ ἡμεῖς θά τὸν φυλάμε προσεχτικά».

١٢ • أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَحَفِظُونَ

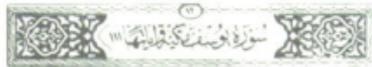
13. Εἶπε (ὁ Ἰακώβ): «Πραγματικά θά μέ λυπήσει ἂν φύγετε μ' αὐτόν, καὶ φοβᾶμαι μήπως ὁ λύκος τὸν κατασπαράξει, ἐνῶ ἐσεῖς δέν θά τὸν προσέχετε».

١٣ • قَالَ إِنِّي خَشِيتُ أَن تَذْهَبُوا بِهِ، وَأَخَافُ أَن يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ

14. Εἶπαν: «Ἄν ὁ λύκος τὸν καταφάει, ἐνῶ εἴμαστε (τόσο μεγάλῃ) ὁμάδα, τότε λοιπὸν ἡμεῖς (πρώτοι) θά πρέπει νά χαθοῦμε!»

١٤ • قَالُوا لَئِن أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخَسِرُونَ

(12) Τό στάδιο «Γιουσούφ» – ό Ίωσήφ
Μέκκα σέ 111 εδάφια

Στό όνομα του Έλεήμονα
ΑΛΛΑΧ καί Φιλανθρώπου.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **A A P** (Άλεφ – Λάμ – Ρέ)*

Αυτά είναι τά «Σύμβολα» Έδάφια
του φανερού Βιβλίου.

① الرَّحْمٰنِ ۙ اٰیٰتِ الْكِتٰبِ الْمُبِينِ

2. Έμεις Έχουμε στείλει (κάτω)
σάν Ένα Άραβικό Άνάγνωσμα
(Κοράνιο)
γιά νά καταλαβαίνετε,
ίσως καί λογικευθείτε.

② وَاِنَّا اَنْزَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ

3. Έμεις σου διηγούμαστε τίς πιό όμορφες
άπ' τίς ιστορίες που μ' αυτές
σου Έχουμε έμπνεύσει
αυτό (τό μέρος του) Κορανίου.
Πρίν άπ' αυτό, κι έσύ άκόμα ήσουν
μεταξύ εκείνων που τό άγνοούσας.

③ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ مِمَّا

اَوْخَيْنَا اِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْءٰنَ

وَ اَنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغٰفِلِيْنَ

4. Όταν ό Ίωσήφ έπρε
στόν πατέρα του: «Πατέρα μου!
Έίδα ένδεκα άστρα, καί τόν
ήλιο καί τό φεγγάρι, τά έίδα νά
γονυπετούν σέ μένας».

④ اِذَا قَالَ يٰٓاَبُو سُوْفٍ لِاِبْنِهِ يَا بَنِي

اِنِّي رَاَيْتُ اَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ

وَالْقَمَرَ رَاَيْتُهُمْ لِي سٰجِدِيْنَ

5. Έπρε (ό πατέρας):
«(Άγαπημένο) μου παιδί!
Νά μή διηγηθείς σ' άδέλφια σου
τό όραμα, γιά νά μή συνομοτήσουν
έναντιον σου στήνοντάς σου παγίδα.
Γιατί ό Σατανάς είναι
άναγνωρισμένος έχθρός
του άνθρώπου!

⑤ قَالَ يٰٓبَنِي لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلٰٓى الْاٰخِرِيْنَ

فَيَكْبَدُوْا اِلَيْكَ كَيْدًا

اِنَّ الشَّيْطٰنَ لِلْاِنْسٰنِ اَعْدُوٌّ مُّبِيْنٌ

6. Μ' αυτόν τόν τρόπο
σέ προτιμά ό Κύριός σου
καί σέ διδάσκει πώς
νά εξηγείς τά όράματα
καί συμπληρώνει μέ τή χάρη Του
έσένα καί τήν οικογένεια του Ίακώβ,
όπως συμπλήρωσε στό παρελθόν,
στούς πατέρες σου: τόν Άβραάμ
καί τόν Ίσαάκ!
Πραγματικά ό Κύριός σου
είναι Παντογνώστης
καί δίκαιος Κριτής».

⑥ وَكَذٰلِكَ يَجْتَبِيْكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ

تٰوٰرِيْحِ الْاَحَادِيْثِ وَيُؤْتِيْكَ نِعْمَةً وَعِلْمًا

وَعَلَى ۙ اٰلِ يَعْقُوْبَ ۚ كَمَا اٰتَمْنَا عَلَى ۙ اَبُوْبِكَ

مِنْ قَبْلِ اِبْرٰهِيْمَ ۗ وَاِلٰنَحْنُ اِنَّا رَبُّكَ عَلِيْمٌ

حَكِيْمٌ

* Βλ. Σημ. 1.

νά ἔκανε (ὄλους)
 τοὺς ἀνθρώπους ἓνα ἔθνος.
 Ἄλλὰ δὲν θά ἔπαυαν (ὁμως)
 νά φιλονικοῦν,

وَلَا يَرَوْنَ مَخْلُوفِينَ

119. ἔκτός ἐκείνου πού ὁ Κύριός σου
 τοῦ χάρισε τήν Εὐσπλαχνία Του.
 Καί γι' αὐτό τοὺς ἔπλασε
 Κι ὁ Λόγος τοῦ Κυρίου σου
 θά ἐκπληρωθεῖ: «Θά γεμίσω
 τήν Κόλαση μέ τοὺς Τζίνν
 (πονηρά πνεύματα)
 κι ἀνθρώπους ὄλους μαζί».

﴿١١٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا رَحِمَ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَهُم مِّن مِّن
 كَلِمَةٍ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ
 وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

120. **Q** λα αὐτά, σοῦ τὰ διηγούμαστε
 ἀπ' τίς ἱστορίες τῶν Ἀποστόλων,
 γιά νά στερεώσουν τήν ψυχή σου.
 Σ' αὐτά ὑπάρχει – γιά σένα –
 ἡ Ἀλήθεια, ὅσο καί μιά προτροπή,
 καί ἓνα μήνυμα γιά ἐκείνους πού πιστεύουν.

﴿١٢٠﴾ وَلَا تَقْصُصْ عَلَيْكَ مِن آيَاتِ الرُّسُلِ مَا نَنبَأُ
 بِكَ، فُوَادِكُمْ وَحَوَادِكُمْ فِي هَذِهِ الْحَقِّ وَمَوْعِظَةٌ
 وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

121. Καί πές σ' αὐτοὺς πού
 δὲν πιστεύουν: «Ἐργάζεστε
 σύμφωνα μέ τίς δυνάμεις σας.
 Κι ἐμεῖς (ἐπίσης) ἐργαζόμαστε.

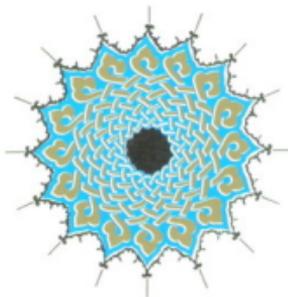
﴿١٢١﴾ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَيَّ
 مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

122. «Καί περιμένετε!
 Κι ἐμεῖς (ἐπίσης) περιμένουμε».

﴿١٢٢﴾ وَأَنْظِرُوا إِنَّا مُنظِرُونَ

123. Στόν ΑΛΛΑΧ ἀνήκει τό ἀόρατο
 (τά μυστικά) τῶν οὐρανῶν καί
 τῆς γῆς, καί σ' Αὐτόν ἐπιστρέφει
 ἡ κάθε ὑπόθεση (γιά νά κριθεῖ).
 Ὡστε νά Τόν λατρεύεις κι ἀνάθεσε
 σ' Αὐτόν τήν ἐλπίδα σου.
 Κι ὁ Κύριός σου δὲν εἶναι ἀπρόσεκτος
 γιά ἐκεῖνα πού κάνετε.

﴿١٢٣﴾ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْأَشْيَاءِ
 يُرْجَعُ الْأُمُورُ كُلُّهَا عِنْدَهُ وَتَوَكَّلْ
 عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

112. Γι' αυτό νά σταθεῖς
(στό ἴσιο Μονοπάτι)
καθώς σοῦ δόθηκε ἡ διαταγή,
ἐσύ κι ὅσοι μετανοίωσαν μαζί σου
(στόν ΑΛΛΑΧ), καί νά μή (τό) παραβαίνετε.
Αὐτός βλέπει (καλά), ὄλα ὅσα κάνετε.
113. Καί μή γέρνετε
σ' ἐκείνους πού κάνουν ἀδικίες,
εἶδ' ἄλλως ἢ Φωτιά θά σᾶς ἀρπάξει,
(ὄλους μαζί), καί δέν ἔχετε ἄλλους
προστάτες ἐκτός ἀπ' τόν ΑΛΛΑΧ,
κι οὔτε κανεῖς θά σᾶς βοηθήσει.
114. Καί νά προσεύχεσαι τακτικά
κατά τά δύο ἄκρα τῆς ἡμέρας καί
κατά τήν προσέγγιση τῆς νύχτας.
Οἱ καλές πράξεις, πραγματικά,
μετακινοῦν καί διώχνουν τίς κακές.
Αὐτό εἶναι μήνυμα γιά
ἐκείνους πού θυμοῦνται.
115. Καί νά ὑπομένεις (καρτερικά).
Ποτέ ὁ ΑΛΛΑΧ δέν θά ἐπιτρέψει
νά χαθεῖ ὁ μισθός τῶν εὐεργετῶν
116. **Γ**ιατί ἀνάμεσα
στis προηγούμενες γενιές πρὶν
ἀπό σᾶς νά μὴν ὑπάρχουν ἄτομα
καταλαβαίνουν κι
ἀπομακρύνουν (τόν κόσμο) ἀπ' τήν
διαφθορά στή γῆ – ἐκτός
πολύ λίγοι ἀπ' αὐτοῦς πού
τούς σώσαμε (ἀπ' τήν ντροπή);
Κι ὁμως οἱ ἁμαρτωλοὶ
ἐξακολούθησαν νά χαίρωνται
τά ὁμορφα πράγματα
(αὐτῆς τῆς ζωῆς)
πού τούς παραχωρήθηκαν,
κι ἔτσι εἶχαν ἐπιμείνει – ἔνοχοι –
στήν ἁμαρτία.
117. Κι οὔτε ὁ Κύριός σου
θά εἶναι Ἐκείνος πού
θά καταστρέψει τίς κοινότητες
(τῶν ἀνθρώπων) ἀδίκα.
Ἐνῶ οἱ κάτωκοι τους εἶναι ἀνορθωτές.
118. Κι ἄν ἦταν ἐπιθυμία
τοῦ Κυρίου σου, θά μπορούσε

﴿۱۱۲﴾ فَاسْتَقِيمْ كَمَا أُرِيدَ
وَمَنْ نَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا لَنْ يَمْتَسِلُونَ
بَصِيرًا

﴿۱۱۳﴾ وَلَا تَرْكَبُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا أَقْبَمَتِ لَهُمُ النَّارُ
وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ آوِيَاءَ
لَهُمْ لَا تَنْصُرُونَ

﴿۱۱۴﴾ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَرُفَاتًا
إِنَّ الْبِرَّ لَإِنَّحْسَاتٌ يَدَاهُ بَيْنَ أَيْدِيكَ
ذَٰلِكَ ذِكْرِي لِلذَّكْرِينَ

﴿۱۱۵﴾ وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
الْمُحْسِنِينَ

﴿۱۱۶﴾ قَالُوا لَكَ مِنَ الْأُفْرُونِ مِنْ قَبْلِكَ
أُولُو أَيْدِيكُمْ يَهْبُونَ
عَنِ الْمَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا
مِنْهُمْ وَأَتَّبِعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُرِفُوا فِيهِ
وَكَانُوا نُجْرِمِينَ

﴿۱۱۷﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ
وَأَهْلِهَا مُصْلِحُونَ

﴿۱۱۸﴾ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً

ἐκτός (ἂν πάρει) τὴν ἀδειά Του.
Ἐνάμεσά τους (μαζεμένοι)
ἄλλοι ἄθλιοι καὶ δυστυχισμένοι
κι ἄλλοι εὐτυχισμένοι.

إِلَّا بِإِذْنِهِ فَيَنْهَضُوا شَيْقُ وَوَسِيدٌ

106. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἄθλιους,
θά βρεθοῦν στὴ Φωτιά.
Ἐκεῖ γι' αὐτοὺς (δὲν ὑπάρχει τίποτε
ἄλλο παρά) τὰ βαθὰ ἀναστενάγματα
κι οἱ λυγμοὶ (δηλ. μόλις ἀναπνεύουν).

﴿١٠٦﴾ قَالَمَا الَّذِينَ شَفَعُوا فِي النَّارِ لَمْ يَكُنْ فِيهَا
رَفِيعٌ وَشَرِيفٌ

107. Ἐκεῖ θά παραμείνουν
γιὰ ὅλο τὸν καιρὸ, ἐφ' ὅσον
οἱ οὐρανοὶ κι ἡ γῆ διαρκοῦν, ἐκτός
ἂν ὁ Κύριός σου θελήσει (διαφορετικά).
Γιατί ὁ Κύριός σου εἶναι ὁ (βέβαιος)
Ἐκτελεστής, ἐκείνων ποῦ θέλει νά σχεδιάσει.

﴿١٠٧﴾ حَالِدِينَ فِيهَا مَا مَادَ مِنَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ
إِنَّ رَبَّكَ فَاعِلٌ لِّمَا يُرِيدُ

108. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς εὐτυχισμένους,
θά βρεθοῦν στὸν Παράδεισο.
Ἐκεῖ θά παραμείνουν γιὰ ὅλο
τὸ καιρὸ, ἐφ' ὅσον οἱ οὐρανοὶ
κι ἡ γῆ διαρκοῦν, ἐκτός ἂν
ὁ Κύριός σου θελήσει (διαφορετικά).
Ἐνα ὄρωο χωρὶς διακοπή.

﴿١٠٨﴾ • وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَيُنَجَّىٰ جَنَّاتٍ خَالِدِينَ
فِيهَا مَا مَادَ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرُ مَجْذُورٍ

109. Μὴν ἀμφιβάλλεις καθόλου ὅ,τι
αὐτοὶ (οἱ ἄπιστοι) λατρεύουν ψεύτικους
θεοὺς. Δὲν λατρεύουν παρά μόνο ὅ,τι
καὶ οἱ πατέρες τους λάτρευαν
πρὶν (ἀπ' αὐτοὺς).
Ἀλλά —στ' ἀλήθεια — θά τοὺς
ἀνταποδώσουμε τὸ μεριδίό τους
(ἀπ' τὴν ἀμοιβή) χωρὶς
(καυμά) μείωση.

﴿١٠٩﴾ فَلَا تَلِكُ فِي مَرْهَبَةٍ مَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ
مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ
وَإِنَّا لَنُوقِفُهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ

110. **Δ** ὥσαμεν — βέβαια — καὶ
στὸν Μωϋσῆ τὸ Βιβλίο, κι ὁμοῦς
διαφορὲς δημιουργήθηκαν γι' αὐτό.
Κι ἂν δὲν προηγόταν
ὁ Λόγος τοῦ Κυρίου σου,
θά ἔπρεπε ἡ τιμωρία πάνω τους.
Κι ὁμοῦς βρίσκονται (ἀκόμη)
σὲ ὑποπτες ἀμφιβολίες
ποῦ τὸ ἀφοροῦν.

﴿١١٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَآخِلِفَ
فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضَىٰ
بَيْنَهُمْ وَلَئِن لَّمْ يَكُنْ لِنَاصِيكَ مِنْ رَبِّكَ
لَفُتِنًا لِّئَلَّا تُؤْمِنُوا بِهِمْ

111. Καὶ — βέβαια — σ' ὅλους
ὁ Κύριός σου θά πληρώσει
(τὴν ἀμοιβή) γιὰ τὰ ἔργα τους.
Αὐτὸς εἶναι πραγματογνώμονας
γιὰ ὅλα ὅσα κάνουν.

﴿١١١﴾ فَإِنَّ كَلِمَاتًا لَّيُؤْمِنَنَّ رَبُّكَ أَعْمَلَهُمْ
إِنَّهُمْ لَمَّا يَلْعَلُونَ خَيْرٌ

98. Θά προπορεύεται τῆς γενιᾶς του κατὰ τὴν Ἡμέρα τῆς Κρίσης, καὶ θά τοὺς παρασύρει στὴ Φωτιά (σάν τὰ ζωντανὰ πού πᾶνε γιὰ νερό). Πόσο θλιβερός εἶναι ὁ τόπος πού ὀδηγοῦνται!

98. يَضُمُّ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدُهُمُ النَّارَ وَيُسَّ أَلْوَرْدُ الْمَوْرُودُ

99. Μιά κατάρτα τοὺς ἀκολουθοῦσε σ' αὐτὴ (τὴ ζωὴ) καὶ κατὰ τὴν Ἡμέρα τῆς Κρίσης. Πόσο θλιβερὴ εἶναι ἡ ἀμοιβὴ πού θά (τοὺς) δοθεῖ.

99. وَأَشْعُرُوا فِي هَذَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُسَّ أَلْوَرْدُ الْمَرْفُودُ

100. **A**ὐτὲς εἶναι μερικὲς ἀπ' τὶς ἱστορίες τῶν χωρῶν πού σοῦ διηγούμεθα. Ἄλλα εἶναι ὄρθια, κι ἄλλα εἶναι κάτω θερισμένα (ἀπ' τὸ ὄρεπᾶνι τοῦ χρόνου).

100. ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ

101. Δὲν εἶμαστε Ἐμεῖς πού τοὺς ἀδικήσαμε, ἀλλὰ μόνοι τους ἀδίκησαν τὸν ἑαυτὸ τους. Οἱ ἄλλες θεότητες πού εἶχαν διανοηθεῖ – ἐκτός τοῦ ΑΛΛΑΧ – δὲν τοὺς βοήθησαν σέ τίποτε, ὅταν ἡ διαταγὴ τοῦ Κυρίου σου ἄρχισε (νὰ ἐνεργεῖ). Καὶ τίποτε δὲν προσέθεσαν (οἱ θεότητες τους) παρά μόνο καταστροφή!

101. وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُهُمْ إِلَّا تَبْخِيلًا

102. Τέτοια εἶναι ἡ (φυσικὴ) τιμωρία τοῦ Κυρίου σου ὅταν τιμωρεῖ τὶς Κοινότητες τῶν κακοποιῶν γιὰ τὶς ἀδικίες τους. Φοβερὴ κι ἀνυπόφορη εἶναι – πράγματι – ἡ τιμωρία Του.

102. وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ

103. Σ' αὐτὸ ὑπάρχει ἓνα σημεῖο γιὰ ἐκεῖνον πού φοβᾶται τὴν Τιμωρία τῆς Μέλλουσας (Ζωῆς). Σ' αὐτὴ τὴν Ἡμέρα ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θά συγκεντρωθοῦν σάν σωρός. Θά εἶναι μιά μεγάλη Ἡμέρα καταθέσεων (πού ὅλοι θά τὴ δοῦν).

103. إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ يَوْمٌ تَجْمَعُ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ

104. Καὶ δὲν θά τὴν ἀργοπορήσουμε, παρά γιὰ ἓναν ὀρισμένο χρόνο.

104. وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدَّدٍ

105. **H** Ἡμέρα (αὐτὴ) ἐρχεται, (κι ὅταν φτάσει) καμιά ψυχὴ δὲν θά μιλήσει,

105. يَوْمَ يَأْتُ لَأَنْتَكُم نَفْسٌ

Κι ἂν δὲν ὑπῆρχε (ὁ σεβασμός)
στήν γενιά σου,
θά σέ εἶχαμε πετροβολήσει!
Γιατί – πάνω μας – δὲν ἔχεις
μεγάλη δύναμη».

رَهْطُكَ لَيْسَتَكَ وَمَا أَنْ عَلَيْنَا
بِعَرِيضٍ

92. Εἶπε: «Ω! Λαέ μου!
Ἦστε ἡ γενιά μου εἶναι
πιο σεβαστή σέ σᾶς, ἀπό τόν ΑΛΛΑΧ;
Καί (Τόν περιφρονησατε)
Τόν βάλατε πίσω ἀπ' τή ράχη σας;
Ὁ Κύριός μου ὁμως περιζώνει
ἀπ' ὄλες τίς μεριές, ὅλα ὅσα κάνετε!»

92 قَالَ يَقْتَوِرُ أَرْهَطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنْ
اللَّهِ وَأَتَّخِذُ نَوْمَهُ وَرَأَى كَعْدِ ظَهْرِي
إِنَّ رَبِّي يَمَا تَقْمَلُونَ مُحِيطٌ

93. Καί, «Ω! Λαέ μου!
κάνετε ὅ,τι μπορεῖτε,
ἐγώ θά κάνω τό (καθῆκον μου)
ὅσο μπορῶ. Ὑστερα θά μάθετε,
σέ ποιόν πάνω θά πέσει
ἡ Τιμωρία τῆς ντροπῆς,
καί ποίος εἶναι ὁ ψεύτης!
Κι ἐπαγρυπνεῖτε (τή Τιμωρία)!
Κι ἐγώ μαζί σας, ἐπαγρυπνώ».

93 وَإِقْتَوِرُوا أَعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ
إِنِّي عَمِلٌ سَوْفَ تَعْمَلُونَ مِنْ بَأْتِيهِ
عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَذِبٌ وَأَرْتَقِبُوا
إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ

94. Κι ὅταν ἡ Διαταγή Μας
ἄρχισε (νά ἐκτελεῖται),
σώσαμε τόν Σοῦδ αἴμπ,
κι ἐκεῖνους πού πίστεψαν
μαζί του μέ (εἰδική) Χάρη
ἀπό Μᾶς, ξαφνική δέ (καί
δυνατή) καταγίδια (κραυγή),
κατέλαβε τούς ἁμαρτωλοὺς,
καί βρέθηκαν στίς κατοικίες
τό προῖ γονυκλιεῖς
στό ἔδαφος ἑτοιμοί νά ταφοῦν.

94 وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ
الَّذِينَ ظَلَمُوا الضَّرْبَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ
جُثَمِينَ

95. Σάν νά μὴν εἶχαν κατοικηθεῖ ποτέ
καί νά μὴν ἔζησαν ἐκεῖ μέσα!
Γιά κοίτα! Ἄς πέσει ἡ καταστροφή
πάνω στή γενιά τοῦ Μαντιγιάν,
ὅπως ἔπεσε καί (στή γενιά) τοῦ Θαμοῦν!

95 كَانَ لَمْ يَفْنَوْا فِيهَا إِلَّا بُعْدًا
لِلَّذِينَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ

96. **Κ**αί στείλαμε τό Μωϋσῆ
μέ τά φανερά σημεῖα μας,
καί μέ ἀναμφισβήτητη ἐξουσία.

96 وَكَذَلِكَ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا
وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ

97. Στό Φαραώ καί τούς Ἀρχηγούς του,
πού ἀκολούθησαν
τή διαταγή τοῦ Φαραώ,
ἀλλά ἡ διαταγή τοῦ Φαραώ
δὲν ἦταν σωστή.

97 إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ
فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ

ἀνήκουν στους άλλους ανθρώπους,
καί μη ζείτε στή γῆ
μέ σκοπό νά καταστρέψετε.

وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

86. Ὅτι σᾶς ἔχει ἀφήσει ὁ ΑΛΛΑΧ,
εἶναι τό καλύτερο γιά σᾶς,
ἄν (δμως) πιστεύετε!
Ἄλλ' ἐγώ δέν ἔχω σταλή
γιά νά εἶμαι ὁ φύλακας σας!»

۞ يَقِيْنَتُ اللّٰهُ خَيْرًا لَّكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِمَحْفُوظٍ

87. Εἶπαν (κοροιδεύοντες): «ὦ! Σοῦ ἀίμπ!
Μήπως ἡ προσευχή σου
σέ προστάζει νά ἐγκαταλείψουμε,
ἐκεῖνο πού λάτρευαν οἱ πατέρες μας,
ἢ νά μή διαθέτομε – ὅπως θέλομε –
τίς περιουσίες μας; Βέβαια! Ἐσύ εἶσαι
ὁ ὑπομονητικός (στά λάθη), σάφρονας».

۞ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا لِمَا نَشْكُرُ مِنْكَ إِلَّا بَلَاغٌ لِّكُلِّ شَيْءٍ
أَمْرًا وَإِنَّا لَنَكْفُرُ بِكُفْرَانِكَ لَوْلَا
الرَّشِيدُ

88. Εἶπε: «ὦ! Λαέ μου! Μήπως εἶδατε
ἄν ἔχω καμιά φανερή (ἐνδειξη)
ἀπ' τόν Κύριό μου, πού
νά μέ συντηρεῖ μέ
καλά ἀγαθά ἀπ' τόν ἴδιο;
Δέν ἐπιθυμῶ νά ἔλθω σέ ἀντίθεση
μαζί σας, κάνοντας
ὅ,τι σᾶς ἔχει ἀπαγορευθεῖ νά κάνετε.
Ἡ μόνη μου ἐπιθυμία εἶναι νά
σᾶς κάνω καλύτερους, ὅσο μπορῶ.
Κι ἡ ἐπιτυχία (τῆς ἀποστολῆς) μου,
ἀπ' τόν ΑΛΛΑΧ πηγάζει μόνο.
Πάνω Του στήριξα τήν πίστη μου
καί σ' Αὐτόν ἀποβλέπω.

۞ قَالَ يَقْتَضِي آيَاتِي إِنْ كُنْتُ عَلَى
بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَرَرَقِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا
وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَحَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا
أَنْهَىٰكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِضْلَاحَ مَا
أَسْطَغْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

89. Καί, ὦ! Λαέ μου! ἄς μή γίνει αἰτία
ἡ διαφωνία μας νά σᾶς κάνει
νά ἁμαρτήσετε καί νά ὑποφέρετε,
ὅπως ἔπαθε ἡ γενιά τοῦ Νῶε,
ἢ ἡ γενιά τοῦ Χούντ,
ἢ ἡ γενιά τοῦ Σάλιχ, κι οὔτε
(ἢ τύχη) τῆς γενιάς τοῦ Λῶτ
εἶναι πολύ μακριά ἀπό σᾶς!

۞ وَيَقْتَضِي لَا يَجْعَلَنَّكُمْ
شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلَ مَا أَصَابَ
قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا
قَوْمَ لُوطٍ مِّنْكُمْ بِبَعِيدٍ

90. Ἀλλά ζητεῖστε συγχώρηση
ἀπ' τόν Κύριό σας, κι ἔπειτα
ἐπιστρέψτε σ' Αὐτόν (μετανοιωμένοι),
γιατί ὁ Κύριός μου εἶναι
γεμάτος εὐσπλαχνία, καί στοργή».

۞ وَأَسْتَغْفِرُكُمْ وَأُغْفَرُ لَكُمْ
إِلَيْهِ إِن رَّبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ

91. Εἶπαν: «ὦ! Σοῦ ἀίμπ!
Δέν καταλαβαίνουμε πολλά,
ἀπ' αὐτά πού λές!
Σε' ἀλήθεια σέ βλέπουμε
– μεταξύ μας – πολύ ἀδύνατο.

۞ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا لِمَا نَشْكُرُ مِنْكَ إِلَّا بَلَاغٌ
مِّنْ رَبِّنَا وَإِنَّا لَأَنفُسٌ فَاجِرَةٌ فَزَلْنَا
فَإِن كُنَّا فِي شَكٍّ مِّنْهُ لَوْلَا
رَحْمَةُ رَبِّنَا لَأَكُنَّا مِنَ الْخَائِبِينَ

ἢ νά μπορούσα νά στηριχθῶ
σέ γερή γωνιά!
(Νά εἶχα δυνατό ὑποστήριγμα)!»

أَوَأَوَىٰ إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ

81. Εἶπαν, (οἱ ἀγγελιαφόροι): «ὦ! Λώτ!
εἶμαστε ἀποσταλμένοι
ἀπό τόν Κύριο σου!
Μέ κανένα τρόπο δέν θά σέ φτάσουν!
Προχώρα μέ τήν οικογένειά σου
κατά τή νύχτα, —
καί μὴν ἀφήσεις κανένα ἀπό σᾶς
νά στρέψει πίσω νά δεῖ,
παρά μόνο τή γυναῖκα σου
(πού θά παραμείνει πίσω),
γιατί κι αὐτή θά πάθει,
ὅ,τι θά πάθει ὁ λαός.
Κι ἡ στιγμή (τῆς συμφορᾶς τους)
ὀρίστηκε γιά τὸ πρωῖ.
Μήπως δέν πλησιάζει τὸ ξημέρωμα»;

﴿٨١﴾ قَالُوا يَا لَوُطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَن
بَصِلُونَكَ الْيَتِيمَ فَآسِرْ بِهَاكَ يَقْطَعُ مِنَ
النَّيْلِ وَلَا يَلْفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ لَّا
أَمْرًا إِنَّكَ لِنَتْمُؤْمِنِينَ مَا آصَابَهُمْ لَئِن
مَّوْعَدُهُمُ الصُّبْحُ الْيَتِيمَ الصُّبْحُ يَقْرَبُ

82. Καί σάν ἔφτασε (ἡ ὥρα)
γιά νά ἐφαρμοστεῖ ἡ διαταγὴ Μας,
κάναμε (τά χωριά ν' ἀνατραποῦν)
τά πάνω τους νά γίνουν κάτω,
καί στείλαμε πάνω τους
βροχὴ ἀπὸ πέτρες σκληρῆς
σάν τὸ ἀργιλόχομα πού
στό καμίνι ψήθηκε, ζαπλωτές,
στρώση πάνω σέ στρώση, —

﴿٨٢﴾ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا
وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيلٍ مَّنْضُورٍ

83. Τεκμηριωμένες ἀπ' τόν Κύριο σου,
καί χωρὶς αὐτές (οἱ πέτρες)
νά βρίσκονται μακριά
ἀπ' τοὺς ἁμαρτωλοὺς,

﴿٨٣﴾ مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ
وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ

84. **Κ**αὶ στὴ γενιά τῶν Μαντιγιάν,
(στείλαμε) τόν Σοῦ αἴμπ,
ἕναν ἀπ' τ' ἀδελφία τους, πού εἶπε:
«ὦ! Λαέ μου! Νά λατρεύετε τόν ΑΛΛΑΧ.
Δέν ἔχετε ἄλλο θεό
εἰμὴ μόνον Ἐκεῖνον.
Νά μὴν εἶναι λεγνὸ τὸ μέτρομα
καὶ τὸ ζύγισμα.
Σᾶς βλέπω εὐτυχημένους,
ἐγὼ ὁμοῦ φοβοῦμαι
γιά σᾶς τὴν Τιμορία τῆς Ἡμέρας,
πού θά (σᾶς) περικυκλώσει
ὄλους τριγύρω.

﴿٨٤﴾ * وَاللَّذِينَ آمَنُوا أَهْلُ الْمَدِينِ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ
يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ
غَيْرِهِ وَلَا تَنْتَفِضُوا أَنزِيلَ الْكِتَابِ وَالَّذِينَ أُنذِرُوا
لَئِن آتَاكُمْ بُحَيْرٌ
وَلَئِن آتَاكُمْ عَلَيْنَا مِنَّا نَارٌ مِّنْ سَمَوَاتٍ
﴿٨٥﴾ وَيَقَوْمِ أَتَوْا آلَ الْكَافِرِينَ وَالَّذِينَ
بِالْقِسْطِ وَلَا يَتَّبِعُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ

85. Καὶ ὦ! Λαέ μου! Μετράτε
καὶ ζυγίζετε δίκαια, καὶ νά μὴ
σφετερίζετε τά πράγματα πού

73. Εἶπαν: «Μήπως ἀπορείς ἀπ' τή διαταγή τοῦ ΑΛΛΑΧ; Ἡ χάρις τοῦ ΑΛΛΑΧ κι ἡ εὐλογία Του εἶναι πάνω σας! ὦ λαέ! (αὐτοῦ) τοῦ σπιτιοῦ! Αὐτός εἶναι ἄξιος γιά νά Ὑμνεῖται καί γεμάτος ἀπό κάθε Δόξα!»

﴿٧٣﴾ قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَ اللَّهُ وَرَبُّكَ لَهُ وَعَلَيْكُمْ أَهْلُ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

74. **Κ**αί σάν ἔφυγε ἀπ' τόν Ἀβραάμ ὁ φόβος, κι ἔφτασαν τά χαρούμενα μηνύματα, (τότε) ἄρχισε νά συζητᾶ μαζί μας (τοῦς ἀγγελιαφόρους) ὑποστηρίζοντας τή γενιά τοῦ Λώτ.

﴿٧٤﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ لَأْبِهِمْ الزَّوْعُ وَجَاءَهُهُ الْبَشْرَىٰ بِيَدِنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ

75. Γιατί ὁ Ἀβραάμ ἦταν — χωρίς ἀμφιβολία — ὑπομονητικός (στά λάθη) σπλαχνικός, κι ἐπιζητοῦσε τήν ἐπίδοκμασία (τοῦ ΑΛΛΑΧ).

﴿٧٥﴾ إِنَّ لَأْبِهِمْ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ

76. Ὡ! Ἀβραάμ! Ἄφησε τή ζήτηση σ' αὐτό. Ἡ διαταγή τοῦ Κυρίου σου ἔχει κίολας δοθεῖ. Ἡ Τιμωρία θά τοῦς φτάσει καί δέν εἶναι δυνατό ν' ἀκρωθῆι.

﴿٧٦﴾ يَا لَأْبِ رَبِّهِمْ لَعَزُوضٌ عَنْ هَذَا إِنَّهُمْ قَدْ جَاءَهُ أَمْرٌ رَبِّيٌّ وَإِنَّهُمْ سَائِرٌ عَذَابٌ غَيْرَ مَرْدُودٍ

77. **Κ**ι ὅταν οἱ Ἀγγελιαφόροι Μας ἦρθαν στόν Λώτ, στενοχωρέθηκε γιά λογαριασμό τους κι αἰσθάνθηκε ἀνίσχυρος (νά τοῦς προστατεύσει), κι εἶπε: «Αὐτή ἡ ἡμέρα εἶναι κουραστική».

﴿٧٧﴾ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيمَاءَ ذَاتٍ وَمَصَاقِقَ بِهَذِهِ ذُرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ

78. Κι ἦρθε σ' αὐτόν ἡ γενιά του σπρώχνοντας (ὁ ἕνας τόν ἄλλο). Μά κι ἀπό πρίν εἶχαν τή συνήθεια νά ἀσχημονοῦν. Εἶπε (ὁ Λώτ) «Ὡ! Λαέ μου! Νά, οἱ κόρες μου, εἶναι οἱ ἀγνότερες γιά σᾶς (ἄν παντρευέστε)! Τώρα ὁμως, σεβαστεῖτε τόν ΑΛΛΑΧ, καί μὴ μέ ντροπιάσετε στοὺς φιλοξενουμένους μου! Ὡστε κανεῖς ἄνδρας ἀπό σᾶς δέν εἶναι σώφρονας;

﴿٧٨﴾ وَجَاءَهُمْ قَوْمُهُ بُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَيَسْتَكْبِرُونَ فَسَاءَ مَا يَحْكُمُونَ لُوطُ لَبِيسٌ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي قَوْمًا فَتُحِبُّهُمْ وَأُحِبُّهُمْ وَاللَّهُ عَالِمُ الْمُحْسِنِينَ

79. Εἶπαν: «Ξέρεις καλά ὅτι δέν ἔχουμε ἀνάγκη ἀπ' τίς κόρες σου, (κι ὁμως) ξέρεις πολὺ καλά τί πράγμα θέλουμε!»

﴿٧٩﴾ قَالُوا لَعَنَّا فِي بُنْيَانِكَ مِنْ سَبِيلِكَ لَعْنًا وَمَا زِيدُوا فِي عَذَابِهِمْ فَسَاءَ مَا يَحْكُمُونَ لُوطُ لَبِيسٌ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

80. Εἶπε: «Θά ἤθελα νά εἶχα τή δύναμη νά σᾶς ἀντιταξῶ,

﴿٨٠﴾ قَالَ لَوْ أَنِّي لِي بِكُمْ قُوَّةٌ

66. Κι όταν ή Διαταγή (τιμωρία) Μας άρχισε (νά εκτελείται), σώσαμε τόν Σάλιχ, κι έκείνους πού πίστεψαν μαζί του, — με (είδική) Χάρη από Μάς — άπ' τήν ντροπή έκείνης τής 'Ημέρας. Πραγματικά ό Κύριός σου είναι ό Δυνατός, και 'Ικανός νά επιβάλλει τή Θέλησή Του.

﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا بَنَيْنَا صَلَاحًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ وَرَحِمَهُمْ مَّتَاوَمِينَ مِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾

67. Κι ή ξαφνική (δυνατή) κραυγή πρόφτασε έκείνους πού άδίκησαν (τούς κακοποιούς), στίς κατοικίες τους, και ξημερώθηκαν γονυκλινείς στό έδαφος έτοιμοι νά ταφούν.

﴿وَآخِذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جِثِيمِينَ﴾

68. Σάν νά μή είχε κατοικηθεί ποτέ και νά μήν έζησαν εκεί μέσα. Για κοίτα! πώς (ή γενιά) του Θυμούντ άρνήθηκε τό Κύριο της. Για κοίτα! 'Ας πέσει ή καταστροφή πάνω στό Θυμούντ!

﴿كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا آلَآئِنَ تَنُودًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَأَبْغَا لِلْمُؤَدِّ

69. **Κ**ι έφτασαν οί 'Αγγελιαφόροι μας στόν 'Αβραάμ, φέρνοντας εχάριστα μηνύματα. Είπαν: «Ειρήνη!» Είπε: «Ειρήνη!» και βιαζόταν νά τούς φιλοξενήσει με ένα ψημένο μοσχάρι,

﴿وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشِيرِ قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَالَتْ أَن جَاءَ بِعِجْلٍ خَبِيرٍ﴾

70. Όταν όμως είδε (ό 'Αβραάμ) τά χέρια τους νά μή φτάνουν σ' αυτό (τό φαγητό), διαισθάνθηκε λίγη δυσπιστία σ' αυτούς και κατάλαβε τό φόβο τους. Κι είπαν (τότε): «Μή φοβάσαι! Μάς έχουν στείλει (έναντίον) τής γενιάς του Λώτ».

﴿فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا يَصِلُ إِلَيْهِ نَكَّرَهُمْ وَأَوَّجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَحْفَظُنَا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ﴾

71. Κι ή γυναίκα του (του 'Αβραάμ) όρθια (έκει) χαμογελούσε. Τής άναγγείλαμε τά χαρούμενα Μηνύματα για τήν (γέννηση) του 'Ισαάκ κι έπειτα άπ' τόν 'Ισαάκ, τόν γιό του 'Ιακώβ.

﴿وَأَمْرًا نُّبَيِّنُهَا لَكِنَّا قَبَلْنَا لَهَا وَإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ﴾

72. 'Εκείνη με έκπληξη είπε: «'Αλλοίμονο σέ μένα!

Πώς είναι δυνατό νά φέρω παιδί (νά γεννήσω) έρ' δσον είμαι μιά γριά κι ό άνδρας μου (έδω) είναι γέρος; Αυτό είναι — πραγματικά — περιεργο!»

﴿قَالَتْ يَتُوبَلَىٰ ۗ أَنَّىٰ أَهْدِي وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلٌ شَيْخٌ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجِيبٌ﴾

Γιά κοιτά! Ἄς τὴ καταστροφὴ νά πέσει
πάνω στό ἄντ, τὸν λαὸ τοῦ Χούντ.

بَعْدَ لَعَادِ قَوْمِهِ هُوَ

61. **Κ** αὶ (στό λαὸ) τοῦ Θαμούντ
(στείλαμε) τὸν Σάλιχ,
ἔναν ἀπ' τ' ἀδελφία τους, πού εἶπε:
«᾿Ω! Λαέ μου! Νά λατρεύετε τὸν ΑΛΛΑΧ.
Δέν ἔχετε ἄλλο θεό,
εἰμὴ μόνο Ἐκεῖνον.
Εἶναι Ἐκεῖνος πού σᾶς ἐπλασε
ἀπ' τὴ γῆ, καὶ σᾶς βοήθησε
νά καλλιεργήσετε τὴ γῆ καὶ
νά κατοικήτε σ' αὐτή.
Ζητεῖστε τὴ συγχώρηση ἀπ' Αὐτόν,
κι ἔπειτα ἐπιστρέψτε σ' Αὐτόν
(μετανοιωμένοι). Πραγματικά
ὁ Κύριός μου εἶναι (πάντα) κοντά,
ἕτοιμος ν' ἀνταποκριθεῖ».

۞ وَاللّٰی تَمُوَدُ اٰخَاهُمْ صٰلِحًا قَالَ يٰقَوْمِ
اَعْبُدُوْا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اللّٰهِ عَدُوٌّ
هُوَ اَنْشَاَكُمْ مِنَ الْاَرْضِ وَاَسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا
فَاَسْتَعْمِرُوْهُ تَزُوْنُوْا الْيَوْمَ
اِنَّ رَبِّيْ قَرِيْبٌ مُّجِيْبٌ

62. Εἶπαν: «᾿Ω! Σάλιχ!
Ἔχεις γίνει γιά μᾶς,
κέντρο τῶν ἐλπίδων μας μέχρι τώρα.
Μήπως μᾶς ἀπαγορεύεις
νά λατρεύουμε (ἀπό δῶ κι ἐμπρός),
ὅ,τι λάτρευαν οἱ πατέρες μας;
Κι ἀμφιβάλλουμε γι' αὐτὴ
τὴ (θρησκεία) πού σ' αὐτὴ
μᾶς προσκαλεῖς».

۞ قَالُوْا لِيَصْلِحْ فَذَكَرْنَا فِيْنَا
مَرْجُوًّا قَبْلَ هٰذَا اَلَمْ نَعْبُدْ مَا يَعْبُدُ
اٰبَاؤُنَا وَاٰتَاَنَا لِيَلْبَسُنَا اَلْيَوْمَ اَلْيَوْمِ مِيْسِرًا

63. Εἶπε: «᾿Ω! Λαέ μου! Πῆτε μου;
Ἄν ἐρχόμουν μ' ἓνα (Θεϊκό) Σημάδι
ἀπ' τὸν Κύριό μου,
κι ἂν μοῦ ἔστελνε τὴν Εὐσπλαχνία Του,
ποιός (τότε) θά μπορούσε
νά μέ βοηθήσει ἀπ' τὸν ΑΛΛΑΧ
ἂν δέν ὑπάκουα σ' Αὐτόν;
Καὶ τί (τότε) θά προσέθατε σέ μένα,
παρά μόνο ζημιὰ»;

۞ قَالَ يٰقَوْمِ اَرَايْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰی بَيِّنَةٍ
مِّنْ رَبِّيْ وَاَنْتُمْ مِّنْهُ رَحِمَةً فَمَنْ يَبْضُرُنِيْ
مِنَ اللّٰهِ اِنْ عَصَيْتُمْهُ فَمَا لِيْ بِذُنُوْبِنِيْ عَمِيْرٍ
تَخْسِيْرٍ

64. «Καί, ᾿Ω! Λαέ μου!
Αὐτὴ ἡ θηλυκιὰ καμήλα τοῦ ΑΛΛΑΧ
εἶναι ἓνα σύμβολο γιά σᾶς
Ἄφηστε τὴν νά βόσκει ἡσυχᾶ
στὴ γῆ τοῦ ΑΛΛΑΧ καὶ μὴ
τὴ βλάψετε καθόλου, γιατί
γρήγορα θά σᾶς καταλάβει ἡ Τιμωρία!».

۞ وَيٰقَوْمِ هٰذِهِ نٰاِقَةٌ اَللّٰهُ لَكُمْ اٰيَةٌ
فَذَرُوْهَا تَاْكُلْ فَاَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمْسُوْهَا
يَسُوْمُ فَيَأْخُذَكُمْ عَذٰبٌ قَرِيْبٌ

65. Κι ὁμοῦ αὐτοὶ τὴν ἔσφαξαν —
καὶ (τότε) εἶπε: «Χαρεῖτε (ἐαυτοῦς)
στά σπίτια σας γιά τρεῖς ἡμέρες,
(κι ἔπειτα θά καταστραφεῖτε).
Αὐτὸ εἶναι μιά ὑπόσχεση,
πού δέν πρόκειται νά διαψευστεῖ».

۞ فَفَقَرُوْهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوْا فِيْ دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ
اَيَّامٍ
ذٰلِكَ وَعَدَّ غَيْرَ مَكْدُوْبٍ

54. Τό μόνο πού λέμε εἶναι αὐτό:
(Ἴσως) κάποιος ἀπ' τούς θεούς μας
νά σ' ἔχει κακοποιήσει».
(Κι ἐκεῖνος) εἶπε: «Ἐπικαλοῦμαι
γιά μάρτυρα τόν ΑΛΛΑΧ,
κι ἐσεῖς μπορείτε νά μαρτυρήσετε,
ὅτι εἶμαι ἄθθος ἀπ' τήν ἁμαρτία,
ἀποδίδοντας σ' Ἐκεῖνον,

⑥ إِن نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَبَكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا
بِسُوءِ قَالٍ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي
بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ

55. ἄλλους θεούς σάν συνεταιρίζεις
ἐκτός Αὐτοῦ! Ὡστε σχεδιάσετε
(τίς χειρότερές σας) σκευωρίες
ὄλοι μαζί ἐναντίον μου, νά μή
μου δίνετε καμιά ἀναβολή.

⑥ مِنْ دُونِهِ فَكَيْدُونِي جَمِيعًا
سَعَاءَ لَا تُنظَرُونَ

56. (Γιατί) στήριξα
τήν ἐμπιστοσύνη μου στόν ΑΛΛΑΧ
– τόν Κύριό μου, καί Κύριό σας! –
Κανένα ζωντανό πλάσμα δέν ὑπάρχει,
πού νά μή κρατᾷ – Ἐκεῖνος –
γερά τίς ἄκρες ἀπ' τά μαλλιά του.⁵²
Ἄ ΑΛΛΑΧ μου – σι' ἀλήθεια – βρίσκεται
στό ἴσιο Μονοπάτι.

⑥ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا
مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِن
رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

57. Κι ἂν ἐπιστρέψετε (ἀδιάφοροι),
ἐγώ (πάντως) σᾶς μεταβίβασα
(τό Μήνυμα) πού
μ' αὐτό ἔχω σταλῆ σέ σᾶς. Καί
ὁ Κύριός μου θά σᾶς ἀντικαταστήσει
μ' ἄλλο Λαό, χωρίς νά μπορέσετε
νά Τόν βλάψετε σέ τίποτε.
Βέβαια ὁ Κύριός μου
προφυλάσσει ὄλα τά πράγματα.

⑥ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبَدْنَا لَكُمْ مَا أُرْسِلُ
بِهِ إِلَيْكُمْ وَنُحْقِلُ رَبِّي فَوْمًا غَيْرَكُمْ
وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ

58. **Ε**τσι σάν εἶχε πιά συμπληρωθεῖ
ἡ διαταγή μας, (ἡ τιμωρία μας)
σώσαμε τόν Χοῦντ, κι ἐκεῖνους πού πίστεψαν
μαζί του, μέ (εἰδική) Χάρη ἀπ' τόν Ἐαυτό μας.
Καί τούς σώσαμε ἀπό βαριά βάσανα.

⑥ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا لِنَجِّنِيَا هُوْدًا وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا مَعَهُ رِيحَهُمْ نَسًا
وَنَجِّنِيَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ
⑥ وَتِلْكَ ءَايَاتُ مُحَمَّدٍ لِّآيَاتِهِ
رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُمْ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ
كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ

59. Τέτοια ἦταν ἡ γενιά τοῦ Ἄντ, πού
ἀπέρριψαν τίς Ἐντολές
τοῦ Κυρίου τους,
παράκουσαν τούς Ἀποστόλους Του,
κι ἀκολούθησαν τή διαταγή
κάθε δυνατοῦ καί πείσιμονα παραβάτη.

60. Τούς ἀκολουθοῦσε μιά Κατάρρα
στή Ζωή αὐτοῦ τοῦ κόσμου,
καί κατά τήν Ἡμέρα τῆς Κρίσης.
Γιά κοίτα! πῶς (ἡ γενιά) τοῦ Ἄντ
ἀρνήθηκε τόν Κύριό της!

⑥ وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَفَنَةً وَوَتَوْهُ
أَلْفَبَهُمُ الْآلَاءُ إِنَّا عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا

(ἄς εἶναι) πάνω σου, καί πάνω
ἀπ' τίς μερίδες ἐκεῖνες
τῆς γενιάς σου πού
εἶναι μαζί σου.
Ἄλλους λαούς θά τοὺς ἐπιτρέψουμε
ν' ἀπολαμβάνουν τ' ἀγαθὰ τους
(στή ζωῆ αὐτοῦ τοῦ κόσμου),
ἐπειτα ὁμως μιά σκληρῆ Τιμωρία
ἀπό Μᾶς θά τοὺς προσεγγίσει».

عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ
وَإِنَّهُمْ سَخِرْتُمُوهُمْ ثُمَّ يَمْسَهُمْ مِثْقَالُ عَذَابٍ آتِيهِمْ

49. **Τ**ίτοιες εἶναι μερικές
ἀπ' τίς ἱστορίες
τοῦ Ἄδρατου (κόσμου),
πού σοῦ τίς ἀποκαλύπτομε.
Οὔτε ἐσύ, οὔτε ἡ γενιά σου
τίς γνώριζαν
πρίν ἀπ' αὐτό (πού συνέβη).
γι αὐτό τό (καλό) Τέλος,
εἶναι γιά τοὺς θεοσεβεῖς.

49 تِلْكَ مِنْ آيَاتِ الْعَذَابِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ
مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ
هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَقِيبَةَ لِلْمُتَّقِينَ

50. **Κ**αί (στή γενιά) τοῦ Ἄντ,
(στείλαμε) τόν Χούντ,
ἔναν ἀπ' τ' ἀδέλφια τους, πού εἶπε:
«ὦ! Λαέ μου!
Νά λατρεύετε τόν ΑΛΛΑΧ.
Δέν ἔχετε ἄλλο θεό
εἰμὴ μόνον Ἐκεῖνον.
(Τοὺς ἄλλους θεούς)
μόνοι σας τοὺς ἐπινοεῖτε!»

50 وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقْتُمُونَ
أَتَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ اللَّهِ عِذْرَةٌ إِنْ
أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ

51. «ὦ! Λαέ μου! Δέ σᾶς ἐρωτῶ
γι' αὐτό (τὸ Μῆνυμα),
νά μου δώσετε ἓνα τίμημα.
Ὁ μισθός μου εἶναι μόνο στά χέρια
Ἐκεῖνου πού μ' ἐπλασε.
Γιατί — λοιπόν — δέν λογικεύεστε»;

51 يَقْتُمُونَ لَا آتَاكَ عَلَيْكَ أَجْرًا
إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ

52. «Καί, ὦ! λαέ μου! Ζητεῖστε
συγχώρηση ἀπ' τόν Κύριό σας,
κι ἐπιστρέψτε σ' Αὐτόν
μετανιωμένοι, γιά νά στείλει
τοὺς οὐρανοὺς νά ρίξουν πάνω σας
ἄφθονη βροχή, καί ν' ἀξήσει
δύναμη στή δύναμή σας, καί
μὴν ἐπιστρέψετε στήν ἁμαρτία».

52 وَيَقْتُمُونَ أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ
ثُمَّ تُوفِّقُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ
مِدْرَارًا وَيَبْرِئِكُمْ بِرُفُوَّةٍ إِلَىٰ قَوْمِكُمْ
وَلَا تَلْوُوا حَيْجَتَكُمْ

53. Εἶπε (ἡ γενιά του): «ὦ! Χούντ!
Δέν μᾶς ἤλθεσ με κανένα
φανερὸ Σημάδι, καί
δέν θά ἐγκαταλείψουμε τοὺς θεοὺς μας
μέ τὰ λόγια πού μᾶς λές,
κι οὔτε θά σέ πιστέψουμε!»

53 قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَاتٍ وَمَا نَحْنُ
بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ
بِمُؤْمِنِينَ

«Αὐτὴ τὴν ἡμέρα κανεῖς δὲν εἶναι δι-
— ἀπ' τῆ Διαταγῆ τοῦ ΑΛΛΑΧ —
ἐκτός ἀπὸ ἐκείνους
πού τοὺς ἔχει σπλαγχνιστεῖ.»
Κι ἀμέσως τὰ κύματα
τοὺς χώρισαν καί (τὸ παιδί
τοῦ Νῶε) ἦταν ἀπ' ἐκείνους
πού πνίγηκαν (στὸν Κατακλυσμό).

إِلَّا مَنْ رَجَعًا وَحَالٍ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ
فَكَانَ مِنَ الْمَرْفُوقِينَ

44. **Τ** ὅτε εἶπε:
«ὦ Γῆ! Νὰ καταπιεῖς
τὸ νερὸ σου καί, ὦ! οὐρανέ!
Νὰ σταματήσεις (τῆ βροχῆ σου)!»
Καί (τότε) τὸ νερὸ ὑποχώρησε,
κι ἡ ὑπόθεση τερματιστήκε.
καὶ στάθηκε (ἢ Κιβωτός)
πάνω στὸ (Ὅρος) «Τζουόντι,»
καὶ εἶπε: «Ἡ κατάρρα
νὰ πέσει πάνω στὸν λαὸ
τῶν ἄδικων!»

④ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَسْمَاءُ
أَقْلِمِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ
وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ

45. **Κ** ἐφώναξε ὁ Νῶε
τον Κύριό του καὶ εἶπε:
«Κύριέ μου! Τὸ παιδί μου
— βέβαια — εἶναι
ἀπ' τὴν οἰκογένειά μου!
Οἱ ἐπαγγελίες Σου
εἶναι ἀληθινές. Καὶ εἶσαι
ὁ πῶ Δίκαιος Κριτής.»

⑤ وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي
مِنْ أَهْلِي قَانَ وَعَدَدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ
الْحَكَمِينَ

46. Εἶπε (ὁ ΑΛΛΑΧ): «ὦ Νῶε!
(τὸ παιδί σου) δὲν εἶναι
ἀπ' τὴν οἰκογένειά σου, ἢ προσευχῆ
(νὰ σώσεις τὸ παιδί σου εἶναι ἄδικο).
(Γι' αὐτὸ) μὴν Μὲ ἐρωτᾶς,
γιά κάτι πού δὲν ἔχεις γνώση.
Σὲ συμβουλεύω, γιά νὰ μὴν
εἶσαι ἕνας ἀπ' ἐκείνους
πού δὲν ἔχουν γνώση.»

⑥ قَالَ نُوحٌ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ
عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ
عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ

47. Εἶπε (ὁ Νῶε): «Κύριέ μου!
Σὲ Σένα ἀναζητῶ καταφύγιο,
γιά νὰ μὴν Σ' ἐρωτῶ
γιά κάτι πού δὲν ἔχω γνώση.
Καὶ τότε, ἂν δὲν μέ συγχωρήσεις
καὶ δὲν μέ Σπλαγχνιστεῖς,
— πράγματι — θά εἶμαι ἕνας
ἀπὸ τοὺς χαμένους.»

⑦ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا
لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَرَحْمَتِي أَكُنْ مِنَ
الْخَسِرِينَ

48. Κι ὁ Λόγος (ἦρθε): «ὦ Νῶε!
Κατέβα (ἀπ' τὴν Κιβωτό).
Ἡ Εἰρήνη ἀπὸ Μᾶς κι ἡ Εὐλογία

⑧ قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَرَحْمَةٍ

ἀμάρτησαν (ἀδικούντες), γιατί πρόκειται νά καταπονηστούν

مُتَعَرِّفُونَ

38. Κι ἀμέσως (ἀρχισε) νά φτιάχνει τήν Κιβωτό. Κάθε φορά δε, πού μιὰ ομάδα τοῦ λαοῦ του, περνοῦσε ἀπό κοντά του, τόν κοροϊδεῦσαν. Κι εἶπε (τότε): «Ἄν μᾶς κοροϊδεύετε (τώρα), τότε κι ἐμεῖς (στήν ἐπιστροφή μας) θά σᾶς κοροϊδεύουμε τό ἴδιο!

٣٨ وَيَصْنَعُ الْفُلَّ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ
مَلَأْنَا مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ لَنْ نَسْخُرَ مِنْكُمْ
فَلَنْ تَسْخُرُوا مِنَّا كَمَا تَسْخُرُونَ

39. Καί τότε θά μάθετε, σέ ποιόν θά πέσει μιὰ τιμωρία, πού τόν καταντροπιάζει καί ποιός – ἐπίσης – (θά ὑποστεί) ἄμεγκρή Τιμωρία.

٣٩ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ
يُخْزِيهِ وَيَحِيلُ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

40. **Κ**αί μέχρις ὅτου φτάσει ἡ Διαταγή μας κι οἱ πηγές τῆς γῆς ξεχρῦθουν ὀρηκτικά», εἶπαμε: «Φόρτωσε σ' αὐτή ἀπό κάθε εἶδος ἕνα ζευγάρι – ἄρσενικό καί θηλυκό – καί τήν οικογένειά σου, – ἔκτος ἀπό ἐκείνους (τούς ἄπιστους) πού πάνω τους ὁ Λόγος (τοῦ ἈΛΛΑΧ) τούς ἔχει ἀπό πρῖν (καταδικάσει)–, κι (δλους) τούς Πιστούς.» Κι ὁμως πολὺ λίγοι ἦταν ἐκεῖνοι πού πίστεψαν μαζί του.

٤٠ حَتَّىٰ لَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ
قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ
أُشْتَبِنَ وَأَهْلَكَ لِأَنَّ مِنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
وَمَنْ آمَنَ وَمَنْ آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ

41. Καί (τότε) εἶπε (ὁ Νῶε): «Ἀνεβείτε σ' αὐτήν (τήν Κιβωτό). Στ' ὄνομα τοῦ ἈΛΛΑΧ θά κινεῖται καί θά σταματᾷ! Γιατί ὁ Κύριός μου εἶναι Πολυεπιεικής, Πολυεύσπλαχνος!».

٤١ * وَقَالَ أَرَبُؤا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ نُحْمِلْهَا
وَمَرْبَهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

42. Ἐτοί (ἡ Κιβωτός) ἔπλεε μ' αὐτούς, τρέχοντας πάνω στά κύματα (πού ὑψώνονταν) σάν τὰ βουνά, κι ὁ Νῶε φώναζε τό παιδί του, πού βρισκόταν χωρισμένος, (ἀπ' τούς ἄλλους), (λέγοντας): «ᾠ! Παιδί μου! Ἀνέβα μαζί μας καί μὴν εἶσαι μαζί μέ τούς ἄπιστους!».

٤٢ وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ
وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ
يَبْنَىٰ أَرَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ
الْكَافِرِينَ

43. (Ἐκεῖνος ἀποκρίθηκε: «Θά ἀποσυρθῶ πάνω σ' ἕνα βουνό, πού θά μέ σώσει ἀπ' τό νερό». Εἶπε (τότε ὁ Νῶε):

٤٣ قَالَ سَأُوتِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ
الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ إِلَّا التَّوَكُّلُ مِنَ أَمْرِ اللَّهِ

31. «Και δέν σās λέγω – βέβαια –
 ότι έχω τους θησαυρούς του ΑΛΛΑΧ
 ούτε γνωρίζω έκείνο πού είναι μυστικό,
 ούτε (διατείνομαι) ότι είμαι άγγελος.
 Και δέν λέγω γιά έκείνους
 πού τά μάτια σας περιφρονούν
 ότι ό ΑΛΛΑΧ, δέν θά
 τούς εϋεργετήσει με τά αγαθά.
 'Ο ΑΛΛΑΧ γνωρίζει καλά
 τί (κρύβεται) στόν έαυτό τους.
 'Αν τό έκανα, θά ήμουν
 – στ' άλήθεια – άδικος.»

﴿ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ
 اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبُ وَلَا أَقُولُ مَا مَلَائِكَةٌ
 وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ
 لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي
 أَنْفُسِهِمْ لَئِنْ أَدْرَأْتُمْ الظَّالِمِينَ

32. Είπαν: «Ω! Νώε!
 Έχεις φιλονικίες μαζί μας,
 και (πολύ) έχεις παρατείνει
 τή συζήτησή μας.
 Στείλε μας – λοιπόν – έκείνο
 πού μάς άπειλείς,
 άν μιλάς τήν άλήθεια!»

﴿ قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَدَلْنَا
 فَآكْرَمْتَ جِدْنَا فَايْتَا بِمَا نَعِدُنَا
 إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ

33. Είπε: «'Ο ΑΛΛΑΧ – μόνο –
 θά σās τό στείλει, άν θέλει,
 και τότε, δέν θά είναι
 δυνατό νά τό ματαιώσετε!»

﴿ قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ
 وَمَا أَنْتُمْ بِمُخَيَّرِينَ

34. «Κι ούτε θά σās ώφελήσουν
 οί συμβουλές μου – άκόμη
 κι άν επιθυμώ νά σās δώσω
 συμβουλές-, άν ό ΑΛΛΑΧ ήθελε
 νά σās άφήσει στήν πλάνη.
 Είναι ό Κύριός σας,
 και σ' Αυτόν θά επιστρέψετε!»

﴿ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي لَنْ أَرُدَّ أَنْ أَضْحَ لَكُمْ
 إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ
 هُوَ رَبُّكُمْ فَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

35. 'Όπως όμως πούν:
 «Τό χέρι έχει πλαστογραφήσει:» Πές τους:
 «'Αν έγώ τό έχω έπινοήσει πλαστό,
 πάνω μου θά πέσει τό σφάλμα μου!
 'Αλλά είμαι άθώος
 «ιπ' τήν ένοχή τών σφαλμάτων σας!»

﴿ أَمْ يَقُولُونَ أَفَمَنْ يَمُنُّ بِقَوْلِهِ
 فَقُلُوبُهُمْ أَلَمْ يَقُولُوا
 وَإِنَّا لَنَنبِئُهُمْ بِمَا يَكْفُرُونَ

36. **Κ**ι έχει άποκαλυφθεί στό Νώε ότι
 κινεί άπ' τή γενιά σου
 δέν θά πιστέψει, έκτός άπ' έκείνους
 πού είχαν – κι όλας – πιστέψει!
 Γι' αυτό μή λυπώσαι
 άπ' τά (πονηρά) έργα τους.

﴿ وَأَوْحَىٰ لَنَا نُوْحًا أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ
 قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ
 بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

37. Και νά φτιάξεις μιά Κιβωτό,
 κάτω άπ' τά μάτια Μας και
 (σύμφωνα) μέ τήν Έμπνευσή Μας
 και μή μου άπευθόνεις τό λόγο
 γιά (λογαριασμό) έκείνων πού

﴿ وَأَصْنَعُ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحِّينَا
 وَوَالَّذِينَ فِي الْأَنْفُسِ
 أَفَلَا يُؤْمِنُونَ

24. Ἡ κατάσταση αὐτῶν τῶν δύο κατηγοριῶν μοιάζει με τὴν κατάσταση τῶν τυφλῶν καὶ τῶν κουφῶν καὶ με τὴν κατάσταση ἐκείνων ποὺ μποροῦν νὰ βλέπουν καὶ ν' ἀκούουν. Μήπως ὑπάρχει ἰσότης μεταξὺ τους; Γιατί — λοιπόν — νὰ μὴ νοουθετησθε;

﴿٢٤﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَى وَالْأَصْمَى وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ مَثَلُ سَيِّئَاتٍ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

25. **Κ**αὶ στείλαμε τὸν Νῶε στη γενιά του (μὲ μιὰ ἀποστολή): «Ἔχῃ ἔλθει σὲ σᾶς μιὰ Φινερέη (Θεϊκὴ) Προειδοποίηση:

﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ لِيُنذِرَهُمْ

26. «νὰ μὴν ὑπηρετεῖτε κανέναν (ἄλλο) εἰμὴ μόνον τὸν ἈΛΛΑΧ. Φοβοῦμαι γιὰ σᾶς τὴν Τιμωρία τῆς φοβερῆς Ἡμέρας».

﴿٢٦﴾ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ

27. **Κ**αὶ εἶπαν οἱ Ἀρχηγοὶ ἐκείνοι τοῦ ἤταν Ἄπιστοι ἀπ' τὴν γενιά του: «Σ... βλέπουμε σάν ἓνα ἄνθρωπο ὁμοιο μὲ μᾶς, καὶ δὲν βλέπουμε νὰ σ' ἀκολουθοῦν παρά μόνον ἢ κατώτερη λαϊκὴ τάξη ἀπὸ μᾶς, κι οὔτε βλέπουμε σὲ σᾶς, νὰ ἔχετε κανένα ἀξίωμα πάνω μας. Ἀντίθετα σᾶς θεωροῦμε ψεῦτες.»

﴿٢٧﴾ فَقَالَ لِلأَلَاءِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرْتَكُ إِلَّا بَشْرًا بَشْرًا وَمَا تَرْتَكُ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِأَدْوَى الرَّأْيِ وَمَا تَرْتَكُ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ

28. Εἶπε (ὁ Νῶε): «Λαέ μου! Μήπως εἶδατε ἂν εἶμαι κάτοχος Καθαροῦ (Θεϊκοῦ) Σημεῖου — ἀπ' τὸ Κύριό μου — δινοντάς μου εὐσπλαχνία (τῶν ἐντολῶν τοῦ ΑΛΛΑΧ) ἀπὸ κοντά Του, ποὺ γιὰ σᾶς ἔχει ἐπισκίασθεῖ (καὶ δὲν τὴν βλέπετε); Μήπως θὰ πρέπει νὰ σᾶς ἐξαναγκάσουμε νὰ τὴ δεχθεῖτε, ἐνῶ ἐσεῖς τὴν ἀπεχθάνεσθε;

﴿٢٨﴾ قَالَ يَقْتُمُونَ آذَانَهُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَإِنِّي أَخَافُ مِنْ عَذَابِ رَبِّي

29. Λαέ μου! Δέ σᾶς ἐρωτῶ νὰ μοῦ ἀποδώσετε πλοῦτη. Ἡ ἀμοιβὴ μου ἀνήκει μόνον στὸν ΑΛΛΑΧ, καὶ δὲν θὰ ἀποκρούσω (περιφρονητικὰ) ἐκείνους ποὺ πίστεψαν, ὅτι — πράγματι — θὰ συναντήσουν τὸ Κύριό τους. Κι ὅμως σᾶς βλέπω, ὅτι εἶστε λαὸς ἀμαθῆς!

﴿٢٩﴾ أَلَمْ يَكْفُرُوا بِاللَّهِ وَآبَاءِهِمْ كَانُوا كَافِرِينَ وَيَقْتُمُونَ لَأَنْتُمْ كَذِبٌ عَلَيْهِ مَا لَا

30. «Λαέ μου! Ποιὸς θὰ μπορούσε νὰ μὲ σώσει — ἀπάντησε στὸν ΑΛΛΑΧ, ἂν τους ἐκδιώξω; Γιατί δὲν νοουθετεῖσθε;

﴿٣٠﴾ إِنِّي أَخَافُ مِنْ عَذَابِ رَبِّي وَلَكِنِّي أَخَافُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْكَافِرِينَ وَيَقْتُمُونَ مَنْ يَضُرُّنِي مِنَ اللَّهِ إِن طَرَدْتَهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

Αυτοί πιστεύουν σ' αυτό (τό Κοράνιο).
 Όποιοι όμως απ' τὰ Κόμματα (τους)
 τό άρνούνται - ή Φωτιά θά είναι
 ό τόπος πού τούς έχει ύποσχεθεί
 γιά συνάντηση.
 Μήν άμφιβόλλεις - λοιπόν - γι' αυτό,
 γιατί είν' ή 'Αλήθεια
 άπ' τόν Κύριο σου.
 Κι όμως οί περισσότεροι
 άπ' τούς άνθρώπους δέν πιστεύουν!

مِنَ الْأَنْزَابِ فَأَلْنَا رُوعَهُمْ فَلَا نَكُفِي
 مِنْكَ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
 وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

18. **Κ** αί ποιός είναι χειρότερος άπ' αυτόν
 πού έπινοεί ψευτιά στόν ΑΛΛΑΧ;
 Αυτοί θά παρουσιαστούν
 μπροστά στόν Κύριο τους
 κι οί μάρτυρες θά πουν:
 «Αυτοί είναι πού διέψευσαν
 τόν Κύριο τους!
 Ή κατάρτα του ΑΛΛΑΧ (νά πέσει)
 πάνω στους άδικους.

۝ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
 أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَى رَبِّهِمْ وَيَقُولُ
 الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى
 رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

19. Έκείνους πού έμποδιζον (τόν κόσμο)
 άπ' τό δρόμο του ΑΛΛΑΧ,
 - κι άναζητούν σ' αυτόν
 τήν άνομαλία, -
 αυτοί είναι πού άρνούνται
 τή Μέλλουσα (ζωή).»

۝ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَعْتَوِئَهَا
 عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

20. Μέ κανένα τρόπο - αυτοί -
 δέν θά άποφύγουν άπό τήν τιμωρία
 (του ΑΛΛΑΧ) πάνω στη γή, κι ούτε κανείς
 θά τούς προστατέψει άπ' τόν ΑΛΛΑΧ!
 Ή τιμωρία τους θά διπλασιαστεί!
 Έχασαν τή δύναμη ν' άκούν και
 δέν μπορούν νά βλέπουν!

۝ أُولَئِكَ لَا يَكُونُوا مُفْجِرِينَ فِي الْأَرْضِ
 وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ
 يُصَلِّعَهُمْ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ
 أَلَسَمِعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ

21. Είναι αυτοί πού
 έχασαν τόν έαυτό τους,
 και (οί ψεύτικοι θεοί) πού
 είχαν έπινοήσει, χάθηκαν
 (άφήνοντάς τους στην πλάνη).

۝ أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ
 وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْزَرُونَ

22. Χωρίς άμφιβολία, αυτοί είναι
 οί μεγαλύτεροι χαμένοι
 στη Μέλλουσα (ζωή).

۝ لَآجِرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ
 الْأَخْسَرُونَ

23. Έκείνοι όμως πού πίστεψαν
 κι έκαναν άγαθοεργίες
 και ταπεινώσαν τόν έαυτό τους
 στόν Κύριο τους, - Αυτοί
 θά είναι οί σύντροφοι του Κήπου
 όπου παντοτινά θά κατοικήσουν.

۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ
 الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

12. **Ι**σως (αίσθανθείς τη διάθεση) κι αφήσεις ένα μέρος απ' αυτό που σου έχουν εμπνεύσει, κι ίσως αίσθανθείς βάρος στην καρδιά σου, όταν πούν: Γιατί δέν του έχει σταλή (κάτω) ένας θησαυρός, ή δέν έχει έρθει μαζί του ένας άγγελος;» Έσύ όμως είσαι προειδοποιητής μόνο! Καί (μόνο) ό ΑΛΛΑΧ έξουσιάζει τά πάντα.

13. Ίσως όμως πούν: «Τό πλαστογράφησε;» Πές (τους): «Φέρετε δέκα στάδια (Σούρα) πλαστογραφημένα (δπως λέτε) σάν κι αυτό, και καλέστε (για βοήθεια σας) οιονδήποτε μπορείτε – άλλους έκτός απ' τόν ΑΛΛΑΧ – άν είσθε ειλικρινείς.

14. «Κι αν δέν άπαντήσουν, μάθετε – τότε – ότι (αυτή ή 'Αποκάλυψη) έχει σταλεί μέ τή γνώση του ΑΛΛΑΧ, κι ότι δέν υπάρχει άλλος θεός, είμη μόνο 'Εκείνος! Μήπως τότε κι έσεις ύποτάσσετε (στο 'Ισλάμ);»

15. **Ο**ποιος επιθυμεί τή ζωή του κόσμου αυτού, και τίς απολαύσεις του, – σ' αυτούς, θά πληρώσουμε (τήν τιμή) τόν πράξεον τους, χωρίς καμιά άνάλογη μείωση.

16. Είνοι εκείνοι που στη Μέλλουσα (ζωή) δέν θά έχουν παρά μόνο τή Φωτιά (σάν άμοιβή), και μάταια είναι τά σχέδιά τους γι' αυτό, και καμιά έπιρροή δέν θά έχουν τά έργα που κάνουν.

17. Μήπως είναι δυνατόν νά μοιάσουν σάν κι αυτούς που δέχτηκαν τό φανερό σημείο απ' τόν Κύριο τους, κι ένας μάρτυρας (τό Κοράνιο) απ' τόν Ίδιο (τόν ΑΛΛΑΧ) άκολουθεί αυτό τό σημείο (για νά τό επιβεβαιώσει) όπως και παλαιότερα τό επιβεβαίωσε ή Βίβλος του Μωσή, που δόθηκε σάν καθοδήγηση, (κι ένδειξη τής θείας) Χάρης;

﴿۱۲﴾ فَلَمَّا لَكَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوحَىٰ لَكَ
وَصَاحِبٌ بِدَهُ سَدُّكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا
أُنزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا
أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

﴿۱۳﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأَنزِلُوا بَعْشَرَ سُورَةٍ
مِثْلِهِ مَفْرُوتٍ وَأَدْعُوا مَن اسْتَطَعْتُمْ
مِن دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

﴿۱۴﴾ قَالُوا يَسْتَجِيبُوا لَكُم مَّا عُلِّمُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ
بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنَّ لِلَّهِ الْإِلَهَ الْأَوْفَىٰ فَهَلْ أَنْتُمْ
مُسْلِمُونَ

﴿۱۵﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا
نُوفِ إِلَيْنَا غَسَلْنَاهَا وَهَرَفْنَا
لَا يَجْزُونَ

﴿۱۶﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ
إِلَّا النَّارُ وَحِطَّ مَا صَنَعُوا قَبْلَهَا وَبَطِلَ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ

﴿۱۷﴾ أَمْ تَنْكَرُ كَانَ عَلَىٰ نَبِيِّكَ مِنْ رَبِّكَ
وَيَسْأَلُوكَ شَاهِدِينَ
وَمِن قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحِمَةً
أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ ۗ

ή συντήρησή του (ή τύχη του)
 να μην εξαρτάται απ' τόν ΑΛΛΑΧ.
 Γνωρίζει τόν τόπο της όρστικης
 του διαμονής και για πόσο
 θά μένει σ' αυτόν. "Όλα
 (αυτά) είναι καταγραμμένα
 σέ όλοφάνερο βιβλίο.

رِزْقَهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا
 كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

7. Εκείνος είναι πού έπλασε
 τούς ουρανούς και τή γή
 σέ έξη μέρες κι ό Θρόνος Του
 (ήταν) πάνω στό νερό,—
 για νά μπορέσει νά σās δοκιμάσει,
 ποιός από σās είναι ό καλύτερος
 στην πράξη (και διαγωγή).
 Κι όμως αν τούς Έλεγε:
 «Θά αναστηθείτε — πράγματι — μετά
 τό θάνατο», νά ήσουν βέβαιος,
 ότι θ' άπαντοδσαν οι δύσπιστοι:
 «Αυτό δέν είναι
 παρά φανερή μαγεία».

⑦ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي
 سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ
 أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتُمْ إِنَّا نَكْفُرُ
 بِمَا نُبَيِّنُ مِنَ الْآيَاتِ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ
 هَذَا إِلَّا صُرْفُ مِثْقَلِ ذَرَّةٍ

8. Κι αν άργήσουμε νά τούς τιμωρήσουμε,
 για ένα όρισμένο χρόνο,
 σίγουρα θά πούν:
 «Τι είν' εκείνο πού έμποδίζει
 (τήν τιμωρία);»
 (Κι όμως!) τήν ήμέρα πού
 θά τούς έρθει, (καμιά δύναμη)
 δέν θά τήν άπομακρύνει απ' αυτούς,
 κι εκείνο πού κοροϊδευαν,
 θά τούς περιτυλίξει όλότελα.

⑧ وَلَئِنْ نَخَّرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ
 لَّيَقُولُنَّ مَا مَحْبِصُهُ
 أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوعًا عَنْهُمْ
 وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِآيَاتِهِ يَكْفُرُونَ

9. **Κ**ι αν δώσουμε στόν άνθρωπο
 νά δοκιμάσει τήν Εδσπλαχνία
 από Μās, κι έπειτα τήν άποσύρομε
 απ' αυτόν, (τότε) άπελπίζεται
 και δέν ευχαριστεί τόν ΑΛΛΑΧ.

⑨ وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً
 ثُمَّ رَدَدْنَاهَا مِنْهُ لَإِنَّهُ لَكَاْفُرٌ

10. Αν όμως τοῦ δώσουμε
 να δοκιμάσει τις Χάρες (μας),
 ύστερ' από μιá άτυχία πού
 τόν έχει πιάσει σίγουρα θά πεί:
 «Όλα τά κακά
 μ' έχουν εγκαταλείψει.» (κι όμως)
 είναι χαρούμενος και ύπεροπτικός.

⑩ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مِّنْهُ
 لَيَقُولُنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتِ عَنِّي ۚ وَإِنَّهُ لَفَرِحٌ
 فَخُورٌ

11. Μόνο εκείνοι πού έδειξαν ύπομονή
 (άγώγυστα), κι έκαναν
 έργα χρηστότητας, αυτοί
 θά έχουν τή συχώρηση
 (των άμαρτιών)
 και σπουδαία άμοιβή.

⑪ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
 وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

(11) Τό Στάδιο «Χούντ» –
 ὁ Προφήτης Χούντ
 Μέκκα – ἑδάφια: 123

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ τοῦ
 Ἐλεήμονα καί Φιλανθρώπου

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

1. **Α Δ Ρ** (Γ Ἀλεφ – Λάμ – Ρε) *

(Αὐτό εἶναι) ἓνα Βιβλίον,
 μέ βασικά ἑδάφια
 (ἢ θεμελιώδη νοήματα)
 πού ἀργότερα ἐξηγήθησαν ἀναλυτικά
 ἀπό Ἐναν πού εἶναι Σοφός
 κι Ἐμπειρογνώμονας (σ' ὅλα
 τά πράγματα).

۱ اَلرَّكْبَاتُ اَحْكَمُ اَيْسُهُمْ وَرَفِصَاتُ
 مِنْ لَدُنْ حَكِيْمٍ حَسِيْبٍ

2. (Διδάσκει) νά μή λατρεύετε
 εἰμὴ μόνο τόν ΑΛΛΑΧ. (Ὁμολόγησε!):
 «Ἐγώ – ἀληθῶς – εἶμαι (σταλμένος)
 σέ σᾶς ἀπό Ἐκεῖνον,
 γιά νά προειδοποιήσω καί
 νά ἀναγγεῖλω εὐχάριστα νέα.

۲ اَلَا تَعْبُدُوْا اِلَّا اِلٰهَ اِنِّیْ اَكْرَمُ مِنْهُ
 نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ

3. «Καί νά κηρύξω αὐτά):
 ἐπιδικεῖτε τή συγχώρηση
 τοῦ Κυρίου σας, κι ἔπειτα
 ἐπανεῖθε σ' Αὐτόν μετανοιωμένοι.
 Θά σᾶς παραχωρήσει εὐχάριστες
 (κι ἀληθινές) χαρές,
 γιά ἓνα ὀρισμένο ἀπό πρὶν χρόνο,
 (τέρμα), καί θά χορηγήσει
 τήν (ἀφθονή) χάρι Του,
 σ' ὅποιον τήν ἀξίζει!
 Ἄν ὁμως ἀπομακρυνθεῖτε,
 τότε φοβοῦμαι γιά σᾶς
 τήν Τιμωρία τῆς Μεγάλῃς Ἡμέρας.

۳ وَاَنْ اَسْتَعِزُّوْا رَبِّكُمْ تَزُوْا اِلٰیهِ
 يَنْفَعُكُمْ تَمَّ اَحْسَنًا وَاِلَّا اَجَلَ سَعٰی
 وَتُوْبُوْنَ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلُهُ وَاَنْ تُوْلُوْا
 فَاِنِّيْ اَخَافُ عَلَیْكُمْ عَذَابَ یَوْمٍ كَبِيْرٍ

4. «Στόν ΑΛΛΑΧ ὅλοι θά ἐπιστρέψετε,
 κι Αὐτός εἶναι Παντοδύναμος».

۴ اِلٰی اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلٰی كُلِّ
 شَیْءٍ قَدِيْرٌ

5. Κι ὁμως διπλώνουν τίς καρδιές τους
 γιά νά κρυφτοῦν (στά μυστικά τους)
 ἀπ' Αὐτόν. Ἀκόμα κι ὅταν
 σκεπάζονται μέ τίς ἐνδυμασίες τους,
 Ἐκεῖνος γνωρίζει ὅσα κρύβουν
 κι ὅσα φανερόνουν.
 Γιατί γνωρίζει καλά
 (τά ἐνδόμυχα μυστικά πού
 βρίσκονται) στά στήθη.

۵ اَلَا اِنَّهُمْ يَشْتُرُوْنَ صُدُوْرَهُمْ
 لِیَسْتَخْفُوْا مِنْهُ اَلَا حٰیۤنَ یَسْتَعْشُرُوْنَ
 نِيَابَتَهُ یَعْلَمُ مَا یُسِرُّوْنَ وَمَا یُعْلِنُوْنَ اِنَّهُمْ
 عَلَیْهِۦ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ

6. **Α** ἐν ὑπάρχει κανένα (κινούμενο)
 πλάσμα πάνω στή γῆ πού

۶ • وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِی الْاَرْضِ اِلَّا عَلٰی اللّٰهِ

* Βλ. Σημ. 1

106. «Καί μὴν ἐπικαλεῖσαι ἄλλον
 πού δέν μπορεῖ οὔτε νά σέ ὠφελήσει
 οὔτε νά σέ βλάψει, εἰμὴ μόνο
 τόν ΑΛΛΑΧ. Ἄν ὁμως τὸ κάνας, (τότε)
 θά εἶσαι μ' αὐτοῦς (πράγματι)
 πού ἀδικοῦν (κακοποιῶντας)».

﴿۱۰۶﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ
 وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ

107. Κι ἂν ὁ ΑΛΛΑΧ σέ προσεγγίσει
 μ" (ὁποιοδήποτε) κακό, κανεῖς
 δέν μπορεῖ νά τὸ μετακινήσει
 παρά μόνον Ἐκεῖνος.
 Κι ἂν ὀρίσει
 γιά Σένα (ὁποιοδήποτε) καλό,
 κανεῖς δέν μπορεῖ
 ν' ἀφαιρέσει τή χάρη Του.
 Ἐκεῖνος τὸ κάνει νά φτάσει
 σ' οἰονδήποτε ἐπιθυμεί
 ἀπό τοῦς δούλους Του.
 Κι Ἐκεῖνος εἶναι
 ὁ Πολυεύσπλαχνος, καί Πολυέλεος.

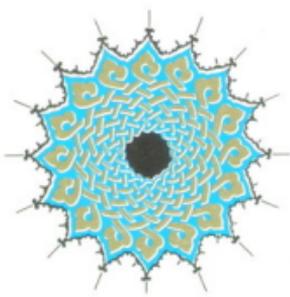
﴿۱۰۷﴾ وَإِنْ يَسْسَكَ اللَّهُ بُضْرًا فَلَاكَ كَاشِفٌ
 لَهُ وَإِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِيدْكَ بِخَيْرٍ
 فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ
 عِبَادِهِ وَهُوَ الغَفُورُ الرَّحِيمُ

108. Πές: «Ω! ἄνθρωποι!
 Σᾶς ἔφτασε – πιά – ἡ ἀλήθεια
 ἀπ' τόν Κύριό σας.
 Ὅποιος – λοιπόν – ἔχει καθοδηγηθεῖ,
 ἢ καθοδήγησέ του εἶναι
 γιά τόν ἑαυτό του.
 Κι ὁποιος πλανᾶται τότε
 βλάπτει τόν ἑαυτό του.
 Ἐγώ δε, δέν ἔχω
 καμιά ἐξουσία πάνω σας.

﴿۱۰۸﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ هَذَا مَا كُنتُمْ تُشْرِكُونَ
 رَبِّكُمْ فَمَن آهْتَدِي فَأَتَمَّا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ
 وَمَن ضَلَّ فَأَنَا ضَالٌّ عَلَيْهِمَا
 وَمَا أَنَا عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

109. Ν' ἀκολουθεῖς ὅ,τι σοῦ ἔχουν
 ἐμπνεῦσει, καί νά ὑπομένεις
 μέχρι πού ὁ ΑΛΛΑΧ θά δικάσει,
 (γιατί) Ἐκεῖνος εἶναι
 ὁ καλύτερος ἀπ' ὄλους τοῦς κριτές.

﴿۱۰۹﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ يُخَرِّجَكَ
 اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الحَاكِمِينَ

ὄλοι θά πιστευαν,
— ὄλοι πού εἶναι πάνω στή γῆ!
Τό Μήνυμά σου δέν εἶναι
νά ὑποχρεώνεις τούς ἀνθρώπους
(παρά τή θέλησή τους)
νά πιστεύουν;

كُلُّهُمْ سِجْمًا أَفَأَنْتَ تَكْفُرُ الْنَّاسَ
حَتَّىٰ كُونُوا مُؤْمِنِينَ

100. Καμιά ψυχή δέν πρόκειται
νά πιστέψει, παρά μόνο
μέ τήν ἄδεια τοῦ ΑΛΛΑΧ,
πού βάζει τήν τιμωρία
πάνω σ' ἐκείνους
πού δέν λογιέονται.
101. Πές (τους): «Παρατηρεῖστε
ὄλα πού εἶναι στούς οὐρανοῦς
καί πάνω στή γῆ.
«Ποτέ τά Σημεῖα ἤ
οἱ Προειδοποιήσεις δέν θά ὠφελήσουν
τό λαό πού δέν πιστεύει.
102. Μήπως περιμένουν (κάτι τί)
ἄλλο (νά συμβεῖ) διαφορετικό
(ἀπ' ἐκεῖνο πού συνέβη)
κατά τίς ἡμέρες πού (οἱ ἄνδρες)
πέρασαν πρὶν ἀπ' αὐτούς;
Πές (τους): «Λοιπόν,
περιμένετε, κι Ἐγώ ἐπίσης,
μαζί σας θά περιμένω».
103. Ἐπειτα (τελικά) θά σώσουμε
τούς ἀποστόλους μας
κι αὐτούς πού πιστέψαν.
Ἔτσι ἀρμόζει ἀπ' τή μεριά Μας
ν' ἀπελευθερώσουμε τούς πιστούς.
104. Πές (τους): «Ἔ! ἄνθρωποι!
ἄν ἀμφιβάλλετε
γιά τή θρησκεία μου,
— (προσέξτε) — δέν λατρεύω ὁ,τι
σεῖς λατρεύετε ἄλλους (θεοῦς)
εκτός ἀπό τόν ΑΛΛΑΧ,
ἀλλά λατρεύω τόν ΑΛΛΑΧ,
πού παίρνει τίς ψυχές σας
(στό θάνατο).
Καί μ' ἔχουν διατάξει νά εἶμαι
(στήν τάξη) τῶν Πιστῶν.
105. «Κι (ἀκόμη παραπάνω): στρέψε
τό πρόσωπό σου πρὸς τή Θρησκεία
μέ ἀληθινή εὐσέβεια, καίποτε
— γιά κανένα λόγο — μή γίνεις Ἐνα
μέ τούς (Ἀπιστοὺς) Εἰδωλολάτρες,

۱۰۰ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُوْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

۱۰۱ قُلْ أَنْظِرُوا مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا نَعْنِي بِالْآيَاتِ وَالنَّذْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

۱۰۲ قَهْلَ يَنْظُرُونَ إِلَّا مِثْلَ مَا كَانُوا يَنْظُرُونَ
خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانظُرُوا
إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ النَّظِيرِينَ

۱۰۳ لَمْ نُنَجِّ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا
كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نَجِّ الْمُؤْمِنِينَ

۱۰۴ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ
مِّنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن
دُونِ اللَّهِ وَلَكِن أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم
وَأُمْرُنَا أَنَا كُونِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

۱۰۵ وَأَنْ أَقِمُّ وَهَكَذَا لِلَّذِينَ حَبِطَ
مِنَ الشَّرَائِعِ

93. **A**ποκαταστήσαμε
 τὰ Παιδιά τοῦ Ἰσραὴλ
 σὲ κατάλληλα κατοικήματα
 καὶ τοὺς προηθέψαμε
 — τὰ καλύτερα —
 γιὰ τὴ συντήρησή τους,
 καὶ μόνο μετὰ πού τοὺς ἤρθε
 ἡ γνώση ἄρχισαν νὰ διαφωνοῦν
 (καὶ χωρίστηκαν σχισματικά).
 Ὁ Κύριός σου ὁμως — βέβαια — θὰ δικάσει
 ἀνάμεσα τοὺς κατὰ τὴν Ἡμέρα
 τῆς Κρίσης, γιὰ ὅ,τι διαφωνοῦσαν
 (πάνω στὰ σχίσματα).

٩٣ وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبَازِعَ وَوَادِيًا وَأَنْحَاءَ وَأَسْقَيْنَاكُم مَّاءً وَأَصَدَقُوا
 وَرَزَقْنَاهُمْ مِمَّا لَطَمْتُمْ فَمَا خُلْفُوا
 حَتَّىٰ جَاءَهُمْ أَمْرٌ أَلِيمٌ إِنَّ رَبَّكَ بِفَضِيلِهِمْ
 يَوْمَ الْعِقَابِ ذُو فَهْمٍ أَلِيمٌ

94. (Ω! ἄνθρωποι!)
 Ἄν ἀμφιβάλεις γιὰ ὅ,τι
 σοὺ ἀποκαλύψαμε, ρώτησε (παράτηρησε)
 ἐκείνους πού ἔχουν διαβάσει τὴ Βίβλο,
 (πού ἔχει σταλῆ) πρὶν ἀπό σένα.
 Ἡ Ἀλήθεια σέ σένα — βέβαια —
 ἔχει σταλεῖ ἀπ' τόν Κύριό σου,
 μὴν εἶσαι — λοιπόν —
 ἀπ' αὐτοῦ πού ἀμφιβάλουν.

٩٤ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْئَلِ
 الَّذِينَ يَتْلُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ
 جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

95. Καὶ μὴν εἶσαι μ' αὐτοῦς πού
 διάψευσαν τὰ Σημεῖα τοῦ ΑΛΛΑΧ,
 (γιατί τότε) θὰ καταλογιστεῖς
 μ' αὐτοῦς πού ἔχουν καταστραφεῖ.

٩٥ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
 فَكَوْنُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ

96. **E**κείνοι στοὺς ὁποίους ὁ Λόγος (τιμωρίας)
 τοῦ Κυρίου σου ἔχει ἐπαληθεύσει
 (ἢ ἀπόφασή Του ἔχει ληφθεῖ),
 δὲν θὰ πιστέψουν.

٩٦ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ رَبِّكَ
 لَا يُؤْمِنُونَ

97. Ἀκόμα κι ὅλα τὰ Σημεῖα
 ἂν τοὺς φτάσουν, — μέχρις ὅτου
 δοῦν (γιὰ τόν ἑαυτό τους)
 τὴν Τρομερὴ Τιμωρία.

٩٧ وَلَوْ جَاءَهُمْ نُهْمٌ كُلُّهَا أَيْدِيًا حَتَّىٰ
 يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

98. Καὶ γιατί μιά μόνο (κοινότητα)
 χωριοῦ (ἀνάμεσα σ' αὐτέξ
 πού ἔχουμε προειδοποιήσει)
 πίστεψε, — ὥστε ἡ Πίστις της
 νὰ τὴν ὠφελήσει, —
 κι αὐτὴ ἦταν ἡ γενιά τοῦ Ἰωῆ;
 Ὄταν πίστεψαν, ἀπομακρύναμε
 ἀπ' αὐτοῦς τὴν Τιμωρία τῆς Ντροπῆς
 στὴ ζωὴ αὐτοῦ τοῦ κόσμου, καὶ τοὺς
 ἐπιτρέψαμε νὰ χαροῦν (τὴ ζωὴ τους)
 γιὰ ἓνα (ὀρισμένο) χρονικὸ διάστημα.

٩٨ فَلَوْلَا كَأَنَّ قَرْيَةً آمَنَتْ فَأَفْعَمَتْنَا
 بِإِيمَانِهَا إِلَّا قَوْمَ ثَووُوسٍ لَّمَّا ؤَامَنُوا أَكْثَفْنَا
 عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَنَعْتَمْنَا لَهُمُ الْجَنَّةَ

99. **K**i ἂν ἦταν ἡ Ἐπιθυμία
 τοῦ Κυρίου σου, (τότε)

٩٩ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ

88. Κι είπε: (προσευχήθηκε)
ὁ Μωϋσῆς: «Κύριέ μας!
Ἴχθεις χορηγήσαι στό Φαραώ
καί τούς Ἀρχηγούς του
μεγαλειό καί πλοῦτή στή ζωή
(αὐτή) τοῦ κόσμου.
Κι ἔτσι Κύριέ μας,
παραπλανοῦν (τούς ἄνδρες)
ἀπ' τό Ἀρόμο Σου. Ἐξάλειψε,
Κύριέ μας, τά πλοῦτή τους,
καί σκληρῦνε τίς καρδιές τους,
ὥστε νά μὴ πιστέψουν,
πρὶν ἀντικρῦσουν
τή σκληρή δοκιμασία».

88) وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِكَةَ رُيُونَهُ وَأَمْوَالَ فِرْعَوْنَ الذَّنْبَا
رَبَّنَا الضُّيُوءَ وَأَعْنِ سَبِيلَكَ رَبَّنَا اطْمِسْ
عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَأَشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا
حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

89. Εἶπε (ὁ ΑΛΛΑΧ): «Ἡ προσευχή σας
(ὦ! Μωϋσῆ κι Ἄαράν)
εἰσακοῦστηκε.
Σταθεῖτε στόν ἴσιο (δρόμο) καί
μὴν ἀκολουθήσετε τό μονοπάτι
ἐκείνιον πού δέν καταλαβαίνου».

89) قَالَ فَذُؤُؤِبَت دَعْوَتُكُمْ فَأَسْمِعْنَا
وَلَا تُتَّبَعَان سَبِيلَ الذِّين لَا يَعْلَمُونَ

90. **Κ**αί κάναμε τά παιδιά
τοῦ Ἰσραήλ νά περάσουν
μέσα ἀπ' τή θάλασσα,
(ἐνῶ) ὁ Φαραώ
κι οἱ στρατιῶτες του,
τούς ἀκολουθήσαν
μ' ἀθάδεια καί πείσμα.
Τελικά ὅταν κατасυντηρήκαν
ἀπ' τά κύματα εἶπε (ὁ Φαραώ):
«Πιστεῦω, ὅτι
δέν ὑπάρχει ἄλλος θεός
ἐκτός ἀπ' Ἐκεῖνον πού πιστεῦουν
τά Παιδιά τοῦ Ἰσραήλ.
Κι εἶμαι ἀπ' αὐτούς
πού ἔχουν ὑποταχθεῖ
(στόν ΑΛΛΑΧ τοῦ Ἰσλάμ)».

90) * وَجُوءَ نَائِي سِرِّي لِمَسْرِي لِبَلِ الْبَصْرِ فَأَتْبَعَهُمْ
فِرْعَوْنُ وَجُوءُ دُهُ بَغِيَا وَعَدُوًّا حَتَّىٰ إِذَا ذَرَكَهُ
الْعَرَقُ قَالَ ءَأَمِنْتُ أَنَّمْ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَأَمِنْتُ
بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِيَت

91. «Τώρα πιστεῦεις!»
«Κι ὁμοσ μόλις πρὶν λίγο
ἦσαν ἀπ' αὐτούς πού
κατάστρεφαν
(καί βιοποραγοῦσαν)!

91) ۞ الْكَنَّ وَوَدَّ عَصِيْبَ قَبْلِ وَكُنْتَ مِنْ
الْمُفْسِيَت

92. «Αὐτή τή μέρα,
σῶζουμε τό κορμί σου,
γιά νά χρησιμεῦσει τοῦτο
σά προειδοποίηση γι' αὐτούς πού
θά ἔλθουν μετὰ ἀπό σένα.
Ἀλλά οἱ περισσότεροι
ἀπ' τούς ἀνθρώπους δέν δίνουν
προσοχή στά Σημεῖα μας!»

92) ۞ فَأَيُّومَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِيَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ
ءَايَةً وَإِن كُنْتُمْ لِنَاسٍ مِّنْ ءَايَتِنَا
لَتَعْلَمُونَ

80. Κι όταν οι μάγοι ήρθαν,
ὁ Μωϋσῆς εἶπε σ' αὐτούς:
«Ριζτε, ὀ,τι (θέλετε) νά ριζετε!»

٨٠ فَلَمَّ آجَاءَ السَّحَرَةُ قَال لهُ مُوسَى اَلْقُوا

مَا اَنْتُمْ مُلْقُونَ

81. Κι όταν πιά έριξαν,
εἶπε ὁ Μωϋσῆς:
«Αὐτό πού φέρατε εἶναι μαγεία,
ὁ ΑΛΛΑΧ ὁμως θά τὸ ἐκμηδενίσει,
(γιατί) ὁ ΑΛΛΑΧ δέν εὐδοκίμεῖ
τά ἔργα ἐκείνων πού καταστρέφουν.

٨١ فَلَمَّ اَلْقُوا قَال مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهٖ اَلْسَحَرُ

اِنَّ اَللَّهَ سَيَجْزِلُهُ اِنَّ اَللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَك

الْمُفْسِدِيْنَ

82. «Κι ὁ ΑΛΛΑΧ μέ τούς Λόγους Του
ἀποδεικνύει κι ἀποκαθιστᾷ
τήν Ἄληθεια,
ἄν καί οἱ ἔνοχοι τή μισοῦσαν!»

٨٢ وَيُخَيِّئُ اَللَّهُ اَلنَّحْيَ بِكَلِمَاتِهٖ

وَالْوَكْرَةَ اَللَّجِيْمُونَ

83. **Κ**ανείς ὁμως δέν πίστεψε
στό Μωϋσῆ ἐκτός ἀπό μερικά
παιδιά τῆς γενιάς του,
ἀπό φόβο, μήπως ὁ Φαραώ
κι οἱ ἄρχηγοί του, τούς ἐπιστρέφουν
στήν ἀπιστία. Ὁ Φαραώ – βέβαια –
ἦταν δυνατός πάνω στή γῆ κι ἕνας
πού παραβίαζε κάθε δίκαιο.

٨٣ فَمَا اٰمَنَ لِمُوسَى اِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهٖ عَلٰى

خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَٲِيْهِمْ اَنْ يَّغْنِيَنَّهُمْ وَاَنَّ

فِرْعَوْنَ لَعَالِيْ فِى الْاَرْضِ وَاِنَّ لِمَنْ اَلْمُسْرِفِيْنَ

84. Κι εἶπε ὁ Μωϋσῆς:
«ὦ! Λαέ μου! Ἄν ἀληθινά
πιστεύετε στόν ΑΛΛΑΧ, τότε
σ' Ἐκεῖνον ἐμπιστευθεῖτε,
ἄν ὑποτάσσετε
(τή θέλησή σας σ' Αὐτόν).

٨٤ وَقَالَ مُوسَى يٰقَوْمِ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاَللَّهِ

فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوْا اِنْ كُنْتُمْ مُّسْلِمِيْنَ

85. (Κι αὐτοί)εἶπαν:
«Ἐμπιστευθήκαμε στόν ΑΛΛΑΧ!
Κυρίε μας! Μή μᾶς δοκιμάσεις,
κάνοντάς μας θύματα
σέ δυνάστη λαό.

٨٥ فَمَا لَوْ اَعْلٰى اَللَّهِ تَوَكَّلْنَا

رَبَّنَا لَا يَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِيْنَ

86. Κι ἐλευθέρωσέ μας
μέ τήν Εὐσπλαχνία Σου,
ἀπ' τόν λαό τόν ἀπίστον».

٨٦ وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِّنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِيْنَ

87. **Κ**ι ἐμπνεύσαμε τὸ Μωϋσῆ
καί τόν ἀδελφό του λέγοντας:
«Ἐφοδιαστεῖτε μέ οἰκῆματα
γιά τή γενιά σας στήν Αἴγυπτο,
καί κάνετε τά σπίτια σας,
τόπους λατρείας, καί
τηρεῖστε τακτική προσευχή
κι ἀναγγεῖλετε τά εὐχαρίστηα νέα
σ' αὐτούς πού πιστεύουν!»

٨٧ وَاَوْحَيْنَا اِلَى مُوسَى وَاٰخِيْهِ اَنْ يَّوْنُوْا

لِقَوْمِكُمْ بِمِصْرَ بَنُوْكُمْ وَاَجْعَلُوْا بُيُوْتَكُمْ قِبْلَةً

وَأَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ

73. Ἐκεῖνοι ὁμως τόν ἀρνήθηκαν
Ἐμεῖς τότε σώσαμε αὐτόν
κι ὄσους ἦταν μαζί του
στήν Κιβωτό, καί
τούς καταστήσαμε κληρονόμους
(τῆς γῆς) ἐνῶ πνίξαμε
(μέ τόν Κατακλυσμό) ἐκεῖνους
πού διάψευσαν τά Σημεῖα μας.
Κοίταξε, λοιπόν,
πῶς ἦχαν προειδοποιηθεῖ
(ἀλλά δέν πρόσεξαν).
74. **Ε**πειτα — μετά ἀπ' αὐτόν —
στείλαμε (κι ἄλλους) Ἀποστόλους
στό λαό τους, κι ἔφεραν
σ' αὐτούς ὀλοκάθαρα Σημεῖα,
κι ὁμως δέν ἦταν δυνατό
νά πιστέψουν σ' ἐκεῖνα πού εἶχαν
κι ὅλας ἀπορρίψει οἱ ἄλλοι ἀπό πρῖν.
Μ' αὐτό τό τρόπο σφραγίζουμε
τίς καρδιές τῶν παρανομῶν
75. **Ε**πειτα — μετά ἀπ' αὐτούς —
στείλαμε τόν Μωϋσῆ καί
τόν Ἀαρῶν στό Φαραῶ
καί τούς ἀρχηγούς του,
μέ τά Σημεῖα Μας.
Αὐτοί ὁμως ἦταν ἀλαζονικοί
κι ὁ λαός τους ἦταν ἔνοχος.
76. Καί σάν τούς ἦρθε ἡ Ἀλήθεια
ἀπό Μᾶς, εἶπαν: «Αὐτό
— πράγματι — εἶναι καθαρή μαγεία».
77. Ὁ Μωϋσῆς εἶπε (τότε):
«Τό λέτε (αὐτό) γιά τήν Ἀλήθεια,
ὅταν (τόρα) μόλις σᾶς ἔφθασε;
Ἵπάρχει μαγεία (σάν) αὐτή;
Οἱ μάγοι — ὁμως — ποτέ
δέν θά προκόψουν».
76. Κι εἶπαν: «Μήπως μᾶς ἦλθε
γιά νά μᾶς ἀποσπάσεις ἀπό ὅ,τι
βρήκαμε ἀπ' τοὺς πατέρες μας,
ὥστε σ' ἐσένα καί τόν ἀδελφό σου
νά ἀνήκει τό μεγαλεῖο τῆς γῆς;
Κι ὁμως ὄχι!
δέν θά πιστέψουμε σέ σᾶς (τούς δύο)»
79. Κι ὁ Φαραῶ (τότε) εἶπε:
«Νά μοῦ φέρετε κάθε μάγο, ἐμπειρο».

١٣ فَكَذَّبُوهُ فَجَبْتَهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي
الْقُلُوبِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ وَأَعْرَفْنَا
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

١٤ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ
فَعَامَوْهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا
كَذَّبُوا بِهِ مِنْ
قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُكَذِّبِينَ

١٥ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ مُوسَىٰ
وَهَارُونَ ابْنَ قُرْعُونَ وَمَلَيْنَاهُ بِآيَاتِنَا
فَأَنكَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ

١٦ فَلَمَّا جَاءَهُمْ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا
إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ

١٧ قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا
جَاءَهُمْ أَنَّهُ سِحْرٌ مُّبِينٌ وَلَا يُفْعَلُ السِّحْرُ

١٨ قَالُوا أَجِئْنَا لِلتَّلَافُوتِ عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ
عِبَادَتَنَا وَكُنَّا لَكُمْ فِي الْأَرْضِ
وَمَا نَحْنُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّؤْمِنِينَ

١٩ وَقَالَ قُرْعُونُ أَنَا وَكَأَنِّي بِهِمْ جِئْتُكَ مِنْ قَبْلِ
هَٰذَا أَجِدُكَ لِشَيْءٍ لَّيْسَ بِسِحْرٍ عَظِيمًا

67. Ἐκεῖνος εἶναι πού ἔκανε
γιὰ σᾶς τὴν νύχτα
γιὰ ν' ἀναπαύεστε, καὶ
τὴν ἡμέρα γιὰ νὰ βλέπετε.
Σ' αὐτό - βέβαια -
ὑπάρχουν Σημάδια γιὰ λαό
πού ἀκούει (τὸ Μήνυμά Του).

﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا
فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾

68. **Ε**ἶπαν: «Ο ΑΛΛΑΧ ἔχει
(γεννήσει) ἓνα γιό!» Δόξα
σ' Αὐτόν! Εἶναι Αὐτάρκης!
Σ' Αὐτόν ἀνήκουν ὅ,τι (ὑπάρχει)
στούς οὐρανοῦς καὶ στὴ γῆ.
Μήπως ἔχετε καμιά μαρτυρία
γι' αὐτό; Ἡ μήπως
λέγετε - γιὰ τὸν ΑΛΛΑΧ -
ὅ,τι δὲν γνωρίζετε;

﴿قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَ ۗهُوَ
الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ اِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلٰطٰنٍ بِهٰذَا
اَنْتَقُولُوْنَ عَلَىٰ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ﴾

69. Πές (τους): «Ἐκεῖνοι πού
σοφίζονται γιὰ τὸν ΑΛΛΑΧ
τὸ πῆμμα, δὲν θά προκόψουν».

﴿قُلْ اِنَّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَىٰ اللّٰهِ
الْكٰذِبُ لَا يُفْلِحُوْنَ﴾

70. Μιά (μικρὴ) ἀπόλαυση
στὸν κοσμο (αὐτό) κι ἔπειτα
σὲ Μᾶς θά ἐπιστρέψουν.
Καὶ τότε θά τοὺς κάνουμε
νὰ δοκιμάσουν τὰ φρικτὰ
βάσανα γιὰ τίς βλαστημίες τους.

﴿مَتَّعْنٰهُ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا
مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُنزِلُهُمُ الْعَذٰبَ
الشَّدِيْدَ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ﴾

71. **Ν**ὰ τοὺς διηγηθεῖς τὴν ἱστορία
τοῦ Νῶε, ὅταν εἶπε στοῦ λαοῦ του:
«ὦ! Λαέ μου! ἂν εἶναι
τὸ βάρος ἀνυπόφορο πάνω σας,
ἀπ' τὴν παραμονὴ μου (μαζί σας),
κι ἀπ' τὴ συνεχὴ ἀνάμνηση
τῶν Ἐντολῶν τοῦ ΑΛΛΑΧ,
- ἐν τούτοις - ἐγὼ στὸν ΑΛΛΑΧ
ἐναπόθεσα τὴν πίστη μου.
Ἐνῶστε - τότε - τὰ σχέδιά σας
μέ τοὺς συνεταίρους σας,
ὥστε νὰ μὴ σᾶς φαίνονται
αὐτὰ τὰ σκοτεινὰ κι ἀμφίβολα
καὶ στὴ συνέχεια
κρίνετέ με χωρὶς ἀναβολή.

﴿• وَاَنْتَلِّ عَلَيْهِمْ نَبَا نُوحٍ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖ
يٰٓعٰمِرِمْ اِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ
مَعٰمِيَ وَتَذٰكِرِمْ يٰٓاَيُّهَا اللّٰهُ فَصَلِّ
اللّٰهُ تَوَكَّلْتُ فَاَجْمَعُوْا اَمْرَكُمْ
وَشُرَكَآءَ كُفْرًا لَا يٰٓبٰنُ اَمْرَكُمْ عَلَيْكُمْ
عَمَةً نِّمَّ اَفْضُوْا اِلٰى وَلَا تَنْظُرُوْنَ﴾

72. «Ἄν τότε ἀποσυρθεῖτε,
(δὲν με πειράζει ὅτι)
καμιά ἀμοιβὴ δὲν θά ἀπαιτήσω ἀπὸ σᾶς.
Τὴν ἀμοιβὴ μου περιμένω μόνο
ἀπ' τὸν ΑΛΛΑΧ, πού με πρόσταξε
νὰ ὑποταχθῶ στὴ θέλησή Του.
(Νὰ γίνω Μουσσοὺλμάνος).

﴿فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْنٰكُمْ مِنْ اَجْرٍ
اِنْ اَجْرِيْ اِلَّا عَلَىٰ اللّٰهِ وَاُمْرِيْ اَنْ اَكُوْنَ
مِنْ الْمُسْلِمِيْنَ﴾

61. (Ω! Μουχάμαντ),
σέ καμιά υπόθεση
δέν θά βρεθείς, και
κανένα κομμάτι απ' τό Κοράνιο
δέν θά διαβάσετε (ώ άνθρωποι) και
μήν ανάλαβετε καμιά έργασία,
άν δέν είμαστε Μάρτυρες
όταν είστε σ' αυτό
άπασχολημένοι.
Όυτε τό βάρος ενός άτόμου
πάνω στη γή ή στον ούρανό
μά ουτε τό μικρότερο απ' αυτό
ουτε και μεγαλύτερο είναι
δυνατό νά κρυφτεί απ' τόν
Κύριο σου.
Γιατί έχει καταγραφεί
στό διαυγέστατο βιβλίο
(στη Γνώση του ΑΛΛΑΧ).

63. Έκείνοι πού πίστεψαν
και (διαρκώς)
προφυλάγονται απ' τό πονηρό.

64. Γι' αυτούς ύπάρχουν
Χαρούμενες Ειδήσεις
στη ζωή (αυτή) του κόσμου
και στη Μελλοντική.
Καμιά άλλαγή
(δέν μπορεί νά ύπάρξει)
στούς Λόγους του ΑΛΛΑΧ.
Αυτό είναι – πραγματικά –
ή ύπέριστη Νίκη.

65. Κι άς μή σέ πικραίνουν
οί όμυλίες τους, (γιατί) κάθε έξουσία
και τιμή άνήκουν στον ΑΛΛΑΧ.
Έκείνος είναι πού άκούει
και γνωρίζει τά πάντα.

66. Στόν ΑΛΛΑΧ – βέβαια – άνήκουν
όλα (τά δημιουργήματα) πού
είναι στούς ούρανούς και στη γή.
Τι άκολουθοϋν εκείνοι
πού επικαλοϋνται σάν
«συνεταίρους» Του άλλους,
έκτός απ' τόν ΑΛΛΑΧ;
Δέν άκολουθοϋν τίποτε παρά μόνο
τήν άβεβαιότητα και δέν κάνουν
τίποτε απ' τό νά λένε ύποθέσεις.

﴿ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ
مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ لَّا
كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفْضُونَ
فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالٍ
ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْفَرَ
مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ لَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴾

﴿ أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾

﴿ الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴾

﴿ لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي
الْآخِرَةِ لَا يَبْدِيلُ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ
هُوَ الْقَوْلُ الْعَظِيمُ ﴾

﴿ وَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ
بِجَمْعٍ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾

﴿ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي
الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنَّ يَتَّبِعُونَ
إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ هُمْ إِلَّا يَخْضَعُونَ ﴾

θά δηλώναν τή μεταμέλειά (τους).
Ἡ ἐκδίκηση ὁμως ἀνάμεσά τους
θά γίνει μέ δικαιοσύνη,
καί δέν θά ἀδικηθοῦν.

وَفَضَىٰ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

55. Μήπως στόν ΑΛΛΑΧ δέν ἀνήκουν
ὁ,τι ὑπάρχει στούς οὐρανοῦς
καί στή γῆ; μήπως
οἱ ἐπαγγελίες τοῦ ΑΛΛΑΧ
δέν θά εἶναι – βέβαια – ἀληθινές;
Κι ὁμως οἱ περισσότεροι
ἀπ' αὐτούς δέν τό ξέρουν.

﴿٥٥﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
اَلَا اٰيٰتٌ وَعَدَ اللّٰهُ حَقًّا وَلٰكِنْ اَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُوْنَ

56. Εἶναι Ἐκεῖνος πού δίνει ζωή,
καί πού τήν ἀφαιρεῖ.
Καί σ' Αὐτόν (ὄλοι σας)
θά ἐπιστρέψετε.

﴿٥٦﴾ مَوْجِبِيْءٍ وَّيُبِيْءٍ وَاِلَيْهِ رُجْعُوْنَ

57. **Q** ! ἄνθρωποι! Σᾶς ἦρθε
κι ὄλας μιὰ προτροπή
ἀπ' τόν Κύριο σας καί
μιὰ θεραπεία γιά (τίς ἀρρώστιες)
πού εἶναι στίς καρδιές σας,
– καί σ' αὐτούς πού πιστεύουν
μιὰ καθοδήγηση καί μιὰ Εὐλογία (τό Κοράνιο).

﴿٥٧﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ
مِّنْ رَبِّكُمْ وَنِفَاءٌ لِّمَا فِيْ الصُّدُوْرِ
وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ

58. Πές: «Μέ τή Χάρη τοῦ ΑΛΛΑΧ
καί τήν Εὐσπλαχνία Του,
– ἄς χαίρονται μ' αὐτά μόνο».
Τοῦτο εἶναι καλύτερο ἀπ' τά (πλούτη)
πού ἔχουν σωφράσει.

﴿٥٨﴾ فَلَ يُفَضِّلِ اللّٰهُ وَرِجْحِيْءٍ فِذٰلِكَ
فَلْيَفْرَحُوْا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ

59. Πές: «Μήπως εἶδατε, ἐκεῖνα
πού ἔστειλε (κάτω) ὁ ΑΛΛΑΧ
σέ σᾶς γιά τή συντήρησή σας;
Κι ὁμως ἀπαγορεύατε
μερικά ἀπ' αὐτά ἐνώ (ἄλλα)
τά ἐπιτρέπατε». Πές:
«Μήπως ὁ ΑΛΛΑΧ – πράγματι –
σᾶς τό ἐπέτρεψε, ἦ
ἔσεῖς ἐπινοήσατε (πράγματα)
ἀποδιδοντάς τα στόν ΑΛΛΑΧ»;

﴿٥٩﴾ فَلَ اَرٰىيْتُمْ مَّا اَنْزَلَ اللّٰهُ
لَكُمْ مِّنْ رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرٰمًا
مِّمَّا اَنْزَلَ اللّٰهُ اِذْ لَكُمْ اٰمٌ عَلٰى اللّٰهِ تَفْعَرُوْنَ

60. Καί τί νομίζουν ἐκεῖνοι
πού σοφίζονται ψευδή κατά τοῦ
ΑΛΛΑΧ γιά ὅτι θά τοὺς γίνει
τήν Ἡμέρα τῆς Κρίσεως;
Ἄλλο ΑΛΛΑΧ – βέβαια – εἶναι γεμάτος
Χάρη γιά τοὺς ἀνθρώπους,
κι ὁμως οἱ περισσότεροι
ἀπ' αὐτούς εἶναι ἀχάριστοι.

﴿٦٠﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِيْنَ يَفْعَرُوْنَ عَلٰى اللّٰهِ الْكٰذِبِ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلٰى النَّاسِ
وَلٰكِنْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُوْنَ

48. Καί λένε: «Πότε
θά πραγματοποιηθοῦν αὐτές
οἱ ὑποσχέσεις; —
ἂν εἴστε εὐλικρινεῖς»;

④ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

49. Πές (τους): «Δέν ἐξουσιάζω
γιά τόν ἑαυτό μου,
τί εἶναι δυνατό νά μέ βλάψει
ἢ νά μέ ὠφελήσει,
ἐκτός ἂν τό ἤθελε ὁ ΑΛΛΑΧ.
Γιά κάθε ἔθνος ὑπάρχει
ἓνα (προκαθορισμένο) τέρμα.
Όταν φτάσει τό τέλος τους,
κι οὔτε γιά μιά ὥρα δέν θά εἶναι
δυνατό νά καθυστερήσει,
κι οὔτε (γιά μιά ὥρα)
νά ἐπισπεφθεῖ (ἐκ τῶν προτέρων).

④ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا
مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ لِّذَا جَاءَهُ
أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَرْجِعُونَ سَاعَةً وَلَا
يَسْتَقْدِمُونَ

50. Πές (τους ἀκόμη): «Μήπως
βλέπετε, — ἂν ἡ τιμωρία Του
σᾶς καταλάβει
τή νύχτα ἢ τήν ἡμέρα, —
πού το μῆμα της θά ἤθελαν
νά ἐπισπεύσουν οἱ ἔνοχοι;

⑤ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَدَابَتُهُ
بَيْنًا أَوْ تَحَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْجَاهِلُونَ

51. «Κι ἔπειτα — όταν φτάσει
πραγματικά — θά πιστέψετε
σ' αὐτή; (τότε θά σᾶς ποῦν):
Καί τώρα (πιστέψατε); Κι ὁμως
ζητούσατε (στό παρελθόν)
νά τήν ἐπισπεύσετε!

⑥ أَنْتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ بَيْنَكُمْ يَوْمَ
الْقَلْبِ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ

52. «Ἐπί τέλους θά ἀναγγελθεῖ
στούς αἰδικοῦς: Δοκιμάστε
τά αἰώνια βασιανιστήρια!
Δέν θά ἀνταμειφθεῖτε παρά μόνο
για τά ὄσα ἔχετε κερδίσει».

⑦ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا
عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْرُونَ إِلَّا يَمَانًا
كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

53. Θά ζητήσουν νά πληροφορηθοῦν
ἀπό ἑσένα (λέγοντας):
«Εἶναι τοῦτο σωστό»; Πές (τους):
«Ναί, ὀρκίζομαι στόν Κύριό μου,
ὅτι εἶναι πολύ σωστό! καί
δέν μπορείτε νά τό ἀποφύγετε!»

⑧ • وَيَسْتَبْشِرُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قَوْلِي أَمْ
لَا أَنْتُمْ تَنْجِحُونَ وَمَا أَنْتُمْ
بِنَجِيٍّ

54. Ἄν κάθε ψυχή — βέβαια — πού ἔχει
ἄμαρτησει, ἐξασφάλιζε ὄλα ὄσα
βρίσκονται στή γῆ, (πρόθυμα)
θά τά πρόσφερε (σάν λύτρα)
γιά τήν ἀπολύτρωσή της,
Όταν θά ἐβλεπαν τήν Τιμωρία,

⑨ وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ
مَا فِي الْأَرْضِ لَأَفْذَرَتْ بِهِ
وَأَسْرَوْا الْقَدَامَةَ لَكَرَأَوُا الْعَذَابَ

41. **Κ** ἰ ἄν σοῦ φορτώσουν ψευτιές, πές (τους): «Ἐγώ τό ἔργο μου, κι ἔχετε τό ἔργο σας! Εἶστε ἀθῶοι ἀπό ὁ,τι κάνω, κι ἔγω εἶμαι ἀθῶος ἀπό ὁ,τι κάνετε».

41 **﴿﴾** فَإِن كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِعَمَلِي
وَلِكُمْ عَمَلِكُمْ
أَنْتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ
وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ

42. Κι ἀνάμεσά τους (ὕπάρχουν) μερικοί πού (διατείνονται) ὁ,τι σ' ἀκούνε. Εἶναι ὁμως δυνατό νά κάνεις τό κουφό ν' ἀκούσει, ἀκόμα κι ὅταν δέν λογιέονται;

42 **﴿﴾** وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ
الْصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ

43. Κι ἀνάμεσά τους (ὕπάρχουν) μερικοί πού (δείχνουν σάν νά) σέ βλέπουν. Μπορεῖς ὁμως νά οδηγήσεις τόν τυφλό (στό φῶς), ἀκόμα κι ὅταν δέν βλέπουν;

43 **﴿﴾** وَمِنْهُمْ مَّن يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُهْدِي
الْعُمْى وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ

44. Ὁ ΑΛΛΑΧ — βέβαια — δέν ἀδικεῖ τούς ἀνθρώπους σέ τίποτε, κι ὁμως οἱ ἀνθρώποι εἶναι ἐκεῖνοι πού ἀδικοῦν τόν ἑαυτό τους.

44 **﴿﴾** إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ الْنَاسَ شَيْئًا
وَلَكِنَّ الْنَاسَ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

45. Τήν ἡμέρα, πού θά τούς συγκεντρώσει ὁλους μαζί (τήν μέρα τῆς ἀνάστασης), θά τοὺς φανεῖ σάν νά μὴν ἔχουν μείνει παρά μόνο μιά ὥρα τῆς ἡμέρας, καί θ' ἀναγνωρίσει ὁ ἕνας τόν ἄλλο. (Τότε) ἐκεῖνοι πού ἀρνήθηκαν τή συνάντηση μέ τόν ΑΛΛΑΧ, καί δέν πῆραν τή σωστή καθοδήγηση, θά εἶναι χαμένοι

45 **﴿﴾** وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَسُوا إِلَّا سَاعَةً
مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ
وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

46. Εἶτε σοῦ δεῖξουμε μερικά ἀπ' αὐτά πού τοὺς ὑποσχέθηκαμε, εἶτε σοῦ πάρομε τήν ψυχή (πρίν ἀπ' αὐτά) σέ Μᾶς — ἐν πάση περιπτώσει — θά ἐπιστρέψουν, — τελικά δέ — ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι μάρτυρας γιά ὅλα τὰ ἔργα τους.

46 **﴿﴾** وَإِنَّمَا نُرِي بِكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ
نُؤَيِّدُكَ قَالِنَا مَرْجِمُهُمْ
نُفِّمَ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ

47. **Π** ἰά κάθε ἔθνος (ἔχει σταλῆ) ἕνας Ἀπόστολος. Κι ὅταν οἱ Ἀπόστολοι τους ἔρχονται (μπροστά τους), κάθε διαφορά ἀνάμεσά τους κρινεται μέ δικαιοσύνη καί δέν πρόκειται νά ἀδικηθοῦν.

47 **﴿﴾** وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ فَإِذَا جَاءَ
رَسُولَهُمُ فَبُئِىَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ

ὕπαρχε κανείς πού νά καθοδηγήσει
πρός τήν Ἀλήθεια;» — (καί τότε
δέν ἀπάντησαν). Πές: «Ο ΑΛΛΑΧ
εἶναι πού καθοδηγεῖ πρὸς τήν Ἀλήθεια.
Ποιόν λοιπόν εἶναι πιά ἀξιο
ν' ἀκολουθεῖς; ἐκεῖνον πού καθοδηγεῖ
ἢ ἐκεῖνον πού δέν καθοδηγεῖ
ἐκτός ἐάν καθοδηγεῖται;
Τί (τότε) σᾶς συμβαίνει· Πῶς κρίνετε;

36. Οἱ πιά πολλοί ἀπ' αὐτούς δέν
ἀκολουθοῦν — παρά μόνον
ὑποθέσεις. Ἡ φαντασία
— πράγματι — δέν ὠφελεῖται
σέ τίποτε ἀπ' τήν Ἀλήθεια.
Κι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι καλά
πληροφορημένος γιά τά ἔργα σας.

37. **Κ**αί δέν ἦταν δυνατό αὐτό
τό Κοράνιο νά ἔχει γίνει
ἀπό ἄλλον ἐκτός ἀπ' τόν ΑΛΛΑΧ.
Τό ἀντίθετο! Εἶναι μιὰ ἐπικύρωση
γιά (τίς ἀποκαλύψεις) πού ἤλθαν
πρίν ἀπ' αὐτό, καί
μιὰ ἀναλυτική ἐξηγήση
τῆς Βίβλου — πού γι' αὐτή
δέν χωρᾶ ἀμφιβολία —
ἀπ' τόν Κύριο τῶν Κόσμων.

38. Ἡ μήπως λένε ὅτι:
«τὴν πλαστογράφησε; «Πές (τους):
Φέρετε λοιπόν ἓνα στάδιο (Σούρα)
σάν κι αὐτό, καί φωνάξετε
(γιά βοήθειά σας)
ὅσους μπορεῖτε — ἐκτός
τόν ΑΛΛΑΧ — ἂν εἶστε φιλαλήθειες».

39. Κι ὁμως διαψεύδουν (τό Κοράνιο),
πού τοὺς εἶναι ἀδύνατο
— μέ τίς γνώσεις τους —
νά τό καταλάβουν, ἀκόμα
κι ἂν τοὺς ἔχει φτάσει
ἡ διευκρίνισή του.
Ἔτσι ἀρνήθηκαν (τοὺς ἀπόστολους)
κι ἐκεῖνοι πού ἔζησαν πρίν
ἀπ' αὐτούς. Κοίταξε ὁμως πῶς ἦταν
τό τέλος (ἡ τιμωρία)
ἐκεῖνων πού ἦταν ἀδικοί.

40. Ἀνάμεσά τους (ὕπαρχουν) καί
μερικοί πού πιστεύουν σ' αὐτό,
κι ἄλλοι πού δέν τό πιστεύουν.
Ὁ Κύριός σου ὁμως γνωρίζει
καλά τοὺς διεφθαρμένους.

إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَقْسَمًا
يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحْسَنَ أَنْ يَتَّبِعَ آمَنَ لَا
يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِيَ مَا لَكُمْ كَيْفَ
تَعْمَلُونَ

36. وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ
الْقَلَمَ لَا يُلْفَى مِنْ الْحَقِّ شَيْئًا
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ

37. وَمَا كُنَّا مِنْ آيَاتِنَا أَنْ نَهْتَدِيَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ نَصَدِّقُ الَّذِي
بَيْنَ يَدَيْهِ وَنَفْصِلُ الْكَيْتِبِ
لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

38. أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ فَأْتُوا
بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَلَمْتُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

39. بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِبُّوا بِهِمْ وَكُنَّا
يَأْتِيهِمْ نِوَابُهُمْ فَكَيْفَ كَذَّبَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ

فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ

40. وَمِنْهُمْ مَن يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَن لَا
يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ

ἀνάμεσα σὲ μᾶς καὶ σᾶς
Δέν αἰσθανθήκαμε ποτὲ
(βέβαια) τὴ λατρεία σας σὲ μᾶς!»

كُنَّا عَنَّا عِبَادَ رَبِّكَ لَمَعِينِينَ

30. Ἐκεῖ κάθε ψυχὴ θὰ δοκιμάσει (τοὺς καρπούς) τῶν ἔργων, πού ἀπὸ πρὶν παρουσιάσει. Καὶ ὅλες τους θὰ ξαναγυρίσουν στὸν ἈΛΛΑΧ τὸν ἀληθινὸ Κύριο τους, (ἐνῶ) οἱ ψεῦτικες θεότητες πού εἶχαν ἐπινοήσει θὰ ἐξαφανιστοῦν.

۞ هُنَالِكَ نَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّا
أَسْكَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَيُّ وَصَلَّى
عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَفْعَلُونَ

31. Πές (τους): «Ποιὸς σᾶς συντηρεῖ ἀπ' τὸν οὐρανὸ καὶ τὴ γῆ;
Ἡ ποιὸς ἐξουσιάζει τὴν ἀκοή καὶ τὴν ὄραση;
Καὶ ποιὸς κάνει τὸ ζωντανὸ νὰ ξεπηθᾷ ἀπ' τὸ νεκρὸ, καὶ ποιὸς κάνει τὸ πεθαμένο νὰ παράγεται ἀπ' τὸ ζωντανό;
Καὶ ποιὸς (κυριαρχεῖ) καὶ ρυθμίζει ὅλες τὶς ὑποθέσεις;
Κι εὐθὺς ἀμέσως θὰ ἀποκριθοῦν: «Ὁ ἈΛΛΑΧ». Τότε πές (τους): «Γιατί λοιπὸν δέν δείχνετε σεβασμὸ (σ' Αὐτόν);»

۞ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
أَمْ نَبْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ التَّيْبِ وَيُخْرِجُ التَّيْبَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ
يَذُرُ الْأَمْثَرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ
فَقُلْ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ

32. Τέτοιος εἶναι ὁ ἈΛΛΑΧ, ὁ ἀληθινὸς Κύριός σας, Ἐπειτα ἀπ' τὴν Ἀλήθεια – τί ἄλλο (παρὰ μὲν) παρὰ ἢ πλάνη; Πῶς λοιπὸν ἀπομακρύνεστε (ἀπ' Αὐτόν);

۞ قَدْ لَكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَآدَا بَعْدَ
الْحَيِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنْ تَضُرُّوْنَ

33. Ἐτσι ἐπαληθεύεται ὁ Λόγος τοῦ Κυρίου σου, σ' ἐκείνους πού στασίασαν. Πράγματι δέν πιστεύουν

۞ كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ
فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

34. Πές (τους): «Μήπως ὑπάρχει κανεὶς ἀπ' τοὺς «συνεταίρους» σας πού μπορεῖ νὰ αὐτοδημιουργήσει κάτι, κι ἔπειτα νὰ τὸ ἐπαναφέρει γιὰ ἀναπαραγωγή;» Πές (ἀκόμα): «Ὁ ἈΛΛΑΧ εἶναι ὁ πρωτογενὴς τῆς δημιουργίας κι ἔπειτα τὴν ἐπαναλαμβάνει. Πῶς (λοιπὸν) ἔχετε παραπλανηθεῖ (ἀπ' τὴν Ἀλήθεια;) –

۞ قُلْ هَلْ مِنْ شَرِكٍ آيَكُمْ مِّنْ
بَيِّدٍ وَآلْخَلْقِ نَمْ يُعْبَدُ قُلْ اللَّهُ
بَيِّدٌ وَآلْخَلْقِ لَمْ يُعْبَدُ قُلْ
فَأَنْ تُوَفَّقُونَ

35. Πές (τους): «Μήπως ἀπ' τοὺς «συνεταίρους» σας

۞ قُلْ هَلْ مِنْ شَرِكٍ آيَكُمْ مِّنْ يَّسَدِي

ἢ κατὰ τὴ νύχτα (στό σκοτάδι)
ἢ κατὰ τὴν ἡμέρα (στό φῶς), καί
τὴν κάναμε νά ἔχει θεριστεί (ἀπ' τὴν
καταστροφή) σάν νά μὴν ἦταν
ἀνθισμένη τὴν προηγούμενη μέρα.
Μ' αὐτό τόν τρόπο ἐξηγοῦμε
ἀναλυτικά τίς Ἐντολές
γιά τὸ λαό ἐκεῖνο πού
(οἱ ἀνθρώποι του) σκέπτονται.

25. Ὁ ΑΛΛΑΧ ὁμως καλεῖ πρὸς τὸ Σπίτι
τῆς Εἰρήνης (στό Παράδεισο),
καί κατευθύνει – ὅποιον θέλει –
σ' ἓνα ἴσιο Δρόμο.

26. Σ' ἐκεῖνους πού ἔκαναν καλό, ἀνήκει
καλὴ (ἀμοιβή) – κι ἀκόμα πιό πολύ!
Οὔτε ἡ σκοτεινιά οὔτε ἡ ντροπὴ
θά σκεπάζει τὸ πρόσωπό τους,
(δέν ὑποφέρουν καμμιά ἐνόχληση).
Αὐτοὶ θά εἶναι Σύντροφοι
τοῦ Παραδείσου, ὅπου
παντοτινὰ ἐκεῖ θά κατοικήσουν.

27. Κι ἐκεῖνοι πού ἔχουν κερδίσει
τὸ κακό, θά ἔχουν σάν ἀμοιβὴ
τὸ κακό, τὸ ἴδιο πού ἔκαναν, κι ἡ ντροπὴ
θά σκεπάζει (τὰ πρόσωπά) τους.
Δέν θά ἔχουν κανένα
νά τους ὑπερασπίσει
ἀπ' (τὴν ὄργη) τοῦ ΑΛΛΑΧ.
Τὰ πρόσωπά τους μοιάζουν
σάν νά ἔχουν σκεπαστεῖ
μέ κομμάτια ἀπ' τὰ βάρη
τῆς σκοτεινῆς Νύχτας.
Αὐτοὶ θά εἶναι Σύντροφοι τῆς Φωτιάς,
ὅπου παντοτινὰ ἐκεῖ θά κατοικήσουν.

28. Καί μιὰ ἡμέρα (τῆς Ἀνάστασης)
θά τοὺς συγκεντρώσουμε
ὄλους μαζί, κι ἐπειτα θά ποῦμε
ὃ ἐκεῖνους πού ἐξομοίωσαν
ἄλλες θεότητες (μέ Μᾶς):
«Στίς θεοσεῖς σας ἐσεῖς
κι οἱ «συνέταιροί» σας
(νά μένετε). (Ἐπειτα)
θά τοὺς χωρίσουμε μεταξύ τους,
κι οἱ «συνέταιροί» τους θά ποῦν:
«Δέν ἦταν γιά μᾶς πού λατρεύατε.»

29. *Μόνο ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι
ἀρμόδιος νά μαρτυρήσει

قَدَرُونَ عَلَيْهَا أَمْرًا
لَيْسَ أَوْفَرًا بِجَعَلْنَاهَا
حَصْبًا مَكَانَ لَمْ نَعْنُ
بِالْأَمْنِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ

⑤ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

⑥ الَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحَسَنَى وَزِيَادَهُ

وَلَا يَرْمِقُ وُجُوهُهُمْ قَدْرًا وَلَا ذِلَّةً

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

⑦ وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ

سَيِّئَاتِهِمْ يَبْسُلُهَا وَتَرَهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ

بِشَيْءٍ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَانَمَا أَغْشَيْنَ

وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِنَ الْبَلِّ مُظْلِمًا

أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

⑧ وَرَبُّكُمْ فَحَسْرَةً جَمِيعًا لَمَّا نَقُولُ لِلَّذِينَ

أَشْرَكُوا مِمَّا كَانُوا يَشْرِكُونَ إِنَّكُمْ فَرَقْتَنَا

بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَائِهِمْ مَا كُنْتُمْ وَإِنَّا

تَعْبُدُونَ

⑨ فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِن

Επειτα απ' τις άτυχιές που δοκίμασαν, τότε πάλι άρχισαν νά σχεδιάζουν (πονηριές) γιά τις Έντολές μας! (Γι' αυτό) πές: «Ο ΑΛΛΑΧ είναι γρηγορότερος στό νά σχεδιάζει!» (νά φθείρει δηλ. τήν πονηριά σας)! (Κι άλήθεια) οί άγγελιοφόροι Μας καταγράφουν τά σχέδιά σας.

بَعْدِ صَرَآءِ مَسْتَهْمَ إِذَآ لَهُ مَكْرٌ فِى
ءَايَاتِنَا فِىلَّآ أَن سُرِعَ مَكْرُهُ إِن رُزِقْنَا
يَكْفُرُونَ مَا نَمْكُرُونَ

22. Αυτός είναι Έκείνος πού σάς κάνει νά διασχιζετε τή γή και τή θάλασσα. Άκόμα κι όταν βρισκαστε σέ πλοία, τά κάνει νά σύρονται άπό εϋνοϊκό άνεμο και χαιρόνται (οί ταξιδιώτες) γι αυτό, και ξαφνικά έρχεται θυελλώδης άέρας, και τά κύματα κτυποϋν άπ' όλες τις μεριές και νομίζουν ότι πνίγονται, (τότε) φωνάζουν τόν ΑΛΛΑΧ, κι (είλικρινά) προσφέρουν σ' Αϋτόν τή πίστη (τους), (λέγοντας): «Άν μās σώσεις άπ' αϋτόν (τόν κίνδυνο), θά είμαστ άπ' αϋτούς πού εϋγνωμοϋν!»

﴿٢٢﴾ هُوَ الَّذِى يُسَبِّحُكُمْ فِى الْمَسْرِ وَآلْمَرِّ حَتَّىٰ
لَمَّا كُنْتُمْ فِى الْفُلِكِ وَجَمْرَمٌ يَمْزِجُ
طَبِيبًا وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَهَا رِيحٌ عَاصِفٌ
وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ
وَقَالُوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ لَمْ يُؤْمِنُوا مِنَّا
مِنْ هُدُوهُ لَنُكْفِرَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

23. Όταν όμως τούς έσωσε, νά τοι πάλι πού παρανομοϋν (αϋθαδέστατα) στή γή, παραβιάζοντας τό δικαιο. Ω! Άνθρωποι! Οί παρανομίες σας βεβαίως (θά πέσουν) πάνω στόν έαυτό σας. Είναι εϋήμερες οί χαρές (στη ζωή) αϋτού τού κόσμου. Έπειτα (στό τέλος) σέ Μās θά είναι ή επιστροφή όλων σας, και (τότε) θά σās δείξομε τά έργα πού κάνατε.

﴿٢٣﴾ فَلَمَّا أَنجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِى الْأَرْضِ
يَعْبِرِ الْحَقُّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغَيْتُمْ عَلٰى
أَنْفُسِكُمْ فَتَمَنَّخَ الْخَيْرَ الَّذِى نَدْنٰهُ لِنُنزِلَنَّا
مَرْجِعَكُمْ فَنُنزِلُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ

24. Η ζωή στόν κόσμο τούτο μοιάζει με νερό πού τό στείλαμε (κάτω) άπ' τόν ουδρανó, κι άνακατέφτηκε με τά φυτά τής τής, πού άπ' αϋτά τρέφονται οί άνθρωποι και τά ζωντανά (κι άναπτύσσονται) μέχρις ότου πάρει ή γή τά στολιδία της και καλλωπιστεί, κι οί κάτοικοι (πού τούς ανήκει) νόμισαν ότι είχαν (άπόλυτη) εξουσία πάνω της, και έρχονται (τότε) οί διαταγές Μας,

﴿٢٤﴾ إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَآءٍ أَنزَلْنَاهُ
مِنَ السَّمَآءِ فَآخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتٌ
الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْآنْعَامُ
حَتَّىٰ إِذَا أَعْدَدْنَا لِرُسُلِنَا
وَأَرَادْنَا أَنْ نَهْدِيَهُمْ

Κι ἂν παρακούσω τόν Κύριό μου,
(πολύ) φοβούμαι τήν Τιμωρία
τῆς Μεγάλης Ἡμέρας
(νά πέσει πάνω μου)».

أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

16. Πές (ἀκόμη): «Ἄν τό ἤθελε
ὁ ΑΛΛΑΧ, δέν θά σᾶς τό διάβαζα
(τόρα) οὔτε θά τό γνωρίζατε.
Κι ὁμως μιά ὀλόκληρη ζωή ἔζησα
ἀνάμεσά σας πρὶν ἀπ' αὐτό.
Γιατί (λοιπόν) δέν λογικεύεστε»;

﴿١٦﴾ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا لَلَّوْنُهُ عَلَيْكُمْ
وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ
أَفَلَا تَتَّقُونَ

17. **Κ**αί ποίος εἶναι πιό ἄδικος,
ἀπ' ἐκεῖνον πού ἐφευρίσκει ἕνα ψέμμα
κατά (τῆς θρησκείας) τοῦ ΑΛΛΑΧ,
ἢ ἀρνείται τίς Ἐντολές Του;
Ποτέ Του δέν θά κάνει
εὐτυχισμένους τούς ἔνοχους.

﴿١٧﴾ مَن ظَلَمَ مِنِّي فَأَفْسَرْ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ
كَذَّبَ بِآيَاتِي ۖ إِنَّهُ لَا يَفْعَلُ الْمُجْرِمُونَ

18. Καί λατρεύουν, ἀντί τόν ΑΛΛΑΧ,
πράγματα (εἰδωλα) πού οὔτε
τούς βλάπτουν, οὔτε
καί τούς ὠφελοῦν, καί λένε:
«Αὐτοί εἶναι οἱ μεσολαβητές μας
μέ τόν ΑΛΛΑΧ». Πές (τους):
«Μήπως (πράγματι)
ἔχετε πληροφορησι
τόν ΑΛΛΑΧ ὅτι δέν γνωρίζει
γιά κάτι πού βρίσκεται
στούς οὐρανοῦς ἢ στή γῆ· Δόξα
(πρέπει) σ' Αὐτόν! Καί πολύ ψηλά
εἶναι ἀπ' τούς συνεταιρίζους
πού Τοῦ ἀποδίδουν».

﴿١٨﴾ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَبْضُرُهُ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعُوا
عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَشْتَرُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَسْكُمُ
فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ نَجْهَةً ۖ وَتَعْلَنَ
عَمَّا يُبْشِرُونَ

19. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι (ἀρχικά)
δέν ἦταν παρά ἕνα μόνο ἔθνος,
(ἀγότερα) ὁμως διαφώνησαν
(ἀπό ἐγωϊσμό καί φιλαυτία).
Κι ἂν ὁ Λόγος τοῦ Κυρίου σου
δέν ἀποκαλύπτονταν προηγούμενα,
οἱ διαφορές τους
θά συνεχιζόνταν ἀνάμεσά τους.

﴿١٩﴾ وَمَا كَانَتِ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً
فَأَخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ
لَفُصِّتَ بِهِمْ فِي مَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

20. Καί λένε: «Ἄν τουλάχιστο
ἐρχόταν σ' αὐτόν κανένα Σημάδι (θαῦμα)
ἀπ' τόν Κύριό του»!
Καί τότε νά πéis:
«Τά ἀόρατα ἀνήκουον μόνο στόν ΑΛΛΑΧ.
Γι αὐτό περιμένετε, κι ἐγώ μαζί σας
ἐπίσης περιμένω».

﴿٢٠﴾ وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ
قُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانظُرُوا إِنِّي مَعَكُمْ
مِنَ النَّظِيرِينَ

21. **Κ**ι ὅταν οἱ ἄνθρωποι
δοκίμασαν τήν εὐσπλαχνία (Μας),

﴿٢١﴾ وَإِذَا أَدْفَأْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّن

Καί τό τέλος τῆς ἐπίκλησῆς τους
θά εἶναι: «δόξα στόν ΑΛΛΑΧ
τόν Κύριο τῶν Κόσμων! (τοῦ παντός)».

الْعَالِيَيْن

11. **Κ**ι ἂν ὁ ΑΛΛΑΧ ἐπρόκειτο
νά ἐπισπεύσει τό κακό
στούς ἀνθρώπους, ὅπως (ἀκριβῶς)
αὐτοῖ ἐπιταχύνουν (πρόθυμα)
τό καλό – (τότε) τό τέλος τους
(ἀμέσως) θά ἐρχόταν.
Ἄφῆνομε ὁμως αὐτούς, πού καμιά
ἐλπίδα δέν ὑπάρχει νά Μᾶς
συναντήσουν, στήν ἀπελπισία τους,
νά περιφέρονται τυφλά (ἐδῶ κι ἐκεῖ).

۱۱ • وَلَوْ يُعِجِلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ
أَسْتَجِيبَ لَهُمْ بِالتَّخِيرِ لِقُضَىٰ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ
فَقَدَّرَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ

12. Κι ἂν ἡ δυστυχία ἀγγίξει
τόν ἄνθρωπο, θά μᾶς ἐπικαλεσθεῖ
(μ' ὄλες τίς στάσεις τοῦ κορμιοῦ του):
ξυπλωμένος (κάτω) στά πλάγια,
ἢ καθιστός, ἢ ὄρθιος.
Κι ὅταν τόν σώσαμε,
κι ἀπομακρύναμε ἀπ' αὐτόν
τήν ἐνόχλησή του πέρασε
(ἀδιάφορα στό δρόμο του)
σάν νά μή μᾶς εἶχε καλέσει
γιά τό κακό πού τόν βρήκε.
Μ' αὐτό τό τρόπο στολιστήκαν
ὅλα ὅσα ἔκαναν οἱ παραβάτες
(καί φάνηκαν ὁμορφα στά μάτια τους).

۱۲ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا
بِخَبِيئَةٍ أَوْ نَعِيمًا أَوْ قَالِمًا أَوْ قَالِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا
عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّكَانَ لَمْ يَذُعْنَا إِلَىٰ صُغْرَتِهِ
كَذَلِكَ زَيْنٌ لِلنَّاسِ فَإِن مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

13. **Κ**ι ὁμως πρὶν ἀπό οἷς
ἐξαφανίσαμε πολλές γενεές,
ἐπειδή ἀδικούσαν, καί
τούς ἤλθαν οἱ Ἀπόστολοι τους
μέ Καθάρᾳ Σημάδια,
κι ὁμως δέν ἤθελαν νά πιστέψουν!
Ἔτσι ἀμείβουμε τό λαό πού
(οἱ ἄνθρωποι του) εἶναι Ἐνοχοι.

۱۳ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِن قَبْلِكُمْ لَمَّا
ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا
كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ

14. Ὑστερα βάλαμε ἐσᾶς κληρονόμους
στή γῆ, μετά ἀπ' αὐτούς,
γιά νά δοῦμε
πούθᾳ θά ἦταν ἡ συμπεριφορά σας.

۱۴ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِن بَعْدِهِمْ
لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ

15. Καί ὅταν οἱ Θεῖες Ἐντολές Μᾶς
ἀπαγγέλλονται σ' ὅσους δέν ὑπάρχει
καυμιᾶ ἐλπίδα νά Μᾶς συναντήσουν,
λένε: «Φέρε μας ἕνα ἄλλο Ἀνάγνωσμα
(Κοράνιο) ἐκτός ἀπ' αὐτό ἢ
ἄλλαξέ το (σέ τρόπο πού μᾶς ἀρέσει)».
Πές τους: «Δέν εἶναι δυνατό σ' ἐμένα
νά τό ἀλλάξω – ἐξ ἰδίου μου. –
Δέν ἀκολουθῶ εἰμὶ μόνον
ὅ,τι ἔχω ἐμπνευσθεῖ.

۱۵ وَإِذَا نَسَلُ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بِبَيِّنَاتٍ قَالَ
الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا إِنِّي بِقَدَرٍ غَيْرِي
هَذَا أَوْ يَدْبُلُهُ قَلْبُ مَا يَكُونُ لِي أَن أَدْبُلُوهُنَّ
لِقَاءِي نَفْسِي إِنْ أَتَّبَعِ إِلَّا مَا نُوحِيَ إِلَيَّ وَإِنِّي

Αυτοί όμως πού Τόν ἀρνοῦνται, θά ἔχουν γιά ποτά, καυτό νερό καθώς και μία σκληρή Τιμωρία, ἐπειδή (ἀκριβῶς) ἦταν ἄπιστοι.

إِلَيْهِ يَمَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ

5. Αυτός είναι πού ἔκαμε τόν ἥλιο νά είναι σάν ἓνα λαμπερό φωτιστέφανο, και τή σελήνη νά είναι ἓνα φῶς (ὁμορφιάς) προκαθορίζοντας τίς φάσεις της, γιά νά μπορείτε νά μαθαίνετε τόν ἀριθμό τῶν χρόνων και τόν ὑπολογισμό (τῆς ὥρας). Και δέν τά δημιούργησε (ὅλα αὐτά) ὁ ΑΛΛΑΧ ἄσκοπα, ἀλλά μ' ἀλήθεια και δικαιοσύνη, ἐξηγώντας – λεπτομερεϊκά – τά Σημεῖα Του σ' ἐκεῖνο τό λαό πού ἔχει κατανόηση.

① هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً
وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ عَدْدًا
لِتَعْلَمُوا عَدَدَ
الْيُسُوفِ وَالْحِسَابِ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا
بِأَحْسَنِ فَضْلٍ لِتَعْلَمُوا

6. Βέβαια, στήν ἀλληλοδιαδοχή τῆς Νύχτας μέ τήν Ἡμέρα, καθώς και σ' ὅλα ὅσα ἔχει δημιουργήσει ὁ ΑΛΛΑΧ, – στούς οὐρανοῦς και στή γῆ, – ὑπάρχουν Σημεῖα γιά ἐκεῖνο τό λαό πού Τόν φοβᾶται.

① إِنْ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ
اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَتَذَكَّرُونَ

7. **Α**ὐτοί πού δέν ἐλπίζουν ὅτι θά ξαναγυρίσουν κοντά Μας, ἀλλ' εὐχαριστοῦνται και ἱκανοποιοῦνται μέ τήν Ἱερῆν Ζωή, τοῦ κόσμου, καθώς και αὐτοί πού δέν τηροῦν τίς Ἐντολές μας,

② إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا
بِأَحْجُورِ الدُّنْيَا وَأَطَاعُوا أَهْلَ الدِّينِ هُمْ
عَنْ أَيْدِنَا غَافِلُونَ

8. Κατοικία τους θά εἶναι ἡ Φωτιά, γιά τίς (κακίες) πού κέρδισαν.

③ أُولَئِكَ مَا لَهُمْ مِنَ النَّارِ يَمَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ

9. Αυτοί όμως πού πίστεψαν και ἔκαναν τό δίκιο, ὁ Κύριός τους θά τούς καθοδηγήσει, γι' αὐτή τους τήν πίστη, – και ἀπό κάτω του θά κυλοῦν ποτάμια – στούς κήπους τῆς Εὐτυχίας.

④ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ يَسُدُّونَ رِجْلَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

10. (Αὐτή θά εἶν) ἡ προσευχή τους – σ' αὐτό τό τόπο – : «Δόξα σέ Σένα, ὦ! ΑΛΛΑΧ!» και, «Σαλάμου!» (εἰρήνη) θά εἶν' ἐκεῖ ὁ χαριετισμός τους.

⑤ دَعَوْنَهُمْ فِيهَا سَبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ
فِيهَا سَلَامٌ وَأَخْرَجُوا عَنْهُمْ أَنْ يُكْفَرُوا لِلَّهِ رَبِّ

(10) Τό Στάδιο «Γιούνους» – Ίωνάς
Μέσση – ἐδάφια: 109

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ τοῦ
Ἐλεημονα καί Φιλάνθρωπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **Α Δ Ρ** (Ἄλεφ – Λάμ – Ρέ).
Αὐτά εἶναι τὰ Σημεῖα (Ἄγιατ)
τοῦ σοφοῦ Βιβλίου (τοῦ Κορανίου).

① الرَّسْمِيَّةُ الْكَلِمَاتُ الْيُونُسُ

2. Μήπως ἔπρεπε ν' ἀποροῦν
οἱ ἄνθρωποι ἐπειδή στείλαμε
τὴν ἔμπνευσή Μας σ' ἕνα ἄνδρα
ἀπ' αὐτούς (ἀπ' τῆ γενιά τους)
γιὰ νά προειδοποιηθεῖ
τὴν ἀνθρωπότητα καί νά δώσει
χαρὰς εὐαγγέλια στοὺς Πιστοῦς,
ὅτι θά κατέχουν στὸν Κύριό τους
τό προβάδισμα στίς ὑψηλότερες
βαθμίδες τῆς Ἀλήθειας.
Λένε (ὁμως) οἱ Ἄπιστοι:
«Αὐτός εἶναι πραγματικά ἕνας ἔξυπνος μάγος!»

① أَمْ كَانُ لِلنَّاسِ مَجْزَأٌ أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ
مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ
آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ
قَالَ الْكٰفِرُونَ لَوْلَا ذٰلِكَ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ

3. Καί βέβαια ὁ Κύριός σας
εἶναι ὁ ΑΛΛΑΧ.
Αὐτός πού δημιούργησε
μέσα σ' ἕξι Μέρες
τοὺς οὐρανοὺς καί τῆ γῆ
καί ἐπικράτησε – ἔπειτα – σταθερά
στο Ἱερόν (τῆς ἐξουσίας),
ρυθμιζοντας καί
κυβερνώντας τὰ πάντα.
Κανένας μεσολαβητής
(δέν μπορεί νά συνηγορήσει
κοντά Του) παρά μονάχα
(ἂν κατόρθωνε)
νά πάρει τὴν ἀδεία Του.
Αὐτός εἶν' ὁ ΑΛΛΑΧ ὁ Κύριός σας.
Αὐτόν κι ἐσεῖς νά λατρεύετε, γιατί:
δέν δέχετε λοιπόν τίς νοθεσίες;

① إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ
ثُمَّ اَسْوٰى عَلَى الْعَرْشِ يَدْبُرُ الْاَمْرَ مَا مِنْ
شَيْءٍ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اِذْنِهٖ ذٰلِكُمْ لَئِنْ
فَاعْبُدُوْهُ اَفْلَا تَذَكَّرُوْنَ

4. Πρὸς Αὐτόν θά ἐπιστρέψετε
ὅλοι σας (ἀνεξαίρετως).
Ἡ ὑπόσχεση τοῦ ΑΛΛΑΧ
εἶναι ἀληθινή καί σίγουρη.
Αὐτός εἶναι πού ἄρχισε (τὴν πορεία)
τῆς δημιουργίας κι ἔπειτα
ἐπαναλαμβάνει τοῦτο
(στὴν μέλλουσα ζωή)
γιὰ νά μπορέσει νά ἀνταμείψει
δικαία αὐτούς πού πίστεψαν
καί ἀγαθοεργήσαν.

① اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا لِنَفْسِهِ
يَوْمَ يُنْفَخُ الْكُتُبُ لِيُنْزِلَ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ الْاُجْرَ وَالَّذِيْنَ
كَفَرُوْا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيْمٍ وَعَذَابٌ

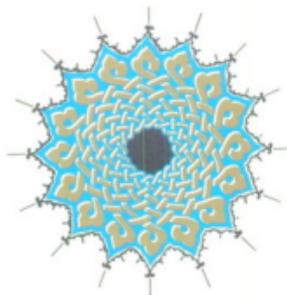
* Βλ. Σημ. 1

Τόν πικραίνει τό ὄ,τι θά ὑποφέρετε,
 πάρα πολὺ ἐνδιαφέρεται γιά σᾶς.
 Γιά τοὺς Πιστοὺς εἶναι καί
 τρυφερός κι ἐλεήμονας.

129. Ἐάν ὁμως ἀπομακρυνθοῦν
 (ἀπό σένα), τότε νά (τοὺς) πείς:
 «Ὁ ΑΛΛΑΧ μου εἶναι ἀρκετός.
 Δέν ὑπάρχει ἄλλος θεὸς
 παρά μόνο ὁ ΑΛΛΑΧ
 Σ' Αὐτόν βασιζομαι (στή πίστη μου)
 Αὐτός εἶναι ὁ Κύριος
 τοῦ Μεγάλου Θρόνου (τῆς Δόξας).

عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ
 بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ

﴿٣﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ حَسِبَ اللَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
 وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

Έμενε πίσω, θά ἀφιέρωναν
(τότε) τόν ἑαυτό τους
(στή μελέτη) τῆς θρησκείας,
καί θά νουθετούσαν τό λαό τους
(μέ ὁ,τι ἔπρεπε νά μάθουν)
— σάν θά ἐπέστρεφαν σ' αὐτούς —,
ὥστε νά προφυλάξουν (κι αὐτοί)
τόν ἑαυτό τους (ἀπ' τό κακό).

طَائِفَةٌ لِّيُبَيِّنَ لَهُمْ فِي الَّذِينَ وَلِيَ الَّذِينَ
قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ

123. **!** 'Εσεῖς πού πιστέψατε!
Πολεμάτε τούς Ἄπιστους
πού σᾶς ζώνουν τριγύρω,
κι ἄς βροῦν στό πρόσωπό σας τραχύτητα,
καί μάθετε, ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ
βρίσκεται μαζί μ' αὐτούς
πού Τόν φοβοῦνται.

۳۳ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ
يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ
غِلظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

124. Κι ὅσες φορές κατεβαίνει
(κάτω) μιὰ Σούρα
(Στάδιο τοῦ Κορανίου)
μερικοί ἀπ' αὐτούς (τούς ὑποκριτές)
λένε: «Σέ ποῖον ἀπό σᾶς
— μ' αὐτή — αὐξήθηκε ἡ πίστη του;»
Βέβαια, σ' αὐτούς πού πιστεύουν,
— ἡ πίστη τους,
ἔχει αὐξηθεῖ κι εἶναι χαρούμενοι.

۳۴ وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا سُورَةً فَيَنظُرُونَ
إِلَيْكَ زَادَتْهُ هِذَيْبَةً يَأْتِيَنَّا
فَأَمَّا الَّذِينَ
آمَنُوا فَرَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

125. Κι ὅμως ἐκεῖνοι πού
στήν καρδιά τους ὑπάρχει
ἀρρώστια (ὑποκρισία), αὐξήθηκε
σ' αὐτούς ἡ ἀπιστία τους
καί πέθαναν ὄντας ἄπιστοι.

۳۵ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَّرَضٌ فَوَادَّوهُمْ
رِجْسًا لِّئَلَّا يُرْسِلَهُمْ
وَمَا نُوَاوَهُمْ كُفْرًا وَهُمْ
كَافِرُونَ

126. Ἡ μήπως δέν βλέπουν ὅτι
δοκιμάζονται κάθε χρόνο μιὰ ἢ δύο
φορές; Κι ὅμως δέν μετανοοῦν
κι οὔτε προσέχουν.

۳۶ أَوْ لَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ
فِي كُلِّ
عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ

127. Κι ὅσες φορές σταλῆ (κατεβαίνει κάτω)
μιὰ Σούρα
(τό Στάδιο τοῦ Κορανίου)
ἀλληλοκοιτάζονται (λέγοντας):
«Μήπως σᾶς εἶδε κανένας;»
κι ἔπειτα ἀπομακρύνονται.
(Ἔτσι) ὁ ΑΛΛΑΧ ἔχει ἀπομακρύνει
τίς καρδιές τους (ἀπ' τό φῶς)
γιατί εἶναι λαός (ἀναίσθητος)
πού δέν καταλαβαίνει.

۳۷ وَلَا هُمْ يَذَكَّرُونَ
۳۸ وَكَذَا مَا أَنْزَلْنَا سُورَةً نَّظَرَ بَعْضُهُمْ
لِلْآخَرِ هَلْ يَرَىٰ مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ
انصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ
قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ

128. Πράγματι σᾶς ἤρθε
ἓνας Ἀπόστολος — ἀπ' τόν ἴδιο
τόν ἑαυτό σας (ἀπ' τή γενιά σας).

۳۹ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ

καί νόμισαν ὅτι δέν ὑπάρχει κανένα ἄλλο καταφύγιο (ἀπό τήν τιμωρία τοῦ ΑΛΛΑΧ) παρά μόνο νά ἐπιστρέψουν σ' Αὐτόν ζητοῦντες τή συγχώρησή Του). Ἐπειτα τοὺς συγχώρησε γιά νά μετανιώσουν. Καί ὁ ΑΛΛΑΧ δέχεται τή μετάνοια κι εἶναι Πολυεύσπλαχος.

119. **¶** Ἐσεῖς πού πιστεύατε! Φοβηθεῖτε τόν ΑΛΛΑΧ καί νά εἰστε μέ τοὺς εὐλικρινεῖς.
120. Δέν ἦταν σωστό γιά τοὺς κάτοικοις τῆς Μαδῖνας, καί τοὺς γειτονεύοντες (μ' αὐτή) Ἀραβες (Βεδουίνους), νά μὴν ἀκολουθήσουν τόν Ἀπόστολο, τοῦ ΑΛΛΑΧ, οὔτε νά προτιμήσουν τή δική τους ζωή, ἀπ' τή δική του, ἐφ' ὅσον οὔτε δίψα, οὔτε κούραση, οὔτε καμμιά ἄλλη ἀνάγκη ἦταν δυνατὸ νά ὑποφέρουν ὑπὲρ τοῦ ΑΛΛΑΧ, οὔτε νά βαδίζουν σέ δρόμο πού νά ἐξεγείρει τὸ πείσμα καί τὴν ὀργή τῶν Ἀπιστῶν, κι οὔτε νά χτυπήσουν ἀπὸ κανένα ἐχθρὸ ὁποιαδήποτε (ἀδικία) πληγή. Γι' ὅλα αὐτὰ θά πάρουν καλὴ ἀνταμοιβή (θά καταλογιστεῖ γι' αὐτοὺς) σάν καλὴ πράξη. Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ ποτὲ δέν ἀφήνει νά χαθεῖ ἡ ἀμοιβή ἐκείνων πού κάνουν τὸ καλό.

121. Καί δέν ξεδεύουν τίποτε (γιά τὴ Χάρη Του) — μικρὸ εἶτε μεγάλο — οὔτε καί διασχίζουν μιά κοιλάδα, ἐκτός ἂν τοῦτο δέν εἶναι γραμμμένο γι' αὐτοὺς, ὥστε ὁ ΑΛΛΑΧ νά τοὺς ἀνταμείψει γιά τίς πράξεις τους μέ τὴν καλύτερη (δυνατὴ ἀμοιβή).

122. **Κ**αί δέν ἦταν σωστὸ οἱ Πιστοὶ νά βγοῦν ὅλοι μαζὶ (γιά τὴ μάχη). Ἄν μιά ὁμάδα — ἀπὸ κάθε ἀποστολὴ (ἐκστρατείας) —

لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ
ثُمَّ نَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا
إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ
﴿١١٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا
مَعَ الصَّادِقِينَ

﴿١٢٠﴾ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُ
مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ
وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ
وَلَا مَخْصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَّوِّئُونَ
مَوْطِنًا يَعْظُمُ الْكُفَّارَ
وَلَا يَتَالَوْنَ مِنْ عَدُوٍّ نِيلاً
إِلَّا كَيْتَبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ
لَا يُضِيعُ أَعْمَالَ الَّذِينَ هُمْ يَشَاءُ

﴿١٢١﴾ وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا
كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا
كُتِبَ لَهُمْ يَجْزِيهِمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ

﴿١٢٢﴾ • وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا
كَآفَّةً ۚ فَلَوْلَا فَضَّلْنَا مِنْ كُلِّ قَوْمٍ مِّنْهُمْ

νά ζητήσουν συγχώρηση
γιά τους ειδωλολάτρες
ἀκόμα κι ἂν ἦταν συγγενεῖς τους,
μετά ἀπ' ὅσα φανερώθηκαν σ' αὐτούς,
ὅτι ἦταν σύντροφοι τῆς Κόλασης
(γιά τὴν ἐπιμονή τους στὴν ἀπιστία).

قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ
أَصْحَابُ الْحَجِيبِ

114. Καὶ δὲν ἦταν σωστό (οὔτε)
στὸν Ἀβραάμ νά ζητήσει
συγχώρηση γιά τὸν πατέρα του,
εἰμὴ μόνο ἐπειδὴ τοῦ δόθηκε
ἡ ὑπόσχεση γι' αὐτό
(ὄτι δηλ. θά πιστέψει στὸν ἈΛΛΑΧ).
Ὅταν ὁμως κατάλαβε ὅτι
(ὁ πατέρας του) ἦταν ἐχθρός
τοῦ ἈΛΛΑΧ, ἀποχωρίστηκε ἀπ' αὐτόν.
Γιατί ὁ Ἀβραάμ ἦταν
καλόκαρδος κι ἀνεκτικός.

۱۱۴ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ
لِأَبِيهِ إِلَّا عَن مَّوْعِدَةٍ وَعَدَّهَا إِيَّاهُ قَلْبًا
تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ
إِنِ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ

115. Κι ὁ ἈΛΛΑΧ δὲν θά ἐξαπατήσει
κανένα λαό καθοδηγούμενο ἀπ' Αὐτόν
χωρὶς νά τοῦ φανερώσει
πρῶτα τί πρέπει νά φοβῶνται
(καὶ ν' ἀποφεύγουν). (Γιατί)
ὁ ἈΛΛΑΧ γνωρίζει τὰ πάντα.

۱۱۵ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ
هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُم مَّا يَتَّقُونَ
إِنَّ اللَّهَ يَكُلُّ شَيْءٍ عَالِمٌ

116. **Σ** τὸν ἈΛΛΑΧ ἀνήκει ἡ κυριαρχία
τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς.
Αὐτός δίνει ζωή,
κι Αὐτός τὴν ἀφαιρεῖ.
Κανέναν ἄλλον ἐκτός ἀπ' Αὐτόν
δὲν ἔχετε προστάτη οὔτε βοηθό.

۱۱۶ إِنَّ اللَّهَ لَهُ الْمُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يُنْفِئُ عَنِ الْعَذَابِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا نَصِيرٍ

117. Ὁ ἈΛΛΑΧ συγχώρεσε
τὸν Προφήτη, καὶ τοὺς Μουχατζεριν
(αὐτοὺς ποὺ ἐγκατέλειψαν
τὰ σπίτια τους), καὶ τοὺς Ἀνσάρ
(αὐτοὺς ποὺ τοὺς βοήθησαν),
ποὺ τὸν ἀκολούθησαν
κατὰ τὴν ὥρα τῆς δυσκολίας,
(ἀπελπισίας), μετὰ ποὺ οἱ καρδιές
μᾶς ὁμάδας ἀπ' αὐτοὺς κόντεψαν
νὰ παρεκτραπεῖ (ἀπ' τό καθήκον).
(Κι ὁμως) ἔπειτα
τοὺς συγχώρεσε (ἐπίσης),
γιατί ἦταν γι' αὐτοὺς
Ἐπιεικῆς, Πολυεὐσπλαχνος.

۱۱۷ لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ
وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ
مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ قَوْمٍ مِنْهُمْ
إِذْ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُمْ رَجِيبٌ

118. (Συγχώρεσε ἀκόμα) τοὺς τρεῖς ἐκείνους
ποὺ ἔμειναν πίσω, μέχρις ὅτου στένεψε
προστά τους ἡ γῆ σὲ σημεῖο ποὺ
φαινόταν νά τοὺς ἐξαναγκάζει,
καὶ τὴν ψυχὴ τους νά στενωχωρεῖ,

۱۱۸ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَوْا
حَتَّىٰ إِذَا ضَافَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ
بِمَآرِحٍ وَضَافَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن

έτοιμο νά κατακομματιαστεί,
καί πού — πράγματι —
γκρεμοτσακίστηκε μαζί του
στη φωτιά τῆς Κόλασης;
Κι ὁ ΑΛΛΑΧ δέν καθοδηγεῖ
λαό πού κάνει ἀδικίες.

جَهَنَّمَ

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

﴿ لَا يَزَالُ بُنِيتُهُمُ الَّذِي

بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقْطَعَ

قُلُوبَهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ

110. Ἀκόμη μένει ἡ θεμελίωση
(δηλ. τὸ τέμενος) πού ἔκτισαν
ὡς ἀπόδειξη ὑποψίας
καί ὑποκρισίας στὶς καρδιές τους.
Ἡ ἀμφιβολία τους δέν σταματᾷ
παρά μόνο ἂν κομματιαστοῦν
οἱ καρδιές τους, κι ὁ ΑΛΛΑΧ
εἶναι Παντογνώστης, Σοφός.

﴿ إِنِ اتَّخَذَ اللَّهُ اسْتَرْجَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

111. **□** ΑΛΛΑΧ ἀγόρασε ἀπ' τοὺς Πιστοὺς
τὸν ἑαυτό τους καί τίς περιουσίες τους,
γιὰ νά ἔχουν (σάν ἀντάλλαγμα)
τὸν παράδεισο.

Αὐτοὶ θά πολεμήσουν
γιὰ τὴν θρησκεία Του,
θά σκοτώσουν καί θά σκοτωθοῦν.
Αὐτὴ εἶναι μιὰ ἀληθινὴ
ὑπόσχεση ἀπὸ τὸν ΑΛΛΑΧ
πού ἀναφέρεται στὸ Νόμο (τὴ Βίβλο),
στὸ Εὐαγγέλιο, καί στὸ Κοράνιο.
Καί ποῖος ἄλλος εἶναι
πιό συνεπής στὶς ὑποσχέσεις του
ἀπ' τὸν ΑΛΛΑΧ; Χαρεῖτε — τότε —
γιὰ τὸ ἀντάλλαγμα πού
ἔχετε ἀποφασίσει. Αὐτὸ εἶναι
ἡ μεγαλύτερη Νίκη.

أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمُ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ

يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ

وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي النَّوْرِ

وَالْإِنجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ

اللَّهِ فَأَسْتَبْشِرُوا بِيَوْمِكُمْ الَّذِي لَا يُعْطَىٰ بِدَوْلَةٍ

وَذَلِكَ هُوَ الْقَوْمُ الْعَظِيمُ

﴿ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

112. Ὅσοι μετανοοῦν (στὸν ΑΛΛΑΧ),
ἔσοι (Τὸν) ὑπηρετοῦν,
ἔσοι Τὸν δοξάζουν,
ἔσοι νηστεύουν
ἔσοι γονατίζουν καί
ταπεινώνουν τὸν ἑαυτό τους
προσευχόμενοι, ἔσοι
προτρέπουν στὸ καλὸ
κι ἀποφεύγουν τὸ κακὸ,
ἔσοι τηροῦν τοὺς περιορισμοὺς
τοῦ ΑΛΛΑΧ, (αὐτοὶ θά χαροῦν).
Προκήρυξε σ' ἔσους Πιστεῦν.

الَّذِينَ كَانُوا يَسْجُدُونَ لِلشُّرُكِ

وَاللَّاتِ وَاللَّاتِ وَاللَّاتِ وَاللَّاتِ

وَالْحَفِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

﴿ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالنَّبِيِّاتِ أَنْ يَقُولَنَّ

113. Δέν ἦταν σωστὸ στὸν Προφήτη
καί σ' ἐκείνους πού πίστεψαν

بِأَنَّهُنَّ الْوَالِدَاتُ بَنَاتُهُنَّ وَلَا حَقٌّ لِلنَّبِيِّاتِ

κι ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι — πράγματι —
 Ἐκεῖνος πού δέχεται τή μετάνοια
 καί εἶναι Πολυεύσπλαχνος.

وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ النَّوَّابُ الرَّحِيمُ

105. Καί πές (τους):
 «Ἀγαθοεργεῖτε! Τά ἔργα σας
 (σύντομα) θά τά ἐκτιμῆσουν ὁ ΑΛΛΑΧ,
 κι ὁ Ἀπόστολός Του, κι οἱ Πιστοί.
 Θά ἐπιστρέψετε σ' Ἐκεῖνον
 πού γνωρίζει τά ἀόρατα καί τά ὀρατά,
 καί (τότε) θά σᾶς ἀνακοινώσει
 (τήν ἀλήθεια) τῶν ἔργων σας».

﴿ وَقُلْ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ
 وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ
 إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنْفِقُ
 بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾

106. Κι ἄλλοι ἀναβάλλοντασνά πάρουν
 τήν ἀπόφαση τοῦ ΑΛΛΑΧ
 ὁ ΑΛΛΑΧ ἦ νά τούς τιμωρήσει ἦ νά
 τούς συγχωρήσει. Κι ὁ ΑΛΛΑΧ
 εἶναι Παντογνώστης, Σοφός.

﴿ وَالْآخِرُونَ مُرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ
 لَمَّا يَعْبُدْنَهُ وَأَمَّا الَّذِينَ
 عَلَيْهِمُ
 وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ﴾

107. Κι αὐτοί πού ἐκτίσαν ἕνα τέμενος
 Ντιράρ¹ νά ἀδυνατήσουν
 τήν ἐνότητα τῶν πιστῶν
 — νά χωρίσουν τούς Πιστούς —
 καί στήν ἀπιστία νά παροτρύνουν
 μέρος τῶν Μουσοουλμάνων,
 προστοιμάζοντάς το
 γιά κάποιον πού πολέμησε,
 στό παρελθόν, τόν ΑΛΛΑΧ
 καί τόν Ἀπόστολό Του,
 θά ὀρκιστοῦν — βέβαια —
 (ὁμολογώντας) ὅτι μόνο
 στό καλό ἀπέβλεπαν.
 Ὁ ΑΛΛΑΧ (ὁμως) — γνωρίζει καλά
 ὅτι αὐτοί εἶναι ψεῦτες.

﴿ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا
 ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ
 الْمُؤْمِنِينَ وَأَصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ
 إِنْ
 أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ
 إِنَّهُمْ
 لَكَاذِبُونَ ﴾

108. Ποτέ σου μή σταθεῖς
 (γιά προσευχή) σ' αὐτό (τό τέμενος).
 Προτιμότερο εἶναι νά σταθεῖς γιά προσευχή
 σ' ἕνα τέμενος πού θεμελιώθηκε
 πάνω στήν εὐσέβεια.
 Σ' αὐτό ὑπάρχουν ἄνδρες
 πού ἀγαποῦν νά ἐξαγιστοῦν.
 Κι ὁ ΑΛΛΑΧ ἀγαπᾷ ὄσους
 ἐξαγνίζουν τόν ἑαυτό τους.

﴿ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَّمَسْجِدَ أُتِمِسَ عَلَى
 النَّفْسِ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحْسَنَ أَنْ تَقُومَ فِيهِ
 فِيهِ رِجَالٌ يُحْسِنُونَ أَنْ يَطَّهَرُوا
 وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِينَ ﴾

109. Ποῖος (λοιπόν) εἶναι
 ὁ καλύτερος; Αὐτός πού
 θεμελίωσε τό κτίσιμό του πάνω στήν
 εὐσέβεια τοῦ ΑΛΛΑΧ καί ζητεῖ
 τήν εὐλογία Του
 ἦ ἐκεῖνος πού θεμελίωσε
 τό κτίσιμό του ἀπό ἄμμο
 στά χεῖλη τοῦ γκρεμοῦ,

﴿ أَفَمَنْ أَتَمَسَ بُنْيَانَهُ وَعَلَىٰ نَفْسٍ مِنْ
 اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَم مِمَّنْ أَتَمَسَ بُنْيَانَهُ
 وَعَلَىٰ
 شَفَا جُرْفٍ فَهَارٍ فَأَنهَارٍ بِهِ فِي نَارٍ ﴾

100. **Τ**ούς πρωτοπόρους (στό Ίσλάμ),
οἱ πρῶτοι ἀπ' τούς Μουατζρίν
(μετανάστες πού
ἐγκατέλειψαν (τά σπίτια τους),
κι (οἱ πρῶτοι) Ἀνασά
(ὀπισθηρικτές τῆς Μεδίνας), πού
βοήθησαν, καθώς ἐπίσης
κι αὐτοί πού τούς ἀκολούθησαν
μέ καλές πράξεις, – ὁ ΑΛΛΑΧ
θά τούς ἰκανοποιήσει, (δοῦσας
κι αὐτοί) χάριξαν μέ τά ἀγαθά Του.
Γι' αὐτούς (δλους) ὁ ΑΛΛΑΧ ἔτοιμασε
Κήπους, πού κάτω τους κυλοῦν
ποτάμια, γιά παντοτεινή τους διαμονή.
Αὐτή εἶναι ἡ (πιό) μεγάλη Νίκη.

﴿ وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ
مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ
اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُ
وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

101. Ὅρισμένοι ἀπ' τούς Ἀραβες
νομάδες πού
βρίσκονται τριγύρω σας εἶναι
Υποκριτές, καθώς κι μερικὸς
ἀπ' τούς κάτοικους τῆς Μαδίνας.
Εἶναι πεισματικά δωσμένοι
στήν ὀποκρίσια. Δέν τους
γνωρίζετε, (ἐνῶ Ἐμεῖς)
τούς γνωρίζομε.
Θά τούς βασανίσουμε
διπλά κι (ἐπί πλέον) ἔπειτα
θά σταλοῦν σέ σκληρά βασανιστήρια.

﴿ وَمَنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ
مُنَافِقُونَ وَبِئْسَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ مِرَدُومًا
عَلَى الْيَتَامَىٰ لَا تَعْلَمُهُمْ تَحْنُ تَعْلَمُهُمْ
سَعْدًا لَهُمْ مَزْنِينَ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابِ
عَظِيمٍ

102. Ἄλλοι (πάλι) ὁμολόγησαν
τίς κακές πράξεις τους,
κι ἀνακάτεψαν
μιά καλή πράξη μέ μία κακή.
Μακάρι ὁ ΑΛΛΑΧ νά τούς συγχωρήσει,
κι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι
Πολυεπεικῆς καί Πολυεσπλαχνος.

﴿ وَآخَرُونَ اعترفوا بذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا
صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَن
يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

103. Πάρε – ἀπ' τίς περιουσίες τους –
ἐλεημοσύνες, ὥστε
νά τούς ἐξαγνίσαις καί
νά τούς καθαγιάσαις μ' αὐτές,
καί νά ζητήσαις ἀπ' τόν ΑΛΛΑΧ
συγχώρηση. Τό νά ζητήσαις
συγχώρηση γι αὐτούς, εἶναι
πηγή γαλήνης,
κι ὁ ΑΛΛΑΧ (ὄλα τ') ἀκούει
(κι ὄλα τά) βλέπει.

﴿ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ
وَيُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ
إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

104. **Μ**ήπως δέν γνωρίζουν
ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ, ὁ ἴδιος,
ἀποδέχεται τή μετάνοια
ἀπ' ὄσους Τόν λατρεύουσι
καί δέχεται τήν ἐλεημοσύνη,

﴿ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ
التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ

95. Θά σᾶς ὀρκιστοῦν στὸν ΑΛΛΑΧ
— ὅταν ἐπιστρέψετε σ' αὐτοῦς —
γιὰ νὰ τοὺς συγχωρήσετε
(ἀφήνοντάς τους μόνους).
Ἀποφύγετε τους γιατί εἶναι
βέβηλοι κι ἡ Κόλαση εἶναι
ὁ τόπος τῆς παραμονῆς τους,
ἢ (πρέπουσα) ἀμοιβή,
γιὰ ὅ,τι κέρδιαν.

٩٥ سَيَلْفُونَ بِاللهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ
إِلَيْهِمْ لِنِعْمَتِ اللهِ عَلَيْهِمْ فَأَعْرَضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ
رَجِسٌ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ
جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

96. Σᾶς ὀρκίζουν νὰ φανεῖτε
ἐπιεικείς μαζί τους,
ἀλλὰ καὶ ἂν σεῖς εἰστέ
εὐχαριστημένοι μαζί τους
ὁ ΑΛΛΑΧ ὁμως δὲν δέχεται
λαὸ ἀνυπάκουο (πού καταστράφηκε).

٩٦ يَلْفُونَ لَكَ لِرِضْوَانِ اللهِ فَإِنْ
رَضُوا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ
الْفَاسِقِينَ

97. **Q** ἰ Ἄραβες νομάδες
εἶναι οἱ χειρότεροι στὴν ἀπιστία,
καὶ στὴν ὑποκρισία (καὶ τῆ
φυσιογνωμία τους ταιριάζει) νὰ ἀγνοοῦν
τίς Ἐντολές πού ὁ ΑΛΛΑΧ
ἔστειλε κάτω στὸν Ἀπόστολό Του.
Ὁ ΑΛΛΑΧ ὁμως εἶναι
Παντογνώστης, Πάνσοφος.

٩٧ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَنْ
يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ
وَاللهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

98. Μερικοὶ ἀπ' τοὺς Ἄραβες
νομάδες θεωροῦν
τίς πληρωμές τους
(γιὰ τακτικὴ ἔλεημοσύνη)
σάν πρόστιμο,
κι ἐπιδιώκουν (περιμένοντες) συμφορές
γιὰ σᾶς. Πάνω τους
(ὁμως θὰ πέσουν)
οἱ συμφορές τοῦ Πονηροῦ,
(γιατί) ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι πού (ὄλα)
τ' ἀκούει (κι ὄλα) τὰ γνωρίζει.

٩٨ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ
مَعْرَمًا وَيَبْرُئُكُمْ الَّذِي دَاوَّ سِرِّعَيْنَ
دَائِرَةَ النَّسْوِ وَاللهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

99. Μερικοὶ — ὁμως — ἀπ' τοὺς Ἄραβες
νομάδες πιστεύουν
στὸν ΑΛΛΑΧ καὶ στὴν Ἐσχατὴ Ἡμέρα
καὶ θεωροῦν ὅ,τι ξεδεύουν
(γιὰ ἔλεημοσύνη),
(σάν εὐσεβεῖς προσφορές)
γιὰ νὰ πλησιάσουν τὸν ΑΛΛΑΧ,
καὶ (νὰ ἐπιτύχουν)
τίς παρακλήσεις τοῦ Ἀποστόλου.
Βέβαια, (ἢ ἔλεημοσύνη) τοὺς φέρνει
δίπλα (σ' Αὐτόν) καὶ
ὁ ΑΛΛΑΧ θά τοὺς συμπεριλάβῃ
στὴ Εὐσπλαχνία Του,
κι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι
Πολυεπιεικὴς καὶ Πολυεὐσπλαχνοῦς.

٩٩ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَانًا لِلَّهِ وَصَلَوَاتٍ
الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَانٌ لِّمَن سَخِرَ لَهُمْ
اللهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ

91. Δέν υπάρχει καμιά ένοχη πάνω σ' αυτούς πού είναι άδύνατοι, ή είναι άρρωστοι, ή άποροι πού στεροδνται τά μέσα γιά νά ξεοδεύουν, (νά έκσρατεύσουν), άρκει νά είναι ειλικρινείς (στις ύποχρεώσεις τους) πρós τόν ΑΛΛΑΧ και τόν 'Απόστολό Του. Άς μήν άνησυχούν όσοι είναι ειλικρινείς στην πίστη τους, και ό ΑΛΛΑΧ είναι Πολυεύσπλαγνος, Πολυεπεικής.

﴿لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا يُبْعَدُونَ مَا يُبْعَدُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

92. Ούτε (ύπάρχει καμιά ένοχη) γι' αυτούς πού ήρθαν σέ σένα ζητώντας νά τους μεταφέρεις, τους είπες: «Δέν βρίσκω σέ τί πάνω νά σάς μεταφέρω», κι επέστρεψαν μέ δάκρυα στά μάτια άπ' τή λύπη, γιατί δέν έβρισκαν (τά μέσα πού θά τους έπέτρεπαν) νά ξεοδέμουν (για τόν πόλεμο).

﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَحْضُرُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَرْمًا لَا يَبْجِدُوا مَا يُبْعَدُونَ﴾

93. Κι όμως τά παράπονα εκείνων πού ζητούν άπαλλαγή όντας πλούσιοι, και προτίμησαν νά είναι μέ τους άνικανους και άδύνατους άπό τους άνδρες, γυναίκες και παιδιά πού μένουν πίσω, κι ό ΑΛΛΑΧ σφράγισε τις καρδιές τους, αυτοί δέν γνωρίζουν (τί έχασαν).

﴿• إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُوكَ وَهُمْ غَائِبٌ رَّضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾

94. **□** ταν έπιστρέψετε θά σάς παρουσιάσουν τις δικαιολογίες τους. Νά (τους) πείς: «Μή δικαιολογείστε, δέν σάς πιστεύουμε. Ο ΑΛΛΑΧ (κι όλας) μās έχει πληροφορήσει (για τήν πραγματικότητα) τής κατάστασής σας. Τά έργα σας είναι πού ό ΑΛΛΑΧ και ό 'Απόστολός Του γνωρίζουν καλά όλα τά έργα σας και έπειτα θά επανέλθετε (σ' Αυτόν) πού γνωρίζει τά αόρατα και τά όρατά, και θά σάς άνακοινώσει (τήν άλήθεια) για όλα ό,σα κάνατε».

﴿يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُونَ لَكُمْ لَكُمْ قَدْ نَبَأَ اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ يُعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ عَلَيْهِمُ السَّهْوَةُ فَذُنُّكُمْ إِنَّمَا كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾

ἽΟ ΑΛΛΑΧ ὁμος θέλει νά
τοὺς τιμωρήσῃ — μ' αὐτά —
στή ζωῇ τοῦ κόσμου αὐτοῦ
κι οἱ ψυχές τους νά βγοῦν
ὄντες ἄπιστες.

فِي الذُّنُوبِ وَتَكْزَبُونَ أَنفُسَهُمْ
وَهُمْ كَافِرُونَ

86. **Κ**ι ὅταν κατέβηκε ἓνα ἐδάφιο
(ἡ Σούρα τοῦ Κορανίου),
πού ζητοῦσε ἐπιτακτικά
ἀπ' αὐτοὺς νά πιστέψουν
στόν ΑΛΛΑΧ καί ν' ἀγωνιστοῦν
μ' ὄλες τίς δυνάμεις τους
μέ τόν Ἀπόστολό Του,
οἱ ἀνώτεροι ἀπ' αὐτοὺς
(πού εἶχαν τά πλοῦτη νά πολεμήσουν)
σοῦ ζητήσαν τήν ἄδεια νά ἐξαιρεθοῦν,
εἶπαν: «Ἄσε μας (πίσω) νά εἴμαστε
μ' αὐτοὺς πού δέν βγαίνουν γιά
τίς μάχες», πού κάθονται (σπίτι).

۸۶ وَإِذَا أَنْزَلْنَا سُورَةً أَنْ آمَنُوا
بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ
أَسْتَفْتَدُتَكَ أَوْلُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ
وَقَالُوا ذَرْنَا نَعْمُنْ مَعَ الْقَوَائِدِ

87. Προτίμησαν νά εἶναι
μέ τοὺς ἀνίκανους (ἀπό τοὺς ἀδύνατους
ἄνδρες, γυναῖκες καί παιδιά
πού μένουν πίσω (στό σπίτι).
Οἱ καρδιές τους σφραγίστηκαν,
κι ἔτσι δέν καταλαβαίνουν.

۸۷ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ
وَوَطَّيْعَ عُلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
لَا يَفْقَهُونَ

88. Ὁ Ἀπόστολος ὁμος κι ἐκείνοι
πού πίστεψαν μαζί του,
ἀγωνίστηκαν, πολεμώντας
μέ τίς περιουσίες τους
καί τόν ἑαυτό τους.
Σ' αὐτοὺς ἀνήκουν ὄλα τ' ἀγαθά
κι εἶναι αὐτοῖ οἱ ἐπιτυχημένοι.

۸۸ لَكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
وَأَوْلِيَّكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأَوْلِيَّكَ مُمْ
الْمُفْلِحُونَ

89. Ὁ ΑΛΛΑΧ εἰτόμασε γι' αὐτοὺς
Κήπους, πού κυλοῦν ἀπό
κἄτω τους ποτάμια,
ὅπου θά μένουν γιά πάντα.
Ἡ διαμονή τους στό παράδεισο
εἶναι ἡ μεγάλη Νίκη.

۸۹ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

90. **Κ**ι ἦρθαν οἱ νοθροί
ἀπ' τοὺς Ἀραβες
νομάδες πού μετάνιωσαν
γιά νά ζητήσουν τήν ἄδεια
νά μὴ βγοῦν γιά πόλεμο. Καί ἐκείνοι
πού διέψευσαν τόν ΑΛΛΑΧ καί
τόν Ἀπόστολό Του (εὐτυχῶς)
ἔμειναν καθισμένοι (ἀδρανεῖς).
Μιά σκληρὴ τιμωρία
θά πέσει πάνω στοὺς ἄπιστους.

۹۰ وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ
الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ
كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

80. Νά ζητήσεις γι' αυτούς
τῆ συγχώρηση ἢ νά μή ζητήσεις
τῆ συγχώρηση γι' αυτούς,
κι ἂν ζητήσεις γι' αυτούς
τῆ συγχώρηση (ἀκόμα)
κι ἔβδομηντα φορές, ὁ ΑΛΛΑΧ
δέν θά τοὺς συγχωρήσει,
καί τοῦτο ἐπειδὴ ἀρνήθηκαν
τὸν ΑΛΛΑΧ καί τὸν Ἀπόστολό Του.
Κι ὁ ΑΛΛΑΧ δέν καθοδηγεῖ
τὸ λαό πού τὸν παρακούει.

Ⓐ) اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ
تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ
يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْفَاسِقِينَ

81. **X** ἄρῃκαν ἐκεῖνοι πού δέν βγῆκαν
γιά τὸν πόλεμο μέ τὸν Ἀπόστολο
τοῦ ΑΛΛΑΧ γιά τὴν καθισιά τους
(κατὰ τὴν ἐκστρατεία στὸν Ταμπούκ),
κι ἀρνήθηκαν ν' ἀγωνιστοῦν
μέ τις περιουσίες τους καί
τὸν ἑαυτοὺς, ὅπερ τοῦ ΑΛΛΑΧ
καί εἶπαν: «Μὴ βγῆτε στή ζέστη».
(Σ' αὐτοὺς) νά πεῖς:
«Ἢ φοβιά τῆς Κόλασης εἶναι
ἀγριότερη στή ζέστη».
Ἄν μόνο μπορούσαν
νά τό καταλάβουν!

ⓑ) فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعِدِهِمْ حَالِ
رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يَجَاهِدُوا
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَقَالُوا لَا تَنْزِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ
أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ

82. Κι ἄς γελάσουν λίγο, κι ἄς κλάψουν
πολύ αὐτὴ εἶναι ἡ ἀμοιβή γιά ὅσα
κέρδισαν (ἀπ' τὰ ἔργα τους).

ⓓ) فَلْيَنْصَحُوا قَبْلَكَ وَلْيَبْكِوْا كَثِيرًا
جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

83. Κι ἂν ὁ ΑΛΛΑΧ σέ γυρίσει πίσω
σέ μιὰ ὁμάδα ἀπ' αὐτοὺς
καί σοῦ ζητήσουν τὴν ἀδεια γιά
νά βγοῦν ἔξω (μαζί σου), νά πεῖς:
«Ποτέ δέν θά ἔλθετε μαζί μου,
κι οὔτε θά πολεμήσετε
μαζί μου ἕναν ἐχθρό,
γιατί προτιμήσατε νά μείνετε
ἀδρανεῖς τὴν πρώτη φορά, (γι' αὐτό)
καθίστε μ' αὐτοὺς πού βραδυποροῦν».

ⓔ) فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ
فَأَسْتَدْنُوكَ لِذُرُوعٍ فَقُلْ إِنْ تَخَرُّوْا مَعِيَ
أَبَدًا وَلَنْ تَقْتُلُوْا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ
رَضِيتُمْ بِالْفُجُورِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا
مَعَ الْمُخَلَّفِينَ

84. Καί νά μή κάνεις ποτέ προσευχή
πάνω σέ κανένα νεκρό ἀπ' αὐτοὺς
(τοὺς ὑποκριτές) κι οὔτε νά σταθεῖς
πάνω στό τάφο του, γιατί
ἀρνήθηκαν τὸν ΑΛΛΑΧ καί
τὸν Ἀπόστολό Του καί
πέθαναν ὄντας διεστραμμένοι.

ⓖ) وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا
وَلَا تُقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ

85. Καί μή σέ θαμπώσουν
οἱ περιουσίες τους
καί τὰ παιδιά τους.

ⓗ) وَلَا يُغْنِيكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ
إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِمَا

Ἡ ἀγανάκτησή τους ἔγινε μετὰ πού ὁ ΑΛΛΑΧ κι ὁ Ἀπόστολός Του τούς πλοῦτισαν μὲ τ' ἀγαθὰ τους.

Κι ἂν μετανιώσουν, θά εἶναι τό καλύτερο γι' αὐτούς.

Ἄν ὁμως ἐπιστρέψουν (στά πονηρά τους μονοπάτια), ὁ ΑΛΛΑΧ θά τοῦ τιμωρήσει μὲ ἀνυπόφορα βάσανα στὸν κόσμο αὐτό καί στό μελλοντικό.

Δέν θά ἔχουν στή γῆ κανένα προστάτη οὔτε βοηθό.

وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
مِنْ فَضْلِهِ ۖ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا
لَّهُمْ ۗ وَإِنْ يَتُوبُوا يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ
عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَمَا لَهُمْ فِي
الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

75. Ἀνάμεσά τους ὑπάρχουν μερικοί πού ἔδωσαν ὑπόσχεση στὸν ΑΛΛΑΧ λέγοντας: Ἄν μᾶς ἔδινε πιό πολὺ ἀπ' τὴ Χάρη Του, (τότε) θά δίναμε σ' ἐλεημοσύνες, (στοῦ πτωχοῦς) καί θά εἰμασταν (εἰλικρινά) μὲ τούς ἐνάρετους (πού τηροῦν τὰ ὅρια τοῦ ΑΛΛΑΧ).

۞ وَمِنْهُمْ مَّنْ عَاهَدَ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ
تَأْتِيَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ لَتَصَّدَّقَنَّ
وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ

76. Ὅταν, ὁμως ὁ ΑΛΛΑΧ τούς χορήγησε ἀπ' τὰ ἀγαθὰ Του, γίνηκαν φιλάργυροι, καί στράφηκαν ἐνάντια στὴν ἐκπλήρωση τῆς ὑπόσχεσής τους.

۞ فَلَمَّا آتَاهُمُ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ
وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْتَدُونَ

77. Ὁ ΑΛΛΑΧ ὁμως ἔβαλε — σά συνέπεια — τὴν ὑποκρισία στὴς καρδιές τους μέχρι τὴν ἡμέρα πού θά Τὸν συναντήσουν, ἐπειδὴ παρέβηκαν τὴ Συμφωνία τους μὲ τὸν ΑΛΛΑΧ καί γιὰ τὰ ψέματα πού (ἐπανελημμένα) ἔλεγον.

۞ فَأَعْقَبَهُمْ نِقَاحًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ
يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ
وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ

78. Μήπως ἀγνοοῦν διό ὁ ΑΛΛΑΧ γνωρίζει τὰ μυστικά τους καί τίς κρυφές τους συζητήσεις κι ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι γνώστης γιὰ ὅλα τὰ ἀόρατα (πράγματα);

۞ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْصِمُ سِرَّهُمْ
وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّمُ السُّبُوتِ

79. **Ε** κείνοι (οἱ ὑποκριτές) πού κακίζουν τούς ἱκανοὺς πιστοὺς, οἱ ὁποῖοι ἐβελοντικά προσφέρουν ἐλεημοσύνες καί τούς ἀνίκανους νά βροῦν τίποτε νά δώσουν παρὰ μόνο τούς καρπούς τοῦ κόπου τους, — τούς χλευάζουν ὅλους — ὁ ΑΛΛΑΧ τούς (ἐπιστρέφει) τὸ χλευασμὸ πάνω τους, καί θά ἔχουν φρικτὴ τιμωρία.

۞ الَّذِينَ يَسْتُزُونَ الْمَطْرَعِينَ مِنْ
الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ
لَا يَجِدُونَ إِلَّا جَهْدَهُمْ
فَيَسْتَفْزِفُونَ مِنْهُمْ
يَسَخَّرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

70. Μήπως δέν ἔφτασαν σ' αὐτούς τὰ νέα ἐκείνου πού (ἔζησαν) πρὶν ἀπ' αὐτούς; — Γιά τή γενιά τοῦ Νῶε, καί τοῦ Ἄντ, καί τοῦ Θαμούντ — γιά τή γενιά τοῦ Ἀβραάμ, γιά τοὺς ἄνδρες τῆς Μάντιαν καί τίς καταστραμμένες πόλεις, — Σ' ὄλους αὐτούς ἦλθαν οἱ ἀπόστολοι τους μὲ καθαρά Σημεῖα. Δέν ἦταν ὁ ΑΛΛΑΧ πού τοὺς ἀδίκησε, ἀλλά μόνοι τους ἀδίκησαν τόν ἑαυτό τους.

﴿٧٠﴾ أَلَمْ يَأْتِهِم بَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَوَرَنُوهُمْ وَعَادُوا وَنَعَدُوا وَنُؤْمِرُوا
بِإِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ
وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
يَأْتِيَنَّهُمْ فَمَا كَانُوا يَظْلِمُهُمْ وَلَكِنْ
كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

71. **Π** ἰ Πιστοί, ἄνδρες καί γυναῖκες, ὑποστηρίζονται μεταξύ τους, ἐπιτάσσουν ὁ,τι εἶναι δίκαιο, κι ἀπαγορεύουν ὁ,τι εἶναι κακό, τηροῦν τακτική προσευχή, ἐφαρμόζουν τακτική ἐλεημοσύνη, κι ὑπακούουν στὸν ΑΛΛΑΧ καί τὸν Ἀπόστολό Του. Σίγουρα Ὁ ΑΛΛΑΧ πάνω τους θά στείλει τὰ ἔλεη Του, καί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Πανίσχυρος, Σοφός.

﴿٧١﴾ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ
أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ
الصَّلَاةَ وَنُؤِنُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ
إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

72. Ὁ ΑΛΛΑΧ ὑποσχέθηκε στοὺ Πιστοὺς — ἄνδρες καί γυναῖκες — Κήπους, πού κάτω τους κυλοῦν τὰ ποτάμια, γιά παντοτινὴ τους διαμονή, ὁμορφα μέρη σὲ Κήπους αἰώνιας εὐδαιμονίας. Ἡ μεγαλύτερη ὁμοῦς εὐδαιμονία εἶναι ἡ Χάρις τοῦ ΑΛΛΑΧ. Αὐτὴ εἶναι ἡ ὑπέροχη νίκη.

﴿٧٢﴾ وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكِنٌ طَيِّبَةٌ فِي
جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَرْضَوْنَ مِنْ اللَّهِ
أَكْبَرَ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

73. **Π** ! Προφήτη! ἀγωνίσου ἐνάντια στοὺς ἀπιστους καί στοὺς Ὑποκριτές καί νά εἶσαι σταθερός ἀπέναντί τους. Ἡ διαμονή τους εἶναι ἡ Κόλαση — τί ἄθλιο καταφύγιο πού θά ἔχουν!

﴿٧٣﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ
وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَهُمْ
جَهَنَّمُ وَيَسَّ الْمَصِيرُ

74. Ὁρκίζονται στὸν ΑΛΛΑΧ ὅτι τίποτε δέν εἶπαν (ἀπὸ ὁ,τι ἀποδίδεται σ' αὐτούς) κι ὁμοῦς πρόφεραν τὴ λέξη τῆς (βλαστήμιας) ἀπιστίας. Κι ἀρνῆθηκαν τὴν Πιστὴ μετά πού ἀσπάστηκαν τὸ Ἰσλάμ, προσπάθησαν νά κάνουν κάτι πού δέν μπόρεσαν νά τὸ ἀποκτήσουν.

﴿٧٤﴾ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ
قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ
إِسْلَامِهِمْ وَهَتُوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا

«Ἐμεῖς μόνο συζητούσαμε (άνόητα) καὶ παίζαμε». Πέες: «(Μήπως) ἦταν γιὰ τόν ΑΛΛΑΧ, τίς Ἐντολές Του καί τόν Ἀπόστολό Του πού ἐμπαίζατε»;

66. Μὴ δικαιολογεῖστε:

Ἔχετε ἀρνηθεῖ τὴν Πίστη, μετὰ πού τὴ δεχτήκατα. Ἄν συγχωρήσουμε μιὰ ομάδα ἀπὸ σᾶς, θὰ τιμωρήσουμε (μιὰ ἄλλη) ομάδα, γιατί ἐπέμεινε στὴν ἀπιστία.

67. **Q** Ἢ Ὑποκριτές κι οἱ Ὑποκριτριες μοιάζουν στὴ συμπεριφορά τους. Παροτρύνονται στὸ κακὸ κι ἀποφεύγουν τὴν καλοσύνη, ἔχοντας κλειστά τὰ χέρια τους, δὲν δίνουν τὴν ἔλεημοσύνη (γιατί εἶναι φιλάργυροι, οὔτε ξοδεύουν ὕπὲρ τοῦ ΑΛΛΑΧ). Λησιμόνησαν τόν ΑΛΛΑΧ καί Ἐκεῖνος τοὺς λησιμόνησε. (Πράγματι) οἱ Ὑποκριτές εἶναι ἀνυπάκουοι.

68. Ὁ ΑΛΛΑΧ ὑποσχέθηκε στοὺς Ὑποκριτές καί στίς Ὑποκριτριες καί στοὺς Ἀπιστοὺς τὴ Φωτιά τῆς Κόλασης γιὰ παντοτινὴ τοὺς διαμονή. Ἄρκετὴ (εἶναι) αὐτὴ γι' αὐτούς. Κι ὁ ΑΛΛΑΧ τοὺς καταράστηκε καί θὰ ἔχουν μόνιμα βάσανα.

69. Σάν (τὴν περίπτωσι) ἐκείνων (πού ἔζησαν) πρὶν ἀπὸ σᾶς: Ἦταν ἰσχυρότεροι ἀπὸ σᾶς σὲ δύναμη, καί πιο πολὺ πλούσιοι σὲ περιουσία καί σὲ παιδιὰ. Κι ἀπολαμβάναν ἀπ' τὸ μερίδιο τῶν ἀγαθῶν τους, κι ἐσεῖς ἀπολαμβάνατε ἀπ' τὸ δικὸ σας μερίδιο – ὅπως ἀπόλαυσαν ἐκεῖνοι πού ἦταν πρὶν ἀπὸ σᾶς ἀπ' τὰ ἀγαθὰ τους. Καί μῆκατε στὰ ἀνόητα ψεῦδη σας ὅπως κι ἐκεῖνοι ἔκαναν τὸ ἴδιο. Αὐτοί! Μάτια ἦταν τὰ ἔργα τους σ' αὐτὸ τόν κόσμον καί στὸ μελλοντικό. Κι αὐτοὶ οἱ ἴδιο θὰ εἶναι οἱ χαμένοι

كُنَّا نَحْمُزُ وَنَلْعَبُ قُلْ آيَاتِهِ
وَأَبَايَاهُ وَرَسُولُهُ كُنْتُمْ

تَسْتَهْزِئُونَ

۞ لَا تَعْدِرُوا فَمَا كُنْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ
تَعْتَفُ عَنْ مَا يَغْفِرُ يَغْفِرُ لَكُمْ فَعَذَابُ
مَا يَفْعَلُ بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ

۞ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ

مِنُ بَعْضٍ

يَأْبُرُونَ بِاللَّيْلِ وَبِالنَّهَارِ عَنِ
الْمَعْرُوفِ وَيَفْقَهُونَ آيَاتِ اللَّهِ
فَنَسِيحُهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ
الْفٰسِقُونَ

۞ وَعَدَّ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ

وَالْكٰفِرَاتِ نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِينَ
فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَةُ اللَّهِ
عَلَيْهِمْ

۞ كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ
مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا
فَأَسْتَفْعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَفَعْنَا
بِخَلْقِكُمْ كَمَا اسْتَفَعِ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضُّهُ كَالَّذِي
خَاصُوا أَوْلَادَكَ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ

κι δσους έχουν ανάγκη, γι' αυτούς πού χρησιμοποιούνται γιά τή διαχείρισή τους, γι' αυτούς πού οί καρδιές τους συμπλιώθηκαν (πρόσφατα) μέ τό 'Ισλάμ γιά τήν άπελευθέρωση τών δούλων (καί τών αιχμαλώτων), γιά εκείνους πού συνέβαλαν μέ χρήμα καί δανείστηκαν γιά νά συμπλιώσουν ανάμεσα στους άνθρώπους, γιά τούς (μοχθούντες), γιά τό έργο του ΑΛΛΑΧ καί γιά τούς οδοιπόρους. (Αυτή είναι ή μία) διαταγή άπ τόν ΑΛΛΑΧ. Κι ό ΑΛΛΑΧ είναι Παντογνώστης, Πάνσοφος.

وَالسَّكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهِمَا
وَالْمَوْلَاةَ فُلُوهُنَّ فِي الرِّقَابِ
وَالْعَرِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَيْنِ
السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ

61. 'Ανάμεσα στους ύποκριτές είναι εκείνοι πού κακίζουν τόν Προφήτη, καί λένε: «Είναι αυτός πού άκούει γιά δ,τι λέγεται. «Πές (τους): «(Άκούει) μέ τ' αυτιά δ,τι είναι τό καλύτερο κι' άληθινό γιά σās, πιστεύει στόν ΑΛΛΑΧ, κι έχει πίστη στους Πιστούς, κι είναι εδσπλαχνία γι' εκείνους άπό σās πού πιστεύουν». Αυτοί (δμως) πού βλέπουν τόν 'Απόστολο του ΑΛΛΑΧ θά έχουν αυστηρή τιμωρία.

۞ وَيُنذِرُ الَّذِينَ يُؤذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أَدْنَىٰ مِنَّا خَيْرٌ لَّكُم بَلِ اللَّهُ بِأَنَّ اللَّهَ يُؤْمِنُ بِاللَّوْمِينَ وَرَحْمَةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَالَّذِينَ يُؤذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

62. Γιά σās όρκίζονται στόν ΑΛΛΑΧ μέ σκοπό νά σās ελχαριστήσουν. 'Αλλ ό ΑΛΛΑΧ κι ό 'Απόστολός Του έχουν περισσότερο τό δικαίωμα άπ' (αυτή) τήν ικανοποίηση — — άν πράγματι πιστεύουν—.

۞ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَن يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ

63. Μήπως δέν γνωρίζουν ότι όποιος αντίτάσσεται στόν ΑΛΛΑΧ καί στόν 'Απόστολό Του, θά έχει τή Φωτιά τής Κόλασης, γιά παντοτινή του διαμονή; Αυτή είναι ή υπέρτατη δυσμένεια (μεγάλο άισχος).

۞ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُمْ مِّنْ عِبَادِ اللَّهِ وَرَسُولُهُ فَإِن لَّهُمْ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ

64. Οί 'Υποκριτές φοβούνται μήπως πάνω τους κατεβεί ένα άπ' τά Στάδια (ή Σούρα — κεφάλαιο — του Κορανίου) άποκαλύπτοντας σ' αυτούς δ,τι (στήν πραγματικότητα συμβαίνει) στίς καρδιές τους. Πές: «Χλευάζετε! κι όμως ό ΑΛΛΑΧ θ' άποκαλύψει αυτό πού φοβάστε».

۞ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَن نُّنَزِّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةً يُتَنَبَّهُ بِهَا فِي قُلُوبِهِمْ فَمَا أَنصَبُوا إِنَّا اللَّهُ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ

65. Κι άν τούς ρωτήσεις, θά δηλώσουν (μ' έμφαση)

۞ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا

ὅτι δὲν ἔρχονται στὴν προσευχή
παρὰ μόνο μὲ νοθρότητα καὶ
δὲν ξοδεύουν (γιά προσφορές)
παρὰ μόνο ἀναγκαστικά
χωρὶς τὴ θέλησή τους.

55. Νά μή σέ θαμπώνουν
οὔτε τὰ πλοῦτή τους,
κι οὔτε τὰ παιδιά τους
(στὴν πραγματικότητα)
ὁ ΑΛΛΑΧ σκοπεύει
νά τούς βασανίσει
μ' αὐτά (τὰ πράγματα)
στὴ ζωὴ αὐτῆ τοῦ κόσμου,
ἢ δὲ ψυχὴ τους νά βγεῖ μὲ δυσκολία
ἀπ' τὴν ἐπιμονὴ τους στὴν ἀπιστία.

56. Ὅρκιζονται στὸν ΑΛΛΑΧ,
ὅτι πραγματικά εἶναι ἀπὸ σᾶς.
Κι ὁμως δὲν εἶναι
ἀπ' τὴν ὁμάδα σας,
ἓνας λαὸς πού φοβᾶται
νά τοῦ συμβεῖ ὅτι συνέβη
στοὺς εἰδωλολάτρες.

57. Ἄν (μποροῦσαν νά) βροῦν
καταφύγιο, ἢ σπηλιά, ἢ
σήραγα τρέχουν ἀμέσως
σ' αὐτό.

58. Κι ἀνάμεσά τους ὑπάρχουν
ἄνθρωποι πού σέ κακίζουν
μὲ τὸ ἔργο (τῆς διανομῆς)
σχετικὰ μὲ τὴ μοῖρα
τῆς ἐλεημοσύνης (Ζακάτ).
Κι ἂν πάρουν μέρος
ἀπ' αὐτὴ – χαίρονται – ἂν ὁμως
δὲν πάρουν ἀπ' αὐτὴν,
νάτοι κιάλας πού ἀγαναχτοῦν
μὲ μεγάλη ὀργή.

59. Κι ἂν μόνο ἦταν εὐχαριστημένοι
ἀπ' ὅ,τι τούς ἔδωσε ὁ ΑΛΛΑΧ
κι ὁ Ἀπόστολός Του, καὶ εἶπαν:
«Μᾶς εἶναι ἀρκετός ὁ ΑΛΛΑΧ!
Ὁ ΑΛΛΑΧ κι ὁ Ἀπόστολός Του
θά μᾶς δώσουν ἀπ' τὴ γενναιοδωρία τους.
Στὸν ΑΛΛΑΧ στρέφομε
(ὄλες) τὶς ἐλπίδες μας».

60. **Σ** τ' ἀλήθεια) οἱ ἐλεημοσύνες
εἶναι γιά τούς φτωχοὺς

وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كَسَالٌ
وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهِونَ

۞ فَلَا تُحِبُّكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِمَا فِي الْحَبْسِ
الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ

۞ وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ
وَمَا هُمْ بِمِنكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ
يَفْرُقُونَ

۞ لَوْ يَخْتَدُونَ مَلَجًا أَوْ مَعْرَتًا
أَوْ مُدْخَلًا لَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ
يَجْمَحُونَ

۞ وَمِنْهُمْ مَن يَلْزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ
أَعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا
مِنْهَا إِذَا هُمْ يَحْطَبُونَ

۞ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ
سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

وَرَسُولُهُ إِنَّا لِلَّهِ رَاغِبُونَ

۞ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ

μέχρι πού ήρθε ή 'Αλήθεια
καί φανερώθηκε ή διαταγή
(τό Θέλημα) του ΑΛΛΑΧ,
προκαλώντας τήν ἀηδία τους.

الْأُمُورَ حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ
كَرَهُونَ

49. **Κ**ι ανάμεσά τους υπάρχουν
μερικοί πού λένε:
«Δώσε μου τήν ἀδεια
(τής εξαιρέσης) και
μη μέ εκθέσεις σε δοκιμασία.
«Μήπως δέν έπεσαν και δλας
στη δοκιμασία;
Κι η κόλαση πράγματι
θά περιτριγυρίσει τούς "Απιστους.

﴿٤٩﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ ائْذِنْ لِي وَلَا تَنْصِبْ لِي
الْآلِي فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِن جَهَنَّمَ
لَحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ

50. "Αν σου συμβεί κάτι τό καλό,
δυσασετούνται, κι αν όμως
μία άτυχία πέσει πάνω σου,
λένε: «Από πρίν ήήραμε
— βέβαια — τις προφυλάξεις μας»,
κι άπομακρύνονται χαρούμενοι.

﴿٥٠﴾ اِن يُصِيبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَاِن تُصِيبْكَ
مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ اَخَذْنَا اَمْرًا مِنْ قَبْلٍ
وَيَقُولُوا وَهُمْ قَرِحُونَ

51. Πές: «Τίποτε δέν θά συμβεί
σε μάς, εκτός αν δέν τό έγραψε
ό ΑΛΛΑΧ γιά μάς.
Αυτός είναι ό Πρωστάτης μας».·
Και τόν ΑΛΛΑΧ μονάχα
ας έμπιστεύονται οί Πιστοί!

﴿٥١﴾ قُلْ اِن يُصِيبْنَا اِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا
هُوَ مُؤْتِنًا وَعَلَى اللَّهِ فَايْتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

52. Πές: «Μήπως περιμένετε
νά συμβεί σε μάς
Ένα άπ' τά δύο (μεγαλειώδη)
άγαθά — μαρτυρία — ή Νίκη); —
'Εμείς όμως περιμένουμε νά σάς πέσει
ή τιμωρία από τόν ΑΛΛΑΧ — από
μέρους Του — νά σάς στείλει
τήν τιμωρία Του
ή μέ τά χέρια μας.
'Ετσι περιμένετε κι έμεις
έπίσης μαζί σας θά περιμένουμε».

﴿٥٢﴾ قُلْ هَلْ تَرْتَضُونَ بِنَا اِلَّا اِحْدَى
الْحُسْبَيْنِ وَنَحْنُ نَرْتَضُ بِكُمْ اَنْ
يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِ وَاَوْ
يَاْتِيَكُمْ فَتَرْتَضُوا اِلَيْنَا مَعَكُمْ
مُتَرْتَضُونَ

53. Πές (στους ύποκριτές):
«Ξοδεύετε εκούσια ή άκούσια.
'Από σάς δέν θά γίνονιν δεκτά,
γιατί ήσασταν λαός
παράνομος και κακοήθης».

﴿٥٣﴾ قُلْ اَنْتُمْ تَطَّوَعًا اَوْ كَرْهًا اِن
يُقْبَلْ مِنْكُمْ وَانْكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا
فَاسِقِينَ

54. 'Η αίτια πού έμποδίζει νά γίνονιν
δεκτές οί προσφορές τους είναι:
ότι άρνήθηκαν τόν ΑΛΛΑΧ και
τόν 'Απόστολό Του,

﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَهُمْ اَنْ يُقْبَلَ مِنْهُمْ تَفَقُّهُهُمْ
اِلَّا اَنْهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

43. **Q** ΑΛΛΑΧ σέ συγχώρησε.
Γιατί (δμως) έδωσες σ' αυτούς
τήν άδεια (καί δέν περίμενες)
μέχρις ότου φανερωθεί σέ σένα
όσοι έλεγαν τήν άλήθεια
καί νά μάθεις τούς ψευτές;

﴿٤٣﴾ عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى
تَسْتَبِينَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ
الْكَاذِبِينَ

44. Δέν θά ζητήσουν
άπό σένα άδεια – εκείνοι
πού πιστεύουν στόν ΑΛΛΑΧ καί
τήν Έσχατη Ήμέρα –
νά άγωνίζονται μέ τις περιουσίες τους
καί μέ τόν ίδιο τόν έαυτό τους.
Ό ΑΛΛΑΧ γνωρίζει (καλά) αυτούς
πού κάνουν τό καθήκον τους ειλικρινά.

﴿٤٤﴾ لَا يَسْتَنْدِئُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ لِلَّهِ وَاللَّهُ عَلَيْهِ بِالنَّاصِيَةِ

45. Κι όμως σου ζητούν
τήν άδεια εκείνοι πού
δέν πιστεύουν στόν ΑΛΛΑΧ
καί τήν Έσχατη Ήμέρα,
πού οί καρδιές τους άμφιβάλλουν,
καί στήν άμφιβολία τους περιπλέουν.

﴿٤٥﴾ إِنَّمَا يَسْتَنْدِئُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَرْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ
فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ

46. Κι άν ήθελαν νά βγούν
(γιά νά πολεμήσουν)
θά προετοιμάζονταν
μέ τρόφιμα καί όπλα.
Ό ΑΛΛΑΧ όμως δέν θέλησε νά βγούν
(γιατί στ' άλήθεια
οί ίδιοι δέν ήθελαν),
γι' αυτό τούς έμποδισε
νά βραδυπορούν (πίσω).
Κι είπώθηκε (σ' αυτούς):
«Καθείστε μ' αυτούς πού κάθονται
(νωθροί κι άβουλοί)».

﴿٤٦﴾ * وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ
عُدَّةً وَلَكِنَّ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ
وَقِيلَ أَفَأَعْدُوا مَعَ الْقَاعِبِينَ

47. Άν είχαν βγει μαζί σας,
δέν θά σάς (χρησίμευαν),
άλλά θά αυξάναν
τις δυσκολίες σας – κινούμενοι
άπ' τό ένα μέρος στό άλλο –
ανάμεσα σας, καί θά έσπερναν
άνταρσίες ανάμεσα σας και
θά ύπήρχαν μερικοί άπό σάς πού
θά άκουαν σ' αυτούς.
Ό ΑΛΛΑΧ γνωρίζει
αυτούς πού είναι άδικοι.

﴿٤٧﴾ لَوْ خِرْنَا فِيكُمْ مَاتًا
رَادُوا وَكُنَّا لِأَجْبَالٍ وَأَلَا وَضَعُوا خَلْقَكُمْ
يَعْبُوكُمْ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمْعُونُ لَهُمُ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

48. Βέβαια κι άπό πριν
συνωμοτούσαν γιά άνταρσία,
άναποδογυρίζουν τις γνώμες τους
ανάμεσα τους γιά νά ραδιουργούν,

﴿٤٨﴾ لَقَدْ أُنْبِئُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ

39. Ἄν δέν βγεῖτε (γιά ἀγώνα)
θά σᾶς τιμωρήσει
μέ σκληρά βάσανα, καί
θά σᾶς ἀντικαταστήσει μ' ἄλλο λαό,
τόν ἴδιο ὁμως (τόν ΑΛΛΑΧ)
δέν θά τόν βλάψετε σέ τίποτα.
(Γιατί) ὁ ΑΛΛΑΧ
εἶναι Παντοδύναμος.

٣٩ إِلَّا تَنْصُرُوا يَتَذَكَّرْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
وَيَسْتَبَدِّلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَنْصُرُوهُ
شَيْئًا وَاللَّهُ عَمَلٌ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

40. Ἄν δέν βοήθησετε
(τόν Μοχάμμαντ)
πράγματι τόν βοήθησε, ὁ ΑΛΛΑΧ,
ὅταν οἱ Ἄπιστοι τόν καταδίωξαν,
δέν εἶχε περισσότερο
ἀπό ἓνα σύντροφο,
καί νά οἱ δυό τους
μέσα σέ μία σπηλιά.
Κι ὅταν εἶπε στό σύντροφό του:
«Μή λυπᾶσαι, (γιατί)
ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι μαζί μας»,
τότε ὁ ΑΛΛΑΧ ἔστειλε πάνω του
τή γαλήνη Του, καί
τόν ὑποστήριξε μέ στρατιῶτες
— πού δέν τοὺς βλέπατε —
καί ταπεινώσε (στά βάθη)
τόν λόγο τῶν Ἄπιστων,
ἐνῶ τό λόγο τοῦ ΑΛΛΑΧ
τόν ἀνέβασε (στά ὕψη). (Γιατί
ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Πανίσχυρος, Σοφός.

٤٠ إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا تَارَةً أُخْرَى إِذْ هُمَا فِي
الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّا
اللَّهُ مَعَنَا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَنْزَلَهُ
يُخَوِّدُ لِرِزْقِهَا وَيَجْعَلُ كَيْدَهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا أَلْسِنًا لِّسَانًا وَاللَّهُ
عَمَلٌ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

41. Προχωρεῖτε (ὅποια ἀρματοσιά
κι ἂν ἔχετε) ελαφριά ἢ βαρεία,
κι ἀγωνισαίτε μέ τίς
περιουσίες σας καί τόν ἑαυτοῦ σας
γιά τήν θρησκεία τοῦ ΑΛΛΑΧ.
Αὐτό εἶναι τό καλύτερο γιά σᾶς,
ἂν καταλαβαίνατε.

٤١ أَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا
بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

42. Ἄν ἐπρόκειτο γιά κοσμικό
εὐκολο κέρδος μ' ἀπλό ταξίδι,
τότε (ὄλοι) θά σέ ἀκολουθοῦσαν
(χωρίς ἀμφιβολία). Ὅμως
ἡ ἀπόσταση ἦταν μακρινή
(καί ἐβάρυνε) πάνω τους.
Καί (μ' ὅλα ταῦτα)
ὀρκίζονταν στόν ΑΛΛΑΧ
(λέγοντας):
«Ἄν μόνο μπορούσαμε,
θά βγαίναμε (βέβαια) μαζί σας.
Μόνοι τους κατάρτησαν
τόν ἑαυτοῦ τους
(μέ τό ψεύτικο ὄρκιο),
καί ὁ ΑΛΛΑΧ γνωρίζει
ὅτι εἶναι ψεῦδες.

٤٢ لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا
قَاصِدًا لَآتَيْنُكُمْ وَلَٰكِنْ بَعُدْنَا
عَلَيْهِمُ الثَّقَلَانِ وَسَيَحْمِلُونَ بِاللَّهِ لَوْ
أَسْطَظَعْنَا لَحَرْجَنَا مِمَّا يَمْكُرُ بِكَ كَوْنًا
أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

οί πλευρές τους κι οί πλάτες τους —
 άπ' τήν άναζωπύρωση τής φωτιάς
 τής Κόλασης, (θά τούς πούν):
 «Αυτός είναι (ό θησαυρός)
 πού θάβετε γιά τόν έαυτό σας —
 δοκιμάστε (λοιπόν) τήν άμοιβή γιά ό,τι μαζεύατε!

يَا جِبَاهُهُمْ وَجُوهُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا
 مَا كُنْتُمْ تَسْتَرُونَ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ
 تَكْتُمُونَ

36. ι μήνες — στόν ΑΛΛΑΧ — είναι
 δώδεκα (σ' Ένα χρόνο) όπως
 αναφέρεται ό αριθμός τους
 στό Βιβλίό του ΑΛΛΑΧ,
 τήν ήμέρα πού δημιούργησε
 τούς ουρανούς καί τή γή.
 'Απ' αυτούς είναι τέσσερις, πού
 ό πόλεμος άπαγορεύεται — αυτή είναι
 ή σωστή χρήση τους στή θρησκεία —
 Γι' αυτό μήν άδικείτε τόν έαυτό σας
 κατά τή διάρκειά τους,
 καί πολεμάτε τούς άπιστους
 όλους μαζί, όπως κι αυτοί
 σās πολεμοῦν όλους μαζί,
 καί μάθετε ότι ό ΑΛΛΑΧ είναι
 μ' εκείνους πού Τόν φοβούνται.

٣٦ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ
 شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الَّذِينَ
 أَلْفَيْهِمْ فَلَا تَطْلُبُوا فِيهِمْ أَنْفُسَكُمْ وَاقْتُلُوا
 الْمُشْرِكِينَ
 كَأَقْوَ كَمَا يَقْتُلُوكُمْ كَأَقْوَ
 وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

37. (Βέβαια) ή μετάθεση ενός
 άπαγορευμένου μηνός μετά τόν άλλο
 είναι αύξηση στήν 'Απιστία,
 πού έξαπατά τούς 'Απιστους,
 γιατί τό κάνουν νόμιμο σ' Ένα χρόνο,
 καί παράνομο στόν άλλο χρόνο,
 ώστε νά συμπληρώσουν
 τόν αριθμό τών μηνών, πού
 είναι άπαγορευμένοι άπ' τόν ΑΛΛΑΧ,
 καί νά κάνουν έτσι νόμιμους
 τούς άπαγορευμένους.
 Φαίνεται νά εύχαριστούνται
 άπ' τίς κακίες τους.
 'Ο ΑΛΛΑΧ όμως δέν καθοδηγεί
 Ένα λαό πού έπιμένει
 στήν άπιστία.

٣٧ إِنَّمَا النَّسِيءُ: زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُبَدِّلُ بِهِ
 الَّذِينَ كَفَرُوا يُجِلُّونَهُ عَامًا وَنَحْوَهُونَهُ عَامًا
 لِيُؤْاطُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ
 اللَّهُ زَيْنٌ لَهُمْ سُوءِ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
 الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

38. ﴿٩﴾ 'Εσείς πού πιστεύσατε!
 Τι συνέβη σέ σās, όταν
 σās είπαν νά βγείτε γιά
 τόν άγώνα ύπέρ του ΑΛΛΑΧ,
 κι εσείς προσκολληθήκατε
 βαριά στή γή;
 Μήπως προτιμήσατε
 τή ζωή αυτού του κόσμου,
 άντι τής Μέλλουσας (ζωής);
 Πολύ μικρές είναι
 οι άπολαύσεις αυτής τής ζωής
 σέ σύγκριση μέ τίς (άπολαύσεις)
 τής Μέλλουσας (ζωής).

٣٨ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا
 قِيلَ لَكُمْ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَنَا قُلْتُمْ لِلِ
 الْأَرْضِ أَرْضِنَاهُمْ بِأَمْشُورِهِمُ الدُّنْيَا مِنَ
 الْآخِرَةِ فَمَا مَتَّعَ النَّاسُ إِلَّا قَلِيلًا

(πού βγήκαν) απ' τὰ χείλια τους
καί πού μιμοῦνται
τά λόγια ἐκείνων πού ἀρνήθηκαν,
(παλιά) ἀπό πρίν, τήν Πίστη.
Ἄς πέσουν στή καταστροφή.
Πῶς ἔχουν ἀπομακρυνθεῖ
ἀπ' τήν Ἀλήθεια στρέφοντας πρός τό ψεῦδος!

بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِن قَبْلِ قَاتِلِهِمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ

31. Πῆραν τούς ἱερεῖς τους καί
τούς ἀναχωρητές (μοναχοῦς) τους,
γιά κυρίους, ἀντί τόν ΑΛΛΑΧ
καί (πῆραν γιά Κύριο) τους,
τό Μεσσία τό γιό τῆς Μαριάμ,
ἄν καί εἶχαν διαταχθεῖ
νά μή λατρεύουν παρά μόνο
τόν ΑΛΛΑΧ, τόν Ἐνα.
Δέν ὑπάρχει παρά μόνο
ὁ ΑΛΛΑΧ. Δόξα στήν Παντοδυναμία Του!
(πολύ μακριά εἶναι Ἐκεῖνος)
γιά νά ἔχει συνεταιίρους μ' Αὐτόν.

۳۱ اَتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ
أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ
وَمَا أُرُوا إِلَّا لِيُعْبَدُوا مَالًا وَحَدِيثًا آيَاتٍ إِلَّا
مُؤَسَّسَاتُهُمْ عَمَّا بَشَّرُوكُنَّ

32. **Β** ἔλουν νά σβῆσουν
μέ τὰ στόματά τους τό Φῶς
(τό Κοράνιο) τοῦ ΑΛΛΑΧ,
ὁμως ὁ ΑΛΛΑΧ δέν τό ἐπιτρέπει,
ἀλλά θά συμπληρωθεῖ τό Φῶς Του
(μέ τήν ἀνούωση τοῦ Ἰσλάμ), ἀκόμα
κι ἄν οἱ Ἄπιστοι τό ἀπεχθάνονται.

۳۲ يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى
اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُنِيرَهُ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

33. Εἶναι Ἐκεῖνος πού ἔστειλε
τόν Ἀπόστολό Του (Μοχάμαντ)
μέ τήν ὁδηγία, καί τήν ἀληθινή
θρησκεία γιά νά προκηρύξει
πάνω ἀπ' ὅλες τίς θρησκείες,
ἀκόμα κι ἄν οἱ ἄπιστοι
τήν ἀπεχθάνονται.

۳۳ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى
وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظَاهِرَهُمْ وَعَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا
كُرْهًا أَلْتَشْرِكُونَ

34. Ὡ! Ἐσεῖς πού πιστέψατε! Εἶναι
πολλοί οἱ ἱερεῖς κι οἱ ἀναχωρητές
(μοναχοί) πού παίρνουν δόξα
τίς περιουσίες τῶν ἀνθρώπων,
κι ἀπομακρύνουν τούς ἑαυτούς τους
καί τούς ἄλλους ἀπ' τό Δρόμο
τοῦ ΑΛΛΑΧ. Ἐκεῖνοι πού συσσωρεύουν
χρυσάφι κι ἀσήμ, καί δέν τό ξοδεύουν
ὑπέρ τοῦ ΑΛΛΑΧ. Ἀνάγγειλε σ' αὐτούς
σκληρῆ τιμωρία.

۳۴ • يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن كَثِيرًا مِنْ
الْأَحْبَارِ وَالرُهَبَانِ لَتَأْكُلُونَ
أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَطْلِ وَبِضُورٍ عَنِ
سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ
وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

35. Τήν Ἡμέρα πού θά λιώνουν
(ὁ χρυσός καί τό ἀσήμ) καί φωτιά
τῆς κόλασης καί καυτηριάζονται μ' αὐτά
τά μέτωπά τους,

بَشِّرْهُمْ يَوْمَ يُصَيَّبُ عَلَيْهِمْ
يَوْمَ نَجْمُ عَلَيْهَا فِي نَارٍ جَهَنَّمَ فَتَكُونُ

ή γή μ' δλο πού ήταν εδρúχωρη
κι έπειτα, γυρίζατε γυρνώντας
τά νύτα (στόν έχθρό), ύποχωρήσατε.

قُرْآنِهِ مُذْبِرِينَ

26. Έπειτα έστειλε ό ΑΛΛΑΧ
τή γαλήνη Του πάνω
στόν 'Απόστολό Του και
στούς Πιστούς, κι έστειλε
στρατιώτες πού δέν τούς βλέπατε,
και τιμώρησε όσους ήταν 'Απιστοι.
κι αυτή είναι
ή άμοιβή τών 'Απιστών.

قُرْآنَ اللَّهِ سَكِينَةً عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى
الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا
وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ
الْكَافِرِينَ

27. (Πάλι) ό ΑΛΛΑΧ - παρ' όλα - αυτά
συγχωρεί αυτόν πού θέλει,
(γιατί) ό ΑΛΛΑΧ είναι
Πολυεύσπλαχνος, 'Ελεήμονας.

قُرْآنَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

28. ﴿٢٨﴾ ! 'Εσείς πού πιστέψατε!
Οι Είδωλολάτρες -στ' αλήθεια -
είν' άκάθαρτοι,
κι άς μη πλησιάζουν
τό άπαράβατο Τέμενος - μετά άπ' αυτό
τό δικό τους χρόνο, - κι άν-
φοβηθείτε τή φτώχεια,
πολύ γρήγορα ό ΑΛΛΑΧ
θά σάς πλουτίσει
μέ (τούς θησαυρούς)
τής χάρις Του - άν τό θέλει -,
(γιατί) ό ΑΛΛΑΧ είναι
Παντογνώστης, Πάνσοφος.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ
نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ
عَيْلَةً فَتَسَوْفَ يُغْنِيَكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ
بِشَاءِ اللَّهِ لَشَيْءٌ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

29. Πολεμάτε αυτούς
πού δέν πιστεύουν στόν ΑΛΛΑΧ,
κι ούτε στήν Έσχατην 'Ημέρα,
και δέν άπαγορεύουν αυτό
πού άπαγόρευσε ό ΑΛΛΑΧ
κι ό 'Απόστολός Του (Μοχάμμαντ),
κι ούτε άναγνωρίζουν τήν άληθινή θρησκεία
(άκόμη κι άν είναι)
άπ' τό Λαό πού του δόθηκε
ή Βίβλος (δηλ. τούς 'Εβραίους)
μέχρις ότου δώσουν τό φόρο
ύποτέλειας (τζίζγια) μέ έκούσια
ύποταγή, κι (αίσθανθούν)
τόν έαυτό τους ταπεινωμένο.

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا
بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ
وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ
يَدَيْهِمْ وَهُمْ صَاغِرُونَ

30. **Κ** ι είπαν οι Έβραίοι ότι
ό Έσδρας ήταν γιός του ΑΛΛΑΧ.
Κι είπαν οι Χριστιανοί ότι
ό Μεσσίας ήταν γιός του ΑΛΛΑΧ.
Αυτά είναι λόγια

وَقَالَ الْيَهُودُ عِزَّرُ بْنُ اللَّهِ وَقَالَ
النَّصْرِيُّ الْمَسِيحُ بْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ

16. Ἡ μήπως νομίζετε ὅτι
θά ἐγκαταλειφθεῖτε (χωρὶς δοκιμασία)
σάν νά μή γνωρίζει
ὁ ΑΛΛΑΧ ἐκείνους
ἀπὸ σᾶς πού ἀγωνίστηκαν τίμια
καί δέν πήραν γιά συμμαχοῦς
(καί προστάτες) παρά μόνο
τόν ΑΛΛΑΧ, τόν Ἀπόστολό Του
καί (τήν κοινοτήτα) τόν Πιστών;
(Ἄλλ' ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι
Εἰδικός γιά ὅ,τι κάνετε.

⑫ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَسَاءَ يَعْلَمُ اللَّهُ
الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ
وَلِجَهَدِ اللَّهِ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

17. **Δ** ἐν ἦταν δυνατό γι' αὐτούς
πού συνταίριαζαν ἄλλους θεούς
μέ τόν ΑΛΛΑΧ καί νά προσέχουν
τούς τόπους λατρείας τοῦ ΑΛΛΑΧ,
ἐνῶ αὐτοί οἱ ἴδιοι μαρτυροῦν
στόν ἑαυτό τους τήν ἄπιστία.
Τά ἔργα τους δέν θά καρποφορήσουν
καί στή Φωτιά θά μείνουν γιά πάντα.

⑬ مَا كَانَ لِلشَّركِينَ أَنْ يَعْبُرُوا مَسْجِدَ
اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِم بِالْكُفْرِ أُولَئِكَ
حَبِطَتِ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِهِمْ
يَخْلَدُونَ

18. Οἱ τόποι τῆς λατρείας τοῦ ΑΛΛΑΧ
πρέπει νά συντηροῦνται
καί νά συντηροῦνται
μόνο ἀπ' τούς πιστεύοντες
στόν ΑΛΛΑΧ καί στήν Ἐσχατή
Ἡμέρα, πού τηροῦν (τακτική)
προσευχή κι ἐφαρμόζουν
(τακτική) ἐλεημοσύνη καί
δέν φοβοῦνται (κανένα)
παρά μόνο τόν ΑΛΛΑΧ.
Αὐτοί – βεβαίως – εἶναι
ἀπ' τούς καθοδηγούμενους.

⑭ إِنَّمَا يَعْبُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى
الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَئِكَ
أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُتَّقِينَ

19. Μήπως κάνετε ἐξίσου ἐκεῖνο πού
φέρει νερό στοὺς προσκυνητές
(τοὺς Χάτζ) καί συντηρεῖ τό ἀπαράβατο
Τέμενος, μ' ἐκεῖνον πού πίστεψε
(μ' ἐδοσέβεια) στόν ΑΛΛΑΧ,
καί στήν Ἐσχατή Ἡμέρα
καί ἀγωνίστηκε γιά τῆ θρησκεία
τοῦ ΑΛΛΑΧ;
Δέν ἐξισοῦνται μπροστά
στόν ΑΛΛΑΧ. Ὁ ΑΛΛΑΧ
δέν καθοδηγεῖ τούς ἀδίκους.

⑮ • أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ
وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

20. Ἐκεῖνοι πού πίστεψαν καί
μετανάστεψαν καί μόχθησαν
(μ' ὅλα τὰ μέσα)
ὕπερ τοῦ ΑΛΛΑΧ
μέ τίς περιουσίες τους καί
τόν ἴδιο τόν ἑαυτό τους,

⑯ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَابُوا وَجَاهَدُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

10. Καί δέν σέβονται στόν Πιστό, τό δεσμό ουτε τής συγγένειας, ουτε τής συμφωνίας.
Εἴν' αὐτοί πού παραβιάζουν κάθε δρκο.

﴿ لَا يَرْفُقُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً
وَأُولَئِكَ مُمْرِعُونَ ﴾

11. **A**ν δμως μετανοιώσουν και διατηρησουν τήν (τακτική) προσευχή και εφαρμόσουν (τακτική) ἔλεημοσύνη, εἶναι, - τότε - ἀδέλφια σας στήν Πίστη. Μ' αὐτό τόν τρόπο ἐξηγουμε ἀναλυτικά τίς Ἐντολές, γιά λαό πού ἔχει κατανόηση.

﴿ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَاتَّوُوا الزَّكَاةَ فَابْخَرْتُمْ فِي الَّذِينَ
أُذِنْتُمْ لَهُمْ فَمَنْ يَبْعُد
وَنَفَضَلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴾

12. Ἄν δμως παραβιάσουν τόν δρκο τους - μετά τή συνθηκολόγησή τους - και χλευάσουν τήν Πίστη σας - τότε πολεμείστε τούς ἀρχηγούς τής ἀπιστίας γιατί δέν κρατοῦν τόν δρκο τους, μήπως θά σταματήσουν.

﴿ فَإِنْ تَكَفَرُوا مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ
عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ
فَقَاتِلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ
لَا أَيْمَنَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْهَوْنَ ﴾

13. **M**ήπως δέν θά πολεμήσετε ἕνα λαό, πού παραβίασε τούς δρκους (τής Πίστης) του και συνωμότησε νά διώξει τόν Ἀπόστολο, κι αὐτοί πῶτοι ἄρχισαν τήν ἐπίθεση ἐναντίον σας; Μήπως τούς φοβάστε; (Ὁχι βέβαια)! Τόν ΑΛΛΑΧ - εἶναι πῶ δίκαιο - νά φοβάστε (περισσότερο) ἄν εἰστε Πιστοί!

﴿ أَلَا تَقْتُلُونَ قَوْمًا نَكَحُوا أَخْيَهُمْ
وَهَمُّنَا بِالْإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ يَدَّبُّوكُمُ
أَوَّلَ مَرَّةٍ فَتَخَسَفْتُمْ قَالَهُ أَحْسَنُ أَنْ
تَخَسَفُوهُ إِنَّكُمْ مَعْرِضُونَ ﴾

14. Πολεμᾶτε τους, κι ὁ ΑΛΛΑΧ θά τους τιμωρήσει μέ τὰ χέρια σας, και θά τους ντροπιάσει και (θά σᾶς βοηθήσει) νά τους νικήσετε, και θά θεραπεύσει τήν ὀργή στά στήθη ἐνός λαοῦ πού εἶναι Πιστός.

﴿ قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ
وَيُخْزِيهِمْ وَيَضْرِبُكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَسْفِ
صُورًا قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴾

15. Καί θά καθαρίσει τίς καρδιές τους ἀπό τήν ἀγανάκτηση και θά συγχωρήσει ὁ ΑΛΛΑΧ ὅποιον θέλει, γιατί εἶναι Παντογνώστης, Πάνσοφος.

﴿ وَيَذِيبُ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَسْفِ
عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ ﴾

(πολεμάτε και) σκοτώνετε
τους Ειδωλολάτρες,
όπουδήποτε κι αν τους βρείτε,
και συλλάβετε τους
και πολιορκείτε τους
και στήστε τους παγίδες
μέ κάθε (πολεμικό) στρατήγημα.
*Αν όμως μετανοιώσουν
και διατηρήσουν τήν τακτική
προσευχή κι εφαρμόσουν
(τακτική) ελεημοσύνη, τότε
άφειστε τους ελεύθερους.
Γιατί ο ΑΛΛΑΧ είναι
Πολυεύσπλαχνος, Πολυεπιεικής.

الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ
وَخُذُوهُمْ وَأَحْصُوا رُؤُوسَهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ
كُلَّ مَرْجَبٍ قَائِنًا تَائِبُوا وَأَقَامُوا
الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا
سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

6. Κι αν κανεις
απ' τους Ειδωλολάτρες
σου ζητήσει ασυλο,
παραχώρησέ του το, ώστε
νά μπορεί ν' ακουει
τά Λόγια του ΑΛΛΑΧ
κι έπειτα συνόδεψέ τον
(σέ μέρος) όπου μπορεί
νά έχει ασφάλεια. Κι αυτό,
γιατί είναι ένας λαός που άγνοει.

① قَالَن أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَةَ
اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَّا يَعْلَمُونَ

7. Πώς μπορεί νά υπάρχει
συνθήκη – προστά στον ΑΛΛΑΧ
και τον Άποστολό Του – μέ
τους Ειδωλολάτρες! Έξαιρούνται
έκείνοι που συνθηκολογήσατε μαζί τους
δίπλα στο Άαπαράβατο Τέμενος.
*Όσο διάστημα έκείνοι είναι
συνεπείς, τόσο διάστημα
νά είστε κι έσείς. Γιατί
ο ΑΛΛΑΧ αγαπά τους δικαίους.

② كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ
عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ
عَاهَدْتُمْ عِنْدَ النَّجْدِ الْحَرَامِ قَالُوا
اسْتَفْتُوا لَكُمْ فَاسْتَفْتُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ
بِحُبِّ الْغَايِبِينَ

8. Πώς (μπορεί εκεί νά υπάρχει
συνθήκη) έφ' όσον αν σās νικήσουν
δέν σέβονται τό δεσμό ούτε
της συγγένειας, ούτε τις συμφωνίες;
σās Ικανοποιούν μέ τά (όραία
λόγια) απ' τά χείλια τους, άλλ' οι
καρδιές τους είναι ενάντιες.
Οι πιό πολλοί απ' αυτούς
είναι κακοήθεις.

③ كَيْفَ كَانَ يَنْظُرُوا عَلَيْكُمْ
لَا يَرْفَعُوا فِيكُمْ إِلًّا
وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى
قُلُوبُهُمْ وَأَكْزَرُهُمْ فَاسِقُونَ

9. Αντάλλαξαν τά έδάφια του ΑΛΛΑΧ
(τό Κοράνιο) μέ μικρή αξία
κι έμπόδισαν τον έαυτό Του
και (τους Πιστούς) απ' τη θρησκεία.
*Άθλιο είναι αυτό που κάνανε.

④ اسْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ تَمَتًّا قَلِيلًا
فَصَدَّوْا عَنِ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

(9) Τό στάδιο «'Αλ – Τάουμα» –
ή Μετάνοια ή
«Μπαρά – ατ» 'Απαλλαγί – άθώωση.
Μεντίνα σέ 129 έδάφια

1. **Μ**ιά άπαλλαγί από τή συνθήκη
πού είχε γίνει με τούς ειδωλολάτρεις
(πού αυτοί έχουν παραβιάσει). Αυτή
ή άπαλλαγί γίνεται από τόν ΑΛΛΑΧ
καί τόν 'Απόστολό Του:

① بَرَآءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى
الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

2. Πορευθείτε για τέσσερις
μήνες πάνω στη γή (δπως θέλετε)
καί μάθετε, ότι δέν μπορείτε νά βάλετε
τόν ΑΛΛΑΧ σέ θέδη άδυναμίας
(νά υπερισχύσετε με τά
ψευδή σας), γιατί ό ΑΛΛΑΧ
θά ντροπιάσει τούς άπιστους.

② فَيَصْحَبُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا
أَنَّكُمْ غَيْرُ مُجِزِينَ اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ يُخَذِّبُ
الْكَافِرِينَ

3. (Μιά άπαλλαγί τής συνθήκης
με τούς ειδωλολάτρεις) και μία
γνωστοποίηση άπ' τόν ΑΛΛΑΧ
καί τόν 'Απόστολό Του
κατούς άνθρωπος (συναθροισμένους)
κατά τήν ήμέρα
του Μεγάλου Προσκυνηματος (Χάτζ),
ότι – ό ΑΛΛΑΧ κι ό 'Απόστολός Του
(άκρρώνουν τή συμφωνία)
με τούς Ειδωλολάτρεις,
καθώς κι ό 'Απόστολός Του.
'Αν όμως μετανιώσετε,
θά είναι τό καλύτερο για σας,
άν όμως άρνηθείτε τήν πίστη
μάθετε, ότι δέν μπορείτε
νά βάλετε τόν ΑΛΛΑΧ
στή θέση άδυναμίας.
Προειδοποίησε τούς άπιστους με
άνυπόφορα βάσανα.

③ وَأَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ
يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ
بُنْتُمْ فَبُؤْسًا لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ
فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُجِزِينَ اللَّهُ
وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعْدَابٌ أَلِيمٌ

4. 'Η άπαλλαγί αυτή δέν περιλαμβάνει
συμφωνία με ειδωλολάτρεις
πού δέν παραβίασαν σέ τίποτε
ούτε βοήθησαν
κανένα έναντιον σας.
Γιαυτό συμπληρώσετε
τίς συμφωνίες σας μαζί τους
μέχρι (τό τέλος)
τής διάρκειάς τους. Γιατί
ό ΑΛΛΑΧ αγαπά τούς δικαίους.

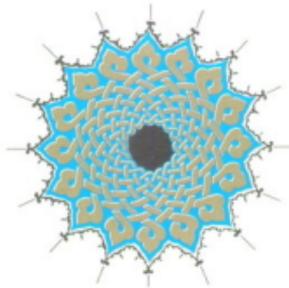
④ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ
يَنْتَضِرُوا شَيْئًا وَلَا يظهَرُوا عَلَيْكُمْ أَحْدًا
فَأَتَوْا إِلَيْهِمْ عَاهِدُهُمْ إِلَى مُدَّتِهِمْ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

5. **Κ**ι όταν οι άπαγορευμένοι
μήνες έχουν περάσει, τότε

⑤ فَإِذَا أَتَمَّ الْأَشْهُرَ الْحُرْمَ فَأَقْلَمُوا

για την πίστη
 με τη συντροφιά σας, (τότε)
 αυτοί έγιναν από την ομάδα σας.
 Οί εξ αίματος συγγενείς όμως
 Έχουν προτεραιότητα στην κληρονομιά
 ανάμεσά τους όπως είναι
 γραμμένο στο βιβλίο του ΑΛΛΑΧ.
 ό ΑΛΛΑΧ είναι Παντογνώστης.

وَمَا جَرُّوا وَجْهَهُمْ وَأَمْعَكُمْ فَاُولَئِكَ
 مِنْكُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَى
 بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
 شَيْءٍ عَلِيمٌ

71. Κι ἂν θέλουν (οἱ αἰχμάλωτοι)
νά σέ προδώσουν (ὦ! Προφήτη!),
τότε καί τόν ΑΛΛΑΧ πρόδωσαν
ἀπό πρὶν, καί σ' ἔκανε ὁ ΑΛΛΑΧ
νά τοὺς αἰχμάλωτισαι.
Κι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Πανγνώστης
καί Πάνσοφος.

﴿۷۱﴾ قَالُوا يَا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا
اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمَّا مَنْ مِنْهُمْ وَاللَّهِ
عَلَيْهِ حَكِيمٌ

72. **E** κείνοι πού πίστεψαν καί
πραγματοποίησαν τὴν Ἥτζρα (δηλ.
τὴν μετανάστευση ἀπὸ Μέκκα στὴν Μαδίνα)
καί ἀνταγωνίστηκαν μὲ τὴν
περιοσία τοὺς καί τὸν ἑαυτοὺς
γιὰ τὴν ὑπόθεση τοῦ ΑΛΛΑΧ,
ὅπως κι ἐκεῖνοι πού
(τοὺς) ἔδωσαν ἀσυλο καί βοήθεια,
— (ὄλοι) αὐτοὶ εἶναι φίλοι καί
προστάτες ὁ ἕνας στὸν ἄλλο.
Κι ἐκεῖνοι πού πίστεψαν
καί δὲν πραγματοποιήσαν
τὴν Ἥτζρα, (μετανάστευση),
δὲν ἔχετε ὑποχρέωση
νά τοὺς προστατέψετε,
μέχρις νά μεταναστεύσουν.
Κι ἂν ἐπιδιώξουν
τὴ βοήθειά σας ὑπὲρ τῆς θρησκείας,
τότε εἶναι χρέος σας
νά τοὺς βοηθήσετε, ἐκτός
(ἂν πρόκειται) ἐναντία
σὲ λαὸ μὲ τὸν ὁποῖο ὑπάρχει
συμφωνία. Καί ὁ ΑΛΛΑΧ
γνωρίζει καλὰ ὅτι κάνετε.

﴿۷۲﴾ لَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَجَرُوا
وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا
أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ
آمَنُوا وَلَمْ يَهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ
وَلِيِّهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا
وَإِنْ أَسْتَضَرُّوكُمْ فِي الَّذِينَ قَاتَلْتُمُ
النَّضْرَ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

73. Οἱ ἄπιστοι προστατεύουν
ὁ ἕνας τὸν ἄλλο, — ἐκτός
ἂν κι ἐσεῖς δὲν κάνετε τὸ ἴδιο
(ἀλληλοπροστατευθεῖτε) — ὁπότε
θὰ πλημμυρίσει ἡ γῆ ἀπὸ ταραχές
καί καταπίεση καί μέγαρα δεινά.

﴿۷۳﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ
بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِتْنَةٌ فِي
الْأَرْضِ وَمَسَادٌ كَبِيرٌ

74. Κι αὐτοὶ πού πίστεψαν καί πραγματοποιήσαν
τὴ Ἥτζρα καί ἀγωνίστηκαν,
γιὰ τὴν πίστη στὸν ΑΛΛΑΧ, καθὼς
κι ἐκεῖνοι πού (τοὺς) ἔδωσαν ἀσυλο
καί βοήθεια — αὐτοὶ (ὄλοι)
εἶναι οἱ ἀληθινοὶ πιστοί.
Γι' αὐτοὺς ὑπάρχει ἡ συγχώρηση
(ἀπ' τὴς ἁμαρτίες) καί
γενναῖες προμήθειες (ἀγαθὸν).

﴿۷۴﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا
وَنَصَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الْوَالِيُّونَ حَتَّىٰ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

75. Κι αὐτοὶ πού ἔπειτα πίστευσαν
καί πραγματοποιήσαν τὴν Ἥτζρα
(στὴν ἐξορία) καί ἐπολέμησαν

﴿۷۵﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدِ

Ἄν ὑπάρχουν εἰκοσι ἀπὸ σᾶς
 πού ὑπομονητικά ἐπιμένουν,
 θά νικήσουν διακόσιους,
 κι ἂν ἀπὸ σᾶς εἶναι ἑκατό,
 θά νικήσουν χίλιους
 ἀπ' τοὺς ἄπιστους,
 γιατί αὐτοὶ εἶναι ἓνας λαὸς
 χωρὶς κατανόηση.

الْفِتَالِ لِمَنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ
 صَائِرُونَ يَغْلِبُوا بِأَلْفَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ
 مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ

66. Τώρα, ὁ ΑΛΛΑΧ ἐλάφρυνε ἀπὸ σᾶς
 (τὸ καθήκον σας στὸ πόλεμο)
 γιατί ξέρει ὅτι ὑπάρχει
 σέ σᾶς κάποια ἀδυναμία.
 Ἔτσι, ἂν ἀπὸ σᾶς ὑπάρχουν ἑκατό,
 πού ὑπομονητικά ἐπιμένουν,
 θά νικήσουν διακόσιους
 κι ἂν ἀπὸ σᾶς εἶναι χίλιοι
 θά νικήσουν ὀcho χιλιάδες
 — μέ τὴν θέληση τοῦ ΑΛΛΑΧ.
 Κι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι μ' ἐκείνους
 πού ἐπιμένουν μέ ὑπομονή.

۱۶) اَللّٰهُ خَفَّفَ اللّٰهَ عَنْكُمْ وَعَلِمَ اَنْ
 فِيْكُمْ ضَعْفًا فَاِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ
 صَائِرَةٌ يَغْلِبُوا بِاَلْفَيْنِ وَاِنْ يَكُنْ
 مِنْكُمْ اَلْفٌ يَغْلِبُوا اَلْفَيْنِ بِاِذْنِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ
 مَعَ الصّٰبِرِيْنَ

67. Δὲν ἔπρεπε γιὰ ἓνα προφήτη
 νά κρατῆσει αἰχμάλωτους (πολέμου),
 ἂν (πρίν) δὲν ὑποτάξει
 τὴ γῆ (ἐντελῶς).
 Θέλετε τὰ (πρόσκαιρα) ἀγαθὰ
 αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ἐνῶ
 ὁ ΑΛΛΑΧ ἀποβλέπει (τ' ἀγαθὰ)
 τῆς Μέλλουσας Ζωῆς.
 Κι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Πανίσχυρος, Σοφός.

۱۷) مَا كَانَ لِنَبِيٍّ اَنْ يَكُوْنَ لَهُ
 اَسْرٰى حَتّٰى يُنصِرَ فِي الْاَرْضِ يُرِيْدُونَ
 عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللّٰهُ يُرِيْدُ الْآخِرَةَ وَاللّٰهُ
 عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ

68. Ἄν δὲν ὑπῆρχε
 ἐκ προτέρων — μιὰ γραπτὴ ἀπόφαση
 ἀπὸ τὸν ΑΛΛΑΧ, τότε (τὰ λῦτρα)
 πού πήρατε, θά σᾶς προκαλοῦσαν
 μιὰ μεγάλη τιμωρία.

۱۸) لَوْلَا كِتٰبٌ
 مِنْ اَللّٰهِ سَبَقَ لَسْتُمْ فِيْهَا اَخَذْتُمْ
 عَذٰبًا عَظِيْمًا

69. Ἀπολαμβάνετε ἀπ' αὐτὰ
 πού κερδίζατε στὸν πόλεμο
 νόμιμα καὶ καλὰ.
 Ἄλλὰ νά φοβᾶστε τὸν ΑΛΛΑΧ.
 Ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι
 Πολυεὐσπλαγχνος, Ἐλεήμονας.

۱۹) فَكُلُوْا مِمَّا نَعَمْتُمْ حَلٰلًا طَيِّبًا
 وَاْتَقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ رَّحِيْمٌ

70. **Q!** Προφήτη! Νά πείς σ' ὄσους
 εἶν' αἰχμάλωτοι στά χέρια σας:
 «Ἄν ὁ ΑΛΛΑΧ διαπιστώσει
 καλὸ στὶς καρδιές σας,
 θά σᾶς δώσει κάτι καλύτερο
 ἀπ' ἐκεῖνο πού σᾶς πήρανε
 καὶ θά σᾶς συγχωρήσει.
 Γιατὶ ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι
 Πολυεὐσπλαγχνος, Ἐλεήμονας».

۲۰) يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِيْ أَيْدِيكُمْ مِنَ
 الْأَسْرٰى اِنْ يَكْمِلِ اللّٰهُ فِي قُلُوْبِكُمْ خَيْرًا
 يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ
 وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ

Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ
δέν ἀγαπᾷ τοὺς προδότες.

59. Ἦς μὴ νομίσουν οἱ ἄπιστοι,
ὅτι ἐξέφυγαν (τὴν τιμωρία τοῦ
ΑΛΛΑΧ). Ποτέ δέν μπορούν ὀπωσδήποτε
νά βάλουν τόν ΑΛΛΑΧ σέ θέση ἀδυναμίας.

إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِينَ
﴿٥٩﴾ وَلَا يَسْتَبِينَ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبْقُوا
أَنَّهُمْ لَا يُصْرُونَ

60. Κι ἐτοιμάστε ἐναντίον τοὺς
ὁ,τι διαθέτετε ἀπὸ δύναμη,
κι ἀπὸ τὰ στρατοπεδευμένα ἄλογα
γιὰ νά τρομοκρατήσετε μ' αὐτὰ
τοὺς ἐχθροὺς τοῦ ΑΛΛΑΧ
καὶ τῶν ἐαυτῶν σας, καὶ
ἄλλους ἐκτός ἀπ' αὐτοὺς
πού ἐσεῖς δέν γνωρίζετε.
Ὁ ΑΛΛΑΧ τοὺς γνωρίζει πολὺ καλά.
Κι ὀτιδήποτε ξοδεύετε
ὑπὲρ τοῦ ΑΛΛΑΧ
θά σᾶς ἐπιστραφεῖ ἡ ἀμοιβή του
κι (ἔτσι) ἐσεῖς δέν θά ἀδικηθεῖτε.

﴿٦٠﴾ وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ
وَمِنْ رِبَاطٍ مَخِيلٍ يُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ
اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ
لَا تَقْلُوبُنَّهُ اللَّهُ بِعِلْمِهِ وَمَا يُنفِقُوا
مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ
وَأَنَّهُمْ لَا يُفْلَكُونَ

61. **Κ**ι ἂν (ὁ ἐχθρός) κλίνει
πρὸς τὴ μεριά τῆς εἰρήνης,
τότε κι ἐσύ νά γείρεις σ' αὐτὴ
καὶ νά βασιστεῖς στὸν ΑΛΛΑΧ.
Γιατί εἶναι (ὁ Μοναδικός) πού
ἀκοῦει καὶ γνωρίζει (τά πάντα).

﴿٦١﴾ • وَإِنْ جَحَّوْا لِلسَّلَامِ فَأَجْبَحْ لَهُمْ
وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ

62. Κι ἂν θελήσουν
νά σ' ἐξαπατήσουν, ἀρκεῖ νά
εἶναι ὁ ΑΛΛΑΧ προστατῆς σου.
Εἶν' ὁ ΑΛΛΑΧ πού σέ ὑποστηρίζει
μέ τὴ βοήθειά Του καὶ
τῶν Πιστῶν.

﴿٦٢﴾ وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ
حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِبَصْرِهِ
وَالْمُؤْمِنِينَ

63. Κι (ἐπὶ πλέον) Αὐτός ἐβαλε
τὴν ἀγάπη ἀνάμεσα στίς καρδιές τοὺς.
Ἄν ξόδευες ὅλα ὅσα βρισκονται
στή γῆ, δέν θά μπορούσες ἐσύ
νά βάλεις τὴν ἀγάπη
ἀνάμεσα στίς καρδιές τοὺς.
Κι ὁμως ὁ ΑΛΛΑΧ τό ἔχει κάνει,
γιατί εἶναι Πανίσχυρος, Πάνσοφος.

﴿٦٣﴾ وَاللَّهُ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ
لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلْت
بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْت
بَيْنَهُمْ إِنَّمَا عَزِيزٌ حَكِيمٌ

64. Σ' ἀρκεῖ νά σέ
ὑποστηρίξει ὁ ΑΛΛΑΧ
καὶ ὅσοι σ' ἀκολουθοῦν
ἀπ' τοὺς Πιστοὺς.

﴿٦٤﴾ يٰٓأَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ
اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

65. **!** Προφήτη! Παρότρυνε
τοὺς πιστοὺς στό πόλεμο.

﴿٦٥﴾ يٰٓأَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى

52. «(Έργα) μετά ἀπ' τῆ συμπεριφορά κατά τόν τρόπο τοῦ λαοῦ τοῦ Φαραῶ, κι ἐκείνων πού ἦταν πρὶν ἀπ' αὐτούς, πού ἀρνήθηκαν τὰ Σημεῖα τοῦ ΑΛΛΑΧ καὶ πού ὁ ΑΛΛΑΧ τοὺς τιμώρησε γιὰ τὰ ἐγκλήματά τους, Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι ἰσχυρός καὶ ἀυστηρὸς ὅταν τιμωρεῖ.

٥٢ كَذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ يَذُلُومِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ

53. «Κι αὐτὸ γιὰ τὸ ΑΛΛΑΧ ποτὲ δὲν πρόκειται νὰ ἀλλάξει τὴν Εὐνοιά Του πού μ' αὐτὴ εὐνόησε ἓνα λαό, ἐκτός ἂν ἀλλάξουν οἱ ἴδιοι ὁ,τι εἶναι στίς ψυχές τους, (Κι ἀλήθεια) ὁ ΑΛΛΑΧ εἶν' Ἐκεῖνος πού ὄλα τ' ἀκούει κι ὄλα τὰ γνωρίζει.

٥٣ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُعْتَرِئًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُفْسِدُوا مَا يَأْتُسِيهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

54. «Κατὰ τόν τρόπο τοῦ λαοῦ τοῦ Φαραῶ καὶ τῶν λαῶν ἐκείνων πού ἦταν πρὶν ἀπ' αὐτούς, Γιατί διέψευσαν τὰ Σημεῖα τοῦ Κυρίου τους, γι' αὐτό κι Ἐμεῖς τοὺς ἐξοντώσαμε, γιὰ τίς ἁμαρτίες τους, καὶ πνίξαμε τὸ λαό τὸν Φαραῶ, γιὰτί ὄλοι τους ἦταν ἀδικοί.

٥٤ كَذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ يَذُلُومِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَكُلًّا كَانُوا ظَالِمِينَ

55. Γιὰ τόν ΑΛΛΑΧ τὰ χειρότερα ζωντανά εἶν' ἐκεῖνα πού Τόν ἀρνοῦνται, κι ἔτσι δὲν πρόκειται νὰ πιστεῦσουν.

٥٥ إِنَّا نَشَرَّ الذَّوَابِ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

56. Εἶναι ἐκεῖνοι μὲ τοὺς ὁποίους ἔκανες μιά συμφωνία, κι ἔπειτα σπάζουν (παραβαίνουν) κάθε φορά τὴ συμφωνία τους, καὶ εἶν' αὐτοὶ πού δὲν φοβοῦνται (τόν ΑΛΛΑΧ).

٥٦ الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرْجَفٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ

57. Κι ἂν στὸν πόλεμο τοὺς νίκησες σκόρπισε — μὲ τὴν ἦτα τους — ὄσους τοὺς ἀκολουθοῦν, ὄστε ἴσως νὰ καταλάβουν (μυπορέσουν καὶ θυμηθοῦν).

٥٧ فَأَمَّا نُنْقِصَهُمْ فِي الْحَرْبِ فَتَرَدُّ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَدْكُرُونَ

58. Κι ἂν φοβᾶσαι προδοσία ἀπ' ὁποιαδήποτε ὀμάδα, πέταξε πίσω σ' αὐτούς (τὴ Συμφωνία τους) φανερά.

٥٨ وَأَمَّا تَخَافُ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةٍ فَانْبِذْ

καί μή φιλονικεῖτε,
γιατί θά χαθεῖτε
κι ἡ δύναμη σας θά ἐκτραπεί.
Νά κάνετε ὑπομονή,
γιατί ὁ ἈΛΛΑΧ εἶναι
μέ τούς ἐπίμονα ὑπομένοντες.

فَلْيَسْكُلُوا وَتَذَهَبَ رِيحُكُمْ وَأَصْبِرُوا إِنَّ
اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

47. Καί μήν εἶστε
σάν κι ἐκεῖνους πού βγήκαν
ἀπό τά σπίτια τους ἀθαδέστατα
κι ἐπιδεικτικά, κι ἐμποδιζόν
τούς ἀνθρώπους ἀπ' τή θρησκεία
τοῦ ἈΛΛΑΧ, γιατί ὁ ἈΛΛΑΧ
γνωρίζει ὅ,τι κάνουν.

④ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا
مِن دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَرِثَاءَ النَّاسِ
وَيَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ
بِمَا يَعْمَلُونَ عَابِدٌ

48. (Θυμηθεῖτε) ὅταν ὁ σατανάς
ἔκανε γοητευτικά τά (ἀμαρτωλά)
ἔργα τους κι εἶπε:
«Κανείς ἀπ' τούς ἀνθρώπους
δέν θά μπορέσει
νά σᾶς νικήσει σήμερα,
ἐφ' ὅσον εἶμαι δίπλα σας».
Κι ὁμοῦ ὅταν οἱ δύο δυνάμεις
ἦρθαν ἀντίκρου ἡ μία στήν ἄλλη,
γύρισε πάνω στήν πτέρνα του
(ὁ σατανάς) καί εἶπε:
«Εἶμαι ἀθῶος ἀπό σᾶς, γιατί
βλέπω, ὅ,τι ἐσεῖς δέν βλέπετε.
Φοβᾶμαι τόν ἈΛΛΑΧ, γιατί ὁ ἈΛΛΑΧ
εἶναι ἀσύστηρος ὅταν τιμωρεῖ».

⑤ قَادَ زَيْنٌ لَّمْهُ الشَّجَلَنُ أَعْمَلَهُ
وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ
فَإِن جَاءَ لَكُمْ فُلُكًا تَرَاءَى الْفَيْتَانِ
نَكَصَ عَلَى عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ
مِّنكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ
اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

49. **Κ**οίταξε ὅταν οἱ ὑποκριτές λένε,
κι ἐκεῖνοι πού στίς καρδιές τους
ὑπάρχει ἀρρώστια:
«Τούς ἐξαπάτησε ἡ θρησκεία τους».
Κι ὁμοῦ, ὅποιοι ἐμπιστεύεται
στόν ἈΛΛΑΧ (ξέρει), ὅτι εἶναι
Πανίσχυρος, Πάνσοφος.

⑥ إِذ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ عَزَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ وَمَن
يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

50. Κι ἂν μποροῦσες νά δεῖς,
ὅταν οἱ ἄγγελοι παίρνον
τίς ψυχές τῶν Ἀπιστῶν
(κατά τήν ὥρα τοῦ θανάτου),
(πῶς) τούς κτυποῦν τά πρόσωπά τους
καί τίς πλάτες τους, (λέγοντας):
«Δοκιμάστε τά βάσανα τῆς Φωτιάς,

⑦ وَلَوْ تَرَى إِذ يَنفَعُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا
الْمَلَائِكَةَ يُضْرِبُونَ وُجُوهُهُمْ وَأُذُنَهُمْ
وَدُفُوعًا عَذَابَ الْخَبِيثِ

51. (Αὐτή ἡ τιμωρία) εἶναι
«για ὅ,τι κάνατε μέ τά
ἴδια σας χέρια
γιατί ὁ ἈΛΛΑΧ ποτέ δέν ἀδικεῖ
τούς δούλους Του,

⑧ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيكُمْ
وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ

κι αυτοί στη μακρινή μεριά, και τό
 εμπορικό καραβάνι (της Κορέις)
 κάτω από σας. "Αν όριζατε μεταξύ σας
 μία ώρα (για πόλεμο)
 τότε θα διαφρανούσατε
 για την ώρα αυτή. Τουτο όμως
 έγινε με τον τρόπο που έγινε
 για να εκπληρωσει ο ΑΛΛΑΧ
 τό πράγμα που έχει αποφασίσει
 για να πεθάνει όποιος πέθανε
 ως θεικό θαύμα και να ζει
 όποιος εξήσσε ως θεικό θαύμα.
 Καί στην αλήθεια - ο ΑΛΛΑΧ
 είναι "Εκείνος που άκούει
 και γνωρίζει (τά πάντα).

بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى وَالرَّكْبِ أَسْفَلَ
 مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِاحْتِافِئْتُمْ فِي
 الْمَعَادِ

وَلَكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ
 مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَى
 مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ
 عَلِيمٌ

43. (Θυμηθείτε), ότι ο ΑΛΛΑΧ
 σου τους έδειξε

- στον ύπνο σου - ολίγους.

"Αν όμως σας τους έδειχνε
 πολλούς, (τότε βέβαια)
 θα χάνατε τό θάρρος σας
 και θα φιλονικούσατε
 για την απόφασή (σας).

Κι όμως ο ΑΛΛΑΧ (σας) έσωσε,
 γιατί γνωρίζει καλά τά (μυστικά),
 που κρύβονται στα στήθη.

④ إِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا
 وَلَوْ أَرَأَيْتُمْ كَثِيرًا لَفَترَانَهُ
 وَتَسْتَرْعَنُهُ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ
 سَكْمٌ إِنَّهُ عَلَيْهِ يَدُوكَ الضُّدُورِ

44. Καί (θυμηθείτε) ότι ο ΑΛΛΑΧ
 σας τους έδειξε

- όταν συναντηθήκατε -

πολύ λίγους στα μάτια σας,

κι έδειξε σας να φαίνεστε
 άνεπαρκείς στα μάτια τους,
 κι αυτό γιατί ο ΑΛΛΑΧ έπρεπε
 ν' άποτελειώσει κάτι που ήταν
 από πριν καμωμένο (προορισμένο).

Και στο ΑΛΛΑΧ επιστρέφουν όλες
 οι ύποθέσεις (για απόφαση).

⑤ وَلَا يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْفَتْبَةِ فِي
 أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَالِكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ
 لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا
 وَإِلَى اللَّهِ يُرْجَع الْأُمُورُ

45. ⑥! "Εσείς που πιστεύατε!

"Αν συναντάτε μία δύναμη,
 να είστε σταθεροί, και
 να θυμάστε τον ΑΛΛΑΧ
 πολύ (και συχνά), ίσως
 και μπορέσετε να πετύχετε,

⑥ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً
 فَانْبِئُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ
 تُفْلِحُونَ

46. Κι ύπακούετε στον ΑΛΛΑΧ
 και στον "Απόστολό Του,

⑦ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَتَزَعَّوْا

37. γιά νά ξεχωρίσει ὁ ΑΛΛΑΧ τοὺς κακοὺς (ἄπιστους) ἀπὸ τοὺς καλοὺς (πιστοὺς) καί νά βάλει τοὺς κακοὺς τὸν ἕνα πάνω ἀπ' τὸν ἄλλο καὶ ὄλους μαζί ἕνα σπαρό νά τοὺς ρίξει στὴν Κόλαση. Αὐτοὶ εἶναι οἱ χαμένοι.

﴿لِيَجْزِيَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الظَّالِمِينَ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكَبُهُ جَمْعًا يَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أَزْوَاجًا ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ﴾

38. Π ἔς στοὺς ἄπιστους: ἂν (τώρα) παραιτηθοῦν (ἀπ' τὴν ἀπιστία), θά συγχωρεθεῖ σ' αὐτοὺς ὅ,τι πέρασε, ἂν ὁμως ἐπανέλθουν, τότε ἡ τιμωρία πού ἔπαθαν οἱ προηγούμενοι λαοὶ (οἱ πρὶν ἀπ' αὐτοὺς) εἶναι ἔτοιμη.

﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ ۚ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنتُ الْأَوَّلِينَ﴾

39. Καί πολεμεῖστε τοὺς (σκοτώνοντάς τοὺς) μέχρις ὅτου νά μὴν ὑπάρχει πειρασμὸς καί νά εἶναι ἡ θρησκεία τοῦ ΑΛΛΑΧ ἡ μοναδική, κι ἂν ὁμως βάλουν τέλος (στὴν ἀπιστία τοὺς), τότε (στ' ἀλήθεια) ὁ ΑΛΛΑΧ βλέπει ὅλα ὅσα κάνουν.

﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَكُمْ فَإِنْ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ يَمَّا يَعْمَلُونَ بِصِيرٍ﴾

40. Κι ἂν ἀρνηθοῦν – νά εἴστε βέβαιοι – ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι ὁ Προστάτης σας, ὁ καλύτερος ὄλων τῶν προστατῶν κι ὁ καλύτερος ὄλων τῶν βοηθῶν.

﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَوْا ۗ إِنَّ اللَّهَ مُوَٰكِلٌ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾

41. **Κ**αί μάθετε ὅτι ἀπ' ὅλα τὰ λάφυρα πού ἀποκτᾶτε (στὸν πόλεμο), τὸ πέμπτο (εἶναι ὀρισμένο) γιὰ τὸν ΑΛΛΑΧ – καί γιὰ τὸν Ἀπόστολο, καί γιὰ τοὺς συγγενεῖς (τοῦ προφήτη Μοχάμμαν) καί τὰ ὄρφανά, καί τοὺς δυστυχισμένους καί τοὺς πεζοπόρους, – ἂν πράγματι εἴχατε πιστέψει στὸν ΑΛΛΑΧ καί στὴν Ἀποκάλυψη πού στείλαμε στὸν δοῦλο Μας, κατὰ τὴν Ἡμέρα τῆς Δοκιμασίας (μάχη τοῦ Μπάντρ-Φουρκάν), τὴν Ἡμέρα πού συναντήθηκαν οἱ δύο δυνάμεις. Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Παντοδύναμος.

﴿٤١﴾ • وَأَعْلَوْا إِنَّمَا عَجَمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَأَاتَ اللَّهُ نَحْمَهُمُ وَاللَّيْسُولَ وَالزِّيَ الْفُرْقَانَ وَالنَّسْكَينَ وَأَبْنِ السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَرْزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾

42. **Σ**υμθηθεῖτε, ὅταν ἦσασταν στρατοπεδευμένοι στὴν κοντινὴ μεριά τῆς πόλης,

﴿٤٢﴾ إِذْ أَنْتُمْ بِالْمَدِينَةِ الْأَنْبِيَا وَهُمْ

λένε: «Τ' ἀκούσαμε αὐτά (πρίν),
κι ἂν θέλαμε, μπορούσαμε
νά ποῦμε τὰ παρόμοια.
Αὐτά δὲν εἶναι παρὰ
μόνο παραμῦθια τῶν ἀρχαίων».

32. Κι ὅταν εἶπαν:
«Ω! ΑΛΛΑΧ!
Ἄν αὐτὸ τὸ Κοράνιο
εἶναι (πράγματι)
ἢ Ἀλήθεια πού ἀπὸ Σένα ἐρχεται,
ρίξε πάνω μας βροχή ἀπὸ λιθάρια –
ἀπ' τὸν οὐρανὸ – ἢ στείλε μας
σκληρὰ βάσανα.
33. Ὁ ΑΛΛΑΧ ὁμως δεὲν πρόκειται
νά τοὺς τιμωρήσει, ἐφ' ὅσον
ἐσὺ εἶσαι ἀνάμεσά τους, καὶ οὔτε
νά τοὺς τιμωρήσει, ἐφ' ὅσον
ἐκεῖνοι ζητοῦσαν συγχώρηση.
34. Καί γιατί νά μὴν τοὺς τιμωρήσει
ὁ ΑΛΛΑΧ (τοὺς ἀπιστοὺς)
ὅταν ἐμποδίζουν
τοὺς μουσουλμάνους
νά φτάσουν
στό Ἀπαράβατο Τέμενος
ἐνῶ δὲν ἦταν
προστάτες-φύλακες του;
Εἶναι μόνο οἱ πιστοί,
κι ὁμως οἱ πιὸ πολλοὶ
ἀπ' αὐτοὺς δὲν τὸ γνωρίζουν.
35. Ἡ προσευχή τους στὸν Οἶκο
(τοῦ ΑΛΛΑΧ) δὲν εἶναι παρὰ
σφύριγμα καὶ χειροκρότημα.
Ὁ ΑΛΛΑΧ εἶπε:
«Γευθεῖτε τὴν τιμωρία,
γιά τὴν ἀσέβειά σας».
36. **Q** Ἰ Ἀπιστοὶ ξοδεύουν
ἀπὸ τὴν περιουσία τους γιὰ
ν' ἀπομακρύνουν
(τοὺς ἀνθρώπους)
ἀπ' τὴ θρησκεία τοῦ ΑΛΛΑΧ
κι ἔτσι θά ἐξακολοθηθοῦν
νά ξοδεύουν, κι ἐπειτα ὁμως
(μόνο) μετάνοια θά ἔχουν
καὶ στό τέλος θά νικηθοῦν.
Κι ἐκεῖνοι πού ἀμάρτησαν,
στὴν Κόλαση (δλοὶ τους)
θά μαζευτοῦν,

سَمِعْنَا لَوْلَنَّا لَعَلْنَا مِثْلَ هَذَا
إِن هَذَا إِلَّا أَسْطُورُ الْأَوَّلِينَ

32. وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَ هَذَا هُوَ
الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا
مِّنَ السَّمَاءِ أَوْ إِنَّا بِعَذَابِ إِلَهِكَ

33. وَمَا كَانَتْ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ
فِيهِمْ وَمَا كَانَتْ اللَّهُ لِمُعَذِّبِهِمْ وَهُمْ
يَسْتَكْفِرُونَ

34. وَمَا كُنْتُمْ إِلَّا يُعَذِّبُهُمْ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ
عَنِ السَّجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ
أَوْلِيَائِهِمْ إِلَّا الْكَافِرُونَ وَلَكِنْ بَدَّ أَكْثَرَهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ

35. وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا
مُكَاوَهَةً وَنَصَبِيَّةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

36. **Q** إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُضِلُّونَ
أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ
فَإِنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَهْتَدُونَ
فَسَيُجَنَّبُونَهَا ثُمَّ يَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةٌ
ثُمَّ يُجَنَّبُونَهَا وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ
يُجْتَرُونَ

26. Καί θυμηθεῖτε, ὅταν ἦσαстан λίγοι καί καταπιεσμένοι στή γῆ, καί φοβόσαστε μήπως οἱ ἄνθρωποι σᾶς ἀπαγάγουν (νά σᾶς βασανίζουν). Κι ὁμοῦς ὁ ΑΛΛΑΧ σᾶς πρόσφερε ἓνα (ἀσφαλισμένο καταφύγιο) ἔσυλο γιά σᾶς, ὑποστηρίζοντάς σας μέ τή βοήθειά Του, καί χαρίζοντάς σας ἀπ' τά ἀγαθά, ὥστε ἴσως καί Τόν εὐχαριστήσετε.

﴿وَأَذْكُرُوا مَاذَا أَنْعَمْنَا عَلَيْكُمْ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَخْتَفِكُمْ وَأَنْ يَقَاتِبَكُمْ مِنَ الْظُلُمِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾

27. ﴿!﴾ Ἐσεῖς πού πιστεύατε! Μή προδίδετε τήν ἐμπιστοσύνη τοῦ ΑΛΛΑΧ καί τοῦ Ἀπόστολου, κι οὔτε νά καταχράσθε — ἐν γνώσει — πράγματα πού σᾶς ἐμπιστεύθηκαν.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْسِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾

28. Καί μάθετε, ὅτι οἱ περιουσίες σας καί τά παιδιά σας εἶναι δοκιμασία κι ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ ετοίμασε γιά σᾶς ἐξαιρετὴ ἀμοιβή.

﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا آمَنَوا بِكُمْ وَأَوْلَدُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾

29. ﴿!﴾ Ἐσεῖς πού πιστεύατε! Ἄν σέβεστε τόν ΑΛΛΑΧ θά παραχωρήσει σέ σᾶς Κριτήριο (Φουρκάν) καί νά ἀπομακρύνει ἀπό σᾶς τό πονηρό καί νά σᾶς συγχωρήσει, γιὰτί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι ἀπερίοριστης Χάρης.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَشْفَعُوا لِلَّهِ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيَكْفُرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾

30. (Θυμῆσου) ὅταν οἱ Ἄπιστοι συνωμοτοῦσαν ἐναντίον σου, γιά νά σέ κρατήσουν δεμένο ἢ νά σέ σκοτώσουν ἢ νά σέ διώξουν. Συνωμοτοῦσαν κι ἐσχεδιάζαν, — εἶχε ὁμοῦς κι ὁ ΑΛΛΑΧ τό σχέδιό Του.— Γιὰτί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶν' ὁ καλύτερος ἀπ' τοὺς σχεδιαστές.

﴿فَإِذَا يَمْكُرُكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ﴾

31. **K**αί ὅταν διαβάζονται τά ἐδάφια τοῦ Κορανίου Μαῶς,

﴿وَإِذَا نُنزلُ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قَالُوا قَدْ

σᾶς ἦρθε τώρα ἡ ἀληθινή θρησκεία (τοῦ Μοχάμαντ), κι ἂν σταματήσετε (ἀπ' τὸ ἄδικο) θά εἶναι τὸ καλύτερο γιὰ σᾶς.

* Ἄν ὁμως ἐπανεέλθετε (στήν ἐπίθεση), κι ἐμεῖς θά ἐπανεέλθουμε (νά σᾶς νικήσουμε). * Ὅσο κι ἂν ἀυξηθεῖ ὁ ἀριθμὸς τῆς ομάδος σας, δέν θά σᾶς ὠφελεῖ.

* Ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι μέ τούς πιστούς.

لَنْتَهُوْا فَهَمَّوْا خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ
وَلَنْ نُّعْنِي عَنْكُمْ فَمَنْ كُنْتُمْ نَسِيًّا وَلَوْ كُنْتُمْ
وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ

20. ﴿٩﴾ ! Ἐσεῖς ποῦ πιστέψατε!
* Ὑπακούετε στὸν ΑΛΛΑΧ και
στὸν Ἀπόστολό Του, και
μὴν ἀπομακρύνετε ἀπ' αὐτόν,
ὅταν ἀκούτε
(αὐτόν νά διαβάζει τὸ Κοράνιο).

﴿٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ

21. Νά μὴν εἴστε σάν ἐκείνους
πού εἶπαν: «Ἀκούσαμε»,
κι ὁμως δέν ἀκούνε.

﴿١١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا
سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

22. Γιατί στὸν ΑΛΛΑΧ,
τά χειρότερα ἀπ' τὰ ζωντανά
εἶναι τὰ κουφά και τὰ βουβά,
δηλαδή ἐκεῖνα ποῦ
δέν ἀντιλαμβάνονται.

﴿١٢﴾ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضَّمَمُ
الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يُعْقِلُونَ

23. Κι ἂν ὁ ΑΛΛΑΧ ἐβρίσκει
σ' αὐτούς κάτι τι τὸ καλὸ,
θά τούς ἔκανε νά ἀκούσουν,
κι ἂν τούς ἔκανε νά ἀκούσουν
θά (Τοῦ) γύριζαν τὴν πλάτη,
ἀποποιούμενοι (τὴν πίστη).

﴿١٣﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ
وَلَوْ أَنَّمَهُمْ سُؤَالُوا وَقَهُمْ مُعْرَضُونَ

24. ﴿١٠﴾ Ἐσεῖς ποῦ πιστέψατε!
Ἀπαντεῖστε (στήν πρόσκληση)
τοῦ ΑΛΛΑΧ και τοῦ Ἀποστόλου Του,
σάν σᾶς καλεῖ σέ κάτι γιὰ τὴ καλὴ
ζωή (στό κόσμο αὐτὸ και στὸν ἄλλο)
και μάθετε ὅτι
ὁ ΑΛΛΑΧ κόπτει τὴ ζωὴ
στὸν ἄνθρωπο σταματώντας τὴ καρδιά του
κι ὅτι σ' Αὐτόν εἶναι
πού (ὅλοι) θά συγκεντρωθεῖτε.

﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ
وَِلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ نِيْلَ الرُّؤْيِ وَقَلْبِهِ
وَأَنَّهُ إِلَىٰ يَوْمِ نُنشَرُونَ

25. Φοβάστε τὰ ἀμαρτήματα, ποῦ τὸ
ἀποτέλεσμα δέν ἐπηρεάζει μόνο τούς
ἄδικους ἀπὸ σᾶς ἀποκλειστικά.
Και μάθετε ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ
εἶναι ἀυστηρὸς στήν τιμωρία.

﴿١٥﴾ وَاتَّقُوا يَوْمَ لَا تَجِيْبُ الَّذِينَ قَالُوا
مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ

καί πλήξετε
πάνω ἀπ' τόν αὐχένα τους, καί
κτυπήσετε τίς ἄκρες
ἀπ' τὰ δάχτυλά τους.

13. Κι αὐτό γιατί ἀνταγωνίστηκαν
τόν ΑΛΛΑΧ καί τόν Ἀπόστολό Του.
Κι ὅποιος ἀγωνίζεται (ἐναντία)
στόν ΑΛΛΑΧ καί τόν Ἀπόστολό Του,
τότε ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι
ἀσθηρός στήν τιμωρία.

14. Ἔτσι εἶναι ἡ τιμωρία.
«Δοκιμάστε την λοιπόν
γιατί γιά τοὺς ἀπιστοὺς ὑπάρχει
τό μαρτύριο τῆς Φωτιάς».

15. **9** ! Ἔσεῖς πού πιστεύατε!
Ἄν συναντήσετε τοὺς ἀπιστοὺς
(καί εἶναι) στρατευμένοι
γιά πόλεμο-, μὴν τοὺς δώσετε
τὴν πλάτη σας φεύγοντας.

16. Ἄν κάποιος ἀπό σᾶς
—σέ μέρα πολέμου — τραπεῖ σέ φυγή,
ἐκτός ἀν τοῦτο εἶναι
μιὰ στρατηγική πολέμου,
ἢ γιά νά ὑποχωρήσει στήν ὁμάδα του,
τότε, θά σύρει πάνω του
τὴν ὄργη τοῦ ΑΛΛΑΧ,
κι ἡ διαμονή του εἶναι ἡ Κόλαση.
Τί ἄθλιο τέλος!

17. Δέν εἶστε ἐσεῖς πού
τοὺς σκοτώσατε,
ἀλλ' ὁ ΑΛΛΑΧ τοὺς σκότωσε.
Καί δέν εἶσαι ἐσύ πού ἔριξες,
ἀν τὴν ἔριξες, ἀλλά ὁ ΑΛΛΑΧ τὴν ἔριξε,
γιά νά δώσει καλὴ ἀμοιβή στοὺς πιστοὺς
μέ ἐνεργητικὴ δοκιμασία.
Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι
ὁ τὰ πάντα Ἀκούων-παντογνώστης.

18. Κι αὐτό γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ
(ἐπίσης) εἶν' Αὐτός πού ἀκυρώνει
τὰ σχέδια (καί τὴ
στρατηγική) τῶν ἀπιστῶν.

19. (ῶ! Ἀπιστοί!) Ἄν προσεύχεστε γιά νίκη
μέ τὴν ἀληθινὴ θρησκεία

فَأَضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَأَضْرِبُوا مِنْهُد

كُلِّ بَنَانٍ

١٣ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ

يُنَاقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ قَابَ اللَّهِ

شَدِيدَ الْعِقَابِ

١٤ ذَٰلِكَ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ

عَذَابَ النَّارِ

١٥ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ

الَّذِينَ كَفَرُوا رَحِمًا فَلَا تُولُوهُمْ

الْأَدْبَارَ

١٦ وَمَنْ يُولِجْكُمْ يَوْمَئِذٍ دُرُودًا إِلَّا مُخَرِّجًا

لِقِتَالٍ أَوْ مُخَارَاةٍ إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَذُوقْ بَاءَ

بَعْضِ مَنَ اللَّهِ وَمَا وَدَّ بَعْضُهُمْ

الْمُصِيبِ

١٧ فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ

وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ

وَالْيَسِيلَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنًا إِنَّا

اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

١٨ ذَٰلِكَ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَذِبِ

الْكَافِرِينَ

١٩ إِن تَسْتَفِئُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْمَسْئُ وَإِن

7. (Νά θυμηθείτε) όταν ο ΑΛΛΑΧ σᾶς ὑποσχέθηκε μέ μία ἀπ' τίς δύο νά εἶναι δική σας ἀπ' αὐτές (ἐχθρικές) τίς ὁμάδες, τότε ἔσεις θά ἐπιθυμοῦσατε, νά εἶναι δική σας, ἡ ἀσπλη.
 Ὁ ΑΛΛΑΧ ὁμως θέλει νά ἀνυψώνει τήν ἀλήθεια μέ τούς Λόγους Του καί νά καταστρέψει τούς ἀπιστους,

⑦ فَاذْ بَعِيدُكُمْ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ
 أَنَّهُ لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنْ غَيْرَ ذَاكَ
 الشُّكْرُ لَكُمْ لَكُمْ وَرَبُّدُ اللَّهِ أَنْ يُحْيِيَ
 أَمْحَى بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعُ دَائِرَ
 الْكُفْرَيْنِ

8. γιά νά ἀνυψώνει τήν Ἀλήθεια (τό Ἰσλάμ) καί νά ἀκυρώσει τό ψεῦδος, ἔστω κι ἂν αὐτό εἶναι μισητό ἀπό τούς ἐνοχοῦς.

⑧ لِيُحْيِيَ أَمْحَى وَيُبْطِلَ الْبَطِيلَ وَلَوْ كَرِهَ
 الْمُجْرِمُونَ

9. (Θυμηθείτε), όταν παρακαλέσατε τή βοήθεια τοῦ Κυρίου σας, καί σᾶς ἀπάντησε:
 «Θά σᾶς ὑποστηρίξω μέ χιλίους ἀπ' τούς ἀγγέλους,
 ὁ ἕνας ἀκολουθεῖ τόν ἄλλο.»

⑨ إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ
 أَنْ يُدْعَكُمْ بِالْقَوْلِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ

10. Καί δέν τό ἔκανε ὁ ΑΛΛΑΧ (τή βοήθειά του) εἰμή μόνο σάν σημεῖο νίκης, ἐλπιδίας καί γιά νά ἡσυχάσουν οἱ καρδιές σας. (Γιά κάθε περίπτωση) δέν ὑπάρχει καμιά νίκη παρά μόνο ἀπ' τό ΑΛΛΑΧ.
 Ὁ δέ ΑΛΛΑΧ εἶναι Παντοκράτορας, Πάνσοφος.

⑩ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرًا وَنَاطِقِينَ
 بِهِمْ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
 إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

11. **Θ**υμηθείτε, όταν σᾶς προστάταπε μ' ἕνα εἶδος νάρκης, γιά νά σᾶς ἡρεμήσει, κι ἔστειλε πάνω σας βροχή ἀπ' τόν οὐρανό, γιά νά σᾶς ἐξαγνίσει μ' αὐτήν, ὅστε νά διώξει ἀπό πάνω σας τή πανουργία τοῦ σατανά, (νά ξεκαθαρίσει τό πνεῦμα σας) καί νά δυναμώσει τίς καρδιές σας (μέ τήν πίστη), καί νά στεριώσει – μ' αὐτήν – τά πόδια, (νά σταθεροποιήσει τό θάρρος σας).

⑪ إِذْ يُغِيثُكُمْ النَّعَاسَ أَمْنَةً مِنْهُ
 وَيُنزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ
 بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْسَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ
 عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ

12. (Θυμηθείτε), όταν ὁ Κύριός σου εἶχεν ἐμπνεῦσει τούς ἀγγέλους (μέ τό μήνυμα):
 «Ἐγώ εἶμαι μαζί σας, δώστε σταθερότητα σ' ὄσους πιστεύουν, θά ἐγκαταστήσω τόν τρόπο στίς καρδιές τῶν Ἀπιστῶν,

⑫ إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنْ
 مَعَكُمْ فَتُنَبِّئُوا الَّذِينَ آمَنُوا
 سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ

(8) Τό Στάδιο «'Αλ- 'Ανφάλ»
— τὰ λάφυρα — (τοῦ πολέμου)
Μεντίνα - ἐδάφια: 75

Στὸ ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τοῦ Ἐλεήμονα
καὶ Φιλάνθρωπου.

1. Σὲ ρωτοῦν γιὰ
τὰ λάφυρα (τοῦ πολέμου).
Πές: «(Τέτοια) λάφυρα ἀνήκουν
στὸν ΑΛΛΑΧ καὶ τὸν Ἀπόστολο.
Γι' αὐτὸ νὰ σέβαστε τὸν ΑΛΛΑΧ
καὶ νὰ εἰστε συνεπεῖς
στὶς μεταξὺ σας σχέσεις.
Κι ὑπακοῦτε στὸν ΑΛΛΑΧ καὶ
στὸν Ἀπόστολό Του,
ἂν εἰστε πιστοί».
2. Οἱ Πιστοὶ εἶναι αὐτοὶ ποῦ,
ὅταν ἀναφέρεται ὁ ΑΛΛΑΧ
τρεμουλιάζει ἢ καρδιά τους,
κι ὅταν διαβάζονται σ' αὐτοῦς
οἱ Ἅγιάτ Του, (οἱ στίχοι Του)
δυναμώνει ἡ πίστη τους,
καὶ ἐμπιστεύονται τὸν Κύριό τους.
3. Ἐκεῖνοι ποῦ ἐκπληροῦνουν
τὴν τακτικὴ προσευχὴ
καὶ ἑοδεύουν (ἐλεύθερα) ἀπ' τ' ἀγαθὰ
ποῦ τοὺς παραχωρήσαμε.
4. Αὐτοὶ πραγματικά εἶναι
οἱ πιστοί, κι ἔχουν βαθμούς
(στό ἀξίωμα) μὲ τὸ Κύριό τους,
καὶ συγγνώμη
καὶ γενναιοδωρὴ διατροφή.
5. (Ἡ διαφωνία σας ὡς πρὸς τὰ λάφυρα)
εἶναι ἀκριβῶς ὁ Κύριός σου
(σὲ προστάζει)
νὰ βγεῖς ἀπ' τὸ σπίτι σου
φρόνιμα γιὰ τὸν πόλεμο ἐπ' ὅσον
μιά μερίδα ἀπ' τοὺς πιστοὺς
δέν τὸν ἤθελε.
6. Λογομαχοῦν γιὰ τὴν ἀλήθεια
(τοῦ πολέμου),
— ἀφοῦ πιά εἶχε φανερωθεῖ — σάν
νὰ ὀδηγοῦνται στό θάνατο,
ποῦ (πραγματικά) τὸν ἀτένιζαν.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

① يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ
لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَأَنْفُسُ اللَّهِ وَأَسْلِحُهَا ذَاتُ
بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَإِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

② إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ
وَجِئَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ
آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ

③ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ

④ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

⑤ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ
بِالْحَقِّ قَاتِبًا وَفَيْعًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
لَا كُفْرَهُونَ

⑥ يَجِدُوكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا جَاءَتْكَ
كَأَنَّكَ إِسْقَاتُونَ وَإِلَىٰ الْمَوْتِ وَهُمْ
يَنْظُرُونَ

«Εγώ δέν ἀκολουθῶ παρά ὅ,τι
μου ἐνέπνευσε ὁ Κύριός μου.
Αὐτό (τό Κοράνιο) εἶναι φώτιση καί
καθοδήγηση κι εὐλογία
ἀπ' τόν Κύριό σας
γιά λαό πού πιστεύει».

204. **Κ**ι ἂν διαβαστεῖ τό Κοράνιο,
ἀκούστε το (μέ προσοχή)
καί σωπάτε, ἴσως νά ἐλεηθεῖτε.

205. Κι ἐσύ (ὦ! ἀναγνώστη)!
νά θυμᾶσαι – κάθε πρωί
καί κάθε δειλινό – (στά βάθη)
τῆς ψυχῆς σου τόν Κύριό σου,
μέ ταπεινοφροσύνη
κι εὐλάβεια, κι ὄχι
μέ ἐπιδεικτικά λόγια,
καί μήν εἶσαι ἀπ' ἐκείνους
πού δέν προσέχουν.

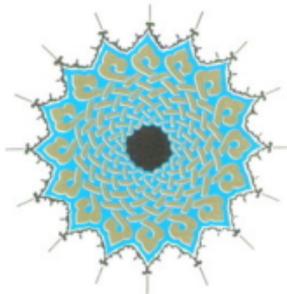
206. Ἐκεῖνοι πού εἶναι
κοντά στόν Κύριό σου,
δέν περιφρονοῦν νά Τόν λατρεύουν
καί νά Τόν δοξάζουν καί
προστά Του νά ὑποκλίνονται.

لَمَنْ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّيكَ
وَهْدَى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

۱۶ وَإِنَّا قَرِئْنَا الْقُرْآنَ فَاسْتَمِعُوا لَهُ
وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

۱۷ وَأَذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا
وِخْفَةً وَوَدُونَ الْجَهْمِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُو
وَالْأَصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ

۱۸ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِهِمْ وَيُسَبِّحُونَكُمُ وَلَكُمُ
يَسْجُدُونَ

Πες: «Προκαλέστε
τους συνεταιίρους σας
(τους ψεύτικους θεούς σας)
κι έπειτα παγιδεύστε με,
και μη μου δώσετε αναβολή!
(άλλα ματαιοπονείτε).

يَسْمَعُونَ يَا قُلِ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ
يَكْفُرُونَ فَلَا يَنْظُرُونَ

196. «Γιατί ό Προστάτης μου είναι
ό ΑΛΛΑΧ, πού άποκάλυψε τό Βιβλίο
(σταδιακά) και πού (ξεχωρίζει) και
θά ύποστηρίζει τους ένάρετους.

۱۹۶ اِنَّ وَلِيِّ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ
بَتَوْلِ الصَّالِحِينَ

197. «Κι αυτούς πού
έπικαλείστε (σά θεούς)
άντι του (άληθινού ΑΛΛΑΧ),
είναι άνίκανοι νά σάς βοηθήσουν
κι ούτε τόν έαυτό τους
μπορούν νά βοηθήσουν».

۱۹۷ وَالَّذِينَ دَعَوْنَا مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ
نَصْرَكَ وَلَا أَنفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ

198. Κι άν τους καλέσετε
στό (δρόμο) πού όδηγει
στή σωτηρία, δέν άκούουν.
Και θά τους δείς νά έχουν
τά μάτια τους πάνω στου,
χωρίς νά sé βλέπουν.

۱۹۸ وَإِن دَعَوْهُمْ إِلَى الْهُدَى
لَا يَسْمَعُوا وَوَرَيْنَهُمْ بِنُظُرُونَ إِلَيْكَ
وَهُمْ لَا يَبْصُرُونَ

199. Πάρε τό εύκολο (τό άπλό)
πρόσταξε τό δικιο,
κι άπόφευγε τους άμαθείς.

۱۹۹ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ
الْجَاهِلِينَ

200. Κι άν ύποκινηθείς
άπό σατανικό μουρμούρισμα
άναζητησε καταφύγιο στόν ΑΛΛΑΧ,
γιατί άκούει και γνωρίζει
(τά πάντα).

۲۰۰ وَمَا يَنْزَعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ
فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

201. Έκείνοι πού είχαν θεοσέβεια
άν καμμά πονηρή σκέψη
άπ' τό Σατανά τους δοκίμαζε,
τότε, θυμήθηκαν τόν ΑΛΛΑΧ,
κι άμέσως βλέπουν (σωστά).

۲۰۱ اِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ
مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا
فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ

202. Τά άδέλφια τους όμως
(οί πονηροί), τους παρασύρουν
(πού βαθιά) στην πλάνη
και ποτέ δέν θά χαλαρώσουν
(τίς προσπάθειές τους).

۲۰۲ فَاتَّخَذْتَهُمْ بِيَدِهِمْ فِي الْغَيْبِ ثُمَّ لَا
يُقْصِرُونَ

203. Κι άν δέ τους δώσεις ένα έδάφιο
(του Βιβλίου) θά πουν: «Γιατί
δέν τό φέρεις;» Άπάντησε:

۲۰۳ وَإِذَا لَرَأَيْنَهُمْ يَتَابِعُ قَالُوا لَوْلَا
أَجَبْتَهُمْ أَفَلْ إِنَّمَا آتَيْعُ مَا يُوْحَىٰ

Όταν αξιήθηκε τό φορτίο της,
τότε κι οί δύο προσευχήθηκαν
στόν ΑΛΛΑΧ, τόν Κύριο τους,
(λέγοντας): «Αν μᾶς φέρεis
ἕνα ἑνάρετο
(παιδί καλῆς πάστας),
(ὕποσχύμαστε δτι)
θά εἶμαστε ἀπ' ἐκείνουσ πού
(πάντα) θά σ' ἐδγωμονοῦν».

أَتَيْنَاكَ دَعَوًا لِّأَنَّ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا
لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

190. Όταν ὁμοσ τούσ ἔδωσε
ἑνάρετο (παιδί), ἔκαναν
γι Αὐτόν συνεταίρουσ γιά
(τό δῶρο) πού τούσ ἔδωσε.
Ὁ ΑΛΛΑΧ ὁμοσ εἶναι ὁ Ὑψιστοσ
τῶν συνεταίρων πού Τοῦ ἀποδίδουν.

﴿١٩٠﴾ فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ
شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَعَلَى اللَّهِ عَمَّا
يُشْرِكُونَ

191. Μήπωσ – ἀποδίδουν σ' Αὐτόν
σά συνεταίρουσ πράγματα
πού δέν μποροῦν νά δημιουργήσουν,
τίποτε ἄλλ' εἶναι τά ἴδια πλασμένα;

﴿١٩١﴾ أَشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ
يَخْفُونَ

192. Κι οὔτε νά τούσ βοηθήσουν
μποροῦν, μήτε καί νά
βοηθήσουν τόν ἑαυτοῦσ!

﴿١٩٢﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا
أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ

193. Κι ἄν τούσ καλέσετε
στό (δρόμο) πού ὀδηγεῖ
στή σωτηρία,
δέν θά σᾶσ ὀπακοῦσουν.
Γιά αὐτούσ εἶναι τό ἴδιο,
εἴτε τούσ προκαλεῖτε
εἴτε σωπαίνετε.

﴿١٩٣﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى
لَا يَسْتَجِيبُوا سِوَاءَ عَلَيْكُمْ أَدْعُوهُمْ
أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ

194. **Σ**τ' ἀλήθεια ὁσοῦσ
ἐπικαλεῖστε (σά θεοῦσ, ἀντί
τοῦ (ἀληθινοῦ) ΑΛΛΑΧ,
εἶναι δημιουργήματα σάν κι ἐσᾶσ.
Ἄν πράγματι σοβαρολογεῖτε,
ἐπικαλεσεῖτε τούσ
καί ἄσ ἀπαντήσουν
τήν ἐπίκλησή σας!

﴿١٩٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ
أَمْثَلَكُمْ قَادَعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

195. Μήπωσ ἔχουν πόδια,
γιά νά περπατοῦν μ' αὐτά;
ἢ ἔχουν χέρια
γιά νά κτυποῦν μ' αὐτά;
ἢ ἔχουν μάτια, γιά νά βλέπουν
μ' αὐτά; ἢ ἔχουν αὐτιά,
γιά ν' ἀκοῦουν μ' αὐτά;

﴿١٩٥﴾ أَلَمْ لَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ
يَدَا يَبْتَظُونَ بِهَا
أَمْ لَهُمْ آعْيُنٌ يُّبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ

186. Όποιον κάνει
ὁ ΑΛΛΑΧ νά παραστρατήσει
καμμιά βοήθεια δέν βρῖσκει.
Θά τοὺς ἐγκαταλείπει
στὶς καταχρήσεις τους,
νά περιφέρονται ἄσκοπα.

﴿١٨٦﴾ مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ
فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمُونَ

187. Σέ ρωτᾶνε γιά τήν Ὦρα
(τοῦ τέλους - τήν Ἑσχατή) - πότε
ἔχει προσδιοριστεί ὁ χρόνος της.
Πές: «Στό Κύριό μου
βρίσκεται ἡ γνώση της.
Κανένας παρά μόνο Αὐτός
μπορεῖ ν' ἀποκαλύψει
τήν ὦρα της (πότε θά συμβαῖ).
Εἶναι ἀγνωστη, (ἡ σκέψη
τοῦ χρόνου) οὔτε στοὺς οὐρανοὺς
οὔτε στή γῆ (στοὺς ἀγγέλους καί
στοὺς ἀνθρώπους). Μόνο
αἰφνιδιαστικά θά ἔλθει σέ σᾶς.
Σέ ρωτᾶνε, σάν νά ἦταν
γνωστή σέ σένα, πές:
«Ἡ γνώση γι' αὐτό
εἶναι στόν ΑΛΛΑΧ
(καί μόνο), κι ὁμοῦ
οἱ περισσότεροι ἀνθρώποι
δέν ξέρουν (αὐτή τήν ἀλήθεια)».

﴿١٨٧﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ النَّسَاءِ أَيَّانَ
مُرْسَلَاتُهُنَّ قَالَ إِنَّمَا عَلَيْهَا بِنْدٌ لِأَبْجَالِهَا
لَوْ يَعْلَمُ الْإِنْسَانُ مَا تَكْتُمُ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بِنَهْيٍ يُسْأَلُونَكَ
عَنْ أَنَاكَ
حَقِّقْ عَلَيْهَا قَوْلَ إِنَّمَا عَلَيْهَا بِنْدٌ عِنْدَ اللَّهِ
وَالَّذِينَ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

188. Πές: «Δέν ἐξουσιάζω
γιά τόν ἑαυτό μου
ὄ,τι μέ ὠφελεῖ, οὔτε ὄ,τι
μέ βλάπτει, εἰμὴ μόνο
ἂν ἦταν θέλημα τοῦ ΑΛΛΑΧ.
Ἄν γνῶρίζα τ' ἄόρατα
(ἐκεῖνα πού θά συμβοῦν),
θά εἶχα πολλαπλασιάσει
τ' ἀγαθά (μου) καί κανένα
κακό δέ θά μ'ἄγγιζε.
Ἐγώ ὁμοῦ δέν εἶμαι
παρά προειδοποιητής (ἀπειλοῦν)
κι ἀγγελιαφόρος (ειδήσεων)
χαρᾶς γιά τό λαό (πού
οἱ ἀνθρώποι του) ἔχουν πίστη».

﴿١٨٨﴾ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَلَا
مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمُ الْغَيْبِ
لَأَسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسْنِيَ
السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ

189. **E** In' Ἐκεῖνος πού
σᾶς ἐπλασε ἀπό ἕνα καί μόνο
πρόσωπο, κι ἔκανε
τῆ γυναῖκα του - ἀπ' τήν ἴδια
φύση - γιά νά μπορεῖ
νά κατοικήσει μαζί της
(ἀγαπημένα). Κι ὅταν ἐνώθησαν,
φορτώθηκε (ἡ γυναῖκα)
ἕνα ἔλαφο φορτίο, καί
περπατοῦσε μαζί του (ἀπαρτήρητα).

﴿١٨٩﴾ • هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ
وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا
لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا
حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا

Έχουν καρδιές και μ' αυτές
δέν καταλαβαίνουν,
κι έχουν μάτια, πού μ' αυτά
δέν βλέπουν, κι αυτιά
πού μ' αυτά δέν άκουνε.
Αυτοί μοιάζουν σάν τά ζωντανά
(τά κοπάδια) κι όχι (άπ' αυτά)
περισσότερο άνόητοι —
γιατί αυτοί είν' οί άπρόσεχτοι
(στις προειδοποιήσεις).

وَلَمْ يَأْتُوا
لَا يَبْصُرُونَ بِهَا وَلَمْ يَأْتُوا
لَا يَسْمَعُونَ بِهَا
أُولَئِكَ كَانُوا لَمَّا
أَصَلَ أَوْلِيكَ لَهُمُ
الْغَافِلُونَ

180. **Σ** τόν ΑΛΛΑΧ άνήκουν
τά άραιότερα όνόματα,
γι' αυτό μ' αυτά νά Τόν προσφωνείτε,
κι άποφεύγετε εκείνους πού
βεβηλώνουν τις όνομασίες Του,
γιατί, γι' αυτό πού κάνουν,
θά Έχουν (τήν άνάλογη)
άνατιπόδοση.

۱۸۰ وَ لِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا
وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ
سَيَجْزُونَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

181. **Κ**ι άπ' αυτούς πού πλάσαμε
ύπάρχει έθνος πού καθοδηγεί
(άλλους) μέ τήν άλήθεια
και μ' αυτήν παρέχει δικαιοσύνη.

۱۸۱ وَمَنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْتَدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ
يَعْدِلُونَ

182. **Κ**ι εκείνοι πού διάφευσαν
τις Έντολές Μας
θά τους εξαφανίζουμε
σιγά σιγά μέ τρόπο,
πού δέν τό περιμένουν.

۱۸۲ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

183. Άναβολή θά παραωρήσω
σ' αυτούς γιατί ή τιμωρία Μου
είναι δυνατή (κι άλάσπαστη).

۱۸۳ وَأَمْ لِي لَهُمْ لَنْ كَيْدِي مَتَيْنٌ

184. Μήπως δέν σκέπτονται:
ότι ό Σύντροφός τους
δέν κυριεύθηκε
άπό τρέλα, άλλ' είναι
ένας ειλικρινής προειδοποιητής!

۱۸۴ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ
مِنْ حَسَدٍ إِنْ هُوَ إِلَّا تَذِيرٌ لِّمَنْ يَنْبَغِي

185. Ή άκόμα, γιατί
δέν βλέπουν (τήν τάξη) πού
βασιλεύει στους ούρανούς
και τή γή και σ' όλα
τά δημιουργήματα του ΑΛΛΑΧ;
Κι ότι μπορεί
τό προσχεδιασμένο τέρμα τους
νά γίνει πολύ κοντά;
Ήκι έπειτα (μετά άπό τό Κοράνιο)
σέ ποίο Μήνυμα θά πιστεύουν;

۱۸۵ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ
عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ
فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

173. Ἡ νά πεῖτε ὅτι: Ἐπειδὴ οἱ γονεῖς μας – πρὶν ἀπὸ μᾶς – ἀκολούθησαν ψευδικοῦς θεοῦ, κι ἐμεῖς ἤμασταν οἱ ἀπόγονοί (τοῦς) – μετὰ ἀπ' αὐτοῦς – γιὰτί τότε μᾶς καταστρέφεις, ὁ,τι ἐπιπόλαια ἔκαναν (ἐκεῖνοι);

﴿١٧٣﴾ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْأَبِلُونَ

174. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἐξηγοῦμε λεπτομερειακά τις Ἐντολές κι ἴσως μπορέσουν κι ἐπιστρέψουν.

﴿١٧٤﴾ وَكَذَلِكَ نَفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْرِفُونَ

175. **Κ**ι ἀπάγγελέ τοὺς – τὴν εἶδηση ἐκείνου ποῦ τοῦ στείλαμε τις Ἐντολές μας, καί τις ἀγνόησε, κι ἔτσι ὁ Σατανὰς τὸν ἀποπλάνησε, κι ἦταν ἀπ' τοὺς πλανουμένους.

﴿١٧٥﴾ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي ءَاتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرَ مِنْهَا فَآتَيْنَاهُ الشَّيْطَانَ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ

176. Κι ἂν τὸ θέλαμε θά μπορούσαμε νά τὸν ἀνυψώσουμε μ' Αὐτές (τις Ἐντολές), ἐκεῖνος ὅμως ἐγερσε στή γῆ (σ' ἄλλους τρόπους) κι ἀκολούθησε τις (μάταιες) ἐπιθυμίες του. Μοιάζει σάν τὸ σκύλο, ποῦ ὅταν τοῦ ἐπιτίθεισαι, κρεμᾷ ἔξω τῆ γλώσσα του, (λαχανιάζει), ἢ κι ἂν τὸν ἀφήσεις (μόνο), πάλι κρεμᾷ ἔξω τῆ γλώσσα του. Ἔτσι μοιάζει κι ὁ λαὸς ποῦ διαψεύδει τις Ἐντολές Μας, γι αὐτὸ νά διηγείσαι τὴν ἱστορία, κι ἴσως (τότε) μπορέσουν νά σκεφτοῦν.

﴿١٧٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَرْفَعْنَهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَآتَبَعَهُ هَوَاهُ فَوَسَّوْهُ كَيْدَهُ أَكْثَرَ لِيَنْجَلِدَ عَلَيْهِ يُبَلِّغَهُمْ أَوْ يَنْزِلُهُمْ بِطَبَآئِفٍ مِمَّا كَفَرُوا فَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصْ الْقِصَصَ لِقَوْمٍ لَّيْسَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَنْفَكِرُونَ

177. Τί κακὸ παράδειγμα εἶναι ὁ λαὸς ἐκεῖνος ποῦ (οἱ ἄνθρωποι του) ἀρνοῦνται τις ἐντολές Μας κι ἀδικοῦν τὸν ἑαυτὸ τοῦς.

﴿١٧٧﴾ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا بِظُلْمٍ

178. Ὅποιον ὁ ΑΛΛΑΧ καθοδηγεῖ, αὐτὸς εἶναι ὁ πραγματικὸς καθοδηγούμενος. Καὶ ὅποιον (ὁ ΑΛΛΑΧ) δέν καθοδηγεῖ αὐτὸς τότε εἶναι ὁ χαμένος.

﴿١٧٨﴾ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَا تَلْبَسُ لَهُمُ الْخُيُوسُ

179. Πολλὰ εἶναι τὰ Πνεύματα κι οἱ ἄνθρωποι ποῦ πλάστηκαν γιὰ τὴν Κόλαση.

﴿١٧٩﴾ وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا

πού κληρονόμησε τή Βίβλο,
(πλήν όμως) προτίμησαν
(γιά τόν εαυτό τους),
τή ματαιότητα αὐτοῦ τοῦ κόσμου,
λέγοντας (σά δικαιολογία):
«Τοῦτο, θά μᾶς τό συγχωρήσει.
«Κι ἂν (ἀκόμα) ὁμοια
ματαιοδοξία ἔρθει στό δρόμο τους,
τήν παίρνουν (κι αὐτή).
Μήπως δέν ἀνέλαβαν
τήν ὑποχρέωση (ἀπό τόν ΑΛΛΑΧ),
στή Συμφωνία τῆς Βίβλου,
νά μή λένε γιά τόν ΑΛΛΑΧ
παρά μόνο τήν ἀλήθεια;
Κι ἐμελέτησαν
τό περιεχόμενό Της (τῆς Βίβλου).
Τό σπίτι τῆς Μέλουσας Ζωῆς
εἶναι τό καλύτερο
(γιά κατοικία) τῶν ἐνάρετων.
Μήπως δέν βάλατε γνώση;

الْكُتُبَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا
الَّذِينَ وَيَقُولُونَ سَيُغْفِرُ لَنَا
وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ يَسْتَلِبُوا بِأَخْذِهِ أَلَمْ
يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ فَيَشُقُّ الْكِتَابَ
أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ
إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالنَّارُ الْأَخِيرَةُ
خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

170. καί γιά ἐκεῖνους
πού – σταθερά – ἐπιμένουν
στό Βιβλίο, κι ὀρίζουν
πλήρη προσευχή,
ποτέ δέν κάνομε νά χάσουν
τήν ἀμοιβή τῶν ἐνάρετων.
171. Κι ὅταν ὑψώσαμε
πάνω τους τό Ὅρος
σάν σκιά κι ἐνόμισαν ὅτι
θά ἔπαρτε πάνω τους. «Πάρετε
ὅ,τι σᾶς δόσαμε, (τίς Ἐντολές)
καί νά θυμᾶστε
τό περιεχόμενό τους,
ἴσως μπορέσετε
νά γίνεστε θεοσεβεῖς».

۱۷۰ وَالَّذِينَ يُمْتَسِقُونَ بِالْكِتَابِ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أجرَ
الْمُتَّقِينَ

۱۷۱ • وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُمْ
عُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ وَقَعَ بِهِمْ حُذُوبًا
مَا أَنزَلْنَاكَ يَوْمَئِذٍ فَتَسَوْفَرُونَ وَأذْكَرُوا مَا فِيهِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

172. **Κ**ι ὅταν ὁ Κύριός σου
πῆρε ἀπ' τίς πλευρές
τῶν Παιδιῶν τοῦ Ἀδάμ –
τούς ἀπογόνους – καί τούς ἔκανε
νά ἐπιμαρτυρήσουν ὅσον ἀφορᾶ
τόν εαυτό τους, (λέγοντας):
«Μήπως δέν εἶμαι
Ἐγώ ὁ Κύριός σας;
Κι αὐτοί ἀπάντησαν:
«Ναί! τό ὁμολογοῦμε, (εἶπε ὁ ΑΛΛΑΧ):
«Γιά νά μήν πείτε (τότε)
κατά τήν Ἡμέρα τῆς Κρίσης ὅτι:
«Αὐτό τό ἀγνοοῦσαμε».

۱۷۲ فَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ
مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ
عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ
شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا
كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ

Έτσι τούς δοκιμάσαμε γιατί είχαν παραδοθεί στην παρανομία.

لَا نَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ بِنُوحِهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

164. Καί σάν εΐπαν μερικοί ἀπ' αὐτούς:
 «Γιατί νουθετεῖτε ἕνα λαό, πού ὁ ΑΛΛΑΧ θά ξεαφανίσει, ἢ θά τόν τιμωρήσει μέ σκληρά βασανιστήρια»;
 Εἶπαν (ἐκείνοι πού νουθετοῦσαν):
 «Γιά νά ἐκπληρώσουμε τό καθήκον μας πρός τόν Κύριό σας, κι ἴσως εἶναι δυνατόν νά Τόν φοβηθοῦν».

﴿١٦٤﴾ وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُبْلِغُكُمْ أَوْ مَعَذِرُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعَذَرَةَ إِلَهِ رَبِّكُمْ أَلَمْ نَأْتِهِمْ بَيِّنَاتٍ

165. Κι ὅταν λησμόνησαν (τίς προειδοποιήσεις) πού τούς δόθηκαν, σώσαμε ἐκείνους πού ἀπαγόρευαν τό κακό, ἐνῶ τιμωρήσαμε τούς κακοποιούς μέ τρομερή δοκιμασία, γιατί παραδόθηκαν στήν παρανομία.

﴿١٦٥﴾ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَجَنَّبْنَا الَّذِينَ الَّذِينَ هُمْ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَدَابِ بَيِّنَاتٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

166. Καί σάν παραβίασαν (αὐθαδέστατα) ὅ,τι τούς ἦταν ἀπαγορευμένο, εἶπαμε σ' αὐτούς: «Νά γίνετε πύθικοι, καταφρονημένοι κι ἀπόβλητοι».

﴿١٦٦﴾ فَلَمَّا عَصَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِيَةً

167. **Κ**οίτα, ὅταν ὁ Κύριός σου δήλωσε ὅτι θά ἔστειλε ἐναντίον τους – κατά τή Μέρα τῆς Κρίσης – αὐτούς πού θά τούς βασάνιζαν σκληρά. Γιατί ὁ Κύριός σου εἶναι γρήγορος στήν ἀνταπόδοση τῆς τιμωρίας, ἀλλ' εἶναι ὁμως καί Πολυεπιεικής καί Πολυεὐσπλαχνος.

﴿١٦٧﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَ عَلَيْهِمْ عَلَيْكَ يَوْمَ الْعِقَابِ مِنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعِقَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَأَنَّ لَعْنَتَنَا وَسِعَتْ كُرْسِيِّكَ

168. καί τούς χωρίσαμε σέ τμήματα (ἔθνη) πᾶνω στή γῆ. Ἐνάμεσά τους εἶναι οἱ ἐνάρετοι (οἱ δίκαιοι) κι ἄλλοι τό ἀντίθετο. Καί τούς δοκιμάσαμε μέ τό καλό καί τό κακό, ὥστε ἴσως κι ἐπιστρέψουν (στήν καθοδήγηση).

﴿١٦٨﴾ وَقَطَعْنَا فِي الْأَرْضِ أُمَّمًا مِنْهُمْ الْأَصْلِحِينَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

169. Κι ἦρθαν – ἔπειτα ἀπ' αὐτούς – μία (πονηρή) γενιά,

﴿١٦٩﴾ فَجَاءَتْ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا

μέ το ραβδί σου», κι άμέως τότε ξεπήδησαν (μέ όρμη) δώδεκα πηγές και γνώρισε κάθε ομάδα τό τόπο που θά έπινε. Και σκιάσαμε πάνω τους μέ τά σύννεφα, και κατεβάσαμε σ' αυτούς τό μάννα και τά όρτύκια (λέγοντας): «Φάτε άπ' τίς καλές (προμήθειες) που σάς προσφέραμε», (άλλ' έστασίασαν) κι όμως Έμās δέν Μās άδίκησαν, ένθ άδίκησαν τόν ίδιο τόν έαυτό τους.

أَننَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
تَمَشَرَهُمْ وَظَلَلْنَا عَلَيْهِمُ الْقَمَمَ وَأَنْزَلْنَا
عَلَيْهِمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى كُلًّا مِنْ طَيِّبَاتِ
مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

161. Και θυμηθείτε δ,τι τούς έχουν παι: «Κατοικείτε αυτό τό χωριό και τραφείτε (άπολαμβάνοντας τά όμορφα) άπ' αυτό, όπως θέλετε, αλλά νά πείτε τή λέξη τής ταπεινοφροσύνης, και νά μπειτε άπ' τήν πόρτα σκύβοντας άπό ταπεινότητα, (και τότε) θά συγχωρήσουμε τά λάθη σας, και θ' αύξήσουμε (τό μερίδιο) έκειών που κάνουν τό καλό».

﴿١٦١﴾ قَدْ قِيلَ لَكُمْ اسْكُونُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ
وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ
وَادْخُلُوا الْبَابَ مُخْتَلِفِينَ تَغْفِرَ لَكُمْ
خَطِيئَتَكُمْ سَازِدُ الْمُحْسِنِينَ

162. Οί παραβάτες όμως — άνάμεσά τους — άλλαξαν (τήν έννοια) του λόγου που τούς δόθηκε, γι' αυτό στείλαμε πάνω τους μιά τιμωρία άπ' τόν ουρανό για δ,τι έπανειλημμένα παραβίαζαν.

﴿١٦٢﴾ قَبَّلَ الَّذِينَ زَلَّوْا مِنْهُمُ قَوْلًا
غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ يَمَا كَانُوا
يَظْلِمُونَ

163. **Κ**αι ρώτησέ τους για τό χωριό που ήταν κοντά στη θάλασσα, όταν (οί κάτοικοί του) παραβίαζαν όσον άφορά (τήν άργία) του Σαββάτου. Γιατί κατά τή μέρα του Σαββάτου τά ψάρια τους έρχονταν κοντά τους, έχοντας φανερά (πάνω άπ' τό νερό) ένθ κατά τή μέρα που δέν είχαν Σάββατο, δέν έρχονταν.

﴿١٦٣﴾ وَسَأَلْتَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي
كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ
فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ
سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ

τόν ἀναφάβητο Προφήτη,
(τόν Μουχάμεντ),
γιά τόν ὅποιο βρίσκουν
νά εἶναι γραμμένος
κοντά τους (στίς Γραφές),
στό Νόμο καί στό Εὐαγγέλιο,
προστάζοντάς τους νά κάνουν
τό δίκαιο καί ν' ἀποφεύγουν
τό ἀδικο, προτρέποντάς τους
δ,τι εἶναι καλό (κι ἀγνό)
κι ἀπαγορευόντάς τους
δ,τι εἶναι κακό (κι ἀκάθαρτο),
πού τούς ἔλαφρώνει ἀπό μερικά
βαριά φορτία (τῆς θρησκείας τους) καί
τούς ἐλευθερώνει ἀπ' τά δεσμά
πού εἶχαν πάνω τους.
Ἔτσι ὅσοι πίστεψαν
σ' αὐτόν καί τόν τίμησαν, καί
τόν βοήθησαν κι ἀκολούθησαν τό Φῶς
(τό Κοράνιο), πού κατέβηκε μαζί του,
εἶν' αὐτοί πού θά ἐδουχῆσουν.

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا فِي الْأَرْضِ
وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا فِي الْأَرْضِ
وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا فِي الْأَرْضِ
وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا فِي الْأَرْضِ
وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا فِي السَّمَاوَاتِ

158. Πέξ: «Ω! Ἄνθρωποι!
Ἐγώ εἶμαι γιά σᾶς ὅλους
Ἄπόστολος τοῦ ΑΛΛΑΧ,
πού σ' Αὐτόν ἀνήκει
ἡ ἐξουσία τῶν οὐρανῶν
καί τῆς γῆς.
Δέν ὑπάρχει ἄλλος θεός,
παρά μόνο Αὐτός.
Δίδει τή ζωή καί τό θάνατο.
Γι' αὐτό πιστέψτε
στόν ΑΛΛΑΧ
καί στόν Ἀπόστολό Του,
τόν ἀναφάβητο Προφήτη,
πού (κι ὁ ἴδιος) πιστεύει
στόν ΑΛΛΑΧ καί στούς Λόγους Του.
Ἀκολουθεῖστε τον, κι ἴσως μπορέσετε
νά ὀδηγηθεῖτε (στή σωτηρία).

﴿٥٨﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ
إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
فَأَنِسُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَأَتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ

159. Ἀνάμεσα στή γενιά
τοῦ Μωϋσῆ, ὑπάρχει μιὰ ομάδα
πού καθοδηγεῖ (ἄλλους)
μέ τήν ἀλήθεια
καί μέ τό φῶς τῆς δικαιοσύνης.

﴿٥٩﴾ وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ
وَبِهِ يَعْبُدُونَ

160. Καί τούς κόψαμε (διαίρεσαμε)
σέ δώδεκα φυλές (ἡ ἔθνη),
καί παραγγείλαμε
στό Μωϋσῆ διαν
ὁ (διψασμένος) λαός του,
τοῦ ζήτησε νερό:
«κτύπα τό βράχο

﴿٦٠﴾ وَقَطَعْنَاهُمْ إِثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَّةً
وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمَهُ
أَن يَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ

153. Ὅσοι ὁμως ἔκαναν τὶς ἁμαρτίες
 κι ἔπειτα μετάνιωσαν
 κι (εὐλακρινά) πίστεψαν, (τότε)
 ὁ Κύριός σου εἶναι κατὰ συνέπεια
 Πολυεπιεικῆς καὶ Πολυεὐσπλαχνος.

﴿١٥٣﴾ وَالَّذِينَ عَلِمُوا الْأَسْتِثْنَاءَ ثُمَّ نَابُوا مِنْ
 بَعْدِهَا وَأَمَّوْا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ
 رَحِيمٌ

154. Κι ὅταν ὁ θυμὸς
 τοῦ Μωϋσῆ πέρασε,
 πῆρε τὶς πλάκες πού σ' αὐτέσ
 — ἦταν γραμμéνα — οἱ ὁδηγίεσ
 καὶ τὸ ἔλεος γιὰ ἐκείνουσ
 πού φοβοῦνται τόν ΑΛΛΑΧ.

﴿١٥٤﴾ وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبَ أَخَذَ
 الْأَلْوَابَ وَفِي سُخْفِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ
 هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ

155. **Τ** ὅτε ὁ Μωϋσῆσ ἰδιάλεξε
 ἐβδομήντα ἄνδρες ἀπ' τὸ λαό του
 γιὰ νά δοῦν τήν συνάντησή Μασ,
 κι ὅταν τούσ ἔπιασε
 ἕνας βίαιος σεισμός εἶπε:
 «Κύριε! Ἄν θέλεις
 θά μπορούσεσ ἀπό πρὶν
 νά καταστρέψεισ κι αὐτούσ
 κι ἐμένα. Μήπως (θέλεις)
 νά μάσ ἐξαφανίσεισ γι ὁ,τι
 ἔκαναν οἱ ἀνόητοι ἀπό μάσ;
 (δηλ. αὐτοἱ πού λάτρευαν τὸ μοσχάρι).
 Αὐτὸ δέν εἶναι περισσότερο
 ἀπό μιὰ δοκιμή, πού μ' αὐτὴ
 προκαλεῖσ τήν καταστροφὴ
 σ' ὅποιον θέλεις καὶ καθοδηγεῖσ
 (στό ἴσιο δρόμο)
 ὁποιον θέλεις.
 Ἐσύ εἶσαι ὁ Κύριός μας.
 Γι' αὐτό, συγχώρεσέ μας
 καὶ σπλαχνίσου μας. Ἐσεῖσ εἶστε
 ὁ Καλύτεροσ ἀπ' αὐτούσ πού συγχωροῦν.

﴿١٥٥﴾ وَأَخَذَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا
 رِمَقِيمًا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ
 شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلِ وَائِسْتُ
 أَنفُسِي كَمَا فَعَلَ الْكٰفِرُونَ إِنَّمَا هِيَ إِلاَّ
 فِتْنَةٌ تُفْتَلِحُ بِهَا مَنْ شَاءَ وَتَهْدِي مَنْ شَاءَ
 إِنَّكَ وَائِسْنَا فَأَغْيِرْنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَبِيرٌ
 الْغَفِيرِ

156. «Καὶ γράψε γιὰ μάσ
 τήν εὐτυχία σ' αὐτὴ τῆ ζωῆ
 καὶ στὴ Μελλοντική,
 γιὰτι στραφήκαμε
 σ' Ἐσένα». Εἶπε (ὁ ΑΛΛΑΧ):
 «Μέ τήν τιμωρία Μου
 θά βασιάνισω ὅποιον θέλω,
 ἐνῶ ἡ εὐσπλαχνία Μου
 ἀγκαλιάζει τὰ πάντα.
 Θά γράψω (τὴν εὐσπλαχνία Μου
 στὴ μέλλουσα ζωῆ) γιὰ ὄσουσ κάνουν
 τὸ σωστό, καὶ δίνουν τακτικά
 ἐλεημοσύνη, καὶ γιὰ ὄσουσ
 πιστεῦουν στίσ Ἐντολέσ Μασ.

﴿١٥٦﴾ • وَأَكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً
 وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَا إِنَّا بِكَ قَالَ عَذَابِي
 أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ
 شَيْءٍ وَرَفَسَا كُتِبَ عَلَيْهَا الَّذِينَ يَقِفُونَ وَيُؤْمِنُونَ
 بِالزَّكَاةِ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ

157. Αὐτοἱ πού
 ἀκολουθοῦν τόν Ἀπόστολο,

﴿١٥٧﴾ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ
 الَّذِي يَجِدُونَهُمْ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ

Μήπως δέν εβλεπαν δι
δέν μπορούσε
νά τούς μιλήσει
ουτε νά τούς δείξει τό Δρόμο
(τής ἀλήθειας);
Κι όμως τό πήραν (γιά λατρεία)
κι ἦταν ἀδικοί.

لَا يَكْفُرُكُمْ وَلَا يُبَدِّلُ سَبِيلًا أَلَمْ تَأْخُذُوا
وَكَانُوا ظَالِمِينَ

149. Κι όταν ἔπεσε (κάτω)
στά χέρια τους (μετάνοιωσαν),
κι εἶδαν τήν πλάνη τους,
κι εἶπαν: «Ἄν ὁ Κύριός μας
δέν μᾶς σπλαγχνιστεῖ καί
μᾶς συγχωρέσει, τότε
θά βρεθοῦμε (πραγματικά)
μέ τούς χαμένους».

۱۴۹ ﴿وَلَمَّا سَفِطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ
ضَلُّوا قَالُوا لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَصْفِرْ لَنَا
لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

150. Κι όταν ἐπέστρεψε
ὁ Μωϋσῆς στό λαό του,
«Τι κακό εἶναι αὐτό πού κάνετε!»
κατά τήν ἀπουσία μου.
Μήπως βιάζεστε (νά φέρετε)
τίς Ἐντολές τοῦ Κυρίου σας»;
Καί πέταξε (κάτω) τίς πλάκες,
Κι ἄρπαξε τόν ἀδελφό του
ἀπ' (τά μαλλιά) τοῦ κεφαλιού του,
σέρνοντάς τον κοντά του.
Εἶπε (τότε ὁ Ἄαρών):
«Παῖδι τῆς μητέρας μου!
Ὁ λαός δέν μέ ὑπολόγησε
— θεωρώντας με ἀδύνατο —
κι ἀκόμα λίγο θά μέ σκότωναν.
Μή κάνεις τούς ἐχθρούς
νά χαροῦν γιά τήν ἀτυχία μου
καί μή μέ κατατάξεις
μέ τό λαό τῶν ἁμαρτωλῶν».

۱۵۰ ﴿وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ
غَضِبَ عَلَيْهِمْ قَالُوا بِمَا خَلَفْتُمُونِي
مِنْ بَدِيلِي أَعْمَلْتَهُ أَمْرًا رَبِّي وَأَنْتَىٰ يَا آلَ الْوَالِدِ
وَإِخْوَتِي أَعْتَبْتَهُمْ لِيُخْرِجَهُ مِنِّي وَيَتَّبِعُهُ
وَإِلَهِهِ قَالَ ابْنُ أُمِّ
رَبِّ الْفُؤَامِ اسْتَعْصَمُونِي وَكَادُوا
يَقْتُلُونِي فَلَا تَنْشَيْتُ بِئِ الْأَعْدَاءَ
وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

151. Εἶπε τότε ὁ (Μωϋσῆς);
«ὦ! Κύριε! Συγχώρεσε
ἐμένα καί τόν ἀδελφό μου! καί
δέξου μας στήν εὐσπλαχνία Σου!
Γιατί ἔσθ εἶσαι ὁ πῶ
Εὐσπλαχνος ἀπ' τούς Σπλαγχνικούς!»

۱۵۱ ﴿قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخْوَتِي
رَحْمَةً وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

152. **□** σοι πήραν τό μοσχάρι
(γιά λατρεία)
θά δοκιμάσουν πάνω τους
τό θυμό τοῦ Κυρίου τους
καί τήν ταπεινότητα στή ζωή
αὐτοῦ τοῦ κόσμου.
Ἔτσι ἀμείβομε αὐτοὺς
πού ἐπινοοῦν (ψευτιές).

۱۵۲ ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْبَعْلَ سِنًا لَهُمْ غَضَبٌ
مِّن رَّبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَكَذَلِكَ نُجَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ

πάνω απ' όλους τους ανθρώπους
 μέ τις αποστολές που Έγω
 (σου Έδωσα) και μέ τά λόγια Μου
 που Έγω (σου μίλησα).
 Πάρε λοιπόν (τήν άποκάλυψη)
 απ' αυτούς που ευγνωμονούν».

عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلِمَاتِي فَخَذَ مَا
 آتَيْتَكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ

145. Κι έγράψαμε γι' αυτόν στίς πλάκες
 συμβουλές απ' όλα τά πράγματα
 (που τά χρειάζεται ό λαός του Ίσραήλ)
 κι έρμηνεύεις γιά κάθε πράγμα,
 (κι είπε): Πάρε και
 κράτησέ τες γερά,
 και πρόσταξε τό λαό σου
 νά παρακολουθεί με καλό τρόπο
 τίς παραγγελίες της.
 Και πολύ σύντομα
 θά σάς δείξω τήν κατοικία
 τών ένόχων (πώς είναι έρημωμένες)».

﴿١٤٥﴾ وَكُنْتُمْ لَكُمْ فِي الْأَنْوَاجِ مِنْ كُلِّ
 شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ
 فَخَذَهَا يَسُوفُونَ وَأَمَرَ قَوْمَكَ بِأَخْذِهَا
 بِإِحْسَانٍ سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَالِقِينَ

146. Θ' άπομακρύνω (δηλ. θά τούς κάνω
 νά μη καταλαβαίνουν)
 απ' τίς Έντολές μου εκείνους
 που συμπεριφέρθηκαν ύπεροπτικά
 στή γή περιφρονώντας
 τήν άλήθεια. Άκόμα
 κι άν δοϋνε όλα τά Σημεία,
 δέν θά πιστέψουν σ' αυτά,
 κι άν δοϋνε τόν δρόμο
 τής σωστής κατεύθυνσης,
 δέν θά τόν παραδεχτούν
 σάν τό Δρόμο (της σωτηρίας),
 κι άν δοϋν τό λαθμεμένο δρόμο,
 αυτόν θ' άκολουθήσουν.
 Κι αυτό γιati άρνήθηκαν
 τίς Έντολές Μας και
 δέν πρόσεξαν σ' αυτές
 (τίς προειδοποιήσεις τους).

﴿١٤٦﴾ سَأُضِلُّ عَنْ آيَاتِي الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ
 فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِن يَرَوْا كِلْمًا مِنْ
 آيَاتِنَا لَا يَخِفُّونَهَا وَلَا يَنْتَرِفُونَ
 بِهَا فَإِن يَرَوْا سَبِيلَ الرَّشِيدِ
 لَا يَخِفُّونَهُ سَبِيلًا فَإِن يَرَوْا سَبِيلَ
 الْغَافِقِينَ يَخِفُّونَهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
 كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

147. Κι εκείνοι που διάψευσαν
 τίς Έντολές μας, (κι άρνήθηκαν)
 τή συνάντησή
 κατά τήν ήμέρα της Κρίσεως,
 μάταια ήταν τά Έργα τους.
 Πώς είναι δυνατό ν' ανταμειφθούν,
 παρά μόνο απ' ό,τι Έκαναν;

﴿١٤٧﴾ وَالَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ
 أَعْمَالُهُمْ كُلٌّ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

148. **Κ**ι έπηρε ό λαός του Μωϋσή
 — κατά τήν άπουσία του —
 απ' τά χρυσά κοσμήματά του,
 κι Έκανε τή μορφή ένός μοσχαριού
 (για λατρεία), που φανόταν
 σάν νά μουγκρίζει.

﴿١٤٨﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ
 حُلِيِّهِمْ
 عِجْلًا جَسَدًا لَّهُمُ حُورٌ آلَهُ يَكُونُونَ لَهُ
 أَنْدَادًا

141. Καί θυμηθεῖτε,
 ὅτι σᾶς σώσαμε
 ἀπ' τὴν οἰκογένεια τοῦ Φαραώ
 πού σᾶς πίκρανε
 μέ τὰ χειρότερα βάσανα,
 σκοτώνοντας τ' ἄρσενικά παιδιά σας
 κι ἀφηνοντας ζωντανά
 τὰ θηλυκά, κι αὐτό ἦταν
 μιά σπουδαία δοκιμασία
 ἀπ' τόν Κύριό σας.

﴿١٤١﴾ وَإِذْ أَخَذْنَاكَ مِنَ آلِ قَارُونَ أَنْ يَخْبِتُوا أَعْيُنَ النَّاسِ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ وَيُنَجِّبُوا لَكَ الْبَسَاتِ وَأَنْ يَخْبِتُوا أَعْيُنَ النَّاسِ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ وَيُنَجِّبُوا لَكَ الْبَسَاتِ وَأَنْ يَخْبِتُوا أَعْيُنَ النَّاسِ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ وَيُنَجِّبُوا لَكَ الْبَسَاتِ

142. **Κ**ι ὑποσχεθήκαμε στό Μωϋσῆ
 τριάντα νύχτες καί
 συμπληρώσαμε (τὴν περίοδο)
 μ' ἄλλες δέκα (ἐπί πλέον),
 κι ἔτσι ἔγιναν σαράντα νύχτες.
 Κι εἶπε ὁ Μωϋσῆς
 στὸν ἀδελφό του Ἰαφρών
 (ἀναθετόντάς του τὴν ἀρχηγία
 προτοῦ κατευθυνθεῖ γιὰ πάνω):
 «Νά μέ ἀντικαταστήσεις
 στό λαό μου.
 Μεταχειρίσου τον
 μέ δικαιοσύνη, καί
 μὴν ἀκολουθήσεις τὸ δρόμο
 τῶν διεφθαρμένων».

﴿١٤٢﴾ • وَوَعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَّمْنَا فِيهَا بِعَشْرِ فَنَةٍ مِّمَّتْ رَبِّيهِ ۖ وَأَرْعَيْتَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ

143. Καί σάν ἦρθε ὁ Μωϋσῆς
 (στό τόπο)
 τὴν ὥρα πού τοῦ ὑποδείξαμε
 κι ὁ Κύριός του
 τοῦ ἀπηύθυνε τὸ λόγο, εἶπε:
 «Κύριε! Δείξου (σὺ ὁ ἴδιος)
 σ' ἐμένα, ὥστε νά μπορέσω
 νά κοιτάξω σ' Ἐσένα».
 Εἶπε (ὁ ΑΛΛΑΧ):
 «(Μέ κανένα τρόπο) δέν μπορείς
 νά μέ δεῖς (ἀπ' εὐθείας),
 ἀλλά κοιτάξε τὸ βουνό!
 Ἄν παραμείνι στὴ θέση του,
 τότε θά μέ δεῖς».
 Κι ὅταν ὁ Κύριος του
 φανέρωσε τὴ δόξα Του
 στό βουνό, καί τὸ ἔκανε σκόνη,
 τότε ἔπεσε ὁ Μωϋσῆς
 κάτω λυθόθυμος.
 Κι ὅταν συνήλθε
 (στὶς αἰσθήσεις του) εἶπε:
 «Δόξα σ' Ἐσένα! Μετάνιωσα,
 συγχώρεσέ με! κι ἐγὼ
 εἶμαι ὁ πρῶτος πού πιστεύει».

﴿١٤٣﴾ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِبِقْتَنَاءَ وَوَجَدَهُمْ يُرْسَبُونَ قَالَ رَبِّ أَرَأَيْتَ أَنْظُرُ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرَىٰكَ وَلَا يَكُنْ أَنْظُرُ إِلَىٰ الْجِبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ نَرَىٰكَ فَلَمَّا سَجَدَ رَبُّهُ لِلْجِبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ بُنْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ

144. Εἶπε (ὁ ΑΛΛΑΧ):
 «ᾠ! Μωϋσῆ! σέ προτίμησα

﴿١٤٤﴾ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ

136. Γι' αυτό τούς εκδικηθήκαμε,
καί τούς πνίξαμε στη θάλασσα,
ἐπειδὴ διάψευσαν
τά Σημεῖα μας
καί τὰ ἀπέρριψαν.

﴿٣٦﴾ مَا نَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ
بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا
عَافِينَ

137. Καί δόσαμε στό λαό
πού δουλέφτηκε
γιά κληρονομιά τῆ γῆ
πού βρισκόνταν στ' ἀνατολικά,
καί στά δυτικά, καί τὴν
γεμίσαμε μὲ τίς εὐλογίες.
Καί πραγματοποιήθηκαν
ἔτσι οἱ ὑποσχέσεις
τοῦ Κυρίου σου γιά τὰ παιδιά
τοῦ Ἰσραὴλ, γιατί
εἶχαν ὑπομονή (καί καρτερία)
καί καταστρέψαμε τὴ γῆ,
τὰ μεγάλα Ἔργα καί
τίς οἰκοδομές, πού ὁ Φαραώ
κι ὁ λαός του εἶχαν ἀναγείρει
(μὲ τόση περηφάνεια).

﴿٣٧﴾ وَأَوْزَنَّا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا
يَسْضَعُونَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ
وَمَغْرِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا
فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحَسَنَىٰ عَلَىٰ
بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا
وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ
وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ

138. **Κ**αί κάναμε
μὲ τὰ παιδιά του Ἰσραὴλ
νά περάσουν
(μὲ ἀσφάλεια) ἀνάμεσα
ἀπ' τὴ θάλασσα.
Καί φτάσανε σ' ἓνα λαό
ἀφοσιωμένο ὀλοκληρωτικά
σὲ μερικά εἶδωλα πού εἶχαν.
Κι εἶπαν «ᾠ! Μωϋσῆ!
Κάνε γιά μᾶς ἓνα θεό
ὅμοιο μ' αὐτοῦς πού ἔχουν».
Εἶπε (ὁ Μωϋσῆς):
«Σίγουρα εἰστε ἓνας
λαός χωρὶς γνώση,

﴿٣٨﴾ وَجَوَدْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ
قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَىٰ أَصْنَامِهِمْ قَالُوا
يَمُوسَىٰ اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ
آلِهَةٌ قَالِ
إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

139. «Βέβαια – ἡ λατρεία
στὴν ὁποία βρισκόνται
αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι,
δέν εἶναι (παρά) κομμάτι
ἀπ' τὴν καταστροφή καί λάθος
εἶναι αὐτό πού κάνουν».

﴿٣٩﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُم بِفِيهِ وَيَبْطِلُونَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

140. Εἶπε ὁ (Μωϋσῆς):
Μήπως (θέλετε) ν' ἀλλάξω,
τόν (ἀληθινό) ΑΛΛΑΧ,
μ' ἄλλες θεότητες, ὅταν
ὁ ΑΛΛΑΧ
εἶναι πού σᾶς προτίμησε
πάνω ἀπ' ὅλα τὰ ἔθνη!».

﴿٤٠﴾ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ
فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

καί περιορισμό στους καρπούς,
για νά μπορέσουν νά σκεφτούν.

وَنَقِصَ يَدَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ
يَذْكُرُونَ

131. Καί σάν τούς ήρθαν
οί (καλοί) καιροί
(βροχές καί καρποί),
είπαν: «Αυτό πρέπει γιά μάς».
Κι όταν όμως τούς έσφιγγε
ή δυστυχία τήν απέδιδαν στό
Μωϋσή κι όσους ήταν μαζί του.
Ένώ ή κακοτυχία ήταν δική τους
στά μάτια του ΑΛΑΧ, κι όμως
οί πιό πολλοί άπ' αυτούς
δέν τό άντιλαμβάνονταν!

١٣١ فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا
لَنَا هَذِهِ وَإِن تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا
بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ ۗ أَلَا إِنَّمَا طَّيَّرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ
وَلَكِن كَانُوا لَا يَتْلُونَ

132. Κι είπαν (στό Μωϋσή):
«όποιαδήποτε θαύματα
κι άν μάς φέρεις,
για νά μάς γοητεύσεις,
εμείς δέν θά είμαστε
άπ' αυτούς πού σέ πιστεύουν».

١٣٢ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّنُصَرِّحَ
بِهَا فَمَا تَعْنُ لَكَ يَا مُوسَىٰ

133. Καί στείλαμε πάνω τους,
τόν κατακλυσμό, καί τίς άκρίδες,
καί τίς ψείρες, καί τούς βατράχους
καί τό αίμα
σάν αυτόδηλα Σημάδια,
κι όμως ήταν ποτισμένοι
μέ τήν ύπεροψία,
ένας λαός παραδομένος
στήν άμαρτία (έγκληματίας).

١٣٣ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ
وَأَلْفَ نَمْلٍ وَانْفِصَاعَ الْوَالِدِمْ ۗ آيَاتٍ
مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا
مُجْرِمِينَ

134. Καί όταν ή τιμωρία
έπεφτε πάνω τους, έλεγαν:
«Ω! Μωϋσή! Παρακάλεσε
— γιά μάς — τόν Κύριό σου
σύμφωνα μέ ό,τι σου ύποσχέθηκε.
Κι άν μπορέσεις
κι άπομακρύνεις άπό μάς
τήν τιμωρία θά πιστέψουμε
είλικρινά σέ σένα, καί
θ'άφήσουμε νά φύγουν μαζί σου
τά παιδιά του Ίσραήλ».

١٣٤ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا
يَا مُوسَىٰ اذْعُ لَنَا رَبِّكَ بِمَا عَمِدَ عِنْدَكَ
لَئِن كُنْتُمْ عَلَيْنَا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ بِكَ
وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ

135. Άλλά, όταν
άπομακρύναμε άπ' αυτούς
τήν τιμωρία γιά ένα
όρισμένο χρονικό διάστημα
πού θά έπρεπε
(για νά έπιτραπει ή άναχώρηση), νά,
αυτοί παρέβαιναν
τήν ύπόσχεσή τους!

١٣٥ فَلَمَّا كَفَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّدَّةٍ بَلَّغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُرُونَ

125. Είπαν: «Γιά μᾶς, τίποτε δέν εἶναι, παρά νά ἐπιστρέψουμε στόν Κύριό μας,

﴿١٥﴾ قَالُوا إِنَّمَا إِلَهُكُمُ مُّغْتَابُونَ

126. «Καί δέν θά μᾶς ἐπιβάλλεις ὁμῶς τήν ἐκδίκησή σου, γιατί ἀπλῶς πιστέψαμε, στίς Ἐντολές τοῦ Κυρίου μας, ὅταν μᾶς ἔφτασαν! Κύριέ μας! Ἄδειασε (ρίξε) πάνω μας ὑπομονή (καί σταθερότητα) καί νά μᾶς κάνετε νά πεθάνουμε σάν τούς Μουσουλμάνους (πού ὑποτάχτηκαν στή Θέλησή Σου);».

﴿١٦﴾ وَمَا نُنْقِطُ مِنَّا إِلَّا أَنْ نَأْمُرًا بِآيَاتِكَ رَبَّنَا لَمَّا جَاءَنَا رَبَّنَا أفرغ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوْفِقًا مُّسْلِمِينَ

127. **Κ**αί εἶπαν οἱ ἀρχηγοί τῆς γενιάς τοῦ Φαραώ (στόν ἴδιο): «Μήπως θ' ἀφήσεις τό Μωϋσῆ καί τή γενιά του νά καταστρέψουν τή γῆ καί νά παρατήσουν ἐσένα καί τούς θεούς σου;». Εἶπε (ὁ Φαραώ): «Θά σκοτώσουμε τ' ἀρσενικά παιδιά τους, καί (μόνο) τά θηλυκά θά σώσουμε στή ζωή, κι ἔτσι θά ἔχουμε πάνω τους (δύναμη) ἀκαταμάχητη».

﴿١٧﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنَ قَوْمِهِ فِرْعَوْنُ أَنْذَرِ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيَسْذُوبُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذُرُوا وَلِئِنَّكَ قَالِ سَتُقْبِلُ أبنَاءَهُمْ وَنَسْفِي بِهِمْ نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ

128. Εἶπε (τότε) ὁ Μωϋσῆς στό λαό του: Νά ζητήσετε τή βοήθεια ἀπ' τόν ΑΛΛΑΧ, κι ὑπομένετε καρτερικά, γιατί ἡ γῆ εἶναι τοῦ ΑΛΛΑΧ πού τήν κληροδοτεῖ σ' ὅποιον θέλει ἀπ' ὅσους Τόν λατρεύουν, καί τό τέρμα εἶναι (πολύ καλό) γιά ὅσους πιστεύουν».

﴿١٨﴾ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلنَّجِيِّينَ

129. Εἶπαν: «Μᾶς ἐνοχλοῦσαν καί πρὶν μᾶς ἔλθεις, κι ἀκόμα (ἐξακολουθοῦν) καί μετά πού μᾶς ἦλθες». Εἶπε: «Εἶθε ὁ Κύριός σας νά κάνει νά καταστραφοῦν οἱ ἐχθροί σας καί νά σᾶς κάνει κληρονόμους στή γῆ, κι ἔτσι θά σᾶς δοκιμάσει μέ τά ἔργα σας».

﴿١٩﴾ قَالُوا أُوذِيْنَا مِنْ قَبْلِ أَنْ نَأْتِيْنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْنَا قَالِ عَسَى رَبُّكَ أَنْ يَهْلِكَ عِدْوُكُمْ وَيَسْتَخْلِفُكَ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ

130. **Κ**αί τιμωρήσαμε τήν οἰκογένεια τοῦ Φαραώ μέ ξηρασία (στή γῆ τους)

﴿٢٠﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالنَّيْبِ

115. Εἶπαν (οἱ μάγοι):
 «ὦ! Μωϋσῆ! Μήπως ἐσύ θέλεις
 (πρῶτος) νά ρίξεις,
 ἢ ἡμεῖς θά ρίξουμε (πρῶτοι);»

﴿قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّمَا أَنْ نُلْقِيَ وَلَمَّا أَنْ
 نَكُونُ نَحْنُ الْمُلْقِينَ﴾

116. Εἶπε (ὁ Μωϋσῆς):
 «Ρίξτε ἐσεῖς (πρῶτοι).
 Κι ὅταν ἐρίζαν μάγεψαν τὰ μάτια
 τῶν ἀνθρώπων, καί τοὺς τάραξαν
 ἀπ' τὸ φόβο, παρουσιάζοντάς τους
 ἕνα μεγάλω (κατόρθωμα) μαγείας.

﴿قَالَ أَلَمْؤَأَفَلَمَا الْقَوْمَا سَمَرًا أَعْيُنَ
 النَّاسِ وَأَشْرَبُواهُمَهُ وَجَاءُوا بِهِي
 عَظِيمَةٍ﴾

117. Κι ἐμπνεύσαμε τὸ Μωϋσῆ:
 «Ρίξε (τώρα) τὸ ραβδί σου.
 Καί τότε νά! Καταβρόχθισε
 ἀμέσως ὄλα τὰ μαγικά τους.

﴿• وَأَوْحَيْتَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ
 فَإِذَا هِيَ لَمُفَّتْ مَا يَأْفِكُونَ﴾

118. Κι ἔτσι βεβαιώθηκε
 ἡ ἀλήθεια, κι ἀχρηστεύθηκαν
 ὄλα ὅσα εἶχαν κάνει.

﴿فَوَقَعَ الْحَمْحَمُ وَبَطَلَ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ﴾

119. Καί νικῆθησαν (οἱ μεγάλοι)
 ἐπὶ τόπου, καί μετατράπηκαν
 ὥστε νά φαίνονται μικροί.

﴿فَقَلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ﴾

120. **Κ**αί τότε οἱ μάγοι
 ἔπεσαν χάμω σέ ταπεινὴ λατρεία,

﴿وَأَلْقَى السَّمْعُ سَاجِدِينَ﴾

121. λέγοντας: Πιστέψαμε
 στὸν Κύριο τοῦ Σύμπαντος,

﴿قَالُوا ءَأَمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

122. «τὸν Κύριο τοῦ Μωϋσῆ
 καί τοῦ Ἄαρών».

﴿رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾

123. Κι ὁ Φαραὼ εἶπε:
 «Πιστέψατε σ' Αὐτόν, πρὶν
 ἐγὼ σᾶς δώσω τὴν ἀδεια; (Φαίνεται)
 βέβαια πὸς εἶναι ἕνα τέχνασμα
 ποὺ τὸ ἔχετε σχεδιάσει
 στὴν Πόλη, μὲ σκοπὸ
 νά ὀδηγήσετε ἔξω ἀπ' αὐτὴ
 τὸ λαὸ της. Γρήγορα ὁμοῦς
 θά μάθετε (τίς συνέπειες).

﴿قَالَ فَرِحُونَ ءَأَمَنُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْذَنَ
 لَكُمْ ءِإِن هَذَا لَكُرْمٌ مَّا كَرُمُوهُ فِي
 الْمَدِينَةِ لِنُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ
 تَعْلَمُونَ﴾

124. «Νά εἰστε βέβαιοι,
 ὅτι θά κόψωμε τὰ χέρια σας
 καί τὰ πόδια σας ἀντίπλευρα,
 καί θά κάνω νά πεθάνετε
 ὄλοι σας πάνω στοῦ σταυροῦ».

﴿لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ
 خِلَافٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ﴾

Σὰς ἔρχομαι λοιπόν τώρα
ἀπ' τόν Κύριό σας
μέ ἓνα φανερό σημάδι,
ὥστε ν' ἀφήσετε τὰ παιδιά τοῦ
Ἰσραήλ νά φύγουν μαζί μου.

مَدَّ يَدَيْكُمْ بِبَيْتَةِ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلَ
مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ

106. Εἶπε (ὁ Φαραώ):
«Ἄν πραγματικά ἦλθες μ' ἐντολή
παρουσιάσε την,
ἄν λές τήν ἀλήθεια».

١٠٦ قَالَ إِنْ كُنْتَ حِجَّتَ بَيَاتِي
فَأَنْ يَسْأَلِ إِنْ كُنْتُ مِنَ الصَّادِقِينَ

107. Τότε (ὁ Μωϋσῆς)
πέταξε τό ραβδί του,
καί νά! γίνηκε ἓνα φίδι
ὀλοκάθαρο (ὄρατό ἀπ' ὄλους).

١٠٧ فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ

108. **Ε**ἶπαν, τότε, οἱ ἀρχηγοί
ἀπ' τή γενιά τοῦ Φαραώ:
«Αὐτός ἐδῶ ὁ μάγος
εἶναι πολύ ἔμπειρος.

١٠٨ وَزَعَّ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلتَّلْعِطِ

110. «Τό σχέδιό του εἶναι
νά σὰς βγάλει ἀπ' τή γῆ σας.
Τί λοιπόν προστάζετε;»

١١٠ قَالَ أَمَلًا مِنْ قَوْمٍ فِرْعَوْنُ إِنَّ هَذَا
لَسِحْرٌ عَلِيمٌ

111. Κι αὐτοί ἀπάντησαν:
«Κρατεῖστε αὐτόν καί
τόν ἀδελφὸ τοῦ, καί στείλετε
στὶς πόλεις (ἄνδρες)
νά μαζέψουν,

١١١ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَإِذَا
نَأْمُرُونَ

112. καί νά φέρουν σ' ἐσένα
ὄλους (τούς δικούς μας)
ἔμπειρους μάγους.»

١١٢ قَالُوا آتِنَا آيَةً وَأَرْسِلْ فِي
الْمَدَائِنِ حٰشِرِينَ

113. **Κ**ι ἦρθαν οἱ μάγοι
στο Φαραώ, λέγοντας:
«Βέβαια θά ἔχουμε
μία (ἀνάλογη) ἀμοιβή,
ἄν ἐμεῖς εἴμαστε οἱ νικητές».

١١٣ وَجَاءَ السَّحَرَاءُ فِرْعَوْنَ قَالُوا لَا
نَسْأَلُكَ أَجْرًا إِنْ كُنَّا نَعْنُقُ الْفَالِجِينَ

114. Εἶπε (ὁ Φαραώ): «Μάλιστα,
καί (περισσότερο ἀκόμη) ἐσεῖς
θά εἶστε σ' αὐτή τήν περίπτωσι
(θ' ἀνυψοθεῖτε σ' ἀξιώματα)
πολύ κοντά (στο θρόνο) μου.»

١١٤ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمَقْرَبِينَ

99. Μήπως αισθάνθηκαν ασφαλισμένοι από τη θεία τιμωρία; Μόνο εκείνοι που αισθάνονται ασφαλισμένοι από τη θεία εκδίκηση είναι οι χαμένοι.

99 أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يُأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ

100. Για εκείνους που κληρονόμησαν τη γη αντικαθιστώντας τους πρίν κατόχους της, μήπως δέν είν' ένα (μάθημα) για να καταλάβουν, ότι αν τό θέλαμε, θά μπορούσαμε νά τους τιμωρήσουμε (έπίσης) για τίς άμαρτίες τους και νά σφραγίσουμε τίς καρδιές τους, ώστε νά μή μπορούν ν' άκούουν (νά καταλάβουν);

100 أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ إِنْ لَوْنِئَاءَ أَصْبَتْكُمْ يَذُوقُونَ وَنَطِيعٌ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

101. Έτσι ήταν τά χωριά για τά όποια σου διηγούμαστε μερικέσ άπ' τίς είδήσεις τους, Πράγματι ήλθαν σ' αυτά οί άπόστολοι τους μέ φανερά Σημεία, κι όμως δέν πίστεψαν σ' ό,τι από πρίν είχαν άρνηθεί (οί πρόγονοί τους). Μ' αυτό τόν τρόπο σφραγίζει ό ΑΛΛΑΧ τίς καρδιές εκείνων που άπορρίπτουν τήν Πίστη.

101 نِلِكَ الْقَرْيَ نَفَضُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ

102. Καί δέν βρήκαμε τους πιο πολλούς άπ' αυτούς (νά είναι ειλικρινείς) μέ τή συμφωνία τους, όμως, βέβαια οί περισσότεροι άπ' αυτούς ήταν επαναστάτες και άνυπάκουοι!

102 وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَمُتَّبِعِينَ

103. Επειτα μετά άπ' αυτούς, στείλαμε τό Μωσσή μέ τίς Έντολές μας στό Φαραώ και στους άρχηγούς του, κι όμως άδικα τίς άρνήθηκαν. Κοίτα - λοιπόν - πώς τιμωρήθηκαν, (και ποιό ήταν τό τέλος) των διεφθαρμένων.

103 ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمُ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۖ فَظَلَمُوا بِهَا فَأَنظَرْنَاهُمْ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ

104. Κι είπε ό Μωσσης: «Ω! Φαραώ! Είμαι Ένας άπόστολος του Κυρίου του Σύμπαντος».

104 وَقَالَ مُوسَىٰ يٰعِزْرَعُونَ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

105. Τό σωστό για μένα είναι νά μη πω τίποτε για τόν ΑΛΛΑΧ παρά μόνο τήν αλήθεια.

105 حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ

Ω! λαέ μου!
 Εἰς ἀνάγγελα τὰ Μηνύματα,
 πού γι' αὐτὰ μ' ἔσταιτε
 ὁ Κύριός μου
 καί σᾶς ἔδωσα συμβουλές
 (ἀλλά τίς ἀρνηθήκατε).
 Γιατί νά λυπᾶμαι, γιά λαό
 πού ἀρνοῦνται νά πιστέψουν!».

رَسَلْتُ رَبِّي وَصَفْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ أَسَى
 عَلَى قَوْمٍ كَفَرِينَ

94. **Κ** ὅτε δέν στείλαμε
 ἕνα προφήτη σέ χωριό,
 ἐκτός ἂν δέν φέρναμε
 στούς ἀπιστοῦς κατοίκους του
 τήν ἀναποδιά καί τή δυστυχία,
 μέ σκοπό, ὅτι θά ἦταν δυνατό
 νά νοιώσουν τήν ταπείνωση (νά εἶναι δηλ. πιστοί).

94 وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا
 أَهْلَهَا بِالْبِأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَعُونَ

95. Ἐπειτα ἀντικατατοῦσαμε
 τή δυστυχία, μέ εὐτυχία,
 (τό κακό μέ τό καλό)
 μέ τρόπο ὥστε νά αὐξάνεται
 καί νά πολλαπλασιάζεται
 κι ἄρχισαν νά λέγουν:
 «Κι οἱ πατέρες μας (ἐπίσης)
 ἔνοιωσαν τή δυστυχία
 καί τήν ἀφθονία... Ἄλλοίμονο!
 Καλέσαμε τοὺς κάτοικους τοῦ χωριοῦ
 (ξαφνικά) σ' ἀπολογισμό, τή στιγμή πού
 αὐτοί δέν ὑπολόγιζαν
 (τόν κίνδυνό τους).

95 ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ
 حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ
 وَالْأَسْرَاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ
 لَا يَشْعُرُونَ

96. Ἄν οἱ κάτοικοι
 τῶν χωριῶν εἶχαν πιστέψει
 καί σέβονταν (τόν ΑΛΛΑΧ),
 θ' ἀνοίγαμε γι' αὐτοῦς
 τὸ δρόμο γιά τή μακαριότητα
 τ' οὐρανοῦ καί τῆς γῆς,
 πλὴν ὅμως ἀρνήθηκαν
 (τὴν ἀλήθεια), καί τοὺς πῆραμε
 γιά νά λογοδοτήσουν,
 γιά ὅ,τι εἶχαν κερδίσει.

96 وَلَوْ أَنِ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا
 لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم
 بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا
 فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

97. Ἡ μήπως οἱ κάτοικοι τῶν χωριῶν
 (Μέκκα καί τὰ περίχωρά της)
 αἰσθάνθηκαν ἀσφαλισμένοι,
 ὅτι ἡ ὄργη Μας θά τοὺς ἔφτανε κατά
 τή νύχτα, ἐνῶ θά ἦταν κοιμισμένοι;

97 أَوَ أَمِنَ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم
 بَأْسُنَا بَيِّنًا وَهُمْ نَائِمُونَ

98. Ἡ μήπως πάλι οἱ κάτοικοι
 τῶν χωριῶν αἰσθάνθηκαν
 ἀσφαλισμένοι ὅτι ἡ ὄργη Μας
 θά τοὺς ἔφτανε μέρα μεσημέρι,
 ἐνῶ ἔπαιζαν (ξένοιαστα);

98 أَوَ أَمِنَ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا
 ضَعْفَىٰ وَهُمْ يُلْعَبُونَ

أُولَئِكَ كَانُوا فِي

μαζί σου εκείνοι που πίστεψαν, ειδύλλως (σύ κι εκείνοι) θά πρέπει νά επιστρέψετε στη θρησκεία μας καί στίς δοξασίες μας». Κι αὐτός τούς εἶπε: «Πῶς! (εἶναι δυνατόν) ἀφοῦ ἐμεῖς τήν ἀηδιάζουμε;

89. «Πραγματικά θά ἐπινοούσαμε μιά νευτιά ἐναντία στόν ΑΛΛΑΧ, ἄν ἐπιστρέψουμε στίς δοξασίες σας, μετά πού ὁ ΑΛΛΑΧ μᾶς λύτρωσε ἀπ' αὐτές, καί δέν γίνεται μ' ὅποιοδήποτε μέσο, νά ἐπανέλθουμε στή θρησκεία σας, ἐκτός ἄν θέλει ὁ ΑΛΛΑΧ, ὁ Κύριός μας. Ὁ Κύριός μας ἔχει τή δύναμη νά περιβάλλει τά πάντα μέ τή Σοφία Του. Στόν ΑΛΛΑΧ ἔχουμε στηριχθεῖ. Κύριέ μας: Ἐπιφάνισε Ἐσού, ἀνάμεσα μας κι ἀνάμεσα στή γενιά μας, μέ δικαιοσύνη, γιατί Ἐσú εἶσαι ὁ ἀριστος στίς ἀποφάσεις».

90. Κι εἶπαν οἱ ἀρχηγοί, οἱ ἄπιστοι ἀπ' τή γενιά του: «Ἄν ἀκολουθήσετε τόν Σου-ἄιμπ, νά εἶστε βέβαιοι ὅτι θά καταστραφεῖτε (χαθεῖτε)».

91. Καί τότε ἀναπάντεχος σεισμός τούς ἐπιασε καί τό πρωί βρέθηκαν στά σπῖτια τους νεκροί!

92. Οἱ ἄνδρες πού διέψευσαν τόν Σου-ἄιμπ ἐξαφανίστηκαν, σάν νά μήν ὑπῆρχαν ποτέ στά σπῖτια (ὅπου πρῖν ἀκμαζαν). Ἐκεῖνοι πού ἀρνήθηκαν τόν Σου-ἄιμπ, αὐτοί ἦταν πού χάθηκαν.

93. Κι εἶποι (ὁ Σου-ἄιμπ) τούς παράτησε, λέγοντας:

﴿قَدْ أَفْرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَيْدًا إِن عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ بَخَّسْنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا أَفْعَبْنَا وَإِنَّا مِن بَيْنَ يَدَيْهِ قَوْمِينَ بِأَلْمَعِ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاعِلِينَ﴾

﴿وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ لَئِن آتَيْنَاهُمْ شَيْعًا لِّئِنَّا إِذَا كُنَّا فِي الْخُسُوفِ﴾

﴿فَأَخَذْتَهُمُ الرِّجْفَ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جثيين﴾

﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا شَيْعًا كَانُوا يَمُنُّونَ فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شَيْعًا كَانُوا هُمُ الْخٰسِرِينَ﴾

﴿فَقَوْلًا عَنْهُمْ وَقَالَ يَوْمَ لَقَدْ أَبْلَغْنَاكُمْ﴾

85. **Κ**αί στή γενιά του Μάντιαν
στείλαμε τόν ἀδελφόν του
Σου-άιμπ πού εἶπε:
«ὦ! Λαέ μου!
λατρέψτε τόν ΑΛΛΑΧ.
Δέν ἔχετε κανέναν ἄλλο θεό,
ἐκτός ἀπ' Αὐτόν. Τώρα
σᾶς ἔχει ἔλθει ἕνα φανερό
(Σημάδι) ἀπ' τόν Κύριό σας.
Συμπληρώνατε μέ ἀκρίβεια
τό μέτρο καί τό ζύγι,
νά μή κατακρατέτε
ἀπ' τοῦς ἀνθρώπους
τά πράγματά τους,
καί μή προκαλεῖτε
καταστροφή στή γῆ,
μετά τή διόρθωσή της.
Αὐτά ὅλα εἶναι
τό καλύτερο γιά σᾶς,
ἄν πραγματικά πιστεῦτε.

﴿۸۵﴾ **وَالَّذِينَ كَفَرُوا**
أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَقَوْمِ
أَعْبَدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ
بَيِّنَاتٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا
الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَخْسُوا
النَّاسَ
أَشْبَاءَهُمْ وَلَا تَفْسِدُوا فِي
الْأَرْضِ بَعْدَ
إِصْلَاحِهَا ذَلِكَ خَيْرٌ
لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ

86. «Καί μή κάθεστε
σέ κάθε δρόμο ἀπειλώντας
κι ἐμποδίζοντας αὐτούς
πού πίστεψαν στόν ΑΛΛΑΧ
ἀπ' τό δρόμο Του,
κι ἀναζητώντας κάτι τι
πού νά τόν κάνει
ἀνώμαλο κι ἀκανόνιστο.
Καί θυμηθεῖτε
πόσο λίγοι ἦσαν καί
σᾶς πολλαπλασίασε, καί
κοιτάξτε ποιά ἦταν ἡ τιμωρία
ἐκείνων πού ἔκαναν
τήν καταστροφή.

﴿۸۶﴾ **وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ**
تُوَعِدُونَ
وَتَضَلُّونَ عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ مِنْ أَمْرٍ
بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْ
كُفِرُوا لَإِذْ
كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ
وَأَنْظُرُوا
كَيْفَ كَانَ
عَقِبَهُ
الْمُفْسِدِينَ

87. «Κι ἄν μιά ὁμάδα ἀπό σᾶς
πίστεψε στό Μήνυμα
πού ἐστάλη σέ μένα,
κι ἄλλη ὁμάδα δέν πιστεῦει σ' αὐτό,
τότε κάνετε ὑπομονή,
μέχρις ὅτου ὁ ΑΛΛΑΧ
δικάσει ἀνάμεσά μας,
γιατί εἶναι ὁ ἀριστος Κριτής
(για νά πάρει ἀποφάσεις).

﴿۸۷﴾ **وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ**
مِنْكُمْ آمَنُوا
بِالَّذِي أَرْسَلْنَا بِهِ
رُسُلَنَا وَطَائِفَةٌ
لَمْ يُؤْمِنُوا
فَأَصْبِرُوا حَتَّى
يَحْكُمَ اللَّهُ
بَيْنَنَا وَهَوَ
خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

88. Εἶπαν τότε οἱ ἀρχηγοί,
ἀπ' ἐκείνους πού ἦταν
ἀλαζονικοί (καυχησιάρηδες)
ἀνάμεσα στό λαό του:
«Θά σέ κάνουμε νά βγεῖς ἔξω
ἀπ' τό χωριό μας,
ὦ! Σου-άιμπ, ἐσένα καί

﴿۸۸﴾ **• قَالَ أَلَسْنَا**
الَّذِينَ آمَنَّا بِرَبِّ
قَوْمِهِ لَنْزِيلِكَ
يَسْعَبُ وَالَّذِينَ
آمَنُوا
مَعَكَ مِنْ قَوْمِنَا
أَوْ لَعَمْرُودٍ
فِي مِلَّتِنَا
قَالَ

παραβαίνοντας την προσταγή
του Κυρίου τους, και είπαν:
«Ω! Σάλιχ! Φανέρωσε μας
τις άπειλές σου, άν πράγματι είσαι
άπ' τούς άπεσταλμένους (του ΑΛΛΑΧ!)»

رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَٰلِحُ إِنَّا بِمَا نَعْبُدُ تَالِيَان
كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

78. Και τότε άπροσδόκητος
σεισμός τούς έπιασε
και τό πρωί βρέθηκαν
στά σπίτια τους νεκροί!

٧٨ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّيْحَانَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جَمِيعِينَ

79. Τότε (ό Σάλιχ)
τούς παρατήρησε κι έπρε:
“Ω! Λαέ μου, σάς άνάγγειλα
τό μήνυμα, πού γι' αυτό
μ' έστειλε ό Κύριός μου,
και σάς έδωσα καλές συμβουλές,
κι όμως έσείς δέν άγαπάτε
έκείνους πού συμβουλευόουν!».

٧٩ قَالُوا لَنْ نَبْرَأَ كَمَا يَأْتِيكُمُ الْوَعْدُ يَا سَٰلِحُ إِنَّكُمْ لَا تَحْسَبُونَ
الْحَقَّ إِلَّا حَسَبَ آيَاتِكُمْ وَأَنبِيَآئِكُمْ قَالُوا لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ سِرَّكَ
وَأَنبِيَآئِكَ لَكُنَّا عَمَلِينَ

80. **Κ**αι (στείλαμε) έπίσης τόν Λώτ,
πού έπρε στή γενιά του:
«Μήπως διαπράττετε Έργα άσέλγειας,
πού καμιά άλλη γενιά
του σύμπαντος κόσμου
δέν έκανε πριν άπό σάς;

٨٠ وَلَوْ كُنَّا نَعْلَمُ سِرَّكَ لَكُنَّا عَمَلِينَ
مِثْلَ مَا تَعْمَلُونَ يَا سَٰلِحُ إِنَّكَ لَا تَأْتِيكَمْ
الْوَعْدُ إِلَّا نَارًا مِّنْ أَعْيُنِنَا إِنَّا بِمَا نَعْمَلُونَ
كَافِرِينَ

81. Έπειδή έσείς χρησιμοποιείτε
(για τίς όρέξεις σας)
τούς άνδρες προτιμώντας τους
άπ' τίς γυναίκες.
Έίστε πραγματικά Ένας λαός
πού ξεπερνά τά όρια».

٨١ إِنَّكُمْ لَأَنْتَؤُنَ الرَّجَالِ شَهْوَةَ مِن دُونِ
النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ

82. Κι ή γενιά του δέν έδωσε
άπάντηση, παρά αυτή,
δταν είπαν: «Όδηγείστε τους
Έξω άπ' τό χωριό σας,
γιατί πραγματικά
είναι άνδρες πού θέλουν
νά είναι καθαροί και άγνοί!».

٨٢ وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ
قَالُوا أخرجوهم من قريبتكم
إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّهْتَفُونَ

83. Και σώσαμε αυτόν
και την οικογένειά του,
έκτός άπ' τη γυναίκα του,
γιατί ήταν άπ' τούς άργοπορούντες.

٨٣ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ وَكَانَتْ مِنَ
الْقَٰسِرِينَ

84. Και ρίξαμε βροχή πάνω τους
ραγδαία (άπό θειάφι), και κοίταξε:
πώς ήταν ή τιμωρία εκείνων
πού έντροφούσαν στην άμαρτία
και στό έγκλημα!

٨٤ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

μέ την εὐσπλαγνία Μας, καί
ξεριζώσαμε αὐτοὺς πού
ἀρνήθηκαν τίς Ἐντολές Μας
καί δέν ἦταν πιστοί.

73. **Κ**αί στό λαό τοῦ Θαμοῦντ
— (στείλαμε)
τόν ἀδελφό του Σάλιχ —
πού εἶπε: «ὦ! Λαέ μου!
Λατρέψτε τόν ΑΛΛΑΧ!
Δέν ἔχετε κανέναν ἄλλο θεό,
ἀπ' Αὐτόν. Τώρα σᾶς ἔχει ἔλθει
ἓνα φωτεινό Σημάδι
ἀπ' τόν Κύριό σας. Αὐτή
ἡ (θηλυκιά) καμήλα τοῦ ΑΛΛΑΧ
εἶναι γιά σᾶς ἓνα Σημεῖο.
Κι ἀφήστε την νά βόσκει
στή γῆ τοῦ ΑΛΛΑΧ, καί μὴ
τῆς κάνετε κακό, γιατί τότε
θά τιμωρηθεῖτε μέ αὐστηρά βάσανα.

74. «Καί θυμηθεῖτε ὅτι
σᾶς ἔκανε κληρονόμος
τῆς γενιάς τοῦ Ἄντι καί σᾶς ἔδωσε
γιά κατοικία αὐτή τή γῆ,
πού κτίσατε — γιά τόν ἑαυτό σας —
παλάτια σ' (ἀνοικτίας) πεδιάδες,
καί σκάψατε σπιτία στά βουνά της.
Γι' αὐτό θυμηθεῖτε τά ὀφέλη
(πού ἔχετε πάρει) ἀπ' τόν ΑΛΛΑΧ,
κι ἀπέχετε ἀπ' τό πονηρό
καί τό κακό στή γῆ».

75. Κι εἶπαν οἱ ἀρχηγοί
ἀπ' ἐκείνους πού ἦταν ἀλαζονικοί
(καυχησιάρηδες) —
ἀνάμεσα στό λαό του,
στούς ἀνίσχυρους — αὐτοί
πού πίστευαν ἀνάμεσά τους —:
«Μήπως γνωρίζετε μέ βεβαιότητα,
ἄν ὁ Σάλιχ ἔχει σταλεῖ
ἀπ' τόν Κύριό του;»
Κι αὐτοί ἀπάντησαν: «Ἐμεῖς
πιστεύουμε πραγματικά σ' ὅ,τι
μάς ἀποκαλύφθηκε ἀπ' αὐτόν».

76. Εἶπαν τότε οἱ ἀλαζονικοί:
«Ἐμεῖς ἀπ' τή μεριά μας
ἀπορρίπτουμε ὅ,τι ἐσεῖς πιστεύετε».

77. Τότε σκότωσαν
τή θηλυκιά καμήλα

وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا
وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ

۷۳ قَالَ نُمُودَ أَخَاهُ صَالِحًا
قَالَ يَقُولُونَ عَبْدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّن
إِلَٰهٍ غَيْرِهِ وَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ
هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ
فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ
فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۷۴ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن
بَعْدِ عَادٍ وَنَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَمْخِذُونَ
مِن سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَخْتَوْنَ الْأَجَالَ يَوْمَئِذٍ
فَادْكُرُوا بِآلَاءِ اللَّهِ وَلَا تَعْتَسُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ

۷۵ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
مِن قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوهُ لَسْنَا مِن
مِنْهُمْ نَتَّقُونَ أَن صَالِحًا مَّرْسَلًا مِّن رَّبِّهِ
قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِل بِهِ مُؤْمِنُونَ

۷۶ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي
ءَامَنَّم بِهِء كَفِرُونَ
۷۷ فَصَرُّوهُ الْكَافَّةَ وَعَتَوْهُ عَن أَمْرِ

καί «νομίζομε ότι
είσαι ἀπ' τούς ψευτές!»

مِنَ الْكَذِبِينَ

67. Κι αυτός τούς εἶπε:
«ὦ! Λαέ μου! Καμιά ἀνοησία
δέν μέ κυρίεψε, ἀλλ' (εἶμαι)
ἕνας ἀπεσταλμένος ἀπ' τόν Κύριο
τόν Ζωοδότη τοῦ Σύμπαντος.

⑤ قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي
رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

68. «Σᾶς ἀναγγέλλω
τίς ὁδηγίες τοῦ Κυρίου μου,
κι εἶμαι γιά σᾶς εἰλικρινῆς
καί πιστός σύμβουλος.

⑥ أَنبِئُكُمْ رَسُولَتِ رَبِّي وَإِنَّا لَكُم تَائِبُونَ
أَمِينٌ

69. Ἡ μήπως ἀπορεῖτε, ὅτι
σᾶς ἔχει ἔλθει μήνυμα
ἀπ' τόν Κύριο σας μ' ἕναν ἄνδρα
— ἀπό ἐσᾶς τούς ἴδιους —
γιά νά σᾶς προειδοποιήσει;
Καί θυμηθεῖτε, ὅτι σᾶς ἔκανε
(ὁ ΑΛΛΑΧ) κληρονόμους,
μετά τή γενιά τοῦ Νῶε,
καί σᾶς ἔδωσε ἕνα ὑψηλό
ἀνάστημα ἀνάμεσα στά ἔθνη.
Γι' αὐτό θυμηθεῖτε τά ὀφέλη
πού (πήρατε) ἀπ' τόν ΑΛΛΑΧ
ὥστε νά μπορέσετε
νά εὐτυχήσετε».

⑦ أَوْ عَجِبْتُمْ أَن جَاءكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ
عَلَى رَجُلٍ مِّمَّنْ لِيُذِركُمْ وَأَذْكُرُوا
إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ
وَوَآدَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصِطَةً فَأَذْكُرُوا لِلَّهِ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

70. Κι αὐτοί ἀπάντησαν: «Μήπως
μᾶς ἤλθες γιά νά λατρέψουμε
τόν ΑΛΛΑΧ μόνο Του, καί
νά ἀφήσουμε αὐτούς
πού λάτρευαν οἱ πατέρες μας;
Φέρε μας ὅ,τι
μᾶς ἀπειλεῖς, ἀν πραγματικά
μᾶς λές τήν ἀλήθεια;»

⑧ قَالُوا إِنَّا نَعْبُدُ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَدْرُ
مَا كَانَ يَشْبُدُ آبَاؤُنَا فَآتِنَا بِمَا
نَعِدُكَ إِن كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ

71. Κι αὐτός ἀποκρίθηκε:
«Πράγματι, σᾶς ἀξίζει νά πέσει
πάνω σας ἡ τιμωρία κι ὁ θυμός
ἀπ' τόν Κύριο σας. Μήπως
λογομαχεῖτε μαζί μου
γιά ὀνόματα (γιά θεούς) πού ἔχετε,
ἐπινοήσει ἐσεῖς
κι οἱ πατέρες σας, καί πού
ὁ ΑΛΛΑΧ δέν ἐστελε — γι' αὐτούς —
καμιά ἐξουσία; Τότε περιμένετε
(τα βάσανά Του) κι ἐγώ μαζί σας
ἐπίσης περιμένω νά πέσουν πάνω σας».

⑨ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ
رِجْسٌ وَعَصَبٌ أَن تَعْبُدُوا لِمَا
سَمَّيْتُمُوهَا أَيُّهَا الَّذِينَ
يَكْفُرُونَ فَمَا يَنْزِلُ اللَّهُ
بِهِمْ مِنْ سُلْطٰنٍ فَمَا تَقِيلُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
الْمُنظِرِينَ

72. Καί σώσαμε αὐτόν
κι ὄσους ἦταν μαζί του

⑩ فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا

Νά λατρεύετε τόν ΑΛΛΑΧ.
Δέν ἔχετε ἄλλο θεό ἐκτός ἀπ' Αὐτόν.
Φοβούμαι γιά σᾶς τά φρικτά
βάσανα τῆς τρομερῆς 'Ἡμέρας!.

غَيْرَ دِيَانٍ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

60. Οἱ ἀρχηγοὶ τότε
τοῦ λαοῦ τοῦ εἶπαν: «Πῶς!
'Εμεῖς σέ βλέπομε (νά βρίσκεσαι)
σ' ἀποδεδειγμένη πλάνη».

٦٠ قَالَ أَتَأْتُونَ مِن قَوْمِي إِنَّا لَنَرُكَ فِي
صَلِّ مُبِينٍ

61. Κι αὐτός εἶπε:
«ὦ! λαέ μου! Καμμιά πλάνη
δέν μέ κατέλαβε, ἀντίθετα,
εἶμαι ἕνας ἀπεσταλμένος
ἀπ' τόν Κύριό τόν Ζωοδότη
τοῦ Σύμπαντος».

٦١ قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ
مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

62. «Σᾶς ἀναγγέλλω τίς ὁδηγίς
τοῦ Κυρίου μου, κι εἰλικρινά
σᾶς συμβουλεύω, καί γνωρίζω
πολλά ἀπ' τόν ΑΛΛΑΧ, πού ἐσεῖς
δέν τά ξέρετε».

٦٢ أَتُبَلِّغُكُمْ رِسَالَتِ رَبِّي وَأَنْصَحُكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ
اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

63. «Ἡ μήπως ἀπορεῖτε δι
σᾶς ἔχει ἔλθει μήνυμα
ἀπ' τόν Κύριό σας, μέ ἄνδρα
— ἀπό ἐσᾶς τοὺς ἴδιους —
γιά νά σᾶς προειδοποιήσει,
καί νά ὑποταχθεῖτε στόν ΑΛΛΑΧ,
κι ἴσως τότε λάβετε
τήν Εὐσπλαχνία Του»;

٦٣ أَوْ عَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ
عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا
وَلِتَعْلَمُوا أَنَّكُمْ تُرْحَمُونَ

64. Κι ὁμοῦ τόν διέψευσαν
(ἀρνήθηκαν) καί σώσαμε αὐτόν
κι ἐκεῖνους, πού ἦταν μαζί του
μέσα στήν Κιβωτό, καί πνίξαμε
στόν Κατακλυσμό ἐκεῖνους πού
ἀπέρριψαν τίς 'Εντολές Μας.
Γιατί ἦταν λαός τυφλός (στή καρδιά του).

٦٤ فَكَذَّبُوهُ فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي
الْفُلِّ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عِيبِينَ

65. **Κ**αί στό λαό τοῦ Ἄντ
— (στείλαμε) τόν ἀδελφό του, Χούντ —
πού εἶπε: «ὦ! Λαέ μου!
Λατρεύετε τόν ΑΛΛΑΧ,
Δέν ἔχετε κανέναν ἄλλο
θεό ἀπ' Αὐτόν.
Μήπως δέν φοβᾶστε (τόν ΑΛΛΑΧ)»;

٦٥ • وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُم هُودًا
قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ
غَيْرَ ؕ أَفَلَا تَتَّقُونَ

66. Εἶπαν τότε, οἱ ἄπιστοι
ἀρχηγοὶ ἀπ' τό λαό του:
«'Εμεῖς σέ βλέπομε δι
βρίσκεσαι σέ κατάσταση
μωρίας (εἶσαι βλάκας)»

٦٦ قَالَ أَتَأْتِلُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِي
إِنَّا لَنَرُكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ

διοικούμενα κάτω από νόμους
στis διαταγές Του.
Νά! Αὐτός πού
ἔχει δικαίωμα νά δημιουργεῖ
καί νά κυβερνᾷ.
Εὐλογημένος ὡς εἶναι ὁ ΑΛΛΑΧ,
Κύριος καί συντηρητής
τοῦ Σύμπαντος.

الْمَخْلُوقِ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ

55. Νά επικαλεστείτε τόν Κύριό σας
μέ ταπεινοφροσύνη καί
κατ' ἴδιαν (κρυφά),
γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ δέν ἀγαπᾷ ἐκείνους
πού καταπατοῦν τά δρια.

۞ ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً
إِنَّهُ لَا يَحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

56. Καί μήν προξενεῖτε βλάβη (φθορά)
στή γῆ, μετά πού διορθώθηκε
κι επικαλεστείτε Τον μέ φόβο
(ἀπό τήν τιμωρία Του)
καί πόθο (γιά τήν ἀμοιβή Του),
γιατί ἡ εὐσπλαχνία τοῦ ΑΛΛΑΧ
εἶναι (πάντα) πολύ κοντά
μ' ἐκείνους πού κάνουν τό καλό.

۞ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ
إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ
رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْحَسَنِينَ

57. Εἶν' Ἐκεῖνος πού στέλνει
τούς ἀνέμους, σάν προάγγελο
(χαρούμενων ἐδησεων)
τῆς εὐσπλαχνίας Του
κι ἀκόμη δταν μεταφέρουν (οἱ ἀνεμοί)
τά γεμάτα βροχή σύννεφα,
Ἐμεῖς τά κατευθύνουμε σ' ἐδάφη
(χωριῶν) πεθαμένα,
καί ρίχνουμε ἀπ' αὐτά τό νερό
καί κάνουμε ἀμέσως νά βγοῦν
ἀπ' ὅλα τά εἶδη τῆς ἐσοδείας.
Ἔτσι ἀνασταίνουμε τούς πεθαμένους.
Ἴσως μπορέσετε καί θυμηθεῖτε
(τῆ δύναμη τοῦ ΑΛΛΑΧ
γιά τήν ἀνάσταση).

۞ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ
يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقْبَلَتْ سَحَابًا نَّفَسَا
لَهُ فَنَفَسَهُ إِلَيْهِ فَآتَرْنَا بِهِ السَّاءَ
فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ كَثْرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْرِجُونَ
الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

58. Κι ἀπ' τήν καθαρή
καί καλή χώρα μέ τή Θέληση
τοῦ Κυρίου της,
βλασταίνουν ἀπ' τῆ γῆ της
(πλούσιοι καρποί,
ἀπ' τά διάφορα της εἶδη)
ἐνῶ ἀπ' τήν κακή, δέν βλασταίνουν
παρά μόνο σπάνια καί ἀχρηστα.
Ἔτσι ἐξηγοῦμε τίς Ἐντολές
γιά ἐκεῖνο τό λαό πού εἶναι
γεμάτος εὐγνωμοσύνη πρὸς τόν ΑΛΛΑΧ.

۞ وَالْبَلَدِ الطَّيِّبِ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ
وَالَّذِي خَبَثَ لَا يُخْرُجُ إِلَّا نَجَسًا كَذَلِكَ
نُفِّرُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُشْكُرُونَ

59. **Κ**ι ὁμοσ στείλαμε τό Νῶε
στό λαό του κι εἶπε:
«ὦ! Λαέ μου!

۞ لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ
فَقَالَ يَقُومُوا عِبَادُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ

ὁ ΑΛΛΑΧ σὰς ἔχει προμηθεύσει
γιὰ τὴ συντήρησή σας.
Κι αὐτοὶ θ' ἀπαντήσουν:
«Καὶ τὰ δύο αὐτὰ ὁ ΑΛΛΑΧ
τά ἔχει ἀπαγορεύσει
γι' αὐτοὺς πού Τόν ἀρνήθηκαν.

51. «Κι αὐτό γιατί πήραν
— ἀπλουστάτα — τὴ θρησκεία τους
διασκέδαση καὶ παίχνηδι,
κι ἔξαπατήθηκαν
ἀπ' τὴ ζωὴ τοῦ κόσμου».
Κι αὐτὴ τὴ μέρα
θά τοὺς ξεχάσουμε, ὅπως κι αὐτοὶ
ἔχασαν τὴ μέρα αὐτὴ
τῆς συγκέντρωσης,
κι εἶχαν συνηθίσει
ν' ἀρνοῦνται τίς Ἐντολές μας.

52. Γιατί ἔχουμε στεῖλαι
βέβαια σ' αὐτοὺς ἕνα Βιβλίον,
πού τὸ ἐξηγήσαμε λεπτομερειακά,
κατὰ τὴν σωστὴ γνώση,
ἕναν ὁδηγὸ καὶ μιά εὐλογία
γιὰ ἐκεῖνον τὸ λαὸ πού πιστεύει.

53. Μήπως ἀκριβῶς περιμένουν (οἱ ἄπιστοι)
τὴν τελικὴ ἐκπλήρωση τοῦ ἔργου;
Κατὰ τὴν ἡμέρα πού τελικά
θά συμπληρωθεῖ, τότε ἐκεῖνοι
πού ἀδιαφόρησαν
γι' αὐτὸ ἀπὸ πρὶν θά ποῦν:
«Οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Κυρίου μας —
πράγματι μᾶς ἔφεραν τὴν ἀλήθεια
(ἀλλὰ δὲν πιστέψαμε)
μήπως ἔχουμε μεσολαβητές
γιὰ νὰ μεσολαβήσουν γιὰ μᾶς; ἢ
μήπως μπορούμε νὰ ἐπανεέλθουμε,
γιὰ νὰ κάνουμε ἄλλα,
ἀπ' ὅτι κάναμε στὸ παρελθόν»;
Στὴν πραγματικότητα ἔχασαν
τόν ἑαυτὸν τους, κι ὅ,τι ἐπινόησαν
θά τοὺς ἀφήσει στὴν πλάνη
(οἱ ψευτικοὶ θεοὶ τους ἐξαφανίστηκαν
καὶ τοὺς ἄφησαν μόνους τους).

54. **¶** Ἀληθινός — Κύριός σας —
εἶναι ὁ ΑΛΛΑΧ, πού ἔπλασε
τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴ γῆ
σὲ ἔξι μέρες, κι ἔπειτα
μόνιμα ἐγκαταστάθηκε
πάνω στὸ Θρόνον (τῆς ἐξουσίας),
σχεδίασε τὴ νύχτα σὰν κάλυμμα
πάνω στὴ μέρα,
νὰ ἐναλλάσσονται μὲ ταχύτητα,
κι ἔπλασε τὸν ἥλιο,
τὸ φεγγάρι καὶ τ' ἄστρα (ὅλα)

رَزَقْنَاهُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَمَهُمَا عَلَى
الْكَافِرِينَ

⑤١ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا
وَوَجَّهْنَاهُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَأَلْسِنُوا نَسْنَهُمْ
كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا
كَانُوا بِآيَاتِنَا يُحَدِّثُونَ

⑤٢ وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ
عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ

⑤٣ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا نَأْوِيهِمْ يَوْمَ يَأْتِي
نَأْوِيَهُمْ يَقُولُ الْبَرُّ وَالْكَافِرُ لَأَنْتَ
فَدَجَاءَن رَسُولُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَمَلَأْنَا
مِنْ شَفَعَاءَ فَيَنْشَفِعُوا لَنَا أَوْ
نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ فَدَّ
حَسِبُوا أَنَّهُمْ لَمْ يُغْنِ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ

⑤٤ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ
أَسْوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْنِي الْإِنْسَانَ
الْإِنْسَانَ يَطْلُبُ مَا خَيْبًا وَالشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ

«Ἡ κατάρτα τοῦ ἈΛΛΑΧ ἄς εἶναι
πάνω στους κακοποιούς».

الظالمين

45. «Ἐκεῖνοι ποῦ ἐμποδίζουν (τούς ἀνθρώπους)
ἀπ' τὸ Μονοπάτι τοῦ ἈΛΛΑΧ,
κι ἐπιδιώκουν νὰ τὸ κυρτώσουν,
εἰν' αὐτοὶ ποῦ ἀρνοῦνται
τὴ Μέλλουσα Ζωή!»

۵۰ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ
وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ

46. Κι ἀνάμεσά τους ὑπάρχει
πέπλο καὶ στά Ὑψη ('Αλ 'Ααράφ)
ὑπάρχουν ἄνδρες,
ποῦ γνωρίζουν ὄλους τούς ἀνθρώπους
μὲ τὰ σημάδια τους,
καὶ θά φωνάζουν
τούς Συντρόφους τοῦ Παραδείσου:
«Ἄς εἶναι ἡ Εἰρήνη πάνω σας»,
δὲν εἰσῆλθαν σ' αὐτὸν,
ἄν καὶ ἡ ἐλπὶδα τους
(νὰ μποῦν) εἶναι μεγάλη.

۵۱ وَيَنْهَمُهَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ
رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كَلِمَاتٍ بِسْمَتِهِمْ
وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا
عَلَيْكُمْ لَدْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ

47. Κι ἄν τὰ βλέμματά τους
στραφοῦν πρὸς τούς Συντρόφους
τῆς Φωτιάς τότε θά ποῦν:
«Κυρίε μας! Μὴ μᾶς κατατάξεις
μὲ τὴ συντροφιά τῶν ἀδικῶν».

۵۲ • مَاذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ لِقَاءَ أَصْحَابِ
النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ
الظالمين

48. **Κ**αὶ θά φωνάζουν οἱ ἄνδρες
ποῦ βρίσκονται στά Ὑψη ('Ααράφ),
μερικoὺς ἄνδρες ποῦ
θά τούς γνωρίσουν
ἀπ' τὰ σημάδια τους, λέγοντας:
«Τί κερδίσατε συσσωρευόντας
τὰ πλοῦτή σας, καὶ τί κερδίσατε
ἀπ' τὴν ὑπεροψία σας».

۵۳ وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا
يَعْرِفُونَهُمْ بِسْمَتِهِمْ قَالُوا مَا أَغْنَى
عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ
تَسْتَكْبِرُونَ

49. «Ἄλλοίμονο! Μὴπως
δὲν εἶν' αὐτοὶ οἱ ἄνδρες
γιὰ τούς ὁποίους ὀρκιστήκατε,
ὅτι ὁ ἈΛΛΑΧ ποτὲ
δὲν θά τούς σπλαγχνιστεῖ;
Εἰσελθετε (οἱ εὐλογημένοι)
στόν Παρδεισο, κανεῖς φόβος
δὲν ὑπάρχει γιὰ σᾶς
κι οὔτε θά λυπηθεῖτε».

۵۴ أَمْ لَوْلَا الَّذِينَ آقَمْتُمْ
لَا يَسْأَلُهُ اللَّهُ رِجْعًا أَن دَخَلُوا الْجَنَّةَ
لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

50. Οἱ Σύντροφοι τῆς Φωτιάς
θά φωνάζουν
στούς Συντρόφους τοῦ Παραδείσου:
«Χύστε κάτω σὲ μᾶς νερό,
ἢ ὀτιδήποτε

۵۵ وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ
الْجَنَّةِ أَنْ آفِضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا

τίς περιφρόνησαν,
δέν θ' ἀνοιχτοῦν γι' αὐτοὺς οἱ πόρτες
τ' οὐρανοῦ οὐτε
θά μποῦν στό Παράδεισο, μέχρις ὅτου
περάσει εὐκολα ἡ καμήλα
ἀπ' τὸ μάτι τῆς βελόνας.
Τέτοια εἶν' ἀμοιβή
γιά τοὺς ἁμαρτωλοὺς.

41. Γι' αὐτοὺς εἶν' ἡ Κόλαση
γιά κρεβάτι (ἀπό κάτω)
καί συνεχῆς φωτιά
γιά σκέπασμα ἀπό πάνω.
Τέτοια εἶναι ἡ ἀνταπόδοσή μας
στοὺς δίκους.

42. **Ε** κείνοι ὁμοῦς πού
πίστεψαν κι ἔκαναν τὸ καλό,
— δέν θά ἐπιβαρύνωμε
περισσότερο κάθε ψυχὴ
ἀπ' ὅσο ἀντέχει, — αὐτοὶ θά εἶναι
Σύντροφοι στό Παράδεισο,
ὅπου (γιά πάντα) θά διαμένουν.

43. Κι ἀπαλλάξαμε τὸ μῖσος
ἀπ' τὶς καρδιές τους.
Ἐκεί ἀπὸ κάτω τοὺς τρέχουν τὰ ποτάμια,
καί τότε θά πούν:
«Δόξα στὸν ἈΛΛΑΧ, πού μᾶς ὡδήγησε
σ' αὐτὴ (τὴν εὐδαιμονία).
Καί ποτε μὰς
δέν θά βρῖσκαμε καθοδήγηση,
ἂν ὁ ἈΛΛΑΧ δέν μᾶς ὡδηγοῦσε
(στὴν Ἀλήθεια).
Αὐτὸ ἔφεραν σέ μᾶς
οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Κυρίου μας».
Καί θ' ἀκούσουν τότε τῆ φωνῆ:
«Νά αὐτὸς εἶναι ὁ Παράδεισος,
Ἐχετε γίνει οἱ κληρονόμοι του
γιά τὶς πράξεις
(τῆς χρησιμότητάς) σας.

44. Κι ἐφώναξαν οἱ Σύντροφοι
τοῦ Παραδείσου τοὺς Σύντροφοὺς
τῆς Φωτιάς: «Βρήκαμε
πραγματικὰ τὶς ὑποσχέσεις
τοῦ Κυρίου μας ἀληθινές.
Μήπως καί σεῖς βρήκατε
(ἐπίσης) τὶς ὑποσχέσεις
τοῦ Κυρίου σας ἀληθινές»;
Κι αὐτοὶ ἀπάντησαν:
«Μάλιστα». Κι ἕνας κήρυκας
θά προκηρύξει ἀνάμεσα τους:

وَأَسْكَبُوا عَلَيْهَا لَا تُقَمَّعُ لَهُمُ أَبْوَابُ
السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى
يُكَلِّمَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخَيْلِ وَكَذَلِكَ
نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ

① لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ قَوْفِهِمْ
غَوَائِثٌ وَكَذَلِكَ نَجْزِي
الظَّالِمِينَ

② وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَا يَخْلِفُ نَفْسًا إِلَّا وُعْدَ مَا أَوْفَيْتَ
أَصْحَابُ الْجَنَّةِ مُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

③ وَزَعَمْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَيْبٍ نَجْمِي
مِنْ تَحْتِهِمْ الْأَمْثِلُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا
أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَنَا رَسُولٌ رَيْنَا
بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ يُلْعَبُوا بِالْجَنَّةِ
أَوْ يُنصَبُوا لَهَا كَيْفَ تَتَكَلَّمُونَ

④ وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ
أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ
وَجَدْتُمْ مِمَّا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ
فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى

τίς Ἐντολές Του;
 Αὐτοὶ θὰ ἔχουν τὸ μερίδιό τους,
 ὅπως ὀρίστηκε στὸ Βιβλίο,
 μέχρις ὅτου, σάν φτάσουν
 οἱ ἀγγελιαφόροι μας
 (τοῦ θανάτου)
 γιὰ νὰ πάρουν τίς ψυχές τους,
 θὰ τοὺς πουν:
 «Ποῦ εἶναι αὐτοὶ ποὺ ζητοῦσατε
 τὴ βοήθειά τους,
 ἐκτός τοῦ ΑΛΛΑΧ»;
 Κι αὐτοὶ θ' ἀποκριθοῦν:
 «Ἐξαφανίστηκαν»
 Κι ὁμολόγησαν, ἐναντίον
 στὸν ἑαυτό τους,
 ὅτι ἦταν ἄπιστοι.

38. Εἶπε (ὁ ΑΛΛΑΧ): «Νὰ μπεῖτε
 μὲ τὴ γενιά ποὺ χάθηκε
 πρὶν ἀπὸ σᾶς – ἄνθρωποι
 καὶ Τζίν (πνεύματα) – στὴ Φωτιά.
 Ὅποτεδήποτε
 μιὰ καινούρια γενιά
 μπαίνει, βλαστημᾷ
 τὴν ἀδελφική της γενιά
 (ποὺ ἔφυγε πρὶν)
 μέχρις ὅτου ἀκολουθώντας
 ἢ μιὰ τὴν ἄλλη, μποῦν
 ὄλοι τους στὴ φωτιά.
 Τότε λέει ἡ τελευταία
 γιὰ τὴν πρώτη: «Κυρίε μας!
 Αὐτοὶ εἶναι ποὺ
 μᾶς ἐξαπάτησαν, γι' αὐτὸ
 βασάνισέ τους διπλά
 μέσα στὴ Φωτιά».
 Κι ἐκεῖνος θ' ἀποκριθεῖ:
 «Διπλὴ (εἶν' ἡ τιμωρία) γιὰ δλους»,
 (καὶ γιὰ τίς ἁμαρτίες τους
 κι ἐπειδὴ δέν ἔχουν
 παραδειγματιστεῖ).
 Ἄλλ' ὁμως αὐτὸ
 ἐσεῖς δέν τὸ ἀντιλαμβάνεστε.

39. Καὶ τότε ἡ πρώτη γενιά
 θὰ πεῖ στὴν τελευταία:
 «Γιὰ προσέξτε!
 Σέ τίποτε δέν υπερέχετε
 ἐσεῖς ἀπὸ ἐμᾶς, γι' αὐτὸ
 δοκιμάστε τὰ βᾶσανα
 γιὰ ὅ,τι εἴχατε κερδίσει!»

40. **Ε** κείνοι – βέβαια – ποὺ
 ἀπέρριψαν μὲ ψεῦδη
 τίς Ἐντολές μας, κι ὕπεροπτικά

مِنَ الْكِتَابِ حَقًّا إِذَا جَاءَهُمْ رَسُولُنَا
 يَتَوَفَّوهُمْ قَالُوا أَأَنْتَ مَا كُنْتُمْ
 تَدْعُونَنَا مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا
 ضَلُّوا عَنْنَا وَتَشْهَدُوا عَلَيْنَا أَنْفُسُهُمْ
 أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

38. قَالَ أَدْخُلُوا فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ
 قَبْلِكُمْ مِنْ أَلْحِينَ وَالْإِنْسِ فِي الْكَتَابِ
 كَمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُنْهَبًا حَتَّى
 إِذَا آذَرَوْهَا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أَخْرَجْنَاهُمُ لِأَوْلَاهُمْ
 رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَإِهْمِمْ عَذَابًا
 ضِعْفًا مِمَّنْ أَنْتَارُ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ
 وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ

39. وَقَالَتْ أَوْلَاهُمْ لِأَخْرَجْنَاهُمْ فَمَا
 كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا
 الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

40. إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

(και) ακόμη
καθαρότερα γι' αυτούς
κατά την 'Ημέρα της Κρίσεως.
'Ετσι ἐξηγοῦμε τῖς 'Εντολές μας
λεπτομερειακά, γιά τό λαό
ἐκεῖνον πού ἀντιλαμβάνεται.

الَّذِينَ يَقُولُونَ

- 33. Πές: Κι ὁμοῦς ὁ Κύριός μου ἀπαγόρευσε πράγματι τῖς αἰσχρές πράξεις, εἴτε ὄσες ἀπ' αὐτές ἔγιναν στά φανερά εἴτε στά κρυφά, τῖς ἀμαρτίες καί τ' ἀδικήματα κατά τῆς ἀλήθειας καί τῆς λογικῆς, καί τό νά συνεταιρίζετε (ἄλλους) μέ τόν ἈΛΛΑΧ, ἐπ' ὅσον κανένα δικαίωμα δέν ἔσπειλε γι' αὐτό, καί νά λέτε γιά τόν ἈΛΛΑΧ ὅ,τι ἐσεῖς δέν γνωρίζετε.

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ
مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ
وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا
بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ
سُلْطَانًا
وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

- 34. **Κ**αι γιά κάθε ἔθνος ὀρίστηκε ὄριο ζωῆς, καί σάν φτάσει τό τέλος τους, οὔτε κατά μιὰ ὥρα δέν θά μπορέσουν νά τό ἀργοπορήσουν, οὔτε καί νά τό ἐπισπεύσουν.

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ
فَإِذَا جَاءَ أَجَلَهُمْ
لَا يَسْتَجِيرُونَ سَاعَةً
وَلَا يَسْتَعِدِّمُونَ

- 35. 'Ω! 'Εσεῖς παιδιά τοῦ 'Αδάμ! ὁποτεδήποτε ἔλθουν ἀπό μᾶς 'Απόστολοι, (ἄνθρωποι) ἀπό σᾶς τοὺς ἴδιους, ἀπαγγέλλοντας σέ σᾶς τῖς 'Εντολές μου, τότε ὁποῖος εἶναι εὐσεβῆς καί βελτιώνει (τή ζωῆ του), ἄς μῆ φοβᾶται κι οὔτε πρόκειται νά λυπηθεῖ.

يٰٓبَنِي آدَمَ إِنَّمَا أَنزَلْنَا
رُسُلًا
مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ
مَا يَنْتَهِى قَلْبُ
أَنْفٍ وَأَسْمَعُ
فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ

- 36. 'Εκεῖνοι ὁμοῦς πού ἀρνήθηκαν τῖς 'Εντολές μας κι ὑπεροπτικά τῖς μεταχειρίστηκαν, θά εἶναι Σύντροφοι τῆς Φωτιάς, ὅπου (γιά πάντα) ἐκεῖ θά παραμείνουν.

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَأَسْتَكْبَرُوا عَنْهَا
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا
حَاكِمُونَ

- 37. Καί ποιός εἶναι περισσότερο ἀδικος, ἀπ' ἐκεῖνον πού ἐπινοεῖ ψεύδη κατά τοῦ ἈΛΛΑΧ ἢ ἀπορρίπτει μέ ψεύδη

مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ
أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ
كُذُوبًا
أَوْ
كَذَّبَ بِآيَاتِهِ
أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ
عَذَابُهُمْ

Ἐμεῖς κάναμε τοὺς Σατανάδες φίλους γιὰ ἐκείνους (μόνο) ποὺ δὲν πιστεύουν.

الشَّيْطَانِ أَوْلِيَاءَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

28. **Κ**ι ἂν διαπράξουν κάτι ποὺ εἶν' αἰσχρό, τότε λέγουν: «Βρήκαμε καὶ τοὺς πατέρες μας νὰ κάνουν τὸ ἴδιο» καὶ «ὁ ΑΛΛΑΧ μᾶς τὸ προστάζει». – Σ' αὐτοὺς νὰ πéis: – «Ὁχι, ὁ ΑΛΛΑΧ ποτέ δὲν προστάζει ὅ,τι εἶναι αἰσχρό. Γιατί ἀποδίδετε στὸ ΑΛΛΑΧ ὅ,τι δὲν γνωρίζετε;».

۳۸ وَإِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّمَا اللَّهُ لَا يُؤْمِرُ

29. Πés: «Ὁ Κύριός μου ἐπέβαλε τὴ δικαιοσύνη, γι' αὐτὸ νὰ προσαρμύζετε τὸ πρόσωπό σας (ὅλο τὸν ἑαυτό σας σ' Αὐτόν), σὲ κάθε τόπο προσευχῆς, καὶ νὰ Τὸν ἐπικαλεῖστε κάνοντας τὴ λατρεία σας εἰλικρινῆ κι ἀόρατη ἀπ' Αὐτόν. Ἐτσι ὅπως σᾶς ἐπλάσε στὴν ἀρχῆ, θά ἐπιστρέψετε».

بِالتَّحْسِئَةِ أَنْفُورُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

30. Ἄλλη ομάδα τὴν ἔχει καθοδηγήσει, κι ἄλλη ομάδα ἀξίως τὴν ἀπόλεια τῆς πορείας τους, γιατί προτίμησαν τοὺς Σατανάδες γιὰ φίλους καὶ προστάτες, ἀντὶ τοῦ ΑΛΛΑΧ, καὶ νομίζουν (κατὰ λάθος) ὅτι εἶναι καθοδηγημένοι.

۳۹ فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ

31. Ω! Παιδιά τοῦ Ἀδάμ! Νὰ φορεῖτε τὰ στολιδία σας σὲ κάθε τόπο προσευχῆς, καὶ τρώτε καὶ πίνετε, ἀλλὰ μὴν ὑπερβάλλετε, γιατί (ὁ ΑΛΛΑΧ) δὲν ἀγαπᾷ τοὺς σπάταλους.

۴۰ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن ثَمَرِهِمْ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

32. **Π**és: Ποιὸς ἀπαγόρευσε τὰ στολιδία τοῦ ΑΛΛΑΧ, ποὺ παραχώρησε σ' αὐτούς ποὺ τὸν ὑπηρετοῦν, καθὼς καὶ τὰ καθαρά κι ἀγνά πράγματα (ποὺ ἔχει προμηθεύσει) γιὰ συντήρηση; Πés: Αὐτὰ εἶναι στὴ ζωὴ αὐτοῦ τοῦ κόσμου, γιὰ ἐκείνους ποὺ πίστεψαν,

۴۱ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ، وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ

πάνω στά σώματά τους
τά φύλλα τοῦ Κήπου.
Τότε τοὺς φώναξε ὁ Κύριός τους:
«Μήπως δὲν ἀπαγόρευσα
αὐτὸ τὸ δένδρο καὶ στοὺς δύο,
καὶ σὰς εἰδοποίησα ὅτι
ὁ Σατανάς εἶναι ἕνας
ἀναγνώρισιμος ἐχθρὸς σας;».

وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَن
تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْتُ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ
لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ

23. Ἐκεῖνοι ἀποκρίθηκαν:
«Κύριέ μας! εἴμαστε ἑνοχοὶ
στόν ἑαυτὸ μας,
κι ἂν δὲν μᾶς συγχωρεῖσαι καὶ
μᾶς σπλαχνιστεῖς, τότε
θά εἴμαστε – βέβαια – μέ
τοὺς χαμένους.

۱۳ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّنَا
نَعْفِرُ لَنَا
وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

24. Κι εἶπε (ὁ ΑΛΛΑΧ): «Φύγετε κάτω,
ἡ ἔχθρα νὰ εἶναι ἀνάμεσά σας,
τῇ γῆ θά ἔχετε γὰ τόπο
κατοικίας σας καὶ τὰ μέσα
γιὰ τὴ συντήρησή σας, μέχρις ὅτου
(γιὰ ἕνα χρονικὸ διάστημα).

۱۴ قَالَ أَهبطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتْعَةٌ لِّإِن
حِينٍ

25. Καὶ συνέχισε (ὁ ΑΛΛΑΧ):
«Σ' αὐτὴ θά ζεῖτε,
σ' αὐτὴ θά πεθάνετε,
κι ἀπ' αὐτὴ θά ἀναστηθεῖτε
(μετὰ τὸν θάνατο)».

۱۵ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ
وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ

26. Ω! Ἐσεῖς παιδιὰ τοῦ Ἀδάμ!
Σὰς στείλαμε ἐνδύματα γιὰ
νὰ σκεπάσουν τὴν ντροπὴ σας
καὶ πολὺτιμα στολιδία.
Ἄλλὰ τὸ ἐνδυμα τῆς εὐσέβειας
εἶναι τὸ καλύτερο.
Αὐτὴ εἶναι μιά
ἀπ' τὴς Ἐντολῆς τοῦ ΑΛΛΑΧ,
ὥστε νὰ μπορέσουν
νὰ προειδοποιηθοῦν.

۱۶ يٰٓبَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا
يُّورِي سَوَآتِكُمْ وَرِيبًا وَلِبَاسَ
التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنَ آيَاتِ اللَّهِ
لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

27. Ω! Ἐσεῖς παιδιὰ τοῦ Ἀδάμ!
μὴν ἀφήσετε τὸ Σατανά
νὰ σὰς ἐξαπατήσῃ, ὅπως
ἔκανε μαζί μέ τοὺς πατέρες σας
νὰ ἐκδιωχθοῦν ἀπ' τὸν Παράδεισο
ἀπογυμνώνοντάς τους
ἀπ' τὰ ἐνδύματά τους
γιὰ νὰ ἐκθῆσαι, τὴν ντροπὴ τους.
Γιατὶ τόσο ἐκεῖνος ὅσο
κι ἡ φυλὴ του σὰς παρατηροῦν,
ἀπ' ὅπου ἐσεῖς
δὲν μπορεῖτε νὰ τοὺς δεῖτε.

۱۷ يٰٓبَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكَ الشَّيْطَانُ
كَمَا أَخْرَجَ آبَوَيْكَ مِنَ الْجَنَّةِ يَمْرُغُ عَنْهُمَا
لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتَهُمَا إِنَّمَا نَبْرَأَكُمْ هُوَ
وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا

16. Εἶπε, ὁ Σατανᾶς:
 «Ἐπειδὴ μ' ἔδωξες (ἀπ' τὸ Δρόμο),
 θά παραμονέψω
 περιμένοντάς τους
 στὸν ἴσιον Δρόμο Σου,

16 قَالَ قَبِيْأًا أَعْرَضْتَنِيْ لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ
 صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيْمَ

17. «κι ἔπειτα θά τοὺς ἐπιτεθῶ
 (ἀπὸ μπροστά τους) ἀνάμεσα
 στὰ χέρια τους κι ἀπὸ πίσω τους,
 ἀπ' τὰ δεξιά τους
 κι ἀπ' τ' ἀριστερά τους, καί
 δὲν θά βρεῖς τοὺς περισσότερους
 ἀπ' αὐτοὺς εἰδγνώμονες
 (γὰ τὴν εἰσπλαχνία Σου).

17 ثُمَّ لَا يَلِيْنَهُمْ مِّنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ
 وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَنِهِمْ وَعَنْ
 شَمَائِلِهِمْ وَلَا يَجِدُ أَكْثَرَهُمْ
 شَاكِرِيْنَ

18. Εἶπε (ὁ ΑΛΛΑΧ): «Ἔβγα ἔξω
 ἀπ' αὐτό, ἀτιμασμένους
 κι ἔκτοπισμένους. Βεβαίως ἂν
 κανεῖς ἀπ' αὐτοὺς
 σ' ἀκολουθήσει, ἡ Κόλαση τότε
 θά γεμίσει ἀπὸ σᾶς δούλους.

18 قَالَ أَخْرِجْ مِنْهَا مَذْمُورًا مَّذْحُورًا
 لَّئِن نَّبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ
 أَجْمَعِيْنَ

19. « **Q** Ἀδάμ! κατοίκησε σὺ
 κι ἡ γυναίκα σου στὸν Κήπο,
 καί χαρεῖτε κι οἱ δυὸ σας
 τρώγοντας (ἀπ' ἄλλους τοὺς
 καλοὺς καρπούς), ὅπου θέλετε,
 ἀλλὰ μὴν πλησιάσετε αὐτὸ τὸ δένδρο,
 γιὰτί θά κυλήσετε στὴν πλάνη
 καί τὴν παρανομία».

19 وَرَبَّادُمُ اسْمِعْنِ أَنْتَ وَزَوْجَكَ الْجَنَّةَ
 فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ
 الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِيْنَ

20. Τότε ἄρχισε ὁ Σατανᾶς
 νά ψιθυρίζει καί στοὺς δύο,
 φέρνοντάς τους στό νοῦ
 ὅλη τους τὴν ντροπὴ πού (πρίν)
 τοὺς ἦταν κρυμμένη,
 καί εἶπε: «Ὁ Κύριός σας,
 σᾶς ἀπαγόρευσε
 μόνο αὐτὸ τὸ δένδρο,
 γιὰ νά μὴν γίνετε ἄγγελοι, ἢ
 νά εἰστε ἀπ' τοὺς ἀθάνατους».

20 فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ
 لَهُمَا مَا وَوَرَيْهُ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاءٍ بَيْنَهُمَا
 وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ
 إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا
 مِنَ الْخَالِدِيْنَ

21. Κι ὀρκίστηκε
 καί στοὺς δύο λέγοντας ὅτι:
 «θά εἶμ' ἐγὼ γιὰ σᾶς ἕνας
 ἀπ' τοὺς συμβούλους σας».

21 وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لِإِن
 الصَّاحِبِيْنَ

22. Ἔτσι μὲ τὸ δόλο κατᾶφερε
 τὴν πώση τους.
 Κι ὅταν δοκίμασαν τὸ δένδρο,
 ἢ ντροπὴ τους ἄρχισε
 νά γίνεται φανερὴ σ' αὐτοὺς
 κι ἄρχισαν νά συγκολλοῦν

22 فَذَلَّلَهُمَا يَعْزُورًا فَلَمَّا ذَاقَا
 الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءُهُمَا وَطَفِقَا
 يَخُصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ

8. Τό ζυγισμα κατά τή μέρα
αυτή θά είναι δίκαιο
(μέ ἀκρίβεια),
Έτσι όποιου τό φορτίο
(ἀπ' τό βάρος τών καλών
πράξεων) είναι βαρό,
αυτοί είναι οί εὐτυχημένοι.

④ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ مَنْ تَقَاتَ
مَوَازِينَهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

9. Κι όποιου τό φορτίο
είναι ελαφρό, είναι εκείνοι
πού θά βροῦν χαμένη
τήν ψυχή τους, γιατί άδικο
μεταχειρίστηκαν τίς Έντολές μας.

④ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا
بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ

10. Έμεις ήμασταν πού
σās τοποθετήσαμε μέ εξουσίες
στή γή και σās εφοδιάσαμε
μ' όλα γιά τή συντήρησή σας,
πολύ μικρή είναι
ή εϋγνωμοσύνη πού δίνετε.

④ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا
لَكُمْ فِيهَا مَعْلِشًا فَلْيَذَرُوا
مَتَانِكُمْ رُونَ

11. **Ε**μεις ήμασταν πού
σās πλάσαμε και σās δώσαμε
μορφή, κι έπειτα
διατάξαμε τούς άγγέλους:
Έποκληθείτε στον ΈΑδάμ,
κι όλοι έσκυψαν, και μόνο
ό Έμπλις (ό διάβολος) άρνήθηκε
νά είναι μ' όσους έποκληθήκαν.

④ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ
قُلْنَا لِلَّذِينَ اسْتَجِدُوا لِأَدَمَ
فَسَجِدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ
الْمُسَلِّمِينَ

12. Είπε (ό ΑΛΛΑΧ):
«Τί σ' έμπόδισε νά σκύψεις χάμω,
άφου Έγώ σέ προστάζω;»
κι αυτός απάντησε:
«Έγώ είμαι καλύτερός του.
Μ' έπλασες από φωτιά,
κι αυτόν τόν έπλασες από λάσπη».

④ قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْنَاكَ
قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ
وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ

13. Είπε (ό ΑΛΛΑΧ): «Φύγε,
κάτω απ' έδω, δέν μπορείς
έδω μέσα νά είσαι αὐθάδης,
έβγα έξω γιατί είσαι
ό μικροπρεπέστατος (ἀπ' όλα
τά πλάσματα).

④ قَالَ فَاهْبِطْ فِيهَا فَهِيَ الْيَكُونُ لَكَ أَنْ
تَبْكُ بِرَأْسِكَ فَبِمَا خَفَى مِنْكَ مِنَ
الضَّالِّينَ

14. Είπε (ό σατανάς):
«δώσε μου άναβολή μέχρι τήν ήμέρα
πού θ' άναστηθοῦν».

④ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

15. Είπε (ό ΑΛΛΑΧ): «Νά είσαι
ἀπ' αυτούς πού έχουν άναβολή».

④ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْأُنظِرِينَ

(7) Τό στάδιο:
«'Αλ - 'Αδράφ» - Τά ὕψη -
Μέκκα - ἐδάφια: 206

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ τοῦ Ἐλεήμονα
καί Φιλάνθρωπου.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

- 1. **Α** λμς = **Α** λωφ Λάμι Σάντ*
- 2. **Ε** να Βιβλίο σου ἀποκαλύφθηκε, -
Ἔτσι, μὴν ἀφήσεις
τὴν καρδιά σου
νά στενοχωριεῖται πιά μ'αυτό
(ἐκτός ἐάν ὁ λαός τοῦ ἀρνεῖται
τὴν πίστη). - Γιατί μ'αυτό
θά μπορέσεις
νά προειδοποιήσεις τοὺς κακοὺς
καί νά ὑπενθυμίσεις τοὺς Πιστοὺς.
- 3. Ὑπακούετε (ὦ ἄνθρωποι!)
στὴν ἀποκάλυψη ποὺ
σᾶς ἐστάλη, ἀπ' τὸν Κύριο σας
καί μὴν ἀκολουθεῖτε
σά φίλους ἢ προστάτες ἄλλους,
ἐκτός ἀπ' Αὐτόν.
Πολύ λίγο θυμᾶστε
τίς προειδοποιήσεις.
- 4. **Π** ὅσα πολλὰ χωριά
ἔχομε καταστρέψει
(γιὰ τίς ἁμαρτίες τους);
Ἡ τιμωρία μας τοὺς ἦλθε
ξαφνικά τὴ νύχτα ἢ κατὰ
τὴ διάρκεια τοῦ ὕπνου τους
στὴν ἀπογευματινὴ τους ἀνάπαυση.
- 5. Κι ἔτσι ὅταν ἡ τιμωρία μας
τοὺς κατέλαβε,
καμμιὰ φωνὴ δὲν ἀκούστηκε,
παρὰ αὐτὴ:
«Πραγματικά ἤμασταν ἔνοχοι».
- 6. **Τ** ὅτε θά ρωτήσουμε
ἐκείνους στοὺς ὁποίους
εἶχε σταλεῖ τὸ Μήνυμά μας,
κι ἐκείνους μὲ τοὺς ὁποίους
τὸ στείλαμε.
- 7. Καί θά τοὺς ἀπαριθμήσουμε
καί πάλι τίς πράξεις τους,
γιατί ποτὲ δὲν ἤμασταν ἀπόντες
(σ'ὅποιαδήποτε ὥρα ἢ τόπο).

* Βλ. Σημ. 1

① المص

② كَتَبَ أَنْزَلَ لَكَ فَلَا يَكْفُرُ
صَدْرَكَ حَرَجٌ وَنَهْ لِنَسْذَرِبَهُ
وَذَكَرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

③ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ لَكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا
تَشْتَبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا
مَا تَذَكَّرُونَ

④ وَكَهْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا بَآءًا
بِأَسْتَبِيئَاتٍ أَوْ هُمْ قَائِلُونَ

⑤ فَكَانَ دَعْوَانَهُ إِذْ جَاءَهُمْ بِأَسْأَتِهِمْ
إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

⑥ فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ
الْمُرْسَلِينَ

⑦ فَلَنَقْضِيَنَّهُمْ عَلَيْهِمْ حِسَابًا وَمَا كُنَّا
غَافِلِينَ

ἀπ' αὐτοῦς πού ἔχουν
ὕποταχθεῖ στή Θέλησή Του
(ὁ πρῶτος Μουσουλμάνος)».

النَّاسِ

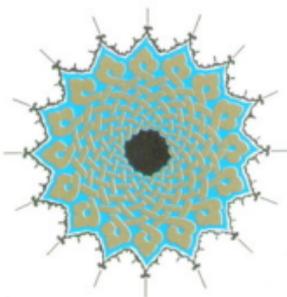
164. **Κ**αί τέλος νά τοῦς πείς:

«Μήπως θ' ἀναζητήσω
γιὰ τόν Κύριό μου ἄλλον ἀπ' τόν ΑΛΛΑΧ,
πού εἶναι ὁ Κύριος
τοῦ σύμπαντος, κάθε ψυχῆ
δέν κερδίζει τίποτε
χωρίς νά ἀμοιωθεῖ μ'αὐτό,
καί δέν φέρει καμμιά ἔνοχη ψυχῆ
ἀμαρτήματα ἄλλης.
Στό τέλος, τό τέρμα εἶναι
ἡ ἐπιστροφή στό Κύριό σας,
πού θά σᾶς ἀναγγεῖλει
τήν ἀλήθεια σέ ὅσα σεῖς
πρίν διαφρονούσατε.

﴿قُلْ اعْبُدُوا اللَّهَ أَبِغِي رَبًّا
وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْفُرُوا
كُلَّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ أُخْرَىٰ إِنَّكَ لَمِنَ الرَّكِيكِ
مَنْ جَعَلَ مِن بَيْنِكُمْ مِمَّا كُنْتُمْ
فِيهِ تُخْتَلِفُونَ﴾

165. Κι Ἐκεῖνος εἶναι πού σᾶς ἔκανε
διαδόχους (Του) στή γῆ.
Ἀνύψωσε μερικούς ἀπό σᾶς
σέ βαθμό πάνω ἀπ' ἄλλους,
ὥστε νά σᾶς δοκιμάσει
σ' ὅ,τι σᾶς ἔδωσε.
Γιατί ὁ Κύριός σου γρήγορα
τιμωρεῖ, εἶναι ὁμοῦς
Πολυεσπλαχνοῦς κι Ἐλεήμονας.

﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ خَلْفَافَ
الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ
بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوكُمْ فِي مَا
آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ
وَإِنَّهُ لَعَفُوفٌ رَّحِيمٌ﴾

158. **Μ**ήπως περιμένουν να έλθουν οί άγγελοι (για να τους καθοδηγήσουν) ή ο (δίδιος ό) ΑΛΛΑΧ, ή μερικά άπ' τα Σημεία του Κυρίου σου; Τήν ήμέρα πού δπως είναι βέβαιο, έλθουν μερικά άπ' τά Σημεία του Κυρίου σου, δέν θά ώφελήσει τότε σέ τίποτε, άν ή ψυχή πιστέψει, εκτός άν από πριν δέν πίστεψε, ή έχει κερδίσει τό καλό στήν πίστη της. Καί τότε πές: «Περιμένετε! κι έμεις επίσης περιμένομε».

﴿١٥٨﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انظُرُوا إِلَيْنَا مَنْظُورًا

159. Έσύ δέν είσαι σέ τίποτε μ' εκείνους πού διαιροδν τή θρησκεία τους και προκαλοδν σ' αυτήν αίρέσεις. Η όπόθεσή τους βρίσκεται στόν ΑΛΛΑΧ, πού στό τέλος θά τους άναγγείλει τήν άλήθεια για όλα όσα έκαναν.

﴿١٥٩﴾ إِنْ الَّذِينَ قَرَفُوا دِيْنَهُمْ وَكَانُوا شَيْعًا لَأَنْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ لَأَمَّا آمَهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يَبَيِّنُهُمْ لِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

160. Έκείνους πού άγαθοεργεί, θ' άμειωθεί στό δεκαπλάσιο, κι εκείνους πού κάνει τό κακό, θ' άμειωθεί μόνο με βάση τή κακία του. Καμιά άδικία δέν θά συμβεί σέ (κανένα άπ') αυτούς.

﴿١٦٠﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَلِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِنْهَا وَهُم لَا يُظْلَمُونَ

161. **Π**ές τους: «Στ' άλήθεια, ό Κύριός μου μ' όδήγησε στόν ίσιο δρόμο, — στήν σωστή θρησκεία —, Η θρησκεία του 'Αβραάμ πού έστρεψε μακριά από τή πλάνη πρós τήν άλήθεια και πού δέν συνεταιριζε κανένα με τόν ΑΛΛΑΧ».

﴿١٦١﴾ قُلْ إِنِّي مَهْدَى رِبِّكَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قَبْلًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

162. «Είλικρινά» πές τους «οί προσευχές μου, τά λειτουργικά μου, ή ζωή μου κι ό θάνατός μου, όλα για τόν ΑΛΛΑΧ, τόν Κύριο τών Κόσμων πού,

﴿١٦٢﴾ قُلْ إِن صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

163. δέν έχει συνέταιρο, και τέτοια έντολή πήρα. Έγώ δέ, είμαι ό πρώτος

﴿١٦٣﴾ لَا شَرِيكَ لِي وَلَوْ يَدْعُوكَ الْمُؤْمِنُونَ وَالْأَوْلَى

Μήν παίρνετε τούς πλαγίους δρόμους
διότι θά σᾶς ἀπομακρύνουν
ἀπό τό δρόμο Του.
Μ' αὐτά ὑποχερώνει ὁ ΑΛΛΑΧ
γιά νά προφυλαχθεῖτε.

يَكْتُمُ عَنْ سِبِيلِهِ ذِكْرًا وَصَنَمًا بِهِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

154. Ἐπειτα δώσαμε
στόν Μωϋσῆ τό Βιβλίο,
συμπληρώνοντας ἀκριβῶς
(τήν εδνοιά Μας) γιά ἐκεῖνον
πού κάνει καλό,
κι ἐξηγώντας λεπτομερειακά
κάθε πράγμα, γιά
νά χρησιμεύσει σάν καθοδήγηση
καί δείγμα τῆς εὐσπλαχνίας,
ὥστε ἴσως πιστέψουν
ὅτι συναντήσουν
τό Κύριό τους.

﴿١٥٤﴾ تَرَى آيَاتِنَا مُوسَىٰ أَلْكَتَبَ تَمَامًا عَلَى
الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى
وَرَحْمَةً لِّعَلَّاهُمْ يَلْقَآءَ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ

155. **Κ**ι αὐτό εἶναι ἓνα Βιβλίο
(τό Κοράνιο) πού στείλαμε κάτω.
Γ' αὐτό γεμάτο ἀπό καλά καί ἀγαθά
νά τό ἀκολουθεῖτε καί
νά εἰστε εὐσεβεῖς,
ἴσως νά ἐλεηθεῖτε.

﴿١٥٥﴾ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَب_ارَكًا
فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

156. Νά μήν πείτε:
«Τό Βιβλίο ἔχει σταλεῖ
σέ δύο λαούς (Ἰουδαίους καί
Χριστιανούς) πρῖν ἀπό μᾶς
κι ὅτι ἐμεῖς παραμείναμε
στήν ἄγνοια
ἀπ' τήν ἐπιμελή μελέτη τους;».

﴿١٥٦﴾ أَنْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ الْكِتَابُ عَلَٰ
مَا آتَيْنَا مِنْ قَبْلِكَ لَإِن كُنَّا عَنْ
دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ

157. Καί νά μήν πείτε ὅτι:
«Ἄν τό Βιβλίο ἔχει σταλεῖ
σ' ἐμᾶς, τότε θά εἴμαστε
πιό καθοδηγημένοι ἀπ' ἐκεῖνους;».
Τώρα ὁμως σᾶς ἔχει ἔλθει
ἓνα φανερό Σημεῖο
ἀπ' τό Κύριό σας, καί μιά
καθοδήγηση κι ἐλεημοσύνη
κι ἐνδείξη μακροθυμίας,
ὥστε ποιός εἶναι ἀδικότερος
ἀπ' ἐκεῖνον πού διαψεύδει
τά Σημεῖα τοῦ ΑΛΛΑΧ καί
ἀπομακρύνει τούς ἄλλους
ἀπ' αὐτά. Θά τιμωρήσουμε
ἐκεῖνους πού ἀπομακρύνονται
ἀπ' τά Σημεῖα Μας
μέ φοβερά βάσανα γιά τήν
ἀπομάκρυνσή τους αὐτή.

﴿١٥٧﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ
لَكُنَّا مِنْهُمْ قَدْ جَاءَكُمْ
بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَسَنُ
أَظْلَمُ مِن كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَصَدَفَ عَنْهَا سَتَجِدُنَا الَّذِينَ
يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ
بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ

κι ούτε ν' ακολουθήσεις
τους μάταιους πόθους
εκείνων που άρνήθηκαν
τίς Έντολές μας και
δέν πιστεύουν στη Μέλλουσα Ζωή,
γιατί εξομοίωσαν
άλλες θεότητες
μέ τόν Φύλακα – Κύριο τους.

لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يُعَدُّونَ

151. Π ές τους: «Νά σās διαβάσω
έκεινα που ό Κύριός σας
άπαγόρευσε για σās (πραγματικά).»,
«Νά μήν συνεταιρίζετε μέ
Αυτόν άλλα όντα.
Νά συμπεριφερθεíte
στούς γονείς σας
κάλλιστα (μέ τέλεια καλοσύνη)
Νά μήν σκοτώνετε τά παιδιά σας
μέ δικαιολογία τήν φτώχεια
– θά σās προηθεύσαμε ό,τι
χρειάζεστε για τή συντήρηση
τή δική σας κι εκείνων –
Νά μήν πλησιάζετε
τά μεγάλα άμαρτήματα
είτε φανερά είτε κρυφά.
Νά μήν σκοτώνετε τή ψυχή
που ό ΑΛΛΑΧ έχει άπαγορέψει,
έκτός γιά δίκαιους λόγους
(άν τό δίκαιο τό άπαιτεί).
Μ' αυτά σās όποχρεώνει
ΑΛΛΑΧ, κι ίσως
νά τό άντιληφθεíte.

﴿١٥١﴾ قُلْ تَعَالَوْا أَنل مَا حَرَّمَ رَبِّيَ عَلَيْكُمْ أَنَا
نُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدِينَ إِحْسَانًا
وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ أَمْلَقُ نَحْسُ
تَرْزُقُكُمْ وَأَبَائَهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ
مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي
حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ

152. Νά μήν πλησιάζετε
τήν περιουσία τών όρφανών,
έκτός μέ τούς καλούς
τρόπους (καί για καλούς σκοπούς)
μέχρι τήν ηλικία τής εϋθόνης
καί τής καλής διοίκησης.
Νά μετράτε και νά ζυγίζετε
μέ (πλήρη) δικαιοσύνη.
Κανένα δέν επιβαρύνετε
πάνω άπ' ό,τι μπορεί.
Κι όταν μιλάτε, νά μιλάτε δίκαια,
έστω κι άν άφορά κάποιον
που είναι συγγενής σας.
Και νά εκπληρώσετε
τή Συμφωνία του ΑΛΛΑΧ.
Μέ αυτά, σās όποχρεώνει
ό ΑΛΛΑΧ για νά θυμάστε.»

﴿١٥٢﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ
بِالْقِسْطِ لَا يَكْفُلُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا فَإِذَا
قُلْتُمْ فَأَعْدِلُوا
وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَيَهْدِ اللَّهُ أَوْفُوا ذَلِكُمْ
وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

153. Πράγματι, αυτός είναι
ό ίσος δρόμος Μου, που όδηγει
στά ίσα, κι ακολουθεíte τον.

﴿١٥٣﴾ وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا
فَاتَّبِعُونِي وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ

κάθε (ζώο) μέ αδιαίρετη όπλη,
(όπως είναι οι καμήλες)
κι άπ' τίς άγελάδες
καί τίς κασίκες,
τούς άπαγορεύσαμε,
τό λίπος, έκτός αυτού
(του λίπους) πού βρίσκεται
στήν πλάτη, ή στά σπλάχνα τους,
ή πού είναι
άνακατεμένο μ' ένα κόκκαλο.
Αυτό έγινε σάν τιμωρία
γιά τήν άνυπακοή τους,
γιατί 'Εμείς είμαστε ελίκρινεις
(στις διαταγές μας).

147. Κι άν σέ διαφεύδουν,
νά τούς πείς:
«Ο Κύριός σας είναι γεμάτος
πολυευσπλαχνία. Κανένας
δέν μπορεί νά άναιρεί
τήν όργή Του από τούς Ένοχους.

148. **Ε** κείνοι πού συνεταιρίζουν
άλλους θεούς
μέ τόν ΑΛΛΑΧ θά πούν:
«Άν ό ΑΛΛΑΧ ήθελε,
δέν θά Τόν συνταιριάσαμε
μέ άλλους, ούτε έμεις,
ούτε οι γονείς μας,
κι ούτε θά είχαμε
καμμά άπαγόρευση».
Μέ τόν ίδιο τρόπο
οι πρόγονοι διέψευσαν
μέχρις ότου δοκίμασαν
τήν όργή Μας. Πές τους:
«Άν είστε βέβαιοι γιά κάτι,
τότε άποδείξετέ τό σέ μάς.
Δέν άκολουθείτε παρά μόνο
είκασίες, καί τίποτε
δέν κάνετε, παρά νά ψεύδεστε».

149. Πές τους: «Ο ΑΛΛΑΧ
Έχει τό τέλειο έπιχείρημα,
άν ήθελε, τότε θά σάς
καθοδηγήσει όλους».

150. Πές τους: «Παρουσιάστε
τούς μάρτυρές σας, πού
νά μαρτυρήσουν ότι ό ΑΛΛΑΧ
άπαγόρευσε τά ως άνω άναφερόμενα».
Κι άν τότε μαρτυρήσουν,
μήν όμολογήσεις μαζί τους,

ظُفْرٍ وَمِنْ الْبَقَرِ وَالْفَحْمِ حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ شَحُومَهَا
إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوْ الْحَوَايَا أَوْ
مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَعْضِهِمْ وَإِنَّا
لَصَدِيقُونَ

﴿١٤٧﴾ فَإِن كَذَّبُوكَ فَقُلْ إِنِّي رَسُولٌ مِّمَّنْ
وَلَا يَرُدُّ بَأْسَهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

﴿١٤٨﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا
لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا
مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى
ذَاقُوا بِأْسَآئِنَا فُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ
لِنَسْأَلُ إِن نَشِئُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِن أَنْتُمْ إِلَّا
تَخْمِصُونَ

﴿١٤٩﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْخَلْقُ كُلُّهُ أَلَمْ يَلِدْكُمْ
أَجْمَعِينَ

﴿١٥٠﴾ قُلْ هَلْ شَهِدَاءُ لِمِ الَّذِينَ يَشْكُرُونَ أَنَّ اللَّهَ
حَرَّمَ هَذَا فَإِن شَهِدُوا قَلِيلًا نَشْهَدُ مَعَهُمْ وَلَا
نَسْتَعِزُّ بِأَهْوَاءِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ

καί ρώτησέ τους:
Τί απαγόρευσε ὁ ΑΛΛΑΧ;
τά δύο ἀρσενικά, ἢ
τά δύο θηλυκά, ἢ
(καί τά νεογέννητα) πού
οἱ μητρες τῶν δύο θηλυκῶν
ἐγκλείουν;
Ἀπαντεῖστε μου μέ βάση γνώσεως
ἄν εἴστε εὐλακρινεῖς.

144. Κι ἄπ' τίς καμῆλες
ἓνα ζευγάρι
κι ἄπ' τίς ἀγέλαδες ἐπίσης,
καί ρώτησέ τους:
Τί ἔχει ἀπαγορεύσει ὁ ΑΛΛΑΧ,
τά «δύο ἀρσενικά, ἢ
τά δύο θηλυκά, ἢ
(τά νεογέννητα) πού οἱ μητρες
τῶν δύο θηλυκῶν ἐγκλείουν;
Ἦ μήπως ἤσαστε παρόντες
ὅταν ὁ ΑΛΛΑΧ σᾶς ἔδωσε
αὐτές τίς ἐντολές;
Καί ποιός εἶναι ὁ ἀδικώτερος
ἄπ' ἐκεῖνον πού ἄπ' ἀγνοία ἐπινοεῖ
ψέμμα κατά τοῦ ΑΛΛΑΧ,
γιά νά παραπλανήσει
τούς ἀνθρώπους;
Ὁ ΑΛΛΑΧ ὁμως δέν καθοδηγεῖ
λαό ἀδικο.

145. Π ἔς: «Δέν βρίσκω στό ὅτι
μου ἐμπνευθεῖ, καμία
ἀπαγορευμένη τροφή,
ἐκτός ἄν εἶναι ψόφια,
ἢ τό ρευστό αἷμα,
ἢ τό κρέας τοῦ χοίρου,
γιατί εἶναι σχιμαμερό,
ἢ τό ἀνίερο ἢ ἀσέβαστο πού
πάνω του ἔχουν ἐπικαλεστεῖ
ἄλλα ὀνόματα ἐκτός τοῦ ΑΛΛΑΧ.
Ὅποιος ὁμως ὀποχρεωθεῖ
ἀπό ἀνάγκη, κι ὄχι
ἀπό πρόθεση ἀνυπακοῆς,
νά κάνει τούτο,
δέν παρανομεῖ, γιατί
ὁ Κύριός σου εἶναι
Πολυεὐσπλαγχνος κι Ἐλεήμονας.

146. Καί στούς Ἑβραίους
ἀπαγορεύσαμε

وَمِنَ الْمُغْرِبَاتَيْنِ قُلُوبَ الذَّكَرَيْنِ حَرَمٌ أَوْ
الْأُنثَيْنِ أَمَا أَشْتَمَلْتِ عَلَيْهِ أَزْوَاجَهُ الْأُنثَيْنِ
يَتَوْنِي يَعْلَمُ لَنْ كُنْتُ صَادِقِينَ

۱۴۴ وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ
قُلُوبَ الذَّكَرَيْنِ حَرَمٌ أَوْ الْأُنثَيْنِ أَمَا أَشْتَمَلْتِ
عَلَيْهِ أَزْوَاجَهُ الْأُنثَيْنِ أَمْ كُنْتُ شُهَدَاءَ إِذْ
وَصَلَّكَ اللَّهُ يَهْدًا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَدَى
عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُنْزِلَ الْفَأْسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

۱۴۵ قُلْ لَا أَحَدٌ فِي مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مُخْتَلِفًا عَنَّا عَلَّ طَاعُوا
يَطِيعُوا إِلَّا أَنْ يَكُونَ بَيْنَهُ أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا
أَوْ لَحْمَ خَيْزُرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِهِ
اللَّهُ بِهِمْ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ
عَفُورٌ رَحِيمٌ

۱۴۶ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَزْبًا كُلِّ ذِي

Ἐν τὸ νεογέννητο ἦταν νεκρὸ
τότε δικαίωνται ὅλοι νὰ φάνε
τὸ μερίδιό τους σ' αὐτό.
Ὁ ΑΛΛΑΧ, ὁμως, θὰ τοὺς τιμωρήσει
γὰ τὶς ἐπινοήσεις αὐτῆς,
γιατὶ εἶναι Πάνσοφος καὶ Παντογνώστης.

سَجَّيْنَهُمْ وَصَفَّهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

140. Χαμένοι εἶναι ἐκεῖνοι
πού σκότωσαν τὰ παιδιά τους
ἀπὸ παραφροσύνη κι ἀμάθεια,
καὶ ἀπαγόρευσαν τὶς τροφές
πού ὁ ΑΛΛΑΧ τοὺς ἔχει ἐφοδιάσει,
ἐπινοώντας (ψεῦδη)
κατὰ τοῦ ΑΛΛΑΧ.
Ἔχουν – πράγματι –
παραπλανηθεῖ, καὶ δὲν
ἦσαν ἀπὸ τοὺς καλοὺς καθοδηγημένους.

۱۴۰ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ
قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

141. **Ε**ἶναι Ἐκεῖνος (ὁ ΑΛΛΑΧ)
πού δημιούργησε κήπους,
ὑποστηριγμένα περιφραγμένους
μὲ κηγκλίδωμα κι ὄχι,
μὲ τὰ φοινικόδενδρα,
καὶ παρήγαγε
ἀπ' τῆ καλλιεργημένη γῆ
διάφορα προϊόντα,
καὶ τὶς ἐλιές καὶ τὰ ρόδια,
ὁμοια (στὸ εἶδος) καὶ
διαφορετικά στὸ εἶδος καὶ στὴ γεύση
καὶ εἶπε: «Φάγετε
ἀπ' τοὺς καρποὺς τους, στὰν
ὠριμάσουν, κι ἀποδώσετε
τὴν ὀφειλόμενη προσφορά
(ζακάτ) κατὰ τὴ μέρα
τῆς συγκομιδῆς, καὶ
μὴν ὑπερβάλλετε»,
γιατὶ ὁ ΑΛΛΑΧ δὲν ἀγαπᾷ
τοὺς παραβάτες.

۱۴۱ * وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ
وَغَيْرَ مَّعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْثَرُهُ
وَالزَّرَنُونَ وَالزَّيْتُونَ وَالزَّمَانُ مَغْسَلًا وَغَيْرَ مَغْسَلٍ
كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ
حَصَاتِهِ، وَلَا تَسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

142. Ὁ ΑΛΛΑΧ δημιούργησε
καὶ ἀπ' τὰ ζωντανά
(τὰ κοπάδια), πού ἄλλα
χρησιμεύουν γιά φόρτωμα,
κι ἄλλα γιά τροφή,
φάγετε ἀπ' αὐτά πού ὁ ΑΛΛΑΧ
σᾶς ἔχει προμηθεύσει,
καὶ μὴν ἀκολουθεῖτε τὰ βήματα
τοῦ Σατανᾶ, γιατί εἶναι γιά σᾶς
φανερὸς ἐχθρὸς.

۱۴۲ وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا
كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَسْمَعُوا لِحُطُونِ
الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

143. (Ὁ ΑΛΛΑΧ δημιούργησε)
ὀκτώ ζεῦγη: δύο ἀπ' τὰ πρόβατα
καὶ δύο ἀπὸ τὶς κατσικὲς

۱۴۳ ثَمْنِيَةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ

κι είπαν:
(σαρκαστικά): «Αυτό είναι
γιά τόν ΑΛΛΑΧ καί διόρισαν
ἄλλο ἕνα μέρος καί είπαν
ὅτι είναι γιά τούς συνεταιίρους τους
(τά εἰδῶλα)».
Κι ὁμοῦ τó μερίδιο
πού προόριζαν γιά
τούς «συνεταιίρους» (τοῦ Θεοῦ),
ποτέ δέν θά φτάνει σ' Αὐτόν· ἐνῶ
τό μερίδιο τοῦ ΑΛΛΑΧ
φτάνει στούς «συνεταιίρους» τους.
Τί ἄθλιο εἶναι αὐτό πού κάνουν!

فَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرِزْقِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا
فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا
كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا
يَحْكُمُونَ

137. Ἐπίσης, οἱ συνεταιίροι τῶν ἄπιστων,
τούς γοήτευσαν,
νά σκοτώνουν τά παιδιά τους
(γιά θυσία), γιά νά ὀδηγηθοῦν
στήν καταστροφή,
καί νά ἐπιφέρουν
σύγχυση στή θρησκεία τους.
Ἄν ὁμοῦ ὁ ΑΛΛΑΧ ἤθελε,
ποτέ δέν θα τó ἔκαναν,
ἀλλά παράτησε τους
αὐτούς καί τίς ἐφευρέσεις τους.

﴿١٣٧﴾ وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ
قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاؤُهُمْ لِيُرِدُوهُمْ
وَيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا
فَعَلُوا فذَرَهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

138. Κι είπαν ὅτι τέτοια
κοπάδια καί καρποί εἶναι
ἀπαγορευμένα, δέν τά τρῶνε
ἐκτός ἐκεῖνοι πού θέλουμε ἐμεῖς
— ἔτσι διατείνονται —.
Ἐπί πλέον ὑπάρχουν κοπάδια
πού ἀπαγορεύεται
νά μπαινουν στό ζυγό ἢ
νά φορτώνονται,
κι ἄλλα πάνω στά ὁποῖα
(κατά τή σφαγή)
δέν ἀναφέρθηκε τό ὄνομα
τοῦ ΑΛΛΑΧ. Κι ὅλα αὐτά εἶναι
ἐπινοήσεις κατά τοῦ ΑΛΛΑΧ,
πού πολύ σύντομα ὁμοῦ
θά τούς τιμωρήσει
γιά τίς ἐφευρέσεις τους.

﴿١٣٨﴾ وَقَالُوا هَذِهِ أَمْهٌ وَحَرْتٌ حِمْرٌ لَا
يَطْعَمُهَا إِلَّا مَن نَّشَاءُ بِرِزْقِهِمْ وَأَنْعَمَ
حُرْمَتٌ ظُهُورِهَا وَأَنْعَمَ لَا يَذْكُرُونَ أَسَدَ
اللَّهِ عَلَيْهَا أَقْرَبَهُ عَلَيْهِمْ سِجِّيرَتُهُمْ يَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

139. Κι είπαν: «Τί ὑπάρχει
στίς μητρες τῶν κοπαδῶν
ἐπιτρέπεται μόνο γιά τούς ἄνδρες
κι ἀπαγορευμένο
στίς γυναῖκες μας; κι ὁμοῦ

﴿١٣٩﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَفْئِدَةِ خَالِصَةٌ
لِّذَكَورِنَا وَنَحْنُ عَلَىٰ أَرْوَاحٍ فَإِن يَكُنْ
مِثْلَهُ فَمَهٌ فِيهِ شُرَكَاءُ

νά σᾶς διαβάζουν τίς διδασκαλίες Μου,
καί προειδοποιώντας σας
γιά τή συνάντηση μέ Μᾶς
σ' αὐτή τή Μέρα:»
Κι αὐτοί θά ποῦν:
«Μαρτυροῦμε ἐναντίον τοῦ
ἐαυτοῦ μας (ὅτι δέν πιστέψαμε).
Ἡ ζωὴ τοῦ κόσμου αὐτοῦ
τούς εἶχε ἐξαπατήσει,
κι ἔτσι μαρτύρησαν
ἐνάντια στόν ἐαυτό τους,
ὅτι ἦταν ἄπιστοι.

لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا
وَعَرَّيْنَاهُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ
أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

131. Κι αὐτό, γιατί ὁ Κύριός σου
ποτέ δέν καταστρέφει ἕνα χωριό
ἄπλως γιά τήν ἀσεβεία
ὅσον τό κατοικοῦν, ἐφ' ὅσον
αὐτοί δέν ἔχουν προειδοποιηθεῖ.

۱۳۱ ذَٰلِكَ أَن لَّمْ يَكُن رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ
وَأَهْلًا عَظِيمًا

132. Για καθένα ὑπάρχει
ἀνάλογος βαθμός (ἀμοιβή) μέ βάση
τά ὅσα ἔχουν κάνει,
γιατί ὁ Κύριός σου
γνωρίζει δλα ὅσα κάνετε.

۱۳۲ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِّنَّا عَمَلٌ وَمَا رُبُّكَ بِغَافِلٍ
عَمَّا يَعْمَلُونَ

133. Κι ὁ Κύριός σου εἶναι
Αὐτάρκης καί Πολυεὐσπλαχνος
κι ἂν τό ἤθελε, θά μπορούσε
νά σᾶς καταστρέψει,
καί στή θέση σας
νά ὀρίσει ἐκείνους
πού θέλει, ὅπως ἔχει κάνει
ἐσᾶς ἀπογόνους ἄλλου λαοῦ.

۱۳۳ وَرَبُّكَ الْعَلِيمُ ذُو الرَّحْمَةِ إِن يَشَاءُ يُدْبِكْكُمْ
وَيَسْتَضِلُّفُ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ لَكُمَا
أَن تَأْكُلَهُ مِنْ دُونِ قَوْمِ الْآخَرِينَ

134. Ὅλα αὐτά πού σᾶς εἶχε
ὑποσχεθεῖ ὅπως ὁἴποτε θά γίνουν καί
δέν μπορεῖτε νά βάλετε
τόν ΑΛΛΑΧ στήν θέση τῆς ἀδυναμίας
διότι εἶναι Παντοδύναμος.

۱۳۴ إِن مَّا تُوْعَدُونَ لَأَن يَأْتِيَنَّكُمْ رَمْحِينَ

135. Πές τους: «ᾠ! λαέ μου!
Κάνετε ὅτι σᾶς ἀρέσει (στήν πλάνη)
κι ἐγώ (ἀπ' τή μεριά μου)
θά κάνω ὅτι μπορῶ, νά κηρύξω
τό Μήνυμα, ποῖός θά ἔχει τό καλό
τέλος στή ζωὴ τοῦ κόσμου αὐτοῦ
καί τῆς Μέλλουσας ζωῆς.
Βέβαιο εἶναι, ὅτι
οἱ κακοποιοί δέν θά εὐημερήσουν.

۱۳۵ قُلْ يَتَّقُوا مَا عَمِلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن يَكُونُ لَهُمْ عِقَابُهُ ٱلذَّارِ
لَأَنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

136. Κι ἔκαναν γιά τόν ΑΛΛΑΧ,
ἀπό τά ὅσα δημούργησε,
ἕνα μέρος ἀπ' τῆ συγχομιδή
καί ἀπό τά κοπάδια ἕνα μέρος

۱۳۶ وَجَعَلُوا لِيهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ

κλείνει τό στήθος του
καί σφίγγει δυνατά, σάν
νά άνεβαίνει
στόν ουράν.

Έτσι ό ΑΛΛΑΧ τιμωρεί
έκείνους πού άρνούνται
νά πιστέψουν.

كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ

126. Αυτός είναι ό σωστός δρόμος
του Κυρίου σου.

Έξηγήσαμε τά 'Αγιάτ
(κορανικά έδάφια)
γιά ένα λαό πού ύπακούει
τίς όδηγίες του ΑΛΛΑΧ.

③ وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا
قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَكَّرُونَ

127. Θά έχουν Δάρ 'Αλ Σαλάμ
(τό παράδεισο) ύπό τήν αϊγίδα
του Κυρίου τους,
όντας ό Προστάτης.

③ • لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُمْ
وَلِيُّهُمْ يَمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

128. Καί τήν ήμέρα πού
θά συγκεντρώσει όλους μαζί,
(καί θά πει): «Ή! Έσει!
Κακή ομάδα των δαιμόνων
('Αλ τζίνν)!
Πολλά πήρατε άπ' τους άνθρώπους
πρός τήν πλάνη». «Κύριέ μας!» θ' άπαντήσουν
οί φίλοι τους
«Έμεις έχομε άμοιβαία
έξυπηρετηθεί, κι όμως
— ίδού — φτάσαμε στό τέρμα μας
πού 'Εσύ μάς όρισε». Κι
'Εκείνος
θά τους άπαντήσει:
«'Η Φωτιά θά είναι ό τόπος
τής κατοικίας σας, εκεί
θά παραμείνετε γιά πάντα»,
έκτός άν άλλιώς
θελήσει ό ΑΛΛΑΧ. 'Ο Κύριός σου
είναι Σοφός και Παντογνώστης.

③ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَمْعَشَرُ الْجِنَّ
قَدْ أَنْتَكُمُ الَّذِينَ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أُولِيَاؤُهُمْ
مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمِعْ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ
وَبَلَّغْنَا آجَلَنَا الَّذِي أَجَلَكُنَا قَالَ أَلِانَارٍ
مَّتَوَاتِكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ
رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

129. Κι έτσι κάναμε τους άδικους νά
άλληλογοητεύονται στη πλάνη
σάν άποτέλεσμα γιά εκείνα
πού είχαν κερδίσει.

③ وَكَذَلِكَ نُفَوِّئُ بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا يَمَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ

130. «**Q** ! 'Ομάδα των ανθρώπων
και των δαιμόνων (τζίνν)!
Μήπως δέν σάς ήλθαν
άπόστολοι — άπό
σάς τους ίδιους,

③ يَمْعَشَرُ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ الَّذِينَ أَنْزَلْنَاكُمْ رَسُولًا
مِّنْكُمْ يَعْضُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُذَرُّونَكُمْ

ἔθνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ
δέν ἀναφέρθηκε (δηλ. σφαγή σάν θυσία
προσφορά σ' ἄλλους θεοὺς ἐκτός
ἀπὸ τόν ΑΛΛΑΧ). γιατί αὐτό
εἶναι παράβαση καί οἱ διάβολοι
ἐμπνέουν τοὺς φίλους τους
νά λογομαχῆσουν μαζί σας,
καὶ ἂν τυχόν ὑπακούατε σ' αὐτούς,
τότε πράγματι
θά ἦσασταν εἰδωλολάτρες.

122. **Η** μήπως ἐκεῖνος
πού ἦταν πεθαμένος, (ἄπιστος)
καὶ τὸν ζωντανέψαμε (μέ τήν πίστη)
καί τοῦ δώσαμε
τό φῶς (τοῦ Ἰσλάμ)
ὡς μέθοδο ζωῆς νά περπατᾷ ἀνάμεσα
στούς ἀνθρώπους, μοιάζει μ' ἐκεῖνον
πού εἶναι στά βάθη τοῦ σκότους,
ἀπ' τὰ ὁποῖα ποτέ
δέν θά μπορέσει νά βγεῖ ἔξω;
Ἔτσι, τὰ ἔργα τῶν ἀπιστῶν
τοῦς ἐμφανίστηκαν ἁμορφα.

123. Κι ἔτσι τοποθετήσαμε
σέ κάθε χωριό,
τοὺς μεγαλύτερους ἐνόχους του
γιά νά συνομιτοῦν
καί νά περιπλανοῦν τοὺς ἀνθρώπους
καί δέν περιπλανοῦν
παρά τόν ἑαυτό τους
χωρίς νά τὸ διαισθάνονται.

124. Κι ἂν τοὺς ἔλθει ἕνα
σημεῖο (ἀπ' τὸ ΑΛΛΑΧ) λένε:
«Δέν θά πιστέψουμε
μέχρις ὅτου μᾶς ἔλθει
ἁμιοῦ μ' αὐτό (ἀκριβῶς) πού ἔχει
δοθεῖ στοὺς ἀποστόλους τοῦ ΑΛΛΑΧ»
Ἄλλω ἁμιοῦ ὁμοῦ γινώριζει
καλύτερα, πού καί πῶς
σέ ποιόν θά δώσει
τήν ἀποστολή Του.
Πάνω στοὺς ἐνοχούς θά πέφτει
ἡ ταπεινωση καί τὸ αὐστηρό βάσανο
ἀπὸ τόν ΑΛΛΑΧ
γιά ὅλες τίς πονηριές τους.

125. Ἐκεῖνον πού ὁ ΑΛΛΑΧ
θέλει νά τὸν καθοδηγήσει, ἀνοίγει
τὸ στήθος του στὸν Ἰσλαμισμό,
καὶ ὁποιον θέλει
νά τὸν ἀφήσει στήν πλάνη,

وَأَنَّهُ لَفَتِشَقُّ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَيْكَ
أُولَئِكَ هُمُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَكَ فَإِنَ أَطَعْتَهُمْ هَلَكَ مِنْكُمْ
مَنْ يَكْفُرُونَ

﴿١٢٢﴾ أَوْ مَن كَانَ مِنَّا فَأَخْبَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا
لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّتَلَّهُ فِي
الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِمُخْرِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ نُزِّنُ
لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

﴿١٢٣﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا
مُخْرِجِيهَا لِيُنْكَرُوا فِيهَا وَمَا بُنْكَرُونَ
إِلَّا بِأَسْفِهِمْ وَمَا يَعْمُرُونَ

﴿١٢٤﴾ وَإِذَا جَاءَ نَصْرُ رَبِّكَ فَأَنتَ وَمَنْ تُؤْمِنُ مَعَكَ
تُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ
حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ
أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ
بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ

﴿١٢٥﴾ فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَن يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ
لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَن يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ
ضَيِقًا حَرَجًا كَمَا نَمَّا يَصْغَدُ فِي السَّمَاءِ

της ἀλήθειας και της δικαιοσύνης.
Κανείς δέν μπορεί ν' ἀλλάξει
τούς λόγους Του,
και εἶναι Αὐτός πού
ἀκούει και γνωρίζει τά πάντα.

لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

116. Κι ἂν ἀκούσεις
τούς πιά πολλούς
ἀπ' τούς κατοίκους της γῆς,
θά σέ παρασύρουν
ἀπ' τό δρόμο του ΑΛΛΑΧ.
Ἄκολουθοῦν μόνο εἰκασίες και αὐτοί
δέν εἶναι τίποτε ἄλλο,
παρά μόνο ψευδεις.

﴿١١٦﴾ وَإِن تَطِيعَ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ
مُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ
إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ لَهُمُ الْآيَاتِ مُخَصَّصُونَ

117. Ὁ Κύριός σου γνωρίζει
καλύτερα ἀπ' τόν καθένα,
ποιός παραστρατεῖ
ἀπ' τό δρόμο Του,
και γνωρίζει καλά
τούς καθοδηγημένους.

﴿١١٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ
وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

118. **Κ**αί τῶτε ἀπ' τίς σφαγές (θυσίας)
πού πάνω τους ἀναφέρθηκε
τό ὄνομα του ΑΛΛΑΧ
(ὄχι δηλ. πού σφάζονται γι' εἰδωλα)
ἂν πιστεύετε στίς Ἀγιάτ Του
(ἐδάφια δηλ. του Κορανίου).

﴿١١٨﴾ فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ
كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ

119. Καί γιατί νά μή τῶτε
ἀπ' τίς σφαγές πού πάνω τους
ἀναφέρθηκε τ' ὄνομα του ΑΛΛΑΧ
ἀφοῦ σᾶς ἐξήγησε
λεπτομερειακά ὅτι ἦταν
σ' ἐσᾶς ἀπαγορευμένο,
ἐκτός ἂν ὑποχρεωθήκατε
ἀπ' τήν ἀνάγκη (νά φᾶτε);
Πολλοί ἀπ' τούς ἀνθρώπους
παραπλανοῦν τούς ὄλλους μέ τά πάθη
και μέ τήν ἀμάθειά τους,
ὁ Κύριός σου ὁμοίως
γνωρίζει πολύ καλά ὅσους
εἶναι παραβάτες.

﴿١١٩﴾ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ
وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ
إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لِّيُضِلُّونَ
بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ

120. Καί ν' ἀποφεύγετε
κάθε ἁμάρτημα φανερό ἢ κρυφό,
ἐκεῖνοι πού κερδίζουν τήν ἁμαρτία,
θά βροῦν τήν ὀφειλόμενη
ἀμοιβή γι' ὅτι ἔκαναν.

﴿١٢٠﴾ وَذُرُوا ظَاهِرًا لِأَنبَاءِهِمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
يَكْسِبُونَ الْإِيمَانَ سَيَجْزُونَ بِمَا كَانُوا يَفْعَرُونَ

121. Καί μή τῶτε
ἀπ' τίς σφαγές πού πάνω τους

﴿١٢١﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذَكَّرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ

καί τὰ μάτια τους, ὅπως ἀρνήθηκαν
νά πιστέψουν τήν πρώτη φορά
καί θά τοὺς ἀφήσουμε
στή ἀδικία τους
νά περιπλανιῶνται.

كَمَا لَا يُؤْمِنُوا بِهِ أَوْلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي
طُلَيْبِهِمْ يَعْهُمْ

111. **Κ**ι ἄν ἀκόμα στείλουμε
σ' αὐτοὺς ἀγγέλους, κι ἄν
οἱ πεθαμένοι τοὺς μιλήσουν,
κι ἄν συγκεντρώσουμε ὅλα τὰ σημεῖα
ὑπάρχον μπροστά τους,
αὐτοὶ δέν πρόκειται
νά πιστέψουν, ἐκτός ἄν
τό θέλει ὁ ΑΛΛΑΧ.
Οἱ πῖο πολλοὶ ὅμως ἀπ' αὐτοὺς
δέν καταλαβαίνουν.

۱۱۱ • وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَكِيَّةَ
وَكَذَّبُوا النَّوَى وَحَسَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ
شَيْءٍ فَبَلَا مَا كَانُوا لِلْيَوْمِنَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ

112. Κι ἔτσι σέ κάθε Προφήτη
Κάναμε Ἐναν ἔχθρο,
τοὺς διαβόλους τῆς ἀνθρωπότητας
καί τῶν δαιμόνων (τζίνν),
νά ἀλληλοεμπνέονται
μέ ἀνθοστολιστοὺς
ἄπατηλοὺς λόγους.
Ἄν τότε ὁ Κύριός σου
τό ἤθελε δέν θά τό ἔκαναν.
Γι' αὐτό ἀφῆσέ τους
μαζί μέ τίς ἐπινοήσεις τους.

۱۱۲ • وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا
سَيَّئِلِينَ إِلَّا نِسَاءً وَالْجِنَّ وَابْنِي وَبُحَى بَعْضُهُمْ إِلَى
بَعْضٍ زُخْرُفُ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ
رَبُّكَ مَا قَتَلُوهُ فَذَرَهُمْ وَمَا بَقَرُونَ

113. Ἄφησε τίς καρδιές,
ἐκείνων πού δέν πιστεύουν
στή Μέλλουσα ζωή, νά εἶναι
προσηλωμένοι, νά παρασύρονται
μέ τοὺς λόγους αὐτοῦς.
Κι ἄς τους νά δέχονται
ὄτι κακό θέλουν.

۱۱۳ • وَلَئِن صَغَىٰ إِلَيْهِ أَفْتَدُهُ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ
وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ

114. «Πές τους ὁ Μωχάμμαντ:
μήπως ζητήσω ἄλλο δικαστή
ἐκτός ἀπό τόν ΑΛΛΑΧ;
Ἐνῶ Αὐτός εἶναι πού ἔστειλε
σέ σᾶς τό Βιβλίο ἐξηγημένο
στις λεπτομέρειές του»
Γνωρίζουν πολὺ καλά ἐκεῖνοι
πού τοὺς δόσαμε τό Βιβλίο
ὄτι τοῦτο (τό Κοράνιο)
ἔχει σταλεῖ κάτω ἀπό τόν
Κύριό σου μέ τήν ἀλήθεια.
Νά μήν εἰστε λοιπόν
ἀπ' τοὺς ἀμφιβάλλοντες.

۱۱۴ • أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ
إِلَيْكُمْ الْكِتَابَ الْمَقْسُلاً وَالَّذِينَ
آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ
مِّن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا يَكُونُونَ مِنَ الْمُنْكَرِينَ

115. Οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου σου (τοῦ Κορανίου)
ἀποτελοῦν κορυφή

۱۱۵ • وَمَنْ كَيْتَ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا

θά είναι κακό για τόν Ίδιο
τόν εαυτό του.
Δέν είμαι έδω
για να φυλάγω τίς πράξεις σας.

عَلَيْكُمْ بِحَفِظِ

105. Έτσι έξηγοϋμε τά Σημεία
μέ διάφορους τρόπους.
Άς τους νά πουν ότι
Έχεις διαβάσει τά
προηγουμένα Βιβλία. Άς
έξηγήσουμε Έμεις
τούς Κοράνιο) σ' εκείνους
τούς ανθρώπους πού καταλαβαίνουν.

﴿١٥﴾ وَكَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ لِّيَقُولُوا
دَرَسْتَ وَلِنَدِينَنَّهُمْ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

106. Ν' ακολουθείς δ,τι σου είχε
έμπνευσθεί από τόν Κύριο σου.
Δέν υπάρχει άλλος θεός
έκτός από τόν ΑΛΛΑΧ,
καί νά άπομακρυνθείς
άπ' εκείνους πού συνεταιρίζουν
άλλους θεούς μέ τόν ΑΛΛΑΧ.

﴿١٦﴾ أَنْبِغَ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لِأَلَّا تَكُونَ
وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ

107. Άν ήθελε ο ΑΛΛΑΧ, δέν θά
συνεταιρίζαν άλλους θεούς μαζί Του.
Δέν σέ κάναμε (δ Μουχαμμαντ)
πάνω τους φύλακα, κι ούτε
είσαι υπεύθυνος γι' αυτούς.

﴿١٧﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا
جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
بِوَكِيلٍ

108. **Μ** ή βρίζετε εκείνους
πού επικαλούνται άλλους,
άντί του ΑΛΛΑΧ,
μήπως στήν άγνοία τους
βλαστημήσουν τόν ΑΛΛΑΧ;
Έτσι κάναμε κάθε λαό νά γοητεύεται
μέ τίς δικές του πράξεις.
Θά επιστρέψουν στόν Κύριο τους
καί τότε θά τους πεί
τήν άλήθεια για όλα δσα
έχουν κάνει.

﴿١٨﴾ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ
زَيَّنَّا لِلْكَافِرِينَ أَعْمَالَهُمْ فَذُوقُوا
مَرِيضَتَهُمْ

109. **Ο** ρκίστηκαν μέ
τό μεγαλύτερο όρκο στόν ΑΛΛΑΧ
ότι άν ένα ειδικό θαύμα
έλθει σ' αυτούς, τότε
θά πιστευαν σ' αυτό.
Νά τους πεί:
«Βέβαια όλα τά θαύματα
είναι στήν έξουσία
του ΑΛΛΑΧ.
Βεβαίως έσείς ξέρετε
ότι άκόμη κι άν τους έρχόταν
ειδικό θαύμα, αυτοί
δέν θά πιστεύουν.

فَيَتَّبِعُهُمْ بَيِّنَاتٍ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

﴿١٩﴾ وَأَنْفَسُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لِيَنْ
جَاءَهُمْ أَيَّةٌ يَوْمِيْنٍ بِمَا قُلْنَا إِنَّ
الْآيَاتِ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُنصُرُكُمْ
أَنْتَ إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ

110. Άκόμη θά μεταστρέφομε τίς
καρδιές τους (μακριά από τήν άλήθεια)

﴿٢٠﴾ وَتُغَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ

Προσέχετε τούς καρπούς
δταν αρχίζουν να εμφανίζονται
και μέχρι να ώριμάσουν.
Σ' αυτά όλα υπάρχουν Σημεία που
Ένας πιστός λαός καταλαβαίνει.

وَالرَّسُونَ وَالزَّيَّانَ مُنْتَهَبًا وَعَيْرَ مُنْتَهَبًا
أَنْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِذَا فِي
ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

100. **Κ**ι Έκαναν τούς Τζίν (δαίμονες)
συνέταρους του ΑΛΛΑΧ.
'Ο ΑΛΛΑΧ τούς δημιούργησε.
'Αδικα όμως του απέδωσαν
παιδιά - αγόρια και κορίτσια,
χωρίς κανένα τεκμήριο.
'Ο ΑΛΛΑΧ
είναι μεγαλύτερος
και άνωτερος
άπ' ότι του αποδίδουν.

۱۰۰ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ
وَتَرَفُّوا لَهُ رَبِّينَ وَبَنَاتٍ يَغْرِسُ عَلَيْهِنَّ حَبَّةَ
وَعَقَلُ عَمَّا يَصِفُونَ

101. Δημιουργός τών ουρανών
και τής γής. Πώς
είναι δυνατό να έχει παιδι,
χωρίς να έχει σύζυγο;
Κι έπλασε τά πάντα,
είναι Παντογνώστης.

۱۰۱ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَتَى يَكُونُ
لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ
كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

102. Αυτός είν' ο ΑΛΛΑΧ,
ο Κύριός σας!
Δημιουργός του σύμπαντος,
γι' αυτό λατρεύετε
Τον άποκλειστικά.
Κι αυτός είν' ο 'Υπεύθυνος
για όλα τά πράγματα.

۱۰۲ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ
كُلَّ شَيْءٍ فَأَتَى بِهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
وَكِيلٌ

103. Κανένα βλέμμα δέν μπορεί
νά Τόν φτάσει,
'Εκείνος όμως μπορεί να πιάσει
δλα τά βλέμματα, και ποτέ
δέν κλείνει τά μάτια Του.
Και είναι ο 'Επικητής
και ο Παντογνώστης.

۱۰۳ لَا تُدْرِكُهُ الْبَصَرُ وَهُوَ يُدْرِكُ
الْبَصَرَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

104. **Τ**ώρα Έχουν Έλθει σέ σάς,
άπ' τόν Κύριό σας,
άποδείξεις (για ν' άνοιξετε
τά μάτια σας) κι άν κανένας
θέλει να δει, τότε
θά είναι καλό για τόν ίδιο
τόν έαυτό του. Κι άν κανένας
τυφλώθηκε, τότε

۱۰۴ قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَانظُرُوا
أَبْصُرْ فَلْيَفْهِمُوا مِنْ عَيْنِ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا

95. **Ε** ΑΛΛΑΧ σχίζει τούς σπόρους και τὰ κουκουτσια (νά βλαστάνουν). Κάνει τή ζωή ν' ἀπορρέει ἀπ' τὸ πεθαμένο καί κάνει τὸ πεθαμένο νά βγαίνει ἀπ' τὸ ζωντανό. Ἔτσι εἶναι ὁ ΑΛΛΑΧ. Πῶς τότε ἔχετε ἀποπλανηθεῖ μακριά ἀπ' τὴν λατρεία τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ;

﴿٩٥﴾ إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَى مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَى ذَٰلِكُمْ اللَّهُ فَإِنَّ لَكُمْ فَاوَنًا

96. Αὐτός εἶναι πού χωρίζει τὸ ξημέρωμα (ἀπ' τὸ σκοτάδι) κι δρισε τὴ νύχτα γιὰ ἀνάπαυση κι ἡσυχία, τὸν ἥλιο καὶ τὴ σελήνη γιὰ τὸν ὑπολογισμό (τοῦ χρόνου). Τέτοια εἶν' ἡ τακτοποίηση τοῦ Παντοδύναμου καὶ Παντογνώστη ΑΛΛΑΧ.

﴿٩٦﴾ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

97. Εἶν' Αὐτός πού ἔκαμε γιὰ σᾶς τὰ ἄστρα, γιὰ νά ὀδηγεῖστε μ' αὐτὰ στὰ σκοτάδια τῆς στεριάς καὶ τῆς θάλασσας. Ἔχουμε ἐξηγήσει τὰ Σημεῖα γιὰ ἓνα λαὸ πού καταλαβαίνει.

﴿٩٧﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

98. Αὐτός εἶναι πού σᾶς ἐπλασε ἀπὸ μιά καὶ μόνη ψυχή: Ἡ πηγὴ εἶναι στὸν ἄνδρα κι ἡ θήκη εἶναι ἡ μήτρα τῆς γυναίκας. Ἐπεξηγοῦμε τὰ Σημεῖα γιὰ ἐκεῖνους τοὺς ἀνθρώπους πού καταλαβαίνουν.

﴿٩٨﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَوْعٍ وَمُسْتَوْدَعٍ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ

99. Εἶν' Ἐκεῖνος πού ἔστειλε νερό ἀπ' τὸν οὐρανό, καὶ μ' αὐτὸ κάναμε νά βγοῦν φυτὰ ἀπ' ὅλα τὰ εἶδη, ἀπὸ μερικά βγάλαμε πράσινα καὶ μερικά ἀπ' τὰ πράσινα παράγουν γεννημένα συνθετημένα κι ἀπ' τὰ φοινικόδεντρα, ἀπὸ τὸν γόνο τους βγάλαμε κλαδιά χουρμάδων κοντὰ στὰ χέρια σας καὶ κήπους ἀπὸ ἄμπελια, κι ἐλιές καὶ ρόδια. Οἱ καρποὶ (ἐνὸς δένδρου) μοιάζουν καὶ διαφέρουν μεταξύ τους (στὸ εἶδος, μέγεθος, γεύση κλπ.).

﴿٩٩﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُفُوحًا مِنْهُ حَبًّا مُدَرَكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْحِهَا فَنُونَ دَابَّةً وَجَعَلْنَا مِنَ الْأَعْنَابِ

92. Κι αυτό είναι Ένα Βιβλίο, (τό Κοράνιο) τό στείλαμε τό χρησιμώτατο κι επικυρώνει τά Βιβλία πού ήλθαν πριν απ' αυτό, ώστε νά προειδοποιήσεις Ούμλ Κούρα (τή Μητρόπολη Μέκκα) και τά περιχώρα της. Κι όσοι πιστεύουν στη Μέλλουσα ζωή, πιστεύουν σ' αυτό (τό Βιβλίο), και τηρούν καθώς πρέπει τίς προσευχές τους.

93. **Κ**αι ποιός είναι άδικότερος απ' εκείνον πού επενόησε ψευδή κατά του ΑΛΛΑΧ, ή είπε: «Έχω πάρει τήν θεϊκή έμπνευση» χωρίς τίποτε νά έχει άποκαλυφθεί σ' αυτόν»; κι πού είπε ότι θά στείλει κάτω Ένα βιβλίο σαν τό Κοράνιο πού ο ΑΛΛΑΧ έστειλε στον Μωχάμμαντ. Κι αν έβλεπες τους άδικους στην άγωνία του θανάτου, ένω οι άγγελοι άπλώνουν γερά τά χέρια τους λέγοντας: «Παραδώσετε τήν ψυχή σας. Σήμερα θά λάβετε τήν άμοιβή σας,— τήν τιμωρία της ντροπής, γιά τίς ψευδολογίες σας κατά του ΑΛΛΑΧ, και γιά τήν περήφανη άρνηση των Σημίειών Του».

94. «Και Μας ήλθατε τελείως άπομονωμένοι από τά πάντα, όπως σας πλάσαμε στην αρχή, έγκαταλείποντας πίσω σας όλα (τ' αγαθά) πού σας χαρίσαμε, και δέν βλέπομε μαζί σας τους μεσολαβητές σας, πού αξιώσατε ότι είναι συνέταιροι του ΑΛΛΑΧ στην λατρεία σας. Έτσι λοιπόν τώρα διαλύθηκαν όλοι οι δεσμόι άνάμεσά σας, κι εξαφανίστηκε από σας ότιδήποτε φανταζόσαστε!».

﴿٢٢﴾ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقٌ
الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِنُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ
حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

﴿٢٣﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن
افترىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَأَقَالَ أُوحىٰ إِلَيْكَ
وَأَنبُوحٌ لِلَّهِ شَيْءٌ ۖ وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ
مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ
النَّوَىٰ وَاللَّيْلِ كُذًىٰ بِأَسْطُوآءِ يَلْعَبُونَ ۖ أَخْرِجُوآ
أَنفُسَكُمْ أَيُّوْمَ يُجْرَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ ۖ بِمَا كُنتُمْ
تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنتُمْ عَنْ آيَاتِهِ
تَسْتَكْبِرُونَ

﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فَرْدَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ
مَرَّةٍ ۖ وَتَرْكُنتُمْ مَا كَحَلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ ۖ وَمَا
نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ
فِيكُمْ ۖ شُرَكَؤُكُمُ الَّذِيْنَ قَطَعْنَا بَيْنَكُمْ وَوَضَلَّ عَنْكُمْ
مَا كُنتُمْ تَرْجُمُونَ

τούς απογόνους τους και
τούς αδελφούς τους.
Καί τούς Έχουμε προτιμήσει
καί τούς καθοδηγήσαμε νά μείνουν
στόν ἴσιο δρόμο.

وَأَجْبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ

88. Αὐτή εἶναι ἡ καθοδήγηση
τοῦ ΑΛΛΑΧ, πού μ' αὐτή
ὁδηγεῖ ὅποιον θέλει
ἀπ' ὄσους τόν λατρεύουν.
Κι ἂν συνεταιρίζουν
ἄλλους μέ τόν ΑΛΛΑΧ,
τότε μάταια θά ἦταν
ὁ,τι κι ἂν ἔκαναν.

۞ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ
مَنِ شَاءَ مِنْ عِبَادِهِ ۗ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَّ
عَنَّهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

89. Αὐτοί (οἱ ἀπόστολοι) εἶν' ἐκεῖνοι
πού τούς δώσαμε τά Βιβλία
τήν Ἐξουσία καί τὸ χάρισμα
τῆς Προφητείας. Κι ἂν αὐτοί
(οἱ ἀπόγονοί τους) δέν πιστεύουν,
θά ἔχουμε χαρίσει αὐτά
σέ μιά ομάδα πού ποτέ
δέν θά τά ἀρνηθεῖ.

۞ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحَكْمَ
وَالنُّبُوَّةَ ۚ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا
بِهَا قَوْمًا لَّا يَسْمَعُونَ

90. Αὐτοί ἦταν (οἱ ἀπόστολοι)
ἐκεῖνοι, πού τούς καθοδήγησε
ὁ ΑΛΛΑΧ.
Ἄκολούθησε τήν καθοδήγησή τους
(Ἦ Μωχάμμαντ) καί πῆς τους:
«Δέν σᾶς ζητῶ γι' αὐτά
καμμιᾶ ἀμοιβή, γιατί τοῦτο
δέν εἶναι παρά μόνο ἓνα μῆνυμα
γιά ὄλη τήν ἀνθρωπότητα».

۞ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَبُهِدْتُهُمْ
ۖ أَقْدَامَهُمْ ۖ قُلْ لَا أَتْلُوكُمْ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّمَا هُوَ إِلَّا
ذِكْرِي لِّلْعَالَمِينَ

91. **Κ**αί δέν εἶχαν γνωρίσει τόν ΑΛΛΑΧ
καθὼς πρέπει όταν εἶπαν:
«Ὁ ΑΛΛΑΧ τίποτε δέν ἔστειλε
κάτω στόν ἀνθρώπο»,
ρώτησέ τους: «Ποιός ἔστειλε
τό Βιβλίό πού ἔφερε μαζί του
ὁ Μωϋσῆς,
ὄντας φῶς καί καθοδήγηση
γιά τούς ἀνθρώπους;
κι ὁμως τό κάνατε σέ χωριστά
φύλλα γιά νά δεῖξετε μερικά
καί νά κρύψετε ἄλλα πολλά
καί διδαχτήκατε,
ὁ,τι δέν γνωρίζατε
οὔτε σᾶς οὔτε οἱ πρόγονοί σας».
Πῆς τους: «ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι
(πού τό ἔστειλε κάτω).
Ἐπειτα ἀφῆσέ τους
νά παίξουν μέσα στήν ἀδικία τους.

۞ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۖ إِذْ قَالُوا
مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ نَبِيِّنَا مِن شَيْءٍ مِّن قَبْلِ
مَنْ أَنزَلَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى
لِّلنَّاسِ لِيَجْمَعُونَهُ ۗ قِرَاطِينَ ۚ تُبْدُوهُنَا
وَتُخْفُونَ كَنِيزًا ۗ وَعَلَيْتُمْ مَا لَمْ
تَعْلَمُوا أَنشَأْنَاهُ وَلَا آبَاؤَكُمْ قُلْ اللَّهُ نَزَّ
ذُرَّهُمْ فِي خُوضِهِمْ يَلْعَبُونَ

81. «Και πῶς νά φοβηθῶ
τά πλάσματα πού τά κάνουνε
συνεταιρίους μέ τόν ΑΛΛΑΧ,
ὅταν ἐσεῖς δέν φοβᾶστε
νά συνταιριάξετε ἄλλους
μέ τόν ΑΛΛΑΧ, χωρῖς
νά ἔχει στελεῖαι γι' αὐτό
καμιὰ ἀπόδειξη σέ σᾶς;
Ποιά ἀπ' τίς δύο ομάδες
ἔχει τήν πιό σωστή ἀσφάλεια;
Πεῖτε μου, ἄν γνωρίζετε.

۸۱ وَكَفَّ آخَافَ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ
أَنْتُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ
سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحْسَنُ بِالْآمِنِينَ لِمَنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ

82. «Ἐκεῖνοι πού πίστεψαν, χωρῖς νά
ἀναμυγνύουν τήν
πίστη τους μέ τήν ἀδικία,
αὐτοί δικαιοῦνται νά ἔχουν
τήν ἀσφάλεια, καί αὐτοί εἶναι
οἱ σωστά καθοδηγούμενοι».

۸۲ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَا يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ
أُولَئِكَ لَهُمُ الْآمِنُونَ وَهُمْ نُهَايُونَ

83. **Κ**ι ἐκεῖνα ἦταν
τά επιχειρήματά Μας πού
δώσαμε στόν Ἀβραάμ
γιά (νά τά μεταχειριστεῖ ἔναντι)
στό λαό του.
Ἀναβιβάζομε θέσεις ἐκεῖνων
πού θέλομε. Βεβαίως,
ὁ Κύριός σου εἶναι
Πάνσοφος καί Παντογνώστης.

۸۳ وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ
نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ
إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

84. Καί χάρισαμε σ' αὐτόν,
τόν Ἰσαάκ καί τόν Ἰακώβ καί
(τούς δύο) τοὺς καθοδηγήσαμε.
Καί πρῖν ἀπ' αὐτόν
καθοδηγήσαμε τό Νῶε (Nūḥ),
κι ἀπ' τοὺς ἀπογόνους του
τόν Δαβίδ, τό Σολομώντα,
τόν Ἰώβ (Αἴουμπ), τόν Ἰωσήφ,
τό Μωϋσῆ καί τόν Ἀαρών, κι ἔτσι
ἀνταμείβομε τοὺς ἀγαθοεργούς.

۸۴ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا
وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ
وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَإِسْحَاقَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

85. Κι ὁ Ζαχαρίας (Ζακαρία), ὁ Ἰωάννης
(Γιάχια), ὁ Ἰησοῦς, κι ὁ Ἡλίας.
Ὅλοι τους εἶναι
ἀπ' τήν τάξη τῶν ἐνάρετων (δσιων).

۸۵ وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِسْحَاقَ
كُلٌّ مِنْ الصَّالِحِينَ

86. Καί τόν Ἰσμαήλ καί
τόν Ἐλισσαῖο καί τόν Ἰωνᾶ (Γιοῦνος)
καί τό Λῶτ (Λοῦτ),
κι ὄλους τοὺς ἐξεχορίσαμε
πάνω ἀπ' ὄλους τοὺς σύγχρονούς τους.

۸۶ وَلَا سَمْعِيلَ وَالْيَسَعَ وَلُوطًا
وَكُلًّا قَضَيْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ

87. Καί καθοδηγήσαμε μερικούς
ἀπό τοὺς πατέρες τους,

۸۷ وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْأَخْرَافِ

τοῦ ΑΛΛΑΧ στους οὐρανοὺς
καί στή γῆ, καί γιά νά γίνει
ἓνας ἀπ' τούς βαθύτατα πιστούς.

وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

76. Κι ὅταν τόν σκέπασε
πάνω του ἡ νύχτα,
εἶδε ἓνα ἀστέρι, κι εἶπε:
«Αὐτό εἶν' ὁ κύριός μου».
Ἦταν ὁμοῦς ἔδωσε εἶπε:
«Δέν ἀγαπῶ αὐτούς
τούς θεοὺς ποῦ δούουν».

٧٦ قَلَمًا جَنَّ عَلَيْهِ الْإِلَهَ رَبًّا كَوَكْبًا قَالَ
هَذَا رَبِّي قَلَمًا أَقَلَّ قَالَ لَا أُحِبُّ الْإِلَهِينَ

77. Κι ὅταν εἶδε τό φεγγάρι⁹⁰
ν' ἀνατέλλει μέ μεγαλειότητα,
εἶπε: «Αὐτό εἶν' ὁ κύριός μου».
Ἦταν ὁμοῦς ἔδωσε,
εἶπε: «Ἄν δέν
μέ καθοδηγήσει ὁ κύριός μου,
θά βρεθῶ στά σίγουρα μαζί
μέ τούς παραστρατημένους».

٧٧ قَلَمًا وَالْقَمَرَ بَارِزًا قَالَ هَذَا رَبِّي قَلَمًا
أَقَلَّ
قَالَ لَيْنَ أَمْ يَهْدِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
الصَّالِحِينَ

78. Κι ὅταν εἶδε τόν ἥλιο
ν' ἀνατέλλει μέ λαμπρότητα,
εἶπε: «Αὐτός εἶν' ὁ κύριός μου,
εἶν' ὁ μεγαλύτερος ἀπ' ὅλα».
Ἦταν ὁμοῦς ἔδωσε εἶπε:
«ὦ! λαέ μου! εἶμαι
στ' ἀλήθεια ἀθῶος
ἀπ' ὅτι συνεταιρίζετε
μέ τόν ΑΛΛΑΧ».

٧٨ قَلَمًا وَالشَّمْسَ بَارِزَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا
أَكْبَرُ قَلَمًا أَقَلَّتْ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا
تَشْرِكُونَ

79. Ἐστρεψα τόν ἑαυτό μου
μέ ἀφοσίωση πρὸς τήν λατρεία
τοῦ ΑΛΛΑΧ, ὁ ὁποῖος ἐπλασε
τούς οὐρανοὺς καί τή γῆ. Ἀποφεύγω
τήν πλάνη σκοπεύοντας τήν ἀλήθεια
καί ποτέ δέν θά εἶμαι ἀπ' αὐτούς
πού συνεταιρίζουν ἄλλους μέ τόν ΑΛΛΑΧ.

٧٩ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

80. Καί τόν ἀμφισβήτησε ὁ λαός του
καί τοῦ εἶπε:
«Μέ φιλονικᾶτε
τή μοναδικότητα τοῦ ΑΛΛΑΧ,
πού μέ καθοδήγησε στό σωστό δρόμο».
Μά δέν φοβᾶμαι αὐτούς ποῦ
συνεταιρίζετε μέ τόν ΑΛΛΑΧ.
Δέν μέ βλάπτει κανεῖς
ἐκτός ἂν ὁ Κύριός μου
τό θέλει. Ὁ ΑΛΛΑΧ
μέ τή σοφία Του
περιβάλλει ὅλα τά πράγματα.
γιατί δέν νοθετεῖστε;

٨٠ وَحَاجَّتْ قَوْمَهُ قَالُوا اتَّخَذْتَنِي فِي اللَّهِ وَقد
هَدِينٌ وَلَا أَخَافُ مَا تَشْرِكُونَ بِهِ
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ وَعِلْمًا
أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

71. ἔς: «Μήπως πρέπει
νά επικαλεσθοῦμε κι ἄλλους θεοὺς
— ἐκτός — ἀπ' τόν ΑΛΛΑΧ — πού
δέν μποροῦν νά μᾶς ὠφελήσουν,
οὔτε νά μᾶς βλάψουν καί
νά ἀλλαξοδρομήσουμε μετά
πού δεχτήκαμε
τὴν καθοδήγησι ἀπ' τόν ΑΛΛΑΧ; —
σάν κι αὐτόν πού πήραν
οἱ σατανάδες τό μυαλό του,
περιφέρεται συγχυμένοι στὴ γῆ.
(Μάταια) τοῦ φωνάζουν
οἱ φίλοι του «Ἐλα σέ μᾶς»
για νά τόν φέρουν
στό σωστό δρόμο».

Π ἔς: «Ἡ καθοδήγησι
ἀπ' τόν ΑΛΛΑΧ εἶν' ἡ μοναδική
καθοδήγησι κι ἔχουμε
διαταχθεῖ νά ὑποταχτοῦμε
στόν Κύριο τῶν κόσμων, —

72. «Καθὼς καί νά
ἐκτελεῖτε τακτικῶς
τίς προσευχῆς καί νά φοβόσαστε
τόν ΑΛΛΑΧ, γιατί σ' Αὐτόν
θά συγκεντρωθεῖτε ὅλοι μαζί
(για τὴν ἀνταμοιβή).
73. Κι εἶν' Ἐκεῖνος πού
δημιούργησε τοὺς οὐρανοὺς
καί τὴ γῆ μέ τὴν ἀλήθεια
τὴν ἡμέρα πού εἶπε:
«Γεννηθῆτω!» κι ἔγινε.
Λόγος Του ἡ Ἀλήθεια.
Ἡ θέλησή Του θά κυριαρχεῖ
τὴν ἡμέρα πού
οἱ σάπτιγγες ἐμφοσοῦνται.
Γνωρίζει τὰ Ἄθεατα τόσο,
ὅσο καί τὰ Φανερά.
Γιατί Αὐτός εἶν' ὁ Σοφός, Πανγνώστης.
74. (Ἀνάφερε ὁ Μωϋσάμαντ), ὅταν
ὁ Ἄβραάμ εἶπε στόν πατέρα του
τόν Ἄζαρ:
«Μήπως παίρνεις
τά εἰδῶλα γιά θεοὺς;
Ἐγὼ σᾶς βλέπω ἐσένα καί
τό λαό σου σέ φανερὴ πλάνη».
75. Κι ἔτσι δεῖξαμε
στόν Ἄβραάμ τὰ σημεῖα
πού δείχνουν τὴν κυριαρχία

﴿٧١﴾ قُلْ اَدْعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا
وَلَا يَضُرُّنَا وَرُدُّ عَلٰى اَعْقَابِنَا بَعْدَ الَّذِي هَدٰىنَا اللّٰهُ
كَالَّذِي اسْتَهْوٰتُهُ الشَّيْطٰنُ فِي الْاَرْضِ
حٰمِرَانَ لَمْ يَرَوْا صَحْبًا يَدْعُوْنَهُ رِجَالُ الْمُدَيِّ اَنْتَ قُلْ
لَا نَهْدٰى لِّلّٰهِ هُوَ الْمُهْدٰى وَاَنْزَلْنَا لِشَيْطٰنِ
الْحٰمِرِيِّ

﴿٧٢﴾ وَاَنْ اٰمِنُوْا الصَّلٰوةَ وَاتَّقُوْهُ وَهُوَ الَّذِي
اِلَيْهِ تُحْسَبُوْنَ

﴿٧٣﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
بِاِحْسٰنٍ وَيَوْمَ يَقُوْلُ كُلٌّ مَّا كُنْتُمْ
قَوْلُهُ اٰمِنٌ وَّلَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يَوْمَ يُنْفِخُ فِي الصُّوْرِ عَلٰٓهٖ
الْعَنَبِ وَالشَّهَادَةُ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْحَمِيْدُ

﴿٧٤﴾ • فَاِذْ قَالَ لِاِبْرٰهِيْمَ لِاَبِيْهِ اَا تَعْتَدُ اٰصْنٰمًا
الِهَةً لِّيْ اِنَّكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ

﴿٧٥﴾ وَكَذٰلِكَ نُرِيْ اِبْرٰهِيْمَ مَلَكُوْتًا لِّلسَّمٰوٰتِ

66. Καί ὁ λαός σου Τόν διάψευσε
παρ' ὄλο πού εἶναι
ἢ Ἀλήθεια. Πές: «Δέν εἶμ' ἐγώ
ὁ ὑπεύθυνος γιά σᾶς».

﴿٦٦﴾ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَنْتَ
عَلَيْكُمْ يَوْكِلٌ

67. Γιά κάθε νέο (στό Κοράνιο)
ὑπάρχει κι ἓνα χρονικό ὄριο
γιά νά γίνει
κι αὐτό θά τό μάθετε».

﴿٦٧﴾ لِكُلِّ نَبَأٍ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

68. **Κ**αί ἂν θά δεῖς ἐκείνους
πού κοροϊδεύουν
τά Σύμβολά Μας,
φύγε μακριά τους,
μέχρις ὅτου ἀλλάξουν θέμα.
Κι ἂν ὁ σατανάς σέ κάνει
ποτέ νά ξεχάσεις, τότε
μετά πού θά τό ξαναθυμηθεῖς,
νά μή (συνεχίσεις)
νά κάθεσαι μέ αὐτούς
τούς ἀδικούς ἀνθρώπους.

﴿٦٨﴾ وَإِن رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا
فَاعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ
فَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ
الذِّكْرِ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

69. Οἱ εὐσεβεῖς δέν θά ὑποφέρουν
καμμία τιμωρία
γι ἐκείνους τούς ἀδικούς,
καθῆκον τους ὁμοῦ εἶναι
νά τούς ὑπενθυμίζουν
μήπως θά φοβοῦνται τόν ΑΛΛΑΧ.

﴿٦٩﴾ وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِ مِثْرَ
شَعِيرٍ وَلَٰكِن ذُكِّرُوا لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

70. Καί παράτησε ἐκείνους
πού παίρνουν τήν θρησκεία τους
γιά παιχνίδι καί διασκέδαση
καί τούς γοήτεψε ἡ ζωή
αὐτοῦ τοῦ κόσμου.
Καί προειδοποίησε τοῦτο: πώς
κάθε ψυχή αὐτοκαταστρέφεται
μέ τά ἴδια της τά καμώματα.
Δέν θά βρεῖ κανέναν ἄλλο
προστάτη ἢ μεσολαβητή
ἐκτός ἀπ' τόν ΑΛΛΑΧ
Κι ἂν προσφέρει
ὁποιοδήποτε ἀντάλλαγμα
(ἢ ἀποζημίωση) δέν θά γίνουν
δεκτά, γιατί τό τέλος αὐτῶν
πού αὐτοκαταστρέφονται,
μ' αὐτά πού κέρδισαν
ἀπ' τίς πράξεις τους εἶναι:
νά ἔχουν γιά ποτό
νερό πού βράζει, καί
πολύ πονηρά βάσανα,
γιατί ἐπιμόνα
ἀρνήθηκαν τήν πίστη

﴿٧٠﴾ وَذَرِ الَّذِينَ أَخَذُوا دِينَهُمْ لَٰمِبًا وَلَٰمُونَ
وَعَزَّوهُمْ لِحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَذَكَرَ رَبَّهُمْ أَنَّ
يُبْسَلُ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ
وَلَا شَفِيعٌ وَإِن تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذُ مِنْهَا
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ
مِّنْ حَمِيمٍ

وَعَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

καί στέλνει άγγελους φύλακες
(πού λογαριάζουν τίς πράξεις σας)
κι όταν ό θάνατος έρχεται
σέ κάποιον από έσάς,
οί άγγελοί Μας
θάπάρουν τήν ψυχή του, καί αυτοί
ποτέ δέν παραμελοΰν
τό καθήκον τους.

حَفَظَهُ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّاكُمْ
رُسُلَنَا وَهُمْ لَا يَفْرَطُونَ

62. Έπειτα όλοι οί νεκροί
θά ξαναφερθοΰν στόν ΑΛΛΑΧ
πού είναι ό άληθινός προστάτης τους.
Βεβαίως έχει τήν Κυριαρχία.
Είναι ό πιό γρήγορος Λογιστής.

﴿٦٢﴾ ثُمَّ رُزِّدُوا إِلَىٰ آلِهِمْ مَوْلَاهُمْ نَحْيَىٰ لَّا لَهُ الْحَكْمُ
وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ

63. Πές: «Ποιός είναι πού
θά σάς σώσει
άπ' τίς καταστροφές
τής γής καί τής θάλασσας,
όταν φανερά ή κρυφά λέτε:
Τόν επικαλεϊσθε μέ ταπεινοφροσύνη
καί κρυφά «Άν μονάχα
μάς σώσεις άπ' τούς κινδύνους
αυτούς, (ύποσχόμαστε ότι)
θα δείχναμε πραγματικά
τήν εύγνωσύνη μας...».

﴿٦٣﴾ قُلْ مَنْ يُجِيبُكَ مِنْ ظُلْمَتِ الْبَرِّ
وَالْبَحْرِ يَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا
وْخِيفَةً لِّئِنْ أَنْجَا مِنْ هَٰذِهِ لَتَكُونَنَّ
مِنَ الْفَٰكِرِينَ

64. Πές: «Ό ΑΛΛΑΧ είν' Αυτός
πού σάς σώζει άπ' αυτές
τίς καταστροφές καθώς κι άπ' όλους
τούς κινδύνους. Καί άκόμα
έσεις συνεταιρίζετε άλλους
μέ τόν ΑΛΛΑΧ στήν λατρεία.

﴿٦٤﴾ قُلْ لِلَّهِ يُجِيبُكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ
أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ

65. Πές: «Έχει τή δύναμη
νά στείλει σέ σάς βάσανα
άπό πάνω σας κι άπό κάτω
άπ' τά πόδια σας, ή
νά σάς σκεπάσει μέ σύγχυση
σέ διαμάχη διχόνοιας,
δίνοντάς σας έτσι μιά γεύση
άμοιβαίας άντεδίκησης
του ένός γιά τόν άλλον».
Βλέπε, μέ πόσους
διαφορετικούς (συμβολισμούς)
έπεξηγοΰμε τά Σημεία Μας,
γιά νά μπορέσουν
νά τίς καταλάβουν.

﴿٦٥﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلٰٓى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ
عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِّنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ
أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَيُلَاقِيكُمْ بِعَصْفِكُمْ بَٰسًا بَعْضٌ لَّا تَنْظُرُونَ
كَيْفَ تُصَوِّرُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ

ἐσεῖς ὁμῶς τὸν διαψεύσατε.
Δὲν ἔχω νὰ πραγματοποιήσω
αὐτὸ ποὺ σύντομα θέλετε
νὰ γίνει, γιατί ἡ ἀπόφαση
ἀνήκει μόνο στὸν ἈΛΛΑΧ.
Δικάζει μὲ δικαιοσύνη
κι εἶναι ὁ καλύτερος Διαιτητής».

مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْلُونَ بِهِ إِنْ أَنْحَكُمُ إِلَّا
بِإِذْنِ اللَّهِ يَقْضُ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَصِيلَيْنِ

58. Πές: «Ἄν ἔχω νὰ πραγματοποιήσω
αὐτὸ ποὺ σύντομα θέλετε νὰ
γίνει τότε τὸ πράγμα θά ἔχει
ἐξακαθρισθεῖ ἀμέσως μεταξύ μας.
Καί ὁ ἈΛΛΑΧ ὁμῶς ξέρει
καλύτερα τοὺς ἀδικούς».

﴿٥٨﴾ قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْلُونَ بِهِ
لَقَضَيْتُ الْأَمْرَ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ

59. Κι ἔχει τὰ κλεδιά
τοῦ Ἄορατου, ποὺ
Αὐτὸς μονάχα γνωρίζει.
Γνωρίζει ὁ,τι ὑπάρχει
στή γῆ καί στή θάλασσα,
κι οὐτ' ἓνα φύλλο
δὲν θά πέσει χωρὶς
νὰ τὸ ξέρει, καί
δὲν ὑπάρχει οὐτ' ἓνα σπόρο
στὸ σκοτάδι (ἢ στὰ βάθη)
τῆς γῆς κι οὔτε κάτι τί
τὸ φρέσκο ἢ τὸ ξερό
(πράσινο ἢ μαραμένο),
ποὺ νὰ μὴν εἶναι τελείως
γνωστό στὸν ἈΛΛΑΧ
στὸ ξεκάθαρο Βιβλίο.

﴿٥٩﴾ • وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يُعْلَمُهَا إِلَّا
هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرُوجِ وَالنَّجْمِ وَمَا تُسْقُطُ مِنْ
وَرَقَةٍ إِلَّا يُعْلَمُهَا وَلَا خَبْرٌ فِي ظِلْمَتِكَ
الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ
مُّبِينٍ

60. Κι Αὐτὸς εἶναι ποὺ σὰς ἀποκοιμίζει
τῆ νύχτα καί ξέρει ὅλα
ὅσα κάνετε τὴν ἡμέρα:
Ἔπειτα σὰς ξυπνᾷ τὴν ἡμέρα
γιὰ νὰ ἐκπληρωθεῖ ἐτσι
τὸ προκαθορισμένο
χρονικὸ διάστημα τῆς ζωῆς καί
σ' Αὐτὸν θά ἐναγυρίσετε
στὸ τέλος. Καί τότε
θά σὰς δεῖξει τὴν ἀλήθεια
γιὰ ὅλα ὅσα κάνετε.

﴿٦٠﴾ وَهُوَ الَّذِي يُنَوِّسُكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ
وَالنَّهَارَ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِقَاضِي أَجَلِكُمْ ثُمَّ لَا
يُرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

61. **Κ**ι Αὐτὸς εἶναι ὁ Κυρίαρχος
πάνω ἀπὸ τοὺς δούλους Του.

﴿٦١﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ

52. Καί μή διώχνεις εκείνους πού επικαλοῦνται (ἀφιερώνοντας τόν ἑαυτό τους), πρῶι καί βράδυ στόν Κύριό τους, τόν ΑΛΛΑΧ ἐκλιπαρώντας νά δοῦν τό πρόσωπό Του. Δέν θά ἀμείβεσαι γι' ὅτι κάνουν οὔτε αὐτοὶ ἀμείβονται γι' ὅτι κάνεις, γι' αὐτό θά ἦσουν (ἕνας) ἀπ' τοὺς ἀδικούς ἂν τοὺς διώχνεις.

٥٢ وَلَا تَنْظُرْ بِالَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْفِتْوَةِ وَالْعِشْيَةِ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَٰكِنْ هُمْ فَتَكُونُ مِنَ الظَّالِمِينَ

53. Κι ἔχουμε δοκιμάσει, μερικοῦς ἀπ' αὐτούς, μέ ἄλλους, ὥστε νά ποῦν: «Αὐτοὶ εἶναι λοιπόν, πού προτίμησε ὁ ΑΛΛΑΧ, πάνω ἀπό μᾶς;» Μήπως ὁ ΑΛΛΑΧ δέν ἔρει καλύτερα ποιό εἶναι οἱ εὐγνώμονες;

٥٣ وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَٰؤُلَاءِ مِنَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ

54. Κι ὅταν ἔρχονται σέ σένα αὐτοὶ πού πιστεύουν στά Σύμβολά Μας, πές: «Εἰρήνη νά εἶναι πάνω σας, ὁ ΑΛΛΑΧ, ὁ Κύριός σας ὑποχρέωσε στόν Ἐαυτό Του τόν Οἶκτο (ὡς χάρι Του): Δηλ. ἂν κανεῖς ἀπό ἐσᾶς ἀμαρτήσι ἀστόχαστα κι ἔπειτα μετανοιώσει, κι ἐπανορθώσει (τή συμπεριφορά του), τότε νά! ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Πολιεύσπλαχνος καί Πολυέλεος.

٥٤ وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَاءَ عَلَيْكُمْ كِتَابَ رَبِّكُمْ عَلَيْ آلِ نَفْسِهِمُ الرَّحْمَةُ أَنَّهُمْ مِنْ عَمَلٍ مِنْكُمْ سَوَاءٌ بِجَهَنَّمَ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ يُغْفَرُ

55. Ἐτσι λεπτομερειακά ἐπεξηγοῦμε τά Σύμβολα γιά νά φανερωθεῖ ὁ δρόμος τῶν ἀμαρτωλῶν.

٥٥ وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ لَّيْسَ سَوِيلِ الْمُجْرِمِينَ

56. Πές: «Μοῦ ἀπαγορεύθηκε νά λατρεύω αὐτούς πού ἐσεῖς ἐπικαλεῖσθε σάν θεοὺς ἐκτός ἀπό τόν ΑΛΛΑΧ». Πές: «Δέν θ' ἀκολουθήσω τίς μάταιες ἐπιθυμίες σας: γιατί, τότε θά παραστρατοῦσα καί δέν θά ἤμουνα πιά ἀπό τοὺς καθοδηγημένους».

٥٦ قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا آتَّبِعُ أَهْوَاءَ كُمْ قَدْ نَسَّكَ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَّبِعِينَ

57. Πές: «Εἶμαι βεβαίως (κάτοχος) φανεροῦ τεκμηρίου τοῦ Κυρίου μου, τοῦ ΑΛΛΑΧ σέ μιά καθαρῇ Ἐντολῇ

٥٧ قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ

ἀπ' τὸν ΑΛΛΑΧ — θά μπορούσε ἐκ νέου νά σᾶς τὰ ἀποκαταστήσει;» Κοίταξε πῶς ἐπιλαμβάνομε, μέ διάφορους τρόπους, τὰ σημεῖα καί ὁμῶς αὐτοὶ ἀκόμη τίς ἀποδοκιμάζουν.

47. Λέγε: «Νά μοῦ πείτε, ἂν, ἡ τιμωρία τοῦ ΑΛΛΑΧ, σᾶς ἐρχόταν, ξαφνικά (τὴν νύχτα) ἢ ὀλοφάνερα (τὴν ἡμέρα) ποιοὶ ἄλλοι θά καταστρέφονταν, ἐκτός ἀπ' τοὺς ἀδικούς;

48. Καί δέν στέλνομε τοὺς ἀποσταλμένους παρά μόνο νά δώσουν καλές εἰδήσεις, καί νά προειδοποιήσουν. Ὅποιοι λοιπὸν πίστεψαν καί βελτιώθηκαν, — δέν ἔπρεπε οὔτε νά φοβοῦνται οὔτε νά λυπηθοῦν.

49. Καί ὅσοι διαφεύδουν τὰ Σημεῖα Μας, θά τοὺς ἀγγίξει ἡ τιμωρία, λόγῳ τῆς ἀνυπακοῆς τους.

50. Πές: «Δέν σοῦ λέω πῶς κατέχω τοὺς θησαυροὺς τοῦ ΑΛΛΑΧ, οὔτε πῶς ξέρω τὸ ἄγνωστο, οὔτε σᾶς λέω πῶς εἶμαι ἄγγελος. Δέν ἀκολουθῶ παρά μόνο ὅ,τι μοῦ ἐμπνέεται». Πές: «Μήπως ἐξομοιώνεται ὁ τυφλὸς μ' αὐτὸν ποῦ βλέπει;» Δέν τὸ σκεφτήκατε λοιπὸν;

51. **Κ**αί προειδοποίησε μ' αὐτό, κι αὐτοὺς ποῦ φοβοῦνται, ὅ,τι θά μαζευτοῦν (γιὰ Δίκη) μπροστά στὸν Κύριό τους: Δέν θά ἔχουν ἄλλο προστάτη ἢ μεσολαβητὴ ἐκτός ἀπ' Αὐτόν, ἴσως συνέλθουν.

عَبْرُ اللَّهِ بِأَيِّكُمْ بِهِ أَنْظُرُ كَيْفَ
نُصْرَفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ

﴿٥٧﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ
بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُنْهَكُ إِلَّا الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ

﴿٥٨﴾ وَمَا تُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ
وَمُنذِرِينَ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

﴿٥٩﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَسْتَهْمُوا الْعَذَابَ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

﴿٦٠﴾ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ
الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنَّا تَعِبْنَا
إِذْ حَمَلْنَا قُلُوبَنَا مَلَّ سَوَى الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ
إِنَّا لَنَنصُرُونَ

﴿٦١﴾ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُخْسَرُوا إِلَى
رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وِقْدٌ وَلَا يُشْفِعُ لَهُمْ
يَنْفَعُونَ

كُنْتُمْ صَادِقِينَ

ἐπικαλέσετε (για βοήθῃ)
κανένα ἄλλο ἄπ' τὸν ΑΛΛΑΧ
ἂν εἴστε εὐλικρινεῖς;

41. Βέβαια, — Αὐτόν
θά ἐπικαλεσεῖτε,
κι ἂν θέλει θά σᾶς
ἀπαλλάξει ἀπὸ οἱ
προκάλεσε τὴν ἐπικλήσῃ σας
σ' Αὐτόν. Καὶ θά ξεχνούσατε
(καὶ τὰ εἶδωλα) ποῦ
συνταιριάζατε μ' Αὐτόν.

٤١ بَلْ إِنَّمَا يُدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ
لَهُ وَإِنْ شَاءَ وَتَسْتَوُونَ مَا تُشْرِكُونَ

42. **Κ**αὶ πρὶν ἀπὸ σένα,
στείλαμε (ἀποστόλους)
σὲ πολλὰ ἔθνη, καὶ
τὰ πικράναμε μὲ βάσανα
κι ἀναποδιές, μήπως καὶ
μάθουν πῶς νὰ
ἰκετεύουν τὸν ΑΛΛΑΧ.

٤٢ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ
فَأَخَذْنَا مِنْهُمُ الْبِاسَاءَ وَالضَّرَّاءَ
لَعَلَّهُمْ يَضْتَرِعُونَ

43. Ἄν μᾶς ἰκέτευαν
ὅταν τοὺς ἦρθε τὸ Βάσανό μας
ποῦ τοὺς στείλαμε,
ἀλλ' ἀντίθετα οἱ καρδιές τους
σκληρύνθηκαν καὶ ὁ σατανὰς
τοὺς ἔκανε νὰ βλέπουν
γοητευτικά (τὰ ἄμαρτωλά)
καμώματά τους.

٤٣ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا ضَرَعُوا
وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

44. Κι ὅταν ἄφσαν
τὴν προειδοποίηση ποῦ πῆραν,
τοὺς ἀνοίξαμε τίς πόρτες
γιὰ ὅλα τὰ (καλά) πράγματα,
καὶ ὅταν χάρηκαν
μ' αὐτὰ ποῦ πῆραν, τότε
τοὺς στείλαμε τὴν τιμωρία μας
ξαφνικά καὶ νὰ! αὐτοὶ τώρα
βυθισμένοι στὴν ἀπόγνωση!

٤٤ فَلَمَّا سَأَوْا مَا دُرِّيُوا بِهِ
فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِهَا
أُوتُوا أَخَذْنَا مِنْهُمُ بَغْتَةً فَيَذَّاهُمْ مُمْبِلِينَ

45. Ἀποκόπηκαν κι οἱ τελευταῖοι
ἄπ' τὸ λαὸ ἐκεῖνο ποῦ
ἀδίκησε. Δόξα στὸν ΑΛΛΑΧ,
τὸν Κύριο τοῦ Σύμπαντος.

٤٥ فَفَطَّعَ دَابِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَخَذَ بِهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ

46. Λέγει: «νὰ μοῦ πεῖτε
ἐάν ὁ ΑΛΛΑΧ ἐπαιρνε
τὴν ἀκοή σας καὶ τὴν δρασή σας,
καὶ σφράγιζε τίς καρδιές σας,
ποιός — ἄλλος θεός ἐκτός

٤٦ قُلْ رَبِّ زَيْتُمْ إِنَّا خَدَّاهُ اللَّهُ سَمِعَكُمْ
وَأَبْصَرَكُمْ وَخَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ مِنْ آلِهِ

ἀκόμη κι ἄν μπορούσες
νά φτιάξεις μιὰ ὑπόγεια περασιά
μέσα στή γῆ, ἢ μιὰ σκάλα
στούς οὐρανούς
γιὰ νά τοὺς φέρεις Ἐνα Σημεῖο.
Ἄν ἤθελε ὁ ΑΛΛΑΧ
θά τοὺς συγκέντρωνε
στό σωστό δρόμο,
γι αὐτό, ἄς μὴν εἰσαι
λοιπὸν ἀπ' ἐκείνους πού ἀγνοοῦν.

أَسْطَفَتْ أَنْ لَبِنِي نَقًّا فِي الْأَرْضِ أَوْ
سُلًّا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيهِمْ بِآيَةٍ وَلَوْ
شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْمَدِينَةِ
فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ

36. Βεβαίως σ' ὑπακοῦν
ὅσοι σ' ἀκοῦν καὶ ἐννοοῦν,
ἐνῶ τοὺς νεκρούς
(τοὺς ἀπιστούς) ὁ ΑΛΛΑΧ
θά τοὺς ἀναστήσει κι ἔπειτα
σ' Αὐτόν θά ξαναφερθοῦν.

۳۶ * إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْعُونَ
وَالْمَوْتَى يَجْعَلُهُمُ اللَّهُ شَمًّا إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

37. **Κ**αὶ εἶπαν: «Ἄς στελνόταν
ἓνα θαῦμα κάτω σ' Αὐτόν
(τὸν Μωχάμμαντ)
ἀπ' τὸν Κύριό του
Ἀπάντησε: «Ὁ ΑΛΛΑΧ —βέβαια—
ἔχει τὴ δύναμη νά στείλει
κάτω ἓνα θαῦμα, κι ὅμως
οἱ πιό πολλοὶ ἀπ' αὐτούς
δέν καταλαβαίνουν.

۳۷ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ
فَلِإِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَئِنْ
كَرِهْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

38. Καὶ δέν ὑπάρχει
οὐτ' ἓνα ζῶο
οὐτ' ἓνα πουλί πού πετᾷ
μέ τὰ φτερά του, πού
νά μὴν ἀποτελεῖ μέλος
κοινότητος ὅπως καὶ σεῖς.
Τίποτε δέν παραλείψαμε
στό Βιβλίο, καὶ τὰ πάντα
θά συναθροιστοῦν
μπροστά στὸν Κύριό τους.

۳۸ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ
يَطِيرُ يُجْتَنِبُ حَبِيبًا إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَا
فَرَقْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ نُسَخَ وَإِنْ
رَبَّهُمْ يُحْشَرُونَ

39. Κι ἐκεῖνοι πού διάψευσαν
τά Σημεῖα μας εἶναι
κουφοὶ καὶ βουβοί, —
βυθισμένοι μέσα στό σκοτάδι,
κι ἔτσι ὁ ΑΛΛΑΧ ὅποιον θέλει
θ' ἀφήσει νά παραπλανητά,
καὶ θά φέρει ὅποιον θέλει
στὸν ἴσιο Δρόμο.

۳۹ وَالَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا ضَعُفٌ وَرُكُومٌ
فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَاءُ اللَّهُ يَضِلُّهُ وَمَنْ يَشَاءُ
يَجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

40. Λέγε: «Νά μοῦ πεῖτε,
ὅταν σὰς ἔρχεται ἡ τιμωρία
τοῦ ΑΛΛΑΧ ἢ ὅταν σὰς ἔρχεται
ἡ ὼρα, μήπως θά

۴۰ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَذَابَ اللَّهِ أَوْ
أَنْتُمْ السَّاعَةَ أَعْتَمِرُ اللَّهُ تَدْعُونَ لِمَنْ

30. Κι ἂν τοὺς ἐβλεπες κρατούμενους
σάν θά ἀντιμετωπίσουν
(γιά τιμωρία ἀπό)
τὸν Κύριό τους! θά πει ὁ ΑΛΛΑΧ:
«Δέν εἶναι αὐτή ἡ ἀλήθεια;»
θά ποῦν: «Μάλιστα,
μά τὸν Κύριό μας!»
θά πει: «Δοκιμάστε τότε
τὸ βασανισμό, γιατί
εἶγατε ἀρνηθεῖ τὴν πίστη».

﴿۳۰﴾ وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذِذُ فُتِنُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ لَيْسَ
هٰذَا بَأْسٌۭ بَلَىٰ قَالُوٓا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُقُوا
الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ

31. **Χ** αμινοί εἶναι πράγματι,
αὐτοὶ ποὺ ὕποστηρίζουν
πὼς εἶναι ψέμα τὸ δι
θά συναντηθοῦν μέ τὸν ΑΛΛΑΧ
(τὴν ἡμέρα τῆς Ἀνάστασης)
ἀκόμα κι ὅταν ξαφνικά
θά φθάσει ἡ Ἔρα τους, θά ποῦν:
«Ἀλλοίμονο σέ μάς γιά δι
παραμελήσαμε στή ζωή μας
(κι ἔτσι χάσαμε τὴ Μέλλουσα Ζωή)».
Κι ὅμως αὐτοὶ σηκώνουν
τά ἁμαρτήματά τους,
στὶς πλάτες τους. Τί ἄθλια
φορτία ποὺ σηκώνουν!

﴿۳۱﴾ فَذُحِّسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ
إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا لَوَإِن كُنَّا لَعَلَىٰ مَا
قَرَرْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ
ظُهُورِهِمْ
الْآسَاءِ مَا يَحْمِلُونَ

32. Ἡ ἀπασχόληση μέ τὴ
κοσμικὴ ζωὴ δέν εἶναι
παρά παιξίμο καί σέ μάτη!
Ἡ δὲ ἀπασχόληση
γιά τὴ Μέλλουσα Ζωὴ εἶναι,
γιά τοὺς εὐσεβεῖς καλύτερα.
Δέν τό καταλάβατε λοιπόν;

﴿۳۲﴾ سَوْمًا الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا اِلَّا لَوْبٌۭ وَلَهْوٌۭ
وَلَكِنَّا لَآلِخَةُ خَيْرٌۭ لِّلَّذِينَ يَشْفَعُونَ
اَفْلَا تَعْقِلُوْنَ

33. Βεβαίως γνωρίζουμε δι
σέ πονῶ αὐτό ποὺ λένε γιατί
αὐτοὶ δέν σέ διαφεύδουν,
ἐνῶ οἱ ἄπιστοι (ἀπό φθόνο)
ἀρνοῦνται τά
σημεῖα τοῦ ΑΛΛΑΧ.

﴿۳۳﴾ فَذَعَلِمَ اِنَّهُمْ لَيَحْزَنُنَّكَ الَّذِي يَقُولُوْنَ فَاِنَّهُمْ
لَا يَكْفُرُوْنَكَ وَلٰكِن اِنَّ الظَّٰلِمِيْنَ يَأْتِيَتُ اللّٰهَ
بِخَدُوْنَ

34. Καί πρὶν ἀπο ἐξένα
διαφεύστηκαν ἄλλοι ἀπόστολοι
καί ὑπέμειναν τίς διαφεύσεις
καί τίς ἐχθροπραξίες,
μέχρις ὅτου τοὺς ἐφτάσε
ἡ βοήθειά Μα. Κανεὶς
δέν μπορεῖ νά μεταβάλλει
τά Λόγια τοῦ ΑΛΛΑΧ.
Σοῦ ἔχουν κίολας ἐρθεῖ κάτι νέα
γιά τοὺς ἀπόστολους αὐτοὺς.

﴿۳۴﴾ وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ
فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كَذَّبُوا وَاوَدُّوا حَتَّىٰ اٰتٰهُمْ
اَضْرَابًا وَلَا مَبْدَل لِّكَلِمَتِ اللّٰهِ وَلَقَدْ
جَاءَكَ مِنْ نَّبِیِّ الرَّسُلِیْنَ

35. Κι ἂν σοῦ ἔγινε τόσο πονηρός
ὁ ἀποτροπισαμὸς τους

﴿۳۵﴾ فَاِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ اِعْرَاضُهُمْ فَاِنْ

24. Κοίταξε πώς εΐπαν ψέματα στον Ίδιο τον Ήαυτο τους! Και λησιμόνησαν τὰ ψέματα πού Ήπινόησαν (σχετικά μέ τή θεότητα τής εΐδωλολατρείας).

① أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ
وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

25. Κι ανάμεσα τους Ήπάρχουν μερικοί πού σ' ακοΐν. Κι Ήμως, ρίξαμε πέπλα στις καρδιές τους γιὰ νὰ μη τό καταλαβαΐνουν, και κουφάμαρα στ' αυτιά τους, άκόμα κι άν δοΐν τό καθένα άπ' τὰ Σημεΐα, δέν θά τό πιστέψουν, άκόμη και όταν Ήρθουν κοντά σου, γιὰ νά φιλονικήσουν μαζί σου, οΐ Άπιστοι λένε: «Αυτά δέν είναι τίποτα παρά παραμΐθια τών προγόνων».

② وَمِنْهُمْ مَن يَسْمَعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا
عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ آكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي
ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا قُلْ إِن يَرَوْا كَلِمَةً
يَلَوَّلُوا لَوْ يُؤْمِنُونَ
بِمَا حَقَّنَّ بِمَاذَا جَاءُوكَ يُجَدِّلُونَكَ يَقُولُ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسْطِير
الْأَوَّلِينَ

26. Άλλους κρατοΐν μακριά άπ' Αυτό, και τόν Ήαυτο τους άπομακρΐνουν άπ' Αυτό (τό Κοράνιο). Κι Ήμως τό μόνο πού κάνουν είναι ν' αυτοκαταστρέφουν κι αυτό δέν τό αισθάνονται.

③ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْهَوْنَ عَنْهُ
وَإِن يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ
وَمَا يَشْعُرُونَ

27. Άν τούς βλέπεις όταν άντιμετωπίσουν τή Φωτιά! Θά πούν: «Μακάρι νά Ήναγυρίσουμε πίσω (στη ζωή) δέν θά διαψευδάμε τὰ σημεΐα του Κυρίου μας και θά γινόμεστε Ήκ τών πιστών».

④ وَلَوْ رَأَوْا إِذْ وَقِفُوا عَلَى النَّارِ فَمَا لَوْ
يَلْبِثُنَا أُشْرَدٌ وَلَا نَكْذِبُ يَا بَيْتَ رَبِّنَا
وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

28. Βέβαια, άποκαλύφθηκε στα μάτια τους αυτό πού προηγουμένως Ήκρυβαν (άρνήθηκαν). Κι άν άκόμη Ήναγυρίζαν, θά Ήνακυλούσαν πάλι στα άπαγορευμένα πράγματα, γιати στην άλήθεια αυτοΐ είναι ψευτες.

⑤ بَلْ بَدَأَهُم مَّا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ
قَبْلِ وَلَوْ رُدُّوْا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ
وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

29. Και εΐπαν: «Δέν Ήπάρχει άλλη ζωή παρά μονάχα ή ζωή μας στον κόσμο, και ποτέ δέν θ' άναστηθοΐμε Ήανά».

⑥ وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ
بِبَعُوثِينَ

19. Πέσ: «Ποιό πράγμα ἔχει μεγαλύτερη μαρτυρία;»
 Ἀπάντησε: «Ὁ ΑΛΛΑΧ εἶν' ὁ μάρτυρας ἀνάμεσα σέ μένα καί σέ σᾶς, καί μου ἐνέπνευσε τό Κοράνιο τοῦτο, νά προειδοποιήσω μ' αὐτό ἐσᾶς καθῶς καί ὄλους πού τό γνωρίζουν. Μήπως ὁμολογεῖτε ὅτι ὑπάρχουν ἄλλοι θεοί Μαζι μέ τόν ΑΛΛΑΧ;»
 Πέσ: «Ἀλλά σι' ἀλήθεια, εἶναι ὁ Ἐνας ὁ ΑΛΛΑΧ καί εἶμαι ἀθῶος ἀπ' ὅτι συνεταιρίζεται μ' Αὐτόν.»

الْحَيْرِ

﴿ قُلْ أَفَى شِمَىٰ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَئِنَّكُمْ لَتَشْكُرُونَ أَنَّكُمْ مَعَ اللَّهِ الْهَاتِخَىٰ فَلَا أَشْهَدَ قُلْ إِنَّمَا هُوَ اللَّهُ وَاحِدٌ وَأَلَىٰ بَرِيٍّ مِمَّا تَشْكُرُونَ ﴾

20. Ἐκεῖνοι στούς ὁποίους δώσαμε τό βιβλίο τό γνωρίζουν (τόν Μουχάμαντ), ὅπως γνωρίζουν τά παιδιά τους. Ὅσοι ἔχασαν τόν ἑαυτοῦ τους (μέ τήν ἄρνηση τοῦ μηνύματός του), αὐτοί δέν πιστεύουν.

﴿ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ،

كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

21. Δέν ὑπάρχει πιό ἄδικος ἀπ' ἐκεῖνο πού ἐπινοεῖ ψέμα γιά τόν ΑΛΛΑΧ ἢ πού διαφεύδει τά Ἁγιάτ (σύμβολά) Του. Ποτέ δμως δέν πετυχαίνουν οἱ ἄδικοι.

﴿ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ: إِنَّهُمْ لَا يُفْلِحُونَ

22. Τήν Ἡμέρα ἐκεῖνη ὅταν τοῦς μαζέψουμε ὄλους μαζι, ἔπειτα θά ποῦμε σ' αὐτούς πού ἀποδίδουν συνεταιρικούς (σ' Ἐμᾶς): «Ποῦ εἶναι οἱ συνέταιροί σας πού ἐπινοήσατε;»

﴿ وَوَعَدَ نَحْنُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكَائِكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

23. Ἐπειτα δέν θά ὑπάρχει πιά γι' αὐτούς ἄλλη ὑπεκφυγή παρά μόνο νά ποῦν: «Μά τόν ΑΛΛΑΧ, Κύριόν μας δέν ἤμασταν αὐτοί πού συνεταιρίζανε θεοῦς μά τόν ΑΛΛΑΧ.»

﴿ ثُمَّ لَمْ يَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ

«Σίγουρα θά σᾶς συγκεντρώσει δλους κατά τή ἡμέρα τῆς Κρίσεως, πού γι' αὐτή δέν ὑπάρχει καμιᾶ ἀμφιβολία. Αὐτοί, πού ἔχασαν τόν ἑαυτό τους ἀρνοῦνται τήν πίστη».

الْحَيَّةَ لِيَجْمَعَنَّكَ إِلَى يَوْمِ الْبَيْعَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

13. «Σ' αὐτόν ἀνήκουν ὅλα ὅσα βρίσκονται στή νύχτα καί στήν ἡμέρα. Κι αὐτός εἶναι ὁ Μόνος πού ἀκούει καί γνωρίζει τά πάντα».

﴿١٣﴾ *وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْأَيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

14. Πές: «Μήπως πρέπει νά πάρω γιά προστατί μου ἄλλον, ἐκτός ἀπ' τόν ΑΛΛΑΧ τόν Δημιουργό τῶν οὐρανῶν καί τῆς γῆς; Αὐτός πού τρέφει τοὺς ἄλλους καί ὁ ἴδιος δέν τρέφεται ἀπ' ἄλλο». Πές: «Ἔχω διαταχθεῖ νά εἶμαι ὁ πρῶτος Μουσουλμάνος». Νά μήν εἶσαι μ' αὐτούς πού συνεταριάζουν ἄλλους μέ τόν ΑΛΛΑΧ.

﴿١٤﴾ قُلْ أَعْتَبَ اللَّهُ أَحْمَدًا وَلَيْسَ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُهُ وَلَا يَطْعَمُهُ قُلْ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أكونَ أَوْلَ مِنْ أَنسَمٍ وَلَا أَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

15. Πές: «Ἄν ὑπάκουα τόν Κύριό μου, θά φοβόμουν πράγματι τήν τιμωρία τῆς Μεγάλης Ἡμέρας».

﴿١٥﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

16. Τήν ἡμέρα αὐτή, ἂν κανεῖς δέν τιμωρηθεῖ, τοῦτο ὀφείλεται στό Ἔλεος τοῦ ΑΛΛΑΧ κι αὐτή εἶναι ἡ φανερή Νίκη».

﴿١٦﴾ مَنْ يُضِرِفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَتَدَّرِجُهُ وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ

17. Κι ἂν ὁ ΑΛΛΑΧ σοῦ ἐπιφέρει καμιᾶ βλάβη, κανεῖς δέν θά μπορέσει νά τήν ἀπομακρύνει, παρά μονάχα Αὐτός. Κι ἂν σοῦ ἐπιφέρει κάτι καλό, τοῦτο γίνεται γιὰ Αὐτός εἶναι Παντοδύναμος».

﴿١٧﴾ وَإِنْ يَمَسَّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمَسَّكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

18. Κι Αὐτός εἶναι ὁ Κυρίαρχος πάντων τῶν λατρῶν Του κι Αὐτός εἶναι ὁ Σοφός ὁ Παγγνώστης».

﴿١٨﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ

ἄφθονη βροχή, καί κάναμε
τοὺς ποταμοὺς
νά κυλοῦν κάτω τους.⁴⁹
Ἐπειτα τοὺς καταστρέψαμε ὁμῶς
γιά τ' ἁμαρτήματά τους,
καί δημιουργήσαμε μετὰ ἀπ' αὐτοὺς
ἄλλες γενιές (στή θέση τους).

تَمَّتْهُمْ فَأَهْلَكَهُمْ بِذُنُوبِهِمْ
وَأَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَوْمًا آخَرِينَ

7. **Κ**ι ἂν ἀκόμα στέλναμε κάτω ἕνα
γραμμένο βιβλίο
πάνω σέ χαρτί,
γιά νά μποροῦν νά τὸ ἀγγίξουν
μέ τὰ χέρια τους, θά ἦταν
σίγουρο ὅτι θά ἔλεγαν,
ὅσοι ἀρνήθηκαν τὴν Πίστη:
«Αὐτό δέν εἶναι τίποτ' ἄλλο παρά
φανερή μαγεία!».

⑦ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرطاسٍ
فَلَسَوْهُ بِأَيْدِيهِمْ
لَقَالِ الَّذِينَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا
سِحْرٌ مُّبِينٌ

8. Κι εἶπαν:
«τουλάχιστο νά κατέβει
σ'αὐτόν ἕνας ἄγγελος».
Κι ἂν ἀκόμα στέλναμε κάτω
ἕναν ἄγγελο, τότε ἡ κατάσταση
θά ἐξεκαθαρίζετο ἀμέσως,
καί θά τοὺς παρεχόταν
πιά καμιὰ ἀναβολή (τῆς τιμωρίας).

⑧ وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ
وَلَوْ نَزَّلْنَا مَلَكًا لَفُضِيَ الْأَمْرُ
لَا يُنظَرُونَ

9. Κι ἂν τὸν εἶχαμε φτιάξει
ἄγγελο, θά τὸν στέλναμε
μέ τῆ μορφή ἀνθρώπου,
καί στά σίγουρα
θά προκαλοῦσαμε σύγχυση
πάνω σέ κάτι γιά τὸ ὁποῖο
εἶναι ἤδη μεπεδομένοι.

⑨ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا
وَلَكِنَّا عَلَّمْنَاهُمْ مَا يَلْبِسُونَ

10. Καί πρὶν ἀπὸ σένα
χλευάστηκαν (πολλοί) Ἀπόστολοι.
Οἱ χλευαστές τους
ὁμῶς κατεστράφηκαν ἐξ αἰτίας αὐτοῦ
πού κορόιδευαν.

⑩ وَلَقَدْ أَنسَبْنَا بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فِئَاءً
بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

11. **Α**έγε: «Διατρέξατε τῆ γῆ,
κι ἔπειτα δεῖτε ποιά ἦταν ἡ τιμωρία
ἐκείνων πού διάψευσαν
τὴν Ἀλήθεια».

⑪ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عِقَابُ الَّذِينَ كَذَبُوا

12. Λέγε: «Σέ ποιὸν ἀνήκουν ὅλα
ὅσα βρισκονται στους οὐρανοὺς
καί στή γῆ;» Ἀπάντησε:
«Στόν ΑΛΛΑΧ! Διόρισε
γιά τὸν ἑαυτό Του (τὸ νόμο)
τῆς Εὐσπλαχνίας».

⑫ قُلْ لَئِن مَّآ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ قُلُوبٌ فَكَتَبَ عَلَىٰ نَفْسِهِ

(6) Τό Στάδιο «'Αλ - 'Ανά άμ»
ή τά Ζωντανά (τά κοπάδια)
Μέκκα - έδάφια: 165

Στό όνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ,
τοῦ Ἐλεήμονα καί Φιλανθρώπου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Δόξα στόν ΑΛΛΑΧ, πού
οημιούργησε τούς οὐρανούς
καί τή γῆ, κι έφτιαξε
τά σκοτάδια καί τό φῶς.
Οί άπιστοι όμως
ίσοδυναμοῦν άλλους μέ
τόν Κύριό τους.
2. Αὐτός εἶναι
πού σᾶς δημιούργησε από λάσπη
καί μετά θέσπισε ένα χρόνο.
Καί σ' Αὐτόν ὑπάρχει
ένας άλλος προκαθορισμένος
χρόνος (γιά τήν ἡμέρα τῆς Κρίσεως).
Καί εσεῖς ακόμα άμφιβάλλετε!
3. Κι αὐτός εἶναι ὁ ΑΛΛΑΧ
πού τόν λατρεύουν όλα (τά δντα)
στούς οὐρανούς καί στή γῆ.
Γνωρίζει ὁ,τι κρύβετε
κι ὁ,τι φανερόντε καί γνωρίζει
τά ὅσα κερδίζετε
μέ τίς πράξεις.
4. Δέν τούς ἤλθε κανένα
Ἅγια (Σύμβολο) άπ' τά Ἅγιάτ
(Σύμβολα) τοῦ Κυρίου τους
χωρίς νά τό άρνοῦνται.
5. Καί τώρα ακόμα
διέψευσαν τήν άλήθεια,
δταν τούς ἤλθε, γι' αὐτό
θά διαπιστώσουν τήν τιμωρία
γι' αὐτά πού κοροϊδεοῦν.
6. Μήπως δέν εἶδαν πόσους
καί πόσους καταστρέψαμε
πρίν άπ' αὐτούς; -
Ἅολόκληρες γενιές
εἶχαμε ίσχυροποιήσει στή γῆ,
μέ τόση δύναμη ὅση δέν ἔχουμε
δῶσει σ' εσᾶς - γιά τίς ὁποῖες
ρίχναμε άπ' τόν οὐρανό

① أَنْمُحَمَّدٌ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ
فَهُ الَّذِي كَفَرُوا رَبَّهُمْ يَكْفُرُونَ

② هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ
أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسْتَعْتَبٌ ثُمَّ أَنْتُمْ مُّكْمَرُونَ

③ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ
يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ
وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ

④ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا
كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

⑤ فَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ
يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

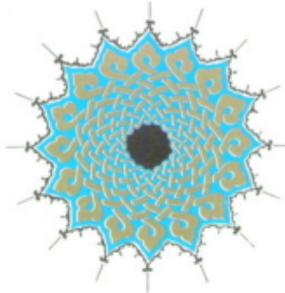
⑥ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ
قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ
نُعْصِنْ لَهُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ
مِذْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ

119. Εἶπεν ὁ ἈΛΛΑΧ: «Αὐτὴ εἶναι ἡ μέρα, ποὺ οἱ φιλαλήθεις θά ἀνταμειφθοῦν γιὰ τὶς ἀλήθειές τους. Θά εἶναι δικοὶ τους οἱ Παράδεισοι, μὲ τὰ ποτάμια ποὺ κυλοῦν ἀπὸ κάτω τους, κι ἡ παντοσινὴ τους κατοικία». Ὁ ἈΛΛΑΧ εὐχαριστήθηκε ἀπ' αὐτοὺς κι αὐτοὶ ἀπ' τὸν ἈΛΛΑΧ. Αὐτὴ εἶναι ἡ σπουδαία Νίκη (ἡ ἐκπλήρωση ὅλων τῶν πόθων).

﴿۱۱۹﴾ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْقَوْلُ الْعَطِيدُ

120. Στὸν ἈΛΛΑΧ ἀνήκει ἡ κυριαρχία στοὺς οὐρανοὺς καὶ στὴ γῆ κι σ' ὅλα ὅσα εἶναι ἀνάμεσά τους. Κι εἶναι Αὐτὸς ὁ Παντοδύναμος.

﴿۱۲۰﴾ لِلَّهِ الْمُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Στη σελ. 171

Παρατήρηση: Στὸ παρὸν κεφάλαιο ἡ ἀρίθμηση τῶν ἀραβικῶν στίχων δέν εἶναι ὁμοια σὲ ὅλες τὶς ἀραβικὲς ἐκδόσεις τοῦ Κορανίου. Συμβολοῦσαμε τὴ χρῆση τῆς ἑλληνικῆς ἀρίθμησης τῆς παρουσίας ἐκδόσεως, ἡ ὁποία εἶναι σύμφωνος μὲ τὴν μετάφραση τοῦ παραπλεύρου ἀραβικοῦ κειμένου καὶ ἀκολουθεῖ τὴ σύσταση τοῦ Ἄζχαρ ἀπὸ τὸ στίχο 1 μέχρι καὶ τὸν στίχο 120.

(μέ εἶδη διατροφοῦς), κι ἄς γίνεαι
— γιά τό πρώτο καί τό τελευταῖο,
ἀπό μᾶς — μία ἱεροτελεστία
γιά μᾶς καί μία ἀπόδειξη
ἀπό Σένα. Καί φρόντιζε
γιά τή συντήρησή μας,
Σὺ εἶσαι ὁ καλύτερος
ῥησθηρικός (γιά
τίς ἀνάγκες μας).

115. Εἶπεν ὁ ΑΛΛΑΧ:
«Θά τό στείλω κάτω σέ σᾶς.
Ἄν ὁμως κανεῖς ἀπό σᾶς,
μετά ἀπ' αὐτό δυσπιστήσαι,
τότε θά τόν βασανίσω
μέ τέτοια βάσανα ὅπως
δέν ἔχω βασανίσει ποτέ κανέναν
σ' ὄλο τόν κόσμο.

116. **Κ**αί πρόσεξε, ὅταν ὁ ΑΛΛΑΧ θά πεῖ:
Ῥῆ! Ἰησοῦ, γιέ τῆς Μαρίας!
μήπως εἶπες στούς ἀνθρώπους:
«Λατρεύετε ἐμένα καί
τήν μητέρα μου σάν Θεούς
ἐκτός ἀπ' τόν ΑΛΛΑΧ;»
«Δόξα σέ Σένα!» εἶπε
ὁ Ἰησοῦς «ποτέ δέν θά ἔλεγα
ὅ,τι δέν εἶχα δικαίωμα
(νά πῶ). Κι ἂν εἶπα
τέτοιο πράγμα, Ἐσὺ
θά τό γνώριζες ἀμέσως.
Γιατί ξέρεις τί κρύβει
ἡ καρδιά μου, ἐνῶ ἐγὼ δέν ξέρω
τί ὑπάρχει στή δική Σου.
Γιατί Ἐσὺ εἶσαι ὁ Γνώστης
ὅλων, ὅσα εἶναι κρυμμένα.

117. «Ποτέ δέν τοὺς εἶπα
τίποτε παραπάνω ἀπό ὅσα
μέ διάταξες νά πῶ:
«Νά λατρεύετε τόν ΑΛΛΑΧ,
τόν Κύριό μου καί τόν Κύριό σας»,
κι ἤμουν μάρτυρας γι' αὐτοὺς
ἐφ' ὅσον βρισκόμουν κοντά τους.
Ῥταν ὁμως συμπλήρωσα
τήν διαμονή μου στή ζωῆ,
Ἐσὺ τότε ἦσουν πιά
ὁ Φύλακός τους κι Ἐσὺ εἶσαι
ὁ Αὐτόπτης μάρτυρας
γιά ὅλα τὰ πράγματα.

118. Ῥν τοὺς βασανίσεις,
εἶναι ὑπηρέτες Σου,
κι ἂν τοὺς συγχωρέσεις, Ἐσὺ
εἶσαι ὁ Παντοδύναμος, ὁ Σοφός»

وَالْخِرَانَا وَأَيَّامِنَا وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ
أَرْزَاقِينَ

115. قَالَ اللَّهُ لِي مَنْزِلًا عَلَيْكُمْ مَنْ يَكْفُرُ
بَعْدَ مِيثَاقِي أَعَدُّ بَعْدَ عَدَابَا لَا أَعَدُّ بَعْدَ
أَحَدًا مِنْ
الْعَالَمِينَ

116. فَلَمَّا قَالَ اللَّهُ لِي عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ أَنْتَ قُلْتَ
لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمَّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ
قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي
بِشَيْءٍ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتُمْ تَعْلَمُونَ مَا فِي
نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ
الْغُيُوبِ

117. مَا قُلْتُ لَكُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا
اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ
فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ أَرْقِيبٌ
عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

118. إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبَادُكَ
وَإِنْ تُغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

κατά τήν παιδική ηλικία καί
κατά τήν ὀριμότητα. Κοίτα!
σοῦ ἔμαθα τὸ Βιβλίο
καί τή Σοφία, καί τὸ Νόμο
καί τὸ Εὐαγγέλιο, κι ἀκόμη
ἔφταξες – μέ τήν ἀδειά Μου—
ἀπό πηλό τή μορφή ἑνός πουλιού,
πού μ' ἔνα φύσημά σου, ἔγινε
— μέ τήν ἀδειά Μου —
ἕνα πουλί, καί γιάτρεψες
— μέ τήν ἀδειά Μου —
τούς ἐκ γενετῆς τυφλοὺς καθὼς
καί τούς λεπρούς, κι ἀνάστησες
— μέ τήν ἀδειά Μου —
τούς νεκρούς.
Καί κοίτα! ἐμπόδισα
τά Παιδιά τοῦ Ἰσραήλ
νά σέ βλάψουν, ὅταν
τούς παρουσίασες τά θαύματα,
οἱ ἄπιστοι ὁμῶς ὅπως ἦταν
ἀνάμεσά τους, εἶπαν: «Αὐτά
δέν εἶναι παρά φανερή μαγεία».

111. «Καί κοίτα! ἐνέπνευσα
τούς Μαθητές νά ἔχουν
πίστη σέ Μένα καί
στόν Ἀπόστολό Μου εἶπαν:
«πιστεύσαμε, καί νά εἶσαι
μάρτυράς μας, ὅτι εἴμαστε
μουσουλμάνοι — ὑποταγμένοι
δηλ. στόν ΑΛΛΑΧ».

112. **Κ**αί εἶπαν οἱ Μαθητές:
«ὦ! Ἰησοῦ γιέ τῆς Μαρίας!
Μήπως μπορεῖ, ὁ Κύριός σου,
νά μᾶς στείλει ἀπ' τόν οὐρανό,
ἕνα στρωμένο (μέ φαγώσιμα)
Τραπέζι;». Εἶπεν (ὁ Ἰησοῦς):
«Φοβηθεῖτε τόν ΑΛΛΑΧ, ἄν εἴστε πιστοί».

113. Εἶπαν: «Τό μόνο
πού ἐπιθυμοῦν εἶναι
νά φᾶμε ἀπ' αὐτό
καί νά ἱκανοποιηθοῦν
οἱ καρδιές μας καί
νά διαπιστώσουμε ὅτι πράγματι
μᾶς λές τήν ἀλήθεια, καί
νά εἴμαστε ἀπ' τούς μάρτυρες
στό θαῦμα αὐτό».

114. Εἶπεν ὁ Ἰησοῦς
ὁ γιός τῆς Μαρίας:
«ὦ! Θεέ, Κύριέ μας!
Στείλε μας ἀπ' τόν οὐρανό,
ἕνα Τραπέζι στρωμένο

وَأَذَعَلْنَاكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالْوَرَىةَ
وَأَمْحَبَبْنَاكَ مَا ذَخَّرْنَا مِنَ الطَّيِّبِ
كَهَيْبَةِ الظَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنَعَ فِيهَا فَتَكُونُ
طَبْرًا بِإِذْنِي وَنَبْرًا لِأَكْبَمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي
وَأَذْخِرُجُ الْمَوْتَى بِإِذْنِي وَأَذْكَفُ بَجْرَ
إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جَاهَلَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسْحَابٌ مُّزَيَّنٌ

111. وَأَذْأَوْحَيْتُ إِلَى الْخَوَارِجِ أَنَّ آمَنُوا بِي
وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّآ مُسْلِمُونَ

112. إِذْ قَالَ الْخَوَارِجُ يُعَيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ
يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً
مِّنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

113. قَالُوا أُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَنَطْمِئِنَ قُلُوبَنَا
وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَكُنْ عَلَيْنَا
مِنَ الشَّاهِدِينَ

114. قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ
عَلَيْنَا مَائِدَةً مِّنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عَيْدًا لِأَوْلِيَانَا

ἀκόμα καὶ στὴν περίπτωση, πού ὁ (εὐεργετούμενος) θά εἶναι στενός μας συγγενής. Καί δέν θ' ἀποκρύψουμε τὴν μαρτυρία μας αὐτή (πού κάναμε)· μπροστά στὸν ἈΛΛΑΧ. Ἄν ὁμως τὸ κάνουμε, τότε ἀλλοίμονο, τὸ κρίμα νά πέσει πάνω μας!».

107. Κι ὅταν ποτέ μαθευτεῖ, ὅτι αὐτοὶ οἱ δύο κρίθηκαν ἔνοχοι (ψευδορκίας), τότε ἀντικαταστήστε τους μέ δύο ἄλλους, —ἄλλους ἀπό τούς συγγενεῖς τοῦ πεθαμένου— κι ὀρκίστε τους στὸν ἈΛΛΑΧ μέ: «Βεβαιώνουμε ὅτι ἡ μαρτυρία μας αὐτή εἶναι πιὸ ἀληθινὴ ἀπ' ἐκείνη τῶν ἄλλων δύο, κι ὅτι δέν θά τὴν καταπατᾶμε. Ἄν ὁμως γίνηκε, τότε ἀλλοίμονο, ὡς συμπεριληφθοῦμε μέ τούς παρανόμους.

108. Τὸ ἰδανικότερο εἶναι: Νά δώσουμε τὴ μαρτυρία στὶς πραγματικές της διαστάσεις, ἀλλιώως ὡς φοβηθοῦν μήπως ληφθεῖ ἄλλος ὄρκος πάνω στό δικό τους, καί νά σέβετε τόν ἈΛΛΑΧ καί ν' ἀκοῦτε (τίς συμβουλές Του). Γιατί ὁ ἈΛΛΑΧ δέν καθοδηγεῖ τόν παράνομο λαό.

109. Κοίτα, μὰ μέρα ὁ ἈΛΛΑΧ συγκεντρώνει ἄλλους τοὺς Ἀποστόλους καί ρωτᾷ: «Τι ἀνταπόκριση βρήκατε (ἀπ' τούς ἀνθρώπους στὴ διδασκαλία σας);». Κι αὐτοὶ εἶπαν: «Δέν ξέρουμε, Σὺ εἶσαι Αὐτός πού γνωρίζεις ὅλα ὅσα εἶναι κρυφά».

110. **Τ**ότε εἶπε ὁ ἈΛΛΑΧ: «ὦ! Ἰησοῦ, γέ τῆς Μαρίας! Θυμήσου τὴν χάρι Μου σέ σένα καί στὴ μητέρα σου. Κοίτα! σ' ἐνίσχουσα μέ τ' Ἅγιο Πνεῦμα, γιά νά μπορέσεις νά μιλήσεις στοὺς ἀνθρώπους, καί

كَانَ ذَا قَوْلِي وَلَا يَكُنْ شَهِدَةً اللَّهُ إِنَّا
إِذَا لَيْتَ الْأَثِيمِينَ

١٠٧ ﴿ فَإِنْ عُرِيَ عَلَىٰ آيَاتِهِمْ اسْتَحَقَّ إِنَّمَا فَتَاخِرَانِ
بِئُومَانٍ مَّقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَفَقَّ عَلَيْهِمْ
الْأُولَآئِينَ فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهِدْنَا أَحْسَنَ
مِنَ شَهِدَتِيهِمَا وَمَا أَعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذَا لَيْتَ
الْقَالِمِينَ

١٠٨ ﴿ ذَلِكَ أَذْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ
عَلَىٰ وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانُ بَعْدَ
أَيْمَانِهِمْ فَأْتُوا اللَّهَ وَاسْمِعُوا اللَّهَ لِيَشْهَدَ
الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

١٠٩ ﴿ يَوْمَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرُّسُلَ قَيْقُولَ مَا ذَا
أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عَلِمْنَا لَكَ أَنْتَ عَلَّمَهُ
الْغُيُوبِ

١١٠ ﴿ إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعْقِصِي ابْنَ مَرْيَمَ أَذْكَرُ
بِعَمَلِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدِكَ إِذْ أَبَدْتُكَ بِرُوحِ
الْقُدُسِ نَكَلِمَةَ النَّاسِ فِي الْمَهْدِ وَكَهَلَا

ἡ τῆς θηλυκῆς καμήλας (Σαῖμα) πού ἀφέθηκε νά βόσκει ἐλεύθερα (λόγω τάματος), ἡ τῆς προσφορᾶς ὁμοιώματος γιά θυσίες σέ περιπτώσεις γεννήσεως διδύμων ζώων (ἄσσιλα), ἡ τῆς τῶν ἀρσενικῶν καμήλων, πού γέννησαν δέκα φορές καί πού ἀπελευθερώθηκαν ἀπ' τὸ ἔργο τους (λόγω τάματος), (χάμι). 'Ἄλλ.' οἱ βλάσφημοι εἶναι αὐτοί πού ἐπινοοῦν ψέματα γιά τὸν ἈΛΛΑΧ, κι οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοὺς στεροῦνται φρονιμάδας.

كَمْ لَوْ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
وَكَرَّهُمْ لَا يَعْزِلُونَ

104. Κι ὅταν τοὺς λένε:
«Ἐλάτε σέ ὄσα ἀποκάλυψε ὁ ἈΛΛΑΧ – κι ἐλάτε στὸν 'Ἀπόστολο», αὐτοὶ ἀπαντοῦν: «μας εἶν' ἀρκετὸ δ.τι βρήκαμε ἀπ' τοὺς πατεράδες μας ν' ἀκολουθοῦμε». Ἡ, κι ἂν ὁμοῦ οἱ πατεράδες τοὺς ἀπέφυγαν τὴ μάθησι καί τὴν καθοδήγησι;

١٠٤ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَمَّ آتَاؤُا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
وَأَلَّ الرِّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا
وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاءُؤُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

105. Ὡ 'Ἐσεῖς πού πιστεύσατε!
Φυλάξετε τὸν ἑαυτὸ σας:
Ἄν ἀκολουθεῖτε τὴ (σωτήρι)
καθοδήγησι, δὲν πρόκειται
νά πάθετε τίποτε ἀπὸ
τοὺς παραστρατημένους.
Προορισμὸς ὅλων σας
εἶν' ὁ ἈΛΛΑΧ. Αὐτὸς
θά σᾶς δεῖξει τὴν ἀλήθεια
γιά ὄλα ὄσα κάνατε.

١٠٥ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ
أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا
أَفْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ تَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
فِي نَبِيِّكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

106. **﴿١٠٦﴾** 'Ἐσεῖς πού πιστέψατε!
Ὅταν κοντεύετε νά πεθάνετε
καί πρόκειται νά κάνατε
τὴ διαθήκη σας, (πάρτε)
γιά μάρτυρες – δύο
δικαίους,
κι ἂν σᾶς συναντήσῃ
ὁ Θάνατος καθὼς ταξιδεύετε,
τότε πάρτε δύο ξένους.
Ἄν ἀμφιβάλετε γι' αὐτοὺς,
τότε, ἀφοῦ προσευχηθεῖτε,
νά τοὺς δεσμεύσετε μὲ τὸν ἈΛΛΑΧ,
μὲ τὸν ἀκόλουθο ὄρκο:
«Δὲν ἀποζητοῦμε
ἀπὸ τὴν μαρτυρία μας αὐτῆ,
ὄποιαδήποτε ἐγκόσμια ἀγαθά,

١٠٦ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهِدَةٌ بَيْنَكُمْ
إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ
أَشْكَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ
غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ صَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ
فَأَصْبَبْتُمْكُمْ مُصِيبَةُ السَّوْبِ
تَحْسَبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الْوَصْلَانِ
بِاللَّهِ إِنْ أَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ بِهِ نَبِئًا وَلَوْ

97. Ὁ ΑΛΛΑΧ διόρισε τὴν Κάαμπα, τὸ ἀπαράβατο Σπίτι, γιὰ καταφύγιο τῶν ἀνθρώπων. Ἐπίσης τὸν ἀπαράβατο Μῆνα καὶ τὰ ζῶα τῶν θυσιῶν καθῶς καὶ τὰ σημεῖα τους. Γιὰ νὰ μάθετε ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ γνωρίζει ὅλα ὅσα εἶναι στοὺς οὐρανοὺς καὶ στὴ γῆ κι εἶναι Παντογνώστης.

98. Μάθετε ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ τιμωρεῖ ἀσύστηρά κι ὅτι εἶναι Πολυεπεικῆς.

99. Τὸ καθῆκον τοῦ Ἀποστόλου δέν εἶναι, παρά νὰ κηρύττει (τὸ Μῆνυμα). Κι ὁ ΑΛΛΑΧ ξερεῖ ὅλα ὅσα φανερώνατε καὶ κρύβετε.

100. Λέγε: «Δέν εἶναι ἴσα τὰ κακὰ καὶ τὰ καλὰ πράγματα, ἀκόμη κι ὅταν σᾶς θαμπώσει ἡ ἀφθονία τοῦ κακοῦ. Γι' αὐτὸ νὰ φοβᾶστε τὸν ΑΛΛΑΧ. Ὡ! ἐσεῖς ποὺ καταλαβαίνετε, οὕτως ὥστε νὰ ἐλπίζετε στὴν ἐπιτυχία».

101. **Q** ! ἐσεῖς ποὺ πιστεύατε! Μὴ ρωτᾶτε γιὰ πράγματα ποὺ μπορεῖ, ἀφοῦ σᾶς τὰ ἐξηγήσουν τέλεια, νὰ σᾶς μεπρδέξουν πιό πολὺ. Ἀντίθετα ὁμως, ἂν ρωτήσετε γι' αὐτὰ κατὰ τὴν ἀποκάλυψη τοῦ Κορανίου, θά σᾶς γίνουν ἀντιληπτά. Ὁ ΑΛΛΑΧ ἔχει συγχωρέσει γι' αὐτὰ γιατί εἶναι Πολυεπεικῆς, Μακρόθυμος.

102. Κι ἄλλος λαὸς πρὶν ἀπὸ σᾶς ἔκαναν τέτοιες ἐρωτήσεις, κι ἔπειτα γι' αὐτὸ τὸ λόγο ἔγιναν ἀπιστοί.

103. Δέν ἦταν ὁ ΑΛΛΑΧ ποὺ ἐθέσπισε τέτοιες προκαταλήψεις, σάν κι αὐτές: τῆς με' σχιζόμενου τ' ἀπὲς θηλυκῆς καμήλας (Μπαχίρα),

﴿٩٧﴾ * جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْآبَتِ الْحَرَامِ
قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامِ
وَالْهَدْيَ وَالْقَلْبَةَ ذَٰلِكَ لِيَتَعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ يَنْزِلُ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَأَنَّ اللَّهَ يَكْفُلُ شَيْءٍ عَلَيْهِ
﴿٩٨﴾ اَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

﴿٩٩﴾ مَا تَعَالَى السُّؤَالُ إِلَّا الْبَلٰغُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ

﴿١٠٠﴾ فُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالصَّيْبُ
وَلَوْ أَنَّجِبْتِ كَثْرَةَ الْخَبِيثِ
فَأَسْتَوُوا ۗ اللَّهُ يَأْوِلُ الْأَلْبَابِ
لَعَلَّكُمْ تَهْتَكُونَ

﴿١٠١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا
عَنْ أَشْيَاءَ إِن تَبَدَّلَكُمْ تَسْؤَرُمْ ۖ وَإِن
تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنزَلُ السُّرٰتِ
تَبَدَّلْكُمْ ۗ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا ۗ وَاللَّهُ
غَفُورٌ حَلِيمٌ

﴿١٠٢﴾ قَدْ سَأَلْنَا قَوْمًا مِّنْ قَبْلِكَ
فَمَا أَصْحَابُهَا كُفِرُوا

﴿١٠٣﴾ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ
وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَا كِنٍّ الَّذِينَ

τόν ἑαυτοῦ τους (ἀπ' τὸ κακό)
κι ἐπίστεψαν, κι ἔπειτα
πάλι προφύλαξαν τόν ἑαυτοῦ τους
(ἀπ' τὸ κακό) κι ἔκαναν τὸ καλό.
Βέβαια ὁ ΑΛΛΑΧ ἀγαπᾷ
τούς ἀγαθοεργούς.

وَأَحْسِنُوا
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

94. Ω! Εσεῖς πού πιστέψατε!
Ἵ ἈΛΛΑΧ θά σᾶς δοκιμάσει,
κατά κάποιο τρόπο,
κάνοντας νά περάσει
(κάτι τὸ θήραμα)
δίπλα ἀπὸ σᾶς πού μπορείτε
νά τὸ πιάσετε μὲ τὰ χέρια σας
καί μὲ τίς λόγχες σας τὸ θήραμα,
γιὰ νά μάθει ποιὸς
Τὸν φοβάται χωρὶς νά Τὸν δεῖ.
Ἵ Ὅποιος τότε παραβιάσει
μετά ἀπο' αὐτό, τὰ ὄρια
θά τύχει μιάς φοβερῆς τιμωρίας.
95. Ω! Εσεῖς πού πιστέψατε!
Μὴ σκοτώνεται τὸ θήραμα,
ἐνῶ βρίσκεστε στ' ἀπαράβατα Μέρη,
ἢ σὲ περίπτωση τοῦ μεγάλου
ἢ τοῦ μικροῦ προσκυνήματος.
Κι ἂν κανεῖς ἀπὸ σᾶς
σκοτώσει σκόπιμα τὸ θήραμα, τότε
τὸ ἀντιστάθμισμα θά εἶναι
νά φέρει, στήν Κάαμα ἕνα ζῶο
ἕνα κατοικίδιο ζῶο,
ἀνάλογο μ' αὐτὸ πού σκότωσε,
κι αὐτὸ θά τὸ ὑποδείξουν δύο
δίκαιοι ἀπὸ σᾶς, ἢ μιά ἀποζημίωση,
(μιά τροφή ἑνὸς φτωχοῦ)
ἢ τὸ ἀντιστάθμισμά της
σὲ νηστείες, γιὰ νά γευθεῖ
τήν τιμωρία τῆς πράξης του.
Ἵ ἈΛΛΑΧ συγχώρεσε ὅ,τι πρὶν
ἔγινε. Ἵ Ὅποιος ὁμοῦς
ἐπαναλάβει τοῦτο, τότε
ὁ ΑΛΛΑΧ θά τὸν ἐκδικηθεῖ.
καί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Δυνατός
καί Κύριος τῆς ἀντεκδίκησης.
96. Σᾶς ἐπιτράπηκε τὸ ψάρεμα
στό νερό κι ἡ χρῆση του
γιὰ τροφή, — γιὰ τὸ καλὸ
τὸ δικό σας κι ὁσον ταξιδεύουν.
Σᾶς ἀπαγορεύθηκε ὁμοῦς
τὸ κυνήγι στὴ στεριά, —
ὅσο βρίσκεστε στ' ἀπαράβατα Μέρη
ἢ σὲ περίπτωση μεγάλου
ἢ μικροῦ προσκυνήματος.
Καί νά σέβετε τὸν ΑΛΛΑΧ
πού σ' Αὐτόν θά ξαναγυρίσετε.

۹۴ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَبِئْسَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
يَسْتَعِينُ مِنَ الصَّيْدِ مِمَّا لَمْ يَأْتِكُمْ
وَرِمَاكُمْ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ اللَّهُ مِنْ يَخَافُهُ
فَمَنْ أَعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَكَهُ عَذَابِ آيَةٍ

۹۵ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ
وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ
مِثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ
يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَذَا يَبْلُغُ
الْكُفَّةَ أَوْ كَفَّرَةٌ طَعَامٌ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ
ذَلِكَ صِيَامًا لَيَدُوقُ وَبِالْأَمْرِ عَفَا اللَّهُ
عَمَّا سَلَفُ وَمَنْ عَادَ فَيَنْقِمِ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ
عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ

۹۶ أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ
وَطَعَامُهُمْ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِاتِّبَارِهِمْ
وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ
حُرْمًا وَانْفَعُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

ἡ διατροφή δέκα φτωχῶν,
κατά μέσον ὄρο διατροφῆς
τῶν οἰκογενειῶν σας,
ἢ ὁ ρουχισμός τους
ἢ ἡ ἀπελευθέρωση ἑνὸς σκλάβου.
Ἐὰν αὐτὸ εἶναι πάνω
ἀπ' τὶς δυνάμεις σας, τότε
νά νηστεύετε γιὰ τρεῖς μέρες.
Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐξιλέωση
γιὰ τοὺς ὄρκους ποὺ πήρατε.
Τηρεῖστε ὁμοῦ τοὺς ὄρκους σας.
Ἔτσι φανερώναι ὁ ΑΛΛΑΧ
τὶς Ἐντολές Του σὲ σᾶς,
μήπως καὶ γίνετε ἐδγνώμονες.

فَكَفَّرْتَهُمْ بِإِطْعَامِ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ
أَوْسَطِ مَا نَطْمُونُ أَهْلِيكُمْ أَوْ
كِيُونَهُمْ أَوْ تَحْرِيرِ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ
قِيصَامَهُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةٌ
أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ

90. **Q!** Ἐσεῖς ποὺ πιστεύατε!
Τὰ οἶνονπνευματώδη ποτὰ
κι ἡ χαρτοπαιξία,
ἢ ἀφιέρωση στ' ἀγάλματα (εἰδωλα)
κι ἡ κλήρωση μὲ βέλη,
εἶναι σιχαμερά ἔργα
τοῦ Σατανά, νά τ' ἀποφεύγετε
μὲ ἀπεχθεία, γιὰ νά ἐλπίζετε
στὴν ἐπιτυχία.

٩٠ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَاللَّبْسُ
وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْوَاجُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ
الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ

91. Τὸ μόνο ποὺ θέλει
ὁ Σατανάς εἶναι νά ἐξάψει,
τά πάθη καὶ τὰ μίση
ἀνάμεσά σας,
μὲ τὰ οἶνονπνευματώδη ποτὰ
καὶ τὴν χαρτοπαιξία, καὶ
νά σᾶς ἐμποδίσει,
νά θυμᾶστε τὸν ΑΛΛΑΧ, καὶ
τὴν προσευχή. Μήπως
ἔσεῖς δὲν θά ἀπεχετε λοιπόν;

٩١ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ
الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَاللَّبْسِ
وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ
أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ

92. Ὑπακούετε στὸν ΑΛΛΑΧ
κι ὑπακούετε στὸν Ἀπόστολο,
καὶ προσέχετε.
Ἐὰν παρανομήσετε, ἀθετεῖ
ὅτι καθῆκον τοῦ Ἀποστόλου Μας
εἶναι νά κηρύττει
ἐκκάθαρα (τὸ Μήνυμα).

٩٢ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
وَاحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَوْا إِنَّمَا عَلَى
رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

93. Δὲν πρόκειται
νά κατακριθοῦν ὅσοι πίστεψαν
κι ἔκαναν τὸ καλὸ
γιὰ ὅσα ἔφαγαν
(στὸ παρελθόν), ἐφ' ὅσον ἔχουν
προφυλάξει τὸν ἑαυτοὺς
ἀπ' τὸ πονηρὸ καὶ πίστεψαν
κι ἔκαναν τὸ καλὸ
κι ἔπειτα προφύλαξαν

٩٣ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا

γιατι μεταξύ τους υπάρχουν
άνθρωποι άφροσιωμένοι
στή μάθηση, καθώς και μοναχοί
καί δέν είναι υπερήφανοι.

83. Καί όταν άκούουν τό άποκαλυφθέν
στόν Άπόστολο βλέπεις τά μάτια τους
νά δακρύζουν γιατί άναγνωρίζουν
τήν άλήθεια. Λένε: «Κύριέ μας!
πιστέψαμε καί γράψε μας
μαζί μ' όσους μαρτυρούν».

84. «Ποιά αίτια θά μās κάνει
νά μήν πιστεύουμε
στόν ΑΛΛΑΧ καί στην άλήθεια
πού μās ήρθε, καί
νά επιθυμούμε νά μās επιτρέψει
ό Κύριός μας νά εισέλθουμε μέ τό λαό
τόν ένάρετων».

85. Καί τους άντάμειψε
ό ΑΛΛΑΧ γι' αυτά τά λόγια τους
μέ κήπους, πού κάτω τους
κυλούν ποτάμια, — καί σ' αυτούς
παραμένουν γιά πάντα.
Καί τέτοια είν' ή άμοιβή
όσων άγαθοεργούν.

86. Έκείνοι όμως πού
άρνήθηκαν την Πίστη καί
διέψευσαν τις Έντολές Μας, —
θά γίνουν σύντροφοι
της Φωτιάς της Κόλασης.

87. **92** ! Έσείς πού πιστεύσατε!
Μήν άπαγορεύετε
τ' αγαθά πού σας επέτρεψε
ό ΑΛΛΑΧ, καί μη ξεπερνάτε
τά όρια (του σωστού).
Γιατί ό ΑΛΛΑΧ δέν αγαπά
τους άπληστους.

88. Τρώτε άπ' αυτά,
πού σας προσέφερε ό ΑΛΛΑΧ,
τά επιτρεπόμενα τά καλά.
Νά σέβαστε τόν ΑΛΛΑΧ,
όν όποιοι σείς πιστεύετε.

89. **93** ΑΛΛΑΧ δέν θά σας ζητήσει
τόν λόγο γιά τους άσήμαντους
όρκους σας, αλλά γιά όσους
ώρκιστήκατε σοβαρά, ό
έξαγνισμός γιά τους σοβαρούς
όρκους είναι:

وَنُزِعْنَا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

﴿٩٣﴾ وَإِذَا سَأَلُوا مَّا أُنزِلَ إِلَيْكَ الرَّسُولِ
تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا
مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا فَاكُنَّا مَعَ
الشَّعِيدِينَ

﴿٩٤﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ
الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يَدْخُلَنَا رَبُّنَا مَعَ
الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ

﴿٩٥﴾ قَالَتْ لَهُمُ اللَّهُ يَا قَالُوا جَسَّتْ نَجْرِي
مِنْ تَحْتِكُمَا الْأَمْهَرُ خَلِيدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ
جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ

﴿٩٦﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَجْمَرِ

﴿٩٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرَمُوا
طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ
وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

﴿٩٨﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلْالًا طَيِّبًا
وَأَقْسُوا لِلَّهِ الَّذِي أَنشَأَ مِنْكُمْ
مُؤْمِنُونَ

﴿٩٩﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِى أَيْمَانِكُمْ
وَلَكِن يُؤَاخِذُكُم بِمَا عَقَدْتُمُ الْإِيمَانَ

(του σωστού), καταπατώντας την αλήθεια, ἀλλ' ούτε και ν' ἀκολουθῆτε τοὺς πόθους ἐκείνων πού ἐσφαλαν σέ περασμένους καιροὺς, — πού παραπλάνησαν πολλοὺς, κι ἀπομακρύναν τὸν ἑαυτοῦ τους ἄν' τὸν σωστό Δρόμο.

78. **Κ**ατάρες, ἔξφυγαν ἀπ' τὸ στόμα τοῦ Δαυὶδ καὶ τοῦ Ἰησοῦ, τοῦ γιοῦ τῆς Μαρίας, γιὰ ἐκείνους ἀπ' τὰ Παιδιά τοῦ Ἰσραήλ, πού ἀρνήθηκαν τὴν Πίστη· Καὶ τοῦτο γιὰ ὅ,τι παράκουσαν κι ἐπέμεναν στὴν παρανομία.
79. Οὔτε κι ἀπαγόρευαν (συνήθως) μεταξὺ τους, τὶς ἀδικίες πού ἔκαναν. Τὶ πονηρὰ πράγματα τὰ ὅσα ἔκαναν!

دِينَكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ
فَدَّ ضَلُّوْا مِنْ قَبْلِ وَأَضَلُّوْا كَثِيْرًا
وَصَلُّوْا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيْلِ

٧٨ لَعْنُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيْلَ
عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ

٧٩ كَانُوْا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوْهُ
لَيْسَ مَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ

80. Βλέπεις πολλοὺς ἀπ' αὐτοὺς νά στρέφονται φιλικὰ πρὸς τοὺς Ἄπιστους. Πονηρὰ ὁμοῦς πράγματα εἶναι αὐτὴ πού, (οἱ ἄπιστοι ἀπὸ τὰ παιδιά τοῦ Ἰσραήλ) διάλεξαν στὸν ἑαυτοῦ τους: τὴν ὀργή τοῦ ἈΛΛΑΧ πού ἔπεσε πάνω τους, καὶ στά βασανιστήρια θά παραμεινουν γιὰ πάντα.
81. Ἄν εἶχαν ὁμοῦ πιστέψει στὸν ἈΛΛΑΧ καὶ στὸν Ἀπόστολο, καθὼς καὶ σ' ὅ,τι τοῦ ἀποκαλύφθηκε, ποτὲ δέν θά τοὺς ἔκαναν φίλους καὶ προστάτες. Οἱ περισσότεροί ὁμοῦ ἀπ' αὐτοὺς εἶναι παράνομα κακοποιοί,

٨٠ تَرَى كَثِيْرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَيْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ
أَنْفُسُهُمْ أَنْ يَخِطُّ اللهُ عَلَيْهِمْ فِي
الْعُقَابِ نُمْرًا حَالِدُوْنَ

٨١ وَلَوْ كَانُوْا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا
أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوْهُمْ أَوْلِيَآءَ
وَلَكِنْ كَثِيْرًا مِنْهُمْ فَسِيْقُوْنَ

82. Θ' ἀνακαλύψεις ὅτι, οἱ πὺ φανατικοὶ στὴν Ἐχθρα ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους (πρὸς τοὺς Πιστοὺς) εἰν' οἱ Ἑβραῖοι, καὶ οἱ Εἰδωλολάτρες, οἱ συνεταιρίζοντες τὸν ἈΛΛΑΧ. Ἐνῶ θ' ἀνακαλύψεις ὅτι: οἱ πὺ κοντὰ στὴν ἀγάπη πρὸς τοὺς Πιστοὺς, εἰν' αὐτοὶ πού εἶπαν ὅτι: «Ἐίμαστε Χριστιανοί». Κι αὐτό,

٨٢ * لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِيْنَ
آمَنُوْا الْيَهُودَ وَالَّذِيْنَ أَشْرَكُوْا وَلَتَجِدَنَّ
أَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةً لِلَّذِيْنَ آمَنُوْا الَّذِيْنَ قَالُوْا إِنَّا
فَصَّرْنَا ذَٰلِكَ بِأَن مِّنْهُمْ فَيْسِيْقِينَ

Ὁ Χριστός εἶπε: «ὦ Παιδιά τοῦ Ἰσραὴλ! λατρεύετε τὸν ἈΛΛΑΧ, τὸν Κύριό Μου καὶ Κύριό σας». Καὶ σίγουρα ὁποῖος συνδυάζει ἄλλους θεοὺς μὲ τὸν ἈΛΛΑΧ, — τότε ὁ ἈΛΛΑΧ θὰ τοὺς ἀπαγορεύσει γι' αὐτόν, τὸν Παράδεισο, καὶ σπίτι του θὰ εἶναι ἡ Φωτιά. Ἴκι ἐκεῖ δὲν θὰ ὑπάρχει κανεὶς γιὰ νὰ βοηθήσει τοὺς κακοποιούς.

73. Πράγματι βλαστήμησαν ὄσοι εἶπαν: «ὁ ἈΛΛΑΧ εἶν' ἓνας ἀπ' τοὺς τρεῖς τῆς Τριάδας, γιὰτὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλος θεὸς ἀπ' Αὐτόν, καὶ ἂν δὲν παραιτηθοῦν ἀπ' τὸν λόγο τους αὐτό, τότε αὐτοὶ εἶναι ἀπιστοὶ καὶ φοβερά βασιανιστήρια θὰ πέσουν στοὺς βλάστημους.
74. Γιατὶ δὲν στρέφονται πρὸς τὸν ἈΛΛΑΧ καὶ δὲν ἐκλιπαροῦν τῆ συγχώρησίν Του; Ὁ ἈΛΛΑΧ εἶναι Πολυεπεικῆς καὶ Ἐλεήμονας.
75. Ὁ Μεσσίας ὁ γιὸς τῆς Μαρίας, δὲν ἦταν τίποτ' ἄλλο παρὰ ἓνας Ἀπόστολος. Τόσοι καὶ τόσοι ἀπόστολοι πέρασαν πρὶν ἀπὸ αὐτόν. Ἡ μητέρα του ἦταν μιὰ φιλαλήθης (καὶ ἐνάρετη) γυναῖκα. Κι οἱ δύο τους ἔτρωγαν τό (καθημερινό) φαγητό. Κοίταξε, πῶς ὁ ἈΛΛΑΧ τοὺς φανέρωσε τίς Ἐντολές Του. Κι ἔπειτα δὲς μὲ ποιούς τρόπους (οἱ βλάστημοι) ἀπομακρύνονται ἀπ' τὴν ἀλήθεια!
76. Λέγε: «Μήπως θὰ λατρεύετε, ἐκτός ἀπὸ τὸν ἈΛΛΑΧ, καὶ κάτι ποὺ δὲν ἔχει τὴν δύναμη, μήτε νὰ σᾶς ζημιώσει, μήτε νὰ σᾶς ὠφελήσει; — μόνο ὁ ἈΛΛΑΧ ἀκούει τὰ πάντα καὶ εἶναι Παντογνώστης.
77. Λέγε: «ὦ! Λαε τῆς βίβλου! μὴ ξεπερνᾶτε στὴν πίστη σας, τὰ δρία

الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۖ وَقَالَ الْمَسِيحُ بَنِي إِسْرَائِيلَ
اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۖ إِنَّكُمْ لَيْشْرِكُونَ
يَا لِلَّهِ فَقَدْ حَرَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ
وَمَا وَدَّ أَنْ تَأْتُوا مِمَّا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

﴿٧٣﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ
ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ
وَإِنْ لَمْ يَنْهَوْهُ عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

﴿٧٤﴾ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

﴿٧٥﴾ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۖ وَلَا رَسُولٌ قَدْ
خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ
وَأُمُّ صِدْيِقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ
الطَّعَامَ ۗ أَنْظِرْ كَيْفَ نَبِّئْتَهُنَّ لَمَّا
لَمْ أَنْظِرْ أَنْ يُوَفَّ كُفْرَهُنَّ

﴿٧٦﴾ قُلْ أَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ
لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۗ وَاللَّهُ هُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

﴿٧٧﴾ قُلْ يَا قَوْمِ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي

Κι ὁ ΑΛΛΑΧ θά σέ προστατεύσει
ἀπ' τόν κόσμο.
'Ο ΑΛΛΑΧ δέν καθοδηγεῖ
τούς ἀπιστοῦς.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

68. Λέγε: «ὦ! Λαέ τῆς Βίβλου!
δέν θά ἔχετε πού νά στηρηχθεῖτε
(στήν θρησκεία σας)
ἂν δέν προσκολληθεῖτε
στό Νόμο, στό Εὐαγγέλιο
καί σ' ὄλες τίς ἀποκαλύψεις πού
σᾶς ἐστάλησαν, ἀπ' τόν Κύριό σας».
'Η ἀποκάλυψη πού σοῦ ἐστάλη
ἀπ' τόν Κύριό σου, μέγάλωσε
στούς περισσότερους ἀπ' αὐτοῦς
τήν ἀδίκια καί τήν ἀπιστία.
Μή λυπάσαι ἑμῶς
γιά τόν ἄπιστο αὐτό λαό.

۷۸ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْمُ عَلَيْكُمْ حَتَّى
تُؤْمِنُوا بِالْتَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَمَا أُنزِلَ
لَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَذَّاتُنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ
مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا
فَلَا نَأْسُ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

69. Αὐτοί ἑμῶς – πού πίστεψαν
(στό Κοράνι), καθός
κι αὐτοί πού εἶναι Ἰουδαῖοι
καί οἱ Σαββαῖοι κι οἱ Χριστιανοί,
κι ὅποιοσδήποτε πιστεύει
στόν ΑΛΛΑΧ καί στήν Τελευταία Μέρα
κι ἔκανε τό καλό, γι' αὐτοῦς
δέν ὑπάρχει οὔτε φόβος,
οὔτε καί θά πικραθοῦν.

۷۹ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا
وَالصَّابِئِينَ وَالصَّهَابِيَّيْنَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَسَلِمَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يُخْزَوْنَ

70. Πήραμε τή Συμφωνία
τῶν Παιδιῶν τοῦ Ἰσραήλ
καί στείλαμε σ' αὐτούς
Ἀποστόλους. Κάθε φορά πού
ἔρχοταν σ' αὐτούς Ἀπόστολος
μ' ὄ,π αὐτοί δέν ἐπιθυμοῦσαν –
ἄλλους τούς εἶπαν ἀπατεῶνες,
κι ἄλλους τούς σκότωσαν.

۷۰ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ رُسُلًا كَلِمًا بَاءَهُمْ
رَسُولًا بِمَا لَا نَهَوَىٰ أَنفُسَهُمْ فَوَيْفَا
كَذَّبُوا وَفِرِفِقًا يَفْتَلُونَ

71. Νόμιζαν, ὅτι
δέν θά δικαζόνταν. Γι' αὐτό
τυφλώθηκαν καί κουφάθηκαν
(ἐναντι τῶν ἀποστόλων τους)
Ἄκόμα καί τότε ὁ ΑΛΛΑΧ
τούς συγχώρεσε. Παρ' ὅλα αὐτά
ἑμῶς, οἱ περισσότεροί ξαναγίναν
τυφλοί καί κουφοί.
'Ο ΑΛΛΑΧ ἑμῶς
βλέπει ὅλα ὅσα κάνουν.

۷۱ وَحَسِبُوا أَنَّا لَنَكُونَ مِنَّا فِتْنَةً
فَصَمَوْا وَنَبَّأَ اللَّهُ عَلَيْهِم نَجْمَ عَمُوا
وَصَمَوْا كَثِيرًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا
يَعْمَلُونَ

72. Βλαστημοῦν βέβαια ὅποιοι
λένε ὅτι: «Ὁ ΑΛΛΑΧ εἶν' ὁ Χριστός
ὁ γιός τῆς Μαρίας».

۷۲ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ

καί νά μὴν τρῶνε ἀπαγορευμένα
πράγματα; Τί πονηρές
πράγματι εἶν' οἱ πράξεις τους!

64. **K**ι εἶπαν οἱ Ἑβραῖοι:
«ὁ ΑΛΛΑΧ ἔχει δεμένα τὰ χέρια Του».
Ἄς δεθοῦν τὰ χέρια τους καί
νά εἶναι καταραμένοι, γιά
τὴν (βλαστήμια) πού ἐξεστόμισαν.
Τ' ἀντιθετο τὰ δύο Του χέρια
εἶν' ὀρθάνοιχτα: δίνει καί
ξοδεύει (ἀπ' τὴν γενναιοδορία Του)
ὅπως Τοῦ ἀρέσει.
Ἡ ἀποκάλυψη πού σοῦ ἤρθε
ἀπὸ τὸν Κύριό σου θά αὐξήσει
σ' ἄλλους ἀπὸ αὐτοῦς τὴν ἀδικία
καί τὴν ἀπιστία.
Καί σπείραμε ἀνάμεσά τους
τὴ διχόνοια καί τὸ μίσος,
μέχρι τὴν Μέρα τῆς Κρίσης.
Κάθε φορά πού θά ἀνάβουν
φωτιά γιά πόλεμο, ὁ ΑΛΛΑΧ
θά τὴν σβήνει. Σπείρουν τὸ κακό
στή γῆ. Κι ὁ ΑΛΛΑΧ
δέν ἀγαπᾷ τοὺς κακοποιούς.

65. Ἄν ὁμως, ὁ λαὸς τῆς Βίβλου,
πίστευε καί σεβόταν τὸν ΑΛΛΑΧ,
τότε ἐμεῖς θά ἐξαλείψαμε
τίς ἀδικίες τους, καί
θά τοὺς κάναμε νά μοῦν
στό Παράδεισο τῆς Ἐδυχίας.

66. Ἄν μονάχα ἐπέμεναν σταθερά
στό Νόμο, στό Εὐαγγέλιο
καί στίς ἀποκαλύψεις
πού τοὺς ἐστάλησαν
ἀπ' τὸν Κύριό τους, τότε
θ' ἀπολάμβαναν τὴν εὐτυχία
τρώγοντας ὅ,τι ἦταν ἀπὸ πάνω τους
κι ὅ,τι κάτ' ἀπ' τὰ πόδια τους.
Ἄνάμεσά τους ὑπάρχει
μιά ομάδα πού βρίσκεται
στό σωστό δρόμο.
Τίς πονηρές πράξεις πού
κάνουν οἱ περισσότεροι!

67. **Ω**! Ἀπόστολε! κήρυττε ὅλο
τὸ (Μήνυμα) πού σοῦ ἐστάλη
ἀπ' τὸν Κύριό σου.
Ἄν δέν τὸ κάνεις, τότε
δέν θά ἔχεις μεταφέρει
τὴν Ἀποστολή Του.

مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

64 وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدَ اللَّهِ مَغْلُوبَةٌ غَلَّتْ
أَيْدِيهِمْ وَوَلَعُوا يَمًا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ
مَبْسُوطَتَانِ يُغْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ
وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ
رَبِّكَ ظُعَيْنًا وَكُفْرًا وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ
الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلًّا أَوقَدُوا نَارًا
لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعُونَ فِي الْأَرْضِ
مَسَاءً وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفٰسِدِينَ

65 وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَاسَمُوا وَاتَّقَوْا
لَكُنَّزَنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دَخَلْنَاغَمْرَجَتَّ
النَّعِيمِ

66 وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَأَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنجِيلَ
وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ
فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمُ أُمَّةٌ
مُّفَصِّدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

67 يَا أَيُّهَا الرِّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَ فَإِن لَّمْ تَفْعَلْ
مَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ

Νά σέβετε τόν ΑΛΛΑΧ
ἄν εἰστε πραγματικά πιστοί.

مُؤْمِنِينَ

58. Κι όταν κληθεῖτε
γιά προσευχή, αὐτοί τὸ πῆραν
γι' ἄστειο καὶ παιχνίδι,
κι αὐτὸ γιατί εἶναι λαὸς
ποὺ δὲν λογικεύεται.

۵۸ وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا
هُزُوعًا وَلَیْبًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَّا يَعْقِلُونَ

59. Λέγε: «ὦ! Λαε τῆς Βίβλου!
Μήπως μᾶς ἀποδοκιμάζετε
γιά κανέναν ἄλλο λόγο,
ἐκτός ἀπ' ὅτι πιστέψαμε
στὸν ΑΛΛΑΧ, καί σ' ὅ,τι
ἀπὸ πρὶν ἐστάλη,
κι ὅ,τι οἱ πιὸ πολλοὶ ἀπὸ σᾶς
εἶναι παράνομοι καὶ ἀνυπάκουοι;»

۵۹ قُلْ يَا هَلْ أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ نَنْتَهُونَ
مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا
وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَإِنَّا أَكْثَرُكُمْ
فَاسْقُونَ

60. Λέγε: «Μήπως πρέπει
νά σᾶς δεῖξω τίποτε χειρότερο,
ἀπ' τὸ τί εἶδους μεταχείριση
δέχτηκαν ἀπ' τὸν ΑΛΛΑΧ.
Αὐτὸν ποὺ ὁ ΑΛΛΑΧ τὸν καταράστηκε
κι ὑπέστη τὴν ὀργή Του,
καὶ μεταμόρφωσε μερικοὺς
σέ πιθήκους καὶ χοίρους,
(στὶς συμπεριφορὰς τους), καὶ τοὺς
ἔκανε νά λατρέψουν τὸν Δαίμονα, —
ὄλοι αὐτοὶ βρίσκονται
πολὺ χαμηλά καὶ πολὺ πιὸ μακριὰ
ἀπ' τὸν ἴσιο Δρόμο!»

۶۰ قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَٰلِكَ
مَثُوبَةٌ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ لَعْنَتِهِ اللَّهُ وَعُذُوبٌ
عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ
وَعَبَدَ الظُّلُمُونَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا
وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ

61. **Ε**ταν σᾶς ἐπισκέπτονται,
λένε: «πιστέψαμε»:
στὴν πραγματικότητα ὁμοῦς:
ὅπως μῆκαν μέ τὴν ἀπιστία τους,
βγῆκαν τὸ ἴδιο πάλι μ' αὐτή.
Ὁ ΑΛΛΑΧ ὁμοῦς εἶν' ὁ καλύτερος
γνώστης γιά ὅλα ὅσα ἐκρυβαν.

۶۱ وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا ءَامَنَّا
وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ
وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ

62. Πολλοὺς ἀπ' αὐτοὺς θά τοὺς δεῖς,
νά βιάζονται στὴν ἁμαρτία
καὶ στὴν ἐχθροπάθεια,
καὶ νά τρῶνε ἀπαγορευμένα
φαγητά. Πονηρά
πράγματι εἶναι τὰ ὅσα κάνουν.

۶۲ وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِنْهُمْ يَسْعَوْنَ فِي
الْإِلْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ الشَّعْثَ كَيْفَ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ

63. Μήπως δὲν μπορούσαν οἱ
Ραββίνοι κι οἱ Νομομαθεῖς τους,
νά τοὺς ἀπαγορεύουν
νά μὴ λένε ἁμαρτωλά λόγια,

۶۳ أَوَلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّيُّونَ وَالْأَخْبَارُ عَنِ
قَوْلِهِمُ الْإِلْمَ وَأَكْلِهِمُ الشَّعْثَ كَيْفَ مَا

καί τότε θά μετανοιώσουσ
γι' αὐτό πού ἔκρυσαν
στίς καρδιές τους.

53. Καί ἐκεῖνοι πού πίστεψαν λένε:
«Μήπως εἶναι αὐτοί οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι,
πού ὀρκίστηκαν ἰσχυρά στον ἈΛΛΑΧ
ὅτι ἦταν μαζί σας; (οἱ ὑποκριτές).
Ὅλα ὅσα κάνουν θά εἶναι μάταια,
καί δέν θά καταφέρουν τίποτ' ἄλλο,
παρά μόνο τήν καταστροφή τους.

54. **Q**! Ἐσεῖς πού πιστεύατε!
Ἄν κανεῖς ἀπό σᾶς ἀλλαγιοπιστήση
(δέν θά βλάψει τοὺς πιστοὺς),
τότε ὁ ἈΛΛΑΧ θά δημιουργήσῃ
ἓνα λαό πού θά τοὺς ἀγαπᾷ
καί θά Τόν ἀγαποῦν,
— Ταπεινά μέ τοὺς Πιστοὺς,
ἀποφασιστικά ἐναντίον τῶν Ἀπιστῶν,
θά ἀγωνίζονται στό Δρόμο
τοῦ ἈΛΛΑΧ, καί δέν θά φοβοῦνται
ποτέ τίς κατακρίσεις,
αὐτῶν πού ἔχουν κατακριθεῖ.
Αὐτή εἶναι ἡ Εὐλογία
τοῦ ἈΛΛΑΧ, πού χαρίζει,
σ' ὅποιον τόν εὐχαριστεῖ.
Καί ὁ ἈΛΛΑΧ εἶν' Ἀπέραντος
καί Παντογνώστης.

55. (Πραγματικοί) φίλοι σας,
(δέν εἶν' ἄλλοι παρά)
ὁ ἈΛΛΑΧ, ὁ Ἀπόστολός Του,
ἡ Κοινότητα τῶν Πιστῶν, —
ὅσοι προσεύχονται τακτικά
καί καταβάλλουν τήν Ζακά
ὑποτασσόμενοι στον ἈΛΛΑΧ.

56. Κι ἐκεῖνοι πού διαλέγουν
τόν ἈΛΛΑΧ καί τόν Ἀπόστολό Του
καί τοὺς Πιστοὺς, — ὡς προστάτες
(θά νικήσουν) γιατί τό κόμμα
τοῦ ἈΛΛΑΧ εἶναι ἡ νικητές.

57. **Q**! Ἐσεῖς πού πιστεύατε!
Μήν κάνετε φίλους
καί προστάτες σας, αὐτοὺς πού
παίρνουν στ' ἀστεῖα καί παιχνίδι
τήν Ἐρησκεία σας, — ἀπό
ἐκεῖνους πού πῆραν
τὴ Γραφή, πρὶν ἀπό σᾶς,
οὔτε ἀπό τοὺς ἀπιστοὺς.

فِي أَنفُسِهِمْ نَادِمِينَ

۳۴ وَتَوَكَّلْ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا أَهْلَؤَلَاءِ الَّذِينَ
أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ
لَمَعَكُمْ حَبِطَتِ أَعْمَالُهُمْ
فَأَصْحَابُ خَيْرٍ

۳۵ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ
عَنْ دِينِهِ، فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ
يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ، أَذِلَّةٌ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ أَعَنَتِ عَلَى الْكُفْرِينَ
يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا
يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ
ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

۳۶ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ،
وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ
وَمَنْ يَهْوَلْ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَالَّذِينَ
آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْفَائِزُونَ

۳۷ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا
الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِّنَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ
وَالتَّخَارُؤَ أَوْلِيَاءَ، وَانقُضُوا اللَّهَ إِن كُنْتُمْ

Γι' αυτό αγωνισθείτε
για όλες τις αρετές.
Στόν ΑΛΛΑΧ όλοι σας
πρέπει να αναφέρεστε.
Αυτός θα σάς εξηγήσει τὰ πράγματα
πού γι' αυτά είχατε διαφορές.

فَيَتَّبِعِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

49. Κι αυτό (παραγγέλει):
δίκαιζε ανάμεσά τους
σύμφωνα με τὰ δσα αποκάλυψε ο ΑΛΛΑΧ
ἀπό διδάγματα και μήν ἀκολουθείς
τούς μάταιους πόθους τους,
και πρόσεχε τους μη σ' εξαπατήσουν
ἀπ' οτιδήποτε (διδάγματα),
πού σου έχα στείλει ο ΑΛΛΑΧ.
Νά είσαι δε βέβαιος,
ότι - ἄν παραστρατήσουν -
ο ΑΛΛΑΧ θέλει νά τους τιμωρήσει,
για μερικά ἀμαρτήματά τους.
Πραγματικά, οί πίο πολλοί
ἀπ' τούς ἀνθρώπους είναι παράνομοι.

④ وَأَنْ لَّحُكْمَهُ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ
عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا
فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ
بِعَظْمِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ
لَفَاسِقُونَ

50. Μήπως επιδιώκουν
τήν δικαιοσύνη της εποχής,
της Ἄγνοιας (προϊσλαμικής εποχής).
Ποιός όμως μπορεί νά κρίνει,
καλύτερα ἀπό τόν ΑΛΛΑΧ
Ένα λαό ἀναμφισβήτητης πίστης;

⑤ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

51. **Q** Σεις πού πιστεύατε!
Μή κάνετε τούς Έβραίους
και τούς Χριστιανούς,
φίλους και προστάτες σας!
Δέν είναι παρά μονάχα
μεταξύ τους φίλοι και προστάτες.
Κι εκείνος
ἀνάμεσά σας πού πιάνει
(φιλίες) μ' αυτούς,
είναι Ένας ἀπ' αυτούς.
'Ο ΑΛΛΑΧ δέν καθοδηγεί
τόν άδικο και παράνομο λαό.

⑥ • يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا
الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ
أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَّخِذْ
هُم مِّنكُمْ أَوْلِيَاءَ فَإِنَّهُ مِنَهُمْ إِنَّ اللَّهَ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

52. Βλέπετε, εκείνους
πού στην καρδιά τους
φωλιάζει μια άρρώστια,
σπεύδουν στη φιλία τους
λεγοντας: «Φοβόμαστε,
μήπως κανένα γύρισμα
της μοίρας,
φέρει σε μᾶς την καταστροφή».
κι Έσως, ο ΑΛΛΑΧ δώσει
τή νίκη η διαταγή ἀπ' Αδτόν,

⑦ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
يُكْسِرُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَحْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا
دَائِرَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ
مِّنْ عِنْدِهِ فَيُضْحِكُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا

Ὅποιοι ὁμως κινούμενος ἀπὸ φιλάνθρωπία παραιτηθεὶ ἀπ' τὴν ἀντεκδίκηση, εἶναι σάν νά ἀνταμειβεῖ τόν ἴδιο τόν ἑαυτοῦ. Καί ὅποιοι δέν δικάζει, μέ βάση τὰ ὅσα ἀποκαλύφθηκαν ἀπ' τὸν ΑΛΛΑΧ, αὐτοὶ τότε εἶναι ἄδικοι (καί παράνομοι).

46. **Κ**αί πάνω στά χνάρια τους στείλαμε τὸν Ἰησοῦ, τὸ γιό τῆς Μαρίας, ἐπικυρόνοντας τίς Γραφές (Ταουρά) πού εἶχαν σταλεῖ, πρὶν ἀπ' αὐτόν, καί Τοῦ δώσαμε τὸ Εὐαγγέλιο, πού σ' αὐτό ὑπάρχει ἡ καθοδήγηση καί τὸ φῶς, καθὼς καί ἡ ἐπικύρωση τῶν Γραφῶν (Ταουρά) πού εἶχαν σταλεῖ πρὶν ἀπ' Αὐτόν: Καθοδήγηση καί προειδοποίηση, γιὰ ὅσους σέβονται τὸν ΑΛΛΑΧ.

47. Κι ἄφησε τὸ λαὸ τοῦ Εὐαγγελίου, νά δικάζει, νά κρίνει σύμφωνα με ὅσα ἀποκαλύφθηκαν σ' αὐτό, ἀπ' τὸν ΑΛΛΑΧ. Κι ὅποιοι δέν δικάσει μέ βάση τὰ ὅσα ἀποκαλύφθηκαν ἀπ' τὸν ΑΛΛΑΧ, αὐτοὶ εἶναι οἱ παράνομοι.

48. **Κ**αί στείλαμε σέ σένα τὸ βιβλίο με τὴν ἀλήθεια, ἐπικυρόνοντας τὴ γραφή πού ἦρθε πρὶν ἀπ' αὐτό καί ἠγεμονοῦντάς το με ἀσφάλεια, δικάζε λοιπόν μεταξύ τους μέ βάση τὰ ὅσα ἀπεκάλυψε ὁ ΑΛΛΑΧ, καί μὴ ἀκολουθήσεις τίς (μάταιες) ἐπιθυμίες τους, ἀπομακρυνόμενος ἔτσι ἀπ' τὴν Ἀλήθεια πού σοῦ ἔχει σταλεῖ. Γιὰ κάθε ἕνα ἀνάμεσα σὰς, ὄρισамε ἕνα Ὀρησκευτικό Νόμο κι ἕνα Πρόγραμμα. Ἄν τὸ ἤθελε, ὁ ΑΛΛΑΧ, θά σὰς ἔκανε ὅλους ἕνα καί μόνο Ἔθνος, ἀλλά (τὸ Σχέδιό Του) εἶναι νά σὰς δοκιμάσει πάνω σέ ὅσα σὰς ἔστειλε.

وَالْبُرُوحِ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ ۗ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُ، وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

④ وَفَعَلْنَا عَلَىٰ نَجْمِهِ بَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ مَوْصِدًا قَالًا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَإِنَّهُ لَلْإِنجِيلُ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمَوْصِدًا قَالًا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ

⑤ وَيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فِيهِ ۖ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

⑥ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّبًا عَلَيْهِ ۖ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً ۚ وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَأَسْتَفِهُوا ۖ فَخَيْرٌ بِكُمْ ۗ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُكُمْ جَمِيعًا

Γι' αυτούς υπάρχει ή άτιμωση
στον κόσμο αυτόν και
μεγάλα βάσανα στον Άλλον.

نَزَىٰ لَهُمْ فِي الْآخِرِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

42. Άκούοντας στις ψευτιές
δείχνουν άπληστοι για
ότιδήποτε είναι άπαγορευμένο.
Άν έρθουν σε σένα, τότε
δικασε τις διαφορές τους
ή άρνήσου να άνακατευθείς.
Άν άρνηθείς δέν θά μπορέσουν
να σε βλάψουν.
Άν όμως τους δικάσεις,
τότε δίκασέ τους με δικαιοσύνη.
Γιατί ό ΑΛΛΑΧ άγαπά
τους δικαίους.

٤٢ سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّخْتِ
فَإِنْ جَاءَكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ
وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ
حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْقَاسِطِينَ

43. Πώς όμως έρχονται
σε σένα να τους δικάσεις,
τή στιγμή που έχουν,
μπροστά τους, (τόν δικό τους)
Νόμο! — εκεί βρίσκονται (δλες)
οί άποφάσεις του ΑΛΛΑΧ.
Άκόμα και μετά άπ' αυτό,
θά άρνοϋνται.
Αυτοί δέν είναι πιστοί.

٤٣ وَكَيْفَ يُحْكُمُوكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا
حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا
أُوْتِيتِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ

44. **Ε**μείς ήμασταν
που άποκαλύψαμε τόν Νόμο
(στο Μωϋσή), που σ' αυτόν υπάρχει
ή καθοδήγηση και τό φως.
Μ' αυτόν δικάζουν οί Προφήτες, που
δήλωσαν ύποταγή στον ΑΛΛΑΧ,
τους Ιουδαίους, και μ' αυτόν έπίσης
δικάζουν οί Ραββίνοι και οί Νομικοί
που σ' αυτούς άνατέθηκε,
ή διαφύλαξη του Βιβλίου
του ΑΛΛΑΧ, και εμαρτύρησαν γι' αυτό.
Και μήν φοβάστε τους
άνθρώπους, αλλά να φοβάστε
Έμένα, και μήν αγοράζετε
τίς Έντολές Μου με μικρή τιμή.
Κι όποιος δέν δικάσει, με βάση
τά δσα άποκαλύφθηκαν άπ' τόν ΑΛΛΑΧ,
αυτοί είναι οί Άπιστοι.

٤٤ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ
يَجْرُمُ بِهَا الْيَاسُورَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ
هَادُوا وَالرَّازِبِينَ وَالْأَخْبَارَ
بِمَا اسْتَحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ
شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِي وَلَا
تَشْرَوْا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلْ بِنِي
أَنْزَلَ اللَّهُ قَوْلِيكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

45. Και γράψαμε
στο βιβλίο γι' αυτούς:
«Ζωή με Ζωή, μάτι με μάτι,
μύτη με μύτη, αυτί με αυτί
δόντι με δόντι
και πληγές ίσες με ίσες».

٤٥ وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ
وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ
وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ

37. Ἡ ἐπιθυμία τους,
θά εἶναι νά βγοῦν ἀπ' τή Φωτιά,
ποτέ ὁμως δέν θά βγοῦν ἀπ' αὐτή;
τά βάσανά τους
θά εἶναι αἰώνια.

38. **Κ**αί κόψτε τά χέρια
τοῦ κλέφτη καί τῆς κλέφτρας:
παραδειγματική τιμωρία,
γιά τό ἔγκλημα τους,
ἀπ' τόν ἈΛΛΑΧ: Κι ὁ ἈΛΛΑΧ
εἶναι Δυνατός, Σοφός.

39. Ἄν ὁμως, μετανοιώσει,
μετά τό ἔγκλημά του,
κι ἐπανορθώσει τή συμπεριφορά του,
τότε, ὁ ἈΛΛΑΧ
θά τόν συγχωρήσει:
γιατί ὁ ἈΛΛΑΧ εἶναι Πολυεπεικῆς
καί Πολυεὐσπλαγχνος.

40. Μήπως δέν ἐμαθες,
ὅτι στόν ἈΛΛΑΧ ἀνήκει ἡ κυριαρχία
τῶν οὐρανῶν καί τῆς γῆς;
Παιδεύει ὅποιον θέλει καί
συγχωρεῖ ὅποιον θέλει:
Κι ὁ ἈΛΛΑΧ εἶναι Παντοδύναμος.

41. **Q**! Ἀπόστολε!
μή σέ λυποῦν αὐτοί
πού βιάζονται (ἐπείγουν) στήν ἀπιστία
μεταξύ ἐκείνων πού ἔλεγαν:
«Πιστέψαμε», με τά χεῖλη
κι ὄχι μέ τήν καρδιά τους
εἴτε ἀπό τούς Ἑβραίους, — ἄνθρωποι
πού ἀκούν τό ψέμα, —
ἀκούουν τά λόγια σου
νά τά ἀποδίδουν σ' ἄλλους
πού ποτέ δέν εἶχαν ἔρθει σέ σένα.
Ἄλλάζουν τίς λέξεις
ἀπ' τή θέση τους καί παραποιοῦν
τό χρόνο λέγοντας:
«Ἄν δοθήκατε αὐτό, πάρτε το
ἄν ὁμως δέν τό δοθήκατε!
Φυλαχτεῖτε!».
Ἄφου ἡ κρίση τοῦ καθένα,
προκαθορίστηκε ἀπ' τόν ἈΛΛΑΧ,
δέν ἔχεις τήν παραμικρή
βοήθεια, γι' αὐτόν,
ἀπέναντι τοῦ ἈΛΛΑΧ.
Γατί δέν ἐπιθυμεῖ, νά ἐξαγνίσει
τίς καρδιές τους ὁ ἈΛΛΑΧ.

﴿٣٧﴾ يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرَجُوا مِنَ النَّارِ
وَمَا هُمْ بِمُخْرَجِينَ مِنْهَا
وَلَمْ يَكُنْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

﴿٣٨﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا
أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّن
أَللّٰهِ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

﴿٣٩﴾ فَمَن نَّابَ مِن بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ
أَللّٰهَ يَتُوبُ عَلَيْهِمْ إِنَّ أَللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

﴿٤٠﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ أَللّٰهَ لَعَلَّ مُلْكَ السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ بِعَذَابٍ مِّن بَيْنَآءٍ وَيَعْلَمِ
بَيْنَآءَ أَللّٰهِ وَعَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

﴿٤١﴾ • يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا مَحْزَنَ لَكَ الَّذِينَ
يَكْفُرُونَ فِي الْكَفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا
«إِنَّا بِأَقْوَامِهِمْ وَأَلْمَنَّا بِأَقْوَامِهِمْ
وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا» سَمِعُوا لِلْكَذِبِ
سَمْعُونَ لِقَوْمٍ مَّاخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ بِخَبْرٍ
أَلَكُم مِّنْ تَعْدٍ مَّوَاضِعٌ يَّعُولُونَ إِنْ
أُوثِنْتُمْ هَذَا فَخَذُّوهُ فَإِنَّ لَكُمْ تَوْفِقَهُ
فَاحْذَرُوا وَمِن مَّوَادِّعِ اللَّهِ فَوَدِّعُوا
تَمَلَّكَ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ
يُؤدُّوا أَللّٰهَ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا

32. Γι' αυτό: γράψαμε στα παιδιά του Ἰσραήλ, (νομοθετήσαμε στο βιβλίο τους) ὅτι ἂν κανεῖς τους, σκοτώσει κάποιον — ἐκτός βέβαια ἂν πρόκειται γιά δολοφόνο ἢ κακοποιό — θά εἶναι, σάν νά σκοτώνει ὅλο τόν κόσμο: *Ἄν ὁμοῦ κανεῖς, σώσει κάποιον, θά εἶναι, σάν νά σώζει ὅλον τόν κόσμο. Παρ' ὅλο ὁμοῦ, πού ἤλθαν σ' αὐτούς, *Ἀπόστολοι μέ Φανερά Σημεῖα, πολλοί ἀπ' αὐτούς συνέχισαν τίς καταχρήσεις τους στή γῆ.

33. **Η** τιμωρία ἐκείνων οἱ ὅποιοι πολεμοῦν τόν ΑΛΛΑΧ καί τόν Ἀπόστολό Του, καί διαβιοῦν στή γῆ ἀσχημα, εἶναι νά ἐκτελοῦνται ἢ νά σταυρώνονται, ἢ νά κόβονται τά χέρια καί τά πόδια ἀντίπλευρα, ἢ νά ἐξορίζονται ἀπ' αὐτή τή γῆ. Αὐτοί ἔχουν τήν ἀτίμωση, στόν κόσμο αὐτό, καί τοὺς περιμένει στόν ἄλλο Κόσμο μέγανος παιδεμός,

34. ἐκτός ἀπ' ἐκείνους πού μετάνιωσαν, καί προτοῦ τοὺς κατακρίνετε, μάθετε ὅτι οἱ ΑΛΛΑΧ εἶναι Πολυεπεικῆς καί Φιλεὺςπλαχνος.

35. **Q**! Σεῖς πού πιστεύσατε! Λεβαστεῖτε τόν ΑΛΛΑΧ, ἀναζητεῖτε τά μῆσα, γιά νά Τόν πλησιάσετε, κι ἀγωνισθεῖτε, γιά χάρι Του: Ἰσως πετύχετε.

36. Γιά τοὺς ἀπιστους ὁμοῦ — ποτέ δέν θά γίνει δεκτό, νά προσφέρουν ὅλα ὅσα ὑπάρχουν στή γῆ, ἂν τά εἶχαν, ἀκόμα καί μιά φορά πού πολλά ἀπ' αὐτά γιά νά ἐξαγοράσουν τόν ἑαυτό τους ἀπ' τὰ βάσανα τῆς Μέρως τῆς Κρίσης. Δικά τους θά εἶναι τά τρομερά βασανιστήρια.

﴿٣٢﴾ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَنْبَأَهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ لَوْ أَن كَفَرُوا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَأَسْرِفُونَ

﴿٣٣﴾ إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأرجُلُهُمْ مِنْ خِلْفَيْنِ أَوْ يُنْفَخُوا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

﴿٣٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَنْزِلُوا عَلَيْهِمْ فَاغْلَبُوا أَنْ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

﴿٣٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَهَ الْوَسِيلَةِ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

﴿٣٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَ أَنَّ لَهُمْ تَمًا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْقَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا نُقِلَ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

για σαράντα χρόνια και
θά περιπλανιούνται πάνω στη γη
και μη λυπάσαι γι' αυτούς,
τούς κακούργους.

يَهْتَمُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا نَأْسَ عَلَى
الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

27. **Κ** αι διάβασέ τους
την αλήθεια της ιστορίας
των δύο παιδιών
του Ἀδάμ. Δικαία
πρόσφεραν κι οι δύο τους
θυσία (στον ΑΛΛΑΧ): Ἐγινε όμως
δεκτὴ ἀπ' τόν Ἐναν
κι ὄχι ἀπ' τόν ἄλλο.
εἶπε τότε ὁ τελευταῖος:
«Νά εἶσαι σίγουρος ὅτι
θά σέ σκοτώσω».
τοῦ ἀπάντησε τότε ὁ πρῶτος:
«Ὁ ΑΛΛΑΧ δέχεται, τὴ θυσία
μόνο ἀπ' αὐτοῦς ποῦ τόν σέβονται.

⑥ • وَأَنْزَلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نَبْعٍ

• آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبَلُ مِنْ
أَحَدِهِمَا وَكَرِهَتْ مِنْ الْأَخْرِي قَالَ
لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ
الَّتَائِبِينَ

28. «Ἄν λοιπόν σηκώσεις
τὸ χέρι σου ἐναντίον μου,
γιὰ νά μέ σκοτώσεις,
δέν εἶμαι ἐγώ ποῦ θά σηκώσω
τὸ χέρι μου ἐναντίον σου
γιὰ νά σέ σκοτώσω,
γιατί ἐγώ, φοβάμαι τόν ΑΛΛΑΧ,
τόν Κύριο ὅλου τοῦ κόσμου.

⑦ لَئِنْ بَطَّطَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا
بِأَسِيطٍ بِيَدِي إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ إِنَّي أَخَافُ
اللَّهَ رَبَّ الْمَعْلَمِينَ

29. «Σκοπεύω, νά σ' ἀφήσω
νά προσθέσεις στά σφάλματά σου,
καί τὰ δικά μου σφάλματα.
Καί θά βρεθεῖς μαζί
μέ τούς Συντρόφους τῆς Φωτιᾶς,
γιατί αὐτὴ εἶναι ἡ ἀμοιβή
ὅσων ἀδικοῦν».

⑧ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ سَبِّأَ بِإِيشِرٍ وَأَنَا
مَفْتَكُونَ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ
جَزَاءُ الظَّالِمِينَ

30. Ἡ (ἐγωιστικὴ) ψυχὴ
τοῦ ἄλλου, τόν ἔκανε
ἀδελφοκτόνο, τόν σκότωσε
καί κατέληξε μαζί
μέ τούς χαμένους.

⑨ فَطَوَّعَتْ لَمْ نَفْسُهُ قَتَلَ أَخِيهِ فَتَقَلَّمَ
فَأَصْبَحَ مِنَ الْخٰسِرِينَ

- 31 Ἐπειτα ὁ ΑΛΛΑΧ, ἔστειλε
ἓνα κοράκι, ποῦ σκάλισε τὴ γῆ,
γιὰ νά δεῖξει,
πῶς νά κρύψει τόν νεκρὸ
ἀδελφὸ του. Εἶπε:
«Ἀλλοίμονό μου! γιατί
νά ἤμουν κι ἐγώ
σάν αὐτὸ ἔδω τό κοράκι,
νά κρύψω τόν νεκρὸ ἀδελφὸ μου;»
καί μετάνοισε —

⑩ فَعَثَّ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ
لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوْءَ أَخِيهِ
قَالَ يُؤَلِّقُهَا مَجْرِبْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ
هٰذَا الْغُرَابِ فَأُوَارَى سَوْءَ أَخِي فَأَصْبَحَ
مِنَ الْخٰسِرِينَ

20. (Θυμηθείτε) όταν ὁ Μωϋσῆς εἶπε στὸν λαό του:
 «ὦ! λαέ μου! Θυμήσου τὴν καλοσύνη τοῦ ΑΛΛΑΧ σέ σᾶς, όταν ἔβαζε Προφήτες ἀνάμεσά σας, καί σᾶς ἔκανε κυρίαρχους καί σᾶς ἔδωσε ὅ,τι δέν ἔδωσε σέ κανένα ἄλλο ἀπ' τοὺς λαούς.

وَلَاذَ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَذْكُرُوا
 نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ لَوْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ
 وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ
 أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ

21. «ὦ! λαέ μου!
 μπεῖτε στά Ἱερά χρώματα πού γιά σᾶς προόρισε ὁ ΑΛΛΑΧ, καί μὴν τά παρατήσετε. Γιατί τότε θά ἀναποδογυριστεῖτε στήν καταστροφή».

﴿٢١﴾ يَقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمَقْدَسَةَ الَّتِي
 كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ
 فَتَحْبِلُوا حَسِيرِينَ

22. Εἶπαν: «ὦ! Μωϋσή!
 στή γῆ αὐτῆ ζεῖ ένας πάρα πολύ ισχυρός λαός, καί δέν θά μπούμε ἐάν δέν φύγει πρῶτα αὐτός. Μονάχα όταν φύγει θά μπούμε».

﴿٢٢﴾ قَالُوا يَمُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ
 وَإِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتَّىٰ نَخْرُجُ مِنْهَا فَإِن
 يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ

23. (Ἀλλά). Δύο ἀπό τοὺς θεοφοβούμενους, στοὺς ὁποίους ὁ ΑΛΛΑΧ ἔχει χαρίσει τὴν εὐλογία Του εἶπαν:
 «Ἐπιτεθεῖτε ἀπὸ τὴν εἰσοδο (προβάλλοντας τοὺς ἐχθρούς σας ξαφνικά) κι όταν μπεῖτε μέσα θά σᾶς ἀνήκει ἡ νίκη,

﴿٢٣﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنَّمَّ
 اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا
 دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُم غَالِبُونَ

καί ἐμπιστευθεῖτε τόν ΑΛΛΑΧ, ἂν πιστεύετε».

وَعَلَى اللَّهِ فَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

24. Ἀπάντησαν: «ὦ! Μωϋσή!
 ἐμεῖς ποτέ δέν θά μπούμε ἐφ' ὅσον αὐτοί παραμένουν ἐκεῖ. Πήγαινε ἐσύ κι ὁ Κύριός σου καί πολεμείστε οἱ δύο σας, ἐνῶ ἐμεῖς θά καθόμαστε ἔδω».

﴿٢٤﴾ قَالُوا يَمُوسَى إِنَّا لَنْ نَدْخُلَكَ أَبَدًا مَا
 دَامُوا فِيهَا فَادْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا
 هَاهُنَا قَاعِدُونَ

25. Εἶπε: «ὦ! Κύριέ μου!
 δέν ἐξουσιάζω παρά μονάχα τόν ἑαυτό μου καί τόν ἀδελφό μου, γι' αὐτό διαχώρισέ μας ἀπ' αὐτούς, τοὺς κακούργους!».

﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ
 إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرِقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ
 الْفَاسِقِينَ

26. Εἶπεν (ὁ ΑΛΛΑΧ):
 «Γι' αὐτό θά στερηθοῦν τῆ γῆ (τῆς Ἑπαγγελίας)

﴿٢٦﴾ قَالَ فَإِنَّهَا مُخِيبَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً

(κι ασφάλεια) και τούς οδηγεί,
μέ την Θέλησή Του,
ἀπ' τό σκοτάδι στό φῶς, —
τούς οδηγεί σ' ἓνα
ἴσιο μονοπάτι.

النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ

17. **Α**πιστοι εἶναι πραγματικά
ἐκείνοι πού λένε δι τὸ ΑΛΛΑΧ
εἶναι ὁ Χριστός,
ὁ γιός τῆς Μαρίας. Λέγε:
«Ποιός ἔχει τὴν ἐλάχιστη δύναμη
ἐναντι τοῦ ΑΛΛΑΧ,
πού ἂν ἤθελε μπορούσε
νά θανατώσει τόν Χριστό,
τό γιό τῆς Μαρίας,
καί τήν μητέρα του καί δλους
πού βρίσκονται στή γῆ;
Γιατί στόν ΑΛΛΑΧ ἀνήκει
ἡ κυριαρχία τῶν οὐρανῶν
καί τῆς γῆς, κι ὅ,τι
βρίσκεται ἀνάμεσά τους.
Δημιουργεῖ ὅ,τι Τόν εὐχαριστεῖ.
Καί ὁ ΑΛΛΑΧ
εἶναι Παντοδύναμος.

⑩ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ
ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ
مِنْ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ
مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ
مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا
يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

18. **Κ**ι εἶπαν οἱ Ἑβραῖοι
κι οἱ Χριστιανοί:
«Εἴμαστε παιδιά τοῦ ΑΛΛΑΧ
κι οἱ ἀγαπημένοι Του». Λέγε:
«Γιατί τότε σᾶς παιδεύει
γιά τίς ἁμαρτίες σας;
Ὅχι, δέν εἶστε παρά ἄνθρωποι, —
ἀπ' αὐτοῦς πού δημιούργησε.
Συγχωρεῖ ὅποιους θέλει καί
βασανίζει ὅποιους θέλει.
Καί στόν ΑΛΛΑΧ ἀνήκει
ἡ Κυριαρχία τῶν οὐρανῶν
καί τῆς γῆς, κι ὅ,τι
βρίσκεται ἀνάμεσά τους,
καί σ' Αὐτόν (ὄλα) καταλήγουν.

⑪ وَقَالِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ
وَأَحِبُّونَهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ
أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّثْلَ بَشَرٍ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ
مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

19. **Ω!** λαοί τοῦ Βιβλίου!
Σᾶς ἦρθε ὁ Ἀπόστολός μας,
ἐξεκαθαρίζοντάς σας τὰ πράγματα
μετά ἀπό μιά διακοπή στή σειρά
τῶν ἀποστόλων, γιά νά μήν πεῖτε:
«Δέν μᾶς ἦρθε κανένας κομιστής
χαρμόσυνων εἰδήσεων,
οὔτε καί κανένας προειδοποιητής».
Τώρα ὁμοῦ σᾶς ἔχει ἔρθει
κομιστής χαρμόσυνων εἰδήσεων
καί προειδοποιητής,
κι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι παντοδύναμος.

⑫ يَا قَوْمِ أَتَأْمُرُ بِالْكَفْرِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ
لَكُمْ عَلَى صِرَاطٍ مِّنَ الرَّشِيدِ
أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ
فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

σε κήπους με ποτάμια
νά κυλούν από κάτω τους.
"Αν όμως παρ' όλα αυτά,
κάποιος από σᾶς
ἀρνηθεῖ τὴν πίστη,
τότε πραγματικά
παραστράτησε ἀπ' τὸ ἴσο μονοπάτι.

الْأَثَرِ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

13. Ἐπειδὴ, όμως ἀθέτησαν
τὴν Συμφωνία τους,
τοὺς ἀναθεματίσαμε καὶ
σκληρόναμε τὶς καρδιές τους.
Παραποίησαν τὶς λέξεις
κι ἀγνόησαν ἓνα μεγάλο
μέρος ἀπ' τὸ Μήνυμα
πού τοὺς ἐστάλη, κι ἀκόμα
θά τοὺς βρεῖς νά καταρακοῦν
σέ (νέες) δολοπλοκίες
(ἐξαιροῦνται λίγοι ἀπ' αὐτούς).
Συγχώρεσε τους όμως
καὶ παράβλεψε, γιατί
ὁ ΑΛΛΑΧ ἀγαπᾷ τοὺς ἀγαθοεργούς.

﴿١٣﴾ قِيمًا نَقُصُّهُمْ بَيْنَهُمْ لَعَنَهُمْ
وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَلِيلَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ
عَنْ مَوَاضِعِهَا وَتَلَوْنَا حَقًّا مِمَّا ذُكِّرُوا
بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ
إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

14. **Κ**αὶ ἀπ' ἐκείνους, ἀκόμη
πού εἶπαν εἰμαστε Χριστιανοί,
πῆραμε μιά Συμφωνία,
καὶ ἀγνόησαν
ἓνα μεγάλο μέρος ἀπ' τὸ
Μήνυμα πού τοὺς ἐστάλη.
Ἔτσι τοὺς προξενήσαμε
τὴν ἔχθρα καὶ τὸ μῖσος
μεταξὺ τους, μέχρι
τὴν Ἡμέρα τῆς Κρίσης.
Καὶ ὁ ΑΛΛΑΧ
θά τοὺς εἰδοποιήσει γιὰ τὸ
τί εἶναι ἐκεῖνο πού εἶχαν κάνει.

﴿١٤﴾ وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي
أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا
ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْكَافِرَةَ
وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا
يَصْنَعُونَ

15. ὦ! λαοὶ τοῦ Βιβλίου!
Σᾶς ἦρθε ὁ Ἀπόστολός Μας,
ἀποκαλύπτοντάς σας,
πολλά ἀπ' αὐτὰ πού συνηθίζατε
νά κρύβετε ἀπ' τὸ Βιβλίο
καὶ παραβλέπετε πολλά
ἀπ' αὐτὰ πού παραλείπετε.

﴿١٥﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ
رَسُولُنَا يَبَيِّنُ لَكُمْ كِتَابًا مِمَّا كُنْتُمْ
تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ

Σᾶς ἦρθε τώρα,
ἀπ' τὸν ΑΛΛΑΧ φῶς (ὁ Μουχάμαντ)
κι ἓνα ξεκάθαρο Βιβλίο (τὸ Κοράνιο).

قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ
مُبِينٌ

16. πού μ' αὐτὸ, ὁ ΑΛΛΑΧ,
καθοδηγεῖ ὅλους ὅσοι ἐκλιπαροῦν
τὴν εὐχαριστήσή Του, στὴν εἰρήνη

﴿١٦﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانُ
سُبُلِ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى

8. Ὡ! Σεῖς ποῦ πιστεῦσατε!
 Νά ἐπιμένετε στ' ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ
 σά μάρτυρες γιά τήν δικαιοσύνη
 καί ἄς μὴν ἀφήνετε
 τό μῖσος τῶν ἄλλων
 νά σᾶς κάνει νά μὴν
 ἐγκαταλείψετε τήν δικαιοσύνη.
 Νά εἰστε δίκαιοι.
 Ἡ δικαιοσύνη εἶναι πιό κοντά στήν
 εὐσέβεια καί νά φοβάστε τόν ΑΛΛΑΧ.
 Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ γνωρίζει πάρα
 πολύ καλά ὄλα, ὅσα κάνετε.

۸ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ
 لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ
 شَتَانُ قَوْمٍ عَلَىٰ آٰلَا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ
 أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
 خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

9. Γιά ἐκεῖνους ποῦ
 πίστεψαν κι ἔκαναν
 τά καλά ἔργα
 μέ τιμιότητα, ὁ ΑΛΛΑΧ
 ὑποσχέθηκε συγχώρηση
 καί μεγάλη ἐπιβράβευση.

۹ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ

10. Ἐκεῖνοι ὁμως ποῦ
 δέν πιστεῦσαν κι ἀρνοῦνται
 τίς ἐντολές μας, θά γίνουν
 Σύντροφοι τῆς Κόλασης.

۱۰ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
 أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

11. Ὡ! Σεῖς ποῦ πιστεύατε!
 Θυμηθεῖτε τή χάρη τοῦ ΑΛΛΑΧ
 γιά σᾶς, ὅταν μερικοί
 σχεδίαζαν νά στρέψουν
 τά χέρια τους ἐναντίον σας,
 καί τότε (ὁ ΑΛΛΑΧ) ἀναχαίτησε
 τά χέρια τους ἀπό πάνω σας.
 Γι' αὐτό νά προστατεύετε τόν ἑαυτό σας
 ἀπό τόν ΑΛΛΑΧ.
 Καί μόνο στόν ΑΛΛΑΧ
 ἄς στηρίξουν οἱ πιστοί.

۱۱ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ
 اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَن يَبْسُطُوا
 إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ
 وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُؤْمِنُونَ

12. **Κ**άποτε, ὁ ΑΛΛΑΧ πῆρε
 μιά Συμφωνία ἀπό τά Παῖδιά
 τοῦ Ἰσραήλ, κι ὄρισε
 ἀνάμεσά τους, δώδεκα Ἡγέτες.
 Κι εἶπε ὁ ΑΛΛΑΧ:
 «Εἶμαι μαζί σας: Ἄν (ὁμως)
 καθιερώσετε τακτικές, προσευχές,
 κι ἀσκεῖτε κανονική
 Φιλανθρωπία (τῆ Ζακά) καί πιστεύετε
 στοὺς Ἀποστόλους Μου
 καί τοὺς παραστέκεστε
 καί προσφέρετε στόν ΑΛΛΑΧ
 ἐξαισία δάνεια (καλά ἔργα).
 Πράγματι θά ἐξαλείψω ἀπό σᾶς,
 ὅλες σας τίς ἁμαρτίες καί
 θά σᾶς κάνω νά μπείτε

۱۲ * وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
 وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَبِيًّا وَقَالَ اللَّهُ
 إِنِّي مَعَكُمْ لَئِن أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ
 وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي
 وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا
 حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
 وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا

της Βίβλου, όπως επιτρέπεται
και για εκείνους, ή δική σας.
(Σας επιτρέπονται για γάμο)
οι άντρες γυναίκες
ἀπ' τους ανθρώπους που δόθηκαν
τά βιβλία πριν από σας
— ἐφ' ὅσον ὁμως τις προκίστετε
κι ἐπιζητήσετε τὴν ἀγνότητα
κι ὄχι τὴν ἀκολασία και
τις κρυφές πονηρίες.
Ὅποιος ἀρνηθεῖ τὴν πίστη,
ἀκαρπο θά εἶναι τὸ ἔργο του,
και στή Μέλλουσα Ζωή
θά βρίσκεται ἀνάμεσά
μ' εκείνους που ἔχουν χάσει.

أُولَئِكَ جِلٌّ لَكُمْ وَعَلَمَاتُكُمْ
جِلٌّ لَكُمْ وَالْحَصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ
وَالْحَصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُولَئِكَ الْكِتَابِ
مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا ءَالَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ
مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ وَلَا مُفْضِي
أَخْدَانٍ ۗ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ
عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

6. ❏! Σεις ποῦ πιστεύατε!

Ἄν πρόκειται νά προσευχηθεῖτε,
πλύνετε τὰ χέρια σας μέχρι
τούς ἀγκῶνες, τρίψετε (μέ νερό)
τὰ κεφάλια σας και πλύνετε
τὰ πόδια σας μέχρι
τούς ἀστραγάλους.
Ἄν εἴστε ἐθμοτυπικά ἀκάθαρτοι⁴⁷,
τότε πλύνετε ὄλο σας τὸ σῶμα.
Ἄν ὁμως εἴστε ἀρρωστοί,
ἢ ταξιθεῖτε, και κάποιος
ἀπό σας ἔρχεται
μετά ἀπό φυσική του ἀνάγκη,
ἢ ἂν ἔχετε ἔρθει σ' ἐπαφή
μέ γυναίκες και
δέν βρίσκετε νερό, τότε
πάρτε καθαρή ἄμμο ἢ χῶμα
και τρίψτε μ' αὐτό
τὸ πρόσωπο και τὰ χέρια σας.
Ὁ ΑΛΛΑΧ δέν ἐπιθυμεῖ
τὴν ταλαιπωρία σας, ἀλλά
νά σας ἐξαγιάσει και
νά συμπληρώσει τὴ Χάρη Του
σέ σας, μήπως και
γίνετε ἐδγνώμονες.

7. Και νά θυμᾶστε

τὴ χάρι του ΑΛΛΑΧ σέ σας
και τὴν ἐπικυρωμένη μαζί σας
Συμφωνία Του, ὅταν λέτε:
«Ἀκούσαμε κι ὕπακούσαμε»,
και νά σέβεστε τὸν ΑΛΛΑΧ,
γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ ἔφερε καλά
τί κρύβει ἢ καρδιά σας⁴⁸.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى
الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ
إِلَى الْمَرَافِقِ وَاتَّسَبُّوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ
إِلَى الْكَعْبَيْنِ ۖ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا
وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ
جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِبِ أَوْ
لَسْتُمْ إِلَى النِّسَاءِ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا
صَعِيدًا طَيِّبًا
فَأَمْسُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ
مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ
حَرَجٍ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيَسْتَعِ
يَمَنُكُمْ عَلَيْكُمْ لَتَلَكُنَّ تَشْكُرُونَ
۝ وَادْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَمِمَّنَّقَهُ الَّذِي وَاتَّفَكُم بِوَدِّهِ إِذْ قَامْتُمْ
سَيْنًا وَأَطَعْتُمْ وَأَتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

τό χοιρινό κρέας,
καθώς κι εκείνο
για τό οποίο επικαλέσθηκαν
– (κατά τήν σφαγή) –
τό όνομα άλλου αντί του ΑΛΛΑΧ,
έκείνο πού σκοτώθηκε
μέ νιζίμο, ή μέ βίαιο κτύπημα,
ή μέ καταγκρεμισμό,
ή πού χτυπήθηκε
στό κεφάλι μέχρι θανάτου,
έκείνο πού φαγώθηκε (έν μέρει)
άπό κάποιο άγριο ζώο,
έκτός άν προλάβετε
καί τό σφάζετε, καθώς
κι εκείνο πού θυσιάστηκε
σέ πέτρινους (βωμούς)
μέ τό όνομα ειδώλων. (Απαγορεύεται)
έπίσης καί νά μάθετε τή τύχη
διά κλήρου με βέλη,
αυτό είναι άσέβεια.

Σήμερα πιά, έπαισαν
όσοι άρνήθηκαν τήν Πίστη
νά έλπίζουν στήν εξαφάνιση
τής Θρησκείας σας, νά μήν φοβάστε
άλλά νά φοβάστε 'Εμένα,
πού σήμερα τελειοποίησα
για σας τή Θρησκεία σας,
συμπλήρωσα τήν εθνοιά Μου
για σας καί διάλεξα
για Θρησκεία σας τόν 'Ισλαμισμό.
'Εκείνος όμως, πού
έξαναγκάστηκε άπ' τήν πείνα
νά φάει άπ' αυτά χωρίς νά άμαρτήσει
(ας φάει) γιατί ό ΑΛΛΑΧ είναι
'Επιεικής καί Φιλεύσπλαγχος.

4. Σέ ρωτούν τί
τούς έπιτρέπετε (για τροφή).
λέγε: Σας έπιτρέπονται (όλα)
τά καλά καί νόμιμα πράγματα,
καθώς κι ότι μάθατε
(νά πιάνουν) μέ τόν τρόπο
πού σας υπέδειξε ό ΑΛΛΑΧ,
τά γουμασμένα
κυνηγάρικα ζώα σας.
Τρώτε ό,τι πιάνουν για σας
άφου όμως επικαλεσθήτε
πάνω τους, τό όνομα του ΑΛΛΑΧ
καί νά σέβεστε τόν ΑΛΛΑΧ,
γιατί ό ΑΛΛΑΧ είναι γρήγορος
στούς λογαριασμούς.

5. Σήμερα, σας έπιτρέπονται
(όλα) τά καλά καί νόμιμα πράγματα,
καί ή τροφή τών όπαδών

وَلَكُمْ أَنِخَنِزِيرٍ وَمَا أَهْلَ لَكُمْ
اللَّهُ بِهِ وَالنَّخِيلَةُ وَالْمَوْزَةُ
وَأَلْتَرْتَابَةُ وَالطَّيْحَةُ وَمَا أَكَلَ
أَسْمِعُ إِلَّا مَا ذَكَيْتُمْ وَمَا ذَبَحَ عَلَى
النَّصَبِ وَإِن تَسَفَّيْتُمْ بِالْأَزْلَامِ ذَلِكَم
فِيَوْمٍ

الْيَوْمَ يَسِرَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ
دِينِكُمْ فَلَا تَغْزَوهُمْ وَأَخْشَوْا
يَوْمَ الْكُفْرَ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَنْتُمْ
عَلَيْكُمْ يَمْحَىٰ وَرَضِيَتْ لَكُمْ
الْإِسْلَامَ دِينًا مِّنْ أَرْضِ
عَبْرَ مَنْجَانِيْفٍ لِإِسْرَ فَإِنَّ اللَّهَ
عَزُورٌ رَّحِيمٌ

⑥ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَكُمْ قُلْ
أُحِلَّ لَكُمْ كُلُّ أَلْطَيْبَتٍ وَمَا عَظَتْ
مِنَ الْجِبَارِجِ مَكَلَّيْنِ تَعْلَمُونَهُنَّ
مِنَ عَالَمِكُمْ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا
أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا أَنَّهُ اللَّهُ
عَلَيْهِ وَأَتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعُ
الْحِسَابِ

⑦ الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ كُلُّ أَلْطَيْبَتٍ وَطَعَامُ الَّذِينَ

(5) «'Αλ - Μάιντα»

Τό στάδιο τοῦ Τραπεζιού -
Μεντίνα ἐδάφια: 123Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ
τοῦ Ἐλεήμονα καί Φιλανθρώπου.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Ω! Σεῖς πού πιστεύετε!
Ἐκπληρώστε (δλες)
τίς συμφωνίες σας.

① يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ

Σᾶς ἐπιτρέπονται (γιά τροφή)
ἄλλα τὰ τετράποδα ζῶα,
ἐκτός ἀπό τίς ἀναφερθεῖσες ἐξαιρέσεις,
σᾶς ἀπαγορεύονται τὰ ζῶα
τοῦ κυνηγιοῦ ἐνῶ βρίσκεστε
στίς Ἱερές Περιοχές ἢ
μέ τὰ ρούχα τοῦ προσκυνήματος,
γιατί ἔτσι διατάζει ὁ ΑΛΛΑΧ,
σύμφωνα μέ τό Σχεδίό Του.

أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهْمِهِ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُبَيِّئُ
عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ
يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ

2. Ω! Σεῖς πού πιστεύατε!
Μή παραβιάζετε τήν ἱερότητα
τῶν ἐντολῶν τοῦ ΑΛΛΑΧ
οὔτε τῶν ἀπαράβατων μηνῶν⁴⁶
οὔτε τῶν ζῶων πού φέρνουν γιά Θυσία,
οὔτε τίς ταινίες πού
ὑποδείχνουν τέτοια ζῶα,
οὔτε τόν κόσμο πού συχνάζει
στόν ἀπαράβατο Οἶκο,
ἐπιδιώκοντας τήν γενναιοδορία
καί εὐμένεια τοῦ Κυρίου τους.
Ὅταν ὁμοῦ τελειώσετε τό
προσκύνημα κι ἀπομακρυνθεῖτε
ἀπό τίς ἀπαράβατες Περιοχές
κι ἀπό τὰ ρούχα (χιτῶνια)
τοῦ προσκυνήματος, τότε
μπορεῖτε νά κυνηγήτε, καί
μήν σᾶς κάνει νά παρανομήσετε,
ἢ ἀπέχθεια μερικῶν,
πού σᾶς εἶχαν ἀποκλείσει
ἀπ' τό Ἱερό Ἱέμενος.
Νά βοηθᾶτε ὁ ἕνας τόν ἄλλο
στό καλό ἔργο καί στήν εὐσεβεία,
ἀλλά νά μήν βοηθᾶτε
ὁ ἕνας τόν ἄλλο στήν ἁμαρτία
καί στήν ἐχθρότητα.
Νά σέβετε τόν ΑΛΛΑΧ γιατί
ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι ἀδυστηρὸς
στήν τιμωρία.

② يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِلُّوا
شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا أَسْمَاءَ الْكُحَمَاءِ وَلَا
الْمَدَنَى وَلَا الْقَلْبَدَى وَلَا أَسْمَاءَ الْبَيْتِ
الْحَرَامِ يَتَّبِعُونَ فَضَلًا مِنْ رَبِّهِمْ
وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا
وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاَنُ قَوْمٍ أَنْ
صَدَّقْتُمْ عَنْ النَّسِيءِ أَنْ تَحْرَمَ أَنْ
تَعْتَدُوا وَتَقَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالنَّفَقَاتِ
وَلَا تَقَاوَنُوا عَلَى الْإِنْسِ وَالْعُدُوِّ وَأَقْسُوا
اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

3. Σᾶς ἀπαγορεύεται (γιά τροφή)
τό ψόφιο κρέας, τό αἷμα,

③ حُرْمَتِ عَلَيْكُمْ النَّبَاتِ وَالذَّم

κι είναι ύπεροπτικοί, τότε
 όλους μαζί θά τούς συγκεντρώσει
 μπροστά Του (για άπολογία).

173. Ένώ εκείνοι πού πιστεύουν
 κι άγαθοεργούν θά τούς άνταμείψει
 μέ τόν πρέποντα μισθό,
 έπαυξημένο μέ τή Χάρη Του,
 ενώ εκείνοι πού είναι γεμάτοι
 περιφρόνηση κι ύπεροπτικοί,
 θά τούς βασανίσει
 μέ φοβερά βασανιστήρια,
 κι ούτε θά βρούν, εκτός άπ' τόν ΑΛΛΑΧ,
 άλλον προστάτη ή βοηθό.

174. Ω! Άνθρωποι! Σās έχει έλθει
 στ' αλήθεια πειστική άπόδειξη
 άπ' τόν Κύριό σας.
 Καί σās έχομε στείλει
 τό αληθινό φώς (τό ιερό Κοράνι).

175. Όσοι λοιπόν πιστεύουν στόν ΑΛΛΑΧ
 και κρατιούνται σταθερά σ' Αυτόν,
 θά τούς βάλει νά μπουν
 στό δρόμο τής Εύσπλαχίας Του
 και τής Χάρης, και
 θά τούς οδηγήσει κοντά Του
 άπό έναν ίσο δρόμο.

176. Σέ συμβουλευόνται
 (για μία νόμιμη άπόφαση). Πές:
 'Ο ΑΛΛΑΧ λέει για τό Καλάλα
 (δταν δηλαδή ό ένας ή μία δέν
 έχει ούτε υιό ούτε πατέρα).
 Άν είναι ένας άνδρας πού πέθανε
 άτεκνος κι έχει αδελφή,
 (αδελφή άπό τόν πατέρα του) θά πάρει
 τή μισή κληρονομιά.
 Άν είναι ή γυναίκα πού πέθανε
 άτεκνη, τότε ό αδελφός της
 παίρνει τήν κληρονομιά.
 Άν είναι δύο αδελφές,
 τότε θά πάρουν τά δύο τρίτα
 τής κληρονομιάς.
 Κι άν υπάρχουν αδελφοί
 κι αδελφές, τότε τό μερίδιο
 του άνδρα είναι ίσιο
 μέ τό μερίδιο δύο γυναικών.
 (Μ' αυτό τόν τρόπο) ό ΑΛΛΑΧ
 σās εξηγεί μέ σαφήνεια
 τό νόμο Του, για νά μη
 λαθέυετε, γιατί ή Γνώση
 του ΑΛΛΑΧ είναι άπέραντη.

الْمَكْرُوبُونَ وَمَنْ يَسْتَكْفِرْ عَنْ عِبَادَتِهِ
 وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا

﴿١٧٣﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُم
 مِنْ فَضْلِهِ ؕ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَكْفَرُوا
 وَأَسْتَكْبَرُوا

فَيَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ
 لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

﴿١٧٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ
 مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا

مُبِينًا
 ﴿١٧٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَأَعْلَنُوا

بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَتِهِ فِيهِ
 وَفَضْلٍ وَمَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ

مُسْتَقِيمًا
 ﴿١٧٦﴾ يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي

الْكَلِمَاتِ إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ
 وَلَدٌ وَكَهْوَةٌ فَأَمَّا

رِضْفٌ مِمَّا تَرَكَ وَهُوَ بَرِيءٌ إِنْ لَمْ يَكُنْ
 لَهَا وَالِدٌ فَإِنْ كَانَتَا أَثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا

النِّصْفَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا
 إِثْمَةً رَجُلًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ

حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ بِبَيْنِ اللَّهِ لَكُمْ أَنْ
 تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

δέν θά τούς συγχωρέσει,
ούτε θά τούς καθοδηγήσει
σ' όποιοδήποτε δρόμο,

اللَّهُ يُعَذِّبُ لَهُمْ وَلَا يُهْدِيهِمْ طَرِيقًا

169. έκτός άπ' τό δρόμο
της Κόλασης, όπου για πάντα
θά παραμεινουν.
Για τόν ΑΛΛΑΧ αυτό είναι
τό πιο εύκολο πράγμα.

﴿١٦٩﴾ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

170. ΉΩ! "Ανθρωποι! Σās ήλθε
ό "Απόστολος άπ' τόν Κύριο σας
φέρνοντας την "Αλήθεια.
Πιστέψτε σ' αυτόν.
Είμαι για τό καλό σας.
"Αν όμως δέν πιστέψετε,
όλα πού βρίσκονται
στούς ούρανούς και στή γή
άνήκουν στόν ΑΛΛΑΧ
και ό ΑΛΛΑΧ είναι
Παντογώνωσης και Πάνσοφος.

﴿١٧٠﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ
بِالنُّحَىٰ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَّكُمْ فَإِن
تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

171. ΉΩ! "Οπαδοί της Βίβλου!
Μή κάνετε κατάχρηση
της θρησκείας σας, και μή λέτε
για τόν ΑΛΛΑΧ τίποτε άλλο,
παρά μόνο την αλήθεια.
"Ο Χριστός "Ιησούς, ό γός
της Μαρίας, δέν είναι
περισσότερο από "Αποστόλος
του ΑΛΛΑΧ, κι ό Λόγος Του
πρός τή Μαρίαμ, κι ένα Πνεύμα
άπ' Αυτόν (τόν ΑΛΛΑΧ).
Πιστεύετε λοιπόν στόν ΑΛΛΑΧ
και στούς "Αποστόλους Του
και μή λέτε «Τριάδα».
Παραιτηθείτε,
θά είναι τό καλύτερο για σας.
Γιατί ό ΑΛΛΑΧ είναι Ένας Θεός.
"Ας είναι δοξασμένος.
Μεγάλη ή "Αξιοπρέπιά Του,
πρό παντός άπ' τό να έχει παιδί.
Σ' Αυτόν άνήκουν όσα
βρίσκονται στούς ούρανούς
και στή γή. Κι άρκει ό ΑΛΛΑΧ
για ρυθμιστής τών ύποθέσεων.

﴿١٧١﴾ يَا فِئْتِمِ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوا فِي
دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا النُّحَىٰ
إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ
اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ
مِّنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً ۗ أَنَّهُمْ أَخْبِرًا لَّكُمْ إِنَّمَا
اللَّهُ إِلٰهٌ وَحِدٌ يُسَبِّحُ لَهُ أَنْ يَكُونَ
لَهُ وَلَدٌ ۗ وَلَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ ۗ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا

172. Δέν άπαξιούσε ό Χριστός να
ύπηρετεί και να λατρεύει Τόν ΑΛΛΑΧ
και ούτε οι άγγελιοι έκείνοι
πού τούς προτιμά ό ΑΛΛΑΧ.
"Όσοι περιφρονούν τή λατρεία Του,

﴿١٧٢﴾ لَنْ نَّبْتَدِّعَكَ الْمَسِيحَ أَن
يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةَ

ἀποκαλύψει σέ σένα και
σ' ὅτι ἀποκαλύφθηκε πρὶν
ἀπὸ σένα, και (ἰδιαίτερα) ὄσοι
τακτικά προσεύχονται,
κι ἔλεοῦν, και πιστεύουν στὸν ἈΛΛΑΧ
και στὴν Ἑσχατὴ Μέρα,
σ' ὄλους αὐτοὺς
θά τοὺς δώσουμε λαμπρὴ ἀμοιβή.

الصَّلَاةُ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا

163. **Σ** ἔμπνεύσαμε, καθὼς
ἔμπνεύσαμε τὸν Νῶε και
τοὺς μετὰ ἀπ' αὐτὸν Προφῆτες.
Ἐμπνεύσαμε τὸν Ἀβραάμ,
τὸν Ἰσαήλ, τὸν Ἰσαάκ, τὸν Ἰακώβ
και τίς Φυλές, τὸν Ἰησοῦ,
τὸν Ἰῶβ, τὸν Ἰωνά, τὸν Ἀαρών
και τὸν Σολομῶντα.
Στὸ Δαβίδ δώσαμε τοὺς ψαλμοὺς.

۳۳ • إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا
إِلَى نُوحٍ وَالذِّقْنَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا
إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ وَالْأَنْبِيَاءِ وَعِيسَى وَإِلَى
دَاوُدَ رَبُّوًّا

164. Γιά μερικοὺς Ἀποστόλους
ἔχουμε κι ὄλας διηγηθεῖ
σέ σένα ἀπὸ πρὶν.
Γι' ἄλλους Ἀποστόλους
δέν διηγηθήκαμε σέ σένα.
Στὸν Μωϋσῆ ὁ ἈΛΛΑΧ
μίλησε ἀπ' εὐθείας.

۳۴ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ
وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ
اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا

165. Ὑπῆρξαν Ἀπόστολοι
πού ἔδωκαν καλές εἰδήσεις,
καθὼς κι ἀπειλές, ὥστε
οἱ ἄνθρωποι, ἔπειτα
ἀπ' τὴν ἀποστολὴ τῶν Ἀποστόλων,
νά μὴν βρίσκουν προφάσεις
ἀπεναντι στὸν ἈΛΛΑΧ και ὁ ἈΛΛΑΧ
εἶναι Παντοδύναμος και Πάνσοφος.

۳۵ رُسُلًا بُشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ
لَسَلَّا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ
الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيمًا حَكِيمًا

- 166 **Κ**ι ὄμως ὁ ἈΛΛΑΧ ὁμολογεῖ
ὅτι ἡ ἀποκάλυψη πού σοῦ ἐστάλη,
σοῦ τὴν ἔχει σταλεῖ ἐμπνεόντάς σε
ἀπ' τὴ δικὴ Του γνώση,
κι οἱ ἄγγελοι εἶναι μάρτυρες.
Ἡ μαρτυρία ὄμως τοῦ ἈΛΛΑΧ
εἶναι ἀρκετὴ.

۳۶ لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ
أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ وَاللَّيْلَةَ يَنْشُدُونَ
وَكُنْ بِاللَّهِ شَهِيدًا

167. Ὅσοι ἦταν ἄπιστοι
κι ἐμπόδισαν τὸν κόσμο
ἀπ' τὸν δρόμο τοῦ ἈΛΛΑΧ
ἔχουν πράγματι ἀπομακρυνθεῖ
μακριά πολὺ μακριά ἀπ' τὸ Δρόμο.

۳۷ إِنَّمَا الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُوا عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا

168. Ὅσοι ἦταν ἄπιστοι
κι ἀδίκησαν, ὁ ἈΛΛΑΧ

۳۸ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَكُنْ

μιά σοβαρή ψεύτικη κατηγορία.
(συκοφαντία),

بَيَّنْتَنَا عَظِيمًا

157. Γιατί ακόμη καυχήθηκαν:
«Φοβηθήσαμε τόν Χριστό Ἰησοῦ,
τό παιδί τῆς Μαρίας,
τόν Ἀπόστολο τοῦ ΑΛΛΑΧ».
Κι ὅμως δέν τόν σκότωσαν,
κι οὔτε τόν σταύρωσαν,
ἀλλ' ἔτσι φαίνεται σ' αὐτούς.
Ἐκείνοι ὅμως πού εἶχαν
διαφορετική γνώμη (πού
διαφώνησαν) σ' αὐτό (τό θέμα),
εἶναι γεμάτοι ἀμφιβολίες,
γιατί δέν γνωρίζουν (θετικά),
ἀλλά μόνο εἰκασίες ἀκολουθοῦν,
καί μιά βεβαιότητα
ὅτι δέν τόν σκότωσαν,

﴿٥٧﴾ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى
ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ
وَمَا صَلَبُوهُ وَلَا كُنْ شَيْئًا لَهُمْ وَإِنَّ
الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ
مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا
قَتَلُوهُ يَقِينًا

158. ἀλλά ὁ ΑΛΛΑΧ τόν σήκωσε
ψηλά κοντά Του,
(τόν πήρε σ' ἓνα μέρος
πού νά μὴν μποροῦν
οἱ ἐχθροί νά τόν βροῦν)
γιατί εἶναι Πανίσχυρος καί Σοφός,

﴿٥٨﴾ بَل رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ
وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

159. καί δέν ὑπάρχει κανεῖς
ἀπ' τούς ὀπαδοῦς τῆς Βίβλου
πού νά πεθαίνει χωρίς νά πιστέψει
ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ἀνθρώπος,
καί τήν Ἡμέρα δέ τῆς κρίσης
θά εἶναι μάρτυρας ἐναντίον τους,

﴿٥٩﴾ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِمْ وَكَيُؤْمَرُ
الْقِيَامَةَ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا

160. Καί γιά τήν ἀδικία
(τῶν Ἑβραίων), πού
παραπλάνησαν τούς ἄλλους,
ἀπαγορεύσαμε γι' αὐτούς μερικά
ἀπ' τά ὄμορφα καί ὕγινα (φαγητά)
πού πρὶν τούς ἦταν (ἐπιτρεπτά),
γιατί ἐμπόδισαν πολλούς
ἀπό τό Δρόμο τοῦ ΑΛΛΑΧ,

﴿٦٠﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ هَادُوا
حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ
وَبَصَدْنَا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا

161. καί δέχτηκαν τήν
τοκογλυφία, παρ' ὅλο πού
τούς ἦταν ἀπαγορευμένη,
καί καταβρόχθησαν παράνομα
τίς περιουσίες τοῦ κόσμου.
Ἐμεῖς ἔχουμε προετοιμάσει,
γιά ὄσους ἀπ' αὐτούς εἶναι
ἄπιστοι, μιά ἀβάσταχτη
στούς πόνοους τιμωρία.

﴿٦١﴾ وَأَخَذْنَاهُمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ
وَآكَلْنَاهُمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبُخْلِ وَأَعْتَدْنَا
لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

162. **¶** σοι ὅμως ἀπ' αὐτούς,
πού τά θεμέλια τῆς γνώσης τους
εἶναι σταθερά, κι οἱ πιστοί
πιστεύουν σ' ὅ, τι ἔχουμε

﴿٦٢﴾ لَكِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ
وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
وَمَا أَنْزَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ وَالْقَابِلِينَ

Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶνα
Πολυεὐπλαχνος, Πολυεπιεικῆς.

رَجِيمًا

153. Σὲ ρωτᾶνε
οἱ ὄπαδοί τῆς Βίβλου καί
θά σοῦ ζητοῦν νά τοὺς φέρεις
ἓνα Βιβλίο ἀπ' τόν οὐρανόν.
Ρώτησαν καί τόν Μωϋσῆ
γιά ἓνα πιό μεγάλο (θαῦμα),
ὅταν τοῦ εἶπαν:
«Δεῖξε μας τόν ΑΛΛΑΧ
πρόσωπο μέ πρόσωπο».
Συσκοτίστηκαν τότε
ἀπ' τό κεραυνό
καί τόν κρότο τῆς βροντῆς,
γιά τήν ἀναϊδαίά τους.
Ἔπειτα πῆραν τό μοσχάρι
καί τό λάτρευαν,
παρ' ὅλα τά καθαρά Σημεῖα
πού φάνηκαν σ' αὐτούς.
Τοὺς συγχωρήσαμε ὅμως
καί δώσαμε στόν Μωϋσῆ
φανερὰ δείγματα ἐξουσίας.

۱۵۳ ﴿بَسْمَلِكَ أَهْلِ الْكِتَابِ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ
كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى
أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرًا
فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةَ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ أَخَذُوا
الْحَصَلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ الْبَيِّنَاتُ
فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَإِنَّكَ مُوسَى سُلْطَانًا
بُرِيدًا

154. Καί γιά νά δώσουν
τή συμφωνία τους,
ὑψώσαμε πάνω τους
τό ὄρος (Τοῦ Σινά) καί εἶπαμε:
«Νά μπεῖτε ἀπ' τήν πόρτα σκυφτοί,
μέ ταπεινοφροσύνη»,
καί τοὺς παραγγείλαμε:
«Μή παραβεῖτε τό Σάββατο»
καί πῆραμε ἀπ' αὐτούς
ἀποφασιστική συνθήκη.

۱۵۴ ﴿وَرَفَعْنَا قَوْمَهُمُ الطُّورَ بِمِثْقَالِ
وَقَلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقَلْنَا لَهُمْ
لَا تَعْبُدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا
عَلِيمًا

- 155 (Τοὺς βλαστημήσαμε κι τιμωρήσαμε)
γιατί παραβίασαν
τή συνθήκη τους, ἀρνήθηκαν
τά σημεῖα τοῦ ΑΛΛΑΧ καί σκότωσαν,
χωρίς λόγο τοὺς Προφήτες,
κι εἶπαν: «Οἱ καρδιές μας
εἶναι τό περικάλυμμα
(πού προφυλάγει τίς ἐντολές σας)
Ἄ ΑΛΛΑΧ ὅμως γιά τήν ἀπιστία τους
αὐτή, σφράγισε τίς καρδιές τους
κι αὐτοί πολὺ σπάνια πού πιστεύουν
(πολύ λίγοι
εἶναι ἐκεῖνοι πού πιστεύουν),

۱۵۵ ﴿فَمَا نَفِضْنَاهُمْ مِثْقَالَ حَبِّ خَمِيرٍ
بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَالَهُمُ الْآيَاتُ بَعْضٌ حَرِّ
وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا
بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

156. Γιατί κι ἀρνήθηκαν τήν Πίστη
κι εἶπαν γιά τή Μαριάμ
(τή μητέρα τοῦ Ἰησοῦ)

۱۵۶ ﴿وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ

Τότε όλοι αυτοί θα βρεθούν
μέ τους πιστούς.
Και πολύ σύντομα ο ΑΛΛΑΧ
θα χαρίσει στους πιστούς
άμοιβή άπεριόριστης άξιας.

147. Τι μπορεί να κερδίσει
ο ΑΛΛΑΧ με τά βάσανά σας,
έφ' όσον έστε ευγνώμονες
και πιστευτές; 'Αντίθετα.
'Ο ΑΛΛΑΧ είναι πού γνωρίζει
τίς καλές πράξεις,
κι είναι Παντογνώστης.

148. **□** ΑΛΛΑΧ δέν αγαπά
νά διαδίδεται τό κακό
σέ δημόσιες όμιλίες,
έκτός άπ' αυτό
πού του έχει γίνει άδικία.
Γιατί ο ΑΛΛΑΧ είν' Έκείνος
πού τά βλέπει κι όλα τ' άκούει.

149. Κι άν διαδίδετε
τήν καλή πράξη,
ή τήν άποκρύπτετε,
ή συγχωρείτε τό κακό,
ο ΑΛΛΑΧ στ' άλήθεια
συγχωρεί τίς άμαρτίες
κι έχει δύναμη (στήν εκδίκαση
των πνευματικών άξιών.)

150. Όσοι άρνούνται τόν ΑΛΛΑΧ
και τους 'Αποστόλους Του,
κι όσοι προσπαθούν
νά ξεχωρίσουν τόν ΑΛΛΑΧ
άπ' τους 'Αποστόλους Του,
λέγοντας: «Πιστεύουμε
σ' όρισμένους κι άρνιόμαστε
άλλους», και θέλουν άκόμη
νά πάρουν μία μέση πορεία,

151. αυτοί είναι στ' άλήθεια οι άπιστοι
κι έχουμε έτοιμάσει γι' αυτούς
μία έξευτελιστική τιμωρία.

152. Όσοι όμως πιστεύουν
στόν ΑΛΛΑΧ και
στός 'Αποστόλους Του,
και δέν ξεχωρίζουν κανένα
— ανάμεσά τους — σ' αυτούς
θά δώσουμε
τήν άμοιβή τους.

الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ
الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا

﴿١٤٧﴾ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَدَائِكُمْ إِن شَكَرْتُمْ
وَأَمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا

﴿١٤٨﴾ • لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوْءِ مِنَ
الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ
سَمِيعًا عَلِيمًا

﴿١٤٩﴾ إِن تُبَدُوا خَيْرًا أَوْ تُخَفَوْهُ أَوْ تَعْفُوا
عَنْ سُوءِ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَافِيًا قَدِيرًا

﴿١٥٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ
وَيُرِيدُونَ أَن يُفْسِقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ
وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ
وَيُرِيدُونَ أَن يُخْذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا

﴿١٥١﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا
وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا

﴿١٥٢﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ
وَلَمْ يُفْسِقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ
يُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَافِيًا

141. κι εἴν' ἐκεῖνοι ποῦ
σᾶς παραμονεύουν.
Ἐὰν ὁ ΑΛΛΑΧ
σᾶς ἔχει χαρίσει μιά νίκη, λένε:
«Μήπως κι ἐμεῖς δέν εἴμαστε
μαζί σου;» Ἐὰν ὁμοῦς ἡ τύχη
εὐνοήσει τοὺς ἄπιστους,
λένε σ' αὐτοὺς:
«Μήπως δέν σᾶς προστατέψαμε
σᾶς ὑπερασπίσαμε
ἐναντία στοὺς πιστοὺς;»
Ἐὰν ὁ ΑΛΛΑΧ ὁμοῦς κατὰ τὴν Μέρα
τῆς Κρίσης θά δικάζει ἀνάμεσά σας,
καί ποτέ δέν θά ἐπιτρέψει τὴν νίκη
τῶν ἄπιστων κατὰ τῶν πιστῶν.

142. **Θ** Ἰ ὑποκριτὲς νομίζουν
ὅτι ἐξαπατοῦν τὸν ΑΛΛΑΧ.
Ἐκεῖνος ὁμοῦς ματαιώνει
τὴν ὑποκρισία τους.
Κι ὅταν σηκώνονται γιὰ προσευχή,
σηκώνονται μὲ τεμπελιά
καί προσεύχονται μόνο καί μόνο
γιὰ ἐπίδειξη μπροστὰ στόν κόσμο.
Κι δέν ἀναφέρουν τὸν
ΑΛΛΑΧ παρά ἐλάχιστα.

143. Καί ταλαντεύονται
κι οὔτε εἶναι μὲ τὴ μία ομάδα,
κι οὔτε μὲ τὴν ἄλλη.
Ἐποῖον ὁμοῦς ὁ ΑΛΛΑΧ παραπληήσει
ποτέ δέν θά βρεθεῖ
γι' αὐτὸν ὁ ἴσιος δρόμος.

144. ὦ! Σεῖς ποῦ πιστεύσατε!
Μὴ παίρνετε γιὰ φίλους
τοὺς ἄπιστους κι ὄχι τοὺς πιστοὺς.
Μήπως θέλετε νὰ προσφέρετε
στόν ΑΛΛΑΧ μιά φανερὴ ἀπόδειξη
ἐναντίον σας;

145. Οἱ ὑποκριτὲς θά βρεθοῦν
στά τρίσβαθα τῆς φλογερῆς
Κόλασης, χωρὶς νὰ βρεθεῖ
γι' αὐτοὺς κανένας βοηθὸς

146. ἐκτός ἀπ' ἐκείνους
ποῦ μετάνοισαν, καί
διόρθωσαν τὴ συμπεριφορὰ τους
καί προσηλώθησαν σταθερά
στόν ΑΛΛΑΧ κι ἐξάγεισαν
τὴν πίστη τους, ὅπως θέλει ὁ ΑΛΛΑΧ.

۱۴۱) الَّذِينَ يَتَرَفَعُونَ كُفْرَهُمْ فَإِنْ كَانَ
لَكُمْ فِتْنَةٌ مِنْ اللَّهِ قَالُوا لَمْ نَكُنْ
مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ
قَالُوا لَمْ نَنصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَنَمْنَعُكُمْ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ
الْقِسْمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا

۱۴۲) إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَدِعُونَ اللَّهَ
وَهُوَ خَدِيعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ
قَامُوا كَسَالَى إِهْرَاقُونَ التَّاسِ
وَلَا يَنْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا

۱۴۳) مَذْبُوحِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا
إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ
فَلَنْ يَجِدَ
لَهُ سَبِيلًا

۱۴۴) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخْذُوا
الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ
أُرِيدُونَ أَنْ يُجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا
مُبِينًا

۱۴۵) إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ
مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا

۱۴۶) إِلَّا الَّذِينَ نَالُوا بِأَسْلُوبِهِمْ وَأَعْتَصَمُوا
بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَئِكَ مَعَ

136. Ω! Σεις πού πιστένατε!
Πιστένατε στον ΑΛΛΑΧ και
τόν 'Απόστολό Του
καί στό Κοράνιο πού έχει
στείλει στόν 'Απόστολό Του, και
στά βιβλία πού έχει στείλει
κάτω προηγουμένως
σ' όσους ήλθαν πριν άπ' αυτόν.
Κι όποιος άρνεϊται τόν ΑΛΛΑΧ,
τούς άγγελους Του,
τά βιβλία Του,
τούς 'Αποστόλους Του και
τή Μέρα τής Κρίσης,
έχει παραπλανήσει μακριά
πολύ μακριά, στήν πλάνη.

﴿١٣٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَٱلْكِتَآبِ ٱلَّذِي نَزَّلَ عَلَيَّ رُسُومِهِ
وَٱلرَّسُولِ ٱلَّذِي أُنزِلَ مِن قَبْلُ
وَمن يَكْفُرْ بِٱللَّهِ وَمَلَآئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ
وَرُسُلِهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْآخِرِ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

137. Σοι πιστέναν
κι έπειτα έγιναν άπιστοι,
κι έπειτα πάλι πιστέναν και
πάλι έγιναν άπιστοι,
και βυθίστηκαν περισσότερο
στήν άπιστία, ό ΑΛΛΑΧ
δέν θά τούς συγχωρέσει,
ούτε θά τούς όδηγήσει
στόν ίσιο δρόμο.

﴿١٣٧﴾ ۞ إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا
ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَزَادُوا كُفْرًا لَّەۤى كَيْفَ ٱللَّهُ
لِيُعَذِّبَ ٱلْمُنَافِقِينَ ۗ وَٱللَّهُ عَذَابًا سَعِيدًا

138. Προάγγειλε στους ύποκριτές
ότι θά τιμωρηθούν
μέ άνυπόφορα βασανιστήρια,

﴿١٣٨﴾ ۞ بَشِّرِ ٱلْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

139. και πού παίρνουν, ός φίλους τους,
τούς άπιστους κι όχι τους πιστούς.
Μήπως ζητούν άπ' αυτούς
τή προστασία;
(κάνουν λάθος),
γιατί πῶσα προστασία
άνηκει στόν ΑΛΛΑΧ.

﴿١٣٩﴾ ۞ ٱلَّذِينَ يَحْتَدُونَ ٱلْكَافِرِينَ ءَأُولِيَآءَ
مِن دُونِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ءَأَتَّبِعُونَ عِندَهُمُ ٱلْعِزَّةَ
فَإِنَّ ٱلْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا

140. Σῆς άποκάλυψε άκόμη
στό Βιβλίο, ότι άν άκούσετε
τά κορανικά έδάφια του ΑΛΛΑΧ,
νά άρνούνται και νά
είρωνεύονται (έκ μέρους
των άπίστων) τότε μή κάθεστε
μαζί τους, μέχρι νά αλλάξουν
τό θέμα τής συζήτησης.
'Αν δέν τό κάνετε, τότε είστε
όμοιοι μ' αυτούς.
'Οπωσδήποτε ό ΑΛΛΑΧ
θά συγκεντρώσει
τούς ύποκριτές κι τούς άπιστους
πού είρωνεύονται τήν Πίστη,
όλους μαζί στήν Κόλαση,

﴿١٤٠﴾ ۞ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي ٱلْكِتَآبِ
أَنَ ءِذَا سَمِعْتُمْ ءَايَةَ ٱللَّهِ يَكْتُمُ بِهَا
وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ
حَتَّىٰ تَخْرُجُوا فِي حَدِيثِ غَيْرِهِمْ ءَأَتَّكُمُ إِذًا
مِّثْلَهُمْ ءَإِنَّ ٱللَّهَ جَامِعُ ٱلْمُنَافِقِينَ
وَٱلْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا

131. **Σ** τόν ΑΛΛΑΧ ἀνήκουν ὅσα βρίσκονται στοὺς οὐρανοὺς καὶ στὴ γῆ. Διατάξαμε αὐτοὺς πού πρὶν ἀπ' σᾶς δώσαμε τὸ Βιβλίο καὶ σέ σᾶς τοὺς ἴδιους, (ὦ! Μουσουλμάνοι) νά σέβεστε τόν ΑΛΛΑΧ. Ἐάν ὁμως τὸν ἀρνηθεῖτε, μάθετε ὅτι στὸν ΑΛΛΑΧ ἀνήκουν ὅσα βρίσκονται στοὺς οὐρανοὺς καὶ στὴ γῆ, κι εἶναι Πλοῦσιος καὶ Δοξασιμένος.

﴿١٣١﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِكَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُفْرُوكُمْ
قَاتِنٌ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا

132. Στὸν ΑΛΛΑΧ ἀνήκουν ὅσα βρίσκονται στοὺς οὐρανοὺς καὶ στὴ γῆ. Ἄρκει νά εἶναι ὁ ΑΛΛΑΧ ὁ πάντων Προστάτης.

﴿١٣٢﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

133. Ἐάν ὁ ΑΛΛΑΧ θέλει νά σᾶς ἐξοντώσει ὡς ἄνθρωποι, καὶ νά πλάσσει ἄλλους θά τὸ ἔκανε. Καὶ ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι ἰκανὸς νά κάνει αὐτό.

﴿١٣٣﴾ إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ أَهْلَهَا النَّاسِ
وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا

134. Ἐάν κάποιος ζητᾷ μιὰ ἀμοιβή σ' αὐτὴ τῆ ζωῆ, μόνο κοντά στὸν ΑΛΛΑΧ εἶναι ἡ ἀμοιβή καὶ σ' αὐτό τὸ κόσμο καὶ στὸν Μελλοντικό. Καὶ ὁ ΑΛΛΑΧ ἀκούει καὶ βλέπει τὰ πάντα.

﴿١٣٤﴾ مَنْ كَانَ مُرِيدًا تَوَّابِ الدُّنْيَا
فَعِنْدَ اللَّهِ تَوَّابِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

135. **Q**! σεῖς πού πιστέψατε! Νά σταθεῖτε σταθερά στό δίκαιο. Ἡ μαρτυρία σας νά εἶναι ἐντελῶς γιὰ τόν ΑΛΛΑΧ κι ἂν πρόκειται, νά εἶναι ἐναντίο στὸν ἑαυτό σας, ἢ ἐναντία στοὺς γονεῖς καὶ τοὺς συγγενεῖς σας, εἴτε εἶναι πλοῦσιος, ἢ φτωχός. Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι πρόθυμος νά τοὺς προστατέψει καὶ τοὺς δύο (στὴν μαρτυρία). Νά μὴν παρασύρεστε ἀπ' τὰ πάθη τῆς καρδιάς σας, μὴ τυχόν παρεκτραπέτε. Κι ἂν διαστρέφετε τὸ δίκαιο, ἢ ἀρνεῖστε νά τὸ κάνετε, μάθετε, ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι καλὰ πληροφορημένος γιὰ τίς πράξεις σας.

﴿١٣٥﴾ * يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ
بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ
أَوْ آلُوَيْدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا
فَأَلْفَ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ
أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَّوْا أَوْ تُعْرَضُوا فَإِنَّ اللَّهَ
كَانَ يَمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

127. Σοῦ ζητοῦν (ὁ Μωχάμεντ)
 ὁδηγίες γιά τίς γυναῖκες, πές:
 'Ο ΑΛΛΑΧ σᾶς δίνει τίς ὁδηγίες Του
 γι' αὐτές. Καί γιά τίς προηγούμενες
 ὁδηγίες ποῦ ἔχετε διαβάσει στό Βιβλίο
 σχετικά μέ τίς ὀρφανές
 γυναῖκες, ποῦ σ' αὐτές δέν δίνετε
 ὅ,τι εἶναι γραμμένο
 (διορισμένο ὡς δικαιοσύνη τους)
 κι ἀκόμη δέν θέλετε,
 νά παντρευτεῖτε⁴⁵, καθώς ἐπίσης
 ὅσον ἀφορᾶ τά παιδιά
 ποῦ εἶν' ἀδύνατα καί
 καταδυναστευόμενα.
 Νά συμπεριφερθεῖτε δίκαια μέ τοῦς
 ὀρφανούς, κι ὅ,τι καλὸ κάνετε
 ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι γνώστης αὐτοῦ.

﴿١٢٧﴾ وَيَسْئَلُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ
 يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُنَالُ عَلَيْكُمْ فِي
 الْكِتَابِ فِي يَتَىٰ النِّسَاءِ الَّتِي
 لَا تُوْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَرَغْبُونَ أَنْ
 تَنْكِحُوهُنَّ وَاللَّاتُكْضَمِينَ مِنَ الْوَالِدِينَ وَأَنْ
 تَقُولُوا لَيْسَ لَنَا بِالْقِسْطِ وَمَا نَفْعَلُوا
 مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا

128. **K**ι ἂν μιά σύζυγος φοβᾶται
 τὴν κακομεταχείριση
 ἢ τὴν ἐγκατάλειψη
 τοῦ ἀνδρα της δέν σφάλουν τότε
 ἂν συμβιβασθοῦν μεταξύ τους φιλικά.
 'Ο συμβιβασμὸς εἶν' ἡ καλύτερη
 πράξη (στά ἀνδρόγυνα).
 Ἡ φιλαργυρία εἶναι
 ἔμφυτη στὶς ψυχές τῶν ἀνθρώπων.
 Ἄν κάνετε τὸ καλὸ
 καί τά καθήκοντά σας
 πρὸς τὸν ΑΛΛΑΧ
 (θά ἀνταμειφθεῖτε)
 γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι
 ἀπόλυτα καλὰ πληροφορημένος
 γιά ὅ,τιδήποτε κάνετε,

﴿١٢٨﴾ وَإِنْ أَمْرًا خَافَ مِنْ بَعْضِ أَسْرَارِ
 أَوْ إِعْرَاضًا
 فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصِلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا
 وَالصُّلْحُ خَيْرٌ
 وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسَ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا
 فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

129. ἀκόμα κι ἂν τοῦτο
 εἶν' ἡ πιὸ βαθεῖα σας ἐπιθυμία,
 ποτέ δέν θά μπορέσετε
 νά εἰστε δίκαιοι (στά αἰσθήματα)
 ἀνάμεσα στὶς γυναῖκες σας!
 Μὴν ἀπομακρύνετε
 ἀπὸ μιά γυναῖκα ὀλεσδιόλου
 ἀφηνοντάς την παραμελημένη
 (οὔτε παντρεμένη οὔτε χωρισμένη).
 Ἄν συμπεριφερθεῖτε δίκαια καί εὐσεβῶς
 ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Πολυεπιεικής,
 Πολυεὐσπλαχνοῦς.

﴿١٢٩﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ
 وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمَيْلِ فَذَرُوهُنَّ
 كَالْمَصْلُوقَاتِ وَإِنْ تَصِلُوا نُصْلًا وَمُسْتَقِيمًا
 فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا

130. Ἄν ὁμως κι οἱ δύο
 χωρίσουν ὁ ΑΛΛΑΧ
 θά πλουτίσει ἄφθονα καί
 τοῦς δύο ἀπ' τὰ πλοῦσια
 ἀγαθὰ Του. Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ
 εἶναι ἀπέραντα Σοφός.

﴿١٣٠﴾ وَإِنْ يَفْرَقَا يَغْنِ اللَّهُ كِلَا مِنْ سَعْيِهِ
 وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا

Οι ύποσχέσεις του
δμως είναι άπατηλές.

الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

121. Αυτοί (πού ακολουθούν τον σατανά)
έχουν τη κόλαση κατοικία κι απ' εκεί
δέν θά βρουν δρόμο διαφυγής.

﴿١١﴾ أُولَئِكَ مَاؤُنْهَ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ
عَنْهَا مَخْرَجًا

122. Έκείνοι πού πίστεψαν
κι έκαναν τις καλές πράξεις,
θά τους εισάγουμε
σέ Κήπους, πού κάτω τους
τρέχουν ποτάμια,
δπου θά παραμείνουν για πάντα.
'Η ύπόσχεση του ΑΛΛΑΧ
είναι ή άληθινή.
Πιός λόγος είναι πιό άληθινός
άπ' του ΑΛΛΑΧ τό λόγο;

﴿١٢﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
سُدُّ حُلَاهُمْ جَنَّتْ نَجْوَىٰ مِن قَحْطِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ
مِنَ اللَّهِ قِيلًا

123. 'Η ευτυχία της Μέλλουσας Ζωής
δέν είναι μέ τις επιθυμίες σας
ουτε μέ τις επιθυμίες τών
όπαδών του Βιβλίου.
'Οποιος κάνει τό κακό
θ' άνταμειφθει άνάλογα, κι ουτε
θά βρεί για τόν έαυτό του προστάτη
ή βοηθό εκτός άπ' τόν ΑΛΛΑΧ.

﴿١٣﴾ لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ
الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَىٰ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ
مِن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

124. Κι όποιος κάνει τις καλές πράξεις
είτε άνδρας είναι είτε γυναίκα,
κι είναι πιστός αυτοί θά μπουν
στόν Παράδεισο κι ουτε θά άδικηθούν
για ένα Ναγκρι⁴⁴.

﴿١٤﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ
أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَبْرًا

125. Καί όποιος έχει
καλύτερη θρησκεία,
άπ' εκείνον πού καθυπέταξε
τό πρόσωπό του (τόν έαυτό του)
στόν ΑΛΛΑΧ,
κάνοντας τό καλό,
κι ακολουθει
τή θρησκεία του 'Αβραάμ,
στρέφοντας πρός τήν άλήθεια.
καί ο ΑΛΛΑΧ
πήρε τόν 'Αβραάμ ως
άγαπημένο φίλο Του.

﴿١٥﴾ وَمَنْ أَحْسَنَ دِينًا تِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ
لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا

126. Στόν ΑΛΛΑΧ άνήκουσ
δσα βρίσκονται στούς ουρανούσ
καί στή γή.
'Η γνώση κι ή δύναμή Του
περιέχουν όλο τό σύμπαν.

﴿١٦﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا

θά τοῦ δώσουμε
ἀμοιβή μεγάλης ἀξίας.

نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

115. Κι ὁποῖος ἀντὶλεῖ (ἀπειθεῖ)
τόν Ἀπόστολο, μετά
τῆ καθοδήγηση πού φανερά
τοῦ ἀποκαλύφθηκε, κι ἀκολουθήσει
ἄλλο δρόμο ἐκτός ἐκείνου
τῶν πιστῶν, θά τόν ἐγκαταλείψουμε
στό δρόμο πού διάλεξε.
Τί ἄθλιο τέλος!

۱۱۵ وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ
مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ
الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ
وَنُضَلِّهِمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

116. **9** ΑΛΛΑΧ δέν συγχωρεῖ
τ' ἁμαρτήματα ἐκείνου πού
πιστεύει σέ ἄλλους θεούς
συνέταιρους μ' Αὐτόν.
Συγχωρεῖ ὁμως γιά ὁποιον θέλει
ἄλλες ἁμαρτίες ἐκτός ἀπ' αὐτό.
Κι ὁποῖος πιστεύει σ' ἄλλο θεό
μαζί μέ τόν ΑΛΛΑΧ ἔχει
παραστρατήσει μακριά πολύ μακριά.

۱۱۶ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ
وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ
بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلًّا عَظِيمًا

117. Οἱ εἰδωλολάτρες, ἐγκαταλείποντάς Τον,
δέν ἐπικαλοῦνται στή λατρεία τους
παρά μόνο εἰδωλα
(μέ γυναικεία ὀνόματα).
Δέν λατρεύουν παρά τόν
σατανά, τόν ἐπίμονο ἀντάρτη.

۱۱۷ إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِي إِلَّا إِنْسًا
وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا

118. πού ὁ ΑΛΛΑΧ τόν καταράστηκες,
κι ἐκεῖνος Τοῦ εἶπε:
«Θά πάρω ἓνα ὀρισμένο μέρος
ἀπ' αὐτοῦ πού σέ λατρεύουν, ὀπωσθήποτε»

۱۱۸ لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ
عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا

119. «θά τοὺς παραπλανήσω
καί θά δημιουργήσω σ' αὐτοῦς
ψεύτικους πόθους,
θά τοὺς διατάξω νά κόβουν
τ' αὐτιά ἀπ' τά κοπάδια τῶν ζώων,
καί θά τοὺς παραγγεῖλω
νά παραμορφώσουν τή σωστή φύση
πού δημιουργήθηκε ἀπ' τόν ΑΛΛΑΧ»
Κι ὁποιοσδήποτε
ἀρνουέμενος τόν ΑΛΛΑΧ,
παίρνει τόν σατανά γιά σύντροφο, τότε
θά πάθει (ὀποφέρει)
τῆ φανερῆ ἀπώλεια.

۱۱۹ وَلَا ضَلَّاهُمْ وَلَا خَلَقْنَاهُمْ
وَلَا مَرَرْنَاهُمْ فَلَيْبَتِكُمْ
مَا أَزَانَ الْأَنْفَعُمْ وَلَا مَرَرْنَاهُمْ
فَلْيَعْيُرْنَ خُلُوقَ اللَّهِ وَمَنْ يَخْتَرِ
الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ
خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا

120. Ὁ σατανάς δίνει σ' αὐτοῦς
ὀπιοσχέσεις, καί
τοὺς δημιουργεῖ ψεύτικους πόθους.

۱۲۰ يَسُدُّهُمْ وَتِيهِمْ وَمَا يَعْلَمُ

κατά τήν Ἡμέρα τῆς Κρίσης, καί ποιός
θά εἶναι ὁ ἀντικαταστάτης τους;

وَكَيْلًا

110. Ὅποιος κάνει τὸ κακό (γιά τοὺς ἄλλους)
ἢ ἀδικεῖ τὸν ἑαυτό του
κι ἔπειτα ἐπιζητεῖ τὴ συγγνώμη
τοῦ ΑΛΛΑΧ, τότε θά Τὸν βρεῖ
Πολυεπεικῆ, Πολυεὐσπλαχνο.

۱۱۰ وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ
نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ
عَافِيًا رَحِيمًا

111. Κι ὅποιος κάνει τὴν ἁμαρτία τὴν κάνει
σὲ βάρος τοῦἑαυτοῦ του.
Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι
Πανγνώστης καί Πάνσοφος.

۱۱۱ وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ
عَلَى نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

112. Καί ὅποιος κάνει
ἓνα σφάλμα ἢ μιὰ ἁμαρτία καί
στή συνέχεια τὴν πετάζει
πάνω σὲ κάποιον ἄλλο ἄθῳ,
τότε θά ἐπωμιστεῖ τίς συνέπειες
τῆς συγκοφαντίας καί
τῆς ὀλοφάνερης ἁμαρτίας.

۱۱۲ وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ لُثْمًا ثُمَّ
يَرَىٰ بِهِ بَرِيئًا فَغَدَا حَتَّىٰ بُنْتِنًا
وَأُثْمًا

113. **Κ**ι ἂν δέν δέ προστάτεue
ἢ Χάρη κι ἡ Εὐσπλαχνία
τοῦ ΑΛΛΑΧ
χωρίς ἀμφιβολία,
μιὰ ομάδα ἀπ' αὐτοῦ
θά ἐπιτύχει νά
σέ καθοδηγήσει στήν πλάνη.
Στήν πραγματικότητα ὁμοι
μόνο τὸν ἑαυτόν τους
ἀποπλάνησαν, χωρίς
νά σέ βλάψουν σέ τίποτα.
Καί ὁ ΑΛΛΑΧ
σοῦ ἔστειλε κάτω
τό Βιβλίο καί τὴ σοφία
καί σοῦ δίδαξε ὅ,τι
πρὶν δέν γινώριζες. Κι ἦταν
μεγάλη ἡ Χάρη
τοῦ ΑΛΛΑΧ σέ σένα.

۱۱۳ وَوَلَا فَضْلَ اللَّهِ عَلَيْكَ
وَرَحْمَتُهُ لَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ
أَن يَضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا
أَنفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ
وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ
فَضْلَ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا

114. Δέν ὑπάρχει τίποτε καλό
σὲ πολλά νιθυρίσματα τους
ἐκτός ἂν κάποιος προτρέπει
τὴν χορήγηση ἐλεημοσύνης
ἢ μιᾶς καλῆς πράξης
ἢ τῆς συμφυλίωσης ἀνάμεσα
στοὺς ἀνθρώπους.
Καί ὅποιος κάνει αὐτὸ
μὲ σκοπὸ νά ἐπιτύχει
τὴν εὐαρέσκεια τοῦ ΑΛΛΑΧ,

۱۱۴ • لَأَخِيرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ
إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ
إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذَلِكَ أُبْقِيَآءَ مَرْضَاكِ اللَّهُ فَسَوْفَ

Ξαναπροσευχηθείτε κανονικά.
Γιατί ή προσευχή είναι έντολη
για τούς πιστούς σέ τακτές ώρες.

كَانَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا
مَوْفُوتًا

104. Ἄν πονάτε ἀπό τόν πόλεμο
μη χαλαρώσετε τήν καταδίωξη
τοῦ ἐχθροῦ, γιατί κι αὐτοί
πονάνε ἀπ' τῆς ἴδιας
ὄπως καί σεις.
Κι ἐνῶ ἐσεῖς ἔχετε ἐλπίδα γιά βοήθεια
καί ἀνταμοιβή ἀπ' τόν ἈΛΛΑΧ
ἐκείνοι δέν τήν ἔχουν.
Κι ὁ ἈΛΛΑΧ εἶναι
Παγγνώστης καί Σοφός.

﴿١٠٤﴾ وَلَا يَسْأَلُونَ فِي أَسْئَلَتِهِ الْقَوْمَ إِن
تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا
تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

105. Ἡμεῖς στείλαμε κάτω τό βιβλίο
μέ τήν ἀλήθεια γιά τήν Δίκη
τή δύναμη νά δικάζεις
ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους,
ὅπως σέ ὀδήγησε ὁ ἈΛΛΑΧ.
Καί μήν εἶσαι συνηγορός
γιά τούς προδότες.

﴿١٠٥﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَدَكَ اللَّهُ
وَلَا تَكُن لِّلْكَافِرِينَ حَصْبًا

106. Καί νά ζητήσεις τή συγγνώμη
τοῦ ἈΛΛΑΧ (γιά τούς ἐνοχοῦς).
Γιατί ὁ ἈΛΛΑΧ εἶναι
Πολυεπεικτής, Πολυεὐπλαχνοῦς.

﴿١٠٦﴾ وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهُ إِنَ اللَّهُ كَانَ
عَفُورًا رَحِيمًا

107. Καί νά μήν συνηγορήσεις
γιά χάρη ἐκείνων πού προδίνουν
τούς ἑαυτούς τους.
Γιατί ὁ ἈΛΛΑΧ δέν ἀγαπᾷ
τούς κακόπιστους προδότες
καί τούς ἐνόχους,

﴿١٠٧﴾ وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَفُونَ
أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ
خَوَاتِمًا شِيمًا

108. πού ἀποκρύπτουν
τά ἐγκλήματά τους
ἀπ' τοῦς ἀνθρώπους, ἀλλά δέν
μποροῦν ὁμοῦ νά τ' ἀποκρύψουν
κι ἀπ' τόν ἈΛΛΑΧ πού βρίσκεται
μαζι τοῦς ὅταν κρυφά τήν νύχτα
συνωμοτοῦν μέ λόγια πού
δέν τά ἐγκρίνει.
Κι ὁ ἈΛΛΑΧ γνωρίζει ἐντελῶς
ὅλες τίς πράξεις τους.

﴿١٠٨﴾ يَسْتَغْفِرُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا
يَسْتَغْفِرُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّنُونَ
مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ
بِمَا يَعْسَلُونَ حِطًّا

109. Νά λοιπόν ἐσεῖς εἶστε
πού ἀγωνίζεστε, γιά λογαριασμό τους
στή ζωή τοῦ κόσμου αὐτοῦ.
Ποιός ὁμοῦ θ' ἀγωνιστεῖ γιά
λογαριασμό τους μπροστά στόν ἈΛΛΑΧ

﴿١٠٩﴾ هَآئِنْتُمْ هَآؤَآءَ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ
فِي الْحِكْمَةِ الَّتِي آتَيْنَاكُمْ مِنْ جَدَلِ اللَّهِ
عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ

φεύγοντας προς τόν ΑΛΛΑΧ
 και τόν άπόστολό Του,
 κι έπειτα τόν προφάσει
 ό θάνατος, τότε έχει εξασφαλίσει
 τήν άνταμοιβή του
 από τόν ΑΛΛΑΧ.
 *Ο ΑΛΛΑΧ είναι Πολυεπειικής
 Πολυεσπλαχνος.

ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَوَقَّعَ أَخْرَجَهُ عَلَى اللَّهِ
 وَكَانَ اللَّهُ عَافِيًا رَحِيمًا

101. **Q**ταν ταξιδεύετε στη γη
 δέν σάς καταλογίζεται φταιξιμο
 άν συντομεύετε τίς προσευχές σας⁴²
 έπειδή φοβάστε μήπως
 οι *Άπιστοι σάς έπιτεθούν.
 Γιατί οι άπιστοι ήταν
 για σάς φανοίροι έχθροί.

101. ﴿وَإِذَا صَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ
 إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا

102. *Όταν έσύ βρίσκεσαι άνάμεσά τους
 και σηκώνεσαι για
 νά τούς όδηγήσεις σέ προσευχή
 κράτησε μιá όμάδα άπ' αυτους
 μαζί σου για τήν προσευχή, και
 κρατούν μαζί τους τά όπλα τους.
 Κι όταν τελειώσουν τό πρώτο Σουγκούντ⁴³
 άσ' τους νά πάρουν
 τίς θέσεις τους στά μετόπισθεν
 (για νά άντιμετωπίσουν τόν έχθρό).
 Κι έπειτα νά προχωρήσει
 ή άλλη όμάδα,
 που δέν προσευχήθηκε,
 για νά προσευχηθεί μαζί σου,
 παίρνοντας όλες τίς προφυλάξεις
 και κρατώντας τά όπλα.
 Οι άπιστοι θά έπιθυμούσαν
 νά παραμελείτε τά όπλα
 και τίς άποσκευές σας και έτσι
 νά έπιτεθούν ξαφνικά έναντιον σας
 μέ μιá ισχυρή επίθεση.
 *Όταν όμως υπάρξει έμπόδιο
 από τή βροχή ή άν είστε άρρωστοι,
 δέν θά σάς καταλογιστεί φταιξιμο,
 άν βάλετε κάτω τά όπλα σας.
 Πάρτε όμως κάθε προφύλαξη
 για τόν έαντό σας.
 Γιατί ό ΑΛΛΑΧ έτοιμασε
 για τούς άπίστους έξευτελιστικά
 βασιανιστήρια.

102. ﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقِمْ لَهُمُ الصَّلَاةَ
 فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا
 بِأَسْلِحَتِهِمْ وَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ
 وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَرُبِّمْ
 فَلْيَسْلُوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ
 وَأَسْلِحَتَهُمْ وَذَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَفْعَلُونَ
 عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْنَتِكُمْ لَيَمْلَأُنَّ عَلَيْكُمْ
 مَبَلَةً وَحَيْدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ
 أَذًى مِنْ طَيْرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا
 أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ
 أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا

103. Κι όταν πιά τελειώσετε
 άπ' τή προσευχή αναφέρετε
 τόν ΑΛΛΑΧ όρθιοι ή καθιστοί
 ή ξαπλωμένοι στά πλάγια σας.
 Κι όταν βεβαιωθείτε ότι
 δέν υπάρχει κίνδυνος,

103. ﴿فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا
 اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا
 اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقْبُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ

τούς αγωνιζόμενους,
 μέ τις περιουσίες τους και
 μέ τόν έαυτό τους ένα βαθμό, περισσότερο
 άπ' αυτούς πού δέν έλαβαν
 μέρος στόν πόλεμο.
 Για τίς δύο όμάδες όμως
 ό ΑΛΛΑΧ έχει ύποσχεθεί τόν παράδεισο.
 'Ο ΑΛΛΑΧ προτίμησε αυτούς τούς
 αγωνιζόμενους άνωτέρα άπ' εκείνους πού δέν
 έλαβαν μέρος στόν πόλεμο μέ μεγάλη
 άνταμοιβή ώς ειδική χάρη.

عَلَى الْقَائِدِينَ دَرَجَةً وَكَأَنَّ اللَّهَ
 الْحَسَنُ وَقَضَى اللَّهُ الْجَاهِدِينَ عَلَى
 الْقَائِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا

96. κι ειδική θέση δόθηκε
 άπ' Αυτόν, κι έπιείκεια
 κι άφεση άμαρτιών. Γιατί ό ΑΛΛΑΧ
 ήταν Πολυεπεικής, Πολυεύσπλαχνος.

﴿٩٦﴾ دَرَجَاتٍ لِّذِي نَبَاهٍ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً
 وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

97. **Q**ταν οι άγγελιοι παίρνουν
 τήν ψυχή εκείνων πού πεθαίνουν
 άδικώντας τόν έαυτό τους λένε:
 «Σέ ποιά κατάσταση σχετικά
 μέ τή θρησκεία ήσαστε;» 'Απαντούν:
 «Ημασταν καταπιεσμένοι στή γή
 και τούς δυναστευόμενους
 στή γή». Κι οι άγγελοι
 ξαναρωτούν: «Μά δέν ήταν
 ή γή του ΑΛΛΑΧ άρκετά ευρύχωρη
 για σάς, ώστε νά κινηθείτε
 μακριά άπ' τό κακό;» Γι' αυτούς
 τούς άνθρώπους ή παραμονή είναι
 ή Κόλαση.
 Τί κακό άποτέλεσμα!

﴿٩٧﴾ إِذَ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمْ لَتَلَٰكِبِهِمْ ظَالِمِينَ
 أَنفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا
 مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ
 أَرْضَ اللَّهِ وَبِعِصَّةِ فَهَارِجُوا فِيهَا فَأَوْلَيْتَكَ
 مَا وَهَبْتُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

98. 'Εκτός άπ' τούς καταπιεζόμενους
 άνδρες, γυναίκες και παιδιά, πού
 είναι άμήχανοι και
 δέν βρίσκουν τρόπο
 (για νά μεταναστεύσουν).

﴿٩٨﴾ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ
 وَالْوِلْدَانَ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً
 وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا

99. 'Η περίπτωση αυτών τούς
 επιτρέπει νά έλιπζουν
 ότι ό ΑΛΛΑΧ θά τούς συγχωρέσει.
 Γιατί ό ΑΛΛΑΧ έξαλειφει
 τίς άμαρτίες και συγχωρεί
 έπανειλημμένα.

﴿٩٩﴾ فَأَوْلَيْتَكَ عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَغْفِرَ عَنْهُمْ
 وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا غَدُورًا

100. Κι όποιος έγκαταλείπει
 τό σπίτι του ύπέρ του ΑΛΛΑΧ
 βρίσκει στή γή πολλά καταφύγια⁴¹
 μ' άφθονα αγαθά.
 Κι όποιος έγκαταλείπει
 τό σπίτι του

﴿١٠٠﴾ * وَمَنْ يُكَاخِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي
 الْأَرْضِ مُرَاعًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يُخْرِجْ
 مِنْ بَيْتِهِ مَاهِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ

Ἄν ὁ πεθαμένος ἀνηκει σὲ ἄπιστο λαὸ ἐχθρικό μὲ σᾶς κι ἦταν πιστός, ἢ ἀπελευθέρωση ἐνός πιστοῦ δούλου εἰν' ἀρκετή. Κι ἂν ἀνηκει σὲ ἄπιστο λαὸ πού ἀνάμεσα σὲ σᾶς κι ἐκείνους ὑπάρχει μιὰ συνθήκη θά πρέπει νά πληρωθεῖ ἀποζημίωση στοὺς δικούς του κι ἕνας πιστός δούλος νά ἐλευθερωθεῖ.

Ἄποιος δὲν μπορεῖ, τότε νά νηστέψει δύο ὁλόκληρους κατὰ συνέχεια μῆνες γιὰ μεταμέλεια στὸν ἈΛΛΑΧ. Κι ὁ ἈΛΛΑΧ εἶναι Παντογνώστης Σοφός

أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ
لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَخَذِرُ رَقَبَتِهِ مُؤْمِنَةٌ
وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّسْقٌ
فَدْيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِمْ وَخِزْيُ رَقَبَةٍ
مُّؤْمِنَةٌ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ
مُتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

93. Ἄποιος φονεὺς ἕναν πιστό, σκόπιμα, ἢ Κόλαση εἶναι ἢ ἀμοιβή του, ὅπου γιὰ πολὺ θά μείνει ἐκεῖ.
Ἡ ὀργή κι ἡ κατάρτα τοῦ ἈΛΛΑΧ εἶναι ἄνωγ του καὶ σκληρὰ βρασιανιστήρια ἔχουν ἐτοιμαστῆ γι' αὐτόν.

﴿٩٣﴾ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَدِمًا
فَجَزَاءُ مِمَّا بِهِمُ خَلِيدًا فِيهَا وَعِصْبٌ
اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَةُ اللَّهِ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا
عَظِيمًا

94. ﴿٩٤﴾ Σεῖς πού πιστεύατε!
Ἄν βγαίνετε ἐδῶ ἢ ἐκεῖ ὑπὲρ τοῦ ἈΛΛΑΧ ἐξετάζετε ὅλα προσεχτικά, καὶ μὴ λέγετε σ' ὅποιον εἰρηνικά σᾶς προσφέρει μουσουλμανικό χαιρετισμό, ὅτι: «Δὲν εἶναι πιστός», μόνο καιμόνο ἐπειδὴ ποθεῖτε τὰ φθαρτὰ πράγματα αὐτῆς τῆς ζωῆς. Στὸν ἈΛΛΑΧ ὑπάρχουν ἀφθονα λάφυρα.
Ἔτσι ἦταν καὶ πρὶν ἢ συμπεριφορὰ σας, μέχρις ὅτου ὁ ἈΛΛΑΧ σᾶς μοίρασε τίς χάρες Του. Γι' αὐτὸ νά ἐξετάζετε ὅλα προσεχτικά, γιατί ὁ ἈΛΛΑΧ εἶναι ἀπόλυτα Ἐνημερωμένος σ' ὅ, τι κάνετε.

﴿٩٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّا صَرَّبْنَا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَبَائِلًا وَلَا تَقُولُوا
لِسَنَ أَلْوَقٍ إِلَيْكُمْ ائْتَلْتُمْ كُنْتُمْ مُؤْمِنًا
تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ
مَعَانِمٌ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ
قَبْلُ فَمَنْ آتَىٰكُمْ عَلَيْكُمْ فَبَيِّنُوا إِنَّ اللَّهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

95. Ἐκ τῶν πιστῶν δὲν εἶναι στὸ ἴδιο ἐπίπεδο αὐτοὶ πού δὲν ἔλαβαν μέρος στὸν πόλεμο χωρὶς νά τοὺς ἐμποδίζει καμία ἀρρώστια ἢ ἀναπηρία μ' ἐκείνους πού μὲ τίς περιουσίες τους καὶ μὲ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτὸ τους, ἀγωνίζονται καὶ πολεμοῦν ὑπὲρ τοῦ ἈΛΛΑΧ Ὁ ἈΛΛΑΧ προτίμησε

﴿٩٥﴾ لَا يَسْتَوِي الْفَاعِلُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
عَبْرَ أُولِي الْأَرْزَاقِ وَالْجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَصَلَّ اللَّهُ
الْجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

Ἐὰν ὁμοῦ ἐπιστρέψουν
στὴν ἀπιστία, τότε
συλλάβετέ τους καὶ
σκοτώστε τους, ὅπου
κι ἂν τους βρῆσατε.
Καὶ μὴ παίρνετε ἀπ' αὐτοὺς
οὔτε φίλους οὔτε βοηθοὺς.

وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَحْزَنُوا مِنْهُمْ
وَلَيْسَ وَلَا نَصِيرًا

90. Ἐκτός ἀπ' ἐκείνους ποὺ
καταφεύγουν σ' ὁμάδα μὲ τὴν ὁποία
ἔχετε συνθήκη εἰρήνης,
ἢ ἐκτός ἀπ' ἐκείνους
ποὺ σὰς πλησιάζουν
βρισκόμενοι σ' ἀπορία
ἢ νὰ σὰς πολεμήσουν ἢ
νὰ πολεμήσουν τὴν ὁμάδα τους.
Ἐὰν ὁ ΑΛΛΑΧ ἤθελε θὰ τοὺς
ὑποκινούσε ἐναντίον σας.
Ἔτσι, ἂν ἀποσυρθοῦν ἀπὸ σας,
καὶ δὲν σὰς σκοτώσουν
καὶ συνάμα σὰς στείλουν
ἐγγυήσεις γιὰ εἰρήνη, τότε
ὁ ΑΛΛΑΧ δὲν θὰ σὰς ἀνοίξει
τὸ δρόμο, γιὰ νὰ τοὺς πολεμήσετε.

④ إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ
أَوْ جَاءَكُمْ حَيْصَرَةٌ صُدُّوهُمْ
أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ
وَلَوْ سَاءَ اللَّهُ
لَسَاطَفُكُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ
فَإِنْ أَعْرَضُوا عَنْكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ
فَلَمْ يَفْعَلْ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا

91. Θὰ βρεῖτε ἄλλους ὑποκριτῆς
ποὺ ἐπιδιώκουν νὰ κερδίσουν
τὴν ἐμπιστοσύνη σας τόσο καλὰ
ὅσο καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη
τῶν συντρόφων τους. Κάθε φορὰ
ποὺ ἐπιστρέφουν στὴν ἐχθροπραξία
πνίγονται σ' αὐτὴν.
Κι ἂν δὲν ἀποσυρθοῦν
κι ὑποδηλώσουν
τὴν εἰρήνη κι ἐπὶ πλεόν ἂν
δὲν συγκρατήσουν τὰ χέρια τους,
τότε συλλάβετέ τους καὶ σκοτώστε τους
ὅπουδηποτε κι ἂν τοὺς βρῆσατε.
Στὴν περίπτωσή τους
σὰς ἔχουμε δώσει τὸ φανερό λόγο
νὰ τοὺς πολεμήσετε.

④ سَجَدُونَ، آخِرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ
يَأْمَنُواكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلٌّ
مَّا رُذِّقُوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ
يُقَاتِلُواكُمْ وَيَقْتُلُوا إِلَيْكُمْ السَّلَامُ
وَيَكْفُرُوا أَيْدِيَهُمْ تَخِذُوهُمْ وَأَقْبَلُوهُمْ
حَيْثُ تَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ
عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا

92. Δὲν ἐπιτρέπεται γιὰ ἓνα πιστὸ
νὰ σκοτώσει ἓναν ἄλλο πιστὸ,
παρὰ μόνο κατὰ λάθος.
Ἐὰν κάποιος κατὰ λάθος σκοτώσει
ἓνα πιστὸ τότε πρέπει
νὰ ἐλευθερώσει ἓνα
πιστὸ δούλο, καὶ νὰ πληρώσει
ἀποζημίωση στοὺς δικούς του
τοῦ πεθαμένου, ἐκτός
ἂν τοῦ τὴ χάρισουν.

④ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا
إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا
خَطَاً فَخَرِيرٌ رَقَبَةً مُؤْمِنًا
وَرِدِيَّةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا

Νά ξεγείρεις τούς πιστούς
στή μάχη. Ίσως ό ΑΛΛΑΧ
άναχαιτήσει τή δύναμη
τῶν άπιστῶν. Γιατί ό ΑΛΛΑΧ
εἶν' άφθαστος σέ δύναμη
κι ό πió αυστηρός στήν τιμωρία.

85. Ὅποιος κάνει γιά καλό τῶν άλλων
βοηθα γιά μία καλή υπόθεση
θά έχει μερίδιο άπ' αυτό (τό καλό)
Ὅποιος όμως κάνει γιά κακό
τῶν άλλων συμμερίζεται τίς
συνεπειές του (τοῦ κακοῦ).
Γιατί ό ΑΛΛΑΧ
εἶναι Πανίσχυρος.

86. **Α**ν σᾶς χαιρετίσουν (μέ τόν
ισλαμικό χαιρετισμό:
Ἐσسالάμου Ἐλλάικουμ)
άποδώστε το μέ
καλύτερο χαιρετισμό
ἤ ἔστω και μέ τόν ἴδιο. Ὁ ΑΛΛΑΧ
άνταμειβεῖ τά πάντα.

87. Ὁ ΑΛΛΑΧ. Δέν υπάρχει άλλος θεός
έκτός άπό Ἐκεῖνον, πού
θά σᾶς συγκεντρώσει όλους μαζί
κατά τήν Ἡμέρα τῆς Ἀναγέννησης
καί πού γι' αὐτήν δέν υπάρχει καμία
άμφιβολία. Καί ποῖανού ό λόγος
μπορεῖ νά εἶναι πió άληθινός,
εἰμή μόνο (τοῦ λόγου) τοῦ ΑΛΛΑΧ.

88. Γιατί χωριστήκατε σέ δύο μέρη,
δσον άφορά τούς ύποκριτές;
Ὁ ΑΛΛΑΧ τούς άνέτρεψε
γιά τίς κακές τους πράξεις.
Μήπως θέλετε νά καθοδηγεῖτε
δσους ό ΑΛΛΑΧ παραπλάνησε;
Ὅποιους ό ΑΛΛΑΧ παραπλάνησε, δέν
θά τούς βρεῖς κανένα δρόμο
(γιά καθοδήγηση).

89. Θά επιθυμοῦσαν νά μήν
πιστέψετε ὅπως κι ἐκεῖνοι
(ἔμειναν άπιστοι), νά εἰστε
δηλ. μ' αὐτούς. Μήν τούς παίρνετε
ὡς φίλους άπ' τίς γραμμές τους,
ὄσπου νά ἔγκαταληφθεῖ
ἡ άπιστία τους.

بَكَفَّ بَأْسَ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَآللهَ أَشَدُّ بَأْسًا
وَأَشَدُّ تَنكِيلًا

⑤ مَنْ يَشْفَعْ شَفَعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ
مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ
كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيبًا

⑥ وَإِذَا حُيِّتُمْ بِحَيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنِهَا
أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا

⑦ اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُتَمَعَّنْكُمْ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ
وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللهِ حَدِيثًا

⑧ * فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ
وَاللهُ أَزْكَاهُمْ بِمَا كَسَبُوا أُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا
مَنْ أَضَلَّ اللهُ وَمَنْ يَضِلَّ اللهُ
فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا

⑨ وَذُوَا لَوْ يَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا
فَكَفَرُوا سَوَاءً فَلَآ تَجِدُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ
حَتَّىٰ يَهَابُوا فِي سَبِيلِ اللهِ فَإِن تَوَلَّوْا
فَعَدُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ

νά καθοδηγήσεις τούς ανθρώπους.
Κι άρκει ότι ο ΑΛΛΑΧ είναι ο μάρτυρας.

وَكَوْنِ يَاَ اللَّهُ سَهِيلاً

80. Όποιοι ύπακούει
στον Άπόστολο, ύπακούει
στον ΑΛΛΑΧ. Άν όμως άπορρίπτει
τήν ύπακοή, τότε Έμεις
δέν σ' έχομε στείλει
για νά τούς έπικρατήσεις.

⑤ مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ
وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا

81. Μία ομάδα (μπροστά σου) λένε:
«ύπακοή» (στά χείλη τους).
— Όταν όμως
φύγουν από κοντά σου,
μιά ομάδα άπ' αυτούς ξενοχτά
και κρυφά ραδιουργούν
άντιθετα άπ' όσα τούς έπες.
Ό ΑΛΛΑΧ όμως άναγράφει
τίς κρυφές ραδιουργίες τους.
Γι' αυτό άφησέ τους
κι έμπιστεύσου τον ΑΛΛΑΧ
κι άρκει ότι ο ΑΛΛΑΧ
είναι ο Έμπιστευόμενος.

⑥ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَأُوا مِنَ
عَيْنِكَ

بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْبَ الَّذِي نَقُولُ
وَاللَّهُ بِكُنْهِ مَا يُبَيِّنُونَ
فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ
وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
وَكَوْنِ يَاَ اللَّهُ وَجِيلاً

82. Μήπως δέν σκέπτονται
τό Κοράνιο
(μέ προσοχή);
Κι άν ήταν από κάποιον άλλο,
έκτός άπ' τον ΑΛΛΑΧ
θά έβρισκαν βέβαια σ' αυτό,
πολλές διαφορές.

⑦ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْقَانَ وَلَوْ
كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ
لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيراً

83. Κι άν μάθουν κανένα μυστικό
(τής μουσουλμανικής κοινότητας)
πού άφορά ειρήνη ή πόλεμο
τό κοινοποιοϋν άμέσως σ' όλους.
Άν όμως τό άνάφεραν
στον Άπόστολο και στοϋς
ύπεϋθυνους άνάμεσά τους
τότε θά τό κατάλαβαν
έκείνοι πού μποροϋν νά
συμπεραίνουn τήν
κρυφή πραγματικότητα.
Κι άν δέν έχετε τήν χάρη του ΑΛΛΑΧ
και τήν Φιλανθρωπία Του
τότε θά ακολουθοϋσατε
τόν σατανά
έξαιρώντας πολύ λίγους από σάς.

⑧ فَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ
أَذَاعُوا بِهِءَ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِن
أُولَى الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَسَى الَّذِينَ يَسْتَبِطُونَهُ
مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَتُهُ لَآبْتَغْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلاً

84. Π ολέμα λοιπόν ύπερ του ΑΛΛΑΧ
Ευθύνη δέν έχεις
παρά μόνο για τον εαυτο σου.

⑨ فَتَنبَلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تَكُنْ
إِلَّا نَفْسًا وَحَرِيصًا مُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ

τήν πίστη, πολεμοῦν
γιὰ χάρι τοῦ Ταγοῦτ (σατανά).
Πολεμίστε ἐνάντια
τῶν φίλων τοῦ σατανά.
'Αδύνατη – πράγματι – εἶναι
ἡ πανουργία τοῦ σατανά.

77. **Μ**ήπως δὲν εἶδες ἐκεῖνους
πού τοὺς εἶπαν: «Μὴ πολεμίτε,
νὰ ἐκτελεῖτε τακτικά τὴν προσευχὴ
καὶ νὰ δώστε τὴν Ζακάτ». Ὅταν
τοὺς δόθηκε ἡ θεία διαταγὴ γιὰ πόλεμο
μιά ομάδα ἀπ' αὐτοὺς φοβήθηκε
τοὺς ἀνθρώπους
ὅπως φοβοῦνται τὸν ΑΛΛΑΧ
ἢ παραπάνω και εἶπαν: «Κύριέ μας!
Γιατί μᾶς διέταξες
νὰ πολεμήσουμε; Μακάρι νὰ
ἀναστειλεῖς τὴ διαταγὴ Σου γιὰ λίγο
ὥστε νὰ φτάσουμε στό φυσικό τέρμα,
πού εἶναι πολύ κοντά;» Ἀπάντηση:
«Πολύ μικρὴ εἶναι ἡ ἀπόλαυση
αὐτοῦ τοῦ κόσμου.
'Η Μελλοντικὴ Ζωὴ ὅμως εἶναι
ἢ καλύτερη, γιὰ ὅποιον φοβᾶται
τὴν τιμωρία τοῦ ΑΛΛΑΧ.
Ποτέ δὲν θ' ἀδικηθεῖτε
οὔτε γιὰ τό παραμικρό.

اللَّهُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُبْتَلُونَ فِي
سَبِيلِ الطَّغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ
الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ
كَانَ ضَعِيفًا

﴿٧٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ

قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كَبَبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ
لَمَّا ذَاقُوا وَبُنُهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ
اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا
لِي كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا
إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قَدْ مَتَّعُ الدُّنْيَا قَلِيلًا
وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ أَنْقَى وَلَا يُظْلَمُونَ
فَبَيِّنًا

78. Ὅπουδήποτε κι ἂν βρῆκατε
ὁ θάνατος θὰ σᾶς βρεῖ, ἀκόμη
κι ἂν εἶστε σέ πύργους,
ὕψηλους και γερά χτισμένους.
'Αν τοὺς συμβεῖ ἓνα καλὸ
λένε: «Αὐτὸ εἶναι ἀπὸ τὸν
ΑΛΛΑΧ»,
ἂν ὅμως τοὺς συμβεῖ κακό,
λένε: «Αὐτὸ εἶν' ἀπὸ σένα»
'Ω! Μοχάμαντ!
Σ' αὐτοὺς νὰ πεῖς:
«Ὅλα ἀπ' τὸν ΑΛΛΑΧ ἔρχονται»
Τι συμβαίνει μ' αὐτὸν τὸν λαό;
Γιατί, σχεδὸν αὐτοὶ δὲν μποροῦν νὰ
καταλάβουν ἓνα ἀπλό λόγο;

﴿٧٨﴾ إِنَّمَا تَكُونُوا يَذُرْكُمُ السَّمَوَاتُ
وَكَلَّوْكُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشْتَدَّةٍ وَإِن
نُصِبْكُمْ حَسَنَةً يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ
اللَّهِ وَإِن نُصِبْهُمْ سَيِّئَةً يَقُولُوا هَذِهِ
مِنْ عِنْدِكَ
فَلْ كُلُّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ
لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا

79. «Ὁ ἄνθρωπε!»
'Ὅ,τι καλὸ σοῦ συμβεῖ,
προέρχεται ἀπ' τὸν ΑΛΛΑΧ.
Κι ὅ,τι κακό, σοῦ συμβεῖ
προέρχεται ἀπὸ σένα τὸν ἴδιο.
'Ω (Μοχάμαντ)!
'Ἐσένα σέ στείλαμε
σάν Ἀπόστολο, γιὰ

﴿٧٩﴾ مَّا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ
وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ
وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا

70. Αὐτὴ εἶν' ἡ γενναιοδωρία τοῦ ΑΛΛΑΧ, ἀρκεῖ ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Πανγνώστης.

﴿ ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ
بِاللَّهِ عِلْمًا ﴾

71. ﴿ ٩ ﴾ ! Σεῖς ποῦ πιστεύατε!
Πάρτε τὶς προφυλάξεις σας,
καὶ νὰ στρατεύεστε
ὁμάδα - ὁμάδα ἢ ὄλοι μαζὶ.

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا
حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ
جَمِيعًا ﴾

72. Καὶ βέβαια
ἀνάμεσα σας μερικοὶ ποῦ
ἀργοῦν νὰ βγοῦν γιὰ τὸν πόλεμο.
"Ἄν τότε σᾶς συμβεῖ ἀτυχία,
λένε: «Ὁ ΑΛΛΑΧ μᾶς εὐνόησε
ὥστε νὰ μὴ βρισκόμαστε
μαζὶ τους (στὴ μάχη)».

﴿ فَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَن لَّيَبْطِئَنَّ فَإِنْ
أَصَابَتْكَ مُصِيبَةٌ قَالُوا قَدْ أَنعَمَ اللَّهُ
عَلَيْنَا إِذْ لَوْ أَكُن مَعَهُمْ شَاهِدًا ﴾

73. Ἄν πάλι σᾶς ἔλθει
καλὴ τύχη ἀπὸ τὸν ΑΛΛΑΧ,
βεβαίως θὰ πει: «Σὺν
νὰ μὴν ὑπῆρχε δεσμός
ἀνάμεσα σέ σᾶς κι αὐτόν».
- «Κρίμα! μακάρι νὰ ἦμουν
κι ἐγὼ μαζὶ τους, γιὰ
νὰ πάρω μεγάλο κέρδος».

﴿ وَلَئِن أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ
لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ تَكُن بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ
مَوَدَّةٌ يَلْبَسْنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَوْهَز
فَوْزًا عَظِيمًا ﴾

74. Ἄς πολεμοῦν ὑπὲρ τοῦ ΑΛΛΑΧ. Αὐτοὶ
ποῦ θυσιάζουν τὴ ζωὴ
τοῦ κόσμου αὐτοῦ γιὰ χάρη
τῆς Μέλλουσας Ζωῆς, κι ὁποῖος
πολεμᾷ ὑπὲρ τοῦ ΑΛΛΑΧ
εἶτε σκοτωθεῖ εἶτε νικήσει,
θὰ τοῦ δώσουμε
ἀμέσως πλοῦσια ἀμοιβή.

﴿ * فَلْيَقْتُلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ
يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ
وَمَن يُقْتَلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُفْتَل
أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴾

75. Καὶ γιατί νὰ μὴ πολεμήσετε
ὑπὲρ τοῦ ΑΛΛΑΧ
καὶ γιὰ τοὺς ἀδύνατους,
καὶ γιὰ τοὺς ἀδικημένους
ποῦ εἶναι καὶ ἄποροι
ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ παιδιά
ποῦ κραυγάζουν; «Κόρτε μας!
Σώσε μας ἀπ' αὐτὸ τὸ χροῖο
ποῦ οἱ κάτοικοί του
εἶναι ἀδικοί, καὶ στείλε μας,
ἀπὸ κοντὰ Σου, κάποιον προστάτη,
κάποιον ὑποστηρικτή.

﴿ وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ
وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ
هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا
وَأَجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنكَ وَلِيًّا
وَأَجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنكَ نَصِيرًا ﴾

76. Ἐκεῖνοι ποῦ πιστεύσαν,
πολεμοῦν ὑπὲρ τοῦ ΑΛΛΑΧ
ἐνῶ ἐκεῖνοι ποῦ ἀρνήθηκαν

﴿ الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ

64. Δέν στείλαμε Έναν άπόστολο, παρά γιά νά ύπακούσετε μέ τήν θέληση του ΑΛΛΑΧ. Κι άν όμως άκόμη, όσοι άδικησαν τόν έαυτό τους, μέ τήν ύποκρισία σέ σένα, και ζητώντας τή συγγνώμη του ΑΛΛΑΧ κι, ό 'Απόστολος έπίσης ζήτησε τή συγγνώμη γι' αυτούς, τότε θά βρούν ότι ό ΑΛΛΑΧ είναι Πολυεπεικής και Πολυεσπλαχνικός.

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنْتُمْ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ جَاؤُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴾

65. Μά γιά τ' όνομα του Κυρίου Σου! δέν θά πιστέψουν πραγματικά, άν δέ σε κάνουν διατητή σ' όλες τις άνάμεσα τους διαφωνίες. Κι έπειτα δέν θά βρούν καμιά δυσάρεσκεια στις ψυχές τους, σ' ό,τι έσύ άποφάσεις, θά παραδεχτούν ύπακούοντας (τις άποφάσεις σου).

﴿ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُخْرَجُوا مِنْ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيَسْئَلُوا تَسْلِيمًا ﴾

66. Κι άν άκόμη όρίζαμε σ' αυτούς νά θυσιάσουν τήν ζωή τους ή νά ξεσπιτωθούν, πολύ λίγοι άνάμεσα τους πού θά τό έκαναν. 'Αν όμως έκτελούσαν τις έντολές πού έλαβαν (τους άποκαλύφθηκαν) θά ήταν καλύτερο γι' αυτούς και μεγαλύτερη ένίσχυση γιά τήν πίστη τους,

﴿ وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أَخْرِجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيثًا ﴾

67. τότε θά τους χαρίζαμε άπό ήμιάς μεγάλη άνταμοιβή,

﴿ وَلَمْ يَدِينَهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴾

68. και θά τους ύποδεικνύαμε τόν ίσιο δρόμο.

69. **Κ**ι όποιοι ύπακούουν τόν ΑΛΛΑΧ και τόν 'Απόστολο, αυτοί θά είναι σύντροφοι μ' αυτούς πού ό ΑΛΛΑΧ τους χάρισε άπό τήν γενναιοδωρία Του μέ τους προφήτες, μέ τους άπόλυτα πιστούς, μέ τους Μάρτυρες μέ τους ένάρετους (πού κάνουν τό καλό). Πόσο δημοφη εν' αυτή ή συντροφιά!

﴿ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ﴾

59. Ὡ! Σεῖς πού πιστεύατε!
 Ὑπακούετε στὸν ΑΛΛΑΧ
 κι ὑπακούετε τὸν Ἀπεσταλμένο,
 καὶ σ' ὄσους, ἀνάμεσά σας,
 ἔχουν ἐξουσία πάνω σας.
 Ἄν διαφωνήσετε σέ κάτι,
 ἀναφέρετέ το στὸν ΑΛΛΑΧ (τὸ Κοράνιο)
 στὸν Ἀπεσταλμένο, (Σούννα)
 ἂν πράγματι πιστεύετε στὸν ΑΛΛΑΧ
 καὶ τὴν Ἐσχάτη Μέρα.
 Εἶναι τὸ καλύτερο
 καὶ τὸ πιό κατάλληλο τέλος
 γιὰ τελικὴ ἀπόφαση.

۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ
 وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ
 مِنْكُمْ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ
 إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنْتُمْ
 تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

60. **Μ**ήπως δὲν βλέπετε ἐκείνους
 πού προσποιούνται ὅτι πιστεύουν
 σ' ὅ,τι ἀποκαλύφθηκε σέ σένα
 καὶ στοὺς πρὶν ἀπὸ σένα;
 Ἐπιζητοῦν νὰ προσφύγουν
 γιὰ νὰ δικαστοῦν – γιὰ
 τίς διαφωνίες τους – στὸν Ταγούτ
 (τὸν πονηρό), ἂν καὶ
 διατάχτηκαν νὰ μὴν
 τὸν πιστεύουν. Ὁ σατανὰς
 ὁμως ἐπιθυμεῖ νὰ
 τοὺς ἀποπλανήσει ὅσο μπορεῖ
 μακρύτερα ἀπ' τὴν Ἀλήθεια.

۞ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ
 آمَنُوا بِمَا نَزَّلْنَا لَكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ
 يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ
 وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ۗ وَيُرِيدُ
 الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا

61. Κι ἂν λέγεται σ' αὐτούς:
 «Ἐλάτε σ' ὅ,τι ὁ ΑΛΛΑΧ ἔχει
 ἀποκαλύψει
 καὶ στὸν Ἀπεσταλμένο»,
 τότε θά δεῖς τοὺς ὑποκριτές
 ν' ἀποστρέφουν τὰ πρόσωπά τους
 ἀπὸ σένα ἐπίμονα.

۞ فَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
 وَإِلَىٰ الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ
 عَنْكَ صُدُودًا

62. Καὶ πῶς λοιπόν,
 ὅταν κυριευθοῦν ἀπὸ ἀτύχημα,
 πού μέ τὰ ἴδια τους τὰ χέρια
 τὸ προκάλεσαν, κι ἔπειτα ἐρχονται
 σέ σένα κι ὀρκίζονται στὸν ΑΛΛΑΧ
 λέγοντας: «Δὲν θελήσαμε
 τίποτ' ἄλλο, παρὰ τὴν καλωσύνη
 καὶ τὸ συμβιβασμό!»

۞ فَكَيفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ
 بِمَا قَدَّمْتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ
 يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّ أَرْضَنَا إِلَّا إِحْسَانًا
 وَتَوْفِيقًا

63. Αὐτοὶ πού ὁ ΑΛΛΑΧ
 γνωρίζει καλά
 ὅ,τι κρύβεται στὴν καρδιά τους,
 νὰ τοὺς ἀποφεύγεις, καὶ
 συμβούλευέ τους, καὶ λέγε τους
 λόγια ἱκανά νὰ φτάσουν
 στίς ψυχές τους.

۞ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي
 قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ
 وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا

53. Μήπως έχουν αυτοί μερίδιο στην Βασιλεία του ΑΛΛΑΧ; τότε ένα Ναγκίρι⁴⁰ – (νόμισμα χωρίς αξία) – θα έδιναν στους συνανθρώπους τους.

﴿۞﴾ أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمَلِكِ
قَالُوا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَفِيرًا

54. Ή μήπως ζηλοφθονοῦν τούς ἀνθρώπους γιὰ τ' ἀγαθὰ πού ὁ ΑΛΛΑΧ χάρισε σ' αὐτούς γενναιοδωρα; Κι ὁμοῦ δώσαμε ἐπίσης στήν οἰκογένεια τοῦ Ἀβραάμ τίς γραφές καί τή σοφία καί τούς χορηγήσαμε ἕνα μεγάλο βασίλειο.

﴿۞﴾ أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ
اللَّهُ مِن فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُم
مَّا كَانُوا يَشَاءُونَ

55. Ἀνάμεσά τους ἄλλοι πίστεψαν κι ἄλλοι ἀπ' αὐτούς ἐστρεψαν τό πρόσωπό τους ἀπ' αὐτόν. Εἶν' ἀρκετή ἡ Κόλαση μέ τήν καυστική φωτιά

﴿۞﴾ قَالُوا قَوْلَ الْمُشْرِكِينَ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِن قَوْمِ عَادٍ
وَمِنْهُمْ مَن
صَدَّ عَنْهُ وَكُنِيَ لَهُمْ سَعِيرًا

56. Ὅσοι ἀρνήθηκαν τὰ σημεῖα μας, σντομα θά τούς κάψουμε μέ τήν Φωτιά κι ὅσες φορές θά ψήνονται τὰ δερμάτα τους, θά τ' ἀντικαταστοῦμε μ' ἄλλα δερμάτα, ὥστε νά δοκιμάζουν συνεχῶς τό βασανισμό. Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Πανίσχυρος, Σοφός.

﴿۞﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ
نُضِلُّهُمْ نَارًا كُلًّا نَقِيعًا
جُلُودُهُمْ
بَدَلَتْهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا
الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا

57. Ἐκεῖνοι ὁμοῦ πού πίστεψαν καί ἔκαναν τίς καλές πράξεις, θά τούς εἰσάγουμε στὸν Παράδεισο, πού κάτω του τρέχουν ποτάμια, καί θά μείνουν γιὰ πάντα. Ἐκεῖ θά ἔχουν ἐξαγνισμένες συζύγους, καί θά τούς βάλουμε κάτω ἀπὸ μεγάλη σκιά.

﴿۞﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ
وَنُدْخِلُهُمْ
جَنَّاتٍ ظِلِّيلًا

58. ﴿۞﴾ ΑΛΛΑΧ σᾶς διατάζει ν' ἀποδώσετε ὅ,τι σᾶς ἐμπιστεύθηκε, σ' αὐτούς πού ἀνήκει, κι ὅταν δικάζετε ἀνάμεσα σ' ἀνθρώπους, νά δικάζετε μέ δικαιοσύνη. Εἶν' ἐξαιρετική ἡ διδασκαλία πού σᾶς ἔδωσε. Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ ὅλα τ' ἀκούει κι ὅλα τὰ βλέπει.

﴿۞﴾ * إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا
الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ
بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ
اللَّهَ نَفِيعًا بِعَظْمِكُمْ بِرَحْمَةٍ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا

47. **Q**! Σεις πού σās ήρθε τό βιβλίο! Πιστέψτε σ' ό,τι τώρα σās έχουμε άποκαλύψει (τό Κοράνιο) γιά νά έπικυρώσει αυτό πού ήταν ήδη μαζί σας, πριν παραμορφώσουμε μερικά πρόσωπα και τά κάνουμε ως μπροστά ως πίσω (και έτσι χάνονται) ή νά τους καταραστούμε, όπως καταραστήκαμε τους παραβάτες του Σαββάτου, γιατί ή άπόφαση του ΑΛΛΑΧ όπωσδήποτε έκπληρώνεται.

٤٧ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ
نَقْلِيَسَ وُجُوهَهَا فَنرَدَهَا عَلَىٰ آذَانِهَا
أَوْ تَعْمَهُمْ كَمَا كَفَرْنَا بِأَصْحَابِ النَّبِيِّ
وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا

48. 'Ο ΑΛΛΑΧ δέν συγχωρεί, όποιον λατρεύει συνένταιρο μ' Αυτόν. Συγχωρεί όμως, ότιδήποτε άλλο άμάρτημα και σ' όποιον θέλει. 'Όποιος έχει στην λατρεία συνένταιρο μέ τόν ΑΛΛΑΧ (Τόν έξομοιώνει μ' άλλους), έχει πράγματι έπινοήσει μιά μεγάλη άμαρτία.

٤٨ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ
وَغَفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ
يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا

49. **M** ήπως δέν είδες εκείνους πού έπαινούν τους έαυτούς; 'Ό δέ ΑΛΛΑΧ είναι ό μόνος, πού καθαιρεί όποιονδήποτε θέλει. Δέν θά άδικηθούν ούτε στο παραμικρό.

٤٩ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
يَزْكُرُونَ أَنفُسَهُمْ
بِأَنَّ اللَّهَ يَزَكِيهِمْ مِنْ شَيْءٍ
وَلَا يَظْلَمُونَ فَبِئْسًا

50. Κοίταξε, πώς έπαινούν έναντίον του ΑΛΛΑΧ τό ψέμα Αυτό άρκει νά είναι φανερό άμάρτημα.

٥٠ أَنْظِرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا

51. **M** ήπως (πάλι) δέν πρόσεξε εκείνους πού τους δόθηκε ένα μέρος του βιβλίου; Πιστεύουν στο Γέμπ (είδωλο) και Ταγούτ (σατανά) και λέγουν στους άπιστους, ότι καλύτερα καθοδηγούνται αυτοί στο σωστό όρόμο, άπ' τους πιστούς.

٥١ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ آوَنُوا نَصِيبًا
مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَالظَّالِمَاتِ
وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ
مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا

52. Αυτοί είναι εκείνοι πού ό ΑΛΛΑΧ καταράστηκε Κι ό καταραμένος άπ' τόν ΑΛΛΑΧ δέν θά βρει κανένα νά τόν βοηθήσει.

٥٢ أَوَلَيْكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ اللَّهَ
فَلَنْ يَعِدَ لَهُ نَصِيرًا

43. **Ω** ! Σεις πού πιστεύετε!
Μή πλησιάζετε την προσευχή μεθυσμένοι
(μέ μυαλό σκοτισμένο)
μέχρις ότου νά μπορείτε
νά καταλαβαίνετε όλα όσα λέτε.
Και μήν μπαίνετε στά τζαμά
άν βρίσκεστε σέ κατάσταση άκαθαρσίας,³⁹
έκτός άν πεζοπορείτε,
μέχρις ότου πλύνετε όλο
τό σώμα σας.
*Αν είστε άρρωστοί
ή ταξιδεύετε ή ήλθε κανείς
άπό τους τόπους τής φυσικής ανάγκης,
ή ήλθατε σ' έπαφή μέ γυναίκες,
και δέν βρήκατε νερό,
τότε πάρτε γιά τόν έαυτό σας
καθαρό χώμα και
τριψτε μ' αυτό τά πρόσωπά σας
και τά χέρια σας.
Γιατί ό ΑΛΛΑΧ δίνει άφεση
των άμαρτιών
συγχωρεί έπανελημμένα.

٤٣ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا
الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ
تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي
سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا وَإِن كُنْتُمْ مَرْضَىٰ
أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ
أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَايِبِ
أَوْ لَسْتُمْ مِنَ النِّسَاءِ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا
صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسُوا بِوُجُوهِكُمْ
وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا غَنُورًا

44. **Μ** ήπως δέν είδες
έκείνους πού τους δόθηκε
Ένα μέρος του Βιβλίου;
*Αγοράζουν την πλάνη (μέ την καθοδήγηση)
και έπιθυμούν νά χάσετε
τόν σωστό δρόμο.

٤٤ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ
الْكِتَابِ يَشْتُرُونَ الضَّلَالَةَ وَمُبَيْدُونَ
أَن يَضِلُّوا السَّبِيلَ

45. 'Ο ΑΛΛΑΧ γνωρίζει, περισσότερα
άπό σάς τους έχθρους σας.
'Ο ΑΛΛΑΧ άρκει ως Προστάτης.
'Ο ΑΛΛΑΧ άρκει ως Βοηθός.

٤٥ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَلِيًّا
وَكَفَىٰ بِاللَّهِ نَصِيرًا

46. *Ανάμεσα στους Έβραίους
είναι και εκείνοι
πού μετατοπίζουν τις λέξεις
άπ' τις σωστές θέσεις τους,
και λένε: «Ακούσαμε και
παρακούσαμε» και «Ακουσε ό,τι
δέν άκούστηκε νά μήν άκούσεις ποτέ»
και «Προσεξε μας», (Ράινα),
μ' ένα στράβωμα στις γλώσσες τους
και συκοφαντία στην Πίστη.
*Αν μονάχα Έλεγαν: «ακούσαμε
κι ύπακούσαμε» και «άκουσε»
και «Κοίταξε μας»,
θά ήταν καλύτερο γι' αυτούς
και πιά κατάλληλο.
'Ο Θεός όμως τους καταράστηκε
γιά την άπιστία τους. Και
λίγοι άπ' αυτούς μόνο πού πιστεύουν.

٤٦ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ
الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ ۚ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا
وَعَصَيْنَا وَأَسْمَعُ غَيْرَ مَسْمُوعٍ وَرَدَعْنَا لِنَا
بِالْإِسْنَمِهِمْ وَطَعْنَا فِي الَّذِينَ وَلَّوْا أَنفُسَهُمْ
قَالُوا
سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ
وَأَنْظَرْنَا لَكَ أَنْ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ
وَلَا كُنْ لَعْنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

Γιατί ο ΑΛΛΑΧ δέν ἀγαπᾷ
τόν ὑπερήφανο, τόν ματαιόδοξο,

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا

37. οὔτε ἐκείνους ποῦ εἶναι
φιλάργυροι καί προτρέπουν
τούς ἀνθρώπους στήν φιλαργυρία,
καί ἀποκρύπτουν τ' ἀγαθὰ ποῦ ὁ ΑΛΛΑΧ
ἔχει χαρίσει σ' αὐτούς.
Καί ἐτοιμάσαμε γιά τούς ἀπίστους
ἐξευτελιστικά βρασιοντήρια,

۳۷ الَّذِينَ يَحْتَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ
بِالْبَغْلِ وَيَكْتُمُونَ مَاءً آتَاهُمُ اللَّهُ
مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا مُهِينًا

38. οὔτε ἐκείνους ποῦ
ξοδεύουν ἀπό τήν περιουσία τους
ἐπιδεικτικά μπροστά στους ἀνθρώπους
καί δέν πιστεύουν στόν ΑΛΛΑΧ
καί στήν Ἑσχατή Μέρα.
Κι ἂν κανεῖς πάρε τόν σατανά
γιά στενό του φίλο, πόσο
ἀπαίσιμα εἶναι ἡ συντροφιά του!

۳۸ وَالَّذِينَ هُمْ يَغْتَوُونَ
أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ
النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَلَا بِالْيَوْمِ
الْآخِرِ ۚ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ
لَهُ قَرِينًا
فَسَاءَ قَرِينًا

39. Τί θά εἶχαν νά χάσουν,
ἂν πιστευαν στόν ΑΛΛΑΧ καί
στήν Ἑσχατή Μέρα;
κι ἐξόδευαν ἀπό ὅ,τι ὁ ΑΛΛΑΧ
τούς εἶχε χαρίσει
γιά συντήρηση;
Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι
Παντωνγνώστης γι' ὅ,τι κάνουν.

۳۹ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ
آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا
رَزَقَهُمُ اللَّهُ
وَمَا كَانَ اللَّهُ بِذَمِيمًا

40. Ὁ ΑΛΛΑΧ δέν ἀδικεῖ,
οὔτε σέ βάρος ἐνός ἀτόμου.
Διπλασιάζει τήν καλή πράξη
ποῦ ἔχει γίνει καί δίνει
ἐκ μέρους τοῦ Ἐαυτοῦ
ἀπ' τήν δική Του Παρουσία
μιὰ μεγάλη ἀνταμοιβή.

۴۰ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ شَيْئًا
لِّشَيْءٍ ۚ لَقَدْ كَانَ تَك
حَسَنَةً يَّضْعِفُهَا وَيُؤْتِي
مِن لَدُنْهُ
أَجْرًا عَظِيمًا

41. Πῶς, λοιπόν, θά γίνει ἡ
κατάσταση τῶν ἀπίστων ἂν φέρομε
ἀπό κάθε λαό ἕνα μάρτυρα,
καί φέρομε καί σένα μάρτυρα
ἐναντίον αὐτῶν τῶν μαρτύρων.

۴۱ وَكَذَلِكَ إِذَا جِئْنَا مِنْ
كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ
وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَٰؤُلَاءِ شَهِيدًا

42. τῇ μέρᾳ αὐτῇ, ὅσοι
ἀρνήθηκαν τήν Πίστη, καί
παράκουσαν τόν Ἀπεσταλμένο,
θά ἐδύχονταν νά γίνονταν ἕνα μέ τῇ γῆ
(ἢ νά τούς καταβροχθίσει ἡ γῆ).
Ποτέ ὁμοῦ δέν θά μπορέσουν
νά κρύψουν οὔτε τίποτε
ἀπ' τόν ΑΛΛΑΧ.

۴۲ يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَعَصَوْا الرُّسُولَ لَوَسَّوْا
بِهِمْ
الْأَرْضَ وَلَا يَكْتُمُونَ
اللَّهَ حَدِيثًا

34. **Ο** ἰ ἄνδρες, εἶναι οἱ προστάτες κι οἱ κύριοι τῶν γυναικῶν, γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ ἔχει χαρίσει ἀνώτερο βαθμό στους ἄνδρες ἀπ' τῆς γυναικες, κι ἐπειδὴ ξοδεύουν ἀπ' τῆς περιουσίας τους. Γι' αὐτὸ οἱ ἐνάρετες γυναικες πρέπει νὰ εἶναι μὲ ἐδσεβεια παθαρχεικές, κι ὅταν ὁ ἄνδρας τους ἀπουσιάζει πρέπει νὰ προστατεῦουν ὅ,τι τοὺς ἀνέθεσε ὁ ΑΛΛΑΧ νὰ φυλάγουν. Ὅσο γιὰ τῆς γυναικες ἐκεῖνες, πού φοβάστε γιὰ τὴν παρακοή τους συμβουλέψτε τες πρώτα, ἔπειτα ἀρνηθεῖτε νὰ μοιραστεῖτε μαζὶ τους τὸ κρεβάτι τους καὶ τέλος νὰ τῆς δεῖρετε ἐλαφριά. Ἄν ὁμως ἐπιστρέψουν, στὴν ὕπακοή, μὴν χρησιμοποιήστε ἐναντίον τους μέσα ἐνοχλητικά, γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Πανύψηλος, Μεγάλος, πάνω ἀπ' ὅλους σας.

١٤ اَلرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ
 يَا فَضَّلَ اللهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ
 وَمَا أَنفَعُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ
 فَأَصْلَحْتُ قَدِّمْتُ حَفِظْتُ لِلْعَيْبِ
 يَا حَفِظَ اللهُ
 وَالَّذِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ
 فَعِظُوهُنَّ وَأَهْرُوهُنَّ فِي الصَّاحِبِ
 وَأَضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ
 فَلَا تَبِعُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا
 إِذْ اللهُ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا

35. Κι ἂν φοβάστε τὴ διακοπή τῶν σχέσεων ἀνάμεσα στους δύο, ὀρίστε ἓνα διατητῆ ἀπ' τὴν οἰκογένεια τοῦ ἄνδρα κι ἓναν ἄλλο ἀπ' τὴν οἰκογένεια τῆς γυναίκα. Κι ἂν θελήσουν κι οἱ δύο (διατητῆς) τὴν συμφιλίωση, ὁ ΑΛΛΑΧ θά τοὺς βοηθήσει (τοὺς συζύγους) νὰ φτάσουν στὴν συμφωνία μεταξύ τους, γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Παντιωγνώστης καὶ ξέρει τὰ πάντα.

١٥ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعُوا حَكَمًا
 مِنْ أَهْلِيهِ وَحَكْمًا مِنْ أَهْلِمَا إِنْ بَرِيَدَا
 إِصْلَاحًا يُوفِّي اللهُ بَيْنَهُمَا
 إِنْ اللهُ كَانَ عَلِيمًا حَبِيرًا

36. Καὶ νὰ λατρεύετε τὸν ΑΛΛΑΧ καὶ νὰ μὴν ἔχετε στὴν λατρεία Αὐτοῦ κανένα μέτοχο. Καὶ νὰ προσφέρετε καλοσύνη στους γονεῖς, τοὺς συγγενεῖς, στὰ ὄρφανὰ καὶ στους φτωχοὺς στους γείτονες πού συνδέεστε μὲ συγγένεια, καὶ στους γείτονες πού δέν εἶναι συγγενεῖς στους στενοὺς συντρόφους (φίλους καὶ συνεταιροὺς), καὶ στους ὁδοιπόρους πού συναντᾶτε καὶ σ' ὄσες ἔχετε σάν αἰχμάλωτες.

١٦ • وَأَعْبُدُوا اللهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا
 وَيَأْتُوا الرِّدْنَ إِحْسَانًا وَيَذَى الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى
 وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَى
 وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ
 وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ

28. Ὁ ΑΛΛΑΧ ἐπιθυμεῖ νά σᾶς
ἐλαφρώσει, (ἀπ' τῆς δυσκολίας)
γιατί ὁ ἄνθρωπος πλάστηκε ἀδόνατος.

۲۸ بَرِيدُ اللَّهِ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ
وَخَلْقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا

29. ὦ! Σεῖς ποῦ πιστεύετε!
Νά μήν ἀποσπάσει ὁ ἕνας τήν
περιουσία τοῦ ἄλλου ἀδίκῃ ἐκτός
εἰν εἶναι ἐμπόριο,
μέ κοινή συγκατάθεση.
Μήν καταστρέφετε μόνοι σας
τόν ἑαυτό σας.
Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ ἦταν
για σᾶς Πολυεὐσπλαγχνος.

۲۹ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ
بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ ۖ إِن تَكُونُوا تِحَدَةً
تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا

30. Ἐκεῖνος ποῦ κάνει τοῦτο,
μέ μῖσος κι ἀδικία,
πολύ γρήγορα θά τόν πετάξουμε
μέσα στήν Φωτιά.
Κι εἶναι πολύ εὐκολο αὐτό
για τόν ΑΛΛΑΧ.

۳۰ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عَدْوَانًا وظُلْمًا
فَسَوْفَ نُصَلِّهِ نَارًا
وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

31. Ἄν ὁμοῦ ἀποφύγεται
τίς μεγάλες ἁμαρτίες,
ποῦ εἶναι ἀπαγορευμένες
νά κάνετε, τότε θ' ἀποβάλλουμε
τίς μικρότερες καί θά σᾶς δώσουμε
τίμια εἰσοδο (στόν Παράδεισο).

۳۱ إِن تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا نُهَوْنَ عَنْهُ
نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
وَنُدْخِلَكُمْ مُدْخَلَ كَرِيمًا

32. Καί μήν ἐπιθυμεῖτε
τά ἀγαθά, ποῦ ὁ ΑΛΛΑΧ χάρισε
σέ μερικούς ἀνθρώπους ἀνάμεσά σας.
Γιά κάθε ἄνδρα ὑπάρχει
τό μερίδιό του ἀπ' ὅ,τι κέρδισε.
Γιά κάθε γυναῖκα ἐπίσης ὑπάρχει
τό μερίδιο ἀπ' τὰ κέρδη της.
Νά ζητᾶτε ἀπ' τόν ΑΛΛΑΧ
τήν γενναιοδωρία Του.
Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ
εἶναι ἀπόλυτα Παντογνώστης
ὄλων τῶν πραγμάτων.

۳۲ وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ
بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا
اَكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا
اَكْتَسَبْنَ وَنَسَلُوا اللَّهَ مِن فَضْلِهِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

33. Γιά καθένα ὀρίσαμε
τό ποσοστό ἀπ' τήν κληρονομιά
τῆς ἰδιοκτησίας τῶν γονέων
καί τῶν συγγενῶν.
Σ' αὐτούς ἀκόμη ποῦ
ἀφήσατε ὑποθήκη, δώστε τους
τό μερίδιο ποῦ ὀφείλετε.
Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ ἦταν μάρτυρας
σ' ὄλες τίς πράξεις σας.

۳۳ وَلِكُلِّ جَمْعٍ مَّا مَوَالِي مَا تَرَكَ ٱلْءَءِلِيءَان
وَٱلْءَقْرَبُونَ
وَٱلذَّءِرِينَ ءَعَدْتِ اءِمْنَتَكُمْ فءَأْوَهُمْ
نَصِيبَهُمْ ءِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَءِيدًا

δώστε τουλάχιστον την προίκα,
πού έχετε όρισει.

Δέν σᾶς καταλογίζεται ἄμαρτια
ἂν μετά τήν συμφωνία
γιά τήν προίκα, δεχτήκατε
κι οἱ δύο νά τήν μεταβάλετε.
Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ ἦταν
Παντογνώστης - Πάνσοφος.

تَرَضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

25. Κι ἂν κάποιοι ἀπό σᾶς
δέν ἔχουν τά μέσα, πού μ' αὐτά
θά μπορούσαν νά παντρευτοῦν
ἐλευθερες πιστές γυναῖκες,
τότε μπορούν νά πάρουν γιά σύζυγο,
κορίτσια πού πιστεύουν,
ἀπ' αὐτά πού τό δεξί σας χέρι
ἐξουσιάζει. Κι ὁ ΑΛΛΑΧ γνωρίζει
πολύ καλά γιά τήν Πίστη σας.
Εἶστε ὁ ἕνας ἀπ' τόν ἄλλο.
Ἄς τίς παντρευτῆτε λοιπόν
μέ τήν ἄδεια τοῦ κυρίου τους,
κι ἄς δώσετε σ' αὐτές τήν προίκα τους,
σύμφωνα μέ ὅτι εἶναι λογικό.
Αὐτές τότε μέ τήν σειρά τους
ὀφείλουν νά εἶναι ἄγνες,
κι ὄχι λάγνες, κι οὔτε
νά παίρνουν ἐραστές,
κι ἂν μετά τόν γάμο πέσουν
σέ ντροπή, ἢ τιμωρία τους
θά εἶναι ἡ μισή ἐκείνης
πού ἐπιβάλλεται στίς ἐλευθερες
γυναῖκες. Αὐτή ἡ ἄδεια εἶναι
γι' αὐτούς ἀνάμεσα σας
πού φοβοῦνται τήν ἄμαρτια.
Καλύτερα ὁμως εἶναι γιά σᾶς
νά ἀσκεῖστε στόν αὐτοπεριορισμό.
Κι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι πολύ Ἐπεικῆς
καί Πολυεύσπλαχος.

⑤ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ
الْمُحْسَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مِمَّا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَيَتَيْكُمْ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَأَنْكِحُوهُنَّ بِأَذْنِ
أَهْلِهِنَّ وَاتَّوَهُنَّ أَجْرَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
لِمُحْسَنَاتٍ غَيْرِ مُسْلِفِحِدٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ
أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصَيْنَ فَإِنْ أَنْبَنَ بِفَحْشَةٍ
فَعَلَّاهُنَّ نِصْفَ مَا عَلَى الْمُحْسَنَاتِ
مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ
وَأَنْ نَصِبُوا خَيْرًا لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

26. **Θ** ΑΛΛΑΧ θέλει νά φανερώσει
σέ σᾶς καί νά σᾶς καθοδηγήσει
στίς συνηθειες τῶν προπατόρων σας,
κι ὁ ΑΛΛΑΧ σᾶς διευκολύνει
νά μήν ἄμαρτάνετε
εἶναι Παντογνώστης, Πάνσοφος.

⑥ يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ
سَبِيلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيُوَبِّغَنَّكُمْ
وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ

27. Ὁ ΑΛΛΑΧ θέλει νά
σᾶς διευκολύνει νά μήν ἄμαρτάνετε,
ἐνώ ἐκεῖνοι θέλουν νά παραπλανᾶται
τόσο μακριά ἀπό τό σωστό δρόμο.

⑦ وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُوَبِّغَنَّكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ
يَتَّبِعُونَ الشَّهْوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا

21. Καί πώς όμως νά τό ξαναπάρτε ἐνῶ εἶχατε μεταξύ σας συζυγικές σχέσεις ὁ ἕνας μέ τόν ἄλλο, κι ἔχουν πάρει ἀπό ἐσᾶς μιά ἐρηθ ὑπόσχεση;

① وَكَيفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى
بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا
عَلِيًّا

22. **Κ**αί μήν παντρευθεθε γυναίκες πού τίς παντρεύτηκαν οἱ πατέρες σας, ἐκτός ἂν τοῦτο ἔχει γίνει στό παρελθόν (πρὶν τὸ Ἰσλάμ).²⁸ Αὐτός ὁ γάμος εἶναι μισητός καί αἰσχρὸς μιά κακή (προ-ἰσλαμική) συνήθεια.

② وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنْ
النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً
وَمُنْكَرًا وَسَاءَ سَبِيلًا

23. **Α**παγορεύεται σέ σᾶς νυμφευθετε τίς μητέρες σας, καί τίς θυγατέρες σας, τίς ἀδελφές σας, τίς θείες σας ἀπ' τή μεριά τοῦ πατέρα κι ἀπ' τή μεριά τῆς μητέρας, τίς κόρες τοῦ ἀδελφοῦ καί τήν κόρη τῆς ἀδελφῆς σας, τή θετή μητέρα σας πού σᾶς θήλασε, τίς ὀμογάλακτες ἀδελφές σας καί τίς μητέρες τῶν γυναικῶν σας, τίς προγονές σας πού κηδεμονεύετε καί πού γεννήθηκαν ἀπ' τίς γυναίκες σας, μέ τίς ὁποῖες ἔχετε συνδεθεῖ μαζί τους. Ἄν όμως δέν πῆγατε μαζί τους, τότε δέν σᾶς καταλογίζετε ἁμαρτία. Ἄκόμη καί μέ τίς γυναίκες τῶν παιδιῶν σας πού γεννήθηκαν ἀπό σᾶς, καθώς καί δύο ἀδελφές ταυτόχρονα, ἐκτός ἂν τοῦτο ἔχει γίνει στό παρελθόν (πρὶν τὸ Ἰσλάμ). Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Μακρόθυμος, Πολυεύσπλαχνος.

③ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ
وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَوَمَاتُكُمْ
وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ
وَبَنَاتُ الْأَخِي وَأُمَّهَاتُكُمُ
الَّتِي أَرْتَمَعْتُمْ
وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرِّضَاعِ وَأُمَّهَاتُ
نِسَائِكُمْ وَرَبِّبَاتِكُمُ الَّتِي فِي
حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ الَّتِي
دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ
لَكُمْ بَنَاتٌ مِنْهُنَّ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ
الَّذِينَ مِنْ أَوْلَادِكُمْ وَأَنْ
تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأَخَوَاتَيْنِ
إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا

24. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται νά παντρευθετε μέ ἔγγαμες γυναίκες, ἐκτός αὐτές πού τό δεξί σας χέρι ἐξουσιάζει (ὡς αἰχμάλωτες). Αὐτός εἶναι γραπτὸς νόμος τοῦ ΑΛΛΑΧ γιά σᾶς. Καί ἐκτός ἀπό αὐτές σᾶς ἐπιτρέπονται ὅλες οἱ ἄλλες γυναίκες μόνο ν' ἀναζητήσετε τίς γυναίκες σας γιά γάμο, μέ ὄψρα ἀπ' τήν περιουσία σας, ἐπιδιώκοντας ἀγνότητα κι ὄχι πόθο. Κι ἀπ' τὸ γεγονός ὅτι ὠφελήθηκατε ἀπ' αὐτές,

④ • وَالْحَصْنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ يَحِبُّهُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأُجِّلْ لَكُمْ مَا وَرَاءَ
ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ
مُسْتَفْضِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ
أُجْرَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا

16. Ἐν δύο ἀνάμεσα σας, εἶναι ἔνοχοι μοιχίας τιμωρεῖστε καὶ τοὺς δύο. Ἐν ὁμοῦ μετανοήσουν καὶ διορθωθοῦν, τότε ἀφήστε τους. Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Πολυεπιεικὴς καὶ Πολυεὐσπλαγχνος.

۞ وَالَّذَاتِ يَأْتِيْنَهَا مِنْكُمْ فَادْرُوهَا فَإِنْ نَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا

17. Ὁ ΑΛΛΑΧ δέχεται τὴ μετάνοια ἐκείνων ποὺ ἀμάρτησαν ἀπὸ ἄγνοια (ἢ ἀστοχαστα), κι ἀμέσως μετὰ μετάνοιωσαν. Ὁ ΑΛΛΑΧ αὐτοὺς τοὺς συγχωρεῖ, γιατί εἶναι Παντογνώστης, Πάνσοφος.

۞ لَئِمَّا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ يُؤْمِنُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

18. Δέν εἶναι δεκτὴ ἡ μετάνοια σ' ἐκείνους ποὺ ἐπανελημμένα κάνουν ἀμαρτίες, ἀκόμα κι ὅταν κανένας ἀπ' αὐτούς φτάσει κοντὰ στὸν θάνατο, λέει: «Τώρα ἔχω πραγματικά μετανιώσει». Οὐτε εἶναι δεκτὴ ἀπ' ἐκείνους ποὺ πεθαίνουν ἄπιστοι Γι' αὐτούς ἔχουμε προετοιμάσει ὀδυνηρὰ βάσανα.

۞ وَلَيْسَ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ لَمَّا حَضَرُوا الْحَوْتَ قَالَ لِي نُبْتُ الْآنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ أَعَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

19. ﴿١٩﴾ Σεις ποὺ πιστεύετε! Δέν σᾶς ἐπιτρέπεται νά ἔχετε τίς γυναῖκες τῶν πεθαμένων συγγενῶν κληρονομιά παρά τὴν θέλησή τους, οὐτε νά συμπεριφέρεστε μαζί τους σκληρὰ, ὥστε ν' ἀποσπάσετε ἀπ' αὐτές ἓνα μέρος ἀπ' τὴν προίκα ποὺ τοὺς ἔχετε δώσει, ἐκτός ἀν ἔχουν ἐνοχοποιηθεῖ μέ φανερὴ ἀισχύρτητα. Ἀντίθετα, νά συμπεριφέρεστε μαζί τους μέ καλοσύνη καὶ δικαιοσύνη. Ἐν ὁμοῦ τίς ἀποστρέφεστε, προσέξτε, μήπως εἶναι δυνατόν νά ἀπεχθάνεστε κάτι τι, ποὺ ὁ ΑΛΛΑΧ κατάφερε μ' αὐτὸ πολλὰ καλὰ.

۞ يَأْتِيْنَهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَجِدُ لَكُمْ أَنْ تَرَوْا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِذَهُبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْنَهُنَّ إِلَّا أَنْ يُلَاقِينَ بِفَحْشَةٍ مُّبِينَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا

20. Ἐν ἀποφασίσετε νά ἀλλάξετε σύζυγο στὴ θέση μιᾶς ἄλλης, κι ἀν ἀκόμη ἔχετε δώσει στὴ πρώτη γιὰ προίκα ἓνα Κιντάρ (βάρος ἀπὸ χρυσάφι), μὴν πάρете ἀπ' αὐτὸ (τὸ θησαυρὸ) τίποτε. Μήπως θά ἔθελετε νά τὸ ἀποσπάσετε μέ συκοφαντία καὶ μέ φανερὴ ἀδικία;

۞ وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ نَسْتَدَالَ زَوْجَ مَكَاتٍ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَهُنَّ قِطْعًا فَلَا نَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَنَاخُذُونَهُ بِهَتْنَا فَإِنَّمَا مِنبِغًا

ἀπ' ὅ,τι ἀφῆσαν γιά κληρονομιά, ἀφοῦ πρῶτα πληρωθοῦν τὰ μέ διαθήκη κληροδοτήματα καί τὰ χρέη. Κι ἀπ' ὅ,τι σίς ἀφήνετε ἐκεῖνες δικαιοῦνται τὸ τέταρτο, ἂν δέν ἔχετε ἀφήσει παιδί. Στήν περίπτωση πού ὑπάρχει παιδί, τότε δικαιοῦνται τὸ ἕνα θυγδοο, ἀπ' ὅ,τι ἀφήσατε ἀφοῦ πρῶτα πληρωθοῦν τὰ μέ διαθήκη κληροδοτήματα καί τὰ χρέη. Ἄν ὁ ἀνδρας ἢ ἡ γυναῖκα, εἶναι ἀκληρος ἀπό γονεῖς καί παιδιά ἐνώ, ἔχει ἀδελφῆ ἢ ἀδελφῶ, (ἀπό τῆ μητέρα) τότε ὁ καθένας ἀπ' αὐτοῦς θά ἔχει τὸ ἕνα ἕκτο. Ἄν ὁμως εἶναι περισσότερα ἀδελφία (ἀπό ἕνα) τότε, θά μοιραστοῦν τὸ ἕνα τρίτο μετά τήν ἐξοφλήση κάθε διαθήκης ἢ κάθε δανείου ὥστε νά μήν δημιουργηθεῖ, ζημιά σέ κανένα. Ἔτσι δόθηκε ἡ ἐντολή ἀπ' τόν ΑΛΛΑΧ. Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Παντογνώστης - Πάνσοφος.

الرُّبْعَ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُوَصِّينَ
بِهَا أَوْ دِينٍ. وَلَمْ تَرَكَنَّ مِمَّا تَرَكَتَهُ إِنْ لَمْ
يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ
فَلَهُنَّ الْكُلُّ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ
يُوْصُونَ بِهَا أَوْ دِينٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ
كَأَلَةِ أَوْامِرَةٍ وَلَهُ بَخْشٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ
وَاجِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا
أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُوَ شَرَكًا فِي الثَّلَاثِ مِنْ
بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُوَصِّينَ بِهَا أَوْ دِينٍ غَيْرَ مُصَافِرٍ
وَصِيَّةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ

13. **Α**ὐτοὶ εἶναι οἱ νόμοι τοῦ ΑΛΛΑΧ. Ὅποιος ὑπακούει στὸν ΑΛΛΑΧ καί στὸν Ἀπεσταλμένο Του θά τὸν εἰσάγει σέ κήπους πού κάτω τους τρέχουν ποτάμια, καίθᾳ παραμείνει ἐκεῖ, κι αὐτὴ θά εἶναι ἡ πιό μεγάλη ἐπιτυχία.

﴿١٣﴾ نَالِكٌ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
يُخَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

14. Ὅμως ὁποιος παρακούει στὸν ΑΛΛΑΧ καί στὸν Ἀπεσταλμένο Του, κι ὑπερβαίνει τούς νόμους Του, θά τὸν εἰσάγει (ὁ ΑΛΛΑΧ) στή Φωτιά καί μέσα σ' αὐτὴ παραμένοντας γιά πάντα θά ἔχει καί ἐξευτελιστικά βασανιστήρια.

﴿١٤﴾ وَمَنْ يُعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَّقِ
حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا
وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ

15. Καί ὅσες ἀπό τίς γυναῖκες σας εἶναι ἔνοχες μοιχείας τότε καλέστε τέσσερις μάρτυρες ἀπό σας. Ἄν αὐτοὶ μαρτυρήσουν, τότε περιορίστε τες στὰ σπίτια, ὧσπου ὁ θάνατος νά τίς διεκδικήσει, ἐκτός ἂν ὁ ΑΛΛΑΧ διατάξει γι' αὐτές κάποιο ἄλλο μέσο σωτηρίας.

﴿١٥﴾ وَالَّذِي يَأْتِيَنَّكَ مِنَ الْفَاحِشَةِ مِنْ
نِسَائِكُمْ فَإِنَّهُنَّ أَرْبَعَةٌ
يُنكِحْنَ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسَكُوهُنَّ
فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتُوفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ
أَوْ يُجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا

αυτοί οι ίδιοι, φοβήθηκαν
 αφήνοντας πίσω τους
 αδυνάτους απογόνους,
 Αυτοί ἄς φοβούνται
 τὸν ἈΛΛΑΧ καὶ νὰ ποῦν
 λόγια δίκαια καὶ σωστά.

ذُرِّيَّةً ضِعْفًا خَاوُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتُوءُوا اللَّهَ
 وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا

10. *Όσοι καταβροχθίζουν
 ἄδικα τὴν περιουσία τῶν ὄρφανῶν,
 βάζουν στὰ σπλάχνα τὸν φωτιά
 καὶ θ' ἀνάψουν
 ἀπ' τὶς φλόγες τῆς φωτιάς.

۱۰ إِنْ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ
 ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا
 وَسَيَصْلُونَ سَعِيرًا

11. **Q** ἈΛΛΑΧ σᾶς διατάζει
 ὅσον ἀφορᾶ (τὴ μοιρασιά
 τῆς κληρονομιάς) στὰ παιδιά σας.
 Γιὰ τὸ ἀρσενικό ἓνα μερίδιο
 ἴσο μὲ τὸ μερίδιο δύο θηλυκῶν.
 Καὶ ἂν τὰ κορίτσια εἶναι
 πάνω ἀπὸ δύο, θὰ μοιράσουν
 τὰ δύο τρίτα τῆς κληρονομιάς
 ποῦ ἄφησε. *Ἄν ὁμως
 εἶναι μιὰ κληρονόμος
 θὰ πάρῃ τὸ μισό μερίδιο.

۱۱ بُوَيْعِكُمُ اللَّهُ فِيمَا أُولَدْتُمْ لِلذَّكَرِ
 مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَىٰ ۚ وَإِن كُنَّ نِسَاءً
 فَرَفَقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۚ وَإِن كَانَتْ
 وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِلَّذِينَ
 يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا
 إِن كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ
 لِقَاءَ اللَّهِ يَكْفُرُونَ

Καὶ γιὰ τοὺς γονεῖς
 γιὰ καθένα ἀπὸ τοὺς δύο,
 τὸ ἓνα ἔκτο ἀπὸ 8,τι ἄφησε,
 ἂν ἔχει ἀφήσει τὸ παιδί.
 *Ἄν ὁμως δέν ἔχει τὸ παιδί
 καὶ τὸν κληρονομοῦν οἱ γονεῖς του
 τότε ἡ μητέρα του θὰ πάρει
 ἓνα τρίτο. *Ἄν ἔχει ἀδελφια
 τότε τὸ μερίδιο τῆς μητέρας
 θὰ εἶναι τὸ ἓνα ἔκτο.
 *Ἡ μοιρασιά σ' ὅλες
 τὶς περιπτώσεις λογαριάζεται
 ἀφοῦ πληρωθῇ οἰαδήποτε
 διαθήκη ἢ οἰοδήποτε χρέος.
 Σαῖς δὲ ξέρετε
 ποιοὶ ἀπ' τοὺς γονεῖς σας
 ἢ τὰ παιδιά σας σᾶς ὠφελεῖ
 περισσότερο. Αὐτὰ εἶναι
 νόμιμα μερίδια ποῦ καθορίστηκαν
 ἀπ' τὸν ἈΛΛΑΧ! Γιατί ὁ ἈΛΛΑΧ
 εἶναι Παντογνώστης, Πάνσοφος.

لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا النِّصْفُ مِمَّا تَرَكَ
 إِنْ كَانَ لَهُ وَوَلَدٌ
 فَإِن لَّمْ يَكُن لَّهُ وَوَلَدٌ
 وَوَرِثَةٌ ۖ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الشُّكْلُ
 فَإِن كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأَخِيهِ الشُّكْلُ مِمَّا
 تَرَكَ ۚ وَلِلَّذِينَ يَأْكُلُونَ
 أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا
 إِن كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ
 لِقَاءَ اللَّهِ يَكْفُرُونَ

12. Καὶ ἔχετε τὸ μισό μερίδιο
 ἀπ' τὴν κληρονομιά τῶν γυναικῶν σας,
 ἂν πεθάνουν χωρὶς
 νὰ ἔχουν παιδιά.
 *Ἄν ἀφήσουν παιδιά, τότε
 παίρνετε τὸ τέταρτο

۱۲ • وَلِكُلِّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ مِمَّا
 تَرَكَ زَوْجُهُمْ إِن لَّمْ
 يَكُن لَّهُنَّ وَوَلَدٌ ۖ فَإِن كَانَ
 لَهُنَّ وَوَلَدٌ فَلِلَّذِينَ
 يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ
 ظُلْمًا إِن كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ
 لِقَاءَ اللَّهِ يَكْفُرُونَ

5. **Σ** τούς αδύνατους διανοητικά
να μὴ μεταβιβάσετε
τὴν περιουσία σας πού ὁ ΑΛΛΑΧ
σᾶς ἔχει ἐμπιστευθεῖ
γιά νά συντηρήσετε.
Ἐξασφαλίστε τοὺς ὄμιους τροφή,
καὶ ντύστε τοὺς, καὶ πῦστε τοὺς
λόγια γεμάτα καλοσύνη.

6. **Δ** οκιμάζετε τὰ ὄρφανὰ
μέχρις ὅτου φτάσουν
στὴν ἡλικία τῆς νομικῆς εὐθύνης³⁷.
Ἄν διαπιστώσετε ὅτι ἡ κρίση τους
εἶναι ὀγιῆς, τότε καταβάλετε σ' αὐτούς
τὴν περιουσία τους,
ἀλλὰ προσέξτε
νά μὴ ξοδέψετε τὴν περιουσία τους
σπάταλα καὶ βιαστικά ἀπὸ
φόβο νά μεγαλώσουν καὶ τὴν ζητοῦν.
Ἄν ὁ κηδεμόνας εἶναι πλούσιος
ἄς μὴ πάρει τίποτε
ἂν ὄμιος εἶναι φτωχός
ἀφήστε τον νά πάρει ὅ, τι εἶναι
ἀναγκαῖο καὶ δίκαιο.
Κι ὅταν πληρώσετε σ' αὐτούς
τὴν περιουσία τους,
πάρτε μάρτυρες γι' αὐτὴ σας
τὴν πράξη.
Καὶ ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ
καταλογίζει τὰ ἔργα σας.

7. **Γ**ιά τοὺς ἀνδρες ἀνήκει
τό μερίδιο ἀπ' ὅ, τι ἄφησαν
οἱ γονεῖς τους κι οἱ πλησιέστεροι
συγγενεῖς τους, καὶ
γιὰ τίς γυναῖκες ἀνήκει
μερίδιο ἀπ' ὅ, τι ἄφησαν
οἱ γονεῖς τους κι οἱ πλησιέστεροι
συγγενεῖς τους.
Ἐνα ὀρισμένο
μερίδιο ὑπολογίζεται,
ἄσχετα ἂν εἶναι μικρὴ
ἢ μεγάλῃ ἡ κληρονομία.
8. Κι ἂν κατὰ τὴν ὥρα
τῆς μοιρασίας παραβρίσκονται
κι ἄλλοι συγγενεῖς ἢ ὄρφανὰ,
ἢ φτωχοὶ νά τοὺς δώσετε
κάτι ἀπ' τὴν περιουσία,
καὶ νά πεῖτε σ' αὐτούς
λόγια καλοσύνης.

9. Οἱ ὑπεύθυνοι γιά τὰ ὄρφανὰ
ἄς φοβηθοῦν τὸν ΑΛΛΑΧ καθῶς

﴿ وَلَا تُوْثِقُوا اَلْسِنَهٗمْ اَمْوَالِكُمْ
الَّتِي جَعَلَ اللهُ لَكُمْ قِيَمًا وَارْزُقُوهُمْ
فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا
مَّعْرُوفًا ﴾

﴿ وَابْتَلُوا اَلْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ لَمَّا بَلَغُوا اَلنِّكَاحَ
فَاِنْ اَنْتُمْ مِنْهُمْ رُشَدًا فَاَدْفَعُوْا اِلَيْهِمْ
اَمْوَالَهُمْ وَلَا تَاْكُلُوْهَا اِنْسْرَافًا وَّيَدَارًا
اَنْ يَّجْبُرُوْا وَمَنْ كَانَ عَنَيْتًا فَلْيَسْتَعِيْظْ
وَمَنْ كَانَ قَدِيْرًا فَلْيَاْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَاِذَا
دَفَعْتُمْ اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ فَاَشْهَدُوْا عَلَيْهِمْ
وَكَفَىٰ بِاللّٰهِ حَسِيْبًا ﴾

﴿ لِلرِّجَالِ نَصِيْبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
وَالْاَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيْبٌ مِّمَّا تَرَكَ
الْوَالِدَانِ وَالْاَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ
اَوْ كَثُرَ نَصِيْبًا مَّعْرُُوْفًا ﴾

﴿ وَاِذَا حَضَرَ اَلْفِئْمَةٌ اَوْلَادًا اَلْقَرٰبِ
وَاَلْيَتَامَىٰ وَالسَّكِيْنُ فَاَرْزُقُوْهُمْ
مِّنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُُوْفًا ﴾

﴿ وَابْتَلِ اَلْيَتٰمٰى لَوْ تَرَكُوْا مِنْ خَلْفِهِمْ

(4) Τό στάδιο τῶν γυναικῶν
Μεδίνα – Ἑδάφια: 176

Ἐτό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ
Ἐλεήμονα καί Φιλάνθρωπου.

1. **Α**νθρώποι! Σεβαστείτε τὸ Κύριό σας, πού σᾶς δημιούργησε ἀπό μία καί μόνο ψυχή (Ἀδάμ), κι ἀπ' αὐτή ἐπλασε τή σύντροφό της (Ἐῶα) κι ἀπ' αὐτούς τοὺς δύο σκόρπισε – σάν σπόρους – ἀμέτρητους ἄντρες καί γυναῖκες. Νά σέβεστε τόν ΑΛΛΑΧ, πού τ' ὄνομά Του ἀναφέρεται στ' ἀμοιβαία σας δίκαια αἰτήματα, καί σεβαστείτε τή συγγένεια μεταξύ σας. Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ πάντοτε ἀγρυπνᾷ πάνω σας.

2. **Κ**αί νά διατηρεῖτε τήν περιουσία τῶν ὀρφανῶν. Καί νά μὴν ἀντικατασταίνετε τὰ ἀχρηστα (δικά σας) πράγματα, μὲ τὰ δικά τους καλά, καί νά μὴν καταβροχθίζετε τίς περιουσίες τους - ἀνακατευνότάς τες μὲ τίς δικές σας περιουσίες. Γιατί αὐτό εἶναι μεγάλη ἁμαρτία.

3. **Κ**ι ἂν φοβᾶστε ν' ἀδικήσετε τίς ὀρφανές (σέ περίπτωση γάμου) τὰ ὀρφανά, τότε νά παντρεύεστε ἄλλες δύο ἢ τρεῖς ἢ τέσσερις γυναῖκες τῆς ἐκλογῆς σας. Κι ἂν ὁμως φοβᾶστε ἀκόμη μήπως τίς ἀδικήσετε, τότε, νά παντρεύεστε μόνο μία, ἢ ὅποιες ἔχετε αἰχμάλωτες κι αὐτό γιὰ νά σᾶςπροφυλάξει ἀπ' τὸ νά φερθεῖτε ἄδικα

4. Καί νά δίνετε στίς γυναῖκες – πού παντρεύεστε – τήν νόμιμη προίκα τους γιὰ χάρισμά τους. Ἄν ὁμως, θεληματικά σᾶς ἐπιστρέψουν μέρος της, τότε πάρτε το, κι ἀπολαύσετέ το μὲ ἐνάρετη εὐδιαθεσία.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

① يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ
الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
وَخَاقٍ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا
رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ
الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَنْحَامَ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

② وَآتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ
وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْطِطَارًا
وَلَا تَبَدَّلُوا الْوَعْدَ بِالْغَيْبِ
وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ
إِلَّا بِأَمْوَالِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
كُفْرًا

③ وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ
فَانكِسُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَتًى
وَوَلَدْتُمْ وَرَبِّعْ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا
فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
ذَلِكَ أَذَىٰ أَلَّا تَعْلَمُوا

④ وَآتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً
فَإِنْ طَبِنَ لَكُمْ مِنْ شَعْرٍ مِنْهُ فَكُلُوهُ
هَبْنًا مَرْبِيًّا

196. Μήν αφήνεis
νά σ' εξαπατήσουν τά κέρδη
τῶν ἀπίστων πού
ταξιδεύουν στις χῶρες, γιατί

﴿١٩٦﴾ لَا يَغُرَّتْكَ تَفَلُّبُ الَّذِينَ
كَفَرُوا فِي آيَاتِكَ

197. πολὺ λίγη εἶναι ἡ ἀπόλαυση.
Ἐπειτα ἡ τελευταία τους
διαμονή εἶναι ἡ Κόλαση.
Καί τί ἄθλιο μέρος
νά ξαπλώσουν πάνω!

﴿١٩٧﴾ مَتَعُ قَلِيلًا ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ
وَيَسَّ إِلَهُادُ

198. Κι ὁμως ἐκεῖνοι
πού σεβάστηκαν τὸ Κύριό τους,
ἔχουν τοὺς Κήπους,
πού τὰ ποτάμια κυλοῦν
ἀπὸ κάτω τους, κι ἐκεῖ
θά παραμεινουν γιὰ πάντα
ἓνα δῶρο ἀπ' τὴν Παρουσία τοῦ ΑΛΛΑΧ
κι ὁ,τι βρίσκεται στὸν ΑΛΛΑΧ
εἶναι τὸ καλύτερο δῶρο
γιὰ τοὺς δικαίους.

﴿١٩٨﴾ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ
لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَمُوتُونَ عِنْدَ اللَّهِ
وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْآبِرَارِ

199. Ὑπάρχουν βέβαια,
κι ἀπὸ τοὺς ὁπαδοὺς τῆς Βίβλου,
ἐκεῖνοι πού πιστεύουν στὸν ΑΛΛΑΧ
καί σ' ὁ,τι ἀποκάλυψε σέ σᾶς,
καί σ' ὁ,τι ἀποκάλυψε σ' αὐτοὺς,
καί ταπεινώνονται στὸν ΑΛΛΑΧ
καί δέν πουλοῦν τίς Ἐντολές
τοῦ ΑΛΛΑΧ μ' ἐξευτελιστική τιμῆ!
Γι' αὐτοὺς ὑπάρχει
ἡ ἀμοιβὴ ἀπ' τὸν Κύριό τους.
Ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι γρήγορος στὴν κρίση.

﴿١٩٩﴾ قَدْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
كَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ
وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِيعِينَ لِلَّهِ
لَا يَشْعُرُونَ بِتَأْيِيدِ اللَّهِ لَنَفْسٍ
أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

200. Ὡ! Σεῖς πού πιστεύετε!
Ἐπιμένετε μὲ ὕπομονη
καί σταθερότητα.
Συναγωνιστεῖτε
μὲ τέτοια ἐπιμονή, καί νά εἴστε
πάντα ἐτοιμοὶ γιὰ πόλεμο
καί νά σέβεστε τὸν ΑΛΛΑΧ
γιὰ νά μπορέσετε νά εὐτυχίσετε.

﴿٢٠٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا
وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

δοξάζουν τη μνήμη του ΑΛΛΑΧ
καί σκέπτονται, ἀτενίζοντας
τά θαύματα τῆς δημιουργίας
στούς οὐρανοῦς και τὴν γῆ
λένε: «ὦ! Κύριέ μας!
Δέν ἔφτιαξες δλα αὐτά
γιὰ τό τίποτε! δοξασιμένη Θεέ!
Προφύλαξε μας
ἀπό τὴν Τιμωρία τῆς Φωτιάς».

192. «Κύριέ μας! Ὅποιον κάνεισ
Ἐσύ, νά μπει στή Φωτιά,
ελλικρινά τόν ντροπιάζεις,
καί ποτέ οἱ ἁμαρτωλοἱ
δέν θά βροῦν κανένα βοθηθό».
193. «Κύριέ μας! Ἐχουμε ἀκούσει
τὴ φωνή τοῦ κῆρυκα
πού μᾶς καλεῖ στήν Πίστη
- Πιστέψετε τόν Κύριό σας-
κι ἔχουμε πιστέψει. Κύριέ μας!
Συγχώρεσε τίς ἁμαρτίες μας,
καί σβῆσε ἀπό μᾶς
τίς κακές πράξεις, καί
πάρε κοντά Σου τίς ψυχές μας
μέ τὴ συντροφιά τῶν δικαίων».
194. «Κύριέ μας! (Εἰσάκουσέ μας) καί δόσε μας
δ,τι ὑποσχέθηκες, σέ μᾶς,
μέ τοὺς δικούς σου Ἀπεσταλμένους,
καί μὴ μᾶς ντροπιάσεις
κατὰ τὴ Μέρα τῆς Κρίσης
γιατί Ἐσύ δέν παραβγαίνεις
τὴν ὑπόσχεσή Σου».

195. «Κι εἰσήκουσε αὐτοὺς
ὁ Κύριός τους λέγοντας: «Δέν θά ἀνεχθῶ
ποτέ νά χαθεῖ τό ἔργο κανενός
ἀπό σᾶς, εἴτε ἄρρενας εἶναι
εἴτε θυλκῶ, εἴστε μέλη ὁ ἕνας τοῦ ἄλλου.
Ἐκεῖνοι ὁμῶς πού (ξενιτεῦθηκαν)
ἀφῆσαν τά σπίτια τους
ἢ διώχθηκαν ἀπ' αὐτά,
κι ὕπεφεραν γιά Χάρη Μου,
καί πολέμησαν καί σκοτώθηκαν
θά σβῆσω ἀπ' αὐτοὺς
τίς ἀνομιές τους, καί θά δεχθῶ
νά μπουν στοὺς κήπους,
πού ἀπό κάτω τους τρέχουν ποτάμια
- σάν ἀμοιβή ἀπ' τὴν Παρουσία
τοῦ ΑΛΛΑΧ γιατί
στον ΑΛΛΑΧ εἶναι ἡ καλύτερη ἀμοιβή».

وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَفَعَّلُون
فِي خَلْقِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ
هَذَا بَطُلًا
سُبْحَانَكَ فَقَاتِ عَذَابَ النَّارِ

﴿١٩٢﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلَ النَّارَ فَقَدْ
أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا
يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ
فَأَمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ
عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَوَفِّقْنَا مَعَ الْأَبْرَارِ

﴿١٩٤﴾ رَبَّنَا وَإِنَّا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ
رُسُلِكَ وَلَا نَخْشَاكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
إِنَّكَ لَا تَغْلِبُ الْإِعَادَ
﴿١٩٥﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ

عَمَلًا عَمِيلٍ
مِنْكُمْ مِمَّنْ ذَكَرْتُ أَوْ أُنتِجُ بَعْضَكُمْ
مِنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا
وَأَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَوْدُوا فِي
سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ
عَنَّهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
ثَوَابًا مِمَّنْ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ
حُسْنُ الثَّوَابِ

θά ἔχει πετύχει τὸ σκοπὸ
τῆς ζωῆς. Γιατί ἡ ζωὴ
σ' αὐτὸ τὸν κόσμῳ δὲν εἶναι
παρὰ ἀπατηλὴ ἀπόλαυση.

فَعَدَّ قَارًا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا
مَتَاعُ الْغُرُورِ

186. Θὰ δοκιμαστεῖτε βέβαια καὶ
θά κριθεῖτε γιὰ τὶς περιστάσεις σας
καὶ τὸν ἑαυτὸ σας,
καὶ θ' ἀκούσετε βέβαια πολλά,
πού θά σᾶς λυπήσουν, ἀπ' ἐκείνου
πού δέκτηκαν τὸ Βιβλίον
πρὶν ἀπὸ ἐσᾶς, κι ἀπ' ἐκείνου
πού λατρεύουν τὰ εἰδωλα.
Ἄν ὁμως ἐπιμένετε ὑπομονητικά,
καὶ πιστεύοντας, φυλαχθεῖτε
ἀπ' τὸ κακὸ, τότε αὐτὸ
εἶναι ἀπὸ τὶς μεγάλες ὑποθέσεις.

﴿١٦﴾ * لَتَبْلُغُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا
أَذَى كَثِيرًا وَإِنْ نَصَبْتُمْ
فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عِنْدِ الْأُمُورِ

187. Καὶ νὰ θυμᾶστε ὅτι
ὁ ΑΛΛΑΧ πῆρε μίαν Συμφωνία
ἀπ' τοὺς ὁπαδοὺς τῆς Βίβλου, λέγοντας:
«Θὰ τὸ γνωστοποιήσετε
μὲ σαφήνεια σ' ὅλο τὸ ἀνθρώπινο
γένος κι ὄχι νὰ τὸ ἀποκρύψετε».
Τὸ πέταξαν ὁμως
μὲ περὶφρόνησι πίσω
ἀπ' τὶς πλάτες τους, κι ἀγόρασαν
μ' αὐτὸ πράγματα μικρῆς ἀξίας.
Τὶ κακὸ πρᾶγμα πού ἀγόρασαν!!

﴿١٧﴾ وَمَاذ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ
وَلَا تَكْفُرْتُمْ
فَتَبَدُّوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَفُوا بِهِ
تَمَنًّا فَلْيَسِّرْ مَا يَشْتَرُونَ

188. Μὴν νομίζετε ὅτι ἐκεῖνοι
πού χαίρονται μὲ τὶς πράξεις τους,
κι ἀγαποῦν νὰ δοξάζονται
γιὰ ὅσα δὲν ἔκαναν,
μὴ νομίζετε ὅτι
θ' ἀποφύγουν τὴν Τιμωρία.
Γι' αὐτοὺς ὁ παιδεμὸς
θά εἶναι ὀδυνηρὸς.

﴿١٨﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَا
وَلَمْ يَكْفُرُوا أَن يُعَذِّبُوا بِمَا لَمْ
يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبْنَهُمْ بِمَقَارِفِهِمْ
مِنَ الْعَذَابِ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ عَذَابٌ إِلَّا

189. Στὸν ΑΛΛΑΧ ἀνήκει ἡ ἐξουσία
τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς,
κι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Παντοδύναμος.

﴿١٩﴾ وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

190. Βέβαια, στὴν δημιουργία
τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς,
καὶ στὴν ἐναλλαγὴ τῆς Νύχτας
καὶ τῆς Μέρας, ὑπάρχουν Σημεῖα
γιὰ τοὺς συνετοὺς ἀνθρώπους.

﴿٢٠﴾ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَأَنْزَالِ الْبُرُوجِ وَالنَّجْمِ السَّارِ لَآيَاتٍ
لِّأُولِي الْأَلْبَابِ

191. Ἐκεῖνοι πού ὀρθοί,
καθισμένοι καὶ πλαγιασμένοι

﴿٢١﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَفِعْوًا

Θά είναι χειρότερο γι' αυτούς.
 Σύντομα τὰ ἀγαθὰ πού
 ἀπό φειδωλῆ κατακρατοῦν
 θά δεθοῦν γύρω ἀπ' τὸ λαμό τους
 κατὰ τὴν Μέρα τῆς Κρίσης.
 Γιατί στὸν ἈΛΛΑΧ ἀνήκει ἡ κληρονομία
 τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς.
 Κι ὁ ἈΛΛΑΧ εἶναι καλὰ
 πληροφορημένος γιά ὅτι κάνετε.

لَهُمْ بَل مُوسَّرٌ لَهُمْ سَيَطَوَّفُونَ
 مَا يَخْلُقُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَنَهُ
 يَمِزْتُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ
 بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

181. **Θ** ἈΛΛΑΧ ἄκουσε
 τὸ χλευασμὸ ἐκείνων πού εἶπαν:
 «Ὁ ἈΛΛΑΧ - πράγματι - εἶναι φτωχός,
 κι ἐμεῖς εἴμαστε πλούσιοι».
 Θά καταγράψουμε - βέβαια -
 αὐτὰ πού εἶπαν,
 καθώς κι ὅτι σκότωσαν ἀδικα
 τοὺς Προφήτες.
 Σ' αὐτοὺς θά ποῦμε:
 « Δοκιμάστε τὸ μαρτύριο τῆς πυρᾶς!»

۱۸۱ ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ
 اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ
 مَا قَالُوا
 وَقَتْلُهُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلُ
 ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ

182. «καὶ τοῦτο γιά τίς κακές πράξεις
 πού τὰ χέρια σας παρουσίασαν,
 καὶ βέβαια ὁ ἈΛΛΑΧ
 δέν ἀδικεῖ δούλους Του.

۱۸۲ ﴿ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ
 لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَالَمِينَ

183. Εἶναι ἀκόμη ἐκείνοι πού εἶπαν:
 « Ὁ ἈΛΛΑΧ μᾶς ὑποσχέθηκε
 νὰ μὴν πιστέψουμε σ' Ἄπόστολο,
 παρά μόνο ὅταν μᾶς φανερώσει
 μιὰ θυσία πού θά τὴν καταφάγει
 ἀμέσως φωτιά (ἀπ' τὸν οὐρανὸ)».
 Ἀπάντησέ τους: «Σᾶς ἦλθαν
 Ἄποστολοι καὶ πρὶν ἀπὸ μένα,
 μέ καθαρά Σημεῖα, κι ἀκόμη
 μ' αὐτὰ πού εἶπατε. Ἄν ὁμοῦ
 μιλάτε τὴν ἀλήθεια,
 γιατί τότε τοὺς σκοτώσατε;»

۱۸۳ ﴿الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عٰهَدَ إِلَيْنَا
 أَنَّا نُؤْمِنُ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بِقُرْبٰنٍ
 نَّأْكُلُهُ الْنَّارُ فُلَمْ يَكُنْ لَهُمْ
 رُسُلٌ مِّن قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي فَلُمْنَا
 قَلِمًا مَّا تُنْمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ

184. Τότε ἂν σέ διαψεύσουν
 τὸ ἴδιο διάψευσαν καὶ τοὺς πρὶν
 ἀπὸ σένα ἀπεσταλμένους,
 ἂν καὶ ἦλθαν μέ φανερά Σημεῖα,
 (θαύματα), καὶ μέ ἀνασχετικὸς ὁμιλίες
 καὶ μέ τὸ Βιβλίο τῆς Διαφώτισης.

۱۸۴ ﴿فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ
 رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ
 وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ

185. **Κ** ἴθε ψυχὴ θά δοκιμάσει
 τὸ θάνατο, καὶ μόνο
 κατὰ τὴν Μέρα τῆς Κρίσης
 θά ἐξοφληθεῖ ὁ μισθὸς σας.
 Κι ὅποιον τότε σπράξουν
 μακριὰ ἀπ' τὴ φωτιά
 καὶ γίνε δεκτὸς στὸν Παράδεισο,

۱۸۵ ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذٰئِمَةٌ لِّلْمَوْتِ وَإِنَّمَا
 تُؤْتَوْنَ أَجْرَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
 فَمَن زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ

«Ἄν μόνο μάς εἶχαν ἀκούσει,
δέν θά εἶχαν σκοτωθεῖ». Ἀπάντησέ τους: «Ἄν μιλάτε
τήν ἀλήθεια, ἀπομακρύνετε
(ἂν μπορεῖτε) τό θάνατο
ἀπ' τόν ἑαυτό σας».

أَطَاعُونَا مَا قِيلُوا فَلْإِدْرَاؤُا عَنْ أَنْفُسِكُمْ
الْمَوْتُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

169. **Κ**αί μή νομῖσετε ὅτι
ὄσοι σκοτώθηκαν γιά τ' ὄνομα
τοῦ ΑΛΛΑΧ, εἶναι πεθαμένοι.
Ὅχι! Ζοῦν,
βρίσκοντας τή διατροφή τους
στήν Παρουσία τοῦ Κυρίου τους,

۱۶۹ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ

170. εὐτυχησμένοι, μ' ὅτι
τούς ἐφοδίασε ἡ γενναιοδορία
τοῦ ΑΛΛΑΧ καί χαροποιούνται
γιά ὄσους ἀφῆκαν πίσω καί
πού ἀκόμα δέν ἔφτασαν
στή μακαριότητά τους, καί
πάνω τους δέν ὑπάρχει φόβος,
οὔτε αἰτία γιά νά λυποῦνται.

۱۷۰ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَلَيْسَتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ
أَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

171. Χαίρονται γιά τήν Εὐλογία
καί τήν Γενναιοδορία τοῦ ΑΛΛΑΧ
κι ἐπειδή ὁ ΑΛΛΑΧ
δέν ἐπιτρέπει νά χαθεῖ, στό τέλος,
ἡ ἀμοιβή τῶν πιστῶν,

۱۷۱ • لَيْسَتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلِهِ
وَأَنَّ اللَّهَ
لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ

172. **Ε**κείνων πού ἀπάντησαν
στο κάλεσμα τοῦ ΑΛΛΑΧ καί
τοῦ Ἀπεσταλμένου
μετά τόν τραυματισμό τους,
ὄσοι ἀνάμεσά τους ἔκαμαν τό καλό
κι ἀρνήθηκαν τήν ἁμαρτία,
αὐτοί θά ἔχουν μεγάλη ἀμοιβή,

۱۷۲ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ
مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ
وَأَنْقَرُوا أَجْرَ عَظِيمٍ

173. ἐκείνων πού τούς εἶπαν
οἱ ἄνθρωποι: «Ἔνα μεγάλο στρατό
μάζεψαν ἐναντίον σας οἱ ἐχθροί»,
καί τρομάξετέ τους, ἀλλά
τούς αὐξήθηκε ἡ πίστη, κι εἶπαν:
«Ὁ ΑΛΛΑΧ εἶν' ἀρκετός γιά μάς,
κι εἶν' ὁ καλύτερος ἐμπιστευμένος».

۱۷۳ الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ
قَدْ جَعَلُوا لَكُمْ فِتْنًا فَآخْشَرُوا فَمَا ذَعَبُوا بِنِفْسَانَا
وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

174. Κι γύρισαν (ἀπό τήν δευτέρα Μπάδρ)
κερδίζοντας τήν καλοσύνη καί
τή Γενναιοδορία τοῦ ΑΛΛΑΧ
καί κακό δέν τούς ἄγγιξε
ποτέ, γιατί ἀκολούθησαν
τό θέλημα τοῦ ΑΛΛΑΧ, πού
ἡ γενναιοδορία Του εἶν' ἀπέραντη.

۱۷۴ فَاسْتَجَابُوا بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلِهِ
لَمْ يَمَسَّهُمْ سُوءٌ وَأَتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ
وَأَنَّ لَهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ

163. Αυτοί είναι
σέ διαφορετικά
σκαλοπάτια μπροστά
του ΑΛΛΑΧ.
Κι ό ΑΛΛΑΧ βλέπει καλά
όλα, όσα κάνουν.

﴿۳۲﴾ هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ
وَأَلَّهُ بِبَصِيرَتِهِمَا يَعْمَلُونَ

164. Ό ΑΛΛΑΧ χάρισε μεγάλη εύνοια
στους πιστούς, στέλνοντας
ανάμεσά τους Άπόστολο
άπ' τούς ίδιους τούς έαυτούς τους,
πού νά άπαγγείλη σ' αυτούς
τίς έντολές Του
καί νά τούς καθαρήσει
καί νά τούς διδάσκει τό Βιβλίό (Τό Κοράνιο)
καί τή Σοφία, ένώ πριν άπ' αυτό,
βρίσκονταν σέ φανερή πλάνη.

﴿۳۱﴾ لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ
أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَبَيِّنْ لَهُمْ
وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا
مِن قَبْل لَى صَلَاحٍ مُّبِينٍ

165. Έτσι, όταν μιά μικρή συμφορά
σάς έπληξε, τότε και σεις επίσης
κτυπήσατε τούς έχθρούς σας δύο φορές
περισσότερο, μήπως τότε είπατε:
«Άπό πού έρχεται τό κακό τούτο;»
Πές τους: «Άπό σάς τούς ίδιους,
γιατί ό ΑΛΛΑΧ έχει
άπέραντη δύναμη πάνω
σ' όλα τά πράγματα.

﴿۳۰﴾ أَوْ لَأَنَّا أَصَبْنَاكُمْ مُّصِيبَةً قَدْ أَصَبْتُمْ مِنْهَا
قَالَتْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

166. Κι ό,τι ύποφέρατε τή μέρα
πού συναντήθηκαν οι στρατοί,
ήταν μέ τό θέλημα του ΑΛΛΑΧ
για νά ξεχωρίσει τούς πιστούς,

﴿۲۹﴾ وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَيَا ذِي
اللَّهِ وَرَبِّ الْعَالَمِينَ

167. καθώς και τούς ύποκριτές.
Κι είπε σέ αυτούς: «Έλάτε,
νά πολεμήσετε για χάρη του ΑΛΛΑΧ,
ή τουλάχιστον νά προστατέψετε τούς έαυτούς σας
και τίς περιουσίες σας από τούς έχθρούς.»
Έκείνοι άπάντησαν:
«Άν ξέραμε νά πολεμούμε,
σίγουρα θά σάς άκολουθούσαμε». Τή
μέρα αυτή, ήταν αυτοί πιο κοντά
στην άπιστία παρά στην Πίστη,
ψιθυρίζοντας μέ τά χείλη τους,
ό,τι ήταν στις καρδιές τους.
Ό ΑΛΛΑΧ όμως γνωρίζει
καλά όλα πού άποκρύπτουν.

﴿۲۸﴾ وَرَبِّ الْعَالَمِينَ نَاقَتُوا وَقِيلَ لَهُمْ نَعَالُوا
فَقَالُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ أَذْقِعُوا
فَالَوْ لَوْنَعْلَمُ فَإِنَّا لَأَتَّبِعْنَكُمْ
هُمُ لِلْكَافِرِينَ يَوْمِ بَدْرٍ أَقْرَبُ مِنْهُمُ لِلْإِيمَانِ
يَعْمَلُونَ يَأْفُوكُهُمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ

168. Είναι οι ίδιοι πού είπαν
για τό χαμό τών αδελφών τους,
όταν βρίσκονταν
στά σπίτια τους άσφαλισμένοι:

﴿۲۷﴾ الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَتِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ

157. Ἄν σκοτωθεῖτε ἢ πεθάνετε γιὰ χάρη τοῦ ΑΛΛΑΧ, ἡ ἐπεικεία κι ἡ εὐσπλαχνία ἀπ' τόν ΑΛΛΑΧ εἶναι πολὺ καλύτερες ἀπ' τὸ νὰ μπορούσαν νὰ συσσώρευαν.

﴿۱۵۷﴾ وَلَئِنْ قُلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ

158. Κι ἀλήθεια, ἂν πεθάνετε ἢ σκοτωθεῖτε, νά! στὸν ΑΛΛΑΧ πάλι θά μαζευτεῖτε

﴿۱۵۸﴾ وَلَئِنْ شُئْتُمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَلِإِلَّهِ تُخْسَرُونَ

159. **Ε**ἶναι μὲ τὸν Οἶκτο τοῦ ΑΛΛΑΧ, ποὺ τοὺς ἀντιμετώπισε εὐγενικά. Ἄν ὁμως ἦσουν αὐστηρὸς καὶ σκληρόκαρδος, θ' ἀδειάζαν τὸν τόπο γύρω σου. Νά ξεπεράσεις τὰ σφάλματά τους, καὶ ζήτησε τὴ συνγνώμη τοῦ ΑΛΛΑΧ γι' αὐτούς, καὶ συμβουλέψέ τους στὶς ὑποθέσεις τῆς στιγμῆς. Κι ὅταν λοιπὸν πάρες τὴν ἀπόφαση, νὰ ἐμπιστευθεῖς τὸν ΑΛΛΑΧ. Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ ἀγαπᾷ ὅσους Τὸν ἐμπιστεύονται.

﴿۱۵۹﴾ فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَالِظَ الْقَلْبِ لَانفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ

160. Ἄν ὁ ΑΛΛΑΧ σᾶς βοηθᾷ, κανεῖς δὲν μπορεῖ νὰ σᾶς νικήσει. Ἄν ἔπειτα ἀπὸ αὐτό, σᾶς ἐγκαταλείψει, ποῖός ἄλλος θά μπορέσει νὰ σᾶς βοηθήσει; Στὸν ΑΛΛΑΧ, λοιπὸν, οἱ Πιστοὶ νὰ τοποθετήσουν τὴν ἐμπιστοσύνη τους.

وَأَسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَتَنَزَّلُ لَهُمُ الرِّسَالَاتِ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿۱۶۰﴾

161. **Κ**ανένας Προφήτης δὲν μπορεῖ ποτε νὰ προδώσει. Ἄν ὁποιοσδήποτε ἄνθρωπος εἶναι ἀπατεώνας, θά παρουσιαστῆ μαζί μὲ τὶς καταχρήσεις του κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Κρίσης, καὶ τότε σὲ κάθε ψυχῇ θά δοθεῖ ὅτιδήποτε κέρδισε, καὶ κανεῖς δὲν θά ἀδικηθεῖ.

﴿۱۶۱﴾ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغْدِلَ وَمَنْ يَغْدِلْ يَأْتِ بِمَا عَلَّ نَوْمَ الْقَيْمَةِ ثُمَّ يُوفِّي كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

162. Μήπως νομίζετε ὅτι ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἀκολουθεῖ τὸ θέλημα τοῦ ΑΛΛΑΧ, εἶναι τὸ ἴδιο σάν τὸν ἄνθρωπο ποὺ προκάλεσε πάνω του τὴν ὀργή τοῦ ΑΛΛΑΧ, καὶ ποὺ ἡ διαμονή του εἶναι ἡ Κόλαση; Τί θλιβερό ἀποτέλεσμα!

﴿۱۶۲﴾ أَفَمَن اتَّبَعَ رِضْوَانًا لِّلَّهِ كَمَن بَاءَ بِسَخِيمٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا وَنَهُ جَهَنَّمَ وَيَسَّرُ الْمَصِيدَ

ἀνησυχία ἐξ αἰτίας τῆς ἀμφιβολίας τους
γιὰ τὸν ΑΛΛΑΧ

- ἀμφιβολίες - ὀφειλόμενες
στὴν ἄγνοια. ³⁶ Κι ἔλεγαν:

«Ἐχουμε ἐμείς καμμία σχέση
μὲ τὴν ὑπόθεση αὐτή;»

Ἄπάντησέ τους:

«Ἡ ὑπόθεση αὐτὴ - πραγματικά-
ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ΑΛΛΑΧ». Κρύβουν
στά βάθῃ τῆς καρδιάς τους, ὅ,τι
δὲν τολμοῦν νὰ σοῦ ἀποκαλύψουν,
καὶ λένε στὸν ἑαυτὸ τους:

«Ἄν εἴχαμε καμμιὰ σχέση μὲ
αὐτὴν τὴν ὑπόθεση, δὲν θά εἶχε
σκοτωθεῖ ἐδῶ κανένας ἀπὸ ἐμᾶς.»

Πές τους:

«Κι ἂν ἀκόμα μένατε

στά σπίτια σας, γιὰ ὄσους
ἦταν γραφτὸ νὰ πεθάνουν,
θά πήγαιναν ὁποσδήποτε ἀμέσως
στό τόπο τοῦ θανάτου τους.»

Ἄν αὐτὰ ὅμως γίνηκαν

γιὰ νὰ ἐλέγξει ὁ ΑΛΛΑΧ

ὅ,τι βρίσκεται στὴ σκέψη σας,

καὶ νὰ καθαρίσει

ὅ,τι βρίσκεται στὴ καρδιά σας.

Γιὰ τὸ ΑΛΛΑΧ καλὰ γνωρίζει

τὰ μυστικά ποῦ κρύβουν

τὰ στήθη σας.

وَلَايَمَةً قَدْ أَحْتَمَهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ
بِاللَّهِ عَجَبًا الْحَقُّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ
مَهَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنْ الْأَمْرُ
كَفَرُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا
يَبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَتْ لَنَا مِنَ
الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قَاتَلْنَا هَهُنَا قُلْ لَوْ
كُنْتُمْ فِي بَيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ
عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَيَتَّبِعِلِلَّ اللَّهُ
مَا فِي صُدُورِكُمْ وَيُخَيِّصُ مَا فِي
قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

155. Ὅσοι ἀπὸ σᾶς γύρισαν πίσω,
τὴ μέρα ποῦ συναντήθηκαν
οἱ δύο παρατάξεις, ἔπασαν
στά δίχτυα τοῦ Σατανά
μὲ μερικὲς ἀμαρτίες ποῦ ἔκαναν
Ὁ ΑΛΛΑΧ ὅμως τοὺς συγχώρησε.
Γιὰ εἶναι Μακρόθυμος, Ἄνεξίκακος.

﴿٥٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ
الْبَعَثِ الْبَعْثَانِ إِنَّمَا اسْتَكْبَرُوا الشَّيْطَانَ
يَبْعِثُ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ
عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

156. ﴿٥٦﴾ Σεῖς ποῦ πιστεύετε!
Μὴν μοῖσσετε στοὺς ἄπιστους
ποῦ εἶπαν γιὰ τὰ ἀδελφία τους,
ἂν βρισκόταν σὲ ταξίδι
ἐδῶ κι ἐκεῖ στὴ γῆ, ἥ
ἦταν ἀπασχολημένοι πολεμώντας:
«Ἄν ἦταν κοντά μας,
δὲν θά πέθαιναν,
οὔτε θά σκοτώνονταν». Ὁ ΑΛΛΑΧ θέλησε μ' αὐτὸ
νὰ τοὺς κάνη νὰ αἰσθανθοῦν
λύπη στὴς καρδιές τους.
Ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι ποῦ δίνει
τὴ Ζωὴ καὶ τὸ Θάνατο,
καὶ βλέπει καλὰ
ὅλα ὅσα κάνετε.

﴿٥٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِنْ مَضَوْا
فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرُبَىٰ لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا
مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا
يَجْعَلُ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ وَيَسْمَعُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

150. Κι όμως ο ΑΛΛΑΧ είναι Προστάτης σας, κι Αυτός είναι ο καλύτερος βοηθός.

﴿١٥٠﴾ بَلِ اللَّهِ مَوْلَانُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ

151. Θά σκορπίσουμε τον τρόπο στις καρδιές των άπιστων, γιατί ταίριασαν τόν ΑΛΛΑΧ μ' άλλους συνεταιρούς, πού δέν έχουν καμμία ένδειξη ότι είναι θεοί. 'Η κατοικία τους θά είναι ή Φωτιά. Τί αξιοθρήνητη είναι ή διαμονή τών κακούργων!

﴿١٥١﴾ سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ يَأْمُرُوكَ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَأْوَهُمُ النَّارُ وَيَسْئَلُونَكَ عَنِ الظَّالِمِينَ

152. 'Ο ΑΛΛΑΧ πραγματοποίησε άληθινά την ύποσχесή Του, σ' εσάς, όταν μέ την άδειά Του - έξοντώσατε τους έχθρούς σας, μέχρις ότου χάσετε την μάχη (Οδχουντ) κι άρχίσατε τις λογομαχίες πάνω στην διαταγή, και την παραβήκατε, άφου πριν από λίγο σάς είχε δείξει ότι έπιθυμούσατε. 'Αναμεσα σας υπάρχουν μερικοί πού λαχταρούν τή ζωή αυτού του κόσμου και άλλοι πού έπιθυμούν την Μέλλουσα ζωή. 'Επειτα σάς έκανε ν' άπομακρυνθείτε άπ' τους έχθρούς σας, για νά σάς δοκιμάσει. Γιατί ο ΑΛΛΑΧ είναι γεμάτος καλοσύνη για εκείνους πού πιστεύουν.

﴿١٥٢﴾ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ: إِذْ تَحْسَبُهُمْ بِأَيْدِيهِمْ حَتَّى إِذَا فِئْتَهُمْ وَيَتَذَكَّرُ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرْسَلَكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَّفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

153. Κοίτα! Είχατε ξεφύγει χωρίς νά ρίχνετε ματιά σέ κανένα, κι ο 'Απόστολος από πίσω σάς καλούσε νά έπιστρέψετε. 'Εκει ο ΑΛΛΑΧ σάς έστειλε τόν ένα πόνο μετά τόν άλλο (και σάς συγχώρεσε ο ΑΛΛΑΧ) για νά σάς διδάξει νά μήν λυπάστε τά λάφουρα πού σάς ξεφυγαν, και για τό κακό πού σάς είχε συμβεί. Γιατί ο ΑΛΛΑΧ είναι ένήμερος για όλα, όσα κάνετε.

﴿١٥٣﴾ * إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُونَ عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَبِكُمْ فَأَتَشَبَّحُكُمْ عَنَّا يُغَيِّرُ لِكَيْلًا تَضَرَّبُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَلَبَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

154. 'Αργότερα έστειλε (ό ΑΛΛΑΧ) πάνω σας - μετά άπ' την λύπη - τή γαλήνη, πού σέ μία ομάδα από σάς έφερε τόν ύπνο, ένθ σ' άλλη ομάδα ό ψυχές τους ταράσσονταν από

﴿١٥٤﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنًا نَفَسًا يُغَيِّرُ عِلَاقَتَكُمْ مِنْكُمْ

‘Ο ΑΛΛΑΧ δμως
θ’ ανταμείψει γρήγορα
δσους τόν εϋχαριστόν.

بَصَرَ اللَّهِ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ

145. Καμιά ψυχή δέν είναι δυνατόν
νά πεθάνει χωρίς τήν ἔδεια
τοῦ ΑΛΛΑΧ, γιατί τό τέρμα της
ἔχει γραπτῶς ὀρισθεῖ.
Κι ἄν κανεῖς ἐπιθυμήσει τήν ἀμοιβή
τοῦ κόσμου αὐτοῦ θά τοῦ δώσουμε
ἀπ’ αὐτήν, κι ἄν ἐπιθυμήσει τήν
ἀμοιβή τοῦ Μελλοντικοῦ κόσμου
θά τοῦ δώσουμε ἀπ’ αὐτήν.
Θά ανταμείψουμε γρήγορα,
δσους Μᾶς εϋχαριστοῦν
μέ εϋγνωμοσύνη.

۱۴۵ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ مُتَوْتَ إِلَّا يَأْذِنَ اللَّهُ
كِتَابًا مُّوَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا
نُؤْفِقْهُ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْفِقْهُ
مِنْهَا وَسَيَجْزِي الشَّاكِرِينَ

146. Καί πόσοι ἀπό τούς Προφήτες
πολέμησαν, γιά τήν πίστη,
καί μαζί τούς πολέμησαν
καί μεγάλες ομάδες ἀπό εἰσεβείες
ἀνθρώπους; Ποτέ ὥστόσο
δέν ἔχασαν τό θάρρος τους,
γιά τίς δυστυχίες
πού συναντοῦσαν, γιά χάρη
τοῦ ΑΛΛΑΧ, οὔτε ἐξασθένησαν
στήν πίστη κι οὔτε παραδόθηκαν.
Κι ὁ ΑΛΛΑΧ ἀγαπᾷ δσους ὑπομένουν.

۱۴۶ وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رَبِّيُونَ كَثِيرًا
فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَمَا ضَعُفُوا وَمَا أَسْتَكْبَرُوا
وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ

147. Καί ὁ λόγος τους ἦταν μόνο αὐτή
ἡ προσευχή: «Κυρίε μας
Συγχώρεσέ μας
γιά τίς ἁμαρτίες μας,
κι ὅτιδῆποτε πού μπορεῖ
νά ἔχει γίνει πού ὑπερβαίνει
τά ὄρια τῶν καθηκόντων μας.
Στερῶσο τά βηματά μας
καί βοηθήσε μας ἐναντίον ἐκείνων
πού ἀρνοῦνται τήν Πίστη».

۱۴۷ وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ
لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا
وَارْضُنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

148. Κι ὁ ΑΛΛΑΧ τούς ἔδωσε
τά ἀγαθά αὐτοῦ τοῦ κόσμου
καί τήν εὐδαιμονία,
τῆς Μέλλουσας Ζωῆς, καί
ὁ ΑΛΛΑΧ ἀγαπᾷ τούς ἀγαθοεργούς.

۱۴۸ فَآتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَّ
ثَوَابَ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْحَسَنِينَ

149. **Q**! Σεῖς πού πιστεύετε
ἂν ὑπακούσετε τούς ἄπιστους,
θά σᾶς ὀδηγήσουν πίσω
πάνω στίς φτέρνες σας, (ἀπό τήν πίστη)
καί θά ἐπιστρέψετε
στήν αὐτοκαταστροφή.

۱۴۹ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا الَّذِينَ
كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ
فَتَقْتُلُوا خَسِيرِينَ

139. Μή χάνετε τὸ θάρρος σας
καὶ μὴν πέφτετε σ' ἀπόγνωση,
γιατί, ἂν πραγματικά
εἴστε Πιστοί, τότε ὑπερέχετε.

﴿١٣٩﴾ وَلَا يَهْسُوا وَلَا تَحْزَنُوا
وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

140. Ἐν ἑνὶ τραύμα σᾶς ἐβλάψε
(διανοητικά),
νά εἴστε σίγουροι,
ὅτι ὁμοιο τραύμα ἔχει βλάψει
καὶ τοὺς ἄλλους, καὶ
τέτοιες μέρες (ἀμφίβολης μοίρας)
δίνομε σ' ὄλο τὸν κόσμο
- διαδοχικά-, ὥστε ὁ ΑΛΛΑΧ
νά ξεχωρίσει ἐκείνους πού πιστεύουν
ἀπ' τὴν τάξη σας καὶ
νά τιμᾷ μιὰ μερίδα ἀπὸ σας
μὲ μαρτυρία. Κι ὁ ΑΛΛΑΧ δέν ἀγαπᾷ
ὄσους κάνουν ἀδικίες.

﴿١٤٠﴾ إِنْ تَيْسَّرَ لَكُمْ فَرَحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ فَرَحٌ
مِثْلُهُ وَذَلِكَ الْآيَاتُ مُبَايَعَاتِهَا بَيْنَ النَّاسِ
وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ
مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

141. Ἔργο τοῦ ΑΛΛΑΧ εἶναι ἀκόμη
νά ξεκαθαρίσει, ἐκείνους
πού εἶναι πραγματικά πιστοὶ
καὶ νά καταστρέψει
ἐκείνους πού ἀντιστέκονται
στὴν Πίστη (τοὺς ἄπιστους).

﴿١٤١﴾ وَلِيُخَيِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَمَعَ الْكَافِرِينَ

142. Ἡ μήπως ἔχετε τὴν ἀντίληψη
ὅτι θά μπῆτε στὸν Παράδεισο
χωρὶς νά δοκιμάζει ὁ ΑΛΛΑΧ
ἐκείνους πού ἀγωνίστηκαν
σκληρά γιὰ τὸ ἔργο Του,
καὶ παρέμειναν σταθεροί;

﴿١٤٢﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَسْلَمْ
اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَسْلَمْ الصَّالِحِينَ

143. Πραγματικά ἐπιθυμοῦσατε
τὸ Θάνατο, πρὶν τὸν συναντήσετε.
Τώρα ὁμοῦ τὸν εἶδατε
μὲ τὰ ἴδια σας τὰ μάτια
γιατί πισωδρομήσατε.

﴿١٤٣﴾ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ
تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

144. **Κ**ι ὁμοῦ ὁ Μουχάμμαντ
δέν εἶναι τίποτε περισσότερο
ἀπὸ ἑνὸς Ἀπόστολος. Πραγματικά
πολλοὶ ἦταν οἱ Ἀπόστολοι
πού πέρασαν πρὶν ἀπὸ αὐτόν.
Ἐν πεθάνει, ἡ σκοτωθεῖ,
μήπως θά ἀναποδογυρίζατε
τότε στίς φτέρνες σας;
(θά κάνατε μεταβολή;)
Γιατί ὅποιος ἀναποδογυρίζει
στὶς φτέρνες του δέν βλάφτει
στό παραμικρὸ τὸν ΑΛΛΑΧ.

﴿١٤٤﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ
الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى
أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَإِنَّ

132. Και νά ὑπακούετε στόν ΑΛΛΑΧ
καί τόν Ἀπεσταλμένο.
Γιά νά μπορέσετε νά πετύχετε
τήν εὐσπλαχνία.

﴿١٣٢﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

133. Και βιαστείτε γιά συγχώρηση
ἀπ' τόν Κύριό σας, καί γιά
τόν παράδεισο, πού είναι πλατύς,
ὅσο καί οἱ οὐρανοί κι ἡ γῆ,
καί πού προετοιμάστηκε
γιά τούς δικίους,

﴿١٣٣﴾ • وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ
وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ
أُعِدَّتْ لِلتَّقِيَّةِينَ

134. πού ξεδεύουν ἐλευθέρη, εἶτε
ὅταν εὐημεροῦν, εἶτε ὅταν ἀτυχοῦν,
καί πού περιορίζουν τό θυμό τους,
καί συνχωροῦν ὅλους
τούς ἀνθρώπους, γιατί
ὁ ΑΛΛΑΧ ἀγαπᾷ τούς ἀγαθοεργούς,

﴿١٣٤﴾ الَّذِينَ يُبْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ
وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

135. καί πού κάμνοντας
κάτι πού ντροπιάζει
ἢ ἀδίκησαν τόν ἑαυτό τους
κι ἔφεραν τόν ΑΛΛΑΧ
στή σκέψη τους ζητώντας
συγχώρηση γιά τὰ σφάλματά τους,
γιατί ποιός ἄλλος ἐκτός ἀπ' τόν ΑΛΛΑΧ
συγχωρεῖ ἁμαρτίες; - καί πού
ποτέ δέν ἐπιμένουν μέ πονηριά
σ' ὅτι κακό ἔκαμαν,
καί τό ἀναγνωρίζουν,

﴿١٣٥﴾ وَالَّذِينَ إِنَّمَا فَتِئَسُوا أُفًّا
أَنفُسُهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا
لِدُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرِ الدُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ
وَلَمْ يُبَيِّنُوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ

136. γι' αὐτούς ἡ ἀμοιβή εἶναι
ἡ συγχώρηση ἀπ' τόν Κύριό τους,
κι οἱ Παράδεισοι πού κάτω τους
τρέχουν ποτάμια κι ὅπου θά εἶναι
ἡ παντοτινή παραμονή.
Πόσο ὑπέροχη εἶναι ἡ ἀμοιβή
γιά ὄσους ἐυεργετοῦνται
εὐεργετοῦν (κι ἀγωνίζονται)!

﴿١٣٦﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ
وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا وَنِعَمٌ أَجْرًا الْعَمَلِينَ

137. Π ολλοί ἦταν οἱ τρόποι
τῆς Ζωῆς, πού ἔχουν περάσει
πρὶν ἀπό σᾶς. Διατρέχετε τῆ γῆ
καί κοιτάξετε πῶς ἦταν καταστρεπτική
ἡ τιμωρία ἐκείνων πού
δέν πίστεψαν στούς προφήτες τους.

﴿١٣٧﴾ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا
فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكذِبِينَ

138. Αὐτό ἐδῶ εἶναι μιᾷ ἀπλῆ
ἀνακοίνωση γιά τούς ἀνθρώπους,
καί καθοδήγηση, κι ὁδηγίες
γιά ὄσους φοβοῦνται τόν ΑΛΛΑΧ.

﴿١٣٨﴾ هٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى
وَمَوْعِظَةٌ لِّلتَّقِيَّةِينَ

124. Θυμήσου άκόμη όταν ελπες στους Πιστούς: «Δέν σās φθάνει νά σās βοηθήσει ό Κυρίός σας μέ τρείς χιλιάδες άγγέλους, πού ειδικά κατέβηκαν;»

١٢٤ اذْ قُولْ لِلَّذِينَ اَنْ يَكْفِيَكُمْ اَنْ
يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ اَلْفٍ مِنْ
الْمَلَائِكَةِ مُزْلِلِينَ

125. «Πραγματικά, άν παραμείνετε, σταθεροί και ενεργήσετε σωστά, - κι άν άκόμη ό εχθρός έδω σās αιφνιδιάσει, τότε ό κυρίός σας θά σās βοηθήσει μέ πέντε χιλιάδες άγγέλους, κάμνοντας τρομακτική εφοδο».

١٢٥ بَلْ لَنْ تَصِيرُوا وَتَقْتُلُوا وَبِأَنفُسِكُمْ
مِنْ قُوْرِهِمْ هَذَا يُمِدُّكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ
اَلْفٍ مِنْ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ

126. Κι ό ΑΛΛΑΧ τό έκαμε αυτό, μόνο και μόνο γιά νά σās στείλει ένα μήνυμα έλπίδας, και μιá σιγουριά γιά τίς καρδιές σας. Μόνο ό ΑΛΛΑΧ - 'Ο Παντοδύναμος ό Πάνσοφος - μπορεί - σέ κάθε περίπτωση νά σās βοηθήσει,

١٢٦ وَمَا جَعَلَهُ اللهُ اِلَّا بُشْرًا لَكُمْ
وَلَنْظَمِينَ فَلْيُكْفِدِيْهُ مَا تَنْصُرُوْا
اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ

127. Ώστε ν' άποκόψει ένα κομμάτι από τούς άπιστους, ή νά τούς εκθέσει στήν άδυναμία τότε θά γυρίσουν πίσω, χάνοντας τήν έλπίδα στήν νίκη.

١٢٧ لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوا
اَوْ يَكْتَسِبُهُمْ فِتْنًا يُؤْتُوا حَاسِبِينَ

128. Δέν έχεις εσύ καμιά σχέση, άν ό ΑΛΛΑΧ τούς σπλαχνιστεί ή τούς τιμωρήσει. Γιατί πραγματικά είναι κακοποιοί.

١٢٨ لَيْسَ لَكَ مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ اَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ
اَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَلَاِنَّهُمْ ظَالِمُونَ

129. Στόν ΑΛΛΑΧ άνήκουν όλα πού βρίσκονται στους ουρανούς κι όσα πάνω στή γη. Συγχωρεί όποιον θέλει, και βασανίζει όποιον θέλει. Κι ό ΑΛΛΑΧ είναι Πολυεπεικής Πολυεσπλαχνός.

١٢٩ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
بَعْدُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعْذِبُ مَنْ يَشَاءُ
وَاللهُ عَزُوْرٌ رَّجِيْءٌ

130. ﴿٩﴾ Σεις πού πιστεύετε! Μη καταβροχθίζετε τήν τοκογλυφία, διπλασιάζοντας και πολλαπλασιάζοντας τό ποσό. Νά σέβεστε τόν ΑΛΛΑΧ, γιά νά μπορέσετε νά εημερήσετε.

١٣٠ يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوْا
الرِّبَا اَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاَتَّقُوا اللهَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ

131. Νά φοβάστε τή Φωτιά πού έχει ετοιμαστεί γιά όσους έχουν άρνηθεί τήν Πίστη.

١٣١ وَاَتَّقُوا النَّارَ الَّتِيْ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِيْنَ

119. Νά! 'Εσείς είστε πού
τούς αγαπάτε, ἐνῶ ἐκεῖνοι
δέν σᾶς ἀγαποῦν, ἄν καί
πιστεύετε σ' ὀλόκληρα τὰ Θεϊκά Βιβλία
"Όταν σᾶς συναντοῦν, λένε:
«Πιστεύσαμε». "Όταν ὁμως
ἀπομακρύνονται καί μείνουν μόνοι,
τότε δαγκώνουν τήν ἀκρη
ἀπ' τὰ δάκτυλά τους μέ μανία
ἐναντίον σας. Τότε πές:
«Πεθάνετε ἀπ' τήν ζήλεια σας.
'Ο ΑΛΛΑΧ γνωρίζει καλά,
ὄλα τὰ μυστικά τῆς καρδιάς».

﴿۱۱۹﴾ مَا نَسَمُ أَوْلَاءَ يُحِبُّونَهُمْ وَلَا
يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ
وَإِذَا لَقُوا لَعَنُوكُمْ قَالُوا: «مَاذَا جَاءُوا
عَصُوا عَلَيْكُمْ إِلَّا نَامِلٌ مِنَ النَّعِيطِ»
قُلْ مُؤْنُوا يَبْتَغِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ يَدْنِكِ
الضُّدُورِ

120. Κάθε εὐτυχία
πού σᾶς συμβαίνει,
τούς στεναχωρεῖ, ἐνῶ χαίρονται
γιά κάθε ἀτύχημα πού
σᾶς καταλαμβάνει.
(Ἄν κάτι τό καλό σᾶς συμβαίνει,
τούς πικραίνει, ἐνῶ ἄν
καμιά δυστυχία σᾶς προφτάσει,
χαίρονται μ' αὐτήν.)
Ἄν ὁμως εἶστε ὑπομονητικοί
καί κάνετε τό καλό,
οἱ πονηριές τους
δέν θά σᾶς βλάψουν καθόλου.
Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ περιβάλλει
ὄλόγυρα ὄλα αὐτά πού κάνουν.

﴿۱۲۰﴾ إِنْ نَسَسَكُمْ حَسَنَةً تَسُوْمُهُمْ
فَإِنْ تُصِبُّكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا
فَإِنْ تُصِيبُوا وَتَسْتَفُوا لَا يَصْرُكُكُمْ كَيْدُهُمْ
شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

121. **Β**υμῆσου ἐκεῖνο τό πρῶί
πού ἔφυγες πολύ νωρίς
ἀπ' τήν οἰκογενειά σου,
γιά νά τοποθετήσεις
τούς Πιστούς στίς θέσεις τους
γιά πόλεμο, κι ὁ ΑΛΛΑΧ
ἄκουε καί γνώριζε τὰ πάντα.

﴿۱۲۱﴾ قَاذْ عَدُوْنَ مِنْ أَهْلِكَ يُسَوِّعُ
الْمُؤْمِنِينَ مَقْعِدًا لِلْقِتَالِ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلَيْهِمْ

122. Θυμῆσου τότε,
ὅτι δύο ἀπ' τίς ὀμάδες σας
σκέφτηκαν νά τραποῦν σέ φυγή,
ἀλλ' ὁ ΑΛΛΑΧ ἦταν προστατής τους.
Γι' αὐτό οἱ Πιστοί πρέπει μόνο
τόν ΑΛΛΑΧ πάντα νά ἐμπιστεύονται.

﴿۱۲۲﴾ إِذْ هَمَّتْ طَلِيفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ
تَفْسَلَا وَاللَّهُ وَبِهِمَا
وَعَلَى اللَّهِ قَالِيَتُوكَلِ الْمُؤْمِنُونَ

123. Μ' ὄλο πού τότε ἦσασταν
περιφρονημένη μικρή δύναμη,
ὁμως ὁ Θεός σᾶς βοήθησε
νά νικήσετε στήν Μπάντρ.
Γι' αὐτό νά σέβετε τόν ΑΛΛΑΧ
ὥστε νά μπορεῖτε νά δείχνετε
τήν εὐγνωμοσύνη σας.

﴿۱۲۳﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُرَّ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ
فَأَنْصُرُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

113. *Όλοι τους δέν είναι ὁμοιοί.
 *Ανάμεσα στους ὄπαδους τῆς Βίβλου.³³
 ὑπάρχει μιά μερίδα ὄρθα
 (γιά τό σωστό) ἀπαγγέλου
 τά 'Εδάφια (τοῦ Βιβλίου)
 τοῦ ΑΛΛΑΧ, κατά τήν νύχτα
 καί γονατίζουν λατρεύοντας.

١١٣ * لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ
 الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ
 آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ

114. Πιστεύουν στόν ΑΛΛΑΧ
 καί τήν 'Εσχατή Μέρα
 παραγγέλου δ,τι είναι σωστό
 κι ἀπαγορεύουν δ,τι είναι λάθος.
 Συναγωνίζονται στήν ἀγαθοεργία.
 Αὐτοί είναι στήν τάξη
 τῶν δικαίων.

١١٤ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ
 الْمُنْكَرِ وَيُسَبِّحُونَ فِي اللَّيْلِ
 وَأَوَّلِ النَّهَارِ مِنَ الصَّالِحِينَ

115. Κι ἀπ' τό καλό πού κάνουν, ἡ ἀμοιβή
 τοῦ καλοῦ δέν θά τους ἀφαιρεθεῖ.
 Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ γνωρίζει καλά,
 δ,τι κάνουν οἱ εὐσεβεῖς.

١١٥ وَمَا يَغْلِبُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوا
 وَاللَّهُ عَلَيْهِ بِالشَّاعِرِينَ

116. *Ἐκεῖνοι ὄμως πού ἀρνοῦνται τήν
 Πίστη, οὔτε οἱ περιουσίες τους,
 οὔτε τ' ἀμέτρητα παιδιά τους
 θά ὀφελήσουν σέ τίποτα,
 μπροστά στόν ΑΛΛΑΧ.
 Θά είναι Σύντροφοι τῆς Φωτιάς
 ὄπου γιά πάντα θά παραμείνουν.

١١٦ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُفَعِّيَهُمْ
 عَنْهُمُ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ
 شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
 هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

117. *Ὁ,τι ξοδεοῦν στή ζωή
 αὐτοῦ τοῦ κόσμου (τῆς ὄλης)
 μπορεῖ νά μοιάζει μέ ἀνεμο
 πού ἔχει παγερό τσίμπημα,
 καί πού χτύπησε καί κατέστρεψε
 τή συγκομιδή τοῦ λαοῦ ἐκείνου,
 πού ἔβλαψε τή ψυχή του.
 Δέν εἶν' ὁ ΑΛΛΑΧ
 πού τους ἀδίκησε, ἀλλά
 τόν ἑαυτό τους ἀδίκησαν.

١١٧ تَمَثَّلَ مَا يَفْنُونَ فِي هَذِهِ أَمْثَلُ
 الَّذِيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ
 حَرَّتِ قَوْمٍ فَمَلَكُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا هَلَكَ مِنْهُمُ
 وَمَا ظَلَمَهُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
 يَظْلِمُونَ

118. ❗ Σεις πού πιστεύσατε!
 Μήν ἔχετε οἰκειότητα μέ ὄσους
 είναι ἔξω ἀπ' τίς θέσεις σας.³⁴
 Δέν θά παραλείψουν
 νά σᾶς διαφθεῖρουν.
 Μόνο τήν καταστροφή σας
 ἐπιθυμοῦν. *Ακόμα
 καί στά χεῖλη τους φάνηκε
 τό μίσος τῆς τάξης τους.³⁵
 *Ὁ,τι κρύβουν στή καρδιά τους
 είναι πολύ χειρότερο.
 Ἔτσι σᾶς παρουσιάσαμε
 ξεκάθαρα τίς ἐντολές, κι ἄν εἰστε
 συντεοί, (τίς ἔχετε κατανοήσει).

١١٨ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عِبَادَةَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَأْلُو نَفْسِكُمْ حَبْ أَلَا وَذُوا
 مَا عَيْنُهُمْ قَدْ بَدَتْ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ
 وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ كَبُرَ كَيْدًا فَذَيْنًا لَكُمْ الْآيَاتُ
 إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ

107. Οι άλλοι όμως που άσπρισαν (άπό λάμψη) τὰ πρόσωπά τους, θά είναι στό φῶς τῆς Θεϊκῆς Εὐλογίας, (στόν Παράδεισο) ὅπου γιά πάντα θά κατοικοῦν.

﴿۱۰۷﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَتْ وُجُوهُهُمُ فِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

108. **Α**υτά είναι τὰ Σημεῖα τοῦ ΑΛΛΑΧ ποῦ σοῦ τὰ ἀναγγέλλομε μέ κάθε Ἀλήθεια. Ὁ ΑΛΛΑΧ δέν θέλει καθόλου ν' ἀδικήσει τὰ πλάσματά Του.

﴿۱۰۸﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْمَلَائِكَةِ

109. Στόν ΑΛΛΑΧ ἀνήκουν ὅλα ὅσα βρίσκονται στοὺς οὐρανοὺς καί στή γῆ. Καί σ' Αὐτόν θά ἐπιστρέψουν ὅλα τὰ πράγματα, γιά ἀπόφαση.

﴿۱۰۹﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلِلَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

110. **Η**σασταν ὁ καλύτερος λαός,³¹ ποῦ προβληθήκατε στοὺς ἀνθρώπους διατάζοντας, ὅ,τι εἶναι σωστό καί ἀπαγορευόντας, ὅ,τι εἶναι ἀρνητικό, καί πιστεῶντας στόν ΑΛΛΑΧ. Κι ἂν μόνο οἱ ὄπαδοι τῆς Βίβλου πίστευαν, θά ἦταν γι' αὐτούς μεγάλο τό καλό. Κι ὁμως ἀνάμεσά τους λίγοι εἶναι ποῦ ἔχουν Πίστη, ἐνῶ οἱ περισσότεροι εἶναι παραβάτες διεφθαρμένοι.

﴿۱۱۰﴾ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَّمَّةٍ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ

111. Δέν θά σᾶς βλάψουν, ἐκτός μόνο ἀπό μικροενοχλήσεις. Ἄν ὁμως βγοῦν γιά νά σᾶς πολεμήσουν, τότε θά σᾶς δεῖξουν τή ράχη τους (θά τραποῦν σέ φυγή) κι ἔπειτα δέν θά ἔχουν καμιά νίκη πάνω σας.

﴿۱۱۱﴾ لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى وَإِنْ يُقَاتِلُواكُم بُولُوكُمْ إِلَّا ذَبَابًا ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ

112. Ὅπου κι ἂν στάθηκαν, κτύπησε πάνω τους ἡ σκιά τῆς ντροπῆς, ἐκτός ἂν κράτησαν τό σχοινί τοῦ ΑΛΛΑΧ (τό Ἰσλάμ) καί τὴν ἀνθρώπινη προστασία. Κι ἔρριξαν πάνω τους τό θυμό τοῦ ΑΛΛΑΧ, κι ἡ δυστυχία τοὺς κτύπησε, γιατί ἀρνήθηκαν τίς Ἐντολές τοῦ ΑΛΛΑΧ, καί σκότωσαν - ἀδικα - τοὺς Προφήτες.³² Κι αὐτό γιατί ἐπαναστάτησαν καί ξεπέρασαν τὰ ὄρια.

﴿۱۱۲﴾ ضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ أَنْ يَنْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا يَحْسِبِل مِنَ اللَّهِ وَيَحْسِبِل مِنَ النَّاسِ وَبَاءَ وَبِعَصْبٍ مِنَ اللَّهِ وَضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ السَّيِّئَةَ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ يَعْذِرُونَ سَعْيَ ذَلِكَ يَمَّا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

Κι ὁποιος κρατιέται σταθερά
στὸν ΑΛΛΑΧ, θά καθοδηγηθεῖ
στὸν ἴσιο δρόμο.

رَسُولُهُ وَمَنْ يَتَّبِعِ بِاللَّهِ فَيَدِّ حُدَىٰ إِلَىٰ
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

102. **Q** ! Σεῖς ποῦ πιστεύατε!
Νά σέβεστε τὸν ΑΛΛΑΧ,
καθὼς πρέπει νά εἶναι ἡ εὐσέβεια
καὶ μὴ πεθάνετε παρὰ μονάχα
δντας Μουσουλμάνοι.

۱۰۲ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ
تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

103. Καί κρατηθεῖτε γερά ὄλοι σας
μέ τὸ σχοινί τοῦ ΑΛΛΑΧ (τὸ Ἰσλάμ)
καὶ μὴ διασπασθεῖτε, καὶ
νά θυμάστε (μ' εὐγνωμοσύνη)
τὴν εὐνοια τοῦ ΑΛΛΑΧ γιὰ σᾶς.
(Γιατί), ἐνῶ ἦσαστε ἐχθροὶ (μεταξὺ σας),
Ἐκεῖνος ἔνωσε τίς καρδιές σας
μέ ἀγάπη καὶ γίνατε
μέ τῇ Χάρη Του ἀδέλφια.
Καί ὅταν ἦσαστε πολὺ κοντά
στά χεῖλη τοῦ λάκκου τῆς Φωτιᾶς,
σᾶς ἔσωσ' ἀπ' αὐτήν.
Ἔτσι φανερώνει ὁ ΑΛΛΑΧ σέ σᾶς
τά Σημεῖα Του, ἴσως
νά καθοδηγηθεῖτε στὸν ἴσιο δρόμο.

۱۰۳ وَأَعِصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا نَفَرُوا
وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ
كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ فُلُوبِكُمْ
فَمَا بَصَّحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ ۗ إِنَّهَا لَأَرْحَمُ
رَحْمَةً شَفَاعَةُ حُمْرٍ مِّنَ النَّكَارِ فَأَنْفَذَكُمْ
مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

104. Κι ἄς ξεπηδήσει ἀπὸ σᾶς
ἕνας λαὸς ποῦ ἀναγγέλλει
ποῖὸ εἶναι τὸ καλὸ, καὶ
νά κελεύει ποῖὸ εἶναι τὸ σωστό,
καὶ νά ἀπαγορεύει τὸ κακὸ.
Αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι
ποῦ θά πετύχουν τὴν εὐτυχία.

۱۰۴ وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ
وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْفَالِحُونَ

105. Καί μὴ μοιάσετε καθόλου
μ' ἐκείνους, ποῦ ἀποσπᾶστηκαν
κι ἔπεσαν σέ φιλονικίες,
ὅστερα ἀπὸ τὰ καθαρά Σημεῖα, ποῦ
ἀποκαλύφθηκαν σ' αὐτούς.
Γι' αὐτούς ὑπάρχει
μεγάλος Παιδεμός.

۱۰۵ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا
وَاتَّخَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ
وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

106. Κατὰ τῇ Μέρα, ὅταν μερικά
πρόσωπα θ' ἀσπρίσουν
(θά φωτιστοῦν)
κι ἄλλα θά μαυρίσουν
(ἀπ' τὸ σκοτάδι), τότε, σ' αὐτούς
ποῦ τὰ πρόσωπά τους θά μαυρίσουν,
θά γίνει ἡ ἐρώτηση:
«Γιατί ἀρνηθήκατε τὴν Πίστη,
ἐνῶ τὴν εἶχατε ἀσπασεῖ;
Δοκιμάστε τώρα τὸν Παιδεμό,
γι' αὐτὸ ποῦ ἀρνηθήκατε».

۱۰۶ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ
فَأَمَّا الَّذِينَ أَسْوَدَتْ وُجُوهُهُمْ
أَكَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا
الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

95. Πέος: «Ο ΑΛΛΑΧ είπε την Ἀλήθεια. Ἀκολουθεῖστε τῇ θρησκεία τοῦ Ἀβραάμ, πού ἦταν εὐσεβῆς, κι ὄχι εἰδωλολάτρης».

﴿قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾

96. **Β** πρῶτος Οἶκος Λατρείας πού ὀρίστηκε γιά τοὺς ἀνθρώπους ἦταν ὁ ναός τῆς Μπάκκα (Μέκκα),²⁹ εὐλογημένος καί καθοδηγήση γιά ὅλο τό κόσμο.

﴿إِنَّا أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَيْتِهِ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ﴾

97. Σ' αὐτόν ὑπάρχουν φανερά Σημεῖα, – ἐπὶ παραδειγματι – Τὸ Μακάμ³⁰ τοῦ Ἀβραάμ, κι ὅποιος ἐμπαινε σ' αὐτόν ἦταν ἀσφαλῆς. Τὸ προσκύνημα στό ναό αὐτόν εἶναι καθήκον πού ὀφείλουν οἱ ἄνθρωποι πού μποροῦν νά πληρώσουν γιά τό ταξίδι στόν ΑΛΛΑΧ. Ἄν ὅμως κανεῖς ἀρνήθει τό καθήκον αὐτό, ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι πὸ πλούσιος ἀπὸ τὰ δημιουργήματά Του (δηλ. δὲν στηρίζεται πάνω σὲ κανένα).

﴿فِيهِ ءَايَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ ءَامِنًا وَرَبُّهُ عَلَى النَّاسِ حَسْبُ الْعَبْدِ مِنَ انْتِطَاعٍ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾

98. **Α** ἔγε: «ὦ! Λαε τῆς Βίβλου! Γιατί ἀρνεῖσαι τὰ Σημεῖα τοῦ ΑΛΛΑΧ, ὅταν ὁ ἴδιος ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι μάρτυρας σ' ὅλα πού κάνεις;»

﴿قُلْ تَأْمَنُوا الْكِتَابَ لِرَبِّكُمْ فَذُرُوا بَيِّنَاتِ اللَّهِ وَانْتَهُوا عَنِ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾

99. Λέγε: «ὦ! Λαε τῆς Βίβλου! Γιατί ἐμποδίζετε αὐτόν πού θέλει νά μπεῖ στό δρόμο τοῦ ΑΛΛΑΧ (δηλ. στό Ἰσλάμ) ἐπιδιώκοντας νά τόν κάμει στραβό, ἐνῶ ἐσεῖς οἱ ἴδιοι εἶστε μάρτυρες τῆς Συμφωνίας τοῦ ΑΛΛΑΧ; Κι ὅμως ὁ ΑΛΛΑΧ δὲν εἶναι ἀμελῆς σ' ὅσα ἐσεῖς κάνετε.»

﴿قُلْ بَيِّتُوا الْكِتَابَ لِرَبِّكُمْ فَذُرُوا بَيِّنَاتِ اللَّهِ وَانْتَهُوا عَنِ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾

100. ὦ! Σεῖς πού πιστεύσατε! Ἄν ἀκολουθήσετε μιά μερίδα ἀπ' αὐτοὺς πού τοὺς ἀποκαλύφτηκε ἡ Βίβλος, θά σᾶς παρασύρουν στήν ἀποστασία, ἐνῶ σεῖς ἔχετε ἤδη πιστέψει.

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تُطِيعُوا قَرِيبًا مِنَ الَّذِينَ ءُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ ءِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ﴾

101. Καί πῶς σεῖς ἀρνεῖστε τὴν Πίστη, τῇ στιγμῇ πού σὲ σᾶς ἀπαγγέλλονται τὰ Σημεῖα τοῦ ΑΛΛΑΧ καί ἀνάμεσα σ' ας βρίσκειται ὁ Ἀπόστολός Του;

﴿وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُنْفِلُ عَلَيْكُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ وَفِيكُمْ﴾

88. Σ' αυτή για πάντα θα μείνουν, χωρίς ή ποιή τους να λιγοστέψαι, κι ούτε να περιμένουν τη διακοπή της.

۸۸ مَحْلُولِينَ فِيهَا لَا يَخْتَفُونَ
عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

89. Έκτός απ' αυτούς που μετανόησαν, έπειτα απ' αυτό, και διορθώθηκαν. Τότε ο ΑΛΛΑΧ είναι Πολυελεεικής, Πολυευσπλαχός.

۸۹ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
وَأَسْأَلُوا قَاتَ اللَّهِ عَفْوَ رَحِيمٌ

90. Γι' αυτούς που άρνήθηκαν την πίστη τους, άφου πριν είχαν πιστέψαι, κι έπειτα αύξησαν την άπιστία τους, ποτέ ή μεταμελεία τους δέν θα γίνει άποδεκτή. Γιατί είναι εκείνοι που έχουν πάρει στραβό δρόμο (πλανήθηκαν).

۹۰ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ
إِيمَانِهِمْ ثُمَّ زَادُوا كُفْرًا لَنْ
تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ
وَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ

91. Όπως κι εκείνοι που δέν πίστεψαν, και πέθαναν όντας άπιστοι, τότε ποτέ κι από κανένα δέν θα είναι δεκτό κι όλο τό χρυσάφι τής γής, άν προσφέρει. Γι' αυτούς είναι κρυμμένη μιά σκληρή τιμωρία, και δέν θα βρούν κανένα βοήθό.

۹۱ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
كُفْرًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ شَيْءٌ
الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ أُفْقِدُوا بِهِ
أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ
مِنْ نَاصِرِينَ

92. **Μ**έ κανένα τρόπο δέν θα λάβετε τό χάρισμα του δικαίου άν δέν δώσετε (έλεύθερα) ό,τι πιο άγαπημένο έχετε, κι ότιδήποτε πράγμα δίνετε ο ΑΛΛΑΧ τό ξέρει.

۹۲ لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِنْ
مِمَّا تَحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ
فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

93. Κάθε είδος τροφής είχε έπιτραπεί στα παιδιά του 'Ισραήλ, έκτός από εκείνη που — πριν απ' την άποκάλυψη του Νόμου στον Μωϋσή — ό 'Ισραήλ απαγόρευσε στον έαυτο του. Πέζ: «'Αν είστε άνθρωποι τής άληθείας, φέρετε τό Νόμο και μελετείστε τον».

۹۳ • كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي
إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ
قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ ۗ فَمَنْ نَزَّلَ
بِالتَّوْرَةِ قَاتَلُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ

94. Άν μερικοί - έπειτα απ' αυτό - επινοήσουν ένα ψέμα, και τό άποδώσουν στον ΑΛΛΑΧ, τότε αυτοί πραγματικά είναι οι άδικούντες.

۹۴ فَمَنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكِبْرَ مِنْ
بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

82. Ὅσοι

ὑστερ' ἀπ' αὐτῆ τὴν ὑπόσχεση,
- ἀπομακρύνθηκαν, τότε αὐτοί
εἶναι διεφθαρμένοι παραβάτες.

﴿۸۲﴾ فَمَنْ تَوَلَّى بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْفٰسِقُونَ

83. Μήπως επιδιώκουν ἄλλη
θρησκεία, ἀπ' τῆ θρησκεία
τοῦ ΑΛΛΑΧ (στο Ἰσλάμ); - ἐνῶ ὅλα
τὰ πλάσματα στοὺς οὐρανοὺς
καὶ τῆ γῆ, πρόθυμα
ἢ ἀθελά τους, ἔχουν ὑποταχθεῖ
πιά στὴ Θέλησῆ Του
καὶ σ' Αὐτόν ὅλα θά γυρίσουν.

﴿۸۳﴾ أَفَعَبِّرْ دِينَ اللَّهِ يَتَّبِعُونَ وَلَكَدْ آسَمَّ
مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
طَوْعًا وَكَرْهًا وَاللَّهُ يُرْجِعُونَ

84. Πές: «Πιστέψαμε στὸν ΑΛΛΑΧ,
καὶ σ' ὁ,τι μᾶς ἔχει σταλεῖ,
καὶ σ' ὁ,τι ἔχει σταλεῖ στὸν Ἀβραάμ,
'Ισμαήλ, 'Ισαάκ, 'Ιακώβ καὶ στίς Φυλές,
καὶ σ' ὁ,τι δόθηκε στὸν Μωϋσῆ,
στὸν Ἰησοῦ καὶ στοὺς Προφήτες,
ἀπ' τὸ Κύριό τους.
Καμιὰ διάκριση
δέν κάνουμε ἀνάμεσά τους.
Κι ἐμεῖς σ' Αὐτόν ὑποτάσσουμε
τῆ θέλησῆ μας.

﴿۸۴﴾ قُلْ ءَاٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنزِلَ عَلَيْنَا
وَمَا اُنزِلَ عَلٰى اٰبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعٖلَ
طٰوْعًا وَيَكْفُرًا وَاَلْاَنْبِیَآءِ وَمَا
اَوْحٰى مُوسٰى وَعِيسٰى وَالنَّبِیِّیْنَ مِنْ
رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ
وَلَنْ نُّكْفِرَ لَكُمْ مُسْلِمًا

85. Κι ἂν κανεῖς ἐπιθυμῆ
ἄλλη θρησκεία ἀπ' τὸ Ἰσλάμ,
ποτέ τοῦτο δέν θά γίνει δεκτό
ἀπ' αὐτόν, καὶ
στὴ Μέλλουσα Ζωῆ,
θά εἶναι ἕνας ἀπ' ἐκείνους
πού ἔχουν χάσει.

﴿۸۵﴾ وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْاِسْلٰمِ دِیْنًا
فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ
مِنَ الْخٰسِرِیْنَ

86. Πῶς ὁ ΑΛΛΑΧ καθοδηγεῖ
τούς ἀνθρώπους πού ἀρνήθηκαν
τὴν πίστη τους, ἀφοῦ
προηγούμενα τῆ δέχτηκαν,
κι ὁμολόγησαν, ὅτι ὁ Ἀπόστολος
ἦταν πραγματικός,
κι ὅτι ὀλοκάθαρα Σημεῖα εἶχαν
ἔλθει σ' αὐτούς! Ἐνῶ ὁ ΑΛΛΑΧ
δέν καθοδηγεῖ τὸν ἀδικο λαό.

﴿۸۶﴾ كَيْفَ يَهْدِي اللّٰهُ قَوْمًا
كَفَرُوا بَعْدَ اٰیٰتِنَا وَشٰهَدٰوٰ
اَنْ اَلرُّسُوْلَ حَقٌّ وَّجَآءَهُمْ
الْبَيِّنٰتُ وَاَللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظٰلِمِیْنَ

87. Γι' αὐτούς ἡ ἀμοιβῆ
εἶναι ὅτι, ἡ κατάρτα τοῦ ΑΛΛΑΧ,
τῶν Ἀγγέλων
κι ὀλης τῆς ἀνθρώπινης γενιάς
θά πέσει πάνω τους.

﴿۸۷﴾ اُولٰٓئِكَ جَزَاؤُهُمْ
اَنْ عَلَيْهِمْ لَنَّةٌ اَللّٰهُ وَالْمَلٰٓئِكَةُ
وَالنَّاسُ اٰجْمَعِیْنَ

78. Είναι όμως απ' αυτούς, κι άλλη ομάδα που διαστρέφουν τη Βίβλο με τις γλώσσες τους (καθώς τή διαβάζουν), ώστε να νομίζετε ότι όσα λένε, είναι ένα μέρος Της. Κι όμως δέν αποτελεί κανένα τμήμα τής Βίβλου, κι λένε: «Αυτό είν' απ' τόν ΑΛΛΑΧ», κι όμως δέν είναι απ' τόν ΑΛΛΑΧ! Αποδίδουν ψέμα στόν ΑΛΛΑΧ, γνωρίζοντας καλά τοῦτο.

٧٨ وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُونَ أَلْفَسَهُمْ بِالْكِتَابِ لِخَسْبِهِمْ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُمْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُمْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُمْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ الْكَاذِبِينَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

79. Δέν είναι δυνατό ὥστε ένας άνθρωπος, που τοῦ δόθηκε ἡ Βίβλος κι ἡ Σοφία καί τό Προφητικό Ἄξιωμα νά πει στός ανθρώπους: «Νά εἰστε δικοί μου δούλοι, παρά νά εἰστε τοῦ ΑΛΛΑΧ». Ἦ ἀντίθετο: (Θά πρέπει νά πει): «νά εἰστε πιστοί ὑπηρετές Ἐκείνου, που πραγματικά εἶν' ὁ Κύριος ὅλων, καθώς τό διδάσκετε καί τό ἔχετε μελετήσει στό Βιβλίο».

٧٩ مَا كَانَ لِشَرِّ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالنَّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّاتِنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ الْكِتَابَ وَمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ

80. Κι οὔτε θά σᾶς διατάξει νά πάρετε ἀγγέλους καί προφῆτες γιά Κυρίου καί Προστάτες. Μήπως θά σᾶς διατάξει ν' ἀπιστήσετε μετά που γίνατε Μουσοουλμάνοι;

٨٠ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

81. **Κ** οῖτα! Ὁ ΑΛΛΑΧ πήρε τή Συνθήκη τῶν Προφητῶν, (λέγοντας): «Κάθε φορά σᾶς δίνω ἓνα Βιβλίο καί Σοφία, στή συνέχεια σᾶς ἔρχεται ἓνας Ἀπόστολος γιά νά ἐπικυρώσει ὅ,τι εἶναι μαζί σας. Νά τόν πιστεύετε καί νά τόν βοηθήσετε». Κι ὁ ΑΛΛΑΧ συνέχισε: «Συμφωνήσατε καί δεχθήκατε τή Συνθήκη Μου γιά διαρκή δέσμευσή σας;» Εἶπαν: «Συμφωνήσαμε». Καί τότε ὁ ΑΛΛΑΧ πρόσθεσε: «Τότε νά τό ἀλληλομαρτυρεῖτε κι Ἐγώ θά εἶμαι μαζί σας, ἀπ' τοῦς μάρτυρες».

٨١ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ لِيُذَكَّرْنَ بِهَا قُلْتُمْ نَسْأَلُكُمْ عَنْهَا وَتَجِدُونَ فِيهَا تَعْلِيمًا فَافْرَرُوا وَآخَرْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ أَصْرِي قَالُوا أَفَرَرْنَا قَالَتْ فَاسْتَهْذُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ

Ἡ μήπως αὐτοί (πού πῆραν τὴν ἀποκάλυψη) θά σᾶς ἀναγκάσουν νά φιλονικήσετε μπροστά στό Κύριό σας;» Πές: «Ἡ χάρις εἶναι στό χέρι τοῦ ΑΛΛΑΧ. Αὐτός τὴν παραχωρεῖ σ' ὅποιον θέλει. Κι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Ἐπέραντος, Παντογνώστης».

يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلَيْهِ

74. Ἐκλέγει εἰδικά γιὰ τὴν Εὐσπλαχνία Του (τὴν προφητεία Του) ὅποιον θέλει, κι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Κύριος ἀπεριόριστος Γενναιοδορίας.

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

75. Ἀνάμεσα στοὺς ὀπαδοὺς τῆς Βίβλου, εἶναι ὀρισμένοι, πού ἂν τοὺς ἐμπιστευθεῖς ἓνα Κιντάρ (ἓνα μεγάλο ποσό χρημάτων), θά σοῦ τὸ ἐπιστρέψουν πρόθυμα, κι ἄλλοι, πού ἂν τοὺς ἐμπιστευθεῖς ἓνα δηνάριο δέν σοῦ τὸ ἐπιστρέφουν, ἐκτός ἂν τοὺς τὸ ζητάς ἐπιμονα, κι ἀναγκαστοῦν γι' αὐτό. Γιατί λένε: «Δέν ὑπάρχει λόγος νά κρατᾶμε τὴν ὑπόσχεσή μας, μ' αὐτοὺς τοὺς ἀμόρφωτους (τοὺς μὴ Ἑβραίους)». Καί ἀποδίδουν τὸ ψέμα στὸν ΑΛΛΑΧ, καί πολὺ καλὰ τὸ ξέρουν.

• وَمَن أَهْلِ الْكِتَابِ مَن لَّن
تَأْمَنُهُ يَغْتُلِرَ يَدِيهِمْ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَن
لَّن تَأْمَنُهُ يَدِيهِمْ لَا يُؤْتِرُونَ إِلَيْكَ إِلَّا
مَا دَنَّتْ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا
لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ
وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ وَهُمْ
يَكْفُرُونَ

76. Ὅχι. — Μᾶλλον ὅποιος εἶναι συνεπής στὶς ὑποχρεώσεις του κι ἐνεργεῖ σωστά, — τότε σ' ἀλήθεια ὁ ΑΛΛΑΧ ἀγαπᾷ ὄσους συμπεριφέρονται σωστά.

بَلْ مَن آوَىٰ يَمْتَدِيهِمْ ۖ وَآتَىٰ
فَلِإِنَّ اللَّهَ يَجِبُ الْمُتَّقِينَ

77. Ὅπως ὄσοι πουλοῦν τὴν πίστη, πού ὀφείλουν στὸν ΑΛΛΑΧ, καί τίς ὑποσχέσεις τους γιὰ τιποτένια τιμῆ, γι' αὐτοὺς δέν θά ὑπάρχει μερίδιο στὴν Μέλλουσα ζωῆ, οὔτε ὁ ΑΛΛΑΧ θά τοὺς ἀπευθύνει τὸ (καλό) λόγο, κι οὔτε θά τοὺς κοιτάζει (εὐσπλαχνικά), κατὰ τὴ Μέρα τῆς Κρίσης, οὔτε τέλος θά τοὺς καθαρῶσει (ἀπ' τίς ἁμαρτίες). Θά ἔχουν μιὰ σκληρῆ τιμωρία.

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِمَهْدِ اللَّهِ
وَأْمَنَهُمْ نَمَّا عَلَيْهِمْ أَزْوَاجٌ
لَّا خَلْقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ
وَلَا يَكْلِمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

67. Ὁ Ἀβραάμ δὲν ἦταν Ἑβραῖος
 κι οὔτε Χριστιανός, ἀλλ' ἦταν εὐθὺς
 στὴν Πίστη, (ὄποταγμένος στοῦ θελήμα
 τοῦ Θεοῦ) Μουσοουλμάνος,
 καὶ δὲν πίστεψε σὲ κανένα
 θεό παρά μόνο στὸν ΑΛΛΑΧ.

٦٧ مَا كَانَ لِإِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا
 وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا
 مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

68. Οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἔχουν
 τὸ δικαίωμα νά ποῦν ὅτι ἀνήκουν
 στὸν Ἀβραάμ εἶναι ἐκεῖνοι
 ποὺ τὸν ἀκολούθησαν, ὅπως
 εἶναι ἐπίσης κι ὁ Προφήτης
 αὐτός (ὁ Μουχάμμεντ), κι ὅσοι
 πίστεψαν (σ' αὐτόν), κι ὁ ΑΛΛΑΧ
 εἶναι ὁ Προστάτης ὁσων πιστεῦσαν.

٦٨ إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ لِإِبْرَاهِيمَ لَدَيْنَ آبَتِهِمْ
 وَهَذَا نَبِيُّنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا
 وَاللَّهُ وَكَانَ الْغَافِلِينَ

69. Εἶναι ἐπιθυμία ὀρισμένων
 ἀπ' τοὺς ὁπαδοὺς τῆς Βίβλου
 νά σᾶς παραπλανήσουν.
 Κι ὁμως χωρὶς οἱ ἴδιοι
 νάτὸ ἀντιλαμβάνονται,
 παρασύρουν τὸν ἑαυτὸ τους
 στὴν πλάνη.

٦٩ وَذَاتَ ظُلُمَاتٍ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ
 يَضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ
 وَمَا يَشْعُرُونَ

70. Ὡ! Λαε τῆς Βίβλου!
 Γιατί ἀρνεῖστε τὰ Σημεῖα
 τοῦ ΑΛΛΑΧ, γιὰ τὰ ὁποῖα
 εἴστε οἱ ἴδιοι μάρτυρες;

٧٠ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ
 بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنَّهُ نَهَدُونَ

71. Ὡ! Λαε τῆς Βίβλου!
 Γιατί μερδεύετε
 τὴν Ἀλήθεια μέ τὴν ψευτιά,
 κι ἀποκρύπτετε τὴν Ἀλήθεια,
 ἐνῶ τὴ γνωρίζετε;

٧١ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ
 وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنَّهُ تَعْلَمُونَ

72. **Ε**να μέρος ἀπ' τοὺς ὁπαδοὺς
 τοῦ Βιβλίου εἶπαν:
 «Νά πιστεῦτε τὸ πρωί
 σ' ὁ,τι ἀποκαλύφθηκε στους πιστοὺς,
 ἀλλὰ νά τὸ ἀρνεῖστε
 στοῦ τέλους τῆς μέρας.
 Ἵσως κατὰ τύχη ἐπιστρέψουν,

٧٢ وَقَالَ ظُلُمَاتٍ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
 ءَامِنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَ الَّذِينَ ءَامَنُوا
 وَحَةَ الْكُفَّارِ ءَاخِرَهُ ءَلَمَلَهُمْ رِيحُونَ

73. καὶ νά μὴν πιστεῦτε
 κανένα παρά μόνο αὐτοὺς
 ποὺ ἀκολουθοῦν τὴ θρησκεία σας».
 Πές:
 «Ἡ (ἀληθινὴ) καθοδήγηση,
 εἶναι ἡ καθοδήγηση τοῦ Αλλαχ.
 Φοβάστε, μήπως, μιά ἀποκάλυψη
 σταλεῖ σὲ κάποιον ἄλλο,
 σάν κι αὐτὴ ποὺ σᾶς ἔχει σταλεῖ;

٧٣ وَلَا تَتَّبِعُوا إِلَّا لِيَن تَبِعَ دِينَكُمْ
 قُلْ لِمَ لَمْ يُدْعَى مَدْعَى اللَّهِ أَن يُؤْتَى
 أَحَدٌ نِّفْلٌ مَّا أَوْتِيْتُمْ أَوْ يُجَاجِرْكُمْ
 عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّا الْفَضْلُ بِسِيءِ اللَّهِ

οί γυναίκες μας
 κι οί γυναίκες σας,
 οί έαυτοί μας κι οί έαυτοί σας,
 έπειτα άς προσευχηθούμε θερμά,
 κι άς επικαλεστούμε τήν κατάρτα
 του ΑΛΛΑΧ πάνω στους ψεύτες.

وَأَنْفُسِكُمْ ثُمَّ تَبَيَّهْدُ فَتَعْمَلُ
 لَنْتَ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ

62. Αυτή είναι πραγματικά
 ή άληθινή διήγηση.
 Δέν υπάρχει θεός,
 παρά ο ΑΛΛΑΧ,
 κι ο ΑΛΛΑΧ – Αυτός είναι πραγματικά
 ο Παντοδύναμος, ο Πάνσοφος.

٦٢ إِن هَذَا لَمَوْ الْفَصْصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ
 إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَكُمُ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

63. Άν όμως ξεφύγουν
 και ξεαναγυρίσουν, τότε
 ο ΑΛΛΑΧ είναι άπόλυτα
 γνώστης των διαφραμένων.

٦٣ فَإِنْ تَوَلَّوْا
 فَإِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ بِالْمُنْفِرِينَ

64. Π ές (ω Μουχάμεντ):
 «Ω! Λαέ της Βίβλου!
 Έλάτε μαζί να συμφωνήσουμε
 για τίς διαφορές ανάμεσά μας,
 ώστε να μη λατρεύουμε
 παρά μόνο τόν ΑΛΛΑΧ.
 Και ή μήν εξομοιώνουμε
 τίποτε μ' Έκεινον,
 κι άς μη στήσουμε ανάμεσά μας
 κυρίου ή προστάτες
 εκτός άπ' τόν ΑΛΛΑΧ».
 Άν όμως δέν θελήσουν
 να συμμορφωθούν, τότε
 να πείτε: «Νά είστε
 μάρτυρες, ότι ήμείς είμαστε
 Μουσουλμάνοι».

٦٤ قُلْ يَا قَوْمِ الْكِتَابِ تَمَّالُوا إِن
 كَلِمَتِي سَوَاءٌ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا
 اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
 بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَعُولُوا
 أَتَعْبُدُوا بِأَسْمَاءٍ مُسْتَلُونَ

65. Ω! όπαδοί της Βίβλου!
 Γιατί φιλονικείτε
 για τόν Άβραάμ,
 όταν τόσο ο Νόμος (του Μωυσή),
 όσο και τό Εδαγγέλιο
 ήλθαν ύστερ' άπ' αυτόν;
 Μήπως δέν έχετε κατανόηση;

٦٥ يَا قَوْمِ الْكِتَابِ لِمَ تَحَارُونَ فِي
 آِبْرَاهِيمَ وَمَا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ
 إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ ؕ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

66. Να! Έσείς είστε
 εκείνοι που φιλονικήσατε
 για θέματα που είχατε
 κάποια σχετική γνώση.
 Πώς λοιπόν φιλονικείτε
 για όσα σάς είναι άγνωστα;
 Ό ΑΛΛΑΧ είναι που μόνο γνωρίζει,
 ένω σείς δέν γνωρίζετε.

٦٦ مَا أَنْتُمْ هُنَّ إِلَّا حَاجِبَةٌ فَمَا
 لَكُمْ بِهِ ؕ عَلِمَ فَمِ تَحَارُونَ فَمَا لَيْسَ لَكُمْ
 بِهِ ؕ عَلِمَهُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْقِلُونَ

55. **Κ**ι όταν ο ΑΛΛΑΧ ειπε:
 «Ω Ίησοῦ! θά σέ πάρω
 και θά σ' ἀνυψώσω ἴσαμε Ἐμένα,
 θά σέ καθάρισω ἀπ' τῆς ἐξαπατήσεως²⁸
 αὐτῶν πού βλαστημοῦν,
 και θά κάνω ὥστε αὐτοί
 πού σέ ἀκολουθοῦν
 νά γίνουν ἀνώτεροι
 ἀπ' τούς ἀπιστοῦς
 μέχρι τή Μέρα τῆς Κρίσεως,
 ἔπειτα ὅλοι ἐσεῖς σέ Μένα
 θά ἐπιστρέψετε,
 και θά δικάσω ἀνάμεσά σας
 γιά ὅ,τι σεῖς διαφωνοῦσατε.

﴿٥٥﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ بَعِثْنِي إِلَىٰ مُتَوَفِّيكَ
 وَرَافِعَكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرَكَ مِنَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَجَاعِلَ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ قَوْمَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ
 نَسَمَ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ
 فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

56. «Κι ὅσο ἀφορᾷ ἐκείνους
 πού ἀρνήθηκαν τήν Πίστη,
 θά τους τιμωρήσω
 μέ σκληρά βασανιστήρια,
 σ' αὐτό τόν κόσμο και τόν ἄλλο,
 και κανεῖς δέν θά βρεθῆῖ
 νά τους βοηθήσει».

﴿٥٦﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَدُّبُهُمْ
 عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

57. «Κι ὅσο γιά ἐκείνους
 πού πίστεψαν κι ἔκαμαν τό καλό,
 ὁ ΑΛΛΑΧ θά τους ἀνταμειβεῖ
 ὀλοκληρωτικά.
 Κι ὁ ΑΛΛΑΧ δέν ἀγαπᾷ τούς ἄδικους.

﴿٥٧﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ فَوَقَّيْهِمْ أَجْرَهُمْ^{٢٩}
 وَآلَهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

58. «Αὐτέξ (οἱ προγοῦμενες) εἶναι
 οἱ ἀλήθειες, πού σοῦ ἀπαγγέλομε
 και πού, προέρχονται ἀπ' τᾶ ἐδάφια
 κι ἀπ' τό σοφῶ Ὑπόμνημα».

﴿٥٨﴾ ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ
 وَالذِّكْرِ الْمَكِينِ

59. Ἡ κατάσταση τοῦ Ἰησοῦ
 μπροστά στον ΑΛΛΑΧ εἶναι
 ὁμοια μ' ἐκείνη τοῦ Ἀδάμ,
 πού τόν ἐπλασε ἀπό χῶμα
 κι ἔπειτα τοῦ εἶπε:
 «Γεννηθῆτω» κι ἔγινε.

﴿٥٩﴾ إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ
 ءَادَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ
 فَيَكُونُ

60. Ἡ Ἀλήθεια ἔρχεται
 μόνο ἀπ' τόν Κύριό σου, γι' αὐτό
 μὴν εἶσαι ἀπ' ἐκείνους
 πού ἀμφιβάλλουν.

﴿٦٠﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ
 مِنَ الْمُمْتَرِينَ

61. Ἄν κανεῖς φιλονικεῖ μαζί σου
 γι' αὐτήν, (τήν κατάσταση τοῦ Ἰησοῦ),
 ἕστερ' ἀπ' τή γνώση πού
 σοῦ δόθηκε, πές του: «Ελάτε!
 ἄς μαζευτοῦμε ὅλοι μαζί,
 τᾶ παιδιᾶ μας και τᾶ παιδιᾶ σας,

﴿٦١﴾ فَمَنْ حَاجَبَكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ
 الْحَقِّ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ آبَاءَنَا وَأَبْنَاؤَنَا
 وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا

θά πάρει ζωή, θά θεραπεύσω
τούς έκ γενετής τυφλούς
καί τούς λεπρούς
καί μέ τήν άδεια του ΑΛΛΑΧ
θ' άναστήσω τούς πεθαμένους,
καί θά σάς φανερώσω ό,τι
θά τρώτε κι ό,τι θά άποθηκεύετε
στα σπίτια σας.
Μέσα σ' αυτά ύπάρχει
Σημάδι γιά σάς,
άν πραγματικά πιστεύετε.

وَالْأَرْضَ وَأُنْحِ الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنْفِكُمْ
بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَلْعَضُونَ فِي بُيُوتِكُمْ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

50. «Έχω έρθει σέ σάς)
γιά νά επαληθεύσω τόν Νόμο
πού ύπήρχε πριν άπό μένα.
Καί νά σάς επιτρέψω
τή χρήση όρισμένων πού πριν
ήταν άπαγορευμένα γιά σάς.
Έχω έρθει σέ σάς μέ ένα Σημάδι,
άπ' τόν Κύριο σας.
Γι' αυτό νά σέβεστε τόν ΑΛΛΑΧ
καί νά Μου ύπακούετε.

⑤ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ
وَلِأَجْلِ لَكُمْ بَعْضِ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ
وَجِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

51. «Είμαι ό ΑΛΛΑΧ, Αυτός
πού είμαι Κύριός μου και
Κύριός σας. Γι' αυτό
νά Τόν λατρεύετε.
Αυτός είναι ένας όρόμος,
πού είναι ίσιος».

⑥ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ
هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

52. **Ο**ταν ό 'Ιησούς
άντιλήφθηκε τήν άπιστία
άπό μέρους τους, είπε:
«Ποιός θά μέ βοηθήσει
στό έργο του ΑΛΛΑΧ;»
'Αποκρίθηκαν οι μαθητές:
«Έμεις είμαστε οι βοηθοί
του ΑΛΛΑΧ. Πιστεύσαμε στόν ΑΛΛΑΧ,
καί νά μαρτυρήσεις
ότι είμαστε Μουσουλμάνοι.

⑦ * فَلَمَّا أَحَسَّ عَيْسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ
قَالَ مَنِ الْمُنْصَرِفِ إِلَى اللَّهِ قَالَ الْمُخَوَّرُونَ
مَنْ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَأَمَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

53. «Κυρίε μας! Πιστεύσαμε
σ' ό,τι έστευλες
κι άκολουθήσαμε κάτω τόν 'Απόστολο.
Γι' αυτό γράψε μας (στή χορεία)
τών μαρτύρων (πού όμολογοϋν όλους
τούς προηγούμενους 'Αποστόλους)».

⑧ رَبَّنَا ءَأَمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ
فَاكْتَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

54. Κι οι άπιστοι σχεδιάσαν
έναντιόν του ΑΛΛΑΧ, κι ό
ΑΛΛΑΧ επίσης σχεδίασε έναντιόν τους,
κι ό καλύτερος
άπ' τούς σχεδιαστές είναι ό ΑΛΛΑΧ.

⑨ وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ
لِّلْمَكِيدِينَ

Δέν ησουν μαζί τους όταν
 έφριχαν κληρο μέ τά βέλη τους,
 για νά δοθν ποιός άπ' αυτούς
 θ' αναλάμβανε τή φροντίδα
 τής Μαριάμ κι ούτε άκόμη
 ησουν μαζί τους όταν
 φιλονικοϋσαν (γι' αυτό).

أَيُّهُمْ يَكْفُلُ رَبِّمَّ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ
 إِذْ يَخْتَصِمُونَ

45. Κοίτα! Οί άγγελιοι είπαν:
 «Ω Μαριάμ! ό ΑΛΛΑΧ
 σοϋ άναγγέλλει
 ευχάριστα νέα μ' Ένα Λόγο Του,
 τό όνομά Του θά είναι Μεσσίας
 Ίησούς (Χριστός Ίησούς),
 τό παιδί τής Μαριάμ,
 θά τύχει δε μεγάλης τιμής
 σ' αυτό τόν κόσμο και
 στό μελλοντικό, και σύντροφος
 μ' εκείνους πού βρίσκονται
 πολύ κοντά στό ΑΛΛΑΧ.

⑤ إِذْ قَالِ الْوَالِدُكَ يُعْرِيكَ إِنَّ اللَّهَ
 يُبَيِّرُكَ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ
 عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِهًا فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

46. «Θά μιλάει στους άνθρωπους
 άπ' τή παιδική του ηλικία
 κι όταν γίνει ώριμος (άνδρας).
 Και θά άνήκει στή συντροφιά
 εκείνων πού κάνουν τό καλό».

⑥ وَيَكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْهَدَىٰ وَكَهْلِهِ
 وَمِنَ الْمَتَلَعِينَ

47. Κι εκείνη ρώτησε:
 «Ω Κύριέ μου! Πώς είναι
 δυνατό ν' άποκτήσω παιδί,
 ένθ κανείς άνδρας
 δέν μέ πλησίασει;» Είπε:
 «Έτσι θά γίνει, ό ΑΛΛΑΧ
 δημιουργεί, ό,τι θελήσει.
 Όταν σχεδιάσει κάτι,
 διατάζει και λέγει,
 «Γεννηθήτω» και γίνεται.

⑦ قَالَتْ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي
 بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
 إِنَّا قَصَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

48. «Και θά του διδάξει
 (ό ΑΛΛΑΧ) τό Βιβλίο (ή τή γραφή),
 τή Σοφία, τόν Νόμο και τό Ευάγγελιο.

⑧ وَوَعَيْلَهُ الْأَنْبَاءَ وَالْحِكْمَةَ
 وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

49. «Και (θά όρίσει αυτόν)
 Έναν άπόστολο για τά Παιδιά
 του Ίσραήλ (λέγοντας):
 «Έχω έρθει σέ σάς με Σημάδι
 άπ' τή λάσπη (δπως είναι),
 θά φτιαξω για σάς
 τή μορφή του πτηνου,
 θά φουσηξω σ' αυτό,
 και μέ τήν άδια του ΑΛΛΑΧ

⑨ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ
 جِئْتُكُمْ بِآيَاتٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ
 مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ
 طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَةَ

Ένα απόγονο από 'Εσένα
πού νά είναι καλός. Γιατί
'Εσύ εἰσακούεις τοὺς ἰκέτες Σου».

إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ

39. Κι ἐνῶ ὄρθιος στό ἱερό
προσευχόταν, οἱ ἄγγελοι φώναξαν
σ' αὐτόν: «Ο ΑΛΛΑΧ με χαρά
σοῦ ἀναγγέλει τή γέννηση
τοῦ «Γιάχια» (Ἰωάννη)
πού θά ἐπιβεβαιώσει τήν ἀλήθεια
ἐνός Λόγου τοῦ ΑΛΛΑΧ,
κι ἐπί πλέον θά γίνει εὐγενής,
ἀγνός²⁷ καί Προφήτης,
ἀπ' τήν ἐνάρετη συντροφιά,
τῶν Προφητῶν».

③ فَمَادَنهُ الْمَلَكُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي
الْحَرَابِ أَنْ اللَّهُ بِيَشْرِكَ بِبِعْبِي مَصَدَقًا كَلِمَةً
مِّنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحْصُورًا
وَيَسِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ

40. Κι ἐκεῖνος εἶπε:
«ὦ! Κυρίε μου!
Πῶς θά μπορέσω ν' ἀποκτήσω
ένα παιδί, ἀφοῦ
μέ κατέλαβαν τά γηρατεία
κι ἡ γυναίκα μου εἶναι στείρα;»
«Ἔτσι», ἦταν ἡ ἀπάντηση,
«Ο ΑΛΛΑΧ κάνει ὅτι θέλει».

④ قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ
بَلَغَنِي الْكِبَرَ وَأَمْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ
كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

41. Εἶπε: «ὦ! Κυρίε μου!
Δῶσε μου ἕνα σημάδι».
«Τό σημάδι» ἀπάντησε, —
«εἶναι ὅτι δέν θά μπορεῖς
νά μιλήσεις στοὺς ἀνθρώπους
γιά τρεῖς μέρες, παρά
μόνο μέ νοήματα.
Νά ὕμνεῖς τό Κύριό σου πολύ,
καί δόξαζε Τον βράδυ καί πρωί».

⑤ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ
أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا زَمْرًا
وَأَذْكَرًا رَبِّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ
بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْرَةِ

42. **Κ** οῖτα! Οἱ ἄγγελοι εἶπαν:
«ὦ! Μάριαμ! Ὁ ΑΛΛΑΧ
σέ διάλεξε καί σ' ἐξάγισσε,
προτιμώντας σε ἀνάμεσα
ἀπ' ὅλες τίς γυναῖκες τῶν ἐθνῶν».

⑥ وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَكُةُ بِنْتُمْ إِنَّكِ لِلَّهِ
أَصْطَفَىٰ وَطَهَّرَكِ وَأَصْطَفَىٰ عَلَيْكَ
يَسَاءَ الْعَالَمِينَ

43. «ὦ! Μαριάμ!
Νά ὑπακούεις πάντοτε
στόν Κύριό σου, νά ὑποτάσσεται σ' Αὐτόν,
νά προσεύχεσαι μαζί μέ αὐτοῦς
πού προσεύχονται σ' Αὐτόν».

⑦ بِتَرْتِيمٍ أَفْنَىٰ لِّرَبِّكَ وَأَسْمِئِدِي
وَأَزْكِي مَعَ الرَّاكِعِينَ

44. Αὐτό εἶναι ἕνα μέρος
ἀπ' τίς ἀποκαλύψεις τῶν μυστηρίων
πού σοῦ φανερώνομε (ὦ, Ἀπόστολε!)
ἀποκαλύπτοντας σέ σένα.

⑧ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَامَهُمْ

33. Ὁ ΑΛΛΑΧ διάλεξε τὸν Ἀδάμ, τὸν Νῶε, τὴν οἰκογένεια τοῦ Ἀβραάμ καὶ τὴν οἰκογένεια τοῦ Ἰμράν πάνω ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο.

Ⓢ • إِنْ أَنْتَ أَصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِزْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ

34. Ἀπόγονοι οἱ μὲν ἀπ' τοῦς ἄλλους. Κι ὁ ΑΛΛΑΧ ἀκοῦει καὶ γνωρίζει τὰ πάντα.

Ⓢ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

35. **Κ**οῖτα! Ἡ γυναῖκα τοῦ Ἰμράν εἶπε: «ὦ! Κύριέ μου! Σοῦ ἀφιέρωσα, ἐκεῖνο ποῦ βρίσκεται στὴν κοιλιά μου, γὰ δική Σου ἔκτακτη ἐξυπηρέτηση. Δέξου λοιπὸν τοῦτο ἀπὸ μένα, γιατί Ἐσὺ ἀκοῦς καὶ γνωρίζεις τὰ πάντα».

Ⓢ إِذْ قَالَتْ امْرَأَتُ عِزْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

36. Κι ὅταν τὴν γέννησε, εἶπε: «ὦ! Κύριέ μου! Κοῖτα! Λευτερώθηκα ἀπὸ μιά κόρη». Ὁ ΑΛΛΑΧ βέβαια γνώριζε, τί γέννησε. Καὶ μὲ κανένα τρόπο τὸ ἀγόρι δὲν ἐξισώνεται μὲ τὸ κορίτσι. «Τὴν ὀνόμασα Μαριάμ, καὶ τὴν ἐμπιστεύομαι καθὼς καὶ τοὺς ἀπογόνους της, στὴ δική Σου προστασία ἀπ' τὸν Σατανά τὸν ἀπόβλητο».

Ⓢ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتُهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

37. Καὶ τὴ δέχτηκε ὁ Κύριός της μὲ εὐμενὴ ὑποδοχή, κι ἔκαμε ὥστε νὰ μεγαλώσει μὲ καλὸ τρόπο, καὶ τὴν ἄφησε στὶς φροντίδες τοῦ Ζαχαρίας. Ὅσες φορές ὁ Ζαχαρίας ἐπισκεπτόταν τὸ κελλί της, ἐβρίσκει νὰ ὑπάρχουν ἐκεῖ ἀρκετὰ τρῶφιμα, κι εἶπε: «ὦ! Μαριάμ! Ἀπὸ ποῦ ἐρχονται αὐτὰ σέ σένα;» Κι ἐκείνη ἀπάντησε: «Ἀπὸ τὸν ΑΛΛΑΧ, γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ προμηθεύει τὰ πρὸς συντήρηση σ' ὅποιον θέλει, χωρὶς λογαριασμό.

Ⓢ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا رَجُلُؤُمَّ أَنَّىٰ لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

38. Προσευχήθηκε τότε ἐκεῖ ὁ Ζαχαρίας σὸ Θεὸ λέγοντας: «ὦ! Κύριέ μου! Χάρισέ μου

Ⓢ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً

Κι Ἐσὺ ἐπαναφέρεις
τὸ ζωντανὸ ἀπ' τὸ πεθαμένο
καὶ τὸν πεθαμένο ἀπὸ τὸ ζωντανὸ
Κι Ἐσὺ δίνεις τὰ πλοῦτη σου
σ' ὅποιον θέλεις, χωρὶς λογαριασμό.

28. **Θ**ὶ Πιστοὶ δὲν παίρνουν
προστάτες καὶ δὲν κάνουν φίλους
τοῦς ἀπιστοῦς,
ἀλλὰ τουναντίον τοὺς πιστοῦς.
Κι ἂν κανεῖς κάνει τοῦτο,
τότε νὰ μὴν περιμένει
καμιὰ βοήθεια ἀπ' τὸν ΑΛΛΑΧ.
Ἐκτός ἂν προφυλαχτεῖτε ἀπ' αὐτούς,
ὥστε νὰ μπορέσετε
νὰ προστατεύσετε τὸν ἑαυτὸ σας.
Ὁ ΑΛΛΑΧ ὁμως σὰς προειδοποιεῖ,
ἀπὸ τὸν Ἐαυτὸ Του
(νὰ προφυλαχτεῖτε τίς τιμωρίες Του).
Γιατὶ τὸ τέρμα τῆς πορείας
βρίσκεται στὸν ΑΛΛΑΧ.

29. Πές: «εἴτε κρύβετε
ὁ,τι εἶναι στὶς καρδιές σας,
ἢ τὸ φανεράνετε, ὁ ΑΛΛΑΧ
τὸ γνωρίζει, καθὼς γνωρίζει,
καὶ ὁ,τι εἶναι στοὺς οὐρανοῦς
καὶ ὁ,τι εἶναι στῆ γῆ.
Γιατὶ ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Παντοδύναμος.

30. «Τῆ Μέρα, πού κάθε ψυχὴ
θὰ βρεθεῖ σ' ἀντιπαράσταση
μ' ὁ,τι καλὸ ἔκανε
καὶ ὁ,τι κακὸ ἔκανε, τότε
θὰ ἐπιθυμοῦσε νὰ ἦταν ἐκεῖ
μεγάλῃ ἀπόσταση ἀνάμεσα
σ' αὐτὴν καὶ τίς ἁμαρτίες της.
Ὁ ΑΛΛΑΧ ὁμως σὰς προειδοποιεῖ
ἀπὸ τὸν Ἐαυτὸ Του
(νὰ προφυλαχτεῖτε τίς τιμωρίες Του)
Κι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Πολυεπικῆς
γὰ ὅλους τοὺς δούλους Του.

31. Πές: «Ἄν ἀγαπᾶτε τὸν ΑΛΛΑΧ,
ἀκολουθεῖστε με.
Ὁ ΑΛΛΑΧ θὰ σὰς ἀγαπήσει καὶ
θὰ συγχωρήσει τίς ἁμαρτίες σας.
Γιατὶ ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι πολὺ Ἐπικῆς
καὶ Πολυεὐσπλαγχνος».

32. Πές: «Ἐπακούετε στὸν ΑΛΛΑΧ
καὶ στὸν Ἀπόστολο»,
Ἄν ὁμως ἀπομακρυνθοῦν, τότε
ὁ ΑΛΛΑΧ δὲν ἀγαπᾶ τοὺς ἀπιστοῦς.

النَّهَارِ فِي الْبَيْتِ وَنُفِخَ مِنَ النَّبِيِّ
وَنُفِخَ مِنَ النَّبِيِّ وَنُفِخَ مِنَ النَّبِيِّ
تَشَاءُ بِمَدْرِ حِسَابٍ

❶ لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ
مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ
إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً
وَيُحَذِرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ
قَالَ اللَّهُ لِلنَّبِيِّ

❷ قُلْ إِنْ تَتَّقُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ
أَوْ يُبْدُوهُ يَعْصِمُكُمْ اللَّهُ وَيَكْفُرْ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

❸ يَوْمَ تَحْذَرُ كُلُّ نَفْسٍ مِمَّا عَمِلَتْ
مِنْ خَيْرٍ مُخْضَرًا وَمِمَّا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ
تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا
وَيُحَذِرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ

وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ

❹ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ
فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ
لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

❺ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ
تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْكَافِرِينَ

πού διδάσκουν τή σωστή συμπεριφορά μέ τούς ανθρώπους, ανάγγελέ του, διτ τούς περιμένει σκληρή τιμωρία.

وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

22. Είταν εκείνοι πού τά Έργα τους δέν θά καρποφορήσουν στόν κόσμο αυτό και στόν άλλον, κι ούτε θάχουν κανένα, νά τούς βοηθήσει.

﴿٢٢﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقِطْتَ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

23. Μήπως δέν βλέπεις εκείνους πού τούς δόθηκε μέρος του Βιβλίου;²⁶ Αναφέρονται στο Βιβλίο του ΑΛΛΑΧ (νόμο του Μωυσή) γιά νά κρίνει τίς διαφορές τους, κι έπειτα γύρισε μιά μερίδα άπ' αυτούς κι άρνεείται τή διαίτησία.

﴿٢٣﴾ أَلَمْ تَرَ مَالِ الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بِهِمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ

24. Και τούτο, γιατί είπαν: «Δέν θά μάς άγγίξει ή Φωτιά, παρά μόνο γιά λίγες μετρημένες μέρες». Και διτ πλαστογραφοούν τή θρησκεία τους, τούς άπάτησαν.

﴿٢٤﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَوَعَّرَهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

25. Και τί θά κάνουν όταν τούς μαζέψουμε όλους εκείνη τήν 'Ημέρα, πού γι' αυτήν δέν ύπάρχει καμμιά άμφιβολία, κι όταν κάθε ψυχή θά πληρωθεί άκριβώς μέ δ,τι κέρδισε, και χωρίς νά άδικηθούν και αυτοί;

﴿٢٥﴾ فَكَيفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

26. Πές: «Ω, Θεέ! Κύριε των Δυνάμεων! (και Κυρίαρχε!) Έσύ δίνεις τή κυριαρχία σ' όσους θέλεις, και τήν άφαιρείς πάλι άπ' όσους θέλεις, και προικίζεις μέ δόξα όσους θέλεις, και δίνεις ταπεινότητα σ' όσους θέλεις. Στο χέρι Σου είναι τό Καλό. Πραγματικά έχεις δύναμη πάνω σ' όλα τά πράγματα.

﴿٢٦﴾ قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ أَلْمَلِكِ قُوَّةُ أَلْمَلِكِ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِيعُ أَلْمَلِكِ مَنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَبِيرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

27. *Έσύ κάνεις τή νύχτα νά εισχωρεί στη μέρα και τή μέρα νά διαπερνά τή νύχτα.

﴿٢٧﴾ تُوَلِّجُ أَلْبَيْلَ فِي النَّهَارِ وَتَوَلِّجُ

οί ειλκρινεΐς, οί ύποτεταγμένοι
καί αὐτοί, πού ζοδεύουν
γιά τή χάρη του ΑΛΛΑΧ, κι όσοι
προσεύχονται γιά συγχώρηση κατά
τό χρόνο πού προηγείται τής χαραυγής.

وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْتَفْزِينَ بِالْأَنْحَارِ

18. Δέν ύπάρχει άλλος θεός,
έκτός άπ' Αὐτόν.
Αὐτή είναι ή μαρτυρία του 'Ιδιου,
των άγγέλων Του, κι εκείνων
πού προικίσθηκαν μέ γνώση,
ύποστηρίζοντας πάντοτε
τή δικαιοσύνη.
Δέν ύπάρχει άλλος θεός έκτός άπ' Αὐτόν,
τόν Παντοδύναμο, τόν Σοφό.

۱۸ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

19. 'Η Θρησκεία στόν ΑΛΛΑΧ
είναι του 'Ισλάμ
(ή όλόκληρη ύποταγή στόν ΑΛΛΑΧ).
Σ' αυτό δέν διεφώνησαν
οί ύπαδοί τής Βίβλου,
παρά μόνο μετά πού τούς ήλθε
ή γνώση (του Μηνύματος του
Μουχάμμεν), και παρεξηγήθηκαν
μεταξύ τους άπό ζηλοφρονία.
Κι όποιος άρνείται τά 'Εδάφια
του ΑΛΛΑΧ, θά βρει ότι
ό ΑΛΛΑΧ είναι γρήγορος
στός λογαριασμούς.

۱۹ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ اللَّهِ أَلْسِنَةً
وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ
إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بِنِهَا
بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ
فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

20. Κι άν φιλονικήσουν μαζί σου,
πές τους: «'Υπόταξα τό πρόσωπό
(έαυτό) μου στόν ΑΛΛΑΧ,
τό ίδιο έκαμαν
κι όσοι μέ άκολουθούν».
Σ' εκείνους δέ
πού άκολουθούν τή Βίβλο
και στός άγράμματος νά πεις:
Μήπως και σεις ύποτάξατε
έπίσης τούς έαυτούς σας;
'Αν τό έκαμαν, τότε βρισκονται
στή σωστή καθοδήγηση,
άν όμως άρνηθούν, τότε
τό καθήκον σου είναι
νά μεταδώσεις τό Μήνυμα.
Κι ό ΑΛΛΑΧ βλέπει καλά
τούς δούλους Του.

۲۰ فَإِنْ حَابَحُونَكَ فَقُلْ أَسَلْتُ
وَنَحَىٰ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِي فَقُلْ لِلَّذِينَ
أُوْتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ءَأَسَلْتُمْ
فَإِنْ أَسَلُوا فَقَدْ أَسَلْتُمْ وَإِنْ تَوَلَّوْا
فَمَا عَلَيْكَ أَلْبَلَعُ وَاللَّهُ بِبِئْرٍ
بِالْعِبَادِ

21. 'Εκείνοι πού άρνούται
τά 'Εδάφια του ΑΛΛΑΧ
και άδικως
σκοτώνουν τούς προφήτες
και φονεύουν εκείνους

۲۱ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ حَقِّ

12. Πές στους άπιστους: «Γρήγορα θά ύποταχθεíte (σ' αυτόν τόν κόσμο) και θά στριμωχθεíte στην Κόλαση (στόν άλλο κόσμο), Ένα άπαισιο πραγματικά κρεβάτι (για νά ξαπλώσει κανείς)!

﴿١٢﴾ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْتٌ لَّيْسَ لَهُمْ شُرَكَاءُ لِلْجَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْهَادِ

13. Είχατε κι όλας ένα Σημάδι, στη συνάντηση (για μάχη) τών δύο στρατιών: όταν τό ένα πολεμούσε για Χάρη του ΑΛΛΑΧ, και τ' άλλο ήταν άπιστο, (οί άπιστοι) τούς είδαν - με τά ίδια τους τά μάτια - διπλάσιους. Κι ό ΑΛΛΑΧ ύποστηρίζει όποιον θέλει. Σ' αυτό, ύπάρχει προειδοποίηση για όσους έχουν μάτια και βλέπουν».

﴿١٣﴾ قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنَةِ الْقُرْآنِ فَذُوقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَى كَافِرَةٌ بَرَأْتَهُمْ فَمِنْهُمْ مَّنْ رَأَى الْعَيْنَ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ

14. **Β**αμπώνει τά μάτια τών ανθρώπων, ή άγάπη για τίς ευθυμίες, από γυναίκες και παιδιά, από συσώρευση θησαυρών, από χρυσάφι κι άσήμι, από σημαδεμένα άλογα (ράτσας), από κοπάδια και φυτά. Αυτά όλα είναι οι άπολαύσεις στη ζωή, αυτού του κόσμου. Η καλύτερη όμως διαμονή είναι στόν ΑΛΛΑΧ.

﴿١٤﴾ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ النَّسُوتَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنُ الْكَاتِبِ

15. Πές: «Μήπως πρέπει νά σάς δώσω ευχάριστα νέα για κάτι πολύ καλύτερο άπ' όλα αυτά;» Για εκείνους που έχουν πιστέψει, ύπάρχουν Παράδεισοι στόν Κύριο τους, που από κάτω του τρέχουν ποτάμια, κι όπου για πάντα θά παραμένουν, με συζύγους άγνές, και μέ την ευμένεια του ΑΛΛΑΧ. Και ό ΑΛΛΑΧ βλέπει καλά όλους τούς δούλους Του,

﴿١٥﴾ • قُلْ أَوَيْتُنَّكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَلِكَ لِمَنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَرْوَاجٌ مَّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

16. (Δηλαδή) αυτοί που λένε: «Κυρίε μας! Πραγματικά πιστέψαμε. Συγχώρεσε λοιπόν τίς άμαρτίες μας και σόσε μας άπ' την τιμωρία της Φωτιάς»,

﴿١٦﴾ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا أَعْمَاءُ فَأَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَوَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

17. Αυτοί που δείχνουν ύπομονή, (σταθερότητα κι αυτοκυριαρχία),

﴿١٧﴾ الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ

Έτσι εκείνοι που οι καρδιές τους είναι διεστραμμένες, αναζητούν τό διχασμό (των πιστών) και ψάχνουν για κρυμμένες έννοιες, (που συμφωνούν με τὰ κακά πάθη τους), στην αλληγορική πλευρά των στίχων. Κι όμως κανείς δέν γνωρίζει τις κρυμμένες έννοιές τους παρά μόνο ο ΑΛΛΑΧ. Κι όσοι πάλι έχουν καλή θεμέλια στη γνώση, (είναι θετικοί) λένε: «Πιστεύουμε σ' Αυτό (στά φανερά και αλληγορικά εδάφια). Ό,τι περικλείεται στό Βιβλίο ερχεται άπ' τόν Κύριο μας», και κανείς δέν θά συλλάβει τήν έννοιά άπ' τό Βιβλίο, παρά μόνο οί άνθρωποι που έχουν κατανόηση.

8. «Κυρίε μας» (λένε): «Μήν άφήσεις τις καρδιές μας τώρα νά παραστρατήσουν άπ' τό δρόμο που μάς δδήγησες, και χάρισέ μας εύλογία άπ' τήν Παρουσία Σου, γιατί Σú είσαι ό Πολυδωροητής.

9. Κύριε μας! Σú είσαι που θά συγκεντρώσεις τό άνθρωπινο γένος κατά τή Μέρα, που γι' ατήν δέν χωρά άμφιβολία. Γιατί ό ΑΛΛΑΧ δέν άθεται τις ύποσχέσεις Του.

10. ☐ Ότε οί περιουσίες τους, άλλ' ούτε και τὰ παιδιά τους θά άφελήσουν σέ τίποτε τους άπιστους, μπροστά στον ΑΛΛΑΧ. Οί ίδιοι αúτοι δέν θ' άποτελέσουν τίποτε άλλο, παρά καύσιμο για τή Φωτιά.

11. (Η κατάσταση τους δέν είναι) καθόλου καλύτερη άπ' τή θέση που είχε ή οικογένεια των Φαραώ κι άπό τήν (κακή) κατάσταση εκείνων που Εξησαν πριν άπ' αúτους. Άρνήθηκαν τὰ Σημεία Μας κι ό ΑΛΛΑΧ τούς τιμώρησε για τις άμαρτίες τους. Γιατί ό ΑΛΛΑΧ είναι άδοστηρός στις τιμωρίες Του.

وَأَخْرَجْنَا مَثَلًا لِّلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
رِيبٌ قَاتِلِينَ مَا تَشَاءُ مِنْهُ أَبْنَاءَ
الَّذِينَ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ
تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ
يَقُولُونَ ؕ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا
وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ

④ رَبَّنَا لَا تُخِزْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ
هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً
إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

④ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ
فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْعَهْدَ

⑤ إِنْ أَلَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُفِجِيَ عَنْهُمْ
أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
وَأُولَئِكَ هُمُ وُقُودُ النَّارِ

⑥ كَذَّبُوا بِالْآيَاتِ الَّتِي بَرَّاهُوا مِنَ قَبْلِهِمْ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمْ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ
وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

(3) Σούρα "Άλ -Ίμράν ή
Στάδιο τής οικογένειας
Ίμράν-Μεντίνα εδάφια: 200

Στό όνομα του ΑΛΛΑΧ
του Έλεημονα και Φιλανθρώπου
(Μπίου 'Ιλλάχ 'Άλ-Ραχμάν 'Άλ-Ραχίμ.)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. **A . A . M** . (Άλεφ - Λάμ - Μίμ)²⁵
2. **Α**ΛΛΑΧ. Δέν ύπάρχει κανείς άλλος παρά μονάχα Αύτός, - ή Ζωή, ή Αυτό -Υπαρξη, ή Αιωνιότητα, που συνέχεια φροντίζει τά τών ανθρώπων.
3. Σου έστειλε (βήμα προς βήμα) τό Βιβλίο μέ τήν αλήθεια, έπικυρώνοντας όσα προανάγγειλε:
Κι έστευλε πρίν άπ' αυτό τόν Νόμο (του Μωυσή) και τό Εδύαγγέλιο (του Ίησοϋ), σάν οδηγό γιά τήν άνθρωπότητα.
Κι έστευλε τό Φουρκάν τό Κριτήριο Φουρκάν - τής κρίσης άνάμεσα στό καλό και τό κακό.
4. Έκείνοι που άρνούνται τά Έδάφια του ΑΛΛΑΧ, θά ύποφέρουν από αδιατηρά βασανιστήρια.
Κι ό ΑΛΛΑΧ είναι Πανίσχυρος, Κύριος τής Άνταπόδοσης.
5. Άπ' τόν ΑΛΛΑΧ - αλήθεια τίποτε δέν μένει κρυφό, άπ' όσα συμβαίνουν στη γη, ή στούς ουρανούς.
6. Εϊν' Έκείνος που - κατά τήν άρέσκειά Του - πλάθει τή μορφή σας, (όταν άκόμη βρισκεστε στη μήτρα τής μητέρα. Δέν ύπάρχει άλλος θεός παρά μονάχα Αύτός, ό Πανίσχυρος, ό Σοφός.
7. **Ε**ϊν' Έκείνος που έστευλε κάτω σέ σένα τό Βιβλίο, όπου άλλα εδάφια είναι φανερά (που έχουν μόνο μία σημασία) και άποτελούν τό θεμέλιο του Βιβλίου, κι άλλα είναι άλληγορικά (που έχουν παραπάνω σημασίες).

① أَلَمْ
② إِنَّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

③ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ مِنْ قَبْلِ هَذَا هُدًى لِلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ

④ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ

⑤ إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

⑥ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لِلَّهِ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

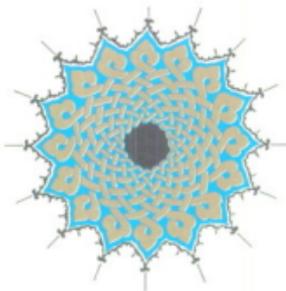
⑦ هُوَ الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ

τά Βιβλία Του και
του 'Αποσταλμένου Του.
Δέν κάνομε καμμιά
διάκριση ανάμεσα
σ' όποιονδήποτε άπ' τούς
'Αποσταλμένους Του». Κι είπαν:
«Ακούσαμε και ύπακούσαμε.
Συγχώρεσέ μας Κύριέ μας.
Σέ Σένα βρίσκεται
τό τέλος όλης τής πορείας».

وَكُتِبَ لَهُ وَرُسُلِهِ ۚ لَأَنْفَتِرُقُ بَيْنَ أَحَدِنَا
رُسُلِهِ ۚ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ
رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

286. 'Ο ΑΛΛΑΧ δέν ανάθετει
σέ καμμιά ψυχή φορτίο
μεγαλύτερο, άπ' τίς δυνάμεις της.
'Αποκτά κάθε καλό
πού κερδίζει, κι ύποφέρει
άπό κάθε κακό πού τής άξιζει.
(Προσευχήσου). «Κύριέ μας!
Μή μās καταδικάσεις
για άμαρτίες πού άθελά μας
κάναμε, ή σφάλλαμε
Κύριέ μας! Μή μās επιβάλεις
νά σηκώσουμε φορτίο
σάν κι αυτό πού τοποθέτησες
πάνω στους πριν άπό μās.
Κύριέ μας!
Μήν μās φορτώνεις παρά μόνο
όσο άντέχουμε νά σηκώσουμε.
Συγχώρεσε τίς άμαρτίες μας
και χάρισέ μας τή συγγνώμη, και
ευσπλαχνίσου μας.
Σύ είσαι ό Κύριος μας.
Κι άνάδειξέ μας
νικητές ενάντια σ' αυτούς
πού είναι άπιστοι».

﴿٢٨٦﴾ لَا يَكْفِيكَ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا
لَمَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا
مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تَأْخُذْنَا إِن
نَبْتْنَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا
إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا
رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَاطَأَقَةَ لَنَا بِهِ ۚ وَارْحَمْنَا
وَأَغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

ή συναλλαγή γίνεται
 επί τόπου μεταξύ σας
 όποτε δέν είναι σφάλμα,
 άν δέν γραφεί ή συμφωνία.
 Νά προσκαλείτε δυο
 μάρτυρες όποτεδηποτε κάμνετε
 μιá έμπορική συμφωνία,
 και μήν βλάψετε ουτε
 τό γραφιά ουτε τόν μάρτυρα.
 *Αν τό κάμετε τουτο είναι
 κακοήθεια εκ μέρους σας.
 Λοιπόν! φοβηθετε τόν ΑΛΛΑΧ
 γιατί είναι ό ΑΛΛΑΧ
 πού σάς διδάσκει.
 Κι ό ΑΛΛΑΧ είναι Παντογνώστης.

وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ
 وَلَا يُضَارَ كِتَابُ رَبِّكَ وَلَا شَهِدٌ
 وَإِنْ نَفَعْتُمْ فَاِنَّهُ مُسَوِّغٌ لَكُمْ وَأَتَقُوا اللَّهَ
 وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

283. *Αν τυχόν ταξιδεύετε
 και δέν μπορείτε
 νά βρείτε γραφιά, τότε
 ένα ενέχυρο πού είναι
 στην κατοχή σας,
 (μπορεί νά χρησιμοποιηθεί
 για τό σκοπό αυτό).
 Κια άν υπάρχει έμπιστοσύνη
 ανάμεσά σας, τότε
 άς προσέξει αυτός πού
 του έμπιστευτήκαν κάτι
 νά τό επιστρέψει υπεύθυνα
 άς φοβηθεί τόν Κύριο του.
 Μήν συγκαλύπτετε τή μαρτυρία,
 γιατί όποιοσδήποτε τήν κρύβει,
 ή καρδιά του είναι μολυσμένη
 μέ τήν άμαρτία.
 Κι ό ΑΛΛΑΧ είναι Γνώστης
 των όσων κάνετε.

• ﴿٢٨٣﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا
 كِتَابًا مِنْ رَبِّكُمْ فَآيَاتٍ
 بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ قَالُونَ
 أَمْنٌهُ، وَلِيَتَّقِيَ اللَّهَ رَبَّهُمْ وَلَا يَكُونُوا الشَّاهِدَةَ
 وَمَنْ يَكُنْهَا فَإِنَّهُ لَمَّا شَاءَ قَلْبُهُ
 وَاللَّهُ يَسْمَعُ لِمَنْ عَلَيْهِ

284. **Σ** τόν ΑΛΛΑΧ άνήκουν όλα
 όσα βρίσκονται στους ουρανούς
 και όσα στή γή. Κι άν
 άποκαλύψετε ό,τι βρίσκεται
 στην ψυχή σας ή τό άποκρύψετε, ό
 ΑΛΛΑΧ θά σάς ζητήσει
 λογαριασμό γι αυτό.
 Συγχωρεί αυτόν πού
 Τόν θέλει και βασανίζει
 αυτόν πού Τόν θέλει, γιατί
 ό ΑΛΛΑΧ είναι Παντοδύναμος.

﴿٢٨٤﴾ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ
 تُبَدُّوهُمَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوُهُ
 يُعَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ
 فَيَعْلَمُ مَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

285. *Ο Άπόστολος πίστεψε
 σ' ό,τι του άποκάλυψε
 ό Κύριός του,
 έτσι έκαναν κι οί πιστοί.
 Καθένας τους πίστεψε
 στόν ΑΛΛΑΧ, τούς άγγέλους Του,

﴿٢٨٥﴾ آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ
 وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكِهِ

281. Καί φοβηθεῖτε τήν Ἡμέρα
πού θά ἐπιστρέψετε
πίσω στόν ΑΛΛΑΧ.
Κάθε ψυχή τότε θά πάρει
ὄ,τι κέρδισε καί κανένας
δέν θά ἀδικηθεῖ.

282. **Q** ! Σεις πού πιστεύετε!
Όταν (στis συναλλαγές σας
συναλλάσσετε μεταξύ σας),
χρεώνεστε μέ χρέος
πού θά πληρωθεῖ
σέ προκαθορισμένο χρόνο,
τότε σημειώσατέ το γραπτῶς,
καί βάλατε ἕνα γραφιά
νά γράψει δικαία
ὄ,τι συμφωνήσατε μεταξύ σας:
Νά μή ἀπορριπτεῖ
ὄ γραφιάς νά γράψει,
ὄπως ὁ ΑΛΛΑΧ τοῦ διδάξει.
Καί νά ὑπαγορεύει ὁ ὀφειλέτης,
κι ἄς φοβάται τόν ΑΛΛΑΧ
τόν Κύριο του
καί νά μήν λιγοστῆσει
τίποτε ἀπ' τό χρέος.
Ἄν ὁ ὀφειλέτης
εἶναι διανοητικά ἀνάπηρος,
ἢ ἀδύνατος, ἢ ἀνίκανος
ὁ ἴδιος νά ὑπαγορεύσει,
τότε ἀφήστε τόν κηδεμόνα του
νά ὑπαγορεύσει δικαία.
Καί νά κληθῶν γιά μάρτυρες
δύο ἀπ' τοὺς ἄνδρες σας.
Ἄν ἐκεῖ δέν ὑπάρχουν
δύο ἄνδρες, τότε ἕνας ἄνδρας
καί δύο γυναῖκες πού τοὺς
ἐμπιστεύσατε γιά μαρτυρία,
ὥστε ἂν ἡ μιά ἀπ' αὐτές λαθῆναι,
ἢ ἄλλη νά μπορεῖ
νά τῆς τό θυμίσει.
Δέν πρέπει νά προβάλλουν
ἄρνηση οἱ μάρτυρες ὅταν
προσκληθοῦν (γιά κατάθεση).
Νά μή βαρεθεῖτε
νά ταξινομεῖτε γράφοντας
τό χρέος, μικρό εἶναι εἴτε μεγάλο,
καί τήν ἡμέρα τῆς λήξης του.
Εἶναι δικαίον στόν ΑΛΛΑΧ,
περισσότερο ταιριαστό
γιά μαρτυρία
καί περισσότερο κατάλληλο
γιά νά μή γίνονται
οἱ ἀμφιβολίες ἀνάμεσα
στόν ἑαυτό σας, ἐκτός
ἂν, μέ τό ἐμπόρευμα μπροστά,

﴿۱﴾ وَأَتَقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ
تُوِّقُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

﴿۲﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَايَعْتُمْ
بِبَيْنِكُمْ لِمَا أَجَلَ مَسْمُومٍ فَأَنْتُمْ يَوْمٌ وَلَكُمْ
بَيْنَكُمْ كِتَابٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْتِ كَاتِبًا
يَكْتُبُ كَمَا عَهِدَ اللَّهُ فَإِنَّكُم مِّنَ الَّذِينَ
عَلَيْهِ الْحَقُّ وَيَتَنَى اللَّهُ رَبَّهُ وَلَا يَخْشَى مِنْهُ
شَيْئًا فَإِن كَانِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا
أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْطِيعُ أَن يُمِيلَ هُوَ فَلْيَمْلِكْ
وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَأَسْهَدُوا وَأَشْهَدِيْنَ
مِنْ رِّجَالِكُمْ فَإِن لَّمْ يَكُنْ لَّ رَجُلَيْنِ
فَرَجُلٌ وَأَمْرَاتَانِ مِّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشَّهَدَاءِ
أَنْ تَضِلَّ أَحَدُهُمَا
فَتَذَكَّرَ إِحْدَهُمَا لِأُخْرَى
وَلَا يَأْتِ الشَّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا
وَلَا تَسْمَعُوا أَن تَكْفُرُوا
بِهِ أَوْ كِبَرُ إِلَىٰ أَحِبِّهِ
ذَلِكَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ
وَأَقْوَمٌ لِلشَّهَادَةِ
وَأَدْنَىٰ أَفْ تَرْتَابُوا إِلَّا أَن تَكُونَ
بَيْنَهُمْ حَاضِرَةٌ
تُدِيرُ بَيْنَهُمْ كِتَابًا
فَلْيَسَّرْ عَلَيْكُمْ جَمِيعَهُ وَلَا تَكْفُرُوا

Κι όποιοι παρατιούνται (άπ' αὐτή), διότι υπάκουσαν τίς οδηγίεσ τουῦ Κυρίου τουσ - θά συγχωρεθοῦν γιά τά περασμένα (κέρδη), και τήν περίπτωσή τουσ θά τήν κρίνει ὁ ΑΛΛΑΧ. Όποιοι όμως επαναλάβουν (τό παράπτωμα), τότε θά γίνουν ὄλοι τουσ σύντροφοι τῆσ Φωτιάσ, ὄπου και θά παραμείνουν γιά πάντα.

الرَّيْبَ اَمَّنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِّنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى
فَلَمْ يَسْأَلْ وَاْمُرُهُ وَاِلَى اللّٰهِ وَمَنْ عَادَ
فَاُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
يَخْلُدُوْنَ

276. Ό ΑΛΛΑΧ εξολοθρεύει τήν τοκογλυφία, και πολλαπλασιάζει τίς περιουσίεσ αυτών που δίνουν τήν ἐλεημοσίγη: Ό ΑΛΛΑΧ δέν αγαπά κάθε άγνώμονα και ένοχο.

۳۶ يَمْحُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَتِ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ

277. Έκείνοι που πίστεψαν, κι έκαναν καλέσ πράξεισ, και εκτέλεσαν τήν προσευχή και πλήρωσαν τήν Ζακάτ, θάχουν τήν άμοιβή άπ' τόν Κυρίό τουσ. Κανένασ φόβοσ και καμιά θλίψη δέν θά πέσει πάνω τουσ.

۳۷ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَآتَوْا الزَّكٰوةَ لَهُمْ
اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ

278. ﴿۱۹﴾ Σεισ που πιστεύετε! Προφυλαχθείτε τόν ΑΛΛΑΧ, κι εγκαταλείψτε ὄ,τι σάσ άπόμεινε άπ' τήν τοκογλυφία (στουσ ὄφειλόμενουσ) άν πραγματικά είστε πιστοί.

۳۸ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُوْا
مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ

279. Άν δέν τό κάνετε, ὄ ΑΛΛΑΧ κι ὄ Άπόστολόσ Του σάσ είδοποιοῦν μέ πόλεμο. Άν όμως μετανοιώσετε, θάχετε τά κεφάλαια τῆσ περιουσίασ σασ. Τότε δέν θά άδικείτε οὔτε θά άδικηθείτε.

۳۹ فَاِنْ لَّمْ تَفْسَلُوْا فَاذْنُوْا بِحَرْبٍ مِّنَ اللّٰهِ
وَمُرْسَلِيْهِ وَاَنْ تَبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ اَمْوَالِكُمْ
لَا تَنْظُرُوْنَ وَلَا تَنْظَلُوْنَ

280. Άν ὄ ὄφειλέτῃσ βρίσκειται σέ δυσκολία, δώστε του καιρό γιά νά τόν διευκολύνετε (νά σάσ πληρώσει). Άν πάλι του χάρισετε τό χρέοσ άπό φιλανθρωπία, θά είναι καλύτερα - άν ξέρατε - γιά σάσ!

۴۰ وَاِنْ كَانَ ذُوْ عُسْرٍ فَاْتِيْهِ الْاِ
تِيْسَةُ وَاَنْ تَصَدَّقُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ

272. Δέν έχει ζητηθεῖ ἀπό σένα νά τούς φέρεις στόν ἴσιο δρόμο, ἀλλ' ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι πού καθοδηγεῖ στόν ἴσιο δρόμο ὅποιον θέλει.
 Ὅτιδῆποτε καλό κάνετε, τό κάνετε γιά τόν ἑαυτό σας, καί θά τό κάνετε μόνο καί μόνο ἀναζητώντας τή χάρη τοῦ ΑΛΛΑΧ.
 Ὅτιδῆποτε καλό ξοδεύετε ξαναγουριζεῖ πίσω σέ σᾶς, κι ἔτσι δέν θά ἀδικηθεῖτε.

﴿٧٢﴾ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَأَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْنِيَاءَ وَجِهَ اللَّهُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

273. (Δώστε ἐλεημοσύνη) στούς φτωχοῦς, πού γιά χάρη τοῦ ΑΛΛΑΧ περιορίζονται καί ἀδυνατοῦν νά περιφέρονται στή γῆ, γιά ἐμπόριο ἢ ἐργασία, ὁ ἀμαθής ἀνθρώπος τούς νομίζει πλουσίους, ἴσως ἐξ αἰτίας τῆς μετριοφροσύνης τους, ἐπειδὴ δέν ἔχουν ἀνάγκες. Σὺ πρέπει νά τούς γνωρίζεις ἀπ' τὴν ἐμφάνισή τους. Δέν ζητιανεύουν ἐνοχλητικά κι ἀδιάκριτα ἀπ' ὄλους. Ἐτσι ὅτιδῆποτε καλό ξοδεύετε, νά εἰστε βέβαιοι, ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ τό γνωρίζει.

﴿٧٣﴾ لِلْمُقْرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعْفُفِ يَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْتَلُونَ النَّاسَ لِخَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

274. **E** κείνοι πού ἀπό φιλανθρωπία ξοδεύουν ἀπό τίς περιουσίες τους καί τὴ νύχτα καί τὴ μέρα, κρυφά καί φανερά, ἔχουν τὴν ἀμοιβή τους στόν Κύριό τους. Πάνω τους δέν θά πῆσει οὔτε φόβος οὔτε θλίψη.

﴿٧٤﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُم بِالْإِيلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

275. Αὐτοῖ πού δέχονται τὰ κέρδη τῆς τοκογλυφίας, δέν θά σηκωθοῦν (στὴν ἔσχατη μέρα) παρά μόνο, ὅπως σηκώνεται κάποιος μεپردεμένος στὴ τρέλλα πού τόν ἔπιασε ἀπὸ τό ἀγγύμα τοῦ Σατανᾶ, κι' αὐτό, γιατί εἶπαν: «Τό ἐμπόριο εἶναι σάν τὴν τοκογλυφία». Ἐνῶ ὁ ΑΛΛΑΧ ἐπέτρεψε τό ἐμπόριο, κι ἀπαγόρευσε τὴ τοκογλυφία.

﴿٧٥﴾ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَخْتَلِعُ الشَّيْطَانُ مِنَ الرِّيسِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ

267. **❏** ! Σεις πού πιστεύετε!
Δώστετε άπ' τ' άγαθά
πού τίμα κερδίζατε
κι άπ' τή παραγωγή, πού
γά σ'ας κάνουμε τή γή να βγάλει,
και να μη διαλέξετε τό κακό
άπ' αυτά μέ σκοπό
νά τό χαρίσετε, όταν
σεις οι ίδιοι δέν τό δέχεστε,
παρά μονάχα
μέ κλειστά τά μάτια.
Και μάθετε ότι ό ΑΛΛΑΧ είναι
Αυτάρκης και 'Αξιέπαινος.

﴿٦٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طِبَعَاتِ
مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَلَا تَيْمَسُرُ الْمُنَىٰ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ
بِتَأْخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُخِصُّوا فِيهِ
وَأَعْلَوْا أَنَّ اللَّهَ تَعْنَىٰ حَمِيدٌ

268. 'Ο Σατανάς σ'ας άπειλει
μέ φτώχεια και σ'ας διατάζει
νά είστε φιλάργυροι.
'Ο ΑΛΛΑΧ όμως σ'ας υπόσχεται
τήν έπείκειά Του και
τή χάρη Του.
Κι ό ΑΛΛΑΧ είναι άπέραντα
Γενναιόδωρος και Παντογνώστης.

﴿٦٨﴾ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ
بِالْفِتْنَةِ وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ
وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

269. Παραχωρεί σοφία
σ' όποιον θέλει.
Κι εκείνος πού του χαρίστηκε
ή σύνεση, άπολαμβάνει
πράγματι πολλά άγαθά.
'Αλλά μονάχα οι άνθρωποι
μέ κατανόηση νοιώθουν
τό μήνυμα.

﴿٦٩﴾ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ
فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا
أُولُو الْأَلْبَابِ

270. Κι ότιδήποτε
ξοδεύετε σέ έλεημοσύνη ή
ώς τάξιμο να είστε βέβαιοι,
ότι ό ΑΛΛΑΧ τά γνωρίζει όλα.
Στους άμαρτωλούς όμως
δέν ύπάρχει βοήθεια.

﴿٧٠﴾ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ
مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ
وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

271. Καλόν είναι νά
φανερώνετε τήν έλεημοσύνη σας.
Καλύτερα, όμως είναι
νά τήν άποκρόπτετε και
νά έλεείτε άνόνομα,
έκείνους πού έχουν ανάγκη.
Αυτό έπανορθώνει γά σ'ας
μερικές άμαρτίες.
Κι ό ΑΛΛΑΧ γνωρίζει
ότι κάνετε.

﴿٧١﴾ إِنْ تُبَدُّوا الصَّدَقَاتِ فَيَنَالِهَا
تُخْفَوْنَهَا وَتُؤْتُونَهَا الْفُرْقَاءَ فَهُمْ خَيْرٌ لَكُمْ
وَيَكْفُرْ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ
وَاللَّهُ يَتَعَمَّلُونَ خَيْرًا

264. Ω! Σαῖς πού πιστεύετε!

Μὴν διαγράφετε
τὴν ἔλεημοσύνη σας
μὲ τὴν ἐπίδειξη καὶ
τὴν βλάβη — σάν κι ἐκεῖνον
πού ξοδεύει
τὴν περιουσία του γιὰ
νά ἐπιδειχθεῖ στους ἀνθρώπους,
καὶ δὲν πιστεύει αὐτός
οὔτε στὸν ἈΛΛΑΧ
οὔτε στὴν Ἑσχατὴ Μέρα, αὐτός
μοιάζει μὲ σκληρὸ
κι ἄγρονο βράχο, πού πάνω του
ἔχει λίγο χῶμα,
κι ὅταν πέφτει ἀφθονὴ βροχὴ,
τοῦ ἀφαιρεῖ τὸ χῶμα
καὶ μένει γυμνὸς ὁ βράχος.
Δὲν θὰ κερδίσουν τίποτε
ἀπ' ὅ,τι κέρδισαν.
Κι ὁ ἈΛΛΑΧ δὲν καθοδηγεῖ
τούς ἄπιστους ἀνθρώπους.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَبْطُلُوْا صَدَقٰتِكُمْ
بِالْمَنِّ وَالْاَذَىٰ كَالَّذِيْ يُبۡيۡقُ مَالَهُ رِقٰمًا
الْقٰسِرِ وَلَا يُؤۡمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَوَسَّلٰهُ
كَسۡفًا سَمۡفٰوٰنَ عَلَيْهِ زُرٰبٌ فَاَصٰبَهُ وَاِيلٌ
فَفَرَّكَ فۡصَلٰدًا لَا يَۡقۡدِرُوْنَ عَلٰۤى شَيْۡ
يَّمٰكُ سَبُوْا وَاَللّٰهُ لَا يَهۡدِي الْقَوٰمَ الْكٰفِرِيۡنَ

265. Κι ὅσοι ξοδεύουν ἀπὸ
τὴν περιουσία τους ἐπιδιώκοντας
τὴ Χάρη τοῦ ἈΛΛΑΧ καὶ
τὴν ἐνίσχυση τῆς πίστες στὴ ψυχὴ τους
μοιάζουν μὲ γόνιμο κῆπο,
σὲ ψηλὸ μέρος.
Ἄφθονη βροχὴ πέφτει σ' αὐτόν
καὶ τὸν κάνει νά πολλαπλασιάζει
τὴν παραγωγὴ.
Ἄν ὁμοῦς
δὲν δεχτεῖ ἀφθονὴ βροχὴ,
ἄρκετὴ τοῦ εἶναι κι ἡ ψυχάλα.
Ὁ ἈΛΛΑΧ βλέπει ὅλα ὅσα κάνετε.

وَمَثَلِ الَّذِيْنَ يُنۡفِقُوْنَ اٰمُوٰلَهُمْ اٰبۡتِغَاءَ
مِرۡضٰتِ اللّٰهِ وَتَثِيۡتًا مِّنۡ اَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنۡةٍ
يَّرۡبُوۡنَ اَصۡۤاۡبَهَا وَاِيلٌ فَتٰنَتۡ اَكۡلَهَا ضِعۡفَيۡنِ
فَاِنۡ لَّمۡ يُنۡصِبۡهَا وَاِيلٌ فَطۡلٌ
وَاَللّٰهُ يَمۡۤاَعۡمَلُوۡنَ بِصِيۡرٍ

266. Μήπως κανεῖς ἀπὸ σᾶς
θὰ ἤθελε, ἐνῶ ἔχει ἕναν κῆπο
μὲ φοινικόδενδρα κι ἀμπέλια,
πού ἀπὸ κάτω τους
τρέχουν ποτάμια, γεμάτο
μὲ καρπούς ὄλων τῶν εἰδῶν,
καὶ νά τὸν πιάνουν τὰ γεράματα —
καὶ χωρὶς τὰ παιδιὰ του
νά ἔχουν ἄρκετὴ δύναμη γιὰ
νά προσέξουν τὸν ἑαυτοῦ τους —
νά τὸν πιάσει ἕνας ἀνεμοστρόβιλος
μὲ φωτιά, καὶ νά τὸν κάψει;
Ἔτσι παρουσιάζει
ὁ ἈΛΛΑΧ ὀλοκάθαρα σὲ σᾶς
τὰ Σημεῖα Του,
γιὰ νά τὰ προσέξετε.

اَبُوۡدٌ اَحَدُكُمْ اَنۡ تَكُوۡنَ لَهُ جَنۡةٌ مِّنۡ
تَّجۡرِلٍ وَّاَعۡتَابٍ تَجۡرِيۡنَ مِّنۡ تَحۡتِهَا الْاَنْهٰرُ وَلَا يَمۡۤا
مِنۡ كُلِّ الشَّجَرَةِ وَاَصٰبَهُ الْكِبَرُ وَاُوۡلُوۡ
ذُرِّيَّۃٌ ضِعۡفًاۗ فَاَصٰبَهَا اِعۡصٰرٌ رُّوۡسًاۗ
فَاَمۡرَقَتۡ كَذٰلِكَ يُبۡيۡنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوۡنَ

260. Κι όταν ὁ Ἄβραάμ εἶπε:
 «Κύριε μου! Δεῖξε μου
 πῶς δίνεις ζωή
 στοὺς νεκρούς».
 Κι Ἐκεῖνος εἶπε:
 «Ὡστε δὲν πιστεύεις»;
 «Μάλιστα» ἀπάντησε,
 ἄλλα γιὰ νὰ ἱκανοποιηθεῖ
 ἡ καρδιά μου».
 Κι ὁ ΑΛΛΑΧ τότε τοῦ εἶπε:
 «Πάρε τέσσερα πουλιά,
 κὺτταξέ τα ὥστε νὰ τὰ γνωρίζεις καλά,
 τότε σφάζε τα καὶ νὰ τὰ κόβεις
 σὲ μερίδες. Ἐπειτα βάλε τὴ κάθε μία
 ἀπ' αὐτὲς χωριστὰ πάνω σὲ
 κάθε βουνοὺ καὶ κάλεσέ τα,
 τότε θὰ ἔλθουν πετόντας
 γρήγορα σὲ σένα.
 Καὶ μάθε ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι
 Παντοδύναμος καὶ Σοφός.

﴿۱۶﴾ **وَإِذْ قَالَ الْإِبْرَاهِيمُ لِأَبْنَيْهِ إِسْمَاعِيلَ كُفِّرُوا كُرْهُ الْمَوْلَىٰ
 قَالُوا أَلَمْ نَكْفُرْ بِكَ قَالَ بَلْ وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي
 قَالَ خُذْ أَزْوَاجًا مِّنَ الظَّاهِرِ فَاصْرُهُنَّ إِلَيْكَ
 فَاتَّجَمَلَ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ
 يَا بَنَاتِكَ سَعِيًّا وَأَعْلَمَنَّ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ**

261. **Η** παραβολή, γιὰ ἐκείνους,
 πού ξοδεύουν ἀπὸ τὶς περιουσίες τους
 γιὰ τὴ χάρη τοῦ ΑΛΛΑΧ.
 μοιάζει σάν τὸ κόκκο τοῦ σιταριοῦ,
 πού ἀπὸ ἓνα φῦτρωσαν
 ἑπτὰ στάχυα, καὶ πού
 τὸ καθένα δίνει ἑκατὸ κόκκους.
 Ἔτσι κι ὁ ΑΛΛΑΧ πολλαπλασιάζει
 τ' ἀγαθὰ σ' ἄσους θέλει.
 Γιατί εἶναι Ἄπεραντος, Γενναϊόδορος
 καὶ γνωρίζει τὰ πάντα.

﴿۱۷﴾ **مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنبَتَ سَبْعَ سَائِلٍ
 فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ
 لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ**

262. Ὅσοι ξοδεύουν ἀπὸ
 τὶς περιουσίες τους γιὰ χάρη
 τοῦ ΑΛΛΑΧ, καὶ δὲν ἐπιδιώκουν
 μ' αὐτὰ πού ξοδεύουν
 καμιά βλάβη ἢ σκοπὸ
 ἐπίδειξης, γι' αὐτοὺς
 ἡ ἀμοιβή εἶναι σίγουρη
 ἀπ' τὸν Κύριό τους.
 Κανεὶς φόβος
 δὲν θὰ τοὺς κυριεύσει,
 οὔτε θὰ λυπηθοῦν.

﴿۱۸﴾ **الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ
 لَا يَتَّبِعُونَ مَا أَنصَحُوا عَلَيْهِمْ وَلَا إِذَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ
 عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا حَوْلٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ**

263. Ὁ καλὸς λόγος κι ἡ συγγνώμη,
 εἶναι προτιμότερα ἀπὸ
 ἐλεημοσύνη πού τὴν ἀκολουθεῖ
 ἡ βλάβη (μὲ σκοπὸ ἐκμετάλλευσης).
 Ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Πλούσιος
 καὶ Μακρόθυμος.

﴿۱۹﴾ **• قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ
 خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يُضَيِّقُ بِهَا أَدْبَىٰ وَاللَّهُ عَنِّي حَلِيمٌ**

θά τούς οδηγήσουν
ἀπ' τὸ φῶς στὸ βαθύ σκοτάδι.
Θά εἶναι Σύντροφοι τῆς Φωτιᾶς,
ὅπου θά παραμείνουν γιὰ πάντα.

258. **Δ** ἐν ἔχεις σκεφθεῖ
ἐκεῖνον ποῦ λογομάχησε μὲ
τὸν Ἀβραάμ γιὰ τὸν Κύριό του,
ἐπειδὴ ὁ ΑΛΛΑΧ, τὸν γέμισε
μὲ δύναμη; Ὁ Ἀβραάμ εἶπε:
«Ὁ Κύριός μου εἶναι Ἐκεῖνος
ποῦ δίνει τὴ ζωὴ καὶ τὸ θάνατο».
Τοῦ ἀπάντησε (ὁ ἄλλος):
«Ἐγὼ δίνω τὴ ζωὴ καὶ τὸ θάνατο».
Κι ὁ Ἀβραάμ εἶπε:
«Ὁ ΑΛΛΑΧ ὅμως κάνει τὸν ἥλιο
νά σηκώνεται ἀπ' τὴν Ἀνατολή,
κάνει τὸν ἄν μπορεῖς
ν' ἀνυψώνεται ἀπ' τὴ Δύση».
Ἔτσι μπερδεύτηκε αὐτός ποῦ
ἀλλὰζονικά ἀπέρριψε τὴν πίστη.
Ἔτσι ὁ ΑΛΛΑΧ δὲν καθοδηγεῖ
τοὺς ἄδικους ἀνθρώπους.

259. Ἡ δὲν ἔχεις σκεφθεῖ σ' ἐκεῖνο ποῦ
πέρασε ἀπὸ ἓνα χωριό, ἐντελῶς
καταστραμμένο καὶ ἀναστραμμένο.
Κι εἶπε: «ὦ! πῶς ὁ ΑΛΛΑΧ
θά ξαναδώσει ποτὲ ζωὴ
ὕστερ' ἀπ' τὸ θάνατο»;
(τοῦ καταστραμμένου χωριοῦ);
Ὁ ΑΛΛΑΧ ὅμως τὸν θανάτωσε
καὶ τὸν ἄφησε νεκρὸ
γιὰ ἑκατὸ χρόνια, ἔπειτα
τὸν ἀνάστησε πάλι,
καὶ τὸν ρώτησε:
«Πόσο καιρὸ ἔμεινες ἔτσι»;
Τοῦ ἀπάντησε: «Ἦσως μιά μέρα
ἢ καὶ μέρος τῆς ἡμέρας».
«Ὀχι!» τοῦ ἀποκριθῆκε ὁ ΑΛΛΑΧ.
«Ἐμείνες ἔτσι ἑκατὸ χρόνια,
καὶ κοιτάξε τίς τροφές σου
καὶ τὰ ποτὰ σου,
κανένα σημάδι ἡλικίας
δὲν δεῖχνουν, καὶ κοιτάξε
τὸ γαϊδάρὸ σου,
— θά σέ φέρουμε σάν παράδειγμα
στοὺς ἀνθρώπους, — κοιτάξε
ἀκόμη τὰ κόκκαλα,
πῶς θά τὰ ἐνώσουμε καὶ
θά τὰ καλύψουμε μὲ σάρκες».
Κι ὅταν τοῦ τὰ εἶδεῖς καθαρά,
εἶπε: «Γνωρίζω ὅτι
ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Παντοδύναμος».

إِلَى الظِّلْمِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ أَنْتَارِهِمْ فِيهَا
خَالِدُونَ

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ
أَنَّهُ الْمَلَكُ إِذْ قَالَ لِبَرَاهِيمَ رَبِّىَ الَّذِى يُبْحِى وَيُمْئِتُ
قَالَ أَنَا نَحْنُ ۖ وَأُمِّيْتُ قَالَ يَبْرَهُةَ فَإِنَّا لِلَّهِ يَأْتِى
بِالسَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأَبْتِ بِهَا مِنَ الْغَرْبِ
فَبَيَّنَّ الَّذِى كَفَرُوا لِلَّهِ لَا يَهْدِى
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾

﴿أَوَلَمْ يَرَ الَّذِى مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ
وَهُى خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوسِهَا قَالَ أَنَّى يُغِي ۖ هَٰذِهِ
اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِنَا فَأَمَّا لَهُ اللَّهُ بِمَا نَعْمَ عَلَّمَهُ فَرِيضَتَهُ
قَالَ كَمْ لَيْتَ قَالَ لَيْتَ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ
بَل لَيْتَ بِمَا نَعْمَ عَلَّمَهُ فَاَنْظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ
وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَّسَفَ ۖ وَأَنْظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ
وَلْيَصْصَلِكْ آيَةً لِلنَّاسِ وَأَنْظُرْ إِلَىٰ الْعِظَامِ
كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهُمَا فَأَلْفَيْتَ لِلَّهِ
قَالَ عَلَّمَ أَنَا لِلَّهِ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾

254. **Ω** ! Σεις πού πιστεύετε!
 'Ελεείτε άπ' τά αγαθά
 πού σάς έχομε προμηθήνσει,
 προτου έρθει ή Μέρα
 πού δέν θά επιτρέπεται
 καμιά συναλλαγή,
 ούτε φιλία, ούτε μεσολάβηση.
 Οί άπιστοι είναι οί φταίχτες.

255. **Θ** ΑΛΛΑΧ! Δέν ύπάρχει κανένας
 άλλος θεός παρά μονάχα Αυτός,
 Έχει αιώνια ζωή,
 και προσέχει, γιά πάντα,
 όλο τόν κόσμο.
 'Η άδράνεια δέν μπορεί
 νά Τόν κυριεύσει, ούτε ό όπνος.
 Δικά Του είναι όλα όλα ύπάρχου
 στους ούρανοούς και στή γή.
 Ποιός είναι λοιπόν εκείνος
 πού μπορεί νά μεσολαβήσει
 κοντά Του, άν
 δέν του τό επιτρέψει;
 «Γνωρίζει ό,τι ύπήρχε
 πριν και ό,τι θά ύπάρχει
 μετά άπ' αυτούς.
 Κι ούτε μπορούν
 νά συλλάβουν τίποτε
 άπ' ό,τι γνωρίζει Αυτός
 εκτός εκείνου πού Αυτός θά θελήσει.
 'Ο Θρόνος Του περιέχει
 τούς ούρανοούς και τή γή
 και δέν αισθάνεται κόπο,
 φυλάγοντάς τα - και
 συντηρώντας τα. Γιατί είναι
 ό Ύψιστος, ό Μέγιστος.

256. **Σ** τή Θρησκεία δέν ύπάρχει
 καταναγκασμός.
 Διότι ή 'Αλήθεια έχει ξεχωριστεί
 ολοφάνερα άπ' τήν Πλάνη.
 Έτσι όποιος άπεχθάνεται
 τούς ψευδείς θεούς,
 και πιστεύει στον ΑΛΛΑΧ
 έχει άρπάξει τήν πιο άξιόπιστη
 λαβή τής αλήθειας πού ποτέ δέν σπάει.
 Κι ό ΑΛΛΑΧ άκούει
 και γνωρίζει τά πάντα.

257. 'Ο ΑΛΛΑΧ είν' ό Προστάτης
 εκείνων πού πιστεύουν.
 Θά τούς οδηγήσει
 άπ' τό βαθύ σκοτάδι, στό φώς.
 Γιά τούς άπιστους
 οί προστάτες είναι οί Δαιμόνες,

﴿٢٥٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا
 رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمْ
 يَوْمٌ لَا يَبِيعُ فِيهِ وَلَا خَالَةٌ وَلَا شَفِيعَةٌ
 وَالكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ

﴿٢٥٥﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ
 الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ
 لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ
 إِلَّا بِإِذْنِهِ
 يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا
 خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ
 عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ
 كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ
 الْعَظِيمُ

﴿٢٥٦﴾ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ
 بَيَّنَّ الْرُّشْدَ مِنَ الْعَمَىٰ مَنْ
 يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ
 فَكَدَّ أَسْمَاكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ
 لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

﴿٢٥٧﴾ اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا
 يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 أَوْلِيَائِهِمُ الظَّالِمُونَ يُخْرِجُوهُمْ مِّنَ النُّورِ

250. Κι όταν προχώρησαν
για νά συναντήσουν
τόν Γολιάθ και
τούς στρατιώτες του
προσευχήθηκαν: «Κυρίε μας!
Γέμισέ μας ύπομονη,
και στέριωσε τὰ βήματά μας,
και βοήθησε μας
νά νικήσουμε τούς ἄπιστους».

﴿٢٥﴾ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ
فَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ
أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ

251. Μέ τή θέληση τοῦ ΑΛΛΑΧ
τούς κατατρόπωσαν,
κι ὁ Δαβίδ σκότωσε τόν Γολιάθ,
ὁ ΑΛΛΑΧ τοῦ ἔδωσε ἐξουσία
και σοφία και τοῦ δίδαξε
ἀπό ὅ,τι ἤθελε.
Κι ἂν ὁ ΑΛΛΑΧ δέν χρησιμοποιοῦσε
μέ κάθε τρόπο μιὰ μερίδα
ἀνθρώπων, ἐναντίον ἄλλων,
ἢ γῆ πραγματικά
θά καταστρεφόταν, κι ὁμοῦ
ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Γενναϊόδορος
για ὄλο τόν κόσμο.

﴿٢٦﴾ فَهَرَمَوْهُم بِأَذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ
جَالُوتَ وَوَاتَنَهُ اللَّهُ الْمَلِكَ
وَأَلْبَسْتَهُ وَعَلَّمَهُ بِمَا يَشَاءُ وَلَوْلَا
دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ
لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ
ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ

252. Αὐτά εἶναι τὰ Σημεῖα
τοῦ ΑΛΛΑΧ πού σοῦ (στόν Μουχάμμαντ)
τά διαβάζομε
μέ ἀλήθεια. Εἶσαι, ἀληθινά,
ἕνας ἀπ' τούς Ἀποστόλους.

﴿٢٧﴾ هَٰذَا آيَاتُ اللَّهِ تَلُوعًا عَلَيْكَ
بِأَخِيحٍ فَإِنَّكَ لَمِنَ الرُّسُلِينَ

253. Προτιμήσαμε ὀρισμένους
ἀπ' ἐκείνους τούς Ἀποστόλους.
Σέ μερικούς δώσαμε
περισσότερα ἀπό τούς ἄλλους,
σέ μερικούς ἀπ' αὐτούς μίλησε
ὁ ΑΛΛΑΧ,
κι ἀνέβασε ἄλλους
σέ ὕψηλότερη βαθμίδα.
Στόν Ἰησοῦ, τό γιό τῆς Μαρίας
δώσαμε φανερά Σημεῖα και
τόν δυναμώσαμε μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα.
Ἄν ἤθελε ὁ ΑΛΛΑΧ,
δέν θά πολεμοῦσαν μεταξύ τους
οἱ ἐπόμενες γενιές,
ἔπειτα ἀπό ὀλοκάθαρα σημεῖα
πού τούς ἔφτασαν, κι ὁμοῦ
διαφώνησαν μεταξύ τους.
Ἔτσι μερικοί ἀπ' αὐτούς
γίνηκαν πιστοί, κι ἄλλοι ἄπιστοι.
Μποροῦσε ὁ ΑΛΛΑΧ – ἂν ἤθελε –
νά μή τούς ἔκανε νά πολεμοῦν
μεταξύ τους. Κι ὁμοῦ
ὁ ΑΛΛΑΧ κάνει αὐτό πού θέλει.

﴿٢٨﴾ • تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ
عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَرَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ
بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآلَيْنَا عِيسَى
ابْنَ مَرْيَمَ وَالْيَسَّىٰ وَالْأَنْدَكُسِيَّةَ يُرْسِلِ
أَنْفُسَهُمْ وَكَوَشَاءَ اللَّهُ مَا
أَفْتَنَّا الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَهُمْ مِنَ الْآيَاتِنَا وَلَكِنَّ
أَخْلَفُوا فِيهَا مِنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ
مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَنَّا
وَلَكِنَّ اللَّهَ يُفَعِّلُ مَا يُرِيدُ

ἀκόμη δὲν εἶναι προικισμένος
 με ἄφθονα πλούτη».
 Τούς εἶπε: «Ὁ ΑΛΛΑΧ
 τὸν ἔχει διαλέξει γιὰ σᾶς,
 καὶ τὸν προίκισε
 – ἄφθονα – μὲ γνώση κι ἀνδρεία.
 Χαρίζε ὁ ΑΛΛΑΧ τὴν ἐξουσία Του,
 σ' ὅποιον θέλει.
 Κι ὁ ΑΛΛΑΧ φροντίζει γιὰ ὅλα,
 γιατί εἶναι Παντογνώστης».

قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ عَلَيْكُمْ
 وَزَادَكُمْ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ
 وَاللَّهُ يُؤْتِي مَالَكُمْ مِنْ بَنَائِهِ
 وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

248. Κι ἀκόμη εἶπε σ' αὐτούς
 ὁ Προφήτης τους:
 «Ἐνα σημάδι τῆς ἐξουσίας Του εἶναι
 ὅτι θά ἔλθει σέ σᾶς ἡ Κιβωτός
 τῆς Συμφωνίας, με ἐγγύηση,
 τῆς ἀσφάλειας ἀπό τὸν Κύριό σας,
 καὶ θά μεταφέρουν
 σ' αὐτὴν οἱ ἀγγελοι
 τὰ ἱερά λείψανα, ποὺ ἄφησαν
 ἡ οἰκογένεια τοῦ Μωϋσῆ
 κι ἡ οἰκογένεια τοῦ Ἀαρών.
 Σ' αὐτὴ ὑπάρχει
 ἓνα Σύμβολο γιὰ σᾶς,
 ἂν πραγματικά πιστεύετε.

﴿٢٤٨﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ
 مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ
 فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ
 مِمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ
 تَحْمِلُهَا السَّالِطُونَ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةً لِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

249. **Κ**ι ὅταν ὁ Ταλοῦτ ξεκίνησε
 μὲ τοὺς στρατιῶτες τοὺς εἶπε:
 «Ὁ ΑΛΛΑΧ θά σᾶς δοκιμάσει
 στό ρέμα. Ἄν κανεῖς πιεῖ
 ἀπ' τὸ νερό του,
 δὲν θά ἔλθει μαζί μου.
 Μόνο ἐκεῖνοι
 ποὺ δὲν θά δοκιμάσουν ἀπ' αὐτό,
 θά προχωρήσουν μαζί μου.
 Ἐπιτρέπεται μόνο
 μιά ἀπλή ρουφηξιὰ μὲ τὸ χέρι».
 Τότε ὁμοῦ ὅλοι ἤπιαν ἀπ' αὐτό,
 ἐκτός ἀπό λίγους.
 Κι ὅταν πέρασαν τὸ ποτάμι,
 ἐκεῖνος κι ὅσοι πιστοὶ
 ἦταν μαζί του, εἶπαν:
 «Δὲν μπορούμε
 ν' ἀντιμετωπίσουμε
 αὐτὴ τὴ μέρα τὸν Γολιάθ
 καὶ τοὺς στρατιῶτες του».
 Ἐκεῖνοι ὁμοῦ ποὺ ἦταν
 πεπεισμένοι, ὅτι θά
 συναντήσουν τὸν ΑΛΛΑΧ,
 εἶπαν: «Πόσο συχνά,
 μὲ τὴ θέληση τοῦ ΑΛΛΑΧ,
 μιά μικρὴ ομάδα
 νίκησε μιά μεγάλη;
 Ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι μ' ἐκείνους
 ποὺ ἐπίμονα ὑπομένουν».

﴿٢٤٩﴾ فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ
 قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ
 شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ
 يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ
 اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرَبُوا مِنْهُ
 إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ
 قَالُوا لَاقِطَةٌ لَّنَا الْيَوْمَ
 يَجِئُ الْكَلْبُوتُ وَجُودُهُ
 قَالَ الَّذِينَ يَبْتَظُونَ أَنَّهُمْ
 مُلْكُنَا
 اللَّهُ كَمَ مِنْ فَتْنَةٍ قَالُوا
 قَلِيلَةٌ عَلَيْهِمْ غَلَبَتْ
 فِتْنَةُ كَثِيرَةٍ سَاءَ مَا يَحْكُمُ
 اللَّهُ مَعَ الْعَاصِينَ

για την ανθρωπότητα, κι όμως οι πιο πολλοί άνθρωποι είναι αγνώμονες.

لَا يَشْكُرُونَ

244. Πολεμάτε υπέρ του ΑΛΛΑΧ και μάθετε ότι ο ΑΛΛΑΧ όλα τ' ακούει, κι όλα τ' γνωρίζει.

﴿١٤﴾ وَفَدَّلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَأَعْلَوْا أَنَّا اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

245. Ποιός είναι εκείνος, που θά δανείσει στον ΑΛΛΑΧ ένα καλό δάνειο, και που ο ΑΛΛΑΧ θά πιστώσει τό λογαριασμό του στο πολλαπλάσιο; 'Ο ΑΛΛΑΧ είναι που παρέχει την άνεχεια ή την αφθονία και σ' Αυτόν θά επιστρέψετε.

﴿١٥﴾ مَن ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
فِيضِلُّعَهُ، لَهُمْ أَضْعَافًا كَثِيرَةٌ
وَاللَّهُ بِقِيصٍ وَبِضَبْطٍ
وَقَالِيهِ يُرْجَعُونَ

246. Γιατί νά στρέφεις τη μνήμη σου στους 'Αρχηγούς τών Παιδιών του 'Ισραήλ, μετά απ' την εποχή του Μωϋσή. Είπαν σ' ένα Προφήτη που βρισκόταν ανάμεσά τους: «'Ορισε για μās ένα Βασιλιά για νά μπορούμε νά πολεμήσουμε για τό όνομα του ΑΛΛΑΧ». Κι εκείνος τούς απάντησε: «Μάλλον δέν θά πολεμήσετε, αν όριζεται ό πόλεμος για σας.» Είπαν: «Πώς μπορούμε ν' άρνηθομε νά πολεμήσουμε για τό όνομα του ΑΛΛΑΧ, βλέποντας ότι διωχθήκαμε απ' τὰ σπίτια μας μαζί με τὰ παιδιά μας;» 'Όταν όμως διατάχθηκαν νά πολεμήσουν, γύρισαν πίσω, εκτός από μία μικρή ομάδα απ' αυτούς. Κι ό ΑΛΛΑΧ γνωρίζει καλά εκείνους που κάνουν κακό.

﴿١٦﴾ أَلَمْ تَرَ مَالِ الْمَلَا
يُنِي لِمَسْكِينٍ مِنْ بَعْدِ مُوسَى
لَذَ قَالُوا لَنَبِيِّ لَهُمْ أَهَبْتُ لَنَا مَالِكًا نَقْتُلُ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ
عَلَيْكُمْ الْقِتَالُ أَنْ تَسْتَدِينُوا قَالُوا
وَمَا لَنَا أَنْ نَسْتَدِينُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءَنَا فَلَنَا كُتِبَ
عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ
تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

247. Κι είπε τότε σ' αυτούς ό Προφήτης τους: «'Ο ΑΛΛΑΧ σās έστειλε τόν Ταλουτ (Σαούλ) για βασιλιά». Κι αυτοί απάντησαν: «Πώς θά άσκει έξουσία πάνω μας, όταν είμαστε προτιμότεροι απ' αυτόν, νά άσκοουμε την έξουσία, κι όταν

﴿١٧﴾ وَقَالَ لَهُمْ تَبَيَّنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ فَدَبَعَتْ لِكُلِّمَا لُوتًا
مَالِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ ذَلِكَ عَلَيْنَا
وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالنَّالِكِ مِنْهُ
وَلَمْ يَزُوتْ سَعَةً مِنَ النَّالِ

238. Νά τηρήσετε αυστηρά
τις προσευχές,
ιδιαίτερα τή μεσαία προσευχή²⁴
καί προθύμως προσεύχεσθε
στόν ΑΛΛΑΧ μέ ευσέβεια.

﴿٢٣٨﴾ خَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ
وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى
وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ

239. Ἄν φοβηθεῖτε (ἓνα κίνδυνο)
τότε νά προσεύχεσθε περπατώντες
ἢ ἐπιβαίνοντες
(ὅπως σᾶς ἐδκολώνει πιό πολύ).
Ὅταν ὁμως ξαναβρίσκεστε
σέ ἀσφάλεια προσεύχεσθε
στόν ΑΛΛΑΧ μέ τόν τρόπο
πού σᾶς δίδαξε, αὐτά
πού πρίν δέν ἔρατε.

﴿٢٣٩﴾ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا
فَإِذَا آمَنْتُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ
كَمَا عَمَلَكُمْ
مَّا لَمْ يَكُونُوا يَسْمَعُونَ

240. **Κ**ι ἐκεῖνοι ἀπό σᾶς
πού πεθαίνοντας ἀφήνουν
χήρες, θά πρέπει
νά δωρήσουν σ' αὐτές μέ διαθήκη
τά μέσα συντήρησης καί
κατοικίας τους γιά ἓνα χρόνο.
Ἄλλ' ἂν φύγουν αὐτές ἀπ' τό σπίτι,
τότε δέν ἔχετε
καμιά ἐνοχή γιά ὄ,τι
κάμνουν μέ τόν ἑαυτό τους,
ἀρκεῖ νά εἶναι λογικό.
Κι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι
Πανισχυρός, Σοφός.

﴿٢٤٠﴾ وَالَّذِينَ يُبَوِّقُونَ مِنْكُمْ وَيَبْدُرُونَ أَزْوَاجًا
وَصِيحَةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَعًا إِلَى الْحَوْلِ
غَيْرَ مُخْرَجٍ فَإِنْ حَرَجْنَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
فِي مَا فَعَلْتُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ مِنْ مَعْرُوفٍ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

241. Γιά τίς χωρισμένες
γυναῖκες (πρέπει νά παρέχεται)
διατροφή πάνω
σέ μιά λογική βάση.
Αὐτό ἀποτελεῖ καθήκον
γιά ὅσους εἶναι δίκαιοι.

﴿٢٤١﴾ وَالطَّالِقَاتِ مَعَ الْمَعْرُوفِ
حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

242. Ἐτσι ὁ ΑΛΛΑΧ ἐξηγεῖ καθαρά
τούς νόμους Του
σέ σᾶς, γιά νά μπορέσετε
νά τά καταλάβετε.

﴿٢٤٢﴾ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

243. **Γ**ιατί δέν στρέφεις
τή μνήμη σου σ' ἐκείνους
πού παράτησαν τά σπίτια τους
— κατά χιλιάδες — ἐπειδή
φοβήθηκαν τό θάνατο;
Κι εἶπε σ' αὐτούς τότε
ὁ ΑΛΛΑΧ: «Πεθαίνετε»
κι ἔπειτα τούς ξαναφερε
στή ζωή. Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ πραγματικά
εἶναι γεμάτος καλοσύνη

﴿٢٤٣﴾ • أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَهُمُ الْوَفِيُّ حَذَرُ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ
مُوتُوا أَنْتُمْ أَحَبَّ إِلَيْكُمْ لِأَنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ
عَلَى النَّاسِ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ

235. Δέν έχετε καμιά ένοχη,
 άν ύποδηλώνετε στις γυναίκες
 άρραβώνα ή
 τόν κρατήσετε στις καρδιές σας,
 'Ο ΑΛΛΑΧ ξέρει ότι
 τίς αγαπάτε μ' όλη σας
 τήν καρδιά, όμως μή κάμετε
 μυστική συμφωνία μ' αυτές
 παρά μέ τίμους δρους,
 και μή πραγματοποιείτε
 τό δεσμό τού γάμου,
 μέχρις ότου έκπληρωθεί
 τό καθιερωμένο χρονικό διάστημα.
 Καί μάθετε ότι ό ΑΛΛΑΧ
 γνωρίζει ό,τι ύπάρχει
 στις καρδιές σας,
 και προσέξτε Τον.
 Καί μάθετε, ότι ό ΑΛΛΑΧ
 είναι πολύ 'Επιεικής
 και 'Αμνηστικός.

﴿۱۳۵﴾ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ
 بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَتَمَكْتُمْنَ فِي
 أَنْفُسِكُمْ عَلِيمٌ اللَّهُ أَنْتُمْ سَتَدَكُرُونَهُنَّ
 وَلَكِنْ لَا تُؤَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا
 قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْرَبُوا عَقْدَ النِّكَاحِ
 حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَأَعْلُوا
 أَنْ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ
 وَأَعْلُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَلِيمٌ

236. **Κ**αμιά ένοχη
 δέν θά σ'ας καταλογοειτεί,
 άν χωρίσετε τίς γυναίκες
 προτού έλθετε σέ έπαφή
 μαζί τους, ή πρίν καθοριστεί
 ή προίκα τους.
 Χαρίστε τους όμως
 μιά κατάλληλη άποζημίωση
 ό πλούσιος σύμφωνα
 μέ τούς πόρους του,
 κι ό φτωχός μέ τούς δικούς του,
 μιά κατάλληλη άνταμοιβή
 όφείλεται από εκείνους πού
 επιθυμούν νά κάμουν τό σωστό.

﴿۱۳۶﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمْ النِّسَاءَ
 مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً
 وَمِمَّا عَمِلْتُمْ عَلَى الْمُرْسِعِ قَدَرُهُ
 وَعَلَى الْمُنْفَرَةِ قَدَرُهُ
 مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ حَتَّى عَلَى الْمُحْسِنِينَ

237. Κι άν τίς χωρίσετε,
 προτού έλθετε σ' έπαφή
 μαζί τους, αλλά έπειτα
 άπ' τό καθορισμό μιάς προίκας
 γι' αυτές, τότε
 ή μισή προίκα θ' άνήκει σ' αυτές
 έκτός άν δέν τήν δεχτούν,
 ή έκτός άν (ή μισή τού άνδρα)
 χαριστεί άπ' αυτόν
 πού τήν πάντρεψε (ή
 άν ό σύζυγος χαρίσει τή μισή του).
 'Η παραχώρηση είναι σχεδόν
 τό πío σωστό.
 Καί μήν ξεχνάτε
 νά εισαστε γενναϊόδωροι
 στις μεταξύ σας σχέσεις.
 Γιατί ό ΑΛΛΑΧ βλέπει
 καλά ό,τι κάνετε.

﴿۱۳۷﴾ وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ
 وَقَدْ قَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فِقِصْفُ
 مَا قَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْتُونَ
 أَوْ يَعْفُوا الَّذِي
 بِيَدِيهِ عَقْدُ النِّكَاحِ
 وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى
 وَلَا تَنْسُوا الْفَصْلَ بَيْنَكُمْ
 إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

γιατί ο ΑΛΛΑΧ γνωρίζει,
ἐνώ σεις δὲν γνωρίζετε.

وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

233. **Κ**αί οί μητέρες θηλάζουν
τά παιδιά τους
για δύο ὀλόκληρα χρόνια
ἄν κανεῖς ἤθελε
νά ἐκπληρωθεῖ τὸ διάστημα
τοῦ θηλασμοῦ.
Ἄλλὰ ὁ πατέρας πρέπει ν' ἀναλάβει
τά ἔξοδα τῆς τροφῆς
καί τοῦ ρουχισμοῦ τους
μέ ἴσους ὁρους.
Κανεῖς δὲν φορτώνεται
μεγαλύτερο βᾶρος
ἄπ' ὅσο μπορεί νά βαστάξει.
Καμμιά μητέρα νά μὴ
συμπεριφερθεῖ ἄδικα γιά
λογαριασμό τοῦ παιδιοῦ της.
Ὅτι ὁ πατέρας
γιά τὸ παιδί του.
Καί γιά τὸν κληρονόμο
τὸ ἴδιο ἰσχύει.
Ἄν κι οἱ δύο ἀποφασίσουν
ν' ἀποκόψουν τὸ θηλασμό,
μέ κοινή συγκατάθεση,
κι ἄπ' εὐθείας συνεννόηση,
τότε δὲν ὑπάρχει
ἐνοχὴ γι' αὐτοῦς.
Ἄν ἀποφασίσατε νά θηλάσετε
τά παιδιά σας μέ τροφὸ,
δὲν θά κατηγορηθεῖτε,
ἐφ' ὅσον πληρώσατε
στὴ τροφὸ ὅ,τι σᾶς πρόσφερε
μέ καλωσύνη.
Ἄλλὰ νά σέβαστε τὸν ΑΛΛΑΧ
καί μάθετε, ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ
βλέπει καλά, ὅ,τι κάνετε.

234. **Α**ν κανεῖς ἀπό σᾶς
πεθάνει κι ἀφήνει χήρα
πίσω του,
θά πρέπει (— ἡ γυναῖκα —)
νά περιμένει νά περάσουν
τέσσερις μῆνες καί δέκα μέρες
γιά νά διαθέσει τὸν ἑαυτό της.
Ὅταν ἐκπληρωθεῖ
αὐτὸ τὸ χρονικὸ διάστημα, τότε
δὲν ἔχετε καμία ἐνοχὴ,
ἄν διαθέσουν τὸν ἑαυτό τους
κατὰ τρόπο σωστὸ καί λογικὸ.
Κι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι γνώστης
τῶν ὅσων κάνετε.

• وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ
حَوْلَيْنِ كَمَا مَلَائِيْنٌ لِّمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنْمِ
الرِّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ
وَكَسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تَكْلَفُ
نَفْسٌ إِلَّا مَا وَعَىٰ لَا نُضَآءَ وَالِدَةٌ
يَوْلِدُهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَالِدِيْهِ
وَعَلَى الْوَالِدِ مِثْلُ ذَلِكَ
فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنِ تَرَاضٍ مِنْهُمَا
وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا
فَإِنْ أَرَدْتُمُ
أَنْ تَرْضِعْنَهُمَا أَوْلَادَكُمْ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
إِذَا سَلَّمْتُمْ مَاءَ الْيَتِيمِ بِالْمَعْرُوفِ
وَأَتَقْتُمُ اللَّهَ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

• وَالَّذِينَ هُوَ قَرْنٌ مِنْكُمْ وَيَكْتُمُونَ
أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ
أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْتُمْ فِي أَنْفُسِهِنَّ
بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

παντρευτεί άλλον άνδρα,
 κι αυτός τή χωρίσει
 επιτρέπεται γι' αυτούς
 νά ξαναπαντρευτούν
 υπό τόν όρο νά αισθάνονται
 ότι μπορούν νά τηρούν
 τούς όρισμούς του ΑΛΛΑΧ
 πού τούς ξεκαθάρισε
 σ' έκείνους πού έχουν
 κατανόηση.

231. Όταν χωρίζετε
 τις γυναίκες (στις δύο φορές)
 και πριν εκπληρωθεί
 τό όρισμένο χρονικό διάστημα,
 είτε ξαναφερέτε τις πίσω,
 με καλωσύνη
 ή αφείστε τις ελεύθερες,
 με καλωσύνη.
 Άλλ' όμως μη τις ξαναφέρετε
 πίσω για νά τις βλάψετε
 ή για νά αδικείτε.
 Όποιος λοιπόν κάνει τούτο,
 έχει αδικήσει τόν εαυτό του.
 Μη γελοιοποιείτε τά εδάφια
 του Βιβλίου του ΑΛΛΑΧ,
 (με τις πράξεις σας).
 Νά θυμάστε
 τις εδεργεσίες Του και
 τό γεγονός ότι έστειλε
 κάτω σέ σάς τό Βιβλίο
 και τή Σοφία,
 για νά σάς διδάξει μ' αυτά.
 Νά σέβεστε τόν ΑΛΛΑΧ και
 νά γνωρίζετε ότι ό Θεός
 είναι Παντογνώστης.

232. Όταν χωρίζετε
 τις γυναίκες και τελειώνει
 τό όρισμένο χρονικό διάστημα,
 μη τις εμποδίζετε
 νά παντρευτούν
 τούς (προηγούμενους) άνδρες τους,
 άν κι οι δύο τό παραδεχτούν,
 με καλωσύνη.
 Αυτή ή οδηγία είναι
 για όλους σας,
 πού πιστεύετε στον ΑΛΛΑΧ
 και τήν Έσχατη Μέρα.
 Αυτή είναι για σάς
 ή πιό όρθη κι έναρετη πορεία,

مِنْ بَدْحٍ حَتَّى تَبْتَغِ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَقَهَا
 فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا
 أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ تَلَقَا أَنْ يُضِيَا حُدُودَ
 اللَّهِ
 وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ

يُبَيِّنُهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَهْتَكُونَهَا

﴿٣١﴾ فَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَابْتَغُوا

أَجَلَهُنَّ فَأَمَّا كُفُوهُنَّ فَمَعْرُوفٍ

أَوْ سَرَخُوهُنَّ فَمَعْرُوفٍ

وَلَا تُضَيِّكُوهُنَّ ضِرَارًا لِنَعْدُوا

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ

فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ

وَلَا تَحْزَنُوا إِنَّا لِلَّهِ مُهْتَدُونَ وَأَذْكُرُوا

نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ

مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةَ

يُعِظُكُمْ بِهَا وَأَنْتُمْ لِلَّهِ

وَأَعْلَمُونَ

أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

﴿٣٢﴾ فَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَابْتَغُوا أَجَلَهُنَّ

فَلَا تَعْضَلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ

أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُمْ

بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ

مَنْ كَانَ مِنْكُمْ

يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

ذَلِكَ أَرْزُقِي لَكُمْ وَأَطَهَرُ

Κι ἂν πιστεύουν στὸν ΑΛΛΑΧ
καὶ τὴν Ἐσχατὴ Μέρα
δὲν τοὺς ἐπιτρέπεται
νὰ φυλάξουν μυστικό,
ὁ,τι ὁ ΑΛΛΑΧ δημιούργησε
στὴ μήτρα τους.
Κι οἱ ἄνδρες τους,
κατὰ τὸ χρονικὸ αὐτὸ διάστημα,
εἶναι προτιμότερο, ἂν θέλουν
τὴ διόρθωση τῆς συζυγικῆς ζωῆς,
νὰ τίς ξαναφέρουν πίσω.
Κι οἱ γυναῖκες, σύμφωνα
μ' ὁ,τι εἶναι δίκαιο,
θά ἔχουν τὰ ἴδια δικαιώματα
ὅπως κι ὀποχρεώσεις,
οἱ ἄνδρες δέ, ὑπερέχουν
ἕνα βαθμὸ πῶς πολὺ.
Κι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι
Πανίσχυρος, Σοφός.

يَأْتِيَهُنَّ ثَلَاثَةٌ قُرُوءًا
وَلَا يَحِلُّ لهنَّ

أَنْ يَكُنَّ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ
كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَبُعُولَهُنَّ أَحْسَنُ بَرِّدِهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ
أَرَادُوا إِصْلَامًا وَلَمَنْ مِثْلَ الَّذِي
عَلَيْهِنَّ بِالْعُرُوقِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ
دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

229. Διαζύγιο ἐπιτρέπεται
μόνο δύο φορές:
Μετά ἀπ' αὐτὸ κι οἱ δύο
θά πρέπει εἶτε νὰ μείνουν
μαζί, με καλὴ πρόθεση,
εἶτε νὰ χωρίσουν εὐγενικά.
Δὲν εἶναι νόμιμο γιὰ σᾶς
νὰ παίρνετε πίσω
ἀπ' τίς γυναῖκες σας ποτὲ
ὀτιδήποτε τοὺς δώσατε
τὰ ὄσρα ποὺ χαρίσατε,
ἐκτός ἂν καὶ τὰ δύο μέρη
φοβοῦνται, ὅτι δὲν
θά μπορέσουν νὰ κρατήσουν
τὰ προσχήματα ὅπως αὐτὰ
καθορίστηκαν ἀπ' τὸν ΑΛΛΑΧ.
Ἄν λοιπὸν φοβηθεῖτε
μῆπως παραβεῖτε τὰ ὄσρα
πού ἔταξε ὁ ΑΛΛΑΧ, τότε
καὶ γιὰ τοὺς δύο, δὲν ὑπάρχει
καμιά ἔνοχη ἂν δώσει σ' αὐτὴν
κάτι γιὰ τὴ λευτεριά της.
Αὐτοὶ εἶναι οἱ περιορισμοὶ
πού διατάχτηκαν ἀπ' τὸν ΑΛΛΑΧ
καὶ μὴν τοὺς παραβεῖτε.
Ὅποιος παραβεῖ
τὰ ὄσρα τοῦ ΑΛΛΑΧ, τότε
θά ἀδικήσει (τόσο τὸν ἑαυτὸ του
ὅσο καὶ τοὺς ἄλλους).

﴿۳﴾ اَلطَّلَقُ مَرَّتَانِ
فَاِنْ سَأَلَ يَمْرُؤُفٍ اَوْ تَسْرِيحٍ
بِاِحْسَنِ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَاْخُذُوْا
رِمَآءَ الْيَمُوْمُوْنَ شَيْئًا
اِلَّا اَنْ يَخَافَا اَلَا يُغَيِّبَا حُدُوْدَ اللّٰهِ
فَاِنْ خِشِمَا اَلَا يُغَيِّمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا اَنْفَدَتْ
يَدِيْهِ تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ
فَلَا تَنْتَدُوْا
وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُوْدَ اللّٰهِ
فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُوْنَ

230. Κι ἂν ὁ ἄνδρας χωρίσει ὀριστικά
(γιὰ τρίτη φορά) τὴ γυναῖκα του
δὲν μπορεῖ, μετὰ ἀπ' αὐτὸ,
νὰ τὴν ξαναπαντρευτεῖ,
παρὰ μόνο ἂν αὐτὴ ἔχει

﴿۳﴾ فَاِنْ طَلَّقَهَا
فَلَا يَحِلُّ لَهَا

223. Οι γυναίκες σας είναι για σας, όπως ή καλλιεργήσιμη γη. Καλλιεργείστε την όπως κι όπως θέλετε. Όμως προηγούμενα κάνετε μία καλή πράξη για την ψυχή σας και να σεβαστείτε τον ΑΛΛΑΧ, και μάθετε ότι πρόκειται να Τόν συναντήσετε (στη Μέλλουσα Ζωή). Κι ανάγγειλε (ώ Μουχάμμαντ) στους Πιστούς τὰ καλά νέα.

﴿٢٢٣﴾ يٰۤاَوۡمِنُوۡنَ حٰزِنًا لِّمَا كُنَّا نَفۡعِلُكُمْ اِنَّ سَيِّئَةً مِّنۡكُمْ وَتَقَدُّمًا لِّاَنۡفُسِكُمْ وَاَتَعۡمُرُوۡا اللّٰهَ وَاَعۡلَمُوۡا اَنَّكُمۡ مُّلتَقَوۡنَ وَبَشِّرِ الْمُؤۡمِنِيۡنَ

224. **N**ά μήν σας εμποδίζουν οι δρκοί με τὸ ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ νά κάνετε τὸ καλό, ἢ νά ἐνεργεῖτε σωστά, ἢ νά ἀποκαταστήσετε τὴν εἰρήνη ἀνάμεσα στους ἀνθρώπους. Γιατὶ ὁ ΑΛΛΑΧ ὄλα τ' ἀκούει κι ὄλα τὰ γνωρίζει.

﴿٢٢٤﴾ وَلَا تَجۡمَعُواۡ لِلّٰهِ عُرۡسَةً لِّاٰمِنِكُمْ اَنۡ تَزۡوُا وَتَسۡقُوا وَتَضۡلِقُوا بَٰنَ النَّاسِ وَاَللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

225. Ὁ ΑΛΛΑΧ δέν θά σας καταδικάσει γιὰ ἀπερσιςκειες στους δρκοὺς σας, ἀλλά γιὰ τὴν πρόθεση ποὺ ἦταν μέσα στὴν καρδιά σας. Κι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Πολυεπεικῆς κι Ἄνεξικακος.

﴿٢٢٥﴾ لَا يۡؤَاخِذُكُمۡ اللّٰهُ بِاللَّغۡوِ فِيۡ اٰمِنِكُمْ وَلَٰكِنۡ يۡؤَاخِذُكُمۡ بِمَا كَتَبۡتَ مُؤۡبِقَةً وَّاَللّٰهُ عَمُورٌ حَلِيمٌ

226. Γιὰ ὄσους πῆραν δρκο ν' ἀπέχουν ἀπ' τὶς γυναίκες τους, ὀρίζεται μία ἀναμονή γιὰ τέσσερις μῆνες, ἂν τότε ἐπιστρέψουν, ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Πολὺ Ἐπεικῆς κι Πολυεὐσπλαχνος.

﴿٢٢٦﴾ لِلَّذِيۡنَ يۡؤۡلَوۡنَ مِنۡ نِّسَابِهِمۡ تَرۡبُصُۢمۡ اَرۡبَعَةَ اَشۡهُرٍ فَاِنۡ قَامُوۡا فَاِنَّ اللّٰهَ عَفُورٌ رَّحِيۡمٌ

227. Ἄν σκοπεῖουν ὄμως ὀριστικά γιὰ τὸ διαζύγιο, τότε ὁ ΑΛΛΑΧ ἀκούει κι γνωρίζει τὰ πάντα.

﴿٢٢٧﴾ وَاِنۡ طَلَّقُوۡا فَلَا يۡجۡزِئُهُنَّ اَلۡطَّلَاقُ فَاِنۡ اللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

228. **Ε**ἰ χωρισμένες γυναίκες πρέπει νά περάσουν νά περάσουν τρεῖς μῆνιαὶ ὀρίοδοι τῆς μῆνιαιας ἀδιαθεσίας τους.

﴿٢٢٨﴾ وَاَلطَّلَاقُتۡ يَبۡرۡءُصَنۡ

Καί σέ ρωτᾶνε
ἀναφορικά με τὰ ὄρφανά.
Ἀπάντησε: «Τό καλύτερο
πού ἔχετε εἶναι νά κάνετε
γι' αὐτά ὀτιδήποτε καλό.
Ἄν ἀνακατέψετε
τά ἐνδιαφέροντά τους
με τὰ δικά σας (σκεφτοῦτε) πῶς
εἶν' ἀδελφία σας
(ἀπέναντι στόν ΑΛΛΑΧ).
Ὁ ΑΛΛΑΧ ξεχωρίζει τόν κακοποιό,
ἀπ' αὐτόν πού ἔχει καλές προθέσεις.
Κι ἂν ὁ ΑΛΛΑΧ τό θέλει,
θά σᾶς βάλει σέ δυσκολίες.
Εἶναι πραγματικά Πανίσχυρος, Σοφός.

221. **Κ**αί μήν παντρεύεστε ἄπιστες
γυναῖκες (εἰδωλολάτρισσες),
μέχρις ὅτου πιστέψουν.
Μιά σκλάββα πού πιστεύει,
εἶναι καλύτερη
ἀπό μιᾶ ἄπιστη,
ἀκόμα κι ἂν σᾶς γοητέψει.
Ὅτε νά παντρεύετε
τίς κόρες σας με ἄπιστους,
μέχρις ὅτου πιστέψουν.
Ἐνας σκλάβος πού πιστεύει
εἶναι καλύτερος
ἀπό ἕναν ἄπιστο, ἀκόμα
κι ἂν σᾶς γοητέψει. Γιατί
οἱ ἄπιστοι σᾶς καλοῦν
στή Φωτιά, ἐνῶ ὁ ΑΛΛΑΧ
σᾶς γνέφει με τίς διαταγές Του
πρός τόν Παράδεισο καί
στή συγγνώμη, κι ἐξηγεῖ
καθάρᾳ τὰ Σημεῖα Του
στός ἀνθρώπους, ὥστε
νά μνημονεύουν τή Δόξα Του.

222. **Σ**έ ρωτᾶνε γιά
τήν περίοδο τῶν γυναικῶν.
Ἀπάντησε: Εἶναι βλαβερή
μόλυνση.
Γι' αὐτό μήν κάνετε
συζυγικές σχέσεις
μέ τίς γυναῖκες πού ἔχουν
τήν περίοδό τους
καί μήν συνομιλεῖτε μ' αὐτές
μέχρις ὅτου γίνουν καθαρές.
Ὅταν ὁμως ἐξαγιστοῦν,
μπορεῖτε νά τίς πλησιάσετε
ὅπου σᾶς διέταξε ὁ ΑΛΛΑΧ.
Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ ἀγαπᾷ ἐκείνους
πού μετανοοῦν, καθῶς ἀγαπᾷ
τούς καθάρους κι ἀγνοῦς.

وَسَأَلُوكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ
قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ حَيْرٌ
وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ
الْفَيْسِدَ مِنَ الْفَضْلِ
وَلَوْ سَاءَ اللَّهُ لَأَغْنَىٰكُمْ
إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

﴿٣١﴾ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَا مِمَّا
مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَا أَجْرِيكُمْ
وَلَا تُنكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَٰبَدٌ
مُّؤْمِنِينَ
خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَا أُعْجِبُكُمْ
أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ
وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَىٰ الْجَنَّةِ
وَالْغَفِيرَةِ بِإِذْنِهِ -
وَيَسِّرُ لَكَ الْيُسْرَىٰ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ
﴿٣٢﴾ وَسَأَلُوكَ عَنِ الْحَيْضِ
قُلْ هُوَ آذَىٰ
فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْحَيْضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ
حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ
فَأَنْوَهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَ اللَّهُ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَّابِينَ
وَيُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ

είναι να εμποδίζεις
 την είσοδο στο δρόμο
 του ΑΛΛΑΧ, και να Τόν άρνεύσαι.
 Να εμποδίζεις την είσοδο
 στο άπαράβατο Τέμενος,
 και να διώχνεις
 άπ' αυτό τά μέλη Του.
 Ή καταδίκωση στην ειδωλολατρεία
 είναι χειρότερα άπ' τό φόνο.
 Κι ούτε θά πάψουν
 να σās πολεμούν, μέχρις ότου
 σās αναγκάσουν - άν
 τό κατορθώσουν -
 ν' άρνηθείτε την πίστη σας.
 Όσοι όμως άπό σās
 άρνηθούν την πίστη τους,
 και πθαίνου άπιστοι,
 τότε τά έργα τους
 δέν πρόκειται να ώφελήσουν
 ούτε σ' αυτή τή ζωή,
 άλλ' ούτε και στη μέλλουσα.
 Θά γίνου σύντροφοι
 τής Φωτιάς και θά παραμείνου
 εκεί για πάντα.

218. Όσοι όμως πίστεψαν,
 κι όσοι ξετιτέφθηκαν και
 πολέμησαν για την πίστη
 του ΑΛΛΑΧ,
 αυτοί άς έλπίζουν
 στη φιλευσπλαχνία του ΑΛΛΑΧ.
 Γιατί ό ΑΛΛΑΧ είναι Πολυεπεικής,
 Φιλεύσπλαχνος.

219. **Ε** έρωτάνε για
 τό κρασί και τή χαρτοπαξία.
 Άπάντησε: «Και τά δύο,
 για τόν άνθρωπο, είναι
 πολύ βλαβερά,
 αλλά κι ώφέλιμα.
 Ή βλάβη όμως είναι άσύγκριτα
 μεγαλύτερη άπ' την ώφέλεια».
 Και σε ρωτάνε
 πόσο μπορούν
 να ξεδεύουν (για έλεημοσύνη).
 Άπάντησε:
 «Ό,τι περισσεύει
 άπ' τις άνάγκες μας».
 Έτσι εξηγεί ό ΑΛΛΑΧ σε σās
 τά Όριά Του,
 για να τά έχετε ύπ' όψη σας,

220. σε τούτο τόν κόσμο
 και τό μέλλοντικό.

وَإِخْرَاجِ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالزُّنْتُ
 أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ
 وَلَا يَزَالُونَ يُقْتَلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ
 دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا
 وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ
 عَنْ دِينِهِ ۖ فَمَتَّ
 وَهُوَ كَافِرٌ
 فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
 هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

٢١٨. إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا
 وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ
 وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

٢١٩. • يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْمِرِ
 قُلْ فِيهَا إِثْمٌ كَبِيرٌ
 وَمَنْعَفَةٌ لِلنَّاسِ
 وَإِنَّهَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهَا
 وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلْ أَمْسُو
 كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
 تَتَفَكَّرُونَ

٢٢٠. فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

στήν Ἀλήθεια, ὅσον ἀφορᾷ
στὶς διαφωνίες τους.
Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ δόχηεῖ,
ὅποιον θέλει, σέ ἴσιο δρόμο.

214. Ἡ μήπως λογαριάξετε
νά μπεῖτε στὸν Παράδεισο,
(τόν Κήπο τῆς Εὐτυχίας),
χωρὶς νά δοθοῦν
οἱ δοκιμασίες πού ἀπ' αὐτές
πέρασαν οἱ πρὶν ἀπὸ σᾶς;
Ἄντιμετώπισαν ὑποφέροντας
τά πάνδεινα καὶ τὴ πτώχεια καὶ
κλονίστηκε ἡ ψυχὴ τους,
ἀφοῦ ἀκόμη κι ὁ Ἀπόστολος
κι οἱ πιστοὶ πού ἦταν
μαζὶ του εἶπαν:
«Πότε (θά φτάσει)
ἡ βοήθεια τοῦ ΑΛΛΑΧ;»
Κι ὁμοῦ στ' ἀλήθεια —
ὁ θρίαμβος τοῦ ΑΛΛΑΧ πλησιάζει.

215. **Ξ** ἐ ρωτᾶνε:
Τί πρέπει νά ξοδεύουν
(σέ ἔλεημοσύνη); Ἀπάντησε:
Ἵτιδῆποτε ξοδεύετε
γιά τὸ καλό, στούς γονεῖς καὶ
στούς συγγενεῖς, στά ὀρφανά
καὶ τοὺς δυστυχισμένους
καὶ γιά τοὺς ταξιδιώτες.
Κι ὅτιδῆποτε κάνετε
πού εἶναι καλό,
Ἵ Ο ΑΛΛΑΧ ἤδη γνωρίζει
τοῦτο καλά.

216. **Ξ** ἴναι γραμμένους
ὁ πόλεμος γιά σᾶς.
Ἵ Ἐσῆς ὁμοῦ τὸν ἀποστρέφεστε.
Πῶς εἶναι δυνατό
ν' ἀποστρέφεστε κάτι
πού εἶναι καλό γιά σᾶς,
καί ν' ἀγαπᾶτε κάτι,
πού εἶναι κακό γιά σᾶς;
Ἵ Ἄλλα' ὁ ΑΛΛΑΧ ὁμοῦ γνωρίζει
καὶ σεῖς δὲν γνωρίζετε.

217. **Ξ** ἐ ρωτᾶνε:
ἀναφορικά μέ τὸν πόλεμο
κατὰ τὴ διάρκεια
τοῦ ἀπαράβατου μήνα.
Ἵ Ἀπάντησε: Ἵ Ὁ πόλεμος
σ' αὐτὸν εἶναι μεγάλο ἁμάρτημα,
Μεγαλύτερο ὁμοῦ ἁμάρτημα
στά μάτια τοῦ ΑΛΛΑΧ,

مِنَ الْمُقِيمِينَ إِذْ ذُرِّيَّتَهُ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

﴿١٧﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ

وَمَا يَأْتِيكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ
قَبْلِكُمْ

مَتَّسَهُمُ آبَاءُهُمْ وَالضَّرَّاءُ وَرُزُلُوا
حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ

مَعِيَ نَضْرَ اللَّهُ

أَلَا إِنَّ نَضْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ

﴿١٨﴾ يَسْتَلُونَكَ مَاذَا يُعْفَوْنَ قُلْ مَا أَنْفَعْتُمْ

مِنْ حَيْرٍ

قَالُوا لِلَّذِينَ وَالْأَقْرَبِينَ

وَأَيْتَنِي وَالنَّسَبِينَ وَالَّذِينَ فِي السَّبِيلِ

وَمَا نَفَعَلُوا مِنْ حَيْرٍ

قَالَ إِنَّ اللَّهَ بِهِ عِلْمٌ

﴿١٩﴾ كَيْفَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى

أَنْ تَكُونُوا شِيبًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى

أَنْ تُحِبُّوا شَيْبًا

وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ

وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

﴿٢٠﴾ يَسْتَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ

قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ

وَصَدَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكَفَّرَ بِهِ

وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

209. Ἐν ὄμωσ ἀμαρτήσετε, μετὰ πού
σᾶς ἤλθανε, μέ τήν Ἐποκάλυψη,
τά φανερά σημεῖα,
τότε νά ξέρετε ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ
εἶναι Παντοδύναμος καί Σοφός.

﴿٢٠٩﴾ فَإِن زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَ بِكُمُ الْبَيِّنَاتُ
فَاعْلَوْ أَنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

210. Μήπως περιμένουν, μέχρις ὅτου
ἡ τιμωρία τοῦ ΑΛΛΑΧ ἔλθει σ' αὐτούς,
μέσα σέ σωροῦς ἀπό σύννεφα,
μέ συνοδεία ἀπό ἀγγέλους
καί ἔτσι νά γίνει τὸ ζήτημα;
(τῆς μεταστροφῆς τους);
Στόν ΑΛΛΑΧ ὄμως ξαναγοροῦν
ὄλα τὰ πράγματα.

﴿٢١٠﴾ مَلْ يَظُنُّونَ إِلَّا أَن يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ
فِي غُلْفٍ مِنَ السَّمَاءِ
وَاللَّيَكْفُؤُ وَنَضِيبٍ الْأَمْرُ
وَلِلَّهِ اللَّهُ تَرْجَعُ الْأُمُورُ

211. Πῶτῃσε τὰ Παιδιά
τοῦ Ἰσραήλ, πόσα πολλά
φανερά Σημεῖα
πού τούς στείλαμε.
Ἐκεῖνος ὄμως πού ἀνταλλάσσει
τήν εὐνοια τοῦ ΑΛΛΑΧ,
μετὰ πού τοῦ ἀποκαλύφθηκε,
τότε ὁ ΑΛΛΑΧ
εἶναι ἀσθηρός στήν τιμωρία.

﴿٢١١﴾ سَلِّبِ اسْرَائِيلَ وَبِكُمْءَ الْبَيْنَهُمْ مِنْ
ءَايَمِهِ يَتَّبِعُونَ وَمَنْ يُكِدْ لِرِئْمَةِ اللَّهِ
مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُ نُهُ
فَأِنَّ اللَّهَ سَكِيدٌ الْعِصَابِ

212. Ἡ Ζωή σ' αὐτὸ τόν κόσμο
εἶναι δελεαστική
γιά τούς ἄπιστους, πού
κοροιδεῖουν ἐκεῖνους
πού πιστεύουν. Οἱ εὐσεβεῖς ὄμως
θά εἶναι ψηλότερα ἀπ' αὐτούς
τήν ἡμέρα τῆς Ἀνάστασης.
Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ
χορηγεῖ τὰ πλοῦτη Του,
χωρίς μέτρο σ' ὅποιον θέλει.

﴿٢١٢﴾ زِينِ لِلَّذِينَ كَفَرُوا نَجْوَى الدُّنْيَا
وَيَسْحَرُونَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَالَّذِينَ ءَاتَمُوا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ
بِعَدْرِ حِسَابٍ

213. Οἱ ἄνθρωποι κάποτε
ἀποτελοῦσαν ἕνα καί μόνο ἔθνος.
Ἐ ΑΛΛΑΧ ἔστειλε τούς Προφήτες,
μ' εὐχάριστα μηνύματα ἀλλά
καί μέ ἀπειλές.
Μαζί τους ἔστειλε τὸ Βιβλίον
τῆς ἀλήθειας, γιά νά δικάζει
τίς διαφορές ἀνάμεσα
στούς ἀνθρώπους.
Ἐ λαός ὄμως - πού δέχτηκε
τὸ Βιβλίον - παρ' ὄλα
τά ὀλοφάνερα Σημεῖα πού
παρουσιάστηκαν σ' αὐτόν,
δέν διεφώνησε,
παρά μόνο ἀπό φθόνον
ἀνάμεσά του.
ὁ ΑΛΛΑΧ μέ τήν εὐλογία Του
καθοδηγεῖ τοῦ Πιστοῦς

﴿٢١٣﴾ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ
الطَّبِيعِينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ
مَعَهُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
لِيُذَكِّرَ بَيْنَ النَّاسِ
فِيمَا ائْتَفَلُوا فِيهِ وَمَا ائْتَفَلَفَ فِيهِ
إِلَّا الَّذِينَ ءَاوَوْهُ مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَهُمُءَ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ
الَّذِينَ ءَامَنُوا
لِمَا ائْتَفَلُوا فِيهِ

Νά φοβάστε λοιπόν τόν ΑΛΛΑΧ
καί νά εἴστε βέβαιοι,
πώς θά μαζευθεῖτε
ὄλοι μπροστά Του
(κατά τήν μέρα τῆς Κρίσεως).

وَأَعْلَمُوا أَنكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

204. **Υ** πάρχει ἕνας τύπος
ἀνθρώπου, πού μιλώντας
σ' αὐτόν τόν κόσμο, σέ γοητεύει,
καί ἐπικαλεῖ γιά μάρτυρα τόν ΑΛΛΑΧ
σ' ὅτι περικλείει ἡ καρδιά του.
Ἐνῶ εἶναι ὁ πῶ ἀδιάλλαχτος
ἀπ' τοῦς ἐχθρούς.

۞ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجِبُّكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا
وَيُنْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ
وَهُوَ الَّذِي يُخْصِرُ

205. Μόλις ὁμοῦ σοῦ γυρίσει
τήν πλάτη του, ὁ σκοπός του
ὅπουδήποτε κι ἄν βρεθεῖ
πάνω στή γῆ, εἶναι νά σκορπίσει
τό κακό στή γῆ,
νά καταστρέφει τή σοδειά
τῶν χωραφῶν καί τά ζωντανά!
Ἄ ΑΛΛΑΧ ὁμοῦ δέν ἀγαπᾷ
τήν καταστροφή.

۞ وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ
فِيهَا وَهُوَ لِمَنِ الْغَنَى
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الْفُسَادَ

206. Κι ἄν λέγεται σ' αὐτόν
«Νά σέβασαι τόν ΑΛΛΑΧ»,
ὑπερηφάνεια τόν παρσύρει
νά ἀμαρτάνει γιά τό ἔγκλημα.
Γι' αὐτόν ὁμοῦ
εἶναι ἀρκετή ἡ Κόλαση.
Τό ἄθλιο μέρος
νά ξαπλώσει πάνω.

۞ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ
أَخَذَهُ الْعُرَّةُ بِالْإِثْمِ
فَحَسْبُ بَعْثِهِ لَكِنْسَ الْهَادِ

207. Ὑπάρχει κι ἕνας ἄλλος
τύπος ἀνθρώπου, πού
θυσιάζεται γιά νά κερδίσει
τῆ Χάρη τοῦ ΑΛΛΑΧ.
Ἄ ΑΛΛΑΧ εἶναι μεγάλης καλωσύνης
γιά τοῦς ἀφοσιωμένους
(πρός Αὐτόν).

۞ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ
مَرْضَاتِ اللَّهِ
وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ

208. **Ω** ! Σεῖς πού πιστεύετε!
ἀσπαστεῖτε ὄλοι τόν Ἰσλαμισμό.
Καί μήν ἀκολουθεῖτε
τά βήματα τοῦ Σατανᾶ,
γιατί εἶναι ἀναγνωρισμένος
ἐχθρός σας.

۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
ادْخُلُوا فِي السِّلَاحَةِ كَآفَّةً
وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ
إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

Όταν κατεβείτε
 από τό βουνό Ἄραφάτ,
 νά μνημονεύετε τό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ
 κοντά στό Μάσ' ἀρίλ χαράμ (Ἱερό Τόπο)
 καί νά Τόν μνημονεύετε,
 πού σωστά σᾶς ὀδήγησε,
 ἀκόμη κι ἂν προηγουμένως
 βρισκόσαστε στήν πλάνη.

فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الشَّعْرِ الْأَحْمَرِ
 وَأَذْكُرُوا كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ
 قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّينَ

199. Τότε, κατεβείτε
 ἐκεῖθεν ὅπου κατεβαίνουν
 ὅλοι οἱ ἄνθρωποι.²³
 Καί νά ζητήσετε
 τήν ἐπεικεία τοῦ ΑΛΛΑΧ.
 Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Πολυεπεικίης
 Φιλεῦσπλαχνος.

﴿١٩٩﴾ نَحْمُ أَفْضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ
 وَأَسْغَفِرُوا اللَّهَ
 إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

200. Ἔτσι, ὅταν θά ἔχετε
 συμπληρώσει τά τυπικά
 τῶν ἱεροτελεστιῶν σας,
 νά ὑμνήσετε τή Δόξα τοῦ ΑΛΛΑΧ,
 ὅπως συνηθίζατε
 νά ἐγκωμιάζετε τοὺς γονεῖς σας,
 κι ἀκόμη περισσότερο.
 Ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού λένε:
 «Κύριε μας! Δῶσε μας
 -ὁ,τι μάς ἀνήκει
 ἀπ' τή γενναιοδωρία Σου-
 σ' αὐτό τόν κόσμο».
 Ἄλλά δέν θέχουν ὁμως
 μερίδιο στή Μέλλουσα Ζωή.

﴿٢٠٠﴾ فَإِذَا قَضَيْتُمْ مِنْ سَبْأِكُمْ
 فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ
 أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمَنْ الْتَأَسَّ مِنْ بَيْنُوكُمْ
 رَبِّتَاءَ آيَاتِنَا فِي الدُّنْيَا
 وَمَا لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ

201. Κι ἄλλοι πάλι λένε:
 «Κύριε μας! Δῶσε μας
 ἀπό τά καλά τοῦ κόσμου τούτου
 καί τά καλά τῆς Μέλλουσας Ζωῆς
 κι ὑπεράσπισέ μας
 ἀπ' τά μαρτύρια τῆς Φωτιάς».

﴿٢٠١﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آيَاتِنَا فِي الدُّنْيَا
 حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ
 وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

202. Σ' αὐτούς, θά παραχωρηθεῖ
 τό μερίδιο ἀπ' ὁ,τι κέρδισαν.
 Κι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι γρήγορος
 στοὺς ὑπολογισμοὺς.

﴿٢٠٢﴾ أُولَئِكَ لَمْ يَصِيبْ يَمًا كَسَبُوا
 وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

203. Νά μνημονεύετε τό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ
 στίς μετρημένες μέρες
 (3 μέρες μετά τῆ σφαγῆ).
 Ὅποιοι ὁμως βιάζεται νά φύγει,
 φτάνουν οἱ δύο μέρες,
 ὁπότε δέν ὑπάρχει
 καμμιὰ μομφή ἐναντίον του.
 Τό ἴδιο ἰσχύει
 γι' αὐτόν πού ἀναβάλλει
 ἐφ' ὅσον εἶναι εὐσεβής.

﴿٢٠٣﴾ • وَأَذْكُرُوا اللَّهَ فِي آيَاتِهِ
 مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ
 فَلَا إِلَهَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِلَهَ عَلَيْهِ
 لِمَنِ أَنْتُمْ وَأَنْتُمْ لِلَّهِ

ή αισθάνεται κακοδιαθεσία
στό κεφάλι του (πού τόν αναγκάζει
νά τό ξυρίσει), τότε
όφειλει ν' αναπληρώσει
τήν Έλλειψη αυτή,
μέ νηστεία, μέ έλεημοσύνη
στό φτωχό, ή νά προσφέρει θυσία.
Κι όταν ή κατάσταση
είναι (πάλι) ειρηνική.
Και άν θέλει κανείς από σās
νά κάνει τό Χάτζς
όστερα από τήν Ουμάρα,
άπολαμβάνοντας,
τόν έν τώ μεταξύ χρόνο,
τότε όφειλει νά κάνει
μιά σφαγή, όσο μπορεί.
Κι άν κάποιος δέν μπορεί
νά σφάζει (γιατί
δέν βρίσκει τά μέσα), τότε
νά νηστεύει τρείς μέρες
κατά τή διάρκεια του (Χάτζς)
κι έπτά μέρες μετά τήν επιστροφή του,
δηλαδή —συνολικά— δέκα πλήρεις μέρες.
Αυτό ίσχύει για όποιοιδήποτε
πού οί δικόι του
δέν βρίσκονται στήν περιοχή
του άπαραβάτου Τζαμιού (στή Μέκκα).
Και νά φοβάστε τόν ΑΛΛΑΧ.
Μάθετε δέ, ότι είναι άυστηρές
οί τιμωρίες Του.

فَإِنَّا أَنزَلْنَا
فَمَنْ تَمَنَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ
فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ
فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامًا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ
إِذَا رَجَعْتَ
تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ
ذَلِكَ لِيَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي السَّجْدِ الْحَرَامِ
وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

197. **Τ**ό Χάτζς είναι
οί γνωστοί μήνες.²²
Κι όποιος επιχειρεί
τό καθήκον του αυτό,
πρέπει νά μήν έχει
συζυγικές επαφές
ούτε νά μιλήσει γι' αυτές,
ούτε νά κάνει παράβαση,
κι ούτε νά λοχομαχεί
κατά τό Προσκύνημα.
Κάθε καλό πού κάνετε,
ό ΑΛΛΑΧ τό ξέρει.
Και τότε πάρετε προμθηεις
για τό ταξίδι σας,
τό πιό καλό όμως έφόδιο
είναι ή ευσέβεια.
Γι' αυτό σεβαστείτε Με! "Ω σεΐς!
πού έχετε κατανόηση.

﴿١٧﴾ الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ
فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ
وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ
وَمَا تَتَعَلَّوْا مِنْ حَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ
وَتَزُودُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى
وَأَتَعُونِ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ

198. Δέν έγκληματείτε,
άν (κατά τό διάστημα
του Προσκύνηματος)
ζητήσετε κέρδη, πρόσ
τό ζήν από τόν Κύριο σας

﴿١٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ
فَإِنَّا أَقْضَيْنَا مِن عَرَفَاتٍ

192. Ἐν ὁμοῖς σταματήσουν, τότε βέβαια, ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Πολυεπεικῆς καὶ Πολυεὐπλαχνοῦς.

﴿١٩٢﴾ فَإِنِ أَنْتَهُنَا

فَإِنَّ اللَّهَ عَزُورٌ رَّحِيمٌ

﴿١٩٣﴾ وَقَدِيلُهُمْ حَتَّىٰ لَأَن تَكُونَ فِتْنَةً

وَيَكُونُوا الَّذِينَ لِلَّهِ

فَإِنِ أَنْتَهُنَا فَلَا عُدُونَ إِلَّا عَلَىٰ

الظَّالِمِينَ

193. Πολεμάτε τους ὄσπου νά μήν σᾶς καταδιώξουν στήν εἰδωλολατρεία καί νά ὑπερισχῶσει ἡ Πίστη στόν ΑΛΛΑΧ. Ἐν ὁμοῖς σταματήσουν τή δράση τους, τότε μήν κάνετε πόλεμο παρά ἐνάντια στοῦς ἀδικούς.

194. ☐ ἀπαράβατος μήνας εἶναι —γιά τόν ἀπαράβατο μήνα¹⁹ τό ἴδιο καί γιά ὅλα τά ἀπαράβατα ἰσχύει ὁ νόμος τῆς ἐκδίκησης. Ἐν κάποιος σᾶς ἐπιτεθεῖ τότε νά τοῦ ἐπιτεθεῖτε μέ τόν ἴδιο τρόπο. Καί νά φοβᾶστε τόν ΑΛΛΑΧ καί νά γνωρίζετε ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι μαζί μέ τοῦς ἐγκρατεῖς.

﴿١٩٤﴾ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ

وَالْحُرْمَتُ قِصَاصٌ

فَمَنِ اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا

عَلَيْهِ يَرْشِدُ مَا اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ

وَأَنْتُمْ أَوْلَىٰ بِاللَّهِ وَأَعْلَوْا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

195. Καί νά ζοδεύετε ἀπό τήν περιουσία σας γιά τόν ΑΛΛΑΧ,²⁰ καί μή συμβάλλετε μέ τά ἴδια σας τά χέρια στήν καταστροφή σας. Ἄλλά νά κάνετε πάντα τό καλό, γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ ἀγαπᾷ τοῦς ἀγαθοεργοῦς.

﴿١٩٥﴾ وَأَنْفُسُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا

بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّوَلَّىٰ

وَأَعْرِضُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

196. Κι ἐκπληρώσετε τό «Χάτζ» καί τήν «Οὐμρα» γιά τόν ΑΛΛΑΧ. Ἐν ὁμοῖς ἐμποδιστεῖτε (στήν ἐκπλήρωση). τότε στείλετε μία σφαγή,²¹ ὅποια μπορεῖτε, γιά θυσία, καί μήν ξυρίσετε τό κεφάλι σας μέχρις ὅτου ἡ σφαγή φθάσει στό θυσιαστήριο. Κι ἂν κανεῖς ἀπό σᾶς εἶναι ἀρρωστος

﴿١٩٦﴾ وَأَتَمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ

فَإِنِ أَحْصَرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا

تَحْلِفُوا لَهُ وَوَسَّكُم

حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ

فَمَن كَانَ مِنكُمْ مَّرِيضًا

أَوْ بَدِيءًا أَوْ كَانَ مِن رَأْسِهِ فَعِدْيَةٌ مِن صِيَابِهِ

أَوْ صِدْقَةٌ أَوْ سَلْطَنٌ

Έτσι φανερόναι ὁ ΑΛΛΑΧ
τά σημεῖα (τοὺς νόμους Του)
στοὺς ἀνθρώπους,
γιὰ νὰ προφυλαχθοῦν.

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

188. Καί νά μή πάρει κανεῖς ἄδικα
τὴν περιουσία τοῦ ἄλλου
κι οὐτε νά τὴ χρησιμοποήσῃς
ὡς δωροδοκία
στοὺς δικαστές σας
μέ σκοπό ν' ἀποκτήσετε μέρος
ἀπ' τὴν περιουσία τῶν ἄλλων
ἄδικα καί μέ ἐπίγνωση.

﴿١٨٨﴾ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ
بِالْبَطْلِ وَتُدُلُّوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ
لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

189. **Σ** ἐ ρωτᾶνε
γιὰ τὰ Νέα Φεγγάρια.
Ἀπάντησε: Εἶναι σημάδια
γιὰ νὰ προσδιορίσουν
χρονικά τὴν περίοδο
στὶς ἐργασίες τῶν ἀνθρώπων,
καί τοῦ Προσκυνηματος (τοῦ Χάτζ).
Ἄρετὴ δὲν σημαίνει
νά μπαίνετε στά σπίτια ἀπό πίσω.
Ἄρετὴ εἶναι
νά φοβάστε τόν ΑΛΛΑΧ.
Νά μπαίνετε στά σπίτια
ἀπ' τὴν κανονικὴ εἰσοδο
καί νά φοβάστε τόν ΑΛΛΑΧ
ἴσως εὐτυχήσετε.

﴿١٨٩﴾ • يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ
فَلَمْ يَكُنْ مِنْ مَوَاقِفِ النَّاسِ وَالْحَجَّ
وَلَيْسَ الْأَيْدِي بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ
ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْأَيْدِيَّ مِنْ أَيْمَنِ
وَأَشْوَ الْبُيُوتَ مِنْ أَيْمَنِ
وَأْتَمَرُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

190. Καί νά πολεμᾶτε
γιὰ χάρη τοῦ ΑΛΛΑΧ
ὅσους σᾶς πολεμοῦν, ἀλλά
μὴν ξεπερνᾶτε τὰ ὄρια,
γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ δὲν ἀγαπᾷ
τοὺς παραβάτες.

﴿١٩٠﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ
يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ
لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

191. Φονεύετέ τους ὅπου
τοὺς βρίσκετε καί διώχτε τους,
ἀπὸ κεῖ ποῦ σᾶς ἐδίωξαν.
Ἡ καταδίωξη στὴν εἰδωλολατρεία
εἶναι χειρότερα ἀπ' τὸ φόνο.
Καί μὴν τοὺς πολεμᾶτε
δίπλα στό ἀπαράβατο Τέμενος,
ἐκτός ἂν αὐτοὶ πρῶτοι
σᾶς πολεμήσουν ἐκεῖ.
Ἄν ὁμως σᾶς πολεμήσουν,
σκοτώστε τους.
Τέτοια εἶναι
ἡ τιμωρία τῶν ἀπιστων.

﴿١٩١﴾ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقِفُوهُمْ
وَآخِرُجُوهُ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ
وَأَلْفَنْتُمْ أَشَدَّ مِنَ الْقَتْلِ
وَلَا تَقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
حَتَّى يُضِلُّوكُمْ فِيهِ
فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ
جَزَاءُ الْكَافِرِينَ

Ξαθε ότι άρχισε
 ό μήνας (Ραμαζάνι),
 τότε πρέπει νά νηστέψει.
 *Αν όμως είναι άρρωστος
 ή σέ ταξίδι, (καί δέν νηστεύει), τότε
 νά νηστέψει άργότερα
 τίς άνάλογες μέρες.
 *Ο ΑΛΛΑΧ έπιθυμεί γιά σάς
 κάθε εύκολία, καί δέν θέλει
 νά σάς βάλει σέ δυσκολίες.
 Καί νά συμπληρώνετε
 τό όρισμένο αυτό χρονικό
 διάστημα, καί νά Τόν δοξάζετε,
 διότι σάς καθοδήγησε
 καί ίσως νά Τόν εύγνωμονείτε.

186. Κι άν οι λάτρεις Μου
 σέ ρωτοϋν γιά Μένα,
 *Εγώ πάντα βρίσκομαι κοντά τους.
 *Ακούω τήν προσευχή πού
 Μου άπευθύνουν
 στις παρακλήσεις τους.
 *Αλλ' άς ύπακούσουν
 μέ προθυμία τή κλήση Μου,
 κι άς πιστεύουν σέ Μένα,
 ώστε νά βαδίσουν
 στό σωστό δρόμο.

187. *Επιτρέπεται, τή νύχτα τών ήμερών
 τής νηστείας, ή συζυγική σχέση.
 Είναι τό προφύλαγμα γιά σάς
 καί σεις τό δικό τους προφύλαγμα.
 *Ο ΑΛΛΑΧ γνώριζε τό τί κάνατε
 κρυφά μέ άίσθημα ένοχής σας.
 *Αλλά δέχθηκε τή μετάνοιά σας
 καί σάς συγχώρεσε.
 *Έτσι τώρα συνδεθείτε
 μέ τίς γυναίκες σας
 κι άναζητείστε
 ό,τι ό ΑΛΛΑΧ νομοθέτησε γιά σάς,
 καί φάτε καί πείτε σέ σημείο
 πού νά μπορείτε τή χαρουργή
 νά ξεχωρίζετε τήν άσπρη
 άκτινα τής χαρουργής
 άπό τό σκοτάδι τής νυκτός.
 *Έπειτα συμπληρώσατε
 τή νηστεία σας μέχρι τή νύχτα.
 Στο διάστημα αυτό μή
 πλησιάσετε τίς γυναίκες σας,
 καί όταν είστε άπομονωμένοι
 γιά προσευχή στά Τεμένη
 μή πλησιάσετε τίς γυναίκες σας.
 Αυτά είναι τά άπαγορευμένα όρια
 του ΑΛΛΑΧ.
 Μή τά πλησιάσετε καθόλου.

وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا
 أَوْ عَلَى سَفَرٍ
 فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ
 يُؤِيدُ اللَّهُ بِكُمْ الْيُسْرَ
 وَلَا يُرِيدُ بِكُمْ الْعُسْرَ
 وَلِيُكْمِلُوا الْعِدَّةَ
 وَلِيُكْتَبُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَيْتُمْ
 وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

﴿١٨٦﴾ وَإِن سَأَلْتَهُمْ
 عَنِّي فَاِنِّي قَرِيبٌ
 أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ
 إِذَا دَعَانِ

فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي

وَلْيَتُوبُوا إِلَىٰ تَوْبَتِهِمْ
 ﴿١٨٧﴾ إِنَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ
 وَإِن سَأَلْتَهُمْ
 عَنِّي فَاِنِّي قَرِيبٌ
 أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ
 إِذَا دَعَانِ
 فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي
 وَلَا يَتُوبُوا إِلَىٰ تَوْبَتِهِمْ
 إِنَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ
 وَإِن سَأَلْتَهُمْ
 عَنِّي فَاِنِّي قَرِيبٌ
 أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ
 إِذَا دَعَانِ
 فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي
 وَلَا يَتُوبُوا إِلَىٰ تَوْبَتِهِمْ
 إِنَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ
 وَإِن سَأَلْتَهُمْ
 عَنِّي فَاِنِّي قَرِيبٌ
 أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ
 إِذَا دَعَانِ
 فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي
 وَلَا يَتُوبُوا إِلَىٰ تَوْبَتِهِمْ
 إِنَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ

στούς γονείς και στους συγγενείς.
Αυτό αποτελεί χρέος
εκείνων που φοβούνται τον ΑΛΛΑΧ.

حَقًّا عَلَى التَّقْوِينَ

181. *Αν κανείς άλλαξει τη διαθήκη,
μετά που την έχει ακούσει,
ή ενοχή βαρύνει αυτόν
που έκαμε την αλλαγή.
Γιατί ο ΑΛΛΑΧ ακούει
και γνωρίζει τα πάντα.

﴿۱۸۱﴾ فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ
عَلَى الَّذِينَ بَدَّلُوهُ
لَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

182. Κι όποιος φοβάται
μεροληψία και άδικία
έκ μέρους του διαθέτη,
και συμβιάσει
τούς ένδιαφερομένους
δέν ύπάρχει ενοχή γι' αυτόν.
Γιατί ο ΑΛΛΑΧ είναι
Πολυεπεικής και
Πολυεύσπλαχνος.

﴿۱۸۲﴾ فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصٍ جَنَفًا أَوْ إِشَارًا
فَأَسْمَعُ بَيْنَهُمْ
فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ
لَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

183. ﴿۱﴾ Σεις που πιστεύετε!
*Η νηστεία έχει επιβληθεί σέ σάς
όπως έχει επιβληθεί
στούς προγόνους σας.
Μήπως και θά άπομακρυνθείτε
άπό τά άμαρτήματα.

﴿۱۸۳﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كَتَبَ
عَلَيْكُمْ الصِّيَامَ كَمَا كَتَبَ عَلَى الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

184. Οι μέρες της νηστείας
είναι μετρημένες.
*Αν όμως κανείς από σάς
είναι άρρωστος ή ταξιδεύει
τότε νά νηστέψει,
άργότερα τίς ανάλογες μέρες.
Κι όσοι μπορούν
νά νηστέψουν και δέν τό κάνουν,¹⁸
τότε νά δώσουν — γιά έξιλασμό —
άρκετή τροφή σ' ένα φτωχό.
Κι όποιος θεληματικά
δώσει περισσότερα,
τόσο καλύτερα γι αυτόν.
Κι άν μόνο ξέρατε,
πόσο καλύτερο είναι γιά σάς,
θά νηστεύετε!!

﴿۱۸۴﴾ أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ
فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا
أَوْ عَلَى سَفَرٍ
فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ
وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامًا
مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ
لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

185. Τό Ραμαντάν (Ραμαζάνι)
είν' ο μήνας που έστάλη κάτω
τό Κοράνιο σάν οδηγός
στό ανθρώπινο γένος,
μέ φανερά σύμβολα
άπό τη καθοδήγηση και τό κριτήριο
ανάμεσα στο καλό και τό κακό.
*Ωστε, όποιος από σάς

﴿۱۸۵﴾ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ
الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ
وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ
فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ

στούς Ἀγγέλους καί στό Βιβλίο καί στούς προφήτες.
 Νά δίνει ἀπό τήν περιουσία του,
 – ἐνῶ τήν ἀγαπάει –
 γιά τούς συγγενεῖς του,
 καί γιά τά ὄρφανά,
 καί γιά τούς ἀπόρους,
 καί γιά τούς ὀδοιπόρους,
 καί τούς ζητιάνους
 καί γιά τήν ἀπελευθέρωση τῶν σκλάβων.
 Εἶναι νά ἐκτελεῖ τήν προσευχή
 νά καταβάλλει τή Ζακάτ,
 καί αὐτοί πού κρατοῦν
 τήν ὑπόσχεσή τους,
 ἂν ἔχουν ὑποσχεθεῖ
 (καί προσδιορίζω)
 τούς ὑπομονετικούς στίς δυσκολίες
 καί στούς πόνους καί ὅταν πολεμᾶνε
 γιά τό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ.
 Τέτοιοι εἶναι ἐκεῖνοι,
 πού πιστεύουν τήν ἀλήθεια
 καί εἶναι ἐσθεβεῖς.

178. ﴿ع﴾ Σεῖς πού πιστεύετε!
 Ὁ νόμος τῆς ἀντιεκδίκησης
 σέ περίπτωση σκοπίμου φόνου
 εἶναι ὀρισμένος:
 Ὁ ἐλεύθερος γιά τόν ἐλεύθερο,
 ὁ δοῦλος γιά τό δοῦλο,
 ἡ γυναίκα γιά τή γυναίκα.
 Ἄν ἡ ἀντιεκδίκηση συγχωρηθεῖ
 καί δεχθεῖ ἡ ἀποζημίωση
 ἀπό κανένα ἐκ τῶν δικῶν
 τοῦ σκοτωμένου,
 τότε ἡ ἀπαίτηση πρέπει νά γίνει
 μέ εὐγένεια καί ἡ ἀποζημίωση
 νά πληρωθεῖ μέ καλωσύνη.
 Αὐτό εἶναι ἀνακούφιση καί
 εὐσπλαχνία ἀπ' τόν Κύριο σᾶς.
 Κι ὁποῖος ὁμοῦ μετά ἀπ' αὐτά
 ξεπεράσει τά ὄρια
 θά ἔχει αὐστηρή τιμωρία.

179. ﴿Ω﴾ οἰς, πού ἔχετε
 κατανόηση: Στό Νόμο
 τῆς ἀντιεκδίκησης ὑπάρχει Ζωή
 γιά σᾶς, γιά νά μορεῖτε
 νά αὐτοσυγκρατιεῖστε.

180. ﴿Ε﴾ Ἦναι γραπτός νόμος γιά σᾶς:
 Ὅταν ὁ θάνατος πλησιάζει
 ὁποιοδήποτε ἀπό σᾶς,
 κι ἔχει ἀφήσει ἀγαθά,
 τότε νά τά μοιράσει – δίκαια –
 μέ διαθήκη τά ὑπάρχοντά του,

وَالَّذِينَ
 وَآلِي آلِ مَالٍ عَلَىٰ حُدُودِ ذَوَى الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
 وَالْمَسْكِينِ
 وَأَنَّ السَّبِيلَ وَالسَّالِفِينَ فِي الرِّقَابِ
 وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ
 وَاللُّهُوفُونَ يَعْتَدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا
 وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ
 الْبَأْسِ
 أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا
 وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ
 ﴿١٧٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ
 الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ أَلْحُرُّ بِأَلْحُرٍّ
 وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ
 وَالْأُنثَىٰ بِالْأُنثَىٰ
 فَمَنْ عَفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ فَنِي
 مَا يُبَاعُ بِالْعُرْفِ وَأَدَاءُ إِلَيْهِ بِالْحَسَنِ
 ذَٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ
 فَمَنْ عَادَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ
 فَهُوَ عَدَاؤُ الْبِيئِ
 ﴿١٧٩﴾ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي
 الْأَلْبَابِ
 لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
 ﴿١٨٠﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ
 الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ
 وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ

κι ευχαριστείτε τόν ΑΛΛΑΧ,
 ἄν Αὐτόν λατρεύετε.

لَهُ إِنَّ كُنْتُمْ لِبَنَائِهِ تَعْبُدُونَ

173. Σᾶς ἀπαγόρευσε μόνο
 τὰ ψόφια ζῶα¹⁶, τὸ χυτὸ αἷμα,¹⁶
 τὸ κρέας τοῦ χοίρου,
 καὶ κάθε ἄλλο στοῦ ὁποῖο ἐπικλήθηκε
 ἄλλο ὄνομα ἐκτός τοῦ ΑΛΛΑΧ.
 Ἐκεῖνος ὁμοῦ
 πού πεζομένοσ ἀπὸ ἀνάγκη,
 κι ὄχι ἀπ' τὴν ἐπιθυμία
 τῆς ἀνυπακοῆς,
 οὔτε τῆς παραβάσης,¹⁷
 ὑποχρεωθεῖ νά φάει ἀπ' αὐτά,
 τότε εἶναι ἄθωοσ. Γιατί
 ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Πολυεπιεικῆσ
 καὶ Πολυεὐσπλαχνοσ.

﴿١٧٣﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ
 أَنبَتَهُ وَالذَّمَّ وَخَلْمَ الْخَنزِيرِ
 وَمَا أَهْلَ بِهِ لَعْنِ اللَّهِ
 مِمَّنْ أَضْطَرَّ عَلَيْهِ بَيْعٌ وَلَا عَادٍ
 فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ
 إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

174. **Ε** κεῖνοι πού ἀποκρύπτουν
 τίς ἀποκαλύψεις τοῦ ΑΛΛΑΧ
 στοῦ βιβλίου, καὶ τίς πουλᾶνε
 μέ ἄθλιο τίμημα, αὐτοὶ δέν τρῶνε
 παρά μόνο φωτιά στα σπλάχνα τους,
 ὁ δὲ ΑΛΛΑΧ, δέν θ' ἀπευθύνει
 σ' αὐτούσ τὸ λόγο,
 κατὰ τὴ Μέρα τῆσ Ἀνάστασης,
 οὔτε θά τοὺσ ἐξαγνίσει.
 Τρομερά δὲ βασανιστήρια
 τοὺσ περιμένουν.

﴿١٧٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ
 مِنَ الْكِتَابِ
 وَيَشْرَوْنَ بِهِ كَثِيرًا
 قَلِيلًا
 أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ
 إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

175. Εἶναι οἱ ἴδιοι ἐκεῖνοι
 πού ἀγόρασαν τὴν πλάνη
 μέ τὴν καθοδήγηση καὶ
 τὰ βασανιστήρια μέ τὴ συγγνώμη.
 Πῶσ θά ἀντέξουν ἄραγε
 στὴ Φωτιά τῆσ Κόλασης!

﴿١٧٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَهَ
 بِالْمُدَى
 وَالْعَذَابِ الْمَعْتُورِ
 فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ

176. (Ἡ καταδίκη τους εἶναι)
 γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ ἔστειλε κάτω τὸ Βιβλίο
 μέ τὴν ἀλήθεια, ὅσοι ὁμοῦ
 διαφώνησαν μέ τὸ Βιβλίο
 εἶναι σχισματικοὶ
 μακριά ἀπὸ τὴν Ἀλήθεια.

﴿١٧٦﴾ ذَلِكَ يَأْتِيَنَّ اللَّهُ نَزْلَ الْكِتَابِ بِالْحَقِّ وَإِنَّ
 الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ
 لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

177. **Ε** ὁσέβεια δέν εἶναι μόνο
 νά στρέφετε ἀνατολικά καὶ
 δυτικά τὰ πρόσωπά σας
 ἀλλά ἡ εὐσέβεια εἶναι ἐκεῖνοσ
 πού πιστεύει στόν ΑΛΛΑΧ
 καὶ στὴν Ἑσχατὴ Μέρα,

﴿١٧٧﴾ لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ وَقِبَلُ الْمَشْرِقِ
 وَالْمَغْرِبِ
 وَكَانَ الْبِرُّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ
 وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ

θά κοπεί κάθε δεσμός
ανάμεσά τους.

وَنَقَطَعْتَ بِهِمُ الْأَسْبَابَ

167. Κι όσοι ακολουθούν θά πούν
«Αν είχαμε ακόμη
μόνο μιά φορά τήν τύχη
νά ξαναζηήσουμε, θά καθαρίζαμε
τόν έαυτό μας απ' αυτούς,
όπως κι αυτοί τό ίδιο
μάς άρνήθηκαν.
Έτσι ό ΑΛΛΑΧ θά θέσει
μπροστά τους τά άποτελέσματα
των πράξεών τους
ώς άγωνίες έπάνω τους,
κι όδυνηρά θ' άνασταναζούν.
Δέν θα βγούν ποτέ από τή φωτιά.

﴿١٦٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أَنْتَبَوا
لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةٌ فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا
تَبَرَّأُوا مِنَّا
كَذَلِكَ يُرِيدُ اللهُ لِيُذِيعَهُمْ
حَسْرَتٍ عَلَيْهِمْ
وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ

168. ﴿٢﴾! σεις οι άνθρωποι!
Φάγετε απ' δ,τι βρίσκεται
νόμιμο και καλό στη γη,
και να μην ακολουθειτε
τα ίχνη του Σατανά,
που είναι για σας δηλωμενος
εχθρος σας.

﴿١٦٨﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ
حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ
الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

169. Γιατι δέν σας διατάζει παρά μόνο
νά κάμετε διτι είναι κακό κι αισχρό,
και νά λέτε για τόν ΑΛΛΑΧ
πράγματα που δέν γνωρίζετε.

﴿١٦٩﴾ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ
بِالشُّؤِ وَالْفَحْشَاءِ
وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

170. Κι όταν τους είπαν:
«Ν' ακολουθειτε διτι ό ΑΛΛΑΧ
άποκάλυψε», άποκρίνονται:
«Όχι! θ' ακολουθήσουμε
τις άπόψεις των πατέρων μας.
Άκόμη κι αν οι πατέρες τους
δέν καταλάβαιναν τίποτε
και δέν ακολουθούσαν
τόν ίσιο δρόμο.

﴿١٧٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْتَبِعُوا مَا أُنزَلَ اللَّهُ
قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا
أَوَلَوْ كَانُوا ءَابَاءَهُمْ
لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَسْتَدِينُونَ

171. Τό παράδειγμα των άπιστων
μοιάζει με αυτόν που φωνάζει
σ' εκείνον που δέν άκούει παρά μόνο
τις κραυγές και τους κλαυθμούς
χωρίς όμως νά καταλαβαινει
τίποτα. (Είναι κουφοι),
άλλαλοι και τυφλοι και
τίποτε δέν καταλαβαινουν.

﴿١٧١﴾ وَمِثْلُ الَّذِينَ
كَفَرُوا كَسِبَ الَّذِينَ
يَنْعِقُونَ بِمَا لَا يَسْمَعُونَ إِلَّا دُعَاءَ وَنِدَاءَ صُمٌّ
بَعْمٌ عُمْىٌ فَهُمْ لَا يَحْقِرُونَ

172. ﴿٣﴾! Σεις που πιστευετε!
Τραφειτε με τα αγαθα φαγητα
που σας προμηθευσαμε

﴿١٧٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا
مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا

163. Κι ὁ ΑΛΛΑΧ σας εἶναι
Ἕνας Θεός. Δέν ὑπάρχει
ἄλλος Θεός ἀπ' Αὐτόν,
πού εἶναι Πολυέλεος
καί Φιλεόσπλαγχνος.

﴿١٦٣﴾ قَوْلَهُمْ كَذِبٌ إِنَّهُمْ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

164. Προσέχετε: Στὴ δημιουργία
τῶν οὐρανῶν καί τῆς γῆς καί
τῆ διαδοχικῆ ἀλλαγῇ
τῆς Νύχτας καί τῆς Μέρας,
στά καράβια πού διασχίζουν
τίς θάλασσες μεταφέροντας
στόν κόσμον αὐτά
πού χρειάζονται,
στό νερό τῆς βροχῆς πού στέλνει
ὁ ΑΛΛΑΧ ἀπ' τοὺς οὐρανοὺς
κάτω στὴ γῆ
γιὰ νά τὴν ξαναζωντανέψει
πού ἦταν σχεδόν νεκρή,
καί πού πάνω τῆς σκόρπισε
κάθε εἶδους ζωῆς,
στὴν ἀλλαγῇ τοῦ ἀνεμου
καί τῶν σύννεφων πού
σέρνονται σάν σκλάβοι του
ἀνάμεσα στόν οὐρανὸ
καί στὴ γῆ.—
Αὐτὰ ἐδῶ πραγματικά
εἶναι τὰ Σημεῖα γιὰ ἓνα λαό
φωτισμένο.

﴿١٦٤﴾ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَأَخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَالْمَلَائِكَةِ الَّتِي تَقْرَأُ فِي الصُّحُفِ عَمَّا يَنْفَعُ
النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ
فَأَخْبَأ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَوَبَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ غَائِبٍ
وَوَضَعْنَا بِهَا الرِّيحَ وَالسَّحَابَ
الْمُكْتَبَ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
لَايَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

165. Κι ἀκόμη ὑπάρχουν
ἄνθρωποι πού λατρεύουν
ἄλλους μαζί μέ τόν ΑΛΛΑΧ,
σάν ὁμοίους μ' Αὐτόν,
καί τοὺς ἀγαποῦν ὅπως
θά ἔπρεπε ν' ἀγαπιέται
μόνο ὁ ΑΛΛΑΧ.
Ἡ ἀγάπη ὁμοῦ στόν ΑΛΛΑΧ
ἐκείνων πού πιστεύουν
εἶναι δυνατοτέρη.
Κι ἂν ὄσοι ἀσεβοῦν
μποροῦν νά μάθουν
ἀλλοιομόνο!
θά βλέπουν τὰ βασανιστήρια
(πού τοὺς περμιέουν!)
ὅτι κάθε ἐξουσία
ἀνήκει στόν ΑΛΛΑΧ κι εἶναι
πολύ σκληρὸς
ὅταν ἐπιβάλλει τιμωρίες.

﴿١٦٥﴾ وَمَنْ أَنْتَاسٍ مِّنْ يَّحْتَدِيْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
أَنَادَا
يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ
وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ
وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ
أَنْ أَلْفُوهَ لِلَّهِ جَمِيعًا
وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

166. Κι ὅταν οἱ ἀκολουθοῦμενοι
ἀρνοῦνται ὅσους τοὺς ἀκολουθοῦν
κι ἀντικρύσσουν
(μετὰ θάνατο) τὴν τιμωρία,

﴿١٦٦﴾ إِذْ تَبَرَأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا
وَرَأَوْا الْعَذَابَ

157. Αυτοί είναι που
θά πετύχουν την συγχώρηση
ἀπ' τόν Κύριο τους καί ἔλεος,
καί εἶναι μόνοι οἱ
καθοδηγούμενοι.
158. Βεβαίως! Ἡ Σάφα¹⁴
κι ἡ Μάρουα (δύο μικροί λόφοι)
εἶναι ἀπ' τά Σύμβολα τοῦ ΑΛΛΑΧ
Ἔτσι ὅσοι ἐπισκέπτονται
τόν Ἱερό Οἶκο
(γιά προσκύνημα) στήν ἐποχή του,
ἤ ἄλλοτε, δέν ἀμαρτάνουν,
νά κάνουν τό γύρο τους.
Καί ὅποιος ἀθόρμητα
προθυμοποιεῖται
νά κάνει τό καλό,
ἄς εἶναι βέβαιος ὅτι
τότε ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Εὐγνώμων
καί Παντογνώστης.

﴿۱۵۷﴾ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ
وَرَحْمَةٌ
وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

﴿۱۵۸﴾ • إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ
فَمَن حَجَّ الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ بِهِمَا
وَمَن طَوَّفَ خَيْرًا
فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ

159. Ὅσοι ὁμως ἀποκρύβουν
τά ὀλοφάνερα Σημεῖα
καί τή σωστή καθοδήγηση,
πού στείλαμε κάτω,
ἀπό τότε πού τά ἐξηγήσαμε
στούς ἀνθρώπους μέσα στό Βιβλίο,
αὐτοί βεβαίως θά ἔχουν
τήν κατάρα τοῦ ΑΛΛΑΧ,
καί τήν κατάρα ὅσων ἔχουν
τό δικαίωμα νά καταριοῦνται.

﴿۱۵۹﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ
مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِينَ
مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ
فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ
وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعِنُونَ

160. Ἐκτός ἀπ' ὅσους
μετάνοισαν καί
διορθώθηκαν καί
εἰλικρινά ἔδειξαν
τήν Ἀλήθεια,
αὐτούς θά τοῦς συγχώρησω,
γιατί Ἐγώ εἶμαι ὁ Πολυεμπεικῆς
καί Πολυευσπλαχνικός.

﴿۱۶۰﴾ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّاهُ
فَأُولَٰئِكَ أَنُوبُ عَلَيْهِمْ
وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

161. Ὅσοι ὁμως ἀρνήθηκαν
τήν Πίστη, καί πέθαναν
ἄπιστοι, — αὐτοί ἔχουν
τήν κατάρα τοῦ ΑΛΛΑΧ καί
τῶν ἀγγέλων κι ὅλων
τῶν ἀνθρώπων συνολικά.

﴿۱۶۱﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
كُفَّارًا أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ
وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

162. Θά παραμείνουν σ' αὐτήν,
γιά πάντα κι ἡ τιμωρία τους
οὔτε θά λιγοστεύει
κι οὔτε θ' ἀργήσει.

﴿۱۶۲﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ
الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

ἐκτός ἀπ' ἐκείνους πού
ἀδίκησαν.
Καί μὴν τοὺς φοβόσαστε,
ἀλλὰ Ἐμένα νά φοβόσαστε,
γιά νά συμπληρώσω τή χάρη μου
πάνω σας καί νά βρεῖτε
τήν καθοδήγησή σας.

إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ
فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا يَمِ
نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

151. Ἐπίσης στείλαμε
γιά χάρη σας ἕναν Ἀπόστολο
ἀπό σᾶς τοὺς ἴδιους,
νά ἐπαναλάβει σέ σᾶς
τά Ἐδάφια Μας,
νά σᾶς ἐξαγνίσει καί
νά σᾶς διδάξει
τό Κοράνιο καί
τή φρόνηση καί νά σᾶς διδάξει
ἀκόμη ὅσα δέν γνωρίζατε.

﴿١١﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا
مِّنكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا
وَيُرِيكُمْ آيَاتِنَا
وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا
تَعْلَمُونَ

152. Νά Μέ θυμᾶστε,
γιά νά σᾶς θυμᾶμαι.
Νά εἰστε εὐγνώμονες σέ Μένα
καί μὴν ἀρνεῖστε τήν Πίστη.

﴿١٢﴾ فَأذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ
وَأَشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ

153. ﴿١٢﴾ Σεῖς πού πιστεύετε!
Ἀναζητεῖστε τή βοήθεια
μέ ὑπομονή καί προσευχή.
Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι μ' ὅσους
ἐπιμένουν ὑπομονητικά.

﴿١٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا
بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ
إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

154. Καί μὴ λέτε
ὅ,τι ὅσοι σκοτώνονται
γιά τ' Ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ,
ὅτι εἶναι νεκροί,
Ἀντίθετα εἶναι ζωντανοί
κι ὁμως δέν τό αἰσθάνεστε.

﴿١٤﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَن يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أَمْوَاتٌ
بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَٰكِن لَّا تَشْعُرُونَ

155. Νά εἰστε βέβαιοι:
Θά σᾶς δοκιμάσουμε μέ λίγο
φόβο, καί πείνα,
καί μέ μικρό χόσιμο
ἀπ' τήν περιουσία
καί ἀπό τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων
καί ἀπό τοὺς καρπούς.
Νά ἀγγέλεις τά καλά
νέα στοὺς ὑπομονητικούς.

﴿١٥﴾ وَلِتَلْوَنَكُمْ بِشَيْءٍ
مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ
وَالْأَنْفُسِ وَالشَّرَكِ
وَبَشِيرِ الصَّابِرِينَ

156. Αὐτοί εἶναι πού
ἄν καμιά συμφορά τοὺς πιάνει
λένε: «Ἀνήκομε στόν ΑΛΛΑΧ
καί σ' Αὐτόν ἐπιστρέφουμε».

﴿١٦﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ
قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

ν' ακολουθήσουν τη δική σου κατεύθυνση της Κίμπλα, ούτε και σ'ο τη δική τους, ούτε στην πραγματικότητα ακολουθούν ό ένας του άλλου την Κίμπλα.
 *Αν ακολουθήσεις τις επιθυμίες τους ύστερ' από τη γνώση που δέχτηκες, τότε, έσ'ο θά είσαι ένας από τούς άδικους.

146. Σ' αυτούς που δώσαμε τό Βιβλίο τό γνωρίζουν, όπως ξέρουν τά παιδιά τους, κι όμως μιά ομάδα άπ' αυτούς άποκρύπτουν τήν αλήθεια που οί ίδιοι τή γνωρίζουν.

147. *Η Άλήθεια πηγάζει άπ' τόν Κύριο σου. Μήν είσαι, λοιπόν, καθόλου μέ εκείνους που άμφιβάλλουν.

148. **Κ**αθέννας έχει ένα σκοπό που γύρω του περιστρέφεται. Συναγωνίζεστε σ' ό,τι είναι καλύτερο παντού όπου κι άν βρίσκεστε. ό ΑΛΛΑΧ θά σās φέρει όλους κάποτε. Γιατί ό ΑΛΛΑΧ σ' όλα είναι δυνατός.

149. Κι άπ' όπουδήποτε κι άν ξεκινήσεις, στρέψε τό πρόσωπό σου πρós τό μέρος όπου είναι τό *Ιερό Τέμενος. Αυτή είναι πραγματικά ή αλήθεια άπ' τόν Κύριο σου. Κι ό ΑΛΛΑΧ δέν ξεχνά για ό,τι κάνετε.

150. Κι άπ' όπουδήποτε κι άν ξεκινήσεις, στρέψε τό πρόσωπό σου προσευχόμενος πρós τήν κατεύθυνση όπου είναι τό άπαράβατο Τέμενος. Καί όπουδήποτε κι άν βρίσκεστε κατά τήν προσευχή στρέψετε τά πρόσωπά σας πρós τά εκεί, για νά μή δώσετε έπιχειρημα στόν κόσμο σέ βάρος σας,

وَمَا أَنْتَ بِسَابِعٍ قِبَلَهُمْ
 وَمَا بَعْضُهُمْ بِسَابِعٍ قِبَلَ بَعْضٍ وَلَئِنْ
 اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ
 مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ

إِنَّكَ إِذَا لَمْ تَرْضَ الْظَالِمِينَ
 ﴿١٤٦﴾ الَّذِينَ اتَّبَعْتَهُمْ لَكَ بِمَعْرِفَتِهِمْ
 يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ
 لَيَكْفُرُونَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ
 ﴿١٤٧﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

﴿١٤٨﴾ وَلِكُلِّ وِجْهَةٍ مَوْجُوهٌ فَأَنْتَ فِيهَا
 الْخَبِيرُ
 إِنْ مَا تَكُونُوا يَا أَيُّهَا كُفَرَاءُ اللَّهِ جَمِيعًا
 إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

﴿١٤٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ
 الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
 وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
 وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

﴿١٥٠﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ
 الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
 وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ
 قُولُوا أَوْجُوهَكُمْ شَطْرَهُ
 لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ

Ετόν ΑΛΛΑΧ ἀνήκουο
ἢ ἀνατολή κι ἢ δύση,
Αὐτός ὁδηγεῖ ὅποιον
θέλει στόν ἴσο δρόμο.

يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

143. Ἐτσι σᾶς κάναμε, ἓνα λαό
ἰσοροπημένο καί δίκαιο,
γιά νά γίνετε
μάρτυρες στούς ἀνθρώπους
καί ὁ ἀπόστολος (Μουχαμμάντ)
εἶναι μάρτυρας σέ σᾶς.
Καί δέν σοῦ προσδιορίσαμε
τήν Κίμπλα, τήν κατεύθυνση
πού παλιά χρησιμοποιούσεσ,
παρά μόνο γιά νά δοκιμάσουμε:
ποιός ἀκολουθεῖ
τόν Ἀπεσταλμένο
ἀπό ἐκεῖνον πού θά στρέψει
ἀνάποδα τίς φτέρνες του,
ἀπ' τή Πίστη. Βέβαια ἦταν
(μιά ἀλλαγῆ) σημαντικῆ,
ἐκτός γιά ἐκείνους πού
καθοδηγοῦνται ἀπ' τόν ΑΛΛΑΧ.
Καί ποτε ὁ ΑΛΛΑΧ δέν θ' ἀφήσει,
τήν πίστη σας νά χαθεῖ.
Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι γιά ὅλο
τόν κόσμο, ὅλο σιγουριά,
γεμάτος Καλωσύνη, καί
Πολυεὐσπλαγχνος.

۞ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا
لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ
وَتُكُونُوا الرَّسُولَ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا
وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا
إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ
مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ
وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى
اللَّهُ ۗ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ أُمَّتَكَ
إِذَآ اللَّهُ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَحِيمٌ

144. Βλέπομε νά στρέφεις
τό πρόσωπό σου γιά
καθοδήγηση στόν οὐρανό.
Τώρα θά στρέψομε ἐσένα
πρός τή μεριά τῆς Κίμπλα
πού θά σ' εὐχαριστήσῃ.
Ἐπειτα στρέψε
τό πρόσωπό σου
πρός τήν κατεύθυνση ὅπου
τό ἀπαράβατο Τέμενος τῆς Κάαμπα,
ἔτσι ὅπου κι ἄν βρισκεστε,
νά στρέφετε τό πρόσωπό σας
σ' αὐτή τήν κατεύθυνση.
Οἱ ὅπαδοί τοῦ Βιβλίου
γνωρίζουν καλά, ὅτι
αὐτή (ἡ ἀλλαγῆ) εἶναι ἡ
ἀλήθεια ἀπ' τόν Κύριό τους
Καί ὁ ΑΛΛΑΧ δέν παραβλέπει
ἐκεῖνα πού κάνουν.

۞ فَذَرْنِي يَنْقَلِبْ وَجْهَكَ فِي السَّمَاءِ
فَلَنُؤْتِيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا
فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ
مَا كُنْتُمْ فَمِنْهُ قُولُوا أُوْحُوْهُكُمْ شَطْرَهُ
فَذَا الَّذِيْنَ أُوْتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُوْنَ أَنَّهُ
أَحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ
وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يُسَلُوْنَ

145. Ὅποιοδήποτε σημεῖο
κι ἄν κάνεις μπροστά
στό λαό τοῦ Βιβλίου,
αὐτοῖ δέν πρόκειται

۞ وَلَيَنْزِيَنَّ الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ
مَا يَتَّبِعُونَ فَبَلِّغْ

138. Πείτε:
 'Η Θρησκεία μας (τό 'Ισλάμ) είναι
 τό Βάπτισμα του ΑΛΛΑΧ.
 Ποιός άλλος μπορεί
 νά δώσει μιά λατρεία
 καλύτερη άπ' τόν ΑΛΛΑΧ;
 Καί μεις Ατόν λατρεύομε.

﴿١٣٨﴾ صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ
 صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عِبْدُونَ

139. Π ές: Μήπως
 θά φιλονικήσετε μαζί μας
 στή θρησκεία του ΑΛΛΑΧ;
 πού είναι ό Κύριός μας
 κι ό Κύριός σας;
 και πού είμαστε υπεύθυνοι
 γιά τίς πράξεις μας και
 σεις γιά τίς δικές σας;
 Καί έμεις
 είμαστε ελικρινείς
 (στήν πίστη μας γι' Ατόν);

﴿١٣٩﴾ قُلْ إِنَّمَا جُرْتَابِ فِي اللَّهِ
 وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ
 وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ

140. 'Η μήπως θά πείτε, δι
 ό 'Αβραάμ κι ό 'Ισαμήλ
 κι ό 'Ισαάκ κι ό 'Ιακώβ,
 κι οι φυλές ήταν
 'Εβραίοι ή Χριστιανοί;
 Πές: Ποιός γνωρίζει,
 έσείς ή ό ΑΛΛΑΧ;
 Καί ποιός είναι
 περισσότερο άδικος
 άπ' εκείνους πού απέκρυψαν
 τή μαρτυρία πού είχαν
 άπ' τόν ΑΛΛΑΧ;
 ό ΑΛΛΑΧ, όμως δέν είναι
 άδιάφορος, σ' όσα κάνετε.

﴿١٤٠﴾ أَمْ يَقُولُونَ لَنْ يُبْرِهَمَ
 وَاسْمِعِيلَ وَالنَّحْفَ
 وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا
 هُودًا أَوْ نَصَارَى
 قُلْ إِنَّهُ أَعْلَمُ بِمَا اللَّهُ
 وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ
 شَهَادَةً عِنْدَهُ
 مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
 بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

141. Ατότός ήταν ένας λαός
 πού σκορπίστηκε
 παίρνοντας μαζί του,
 τό κέρδος άπ' τίς πράξεις του
 όπως και σεις έχετε
 ό,τι κερδίσατε
 άπ' τίς δικές σας πράξεις.
 Καί δέν θά ρωτηθείτε
 γιάτίς πράξεις τους.

﴿١٤١﴾ نَبَلِكُ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ
 لَهَا مَا كَسَبَتْ
 وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ
 وَلَا تُسْأَلُونَ
 عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

142. **Σ** ά πουν οι άνόητοι
 άπ' τούς άνθρώπους:
 «Τι τούς έκανε ν' αλλάξουν
 τήν Κίμπλα,
 πού συνήθισαν,
 (όταν προσεύχονταν);»
 'Απάντησε:

﴿١٤٢﴾ سَيَسْأَلُ
 السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ
 مَا وَلَهُمْ
 عَنْ قِبَلِهِمْ
 الَّذِي كَانُوا
 يَعْبُدُونَ قُلْ
 لِلَّهِ
 الْمَشْرِقُ
 وَالْمَغْرِبُ

στόν 'Ιακώβ; Κι όταν
 εἶπε στά παιδιά του:
 «Ποῖον θά λατρέψετε ὕστερα
 ἀπό μένα;». «Τοῦ ἀπάντησαν:
 «Θά λατρέψουμε τὸ Θεό σου καί
 Θεό τῶν πατέρων σου —
 τοῦ 'Αβραάμ, 'Ισμαήλ καί
 'Ισαάκ, τόν 'Ἐνα (ἀληθινό) Θεό,
 σ' Αὐτόν θά ὑποταχτοῦμε.
 (στό 'Ισλάμ)».

قَالَ لِيَدِي مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي
 قَالُوا نَعْبُدُ لِلَّهِكَ
 وَرَبِّهِمَا ءِابَاكَ اِبْرَاهِيمَ وَاسْمَاعِيلَ
 وَاسْتَحْيَا لَهَا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

134. Αὐτό ἦταν
 ἕνας λαός πού πέρασε
 παίρνοντας μαζί του
 τὸ κέρδος ἀπ' τὶς πράξεις του.
 Καί σεῖς ἀπ' τὶς δικές σας.
 Καί δέν θά ρωτηθεῖτε
 γιά ὅ,τι ἔκαναν ἐκεῖνοι.

۳۴) نَبَاكُمْ أَنَّمَا أَخَذْتُمَا مِنْ رَبِّكَ
 كَسْبًا ۖ وَلَا تَسْأَلُونَنَا عَنْ آيَاتِنَا ۖ

135. **Κ**ι εἶπαν: «Γίνετε 'Εβραῖοι
 ἢ Χριστιανοί, γιά νά εἰστέ
 στό σωστό δρόμο.
 'Απαντήσετέ τους: «'Οχι!
 ἀκολουθοῦμε τὴν θρησκεία τοῦ
 'Αβραάμ, τοῦ ὀρθίου, καί ποτέ
 δέν ἦταν ἀπό τούς εἰδωλολάτρες.

۳۵) وَقَالُوا لَوْ كُنَّا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ

بَلِ مِلَّةِ اِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

136. Νά δηλώσετε:
 «Πιστεύαμε στόν ΑΛΛΑΧ καί
 σ' ὅ,τι ἀποκάλυψε σέ μᾶς (τὸ Κοράνιο)
 καί στόν 'Αβραάμ, 'Ισμαήλ, 'Ισαάκ,
 'Ιακώβ καί στίς φυλές
 καί σ' ὅ,τι δόθηκε
 στόν Μωϋσῆ καί τόν 'Ἰησοῦ,
 καί σ' ὅ,τι δόθηκε
 σ' ὄλους τούς προφήτες
 ἀπ' τόν Κύριό τους.
 Δέν κάνουμε
 καμιά διάκριση ἀνάμεσα
 σ' ὅποιοιδήποτε ἀπ' αὐτούς.
 Κι ὑποταχτήκαμε στόν ΑΛΛΑΧ
 (Εἶμαστε Μουσουλμάνοι).

۳۶) قُولُوا ءِامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَى
 اِبْرَاهِيمَ وَاسْمَاعِيلَ وَاسْتَحْيَا وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا
 أَنزَلْنَا عَلَى مُوسَىٰ وَعَلِيٍّ وَمَا أَنزَلْنَا عَلَىٰ النَّبِيِّينَ مِنْ رَبِّكَ ۖ
 لَأَنفِرَنَّ بَيْنَهُمْ وَمِنْهَا وَنَحْنُ لَهُمْ مُسْلِمُونَ

137. Κι ἂν αὐτοί (οἱ Χριστιανοί
 κι οἱ 'Εβραῖοι) πίστεψαν,
 σ' αὐτό πού σεῖς πιστεύατε, τότε
 βρίσκονται στό σωστό δρόμο,
 ἂν ὁμως (ἀρνηθοῦν), τότε
 αὐτοί εἶναι οἱ σχισματικοί.
 'Ο ΑΛΛΑΧ ὁμως
 θά σέ προστατέψει ἀπέναντί τους.
 Καί Αὐτός ὄλα τ' ἀκούει
 καί ὄλα τὰ γνωρίζει.

۳۷) فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ
 تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا
 هُمْ فِي شِقَاقٍ ۖ فَمَسِكْ بِالْمُؤْمِنِينَ
 وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

128. «Κυρίε μας! Κάνε μας Μουσουλμάνους, (αφιερωμένους) σέ Σέ. Κι άπ' τούς άπογόνους μας κάνε ένα λαό μουσουλμανικό, (όποταγμένο) σέ Σένα, και δειξε μας τίς τοποθεσίες για νά τελούμε τίς (όφειλόμενες) ιεροτελεστίες. Και μās συγχωρείτε Γιατί, Σú είσαι ό πολύ Έπεικτής, ό πολύ Εúσπλαγχνος.

﴿١٢٨﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةٌ مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

129. «Κυρίε μας! Στείλε ανάμεσά τους Έναν άπόστολο άπό δικό τους άνθρωπο που ν' άπαριθμεί σ' αυτούς τά έδάφια του Βιβλίου Σου, Και νά τούς διδάσκει τό Βιβλίο (τό Κοράνιο) και τή φρόνηση και νά τούς έξαγνίσει. Γιατί Σú είσαι ό Παντοδύναμος, ό Σοφός.

﴿١٢٩﴾ رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَوعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

130. **Κ**αί ποιός έπιθυμεί ν' άπομακρυνθεί άπ' τή θρησκεία, του 'Αβραάμ παρά μόνο όσοι έξευτελίζουν, τόν έαυτό τους μέ παραλογοισμό; Έμεις τόν διαλέξαμε σ' αυτό τό κόσμο και στήν Μέλλουσα Ζωή θα είναι μαζί μέ τούς δικαίους.

﴿١٣٠﴾ وَمَنْ يَرْغَبْ عَنِ نَبِيِّنَا وَلَوْ هَدِىْنَا إِلَى مَن سِيفَةٍ نَفْسُهُ وَلَوْ لَقَدْ اصْطَفَيْتَهُ فِي الدُّنْيَا وَلَا تَهْدِي فِي الْآخِرَةِ لِمَنِ الصَّالِحِينَ

131. Και κοιτά όταν ό Κύριός του, του είπε: «Υποτάξου» (γίνε μουσουλμάνος), άπάντησε: «Υποτάχτηκα στόν Κύριο όλων τών κόσμων.

﴿١٣١﴾ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ

132. Αυτό ήταν τό κληροδότημα που ό 'Αβραάμ άφησε στά παιδιά του. Τό ίδιο έκαμε κι ό 'Ιακώβ. «Παιδιά μου! 'Ο ΑΛΛΑΧ διάλεξε για χάρη σας τήν θρησκεία. Νά μη πεθάνετε παρά μόνο στήν πίστη του 'Ισλάμ».

قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّي الْعَلِيِّينَ ﴿١٣٢﴾ وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَصْطَفَى لِكُلِّ الدِّينِ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

133. Μήπως ήσαστε παρόντες όταν ό θάνατος παρουσιάστηκε

﴿١٣٣﴾ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ

124. **Κ**αί κοίτα! "Όταν ο Κύριος δοκίμασε τόν 'Αβραάμ με όρισμένες παραγγελίες πού τίς εκτέλεσε, είπε: «Θά όρίσω έσέ 'Ιμάμη τών ανθρώπων». Καί ό 'Αβραάμ παρακάλεσε: «'Ακόμη και στους άπογόνους μου!» Κι ό ΑΛΛΑΧ άποκρίθηκε: «'Η συνθήκη Μου όμως (ή προφητεία όμως) δέν θά περιλάβει τούς άδικους».

﴿١٢٤﴾ وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ
بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ
قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ
لِلنَّاسِ إِمَامًا
قَالَ وَمِن ذُرِّيَّتِي
قَالَ لَا يَتَّبِعُ آلَ عَهْدِي الظَّالِمِينَ

125. Καί κοίτα! Φτιάσαμε τό σπίτι του ΑΛΛΑΧ – (τήν Κάαπα) – Έναν τόπο ός καταφύγιο γιά τούς ανθρώπους (άσυλο) άσφάλειας κι (είπαμε) πάρτε τό Μακάμ¹³ του Αβραάμ σάν τόπο προσευχής κι αναθέσαμε στόν 'Αβραάμ και τόν 'Ισμαήλ ν' άπολυμάνουν τόν (ιερό) Οίκο μου, γιά τούς λάτρες πού τό περιέρχονται γι αυτούς πού άπομονώνουν τόν έαυτό τους και πού γονατίζουν και ύποκλίνονται δταν προσεύχονται.

﴿١٢٥﴾ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَشَاهِدَ لِلنَّاسِ وَأَمْنًا
وَآخِذًا وَأَمِنَ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا
إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
أَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ
لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

126. Καί κοίτα! "Όταν ό 'Αβραάμ είπε: «Κύριέ μου! Κάμε τόν τόπο αυτό, χώρα ειρήνης και θρέψε τό λαό της μέ καρπούς, σ' όποιον πίστεψε στόν ΑΛΛΑΧ και στην τελευταία μέρα (Τή μέρα τής κρίσεως) ό ΑΛΛΑΧ άποκρίθηκε: «(Ναι), και στους άπιστους θά κάμω τή χάρη νά τούς άφήσω νά τ' άπολαύσουν γιά λίγο καιρό. Έπειτα όμως θά τούς όδηγήσω στην κόλαση τής Φωτιάς, δταν είναι άθλιος ό προορισμός τους».

﴿١٢٦﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا
وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ
مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ
كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ
عَذَابِ النَّارِ وَيَسْ الْمَصِيرُ

127. Καί κοίτα! "Όταν ό 'Αβραάμ κι ό 'Ισμαήλ έστησαν τά θεμέλια του Οίκου (μ' αυτή τήν προσευχή) είπαν: «Κύριέ μας! δέξου από μάς. Γιατί, Σό είσαι πού όλα τ' άκούς κι όλα τά γνωρίζεις.

﴿١٢٧﴾ وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ
وَإِسْمَاعِيلُ
رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا
إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

«Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ δέν μᾶς μιλά;»
 ἤ, «Γιατί δέν μᾶς φανεράνει
 κάποιο σημεῖο;»
 Ἔτσι ἔλεγαν, παρόμοια
 οἱ πρόγονοί τους.
 Οἱ καρδιές τους μοιάζουν.
 Κι ὁμως φανερώσαμε τὰ σημεῖα
 σ' αὐτούς πού ζητοῦσαν τή βεβαίωση.

أَوَاتَيْنَا آيَةً
 كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مَنْ لَوْ لَمْ نُؤْتِ الْفُلْيُوهَ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُؤْفُونَ

119. Ἐμεῖς στείλαμε ἐσένα
 μέ τήν Ἀλήθεια σάν κομιστή
 καί προειδοποιητή τῶν εὐχάριστων νέων.
 Ἔσο ὁμως δέν θά εἶσαι ὑπεύθυνος
 γιά τούς συντρόφους τῆς Κόλασης.

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْئَلُ
 عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ

120. Καί ποτέ δέν πρόκειται
 οἱ Ἑβραῖοι, οὔτε οἱ Χριστιανοί,
 νά σέ χωνέψουν ἐκτός
 ἄν ἐσύ ἀκολουθήσεις τήν παρούσα μορφή
 τῆς θρησκείας τους. Λέγε:
 «Ἡ καθοδήγηση, (ὁ ἰσλαμισμός)
 τοῦ ΑΛΛΑΧ,
 εἶναι ἡ μόνη ἀληθινή καθοδήγηση».
 Ἄν ἀκολουθήσεις
 τίς ἐπιθυμίες τους, ἔπειτα
 ἀπ' τή γνώση πού πῆρες,
 οὔτε Προστάτη, οὔτε βοηθό
 θά βρεῖς ἐκ μέρους τοῦ ΑΛΛΑΧ.

وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى
 تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ
 إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْبَرُّ
 وَلَئِنْ تَتَّبِعْتُمْ أَهْوَاءَ مُرْسِلِكُمُ الَّذِي جَاءَكُمْ مِنَ الْعِلْمِ
 مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

121. Σ' αὐτούς πού δώσαμε τό Βιβλίο
 καί τό μελέτησαν καθῶς πρέπει,
 εἶναι μόνο ἐκεῖνοι πού πίστεψαν σ' αὐτό
 (τόν Ἰσλαμισμό), ὅσοι ὁμως
 τόν ἀρνοῦνται εἶναι ἐκεῖνοι πού ζημιώνονται.

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ
 تِلَاوَتِهِ ۖ أُولَٰئِكَ يُؤْتُونَ بِهِ ۖ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ
 فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

122. **Q**! Παιδιά τοῦ Ἰσραήλ!¹¹
 θυμηθεῖτε τὰ ἐνεργετήματα
 πού μ' αὐτά σᾶς γέμισα,
 κι ὅτι σᾶς προτίμησα
 ἀπ' ὄλο τόν ἄλλο κόσμο
 (γιά τό Μήνυμά Μου).

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ كُرُوا بِغَيْبِي ۖ إِنِّي آتَيْتُكُمْ عَلَيَّكُمْ
 وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

123. Φυλάξτε τόν ἑαυτό σας
 ἀπ' τή Μέρα πού ἡ μιά νυχτή
 δέν θά βοηθᾷ τήν ἄλλη,
 πού οὔτε καμμιά ἀμοιβή¹²
 δέν θά γίνεται δεκτὴ ἀπ' αὐτή,
 πού οὔτε ἡ μεσολάβηση
 θά τή βοηθήσει, καί
 πού οὔτε καμμιά βοήθεια
 θά ὑπάρχει (ἀπ' ἔξω).

وَأَقْوَامُوا
 لَا تَجْرِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا
 وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ
 وَلَا نَفْعٌ مِنْهَا شَفْعَةٌ
 وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

113. **Κ**ι εἶπαν οἱ Ἑβραῖοι:
 «Οἱ Χριστιανοὶ δὲν ἔχουν
 πάνω ποῦ νά στηριχτοῦν»
 – κι οἱ Χριστιανοὶ ἀπάντησαν:
 «Οἱ Ἑβραῖοι δὲν ἔχουν
 πάνω ποῦ νά στηριχτοῦν».
 Ἐνῶ κάθε ομάδα ἀπ' αὐτοὺς
 μελετᾷ τὸ Βιβλίο.
 Τὰ ἴδια διατυπώνουν
 κι ἐκεῖνοι (οἱ εἰδωλολάτρες)
 ποῦ ἀγνοοῦν τοὺς
 ἰσχυρισμοὺς τους.
 Ὁ ΑΛΛΑΧ ὁμως θὰ δικάζει,
 ἀνάμεσα τους, κατὰ τὴν Ἡμέρα
 τῆς Κρίσεως – σ' ὅτι διαφωνοῦν,
 (τίς διαφορὲς τους).

﴿۱۱۳﴾ وَقَالُوا يَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ
 وَقَالِ النَّصْرَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ
 وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ
 كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ
 فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَا كُنُوا فِيهِ
 يَخْتَلِفُونَ

114. Ποιὸς εἶναι πιὸ ἀδικος
 ἀπὸ ἐκεῖνον ποῦ ἔχει
 ἀπαγορεύσει νά ἀναφερθεῖ
 τὸ ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ
 στοὺς τόπους τῆς λατρείας;
 Ποιανοὺ πραγματικά εἶν'
 ὁ πῶθος νά τοὺς καταστρέψει;
 Αὐτοὶ δὲν ἔπρεπε νά εἰσελθουν
 παρά μόνο μὲ φόβο.
 Τὴν ἀτιμία θὰ ἔχουν
 στὸν κόσμο αὐτό, καί
 τὰ ὑπερβολικά βασανιστήρια
 στὸν ἄλλο κόσμο.

﴿۱۱۴﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا
 اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ
 يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِبِينَ
 لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ
 فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

115. Στόν ΑΛΛΑΧ ἀνήκει
 ἡ ἀνατολή κι ἡ δύση:
 Σ' ὁποια μεριά κι ἂν στρέψετε, ἐκεῖ
 εἶναι τὸ Πρόσωπο τοῦ ΑΛΛΑΧ.⁹
 Εἶναι Ἀπέραντος καί Παντογνώστης.¹⁰

﴿۱۱۵﴾ وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ
 فَأَيْنَمَا تُولُوا فَانْتَهَ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَسِيعُ عَلَيْهِمُ

116. Κι εἶπαν: «Ὁ ΑΛΛΑΧ γέννησε
 ἓνα υἱό». Δόξα σαυτὸν.
 Ὅχι! Σ' Αὐτὸν ἀνήκουν ὄλα,
 ὅσα βρίσκονται
 στοὺς οὐρανοὺς καί στὴ γῆ,
 κι ὄλα σ' αὐτὸν ὑποτάσσονται.

﴿۱۱۶﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَ اللَّهِ
 مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ كُلِّ لِهٖ قٰنِتُونَ

117. Ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι ὁ πρωτοουργὸς
 τῶν οὐρανῶν καί τῆς γῆς.
 Ὅταν ἀποφασίσει γιὰ κάτι,
 λέει σ' αὐτό:
 «Γεννηθῆτω» καί γίνεται.

﴿۱۱۷﴾ بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ
 وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

118. Κι εἶπαν ὅσοι
 δὲν καταλαβαίνουν.

﴿۱۱۸﴾ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ

εκτός από τόν ΑΛΛΑΧ.

وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

108. Ἡ, μήπως θέλετε
νά ρωτήσετε καί σεις
τόν ἀπόστολό σας,
ὅπως ρωτήθηκε
προηγουμένα κι ὁ Μωϋσῆς;*
Κι ὅποιος ἀναλλάσσει
μέ ἀπιστία τήν πίστη,
εἶχε ἤδη παραστρατήσει
ἀπό τόν ὀρθό δρόμο.

﴿١٠٨﴾ أَمْ يُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكَ

كَمَا سَأَلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ

وَمَنْ يَبْدُلِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ

فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

﴿١٠٩﴾ وَذَكَرْنَا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

لَوْ يُرِيدُونَ كَمَا مِنْ بَعْدِ إِيْمَانِكُمْ كَمَا رَأَوْا حَسَنًا

مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ

فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ

إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

109. Μεγάλος ἀριθμός ὁπαδῶν
τοῦ Βιβλίου, μετά πού εἶδαν
νά λάμπει ἡ Ἀλήθεια,
εἰχόνταν ἀπό ζήλοφθονία,
(μέσα στόν ἑαυτό τους),
νά σᾶς ἐπαναφέρουν
ἀπό τήν πίστη στήν ἀπιστία.
Συγχωρεῖτε ὁμως καί
παραβλέπετε, μέχρις ὅτου
ὁ ΑΛΛΑΧ ἐκπληρώσει
τό σκοπό Του, γιατί
ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι Παντοδύναμος.

110. Καί νά ἐκτελεῖτε τήν προσευχή
καθώς πρέπει
καί νά καταβάλετε τή ζακάτ.
Κι ὅ,τι καλό κάνει
ὁ ἕνας ἀπό σᾶς στόν ἄλλο
γιά τήν ψυχή σας,
θά τό βρεῖτε ἀπ' τόν ΑΛΛΑΧ.
Γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ βλέπει καλά
ὅλα, ὅσα κάνετε.

﴿١١٠﴾ وَأَيُّهَا الصَّالِحُونَ إِنَّا نَرَى أَعْيُنَكُمْ وَمَا تُقَدِّمُوا

لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ نَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ

إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

111. Κι εἶπαν: «Κανεῖς
δέν θά εἰσελθεῖ στόν
Παράδεισο, ἐκτός ἂν εἶναι
Ἑβραῖος ἢ Χριστιανός».
Αὐτά εἶναι τά ὄνειρά του,
πές τους: Παρουσιάστε
τίς ἀποδείξεις σας,
ἂν εἴστε εἰλικρινεῖς».

﴿١١١﴾ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا

أَوْ نَصْرَانِيًّا تِلْكَ أَمْثَلُهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ

صَادِقِينَ

112. Μάλλον, ὅποιος ὑποτάξει
τή προσωπικότητά του
στόν ΑΛΛΑΧ καί κάνει τό καλό,
θά βρεῖ τήν ἀμοιβή του
στόν Κύριό του. Σέ τέτοιους
δέν θά ὑπάρχει φόβος,
κι οὔτε θά λυπηθοῦν.

﴿١١٢﴾ بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ

أَجْرٌ رَئِيدٌ

وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Ὡς τόσο ἐδιδάχθησαν
ἐκεῖνο πού τοὺς ἐβλαπτε
καὶ δὲν τοὺς ὠφελούσε.
Κι ἔμαθαν ὅτι ὄσοι προτιμοῦσαν
τὴν μαγεία, δὲν θὰ εἶχαν
μερίδιο, στὴν εὐτυχία
τῆς Μέλλουσας Ζωῆς.
Καὶ ἀλλοίμονο ἂν ἤξεραν,
καὶ πόσο ἐξευτελιστικά πούλησαν
τὸν ἑαυτό τους!

103. Ἄν ὁμως πίστεψαν
καὶ περιφρουροῦσαν
τὸν ἑαυτό τους ἀπ' τὸ κακό
ἢ ἀνταμοιβή
θὰ ἦταν μεγάλη ἀπ' τὸν ΑΛΛΑΧ,
ἂν βέβαια τὸ γνῶρίζαν.

104. Σεῖς πού ἔχετε πιστέψει!
Μὴν λέτε (στὸν ἀποστολο):
«Ραῖνα» ἀλλὰ «οὐνδοῦρνα»,
καὶ ἀκοῦστε τον⁷
γιατί γιὰ τοὺς ἀπιστους
ὕπάρχει φοβερὴ τιμωρία.

105. Ποτέ οὔτε οἱ ἀπιστοί, πού
βρίσκονται ἀνάμεσα στοὺς ὄπαδοὺς
τοῦ βιβλίου, οὔτε οἱ
εἰδωλολάτρες ἀγαπᾶνε
ὅτι κάτι τι καλὸ,
θὰ πρέπει νάρθει κάτω σὲ σᾶς
ἀπ' τὸν Κύριό σας.
Ὁ ΑΛΛΑΧ ὁμως ἐκλέγει
γιὰ τὴν εὐσπλαχνία του,
ὅποιους θέλει
γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ εἶναι τῆς Μεγάλης
ἀπεριόριστης εὐνοίας.

106. Ὅποιοιδήποτε κορανικό στίχο (Ἀάγια)
καταργοῦμε ἢ κάνουμε
νά λησμονηθεῖ
τὸν ἀντικαταστοῦμε
μὲ κάτι καλύτερο
ἢ μὲ κάτι παρόμοιο:
Δὲν ἔμαθες ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ
εἶναι παντοδύναμος;

107. Δὲν ξέρεις πὼς στὸν ΑΛΛΑΧ ἀνήκει
ἡ κυριαρχία τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς;
Κι ὅτι δὲν ἔχετε
κανένα προστάτη ἢ βοηθό

لَمَّا اشْتَرَيْنَهُ مَا لَمْ يَمَلِكْ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ

وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنفُسَهُمْ

لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

۱۳ وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ

مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ

لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

۱۴ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

لَا تَقُولُوا أَرْعَبْنَا

وَقُولُوا إِنَّا نُنْظَرُ نَا وَأَسْمَعُوا

وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۵ مَا يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا

مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

وَلَا الْمُشْرِكِينَ

أَن يُنْزَلَ عَلَيْكَ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكَ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ

بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ

وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

۱۶ • مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ

أَوْ نَسِيهَا نَأْتِكَ

بِعَذَابِنَا أَوْ يَنْسَا

أَلَّا تَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۱۷ أَلَّا تَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ

98. Ὅποιοι εἶναι εχθροὶ τοῦ ΑΛΛΑΧ, τῶν ἀγγέλων Του καὶ τῶν ἀποστόλων Του, τοῦ Γαβριὴλ καὶ τοῦ Μιχαήλ, τότε κι ὁ Θεὸς εἶναι εχθρὸς σ' ὅσους ἀρνοῦνται τὴν Πίστη.

﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ
وَمِيكَائِيلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ﴾

99. Σοῦ στείλαμε κάτω ὄλοφάνερα σημεῖα (Κουρανικά), καὶ κανεῖς δέν τὰ ἀρνείται παρά μόνο οἱ διεστραμμένοι.

﴿وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا
إِلَّا الْفَاسِقُونَ﴾

100. Ἡ μήπως κάθε φορά πού ἔκαναν συμφωνία, ἓνα μέρος ἀνάμεσά τους, τὴν πετοῦν; Οἱ δέ πῶ πολλοὶ τους εἶναι ἄπιστοι.

﴿أَوْ كَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا
سَبَّحَهُمُ رَبُّنَا مِنْهُمْ
بَلَا كَثُرُهُمْ لَا يَأْتُونَ بِلَا

101. Κι ὅταν ἓνας ὁ ἀποσταλμένος Μουχάμμαντ ἀπ' τὸν ΑΛΛΑΧ, ἦρθε σ' αὐτούς, ἐπικυρόντας ἐκεῖνο πού ἔχουν, τότε, ἓνα μέρος ἀπ' τοὺς ὄπαδούς τοῦ Βιβλίου πέταξαν μακριά πίσω ἀπ' τὴ ράχη τους, τὸ Βιβλίο τοῦ ΑΛΛΑΧ, (τὸ Κοράνιο) σάν νά ἦταν κάτι πού δέν τὸ γνώριζαν.

﴿وَلَمَّا جَاءَ هُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ
لِمَا مَعَهُمْ
سَبَّحُوا بِرَبِّهِمْ مِنَ الَّذِينَ
أَنزَلْنَا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ
وَرَأَوْا ظُهُورَهُمْ لَكَاثِمًا لَا يَبْعَلُونَ﴾

102. Κι ἀκολούθησαν αὐτὸ πού ἔλεγον οἱ πονηροὶ κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ Σολομῶντα. Δέν ἦταν ὅμως ἄπιστος ὁ Σολομῶν, ἀλλὰ οἱ δαίμονες, αὐτοὶ διδάσκουν στοὺς ἀνθρώπους τὴ μαγεία κι αὐτὰ πού στάλθηκαν κάτω στὴ Βαβυλῶνα στοὺς δύο ἀγγέλους Χαροῦτ καὶ Μαροῦτ.* Αὐτοὶ οἱ δύο δέν διδάξαν κανέναν χωρὶς νά τοῦ ποῦν: «Εἴμαστε μόνο ὡς δοκιμὴ πειρασμοῦ. Γι' αὐτὸ μὴ βλαστημήσεις». Καὶ διδάχτηκαν, ἀπὸ τοὺς δύο τὴν μαγεία μὲ τὴν ὁποία ἀποχωρίζουν τὸν ἄνδρα ἀπὸ τὴν γυναῖκα του. Δέν μποροῦσαν ὅμως νά βλάψουν κανένα, χωρὶς τὴν ἄδεια τοῦ ΑΛΛΑΧ.

﴿وَاتَّبَعُوا مَا تُلَوُّ الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ
سُلْطَانٍ وَمَا يَكْفُرُ سَلِيمٌ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا
يُبْعَلُونَ لِلنَّاسِ لِنَسِفِ
وَمَا أَنزَلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ سَبِيلَهُمْ
وَمَدْرُوتٌ
وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ
حَتَّىٰ يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَسْأَلُونَ
مِنْهَا مَا يَفْعَلُونَ بِهِ ۗ بَيْنَ الْمَرْءِ وَرَوْجِهِ
وَمَا هُمْ بِضَارِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا يَذَنُ اللَّهُ
وَيَسْأَلُونَ مَا يَصْرُوهُمْ وَلَا يُنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا

λατρέψατε τὸ μοσχάρι.
 *Αδίκαι λοιπὸν συμπεριφερθήκατε.

93. Κι ὅταν δεχθῆκαμε
 τὴ συνθήκη σας κι ὑψώσαμε
 πάνω σας τὸ Ὅρος (τοῦ Τούρ Σινᾶ)
 κι εἶπαμε:
 «Πάρτε στά σοβαρά
 ὅ,τι σᾶς δώσαμε κι ἀκούσετε προσεκτικά
 (τὸν Νόμο)». Ἀπάντησαν:
 «Ἀκούσαμε καὶ δὲν ὑπακούσαμε».
 Οἱ καρδιές τους
 ὅμως ἦταν ἀκόμη ποτισμένες
 ἀπ' τὴ λατρεία τοῦ μοσχариού, λόγῳ
 τῆς ἀπιστίας τους. Πῆς τους:
 «Πόσο αἰσχρὴς πράγματι εἶναι
 οἱ προσταγές τῆς πίστες σας,
 ἂν ἔχετε βέβαια κάποια πίστη».

94. Πῆς τους πάλι:
 «Ἄν ἢ μετὰ θάνατον εὐτυχισμένη
 διαμονή με τὸν ΑΛΛΑΧ,
 εἶναι εἰδικά γιά σᾶς,³
 κι ὄχι γιά κανέναν ἄλλο,
 τότε τολμήσετε
 νά ζητήσετε τὸ θάνατο —
 ἂν εἴστε εἰλικρινεῖς».

95. Κι ὅμως ποτὲ δὲν
 θά ἀναζητήσουν τὸν θάνατο,
 γιά ὅσα ἔκαναν τὰ χέρια τους.
 Κι ὁ ΑΛΛΑΧ γνωρίζει πολὺ καλά
 τοὺς κακοποιούς.

96. Ἄλλὰ θά τοὺς βρεῖς πράγματι
 ν' ἀγαποῦν τὴ ζωὴ περισσότερο
 κι ἀπ' τοὺς εἰδωλολάτρες.
 Καθ' ἕνα ἀπ' αὐτοὺς
 θά ἐπιθυμοῦσε νά ζοῦσε
 γιά χίλια χρόνια:
 Ὅμως ἡ μακροβιότητά του
 δὲν θά τὸν γλιτώσει
 ἀπ' τὴν (ὀφειλόμενη) ποινή,
 γιατί ὁ ΑΛΛΑΧ βλέπει καλά
 ἕκαστο, πού κάνουν.

97. Πῆς: «ποιός ἦταν ἐχθρὸς τοῦ
 — Γαβριήλ;». Αὐτὸς εἶναι πού
 ἔφερε κάτω τὴν ἀποκάλυψη
 — με τὴν ἄδεια τοῦ ΑΛΛΑΧ —
 στὴν καρδιά σου,
 ἐπικυρόνοντας ἐκεῖνα πού κρατοῦσε
 στά χέρια του ἀπὸ τὰ
 προηγούμενα βιβλία καθὼς καὶ
 τὴν καθοδήγηση καὶ τὸν
 Εὐαγγελισμό γιά ὄσους πιστεύουν.

أَتَّخَذْتُمْ آلِهَةً مِّنْ بَدُونٍ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ

﴿٩٣﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ

وَرَفَعْنَا قَوْفَكَ الطُّورِ

خُذُوا مَا آتَيْنَاكَ بِقُوَّةٍ

وَأَسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَشْرَوْا

فِي قُلُوبِهِمْ أَنُضِلُّكَ كُفْرَهُمْ

قُلْ إِنَّمَا أُنزِلُكُمْ بِهِ، إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

﴿٩٤﴾ قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ

خَالِصَةً لِّمَن دُونِ النَّاسِ

فَتَمْتَوِ الْوَالِدِينَ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

﴿٩٥﴾ وَكَن يَتَّبِعُوهُمَا

يَا قَدْ نَأْتِيهِمْ

وَأَلَّهُ عِلْمٌ بِالظَّالِمِينَ

﴿٩٦﴾ وَلَقَدْ نَهَىٰ أَخْرَجَ النَّاسِ عَلَىٰ حَيَاتِهِمْ

وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا

بَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَتَوَعَّرَ أَلْفَ سَنَةٍ

وَمَا هُوَ بِمُرْتَضٍ حَيْثُ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يَصْرَفَ

وَأَلَّهُ بِبَصِيرَتِي يَعْتَمُونَ

﴿٩٧﴾ قُلْ إِنْ كَانَ عَدُوُّ الْجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ

نَزَّلَهُ عَلَىٰ قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ

θά τόν περιφρονεῖτε ἀλαζονικά;
Μερικούς τούς διαψεύσατε
κι ἄλλους τούς σκοτώνετε;

كَذَّبْتَهُ وَفَرِقْتُمْ بَيْنَهُ
وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ

88. Τότε αὐτοί ἀπάντησαν:
«Οἱ καρδιές μας εἶναι
περιτυλιγμένες».
Κι ὁμοῦς ὁ ΑΛΛΑΧ τούς καταράστηκε
τὴν ἀπιστία τους
ἀφοῦ δέν πίστεψαν παρά λίγο.

﴿٨٨﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ
بَلْ لَعْنَةُ اللَّهِ الْخَافِرِينَ
فَقِيلَ لَهُ مَا تَدْعِيَانِ

89. Κι ὅταν τούς ἤρθε ἓνα Βιβλίο
ἀπὸ τόν ΑΛΛΑΧ ἐπιββαιώνοντας
ὅτι εἶναι μαζί τους,
παρ' ὄλο πού παλαιότερα
εἶχαν παρακαλέσει γιὰ νίκη
κατὰ τῶν ἀπιστων,
κι ἀφοῦ πῆραν
ὅ,τι τούς εἶχε ἐξαγγελθεῖ,
ἀρνήθηκαν νά τό πιστέψουν.
Ἄς πᾶσει τό ἀνάθεμα τοῦ ΑΛΛΑΧ
πάνω στοὺς ἀπιστους.

﴿٨٩﴾ وَجَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ
لِمَا مَعَهُمْ
وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفِضُونَ
عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَمَا جَاءَهُمْ
مَاعَزَاءٌ كَفَرُوا بِهِ
فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ

90. Ἄθλιο εἶναι τό τίμημα μέ τό ὅποιο
πούλησαν τόν ἑαυτό τους.
Ὅ,τι ἀπό ἀύθαιρσις δέν πίστεψαν
σ' ἐκεῖνο πού ὁ ΑΛΛΑΧ ἔστειλε κάτω.
ὅτι ὁ ΑΛΛΑΧ ἔστειλε
μέ τῆ θεῖα χάρη Του
σ' ἐκεῖνον πού ἤθελε
ἀπ' τούς δούλους του.
Κι ἔτσι ἔχουν πάνω τους ὀργή
πάνω στήν ὀργή.
Καί ταπεινωτική τιμωρία
ἀναμένα τούς ἀπιστους.

﴿٩٠﴾ بِنَسَبٍ اشْتَرُوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ
أَنْ يُكَفَرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِنَفْسِهِ
أَنْ يُزِيلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
قَبْلَهُ وَيَنْصِبُ عَلَى عَصَبِهِ
وَاللَّكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ

91. Κι ὅταν λένε σ' αὐτούς:
«Νά πιστεύετε σ' ἐκεῖνο πού
ὁ ΑΛΛΑΧ ἔστειλε κάτω». Ἀπαντοῦν:
«Πιστεύομε σ' ἐκεῖνο
πού ἔστειλε κάτω γιά μάς».
Κι ἀπορρίπτουν ἐκεῖνο
πού βρίσκειται πίσω του,
πού εἶναι ἡ Ἄλήθεια καί
πού ἐπικυρώνει αὐτά πού ἔχουν.
Πές τους: «Γιατί λοιπόν,
παλαιότερα, σκοτώσατε
τούς προφήτες τοῦ ΑΛΛΑΧ,
ἂν πράγματι πιστεύατε;».

﴿٩١﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَأَمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا تَقُولُونَ
بِمَا نَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ
وَيُكْفَرُونَ بِمَا وَرَاءَهُمْ وَهُمْ لَمْ
يُصَدِّقُوا مَا مَعَهُمْ
قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ
مِنْ قَبْلِ أَنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

92. Τότε ἦλθε σέ σᾶς ὁ Μωϋσῆς
μέ καθαρά Σημεῖα, ἐσεῖς ὁμοῦς
κατά τὴν ἀπουσία του

﴿٩٢﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ

84. Καί συμφωνήσατε
νά μή θυβή αίμα ανάμεσα σας,
ούτε νά εξορίσατε
ό ένας τόν άλλο
άπ' τά σπίτια σας καί σείς τότε
τό επικυρώσατε καί είστε
μάρτυρες σ' αυτό.

﴿٨٤﴾ وَإِذَا أَحَدٌ نَأَمِيثًا لَأَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ
وَلَا تُحْيُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَرِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ
وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ

85. 'Υστερ' άπ' αυτό είστε σείς,
ό ίδιος λαός,
πού άλληλοσκοτωθήκατε
κι εξορίσατε όρισμένου
άπ' τά σπίτια τους,
βοηθήσατε (τους έχθρούς τους)
έναντιον τους, με ένοχη
καί έχθρική διάθεση.
Και άν επιστρέψουν σέ σάς,
σάν αιχμάλωτοι,
τους εξαγοράζετε,
παρ' όλο πού δέν σάς
έπιτερόταν νά τους εξορίσατε.
Μήπως πιστεύετε
σ' ένα μέρος μονάχα του Βιβλίου
κι άρνείστε τό υπόλοιπο;
'Η άνταμοιβή της συμπεριφοράς σας
δέν θά είναι, παρά μόνο ή
ντροπή στην τωρινή ζωή.
Τήν 'Ημέρα δε της Κρίσεως
θά παραδοθούν
στά πιό φρικτά βασανιστήρια.
Γιατί ό ΑΛΛΑΧ δέν παραβλέπει,
ότι κάνετε

﴿٨٥﴾ ثُمَّ أَنْتُمْ هُنَالِكَ تَقْسَلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُحْيُونَ
فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَرِهِمْ تَقْتُلُهُمْ وَعَلَيْهِمْ
بِالْإِيمَةِ وَالْعَدْوِينَ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسْرَى فَتُدْوَهُمْ
وَهُوَ حَرَجٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ
أَفَلَا تُبْصِرُونَ بَعْضَ الْكِتَابِ وَكَفَرُونَ بِبَعْضٍ
فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ
فِي نَجْوَى الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ
الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

86. Αύτοι είναι εκείνοι
πού άγόρασαν τή ζωή
αυτού του κόσμου με
τό τίμημα της Μέλλουσας Ζωής.
'Η τιμωρία τους
δέν θά έλαφρωθεί
ούτε θά έχουν καμιά βοήθεια.

﴿٨٦﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ
يُنصَرُونَ

87. **Κ**αι δώσαμε
στό Μωϋσή τό Βιβλίο
καί στη συνέχεια στείλαμε
άποστόλους για διαδόχους του.
Δώσαμε στον 'Ιησού τό γιό
της Μαρίας τά φανερά σημεία.
Τόν ένισχύσαμε
μέ τό 'Αγιο Πνεύμα.
Μήπως κάθε φορά
πού σάς έρχεται ένας άπόστολος
καί σάς φέρνει μιá διδασκαλία,
πού ή ψυχή σας τήν άποκρούει,

﴿٨٧﴾ وَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ
بِالرُّسُلِ وَإِنَّا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ
وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ
بِمَا لَا تُهَوُونَ أَنْفُسَكُمْ أَنْتُمْ كَرِهْتُمْ فَرِيقًا

καί δέν κάνουν τίποτε
παρά μόνο ύποθέσεις.

أَمَانِي وَإِنْ هُمْ لَا يَظُنُّونَ

79. Ἀλλοίμονο λοιπόν σ' αὐτούς
πού γράφουν τὸ Βιβλίο
μέ τὰ χέρια τους καί λένε:
«Αὐτὸ εἶν' ἀπ' τὸν ἈΛΛΑΧ»,
γιά νά κερδίσουν ἄλλιο τίμημα.
Κι ἀλλοίμονο σ' αὐτούς γιά
ὁ,τι γράφουν τὰ χέρια τους
κι' ἀλλοίμονο σ' αὐτούς
γιά τὸ κέρδος
πού ἀπ' αὐτὸ ὠφελήθηκαν!

﴿٧٩﴾ قَوْلِي لِلَّذِينَ كَتَبُوا الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ
يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَشَرٌّ وَأَبْهَةٌ مِمَّا قِيلَ
قَوْلَهُمْ إِنَّا كَتَبْنَا بِأَيْدِيهِمْ وَوَدَّعْنَاهُمْ
فِيمَا يَكْتَسِبُونَ

80. **Κ**ι εἶπαν:
"Ἡ φωτιά δέν θά μᾶς ἀγγίξει,
εἰμή μόνο γιά λίγες
μετρημένες μέρες». Πές:
«Μήπως πήρατε καμιά ὑπόσχεση
ἀπ' τὸν ἈΛΛΑΧ γιὰτί ποτέ Του
δέν ἀθετεῖ τίς ὑποσχέσεις Του;
Ἦ μήπως λέτε σχετικά
μέ τὸν ἈΛΛΑΧ ἐκεῖνο
πού δέν γνωρίζετε;».

﴿٨٠﴾ وَقَالُوا لَنْ نَمَسَّ النَّارَ إِلَّا أَنْأَمَا مَعْدُودَةٌ
فَلَا نَخْذَنُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يَخْلَفَ اللَّهُ
عَهْدَهُ إِنَّمَا تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْمَلُونَ

81. Βέβαια ὄχι, (οἱ ἄπιστοι)
ὄσοι διαπράττουν τὸ κακὸ
καί περιβάλλονται ἀπ' τὴν ἁμαρτία,
θά εἶναι σύντροφοι τῆς φωτιάς
καί θά μείνουν ἐκεῖ γιά πάντα.

﴿٨١﴾ بَلْ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ
حَاطَتُهُ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

82. Ὅσοι ὁμως
πιστεύουν καί κάνουν τὸ καλὸ,
σύντροφοὶ τοῦ Παραδείσου εἶναι
κι ἐκεῖ θά μείνουν γιά πάντα.

﴿٨٢﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

83. **Κ**αί θυμηθεῖτε:
Καναμε συμφωνία μέ τὰ παιδιά
τοῦ Ἰσραήλ (πάνω σ' αὐτὸ).
Νά μή λατρεύετε κανέναν
παρά μόνο τὸν ἈΛΛΑΧ.
Νά φέρεστε μέ καλοσύνη
στοὺς γονεῖς σας, καί στοὺς
συγγενεῖς σας, καθὼς καί
στά ὄρφανά καί τοὺς φτωχοὺς.
Νά λέγετε καλὰ λόγια
στοὺς ἀνθρώπους,
νά ἐκτελεῖτε τὴν προσευχή καί
νά δώσετε τὴν ὑποχρεωτικὴ ἔλεημοσύνη
νά συνηθίσετε τὴν τακτικὴ
(τὴν ζακάτ), ἔλεημοσύνη.
Ἐκτός ἀπὸ ὀρισμένους ἀνάμεσά σας,
ἐσεῖς ὅλοι μεταστρέψατε ἀρνοῦμενοι.

﴿٨٣﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا
اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ
وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ

μεταξύ σας γιά τό φόνο,
ό ΑΛΛΑΧ τότε φανέωσε
έκείνο πού κρύβατε.

مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

73. Κι είπαμε:
«Χτυπήσετέ το (τό πτώμα)
μ' Ένα κομμάτι της (τής αγελάδας)».
Έτσι ό ΑΛΛΑΧ επανέφερε
τό άψυχο σώμα στή ζωή και
σας έδειξε έτσι τά σημεία Του
Έισως νά συνετιστείτε.

﴿٣٧﴾ فَسَلْنَا أَضْرِبُوهُ بِعَصَاكَ
كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى
وَرُبِّكُمْ أَتَىٰ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

74. Και Έπειτα οι καρδιές σας
σκληρυναν ώστε έγιναν
σάν βράχος κι άκόμα
χειρότερες στή σκληρότητα.
Γιατί άνάμεσα στά πετρώματα
ύπάρχουν μερικά πού πηγάζουν
άπ' αυτά ποτάμια,
κι άλλα πού άπ' τίς σχισμές τους
έεχύνονται νερά, κι άλλα πού
βυθίζονται άπό φόβο στόν ΑΛΛΑΧ.
Ό ΑΛΛΑΧ όμως δέν άγνοεί
έκείνο πού κάνετε.

﴿٣٨﴾ تَزَقَفْتُمْ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فِيهِ
كَالْحِجَارِ أَوَأَنْتُمْ قَسِيحُونَ وَآيَاتِنَا لِيُنزِلَ مِنْهَا
الْأَنْهَارُ وَآيَاتِنَا لَمَا يَشْفَقُ مِنْهُ
الْمَاءُ وَآيَاتِنَا لَمَا يَهْبِطُ
مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ
وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

75. Έλπίζετε
—Ω! άνθρωποι τής Πίστης—
ότι θά πιστεύουν σέ σάς;
Βλέποντας ότι Ένα μέρος;
άπ' αυτός ένώ άκουσε
τό Λόγο του ΑΛΛΑΧ και
τόν κατάλαβε, στή συνέχεια
τόν παραποίησε μέ έπίγνωση.

﴿٣٩﴾ • أَفَتَعْطَمُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا بِالْكَرِّ وَقَدْ كَانَ
فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَةَ اللَّهِ تَرْجَحُونَ مِنْ
بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

76. Κι έτσι όταν συναντούν
όσους πιστεύουν λένε:
«Πιστεύουμε».
Όταν όμως συναντιούνται
μεταξύ τους κατ' ίδιαν λένε:
«Θά τους διηγηθείτε
τί άποκάλυψε σέ σάς ό ΑΛΛΑΧ;
Έίναι δυνατόν τότε
νά τό μεταχειριστούν
σάν έπιχείρημα, έναντιόν σας,
μπροστά στόν Κύριό σας!».
Δέν καταλαβαίνετε λοιπόν;

﴿٤٠﴾ وَإِذَا قَالُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آءِمانًا وَإِذَا خَلَا
بَعْضُهُمْ أَلْبَعْضٌ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ
اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّكُمْ بِهِ وَعِنْدَكُمْ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ

77. Άγνοούν ότι ό ΑΛΛΑΧ
γνωρίζει έκείνο πού κρύβουν
κι έκείνο πού φανερώνουν.

﴿٤١﴾ أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يَعْلَمُونَ

78. Άνάμεσά τους βρίσκονται
άγράμματοι, πού δέν γνωρίζουν
άπό τό βιβλίο παρά ψευδειθυμίες

﴿٤٢﴾ وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ وَلَا

66. Έτσι τήν τιμωρία κάναμε παράδειγμα για τούς συγχρόνους τους και για τούς άπογόνους τους, κι ένα μάθημα για όσους φοβούνται τον ΑΛΛΑΧ.

﴿فَجَسَلْنَاهَا نَكَالًا لِّبَيْنِ يَدَيْهَا وَمَا عَظَّمْنَا مَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾

67. **Κ**ι όταν ο Μωϋσής εἶπε στο λαό του: «**Ο ΑΛΛΑΧ** προστάζει νά θυσιάσετε μιά αγελάδα». Έκείνοι ρώτησαν: «Μᾶς κοροϊδεύεις»; Τότε ἀπάντησε: «**Ο ΑΛΛΑΧ** φυλάξει, ἂν εἶμαι ἀπ' τούς ἀμαθεῖς!»

﴿وَإِذْ قَالَ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَن تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَنَتَّخِذُهَا نُمُوزًا وَقَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ إِنَّ أَكُونُ مِنِّي جَاهِلِينَ﴾

68. Κι αὐτοί ἀποκρίθηκαν: «Παρακάλεσε γιά μᾶς τόν Κύριό σου νά μᾶς διευκρινίσει ποιά (ἀγελάδα) εἶναι αὐτή!». Καί τούς ἀπάντησε: «**Ο ΑΛΛΑΧ** λέγει ὅτι ἡ ἀγελάδα δέν πρέπει νά εἶναι οὔτε γερασμένη, οὔτε καί πολύ νέα, ἀλλά μέσης ἡλικίας. Κάνετε τώρα ὅτι σᾶς προστάζει!».

﴿قَالُوا أَذْعُ لَنَا رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَنَا مَا مَيِّ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصٌ وَلَا يِكْرٌ عَوْنٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَأَفْعَلُوا مَا قَوْمُهُمْ﴾

69. Τότε αὐτοί εἶπαν: «Παρακάλεσε γιά μᾶς τόν Κύριό σου νά μᾶς διευκρινίσει τό χρώμα τῆς» τούς ἀπάντησε: ὅτι: «**Ο ΑΛΛΑΧ** λέγει: μιά κατακίτρινη ἀγελάδα μέ καθαρό καί πλούσιο χρωματισμό, πού νά προκαλεῖ τό θαυμασμό τῶν θεατῶν!».

﴿قَالُوا أَذْعُ لَنَا رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَنَا مَا لَوْ هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا سُورَةُ النَّظِيرِينَ﴾

70. Καί πάλι τοῦ εἶπαν: «Παρακάλεσε γιά μας τόν Κύριό σου, νά μᾶς διευκρινίσει ποιά εἶναι αὐτή. Γιά μᾶς ὅλες οἱ ἀγελάδες εἶναι ὅμοιες, καί μέ θελήση τοῦ ΑΛΛΑΧ θά τή βροῦμε».

﴿قَالُوا أَذْعُ لَنَا رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِنشَاءَ اللَّهِ لَمُنْتَدُونَ﴾

71. Τούς ἀπάντησε: «Λέγει ὁ ΑΛΛΑΧ μιά ἀδάμαστη ἀγελάδα πού νά μήν ἔχει ποτέ χρησιμοποιοθεῖ γιά τό ὄργωμα τῆς γῆς ἢ τό πότισμα τῶν χωραφῶν νά εἶναι ὕγιης καί χωρίς ἐλάττωμα. Κι αὐτοί εἶπαν: «Τώρα μᾶς ἔφερες τήν ἀλήθεια». Καί τότε τήν ἔσφαξαν καί παραλίγο νά μή τό ἔκαναν.

﴿قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا لَئِن لَّمْ يَكُنْ جَنَسًا مِّمَّا نَحْنُ فَذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ﴾

72. **Κ**ι όταν θανατώσατε ἕναν ἄνθρωπο καί πέσατε σέ φιλονεικία

﴿وَإِذْ قَاتَلْتُمُو أَنفُسَكُمْ فَوَآذَنَّاكُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ﴾

τά χορταρικά και
τ' άγγοúρια, τά σιτάρια
τίς φακές και τά κρεμμύδια της».
Κι εκείνος τότε σάς άπάντησε:
«Μήπως θέλετε ν' ανταλλάξετε
δ,τι είναι χειρότερο με
δ,τι είναι καλύτερο;
Πηγαίνετε τότε σ' όποιαδήποτε
πόλη και θά βρήτε δ,τι ζητάτε!».
Και περικλείσθηκαν άπό
ταπεινώση και δυστυχία
και πάνω τους έπεσε ή όργη του ΑΛΛΑΧ
γιατί άρνήθηκαν τά σύμβολα του ΑΛΛΑΧ
και χωρίς λόγο
σκότωσαν τούς Προφήτες Του.
Κι αυτό γιατί
παρήκουσαν και παρανόμησαν.

62. **Θ** σοι όμως πίστεψαν
(στό Κοράνιο)
κι όσοι άκολούθησαν
τίς Ιουδαϊκές Γραφές
κι οι Χριστιανοί κι οι Σαββαίτοι,⁴
κι όποιος άλλος πίστεψε
στόν ΑΛΛΑΧ και την Έσχατη Μέρα
κι έκανε τό καλό, θά έχουν
τήν ανταμοιβή του Κυρίου τους.
Σ' αυτούς δέν θά ύπάρχει
ούτε φόβος, ούτε λύπη.

63. **Κ** ι όταν δεχτήκαμε
τή συμφωνία σας κι ύψώσαμε
πάνω σας τό όρος (του Τούρ Σινά)
είπαμε:
«Φυλάξετε στερεά δ,τι
σάς δώσαμε και νά θυμάστε
πάντοτε δ,τι ύπάρχει σ' αυτά.
Μήπως και φοβηθείτε τόν ΑΛΛΑΧ».

64. Κι όμως στή συνέχεια
ξαναγυρίσατε πίσω.
Κι άν δέν ύπηρχε ή χάρη
κι ό οίκτος του ΑΛΛΑΧ για σάς,
τότε σίγουρα θά ήσασταν
με τούς χαμένους.

65. Κι όμως γνωρίσατε
καλά ποιόι, άνάμεσα σας,
έχουν παρατυπήσει
στήν περίπτωση του Σαββάτου.
Σ' αυτούς είπαμε: «Νά γίνετε πειθηκοί
καταφρονήμενοι κι άποδιωγμένοι».

وَبَصَلًا قَالَ أَتَسْبِدُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ
بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهِيْطُوا مِصْرًا
فَإِن لَّكُمْ مَا سَأَلْتُمْ

وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالنَّسْكَنَةُ وَبَاءُوا
بِعِصْيَانٍ مِّنَ اللَّهِ

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ
بِنَايَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَّ بِغَيْرِ الْحَقِّ
ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

٣٦ إِنَّا لِلَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا
وَالنَّصْرَىٰ وَالصَّبِيْنَ
مِنَ امْنِ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَعَمِلْ صَالِحًا

فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

٣٧ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا
فَوْقَكُمُ الطُّورَ
خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ
وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

٣٨ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ

٣٩ وَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ آعَدَدُوا مِنْكُمْ
فِي السَّبْتِ فَقَالْنَا لَهُمْ
كُونُوا قَرَدَةً خَاسِرِينَ

56. Ἐπειτα σᾶς ἀναστήσαμε ἀπ' τόν θάνατό σας, μήπως καί Μᾶς εὐχαριστοῦσατε,

﴿٥٦﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكَ لَعَلَّكَ تَشْكُرُونَ

57. Καί σᾶς δώσαμε τή σκιά ἀπ' τά σύννεφα καί στείλαμε κάτω σέ σᾶς τό μάννα καί τά σάλωα³ λέγοντας: «Φάτε ἀπ' τά καλά πού σᾶς προσφέρουμε» (ἀλλά παρήκουσαν). Ἐμᾶς τότε δέν Μᾶς ἀδίκησαν, ἐνῶ ἐβλαψαν τόν ἑαυτό τους.

﴿٥٧﴾ وَظَلَلْنَا عَلَيْكُمُ الْعِثَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

58. **Κ**ι όταν εἶπαμε: Μπῆτε σ' αὐτό τό χωριό καί φάτε ἀπ' τά ἀφθονά ἀγαθά του, ὅπως ἐπιθυμεῖτε. Μόνο περάστε τήν πόρτα του μέ ταπεινοφροσύνη, καί πᾶτε: Ἄμαρτήσαμε. Καί τότε θά συγχωρηθεῖν τά λάθη σας, καί θ' αὐξήσουμε (τή μερίδα) ἐκείνων πού κάνουν τό καλό».

﴿٥٨﴾ وَإِذْ قُلْنَا أَذْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَأَدْخُلُوا الْبَابَ مُجْتَدِدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

59. Καί παραποίησαν οἱ παραβάτες τό λόγο πού τοὺς ἀποκαλύφθηκε καί τόν ἀντικατέστησαν μέ ἄλλο, γι' αὐτό στείλαμε ἀπό τόν οὐρανό μάλιστα σέ βάρος τῶν ἀδικῶν ἐπειδή ἐπανελημμένα, ἀθήτησαν τίς διαταγές Μας.

﴿٥٩﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَقْوَالَهُمْ الَّتِي كَانَتْ قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

60. **Κ**ι όταν ὁ Μωϋσῆς προσευχήθηκε γιά νά ξεδιψάσει τό λαό του, εἶπαμε: «Κτύπα μέ τό ραβδί σου τό βράχο». Κι ἀνάβλυσαν ἀπ' αὐτόν δώδεκα πηγές. Κάθε ομάδα γνώρισε τό μέρος της γιά νερό. (κι εἶπαμε τότε): «Νά φάτε καί νά πιεῖτε ἀπ' τά ἀγαθά πού σᾶς προσφέρει ὁ ἌΛΛΑΧ καί νά μήν κάνετε στή γῆ, οὔτε τό πονηρό, οὔτε τό κακό ἀδικοῦντες».

﴿٦٠﴾ • وَإِذْ أَسْتَفَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَّتْ مِنْهُ

أَنْتُنَا عَشْرَةٌ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ كَلُوا وَاشْكُرُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

61. **Κ**ι όταν εἶπατε: «!Ἦ! Μωϋσή! δέν ἀντέχομε συνέχεια στήν ἴδια τροφή. Γι' αὐτό παρακάλεσε γιά μᾶς τὸ Κύριο σου νά μᾶς προμηθεύσει, ἀπ' ὅ,τι φυτρώνει στή γῆ:

﴿٦١﴾ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامِهِ وَاجْعَلْ لَنَا رِزْقًا نَخْرُجُ لَنَا مِنْهَا نَبَاتٌ لِّلْأَرْضِ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِيهَا

49. Κι όταν σās άπελευθερώσαμε από τόν Φαραώ και τούς άκολουθούς του, έσφαξαν τά παιδιά σας κι άφησαν τίς γυναίκες σας ζωντανές, (γιά νά ύπηρετούν), τούτο ήταν ινά σκληρή δοκιμασία άπ' τόν Κύριο σας.

٤٩ وَإِذْ جَعَلْنَاكَ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكَ سُوءًا
الْعَذَابِ يُدَبِّرُونَ أَبْنَاءَكَ وَيَسْتَعِينُونَ نِسَاءَكَ
وَفِي ذَلِكَ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكَ عَظِيمٌ

50. Κι όταν χωρίσαμε στά δύο τή θάλασσα γιά σās, και σās σώσαμε, και πνίξαμε τούς άκολουθούς του Φαραώ μπροστά στά μάτια σας,

٥٠ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَجْنَحْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا
آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ نَظَرُونَ

51. Κι όταν επί σαράντα νύχτες προσδιορίζαμε τή Διαθήκη γιά τόν Μωϋσή..., έσεις στή διάρκεια τής άπουσίας του, πήρατε τό μοσχάρι (γιά λατρεία), και κάματε άδικία.

٥١ وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً نَّزُّ
أَخَذْنَاكَ مِنَ الْعِجْلِ مِن بَعْدِهِ
وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ
٥٢ نَزَّ عَقَبْنَا عَنْكَ مِّن بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ

52. Άκόμα και τότε σās συγχωρέσαμε, μήπως γίνετε εγγνώμονες.

53. Κι όταν δώσαμε στον Μωϋσή τή Γραφή και τό Κριτήριο (τή Διάγνωση... ανάμεσα στό καλό και τό άδικο) ίτως όδηγηθήτε σωστά.

٥٣ وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

54. Κι όταν έπρε ό Μωϋσής στό λαό του: «Ω! λαέ μου! άδικήσατε τόν έαυτό σας, λατρεύοντας τό μοσχάρι. Ζητήσετε συγχώρηση άπ' τόν Δημιουργό σας και σκοτώσατε τόν έαυτό σας, (με μετάνοια). Αυτό θά είναι τό καλύτερο γιά σās κατά τή γνώμη του Δημιουργού σας». Τότε, Έκεινος σās συγχώρησε, γιαντί είναι Πολυεπεικής και Φιλεύσπλαχνος.

٥٤ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَتَّبِعُونَ إِيَّاكُمْ
ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا
إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاقْبَلُوا أَنْفُسَكُمْ
ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ عِندَ بَارِيكُمْ
فَتَابَ عَلَيْكُمْ
إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

55. Κι όταν έπιατε: «Ω! Μωϋσή! Ποτέ όέν θά σέ πιστέψουμε, όσπου νά δοϋμε φανερά τόν ΑΛΛΑΧ. Και, θαμνωθήκατε τότε από τόν κεραυνό, καθώς κοιτούσατε,

٥٥ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ
تَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ
وَأَنْتُمْ تُنظَرُونَ

πού έχετε.

Και μὴν εἰστε οἱ πρῶτοι
πού θα τὴν ἀρνηθεῖτε,
οὔτε ν' ἀγοράζετε
τά Σύμβολα (Αἶγια) Μου
μέ φτηνὴ τιμὴ.
Καὶ νὰ φοβάστε Ἐμένα,
μονάχα Ἐμένα.

وَلَا تَكُونُوا أُولَٰ كَا فِرِي هٗ وَلَا تَشْتَرُوا
بِعَا يَتِي ثَمَنًا قَلِيلًا
وَلَا يَأْتِي قَاتِقُونَ

42. Καὶ μὴ σκεπάζετε
τὴν Ἀλήθεια με τὴ ψευτιά,
οὔτε ν' ἀπομακρύνετε
τὴν Ἀλήθεια ἐνῶ τὴ γνωρίζετε.

⑫ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَطِيلِ وَتَكْتُمُوا
الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

43. Νὰ κάνετε τὴν προσευχὴ
καὶ νὰ καταβάλλετε τὴ Ζακάτ
(Δηλαδή τὸ 1/40 τῶν ἐτησίων ἀποδοχῶν)
καὶ νὰ προσεύχεσθε μαζί
μ' ἐκείνους πού προσεύχονται.

⑬ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَارْتَعَمُوا مَعَ الرَّا كِي ن

44. Μήπως παραγγέλλετε
στούς ἀνθρώπους τὴ δικαιοσύνη
καὶ ξεχνάτε νὰ τὴν ἐφαρμόσετε
στόν ἑαυτὸ σας; Κι ὥστόσο
ἔσεῖς μελετᾶτε τὶς Γραφές.
Γιατὶ δὲν συνειδέεστε;

⑭ * أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ
أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

45. Ζητήσετε τὴ βοήθεια
τοῦ ΑΛΛΑΧ με ὑπομονή
καὶ προσευχή:
Εἶναι πραγματικά δύσκολο,
ἐκτός γι' αὐτούς πού
εἶναι ταπεινοὶ στό πνεῦμα.

⑮ وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَأَلَمَّا
لَكِبْتُمْهُ إِلَّا عَلَى الْخٰشِعِينَ

46. Καὶ πού ἔχουν
στό νοῦ τὴ βεβαιότητα ὅτι
θα συναντήσουν τὸν Κύριό τους
κι ὅτι θα ξαναγορίσουν σ' Αὐτόν.

⑯ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقُوا رَبَّهُمْ
وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

47. **Q**! παιδιά τοῦ Ἰσραήλ! θυμηθεῖτε
τίς (εἰδικές) ἐδереγείες, πού σᾶς ἔκανα,
κι ὅτι ἐγὼ προτίμησα (τούς προγόνους σας)
ἀπὸ ὄλους τούς ἄλλους (πού ἔζησαν
τὴν ἐποχὴ τους γιὰ τὸ Μήνυμά μου).

⑰ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ
عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

48. Καὶ φυλαχτεῖτε γιὰ τὴ μέρα
πού ἡ μιὰ ψυχὴ δὲν θα βοηθεῖ
τὴν ἄλλη, κι οὔτε μεσολάβηση
οὔτε λύτρα θα γίνονται δεκτά ἀπ' αὐτήν,
(οὔτε κανεῖς) θὰ μπορεῖ
νὰ τούς βοηθήσει.

⑱ وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ لَا تَجْرِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا
وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ
وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ
وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

ἀλλά μὴν πλησιάζετε
αὐτό τὸ δέντρο,
γιατί θάστε ἀδικοί

وَلَا تَقْرَبُوا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونُوا مِنَ الظَّالِمِينَ

36. Τότε ὁ Σατανᾶς
κατάφερε νὰ τοὺς κάνει
νὰ ἁμαρτήσουν καὶ τοὺς ἐβγάλε
ἀπ' τὴν κατάσταση τῆς εὐτυχίας
πού ζούσαν.
Καὶ τότε εἶπαμε:
«Κατεβείτε ὅλοι ἀπ' ἐδῶ,
ἀφοῦ εἶστε εχθροὶ
ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλο.
Ἡ γῆ θά εἶναι γιά σᾶς
(προσωρινή) ἐγκατάσταση καὶ
ἀπόλαυση γιά ἓνα διάστημα.

① فَأَزَلَّمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا
مِمَّا كَانَا فِيهِ
وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ

37. Ὁ Ἀδάμ τότε κατάλαβε,
τοὺς ἐμπνευσμένους λόγους
τοῦ Κυρίου του
καὶ μετάνοισε.
Κι ὁ Κύριος δέχτηκε
τὴ μετάνοια,
γιατί εἶναι πολὺ Ἐπεικῆς
καὶ Φιλεῦσπλαχους.

② فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ
إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

38. Εἶπαμε «Κατεβείτε
ὅλοι ἀπ' ἐδῶ.
Κι ἂν – ὅπως εἶναι βέβαιο –
φθάσουν ὁδηγίες ἀπὸ Ἐμένα,
ὅσοι τίς ἀκολουθήσουν,
τότε οὔτε θά φοβοῦνται
κι οὔτε θά λυπηθοῦν.

③ قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا
فَأَمَّا آيَاتِنَا كَرِيمِي هُدًىٰ فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا
خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

39. «Κι ὅσοι ἀρνοῦνται
τὴν Πίστη καὶ διαψεύδουν
τὰ Σύμβολά Μας,
θά γίνουν σύντροφοι
τῆς Φωτιάς, ὅπου γιά πάντα
θά παραμεινοῦν».

④ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

40. **Q** παιδιὰ τοῦ Ἰσραὴλ!
θυμηθεῖτε τίς ἐδереγείες
πού ἄφθονα σᾶς μοίρασα.
Νά τηρεῖτε τὴν (Συμφωνία σας)
ὅπως κι Ἐγὼ τηρῶ
τὴ Συμφωνία Μου μαζί σας
καὶ μονάχα Ἐμένα,
νὰ φοβᾶστε.

⑤ يٰٓبَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي
أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي وَأَوْفُوا
بِعَهْدِكُمْ
وَإِنِّي فَازِهِبُونَ

41. Καὶ πιστέψτε σ' ὅ,τι ἀποκάλυψα,
πού ἐπικυρώνει τὴν ἀποκάλυψη

⑥ وَإِنَّمَا إِنَّمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ

Εγώ θά δημιουργήσω
Ένα τοποτηρητή στή γή»,
έκείνοι άποκρίθησαν:
«Μήπως θέλεις νά βάλεις
σ' αυτή κάποιον, πού θά
τή βλάψει και θά χύσει αίμα,—
τή στιγμή πού έμεις
πανηγυρίζουμε τό μεγαλειό Σου
και 'Εσένα δοξάζουμε;
Κι ό 'Αλλάχ άπάντησε:
«Εγώ γνωρίζω εκείνο πού
σεΐς δέν γνωρίζετε».

31. Και διδάξε stόν 'Αδάμ
τά όνόματα όλων τών πραγμάτων,
έπειτα έκθετόντάς τα μπροστά
stους άγγέλους, είπε:
«Άποκαλύψτε Μου τά όνόματά τους
άν έχετε δίκαιο».

32. Κι αυτόι Του άπάντησαν:
«Δόξα stήν παντογνοσία Σου!».
Δέν γνωρίζομε τίποτε
περισσότερο άπ' ότι
'Εσύ μάς διδάξες,
Πράγματι!
Είσαι 'Εσύ ό τέλειος
στή Γνώση και stή Σοφία.

33. Είπε: «'Ω! 'Αδάμ!
άποκάλυψε τά όνόματά τους..».
Κι όταν πιά ό 'Αδάμ
τους τά άποκάλυψε ό ΑΛΛΑΧ είπε:
«Μήπως δέν σās είπα
ότι γνωρίζω τό άδρατο
των ουρανών και τής γής,
γνωρίζω και ό,τι φανερόνεται
και ό,τι άποκρύπτετε;»

34. Και όταν είπαμε stους άγγέλους:
'Υποκλιθεΐτε stόν 'Αδάμ».
Τότε εκείνοι ύποκλίθηκαν,
έκτός άπ' τόν 'Ιμπλϊς
(— τόν σατανά —) πού άρνήθηκε
κι ήταν (ύπερήφανος).
'Ηταν ένας άπιστος.

35. **Κ**αι πάλι είπαμε:
«'Ω! 'Αδάμ! Κατοίκησε σύ
κι ή γυναΐκα σου stόν Παράδεισο,
και τρώτε άπ' τά άφθονα
πράγματά του όπως
(όπου και όταν) θέλετε,

لأَرْضِ حَلِيقَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا
وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ
وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

① وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ
عَلَى الْمَلَكِ فَقَالَ أَيُّونِي بِأَسْمَاءِ هَٰؤُلَاءِ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

② قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْتَنَا
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

③ قَالَ يَا تَادَمُ إِنِّي نَهَيْتُهُمْ بِأَسْمَاءِ رَبِّمُ فَلَمَّا
أَتَاهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي
أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

④ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكِ أَنْجِدُوا وَإِلَادَ مَرَفَسَجِدُوا
إِلَّا إِبْلِيسَ ابْنِ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ
الْكَافِرِينَ

⑤ وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ
الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا

τρέφονται με τά φρούτα τους,
θά λένε: «Έτσι τρώγαμε και πρίν»,
γιατί τούς παρέχονται
όμοια πράγματα.
Κι εκεί θίχουν άγνες
γυναίκες (συζύγους) και
θά μείνουν σ' αυτούς για πάντα.

26. **Ε** ΑΛΛΑΧ δέν θεωρεί
άνάξιο νά χρησιμοποιεί
τίς παρομοιώσεις,
άπό κουνούπι μέχρι
κάτι τι τό μικρότερο
"Όσοι πιστεύουν γνωρίζουν
ότι ή 'Αλήθεια προέρχεται
άπ' τόν Κύριο τους.
Ένω όί άπιστοι λένε:
«Τι έννοεί ό ΑΛΛΑΧ
μέ τή παρομοίωση αύτή»;
μ' αύτή πολλούς εξαπατά,
καί πολλούς καθοδηγεί,
άλλά δέν εξαπατά παρά
μόνο τούς διαστραμμένους.
27. "Όσοι άθετούν
τή συμφωνία τοῦ ΑΛΛΑΧ
μετά πού έχει επικυρωθεί,
καί διαχωρίζουν, ό,τι ό ΑΛΛΑΧ διέταξε
νάβαι ένωμένο,
καί κάνουν τό κακό στή γή,
αὐτοί ζημιώνονται.
28. Πώς είναι δυνατόν
νά μή πιστεύετε τόν ΑΛΛΑΧ;
— ήσασταν μηδέν και
σās έδωσε ζωή.
Έπειτα, θά επιφέρει
τό θάνατό σας και μετά
θά σās ξαναπροσφέρει τή ζωή,
καί πάλι σ' Αὐτόν
θά πιστρέψετε.
29. Είβαι Έκείνος πού
δημιούργησε για σās
ό,τι βρίσκειται πάνω στή γή,
άκόμη ή δύναμή Του
περιλάμβανε τούς ούρανοῦς,
γιατί έδωσε τάξη και
τελειότητα στα έπτά στερεώματα,
κι είναι Παντογνώστης.
30. **Κ**οίτα! "Όταν ό Κύριός σου
είπε στους άγγελους:

الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَنُؤَا بِهٖ مَّتَّسِبِهَا
وَلَمْ يَفِهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ

① * إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَعِينُ أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا
مَا بَعُوضَةٌ فَنُافِقُهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ
أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا
فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهِنَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ
كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا
وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ

② الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ
وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ
وَيُبْسِئُونَ فِي الْأَرْضِ وَأُولَئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ

③ كَيْفَ كَفَرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمُونًا
فَاحْيَاكُمْ فَبَرَأْتُمْكُمْ تَرْحِمِكُمْ ثُمَّ
إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

④ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
ثُمَّ أَسْوَأَ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ
سَبْعَ سَمَاوَاتٍ
وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

⑤ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي

πάνω τους μένουν άκίνητοι.
 *Αν όμως τότελε ο ΑΛΛΑΧ
 θά μπορούσε
 νά τους στερήσει τήν άκοή
 και τήν δραση,
 γιατί ο ΑΛΛΑΧ είναι Παντοδύναμος.

21. ﴿٢١﴾ *Ανθρωποι! Λατρεύετε
 τόν Κύριο σας, (τόν ΑΛΛΑΧ)
 πού δημιούργησε σās και
 τούς προγόνους σας,
 γιά νάχετε τήν ευκαιρία
 γιά νά θεοσεβήτε

قَامُوا أَوْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ
 وَأَبْصَرِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

﴿٢١﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي
 خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
 تَتَّقُونَ

22. Πού σās έστρωσε τή γή
 και έφταξε τόν ουρανό γιά στέγη.
 Κι έστειλε κάτω νερό
 άπ' τόν ουρανό,
 και έβγαλε μαυτό
 τούς καρπούς πού θά
 σās συντηρήσουν.
 Και, μη παρομοιάζετε
 κανένα μέ τόν ΑΛΛΑΧ
 άφου γνωρίζετε τήν 'Αλήθεια.

﴿٢٢﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَشًا وَالسَّمَاءَ
 سِتَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ
 الشَّرَابِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ
 أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

23. *Αν άμφιβάλλετε, σ' εκείνο
 πού 'Εμείς άποκαλύψαμε
 (κατά καιρούς) τόν δοϋλο Μας,²
 (τόν Μουχάμμαντ-Μωάμεθ)
 τότε παρυσιάσετε ένα Στάδιο
 (Σούρα) όμοιο μ' αυτά έδώ,
 και καλέστε, -άν είστε ειλικρινείς
 - τούς μάρτυρές σας
 έκτός άπό τόν ΑΛΛΑΧ.

﴿٢٣﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا
 فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ ۖ وَادْعُوا
 شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

24. *Αν όμως, δέν μπορείτε
 νά τό κάμτε - κι άσφαλώς
 δέν μπορείτε, - τότε
 προφυλαχθείτε τή Φωτιά
 πού γιά καύσιμα έχει
 άνθρωπους και πέτρες, (των ειδώλων)
 και πού προετοιμάστηκε
 γιά τούς άπιστους.

﴿٢٤﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ
 الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

25. Και νά χαροποιείς
 όσους πιστεύουν
 και κάνουν τά καλά έργα.
 Τό μερίδιό τους είναι Κήποι,
 πού κάτω τους τρέχουν ποτάμια.
 Κάθε φορά, πού θά

﴿٢٥﴾ وَيُبَشِّرُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرٍ رَزِقُوا قَالُوا هَذَا
 الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ ۖ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا

14. Κι ἄμα συναντοῦν
ὄσους πιστεῦσιν, λένε:
«Κι ἐμεῖς πιστεῦομε»,
Ἄλλ' ἄμα βρεθοῦν μόνοι
ἀνάμεσα σέ πονηροῦς, τούς λένε:
«Πραγματικά, εἴμαστε μαζί σας,
μέ τούς ἄλλους ἀπλῶς
ἀστευεῦομασταν».

١٤ وَإِذَ الْقَوْمُ الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شِيَابِئِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ

15. Ὁ ΑΛΛΑΧ, θά τούς ἀνταποδώσει
τήν κοροϊδία τους
μέσα στά ἀδικήματά τους,
καί τούς ἀφήνει νά περιφέρονται
σάν τυφλοί.

١٥ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

16. Αὐτοί εἶναι ἐκεῖνοι
πού ἔχουν ἀγοράσει τή πλάνη
ἀντί τοῦ ὀρθοῦ προσανατολισμοῦ.
Ἡ δοσοληψία τους ὁμως αὐτή
εἶναι μάταιη,
κι ἔχουν παραστρατήσει.

١٦ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبَّحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

17. **Μ**ιάζουν μ' ἐκεῖνον
πού ἄναψε φωτιά, κι ἄμα
ἐφεξε ὀλόγυρά του,
πῆρε ὁ ΑΛΛΑΧ τό φῶς τους και
τούς ἄφησε σέ βαθύ σκοτάδι.
Ἔτσι πού νά μήν μπορούν
νά βλέπουν.

١٧ مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمٍ لَّيَالٍ جَبْرُونَ

18. Κουφοί, βουβοί και τυφλοί
(στήν πίστη) δέν θά ἐπανεέλθουν
(στό Θεῖο μονοπάτι).

١٨ صُمُّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ

19. Ἡ... (ἄλλη παρομοίωση):
Ἐνα βροχερό σύννεφο
ἀπ' τόν οὐρανό.
Σ' αὐτό ὑπάρχουν
σκοτιάδια, βροντές κι ἀστραπές.
Πιέζουν τά δάχτυλα
σ' αὐτιά τους,
ἀπό τό φόβο τοῦ θανάτου
ἀπό τούς κερανοῦς.
Ὁ ΑΛΛΑΧ ὁμως
ἐξουσιάζει τούς ἀπιστους.

١٩ أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصْبَعَهُمْ فِيٓ أَذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ

20. Παρά λίγο ἡ ἀστραπή
νά τούς στερησει τήν ὄραση,
κάθε φορά πού τό φῶς της βοηθᾷ,
βαδίζουν στή λάμψη της.
Ἄμα ὁμως πέφτει τό σκοτάδι

٢٠ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطِفُ أَبْصَرَهُمْ كَمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشْوَافِهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ

5. Αυτοί μόνο καθοδηγούνται (σωστά)
 απ' το Κύριο τους
 κι είναι αυτοί οι ευδόκμοι

⑤ أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ
 هُمُ الْمُفْلِحُونَ

6. **Β**σο για τους άπιστους,
 είναι τό ίδιο γι' αυτούς,
 είτε τούς προειδοποιείς, είτε όχι.
 Δέν θά πιστέψουν.

⑥ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
 ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

7. **Ο** ΑΛΛΑΧ σφράγισε,
 τίς καρδιές τους καί τήν ακοή τους,
 καί στά μάτια τους
 ύπάρχει πέπλο.
 Μεγάλη θά είναι ή τιμωρία
 (πού θά ύποστούν).

⑦ حَتَّمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ
 وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ

8. **Μ**ερικοί απ' τούς ανθρώπους
 λένε: «Πιστεύουμε στόν ΑΛΛΑΧ
 καί στήν Έσχατη ήμέρα»,
 αλλά δέν πιστεύουν (πραγματικά).

⑧ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَلَمَنَّا بِاللَّهِ
 وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِبُؤْمِنِينَ

9. Προσπαθούν νά έξαπατήσουν τόν ΑΛΛΑΧ
 κι όσους πιστεύουν,
 χωρίς όμως νά τό καταλαβαίνουν,
 ξεγελούν μόνο τόν έαυτό τους.

⑨ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا
 يُخَادِعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ
 ⑩ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا

10. Στίς καρδιές τους
 φώλισε άρρώστια.
 Κι ό ΑΛΛΑΧ τήν έχει μεγαλώσει.
 Κι όδυνηρή είναι ή τιμωρία
 πού τούς περιμένει,
 γιατί Έλεγαν ψέματα.

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
 بِمَا كَانُوا
 يَكْذِبُونَ

11. Κι όταν τούς είπε κάποιος:
 «Μή σκορπάτε κακίες στή γή».
 Άπάντησαν: «Κι όμως, έμεις
 έπιζητούμε μονάχα τήν άρετή».

⑪ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
 قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ

12. Αυτοί είναι, χωρίς άμφιβολία,
 εκείνοι πού άδικούν,
 κι όμως δέν τό αισθάνονται.

⑫ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا
 يَشْعُرُونَ

13. Κι όταν τούς είπαν:
 «Πιστέψτε, όπως πιστεύουν
 κι οι άλλοι άνθρωποι», απάντησαν:
 «Μήπως πρέπει νά πιστεύουμε
 όπως πιστεύουν οι άνόητοι;
 Όχι σίγουρα... γιατί αυτοί
 οι ίδιοι είναι οι άνόητοι,
 αλλά δέν τό γνωρίζουν.

⑬ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ
 قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ
 هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ

(2) Τό Στάδιο: «άλ-Μπάκαρα».
ή Ἄγελάδα.

Μεντίνα - σέ 286 ἐδάφια.

Στό ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ
Ἐλεήμονα Φιλάνθρωπου.
(Μπίσµ Ἰλλάχ Ἄλ-Ραχµάν Ἄλ-Ραχίµ).

1. **Α . Λ . Μ** (Ἄλεφ-Λάµ-Μίµ).¹
2. Αὐτό τό βιβλίο εἶναι ἀναµφίβολο.
Σ' αὐτό θά βροῦν
καθοδήγηση
ἐκεῖνοι πού φοβοῦνται τόν ΑΛΛΑΧ.
3. Ἐκεῖνοι πού πιστεύουν στόν
Ἄόρατο, πού τηροῦν τίς προσευχές τους
ἀδιάκοπα, καί μοιράζουν ὅ,τι
Ἐμεῖς τούς ἔχοµε προσφέρει.
4. Κι ἐκεῖνοι πού πιστεύουν
στήν Ἀποκάλυψη πού σοῦ ἐστάλη
καί πού παλαιότερα εἶχε σταλεῖ
καί πού ἔχουν (στίς καρδιές τους)
τή βεβαιότητα τῆς μετά θάνατον Ζωῆς.

(1) Τό Στάδιο: «άλ-Φάτιχα».

Τό έναρκτήριο.

Μέκκα - σέ 7 ἐδάφια.

1. Στο ὄνομα τοῦ ΑΛΛΑΧ
Ἐλεήμονα Φιλάνθρωπου
(Μπίσμ Ἰλλάχ Ἄλ-Ραχμάν Ἄλ-Ραχίμ).

2. **Η** Δόξα ἀνήκει στόν ΑΛΛΑΧ,
τόν Κύριο ὄλου τοῦ κόσμου.

3. Τόν Ἐλεήμονα τόν Φιλάνθρωπο.

4. Τόν Βασιλιά κατά τή Μέρα
τῆς Κρίσης.

5. **Σ**έ λατρεύομε καί τή βοήθειά Σου
ζητᾶμε.

6. **Δ**εῖξε μας τήν εὐθεία ὁδό.

7. Τήν ὁδό ἐκείνων, πού τοὺς χάρισες
τήν Εὐλογία Σου, ἐκείνων πού
δέν ἔπεσαν στήν ὀργή Σου
καί πού δέν παραστράτησαν.

(٢) سُورَةُ الْبَقَرَةِ مَكِّيَّةٌ
وَأَنبَأَ الْهَامِشَةَ وَثَمَانُونَ وَمِائَتَانِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم ﴿١﴾ ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ
هُدًى لِلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ
وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾
وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ
مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾

(١) سُورَةُ الْفَاتِحَةِ
مَكِّيَّةٌ وَأَنْبَأْنَا بِهَا نَبِيَّكُمْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾
مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ
نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾
صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ
عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

لله الأمر من قبل ومن بعد
ويومئذ يفرح المؤمنون بنصر الله

صدق الله العظيم.

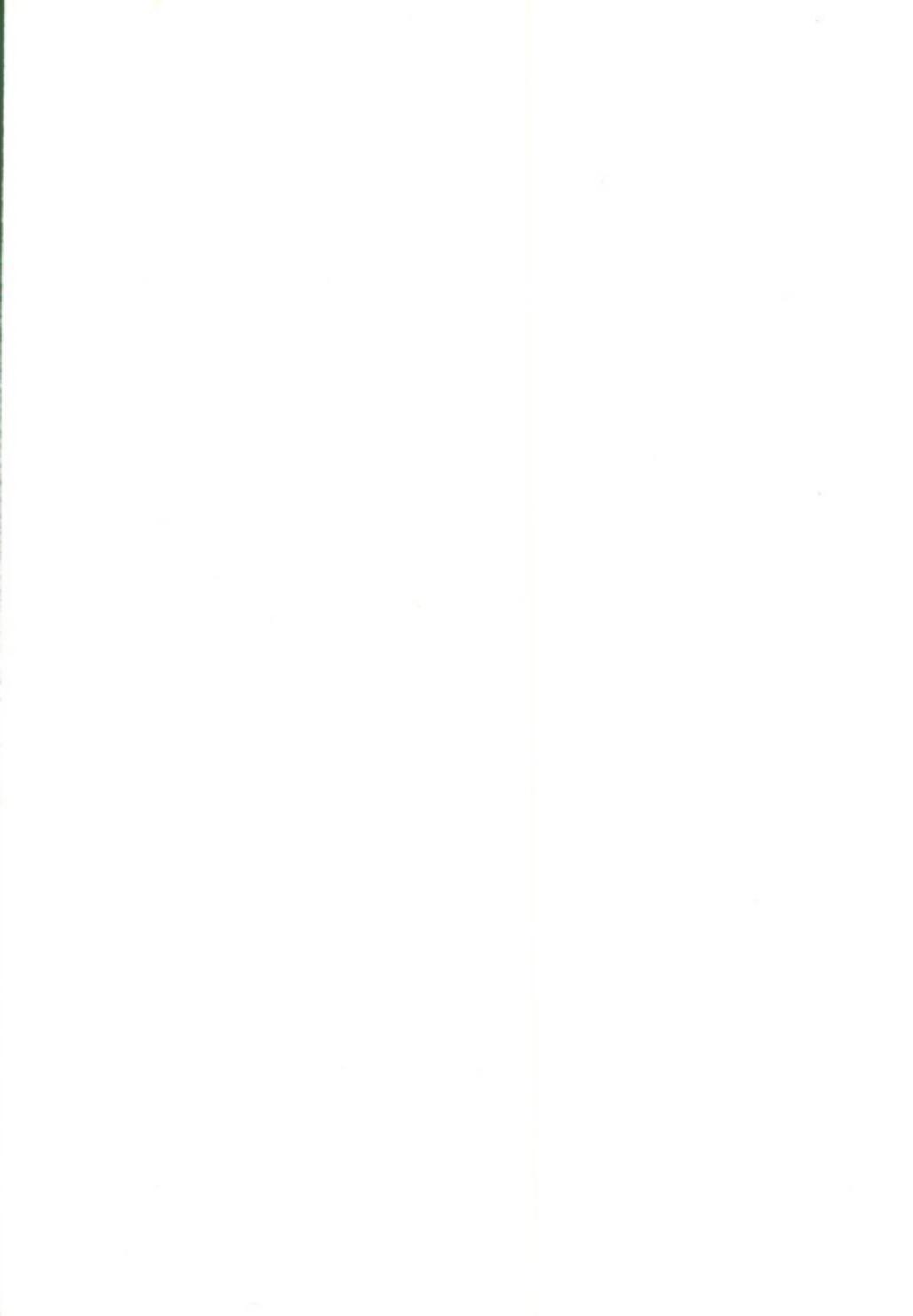
سورة الروم

تم الطبع وقفاً في سبيل الله ورجاء ثوابه على نفقة

ماريانا لاتيس

بأثينا ١٣٩٨ هـ - ١٩٧٨ ميلادية

ΤΟ ΙΕΡΟ ΚΟΡΑΝΙΟ

القرآن الكريم

